

BIBLE
RAAMATTU
Suomen Kansan

Finnish (Suomi)
Language

Finnish (Suomi) - All Bible

Old Testament			
		Nahum	1.994
1. Mooseksen kirja	3	Habakuk	1.999
2. Mooseksen kirja	130	Sefanja	2.004
3. Mooseksen kirja	232	Haggai	2.010
4. Mooseksen kirja	306	Sakarja	2.014
5. Mooseksen kirja	413	Malakia	2.034
Joosuan kirja	504	New Testament	
Tuomarien kirja	566	Matteus	2.040
Ruutin kirja	627	Markus	2.127
1. Samuel	636	Luukas	2.182
2. Samuel	716	Johannes	2.275
1. Kuninkaiden kirja	782	Apt. teot	2.345
2. Kuninkaiden kirja	862	Roomalaisille	2.432
1. Aikakirja	938	1. Korinttilaisille	2.468
2. Aikakirja	1.013	2. Korinttilaisille	2.503
Esra	1.100	Galatalaisille	2.526
Nehemia	1.126	Efesolaisille	2.538
Ester	1.162	Filippiläisille	2.550
Job	1.181	Kolossalaisille	2.559
Psalmit	1.253	1. Tessalonikalaisille	2.567
Sananlaskut	1.422	2. Tessalonikalaisille	2.575
Saarnaajan kirja	1.480	1. Timoteus	2.579
Laulujen laulu	1.500	2. Timoteus	2.589
Jesaja	1.511	Titukselle	2.596
Jeremia	1.632	Filemonille	2.600
Valitusvirret	1.767	Heprealaisille	2.602
Hesekiel	1.779	Jaakob	2.628
Daniel	1.900	1. Pietari	2.637
Hoosea	1.937	2. Pietari	2.647
Joel	1.955	1. Johannes	2.653
Aamos	1.962	2. Johannes	2.663
Obadja	1.976	3. Johannes	2.665
Joona	1.979	Juudas	2.667
Miika	1.984	Ilmestyskirja	2.670

Finnish (Suomi) - All Bible

1. Mooseksen

1. Mooseksen 1

ALKUHISTORIA Luominen

¹Alussa Jumala loi taivaat ja maan.

²Maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden yllä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä.

³Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon valkeus.” Silloin valkeus tuli.

⁴Jumala näki, että valkeus oli hyvä, ja Jumala erotti toisistaan valkeuden ja pimeyden.

⁵Jumala nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, yksi päivä oli mennyt.

⁶Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanavaruus vesien välille erottamaan vedet toisistaan.”

⁷Ja Jumala teki taivaanavaruuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanavaruuden alapuolella, niistä vesistä, jotka olivat taivaanavaruuden yläpuolella. Näin tapahtui.

⁸Jumala nimesi avaruuden taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, toinen päivä oli mennyt.

⁹Jumala sanoi: ”Kerääntykööt taivaan alla olevat vedet yhteen paikkaan, ja tulkoon kuiva alue näkyviin.” Näin myös tapahtui.

¹⁰Jumala nimitti kuivan alueen maaksi, ja vesien kerääntymispaikan hän nimitti mereksi . Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

¹¹Jumala sanoi: ”Tuottakoon maa kasvillisuutta, siementä tekeviä ruohoja ja hedelmäpuita, jotka kantavat maan päällä lajiensa mukaista hedelmää, jossa on niiden siemen.” Näin myös tapahtui.

¹² Maa tuotti kasvillisuutta: ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan ja puita, jotka kantoivat lajiensa mukaista hedelmää, jossa oli niiden siemen. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

¹³ Tuli ilta ja tuli aamu, kolmas päivä oli mennyt.

¹⁴ Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanavaruuteen valonlähteitä erottamaan päivän yöstä. Olkoot ne merkkeinä osoittamassa määraaikoja, päiviä ja vuosia,

¹⁵ ja olkoot ne taivaanavaruudessa valonlähteinä valaisemassa maata.” Näin myös tapahtui.

¹⁶ Jumala teki kaksi suurta valonlähdettä, suuremman valonlähteen hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet.

¹⁷ Jumala pani ne taivaanavaruuteen valaisemaan maata,

¹⁸ hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon ja pimeyden toisistaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

¹⁹ Tuli ilta ja tuli aamu, neljäs päivä oli mennyt.

²⁰ Jumala sanoi: ”Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut taivaanavaruudessa maan yllä.”

²¹ Niin Jumala loi suuret merieläimet ja kaikki elävät, liikkuvat olennot, joita vilisee vesissä, kunkin lajinsa mukaan, ja jokaisen siivekkään linnun, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

²² Jumala siunasi ne sanoen: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä.”

²³ Tuli ilta ja tuli aamu, viides päivä oli mennyt.

²⁴ Jumala sanoi: ”Tuottakoon maa eläviä olentoja lajiensa mukaan, karjaeläimiä, pikkueläimiä ja villieläimiä lajiensa mukaan.” Näin myös tapahtui.

²⁵ Jumala teki villieläimet lajiensa mukaan, karjaeläimet lajiensa mukaan ja kaikki maan pikkueläimet lajiensa mukaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

²⁶ Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme, ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja ja koko maata sekä kaikkia maan päällä liikkuvia isoja ja pieniä eläimiä.”

²⁷ Niin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

²⁸ Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää, täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Teidän vallassanne ovat meren kalat, taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet.”

²⁹ Jumala sanoi: ”Katso, minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit kaikkialla maan päällä ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä. Olkoot ne teille ravinnoksi.

³⁰ Kaikille villieläimille, taivaan linnuille ja maassa liikkuville pikkueläimille, joissa on elävä sielu, minä annan ravinnoksi kaikenlaiset vihreät kasvit.” Näin myös tapahtui.

³¹ Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä oli tehnyt, ja näki, että se oli erittäin hyvää. Tuli ilta ja tuli aamu, kuudes päivä oli mennyt.

1. Mooseksen 2

¹ Niin tulivat valmiiksi taivaat ja maa ja kaikki, mitä niissä on .

² Seitsemäntenä päivänä Jumala sai valmiiksi tekemänsä työn, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään, jota oli tehnyt.

³ Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska silloin hän lepäsi kaikesta luomistyöstään.

⁴ Nämä olivat taivaan ja maan luomisen vaiheet.

Ihminen paratiisissa

Siihen aikaan, kun HERRA Jumala teki maan ja taivaat,

⁵ maan päällä ei ollut vielä yhtään pensasta eikä kedolla kasvanut mitään kasveja, koska HERRA Jumala ei ollut vielä antanut sataa maan päälle eikä ihmistä ollut vielä viljelemässä maata.

⁶ Mutta maasta nousi sumua, joka kasteli koko maan pinnan.

⁷ Sitten HERRA Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu.

⁸ Ja HERRA Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt.

⁹ Ja HERRA Jumala kasvatti maasta kaikenlaisia puita, jotka olivat ihania nähdä ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä. Keskelle puutarhaa hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun.

¹⁰ Eedenistä lähti virta, joka kasteli puutarhan, ja se jakaantui sieltä neljäksi haaraksi.

¹¹ Ensimmäisen nimi on Piison. Se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa.

¹² Sen maan kulta on hyvää, ja siellä on myös bedellion-pihkaa ja onyyskiveä.

¹³ Toisen virran nimi on Giikhon. Se kiertää koko Kuusin maan.

¹⁴ Kolmannen virran nimi on Hiddekel. Se virtaa Assurin itäpuolitse. Neljäs virta on Eufrat.

¹⁵ HERRA Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pitämään siitä huolta.

¹⁶ Ja HERRA Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: ”Syö vapaasti kaikista muista puutarhan puista,

¹⁷ mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet.”

¹⁸ HERRA Jumala sanoi: ”Ihmisen ei ole hyvä olla yksinään. Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.”

¹⁹ Kun HERRA Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut, hän oli tuonut ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen tämä antaisi kullekin niistä. Jokainen elävä olento sai juuri sen nimen, jonka ihminen sille antoi.

²⁰ Näin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, kaikille taivaan linnuille ja villieläimille. Aadamille ei kuitenkaan löytynyt sopivaa apua.

²¹ Silloin HERRA Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen, otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen kohdan lihalla.

²² Ja HERRA Jumala rakensi naisen siitä kylkiluusta, jonka oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo.

²³ Mies sanoi: ”Tämä on nyt luu minun luustani ja liha minun lihastani. Tätä on kutsuttava naiseksi, sillä miehestä hänet on otettu.”

²⁴ Siksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja yhtyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.

²⁵ He olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä he tunteneet häpeää.

1. Mooseksen 3

Syntiinlankeemus

¹ Mutta käärme oli kavalin kaikista villieläimistä, jotka HERRA Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: ”Onko Jumala todella sanonut: ’Älkää syökö mistään puutarhan puusta?’”

² Nainen vastasi käärmeelle: ”Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä.

³ Vain sen puun hedelmästä, joka on keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: ’Älkää syökö siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi.’”

⁴ Käärme vastasi naiselle: ”Ette te suinkaan kuole,

⁵vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, teidän silmänne aukeavat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan.”

⁶Nainen näki, että puusta oli hyvä syödä ja että sitä oli nautinto katsella ja se oli houkutteleva, koska siitä sai ymmärrystä. Niinpä hän otti siitä hedelmän ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi.

⁷Silloin molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.

⁸He kuulivat HERRAN Jumalan äänen hänen käyskennellessään puutarhassa illan viiletessä . Silloin mies ja hänen vaimonsa menivät HERRAA Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan.

⁹Mutta HERRA Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: ”Missä sinä olet?”

¹⁰Mies vastasi: ”Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti. Siksi piilouduin.”

¹¹Herra sanoi: ”Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?”

¹²Mies vastasi: ”Vaimo, jonka annoit olemaan kanssani – hän antoi minulle siitä puusta, ja minä söin.”

¹³Silloin HERRA Jumala sanoi naiselle: ”Mitä oletkaan tehnyt!” Nainen vastasi: ”Käärme petti minut, ja minä söin.”

¹⁴HERRA Jumala sanoi käärmeelle: ”Koska tämän teit, sinä olet kirottu kaikkien karjaeläinten ja villieläinten joukossa. Vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua syötävä koko elinaikasi.

¹⁵Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Hän on murskaava sinun pääsi, ja sinä haavoitat häntä kantapäähän.”

¹⁶Naiselle Jumala sanoi: ”Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnytät lapsia. Kuitenkin sinä tunnet halua mieheesi, ja hän on hallitseva sinua.”

¹⁷Miehelle Jumala sanoi: ”Koska kuuntelit vaimoasi ja söit puusta, josta kielsin sinua syömästä, on maa kirottu sinun vuoksesi. Vaivaa nähden saat siitä ruokasi kaikkina elämäsi päivinä.

¹⁸Orjantappuraa ja ohdaketta se kasvaa sinulle, sinun on syötävä kedon ruohoja.

¹⁹Otsasi hiessä sinä syöt leipäsi, kunnes tulet jälleen maaksi, sillä siitä sinut on otettu. Tomua sinä olet, ja tomuun sinun on palattava.”

Karkotus paratiisista

²⁰Mies antoi vaimolleen nimen Eeva , sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten äiti.

²¹HERRA Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahkaiset vaatteet ja puki heidät niihin.

²²HERRA Jumala sanoi: ”Nyt ihmisestä on tullut kuin yksi meistä: hän tietää hyvän ja pahan. Ettei hän nyt vain ojentaishi kättään, ottaishi ja söishi myös elämän puusta ja eläishi ikuisesti!”

²³Niin HERRA Jumala lähetti hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu.

²⁴Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä.

1. Mooseksen 4

Kain ja Aabel

¹Mies yhtyi vaimoonsa Eevaan, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin. Eeva sanoi: ”Minä olen saanut pojan HERRAN avulla.”

²Vielä hän synnytti Kainille veljen, Aabelin. Aabelista tuli lammaspaimen ja Kainista maanviljelijä.

³Jonkin ajan kuluttua Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan HERRALLE .

⁴ Myös Aabel toi uhrin. Hänen uhrinsa oli lauman esikoisista ja niiden rasvoista. HERRA katsoi hyväksyen Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen,

⁵ mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät.

⁶ HERRA sanoi Kainille: ”Miksi olet vihastunut, ja miksi kasvosi ovat synkistyneet?

⁷ Eikö ole niin, että jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et, synty väijyy ovella. Se haluaa sinut valtaansa, mutta hallitse sinä sitä!”

⁸ Kain sanoi veljelleen Aabelille: ”Lähdetään kedolle .” Heidän ollessaan kedolla Kain hyökkäsi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet.

⁹ Silloin HERRA kysyi Kainilta: ”Missä on veljesi Aabel?” Kain vastasi: ”En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?”

¹⁰ Herra sanoi: ”Mitä oletkaan tehnyt! Veljesi veri huutaa minulle maasta!

¹¹ Nyt sinä olet kirottu, ja sinut karkotetaan tältä maalta, joka avasi suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi.

¹² Kun viljelet maata, se ei enää anna sinulle satoaan . Sinusta tulee maankiertäjä ja kulkuri.”

¹³ Kain vastasi HERRALLE : ”Minun syyllisyyteni on liian raskas kantaa.

¹⁴ Sinä karkotat minut tänään viljavilta mailta, ja minun täytyy piiloutua kasvojesi edestä. Minusta tulee maankiertäjä ja kulkuri, ja kuka ikinä minut kohtaa, tappaa minut.”

¹⁵ HERRA sanoi hänelle: ”Sille, joka tappaa Kainin, kostetaan seitsenkertaisesti.” Sitten HERRA pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä.

¹⁶ Niin Kain lähti pois HERRAN edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, Eedenistä itään.

Kainin jälkeläiset

¹⁷Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Kain rakensi kaupungin ja antoi sille nimen poikansa Hanokin mukaan.

¹⁸Hanokille syntyi Iirad, Iiradille syntyi Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael, ja Metusaelille syntyi Lemek.

¹⁹Lemek otti itselleen kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Aada ja toisen Silla.

²⁰Aada synnytti Jaabalin, josta tuli teltoissa asuvien karjankasvattajien kantaisä.

²¹Jaabalin veljen nimi oli Juubal, ja hänestä tuli kaikkien lyyraa ja huilua soittavien kantaisä.

²²Myös Silla sai lapsen, Tuubal-Kainin, josta tuli kaikenlaisten vaski- ja rauta-aseiden takoja. Tuubal-Kainin sisar oli Naema.

²³Lemek sanoi vaimoilleen: ”Aada ja Silla, kuulkaa ääntäni, te Lemekin vaimot, kuunnelkaa sanojani! Miehen olen surmannut haavastani ja nuorukaisen mustelmastani.

²⁴Sillä Kain kostetaan seitsenkertaisesti mutta Lemek seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.”

Seet ja Enos

²⁵Aadam yhtyi taas vaimoonsa. Tämä synnytti pojan, antoi hänelle nimen Seet ja sanoi: ”Jumala on suonut minulle toisen pojan Aabelin sijaan, jonka Kain surmasi.”

²⁶Seetillekin syntyi poika, ja hän antoi tälle nimen Enos. Tuohon aikaan ruvettiin huutamaan avuksi HERRAN nimeä.

1. Mooseksen 5

AADAMIN JÄLKELÄISET NOOAAN SAAKKA

¹Tämä on Aadamin sukuluettelo. Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen.

²Hän loi heidät mieheksi ja naiseksi, siunasi heidät ja antoi heille nimen ihminen sinä päivänä, jona hän loi heidät.

³Kun Aadam oli elänyt satakolmekymmentä vuotta, hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen näköisensä, ja hän antoi tälle nimen Seet.

⁴Aadam eli Seetin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.

⁵Aadamin koko elinaika oli yhdeksänsataakolmekymmentä vuotta. Sitten hän kuoli.

Seetin jälkeläiset

⁶Kun Seet oli elänyt sataviisi vuotta, hänelle syntyi Enos.

⁷Enosin syntymän jälkeen Seet eli kahdeksansataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.

⁸Seetin koko elinaika oli yhdeksänsataakaksitoista vuotta. Sitten hän kuoli.

⁹Kun Enos oli elänyt yhdeksänkymmentä vuotta, hänelle syntyi Keenan.

¹⁰Keenanin syntymän jälkeen Enos eli kahdeksansataaviisitoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.

¹¹Enoksen koko elinaika oli yhdeksänsataaviisi vuotta. Sitten hän kuoli.

¹²Kun Keenan oli elänyt seitsemänkymmentä vuotta, hänelle syntyi Mahalalel.

¹³Keenan eli Mahalalelin syntymän jälkeen kahdeksansataaneljäkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.

¹⁴Keenanin koko elinaika oli yhdeksänsataakymmenen vuotta. Sitten hän kuoli.

¹⁵Kun Mahalalel oli elänyt kuusikymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Jered.

¹⁶Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli kahdeksansataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.

¹⁷ Mahalalelin koko elinaika oli kahdeksansataayhdeksänkymmentäviisi vuotta. Sitten hän kuoli.

¹⁸ Kun Jered oli elänyt satakuusikymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi Hanok.

¹⁹ Jered eli Hanokin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

²⁰ Jeredin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäkaksi vuotta. Sitten hän kuoli.

²¹ Kun Hanok oli elänyt kuusikymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Metuselah.

²² Metuselahin syntymän jälkeen Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

²³ Hanokin koko elinaika oli kolmesataakuusikymmentäviisi vuotta.

²⁴ Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä. Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet pois.

²⁵ Kun Metuselah oli elänyt satakahdeksänkymmentäseitsemän vuotta, hänelle syntyi Lemek.

²⁶ Metuselah eli Lemekin syntymän jälkeen seitsemänsataakahdeksänkymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

²⁷ Metuselahin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäyhdeksän vuotta. Sitten hän kuoli.

²⁸ Kun Lemek oli elänyt satakahdeksänkymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi poika.

²⁹ Hän antoi pojalle nimen Nooa ja sanoi: ”Hän lohduttaa meitä, kun teemme työtä ja näemme vaivaa viljellessämme maata, jonka HERRA on kironnut.”

³⁰ Nooan syntymän jälkeen Lemek eli viisisataayhdeksänkymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

³¹ Lemekin koko elinaika oli seitsemäsataaseitsemänkymmentäseitsemän vuotta. Sitten hän kuoli.

³² Kun Nooa oli elänyt viisisataa vuotta, hänelle syntyivät Seem, Haam ja Jaafet .

1. Mooseksen 6

VEDENPAISUMUS Ihmissuvun turmelus

¹ Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä,

² Jumalan pojat näkivät, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat itselleen vaimoikseen kaikki, jotka parhaiksi katsoivat.

³ Silloin HERRA sanoi: ”Minun Henkeni ei vallitse ihmisessä ikuisesti, koska hän on vain lihaa. Olkoon siis hänen aikansa satakaksikymmentä vuotta.”

⁴ Siihen aikaan ja myöhemminkin maan päällä oli jättiläisiä, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia. Nämä olivat noita muinaisajan sankareita, kuuluisia miehiä.

⁵ Mutta HERRA näki, että ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki hänen sydämensä ajatukset ja taipumukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat.

⁶ Silloin HERRA katui, että oli tehnyt ihmiset maan päälle, ja hänen sydämensä tuli murheelliseksi.

⁷ HERRA sanoi: ”Minä pyyhin pois maan päältä ihmisen, jonka loin. Minä hävitän ihmiset ja eläimet, myös pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt.”

⁸ Nooa sai kuitenkin armon HERRAN silmissä.

⁹ Nämä ovat Nooan suvun vaiheet. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies, ja hän vaelsi Jumalan yhteydessä.

¹⁰Nooalle syntyi kolme poikaa: Seem, Haam ja Jaafet.

¹¹Mutta maa oli turmeltunut Jumalan edessä ja tullut täyteen väkivaltaa.

¹²Kun Jumala katsoi maata, hän näki, että se oli turmeltunut, sillä kaikki liha maan päällä oli turmellut vaelluksensa.

Nooan arkki

¹³Jumala sanoi Nooalle: ”Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä maa on ihmisten vuoksi tullut täyteen väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan.

¹⁴Tee itsellesi arkki goofer-puusta. Tee arkki täyteen koppeja ja sivele se maapiellä sisältä ja ulkoa.

¹⁵Sinun on tehtävä se näin: Arkin pituuden tulee olla kolmesataa kyynärää, leveyden viisikymmentä kyynärää ja korkeuden kolmekymmentä kyynärää.

¹⁶Tee arkkiin valoaukko, tee se ylhäältä katsoen kyynärän korkeudelle ja sijoita ovi arkin kylkeen. Tee arkkiin kolme kerrosta, alimmainen, toinen ja kolmas.

¹⁷Katso, minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään taivaan alta kaiken lihan, jossa on elämän henki. Silloin maan päällä kaikki menehtyy.

¹⁸Mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun on mentävä poikiesi, vaimosi ja poikiesi vaimojen kanssa arkkiin

¹⁹ja vietävä sinne kaksi kutakin lajia kaikista eläimistä, kaikesta lihasta, säilyttääksesi ne hengissä kanssasi. Niitä tulee olla koiras ja naaras.

²⁰Luoksesi tulee lintuja lajiensa mukaan, karjaeläimiä lajiensa mukaan ja kaikkia maan pikkueläimiä lajiensa mukaan, kaksi kustakin lajista, että ne säilyisivät hengissä.

²¹Hanki itsellesi kaikenlaista syötäväksi kelpaavaa ravintoa ja kokoa sitä talteen niin paljon, että se riittää ruuaksi sinulle ja niille kaikille.”

²²Nooa teki kaiken aivan niin kuin Jumala oli käskennyt hänen tehdä.

1. Mooseksen 7

Vedenpaisumus

- ¹Sitten HERRA sanoi Nooalle: ”Mene arkkiin, sinä ja koko perheesi, sillä sinut minä olen havainnut tässä sukupolvessa vanhurskaaksi edessäni.
- ²Ota luoksesi kaikista puhtaista eläimistä seitsemän koirasta ja seitsemän naarasta, mutta epäpuhtaista eläimistä ota kaksi, koiras ja naaras.
- ³Ota myös seitsemän paria taivaan lintuja, koiraita ja naaraita, että niiden siemen säilyisi elossa kaikkialla maan päällä.
- ⁴Seitsemän päivän kuluttua minä näet annan sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä ja pyyhin maan päältä pois kaikki tekemäni olennot.”
- ⁵Nooa teki aivan niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.
- ⁶Nooa oli kuudensadan vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli maan päälle.
- ⁷Hän meni arkkiin yhdessä poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa vedenpaisumusta pakoon.
- ⁸Puhtaita eläimiä, epäpuhtaita eläimiä, lintuja ja kaikkia maassa liikkuvia pikkueläimiä
- ⁹meni Nooan luo arkkiin pareittain, koiras ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut.
- ¹⁰Seitsemän päivän kuluttua vedenpaisumus tuli maan päälle.
- ¹¹Sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataa vuotta, vuoden toisena kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, kaikki suuren syvyyden lähteet puhkesivat ja taivaan ikkunat aukenivat.
- ¹²Silloin tuli maan päälle sade, jota kesti neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

¹³ Juuri tuona päivänä Nooa, Nooan pojat Seem, Haam ja Jaafet sekä Nooan vaimo ja hänen kolmen poikansa vaimot menivät yhdessä arkkiin.

¹⁴ Heidän kanssaan menivät lajeittain myös kaikki villieläimet, kaikki karjaeläimet, kaikki pikkueläimet, jotka liikkuvat maan päällä, ja kaikki suuret ja pienet linnut lajiensa mukaan, kaikki siivekkäät.

¹⁵ Ne menivät Nooan luo arkkiin pareittain, kaikki, joissa oli elämän henki.

¹⁶ Kaikista elävistä olennoista meni sisälle koiras ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut, ja HERRA sulki arkin oven Nooan jälkeen.

¹⁷ Silloin tuli vedenpaisumus maan päälle neljänkymmenen päivän aikana. Vedet lisääntyivät ja nostivat arkin, ja se kohosi korkealle maasta.

¹⁸ Vedet saivat vallan ja lisääntyivät suunnattomasti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla.

¹⁹ Vedet nousivat maan päällä yhä enemmän, niin että kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peittyivät.

²⁰ Vesi nousi viisitoista kyynärää vuorten yläpuolelle, niin että ne peittyivät.

²¹ Silloin kaikki liha, joka liikkui maan päällä, menehtyi: linnut, karjaeläimet, villieläimet, kaikki maassa vilistävät pikkueläimet ja myös kaikki ihmiset.

²² Kaikki, jotka elivät ja hengittivät kuivalla maalla, kuolivat.

²³ Näin Herra pyyhkäisi pois kaikki olennot maan päältä, sekä ihmiset että karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut. Ne pyyhkiytyivät pois maan päältä. Vain Nooa ja ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa, jäivät henkiin.

²⁴ Maa oli veden vallassa sataviisikymmentä päivää.

1. Mooseksen 8

¹ Jumala muisti Nooaa ja kaikkia villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Jumala pani tuulen puhaltamaan yli maan, ja vesi alkoi laskeutua.

² Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat sulkeutuivat, ja sade taivaasta tyrehtyi.

³ Vesi väheni vähenemistään maan päältä. Sadanviidenkymmenen päivän kuluttua vesi oli vähentynyt niin,

⁴ että arkki pysähtyi Araratin vuorille seitsemännen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä.

⁵ Vesi väheni vähenemistään, kunnes kymmenennen kuukauden ensimmäisenä päivänä vuorten huiput tulivat näkyviin.

⁶ Neljäkymmenen päivän kuluttua Nooa avasi arkkiin tekemänsä ikkunan

⁷ ja päästi ulos korpin. Se lenteli edestakaisin, kunnes vesi oli kuivunut maan päältä.

⁸ Sitten hän lähetti luotaan kyyhkysen saadakseen tietää, oliko vesi vähentynyt maan päältä.

⁹ Kyyhkynen ei kuitenkaan löytänyt lepopaikkaa jaloilleen vaan palasi hänen luokseen arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa. Nooa ojensi kätensä ja otti kyyhkysen luokseen arkkiin.

¹⁰ Hän odotti vielä seitsemän päivää ja lähetti uudelleen kyyhkysen arkista.

¹¹ Kyyhkynen tuli hänen luokseen illalla, ja sen nokassa oli tuore öljypuun lehti. Siitä Nooa ymmärsi, että vesi oli käynyt vähiin maan päällä.

¹² Hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja päästi sitten kyyhkysen, eikä se enää palannut hänen luokseen.

¹³ Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataayksi vuotta, vesi oli kuivunut maan päältä. Silloin Nooa poisti arkin katon ja näki, että maan pinta oli kuiva.

¹⁴ Toisen kuukauden kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä maa oli täysin kuivunut.

Nooan uhri

¹⁵ Silloin Jumala sanoi Nooalle:

¹⁶ ”Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot sinun kanssasi.

¹⁷ Vie mukanasasi ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki liha: linnut, karjaeläimet ja maassa liikkuvat pikkueläimet. Vilisköön niitä maassa, olkoot ne hedelmällisiä ja lisääntykööt maan päällä.”

¹⁸ Niin Nooa lähti ulos mukanaan poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot

¹⁹ sekä kaikki villieläimet, pikkueläimet ja linnut. Kaikki, jotka liikkuvat maan päällä, lähtivät arkista suvuittain.

²⁰ Sitten Nooa rakensi alttarin HERRALLE . Hän otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla.

²¹ Kun HERRA tunsu miellyttävän tuoksun, hän ajatteli sydämessään: ”Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, sillä ihmisen sydämen taipumukset ovat pahat hänen nuoruudestaan saakka. Minä en koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niin kuin nyt olen tehnyt.

²² Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä leikkuu, ei kylmä eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.”

1. Mooseksen 9

Jumala tekee liiton Nooan kanssa

¹ Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa.

² Kaikki maan eläimet, kaikki taivaan linnut, kaikki maassa matelevat ja kaikki meren kalat pelkäävät ja säikkyvät teitä. Ne on annettu teidän valtaanne.

³ Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille syötäväksi. Samoin kuin olen antanut teille vihreät kasvit, minä annan teille kaikki eläimet.

⁴ Älkää kuitenkaan syökö lihaa, jossa sen sielu , sen veri, on.

⁵ Teidän verenne vuodattamisesta minä totisesti vaadin tilille jokaisen eläimen. Myös ihmisen minä vaadin tilille toisen ihmisen, hänen veljensä, surmaamisesta.

⁶Joka vuodattaa ihmisen veren, hänen verensä on ihminen vuodattava, sillä omaksi kuvakseen Jumala teki ihmisen.

⁷Ja te, olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, olkaa monilukuiset ja lisääntykää maan päällä.”

⁸Jumala puhui Nooalle ja hänen pojilleen, jotka olivat hänen kanssaan:

⁹”Katso, minä teen liittoni teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa

¹⁰sekä kaikkien mukananne olevien elävien olentojen kanssa, lintujen, karjaeläinten ja kaikkien villieläinten kanssa, kaikkien arkista lähteneiden, niin ihmisten kuin kaikkien maan eläintenkin kanssa.

¹¹Minä teen liittoni teidän kanssanne, eikä vedenpaisumus enää koskaan tuhoa kaikkea lihaa. Koskaan ei enää tule vedenpaisumusta, joka tuhoaisi maan.”

¹²Jumala sanoi: ”Tämä on sen liiton merkki, jonka minä teen itseni ja teidän sekä kaikkien teidän kanssanne olevien elävien olentojen välille ikuisiksi ajoiksi :

¹³minä panen kaareni pilviin, ja se on oleva merkinä liitosta minun ja maan välillä.

¹⁴Kun minä kokoan pilviä maan ylle ja kaari näkyy pilvissä,

¹⁵minä muistan liittoni, joka on minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan, välillä, eikä vesi enää nouse tulvaksi hävittämään kaikkea elollista.

¹⁶Kun kaari on pilvissä, minä näen sen ja muistan ikuisen liiton, joka on Jumalan ja kaiken lihan, kaikkien maan päällä elävien olentojen, välillä.”

¹⁷Jumala sanoi Nooalle: ”Tämä on merkinä liitosta, jonka minä olen tehnyt itseni ja kaiken maan päällä olevan lihan välillä.”

Nooan juopumus ja häpeä

¹⁸Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. Haam oli Kanaanin isä.

¹⁹ Nämä kolme olivat Nooan pojat, ja heistä polveutuivat kaikki maailman ihmiset.

²⁰ Nooa ryhtyi maanviljelijäksi ja istutti viinitarhan.

²¹ Kun hän joi sen viiniä, hän juopui ja makasi alasti teltassaan.

²² Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden ja kertoi siitä ulkona molemmille veljilleen.

²³ Silloin Seem ja Jaafet ottivat viitan, panivat molemmat sen hartioilleen, menivät sisään takaperin ja peittivät isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat pois päin, eivätkä he nähneet isänsä alastomuutta.

Nooa kiroaa Kanaanin

²⁴ Kun Nooa heräsi humalastaan ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt,

²⁵ hän sanoi: ”Kirottu olkoon Kanaan! Tulkoon hänestä veljiensä orjien orja.”

²⁶ Hän sanoi vielä: ”Siunattu olkoon HERRA , Seemin Jumala! Olkoon Kanaan hänen orjansa.

²⁷ Laajentakoon Jumala Jaafetin alueen , ja saakoon hän asua Seemin teltoissa. Olkoon Kanaan hänen orjansa.”

²⁸ Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen kolmesataaviisikymmentä vuotta.

²⁹ Näin Nooan koko elinajaksi tuli yhdeksänsataaviisikymmentä vuotta. Sitten hän kuoli.

1. Mooseksen 10

Nooan jälkeläiset

¹ Nämä ovat Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jaafetin, sukuluettelot. Vedenpaisumuksen jälkeen heille syntyi poikia.

² Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras.

³ Goomerin pojat olivat Askenas, Riifat ja Toogarma.

- ⁴ Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa, Tarsis, kittiläiset ja doodanilaiset .
- ⁵ Näistä erkanivat saarten ja rannikoiden kansat maihinsa, kukin kielensä, heimonsa ja kansallisuutensa mukaan.
- ⁶ Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.
- ⁷ Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Saba ja Dedan.
- ⁸ Kuusille syntyi myös Nimrod. Hän oli maan ensimmäinen mahtimies.
- ⁹ Hän oli HERRAN edessä mahtava metsästäjä. Siksi sanotaan: ”Kuin Nimrod, mahtava metsästäjä HERRAN edessä.”
- ¹⁰ Hänen valtakuntaansa kuuluivat aluksi Baabel, Erek, Akkad ja Kalne Sinearin maassa.
- ¹¹ Siitä maasta hän lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, Rehobot-Iirin, Kelahin
- ¹² ja Resenin, joka on Niiniven ja Kelahin, tuon suuren kaupungin, välillä.
- ¹³ Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehavilaiset, naftuhilaiset,
- ¹⁴ patrusilaiset, kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähteneet, ja kaftorilaiset.
- ¹⁵ Kanaanille syntyivät Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet
- ¹⁶ sekä jebusilaiset, amorilaiset, girgasilaiset,
- ¹⁷ hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset,
- ¹⁸ arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. Myöhemmin kanaanilaisten heimot hajaantuivat.
- ¹⁹ Kanaanilaisten alue ulottui Siidonista Gerariin päin Gazaan asti sekä Sodomiaan, Gomorraan, Admaan ja Seboimiin päin Lesaan asti.
- ²⁰ Nämä olivat Haamin pojat heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

²¹Myös Seemille, Jaafetin vanhimmalle veljelle, kaikkien Eeberin jälkeläisten kantaisälle, syntyi poikia.

²²Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud ja Aram.

²³Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mas.

²⁴Arpaksadille syntyi Selah ja Selahille Eeber.

²⁵Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg , koska hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan.

²⁶Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah,

²⁷Hadoram, Uusal, Dikla,

²⁸Oobal, Abimael, Saba,

²⁹Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia.

³⁰Heidän asuinalueensa ulottui Sefarin suunnassa Meesasta itäiseen vuoristoon asti.

³¹Nämä olivat Seemin jälkeläisiä heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

³²Nämä olivat Nooan poikien heimot sukuuetteloittensa mukaan, heidän kansakuntansa. Niistä erkanivat maailman kansat vedenpaisumuksen jälkeen.

1. Mooseksen 11

Baabelin torni

¹Koko maailmassa oli yksi kieli, ja kaikki käyttivät samoja sanoja.

²Kun ihmiset lähtivät liikkeelle idästä, he löysivät tasangon Sinearin maasta ja asettuivat sinne asumaan.

³He sanoivat toisilleen: ”Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi.” Tiili oli heillä rakennuskivenä ja maapiki laastina.

⁴ He sanoivat: ”Rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen. Tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli koko maan.”

⁵ Mutta HERRA tuli alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmiset olivat rakentaneet.

⁶ HERRA sanoi: ”He ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on sama kieli. Tämä, mitä he tekevät, on vasta alkua. Nyt mikään ei estä heitä tekemästä, mitä ikinä aikovatkin.

⁷ Tulkaa, menkäämme sinne ja sekoittakaamme heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa kieltä.”

⁸ Näin HERRA hajotti heidät sieltä kaikkialle maailmaan, ja he jättivät kaupungin rakentamisen sikseen.

⁹ Kaupunki sai nimekseen Baabel , sillä HERRA sekoitti siellä koko maan kielen ja hajotti sieltä ihmiset kaikkialle maailmaan.

Seemin jälkeläiset

¹⁰ Nämä ovat Seemin suvun vaiheet. Kun Seem oli sadan vuoden ikäinen, hänelle syntyi Arpaksad kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen.

¹¹ Seem eli Arpaksadin syntymän jälkeen viisisataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

¹² Kun Arpaksad oli elänyt kolmekymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Selah.

¹³ Arpaksad eli Selahin syntymän jälkeen neljäsataakolme vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

¹⁴ Kun Selah oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Eeber.

¹⁵ Eeberin syntymän jälkeen Selah eli neljäsataakolme vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

¹⁶ Kun Eeber oli elänyt kolmekymmentäneljä vuotta, hänelle syntyi Peleg.

¹⁷ Eeber eli Pelegin syntymän jälkeen neljäsataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

¹⁸Kun Peleg oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Reu.

¹⁹Peleg eli Reun syntymän jälkeen kaksisataayhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

²⁰Kun Reu oli elänyt kolmekymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi Serug.

²¹Serugin syntymän jälkeen Reu eli kaksisataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

²²Kun Serug oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Naahor.

²³Serug eli Naahorin syntymän jälkeen kaksisataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

²⁴Kun Naahor oli kahdenkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, hänelle syntyi Terah.

²⁵Naahor eli Terahin syntymän jälkeen satayhdeksäntoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

²⁶Kun Terah oli elänyt seitsemänkymmentä vuotta, hänelle syntyivät Abram, Naahor ja Haaran.

Terahin jälkeläiset

²⁷Nämä ovat Terahin suvun vaiheet. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran, ja Haaranille syntyi Loot.

²⁸Haaran kuoli ennen isäänsä Terahia synnyinmaassaan Kaldean Uurissa.

²⁹Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abramin vaimon nimi oli Saarai, ja Naahorin vaimo oli Milka, Haaranin tytär. Haaran oli Milkan ja Jiskan isä.

³⁰Saarai oli hedelmätön, eikä hänellä ollut lasta.

³¹Terah otti mukaan poikansa Abramin, poikansa Haaranin pojan Lootin ja miniänsä Saarain, poikansa Abramin vaimon. He lähtivät Uurista mennäkseen Kanaaninmaahan, kulkivat Haaraniin asti ja asettuivat sinne asumaan.

³² Terahin elinpäivät olivat kaksisataaviisi vuotta. Sitten Terah kuoli Haaranissa.

1. Mooseksen 12

KANTAISIEN HISTORIA Jumala kutsuu Abramini

¹ HERRAsanoi Abramille: ”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.

² Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena.

³ Minä siunaan ne, jotka siunaavat sinua, ja kiroan sen, joka kiroaa sinua, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat.”

⁴ Abram lähti, niin kuin HERRA oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssaan. Abram oli Haaranista lähtiessään seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen.

⁵ Abram otti mukaan vaimonsa Saarain, veljenpoikansa Lootin ja kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, sekä palvelijat, jotka he olivat hankkineet Haaranissa. He lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne.

⁶ Abram kulki maan halki Sikemin seuduille, Mooren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset.

⁷ Siellä HERRA ilmestyi Abramille ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.” Niin Abram rakensi sinne alttarin HERRALLE, joka oli ilmestynyt hänelle.

⁸ Sieltä hän siirtyi vuoristoon, joka on Beetelistä itään, ja pystytti telttansa niin, että Beetel oli länsipuolella ja Ai itäpuolella. Hän rakensi sinne alttarin HERRALLE ja huusi avuksi HERRAN nimeä.

⁹ Abram lähti sieltä ja kulki yhä edemmäs Negeviin päin.

Abram ja Saarai Egyptissä

¹⁰Maahan tuli nälänhätä, ja Abram meni Egyptiin asuakseen siellä jonkin aikaa, sillä nälänhätä maassa oli kova.

¹¹Tultuaan lähelle Egyptiä hän sanoi vaimolleen Saaraille: ”Kuulehan, minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen.

¹²Kun egyptiläiset näkevät sinut, he sanovat: ’Tämä on hänen vaimonsa.’ He tappavat minut mutta antavat sinun elää.

¹³Sano siis, että olet minun sisareni, jotta minun kävisi hyvin sinun takiasi ja minä jäisin henkiin sinun ansiostasi.”

¹⁴Kun Abram tuli Egyptiin, egyptiläiset näkivät, että Abramin vaimo oli hyvin kaunis.

¹⁵Faraon ruhtinaat näkivät Abramin vaimon ja ylistivät häntä faraolle, ja niin hänet otettiin faraon hoviin.

¹⁶Myös Abramia kohdeltiin hyvin Saarain vuoksi. Hän sai lampaita ja vuohia, nautoja ja aaseja, palvelijoita ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleita.

¹⁷Mutta HERRA löi faraota ja hänen hoviaan kovilla vitsauksilla Abramin vaimon Saarain tähden.

¹⁸Silloin farao kutsui Abramin luokseen ja sanoi: ”Mitä oletkaan minulle tehnyt! Miksi et sanonut minulle, että hän on sinun vaimosi?

¹⁹Miksi sanoit: ’Hän on sisareni’, niin että saatoin ottaa hänet vaimokseni? Tässä on vaimosi, ota hänet ja mene.”

²⁰Sitten farao antoi miehilleen Abramista käskyn, ja nämä saattoivat pois maasta hänet ja hänen vaimonsa ja kaiken, mitä hänellä oli.

1. Mooseksen 13

Abramin ja Lootin tiet eroavat

¹Niin Abram lähti Egyptistä Negeviin vaimonsa ja kaiken omaisuutensa kanssa, mukanaan myös Loot.

- ² Abramilla oli hyvin paljon rikkautta: karjaa, hopeaa ja kultaa.
- ³ Hän kulki levähdyspaikasta toiseen, Negevistä Beeteliin asti, siihen paikkaan Beetelin ja Ain välillä, missä hänen telttansa oli aluksi ollut
- ⁴ ja mihin hän ensin oli rakentanut alttarin. Siellä Abram huusi avuksi HERRAN nimeä.
- ⁵ Myös Abramin mukana kulkevalla Lootilla oli lampaita ja vuohia, nautakarjaa ja telttoja.
- ⁶ Maata ei kuitenkaan ollut kylliksi, jotta he olisivat voineet asua yhdessä. Heillä oli niin paljon omaisuutta, että he eivät voineet asua yhdessä.
- ⁷ Siksi Abramin karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välille tuli riitaa. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset ja perissiläiset.
- ⁸ Silloin Abram sanoi Lootille: ”Eihän meidän välillämme pitäisi olla riitaa, minun ja sinun, eikä myöskään minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä. Olemmehan me sentään veljiä.
- ⁹ Eikö koko maa ole edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, minä menen oikealle, tai jos sinä menet oikealle, minä menen vasemmalle.”
- ¹⁰ Loot nosti katseensa ja näki, että koko Jordanin tasanko oli runsasvetistä seutua. Ennen kuin HERRA hävitti Sodomaa ja Gomorran, se oli Sooiin saakka kuin HERRAN puutarha, kuin Egyptin maa.
- ¹¹ Loot valitsi itselleen koko Jordanin tasangon ja siirtyi itään päin. Näin he erkanivat toisistaan.
- ¹² Abram asettui asumaan Kanaaninmaahan, mutta Loot asui tasangon kaupungeissa ja siirtyi telttoineen paikasta toiseen, aina Sodomaan asti.
- ¹³ Mutta Sodomaa miehet olivat pahoja ja tekivät paljon syntiä HERRAA vastaan.
- ¹⁴ HERRA sanoi Abramille sen jälkeen, kun Loot oli eronnut hänestä: ”Nosta silmäsi ja katsele siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen,

¹⁵ sillä kaiken maan, jonka sinä näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi.

¹⁶ Minä teen sinun jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset. Jos maan tomu voidaan laskea, voidaan laskea myös sinun jälkeläistesi lukumäärä.

¹⁷ Nouse ja lähde kulkemaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle.”

¹⁸ Niin Abram siirtyi telttoineen paikasta toiseen. Tultuaan Mamren tammistoon, joka on Hebronissa, hän asettui sinne asumaan ja rakensi alttarin HERRALLE .

1. Mooseksen 14

Abram pelastaa Lootin

¹ Siihen aikaan, kun Amrafel oli Sinearin kuninkaana, Arjok Ellasarin kuninkaana, Kedorlaomer Eelamin kuninkaana ja Tidal Goojimin kuninkaana,

² nämä neljä aloittivat sodan Sodoman kuningasta Beraa, Gomorran kuningasta Birsaa, Adman kuningasta Sinabia, Seboimin kuningasta Semeberiä ja Belan eli Soarin kuningasta vastaan.

³ Kaikki nämä viisi liittoutuivat ja kokoontuivat Siddiminlaaksoon, jossa nyt sijaitsee Suolameri.

⁴ He olivat palvelleet Kedorlaomeria kaksitoista vuotta, mutta kolmantenatoista vuotena he nousivat kapinaan.

⁵ Neljäntenätoista vuotena tulivat Kedorlaomer ja hänen kanssaan olevat kuninkaat ja voittivat refalaiset Astarot-Karnaimissa, suusilaiset Haamissa, eemiläiset Kirjataimin tasangolla

⁶ ja hoorilaiset heidän vuoristossaan, aina Seirissä autiomaan laidalla olevaan Eel-Paaraniin asti.

⁷ He palasivat ja tulivat Mispatin lähteelle eli Kaadekseen ja valloittivat koko amalekilaisten maan ja löivät myös amorilaiset, jotka asuivat Hasason-Taamarissa.

⁸ Silloin Sodomän kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimin kuningas ja Belan eli Soöarin kuningas lähtivät liikkeelle ja asettuivat Siddimin laaksossa sotarintamaan

⁹ Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Tidalia, Sinearin kuningasta Amrafelia ja Ellasarin kuningasta Arjokia vastaan – viisi kuningasta neljää vastaan.

¹⁰ Mutta Siddiminlaakso oli täynnä maapikikuoppia, ja kun Sodomän ja Gomorran kuninkaat pakenivat, he putosivat niihin. Henkiin jääneet pakenivat vuoristoon.

¹¹ Hyökkääjät ottivat Sodomasta ja Gomorrasta kaiken omaisuuden ja kaiken ruuan ja menivät pois.

¹² Lähtiessään he veivät mukanaan myös Abramin veljenpojan Lootin ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa.

¹³ Eräs pakoon päässeistä tuli ilmoittamaan asiasta heprealaiselle Abramille, joka asui amorilaiselle Mamrelle kuuluvassa tammistossa. Mamre oli Eskolin ja Aanerin veli, ja he olivat Abramin liittolaisia.

¹⁴ Kun Abram kuuli, että hänen veljenpoikansa oli otettu vangiksi, hän aseisti kodissaan syntyneet palvelijansa, jotka hän itse oli kouluttanut, kolmesatakahdeksantoista miestä, ja ajoi vihollisia takaa Daaniin saakka.

¹⁵ Hän jakoi väkensä ja hyökkäsi palvelijoiheen yöllä vihollisten kimppuun, voitti heidät ja ajoi heitä takaa Hoobaan saakka, joka on Damaskoksesta pohjoiseen.

¹⁶ Hän toi takaisin kaiken omaisuuden sekä veljenpoikansa Lootin ja hänen omaisuutensa, samoin kuin naiset ja muun väen.

Melkisedek siunaa Abramin

¹⁷Kun Abram oli paluumatkalla voitettuaan Kedorlaomerin ja hänen kanssaan olleet kuninkaat, Sodomän kuningas lähti häntä vastaan Saavenlaaksoon eli Kuninkaanlaaksoon.

¹⁸Melkisedek, Saalemin kuningas, toi sinne leipää ja viiniä. Hän oli korkeimman Jumalan pappi,

¹⁹ja hän siunasi Abramia sanoen: ”Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan hallitsija.

²⁰Siunattu olkoon Jumala, Korkein, joka luovutti vihollisesi sinun käsiisi.” Ja Abram antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta.

²¹Sodomän kuningas sanoi Abramille: ”Anna minulle ihmiset, mutta pidä sinä omaisuus.”

²²Abram vastasi Sodomän kuninkaalle: ”Minä nostan käteni HERRAN, Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan hallitsijan, puoleen ja vannon:

²³En totisesti ota mitään, mikä kuuluu sinulle, en edes langanpätkeä tai kengännauhaa, ettet sanoisi: ’Minä olen tehnyt Abramista rikkaan.’

²⁴Korvattakoon ainoastaan se, minkä palvelijat ovat kuluttaneet, ja se osa, mikä kuuluu miehille, jotka seurasivat minua, Aanerille, Eskolille ja Mamrelle. He saakoot osansa.”

1. Mooseksen 15

Herra tekee liiton Abramia kanssa

¹Näiden tapausten jälkeen Abramille tuli näyssä HERRAN sana: ”Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi, sinun palkkasi on hyvin suuri.”

²Mutta Abram sanoi: ”Oi Herra, HERRA, mitä sinä minulle annat? Minä olen yhä lapseton, ja omaisuuteni perijä on damaskolainen Elieser.”

³Abram sanoi vielä: ”Ethän sinä ole antanut minulle jälkeläistä, ja nyt talossani syntynyt palvelija perii minut.”

⁴ Silloin hänelle tuli tämä HERRAN sana: ”Ei hän sinua peri, vaan sinun oma jälkeläisesi perii sinut.”

⁵ Sitten Herra vei Abramın ulos ja sanoi: ”Katso taivaalle ja laske tähdet, jos voit ne laskea.” Herra sanoi vielä hänelle: ”Yhtä paljon on sinulla oleva jälkeläisiä.”

⁶ Abram uskoi HERRAA , ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

⁷ Hän sanoi Abramille: ”Minä olen HERRA , joka toin sinut Kaldean Uurista antaakseni tämän maan sinulle perinnöksi.”

⁸ Abram sanoi kuitenkin: ”Oi Herra, HERRA , mistä minä tiedän, että saan periä sen?”

⁹ Herra sanoi hänelle: ”Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pässi sekä metsäkyyhkynen ja kyyhkysenpoikanen.”

¹⁰ Abram toi hänelle nämä kaikki, halkaisi ne kahtia ja asetti puolikkaat vastakkain. Lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut.

¹¹ Ruhojen päälle laskeutui petolintuja, mutta Abram karkotti ne pois.

¹² Kun aurinko oli laskemassa, Abram vaipui raskaaseen uneen. Kauhu ja synkkä pimeys valtasivat hänet.

¹³ Herra sanoi Abramille: ”Tiedä totisesti, että jälkeläisesi tulevat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän, ja heidän on oltava sortajiensa orjina neljäsataa vuotta.

¹⁴ Mutta minä tuomitsen sen kansan, jonka orjina he ovat, ja sitten he pääsevät lähtemään suuri omaisuus mukanaan.

¹⁵ Sinä itse saat kuitenkin mennä rauhassa isiesi luo, ja sinut haudataan päästyäsi korkeaan ikään.

¹⁶ Neljännessä polvessa jälkeläisesi palaavat tänne, sillä amorilaisten syntien määrä ei ole vielä täysi.”

¹⁷Kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi savuava pätsi ja tulisoihitu, joka liikkui ruhonpuolikkaiden välissä.

Abramin jälkeläisille luvattu maa

¹⁸Sinä päivänä HERRA teki Abramin kanssa liiton ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan Egyptin virrasta suureen virtaan, Eufratvirtaan, saakka:

¹⁹keeniläisten, kenissiläisten, kadmonilaisten,

²⁰heettiläisten, perissiläisten, refalaisten,

²¹amorilaisten, kanaanilaisten, gargasilaisten ja jebusilaisten maan.”

1. Mooseksen 16

Haagar ja Ismael

¹Abramin vaimo Saarai ei ollut synnyttänyt miehelleen lasta. Mutta Saarailla oli egyptiläinen orjatar, jonka nimi oli Haagar.

²Niin Saarai sanoi Abramille: ”Näethän, että HERRA on estänyt minua synnyttämästä. Yhdy siis orjattareeni – ehkä minä saan lapsia hänen avullaan.” Ja Abram kuuli Saaraita.

³Abram oli asunut kymmenen vuotta Kanaaninmaassa, kun hänen vaimonsa Saarai antoi egyptiläisen orjattarensa Haagarin miehelleen Abramille vaimoksi.

⁴Abram yhtyi Haagariin, ja tämä tuli raskaaksi. Kun Haagar huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia emäntäänsä.

⁵Silloin Saarai sanoi Abramille: ”Kärsimäni vääräys kohdatkoon sinua. Minä annoin orjattareni syliisi, mutta kun hän huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia minua. Ratkaiskoon HERRA meidän välimme, minun ja sinun.”

⁶Abram sanoi Saaraille: ”Onhan orjattaresi sinun vallassasi. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.” Silloin Saarai kuritti Haagaria, ja tämä pakeni hänen luotaan.

⁷ HERRAN enkeli löysi Haagarin autiomaasta vesilähteeltä, siltä lähteeltä, joka on Suurin tien varressa.

⁸ Hän sanoi: ”Haagar, Saarain orjatar, mistä tulet ja mihin menet?” Tämä vastasi: ”Minä olen paennut emäntäni Saarain luota.”

⁹ Silloin HERRAN enkeli sanoi hänelle: ”Palaa emäntäsi luo ja nöyryy hänen kätensä alle.”

¹⁰ HERRAN enkeli sanoi vielä hänelle: ”Minä annan sinulle hyvin paljon jälkeläisiä, niin paljon, ettei heitä voida laskea.”

¹¹ Sitten HERRAN enkeli sanoi hänelle: ”Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan. Sinun tulee antaa hänelle nimeksi Ismael , sillä HERRA on kuullut sinun ahdistuksesi.

¹² Hänestä tulee mies kuin villiaasi. Hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan. Hän on asuva kaikkien veljiensä itäpuolella.”

¹³ Haagar kutsui HERRAA , joka oli puhutellut häntä, nimellä ”Sinä olet El-Roi”. Haagar näet ajatteli: ”Olenko minä tässä paikassa saanut nähdä takaapäin hänet, joka näkee minut?”

¹⁴ Siksi tuota kaivoa kutsutaan nimellä Beer Lahai-Roi . Se on Kaadeksen ja Beredin välillä.

¹⁵ Haagar synnytti Abramille pojan, ja Abram antoi pojalleen, jonka Haagar oli hänelle synnyttänyt, nimen Ismael.

¹⁶ Abram oli kahdeksankymmenenkuuden vuoden ikäinen, kun Haagar synnytti hänelle Ismaelin.

1. Mooseksen 17

Ympärileikkauksen liitto

¹ Kun Abram oli yhdeksänkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, HERRA ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella minun edessäni ja ole nuhteeton.

²Minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja teen sinun jälkeläisesi hyvin lukuisiksi.”

³Silloin Abram heittäytyi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle näin:

⁴”Tämä on minun liittoni sinun kanssasi: Sinusta tulee kansojen paljouden isä.

⁵Älköön sinua enää kutsuttako nimellä Abram, vaan nimesi olkoon Abraham, sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän.

⁶Minä teen sinut hyvin hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuva kuninkaita.

⁷Minä pidän voimassa liittoni välillämme, minun ja sinun sekä sinun jälkeläistesi välillä, polvesta polveen, ikuisen liiton, niin että minä olen sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala.

⁸Maan, jossa asut muukalaisena, koko Kanaaninmaan, minä annan ikuisesti omaisuudeksi sinulle ja jälkeläisillesi, ja minä olen heidän Jumalansa.”

⁹Jumala sanoi Abrahamille: ”Mutta sinun tulee pitää minun liittoni, sinun ja jälkeläistesi, polvesta polveen.

¹⁰Tämä on minun liittoni, minun ja sinun ja sinun jälkeläistesi välinen liitto, jota teidän tulee noudattaa: ympärileikattaa keskuudessanne jokainen miehenpuoli.

¹¹Teidän tulee ympärileikkauttaa esinahkanne. Se on merkki liitosta meidän välillämme, minun ja teidän.

¹²Polvesta polveen teidän tulee ympärileikata jokainen poikalapsi kahdeksan päivän ikäisenä, myös kotona syntynyt tai keneltä tahansa muukalaiselta rahalla ostettu orja, joka ei ole teidän jälkeläisiänne.

¹³Sekä kotonanne syntynyt että rahalla ostamanne orja on ympärileikattava. Näin teidän ruumiissanne on merkki minun liitostani, ikuisesta liitosta.

¹⁴Jokainen mies, jonka esinahkaa ei ole ympärileikattu, on poistettava kansastaan. Hän on rikkonut minun liittoni.”

Herra ilmoittaa lisäkin syntymän

¹⁵Jumala sanoi Abrahamille: ”Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää nimellä Saarai, vaan hänen nimensä olkoon Saara .

¹⁶Minä siunaan häntä ja annan myös hänen synnyttää sinulle pojan. Minä siunaan häntä, ja hänestä polveutuu kansakuntia ja kansojen kuninkaita.”

¹⁷Abraham heittäytyi kasvoilleen ja nauroi ajatellen: ”Voiko satavuotiaalle syntyä lasta, ja voiko Saara, joka on yhdeksänkymmenen vuoden ikäinen, vielä synnyttää?”

¹⁸Abraham sanoi Jumalalle: ”Kunpa edes Ismael saisi elää sinun edessäsi!”

¹⁹Mutta Jumala sanoi: ”Totisesti vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Iisak . Minä pidän voimassa liittoni hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa ikuisesti.

²⁰Minä olen kuullut rukouksesi myös Ismaelistä. Minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja hyvin monilukaiseksi. Hänestä polveutuu kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan.

²¹Mutta liittoni minä vahvistan Iisakin kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää ensi vuonna tähän aikaan.”

²²Kun Jumala oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän kohosi ylös tämän luota.

²³Abraham nouti vielä samana päivänä poikansa Ismaelin ja kaikki kotona syntyneet ja kaikki rahalla ostamansa orjat, kaikki talonsa miehet ja pojat, ja ympärileikkasi sinä samana päivänä heidän esinahkansa, niin kuin Jumala oli hänelle puhunut.

²⁴Abraham oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden ikäinen, kun hänen esinahkansa ympärileikattiin,

²⁵ja hänen poikansa Ismael oli kolmetoistavuotias, kun hänen esinahkansa ympärileikattiin.

²⁶ Abraham ja hänen poikansa Ismael ympärileikattiin juuri tuona samana päivänä.

²⁷ Hänen kanssaan ympärileikattiin kaikki hänen talonsa miehet ja pojat, sekä kotona syntyneet että muukalaisilta rahalla ostetut orjat.

1. Mooseksen 18

Herra ilmestyy jälleen Abrahamille

¹ Sitten HERRA ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan,

² ja kun hän nosti katseensa, hän näki, että kolme miestä seisoj hänen edessään. Nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan teltan ovelta, kumartui maahan

³ ja sanoi: ”Herrani, jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ethän mene palvelijasi ohi.

⁴ Sallikaa tuoda vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne. Levätkää sitten puun siimeksessä.

⁵ Minä tuon palasen leipää vahvistaaksenne itseänne, ennen kuin jatkatte matkaanne, sillä sitä varten kai olette poikenneet palvelijanne luo.” Miehet sanoivat: ”Tee niin kuin olet puhunut.”

⁶ Abraham kiirehti telttaan Saaran luo ja sanoi: ”Tee kiireesti taikina kolmesta vakallisesta hienoja vehnäjauhoja ja leivo kakkuja.”

⁷ Sitten Abraham juoksi karjatarhaan, otti nuoren ja hyvän vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka kiirehti valmistamaan sitä ruuaksi.

⁸ Hän otti voita ja maitoa sekä valmistuttamansa vasikan ja pani ne miesten eteen. Itse hän seisoj heidän luonaan puun alla sillä aikaa, kun he söivät.

⁹ He kysyivät häneltä: ”Missä vaimosi Saara on?” Hän vastasi: ”Tuolla teltassa.”

¹⁰ Mies sanoi: ”Totisesti, minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin vaimollasi Saaralla on poika.” Mutta Saara kuunteli teltan ovella hänen takanaan.

¹¹ Abraham ja Saara olivat vanhoja ja ikääntyneitä, eikä Saara enää voinut saada lasta .

¹² Saara nauroi itsekseen ja ajatteli: ”Voisiko minussa vielä herätä halu, kun olen näin kuihtunut? Onhan myös herrani jo vanha.”

¹³ HERRA sanoi Abrahamille: ”Miksi Saara nauroi ja ajatteli: ’Voisinko minä todella synnyttää, kun olen näin vanha?’

¹⁴ Onko HERRALLE mikään mahdotonta? Ensi vuonna tähän samaan aikaan minä palaan luoksesi, ja silloin Saaralla on poika.”

¹⁵ Saara kielsi ja sanoi: ”En minä nauranut.” Hän näet pelkäsi. Mutta Herra sanoi: ”Ei, kyllä sinä nauroit.”

Abraham anoo armoa Sodomalle

¹⁶ Miehet nousivat aterialta ja katselivat Sodomaan päin, ja Abraham lähti saattamaan heitä.

¹⁷ HERRA sanoi: ”Salaisinko minä Abrahamilta, mitä tulen tekemään?

¹⁸ Tuleehan Abrahamista suuri ja mahtava kansa, ja kaikki kansat maan päällä tulevat siunatuiksi hänessä.

¹⁹ Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiaan ja perhettään pysymään HERRAN tiellä ja toimimaan vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti, jotta minä voisin toteuttaa Abrahamille sen, mitä olen hänestä puhunut.”

²⁰ HERRA sanoi: ”Koska valitushuuto Sodoman ja Gomorran vuoksi on suuri ja koska niiden synnit ovat hyvin raskaat,

²¹ minä lähden alas katsomaan, ovatko niiden asukkaat tehneet kaiken sen, mistä minulle on valitettu, vai eivät. Tahdon tietää sen.”

²² Miehet lähtivät sieltä ja kulkivat Sodomaan päin, mutta Abraham seisoi yhä HERRAN edessä.

²³ Abraham lähestyi häntä ja sanoi: ”Aiotko siis tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa?

²⁴ Ehkä kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta. Aiotko todella tuhota paikan? Etkö säästä sitä siellä asuvien viidenkymmenen vanhurskaan tähden?

²⁵ Et suinkaan voi tehdä niin, että surmaat vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa. Silloinhan vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman. Et voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tekisi oikeutta?”

²⁶ HERRASanoi: ”Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, minä säästän koko paikan heidän vuokseen.”

²⁷ Abraham vastasi: ”Olen rojhennut puhua Herralleni, vaikka olen vain tomua ja tuhkaa!

²⁸ Ehkä viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi. Hävitätkö niiden viiden tähden koko kaupungin?” Herra sanoi: ”En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi.”

²⁹ Abraham puhui vielä Herralle ja sanoi: ”Ehkä sieltä löytyy neljäkymmentä.” Herra vastasi: ”Niiden neljänkymmenen tähden jätän sen tekemättä.”

³⁰ Abraham sanoi: ”Älköön Herrani vihastuko, jos vielä puhun. Ehkä sieltä löytyy kolmekymmentä.” Herra vastasi: ”En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä.”

³¹ Abraham sanoi: ”Olen rojhennut puhua Herralleni. Ehkä sieltä löytyy kaksikymmentä.” Hän vastasi: ”Niiden kahdenkymmenen tähden jätän kaupungin hävittämättä.”

³² Abraham sanoi: ”Kunpa Herrani ei vihastuisi – puhun enää vain tämän kerran. Ehkä sieltä löytyy kymmenen.” Herra vastasi: ”Niiden kymmenen tähden jätän sen hävittämättä.”

³³Kun HERRA oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

1. Mooseksen 19

Sodoman riettaus

¹Kun ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, Loot istui Sodoman portilla. Nähdessään heidät Loot lähti heitä vastaan ja kumartui kasvoilleen maahan

²ja sanoi: ”Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Voitte nousta varhain aamulla ja jatkaa matkaanne.” He sanoivat: ”Ei, vaan me yövyimme torilla.”

³Mutta Loot pyysi heitä hartaasti. Niin he lähtivät hänen mukaansa ja saapuivat hänen taloonsa. Hän valmisti heille juhla-aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät.

⁴He eivät olleet vielä käyneet makuulle, kun Sodoman kaupungin miehet, nuoret ja vanhat, koko kansa joka taholta, piirittivät talon.

⁵He huusivat Lootia ja sanoivat hänelle: ”Missä ovat ne miehet, jotka tulivat luoksesi tänä iltana? Tuo heidät ulos luoksemme, että voimme yhtyä heihin.”

⁶Silloin Loot meni ulos heidän luokseen portille ja sulki oven jälkeensä.

⁷Hän sanoi: ”Minä pyydän, veljeni, älkää tehkö niin pahoin.

⁸Minulla on kaksi tytärtä, jotka eivät ole maanneet miehen kanssa. Minä tuon teille heidät. Tehkää heille mitä hyväksi näette. Älkää vain tehkö näille miehille mitään, sillä he ovat tulleet minun kattoni alle.”

⁹Mutta miehet vastasivat: ”Pois tieltä!” He sanoivat vielä: ”Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena ja on kuitenkin olevinaan tuomari. Nytpä me pitelemme sinua pahemmin kuin heitä.” Sitten he kävivät rajusti tuon miehen, Lootin, kimppuun ja rupesivat murtamaan ovea.

¹⁰Silloin enkelit ojensivat kätensä, vetivät Lootin luokseen huoneeseen ja sulkivat oven.

¹¹ He sokaisivat talon ovella olevat miehet pienimmästä suurimpaan, ja nämä etsivät ovea väsyksiin asti.

¹² Enkelit sanoivat Lootille: ”Vieläkö sinulla on ketään täällä, tässä kaupungissa, vävyä, poikiasi, tyttäriäsi tai muita omaisia? Vie heidät pois tästä paikasta,

¹³ sillä me hävitämme tämän paikan! HERRA lähetti meidät hävittämään sen, sillä HERRAN eteen on tullut kova valitushuuto sen asukkaista.”

¹⁴ Silloin Loot meni puhumaan vävyilleen, jotka aikoivat naida hänen tyttärensä, ja sanoi: ”Nouskaa ja lähtekää pois tästä paikasta, sillä HERRA hävittää tämän kaupungin.” Mutta vävyjen mielestä hän pilaili.

Loot pelastetaan Sodoman tuhosta

¹⁵ Kun aamu sarasti, enkelit kiirehtivät Lootia ja sanoivat: ”Nouse, ota mukaasi vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi kaupungin syntien tähden.”

¹⁶ Mutta Loot vitkasteli. Silloin miehet tarttuivat häntä sekä hänen vaimoan ja molempia tyttäriään kädestä, veivät heidät ulos ja jättivät kaupungin ulkopuolelle, sillä HERRA tahtoi säästää heidät.

¹⁷ Viedessään heitä ulos enkeli sanoi: ”Pakene henkesi edestä, älä katso taaksesi äläkä pysähdy mihinkään koko tasangolla. Pakene vuorille, ettet tuhoutuisi.”

¹⁸ Mutta Loot sanoi heille: ”Voi ei, herrani!

¹⁹ Sinä olet ollut armollinen minulle, palvelijallesi, ja osoittanut suurta laupeutta pelastaessasi henkeni. En minä kuitenkaan kykene pakenemaan vuorille. Onnettomuus voi saavuttaa minut, ja minä voin kuolla!

²⁰ Näetkö tuon mitättömän pienen kaupungin? Se on niin lähellä, että voin paeta sinne. Salli minun paeta sinne, että jäisin eloon.”

²¹ Enkeli sanoi hänelle: ”Hyvä. Minä teen tässäkin asiassa sinulle mieliksi enkä hävitä kaupunkia, josta puhuit.

²² Pakene nopeasti sinne, sillä minä en voi tehdä mitään, ennen kuin olet päässyt sinne.” Tämän vuoksi kaupunki sai nimekseen Sooar .

Sodoman ja Gomorran hävitys

²³ Aurinko oli noussut maan ylle, kun Loot saapui Sooariin.

²⁴ Silloin HERRA antoi sataa luotaan taivaasta tulta ja tulikiveä Sodoman ja Gomorran päälle.

²⁵ Hän hävitti nämä kaupungit, koko tasangon sekä kaikki noiden kaupunkien asukkaat ja maan kasvillisuuden.

²⁶ Mutta Lootin vaimo katsoi taakseen ja muuttui suolapatsaaksi.

²⁷ Abraham meni varhain aamulla paikkaan, jossa hän oli seisonut HERRAN edessä.

²⁸ Hän katseli Sodomaan ja Gomorraan päin ja yli koko tasangon ja näki maasta nousevan savua, kuin polttouunin savua.

²⁹ Tuhotessaan lakeuden kaupungit Jumala muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä. Hän hävitti ne kaupungit, joissa Loot oli asunut.

³⁰ Loot lähti Sooarista ja asusti molempien tyttäriensä kanssa vuorilla, sillä hän pelkäsi asua Sooarissa. Hän asui luolassa tyttäriensä kanssa.

Mooabilaisten ja ammonilaisten syntyperä

³¹ Vanhempi tytär sanoi nuoremmalle: ”Isämme on vanha, eikä tässä maassa ole miestä, joka voisi tulla luoksemme, kuten koko maassa on tapana.

³² Tule, juotetaan isällemme viiniä ja maataan hänen kanssaan, että saisimme isämme avulla jälkeläisiä.”

³³ He juottivat sinä yönä isälleen viiniä, ja vanhempi meni ja makasi isänsä kanssa, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin tämä nousi.

³⁴ Seuraavana päivänä vanhempi sanoi nuoremmalle: ”Minä makasin viime yönä isän kanssa. Juotetaan hänelle tänäkin yönä viiniä, että sinä voit mennä ja maata hänen kanssaan saadaksemme isämme avulla jälkeläisiä.”

³⁵ He juottivat sinäkin yönä isälleen viiniä, ja nuorempi meni ja makasi tämän kanssa, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin tämä nousi.

³⁶ Näin Lootin molemmat tyttäret tulivat raskaiksi isästään.

³⁷ Vanhempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Mooab. Hänestä polveutuvat nykyiset mooabilaiset.

³⁸ Myös nuorempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ben-Ammi. Hänestä polveutuvat nykyiset ammonilaiset.

1. Mooseksen 20

Abraham ja Saara Gerarissa

¹ Abraham matkasi Mamresta Negeviin ja asettui asumaan Kaadeksen ja Suurin välille. Asuessaan muukalaisena Gerarissa

² Abraham sanoi vaimostaan Saarasta: ”Hän on sisareni.” Silloin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti noutamaan Saaran luokseen.

³ Mutta Jumala tuli Abimelekin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: ”Tiedä, että sinä olet kuoleman oma naisen tähden, jonka olet ottanut, sillä hän on toisen miehen vaimo.”

⁴ Abimelek ei kuitenkaan ollut koskenut häneen ja sanoi: ”Herra, surmaatko sinä kansan, vaikka se on syytön?”

⁵ Eikö hän itse sanonut minulle: ’Hän on minun sisareni’? Ja nainen sanoi: ’Hän on veljeni.’ Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämin ja viattomin käsin.”

⁶ Jumala sanoi hänelle unessa: ”Myös minä tiedän, että olet tehnyt sen vilpittömin sydämin. Siksi minä estinkin sinua tekemästä syntiä minua vastaan enkä sallinut sinun kajota häneen.

⁷ Anna nyt miehelle takaisin hänen vaimonsa, sillä mies on profeetta. Hän on rukoileva sinun puolestasi, ja sinä saat elää. Mutta jollet anna häntä takaisin, niin tiedä, että sinä itse ja kaikki, jotka kuuluvat sinulle, olette varmasti kuoleman omia.”

⁸ Abimelek nousi varhain aamulla, kutsui kaikki palvelijansa ja puhui heille kaikki nämä asiat. Silloin miehet pelästyivät kovin.

⁹ Abimelek kutsui Abrahamin ja sanoi hänelle: ”Mitä oletkaan meille tehnyt! Ja mitä syntiä minä olen tehnyt sinua vastaan, kun olet saattanut minut ja valtakuntani syyllisiksi suureen syntiin? Sinä olet tehnyt minulle tekoja, joita ei sovi tehdä.”

¹⁰ Abimelek kysyi vielä Abrahamilta: ”Mitä sinulla oli mielessäsi, kun teit tämän?”

¹¹ Abraham vastasi: ”Minä ajattelin: ’Tällä paikkakunnalla ei varmaankaan ole jumalanpelkoa, ja siksi minut surmataaan vaimoni tähden.’

¹² Sitä paitsi hän todella on minun sisareni, isäni tytär, vaikka ei olekaan äitini tytär. Niin hänestä on voinut tulla minun vaimoni.

¹³ Kun Jumala lähetti minut vaeltamaan pois isäni kodista, minä sanoin Saarelle: ”Tee minulle se hyvä työ, että jokaisessa paikassa, johon tulemme, sanot minusta: hän on minun veljeni.”

¹⁴ Silloin Abimelek otti lampaita ja vuohia, nautakarjaa sekä palvelijoita ja palvelijattaria ja antoi ne Abrahamille. Hän myös antoi Abrahamille takaisin tämän vaimon Saaran.

¹⁵ Abimelek sanoi: ”Koko maani on edessäsi. Asu missä hyväksi näet.”

¹⁶ Saarelle hän sanoi: ”Minä annan veljellesi tuhat sekeliä hopeaa. Se osoittaa sinut syyttömäksi kaikkien edessä, jotka ovat sinun kanssasi. Näin sinut on todistettu viattomaksi.”

¹⁷ Sitten Abraham rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin, hänen vaimonsa ja hänen orjattarensa, ja he saivat lapsia.

¹⁸ HERRA oli näet sulkenut jokaisen kohdun Abimelekin hovissa Saaran, Abrahamin vaimon, tähden.

1. Mooseksen 21

Iisakin syntymä

¹ HERRA piti Saarasta huolen, niin kuin oli sanonut, ja teki hänelle niin kuin oli puhunut.

² Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille tämän vanhoilla päivillä pojan juuri siihen aikaan, josta Jumala oli hänelle puhunut.

³ Pojalleen, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, Abraham antoi nimen Iisak.

⁴ Hän ympärileikkasi poikansa Iisakin kahdeksan päivän ikäisenä, niin kuin Jumala oli häntä käskenyt.

⁵ Abraham oli sadan vuoden ikäinen, kun hänen poikansa Iisak syntyi.

⁶ Saara sanoi: ”Jumala on saanut minut nauramaan. Jokainen, joka kuulee tästä, nauraa minun kanssani.”

⁷ Hän sanoi vielä: ”Kuka olisi voinut sanoa Abrahamille, että Saara tulee imettämään lapsia? Kuitenkin minä olen nyt synnyttänyt hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään!”

Haagarin ja Ismaelin karkotus

⁸ Poika kasvoi, ja hänet vieroitettiin, ja Abraham laittoi suuret pidot sinä päivänä, jona Iisak vieroitettiin.

⁹ Kun Saara näki, että poika, jonka egyptiläinen Haagar oli Abrahamille synnyttänyt, ilvehti,

¹⁰ hän sanoi Abrahamille: ”Aja pois tuo orjatar ja hänen poikansa, sillä tuon orjattaren poika ei saa periä yhdessä poikani Iisakin kanssa.”

¹¹ Abraham piti tätä puhetta hyvin pahana poikansa Ismaelin tähden.

¹² Mutta Jumala sanoi Abrahamille: ”Älä pahastu poikasi ja orjattaresi tähden. Kuuntele Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä vain Iisakin jälkeläisiä kutsutaan sinun jälkeläisiksesi.

¹³ Mutta myös orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska hänkin on sinun jälkeläisesi .”

¹⁴ Varhain seuraavana aamuna Abraham otti leipää ja vesileilin ja antoi ne Haagarille. Hän pani ne tämän olalle ja lähetti hänet ja pojan menemään. Haagar lähti ja harhaili Beerseban autiomaassa.

¹⁵ Kun vesi loppui leilistä, Haagar jätti pojan pensaan alle

¹⁶ ja meni istumaan toisaalle , noin jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: ”En halua nähdä pojan kuolemaa.” Istuessaan siellä hän alkoi itkeä ääneen.

¹⁷ Jumala kuuli pojan äänen, ja Jumalan enkeli huusi taivaasta Haagarille: ”Mikä sinun on, Haagar? Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan äänen sieltä, missä hän on.

¹⁸ Nouse, auta poika ylös ja pidä hänestä lujasti kiinni, sillä minä teen hänestä suuren kansan.”

¹⁹ Ja Jumala avasi Haagarin silmät, niin että Haagar huomasi vesikaivon. Hän meni, täytti leilin vedellä ja antoi pojan juoda.

²⁰ Jumala oli pojan kanssa. Poika kasvoi ja asui autiomaassa, ja hänestä tuli jousimies.

²¹ Hän asui Paaranin autiomaassa, ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptin maasta.

Abrahamin ja Abimelekin liitto

²² Siihen aikaan Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol sanoivat Abrahamille: ”Jumala on kanssasi kaikessa, mitä sinä teet.

²³ Vanno siis nyt tässä minulle Jumalan kautta, ettet ole petollinen minulle, et suvulleni etkä jälkeläisilleni, vaan osoitat uskollisuutta minulle ja maalle, jossa asut muukalaisena, niin kuin minä olen sinulle osoittanut.”

²⁴ Abraham sanoi: ”Minä vannon.”

²⁵ Abraham kuitenkin nuhteli Abimelekia vesikaivon tähden, jonka Abimelekin palvelijat olivat ottaneet häneltä väkivalloin.

²⁶ Mutta Abimelek vastasi: ”En tiedä, kuka sen on tehnyt. Et sinä itsekään ole siitä minulle kertonut, enkä minä ole kuullut siitä ennen kuin tänään.”

²⁷ Silloin Abraham otti lampaista, vuohia ja nautakarjaa ja antoi Abimelekille, ja he tekivät keskenään liiton.

²⁸ Sitten Abraham asetti erilleen laumasta seitsemän lammasta.

²⁹ Abimelek sanoi Abrahamille: ”Mitä tarkoittavat nuo seitsemän lammasta, jotka olet asettanut erilleen?”

³⁰ Abraham vastasi: ”Sinun on otettava minulta vastaan seitsemän lammasta todistukseksi siitä, että minä olen kaivanut tämän kaivon.”

³¹ Sen vuoksi paikalle annettiin nimi Beerseba, koska he vannoinvat siellä toisilleen valan

³² ja tekivät siellä liiton. Sen jälkeen Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol palasivat filistealaisten maahan.

³³ Abraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siellä avuksi HERRAN , ikuisen Jumalan, nimeä.

³⁴ Ja Abraham asui kauan muukalaisena filistealaisten maassa.

1. Mooseksen 22

Jumala koettelee Abrahamia

¹Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Abrahamia ja sanoi hänelle: ”Abraham!” Hän vastasi: ”Tässä olen.”

²Jumala sanoi: ”Ota ainoa poikasi Iisak, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle sanon.”

³Abraham nousi varhain seuraavana aamuna, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaa ja poikansa Iisakin. Pilkottuaan polttouhripuita hän lähti kulkemaan kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut.

⁴Kolmantena päivänä Abraham nosti katseensa ja näki sen paikan kaukaa.

⁵Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Jääkää te tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne.”

⁶Abraham otti polttouhripuut ja pani ne poikansa Iisakin selkään. Itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja he kulkivat yhdessä.

⁷Iisak sanoi isälleen Abrahamille: ”Isä!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, poikani.” Iisak sanoi: ”Tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammaskuusi?”

⁸Abraham vastasi: ”Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani.” He kulkivat edelleen yhdessä

⁹ja tulivat paikkaan, josta Jumala oli Abrahamille puhunut. Abraham rakensi sinne alttarin, latoi halot sen päälle, sitoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle.

¹⁰Sitten Abraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa,

¹¹mutta HERRAN enkeli huusi hänelle taivaasta: ”Abraham, Abraham!” Hän vastasi: ”Tässä olen.”

¹²Enkeli sanoi: ”Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, koska et kieltänyt minulta ainoaa poikaasi.”

¹³Kun Abraham kohotti katseensa, hän näki takanaan pässin, joka oli takertunut sarvistaan pensaikkoon. Hän meni, otti pässin ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

¹⁴Abraham pani sen paikan nimeksi ” HERRA näkee”. Siksi vielä tänäkin päivänä sanotaan: ”Vuorella, jolla HERRA ilmestyy.”

Lupaus siunauksesta

¹⁵HERRANenkeli huusi uudelleen taivaasta Abrahamille:

¹⁶ ”Näin sanoo HERRA : ’Koska sinä teit tämän etkä säästänyt ainoaa poikaasi, minä vannon itseni kautta,

¹⁷ että minä totisesti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja merenrannan hiekanjyvät, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit.

¹⁸ Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, koska sinä kuuntelit minun ääntäni.”

¹⁹ Sitten Abraham palasi palvelijoidensa luo. He lähtivät yhdessä Beersebaan, ja Abraham jäi sinne asumaan.

Naahorin jälkeläiset

²⁰ Näiden tapausten jälkeen Abrahamille kerrottiin: ”Milka on synnyttänyt poikia sinun veljellesi Naahorille:

²¹ Uusin, hänen esikoisensa, tämän veljen Buusin ja Kemuelin, Aramin isän,

²² sekä Kesedin, Hason, Pildaksen, Jidlafin ja Betuelin.”

²³ Betuelille syntyi Rebekka. Nämä kahdeksan Milka synnytti Naahorille, Abrahamin veljelle.

²⁴ Naahorin sivuvaimo, nimeltään Reuma, synnytti myös lapsia: Tebahin, Gahamin, Tahaksen ja Maakan.

1. Mooseksen 23

Saaran kuolema ja hautaus

¹ Saara eli sadankahdenkymmenenseitsemän vuoden ikäiseksi. Nämä olivat Saaran elinvuodet.

² Sitten Saara kuoli Kirjat-Arbassa eli Hebronissa, Kanaaninmaassa, ja Abraham meni murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä.

³ Sen jälkeen Abraham nousi, lähti vainajansa luota ja puhui heettiläisille:

⁴ ”Minä olen muukalainen ja vieras teidän parissanne. Antakaa minulle hautapaikka keskuudestanne, jotta voisin haudata siihen vainajani .”

⁵ Heettiläiset vastasivat Abrahamille:

⁶ ”Kuule meitä, herra, sinä keskuudessamme oleva Jumalan ruhtinas! Hautaa vainajasi parhaaseen hautaamme. Kukaan meistä ei kiellä sinulta hautaansa. Voit haudata vainajasi.”

⁷ Abraham nousi, kumarsi maan kansalle, heettiläisille,

⁸ ja puhui heille: ”Jos suostutte siihen, että voin haudata vainajani, niin kuulkaa minua ja pyytäkää puolestani, että Efron, Sooharin poika,

⁹ antaisi minulle Makpelan luolan, joka kuuluu hänelle ja on hänen maittensa reunassa. Antakoon hän sen minulle täydestä hinnasta teidän alueellanne olevaksi perintöhaudaksi.”

¹⁰ Mutta Efron istui heettiläisten joukossa, ja hän, heettiläinen Efron, vastasi Abrahamille kaupungin portista kulkevien heettiläisten kuullen:

¹¹ ”Ei, herrani, kuuntele minua! Minä lahjoitan sinulle tuon vainion. Myös siellä olevan luolan minä lahjoitan sinulle kansani miesten nähden. Hautaa vainajasi.”

¹² Jälleen Abraham kumarsi maan kansalle

¹³ ja puhui Efronille maan kansan kuullen näin: ”Jospa sinä kuitenkin kuuntelisit minua! Minä maksan vainion hinnan, ota se vastaan minulta, niin voin haudata sinne vainajani.”

¹⁴ Efron vastasi Abrahamille:

¹⁵ ”Herrani, kuule minua! Neljänsadan hopeasekelin maa – mitä se meidän kesken merkitsee? Hautaa vainajasi.”

¹⁶ Kuultuaan, mitä Efron sanoi, Abraham punnitsi Efronille rahasumman, jonka tämä oli maininnut heettiläisten kuullen, neljäsataa hopeasekeliä käypää rahaa.

¹⁷ Näin Efronin vainio, joka oli Makpelassa, Mamresta itään päin, sekä siellä oleva luola ja kaikki sillä maa-alueella kasvavat puut

¹⁸ tulivat Abrahamin omaisuudeksi kaikkien kaupungin portista kulkevien heettiläisten nähden.

¹⁹ Sen jälkeen Abraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan maapalstalla, itään päin Mamresta eli Hebronista, Kanaaninmaassa.

²⁰ Näin maapalsta ja siellä oleva luola siirtyivät heettiläisiltä Abrahamille perintöhaudaksi.

1. Mooseksen 24

Abrahamin palvelija noutaa lisakille vaimon

¹ Abraham oli tullut vanhaksi ja ikääntyneeksi, ja HERRA oli siunannut häntä kaikessa.

² Silloin Abraham sanoi talonsa vanhimmalle palvelijalle, joka oli kaiken hänen omaisuutensa hoitaja: ”Pane kätesi reiteni alle .

³ Minä vannotan sinua HERRAN , taivaan ja maan Jumalan kautta, ettet ota pojalleni vaimoa ympärilläni asuvien kanaanilaisten tyttäristä

⁴ vaan menet minun omaan maahani ja sukuni luo ja otat sieltä vaimon pojalleni Iisakille.”

⁵ Palvelija sanoi hänelle: ”Entä jos nainen ei tahdo seurata minua tähän maahan? Onko minun silloin vietävä poikasi maahan, josta sinä olet lähtenyt?”

⁶ Abraham vastasi hänelle: ”Varo, ettet vie poikaani sinne.

⁷ HERRA , taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, puhui minulle ja vannoi minulle näin: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.’ Hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, ja sinä saat sieltä vaimon pojalleni.

⁸ Ellei nainen kuitenkaan tahdo seurata sinua, olet vapaa vannottamastani valasta. Älä vain vie poikaani sinne.”

⁹ Palvelija pani kätensä herransa Abrahamin reiden alle ja vannoi tämän hänelle.

¹⁰Palvelija otti kymmenen herransa kameleista sekä kaikkea parasta, mitä hänen herrallaan oli. Sitten hän lähti Aram-Naharaimiin , Naahorin kaupunkiin.

¹¹Hän pani kamelit lepäämään kaupungin ulkopuolella olevan vesikaivon ääreen illansuussa, jolloin naisilla oli tapana lähteä ammentamaan vettä.

¹²Hän sanoi: ” HERRA , minun herrani Abrahamin Jumala, suo minun tänään onnistua ja osoita uskollisuutta herralleni Abrahamille.

¹³Minä seison tässä vesilähteellä, kun kaupunkilaisten tyttäret tulevat ammentamaan vettä.

¹⁴Tapahtukoon niin, että se tyttö, jolle minä sanon: ’Kallistaisitko ruukkuasi, että voisin juoda’, ja joka vastaa: ’Juo, minä juotan kamelisikin’, on se, jonka sinä olet määrännyt palvelijallesi Iisakille. Siitä minä tiedän, että osoitat uskollisuutta herralleni.”

¹⁵Hän ei ollut vielä lakannut puhumasta, kun siihen tuli ruukku olallaan Rebekka, joka oli Betuelin, Abrahamin veljen Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan pojan tytär.

¹⁶Tyttö oli hyvin kaunis, neitsyt, johon mies ei ollut koskenut. Hän laskeutui lähteelle, täytti ruukkunsa ja tuli ylös.

¹⁷Silloin palvelija juoksi häntä vastaan ja sanoi: ”Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?”

¹⁸Tyttö vastasi: ”Juo, herrani.” Hän laski nopeasti ruukkunsa alas kätensä varaan ja antoi miehen juoda.

¹⁹Annettuaan hänen juoda tyttö sanoi: ”Minä ammennan myös kameleillesi, kunnes ne ovat juoneet kyllikseen.”

²⁰Tyttö tyhjensi nopeasti ruukkunsa kaukaloon, riensi jälleen kaivolle hakemaan vettä ja ammensi kaikille hänen kameleilleen.

²¹Mies katseli tyttöä vaiti saadakseen tietää, oliko HERRA antanut hänen matkansa onnistua vai ei.

²² Kun kamelit olivat juoneet, mies otti puoli sekeliä painavan kultaisen nenärenkaan, antoi sen tytölle ja pani hänen käsiinsä kaksi kymmenen sekelin painoista kultaista rannerengasta.

²³ Mies kysyi: ”Kenen tytär sinä olet? Kerrohan minulle! Onko isäsi talossa meille tilaa yöpyä?”

²⁴ Tyttö vastasi hänelle: ”Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille.”

²⁵ Hän jatkoi: ”Meillä on runsaasti olkia ja rehua ja myös tilaa yöpyä.”

²⁶ Silloin mies kumartui HERRAN eteen

²⁷ ja sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA , isäntäni Abrahamin Jumala, joka ei ole ottanut pois armoaan ja uskollisuuttaan isännältäni. HERRA on johdattanut minua matkalla isäntäni veljien kotiin.”

²⁸ Tyttö juoksi äitinsä kotiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut.

²⁹ Rebekalla oli veli, jonka nimi oli Laaban. Laaban riensi ulos miehen luo lähteelle.

³⁰ Kun hän näki sisarellaan Rebekalla nenärenkaan sekä rannerenkaat hänen käsissään ja kuuli sisarensa kertovan, mitä mies oli tälle puhunut, hän lähti miehen luo ja näki tämän seisovan vielä kamelien luona lähteellä.

³¹ Hän sanoi: ”Tule, sinä HERRAN siunattu. Miksi seisot ulkona? Minä olen raivannut tilaa talossa ja paikan kameleille.”

³² Niin mies meni taloon, ja Laaban riisui kamelit ja antoi niille olkia ja rehua. Miehellä ja tämän seuralaisille hän antoi vettä jalkojen pesua varten.

³³ Sitten Abrahamin palvelijan eteen pantiin syötävää, mutta hän sanoi: ”En syö, ennen kuin olen puhunut asiani.” Laaban vastasi: ”Puhu.”

³⁴ Hän sanoi: ”Minä olen Abrahamin palvelija.

³⁵ HERRA on siunannut suuresti minun herraani, ja hänestä on tullut mahtava mies. Herra on antanut hänelle lampaista ja vuohia sekä nautakarjaa, hopeaa ja kultaa, palvelijoita ja palvelijattaria, kameleita ja aaseja.

³⁶ Saara, herrani vaimo, on synnyttänyt vanhalla iällään pojan herralleni, ja herrani on antanut pojalle kaiken omaisuutensa.

³⁷ Herrani vannotti minua ja sanoi: 'Et saa ottaa pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden maassa minä asun,

³⁸ vaan mene isäni kotiin ja sukuni luo ja ota sieltä vaimo pojalleni.'

³⁹ Minä sanoin herralleni: 'Ehkä nainen ei seuraa minua.'

⁴⁰ Hän vastasi minulle: 'HERRA, jonka edessä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä kanssasi ja antaa matkallesi menestyksen, niin että saat pojalleni vaimon minun suvustani ja isäni perheestä.

⁴¹ Olet vapaa minun vannottamastani valasta, jos tyttöä ei anneta sinulle, kun saavut sukuni luo. Silloin olet vapaa valastani.

⁴² Kun tulin tänään lähteelle, minä sanoin: 'HERRA, minun herrani Abrahamin Jumala, jospa antaisit tämän matkani onnistua.

⁴³ Minä seison tässä vesilähteellä. Kun joku neitonen tulee ammentamaan vettä, minä kysyn häneltä: 'Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?'

⁴⁴ Jos hän vastaa minulle: 'Juo sinä itse, minä ammennan myös kameleillesi', hän on se nainen, jonka HERRA on määrännyt minun herrani pojalle.

⁴⁵ Minä en ollut vielä lakannut puhumasta itsekseni, kun Rebekka tuli ruukku olallaan, laskeutui lähteelle ja ammensi. Minä sanoin hänelle: 'Antaisitko minun juoda?'

⁴⁶ Hän laski nopeasti ruukun olaltaan ja sanoi: 'Juo, minä juotan myös kamelisi.' Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit.

⁴⁷ Minä kysyin häneltä: 'Kenen tytär sinä olet?' Hän vastasi: 'Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille.' Silloin minä panin nenärenkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen käsiinsä,

⁴⁸ kumarruin rukoilemaan HERRAA ja siunasin häntä, herrani Abrahamin Jumalaa, joka oli johdattanut minut oikeaa tietä ottamaan herrani veljen tyttären hänen pojalleen vaimoksi.

⁴⁹ Jos te nyt tahdotte osoittaa ystävällisyyttä ja uskollisuutta isännälleni, kertokaa se minulle, mutta jos ette, kertokaa sekin minulle. Silloin käännyn toisaalle, oikealle tai vasemmalle.”

⁵⁰ Laaban ja Betuel vastasivat: ”Tämä on lähtöisin HERRASTA . Me emme voi sanoa sinulle tästä hyvää emmekä pahaa.

⁵¹ Tässä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene. Tulkoon hänestä herrasi pojan vaimo, niin kuin HERRA on puhunut.”

⁵² Kuultuaan heidän sanansa Abrahamin palvelija kumartui maahan HERRAN eteen.

⁵³ Sitten palvelija otti esille hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita ja antoi ne Rebekalle. Hän antoi myös kallisarvoisia lahjoja tämän veljelle ja äidille.

⁵⁴ He söivät ja joivat, hän ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, ja yöpyivät siellä. Aamulla he nousivat ylös, ja palvelija sanoi: ”Päästäkää minut menemään herrani luo.”

⁵⁵ Tytön veli ja äiti vastasivat: ”Anna tytön olla luonamme vielä muutama päivä, edes kymmenen päivää. Sen jälkeen voit lähteä.”

⁵⁶ Mutta palvelija sanoi heille: ”Älkää viivyttäkö minua, sillä HERRA on antanut matkani onnistua. Päästäkää minut menemään, tahdon lähteä isäntäni luo.”

⁵⁷ He vastasivat: ”Kutsutaan tyttö tänne ja kysytään häneltä itseltään.”

⁵⁸ He kutsuivat Rebekan ja kysyivät häneltä: ”Lähdetkö tämän miehen kanssa?” Hän vastasi: ”Lähden.”

⁵⁹ Niin he saattoivat matkaan sisarensa Rebekan ja hänen imettäjänsä sekä Abrahamin palvelijan miehineen.

⁶⁰He siunasivat Rebekan ja sanoivat hänelle: ”Tulkoon sinusta, sisaremmme, tuhansia ja kymmeniätuhansia, ja jälkeläisesi vallatkoot vihamiestensä portit!”

⁶¹Sitten Rebekka ja hänen palvelijattarensa nousivat kamelien selkään ja seurasivat miestä. Näin palvelija otti Rebekan mukaansa ja lähti matkaan.

⁶²Iisak oli tulossa Lahai-Roin kaivon tienoilta, hän näet asui Negevin maassa.

⁶³Hän oli lähtenyt illan suussa kedolle mietiskelemään, ja kun hän kohotti katseensa, hän näki kamelien lähestyvän.

⁶⁴Myös Rebekka kohotti katseensa ja näki Iisakin. Silloin hän pudottautui kamelin selästä

⁶⁵ja kysyi palvelijalta: ”Kuka on tuo mies, joka tulee kedolla meitä kohti?” Palvelija vastasi: ”Hän on minun herrani.” Silloin Rebekka otti hunnun ja verhoutui.

⁶⁶Palvelija kertoi Iisakille kaiken, mitä oli tehnyt.

⁶⁷Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran teltaan. Hän rakasti Rebekkaa ja otti hänet vaimokseen. Näin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.

1. Mooseksen 25

Abrahamin muut jälkeläiset

¹Abraham otti vielä vaimon, jonka nimi oli Ketura.

²Hän synnytti Abrahamille Simranin ja Joksanin, Medanin ja Midianin, Jisbakin ja Suuahin.

³Joksanille syntyivät Seba ja Dedan. Dedanin jälkeläisiä olivat assurilaiset, letusilaiset ja leummilaiset.

⁴Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä.

⁵Abraham antoi kaiken omaisuutensa Iisakille,

⁶mutta sivuvaimojensa pojille Abraham antoi lahjoja. Vielä eläessään hän lähetti heidät pois poikansa Iisakin luota itään päin, itäiselle maalle.

Abrahamin kuolema ja hautaaminen

⁷Nämä olivat Abrahamin elinvuodet: hän eli sataseitsemänkymmentäviisi vuotta.

⁸Sitten Abraham kuoli korkeassa iässä, hyvin vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena, ja hänet otettiin heimonsa luo.

⁹Hänen poikansa Iisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, heettiläisen Efronin, Sooharin pojan, vainiolle itään päin Mamresta.

¹⁰Tämän maapalstan Abraham oli ostanut heettiläisiltä. Sinne haudattiin Abraham ja hänen vaimonsa Saara.

¹¹Abrahamin kuoltua Jumala siunasi hänen poikaansa Iisakia. Iisak asui Lahai-Roin kaivon tienoilla.

Ismaelin jälkeläiset

¹²Nämä ovat Abrahamin pojan Ismaelin suvun vaiheet, hänen, jonka Saaran egyptiläinen orjatar Haagar synnytti Abrahamille.

¹³Nämä ovat Ismaelin poikien nimet heidän syntymäjärjestyksensä mukaan: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam,

¹⁴Misma, Duuma, Massa,

¹⁵Hadad, Teema, Jetur, Naafis ja Keedema.

¹⁶Nämä olivat Ismaelin pojat, kaksitoista heimokuntien ruhtinasta. Nämä olivat myös heidän kyliensä ja leiripaikkojensa nimet.

¹⁷Nämä olivat Ismaelin elinvuodet: satakolmekymmentäseitsemän vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo.

¹⁸Ismaelilaiset asuivat Havilasta Suuriin ulottuvalla alueella, joka on Egyptistä itään päin Assurin suunnalla. Ismael asettui asumaan kaikkien veljiensä itäpuolelle.

Eesaun ja Jaakobin syntymä

¹⁹Nämä ovat Iisakin, Abrahamin pojan, suvun vaiheet. Abrahamille syntyi Iisak.

²⁰Iisak oli neljäkymmenen vuoden ikäinen, kun hän otti vaimokseen Rebekan. Tämä oli aramealaisen Betuelin tytär Paddan-Aramista, aramealaisen Laabanin sisar.

²¹Iisak rukoili HERRAA vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. HERRA vastasi hänen rukoukseensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi.

²²Mutta lapset sysivät toisiaan hänen kohdussaan, ja hän sanoi: ”Jos tämä on tällaista, niin miksi minä elän?” Hän meni kysymään HERRALTA ,

²³ja HERRA sanoi hänelle: ”Kohdussasi on kaksi kansaa, ja sinusta haarautuu kaksi kansakuntaa. Toinen kansa on oleva toista voimakkaampi, ja vanhempi on palveleva nuorempaa.”

²⁴Kun hänen tuli aika synnyttää, hänen kohdussaan oli todella kaksoset.

²⁵Ensiksi ulos tullut oli punaruskea ja kauttaaltaan kuin karvainen viitta. Hänelle annettiin nimi Eesau.

²⁶Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä. Hän piti kädellään kiinni Eesaun kantapäätä, ja niin hänelle annettiin nimeksi Jaakob . Iisak oli heidän syntyessään kuudenkymmenen vuoden ikäinen.

Eesau myy esikoisuutensa

²⁷Pojat kasvoivat, ja Eesausta tuli taitava metsästäjä, joka viihtyi ulkona. Jaakob sitä vastoin oli rauhallinen mies, joka pysytteli teltoilla.

²⁸Iisak rakasti Eesauta, koska söi mielellään riistaa, mutta Rebekka rakasti Jaakobia.

²⁹Kerran kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, Eesau tuli kedolta väsyneenä.

³⁰Hän sanoi Jaakobille: ”Anna minun hotkia tuota punaista, tuota punaista keittoa, sillä minä olen nälänyksissä.” Siksi häntä kutsutaan nimellä Edom .

³¹ Mutta Jaakob sanoi: ”Myy minulle ensin esikoisuutesi.”

³² Eesau vastasi: ”Minähän olen kuolemaisillani! Mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?”

³³ Jaakob sanoi: ”Vanno minulle nyt.” Niin Eesau vannoi Jaakobille ja myi esikoisuutensa hänelle.

³⁴ Silloin Jaakob antoi Eesaulle leipää ja linssikeittoa. Tämä söi ja joi, nousi ja meni pois. Näin halpana Eesau piti esikoisuutta.

1. Mooseksen 26

Iisak ja Rebekka Gerarissa

¹ Maahan tuli nälänhätä, toinen kuin aikaisempi nälänhätä, joka oli ollut Abrahamin päivinä. Silloin Iisak meni filistealaisten kuninkaan Abimelekin luo Gerariin.

² HERRA ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Älä mene Egyptiin, vaan asu siinä maassa, jonka minä sinulle osoitan.

³ Asu muukalaisena tässä maassa, niin minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Minä annan kaikki nämä maat sinulle ja sinun jälkeläisillesi, sillä minä pidän voimassa valan, jonka vannoin isällesi Abrahamille.

⁴ Minä teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja annan heille kaikki nämä maat. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maailman kansat,

⁵ koska Abraham kuunteli minun ääntäni ja noudatti säätämiäni käskyjä, lakeja ja opetuksia.”

⁶ Niin Iisak jäi asumaan Gerariin.

⁷ Kun paikkakunnan miehet kyselivät hänen vaimostaan, hän sanoi: ”Hän on minun sisareni.” Hän näet pelkäsi sanoa ”minun vaimoni”, koska ajatteli: ”Paikkakunnan miehet voivat tappaa minut Rebekan tähden, sillä hän on kaunis.”

⁸Kun Iisak oli asunut siellä jo kauan aikaa, Abimelek, filistealaisten kuningas, katseli kerran ikkunastaan ja näki Iisakin hyväilevän vaimoaan.

⁹Silloin Abimelek kutsui Iisakin luokseen ja sanoi: ”Hän onkin sinun vaimosi! Kuinka olet voinut sanoa, että hän on sisaresi?” Iisak vastasi hänelle: ”Sanoin niin siksi, ettei minun tarvitsisi kuolla hänen vuokseen.”

¹⁰Abimelek sanoi: ”Mitä oletkaan meille tehnyt! Vähältä piti, ettei joku kansasta maannut vaimosi kanssa. Näin olisit saattanut meidät syyllisiksi!”

¹¹Abimelek antoi koko kansalle käskyn: ”Jokainen, joka koskee tähän mieheen tai hänen vaimoonsa, on surmattava.”

Kiista kaivoista

¹²Iisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna satakertaisen sadon, sillä HERRA siunasi häntä.

¹³Hän vaurastui vaurastumistaan, ja lopulta hän oli hyvin rikas.

¹⁴Hänellä oli laumoittain lampaista, vuohia ja nautakarjaa sekä paljon palvelijoita. Sen vuoksi filistealaiset alkoivat kadehtia häntä

¹⁵ja tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä Abrahamin palvelijat olivat tämän eläessä kaivaneet, ja täyttivät ne maalla.

¹⁶Abimelek sanoi Iisakille: ”Mene pois luotamme, sillä sinusta on tullut meitä hyvin paljon mahtavampi.”

¹⁷Niinpä Iisak lähti sieltä, leiriytyi Gerarin laaksoon ja asui siellä.

¹⁸Iisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka oli kaivettu hänen isänsä Abrahamin eläessä mutta jotka filistealaiset olivat Abrahamin kuoltua tukkineet. Hän antoi niille samat nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut.

¹⁹Sitten Iisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät sieltä raikkaan veden lähteen.

²⁰Gerarin paimenet alkoivat kuitenkin riidellä Iisakin paimenten kanssa ja sanoivat: ”Vesi on meidän.” Niin Iisak nimesi kaivon Esekiksi, koska he kiistelivät hänen kanssaan.

²¹ Sen jälkeen Iisakin palvelijat kaivoivat toisen kaivon ja joutuivat riitaan siitäkin. Sille hän antoi nimen Sitna .

²² Iisak lähti sieltä pois ja kaivoi vielä yhden kaivon. Siitä ei syntynyt riitaa. Hän antoi sille nimen Rehobot ja sanoi: ”Nyt HERRA on antanut meille runsaasti tilaa, ja me voimme lisääntyä tässä maassa.”

Jumala ilmestyy Iisakille

²³ Iisak siirtyi sieltä Beersebaan,

²⁴ ja samana yönä HERRA ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Minä olen sinun isäsi Abrahamin Jumala. Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi, minä siunaan sinua ja teen jälkeläisesi lukuisiksi palvelijani Abrahamin tähden.”

²⁵ Iisak rakensi siihen paikkaan alttarin, huusi avuksi HERRAN nimeä ja pystytti sinne telttansa. Iisakin palvelijat kaivoivat sinne kaivon.

²⁶ Abimelek lähti hänen luokseen Gerarista ystävänsä Ahussatin ja sotapäällikkönsä Piikolin kanssa.

²⁷ Iisak sanoi heille: ”Miksi te olette tulleet minun luokseni? Tehän vihasitte minua ja karkotitte minut luotanne!”

²⁸ He vastasivat: ”Me olemme nähneet, että HERRA on sinun kanssasi, ja toivomme, että sinun ja meidän välillämme olisi valallinen sopimus. Me tahdomme tehdä liiton sinun kanssasi,

²⁹ ettet tekisi meille mitään pahaa. Emmehän mekään ole sinuun koskeneet vaan olemme tehneet sinulle ainoastaan hyvää ja sallineet sinun lähteä rauhassa. Sinä olet nyt HERRAN siunaama.”

³⁰ Silloin Iisak laittoi heille pidot, ja he söivät ja joivat.

³¹ Varhain seuraavana aamuna he vannoi toisilleen valan. Sen jälkeen Iisak päästi heidät menemään, ja he lähtivät hänen luotaan rauhassa.

³² Samana päivänä Iisakin palvelijat tulivat kertomaan hänelle kaivosta, jonka olivat kaivaneet. He sanoivat hänelle: ”Me löysimme vettä.”

³³ Hän antoi kaivolle nimen Siba. Sen tähden kaupungin nimi on vielä tänäkin päivänä Beerseba .

³⁴ Kun Eesau oli neljäkymmenen vuoden ikäinen, hän otti vaimoikseen Jehuditin, heettiläisen Beerin tyttären, ja Baasematin, heettiläisen Eelonin tyttären.

³⁵ Näistä tuli Iisakille ja Rebekalle mielipahan aihe.

1. Mooseksen 27

Jaakob saa petoksella esikoissiunauksen

¹ Kun Iisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat käyneet niin hämäräksi, ettei hän enää kyennyt näkemään, hän kutsui luokseen Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: ”Poikani!” Tämä vastasi hänelle: ”Tässä olen.”

² Iisak sanoi: ”Näethän, että minä olen tullut vanhaksi, enkä tiedä, milloin kuolen.

³ Ota nyt aseesi, viinesi ja jousesi, ja lähde kedolle metsästämään minulle riistaa.

⁴ Laita sitten minulle herkkuruoka, sellainen, jota rakastan, ja tuo se minulle syötäväksi, jotta voisin siunata sinut ennen kuin kuolen.”

⁵ Rebekka kuuli, mitä Iisak puhui pojalleen Eesaulle. Kun Eesau oli lähtenyt kedolle metsästämään tuodakseen riistaa isälleen,

⁶ Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: ”Minä kuulin sinun isäsi sanovan veljellesi Eesaulle:

⁷ ”Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka. Minä tahdon syödä sitä ja siunata sinut HERRAN edessä ennen kuin kuolen.’

⁸ Kuule nyt siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken sinun tehdä.

⁹ Mene laumaan ja tuo sieltä minulle kaksi hyvää kiliä, niin minä laitan niistä isällesi sellaisen herkkuruuan, jota hän rakastaa.

- ¹⁰ Vie se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinut ennen kuolemaansa.”
- ¹¹ Mutta Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: ”Veljeni Eesauhan on karvainen mies, minä taas olen sileäihoinen.
- ¹² Ehkä isäni tunnustelee minua ja pitää minua petkuttajana! Silloin tuotan itselleni kirouksen enkä siunausta.”
- ¹³ Hänen äitinsä sanoi hänelle: ”Tulkoon se kirous minun päälleni, poikani! Kuuntele vain, mitä minä sanon, ja mene noutamaan kilit minulle.”
- ¹⁴ Silloin Jaakob meni noutamaan kilit ja toi ne äidilleen. Hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, sellaisen, jota Jaakobin isä rakasti.
- ¹⁵ Rebekka otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli teltassa, ja puki niihin nuoremman poikansa Jaakobin.
- ¹⁶ Kilien nahat hän kääri Jaakobin käsiin ja paljaaseen kaulaan.
- ¹⁷ Sitten hän antoi herkkuruuan sekä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käsiin.
- ¹⁸ Tämä meni isänsä luo ja sanoi: ”Isäni!” Iisak vastasi: ”Tässä olen. Kuka sinä olet, poikani?”
- ¹⁹ Jaakob sanoi isälleen: ”Minä olen sinun esikoisesi Eesau. Olen tehnyt niin kuin sanoit minulle. Nouse istumaan ja syömään riistaani, että voisit siunata minut.”
- ²⁰ Iisak vastasi pojalleen: ”Miten olet voinut löytää saaliin näin pian, poikani?” Jaakob vastasi: ”Koska HERRA , sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni.”
- ²¹ Iisak sanoi Jaakobille: ”Tulehan lähemmäs, poikani, että voin tunnustella, oletko sinä poikani Eesau vai et.”
- ²² Jaakob meni isänsä Iisakin luo. Tämä tunnusteli häntä ja sanoi: ”Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet.”

²³ Eikä Iisak tuntenut Jaakobia, sillä Jaakobin kädet olivat karvaiset niin kuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja niin Iisak siunasi hänet.

²⁴ Iisak kysyi vielä: ”Oletko sinä todella poikani Eesau?” Jaakob vastasi: ”Olen.”

²⁵ Sitten Iisak sanoi: ”Tarjoa minulle, että voin syödä poikani riistaa ja siunata sinut.” Jaakob tarjosi hänelle, ja hän söi. Sitten Jaakob toi Iisakille viiniä, ja tämä joi.

²⁶ Sen jälkeen hänen isänsä Iisak sanoi: ”Tulehan tänne ja suutele minua, poikani.”

²⁷ Jaakob meni isänsä luo ja suuteli häntä. Iisak tunsu hänen vaatteidensa tuoksun, siunasi hänet ja sanoi: ”Poikani tuoksu on kuin HERRAN siunaaman kedon tuoksu!

²⁸ Antakoon Jumala sinulle taivaan kastetta ja maan runsautta, yllin kyllin jyviä ja viiniä.

²⁹ Palvelkoot sinua kansat, kumartakoot sinua kansakunnat. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon se, joka sinua kiroaa, siunattu se, joka sinua siunaa.”

Eesau pyytää siunausta

³⁰ Kun Iisak oli siunannut Jaakobin ja Jaakob oli juuri lähtenyt isänsä Iisakin luota, hänen veljensä Eesau palasi metsästä.

³¹ Hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi hänelle: ”Nouskoon isäni syömään poikansa riistaa, niin että voit siunata minut.”

³² Hänen isänsä Iisak kysyi: ”Kuka sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen poikasi, sinun esikoisesi Eesau.”

³³ Silloin Iisak järkyttyi syvästi ja sanoi: ”Kuka se sitten oli, joka kävi metsästävässä ja toi minulle riistaa? Minä söin kaikkea, ennen kuin sinä tulit, ja siunasin hänet. Ja siunattuna hän myös pysyy.”

³⁴ Kun Eesau kuuli isänsä sanat, hän päästi kovan ja katkeran huudon ja sanoi isälleen: ”Siunaa minutkin, isäni!”

³⁵ Tämä vastasi: ”Veljesi tuli kavalasti ja vei siunauksesi.”

³⁶ Eesau sanoi: ”Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi , onhan hän pettänyt minut jo kahdesti. Hän vei esikoisuuteni, ja nyt hän on vienyt minulta myös siunaukseni.” Eesau kysyi: ”Etkö ole lainkaan varannut siunausta minulle?”

³⁷ Iisak vastasi Eesaulle: ”Minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja pannut kaikki hänen veljensä hänen palvelijoikseen sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä. Mitä minä siis voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?”

³⁸ Eesau sanoi isälleen: ”Yksi siunausko sinulla vain on, isäni? Isä, siunaa myös minut!” Ja Eesau alkoi itkeä äänekkäästi.

³⁹ Hänen isänsä Iisak vastasi: ”Vailla maan runsautta on sinun asuinsijasi, vailla taivaan kastetta.

⁴⁰ Sinä olet elävä miekkasi varassa ja palveleva veljeäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä särjet hänen ikeensä niskaltasi.”

⁴¹ Eesau alkoi kantaa Jaakobille kaunaa siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli tämän siunannut. Eesau ajatteli sydämessään: ”Kohta tulee aika surra isääni, ja silloin minä tapan veljeni Jaakobin.”

⁴² Rebekalle kerrottiin hänen vanhemman poikansa Eesaun puheista. Silloin hän kutsui luokseen nuoremman poikansa Jaakobin ja sanoi hänelle: ”Tiedätkö, että veljesi Eesau lohduttautuu sillä, että aikoo tappaa sinut.

⁴³ Kuule siis, mitä sanon, poikani: Lähde pakoon veljeni Laabanin luo Haaraniin.

⁴⁴ Asu hänen luonaan jonkin aikaa, kunnes veljesi kiukku asettuu.

⁴⁵ Kun veljesi viha sinua kohtaan on lauhtunut ja hän on unohtanut, mitä olet hänelle tehnyt, minä lähetän noutamaan sinut sieltä. Minkä tähden minun pitäisi menettää teidät molemmat samana päivänä!”

⁴⁶Rebekka sanoi Iisakille: ”Minä olen kyllästynyt elämääni heettiläisnaisten tähden. Jos myös Jaakob ottaa vaimon heettiläisistä naisista, tämän maan tyttäristä, sellaisen kuin nämä, niin miksi minä eläisin?”

1. Mooseksen 28

Jaakobin pako

¹Iisak kutsui Jaakobin luokseen, siunasi hänet ja antoi hänelle käskyn: ”Sinä et saa ottaa vaimoksesi ketään kanaanilaisten tyttäristä.

²Mene Paddan-Aramiin äitisi isän Betuelin kotiin ja ota sieltä itsellesi vaimo äitisi veljen Laabanin tyttäristä.

³Jumala, Kaikkivaltias, siunatkoon sinua ja tehköön sinusta hedelmällisen ja monilukuisen, niin että sinusta lähtee kansojen joukko.

⁴Suokoon hän sinulle Abrahamin siunauksen, sinulle ja sinun jälkeläisillesi, niin että saisit periä maan, jossa asut muukalaisena ja jonka Jumala on antanut Abrahamille.”

⁵Näin Iisak lähetti Jaakobin matkaan. Tämä lähti Paddan-Aramiin Laabanin luo, joka oli aramealaisen Betuelin poika ja Jaakobin ja Eesaun äidin Rebekan veli.

⁶Eesau sai tietää, että Iisak oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänet Paddan-Aramiin ottamaan sieltä itselleen vaimon ja että Iisak siunatessaan Jaakobia oli kieltänyt häntä ottamasta vaimoa kanaanilaisten tyttäristä.

⁷Jaakob totteli isäänsä ja äitiään ja lähti Paddan-Aramiin.

⁸Kun Eesau huomasi, että kanaanilaisten tyttäret olivat vastenmielisiä hänen isälleen Iisakille,

⁹hän meni Ismaelin luo ja otti vaimokseen entisten lisäksi Mahalatin, Abrahamin pojan Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren.

Jaakobin uni Beetelissä

¹⁰Jaakob lähti Beersebasta mennäkseen Haaraniin.

¹¹ Hän tuli erääseen paikkaan ja yöpyi siinä, sillä aurinko oli laskenut. Hän otti sieltä kiven, pani sen päänalusekseen ja asettui makuulle.

¹² Hän näki unessa, että maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas.

¹³ Yhtäkkiä HERRA seiso i hänen luonaan ja sanoi: ”Minä olen HERRA , sinun isäsi Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi.

¹⁴ Sinun jälkeläisiäsi on oleva yhtä paljon kuin maan tomua, ja sinä levittäydyt länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat.

¹⁵ Katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua kaikkialla, missä kuljet. Minä tuon sinut takaisin tähän maahan, sillä minä en jätä sinua vaan toteutan sen, minkä minä olen sinulle puhunut.”

¹⁶ Kun Jaakob heräsi unestaan, hän sanoi: ” HERRA on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt.”

¹⁷ Hänet valtasi pelko, ja hän sanoi: ”Kuinka pelottava onkaan tämä paikka! Tämä ei ole mikään muu kuin Jumalan huone. Tämä on taivaan portti.”

¹⁸ Jaakob nousi varhain aamulla, otti kiven, jonka oli pannut päänsä aluseksi, nosti sen pystyyn patsaaksi ja vuodatti öljyä sen päälle.

¹⁹ Hän antoi paikalle nimen Beetel . Aikaisemmin kaupungin nimenä oli kuitenkin ollut Luus.

²⁰ Sitten Jaakob antoi lupauksen sanoen: ”Jos Jumala on minun kanssani ja varjelee minut tällä tiellä, jota kuljen, ja antaa minulle leipää syötäväksi ja vaatetta päälle pantavaksi,

²¹ niin että saan palata rauhassa isäni kotiin, on HERRA oleva minun Jumalani.

²² Ja tämä kivi, jonka olen asettanut patsaaksi, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä minulle suot, minä annan sinulle kymmenykset.”

1. Mooseksen 29

Jaakob Laabanin luona

- ¹Jaakob jatkoi matkaansa ja tuli idän kansojen maalle.
- ²Katsellessaan seutua hän näki kaivon, ja kaivolla makasi kolme lammas- ja vuohilaumaa, sillä siitä kaivosta oli tapana juottaa laumoja. Kaivon suulla oli suuri kivi.
- ³Kun kaikki laumat olivat kokoontuneet sinne, kivi vieritettiin kaivon suulta ja eläimet juotettiin. Sen jälkeen kivi pantiin taas paikoilleen kaivon suulle.
- ⁴Jaakob kysyi paimenilta: ”Veljeni, mistä te olette?” He vastasivat: ”Me olemme Haaranista.”
- ⁵Hän kysyi heiltä: ”Tunnetteko te Laabanin, Naahorin pojan?” He vastasivat: ”Tunnamme.”
- ⁶Jaakob kysyi heiltä: ”Voiko hän hyvin?” He vastasivat: ”Kyllä. Tuolla tulee hänen tyttärensä Raakel lampaiden ja vuohien kanssa.”
- ⁷Jaakob sanoi: ”Nythän on täysi päivä, eikä ole vielä aika koota karjaa. Juottakaa lampaat ja vuohet ja viekää ne laitumelle.”
- ⁸Paimenet vastasivat: ”Emme voi, ennen kuin kaikki laumat ovat koolla ja kivi on vieritetty kaivon suulta. Sitten juotamme lampaat ja vuohet.”
- ⁹Jaakobin vielä puhuessa heidän kanssaan Raakel tuli isänsä lampaat ja vuohet mukanaan, sillä Raakelin oli tapana käydä paimenessa.
- ¹⁰Kun Jaakob näki Raakelin, äitinsä veljen Laabanin tyttären, ja Laabanin lampaat ja vuohet, hän astui esiin, vieritti kiven kaivon suulta ja juotti enonsa lauman.
- ¹¹Sitten Jaakob suuteli Raakelia ja puhkesi äänekkääseen itkuun.
- ¹²Jaakob kertoi Raakelille, että hän oli tämän isän sukulainen ja Rebekan poika. Raakel juoksi kertomaan isälleen.

¹³ Kun Laaban kuuli Jaakobin, sisarensa pojan, tulosta, hän juoksi tätä vastaan. Hän syleili ja suuteli Jaakobia ja toi hänet kotiinsa. Jaakob kertoi Laabanille kaiken, mitä oli tapahtunut.

¹⁴ Laaban sanoi hänelle: ”Sinä todellakin olet minun luutani ja lihaani.” Kun Jaakob oli asunut hänen luonaan kuukauden päivät,

¹⁵ Laaban sanoi Jaakobille: ”Olethan sinä tosin sukulaiseni, mutta pitäisikö sinun palvella minua palkatta? Sano minulle, mikä on palkkasi.”

Jaakobin vaimot

¹⁶ Laabanilla oli kaksi tyttärtä. Vanhemman nimi oli Leea ja nuoremman Raakel.

¹⁷ Leealla oli miellyttävät silmät, Raakel taas oli kaunis vartaloltaan ja kasvoiltaan.

¹⁸ Jaakob rakasti Raakelia. Niinpä hän sanoi Laabanille: ”Minä palvelen sinua seitsemän vuotta saadakseni nuoremman tyttäresi Raakelin.”

¹⁹ Laaban vastasi: ”On parempi, että annan hänet sinulle kuin että antaisin hänet jollekin toiselle. Jää luokseni.”

²⁰ Niin Jaakob palveli Raakelin vuoksi seitsemän vuotta, ja ne tuntuivat hänestä muutamilta päiviltä, koska hän rakasti Raakelia.

²¹ Sen jälkeen Jaakob sanoi Laabanille: ”Anna minulle vaimoni, sillä palvelusaikani on täyttynyt ja tahdon mennä hänen luokseen.”

²² Silloin Laaban kutsui kokoon kaikki paikkakunnan asukkaat ja laittoi pidot.

²³ Mutta illalla hän ottikin tyttärensä Leean ja vei hänet Jaakobin luo, ja tämä yhtyi häneen.

²⁴ Laaban antoi orjattarensa Silpan tyttärelleen Leealle orjattareksi.

²⁵ Kun tuli aamu, Jaakob näki, että nainen olikin Leea. Jaakob sanoi Laabanille: ”Mitä oletkaan minulle tehnyt? Enkö ole palvellut sinua Raakelin vuoksi? Miksi petit minut?”

²⁶ Laaban vastasi: ”Meidän seudullamme ei tehdä niin, että nuorempi annettaisiin ennen vanhempaa.

²⁷ Vietä nyt vain tämä viikko loppuun, niin myös Raakel annetaan sinulle palkaksi, kunhan teet minulle työtä vielä toiset seitsemän vuotta.”

²⁸ Jaakob suostui siihen, ja kun hän oli viettänyt sen viikon loppuun, Laaban antoi myös tyttärensä Raakelin hänelle vaimoksi.

²⁹ Laaban antoi orjattarensa Bilhan tyttärelleen Raakelille orjattareksi.

³⁰ Jaakob yhtyi myös Raakeliin, ja hän rakasti enemmän Raakelia kuin Leeaa. Niin Jaakob palveli Laabanin luona vielä toiset seitsemän vuotta.

Jaakobin lapset

³¹ Kun HERRA näki, että Leeaa syrjittiin, hän avasi Leean kohdun. Raakel sen sijaan oli hedelmätön.

³² Leea tuli raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ruuben sanoen: ” HERRA on nähnyt minun kurjuuteni. Nyt mieheni varmaan rakastaa minua.”

³³ Hän tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ” HERRA on kuullut, että minua syrjitään. Siksi hän on antanut minulle myös tämän.” Hän antoi pojalle nimen Simeon .

³⁴ Hän tuli uudelleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Tällä kertaa mieheni varmaan kiintyy minuun. Olenhan synnyttänyt hänelle kolme poikaa.” Siksi hän antoi pojalle nimen Leevi .

³⁵ Leea tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Nyt minä kiitän HERRAA .” Siksi hän antoi pojalle nimen Juuda . Sitten hän lakkasi synnyttämästä.

1. Mooseksen 30

¹ Kun Raakel näki, ettei voinut synnyttää lasta Jaakobille, hän tuli kateelliseksi sisarelleen ja sanoi Jaakobille: ”Hanki minulle lapsia, muuten minä kuolen.”

² Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: ”Olenko minä Jumala, joka on estänyt sinua saamasta lapsia?”

³ Silloin Raakel sanoi: ”Tässä on orjattareni Bilha. Yhdy häneen, niin hän synnyttää minun polvilleni. Hänen avullaan minäkin saan lapsia.”

⁴ Raakel antoi orjattarensa Bilhan vaimoksi Jaakobille, ja Jaakob yhtyi Bilhaan.

⁵ Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan.

⁶ Raakel sanoi: ”Jumala on hankkinut minulle oikeuden ja myös kuullut rukoukseni äänen ja antanut minulle pojan.” Sen tähden hän antoi pojalle nimen Daan .

⁷ Raakelin orjatar Bilha tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan.

⁸ Raakel sanoi: ”Minä olen kamppaillut ankarasti sisareni kanssa ja olen myös voittanut.” Hän antoi pojalle nimen Naftali .

⁹ Kun Leea näki lakanneensa synnyttämästä, hän otti orjattarensa Silpan ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi.

¹⁰ Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille pojan.

¹¹ Silloin Leea sanoi: ”Tuokoon hän onnea!” Ja hän antoi pojalle nimen Gaad .

¹² Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille toisenkin pojan,

¹³ ja Leea sanoi: ”Olen onnellinen, jopa nuoret naiset ylistävät minua onnelliseksi!” Ja hän antoi pojalle nimen Asser .

¹⁴ Ruuben meni kerran ulos vehnänleikkuun aikaan. Hän löysi pellolta lemменmarjoja ja toi ne äidilleen Leealle. Silloin Raakel sanoi Leealle: ”Anna minulle poikasi lemменmarjoja.”

¹⁵ Leea vastasi hänelle: ”Eikö riitä, että olet vienyt minulta mieheni, kun tahdot ottaa vielä poikani lemменmarjatkin?” Raakel sanoi: ”Olkoon sitten

niin, että hän makaa tämän yön sinun kanssasi korvauksena poikasi lemmenmarjoista.”

¹⁶ Kun Jaakob illalla palasi kedolta, Leea meni häntä vastaan ja sanoi: ”Sinun on tultava minun luokseni, sillä minä olen ostamalla ostanut sinut poikani lemmenmarjoilla.” Niin Jaakob makasi sen yön hänen kanssaan.

¹⁷ Jumala kuuli Leeaa, ja Leea tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille viidennen pojan.

¹⁸ Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle palkkani, koska minä annoin orjattareni miehelleni.” Ja hän antoi pojalle nimen Isaskar .

¹⁹ Leea tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan.

²⁰ Silloin Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni tulee asumaan luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa.” Ja hän antoi pojalle nimen Sebulon .

²¹ Sen jälkeen hän synnytti tyttären ja antoi hänelle nimen Diina.

²² Jumala muisti myös Raakelia. Jumala kuuli häntä ja avasi hänen kohtunsa,

²³ ja hän tuli raskaaksi. Raakel synnytti pojan ja sanoi: ”Jumala on ottanut pois häpeäni.”

²⁴ Hän antoi pojalle nimen Joosef ja sanoi: ” HERRA antakoon minulle vielä toisen pojan.”

²⁵ Kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, Jaakob sanoi Laabanille: ”Päästä minut lähtemään. Minä tahdon mennä kotiini ja omaan maahani.

²⁶ Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua palvellut. Minä tahdon lähteä. Tiedäthän sinä, kuinka paljon olen tehnyt sinulle työtä.”

²⁷ Laaban vastasi hänelle: ”Kunpa olisit minulle suosiollinen! Olen nähnyt merkeistä, että HERRA on siunannut minua sinun tähtesi.”

²⁸ Hän sanoi vielä: ”Määrää minulle haluamasi palkka, niin minä annan sen.”

²⁹ Jaakob vastasi hänelle: ”Sinä itse tiedät, kuinka minä olen tehnyt sinulle työtä ja millaiseksi karjasi on tullut minun hoidossani.

³⁰ Se vähä, mitä sinulla oli ennen minun tuloani, on karttunut paljoksi, ja HERRA on siunannut sinua minun tultuani. Mutta nyt – milloin minä saan tehdä työtä oman perheeni hyväksi?”

³¹ Laaban sanoi: ”Mitä minun on sinulle annettava?” Jaakob vastasi: ”Ei sinun tarvitse antaa minulle mitään. Mutta minä paimennan ja vartioin edelleen sinun laumojasi, jos suostut tähän:

³² Minä käyn tänään läpi koko lammas- ja vuohilaumasi ja erotan sieltä kaikki pilkulliset, kirjavat ja mustat lampaat sekä kirjavat ja pilkulliset vuohet. Ne ovat minun palkkani.

³³ Minun rehellisyyteni tulee ilmi, kun vastaisuudessa tulet tarkastamaan tätä minun palkkaani. Kaikki vuohet, jotka eivät ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki lampaat, jotka eivät ole mustia, katsottakoon minun varastamikseni.”

³⁴ Laaban vastasi: ”Hyvä on. Olkoon niin kuin olet puhunut.”

³⁵ Samana päivänä Laaban erotti laumastaan juovikkaat ja kirjavat vuohipukit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet, kaikki, joissa oli jotakin valkoista, sekä kaikki mustat lampaat ja antoi ne poikiensa hoitoon.

³⁶ Hän siirsi ne kolmen päivämatkan päähän Jaakobista, ja Jaakob paimensi Laabanin muita laumoja.

³⁷ Jaakob otti itselleen tuoreita valkopoppeli-, mantelipuu- ja plataanikeppejä ja kuori niihin valkeita raitoja, niin että keppien valkoinen puu paljastui.

³⁸ Kuorimansa kepit hän pani lampaiden ja vuohien eteen vesikaukaloihin, juoma-astioihin, joista ne kävivät juomassa. Tullessaan juomaan ne olivat kiimassa

³⁹ja pariutuivat keppien edessä. Ne synnyttivät juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita.

⁴⁰Jaakob pani ne erilleen eikä päästänyt niitä Laabanin laumaan. Siten hän hankki itselleen oman laumansa. Hän käänsi eläinten päät Laabanin lauman pilkullisia ja kaikkia mustia eläimiä kohti.

⁴¹Aina kun voimakkaat eläimet olivat kiimassa, Jaakob pani kepit niiden eteen vesikaukaloihin, ja ne pariutuivat keppien edessä.

⁴²Heikkojen eläinten eteen hän ei pannut keppejä. Näin heikot joutuivat Laabanille ja voimakkaat Jaakobille.

⁴³Siten miehestä tuli hyvin rikas. Hänellä oli paljon lampaista ja vuohia sekä orjattaria, orjia, kameleita ja aaseja.

1. Mooseksen 31

Jaakob lähtee Laabanin luota

¹Jaakob sai kuulla Laabanin poikien sanoneen: ”Jaakob on ottanut kaiken, mikä kuuluu isällemme. Isämme omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän rikkauden.”

²Jaakob huomasi myös Laabanin kasvoista, ettei tämä enää suhtautunut häneen niin kuin ennen.

³Silloin HERRA sanoi Jaakobille: ”Palaa isiesi maahan ja sukusi luo. Minä olen sinun kanssasi.”

⁴Jaakob lähetti kutsumaan Raakelin ja Leean kedolle laumansa luo

⁵ja sanoi heille: ”Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän suhtaudu minuun niin kuin ennen. Isäni Jumala on kuitenkin ollut kanssani.

⁶Tehän tiedätte, että minä olen tehnyt työtä isällemme kaikin voimin.

⁷Silti isänne on pitänyt minua pilkkanaan ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut hänen aiheuttaa minulle vahinkoa.

⁸Jos isänne sanoi: 'Pilkulliset olkoot palkkanasi', koko lauma synnytti pilkullisia. Jos hän taas sanoi: 'Juovikkaat olkoot palkkanasi', koko lauma synnytti juovikkaita.

⁹Näin Jumala otti isänne karjan ja antoi sen minulle.

¹⁰Lauman pariutumisen aikaan minä kohotin unessa katseeni ja näin, että vuohipukit, jotka astuivat laumaa, olivat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia.

¹¹Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: 'Jaakob!' Minä vastasin: 'Tässä olen.'

¹²Hän sanoi: 'Katsele laumaa, niin huomaat, että kaikki urokset, jotka astuvat lampaista ja vuohia, ovat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. Minä olen nähnyt kaiken, mitä Laaban sinulle tekee.

¹³Minä olen Beetelin Jumala. Siellä sinä voitelit patsaan ja siellä annoit minulle lupauksen. Nouse nyt, lähde tästä maasta ja palaa synnyinmaahasi.'"

¹⁴Raakel ja Leea vastasivat hänelle: "Onko meillä enää mitään osaa tai perintöä isämme talossa?

¹⁵Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina, kun on myynyt meidät ja syönyt suuhunsa meistä saamansa rahat?

¹⁶Totisesti kaikki se rikkaus, jonka Jumala on ottanut isältämme, on meidän ja meidän lastemme. Tee vain nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut."

¹⁷Silloin Jaakob nosti lapsensa ja vaimonsa kamelien selkään

¹⁸ja otti mukaan kaiken karjansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli koonnut Paddan-Aramissa, kaiken hankkimansa omaisuuden, ja lähti kulkemaan isänsä Iisakin luo Kanaaninmaahan.

¹⁹Kun Laaban oli mennyt keritsemään lampaitaan, Raakel varasti isänsä kotijumalat.

²⁰Jaakob salasi aramealaiselta Laabanilta suunnitelmansa eikä ilmaissut hänelle, että pakenisi.

²¹ Hän lähti pakoon mukanaan koko omaisuutensa, meni yli virran ja suuntasi kulkunsa kohti Gileadin vuoria.

Laaban ajaa takaa Jaakobia

²² Kolmantena päivänä Laabanille kerrottiin, että Jaakob oli paennut.

²³ Silloin Laaban otti mukaan sukunsa miehet, ajoi Jaakobia takaa seitsemän päivää ja saavutti hänet Gileadin vuorilla.

²⁴ Mutta Jumala tuli aramealaisen Laabanin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: ”Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.”

²⁵ Kun Laaban saavutti Jaakobin, tämä oli pystyttänyt telttansa vuorelle. Myös Laaban sukulaisineen leiriytyi Gileadinvuorelle.

²⁶ Laaban sanoi Jaakobille: ”Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet salannut aikeesi minulta ja vienyt pois tyttäreni kuin sotavangit!

²⁷ Minkä tähden pakenit salaa, lähdit luotani varkain etkä kertonut minulle? Minä olisin saattanut sinut matkaan iloiten ja laulaen, rummuin ja lyyroin!

²⁸ Et edes suonut minun suudella hyvästiksi lasteni lapsia ja tyttäriäni. Sinä olet nyt menetellyt tyhmästi.

²⁹ Minulla olisi valta tehdä teille pahaa, mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä: ’Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.’

³⁰ Olkoon! Sinä olet lähtenyt matkallesi, kun ikävöit niin hartaasti isäsi kotiin. Mutta minkä tähden varastit minun jumalani?”

³¹ Jaakob sanoi Laabanille: ”Lähdin salaa, koska pelkäsin, että sinä riistäisit minulta tyttäresi.

³² Mutta se, jonka hallusta löydät jumalasi, ei tule jäämään eloon. Tutki sukumme miesten läsnä ollessa, mitä minulla on, ja ota kaikki, mikä kuuluu sinulle.” Jaakob ei näet tiennyt, että Raakel oli varastanut jumalat.

³³ Laaban kävi Jaakobin teltassa, Leean teltassa ja molempien orjattarien teltassa, mutta ei löytänyt mitään. Tultuaan ulos Leean teltasta hän meni Raakelin telttaan.

³⁴ Mutta Raakel oli ottanut kotijumalat, pannut ne kamelin satulapussiin ja istunut niiden päälle. Laaban penkoi koko teltan, mutta ei löytänyt niitä.

³⁵ Raakel sanoi isälleen: ”Älköön herrani vihastuko siitä, etten voi nousta edessäsi, sillä minulla on se naisten tavallinen vaiva.” Laaban etsi mutta ei löytänyt kotijumalia.

³⁶ Silloin Jaakob vihastui ja soimasi Laabania. Hän sanoi Laabanille: ”Mikä on rikokseni, mikä on syntini, että niin kiihkeästi ahdistat minua?

³⁷ Kun nyt olet penkonut kaikki tavarani, oletko löytänyt mitään, mikä on sinun talosi tavaraa? Tuo se tähän minun sukuni ja sinun sukusi miesten eteen. He saakoot ratkaista meidän välimme.

³⁸ Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut sinun luonasi. Lampaasi ja vuohesi eivät ole menettäneet karitsoita, enkä minä ole syönyt pässejä laumastasi.

³⁹ Raadeltua eläintä en tuonut sinulle, vaan se koitui minun vahingokseni. Varastetun eläimen sinä vaadit minulta, olipa se viety päivällä tai yöllä.

⁴⁰ Päivällä minua rasitti helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni.

⁴¹ Näin minulta on mennyt kaksikymmentä vuotta talossasi. Neljätoista vuotta minä palvelin sinua kahden tyttäresi vuoksi ja kuusi vuotta vuohiesi ja lampaittesi vuoksi. Kymmenen kertaa sinä muutit minun palkkaani.

⁴² Ellei isäni Jumala, Abrahamin Jumala, jota myös Iisak pelkää, olisi ollut minun puolellani, sinä olisit nyt lähettänyt minut tieheni tyhjin käsin. Jumala on nähnyt minun kurjuuteni ja vaivannäköni, ja hän nuhteli sinua viime yönä.”

Jaakobin ja Laabanin sovinto

⁴³ Laaban vastasi Jaakobille: ”Tyttäret ovat minun tyttäriäni, lapset minun lapsiani, ja lauma on minun laumaani. Kaikki, mitä näet, on minun, mutta mitä minä nyt voin näille tyttärilleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet!

⁴⁴ Tehkäämme siis liitto, sinä ja minä, ja olkoon se todistuksena meidän välillämme.”

⁴⁵ Sitten Jaakob otti kiven, nosti sen pystyyn patsaaksi

⁴⁶ ja sanoi sukunsa miehille: ”Kootkaa kiviä.” Nämä kokosivat kiviä, tekivät röykkiön ja aterioivat sen äärellä.

⁴⁷ Laaban antoi kiviröykkiölle nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob kutsui sitä nimellä Gal-Eed .

⁴⁸ Laaban sanoi: ”Tämä röykkiö olkoon tänään todistajana meidän välillämme.” Siksi sitä kutsutaan nimellä Gal-Eed

⁴⁹ ja myös nimellä Mispa , sillä Laaban sanoi vielä: ”Tarkkailkoon HERRA minua ja sinua, kun olemme poissa toistemme näkyvistä.

⁵⁰ Jos sinä kohtelet huonosti tyttäriäni tai otat toisia vaimoja tyttärieni lisäksi, niin tiedä, että Jumala on todistajana meidän välillämme, vaikkei ketään ihmistä olisikaan läsnä.”

⁵¹ Laaban sanoi vielä Jaakobille: ”Katso tätä röykkiötä ja katso tätä patsasta, jonka minä olen pystyttänyt meidän välillemme, minun ja sinun.

⁵² Tämä röykkiö ja tämä patsas olkoot muistuttamassa siitä, etten minä kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ohi sinun luoksesi etkä sinäkään kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ja tämän patsaan ohi minun luokseni.

⁵³ Abrahamin Jumala ja Naahorin Jumala, heidän isiensä Jumala, olkoon tuomarina meidän välillämme.” Silloin Jaakob vannoi valan sen Jumalan kautta, jota hänen isänsä Iisak pelkäsi.

⁵⁴ Jaakob uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui sukunsa miehet aterioimaan. He aterioivat ja olivat yötä vuorella.

1. Mooseksen 32

Jaakob lähettää sanansaattajia Eesaun luo

¹Varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, suuteli lastenlapsiaan ja tyttäriään ja siunasi heidät. Sitten hän lähti ja palasi kotiinsa.

²Jaakob jatkoi matkaansa, ja häntä vastaan tuli Jumalan enkeleitä.

³Nähdessään heidät Jaakob sanoi: ”Tämä on Jumalan leiri”, ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim .

⁴Sitten Jaakob lähetti edellään sanansaattajia veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle.

⁵Hän antoi heille tämän käskyn: ”Sanokaa herralleni Eesaulle: ’Näin sanoo palvelijasi Jaakob: Olen oleskellut Laabanin luona ja viipynyt siellä tähän saakka.

⁶Olen saanut karjaa , aaseja, lampaita ja vuohia, palvelijoita ja palvelijattaria ja lähetän nyt kertomaan tästä herralleni, että olisit minua kohtaan suosiollinen.’”

⁷Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: ”Me kohtasimme veljesi Eesaun. Hän on jo matkalla sinua vastaan neljäsataa miestä mukanaan.”

⁸Silloin Jaakob pelästyi kovin, ja hänet valtasi ahdistus. Hän jakoi kahteen leiriin väen, joka oli hänen kanssaan, samoin lampaat ja vuohet sekä nautakarjan ja kamelit,

⁹sillä hän ajatteli: ”Jos Eesau hyökkää toisen joukon kimppuun ja tuhoaa sen, niin toinen pääsee pakoon.”

¹⁰Jaakob sanoi: ”Isäni Abrahamin Jumala ja isäni Iisakin Jumala, HERRA , sinä, joka sanoit minulle: ’Palaa maahasi ja sukusi luo, minä tahdon tehdä sinulle hyvää.’

¹¹Minä olen arvoton kaikkiin armonosoituksiin ja kaikkeen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi suonut. Minähän kuljin tämän Jordanin yli ainoastaan sauva kädessäni, ja nyt minulle on karttunut kaksi leiriä.

¹²Pelasta minut veljeni käsistä, Eesaun käsistä! Minä pelkään, että hän tulee ja surmaa minut sekä äidit lapsineen!

¹³ Olethan sinä itse sanonut: 'Minä teen sinulle hyvää ja teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin meren hiekanjyvät, joita ei voida laskea niiden paljouden tähden.'

¹⁴ Jaakob vietti siellä sen yön. Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesaulle

¹⁵ kaksisataa vuohta ja kaksikymmentä pukkia, kaksisataa lammasta ja kaksikymmentä pässiä,

¹⁶ kolmekymmentä imettävää kamelia varsoineen, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasintammaa ja kymmenen aasia.

¹⁷ Hän antoi kunkin lauman erikseen palvelijoidensa haltuun ja sanoi heille: "Menkää minun edelläni ja pitäkää välimatka laumojen välillä."

¹⁸ Ensimmäiselle palvelijalle hän antoi tämän käskyn: "Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: 'Kenelle sinä kuulut, mihin olet menossa ja kenen ovat nuo eläimet sinun edelläsi?',

¹⁹ niin vastaa: 'Palvelijasi Jaakobin. Ne on lähetetty lahjaksi herralleni Eesaulle. Myös Jaakob itse tulee jäljessämme.'"

²⁰ Samoin hän käski toista, kolmatta ja kaikkia muita, jotka ajoivat laumoja. Hän sanoi: "Puhukaa juuri näin Eesaulle, kun tapaatte hänet.

²¹ Sanokaa myös: 'Palvelijasi Jaakob tulee jäljessämme.'"

Jaakob näet ajatteli: "Minä koetan lepyttää hänet edelläni menevillä lahjoilla. Sen jälkeen kohtaan hänet kasvoista kasvoihin. Ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan."

²² Näin lahjat kulkivat hänen edellään, mutta itse hän jäi yöksi leiriin.

Jaakobin paini

²³ Sinä yönä Jaakob nousi, otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa sekä yksitoista poikaansa ja meni Jabbokin yli kahlauspaikasta.

²⁴ Hän vei joen yli heidät ja kaiken muun, mitä hänellä oli.

²⁵ Kun Jaakob oli jäänyt yksin, eräs mies kamppaili hänen kanssaan päivän koittoon saakka.

²⁶ Kun mies huomasi, ettei hän voittanut Jaakobia, hän löi tätä lonkkaan, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen kamppaillessaan miehen kanssa.

²⁷ Mies sanoi: ”Päästä minut, sillä aamu sarastaa.” Jaakob vastasi: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua.”

²⁸ Mies kysyi häneltä: ”Mikä sinun nimesi on?” Hän vastasi: ”Jaakob. ”

²⁹ Silloin mies sanoi: ”Älköön nimesi enää olko Jaakob vaan Israel , sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.”

³⁰ Jaakob pyysi: ”Sano sinäkin nimesi.” Mies vastasi: ”Miksi kysyt minun nimeäni?” Ja hän siunasi siellä Jaakobin.

³¹ Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel , sillä hän ajatteli: ”Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin henkeni on säästynyt.”

³² Aurinko nousi, kun hän kulki Penuelin ohitse ontuen lonkkaansa.

³³ Tämän vuoksi israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisijännettä, joka on lonkkanivelen päällä. Mies näet iski Jaakobia lonkkaan reisijänteen kohdalle.

1. Mooseksen 33

Jaakobin ja Eesaun sovinto

¹ Kun Jaakob kohotti katseensa, hän näki Eesaun tulevan neljäsataa miestä mukanaan. Silloin hän jakoi lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille.

² Hän pani orjattaret lapsineen etumaisiksi, heidän jälkeensä Leean lapsineen ja viimeiseksi Raakelin Joosefin kanssa.

³ Itse hän kulki heidän edellään ja kumartui maahan seitsemän kertaa lähestyessään veljeään.

⁴ Mutta Eesau juoksi häntä vastaan, halasi häntä, kietoi kätensä hänen kaulaansa ja suuteli häntä, ja he itkivät.

⁵ Kun Eesau kohotti katseensa, hän näki vaimot ja lapset ja kysyi: ”Keitä ovat nämä, jotka ovat kanssasi?” Jaakob vastasi: ”Lapsia, jotka Jumala on antanut armossaan palvelijallesi.”

⁶ Sitten orjattaret tulivat lapsineen ja kumartuivat maahan.

⁷ Myös Leea ja hänen lapsensa tulivat ja kumartuivat maahan. Sen jälkeen tulivat Joosef ja Raakel ja kumartuivat maahan.

⁸ Eesau kysyi: ”Mitä tarkoittit koko sillä joukolla, jonka minä kohtasin?” Jaakob vastasi: ”Tahdoin saada herrani suosion osakseni.”

⁹ Mutta Eesau sanoi: ”Minulla on itselläni yllin kyllin. Pidä omasi, veljeni!”

¹⁰ Jaakob vastasi: ”Ei, minä pyydän. Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ota vastaan lahjani. Olenhan saanut nähdä kasvosi – on kuin olisin nähnyt Jumalan kasvot – ja sinä olet ollut minulle suosiollinen.

¹¹ Ota siis vastaan tervehdyslahjani, joka sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulle armollinen ja minulla on kaikkea.” Jaakob pyytämällä pyysi Eesauta, ja tämä otti lahjan vastaan.

¹² Eesau sanoi: ”Lähdetään liikkeelle. Minä kuljen sinun edelläsi.”

¹³ Jaakob vastasi hänelle: ”Herrani tietää, että lapset ovat heikkoja ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukani. Jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, niin koko lauma kuolee.

¹⁴ Kulkekoon siis herrani palvelijansa edellä. Minä seuraan hiljalleen jäljessä lapsille ja edelläni kulkevalle karjalle sopivaa vauhtia, kunnes saavun herrani luo Seiriin.”

¹⁵ Eesau sanoi: ”Anna minun jättää luoksesi osa väestä, joka on kanssani.” Jaakob vastasi: ”Minkä tähden? Kunhan vain herrani on minulle suosiollinen!”

¹⁶ Eesau lähti sinä päivänä paluumatkalle Seiriin,

¹⁷ mutta Jaakob lähti Sukkotiin ja rakensi itselleen talon. Karjalleen hän teki katoksia, ja siksi paikan nimeksi tuli Sukkot .

¹⁸ Jaakob oli lähtenyt Paddan-Aramista ja saapunut turvallisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaaninmaassa, ja hän leiriytyi kaupungin edustalle.

¹⁹ Sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, hän osti sadalla kesitalla Sikemin isän Hamorin pojilta.

²⁰ Hän pystytti sinne alttarin ja antoi sille nimen Eel-Elohe-Israel .

1. Mooseksen 34

Diinan raiskaus ja hänen veljiensä kosto

¹ Diina, Leean tytär, jonka Leea oli synnyttänyt Jaakobille, meni tapaamaan sen maan tyttöjä.

² Maan hivviläisen ruhtinaan Hamorin poika Sikem näki hänet, otti hänet mukaansa, makasi hänet ja teki hänelle väkivaltaa.

³ Sikem kiintyi koko sielustaan Diinaan, Jaakobin tyttäreeseen, rakasti tyttöä ja puhui hänelle hellästi.

⁴ Sikem sanoi isälleen Hamorille: ”Hanki minulle tämä tyttö vaimoksi.”

⁵ Jaakob sai kuulla, että Sikem oli häpäissyt hänen tyttärensä Diinan. Mutta koska Jaakobin pojat olivat laiduntamassa hänen karjaansa, hän pysyi vaiti siihen asti, kunnes he palasivat.

⁶ Sikemin isä Hamor meni Jaakobin luo puhumaan hänen kanssaan.

⁷ Jaakobin pojat olivat tulleet kedolta kuultuaan, mitä oli tapahtunut. Miehet olivat murheellisia ja hyvin vihaisia, sillä Sikem oli tehnyt Israelia kohtaan häpeällisen teon maatessaan Jaakobin tyttären. Sellaista ei saanut tehdä.

⁸ Hamor puhui heille näin: ”Poikani Sikem on kiintynyt tyttäreenne koko sielustaan. Antakaa hänet vaimoksi pojalleni.

⁹ Solmikaa avioliittoja kanssamme: antakaa tyttäriänne meille vaimoiksi, ja ottakaa tyttäriämme vaimoiksi itsellenne.

¹⁰ Asukaa meidän keskuudessamme. Maa on edessänne. Jääkää tänne, kierrelkää maassa ja asettukaa tänne asumaan.”

¹¹ Sikem sanoi tytön isälle ja veljille: ”Jos olette minulle suosiollisia, minä annan kaiken, mitä minulta pyydätte.

¹² Määrätkää kuinka suuri morsiamenhinta tai kuinka suuri korvaus tahansa, minä annan sen, mitä pyydätte minulta, kunhan vain annatte tytön minulle vaimoksi.”

¹³ Jaakobin pojat vastasivat Sikemille ja hänen isälleen Hamorille petollisesti, koska Sikem oli häpäissyt heidän sisarensa Diinan.

¹⁴ He sanoivat näille: ”Emme voi tehdä sellaista. Emme voi antaa sisartamme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä me pidämme sellaista häpeällisenä.

¹⁵ Me suostumme ehdotukseenne ainoastaan sillä ehdolla, että teistä tulee meidän kaltaisiamme siten, että kaikki miespuoliset teistä ympärileikataan.

¹⁶ Silloin me annamme teille tyttäriämme vaimoiksi ja otamme itsellemme vaimoiksi teidän tyttäriänne ja asetumme asumaan keskuuteenne, niin meistä tulee yksi kansa.

¹⁷ Mutta jos te ette kuule meitä ettekä ympärileikkauta itseänne, me otamme tytön ja lähdemme.”

¹⁸ Heidän sanansa miellyttivät Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä.

¹⁹ Nuorukainen ei viivytellyt tekemästä, mitä oli pyydetty, sillä hän halusi saada Jaakobin tyttären. Hän oli kaikkein kunnioitetuin mies isänsä perheessä.

²⁰ Hamor ja hänen poikansa Sikem menivät kaupungin portille ja puhuivat kaupunkinsa miehille näin:

²¹ ”Nämä miehet tahtovat elää rauhassa kanssamme. Asettukoot he siis maahamme asumaan ja kierrelkööt siinä, onhan maassa yllin kyllin tilaa heillekin. Ottakaamme heidän tyttäriään vaimoiksemme ja antakaamme tyttäriämme heille.

²² Mutta miehet suostuvat asumaan keskuudessamme ja tulemaan kanssamme yhdeksi kansaksi ainoastaan sillä ehdolla, että kaikki miespuoliset meistä ympärileikataan, samoin kuin heidät on ympärileikattu.

²³ Eikö heidän karjastaan, muusta omaisuudestaan ja kaikista heidän eläimistään tule silloin meidän omaisuuttamme? Suostutaan vain, niin silloin he asettuvat asumaan keskuuteemme.”

²⁴ Kaikki kaupungin porteista kulkevat miehet uskoivat Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä, ja kaikki he ympärileikkauttivat itsensä.

²⁵ Mutta kolmantena päivänä, kun he olivat kipeimmillään, Jaakobin kaksi poikaa, Diinan veljet Simeon ja Leevi, ottivat kumpikin miekkansa, hyökkäsivät kaupunkiin kenenkään aavistamatta ja tappoivat kaikki miespuoliset asukkaat.

²⁶ He tappoivat miekalla myös Hamorin ja hänen poikansa Sikemin ja veivät Diinan mukanaan Sikemin talosta.

²⁷ Sitten Jaakobin pojat alkoivat ryöstää surmattuja. He ryöstivät kaupungin, koska heidän sisarensa oli häpäisty.

²⁸ He ottivat kaupunkilaisten lampaat, vuohet, nautakarjan, aasit ja kaiken, mitä kaupungissa ja sen mailla oli,

²⁹ ja veivät saaliinaan heidän koko omaisuutensa ja kaikki heidän lapsensa ja vaimonsa. He ryöstivät kaiken, mitä taloissa oli.

³⁰ Mutta Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: ”Te olette syösseet minut onnettomuuteen saattaessanne minut tämän maan asukkaiden, kanaanilaisten ja perissiläisten, vihoihin. Meitä on vain muutama mies. Jos he kokoontuvat minua vastaan, he lyövät minut, ja niin minut ja minun sukuni tuhotaan.”

³¹ Simeon ja Leevi vastasivat: ”Oliko oikein kohdella sisartamme kuin porttoa?”

1. Mooseksen 35

Jaakob palaa Beeteliin

¹Sitten Jumala sanoi Jaakobille: ”Lähde Beeteliin, asetu sinne asumaan ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle, kun pakenit veljeäsi Eesauta.”

²Niin Jaakob sanoi perheelleen ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: ”Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautukaa ja vaihtakaa vaatteenne,

³niin lähdemme Beeteliin. Minä teen sinne alttarin Jumalalle, joka vastasi minulle ahdistukseni aikana ja oli kanssani tiellä, jota vaelsin.”

⁴Silloin he antoivat Jaakobille kaikki hallussaan olevat vieraat jumalat ja korvissaan olevat renkaat, ja Jaakob kätki ne maahan Sikemin luona olevan tammen alle.

⁵He lähtivät liikkeelle, ja Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, eikä kukaan ajanut takaa Jaakobin poikia.

⁶Sitten Jaakob saapui kaiken mukanaan olevan väen kanssa Luusiin eli Beeteliin, joka on Kanaaninmaassa.

⁷Hän rakensi sinne alttarin ja antoi paikan nimeksi Eel-Beetel , koska siellä Jumala oli ilmestynyt hänelle hänen paetessaan veljeään.

⁸Debora, Rebekan imettäjä, kuoli siellä, ja hänet haudattiin Beetelin alapuolelle tammen alle. Tammi sai siitä nimen Itkutammi.

Jumala antaa Jaakobille nimen Israel

⁹Jaakobin palattua Paddan-Aramista Jumala ilmestyi hänelle jälleen ja siunasi hänet.

¹⁰Jumala sanoi hänelle: ”Nimesi on Jaakob, mutta sinua ei enää tule kutsua Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel.” Näin Jumala antoi hänelle nimen Israel.

¹¹Jumala sanoi hänelle vielä: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Ole hedelmällinen ja lisäännä. Sinusta lähtee kansa, suuri kansojen joukko, ja sinusta polveutuu kuninkaita.

¹²Sen maan, jonka olen antanut Abrahamille ja Iisakille, minä annan sinulle, ja sinun jälkeesi minä annan sen sinun jälkeläisillesi.”

¹³Sitten Jumala lähti hänen luotaan siitä paikasta, jossa oli puhunut hänelle.

¹⁴Jaakob pystytti kivipatsaan paikkaan, jossa Jumala oli puhunut hänen kanssaan. Hän vuodatti kiven päälle juomauhrin ja kaatoi siihen öljyä.

¹⁵Paikalle, jossa Jumala oli puhunut hänelle, Jaakob antoi nimen Beetel .

Benjaminin syntymä ja Raakelin kuolema

¹⁶Sen jälkeen he lähtivät liikkeelle Beetelistä. Kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan, Raakel alkoi synnyttää, ja hänen synnytyksestään tuli vaikea.

¹⁷Kun hänen synnytystuskansa olivat kovimmillaan, kättilö sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä tälläkin kertaa sinä saat pojan.”

¹⁸Kun Raakel oli jo kuolemaisillaan, hän antoi pojalle nimen Ben-Oni , mutta lapsen isä antoi pojalle nimen Benjamin .

¹⁹Niin Raakel kuoli, ja hänet haudattiin Efratan eli Beetlehemien tien varteen.

²⁰Jaakob pystytti hänen haudalleen patsaan. Se on Raakelin hautakivenä vielä tänäkin päivänä.

Jaakobin pojat ja lisäkin kuolema

²¹Israel lähti sieltä ja pystytti telttansa Migdal-Eederin tuolle puolen.

²²Israelin asuessa siinä maassa Ruuben meni ja makasi isänsä sivuvaimon Bilhan kanssa, ja Israel kuuli siitä. Jaakobilla oli kaksitoista poikaa.

²³Leean pojat olivat Ruuben, Jaakobin esikoinen, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon.

²⁴Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin.

²⁵Raakelin orjattaren Bilhan pojat olivat Daan ja Naftali.

²⁶Leean orjattaren Silpan pojat olivat Gaad ja Asser. Nämä ovat ne Jaakobin pojat, jotka syntyivät hänelle Paddan-Aramissa.

²⁷Jaakob saapui isänsä Iisakin luo Mamreen, Kirjat-Arbaan eli Hebroniin, jossa Abraham ja Iisak olivat asuneet muukalaisina.

²⁸Iisakin elinaika oli satakahdeksankymmentä vuotta.

²⁹Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena. Hänen poikansa Eesau ja Jaakob hautasivat hänet.

1. Mooseksen 36

Eesaun jälkeläiset

¹Nämä ovat Eesaun eli Edomin suvun vaiheet.

²Eesau otti vaimoikseen kanaanilaisnaisista Aadan, heettiläisen Eelonin tyttären, ja Oholibaman, hivviläisen Sibonin pojan Anan tyttären,

³sekä Ismaelin tyttären Baasematin, Nebajotin sisaren.

⁴Aada synnytti Eesaulle Elifaksen ja Baasemat synnytti Reuelin.

⁵Oholibama synnytti Jeusin, Jalamín ja Koorahin. Nämä olivat Eesaun pojat, jotka syntyivät hänelle Kanaaninmaassa.

⁶Eesau otti mukaan vaimonsa, poikansa ja tyttärensä ja kaiken talonsa väen, karjansa, kaikki eläimensä ja kaiken omaisuutensa, jonka oli hankkinut Kanaaninmaassa, ja lähti veljensä Jaakobin luota toiseen maahan.

⁷Heidän omaisuutensa oli näet niin suuri, etteivät he voineet asua yhdessä eikä maa, jossa he asuivat muukalaisina, riittänyt molemmille heidän karjansa paljouden tähden.

⁸Eesau eli Edom asettui asumaan Seirin vuoristoon.

⁹Tällaiset ovat edomilaisten isän Eesaun suvun vaiheet Seirin vuoristossa:

¹⁰Eesaun poikien nimet olivat Elifas, Eesaun vaimon Aadan poika, ja Reuel, Eesaun vaimon Baasematin poika.

¹¹Elifaksen pojat olivat Teeman, Oomar, Sefo, Gaetam ja Kenas.

¹² Elifaksen, Eesaun pojan, sivuvaimo oli Timna, ja hän synnytti Elifakselle Amalekin. Nämä olivat Eesaun vaimon Aadan jälkeläisiä.

¹³ Nämä olivat Reuelin pojat: Nahat ja Serah, Samma ja Missa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.

¹⁴ Pojat, jotka Eesaun vaimo Oholibama, Sibonin pojan Anan tytär, synnytti Eesaulle, olivat Jeus, Jalam ja Koorah.

¹⁵ Nämä olivat Eesaun jälkeläisten ruhtinaita: Eesaun esikoisen Elifaksen poikia olivat ruhtinas Teeman, ruhtinas Omar, ruhtinas Sefo, ruhtinas Kenas,
¹⁶ ruhtinas Koorah, ruhtinas Gaetam ja ruhtinas Amalek. Nämä olivat Elifaksesta Edomin maassa polveutuneet ruhtinaat. He olivat Aadan jälkeläisiä.

¹⁷ Nämä olivat Eesaun pojan Reuelin pojat: ruhtinas Nahat, ruhtinas Serah, ruhtinas Samma ja ruhtinas Missa. He olivat ruhtinaat, jotka syntyivät Reuelille Edomin maassa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.

¹⁸ Nämä olivat Eesaun vaimon Oholibaman pojat: ruhtinas Jeus, ruhtinas Jalam ja ruhtinas Koorah. He olivat ruhtinaat, jotka synnytti Eesaun vaimo Oholibama, Anan tytär.

¹⁹ Tässä olivat Eesaun eli Edomin jälkeläiset, edomilaisten ruhtinaat.

²⁰ Nämä olivat hoorilaisen Seirin pojat, jotka asuivat Edomin maassa: Lootan, Soobal, Sibon, Ana,

²¹ Diison, Eeser ja Diisan. Nämä olivat hoorilaisten sukuruhtinaat, Seirin pojat Edomin maassa.

²² Lootanin pojat olivat Hoori ja Heemam. Lootanin sisar oli Timna.

²³ Nämä olivat Soobalin pojat: Alvan, Maanahat ja Eeбал, Sefo ja Oonam.

²⁴ Nämä olivat Sibonin pojat: Aija ja Ana. Hän oli se Ana, joka löysi autiomaasta kuumat lähteet paimentaessaan isänsä Sibonin aaseja.

²⁵ Nämä olivat Anan lapset: Diison ja Oholibama, Anan tytär.

²⁶ Nämä olivat Diisonin pojat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran.

²⁷ Nämä olivat Eeserin pojat: Bilhan, Saavan ja Akan.

²⁸ Nämä olivat Diisanin pojat: Uus ja Aran.

²⁹ Nämä olivat hoorilaisten ruhtinaita: ruhtinas Lootan, ruhtinas Soobal, ruhtinas Sibon, ruhtinas Ana,

³⁰ ruhtinas Diison, ruhtinas Eeser ja ruhtinas Diisan. He olivat kukin hoorilaisten sukuruhtinaita Seirin maassa.

³¹ Nämä olivat ne kuninkaas, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia:

³² Bela, Beorin poika, oli kuninkaana Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba.

³³ Belan kuoltua tuli kuninkaaksi hänen tilalleen bosralainen Joobab, Serahin poika.

³⁴ Joobabin kuoltua tuli kuninkaaksi hänen tilalleen Huusam teemaniilaisten maasta.

³⁵ Kun Huusam kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, joka voitti midianilaiset Mooabin tasangolla. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.

³⁶ Hadadin kuoltua masrekalainen Samla tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

³⁷ Kun Samla kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Saul Rehobotista, virran varrelta.

³⁸ Saulin kuoltua Baal-Haanan, Akborin poika, tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

³⁹ Kun Baal-Haanan, Akborin poika, kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Hadar. Hadarin kaupungin nimi oli Paagu, ja hänen vaimonsa, nimeltään Mehetabel, oli Matredin, Mee-Saahabin tyttären, tytär.

⁴⁰Nämä ovat Eesaun heimon ruhtinaat sukujensa ja asuinpaikkojensa mukaan: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet,

⁴¹ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon,

⁴²ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar,

⁴³ruhtinas Magdiel ja ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat perintömaassaan olevien asuinpaikkojen mukaan. Tämä oli Eesaun, edomilaisten kantisän, suku.

1. Mooseksen 37

Joosefin unet ja hänen veljiensä kateus

¹Jaakob asettui asumaan Kanaaninmaahan, jossa hänen isänsä oli asunut muukalaisena.

²Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden ikäinen, hän paimensi veljiensä kanssa vuohia ja lampaita. Hän oli vielä nuorukainen, ja hän oli isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien apuna. Hänellä oli tapana kannella isälleen, mitä pahaa hän kuuli heistä puhuttavan.

³Israel rakasti Joosefia enemmän kuin ketään muuta poikaansa, koska Joosef oli syntynyt hänelle hänen vanhoilla päivillään. Siksi hän teetti Joosefille värikkään raidallisen ihokkaan.

⁴Kun Joosefin veljet huomasivat, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin ketään muuta veljistä, he alkoivat vihata Joosefia eivätkä voineet edes puhua hänelle ystävällisesti.

⁵Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen. Tämän vuoksi he vihasivat häntä yhä enemmän.

⁶Hän oli näet sanonut heille: ”Kuulkaapa, millaista unta minä näin!

⁷Me olimme sitomassa lyhteitä pellolla, ja yhtäkkiä minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat minun lyhteeni ympärille ja kumartuivat maahan sen edessä.”

⁸ Silloin hänen veljensä vastasivat hänelle: ”Sinustako tulisi meidän kuninkaamme? Sinäkö muka hallitsisit meitä?” Ja he vihasivat häntä entistäkin enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden.

⁹ Joosef näki vielä toisen unen ja kertoi sen veljilleen. Hän sanoi: ”Olen nähnyt toisenkin unen. Siinä aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumartuivat maahan minun edessäni!”

¹⁰ Kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, hänen isänsä nuhteli häntä sanoen: ”Minkä unen sinä oletkaan nähnyt! Olisiko minun ja äitisi sekä veljesi todella tultava kumartamaan sinua?”

¹¹ Joosefin veljet kadehtivat häntä, mutta hänen isänsä piti asian mielessään.

Joosef heitetään kaivoon

¹² Kerran kun veljet olivat menneet paimentamaan isänsä laumaa Sikemiin,

¹³ Israel sanoi Joosefille: ”Eivätkö veljesi olekin paimenessa Sikemissä? Mene, minä lähetän sinut heidän luokseen.” Joosef vastasi: ”Olen valmis.”

¹⁴ Israel sanoi hänelle: ”Mene katsomaan, kuinka veljesi ja lauma voivat, ja tuo minulle sana.” Näin hän lähetti Joosefin matkaan Hebronin laaksosta. Joosef saapui Sikemiin

¹⁵ ja oli harhailemassa kedolla, kun eräs mies tuli häntä vastaan ja kysyi häneltä: ”Mitä etsit?”

¹⁶ Hän vastasi: ”Minä etsin veljiäni. Voisitko kertoa minulle, missä he ovat paimenessa?”

¹⁷ Mies vastasi: ”He ovat lähteneet täältä. Minä kuulin heidän sanovan: ’Mennään Dootaniin.’” Niin Joosef lähti veljiensä perään ja löysi heidät Dootanista.

¹⁸ He näkivät hänet jo kaukaa ja alkoivat suunnitella hänen tappamistaan jo ennen kuin hän oli tullut heidän lähelleen.

¹⁹ He sanoivat toisilleen: ”Katsokaa, tuolla se unennäkijä tulee!”

²⁰ Nyt mennään ja tapetaan hänet ja heitetään hänet johonkin kaivoon. Sanotaan sitten, että villipeto on syönyt hänet. Sittenpä nähdään, mitä hänen unistaan tulee.”

²¹ Sen kuultuaan Ruuben tahtoi kuitenkin pelastaa Joosefin heidän käsistään ja sanoi: ”Ei tapeta häntä.”

²² Ruuben sanoi heille vielä: ”Älkää vuodattako verta. Heittäkää hänet tähän autiomaan kaivoon, mutta älkää tappako häntä.” Näin hän sanoi pelastaakseen Joosefin ja saattaakseen hänet heidän käsistään takaisin isänsä luo.

²³ Kun Joosef tuli veljiensä luo, he riisuivat häneltä ihokkaan, värikkään raidallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään,

²⁴ tarttuivat häneen ja heittivät hänet kaivoon. Mutta kaivo oli tyhjä; siinä ei ollut vettä.

²⁵ Sen jälkeen he istuutuivat syömään. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät ismaelilaisten karavaanin tulevan Gileadista. Ismaelilaiset kuljettivat kamelien selässä kumihartsia, balsamia ja mirhaa. He olivat viemässä niitä Egyptiin.

Joosef myydään Egyptiin

²⁶ Silloin Juuda sanoi veljilleen: ”Mitä hyötyä meille siitä on, jos surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä?

²⁷ Mennään ja myydään hänet ismaelilaisille, mutta ei itse kajota häneen. Onhan hän sentään veljemme, samaa lihaa kuin me.” Hänen veljensä suostuivat siihen.

²⁸ Kun midianilaiset kauppiaat kulkivat siitä ohi, veljet vetivät Joosefin ylös kaivosta ja myivät hänet ismaelilaisille kahdestakymmenestä hopeasekelistä. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.

²⁹ Kun Ruuben palasi kaivolle, Joosef ei enää ollut siellä. Silloin hän repäisi vaatteensa,

³⁰ palasi veljiensä luo ja sanoi: ”Poika on poissa! Voi minua, mihin minä nyt joudun?”

³¹ Mutta veljet ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen.

³² Sitten he lähettivät kotiin isälleen tuon värikkään raidallisen ihokkaan ja käskivät sanoa: ”Me löysimme tämän. Voitko tunnistaa, onko se poikasi ihokas vai ei.”

³³ Jaakob tunnisti sen ja sanoi: ”Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on syönyt hänet. Joosef on raadeltu kappaleiksi.”

³⁴ Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa kauan.

³⁵ Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä tulivat lohduttamaan häntä, mutta hän kieltäytyi ottamasta lohdutusta vastaan ja sanoi: ”Totisesti minä menen surren tuonelaan poikani luo.” Ja isä itki poikaansa.

³⁶ Midianilaiset myivät Joosefin Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö.

1. Mooseksen 38

Juudan pojat

¹ Siihen aikaan Juuda lähti veljiensä luota ja poikkesi adullamilaisen miehen luo, jonka nimi oli Hiira.

² Juuda näki siellä kanaanilaisen naisen, Suua-nimisen miehen tyttären, otti hänet vaimokseen ja yhtyi häneen.

³ Nainen tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja Juuda antoi tälle nimen Eer.

⁴ Nainen tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Oonan.

⁵ Hän synnytti vielä yhden pojan ja antoi tälle nimen Seela. Juuda oli pojan syntymisen aikoihin Kesibissä.

⁶ Juuda otti esikoiselleen Eerille vaimon, jonka nimi oli Taamar.

⁷Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin HERRAN silmissä keltoton, ja HERRA antoi hänen kuolla.

⁸Silloin Juuda sanoi Oonanille: ”Ota veljesi leski vaimoksesi, yhdy häneen ja hanki jälkeläinen veljellesi.”

⁹Oonan tiesi, ettei jälkeläinen tulisi olemaan hänen. Siksi hän yhtyessään veljensä leskeen antoi siemenensä valua maahan, ettei hankkisi jälkeläistä veljelleen.

¹⁰Mutta se, mitä hän teki, oli paha HERRAN silmissä, ja Herra antoi hänenkin kuolla.

¹¹Silloin Juuda sanoi miniälleen Taamarille: ”Asu leskenä isäsi talossa, kunnes poikani Seela kasvaa aikuiseksi.” Hän näet ajatteli: ”Ettei vain tämäkin kuolisi samoin kuin veljensä.” Niin Taamar meni asumaan isänsä kotiin.

Juuda ja Taamar

¹²Pitkän ajan kuluttua kuoli Suuan tytär, Juudan vaimo. Kun Juuda oli toipunut surustaan, hän lähti adullamilaisen ystävänsä Hiiran kanssa Timnaan lampaittensa keritsiäisiin.

¹³Kun Taamarille kerrottiin: ”Appesi menee Timnaan keritsemään lampaitaan”,

¹⁴hän riisui leskenvaatteensa, verhoutui huntuun ja peitti kasvonsa ja istuutui Eenaimin portille Timnaan vievän tien varteen. Hän oli näet huomannut, ettei häntä ollut annettu Seelalle vaimoksi, vaikka tämä oli jo kasvanut aikuiseksi.

¹⁵Juuda näki hänet ja luuli häntä portoksi, sillä hän oli peittänyt kasvonsa.

¹⁶Niinpä Juuda poikkesi hänen luokseen tien sivuun ja sanoi: ”Annathan minun maata kanssasi.” Hän ei tiennyt, että nainen oli hänen miniänsä. Taamar kysyi: ”Mitä annat minulle, että saisit maata kanssani?”

¹⁷ Juuda vastasi: ”Minä lähetän sinulle kilin laumastani.” Nainen kysyi: ”Annatko minulle pantin siksi aikaa, kunnes lähetät sen?”

¹⁸ Juuda kysyi: ”Mitä minun on annettava sinulle pantiksi?” Taamar vastasi: ”Sinettisi, nauhasi ja sauva, joka on kädessäsi.” Juuda antoi ne hänelle ja yhtyi häneen, ja Taamar tuli hänestä raskaaksi.

¹⁹ Taamar lähti sieltä, riisui huntunsa ja pukeutui leskenvaatteisiinsa.

²⁰ Juuda lähetti adullamilaisen ystävänsä viemään kiliä ja hakemaan panttia naiselta, mutta tämä ei löytänyt naista.

²¹ Hän kyseli sen paikkakunnan miehiltä: ”Missä on se pyhäkköportto, joka istui Eenaimita tien varressa?” He vastasivat: ”Ei täällä ole ollut mitään pyhäkköporttoa.”

²² Hän palasi Juudan luo ja sanoi: ”En löytänyt naista, ja myös sen paikkakunnan miehet sanoivat, ettei siellä ole ollut mitään pyhäkköporttoa.”

²³ Silloin Juuda sanoi: ”Pitäköön nainen pantin itsellään, ettemme joutuisi naurunalaisiksi. Minä kyllä lähetin kilin, mutta sinä et löytänyt naista.”

²⁴ Noin kolmen kuukauden kuluttua Juudalle kerrottiin: ”Miniäsi Taamar on tehnyt huorin, ja hän on myös tullut raskaaksi huoruudestaan.” Juuda sanoi: ”Viekää hänet poltettavaksi!”

²⁵ Mutta kun Taamaria vietiin, hän lähetti apelleen tämän sanan: ”Minä olen raskaana siitä miehestä, jonka nämä ovat. Tunnista, kenelle tämä sinetti, nämä nauhat ja tämä sauva kuuluvat.”

²⁶ Juuda tunnisti ne ja sanoi: ”Hän on minua vanhurskaampi. Minähän en antanut häntä pojalleni Seelalle.” Eikä Juuda enää maannut Taamarin kanssa.

²⁷ Kun Taamarin oli aika synnyttää, kävi ilmi, että hänen kohdussaan oli kaksoset.

²⁸ Hänen synnyttäessään toinen lapsista pisti kätensä ulos, ja kätilö sitoi punaisen langan hänen käteensä ja sanoi: ”Tämä tuli ensiksi ulos.”

²⁹ Lapsi veti kuitenkin kätensä takaisin, ja ulos tulikin hänen veljensä. Kättilö sanoi: ”Millaisen repeämän repäisitkään itsellesi!” Siten poika sai nimen Perets .

³⁰ Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä, jonka kädessä oli punainen lanka. Hän sai nimekseen Serah .

1. Mooseksen 39

Potifar ostaa Joosefin orjakseen

¹ Joosef vietiin Egyptiin, ja egyptiläinen mies Potifar, faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat tuoneet hänet sinne.

² HERRA oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa. Hän oli egyptiläisen isäntänsä talossa,

³ ja isäntä näki, että HERRA oli hänen kanssaan ja että HERRA saattoi kaiken, mitä hän teki, menestymään hänen käsissään.

⁴ Näin Joosef saavutti isäntänsä suosion. Joosef palveli Potifaria, ja Potifar määräsi hänet taloutensa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaiken, mitä omisti.

⁵ Siitä lähtien, kun Potifar oli uskonut Joosefin hoitoon taloutensa ja kaiken, mitä omisti, HERRA siunasi egyptiläisen taloutta Joosefin tähden. HERRAN siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja pellolla.

⁶ Niin hän jätti Joosefin haltuun kaiken, mitä omisti, eikä huolehtinut mistään, mitä hänellä oli, paitsi ruuasta, jota söi.

Potifarin vaimo yrittää vietellä Joosefin

Joosef oli komeavartaloinen ja miellyttävän näköinen.

⁷ Jonkin ajan kuluttua hänen isäntänsä vaimo iski silmänsä häneen. Nainen sanoi: ”Makaa minun kanssani.”

⁸ Joosef kuitenkin kieltäytyi ja sanoi isäntänsä vaimolle: ”Ymmärräthän, minun vuokseni isäntäni ei huolehdi mistään, mitä talossa tapahtuu, vaan on uskonut minun haltuuni kaiken, mitä hänellä on.

⁹ Tässä talossa hänelläkään ei ole enempää valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään paitsi sinut, koska olet hänen vaimonsa. Kuinka minä siis voisin tehdä tämän suuren pahanteon ja siten tehdä syntiä Jumalaa vastaan?”

¹⁰ Vaikka nainen joka päivä puhui tällaista Joosefille, Joosef ei suostunut makaamaan eikä olemaan hänen kanssaan.

¹¹ Eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä talossa,

¹² nainen otti kiinni Joosefin viitasta ja sanoi: ”Makaa minun kanssani.” Mutta Joosef jätti viittansa hänen käsiinsä, pakeni ja lähti ulos.

¹³ Kun nainen huomasi, että Joosef oli jättänyt viittansa hänen käsiinsä ja paennut ulos,

¹⁴ hän kutsui talonsa väkeä ja sanoi heille: ”Näettekö, Potifar on tuonut meille heprealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan! Tämä tuli luokseni maatakseni minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä.

¹⁵ Kuullessaan minun korottavan ääneni ja huutavan, hän jätti viittansa viereeni, pakeni ja lähti ulos.”

¹⁶ Nainen antoi viitan olla vierellään, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin.

¹⁷ Vaimo kertoi miehelleen samat asiat: ”Se heprealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan!

¹⁸ Mutta kun minä huusin kovalla äänellä, hän jätti viittansa viereeni ja pakeni ulos.”

¹⁹ Kun Joosefin isäntä kuuli vaimonsa sanovan: ”Sinun orjasi teki minulle tämän”, hän vihastui.

²⁰Hän otti Joosefin kiinni ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vankeja pidettiin. Sinne Joosef jäi vangiksi.

Joosef vankilassa

²¹HERRA oli kuitenkin Joosefin kanssa, osoitti hänelle laupeutta ja antoi hänen päästä vankilan päällikön suosioon.

²²Vankilan päällikkö uskoi Joosefin vastuulle kaikki vankilassa olevat vangit. Kaikki, mitä siellä tehtiin, tapahtui Joosefin toimesta.

²³Vankilan päällikkö ei valvonut mitään, mikä oli Joosefin vastuulla, sillä HERRA oli Joosefin kanssa ja saattoi menestymään kaiken, mitä Joosef teki.

1. Mooseksen 40

¹Näiden tapahtumien jälkeen Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri rikkoivat herraansa, Egyptin kuningasta, vastaan.

²Farao vihastui näihin kahteen hoviherraansa, ylimmäiseen juomanlaskijaan ja ylimmäiseen leipuriin,

³ja pani heidät vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon, samaan vankilaan, jossa Joosef oli vangittuna.

⁴Henkivartijoiden päällikkö määräsi Joosefin huolehtimaan heistä, ja tämä palveli heitä. He olivat olleet vankeudessa jonkin aikaa,

⁵kun he molemmat, Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri, näkivät vankilassa unta samana yönä. Kumpikin näki oman unensa, jolla oli oma selityksensä.

⁶Kun Joosef aamulla tuli heidän luokseen, hän huomasi heidän olevan levottomia.

⁷Hän kysyi faraon hoviherroilta, jotka olivat hänen kanssaan vankeudessa hänen isäntänsä talossa: ”Miksi kasvonne ovat tänään synkät?”

⁸ He vastasivat hänelle: ”Olemme kumpikin nähneet unen, mutta niille ei ole selittäjää.” Joosef sanoi heille: ”Eiköhän Jumalalla ole selitykset! Kertokaa minulle.”

⁹ Silloin ylimmäinen juomanlaskija kertoi unensa Joosefille. Hän sanoi: ”Näin unta, että edessäni oli viiniköynnös

¹⁰ ja köynnöksessä oli kolme oksaa. Se alkoi versoa, ja samassa siihen puhkesi kukkia ja rypäleet kypsyivät tertuissa.

¹¹ Faraon malja oli minun kädessäni, ja minä otin rypäleet, pusersin niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon käteen.”

¹² Joosef sanoi hänelle: ”Tämä on unen selitys: Nuo kolme oksaa merkitsevät kolmea päivää.

¹³ Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinut ja asettaa sinut jälleen virkaasi. Sinä saat antaa faraon maljan hänen käteensä entiseen tapaan, niin kuin silloin, kun olit hänen juomanlaskijansa.

¹⁴ Muistathan minua, kun sinun käy hyvin. Osoita minulle ystävällisyyttä ja mainitse minusta faraolle, niin autat minut ulos tästä talosta.

¹⁵ Minut on näet ryöstämällä ryöstetty heprealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt mitään sellaista, minkä vuoksi minut olisi pitänyt panna tyrmään.”

¹⁶ Kun ylimmäinen leipuri näki, että Joosef antoi hyvän selityksen, hän sanoi Joosefille: ”Myös minä näin unen, ja siinä kolme vehnäleipäkoria oli pääni päällä.

¹⁷ Ylimmässä korissa oli kaikenlaisia faraon syötäväksi tarkoitettuja leivonnaisia, mutta linnut söivät ne korista pääni päältä.”

¹⁸ Joosef vastasi: ”Sen selitys on tällainen: Kolme koria merkitsee kolmea päivää.

¹⁹ Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinut ripustamalla sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät sinun lihasi.”

²⁰ Kolmantena päivänä, syntymäpäivänään, farao laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. Silloin hän korotti ylimmäisen juomanlaskijan ja ylimmäisen leipurin palvelijoidensa joukosta.

²¹ Hän asetti ylimmäisen juomanlaskijan takaisin toimeensa, ja tämä sai antaa maljan faraon käteen.

²² Ylimmäisen leipurin farao sen sijaan hirtätti, niin kuin Joosef oli heille selittänyt.

²³ Mutta ylimmäinen juomanlaskija ei muistanut Joosefia vaan unohti hänet.

1. Mooseksen 41

Joosef selittää faraon unet

¹ Kahden vuoden kuluttua farao näki unen. Hän seisoj Niilin rannalla,

² ja yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa.

³ Niiden jälkeen virrasta nousi toiset seitsemän lehmää, rumannäköisiä ja laihoja. Ne pysähtyivät edellisten lehmien viereen virran rannalle.

⁴ Nuo rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi.

⁵ Hän nukahti uudestaan ja näki toisen unen. Siinä seitsemän tervettä ja hyvää tähkää kasvoi samassa korressa,

⁶ mutta niiden jälkeen kasvoi seitsemän ohutta ja itätuulen polttamaa tähkäpäättä.

⁷ Nämä ohuet tähkäpäättä nielivät ne seitsemän tervettä ja täyteläistä tähkäpäättä. Siihen farao heräsi – se olikin vain unta.

⁸ Aamulla hänen mielensä oli rauhaton, ja hän kutsui eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja viisaat. Farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut ketään, joka olisi selittänyt ne hänelle.

⁹Silloin ylimmäinen juomanlaskija puhui faraolle sanoen: ”Nyt minä muistan rikkomukseni.

¹⁰Farao vihastui kerran palvelijoihinsa ja pani minut ja ylimmäisen leipurin vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon.

¹¹Me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta. Kumpikin näimme unen, ja kummankin unella oli oma selityksensä.

¹²Siellä oli kanssamme heprealainen nuorukainen, henkivartijoiden päällikön palvelija. Me kerroimme hänelle unemme, ja hän selitti ne meille. Kummallekin hän selitti täsmälleen, mitä uni merkitsi.

¹³Ja tapahtui niin kuin hän oli meille selittänyt: minut palautettiin virkaani ja leipuri hirtettiin.”

¹⁴Silloin farao lähetti kutsumaan Joosefin, ja hänet tuotiin kiireesti tyrmästä. Hänen hiuksensa ja partansa leikattiin ja hänen vaatteensa vaihdettiin, ja sitten hän tuli faraon eteen.

¹⁵Farao sanoi Joosefille: ”Minä olen nähnyt unen, eikä sille ole selittäjää, mutta minä olen kuullut kerrottavan sinusta, että kuultuasi unen voit selittää sen.”

¹⁶Joosef vastasi faraolle: ”En minä, mutta Jumala antaa faraolle suotuisan vastauksen.”

¹⁷Farao kertoi Joosefille: ”Unessani minä seisoin Niilin rannalla.

¹⁸Yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa.

¹⁹Mutta niiden jälkeen virrasta nousi seitsemän toisenlaista, surkeaa, hyvin rumannäköistä ja laihaa lehmää. En ole koko Egyptin maassa nähnyt niin surkeita kuin ne.

²⁰Nuo laihat ja rumat lehmät söivät ne seitsemän ensimmäistä, lihavaa lehmää.

²¹ Mutta vaikka ne olivat joutuneet laihojen lehmien vatsaan, mistään ei voinut huomata niiden joutuneen sinne, vaan laihat lehmät olivat yhtä rumannäköisiä kuin alussa. Siihen minä heräsin.

²² Sitten näin unessani, kuinka samassa korressa kasvoi seitsemän täyteläistä ja hyvää tähkää.

²³ Mutta niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän kuivunutta, ohutta ja itätuulen polttamaa tähkää.

²⁴ Nuo ohuet tähkät nielivät ne seitsemän hyvää tähkää. Kerroin tämän tietäjille, mutta ei ollut ketään, joka olisi ilmoittanut minulle selityksen.”

²⁵ Joosef sanoi faraolle: ”Faraon unet merkitsevät samaa. Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän aikoo tehdä.

²⁶ Seitsemän hyvää lehmää merkitsevät seitsemää vuotta, samoin seitsemän kaunista tähkäpäätä merkitsevät seitsemää vuotta. Unilla on sama merkitys.

²⁷ Seitsemän laihaa ja huonoa lehmää, jotka nousivat virrasta hyvien jälkeen, merkitsevät seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähkäpäätä merkitsevät seitsemää nälkävuotta.

²⁸ Kun sanoin, että Jumala on näyttänyt faraolle, mitä hän aikoo tehdä, tarkoitin tätä:

²⁹ Koko Egyptin maahan tulee seitsemän suuren yltäkylläisyyden vuotta.

³⁰ Niitä seuraa kuitenkin seitsemän nälkävuotta. Silloin koko Egyptin maan yltäkylläisyys unohtuu ja nälänhätä hävittää maan.

³¹ Maassa vallinneesta yltäkylläisyydestä ei enää tiedetä mitään sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on hyvin ankara.

³² Faraon unen toistuminen merkitsee, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala jouduttaa sen toteutumista.

³³ Faraon tulee siis nyt valita ymmärtävä ja viisas mies ja asettaa hänet hallitsemaan Egyptin maata.

³⁴ Tehkään farao näin ja asettakoon lisäksi virkamiehiä hallitsemaan maata ja ottamaan talteen viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena.

³⁵ Heidän tulee koota näinä tulevina hyvinä vuosina kaikkea syötävää ja varastoida faraon valvonnassa ruokaviljaa säilytettäväksi kaupungeissa.

³⁶ Silloin maassa on ruokaa säästössä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka tulevat Egyptin maahan, eikä maa joudu perikatoon nälänhädän vuoksi.”

Joosef korotetaan Egyptin hallitsijaksi

³⁷ Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan,

³⁸ ja hän sanoi heille: ”Voisiko löytyä toista tällaista miestä, jossa on Jumalan Henki?”

³⁹ Joosefille farao sanoi: ”Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei voi olla toista niin ymmärtävää ja viisasta miestä kuin sinä.

⁴⁰ Sinusta tulee minun maani hallitsija, ja koko kansani on noudatettava sinun käskyjäsi . Ainoastaan valtaistuin tekee minut sinua korkearvoisemmaksi.”

⁴¹ Farao sanoi Joosefille: ”Minä asetan sinut hallitsemaan koko Egyptin maata.”

⁴² Sitten farao otti sormuksen kädestään, pani sen Joosefin sormeen, puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultaketjut hänen kaulaansa.

⁴³ Farao antoi Joosefin ajaa toiseksi parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: ”Polvistukaa!” Näin hänet asetettiin hallitsemaan koko Egyptin maata.

⁴⁴ Ja farao sanoi Joosefille: ”Minä olen farao, mutta ilman sinun suostumustasi ei kukaan koko Egyptin maassa saa nostaa kättä eikä jalkaa.”

⁴⁵ Farao antoi Joosefille nimen Saafenat-Paneah ja antoi hänelle puolisoiksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran tyttären. Sitten Joosef lähti kiertämään Egyptin maata.

⁴⁶ Joosef oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan faraon, Egyptin kuninkaan, palvelukseen. Niin Joosef lähti faraon luota ja kulki kaikkialla Egyptin maassa.

⁴⁷ Maa tuotti seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena runsaasti satoa.

⁴⁸ Joosef kokosi kaikkea syötävää seitsemänä hyvänä vuotena, jotka olivat Egyptin maassa, ja varastoi sen kaupunkeihin. Hän varastoi kuhunkin kaupunkiin sadon, jonka ympärillä olevat pellot tuottivat.

⁴⁹ Joosef kokosi viljaa kuin meren hiekkaa, hyvin paljon, kunnes sitä lakattiin mittaamasta, koska sillä ei enää ollut määrää.

⁵⁰ Ennen kuin nälkävuosi tuli, Joosefille syntyi kaksi poikaa. Heidät synnytti Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär.

⁵¹ Joosef antoi esikoiselle nimen Manasse ja sanoi: ”Jumala on saanut minut unohtamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin.”

⁵² Toiselle hän antoi nimen Efraim ja sanoi: ”Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi nöyryytykseni maassa.”

⁵³ Kun Egyptin maan seitsemän yltäkylläisyyden vuotta olivat kuluneet loppuun,

⁵⁴ alkoivat ne seitsemän nälkävuotta, joista Joosef oli puhunut. Nälänhätä tuli kaikkiin maihin, mutta koko Egyptin maassa oli leipää.

⁵⁵ Kun sitten koko Egyptin maassakin nähtiin nälkää, kansa huusi faraoilta leipää. Silloin farao sanoi kaikille egyptiläisille: ”Menkää Joosefin luo ja tehkää niin kuin hän sanoo.”

⁵⁶ Koko maassa oli nälkä, ja Joosef avasi kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa.

⁵⁷ Kaikista maista tultiin Egyptiin ostamaan Joosefilta viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.

1. Mooseksen 42

Joosefin veljet tulevat Egyptiin

¹Kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, hän sanoi pojilleen: ”Miksi te vain katselette toisianne?”

²Hän sanoi vielä: ”Olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.”

³Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä.

⁴Joosefin veljeä Benjaminia Jaakob ei kuitenkaan lähettänyt toisten veljien mukana, sillä hän ajatteli: ”Ettei hänelle vain sattuisi onnettomuutta!”

⁵Israelin pojat menivät muiden mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaaninmaassa oli nälänhätä.

⁶Joosef oli silloin käskynhaltijana Egyptin maassa. Hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Myös Joosefin veljet tulivat hänen eteensä ja kumartuivat kasvoilleen maahan.

⁷Kun Joosef näki veljensä, hän tunsi heidät, mutta käyttäytyi heitä kohtaan kuin vieras. Hän puhui heille ankarasti ja kysyi: ”Mistä te olette tulleet?” He vastasivat: ”Kanaaninmaasta, ostamaan elintarpeita.”

⁸Joosef tunsi veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä.

⁹Hän muisti unet, jotka oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: ”Te olette vakoojia. Te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojaton.”

¹⁰He vastasivat hänelle: ”Ei, herrani, vaan palvelijasi ovat tulleet ostamaan ruokaa.

¹¹Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä. Palvelijasi eivät ole vakoojia.”

¹²Joosef sanoi heille: ”Ei, vaan te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojaton.”

¹³He vastasivat: ”Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen poikia Kanaaninmaasta. Nuorin on nyt kotona isämme luona, ja yhtä ei enää ole.”

- ¹⁴ Joosef sanoi heille: ”Asia on niin kuin teille sanoin: te olette vakoojia.
- ¹⁵ Näin teidät pannaan koetukselle: Niin totta kuin farao elää, te ette pääse lähtemään täältä, ellei nuorin veljenne tule tänne.
- ¹⁶ Lähettäkää yksi joukostanne noutamaan veljenne tänne, mutta te muut jäätte vangiksi. Näin tulee tutkituksi, ovatko puheenne totta. Jos eivät ole, te olette vakoojia, niin totta kuin farao elää.”
- ¹⁷ Ja Joosef pani heidät vankilaan kolmeksi päiväksi.
- ¹⁸ Kolmantena päivänä hän sanoi heille: ”Minä olen Jumalaa pelkäävä mies. Tehkää näin, jos tahdotte elää:
- ¹⁹ Jos kerran olette rehellisiä, jääköön yksi veljistänne vangiksi paikkaan, jossa olitte pidätettyinä. Menkää te muut viemään kotiin viljaa nälässä oleville perheillenne.
- ²⁰ Tuokaa nuorin veljenne minun luokseni, ja jos teidän puheenne osoittautuvat todeksi, te ette kuole.” Veljien oli suostuttava tähän.
- ²¹ He sanoivat toisilleen: ”Me olemme todellakin syyllisiä sen tähden, mitä teimme veljellemme. Me näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa, mutta emme kuunnelleet häntä. Sen tähden meitä on kohdannut tämä ahdinko.”
- ²² Ruuben sanoi heille: ”Enkö minä sanonut teille: ’Älkää tehkö syntiä poikaa kohtaan’? Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, ja nyt meidät vaaditaan tilille hänen verestään.”
- ²³ Veljet eivät tiedäneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille tulkin välityksellä.
- ²⁴ Joosef meni pois heidän luotaan ja itki. Sitten hän palasi heidän luokseen ja puhui heille. Hän otti heidän joukostaan Simeonin ja antoi kahlita tämän heidän nähtensä.
- ²⁵ Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna heidän rahansa takaisin kunkin säkkiin sekä antaa heille evästä matkalle. Näin tehtiin.

²⁶ He nostivat viljan aasiensa selkään ja lähtivät sieltä.

²⁷ Kun he olivat yöpymispaikassa, eräs heistä avasi säkkinsä antaakseen aasilleen rehua ja huomasi, että hänen rahansa oli säkin suussa.

²⁸ Hän sanoi veljilleen: ”Minulle on annettu rahani takaisin. Katsokaa, se on minun säkissäni!” Silloin he järkyttyivät, katsoivat vavisten toisiaan ja sanoivat: ”Mitä Jumala onkaan tehnyt meille?”

Veljet palaavat isänsä luo

²⁹ Tultuaan isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan he kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut. He sanoivat:

³⁰ ”Mies, joka on sen maan valtiaana, puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä kuin olisimme olleet vakoilemassa maata.

³¹ Me sanoimme hänelle: ’Me olemme rehellisiä miehiä. Emme ole koskaan olleet vakoojia.

³² Meitä on kaksitoista veljestä, isämme poikia. Yhtä ei enää ole, ja nuorin on nyt isämme luona Kanaaninmaassa.’

³³ Silloin tuo mies, maan valtias, sanoi meille: ’Näin minä saan tietää, oletteko rehellisiä miehiä: Jättäkää yksi veljistänne minun luokseni ja viekää viljaa perheittenne nälkään.

³⁴ Tuokaa nuorin veljenne luokseni, niin saan tietää, että te ette ole vakoojia vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä annan teille veljenne takaisin, ja te saatte liikkua maassa vapaasti.”

³⁵ Kun he tyhjensivät säkkinsä, he näkivät kukin rahakukkaron säkissään. Nähdessään rahakukkaronsa sekä he että heidän isänsä pelästyivät.

³⁶ Heidän isänsä Jaakob sanoi heille: ”Te olette vieneet minulta lapseni! Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää ole, ja te tahdotte viedä myös Benjaminin. Kaikki tämä kohtaa minua!”

³⁷ Ruuben vastasi isälleen: ”Saat surmata minun kaksi poikaani, jos en tuo Benjaminia sinulle takaisin. Anna hänet minun huostaani, niin minä tuon hänet sinulle takaisin.”

³⁸ Mutta Jaakob sanoi: ”Minun poikani ei lähde teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja yksin hän on jäljellä. Jos onnettomuus kohtaisi häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, te saattaisitte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.”

1. Mooseksen 43

Joosefin veljien toinen matka Egyptiin

¹ Maassa oli kova nälänhätä.

² Kun Egyptistä tuotu vilja oli syöty loppuun, heidän isänsä sanoi heille: ”Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa.”

³ Juuda vastasi hänelle: ”Se mies vakuuttamalla vakuutti meille: ”Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.”

⁴ Jos lähetät veljemme meidän mukamme, me lähdemme ostamaan sinulle ruokaa,

⁵ mutta jos et lähetä, emme mekään lähde. Se mies sanoi meille: ”Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.””

⁶ Israel sanoi: ”Miksi te teitte niin pahasti minua kohtaan? Miksi kerroitte tuolle miehelle, että teillä on vielä yksi veli?”

⁷ He vastasivat: ”Mies kyseli tarkoin meistä ja suvustamme: ’Elääkö isänne vielä? Onko teillä vielä veli?’ Silloin me kerroimme hänelle, kuinka asiat ovat. Mistä me saatoimme tietää, että hän sanoisi: ’Tuokaa veljenne tänne?’”

⁸ Juuda sanoi isälleen Israelille: ”Lähetä nuorukainen minun mukani, niin me lähdemme matkaan. Silloin pysymme elossa emmekä kuole, niin me kuin sinäkin sekä vaimomme ja lapsemme.

⁹ Minä vastaan hänestä. Saat vaatia minut tilille hänestä. Jos en tuo häntä luoksesi, sinun eteesi, minä olen koko ikäni syyllinen sinun edessäsi.

¹⁰Totisesti, jos emme olisi vitkastelleet, olisimme ehtineet palata sieltä kotiin jo kahdesti.”

¹¹Silloin heidän isänsä Israel sanoi heille: ”Jos asia kerran on näin, niin tehkää tällä tavoin: Ottakaa astioihin maan parhaimpia tuotteita ja viekää sille miehelle lahjaksi vähän balsamia ja vähän hunajaa, kumihartsia ja mirhaa, pähkinöitä ja manteleita.

¹²Ottakaa mukanne kaksinkertainen määrä rahaa ja palauttakaa ne rahat, jotka saitte takaisin säkkienne suussa. Ehkä se oli erehdys.

¹³Ottakaa mukaan veljenne ja lähtekää takaisin sen miehen luo.

¹⁴Jumala, Kaikkivaltias, suokoon teille armon sen miehen edessä ja antakoon toisen veljenne sekä Benjaminin palata teidän kanssanne. Ja jos minä menetän lapseni, niin menetän lapseni.”

¹⁵Miehet ottivat mukaansa edellä mainitut lahjat, kaksinkertaisen määrän rahaa sekä Benjaminin ja lähtivät Egyptiin. Kun he sitten seisoivat Joosefin edessä

¹⁶ja Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, hän sanoi taloudenhoitajalleen: ”Vie nämä miehet sisään, teurasta teuraseläin ja valmista ateria, sillä nämä miehet syövät päivällistä minun kanssani.”

¹⁷Mies teki, niin kuin Joosef oli sanonut, ja vei miehet Joosefin taloon.

¹⁸Veljet olivat peloissaan, kun heitä vietiin Joosefin taloon. He sanoivat: ”Meidät on tuotu tänne siksi, että kimppuumme hyökättäisiin, meitä pahoinpideltäisiin, meidät otettaisiin orjiksi ja aasimme anastettaisiin rahojen tähden, jotka viime kerralla palautettiin säkkeihimme.”

¹⁹Talon ovella he menivät Joosefin taloudenhoitajan luo ja puhuivat hänelle.

²⁰He sanoivat: ”Oi herrani, me olemme käyneet aikaisemminkin ostamassa täältä ruokaa.

²¹ Kun me tulimme yöpymispaikkaan ja avasimme säkkimme, jokainen meistä löysi rahansa täysipainoisena säkkinsä suusta. Me olemme tuoneet ne takaisin.

²² Toimme mukanamme myös toiset rahat ostaaksemme viljaa ruuaksi. Emme tiedä, kuka oli pannut rahat säkkeihimme.”

²³ Mies vastasi: ”Olkaa rauhassa, älkää pelätkö. Teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teille aarteen säkkeihinne. Teidän rahanne minä olen saanut.” Sitten hän toi heidän luokseen Simeonin.

²⁴ Mies vei heidät Joosefin taloon ja antoi heille vettä, ja he pesivät jalkansa. Hän antoi myös heidän aaseilleen rehua.

²⁵ He laittoivat lahjansa valmiiksi siihen mennessä, kun Joosef keskipäivällä tulisi, sillä he olivat kuulleet, että he aterioisivat siellä.

²⁶ Kun Joosef tuli kotiin, he veivät tuomansa lahjat hänelle sisälle taloon ja heittäytyivät maahan hänen edessään.

²⁷ Hän tervehti heitä ja kysyi: ”Kuinka voi vanha isänne, josta puhuitte? Elääkö hän vielä?”

²⁸ He vastasivat: ”Isämme, sinun palvelijasi, elää vielä ja voi hyvin.” Ja he kumartuivat osoittamaan kunnioitusta.

²⁹ Joosef käänsi katseensa, näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, ja kysyi: ”Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte minulle?” Sitten hän sanoi: ”Jumala olkoon sinulle armollinen, poikani.”

³⁰ Sitten Joosef kiiruhti pois, sillä hän liikuttui veljensä vuoksi ja häntä itketti. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä.

³¹ Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, hillitsi itsensä ja käski: ”Tarjotkaa ruokaa!”

³² Ruoka tarjottiin erikseen hänelle, erikseen veljille ja erikseen egyptiläisille, jotka aterioivat hänen kanssaan. Egyptiläiset eivät näet voi syödä heprealaisten kanssa, sillä se on egyptiläisistä inhottavaa.

³³He istuivat hänen edessään ikäjärjestyksessä, esikoisesta nuorimpaan. Miehet katselivat toisiaan ihmetellen.

³⁴Joosef antoi kantaa edestään annoksia heille, ja Benjamin sai viisi kertaa suuremman annoksen kuin kukaan muu veljistä. He joivat Joosefin kanssa ja juopuivat.

1. Mooseksen 44

Joosef panee veljensä koetukselle

¹Joosef antoi taloudenhoitajalleen tämän käskyn: ”Täytä miesten säkit viljalla niin paljon, kuin he voivat kuljettaa, ja pane kunkin miehen raha hänen säkkinsä suuhun.

²Pane minun maljani, hopeamalja, nuorimman veljen säkin suuhun samoin kuin hänen viljarahansa.” Taloudenhoitaja teki niin kuin Joosef käski.

³Aamun valjetessa miehet lähetettiin matkaan aaseineen.

⁴Kun he olivat lähteneet kaupungista mutta eivät olleet ehtineet kauas, Joosef sanoi taloudenhoitajalleen: ”Lähde näiden miesten perään, ja kun saavutat heidät, sano heille: ’Miksi olette palkinneet hyvän pahalla?’

⁵Eikö tämä ole juuri se malja, josta isäntäni juo ja josta hän katsoo ennusmerkkejä? Te olette tehneet pahoin tässä asiassa.”

⁶Kun taloudenhoitaja saavutti heidät, hän puhui heille nämä sanat.

⁷He vastasivat hänelle: ”Minkä tähden herramme puhuu näin? Palvelijasi eivät missään tapauksessa tekisi sellaista!

⁸Mehän toimme takaisin sinulle Kanaaninmaasta nekin rahat, jotka löysimme säkkiemme suusta. Miksi me siis olisimme varastaneet hopeaa tai kultaa herrasi talosta?

⁹Sen palvelijoistasi, jolta se löytyy, on kuoltava, ja meistä muista tulee herramme orjia.”

¹⁰Mies vastasi: ”Vaikka se, mitä olette puhuneet, on oikein, niin se, jolta malja löytyy, olkoon minun orjani, ja te muut pääsette syytteestä.”

11 He laskivat kukin nopeasti säkkinsä maahan ja avasivat ne.

12 Mies etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä.

13 Silloin veljet repäisivät vaatteensa, kuormasivat jokainen aasinsa ja palasivat kaupunkiin.

14 Juuda veljineen meni Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he heittäytyivät hänen edessään maahan.

15 Joosef sanoi heille: ”Minkälaisen teon olettekaan tehneet! Ettekö tienneet, että minunlaiseni mies kyllä ottaa selville asiat ennusmerkeistä?”

16 Juuda vastasi: ”Mitä me voisimme sanoa herralleni, mitä puhuisimme tai millä voisimme puolustautua? Jumala on paljastanut palvelijoihisi syyllisyyden. Me olemme herrani orjia, sekä me että se, jolta malja löytyi.”

17 Joosef sanoi: ”En missään tapauksessa tee niin! Siitä miehestä, jolta malja löytyi, tulee minun orjani, mutta te muut saatte mennä rauhassa isänne luo.”

Juuda anoo armoa Benjaminille

18 Silloin Juuda lähestyi häntä ja sanoi: ”Oi herrani, salli palvelijasi puhua muutama sana, älköönkä vihasi syttykö palvelijaasi kohtaan. Sinähän olet faraon vertainen!

19 Herrani kysyi palvelijoiltaan: ’Onko teillä isää tai veljeä?’

20 Me vastasimme herralleni: ’Meillä on kotona vanha isä, ja hänellä on nuori poika, joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillään. Hänen veljensä on kuollut, ja vain hän on jäljellä äitinsä lapsista. Hänen isänsä rakastaa häntä.’

21 Sinä sanoit palvelijoillesi: ’Tuokaa hänet minun luokseni, että saan nähdä hänet omin silmin.’

22 Me vastasimme herralleni: ’Nuorukainen ei voi jättää isäänsä. Jos hän jättäisi isänsä, tämä kuolisi.’

23 Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: ’Jos nuorin veljenne ei tule tänne teidän kanssanne, te ette saa enää nähdä kasvojani.’

²⁴ Kun me palasimme kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo, kerroimme hänelle, mitä herrani sanoi.

²⁵ Myöhemmin isämme sanoi: 'Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa.'

²⁶ Silloin me sanoimme: 'Emme me voi lähteä sinne, ellei nuorin veljemme seuraa kanssamme. Vain silloin me voimme lähteä, sillä me emme saa nähdä sen miehen kasvoja, ellei nuorin veljemme ole mukanaamme.'

²⁷ Isäni, sinun palvelijasi, sanoi silloin meille: 'Tehän tiedätte, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa.

²⁸ Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin: Varmaankin hänet on raadeltu kuoliaaksi. Ja sen koommin en ole häntä nähnyt.

²⁹ Jos te viette minulta tämänkin, ja häntä kohtaa onnettomuus, te saatatte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.'

³⁰ Jos minä palaisin kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo eikä meillä olisi mukanaamme nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt,

³¹ hän kuolisi nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme. Näin me, sinun palvelijasi, saattaisimme isämme, palvelijasi, harmaan pään vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.

³² Palvelijasi on mennyt isälleen takuuseen nuorukaisesta ja sanonut: 'Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, minä olen koko ikäni syyllinen isäni edessä.'

³³ Salli siis palvelijasi jäädä herrani orjaksi nuorukaisen sijaan, ja saakoon nuorukainen mennä kotiin veljiensä kanssa.

³⁴ Kuinka minä muuten voisin mennä kotiin isäni luo, jollei nuorukainen olisi kanssani? En haluaisi nähdä sitä murhetta, joka tulisi isäni osaksi."

1. Mooseksen 45

Joosef ilmaisee itsensä veljilleen

¹ Silloin Joosef ei voinut enää hillitä itseään kaikkien ympärillään seisovien läsnäollessa. Hän huusi: "Kaikkien on poistuttava minun luotani!" Niinpä

ketään sivullista ei ollut Joosefin kanssa, kun hän ilmaisi veljilleen, kuka hän on.

²Hän purskahti itkemään niin kovaan ääneen, että egyptiläiset ja faraon hovi kuulivat sen.

³Joosef sanoi veljilleen: ”Minä olen Joosef. Vieläkö isäni elää?” Hänen veljensä eivät kuitenkaan kyenneet vastaamaan hänelle mitään, sillä niin säikähdyksissään he olivat hänen edessään.

⁴Mutta Joosef sanoi veljilleen: ”Tulkaa tänne lähelleni.” Kun veljet olivat tulleet lähelle, hän sanoi: ”Minä olen veljenne Joosef, jonka te myitte Egyptiin.

⁵Älkää nyt kuitenkaan olko murheellisia älkääkä vihaisia itsellenne siitä, että myitte minut tänne, sillä Jumala on lähettänyt minut teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä.

⁶Jo kaksi vuotta maassa on ollut nälänhätä, ja vielä tulee viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä korjata satoa.

⁷Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä pelastukseksi monille.

⁸Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala. Hän asetti minut faraon neuvonantajaksi , koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi.

⁹Menkää nopeasti isäni luo ja sanokaa hänelle: ’Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule luokseni äläkä viivyttel!

¹⁰Sinä saat asua Goosenin maassa ja olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, lampaasi ja vuohesi, nautakarjasi sekä kaikki, mitä sinulla on.

¹¹ Minä elätän sinua siellä, niin ettei sinun, ei sinun perheesi eikä kenenkään omaisistasi tarvitse sortua puutteeseen, sillä vielä on jäljellä viisi nälkävuotta.’

¹² Tehän näette omin silmin, ja myös veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille.

¹³ Kertokaa isälleni kaikesta Egyptissä osakseni tulleesta kunniasta ja kaikesta muusta, mitä olette nähneet. Rientäkää tuomaan isäni tänne.”

¹⁴ Hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myös Benjamin itki hänen rintaansa vasten.

¹⁵ Joosef suuteli kaikkia veljiään ja syleili heitä itkien. Sen jälkeen veljet keskustelivat hänen kanssaan.

¹⁶ Kun faraon hovissa kuultiin, että Joosefin veljet olivat saapuneet, se oli faraon ja kaikkien hänen palvelijoidensa mieleen.

¹⁷ Farao käski Joosefin sanoa veljilleen: ”Tehkää näin: kuormatkaa juhtanne, menkää Kanaaninmaahan,

¹⁸ hakekaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni. Minä annan teille parasta, mitä Egyptin maassa on, ja te saatte syödä maan parhaita antimia.’

¹⁹ Anna heille tämä käsky: ”Tehkää näin: Ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten. Hakekaa isänne ja tulkaa.

²⁰ Älkää surko tavaroitanne, sillä teille kuuluu kaikki, mikä on parasta koko Egyptin maassa.”

²¹ Israelin pojat tekivät niin. Joosef antoi heille faraon käskystä vaunuja ja evästä matkaa varten.

²² Hän antoi kullekin heistä vaatekerran, mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa hopeasekeliä ja viisi vaatekertaa.

²³ Isälleen hän lähetti samalla kymmenen aasia kuormattuina parhaalla, mitä Egyptissä oli, ja kymmenen aasintammaa, joilla oli kuormanaan viljaa, leipää ja muita elintarpeita isän matkaa varten.

²⁴ Sitten hän päästi veljensä menemään ja sanoi heille: ”Älkää vihoitelko toisillenne matkalla.”

²⁵ Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan.

²⁶ He kertoivat hänelle, että Joosef oli vielä elossa ja että hän hallitsi koko Egyptin maata. Jaakobin sydän pysyi kuitenkin kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä.

²⁷ Vasta kun veljet kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut, ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä hakemaan, hänen henkensä elpyi.

²⁸ Israel sanoi: ”Tämä riittää minulle! Poikani Joosef elää vielä. Minä tahdon mennä ja nähdä hänet ennen kuin kuolen.”

1. Mooseksen 46

Jaakob muuttaa Egyptiin

¹ Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä omisti. Saavuttuaan Beersebaan hän uhraisi teurasuhreja isänsä Iisakin Jumalalle.

² Jumala sanoi Israelille yöllisessä näyssä: ”Jaakob, Jaakob!” Tämä vastasi: ”Tässä olen.”

³ Herra sanoi: ”Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala. Älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinusta siellä suuren kansan.

⁴ Minä tulen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä tuon sinut sieltä myös takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva silmäsi.”

⁵ Sitten Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat kuljettivat isäänsä sekä lapsiaan ja vaimojaan vaunuilla, jotka farao oli lähettänyt noutamaan Jaakobia.

⁶ He ottivat mukaan karjansa ja omaisuutensa, jonka olivat hankkineet Kanaaninmaassa. Niin Jaakob ja kaikki hänen jälkeläisensä saapuivat Egyptiin.

⁷Hän vei mukanaan Egyptiin poikansa ja näiden pojat, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki jälkeläisensä.

⁸Nämä ovat Israelin eli Jaakobin ja hänen Egyptiin tulleiden poikiensa ja jälkeläistensä nimet: Jaakobin esikoinen oli Ruuben.

⁹Ruubenin pojat olivat Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi.

¹⁰Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon poika.

¹¹Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari.

¹²Juudan pojat olivat Eer, Oonan, Seela, Perets ja Serah. Eer ja Oonan kuolivat Kanaaninmaassa. Peretsin pojat olivat Hesron ja Haamul.

¹³Isaskarin pojat olivat Toola, Puvva, Joob ja Simron.

¹⁴Sebulonin pojat olivat Sered, Eelon ja Jahleel.

¹⁵Tässä olivat Leean pojat. Hän synnytti Jaakobille heidät ja Jaakobin tyttären Diinan Paddan-Aramissa. Leean jälkeläisiä, poikia ja tyttäriä, oli kaikkiaan kolmekymmentäkolme henkeä.

¹⁶Gaadin pojat olivat Sifjon ja Haggi, Suuni ja Esbon, Eeri, Arodi ja Areli.

¹⁷Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah. Berian pojat olivat Heber ja Malkiel.

¹⁸Tässä olivat Silpan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttarelleen Leealle. Heidät hän synnytti Jaakobille. Silpan jälkeläisiä oli kuusitoista henkeä.

¹⁹Jaakobin vaimon Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin.

²⁰Joosefille syntyivät Egyptin maassa Manasse ja Efraim. Heidät synnytti hänelle Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär.

²¹Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Asbel, Geera ja Naaman, Eehi ja Roos, Muppim, Huppim ja Ard.

²²Nämä olivat Raakelin jälkeläisiä, jotka syntyivät Jaakobille, kaikkiaan neljätoista henkeä.

²³ Daanin poika oli Husim.

²⁴ Naftalin pojat olivat Jahseel, Guuni, Jeaser ja Sillem.

²⁵ Tässä olivat Bilhan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttarelleen Raakelille. Heidät hän synnytti Jaakobille. Bilhan jälkeläisiä oli kaikkiaan seitsemän henkeä.

²⁶ Jaakobin jälkeläisiä, jotka lähtivät hänen kanssaan Egyptiin, oli kaikkiaan kuusikymmentäkuusi henkeä, lisäksi Jaakobin poikien vaimot.

²⁷ Joosefille syntyi Egyptissä kaksi poikaa. Egyptiin tulleita Jaakobin suvun jäseniä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä.

Joosef tapaa isänsä

²⁸ Jaakob lähetti Juudan edellään Joosefin luo saadakseen ohjeita Gooseniin kulkemisesta. Niin he saapuivat Goosenin maahan.

²⁹ Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Nähtyään isänsä hän lankesi tämän kaulaan ja itki siinä kauan.

³⁰ Israel sanoi Joosefille: ”Tämän jälkeen olen valmis kuolemaan! Olenhan nyt nähnyt kasvosi ja tiedän, että sinä vielä elät.”

³¹ Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: ”Minä menen kertomaan tästä faraolle ja sanon hänelle: ’Isäni perhe ja veljeni, jotka ovat asuneet Kanaaninmaassa, ovat saapuneet luokseni.

³² Nämä miehet ovat paimenia. He ovat aina olleet karjankasvattajia ja ovat tuoneet mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja kaiken muun omaisuutensa.’

³³ Kun siis farao kutsuu teidät luokseen ja kysyy, mikä teidän elinkeinonne on,

³⁴ vastatkaa näin: ’Me, palvelijasi, olemme olleet karjankasvattajia nuoruudestamme asti, sekä me että meidän esi-isämme.’ Silloin te saatte asettua asumaan Goosenin maahan. Egyptiläiset näet inhoavat kaikkia lammaspaimenia.”

1. Mooseksen 47

Joosefin isä ja veljet faraon luona

¹Joosef meni faraon luo ja sanoi hänelle: ”Isäni ja veljeni ovat tulleet Kanaaninmaasta mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja koko omaisuutensa. He ovat nyt Goosenin maassa.”

²Hän oli ottanut mukaan veljistään viisi, ja hän toi heidät faraon eteen.

³Farao kysyi hänen veljiltään: ”Mikä teidän elinkeinonne on?” He vastasivat faraolle: ”Me, sinun palvelijasi, olemme lammaspaimenia, samoin kuin esi-isämmekin olivat.”

⁴He sanoivat vielä faraolle: ”Olemme tulleet asuaksemme jonkin aikaa tässä maassa, sillä palvelijoillasi ei ollut laidunta lampaille ja vuohilleen, koska Kanaaninmaassa on kova nälänhätä. Salli palvelijoittesi asettua asumaan Goosenin maahan?”

⁵Silloin farao sanoi Joosefille: ”Isäsi ja veljesi ovat tulleet luoksesi.

⁶Egyptin maa on edessäsi. Sijoita isäsi ja veljesi asumaan maan parhaaseen osaan. He saavat asua Goosenin maassa, ja jos tiedät heidän joukossaan olevan taitavia miehiä, aseta heidät johtamaan minun karjani hoitoa.”

⁷Sen jälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin faraon eteen, ja Jaakob tervehti faraota toivottaen hänelle siunausta.

⁸Farao kysyi Jaakobilta: ”Kuinka paljon sinulla on ikävuosia?”

⁹Jaakob vastasi faraolle: ”Minun muukalaisuuteni vuosia on ollut satakolmekymmentä. Vuoteni ovat olleet vähät ja pahat, eikä niiden määrä ole yltänyt siihen määrään, jonka esi-isäni ovat muukalaisuudessa viettäneet.”

¹⁰Sitten Jaakob toivotti faraolle siunausta ja lähti hänen luotaan.

¹¹Joosef sijoitti isänsä ja veljensä asumaan Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan parhaasta osasta, Ramseksen maakunnasta, niin kuin farao oli käskenyt.

¹² Joosef elätti isäänsä, veljiään ja isänsä koko perhettä antamalla ruokaa perheiden lapsiluvun mukaan.

Joosef Egyptin hallitsijana

¹³ Missään koko maassa ei ollut ruokaa, sillä nälänhätä oli hyvin ankara. Egypti ja Kanaaninmaa olivat nääntymässä nälkään.

¹⁴ Joosef kokosi viljan hintana kaiken rahan, mitä Egyptissä ja Kanaaninmaassa oli, ja vei sen faraon hoviin.

¹⁵ Sitten raha loppui Egyptistä ja Kanaaninmaasta, ja kaikki egyptiläiset tulivat Joosefin luo ja sanoivat: ”Anna meille leipää. Pitääkö meidän kuolla sinun edessäsi sen vuoksi, että raha on loppunut?”

¹⁶ Joosef vastasi: ”Tuokaa tänne karjanne. Minä annan teille viljaa karjastanne, jos kerran raha on loppunut.”

¹⁷ He toivat Joosefille karjansa, ja Joosef antoi heille viljaa vastineeksi hevosista, lampaista ja vuohista, nautakarjasta ja aaseista. Hän huolehti sen vuoden ajan heidän ruuastaan vastineeksi kaikesta heidän karjastaan.

¹⁸ Niin kului se vuosi, ja he tulivat hänen luokseen taas seuraavana vuonna ja sanoivat hänelle: ”Emme tahdo salata herraltamme, että raha on lopussa ja että eläimet ovat joutuneet herrallemme. Meillä ei ole muuta jäljellä herramme edessä kuin ruumiimme ja maamme.

¹⁹ Miksi meidän ja maidemme pitäisi nääntyä kuoliaiksi silmiesi edessä? Osta meidät ja meidän maamme viljalla, niin meistä ja maistamme tulee faraon omaisuutta . Anna meille siemenviljaa, että saamme elää emmekä kuole eivätkä viljelysmaamme autioidu.”

²⁰ Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin maat, sillä kaikki egyptiläiset myivät peltonsa, koska heillä oli ankara nälänhätä. Näin maasta tuli faraon omaisuutta.

²¹ Hän siirsi kansan kaupunkeihin kaikkialta Egyptin alueelta.

²² Ainoastaan pappien maita hän ei ostanut, sillä papit saivat faraolta säädettyt osuudet, ja heille riitti syötävää siitä, mitä farao heille antoi. Sen tähden heidän ei tarvinnut myydä maitaan.

²³ Joosef sanoi kansalle: ”Minä olen nyt ostanut teidät ja teidän peltonne faraolle. Tässä on teille siementä, kylväkää peltonne.

²⁴ Teidän on annettava viidesosa sadosta faraolle, loput neljä osaa jääkööt teille siemenviljaksi sekä ruuaksi itsellenne ja talonväellenne ja elatukseksi vaimoillenne ja lapsillenne.”

²⁵ He vastasivat: ”Sinä olet pitänyt meidät hengissä. Herramme on ollut meille suosiollinen, ja meistä on tullut faraon orjia.”

²⁶ Joosef sääti Egyptin maahan lain, joka on voimassa tänäkin päivänä: faraolle on annettava viidesosa sadosta. Ainoastaan pappien maat eivät joutuneet faraolle.

²⁷ Niin Israelin jälkeläiset asettuivat asumaan Egyptiin, Goosenin maahan. He asettuivat sinne asumaan, olivat hedelmällisiä ja tulivat hyvin lukuisiksi.

²⁸ Jaakob eli Egyptin maassa seitsemäntoista vuotta, ja hänen elinaikansa oli kaikkiaan sataneljäkymmentäseitsemän vuotta.

²⁹ Kun Israelin kuolinpäivä lähestyi, hän kutsui luokseen poikansa Joosefin ja sanoi hänelle: ”Olethan minulle suosiollinen ja panet kätesi reiteni alle . Osoita minulle rakkautta ja uskollisuutta, niin ettet hautaa minua Egyptiin.

³⁰ Minä tahdon levätä isieni luona. Vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut isieni hautaan.” Joosef vastasi: ”Minä teen sanasi mukaan.”

³¹ Jaakob sanoi: ”Vanno se minulle.” Joosef vannoi hänelle. Sitten Israel kumartui rukoilemaan vuoteensa päänalusta vasten.

1. Mooseksen 48

Jaakob siunaa Efraimin ja Manassen

¹ Tämän jälkeen Joosefille sanottiin: ”Isäsi on sairaana!” Joosef otti mukaan molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin, ja meni isänsä luo.

² Jaakobille ilmoitettiin: ”Poikasi Joosef on tullut luoksesi!” Silloin Israel kokosi voimansa ja nousi vuoteellaan istumaan.

³ Jaakob sanoi Joosefille: ”Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luusissa Kanaaninmaassa ja siunasi minut.

⁴ Hän sanoi minulle: ’Minä teen sinut hedelmälliseksi ja monilukaiseksi. Sinusta lähtee kansojen joukko, ja minä annan sinun jälkeläisillesi tämän maan ikuiseksi perintömaaksi.’

⁵ Kahdesta pojastasi, jotka syntyivät sinulle Egyptin maassa ennen kuin minä tulin luoksesi Egyptiin, tulee minun poikiani. Efraim ja Manasse ovat minun niin kuin Ruuben ja Simeon.

⁶ Ne lapsesi, jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun. Heitä kutsuttakoon veljiensä nimillä heidän perintöosissaan.

⁷ Ollessani palaamassa Paddanista Raakel kuoli minulta Kanaaninmaassa, kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan. Minä hautasin hänet sinne Efratan” – se on Beetlehemin – ”tien varteen.”

⁸ Kun Israel näki Joosefin pojat, hän kysyi: ”Keitä nämä ovat?”

⁹ Joosef vastasi isälleen: ”He ovat poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut.” Jaakob sanoi: ”Tuo heidät luokseni, että voin siunata heidät.”

¹⁰ Israelin silmät olivat tulleet vanhuuttaan heikoiksi, eikä hän voinut nähdä kunnolla. Joosef toi pojat hänen luokseen, ja hän suuteli ja syleili heitä.

¹¹ Israel sanoi Joosefille: ”En olisi uskonut, että saisin nähdä sinun kasvosi, mutta nyt Jumala on suonut minun nähdä sinun jälkeläisesikin.”

¹² Joosef otti heidät pois hänen polviltaan ja kumartui maahan kasvoilleen.

¹³ Sitten Joosef ohjasi isänsä luo heidät molemmat, oikealla kädellään Efraimin Israelin vasemmalle puolelle ja vasemmalla kädellään Manassen Israelin oikealle puolelle.

¹⁴ Mutta Israel ojensi oikean kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään päälle, vaikka Manasse oli esikoinen. Hän pani kätensä ristikkäin.

¹⁵ Hän siunasi Joosefin ja sanoi: ”Jumala, jonka edessä isäni Abraham ja Iisak ovat vaeltaneet, Jumala, joka on pitänyt minusta huolta syntymästäni saakka tähän päivään asti,

¹⁶ enkeli, joka on lunastanut minut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia. Kutsuttakoon heitä minun nimelläni ja minun isieni Abrahamin ja Iisakin nimellä. Lisääntykööt he suuresti keskellä maata.”

¹⁷ Kun Joosef näki, että hänen isänsä laski oikean kätensä Efraimin pään päälle, hän piti sitä pahana ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Efraimin pään päältä Manassen pään päälle.

¹⁸ Joosef sanoi isälleen: ”Ei noin, isäni, sillä tämä on esikoinen. Pane oikea kätesi hänen päänsä päälle.”

¹⁹ Mutta hänen isänsä kieltäytyi ja sanoi: ”Tiedän, poikani, tiedän! Hänestäkin tulee kyllä kansa, hänestäkin tulee suuri, mutta hänen nuoremmasta veljestään tulee kuitenkin häntä suurempi, ja hänen jälkeläisistään polveutuu paljon kansoja.”

²⁰ Näin hän siunasi heidät sinä päivänä ja sanoi vielä: ”Sinun nimessäsi siunataan Israelin kansaa ja sanotaan: Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.” Näin hän asetti Efraimin Manassen edelle.

²¹ Israel sanoi Joosefille: ”Minä kuolen kohta, mutta Jumala on oleva teidän kanssanne. Hän vie teidät takaisin isienne maahan.

²² Minä annan sinulle yhden vuorenharjanteen enemmän kuin veljillesi, sen, jonka olen miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta.”

1. Mooseksen 49

Jaakob siunaa poikansa

¹Sitten Jaakob kutsui poikansa luokseen sanoen: ”Kokoontukaa, niin minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu päivien lopulla.

²Tulkaa koolle ja kuulkaa, Jaakobin pojat, kuunnelkaa isäanne Israelia.

³Ruuben, sinä olet esikoiseni, voimani ja miehuuteni ensihedelmä, ylivertainen arvossa, ylivertainen voimassa.

⁴Mutta sinä kuohut kuin vesi, sinä et saa jäädä ensimmäiselle sijalle, sillä sinä nousit isäsi vuoteelle ja niin saastutit sen. Hän nousi makuusijalleni.

⁵Simeon ja Leevi ovat veljeksiä, heidän miekkansa ovat väkivallan aseita.

⁶Älköön sieluni liittykö heidän neuvonpitoonsa, älköön henkeni yhtykö heidän joukkoonsa, sillä vihassaan he murhasivat miehiä, omavaltaisuudessaan he silpoivat härkiä.

⁷Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on raju, ja heidän kiukkunsa, sillä se on julma. Minä jakelen heidät Jaakobin joukkoon, hajotan heidät Israelin sekaan.

⁸Sinä Juuda, veljesi ylistävät sinua! Sinun kätesi on vihollistesi niskassa, isäsi pojat kumartavat sinua.

⁹Juuda on nuori leijona. Saaliilta olet noussut, poikani. Hän on asettunut makuulle kuin leijona, kuin jalopeura. Kuka uskaltaa herättää hänet?

¹⁰Ei siirry valtikka pois Juudalta, ei tuomarinsauva hänen polviensa välistä, ennen kuin tulee hän, jolle se kuuluu ja jota kansat tottelevat.

¹¹Hän sitoo aasinsa viiniköynnökseen, jalo on viiniköynnökseen aasinsa varsan. Hän pesee vaatteensa viinissä, pukunsa rypäleiden veressä.

¹²Hänen silmänsä ovat sameat viinistä, hänen hampaansa valkeat maidosta.

¹³Sebulon asuu meren rannalla, laivojen rannikolla, hänen selkänsä taakse jää Siidon.

¹⁴Isaskar on vahvaluinen aasi, joka makaa karjatarhojen välissä.

¹⁵ Hän näki lepopaikan hyväksi ja maan ihanaksi. Hän taivutti hartiansa taakan alle ja joutui pakkotyöhön.

¹⁶ Daan jakaa oikeutta kansalleen yhtenä Israelin heimoista,

¹⁷ Daan on käärmeenä tiellä, kyynä polulla. Se puree hevosta vuohiseen, ja ratsastaja suistuu selin maahan.

¹⁸ Sinulta minä odotan pelastusta, HERRA .

¹⁹ Gaadia ahdistavat rosvojoukot, mutta hän ahdistaa niitä, seuraa niiden kintereillä.

²⁰ Asserista tulee leivän runsaus, hän tarjoaa kuninkaallisia herkkuja.

²¹ Naftali on vapaana juokseva kauris, hän puhuu kauniita sanoja.

²² Joosef on hedelmällinen oksa, hedelmällinen oksa lähteen reunalla. Yli muurin ulottuvat sen haarat.

²³ Jousimiehet hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat.

²⁴ Mutta hänen jousensa pysyy lujana, hänen käsivartensa ovat nopeat Jaakobin Väkevän voimasta, Paimenen, Israelin Kallion, nimen avulla.

²⁵ Isäsi Jumala auttakoon sinua, Kaikkivaltias siunatkoon sinua taivaan siunauksilla ylhäältä, siunauksilla syvyydestä alhaalta, siunauksilla rinnoista ja kohdusta.

²⁶ Isäsi siunaukset ovat voimallisemmat kuin minun vanhempieni siunaukset ja yltävät ikuisten kukkuloiden ihanuuteen. Ne tulevat Joosefin ylle, veljiensä ruhtinaan pään päälle.

²⁷ Benjamin on raateleva susi. Aamulla hän syö riistaa, ja illalla hän jakaa saalista.”

²⁸ Kaikki nämä kaksitoista ovat Israelin heimoja, ja näin puhui heidän isänsä heille siunatessaan heidät. Hän siunasi heistä jokaisen ja lausui kullekin oman siunauksen.

Jaakobin kuolema

²⁹Jaakob käski heitä sanoen: ”Minut otetaan pois heimoni luo. Haudatkaa minut isieni viereen, siihen luolaan, joka on heettiläisen Efronin vainiolla.

³⁰Se luola on lähellä Mamrea Kanaaninmaassa, Makpelan vainiolla, jonka Abraham osti heettiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi.

³¹Sinne haudattiin Abraham ja hänen vaimonsa Saara, sinne haudattiin Iisak ja hänen vaimonsa Rebekka, ja sinne minä hautasin Leean,

³²sille vainiolle, joka on ostettu luolineen heettiläisiltä.”

³³Kun Jaakob oli antanut käskynsä pojilleen, hän nosti jalkansa vuoteeseen. Sitten hän kuoli ja tuli otetuksi heimonsa luo.

1. Mooseksen 50

Jaakobin hautaaminen

¹Joosef vaipui isänsä kasvoja vasten, itki kumartuneena hänen ylitseen ja suuteli häntä.

²Sitten Joosef käski lääkäreitä, palvelijoitaan, balsamoimaan hänen isänsä, ja nämä balsamoivat Israelin.

³Siihen kului neljäkymmentä päivää, sillä niin monta päivää kuluu balsamoimiseen. Egyptiläiset itkivät Israelia seitsemänkymmentä päivää.

⁴Kun suruaika oli päättynyt, Joosef sanoi faraon hoviväelle: ”Jos tahdotte olla minulle suosiollisia, puhukaa faraolle näin:

⁵Isäni vannotti minua sanoen: ’Kun minä kuolen, hautaa minut omaan hautaani, jonka olen kaivattanut itselleni Kanaaninmaassa!’ Haluaisin nyt mennä hautaamaan isäni. Palaan sitten takaisin.”

⁶Farao vastasi: ”Mene hautaamaan isäsi, niin kuin hän on vannottanut sinua.”

⁷Niin Joosef lähti hautaamaan isäänsä. Hänen kanssaan lähtivät kaikki faraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja kaikki Egyptin maan vanhimmat

⁸ sekä Joosefin koko suku, hänen veljensä ja hänen isänsä perhe. Ainoastaan vaimonsa, lapsensa, lampaansa ja vuohensa sekä nautakarjansa he jättivät Goosenin maahan.

⁹ Hänen mukanaan lähti myös vaunuja ja ratsumiehiä. Joukko oli hyvin suuri.

¹⁰ He saapuivat Aatadin puimatantereelle, joka on Jordanin tuolla puolen. Siellä he pitivät hyvin suuret ja hartaat valittajaiset. Joosef vietti isänsä valittajaisia seitsemän päivää.

¹¹ Kun sen maan asukkaat, kanaanilaiset, näkivät valittajaiset Aatadin puimatantereella, he sanoivat: ”Egyptiläisillä on raskas suru.” Siitä paikka sai nimekseen Aabel-Misraim . Se on Jordanin tuolla puolen.

¹² Jaakobin pojat tekivät isälleen niin kuin hän oli heitä käskenyt.

¹³ Hänen poikansa veivät hänet Kanaaninmaahan ja hautasivat hänet Makpelan vainiolla olevaan luolaan, jonka Abraham oli ostanut heettiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi. Se on lähellä Mamrea.

¹⁴ Sen jälkeen kun Joosef oli haudannut isänsä, hän palasi Egyptiin, samoin hänen veljensä ja kaikki muut, jotka olivat menneet Joosefin kanssa hautaamaan hänen isäänsä.

Joosef rauhoittaa veljiään

¹⁵ Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, he ajattelivat: ”Entä jos Joosef alkaakin nyt kantaa meille kaunaa ja kostaa meille kaiken sen pahan, minkä me hänelle teimme!”

¹⁶ Niinpä he käskivät sanoa Joosefille: ”Ennen kuolemaansa isäsi käski meitä

¹⁷ sanomaan sinulle: ’Annathan anteeksi veljiesi rikoksen ja synnin, sillä pahoin he ovat tehneet sinua kohtaan.’ Anna nyt siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa.” Joosef itki, kun hänelle puhuttiin tällä tavalla.

¹⁸ Sitten tulivat myös Joosefin veljet itse. He heittäytyivät maahan hänen eteensä ja sanoivat: ”Tässä me olemme. Olemme sinun orjiasi!”

¹⁹ Joosef vastasi heille: ”Älkää pelätkö! Olenko minä Jumalan asemassa?

²⁰ Te tosin aioitte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi sen hyväksi tehdäkseen sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitääkseen hengissä paljon kansaa.

²¹ Älkää siis pelätkö! Minä elätän teidät, teidän vaimonne ja lapsenne.” Ja hän puhui heille ystävällisesti.

Joosefin kuolema

²² Joosef ja hänen isänsä suku jäivät asumaan Egyptiin, ja Joosef eli sadankymmenen vuoden ikäiseksi.

²³ Hän sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen. Joosef sai pitää polvillaan myös Maakirille, Manassen pojalle, syntyneitä lapsia.

²⁴ Joosef sanoi veljilleen: ”Minä kuolen, mutta Jumala pitää kyllä teistä huolen ja vie teidät pois tästä maasta siihen maahan, jonka hän valalla vannoen on luvannut Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.”

²⁵ Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: ”Jumala pitää teistä varmasti huolen. Viekää silloin minun luuni täältä.”

²⁶ Sitten Joosef kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä, ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

2. Mooseksen

2. Mooseksen 1

Israelin VAPAUTUS EGYPTISTÄ Israelin orjuus Egyptissä

¹Jaakobin pojat, jotka olivat tulleet perheineen isänsä kanssa Egyptiin, olivat nimeltään

²Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda,

³Isaskar, Sebulon ja Benjamin,

⁴Daan ja Naftali, Gaad ja Asser.

⁵Jaakobin jälkeläisiä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Joosef oli jo Egyptissä.

⁶Sitten Joosef kuoli, samoin kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi.

⁷Mutta israelilaiset olivat hedelmällisiä ja lisääntyivät ylen runsaasti. Heitä oli niin paljon, että maa tuli heitä täyteen.

⁸Sen jälkeen Egyptiä hallitsemaan nousi uusi kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista.

⁹Hän sanoi kansalleen: ”Katsokaa! Israelilaiset ovat suurempi ja voimakkaampi kansa kuin me.

¹⁰Menetelkäämme viisaasti heitä kohtaan, etteivät he lisääntyisi. Muuten voi käydä niin, että he liittyvät sodan syttyessä vihollisiimme, taistelevat meitä vastaan ja lähtevät maasta pois.”

¹¹Niin israelilaisille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. He rakensivat faraolle Piitomin ja Ramseksen varastokaupungit.

¹²Mutta mitä enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi. Se levisi yhä laajemmalle, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään.

¹³Egyptiläiset pitivät israelilaisia ankarassa orjuudessa

¹⁴Ja katkeroittivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä sekä kaikenlaisilla ulkotöillä, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.

¹⁵Sitten Egyptin kuningas puhui heprealaisille kätilöille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua.

¹⁶Hän sanoi: ”Kun autatte heprealaisnaisia synnytyksessä, tarkastakaa lapsen sukupuoli. Jos lapsi on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, se saa jäädä eloon.”

¹⁷Mutta kätilöt pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet niin kuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää.

¹⁸Silloin Egyptin kuningas kutsui kätilöt luokseen ja sanoi: ”Miksi te teette näin ja annatte poikalasten elää?”

¹⁹Kätilöt vastasivat faraolle: ”Heprealaiset naiset eivät ole egyptiläisten kaltaisia. He ovat voimakkaita, ja ennen kuin kätilö tulee heidän luokseen, he ovat jo synnyttäneet.”

²⁰Jumala antoi kätilöiden menestyä, ja kansa lisääntyi, ja siitä tuli hyvin lukuista.

²¹Koska kätilöt pelkäsivät Jumalaa, hän siunasi heidän kotejaan .

²²Mutta farao antoi koko kansalleen tällaisen käskyn: ”Heittäkää kaikki heprealaisille syntyneet poikalapset Niiliin, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää.”

2. Mooseksen 2

Mooseksen syntymä ja lapsuus

¹Eräs Leevin sukua oleva mies otti vaimokseen leeviläisen tytön.

²Vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän näki, että poika oli suloinen, ja piti sitä kätkössä kolme kuukautta.

³Mutta kun hän ei enää voinut pitää lasta kätkössä, hän otti kaislaarkun, sively sen maapihkalla ja piellä, asetti lapsen arkkuun ja laski arkun Niilin rantakaisliikkoon.

⁴Lapsen sisar seiso kauempana saadakseen tietää, mitä pojalle tapahtuisi.

⁵Faraon tytär tuli silloin alas virralle peseytymään, ja hänen palvelustytönsä kävelivät virran rannalla. Hän näki arkun kaislikossa ja lähetti palvelustytönsä hakemaan sen.

⁶Avatessaan arkun faraon tytär näki lapsen, pienen pojan, joka itki. Hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: ”Tämä on heprealaisten lapsia.”

⁷Silloin lapsen sisar sanoi faraon tyttärelle: ”Menenkö kutsumaan sinulle heprealaisen imettäjän, joka voi imettää lapsen sinulle?”

⁸Faraon tytär vastasi: ”Mene!” Tyttö meni ja kutsui lapsen äidin.

⁹Faraon tytär sanoi äidille: ”Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan.” Nainen otti lapsen imetettäväksi.

¹⁰Kun lapsi oli kasvanut, äiti toi hänet faraon tyttärelle, ja hänestä tuli faraon tyttären poika. Tämä antoi pojalle nimen Mooses sanoen: ”Minä olen vetänyt hänet ylös vedestä.”

Mooses pakenee Midianiin

¹¹Kun Mooses oli kasvanut suureksi, hän meni eräänä päivänä veljiensä luo ja näki, millaisia taakkoja he kantoivat. Hän näki myös, että egyptiläinen mies löi heprealaista miestä, hänen heimoveljeään.

¹²Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, hän löi egyptiläisen hengiltä ja kätki ruumiin hiekkaan.

¹³Seuraavana päivänä hän meni ulos ja näki kaksi heprealaista miestä tappelemassa keskenään. Hän sanoi syylliselle: ”Miksi lyöt toveriasi?”

¹⁴Mies vastasi: ”Kuka sinut on asettanut meidän ruhtinaaksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minut niin kuin tapoit sen egyptiläisen?” Silloin Mooses pelästyi ja ajatteli: ”Se on sittenkin tullut ilmi.”

¹⁵ Kun farao sai kuulla asiasta, hän aikoi surmauttaa Mooseksen, mutta Mooses lähti faraota pakoon. Hän tuli Midianin maahan ja istahti erään kaivon luo.

¹⁶ Midianin papilla oli seitsemän tytärtä. He tulivat ammentamaan vettä ja täyttivät kaukalot juottaakseen isänsä lampaista.

¹⁷ Silloin sinne tuli paimenia, jotka ajoivat heidät pois, mutta Mooses nousi, auttoi heitä ja juotti heidän lampaansa.

¹⁸ Kun tytöt palasivat isänsä Reuelin luo, tämä kysyi: ”Miten te tänään ehditte näin pian?”

¹⁹ He vastasivat: ”Egyptiläinen mies auttoi meidät paimenten käsistä, ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat.”

²⁰ Pappi sanoi tyttärilleen: ”Missä hän on? Minkä vuoksi te jätitte miehen? Kutsukaa hänet aterioimaan kanssamme.”

²¹ Mooses katsoi parhaaksi jäädä asumaan tämän miehen luo, ja mies antoi Moosekselle vaimoksi tyttärensä Sipporan.

²² Sippora synnytti pojan, ja Mooses antoi hänelle nimen Geersom, sillä hän sanoi: ”Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla.”

Jumala kutsuu Mooseksen

²³ Kun oli kulunut pitkä aika, Egyptin kuningas kuoli. Israelilaiset huokailivat yhä orjuutensa vuoksi. He huusivat apua orjuuden tähden, ja heidän huutonsa nousi Jumalan luo.

²⁴ Jumala kuuli heidän vaikeroimisensa ja muisti Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa tekemänsä liiton.

²⁵ Hän näki israelilaiset ja tunsu heidän hätänsä.

2. Mooseksen 3

¹ Mooses paimensi appensa Jetron, Midianin papin, lampaista. Kerran hän johti lampaat autiomaan toiselle puolelle ja saapui Jumalan vuoren Hoorebin luo.

²Siellä hänelle ilmestyi HERRAN enkeli orjantappurapensaasta nousevassa tulenliekissä. Mooses näki, että pensas oli ilmiliekeissä mutta ei kuitenkaan kulunut.

³Hän ajatteli: ”Minäpä poikkean katsomaan tätä suurenmoista näkyä. Miksi pensas ei pala poroksi?”

⁴Kun HERRA näki, että Mooses poikkesi katsomaan, hän huusi Moosekselle pensaasta: ”Mooses, Mooses!” Mooses vastasi: ”Tässä olen.”

⁵Jumala sanoi: ”Älä tule lähemmäksi! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata.”

⁶Hän sanoi vielä: ”Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala.” Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.

⁷HERRAsanoi: ”Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut, kun he huutavat sortajiensa tähden. Minä tiedän heidän tuskansa.

⁸Sen tähden minä olen tullut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja avaraan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten asuinseuduille.

⁹Israelilaisten huuto on tullut korviini, ja minä olen myös nähnyt, kuinka egyptiläiset sortavat heitä.

¹⁰Lähde nyt matkaan! Minä lähetän sinut faraon luo, ja sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä.”

¹¹Mutta Mooses vastasi Jumalalle: ”Mikä minä olen menemään faraon luo ja viemään israelilaiset pois Egyptistä?”

¹²Herra vastasi: ”Minä olen sinun kanssasi! Tämä olkoon sinulle merkinä siitä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, te palvelette Jumalaa tällä vuorella.”

Jumala ilmoittaa nimensä

¹³ Mooses sanoi Jumalalle: ”Jos minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: ’Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut luoksenne’, he varmaan kysyvät minulta: ’Mikä hänen nimensä on?’ Mitä minä vastaan heille?”

¹⁴ Jumala vastasi Moosekselle: ” MINÄ OLEN SE, JOKA OLEN .” Hän sanoi vielä: ”Sano israelilaisille: ’ MINÄ OLEN lähetti minut teidän luoksenne.””

¹⁵ Jumala sanoi vielä Moosekselle: ”Sano israelilaisille: ’ HERRA , teidän isienne Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne.’ Tämä on minun nimeni ikuisesti, ja tällä nimellä minut muistettakoon sukupolvesta sukupolveen.

¹⁶ Mene, kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: ’ HERRA , teidän isienne Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt minulle ja sanonut: Minä kyllä pidän teistä huolen ja olen pannut merkille, mitä teille tehdään Egyptissä,

¹⁷ ja minä olen päättänyt johdattaa teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.’

¹⁸ He kuuntelevat, mitä sanot. Tule sitten Israelin vanhinten kanssa Egyptin kuninkaan luo, ja sanokaa hänelle: ’ HERRA , heprealaisten Jumala, on kohdannut meidät. Anna siis meidän nyt mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan HERRALLE , Jumalallemme.’

¹⁹ Mutta minä tiedän, ettei Egyptin kuningas anna teidän lähteä muuten kuin väkevän käden pakottamana.

²⁰ Siksi minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenlaisilla ihmeilläni, joita minä teen sen keskellä, ja sen jälkeen hän päästää teidät.

²¹ Minä annan tämän kansan päästä egyptiläisten suosioon, ja kun te lähдете, ette lähde tyhjin käsin.

²²Jokainen nainen pyytäköön silloin naapurin naiselta ja talossaan asuvalta naiselta hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita. Niihin te puette poikanne ja tyttärenne, ja te viette ne saaliina egyptiläisiltä.”

2. Mooseksen 4

Mooseksen sauva

¹Mooses vastasi: ”Entä jos he eivät usko eivätkä kuuntele minua, vaan sanovat: ’Ei HERRA ole ilmestynyt sinulle?’”

²HERRA kysyi häneltä: ”Mikä sinulla on kädessäsi?” Hän vastasi: ”Sauva.”

³Herra sanoi: ”Heitä se maahan.” Mooses heitti sauvan maahan, ja se muuttui käärmeeksi. Mooses pakeni sitä,

⁴mutta HERRA sanoi hänelle: ”Ojenna kätesi ja tartu käärmettä hännästä.” Mooses ojensi kätensä ja tarttui käärmeeseen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessään.

⁵”Tästä he uskovat, että HERRA , heidän isiensä Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt sinulle.”

⁶HERRA sanoi vielä hänelle: ”Työnnä kätesi poveesi.” Mooses työnsi kätensä poveensa, ja kun hän veti sen ulos, käsi oli muuttunut spitaalista lumivalkeaksi.

⁷Herra sanoi: ”Pane kätesi takaisin poveesi.” Mooses pani kätensä takaisin poveensa, ja kun hän veti sen sieltä ulos, se oli palautunut entiselleen.

⁸”Jos he eivät usko sinua eivätkä välitä ensimmäisestä merkistä, he uskovat jälkimmäisen merkin.

⁹Jos käy niin, etteivät he usko kumpaakaan näistä kahdesta merkistä eivätkä kuule sinua, ota vettä Niilistä ja kaada se kuivalle maalle. Silloin vesi, jonka otat virrasta, muuttuu kuivalla maalla vereksi.”

¹⁰Mutta Mooses sanoi HERRALLE : ”Oi Herra, minä en ole puhetaitoinen mies. En ole ollut ennen enkä ole senkään jälkeen, kun olet puhunut palvelijallesi, sillä minä olen hidaspuheinen ja kieleni on kankea.”

11 HERRA vastasi hänelle: ”Kuka on antanut ihmiselle suun, tai kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, HERRA ?

12 Mene nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on sanottava.”

13 Mutta Mooses sanoi: ”Oi Herra, etkö voisi lähettää jonkun muun?”

14 Silloin HERRA vihastui Moosekseen ja sanoi: ”Eikö leeviläinen Aaron ole veljesi? Minä tiedän, että hän osaa puhua hyvin. Hän on jo lähdössä sinua vastaan, ja kun hän näkee sinut, hän iloitsee sydämessään.

15 Puhu sinä Aaronille ja pane sanat hänen suuhunsa. Minä olen teidän suunne apuna ja opetan teille, mitä teidän on tehtävä.

16 Hän puhuu sinun puolestasi kansalle ja on sinun suunasi, ja sinä olet hänelle Jumalan asemassa.

17 Ota käteesi tämä sauva, jolla tulet tekemään tunnusteot.”

Mooses palaa Egyptiin

18 Mooses palasi appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: ”Anna minun mennä takaisin veljieni luo Egyptiin katsomaan, ovatko he vielä elossa.” Jetro sanoi Moosekselle: ”Mene rauhassa.”

19 HERRA sanoi Moosekselle Midianissa: ”Mene takaisin Egyptiin, sillä kaikki, jotka tavoittelivat henkeäsi, ovat kuolleet.”

20 Silloin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, pani heidät aasin selkään ja palasi Egyptin maahan. Ja Mooses otti käteensä Jumalan sauvan.

21 HERRA sanoi vielä Moosekselle: ”Kun menet takaisin Egyptiin, niin katso, että teet faraon edessä kaikki ne tunnusteot, joihin minä olen antanut sinulle vallan . Mutta minä paadutan hänen sydämensä, eikä hän päästä kansaa.

22 Sano silloin faraolle: ’Näin sanoo HERRA : Israel on minun esikoispoikani.

23 Minä käsken sinua: Päästä poikani, niin että hän voi palvella minua. Jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin tiedä, että minä surmaan sinun esikoispoikasi.”

²⁴Matkan varrella yöpymispaikassa tapahtui, että HERRA tuli Moosesta vastaan ja tahtoi surmata hänet.

²⁵Silloin Sippora otti terävän kiven, leikkasi pois poikansa esinahan, kosketti hänen jalkojaan ja sanoi: ”Sinä olet minun veriylkäni.”

²⁶Niin Herra jätti Mooseksen rauhaan, ja Sippora sanoi: ”Veriylkä ympärileikkauksen kautta.”

²⁷HERRA sanoi Aaronille: ”Mene Moosesta vastaan autiomaahan.” Aaron lähti ja tapasi Mooseksen Jumalan vuorella ja suuteli häntä.

²⁸Mooses kertoi Aaronille kaiken, mitä HERRA oli puhunut lähettäessään hänet. Hän kertoi myös kaikista tunnusteoista, jotka Herra oli käskenyt hänen tehdä.

²⁹Sitten Mooses ja Aaron menivät kutsumaan koolle kaikki israelilaisten vanhimmat.

³⁰Aaron kertoi kaiken, mitä HERRA oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteot kansan nähden.

³¹Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että HERRA huolehti israelilaisista ja näki heidän kurjuutensa, he kumartuivat kasvoilleen maahan.

2. Mooseksen 5

Mooses ja Aaron faraon luona

¹Sen jälkeen Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Päästä minun kansani viettämään juhlaa minun kunniakseni autiomaassa.’”

²Mutta farao vastasi: ”Kuka on HERRA, että minun pitäisi totella häntä ja päästää Israel? Minä en tunne HERRAA enkä myöskään päästä Israelia.”

³Mooses ja Aaron sanoivat: ”Heprealaiden Jumala on kohdannut meidät. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan HERRALLE, Jumalallemme, ettei hän löisi meitä rutolla tai miekalla.”

⁴Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: ”Miksi te, Mooses ja Aaron, tahdotte päästää kansan vapaaksi työstään? Menkää kantamaan taakkojanne.”

⁵Farao sanoi vielä: ”Maassa on nykyään paljon väkeä, mutta te haluatte heidän lopettavan työnteon!”

Farao koventaa pakkotyötä

⁶Sinä päivänä farao antoi käskyn kansan orjapiiskureille ja johtomiehille:

⁷”Te ette saa enää antaa kansalle olkia tiilien tekemistä varten niin kuin ennen. Menköt itse keräämään itselleen oljet.

⁸Teidän on kuitenkin vaadittava heitä tekemään sama tiilimäärä, jonka he ovat ennenkin tehneet, ettekä saa vähentää sitä. He ovat laiskoja, sen tähden he huutavat: ’Menkäämme uhraamaan Jumalallemme!’

⁹Tehtäköön miesten työ raskaammaksi, niin että heillä olisi siinä tekemistä eivätkä he välittäisi valhepuheista.”

¹⁰Kansan orjapiiskurit ja johtomiehet menivät sanomaan kansalle: ”Näin sanoo farao: ’Minä en anna teille enää olkia.

¹¹Teidän on itse mentävä ja hankittava itsellenne olkia mistä vain löydätte. Työmääränne ei kuitenkaan vähennetä.”

¹²Silloin kansa hajaantui ympäri Egyptin maata keräämään viljan sänkeä olkien sijaan.

¹³Orjapiiskurit kiirehtivät heitä ja sanoivat: ”Tehkää työnne valmiiksi, kukin urakka päivälleen, niin kuin silloin, kun saitte olkia.”

¹⁴Israelilaisten johtomiehiä, joita faraon orjapiiskurit olivat asettaneet, lyötiin, ja heille sanottiin: ”Miksi ette ole eilen ettekä tänään saaneet valmiiksi yhtä suurta tiilimäärää kuin aikaisemmin?”

¹⁵Israelilaisten johtomiehet menivät valittamaan faraolle ja sanoivat: ”Minkä tähden teet näin palvelijoillesi?

¹⁶Olkia ei meille anneta, mutta kuitenkin palvelijoillesi sanotaan: ’Tehkää työnne.’ Palvelijoitasi piestään, vaikka syy on oman kansasi.”

¹⁷ Mutta farao vastasi: ”Laiskoja te olette, laiskoja! Siksi te sanotte: ’Menkäämme uhraamaan HERRALLE .’

¹⁸ Menkää työhönne siitä! Olkia teille ei anneta, mutta määrätty tiilimäärä teidän on toimitettava.”

¹⁹ Israelilaisten johtomiehet huomasivat joutuneensa vaikeuksiin, kun heille sanottiin: ”Ette saa mitään vähennystä päivittäiseen tiilimääräänne.”

²⁰ Kun he lähtivät faraon luota, he kohtasivat Mooseksen ja Aaronin, jotka seisoivat odottamassa heitä,

²¹ ja sanoivat näille: ”Nähköön HERRA teidän tekonne ja tuomitkoon teidät, sillä te olette saattaneet meidät faraon ja hänen palvelijoittensa vihoihin ja antaneet heidän käteensä miekan, jolla meidät surmataa.”

²² Mooses palasi HERRAN luo ja sanoi: ”Herra, miksi olet tehnyt pahaa tälle kansalle? Miksi olet lähettänyt minut?

²³ Siitä asti kun minä menin faraon luo puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole vapauttanut kansaasi.”

2. Mooseksen 6

Jumala uudistaa lupauksensa

¹ Mutta HERRA vastasi Moosekselle: ”Nyt saat nähdä, mitä minä teen faraolle. Väkevän käden pakottamana hän päästää israelilaiset, ja väkevän käden pakottamana hän karkottaa heidät maastaan.”

² Jumala puhui Moosekselle: ”Minä olen HERRA .

³ Minä olen ilmestynyt Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille kaikkivaltiaana Jumalana , mutta nimelläni HERRA en ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi.

⁴ Olen tehnyt heidän kanssaan liiton antaakseni heille Kanaaninmaan, sen maan, jossa he asuivat muukalaisina.

⁵ Minä olen myös kuullut israelilaisten vaikeroinnin, kun egyptiläiset orjuuttavat heitä, ja minä muistan liittoni.

⁶Sano siis israelilaisille: 'Minä olen HERRA . Minä vien teidät pois Egyptin taakkojen alta, vapautan teidät orjuudesta ja lunastan teidät ojennetun käsivarteni ja suurten tuomioiden voimalla.

⁷Minä otan teidät omaksi kansakseni ja olen teidän Jumalanne, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA , teidän Jumalanne, joka vien teidät pois Egyptin sorron alta.

⁸Minä vien teidät siihen maahan, jonka olen kättä kohottaen vannonut antavani Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille. Minä annan sen perinnöksi teille. Minä olen HERRA .”

⁹Mooses puhui näin israelilaisille, mutta he eivät kuunnelleet häntä tuskaantumisensa ja raskaan orjuutensa tähden.

¹⁰Sitten HERRA puhui Moosekselle:

¹¹”Tule ja sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, että hän päästää israelilaiset maastaan.”

¹²Mooses vastasi HERRALLE : ”Eivät edes israelilaiset kuunnelleet minua, kuinka sitten farao kuuntelisi? Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton.”

¹³Mutta HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille ja käski heidän mennä israelilaisten ja faraon, Egyptin kuninkaan, luo ja viedä israelilaiset pois Egyptin maasta.

Mooseksen ja Aaronin sukuluettelot

¹⁴Nämä ovat israelilaisten perhekuntien päämiehet: Israelin esikoisen Ruubenin pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. Nämä ovat Ruubenin suvut.

¹⁵Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen naisen poika. Nämä ovat Simeonin suvut.

¹⁶ Nämä ovat Leevin poikien nimet heidän sukuluetteloittensa mukaan: Geerson, Kehat ja Merari. Leevin elinaika oli satakolmekymmentäseitsemän vuotta.

¹⁷ Geersonin jälkeläisiä olivat Libni ja Simej ja heistä polveutuvat suvut.

¹⁸ Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. Kehatin elinaika oli satakolmekymmentäkolme vuotta.

¹⁹ Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä ovat Leevin suvut sukuluetteloittensa mukaan.

²⁰ Amram otti vaimokseen isänsä sisaren Jookebedin, ja tämä synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Amramin elinaika oli satakolmekymmentäseitsemän vuotta.

²¹ Jisharin pojat olivat Koorah, Nefeg ja Sikri.

²² Ussielin pojat olivat Miisael, Elsafan ja Sitri.

²³ Aaron otti vaimokseen Eliseban, Amminadabin tyttären, Nahsonin sisaren, ja tämä synnytti hänelle Naadabin, Abihun, Eleasarin ja Iitamarin.

²⁴ Koorahin pojat olivat Assir, Elkana ja Abiasaf. Nämä ovat koorahilaisten suvut.

²⁵ Eleasar, Aaronin poika, otti itselleen vaimon Puutielin tyttäristä, ja tämä synnytti hänelle Piinehaan. Nämä ovat leeviläisten perhekuntien päämiehet suvuittain.

²⁶ Aaron ja Mooses olivat ne, joille HERRA sanoi: ”Viekää israelilaiset osastoittain pois Egyptin maasta.”

²⁷ Nämä miehet, Mooses ja Aaron, puhuivat faraolle, Egyptin kuninkaalle, että he aikoivat viedä israelilaiset pois Egyptistä.

Aaronin sauva

²⁸ Kun HERRA puhui Moosekselle Egyptin maassa,

²⁹ hän sanoi: ”Minä olen HERRA . Puhu faraolle, Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä puhun sinulle.”

³⁰ Mutta Mooses vastasi HERRALLE : ”Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton. Kuinka siis farao kuuntelisi minua?”

2. Mooseksen 7

¹ HERRA sanoi Moosekselle: ”Katso, minä olen asettanut sinut jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on sinun profeettasi.

² Puhu sinä kaikki, mitä minä käsken sinun puhua, ja veljesi Aaron puhukoon faraolle, että hän päästää israelilaiset maastaan.

³ Mutta minä paadutan faraon sydämen. Vaikka minä teen paljon ihmeitäni ja tunnustekoiani Egyptin maassa,

⁴ farao ei kuule teitä. Mutta minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien suurten tuomioiden voimalla sotajoukkoni ja kansani, israelilaiset, pois Egyptin maasta.

⁵ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA , kun minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien israelilaiset pois heidän keskeltään.”

⁶ Mooses ja Aaron tekivät aivan niin kuin HERRA oli heitä käsenyt.

⁷ Mooses oli kahdeksankymmenen vuoden ikäinen ja Aaron kahdeksankymmenenkolmen, kun he puhuivat faraolle.

⁸ HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille:

⁹ ”Kun farao sanoo teille: ’Tehkää tunnustekonne’, sano silloin Aaronille: ’Ota sauvasi ja heitä se faraon eteen, niin se muuttuu käärmeeksi.’”

¹⁰ Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja tekivät niin kuin HERRA oli käsenyt. Aaron heitti sauvansa faraon ja hänen palvelijoittensa eteen, ja se muuttui käärmeeksi.

¹¹ Silloin farao kutsui maansa viisaat ja noidat, ja nämä Egyptin tietäjät tekivät loitsuillaan samoin:

¹² he heittivät kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa.

¹³ Faraon sydän pysyi kuitenkin kovana, niin kuin HERRA oli sanonut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Ensimmäinen vitsaus: veri

¹⁴ HERRAsanoi Moosekselle: ”Faraon sydän on paatunut, ja hän kieltäytyy päästämästä kansaa.

¹⁵ Mene faraon luo huomenaamuna, kun hän menee veden ääreen. Asetu Niilin rannalle kohdataksesi hänet ja ota käteesi sauva, joka muuttui käärmeeksi.

¹⁶ Sano hänelle: ’ HERRA , heprealaisten Jumala, on lähettänyt minut sinun luoksesi ja käskenyt sanoa: Päästä minun kansani, että se voisi palvella minua autiomaassa. Tähän asti sinä et ole totellut.

¹⁷ Sen tähden HERRA sanoo näin: Tästä tulet tietämään, että minä olen HERRA . Katso, minä lyön kädessäni olevalla sauvalla Niilin vettä, ja se muuttuu vereksi.

¹⁸ Virran kalat kuolevat, ja virta alkaa haista, niin että egyptiläisiä inhottaa juoda sen vettä.”

¹⁹ HERRA puhui vielä Moosekselle: ”Sano Aaronille: ’Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten yli, sen jokien, virtojen ja lammikoiden sekä kaikkien vesialtaiden yli, että ne muuttuisivat vereksi. Verta on oleva kaikkialla Egyptin maassa, sekä puisissa että kivisissä astioissa.”

²⁰ Mooses ja Aaron tekivät niin kuin HERRA oli käskenyt. Mooses nosti sauvan ja löi Niilin vettä faraon ja hänen palvelijoittensa nähden, ja kaikki virran vesi muuttui vereksi.

²¹ Virran kalat kuolivat, ja virta haisi, niin etteivät egyptiläiset voineet juoda sen vettä. Verta tuli kaikkialle Egyptin maahan.

²² Mutta Egyptin tietäjät tekivät loitsuillaan samoin, ja faraon sydän pysyi kovana, niin kuin HERRA oli puhunut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

²³ Farao kääntyi ja palasi kotiinsa eikä välittänyt tästäkään tunnusteosta.

²⁴ Mutta kaikki egyptiläiset kaivoivat Niilin ympäriltä saadakseen juomavettä, sillä he eivät voineet juoda virran vettä.

Toinen vitsaus: sammakot

²⁵ Seitsemän päivän kuluttua siitä, kun HERRA oli lyönyt Niiliä,

²⁶ hän sanoi Moosekselle: ”Tule faraon luo ja sano hänelle: ’Näin sanoo HERRA : Päästä minun kansani palvelemaan minua.

²⁷ Jos kieltäydyt päästämästä, niin tiedä, että minä lyön sammakkovitsauksella koko aluettasi.

²⁸ Niili on vilisevä sammakoita, ja ne nousevat maalle ja tulevat taloosi, makuuhuoneeseesi ja vuoteeseesi sekä palvelijoittesi taloihin ja kansasi sekaan, leivinuuneihisi ja taikinakaukaloihisi.

²⁹ Niitä hyppii sekä sinun että kansasi ja kaikkien palvelijoittesi päälle.”

2. Mooseksen 8

¹ HERRA sanoi Moosekselle: ”Sano Aaronille: ’Ojenna kätesi ja sauvasi jokien, virtojen ja lammikoiden yli ja nostata sammakoita Egyptin maahan.”

² Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten yli, ja sammakot nousivat maalle ja peittivät Egyptin maan.

³ Tietäjät tekivät loitsuillaan samoin ja nostattivat sammakoita Egyptin maahan.

⁴ Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: ”Rukoilkaa HERRAA ottamaan pois sammakot vaivaamasta minua ja kansaani, niin minä päästän kansan uhraamaan HERRALLE .”

⁵ Mooses sanoi faraolle: ”Suo minulle se kunnia, että sanot, milloin minun on rukoiltava sinun, palvelijoittesi ja kansasi puolesta, että sammakot häviävät kodistasi ja palatseistasi ja niitä jää ainoastaan Niiliin.”

⁶ Farao vastasi: ”Huomenna.” Mooses sanoi: ”Tapahtukoon niin kuin sanoit, jotta tietäisit, ettei kukaan ole HERRAN , meidän Jumalamme, vertainen.

⁷ Sammakot katoavat kodistasi, palatseistasi sekä palvelijoittesi ja kansasi kodeista, ja niitä jää ainoastaan Niiliin.”

⁸ Mooses ja Aaron lähtivät faraon luota, ja Mooses huusi HERRAN puoleen sammakkovitsauksen vuoksi, jonka HERRA oli antanut kohdata faraota.

⁹ HERRA teki Mooseksen sanan mukaan, ja sammakot kuolivat taloista, pihoilta ja kedoilta.

¹⁰ Egyptiläiset kokosivat niitä läjittäin, ja maa alkoi haista.

¹¹ Mutta kun farao näki, että vitsaus oli hellittänyt, hän paadutti sydämensä, niin kuin HERRA oli sanonut, eikä kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Kolmas vitsaus: syöpäläiset

¹² Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Sano Aaronille: ’Ojenna sauvasi ja lyö maan tomua, niin siitä tulee syöpäläisiä koko Egyptin maahan.’”

¹³ He tekivät niin. Aaron ojensi kätensä ja sauvansa ja löi maan tomua, ja syöpäläisiä tuli ihmisten ja karjan kimppuun. Kaikki maan tomu muuttui syöpäläisiksi koko Egyptin maassa.

¹⁴ Myös tietäjät yrittivät saada loitsuillaan syntymään syöpäläisiä, mutta eivät kyenneet. Syöpäläiset olivat ihmisten ja karjan kimpussa.

¹⁵ Silloin tietäjät sanoivat faraolle: ”Tämä on Jumalan sormi.” Mutta faraon sydän pysyi kovana, niin kuin HERRA oli sanonut, eikä hän kuunnellut heitä.

Neljäs vitsaus: paarmat

¹⁶ Sen jälkeen HERRA sanoi Moosekselle: ”Nouse varhain aamulla ja asetu faraon eteen, kun hän menee veden ääreen, ja sano hänelle: ’Näin sanoo HERRA : Päästä minun kansani palvelemaan minua.

¹⁷ Jos sinä et päästä minun kansaani, niin tiedä, että minä lähetän paarmoja sinun, palvelijoittesi ja kansasi kimppuun sekä taloihisi. Silloin egyptiläisten talot ja myös maa, jonka päälle ne on rakennettu, tulevat täyteen paarmoja.

¹⁸ Sinä päivänä minä eristan Goosenin maan, jossa kansani asuu, niin ettei sinne tule paarmoja, jotta tietäisit, että minä olen HERRA maan päällä.

¹⁹ Minä teen eron oman kansani ja sinun kansasi välillä. Tämä merkki toteutuu huomenna.”

²⁰ HERRA teki näin, ja paarmoja tuli sakeasti faraon ja hänen palvelijoittensa taloihin ja koko Egyptin maahan, ja niistä tuli maan turmio.

²¹ Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: ”Menkää ja uhratkaa Jumalallenne tässä maassa.”

²² Mutta Mooses sanoi: ”Ei niin sovi tehdä, sillä me uhraamme HERRALLE , Jumalallemme, sellaista mikä on egyptiläisten mielestä inhottavaa. Jos me uhraamme egyptiläisten nähden heidän inhoamiaan uhreja, eivätkö he kivitä meitä?

²³ Me tahdomme mennä kolmen päivän matkan autiomaahan ja uhrata HERRALLE , Jumalallemme, sen mukaisesti kuin hän meille sanoo.”

²⁴ Farao sanoi: ”Minä päästän teidät autiomaahan uhraamaan HERRALLE , Jumalallenne, mutta älkää menkö kovin kauas. Rukoilkaa minun puolestani.”

²⁵ Mooses vastasi: ”Kun olen lähtenyt luotasi, minä rukoilen HERRAA , ja paarmat häviävät huomenna faraon, hänen palvelijoittensa ja hänen kansansa kimpusta. Kunpa farao ei vain enää pettäisi, niin ettei päästäkään kansaa uhraamaan HERRALLE .”

²⁶ Sitten Mooses lähti faraon luota ja rukoili HERRAA .

²⁷ HERRA teki niin kuin Mooses oli sanonut. Hän poisti paarmat sekä faraon että hänen palvelijoittensa ja kansansa kimpusta, eikä niitä jäänyt ainoatakaan.

²⁸ Mutta farao paadutti sydämensä tälläkin kertaa eikä päästänyt kansaa.

2. Mooseksen 9

Viides vitsaus: karjarutto

¹ HERRA sanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo ja puhu hänelle: ’Näin sanoo HERRA, heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua.

² Mutta jos sinä kieltäydyt päästämästä heitä ja vielä pidätät heitä,

³ HERRAN käsi lyö hyvin pahalla rutolla kedolla olevaa karjaasi: hevosia, aaseja, kameleita, nautoja ja lampaista.

⁴ Hän tekee kuitenkin eron israelilaisten karjan ja egyptiläisten karjan välillä, eikä yksikään israelilaisten eläimistä kuole.

⁵ HERRA on asettanut määrääjän ja sanonut: Huomenna HERRA tekee näin tässä maassa.”

⁶ Seuraavana päivänä HERRA teki niin. Kaikki Egyptin karja kuoli, mutta israelilaisten karjasta ei kuollut ainoatakaan.

⁷ Kun farao lähetti tiedustelemaan asiaa, niin todellakin, israelilaisten karjasta ei ollut kuollut ainoatakaan. Mutta faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt kansaa.

Kuudes vitsaus: märkäpaiseet

⁸ Sitten HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Ottakaa kouranne täyteen nokea uunista, ja Mooses heittäköön sen taivasta kohti faraon silmien edessä.

⁹ Se muuttuu pölyksi, joka peittää koko Egyptin maan, ja siitä tulee paiseita ja märkiviä rakkuloita ihmisiin ja karjaan kaikkialla Egyptin maassa.”

¹⁰ He ottivat nokea uunista ja asettuivat seisomaan faraon eteen. Kun Mooses heitti nokea taivasta kohti, ihmisiin ja karjaan tuli paiseita ja märkiviä rakkuloita.

¹¹ Paiseiden tähden tietäjätäkään eivät voineet kestää Mooseksen edessä, sillä paiseita oli niin heissä kuin kaikissa muissakin egyptiläisissä.

¹² Mutta HERRA kovetti faraon sydämen, eikä tämä kuunnellut Moosesta ja Aaronia, aivan kuten HERRA oli Moosekselle puhunut.

Seitsemäs vitsaus: rakeet

¹³ HERRAsanoi Moosekselle: ”Nouse varhain aamulla, asetu faraon eteen ja sano hänelle: ’Näin sanoo HERRA, heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua.

¹⁴ Muuten minä annan tällä kertaa kaikkien vitsauksieni kohdata sinua sekä palvelijoitasi ja kansaasi, jotta tietäisit, ettei ole ketään minun vertaistani koko maan päällä.

¹⁵ Olisinhan jo voinut ojentaa käteni ja lyödä sinua ja kansaasi rutolla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä.

¹⁶ Mutta minä olen antanut sinun pysyä sitä varten, että näyttäisin sinussa voimani ja että nimeäni julistettaisiin kaikkialla maan päällä.

¹⁷ Yhä sinä vain korostat itsesi kansaani vastaan etkä päästä sitä!

¹⁸ Mutta huomenna tähän aikaan minä annan tulla hyvin ankaran raesateen, jonka kaltaista ei Egyptissä ole ollut sen perustamispäivästä tähän asti.

¹⁹ Lähetä siis nyt viemään suojaan karjasi ja kaikki, mitä sinulla on ulkona, sillä kaikki ihmiset ja eläimet, jotka ovat ulkona ja joita ei ole koottu sisälle, joutuvat raesateeseen ja kuolevat.”

²⁰ Ne faraon palvelijat, jotka pelkäsivät HERRAN sanaa, toimittivat silloin palvelijansa ja karjansa suojaan,

²¹ mutta ne, jotka eivät välittäneet HERRAN sanasta, jättivät palvelijansa ja karjansa ulos.

²² HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi taivasta kohti, niin raesade tulee koko Egyptin maan, ihmisten, karjan ja kaikkien kedon kasvien päälle.”

²³ Mooses ojensi sauvansa taivasta kohti, ja HERRA antoi ukkosen jylistä ja rakeiden sataa, ja tuli iski maahan. Näin HERRA antoi sataa rakeita Egyptin maan päälle.

²⁴ Satoi rakeita, ja tuli leimusi raesateen keskellä. Sade oli hyvin ankara. Sellaista ei ollut sattunut Egyptin maassa koko sinä aikana, jona Egyptin kansa oli ollut olemassa.

²⁵ Rakeet surmasivat kaikki ulkona olevat ihmiset ja karjan koko Egyptin maassa. Ne löivät lakoon myös kaikki maan kasvit ja pirstoivat kaikki kedon puut.

²⁶ Ainoastaan Goosenin maassa, jossa israelilaiset asuivat, ei ollut raesadetta.

²⁷ Farao kutsui nyt luokseen Mooseksen ja Aaronin ja sanoi heille: ”Minä olen nyt tehnyt syntiä. HERRA on vanhurskas, mutta minä ja kansani olemme jumalattomia.

²⁸ Rukoilkaa HERRAA , sillä aivan tarpeeksi on jo ollut Jumalan jylinää ja rakeita. Minä päästän teidät, eikä teidän tarvitse enää viipyä täällä.”

²⁹ Mooses vastasi hänelle: ”Kun lähden kaupungista, minä ojennan käteni HERRAN puoleen. Silloin jylinä lakkaa, eikä rakeita enää tule, jotta tietäisit, että maa kuuluu HERRALLE .

³⁰ Mutta minä kyllä tiedän, ettet sinä eivätkä sinun palvelijasi vieläkään pelkää HERRAA Jumalaa.”

³¹ Pellava ja ohra olivat tuhoutuneet, sillä ohra oli tekemässä tähkää ja pellava oli nupullaan,

³² mutta vehnä ja spelttivehnä eivät tuhoutuneet, sillä ne valmistuvat myöhemmin.

³³ Mooses lähti faraon luota kaupungista ja ojensi kätensä HERRAN puoleen. Silloin jylinä ja rakeet lakkasivat eikä maassa enää satanut.

³⁴ Kun farao näki, että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, hän teki jälleen syntiä. Sekä hän että hänen palvelijansa kovettivat sydämensä.

³⁵ Niin faraon sydän pysyi kovana eikä hän päästänyt israelilaisia, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta puhunut.

2. Mooseksen 10

Kahdeksas vitsaus: heinäsiirakat

¹ HERRAsanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo. Minä olen paaduttanut hänen sydämensä ja hänen palvelijoittensa sydämet, jotta voisin tehdä nämä tunnustekoni heidän keskuksellaan

² ja jotta sinä voisit kertoa lapsillesi ja lastesi lapsille siitä, miten minä nöyryytin egyptiläiset ja millaisia tunnustekoja minä tein heidän keskuksellaan. Näin te tulette tietämään, että minä olen HERRA .”

³ Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat hänelle: ”Näin sanoo HERRA , heprealaisten Jumala: ’Kuinka kauan sinä kieltäydyt nöyrytyksestä minun edessäni? Päästä minun kansani palvelemaan minua,

⁴ sillä jos sinä kieltäydyt päästämästä kansaani, niin tiedä, että minä annan huomenna tulla heinäsiirakoja sinun maahasi.

⁵ Ne peittävät maan pinnan, niin ettei maata voi nähdä. Ne syövät loput siitä, mikä teille jäi jäljelle rakeilta, myös kaikki kedolla kasvavat puunne.

⁶ Heinäsiirakat täyttävät talosi, kaikkien palvelijoidesi talot ja kaikki talot Egyptissä, niin etteivät isäsi eivätkä esi-isäsi ole sellaista nähneet siitä päivästä lähtien, jona heitä on ollut maan päällä, aina tähän päivään asti.” Sitten Mooses kääntyi ja lähti faraon luota.

⁷ Faraon palvelijat sanoivat herralleen: ”Kuinka kauan tämä mies saa olla meille ansana? Päästä nämä ihmiset palvelemaan HERRAA , Jumalaansa. Etkö vielääkään ymmärrä, että Egypti tuhoutuu?”

⁸ Mooses ja Aaron tuotiin takaisin faraon luo, ja farao sanoi heille: ”Menkää ja palvelkaa HERRAA , Jumalaanne. Mutta ketkä teistä lähtevät?”

⁹ Mooses vastasi: ”Me menemme kaikki, nuoret ja vanhat. Me menemme poikinemme ja tyttärimemme, lampainemme ja nautoinemme, sillä meillä on HERRAN juhla.”

¹⁰ Farao sanoi heille: ”Olkoon vain HERRA teidän kanssanne! Pitäisikö minun päästää teidän lapsennekin lähtemään teidän kanssanne? Teillä näyttää olevan paha mielessä.

¹¹ Ei käy! Mutta menkää te miehet ja palvelkaa HERRAA , sitähan te olette pyytäneetkin.” Ja farao ajoi heidät pois edestään.

¹² Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi Egyptin maan ylle, niin että sinne tulee heinäsiirkoja. Syökööt ne kaikki maan kasvit, kaiken, mitä on rakeilta jäänyt jäljelle.”

¹³ Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan ylle, ja HERRA ohjasi itätuulen puhaltamaan yli maan koko sen päivän ja koko yön. Aamuun mennessä itätuuli oli tuonut heinäsiirkat.

¹⁴ Heinäsiirkoja tuli koko Egyptin maahan, ja niitä laskeutui hyvin paljon koko Egyptin alueelle. Niin paljon heinäsiirkoja ei ole koskaan sitä ennen ollut eikä sen jälkeenkään ole tuleva.

¹⁵ Ne peittivät maan pinnan kokonaan, niin että maa musteni, ja söivät kaikki maan kasvit ja kaikki puiden hedelmät, jotka olivat jääneet jäljelle rakeilta. Koko Egyptin maahan ei jäänyt jäljelle mitään vihantaa, ei puihin eikä kedon kasveihin.

¹⁶ Silloin farao kutsui kiireesti Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä HERRAA , teidän Jumalaanne, vastaan ja teitä vastaan.

¹⁷ Nyt minä pyydän: antakaa syntini anteeksi vielä tämän kerran ja rukoilkaa HERRAA , Jumalaanne, että hän ottaisi pois päältäni vielä tämän tappavan vitsauksen.”

¹⁸ Mooses lähti faraon luota ja rukoili HERRAA .

¹⁹ Niin HERRA käänsi tuulen hyvin kovaksi länsituuleksi. Se vei heinäsiirkat mukanaan ja painoi ne Kaislamereen, niin ettei koko Egyptin alueelle jäänyt yhtään heinäsiirkaa.

²⁰ Mutta HERRA paadutti faraon sydämen, eikä farao päästänyt israelilaisia.

Yhdeksäs vitsaus: pimeys

²¹ Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee pimeys, käsin kosketeltava pimeys.

²² Mooses ojensi kätensä taivasta kohti, ja koko Egyptin maahan tuli synkkä pimeys kolmeksi päiväksi.

²³ Kukaan ei voinut nähdä toistaan, eikä kukaan noussut paikoiltaan kolmeen päivään, mutta kaikkien israelilaisten asuinalueilla oli valoisaa.

²⁴ Farao kutsui taas Mooseksen ja sanoi: ”Menkää ja palvelkaa HERRAA . Myös teidän lapsenne saavat lähteä mukaan. Ainoastaan lampaanne ja karjanne jääkööt tänne.”

²⁵ Mutta Mooses sanoi: ”Sinun on annettava mukaamme teurasuhrit ja polttouhrit, että voisimme uhrata ne HERRALLE , Jumalallemme.

²⁶ Siksi karjamme on tultava kanssamme. Sorkkaakaan ei saa jäädä, sillä karjastamme me otamme uhrit palvellaksemme HERRAA , Jumalaamme. Me emme itsekään tiedä, kuinka meidän on palveltava HERRAA , ennen kuin saavumme perille.”

²⁷ Mutta HERRA paadutti faraon sydämen, eikä hän suostunut päästämään israelilaisia.

²⁸ Farao sanoi Moosekselle: ”Mene pois luotani ja pidä huoli siitä, ettet enää tule kasvojeni eteen, sillä sinä päivänä, jona tulet, sinun on kuoltava.”

²⁹ Mooses vastasi: ”Aivan oikein sanoit. Minä en enää tule kasvojesi eteen.”

2. Mooseksen 11

Viimeinen vitsaus ilmoitetaan

¹ Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Minä lyön vielä yhdellä vitsauksella faraota ja Egyptiä. Sen jälkeen hän päästää teidät täältä, ja päästäessään teidät hän karkottamalla karkottaa teidät täältä viimeistä myöten.

² Sano siis nyt kansalle, että kaikki, niin miehet kuin naiset, pyytävät naapureiltaan hopea- ja kultaesineitä.”

³ HERRA oli antanut israelilaisten päästä egyptiläisten suosioon, ja myös Mooses oli Egyptin maassa hyvin suuressa arvossa pidetty mies, niin faraon palvelijoitten kuin kansankin silmissä.

⁴ Mooses sanoi: ”Näin sanoo HERRA: ’Puolenyön aikaan minä lähden kulkemaan Egyptin maan halki,

⁵ ja kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta käsikivien ääressä olevan orjattaren esikoiseen asti, ja myös kaikki karjan esikoiset.

⁶ Koko Egyptin maassa kuuluu silloin kova valitushuuto, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule olemaan.

⁷ Mutta yhdellekään israelilaiselle ei edes koira murise, ei ihmiselle eikä eläimelle. Tästä te tiedätte, että HERRA tekee eron Egyptin ja Israelin välillä.’

⁸ Kaikki nämä palvelijasi tulevat minun luokseni, heittäytyvät eteeni ja sanovat: ’Lähde pois, sinä ja koko kansa, joka sinua seuraa.’ Sen jälkeen minä lähden.” Sitten Mooses lähti faraon luota vihasta hehkuen.

⁹ HERRA sanoi Moosekselle: ”Farao ei kuule teitä, jotta monet tunnusteot tapahtuisivat Egyptin maassa.”

¹⁰ Mooses ja Aaron olivat tehneet kaikki nämä tunnusteot faraon edessä, mutta HERRA paadutti faraon sydämen, niin ettei hän päästänyt israelilaisia maastaan.

2. Mooseksen 12

Pääsiäinen

¹ Sen jälkeen HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa:

² ”Olkoon tämä kuukausi teille kuukausista ensimmäinen. Se on oleva teille vuoden ensimmäinen kuukausi.

³ Puhukaa koko Israelin seurakunnalle näin: Tämän kuun kymmenentenä päivänä jokaisen miehen on otettava itseään ja perhekuntaansa varten karitsa, yksi karitsa jokaiseen kotiin.

⁴ Mutta jos perhe on liian pieni syömään koko karitsaa, ottakoon perheenpää yhteisen karitsan lähimmän naapurinsa kanssa henkilöiden luvun mukaan. Karitsaa kohti on oltava niin monta henkeä, että voitte sen syödä.

⁵ Karitsanne pitää olla virheetön, vuoden ikäinen uros. Ottakaa se lampaista tai vuohista.

⁶ Kukin säilyttäköön sitä tämän kuun neljänteentoista päivään saakka, ja sitten koko Israelin seurakunta teurastakoon sen iltahämärissä.

⁷ Heidän tulee ottaa karitsan verta ja sivellä sitä ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin niissä taloissa, joissa he karitsaa syövät.

⁸ Liha on syötävä sinä yönä. Se on syötävä tulessa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerien yrttien kera.

⁹ Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä keitettynä, vaan paistakaa se tulessa päineen, jalkoineen ja sisäelimineen.

¹⁰ Älkää myöskään jättäkö siitä mitään aamuksi, vaan polttakaa tulessa se, mitä siitä jäisi aamuksi jäljelle.

¹¹ Syödessänne karitsaa teillä tulee olla kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja sauva kädessänne. Teidän on syötävä se kiireesti. Se on HERRAN pääsiäisuhri .

¹² Minä kuljen sinä yönä halki Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmisten että eläinten. Minä annan tuomioni kohdata kaikkia Egyptin jumalia. Minä olen HERRA .

¹³ Veri on merkinä taloissa, joissa te olette. Kun näen veren, minä menen ohitsenne, eikä tuhoava vitsaus osu teihin, kun minä rankaisen Egyptin maata.

¹⁴ Olkoon tämä päivä teille muistopäivä. Viettäköö sitä HERRAN juhlanä sukupolvesta sukupolveen. Tämä on ikuinen säädös.

¹⁵ Syökää happamatonta leipää seitsemän päivää. Poistakaa jo ensimmäisenä päivänä hapantaikina taloistanne, sillä jokainen, joka syö hapanta leipää ensimmäisen ja seitsemännen päivän välisenä aikana, on poistettava Israelista.

¹⁶ Pitäkää ensimmäisenä päivänä pyhä kokous. Myös seitsemäntenä päivänä pitäkää pyhä kokous. Niinä päivinä älkää tehkö mitään työtä; valmistakaa ainoastaan se, mitä kukin tarvitsee syödäkseen.

¹⁷ Viettäkää happamattoman leivän juhlaa, sillä juuri sinä päivänä minä vein teidän joukkonne pois Egyptin maasta. Viettäkää siis tätä päivää sukupolvesta sukupolveen. Tämä on ikuinen säädös.

¹⁸ Syökää happamatonta leipää ensimmäisen kuun neljännentoista päivän illasta saman kuun kahdennenkymmenennenyhdennen päivän iltaan asti.

¹⁹ Seitsemään päivään taloistanne ei saa löytyä hapantaikinaa. Jokainen, joka syö hapanta leipää, on poistettava Israelin seurakunnasta, on hän muukalainen tai maan kansalainen.

²⁰ Älkää syökö mitään hapanta. Syökää happamatonta leipää, missä ikinä asuttekin.”

²¹ Mooses kutsui koolle kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: ”Valitkaa ja ottakaa erilleen lammas, kukin perhekuntaanne varten, ja teurastakaa se pääsiäisuhrina.

²² Ottakaa sitten iisoppikimppu, kastakaa se maljassa olevaan vereen ja sivelkää verta ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin. Kukaan teistä ei saa lähteä ulos talonsa ovesta ennen aamua,

²³ sillä HERRA kulkee lyömässä vitsauksella egyptiläisiä. Kun hän näkee veren ovenkamanassa ja molemmissa ovenpielissä, hän menee sen oven ohi eikä salli tuhoojan tulla taloihinne lyömään teitä vitsauksella.

²⁴ Noudattakaa tätä säädöstä ikuisesti, sekä te että teidän lapsenne.

²⁵ Kun tulette maahan, jonka HERRA antaa teille lupauksensa mukaan, palvelkaa häntä tällä tavoin .

²⁶ Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä, mitä tämä palvelusmeno teille merkitsee,

²⁷ vastatkaa näin: ”Tämä on pääsiäisuhri HERRALLE , joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä. Hän löi egyptiläisiä vitsauksella mutta säästi meidän kotimme.” Silloin kansa kumartui kasvoilleen maahan.

²⁸ Israelilaiset lähtivät pois ja tekivät aivan sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli antanut Moosekselle ja Aaronille.

Kymmenes vitsaus: Egyptin esikoisten surma

²⁹ Puolenyön aikaan HERRA surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta vankikuopassa olevan vangin esikoiseen asti, ja myös kaikki karjan esikoiset.

³⁰ Niin farao, kaikki hänen palvelijansa ja kaikki egyptiläiset nousivat yöllä, ja Egyptissä alkoi kova valitushuuto, sillä ei ollut yhtään kotia, jossa ei ollut kuollutta.

³¹ Farao kutsui yöllä Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: ”Nouskaa ja lähtekää pois minun kansani keskuudesta, sekä te että muut israelilaiset. Menkää ja palvelkaa HERRAA , niin kuin olette puhuneet.

³² Ottakaa mukaan myös lampaanne, vuohenne ja nautanne, niin kuin olette puhuneet, ja menkää. Siunatkaa myös minua.”

³³ Egyptiläiset painostivat israelilaisia saadakseen heidät nopeasti maasta pois, sillä he ajattelivat: ”Me kuolemme kaikki.”

³⁴ Kansa otti taikinansa, ennen kuin se oli hapannut, ja kantoi taikinakaukalonsa viittoihin käärittyinä olkapäillään.

³⁵ Israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan ja pyytäneet egyptiläisiltä hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita,

³⁶ ja HERRA oli antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että nämä suostuivat heidän pyyntöönsä. Niin he veivät saalista egyptiläisiltä.

Israel lähtee Egyptistä

³⁷ Israelilaiset, noin kuusisataatuhatta jalkamiestä vaimoineen ja lapsineen, lähtivät liikkeelle ja kulkivat Ramsekselta Sukkotiin.

³⁸ Heidän mukanaan meni myös paljon sekakansaa sekä lampaita, vuohia ja nautoja hyvin suurina laumoina.

³⁹ He leipoivat happamattomia leipiä Egyptistä tuomastaan taikinasta. Se ei näet ollut kerinnyt hapantua, kun heidät karkotettiin Egyptistä. He eivät voineet viivytellä, ja he eivät olleet ehtineet tehdä itselleen evästä.

⁴⁰ Aika, jonka israelilaiset asuivat Egyptissä, oli neljäsataakolmekymmentä vuotta.

⁴¹ Juuri sinä päivänä, kun neljäsataakolmekymmentä vuotta oli kulunut, kaikki HERRAN joukot lähtivät Egyptin maasta.

⁴² Tuo yö on valvontayö HERRAN kunniaksi, koska hän vei heidät pois Egyptin maasta. Se on yö, jona kaikkien israelilaisten sukupolvesta sukupolveen tulee valvoa HERRAN edessä.

Säädös pääsiäislampaasta

⁴³ HERRAsanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Tämä on laki pääsiäislampaasta: Yksikään muukalainen ei saa syödä sitä.

⁴⁴ Mutta jokainen rahalla ostettu orja saa sitä syödä, kunhan olet ympärileikannut hänet.

⁴⁵ Tilapäinen asukas ja palkkatyöläinen eivät saa sitä syödä.

⁴⁶ Se on syötävä yhdessä ja samassa talossa, eikä sen lihaa saa viedä ulos. Älkää myöskään rikkoko sen luita.

⁴⁷ Koko Israelin seurakunta valmistakoon pääsiäislampaan.

⁴⁸ Jos luonasi asuu muukalainen, joka tahtoo viettää HERRAN pääsiäistä, hänen on ympärileikattava kaikki perheensä miehet ja pojat. Sitten hän voi valmistaa pääsiäislampaan ja hän on kuin maan kansalainen. Mutta yksikään ympärileikkaamaton ei saa syödä sitä.

⁴⁹ Sama laki koskee maan kansalaista ja keskuudessanne asuvaa muukalaista.”

⁵⁰ Kaikki israelilaiset tekivät sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli antanut Moosekselle ja Aaronille.

⁵¹ Juuri tuona päivänä HERRA vei israelilaiset joukkoineen pois Egyptin maasta.

2. Mooseksen 13

Esikoisten pyhittäminen ja happamattoman leivän juhla

¹ HERRAsanoi Moosekselle:

² ”Pyhitä minulle jokainen esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin. Jokainen, joka avaa kohdun israelilaisten keskuudessa, on minun.”

³ Mooses sanoi kansalle: ”Muistakaa tämä päivä, jona lähditte Egyptistä, orjuuden pesästä, sillä HERRA vei teidät väkevällä kädellä sieltä pois. Silloin ei saa syödä mitään hapanta.

⁴ Tänä päivänä, aabib-kuussa, te lähdette.

⁵ Kun HERRA vie sinut kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin palvele Jumalaa aina tässä kuussa näin:

⁶ Syö seitsemänä päivänä happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä olkoon HERRAN juhla.

⁷ Happamatonta leipää tulee syödä seitsemän päivää. Mitään hapanta ei saa olla luonasi, eikä hapantaikinaa saa näkyä missään alueellasi.

⁸ Kerro sinä päivänä pojillesi: ’Näin tehdään sen johdosta, mitä HERRA teki minun hyväkseni lähtiessäni Egyptistä.’

⁹ Olkoon tämä säädös kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi, että HERRAN opetus olisi suussasi, sillä HERRA vei sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä.

¹⁰ Noudata siis tätä säädöstä määräaikanaan vuodesta vuoteen.

¹¹ Kun HERRA on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niin kuin hän on sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on antanut sen sinulle,

¹² niin luovuta HERRALLE jokainen, joka avaa kohdun. Myös jokainen karjasi urospuolinen esikoinen kuuluu HERRALLE .

¹³ Jokainen aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et lunasta, niin taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi, ihmisen esikoinen.

¹⁴ Kun poikasi kysyy vastaisuudessa sinulta: 'Mitä tämä merkitsee?', vastaa hänelle: ' HERRA vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä, orjuuden pesästä.

¹⁵ Ja kun farao uppiniskaisesti kieltäytyi päästämästä meitä, HERRA surmasi Egyptin maassa kaikki esikoiset, sekä ihmisten että karjan esikoiset. Sen tähden minä uhraan HERRALLE jokaisen urospuolisen eläimen, joka avaa kohdun, ja lunastan jokaisen esikoispoikani.'

¹⁶ Olkoon tämä kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi siitä, että HERRA vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä."

Pilvipatsas ja tulipatsas

¹⁷ Kun farao oli päästänyt israelilaiset, Jumala ei johtanut heitä filistealaisten maan kautta vievää tietä, vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuksi nähdessään sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin.

¹⁸ Sen sijaan Jumala johti kansan kiertämään autiomaan kautta Kaislamerta kohti. Israelilaiset lähtivät Egyptin maasta taisteluvalmiina.

¹⁹ Mooses otti mukaansa Joosefin luut, sillä Joosef oli vannottanut israelilaisia ankarasti ja sanonut: "Kun Jumala pitää teistä huolen, viekää silloin minun luuni täältä mukanne."

²⁰ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, autiomaan reunaan.

²¹ HERRA kulki heidän edellään päivällä pilvipatsaassa johdattaakseen heitä tiellä ja yöllä tulipatsaassa valaistakseen heidän kulkuaan. Näin he saattoivat kulkea sekä päivällä että yöllä.

²² Pilvipatsas ei poistunut kansan edeltä päivällä eikä tulipatsas yöllä.

2. Mooseksen 14

Farao ajaa takaa israelilaisia

¹ Sitten HERRA puhui Moosekselle:

² ”Sano israelilaisille, että he kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille. Leiriytykää meren rannalle vastapäätä Baal-Sefonia.

³ Farao on sanova, että israelilaiset harhailevat maassa ja autiomaan on saartanut heidät.

⁴ Minä paadutan faraon sydämen, niin että hän lähtee ajamaan heitä takaa. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA.” Israelilaiset tekivät kuten oli käsketty.

⁵ Kun Egyptin kuninkaalle kerrottiin, että kansa oli paennut, hänen ja hänen palvelijoihinsa mieli muuttui Israelia kohtaan, ja he sanoivat: ”Mitä teimmekään, kun päästimme Israelin palvelemasta meitä!”

⁶ Farao valjastutti hevoset vaunujensa eteen ja otti mukaan sotaväkinsä

⁷ ja kuudetsadat valiovaunut sekä kaikki muut Egyptin vaunut ja vaunusoturit niihin kaikkiin.

⁸ HERRA oli näet paaduttanut faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, jotka olivat lähteneet matkaan rohkein mielin .

⁹ Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, vaunut, ratsumiehet ja koko hänen muu sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät, kun he olivat

leiriytyneinä meren rannalla, Pii-Hahirotin kohdalla, vastapäätä Baal-Sefonia.

¹⁰ Faraon lähestyessä israelilaiset nostivat katseensa ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset pelästyivät pahoin ja huusivat HERRAA .

¹¹ He sanoivat Moosekselle: ”Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Mitä teitkään meille, kun veit meidät pois Egyptistä!

¹² Emmekö puhuneet sinulle tästä Egyptissä? Mehän sanoimme: ’Jätä meidät rauhaan, niin että saamme palvella egyptiläisiä!’ Olisihan meidän ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaassa.”

¹³ Mooses vastasi kansalle: ”Älkää pelätkö. Pysykää aloillanne, niin näette pelastuksen, jonka HERRA antaa teille tänä päivänä. Sellaista, mitä näette tänään tapahtuvan egyptiläisille, ette enää koskaan tule näkemään.

¹⁴ HERRA sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa.”

¹⁵ HERRASanoi Moosekselle: ”Miksi huudat minua avuksi? Sano israelilaisille, että heidän on lähdettävä liikkeelle.

¹⁶ Mutta nosta sinä sauvasi, ojenna kätesi meren ylle ja jaa meri kahtia, niin että israelilaiset voivat mennä meren poikki kuivaa maata pitkin.

¹⁷ Minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he lähtevät israelilaisten perään. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään.

¹⁸ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA , kun minä näytän kunniani faraossa, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään.”

¹⁹ Jumalan enkeli, joka oli kulkenut israelilaisten leirin edellä, lähti paikaltaan ja meni heidän taakseen. Myös pilvipatsas siirtyi pois heidän edeltään ja asettui heidän taakseen.

²⁰ Näin se tuli egyptiläisten leirin ja Israelin leirin väliin. Pilvi oli pimeä toisille mutta valaisi yön toisille, eivätkä leirit voineet lähestyä toisiaan koko yönä.

Israelilaiset kulkevat Kaislameren poikki

²¹ Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja HERRA pani meren väistymään nostamalla ankaran itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin Herra muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia,

²² ja israelilaiset saattoivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan.

²³ Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja kaikki faraon hevoset, vaunut ja ratsumiehet tulivat israelilaisten perässä keskelle merta.

²⁴ Aamuvartion aikaan HERRA katsoi tulipatsaasta ja pilvestä egyptiläisten leiriä ja saattoi heidän leirinsä sekasortoon.

²⁵ Hän saattoi heidän vaunujensa pyörät irtoamaan, niin että heidän kulkunsa kävi raskaaksi. Egyptiläiset sanoivat: ”Paetkaamme Israelia, sillä HERRA sotii heidän puolestaan egyptiläisiä vastaan.”

²⁶ Silloin HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi meren ylle, että vedet palaisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän vaununsa ja ratsumiehensä.”

²⁷ Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja aamunkoitteessa meri palasi paikoilleen egyptiläisten paetessa sitä päin. Näin HERRA syöksi egyptiläiset keskelle merta.

²⁸ Vedet palasivat ja peittivät faraon koko sotajoukon, vaunut ja ratsumiehet, jotka olivat seuranneet israelilaisia keskelle merta. Heistä ei jäänyt jäljelle ainoatakaan.

²⁹ Mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan.

³⁰ Näin HERRA pelasti Israelin tuona päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla.

³¹ Israel näki suuren voiman , jota HERRA oli käyttänyt egyptiläisiä vastaan, ja kansa pelkäsi HERRAA ja uskoi HERRAAN ja hänen palvelijaansa Moosekseen.

2. Mooseksen 15

Israelilaisten kiitoslaulu

¹ Silloin Mooses ja israelilaiset lauloivat HERRALLE tämän laulun: ”Minä laulan HERRALLE , sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän mereen syöksi.

² Herra on minun voimani ja ylistyslauluni, hän tuli minulle pelastukseksi! Hän on minun Jumalani, ja hänen kunniaansa minä julistan, hän on isäni Jumala, ja häntä minä korotan.

³ HERRAON sotasankari, hänen nimensä on HERRA .

⁴ Faraon vaunut ja sotajoukot hän mereen syöksi, faraon parhaat vaunusoturit hukkuivat Kaislamereen.

⁵ Syvyys peitti heidät, he vajosivat pohjaan kuin kivi.

⁶ Sinun oikea kätesi, HERRA , on voimassaan majesteettinen. Sinun oikea kätesi, HERRA , murskaa vihollisen.

⁷ Valtasuuruudessasi sinä kukistat vastustajasi. Sinä päästät palavan vihasi valloilleen, ja se syö heidät kuin oljet.

⁸ Kun sinä puhalsit vihassasi , vedet kasaantuivat, virrat seisoivat kuin muuri, syvyydet jähmettyivät meren sydämessä.

⁹ Vihollinen sanoi: ’Minä ajan heitä takaa, minä saavutan heidät, minä jaan saaliin ja tyydytän heissä himoni. Minä paljastan miekkani, käteni hävittää heidät.’

¹⁰ Sinä panit tuulesi puhaltamaan, ja meri peitti heidät. He upposivat kuin lyijy valtaviin vesiin.

11 HERRA , kuka on sinun vertaisesi jumalien joukossa, kuka on sinun vertaisesi, sinä pyhydessä majesteettinen, sinä ylistettävissä teoissa pelottava, sinä ihmeitten tekijä!

12 Kun sinä ojensit oikean kätesi, maa nielaisi heidät.

13 Sinä johdatit armossasi tätä kansaa, jonka lunastit, sinä ohjasit sen voimallasi pyhille asuinsijoillesi.

14 Kansat kuulivat sen ja vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat.

15 Silloin pelästyivät Edomin ruhtinaat, vavistus valtasi Mooabin sankarit, kaikki Kanaanin asukkaat raukesivat pelosta.

16 Heidät valtasi kauhu ja pelko. Sinun voimasi suuruuden tähden he ovat mykkiä kuin kivi, kunnes kansasi, HERRA , on päässyt perille, kunnes on päässyt perille kansa, jonka olet omaksesi ostanut.

17 Sinä viet heidät perille ja juurrutat heidät perintövuorellesi, paikkaan, jonka sinä, HERRA , olet tehnyt asunnoksesi, pyhäkköön, jonka sinun kätesi, Herra, ovat valmistaneet.

18 HERRAon kuningas aina ja ikuisesti.”

19 Kun faraon hevoset vaunuineen ja ratsumiehineen pääsivät keskelle merta, HERRA antoi meren vesien palata paikoilleen, heidän päälleen, mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin.

Mirjamin kiitoslaulu

20 Sitten naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä rumpuja lyöden ja karkeloiden.

21 Mirjam johti heidät lauluun: ”Laulakaa HERRALLE , sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän mereen syöksi.”

Kansa napisee Maarassa

22 Mooses käski israelilaisten lähteä liikkeelle Kaislamereltä, ja he lähtivät Suurin autiomaahan. He kulkivat kolme päivää autiomaassa löytämättä vettä.

²³Sitten he tulivat Maaraan, mutta he eivät voineet juoda Maaran vettä, koska se oli karvasta. Siksi paikalle annettiin nimi Maara .

²⁴Kansa napisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Mitä me juomme?”

²⁵Silloin Mooses huusi HERRAN puoleen, ja HERRA näytti hänelle puun. Mooses heitti sen veteen, ja vesi muuttui makeaksi. Siellä Herra antoi lain ja oikeuden kansalle, ja siellä hän koetteli sitä.

²⁶Hän sanoi: ”Jos sinä kuuntelet HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä ja teet sen, mikä on oikein hänen silmissään, otat varteen hänen käskynsä ja noudatat kaikkia hänen lakejaan, minä en pane vaivaksesi yhtäkään niistä sairauksista, joilla olen vaivannut egyptiläisiä, sillä minä olen HERRA , sinun parantajasi.”

²⁷Sitten israelilaiset tulivat Eelimiin, missä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmua. Siellä he leiriytyivät veden ääreen.

2. Mooseksen 16

Kansa napisee Siinin autiomaassa

¹Israelilaiset lähtivät liikkeelle Eelimistä. Toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, koko Israelin seurakunta saapui Siinin autiomaahan, joka on Eelimin ja Siinain välillä.

²Autiomaassa koko Israelin seurakunta alkoi napista Moosesta ja Aaronia vastaan.

³Israelilaiset sanoivat heille: ”Jospa olisimme saaneet surmamme HERRAN kädestä silloin, kun istuimme Egyptin maassa lihapatojen ääressä ja söimme kylliksemme leipää! Tehän olette tuoneet meidät tänne autiomaahan antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään.”

⁴Silloin HERRA sanoi Moosekselle: ”Minä annan sataa teille leipää taivaasta. Kansa menköön kunakin päivänä keräämään sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen sitä, vaeltaako se minun opetukseni mukaan vai ei.

⁵ Kun he kuudentena päivänä valmistavat sen, mitä ovat tuoneet, sitä on oleva kaksi kertaa niin paljon kuin mitä he kokoavat muina päivinä.”

⁶ Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: ”Illalla te tulette tietämään, että HERRA toi teidät pois Egyptin maasta,

⁷ ja aamulla te näette HERRAN kirkkauden. Herra on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Mitä me olemme, että te meitä vastaan napisette?”

⁸ Mooses sanoi: ” HERRA antaa teille illalla lihaa syödäksenne ja aamulla leipää yltä kyllin. HERRA on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Mitä me olemme? Ette te napise meitä vastaan, vaan HERRAA vastaan.”

Viiriäiset ja manna

⁹ Sitten Mooses sanoi Aaronille: ”Sano koko Israelin seurakunnalle: ’Astukaa HERRAN eteen, sillä hän on kuullut teidän napinanne.’”

¹⁰ Aaronin puhuessa koko Israelin seurakunnalle kaikki kääntyivät autiomaahan päin. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi pilvessä.

¹¹ HERRA puhui Moosekselle:

¹² ”Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Sano heille: ’Iltahämärissä saatte lihaa syödäksenne ja aamulla saatte leipää yltä kyllin. Näin te tulette tietämään, että minä olen HERRA , teidän Jumalanne.’”

¹³ Illalla leiriin tuli viiriäisiä niin paljon, että ne peittivät sen. Aamulla leirin ympärillä oli kastetta.

¹⁴ Kun kaste oli haihtunut, israelilaiset näkivät, että autiomaassa oli maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, kuin hienoa huurretta maassa.

¹⁵ Katsellessaan sitä he kyselivät toisiltaan: ”Mitä tämä on?” He eivät näet tienneet, mitä se oli. Mooses sanoi heille: ”Se on leipää, jota HERRA on antanut teille syötäväksi.

¹⁶ Näin HERRA on käskenyt: Kootkaa sitä sen verran kuin kukin syö, oomerimitta henkeä kohti, niin monta kuin teitä on. Kootkoon kukin niin monelle kuin hänen teltassaan on asuvia.”

¹⁷ Israelilaiset tekivät niin ja kokosivat, kuka enemmän, kuka vähemmän.

¹⁸ Kun he mittasivat sen oomer-mitalla, ei sille, joka oli koonnut enemmän, jäänyt liikaa, eikä sillä, joka oli koonnut vähemmän, ollut liian vähän. Jokainen oli koonnut sen verran kuin tarvitsi.

¹⁹ Mooses sanoi heille: ”Kukaan ei saa jättää siitä mitään jäljelle aamuksi.”

²⁰ Muutamat eivät kuitenkaan totelleet Moosesta vaan jättivät sitä jäljelle aamuksi, mutta siihen tuli matoja, ja se alkoi haista. Silloin Mooses vihastui heihin.

²¹ Israelilaiset kokosivat sitä joka aamu sen mukaan, kuinka paljon kukin tarvitsi. Kun aurinko alkoi paahtaa, se suli.

Sapatiksi hankittava manna

²² Kuudentena päivänä israelilaiset kokosivat ruokaa kaksinkertaisen määrän, kaksi oomeria henkeä kohti, ja kaikki kansan päämiehet tulivat kertomaan siitä Moosekselle.

²³ Silloin hän sanoi heille: ”Näin on HERRA puhunut: Huomenna on levon päivä, HERRALLE pyhitetty sapat. Leipokaa mitä leivotte, keittäkää mitä keitätte, ja pankaa talteen huomiseksi kaikki, mitä jää jäljelle.”

²⁴ Niin israelilaiset jättivät sitä aamuksi, niin kuin Mooses oli käskenyt. Se ei alkanut haista, eikä siihen tullut matoja.

²⁵ Mooses sanoi: ”Syökää se tänään, sillä tänä päivänä on HERRAN sapat. Tänään ette löydä maasta mitään.

²⁶ Kuutena päivänä kootkaa sitä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapat, eikä sitä silloin ole.”

²⁷ Muutamat kansasta lähtivät kuitenkin kokoamaan ruokaa seitsemäntenä päivänä, mutta eivät löytäneet mitään.

²⁸ Silloin HERRA sanoi Moosekselle: ”Kuinka kauan te kieltäydytte noudattamasta minun lakejani ja opetuksiani?

²⁹Ymmärtäkää, että HERRA on antanut teille sapatin. Sen tähden hän antaa teille kuudentena päivänä kahden päivän ruuan. Jokaisen tulee pysyä silloin aloillaan. Kukaan ei saa lähteä paikaltaan seitsemäntenä päivänä.”

³⁰Niin kansa lepäsi seitsemäntenä päivänä.

³¹Israelin kansa antoi ruualle nimen manna. Se oli valkoisen korianterin siemenen kaltaista ja maistui hunajaleivokselta.

³²Mooses sanoi: ”Näin on HERRA käskennyt: Säilyttäkää täysi oomer mannaa tuleville sukupolville, että nekin näkisivät ruuan, jolla minä ruokin teitä autiomaassa, kun vein teidät pois Egyptin maasta.”

³³Mooses sanoi Aaronille: ”Ota ruukku ja pane siihen täysi oomer mannaa ja aseta se HERRAN eteen säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen.”

³⁴Niin Aaron asetti sen talteen todistuksen arkun eteen, niin kuin HERRA oli Moosesta käskennyt.

³⁵Israelilaiset söivät mannaa neljäkymmentä vuotta, siihen asti, kun he tulivat asuttuun maahan. He söivät mannaa, kunnes tulivat Kanaaninmaan rajalle.

³⁶Oomer on kymmenesosa eefaa.

2. Mooseksen 17

Vettä kalliosta

¹Koko israelilaisten seurakunta lähti liikkeelle Siinin autiomaasta ja kulki pysähdyspaikasta toiseen HERRAN käskyn mukaan. He leiriytyivät Refidimiin, mutta siellä ei ollut vettä kansalle juotavaksi.

²Kansa nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Antakaa meille vettä, että saamme juoda!” Mooses vastasi heille: ”Miksi te riitelette minun kanssani? Miksi kiusaatte HERRAA ?”

³Mutta kansalla oli siellä jano, ja se halusi vettä. Se napisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Minkä tähden olet tuonut meidät Egyptistä? Siksikö, että haluat tappaa meidät janoon lapsinemme ja karjoinemme?”

⁴ Silloin Mooses huusi avukseen HERRAA ja sanoi: ”Mitä minä teen tälle kansalle? Kohta he kivittävät minut.”

⁵ HERRA vastasi Moosekselle: ”Mene kansan edellä ja ota mukaasi Israelin vanhimpia. Ota käteesi sauva, jolla löit Niiliä, ja mene.

⁶ Minä seison siellä edessäsi Hoorebin luona olevalla kalliolla. Lyö kalliota, niin siitä lähtee vettä, ja kansa saa juoda.” Mooses teki niin Israelin vanhimpien nähden.

⁷ Hän antoi sille paikalle nimet Massa ja Meriba , koska israelilaiset riitelivät siellä ja kiusasivat HERRAA sanoen: ”Onko HERRA meidän keskellämme vai ei?”

Voitto amalekilaisista

⁸ Sitten Amalek tuli Refidimiin taistelemaan Israelia vastaan.

⁹ Mooses sanoi Joosualle: ”Valitse meille miehiä ja lähde taisteluun Amalekia vastaan. Huomenna minä asetun seisomaan kukkulan huipulle Jumalan sauva kädessäni.”

¹⁰ Joosua teki niin kuin Mooses oli hänelle sanonut ja taisteli Amalekia vastaan, kun taas Mooses, Aaron ja Huur nousivat kukkulan huipulle.

¹¹ Kun Mooses piti kätensä ylhäällä, Israel oli voitolla, mutta kun hän laski kätensä, Amalek pääsi voitolle.

¹² Mooseksen kädet alkoivat kuitenkin painaa. Silloin Aaron ja Huur ottivat kiven ja asettivat sen hänen alleen, ja hän istui sille. Sitten Aaron ja Huur tukivat hänen käsiään, toinen toiselta ja toinen toiselta puolelta, ja niin hänen kätensä pysyivät vakaina auringonlaskuun asti.

¹³ Näin Joosua nujersi Amalekin ja sen sotajoukot miekalla.

¹⁴ HERRA sanoi Moosekselle: ”Kirjoita tämä muistutukseksi kirjaan ja teroita sitä Joosualle: ’Minä pyyhin Amalekin muiston täydellisesti pois taivaan alta.’”

¹⁵ Sitten Mooses rakensi alttarin ja antoi sille nimen ” HERRA on minun lippuni”

¹⁶ ja sanoi: ”Totisesti, Herran valtaistuimen kautta, HERRALLA on sota Amalekia vastaan polvesta polveen.”

2. Mooseksen 18

Jetro tulee tervehtimään Moosesta

¹ Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, kuuli, mitä kaikkea Jumala oli tehnyt Mooseksen ja kansansa Israelin hyväksi ja miten HERRA oli tuonut Israelin pois Egyptistä.

² Mooseksen appi Jetro otti mukaansa Sipporan, Mooseksen vaimon, jonka Mooses oli lähettänyt pois,

³ sekä tämän kaksi poikaa. Toinen heistä oli nimeltään Geersom , sillä Mooses oli sanonut: ”Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla.”

⁴ Toisen nimi oli Elieser , koska Mooses oli sanonut: ”Isäni Jumala oli apunani ja pelasti minut faraon miekalta.”

⁵ Mooseksen appi Jetro, Mooseksen pojat ja hänen vaimonsa tulivat hänen luokseen autiomaahan, jossa hän oli leiriytynään Jumalan vuoren juurella.

⁶ Jetro lähetti sanan Moosekselle: ”Minä, Jetro, sinun appesi, olen tullut luoksesi vaimosi ja hänen kahden poikansa kanssa.

⁷ Silloin Mooses lähti appeaan vastaan, kumarsi syvään ja suuteli häntä. He tervehtivät toisiaan ja menivät sitten telttaan.

⁸ Mooses kertoi apelleen kaikesta, mitä HERRA oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille Israelin tähden, sekä kaikista vaikeuksista, jotka olivat kohdanneet heitä matkalla, ja siitä, kuinka HERRA oli pelastanut heidät.

⁹ Jetro iloitsi kaikesta hyvästä, mitä HERRA oli tehnyt Israelille pelastaessaan heidät egyptiläisten käsistä.

¹⁰ Hän sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA, joka on vapauttanut teidät egyptiläisten ja faraon käsistä, hän, joka on pelastanut kansansa egyptiläisten vallasta.

¹¹ Nyt minä tiedän, että HERRA on kaikkia jumalia suurempi. Egyptiläisille tapahtui näin, koska he olivat röyhkeitä Israelia kohtaan.”

¹² Jetro, Mooseksen appi, toi polttouhrin ja teurasuhreja Jumalalle, ja Aaron sekä kaikki Israelin vanhimmat tulivat aterioimaan Mooseksen apen kanssa Jumalan eteen.

Jetron neuvoo Moosetta

¹³ Seuraavana päivänä Mooses istui jakamaan oikeutta kansalle, ja kansa seisoi Mooseksen ympärillä aamusta iltaan.

¹⁴ Mutta kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä hän teki kansan vuoksi, hän kysyi: ”Mitä sinä teet tälle kansalle? Miksi sinä istut yksin ja koko kansa seisoo ympärilläsi aamusta iltaan?”

¹⁵ Mooses vastasi apelleen: ”Siksi, että kansa tulee luokseni pyytämään Jumalta neuvoa.

¹⁶ Kun heillä on jokin riita-asia, he tulevat luokseni, ja minä jaan oikeutta heidän ja heidän lähimmäistensä välillä sekä ilmoitan heille Jumalan lait ja opetukset.”

¹⁷ Silloin Mooseksen appi sanoi hänelle: ”Tässä asiassa et toimi viisaasti.

¹⁸ Sinä uuvutat täysin sekä itsesi että tämän kansan, joka on kanssasi, sillä tämä tehtävä on sinulle liian raskas. Sinä et voi suoriutua siitä yksinäsi.

¹⁹ Kuule nyt, mitä minä sanon. Minä neuvon sinua, ja Jumala on oleva sinun kanssasi. Edusta sinä kansaa Jumalan edessä ja saat sen asiat Jumalan eteen.

²⁰ Kehota heitä noudattamaan lakeja ja opetuksia ja tee heille tiettäväksi tie, jota heidän on kuljettava, ja se, mitä heidän on tehtävä.

²¹ Sinun tulee kuitenkin valita koko kansasta kykeneviä ja Jumalaa pelkääviä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia miehiä ja asettaa heidät tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi kansalle.

²² Jakakoot he vakituisesti oikeutta kansalle ja tuokoot kaikki suuret asiat sinun tietosi, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaisivat itse. Kevennä näin taakkaasi, ja kantakoot he sitä kanssasi.

²³ Jos näin teet ja Jumalakin sinua siihen käskee, sinä selviydyt, ja myös koko tämä kansa pääsee kotiinsa rauhassa.”

²⁴ Mooses kuunteli appensa neuvoa ja teki aivan niin kuin tämä oli sanonut.

²⁵ Hän valitsi kykeneviä miehiä koko Israelista ja asetti heidät tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi kansan johtoon.

²⁶ He jakoivat vakituisesti oikeutta kansalle. Vaikeat asiat he veivät Moosekselle, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaisivat itse.

²⁷ Sitten Mooses saattoi appensa matkaan, ja tämä meni omaan maahansa.

2. Mooseksen 19

SIINAIN LAKI JA LIITTO Herra ilmestyy Siinainvuorella

¹ Kolmantena kuukautena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta – samana kuukauden päivänä – he tulivat Siinain autiomaahan.

² He olivat lähteneet Refidimistä ja tulivat Siinain autiomaahan. Siellä Israel leiriytyi vuoren juurelle,

³ ja Mooses nousi vuorelle Jumalan luo. HERRA kutsui häntä vuorelta ja sanoi: ”Sano näin Jaakobin heimolle, kerro israelilaisille:

⁴ ”Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivin ja tuonut teidät luokseni.

⁵ Jos te nyt kuuntelette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, teistä tulee minun oma kansani kaikkien kansojen joukossa. Koko maa on minun,

⁶mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani.’ Nämä sanat sinun on puhuttava israelilaisille.”

⁷Tultuaan takaisin Mooses kutsui kokoon kansan vanhimmat ja kertoi heille kaikki ne sanat, jotka HERRA oli käsenyt hänen puhua.

⁸Silloin koko kansa vastasi yhtenä miehenä: ”Me teemme kaiken, mitä HERRA on puhunut.” Mooses vei kansan vastauksen HERRALLE .

⁹Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Minä tulen paksun pilven peitossa sinun luoksesi, että kansa kuulisi minun puhuvan kanssasi ja uskoisi aina myös sinua.” Kun Mooses oli kertonut HERRALLE kansan vastauksen,

¹⁰HERRA sanoi Moosekselle: ”Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänään ja huomenna, ja peskoot he vaatteensa.

¹¹Heidän tulee olla valmiina kolmanteen päivään mennessä, sillä kolmantena päivänä HERRA laskeutuu koko kansan nähden alas Siinainvuorelle.

¹²Määrää kansalle raja ja sano: ’Varokaa nousemasta vuorelle tai koskemasta sen juureen. Jokainen, joka koskee vuoreen, on surmattava.

¹³Häneen ei saa kuitenkaan koskea käsin, vaan hänet pitää kivittää tai ampua jousella. On kyseessä eläin tai ihminen, syyllinen ei saa jäädä eloon.’ Vasta kun pitkä torven puhallus kuuluu, he saavat nousta vuorelle.”

¹⁴Mooses tuli alas vuorelta kansan luo ja pyhitti kansan, ja he pesivät vaatteensa.

¹⁵Hän sanoi kansalle: ”Olkaa valmiita kolmanteen päivään mennessä. Kukaan ei saa koskea naiseen.”

¹⁶Kolmannen päivän aamuna alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle. Kuului hyvin voimakas soofar-torven ääni, ja koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta.

¹⁷Silloin Mooses vei kansan leiristä kohtaamaan Jumalaa, ja he asettuivat seisomaan vuoren juurelle.

¹⁸Koko Siinainvuori peittyi savuun, koska HERRA oli laskeutunut sille tullessa. Siitä nousi savua kuin sulatusuunista, ja koko vuori vavahteli ankarasti.

¹⁹Soofar-torven ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylisten.

²⁰HERRA laskeutui Siinainvuorelle, vuoren huipulle. Sitten HERRA kutsui Mooseksen vuoren huipulle, ja Mooses nousi sinne.

²¹HERRA sanoi Moosekselle: ”Laskeudu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta HERRAN luo katselemaan, sillä silloin monet kansasta kuolevat.

²²Pappienkin, jotka saavat lähestyä HERRAA , pitää pyhittäytyä, ettei HERRA tuhoaisi heitä.”

²³Mutta Mooses vastasi HERRALLE : ”Kansa ei voi nousta Siinainvuorelle, sillä sinä olet jo varoittanut meitä ja sanonut: ’Vedä raja vuoren juurelle ja pyhitä vuori.’”

²⁴Niin HERRA sanoi hänelle: ”Lähde alas ja tule taas ylös Aaron mukasi. Mutta papit ja kansa älkööt tunkeutuko ylös HERRAN luo, ettei hän murskaisi heitä.”

²⁵Mooses laskeutui kansan luo ja kertoi heille kaiken.

2. Mooseksen 20

Kymmenen käskyä

¹Sitten Jumala puhui kaikki nämä sanat:

²”Minä olen HERRA , sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

³Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

⁴Älä tee itsellesi patsasta äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla.

⁵Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, HERRA , sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljänteen polveen saakka, jos he vihaavat minua,

⁶mutta osoitan armoa niille tuhansille , jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

⁷Älä lausu turhaan HERRAN , sinun Jumalasi, nimeä, sillä HERRA ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu hänen nimensä turhaan.

⁸Muista pyhittää lepopäivä.

⁹Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi,

¹⁰mutta seitsemäs päivä on HERRAN , sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä alueellasi asuva muukalainen.

¹¹Sillä kuutena päivänä HERRA teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. Sen tähden HERRA siunasi sapatinpäivän ja pyhitti sen.

¹²Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että eläisit kauan siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, sinulle antaa.

¹³Älä tapa .

¹⁴Älä tee huorin.

¹⁵Älä varasta.

¹⁶Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.

¹⁷Älä himoitse lähimmäisesi taloa. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.”

Kansa pelkää

¹⁸Koko kansa näki tulenleimaukset ja vuoren savuamisen ja kuuli jylinän ja soofar-torven äänen. Tämän nähdessään kansa vapisi ja pysytteli loitolla.

¹⁹Israelilaiset sanoivat Moosekselle: ”Puhu sinä meidän kanssamme, me kuuntelemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuolisi.”

²⁰Silloin Mooses vastasi kansalle: ”Älkää pelätkö, sillä Jumala on tullut sitä varten, että hän koettelisi teitä ja että hänen pelkonsa pysyisi teissä , niin ettette tekisi syntiä.”

²¹Kansa seisoj kaukana, mutta Mooses lähestyi synkkää pilveä, jossa Jumala oli.

Laki alttarista

²²HERRAsanoi Moosekselle: ”Sinun tulee sanoa israelilaisille näin: Te olette nähneet, että minä olen puhunut teille taivaasta.

²³Älkää tehkö muita jumalia minun rinnalleni. Älkää tehkö itsellenne hopeisia tai kultaisia jumalia.

²⁴Tee minulle maa-alttari ja uhraa sen päällä polttouhrisi ja yhteysuhrisi, lampaasi ja nautasi. Jokaisessa paikassa, jonka minä pyhitän nimelleni , minä tulen sinun luoksesi ja siunaan sinua.

²⁵Jos sinä kuitenkin teet minulle kivialttarin, älä rakenna sitä hakatusta kivistä, sillä jos sinä kosket kiveen taltallasi, sinä saastutat sen.

²⁶Älä myöskään nouse portaita myöten minun alttarilleni, ettei häpysi paljastuisi sen päällä.”

2. Mooseksen 21

Laki heprealaisista orjista

¹”Nämä ovat ne säädökset, jotka sinun tulee antaa israelilaisten noudatettaviksi:

²Kun ostat heprealaisen orjan, hänen on palveltava kuusi vuotta, mutta seitsemäntenä hän pääsköön vapaaksi maksutta.

³Jos orja on tullut yksinään, hänen on lähdettävä pois yksinään, mutta jos hänellä tullessaan oli vaimo, vaimo lähteköön hänen kanssaan.

⁴ Jos hänen isäntänsä on antanut hänelle vaimon ja tämä on synnyttänyt hänelle poikia tai tyttäriä, vaimo lapsineen jääköön isännälle, ja mies lähteköön yksinään.

⁵ Mutta jos orja vakuuttaa: 'Minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani enkä halua päästä vapaaksi',

⁶ hänen isäntänsä vieköön hänet Jumalan eteen, asettakoon hänet ovea tai ovenpieltä vasten ja lävistäköön hänen korvansa naskalilla, ja orja jääköön ainiaaksi isännälleen.

⁷ Jos joku myy tyttärensä orjaksi, tämä ei pääse vapaaksi niin kuin miesorjat.

⁸ Jos hän ei miellytä isäntäänsä, joka on valinnut hänet itselleen, isännän on sallittava, että hänet lunastetaan. Vieraaseen kansaan isännällä ei ole valtaa naista myydä, sillä silloin hän olisi petollinen tätä kohtaan.

⁹ Jos isäntä määrää hänet pojalleen, hänen on saatava nauttia tyttärien oikeuksia.

¹⁰ Jos isäntä ottaa toisen vaimon, hän ei saa vähentää ensimmäisen ravintoa, vaatetusta tai aviollista oikeutta.

¹¹ Jos hän ei anna naiselle näitä kolmea, tämä saa lähteä pois maksutta ja korvauksetta.”

Laki väkivaltarikoksista

¹²”Se, joka lyö ihmistä niin, että tämä kuolee, on surmattava.

¹³ Jos hän ei ole tehnyt sitä harkiten, vaan Jumala salli sen tapahtua hänen kätensä kautta, hän voi paeta paikkaan, jonka minä sinulle osoitan.

¹⁴ Mutta jos joku on niin julkea, että tappaa lähimmäisensä kavalasti, sinun on jopa minun alttarini luota vietävä hänet surmattavaksi.

¹⁵ Se, joka lyö isäänsä tai äitiään, on surmattava.

¹⁶ Se, joka kaappaa ihmisen ja joko myy hänet tai pitää häntä hallussaan, on surmattava.

¹⁷ Se, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava.

¹⁸ Jos miehet riitelevät ja toinen lyö toista kivellä tai nyrkillä, niin että toinen ei kuole vaan joutuu vuoteenomaksi

¹⁹ mutta pystyy nousemaan ja kulkemaan ulkona omin avuin, lyöjä on vapautettava rangaistuksesta. Hänen on kuitenkin korvattava toisen sairausaika ja pidettävä hänestä huolta, kunnes hän paranee kokonaan.

²⁰ Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan sauvalla, niin että tämä kuolee hänen käsiinsä, lyöjää rangaistakoon .

²¹ Jos orja kuitenkin elää päivän tai kaksi, älköön lyöjää rangaistako , sillä orja on hänen omaisuuttaan.

²² Jos miehet tappelevat ja satuttavat raskaana olevaa naista, niin että hän synnyttää ennenaikaisesti, mutta muuta vahinkoa ei tapahdu, syyllistä on sakotettava sen mukaan, mitä naisen puoliso häneltä vaatii. Maksu on suoritettava oikeuden päätöksen mukaan.

²³ Mutta jos muuta vahinkoa tapahtuu, annettakoon henki hengestä,

²⁴ silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta,

²⁵ palovamma palovammasta, haava haavasta, ruhje ruhjeesta.

²⁶ Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan silmään ja turmelee sen, hän päästäköön tämän vapautteen hyvitykseksi silmästä.

²⁷ Samoin, jos hän lyö orjaltaan tai orjattareltaan hampaan suusta, hän päästäköön tämän vapautteen hyvitykseksi hampaasta.”

Omistajan vastuu

²⁸ ”Jos härkä puskee miehen tai naisen kuoliaaksi, härkä on kivitettävä eikä sen lihaa saa syödä. Härän omistaja on kuitenkin vapautettava rangaistuksesta.

²⁹ Mutta jos härkä on puskenut aikaisemminkin eikä sen isäntä varoituksista huolimatta ole vartioinut sitä ja jos tämä härkä tappaa miehen tai naisen, se pitää kivittää, ja myös sen isäntä on surmattava.

³⁰ Jos hänelle kuitenkin määrätään lunastusmaksu, hänen on maksettava henkensä lunnaiksi niin paljon kuin hänelle määrätään.

³¹ Jos härkä puskee kuoliaaksi pojan tai tytön, on meneteltävä saman lain mukaan.

³² Jos härkä puskee kuoliaaksi orjan tai orjattaren, omistajan on maksettava hänen isännälleen kolmekymmentä hopeasekeliä ja härkä on kivitettävä.

³³ Jos joku jättää kaivon auki tai kaivaa kaivon eikä peitä sitä ja härkä tai aasi putoaa siihen,

³⁴ kaivon omistaja korvatkoon eläimen sen isännälle rahassa, mutta pitääköön itsellään kuolleen eläimen.

³⁵ Jos jonkun härkä puskee toisen härän kuoliaaksi, elävä härkä on myytävä ja sen hinta jaettava puoliksi. Myös kuollut härkä tulee jakaa puoliksi.

³⁶ Mutta jos oli tiedossa, että härkä oli puskenut ennenkin, eikä sen isäntä ollut vartioinut sitä, hänen on korvattava härkä härällä. Kuollut eläin jääköön hänelle.

³⁷ Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tai myy sen, hänen on korvattava härkä viidellä naudalla ja lammas neljällä lampaalla.”

2. Mooseksen 22

Korvausta koskevia lakeja

¹”Jos varas tavataan murtautumasta sisään ja hänet lyödään kuoliaaksi, hänen verensä vuodattamisesta ei tule syylliseksi.

² Mutta jos aurinko oli jo noussut, tappaja tulee syylliseksi veren vuodattamisesta. Varkaan on maksettava korvaus, mutta jos hän on varaton, hänet on myytävä varastetun tavaran hinnasta.

³ Jos se, mitä on varastettu, olipa se härkä, aasi tai lammas, kuitenkin löydetään hänen hallustaan elossa, hänen pitää korvata se kaksinkertaisesti.

⁴ Jos joku turmelee toisen pellon tai viinitarhan päästämällä siihen eläimiään ja syöttämällä niitä siellä, hänen on korvattava vahinko peltonsa tai viinitarhansa parhaasta sadosta.

⁵ Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin niin, että kuhilaat, vilja tai pelto palavat, on palon sytyttäjän korvattava se, mikä on palanut.

⁶ Jos joku antaa toiselle rahaa tai tavaraa säilytettäväksi ja se varastetaan tämän talosta, on varkaan, jos hänet löydetään, korvattava se kaksinkertaisesti.

⁷ Ellei varasta löydetä, talon omistajan on astuttava Jumalan eteen ja vannottava, ettei hän ole ottanut toisen omaisuutta.

⁸ Jokaisessa rikosasiassa, koskee se härkää, aasia, lammasta, vaatetta tai mitä tahansa kadoksissa olevaa, josta joku sanoo: 'Tämä se on', on kummankin kanta tuotava Jumalan eteen. Sen, jonka Jumala tuomitsee syylliseksi, on korvattava lähimmäiselleen kaksinkertaisesti.

⁹ Jos joku antaa toiselle aasin, härän, lampaan tai minkä tahansa eläimen säilytettäväksi ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään kenenkään näkemättä,

¹⁰ HERRAN edessä vannottu vala ratkaiskoon heidän välinsä. Ellei toinen ole kajonnut toisen omaisuuteen, omistajan on hyväksyttävä vala eikä korvausta tarvitse maksaa.

¹¹ Mutta jos eläin on varastettu häneltä, varkaan tulee maksaa omistajalle korvaus.

¹² Jos eläin on raadeltu kuoliaaksi, se on tuotava todisteeksi. Raadellusta eläimestä ei tarvitse maksaa korvausta.

¹³ Jos joku lainaa lähimmäiseltään eläimen ja se vammautuu tai kuolee eikä sen omistaja ole paikalla, siitä on maksettava korvaus.

¹⁴ Jos sen omistaja on paikalla, korvausta ei tarvitse maksaa. Jos se oli vuokralla, olkoon vuokra korvauksena.”

Eri aiheita koskevia lakeja

¹⁵”Jos mies viettelee neitsyen, jota ei ole kihlattu, ja makaa hänen kanssaan, miehen on maksettava morsiamenhinta ja otettava tyttö vaimokseen.

¹⁶Jos tytön isä kuitenkin kieltäytyy antamasta häntä miehelle, tämän on silti maksettava rahassa sama morsiamenhinta kuin neitsyestä.

¹⁷Älä salli noitanaisen elää.

¹⁸Jokainen, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava.

¹⁹Jos joku uhraa muille jumalille kuin HERRALLE , hänet vihittäköön tuhon omaksi.

²⁰Älä sorra äläkä ahdistaa muukalaista, sillä te itse olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.

²¹Älä sorra leskiä äläkä orpoja.

²²Jos sinä sorrat heitä ja he huutavat minua avukseen, minä kuulen heidän huutonsa.

²³Silloin minun vihani syttyy, ja minä surmaan teidät miekalla, niin että teidän vaimoistanne tulee leskiä ja lapsistanne orpoja.

²⁴Jos lainaat rahaa jollekin keskuudessasi asuvalle kansani köyhälle, älä menettele häntä kohtaan koronkiskurin tavoin. Älä pane korkoa hänen maksettavakseen.

²⁵Jos otat lähimmäiseltäsi pantiksi viitan, anna se hänelle takaisin, ennen kuin aurinko laskee.

²⁶Se on näet hänen ainoa peitteensä, hänen ihonsa verho. Mihin hän muuten voi kääriytyä levolle käydessään? Jos hän huutaa minua avukseen, minä kuulen häntä, sillä minä olen armollinen.

²⁷Älä herjaa Jumalaa äläkä kiroa kansasi ruhtinasta.

²⁸Älä viivyttelä antamasta minulle antia vilja- ja viinisatosi parhaasta osasta. Anna minulle esikoispoikasi.

²⁹Tee samoin naudoillesi ja lompaillesi. Niiden esikoinen saa olla seitsemän päivää emänsä kanssa, mutta kahdeksantena päivänä anna se minulle.

³⁰Olkaa minulle pyhitetty kansa. Älkää syökö pedon raateleman eläimen lihaa, vaan heittäkää se koirille.”

2. Mooseksen 23

Kehotus oikeamielisyyteen

¹”Älä levitä perättömiä huhuja äläkä anna apuasi jumalattomalle rupeamalla vääräksi todistajaksi.

²Älä ole joukon mukana tekemässä pahaa äläkä todista riita-asiassa niin, että taivut enemmistön mukana vääristämään totuuden.

³Älä suosi vähäosaista hänen riita-asiassaan.

⁴Jos tapaat vihollisesi härän tai aasin eksyksissä, sinun on vietävä se hänelle takaisin.

⁵Jos näet vihamiehesi aasin makaavan kuormansa alla, älä jätä auttamatta, vaan auta häntä nostamaan se jaloilleen.

⁶Älä vääristä köyhän lähimmäisesi oikeutta hänen riita-asiassaan.

⁷Pysy erossa väärästä asiasta. Älä surmaa viatonta ja vanhurskasta, sillä minä en julista syyllistä syyttömäksi.

⁸Älä myöskään ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee tarkkanäköisetkin ja vääristää vanhurskaiden sanat.

⁹Älä sorra muukalaista. Tehän tunnette muukalaisen mielen, koska olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.”

Seitsemäs vuosi ja viikon seitsemäs päivä

¹⁰”Kuutena vuotena kylvä maasi ja korjaa sen sato,

¹¹mutta seitsemäntenä anna sen levätä ja jätä sato korjaamatta, että kansasi köyhät saisivat syödä. Metsän eläimet syökööt loput. Tee samoin viinitarhallesi ja öljytarhallesi.

¹²Kuutena päivänä tee työtäsi, mutta seitsemäntenä lepää, että härkäsi ja aasisi voisivat levätä ja orjattaresi poika sekä muukalainen saisivat virkistyä.

¹³Noudattakaa kaikkea, mitä minä olen teille sanonut. Vieraiden jumalien nimiä älkää mainitko, älköön niitä kuuluko teidän suustanne.”

Kolme vuotuista juhlaa

¹⁴”Kolme kertaa vuodessa vietä juhlaa minun kunniakseni.

¹⁵Vietä happamattoman leivän juhlaa ja syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä, niin kuin minä olen sinua käsenyt, määrättynä aikana aabib-kuussa, sillä silloin sinä lähdit Egyptistä. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjin käsin.

¹⁶Vietä myös elonleikkuujuhlaa, kun korjaat ensihedelmät viljastasi, jonka olet kylvänyt peltoosi, ja hedelmänkorjuujuhlaa vuoden lopussa, kun olet koonnut vaivannäkösi tulokset pelloilta.

¹⁷Kolme kertaa vuodessa tulkoon koko miesväkesi Herran, HERRAN , kasvojen eteen.

¹⁸Älä uhraa minun teurasuhrini verta happaman leivän kanssa. Älköön juhlahuhrini rasvaa jääkö yön yli seuraavaan aamuun.”

Herran enkeli johdattajana

¹⁹”Tuo HERRAN , Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.

²⁰Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja viemään sinut siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut.

²¹Ole varuillasi hänen edessään ja tottele häntä. Älä kapinoi häntä vastaan, sillä hän ei siedä teidän rikoksianne, koska minun nimeni on hänessä.

²²Jos kuuntelet kaikessa hänen ääntään ja teet kaiken, mitä minä käsen, minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja ahdistajiesi ahdistaja.

²³Minun enkelini käy sinun edelläsi ja vie sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät.”

Varoituksia ja lupauksia

²⁴”Älä kumarra heidän jumaliaan, älä palvele niitä äläkä tee niin kuin he, vaan hävitä tyystin heidän patsaansa ja murskaa ne.

²⁵Palvele HERRAA , Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne.

²⁶Keskenmeno tai hedelmättömyyttä ei maassasi tule olemaan, ja minä annan sinun elää täyteen ikääsi.

²⁷Minä lähetän kauhuni sinun edellesi ja saatan hämminkiin kaikki kansat, joiden keskuuteen sinä menet, ja ajan kaikki vihollisesi pakoon sinun edeltäsi.

²⁸Minä lähetän herhiläisiä sinun edellesi, ja ne karkottavat hivviläiset, kanaanilaiset ja heettiläiset sinun tieltäsi.

²⁹Minä en kuitenkaan karkota heitä sinun edeltäsi yhdessä vuodessa, ettei maa autioituisi ja etteivät villieläimet kävisi sinulle liian lukuisiksi.

³⁰Vähä vähältä minä karkotan heidät sinun edeltäsi, kunnes olet tullut kyllin lukuisaksi ottaaksesi maan haltuusi.

³¹Minä säädän alueesi ulottumaan Kaislamerestä filistealaisten mereen ja autiomaasta Eufratvirtaan asti. Minä annan maan asukkaat valtaasi, ja sinä karkotat heidät edeltäsi.

³²Älä tee liittoa heidän ja heidän jumaliensa kanssa.

³³He eivät saa jäädä asumaan sinun maahasi, etteivät he saattaisi sinua tekemään syntiä minua vastaan. Jos sinä palvelet heidän jumaliaan, niistä tulee sinulle ansa.”

2. Mooseksen 24

Liiton tekeminen Siinailla

¹Herra sanoi Moosekselle: ”Nouskaa HERRAN luo, sinä ja Aaron, Naadab, Abihu ja seitsemänkymmentä Israelin vanhinta. Kumartukaa kasvoillenne maahan ollessanne vielä etäämmällä.

²Sitten Mooses lähestyköön yksinään HERRAA , mutta muut älkööt tulko lähelle ja kansa älköön nousko vuorelle hänen kanssaan.”

³Mooses palasi kertomaan kansalle kaikki HERRAN sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Silloin koko kansa vastasi yhteen ääneen: ”Kaiken, mitä HERRA on puhunut, me teemme.”

⁴Sitten Mooses kirjoitti muistiin kaikki HERRAN sanat. Seuraavana aamuna hän nousi varhain ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista heimon mukaan.

⁵Hän lähetti israelilaisia nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi HERRALLE .

⁶Mooses otti puolet uhrieläinten verestä ja pani sen maljoihin, ja toisen puolen hän pirskotti alttarille.

⁷Sitten hän otti liiton kirjan ja luki sen kansalle. Israelilaiset sanoivat: ”Me noudatamme ja tottelemme kaikkea, mitä HERRA on puhunut.”

⁸Mooses otti veren, pirskotti sitä kansan päälle ja sanoi: ”Tämä on liiton veri, sen liiton, jonka HERRA on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen mukaisesti.”

⁹Sitten Mooses nousi Aaronin, Naadabin, Abihun ja seitsemänkymmenen Israelin vanhimman kanssa vuorelle.

¹⁰He näkivät Israelin Jumalan. Hänen jalkojensa alla oli kiveys, joka oli kuin safiirikivestä tehty, puhdas kuin itse taivas.

¹¹Näitä israelilaisten valittuja vastaan Herra ei nostanut kättään. He saivat nähdä Jumalan, ja he söivät ja joivat.

Mooses kohtaa Herran Siinainvuorella

¹² HERRASanoi Moosekselle: ”Nouse minun luokseni vuorelle ja odota siellä, niin minä annan sinulle kivitaulut sekä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut opetettaviksi kansalle.”

¹³ Mooses ja hänen palvelijansa Joosua lähtivät, mutta ennen kuin Mooses nousi Jumalan vuorelle,

¹⁴ hän sanoi vanhimmille: ”Odottakaa meitä täällä, kunnes palaamme luoksenne. Ovathan Aaron ja Huur kanssanne. Se, jolla on jotakin asiaa, voi kääntyä heidän puoleensa.”

¹⁵ Kun Mooses nousi vuorelle, pilvi peitti vuoren,

¹⁶ ja HERRAN kirkkaus asettui Siinainvuorelle. Vuori oli kuusi päivää pilven peitossa, ja seitsemäntenä päivänä Herra kutsui Moosesta pilven keskeltä.

¹⁷ HERRANKirkkaus vuoren huipulla näytti israelilaisista kuluttavalta tulelta.

¹⁸ Mooses meni pilven sisään ja nousi vuoren huipulle. Hän viipyi vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

2. Mooseksen 25

ILMESTYSMAJA AUTIOMAASSA Uhrilahjat pyhäkön rakentamista varten

¹ HERRApuhui Moosekselle:

² ”Sano israelilaisille, että he tuovat minulle uhrilahjoja. Ottakaa vastaan lahja minulle jokaiselta, jonka sydän on siihen altis.

³ Tällaisia lahjoja teidän on otettava heiltä vastaan: kultaa, hopeaa ja vaskea,

⁴ sinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa ja vuohenkarvaa,

⁵ punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta,

⁶ öljyä lampuja varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten

⁷ sekä onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

⁸ Heidän tulee tehdä minulle pyhäkkö, niin että voin asua heidän keskellään.

⁹ Tehkää asumus ja kaikki sen esineet tarkoin sen mallin mukaan, jonka minä sinulle näytän.”

Liitonarkku ja armoistuin

¹⁰”Tehkööt israelilaiset akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean.

¹¹Päällystä se puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja tee sen ympärille kultareunus.

¹²Vala arkkua varten neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, kaksi rengasta toiselle sivulle ja kaksi toiselle.

¹³Tee kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla.

¹⁴Vie tangot arkun sivuilla oleviin renkaisiin sen kantamista varten.

¹⁵Tangot tulee jättää arkun renkaisiin, eikä niitä saa ottaa pois.

¹⁶Pane arkkuun todistuksen taulut, jotka minä sinulle annan.

¹⁷Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta, kaksi ja puoli kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.

¹⁸Tee kullasta takomalla kaksi kerubia, yksi armoistuimen kumpaankin päähän.

¹⁹Tee yksi kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän. Tehkää kerubit armoistuimen kumpaankin päähän.

²⁰Kerubien siivet olkoot levitettyinä ylöspäin, niin että ne peittävät armoistuimen. Kerubien kasvot olkoot vastakkain kohti armoistuinta.

²¹Aseta armoistuin arkun päälle ja pane arkkuun todistus, jonka minä sinulle annan.

²²Arkun luona minä kohtaan sinut, ja armoistuimelta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat liitonarkun päällä, minä puhun sinulle kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän.”

Pyhien leipien pöytä

²³”Tee myös pöytä akasiapuusta, kaksi kyynärää pitkä, kyynärän leveä ja puolitoista kyynärää korkea.

²⁴Päällystä se puhtaalla kullalla ja tee sen ympärille kultareunus.

²⁵Ympäröi se kämmenen korkuisella listalla ja tee listan ympärille kultareunus.

²⁶Tee pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitä renkaat sen neljän jalan kulmiin.

²⁷Renkaiden tulee olla listan alapuolella pidikkeinä tangoille, joilla pöytää kannetaan.

²⁸Tee tangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla; niillä kannetaan pöytää.

²⁹Tee pöytää varten myös kulhot ja kauhat, kannut ja kupit, joista juomauhrit kaadetaan. Tee ne puhtaasta kullasta.

³⁰Pane pyhät leivät minun eteeni pöydälle, ja olkoot ne siinä aina.”

Seitsenhaarainen lampunjalka

³¹”Tee myös lampunjalka puhtaasta kullasta. Tee se jalustoineen ja varsineen takomalla. Sen kuvut, nuput ja kukat olkoot samaa kappaletta kuin itse lamppu.

³²Lampunjalan sivuilta lähteköön kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta puolelta ja kolme haaraa toiselta.

³³Kussakin haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin tulee olla jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lähtevät lampunjalasta.

³⁴Lampunjalassa olkoon neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa.

³⁵Lampunjalasta lähtevien kuuden haaran, kunkin haaraparin, alla olkoon yksi nuppu.

³⁶ Nuput ja haarat olkoot samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se olkoon kokonaan taottu puhtaasta kullasta.

³⁷ Tehkää siihen seitsemän lamppua. Lamput tulee asettaa paikoilleen niin, että ne valaisevat lampunjalan etupuolta.

³⁸ Myös lampunjalan pihtien ja karstakuppien on oltava puhdasta kultaa.

³⁹ Lampunjalka ja kaikki nämä esineet on tehtävä yhdestä talentista puhdasta kultaa.

⁴⁰ Katso, että teet ne sen mallin mukaan, joka sinulle näytettiin vuorella.”

2. Mooseksen 26

Telttamaja

¹”Tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta, jotka on tehty kerratuista pellavalangoista sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista. Tee niihin taidokkaasti kerubeja.

² Kunkin kaistan pituuden tulee olla kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveyden neljä kyynärää. Kaikki kaistat olkoot samanmittaisia.

³ Viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa.

⁴ Tee silmukat sinipunaisesta langasta ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.

⁵ Tee viisikymmentä silmukkaa yhteen kaistaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen, vastaavan kaistan laitaan, toiseen yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat tulevat kohdakkain.

⁶ Tee myös viisikymmentä kultahakasta ja yhdistä kappaleet toisiinsa hakasilla niin, että niistä tulee yhtenäinen asumus.

⁷ Tee vielä vuohenkarvoista kudotuista kaistoista telttä asumuksen suojaksi. Tee näitä kaistoja yksitoista.

⁸Kunkin kaistan pituus olkoon kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Olkoot kaikki yksitoista kaistaa samanmittaisia.

⁹Liitä yhdeksi kappaleeksi viisi kaistaa erikseen, samoin kuusi kaistaa erikseen. Aseta jälkimmäisen kappaleen kuudes kaista kaksin kerroin teltan etupuolelle.

¹⁰Tee lisäksi viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan.

¹¹Tee myös viisikymmentä vaskihakasta, pistä hakaset silmukoihin ja liitä kankaat yhteen, niin että niistä tulee yhtenäinen telttä.

¹²Telttakaistojen ylimääräinen osa saa riippua puolen kaistan pituudelta asumuksen takasivulla.

¹³Kyynäränmitta telttakaistojen pituuden ylimääräisestä osasta saa riippua asumuksen kummallakin sivulla sitä peittämässä.

¹⁴Tee teltalle peite punaiseksi värjätyistä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

¹⁵Tee asumuksen seinälaudat akasiapuusta ja aseta ne pystyyn.

¹⁶Kunkin laudan tulee olla kymmenen kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.

¹⁷Jokaisessa laudassa tulee olla kaksi tappia, joilla laudat yhdistetään toisiinsa. Tee näin kaikki asumuksen laudat.

¹⁸Tee asumuksen eteläpuolta varten kaksikymmentä lautaa.

¹⁹Tee neljäkymmentä hopeajalustaa näiden kahdenkymmenen laudan alle, kaksi jalustaa kunkin laudan alle sen kahta tappia varten.

²⁰Samoin tee kaksikymmentä lautaa asumuksen toista, pohjoisen puolella olevaa sivua varten

²¹ja niille neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle.

²² Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tee kuusi lautta

²³ ja lisäksi kaksi kaksoislautaa asumuksen peränurkkia varten.

²⁴ Kumpikin niistä on tehtävä kahdesta laudasta, jotka ovat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisia olkoot ne molemmat; ne muodostavat nuo kaksi nurkkaa.

²⁵ Lautoja pitää siis olla kahdeksan ja niillä kuusitoista hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

²⁶ Tee myös viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten

²⁷ ja viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten sekä viisi poikkitankoa asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja varten.

²⁸ Keskimmäinen poikkitanko on asetettava lautojen puoliväliin, ja sen tulee ulottua nurkasta nurkkaan.

²⁹ Päälystä laudat kullalla ja tee kullasta niihin renkaat poikkitankojen pidikkeiksi. Päälystä myös poikkitangot kullalla.

³⁰ Pystytä asumus sillä tavalla kuin sinulle vuorella näytettiin.

Esirippu ja väliverho

³¹ Tee vielä esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista pellavalangoista. Tee siihen taidokkaasti kerubeja.

³² Ripusta se neljän akasiapuisen, kullalla päälystetyn pylvään varaan, joissa on kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla.

³³ Ripusta esirippu paikalleen hakasten avulla ja vie todistuksen arkku esiripun sisäpuolelle. Esirippu olkoon teillä erottamassa pyhän kaikkeinpyhimmästä.

³⁴ Aseta armoistuin kaikkeinpyhimässä olevan todistuksen arkun päälle.

³⁵ Sijoita pöytä esiripun ulkopuolelle ja lampunjalka vastapäätä pöytää asumuksen eteläsivulle. Aseta siis pöytä pohjoissivulle.

³⁶ Tee myös teltan oviverho kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.

³⁷ Tee oviverhoa varten viisi pylvästä akasiapuusta ja päällystä ne kullalla. Niiden koukut olkoot kultaa. Vala pylväitä varten viisi vaskijalustaa.”

2. Mooseksen 27

Polttouhrialttari

¹”Tee alttari akasiapuusta. Alttarin tulee olla nelikulmainen, viisi kyynärää pitkä, viisi kyynärää leveä ja kolme kyynärää korkea.

² Tee sarvet sen neljään kulmaan, niin että sarvet ovat samaa kappaletta kuin se, ja päällystä se vaskella.

³ Tee astiat tuhkaa varten sekä lapiot, pirskotusmaljat, haarukat ja hiilipannut. Tee kaikki alttarin esineet vaskesta.

⁴ Tee siihen myös verkkomainen ritilä vaskesta ja tee ritilän neljään kulmaan vaskirenkaat.

⁵ Aseta ritilä alttarin reunuksen alle niin, että se ulottuu alttarin puoliväliin.

⁶ Tee alttaria varten kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne vaskella.

⁷ Tangot on pantava renkaisiin niin, että ne ovat alttarin molemmin puolin sen kantamista varten.

⁸ Tee alttari laudoista. Sen on oltava ontto, ja siitä on tehtävä sellainen kuin sinulle vuorella näytettiin.”

Telttamajan esipiha

⁹”Tee asumukselle esipiha. Esipihan eteläistä sivua varten sinun on tehtävä sadan kyynärän pituiset verhot kerratuista pellavalangoista

¹⁰ ja verhoja varten kaksikymmentä pylvästä ja niille kaksikymmentä vaskijalustaa sekä pylväisiin koukut ja koristepienat hopeasta.

¹¹ Myös pohjoispuolen verhojen pituuden on oltava sata kyynärää, pylväitä on oltava kaksikymmentä ja niiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukkujen ja koristepienojen on oltava hopeaa.

¹² Esipihan läntisen sivun verhojen pituuden tulee olla viisikymmentä kyynärää, pylväitä tulee olla kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen.

¹³ Esipihan itäinen sivu, pihan puoli, olkoon viisikymmentä kyynärää leveä.

¹⁴ Verhojen pituuden portin toisella sivulla tulee olla viisitoista kyynärää, pylväitä tulee olla kolme ja niiden jalustoja kolme.

¹⁵ Samoin portin toisen sivun verhot olkoot viidentoista kyynärän pituiset, ja pylväitä olkoon kolme ja niiden jalustoja kolme.

¹⁶ Esipihan portissa tulee olla kahdenkymmenen kyynärän pituinen verho, joka on tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista. Pylväitä olkoon neljä ja niiden jalustoja neljä.

¹⁷ Kaikki esipihan ympärillä olevien pylväiden koristepienat ja koukut on tehtävä hopeasta ja jalustat vaskesta.

¹⁸ Esipihan pituuden tulee olla sata kyynärää ja leveyden viisikymmentä kyynärää. Verhon on oltava viisi kyynärää korkea ja kudottu kerratuista pellavalangoista. Pylväiden jalustat on tehtävä vaskesta.

¹⁹ Kaikki asumuksen palveluksessa käytettävä kalusto on tehtävä vaskesta, samoin kaikki asumuksen ja esipihan vaarnat.”

Lamput ja niiden öljy

²⁰”Sinun on käskettävä israelilaisia tuomaan sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun öljyä valaisemista varten, niin että lamput voivat palaa aina.

²¹ Aaron poikineen huolehtikoon siitä, että ne palavat illasta aamuun asti ilmestysmajassa, HERRAN edessä, todistuksen arkun edessä olevan esiripun ulkopuolella. Tämä on ikuinen säädös, jota israelilaiset noudattakoot sukupolvesta sukupolveen.”

2. Mooseksen 28

Pappien puvut

¹”Sinun on kutsuttava luoksesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron ja hänen poikansa Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar palvelemaan minua pappeina.

²Teetä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille kunniaksi ja kaunistukseksi.

³Sinun on käskettävä kaikkia taitajia , jotka minä olen täyttänyt viisauden hengellä, tekemään vaatteet Aaronille, jotta hänet voitaisiin pyhittää palvelemaan minua pappina.

⁴Nämä vaatteet heidän on tehtävä: rintakilpi, kasukka, viitta, ruudullinen ihokas, käärelakki ja vyö. Heidän on tehtävä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen, että nämä voisivat palvella minua pappeina.

⁵Heidän tulee ottaa kultaa sekä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja sekä pellavaa

⁶ja tehdä taidokkaasti kasukka kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta.

⁷Kasukassa tulee olla kaksi yhdistettävää olkakappaletta, jotka kiinnitetään toisiinsa molemmista reunoistaan. Näin siitä tulee yhtenäinen.

⁸Kasukan päälle tuleva vyö on tehtävä samalla tavoin ja samasta kappaleesta kuin kasukka: kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.

⁹Ota sitten kaksi onyksi-kiveä ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet

¹⁰ikäjärjestyksessä, kuusi nimeä toiseen kiveen ja muut kuusi nimeä toiseen kiveen.

¹¹Kaiverra Israelin poikien nimet niihin kahteen kiveen kivenkaivertajan tavoin, sinettisormusten kaiverrusten tapaan, ja kehystä ne kultapunoksella.

¹²Pane kivet kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista. Aaron kantakoon heidän nimiään olkapäillään HERRAN edessä muistuttaakseen heistä.

¹³ Tee kultapalmikoita

¹⁴ ja kahdet ketjut puhtaasta kullasta. Tee ne punomalla niin kuin köysiä tehdään, ja kiinnitä punotut ketjut palmikoihin.”

Rintakilpi

¹⁵”Tee taidokkaasti oikeudenjakamisen rintakilpi . Tee se kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta niin kuin kasukkakin.

¹⁶ Sen tulee olla neliskulmainen ja kaksin kerroin taitettu, vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen.

¹⁷ Kiinnitä siihen jalokiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi,

¹⁸ toiseen riviin turkoosi, safiiri ja timantti,

¹⁹ kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti

²⁰ sekä neljänteen riviin krysoliitti, onyksi ja jaspis. Ne tulee kehystää kultapunoksin.

²¹ Kiviä tulee olla Israelin poikien nimien mukaan kaksitoista. Kuhunkin kiveen on kaiverrettava yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

²² Tee rintakilpeä varten punotut ketjut puhtaasta kullasta,

²³ samoin kaksi kultarengasta, ja kiinnitä renkaat rintakilven kahteen yläkulmaan.

²⁴ Kiinnitä nämä kaksi kultapunosta rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin.

²⁵ Kiinnitä molempien punottujen kultaketjujen toiset päät palmikoihin ja yhdistä nämä kasukan olkakappaleisiin, sen etupuolelle.

²⁶ Tee kaksi kultarengasta ja pane ne rintakilven molempiin alakulmiin, sen sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan.

²⁷ Tee vielä kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne kasukan molempien olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolelle.

²⁸ Rintakilpi on solmittava renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkasiin kasukan vyön yläpuolelle niin, ettei rintakilpi irtaudu kasukasta.

²⁹ Mennessään pyhäkköön Aaronin tulee kantaa Israelin poikien nimiä rintakilvessä sydämensä päällä, ainaisena muistutuksena heistä HERRAN edessä.

³⁰ Pane oikeudenjakamisen rintakilpeen uurim ja tummim , niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä, kun hän menee HERRAN eteen. Kantakoon Aaron aina israelilaisten asioita sydämensä päällä HERRAN edessä.”

Puvun muut varusteet

³¹”Tee kasukan viitta kokonaan sinipunaisista langoista.

³² Sen keskellä tulee olla pääntie ja siinä kudottu reunus kuten haarniskan kaula-aukossa, ettei se repeäisi.

³³ Tee viitan helmaan ympäriinsä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia granaattiomenia sekä niiden väliin kultatiukuja,

³⁴ vuorotellen kultatiuku ja granaattiomena ympäri viitan helman.

³⁵ Viitan tulee olla Aaronin yllä hänen toimittaessaan palvelusta, jotta tiukujen ääni kuuluu hänen mennessään pyhäkköön HERRAN eteen ja lähtiessään sieltä ulos, ettei hän kuolisi.

³⁶ Tee otsakoriste puhtaasta kullasta ja kaiverra siihen sinettisormusten kaiverrusten tapaan ’ HERRALLE pyhitetty’.

³⁷ Sido se sinipunaisella nauhalla kiinni käärelakkiin, käärelakin etupuolelle.

³⁸ Olkoon se Aaronin otsalla, että hän voisi sovittaa rikkomukset, joita israelilaiset tekevät uhratessaan mitä hyvänsä pyhiä lahjojaan. Se olkoon aina hänen otsallaan, että HERRA olisi heille suosiollinen.

³⁹ Kudo ruudullinen ihokas pellavasta, tee käärelakki pellavasta ja tee vyö kirjokudontatyönä.

⁴⁰ Tee Aaronin pojille ihokkaat ja vyöt ja tee heille päähineet kunniaksi ja kaunistukseksi.

⁴¹ Pue ne veljesi Aaronin ja hänen poikiensa ylle, voitele heidät ja vihi heidät virkaansa ja pyhitä heidät, että he voivat palvella minua pappeina.

⁴² Tee heille pellavahousut peittämään heidän alastomuutensa. Housut ulottukoot lanteilta reisiin asti.

⁴³ Aaronilla ja hänen pojillaan tulee olla ne yllään, kun he menevät ilmestysmajaan tai lähestyvät alttaria palvellakseen pyhäkössä, etteivät he tulisi syyllisiksi ja kuolisi. Tämä olkoon ikuinen säädös hänelle ja hänen jälkeläisilleen.”

2. Mooseksen 29

Pappien vihkiminen virkaansa

¹ ”Pyhittääksesi Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina sinun on tehtävä näin: Ota sonnimullikka ja kaksi virheetöntä pässiä,

² happamatonta leipää ja öljyyn leivottuja happamattomia reikäleipiä sekä ohuita öljyllä voideltuja happamattomia leipiä. Leivo ne hienoista vehnäjauhoista,

³ pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa uhriksi, samalla kun tuot mullikan ja ne kaksi pässiä.

⁴ Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.

⁵ Ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas, kasukan viitta ja kasukka sekä rintakilpi ja vyötä hänet kasukan taidokkaasti tehdyllä vyöllä.

⁶ Pane hänen päähänsä käärelakki ja kiinnitä siihen pyhä otsakoru.

⁷ Ota sitten voiteluöljyä, valuta sitä hänen päähänsä ja voitele hänet.

⁸ Tuo sen jälkeen esiin hänen poikansa ja pue heidän ylleen ihokkaat.

⁹ Vyötä vyöllä sekä Aaron että hänen poikansa ja sido päähineet heidän päähänsä. Pappuus kuuluu heille ikuisen säädöksen perusteella. Näin sinun on vihittävä virkaansa Aaron ja hänen poikansa.

¹⁰ Tuo sitten mullikka ilmestysmajan eteen, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle.

¹¹ Teurasta mullikka HERRAN edessä ilmestysmajan ovella,

¹² ota sen verta ja sivele sitä sormellasi alttarin sarviin, mutta kaada loput verestä alttarin juurelle.

¹³ Ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke ja molemmat munuaiset sekä niiden päällä oleva rasva ja polta ne alttarilla,

¹⁴ mutta mullikan liha, nahka ja sisälmykset polta tulesa leirin ulkopuolella. Tämä on syntiuhri.

¹⁵ Ota toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle.

¹⁶ Teurasta pässi, ota sen veri ja pirskota ympäri alttaria.

¹⁷ Leikkele sen jälkeen pässi kappaleiksi, pese sen sisälmykset sekä jalat ja aseta ne kappaleiden ja pään päälle.

¹⁸ Polta koko pässi alttarilla. Se on polttouhri HERRALLE , miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE .

¹⁹ Ota sitten toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle.

²⁰ Teurasta pässi, ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. Pirskota loput verestä alttarille ja sen ympärille.

²¹ Ota alttarilla olevaa verta ja voiteluöljyä ja pirskota Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle ja hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle. Näin Aaron vaatteineen tulee pyhitetyksi, samoin hänen poikansa ja näiden vaatteet.

²² Ota sitten pässin rasva, rasvahäntä, sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke, molemmat munuaiset ja niiden päällä oleva rasva sekä oikea reisi. Tämä pässi on vihkimisuhri.

²³ Ota vielä leipä ja öljyyn leivottu reiällinen leipä sekä ohut leipä happamattomien leipien korista, joka on HERRAN edessä.

²⁴ Pane ne kaikki Aaronin ja hänen poikiensa käsiin ja käske heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina HERRAN edessä.

²⁵ Ota ne sitten heidän käsistään ja polta alttarilla, polttouhrin päällä, miellyttäväksi tuoksuksi HERRAN edessä. Se on tuliuhri HERRALLE .

²⁶ Ota rintakappale Aaronin vihkiäispässistä ja heiluta sitä heilutusuhrina HERRAN edessä. Se on sinun osasi uhrista.

²⁷ Pyhitä heilutettu rintaliha ja uhriksi erotettu reisi, jotka on otettu Aaronin ja hänen poikiensa vihkiäispässistä ja joita on heilutettu ja kohotettu.

²⁸ Ne tulkoot israelilaisilta Aaronille ja hänen pojilleen ikuisen lain perusteella, sillä ne on erotettu anniksi. Ne tulee erottaa anniksi israelilaisten yhteysuhreista. Ne ovat heidän HERRALLE erottamansa anti.

²⁹ Aaronin pyhät vaatteet siirtykööt hänen jälkeensä hänen pojilleen, niin että heidät niissä voideltaisiin ja vihittäisiin virkaansa.

³⁰ Hänen pojistaan sen, joka tulee papiksi hänen tilalleen ja joka menee ilmestysmajaan palvellakseen pyhäkössä, on puettava ne ylleen seitsemänä päivänä.

³¹ Ota vihkiäispässi ja keitä sen liha pyhässä paikassa.

³² Aaron poikineen syököön ilmestysmajan ovella pässin lihan sekä korissa olevan leivän.

³³ He syökööt sen, millä heidät sovitettiin, kun heidät vihittiin ja pyhitettiin virkaan. Kukaan sivullinen ei saa niitä syödä, sillä ne ovat pyhiä.

³⁴ Jos vihkiäislihasta tai leivästä jää jotakin tähteeksi seuraavaan aamuun, polta tulesa se, mikä jää tähteeksi. Sitä ei saa syödä, sillä se on pyhää.

³⁵ Tee Aaronille ja hänen pojilleen juuri niin kuin minä olen sinua käsenyt. Heidän vihkimisensä kestäköön seitsemän päivää,

³⁶ ja joka päivä sinun on uhrattava syntiuhrimullikka sovitukseksi. Puhdista alttari toimittamalla sille sovitusta ja pyhitä se voitelemalla.

³⁷ Toimita alttarin sovitusta ja pyhittäminen seitsemänä päivänä. Näin alttarista tulee erityisen pyhä, ja jokainen, joka alttariin koskee, pyhittyy.”

Päivittäiset uhrat

³⁸”Sinun on joka päivä uhrattava alttarilla kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa.

³⁹ Uhraa toinen karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä.

⁴⁰ Kutakin karitsaa kohti uhraa kymmenesosa eefa-mittaa hienoja jauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, sekä neljännes hiin-mittaa viiniä juomauhriksi.

⁴¹ Uhraa toinen karitsa iltahämärissä ja sen kanssa samanlainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin, miellyttäväksi tuoksuksi, tuliuhriksi HERRALLE .

⁴² Nämä on uhrattava polvesta polveen ainaisina polttouhreina ilmestysmajan ovella HERRAN edessä. Siellä minä kohtaan teidät, ja siellä minä puhun sinulle.

⁴³ Siellä minä kohtaan israelilaiset, ja minun kirkkauteni pyhittää sen paikan.

⁴⁴ Minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin ja minä pyhitän Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina.

⁴⁵ Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa,

⁴⁶ ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA , heidän Jumalansa, joka toin heidät pois Egyptin maasta asuakseni heidän keskellään. Minä olen HERRA , heidän Jumalansa.”

2. Mooseksen 30

Suitsutusalttari

¹”Tee alttari suitsukkeeseen polttamista varten. Tee se akasiapuusta.

²Sen tulee olla nelikulmainen, kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja kaksi kyynärää korkea. Sen sarvien on oltava samaa kappaletta kuin itse alttari.

³Päällystä se puhtaalla kullalla, sekä sen kansi että sivut kauttaaltaan, samoin sen sarvet. Tee sen ympärille kultareunus.

⁴Tee siihen lisäksi kaksi kultarengasta reunuksen alle, molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat ovat kantotankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten.

⁵Tee myös kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla.

⁶Aseta suitsutusalttari todistuksen arkun edessä olevan esiripun eteen, arkun päällä olevan armoistuimen eteen, jossa minä kohtaan sinut.

⁷Aaronin tulee polttaa suitsutusalttarin päällä hyväntuoksuista suitsuketta. Hän polttakoon sitä joka aamu laittaessaan lamppuja kuntoon.

⁸Samoin Aaronin tulee polttaa sitä iltahämärissä sytyttäessään lamput. Tätä suitsuketta on poltettava HERRAN edessä joka päivä, polvesta polveen.

⁹Älkää uhratko alttarin päällä vierasta suitsuketta, polttouhria tai ruokauhria. Älkää myöskään vuodattako juomauhria sen päälle.

¹⁰Aaronin tulee toimittaa sen sarville sovitus kerran vuodessa syntiuhrin verellä. Sovitus toimitettakoon kerran vuodessa, polvesta polveen. Alttari on erityisen pyhä, ja se kuuluu HERRALLE .”

Sovitusmaksu

¹¹HERRA puhui Moosekselle:

¹²”Kun lasket israelilaisten katselmuksessa heidän lukumääränsä, jokaisen heistä tulee suorittaa sovitusmaksu hengestään HERRALLE , ettei heitä kohtaisi mikään rangaistus, kun heitä lasketaan.

¹³Jokainen katselmuksessa laskettava on velvollinen antamaan puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. HERRALLE erotettava anti on puoli sekeliä.

¹⁴ Kaikkien katselmuksessa laskettavien, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, on annettava tämä uhrilahja HERRALLE .

¹⁵ Kun annatte HERRALLE uhrilahjan sovituksi hengestänne, rikas ei saa antaa enempää eikä köyhä vähempää kuin puoli sekeliä.

¹⁶ Ota sovitusraha israelilaisilta ja anna se ilmestysmajan palvelustehtäviä varten. Se on muistutuksena HERRAN edessä israelilaisista, teidän henkenne sovituksista.”

Vaskiallas

¹⁷ HERRAsanoi Moosekselle:

¹⁸ ”Tee peseytymistä varten vaskinen allas ja sille vaskinen jalusta. Aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä.

¹⁹ Aaron ja hänen poikansa peskoot siinä kätensä ja jalkansa.

²⁰ Kun he menevät ilmestysmajaan, heidän on peseydyttävä vedessä, etteivät he kuolisi. Tehkoot he samoin silloin, kun he lähestyvät alttaria toimittaakseen palvelusta, polttaakseen tuliuhreja HERRALLE .

²¹ Heidän on pestävä kätensä ja jalkansa, etteivät kuolisi. Tämä on ikuinen laki Aaronille ja hänen jälkeläisilleen polvesta polveen.”

Voiteluöljy ja suitsutusaineet

²² HERRApuhui Moosekselle:

²³ ”Sinun on otettava parhaita tuoksuvia aineita: viisisataa sekeliä juoksevaa mirhaa ja puolet siitä eli kaksisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuva kanelia ja samoin kaksisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuva ruokoa.

²⁴ Ota lisäksi viisisataa sekeliä kassiaa, pyhäkkösekelin painon mukaan, ja hiin-mitta oliiviöljyä.

²⁵ Tee niistä pyhä voiteluöljy, tuoksuva sekoitus, jollaista voiteensekoittaja valmistaa. Se on pyhä voiteluöljy.

²⁶ Voitele sillä ilmestysmaja ja todistuksen arkku,

²⁷pöytä kaikkine varusteineen, lampunjalka varusteineen, samoin suitsutusalttari

²⁸ja polttouhrialttari kaikkine varusteineen sekä allas jalustoineen.

²⁹Pyhitä ne, niin että niistä tulee erityisen pyhiä. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.

³⁰Voitele myös Aaron ja hänen poikansa ja pyhitä heidät palvelemaan minua pappeina.

³¹Sano israelilaisille näin: Tämä on oleva minun pyhä voiteluöljyni polvesta polveen.

³²Älkää vuodattako sitä kenenkään muun ihmisen päälle älkääkä jäljitelkö sen koostumusta. Se on pyhää. Olkoon se teillekin pyhää.

³³Jokainen, joka valmistaa sellaista tai sivelee sitä sivullisen päälle, poistettakoon kansasta.”

³⁴HERRA sanoi Moosekselle: ”Ota hyvältä tuoksuvia aineita, hajupihkaa, simpukankuorta, tuoksukumia ja puhdasta suitsuketta, yhtä paljon kutakin,

³⁵ja tee niistä suitsukeseos samalla tavoin kuin voiteensekoittaja valmistaa, suolattu, puhdas ja pyhä.

³⁶Hienonna osa siitä jauheeksi ja pane sitä liitonarkun eteen ilmestysmajaan, jossa minä kohtaan sinut. Sen tulee olla teille erittäin pyhää.

³⁷Te ette saa tehdä itsellenne suitsuketta saman sekoitussuhteen mukaan, vaan pitää se HERRALLE pyhitettynä.

³⁸Jokainen, joka valmistaa sellaista saadakseen nauttia sen tuoksusta, poistettakoon kansasta.”

2. Mooseksen 31

Pyhien esineiden valmistajat

¹HERRA puhui Moosekselle:

²”Katso, minä olen kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta.

³Minä olen täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa

⁴suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta,

⁵työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia töitä.

⁶Minä olen myös antanut hänen avukseen Oholiabin, Ahisamakin pojan Daanin heimosta, ja olen antanut kaikille taitajille kyvyn tehdä kaiken, mistä olen antanut sinulle käskyn:

⁷ilmestysmajan, liitonarkun, sen päälle tulevan armoistuimen, teltan koko kaluston,

⁸pöydän varusteineen, lampunjalan puhtaasta kullasta kaikkine varusteineen, suitsutusalttarin,

⁹polttouhrialttarin kaikkine varusteineen, altaan jalustoineen,

¹⁰virikapuvut ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut,

¹¹voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen pyhäkköä varten. Tehkööt he kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen sinulle antanut.”

Sapattikäsky

¹²HERRA sanoi Moosekselle:

¹³”Puhu israelilaisille näin: Totisesti, pitääkää minun sapattini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, polvesta polveen, jotta tietäisitte, että minä olen HERRA , joka pyhitän teidät.

¹⁴Pitäkää siis minun sapattini, sillä se on teille pyhä. Sen häpäisijä on surmattava; jokainen, joka tekee työtä sinä päivänä, poistettakoon kansansa keskuudesta.

¹⁵Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, HERRALLE pyhitetty levon päivä. Jokainen, joka tekee työtä sapatinpäivänä, on surmattava.

¹⁶Israelilaisten tulee siis sukupolvesta sukupolveen pitää sapatti, niin että he viettävät sitä ikuisen liiton merkinä.

¹⁷Se on ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä, sillä kuutena päivänä HERRA teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lopetti työn ja lepäsi.”

¹⁸Kun Herra oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinainvuorella, hän antoi Moosekselle kaksi todistuksen taulua, kivitaulua, jotka oli kirjoitettu Jumalan sormella.

2. Mooseksen 32

Kultainen vasikka

¹Kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, se kokoontui Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: ”Ryhdy työhön ja tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.”

²Aaron sanoi heille: ”Irrottakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle.”

³Silloin koko kansa irrotti kultarenkaat korvistaan ja toi ne Aaronille.

⁴Hän otti heiltä kullan. Sitten hän kaavaili piirtimellä ja valoi kullasta vasikan. Israelilaiset sanoivat: ”Israel! Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.”

⁵Kun Aaron kuuli tämän, hän rakensi vasikan eteen alttarin. Sitten Aaron julisti: ”Huomenna on HERRAN juhla.”

⁶Israelilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja. Sitten kansa istui syömään ja juomaan. Sen jälkeen he nousivat karkeloimaan.

⁷Silloin HERRA puhui Moosekselle: ”Lähde alas, sillä kansasi, jonka johdatit Egyptin maasta, on tehnyt turmiollisen teon.

⁸Kovin pian israelilaiset poikkesivat tieltä, jota minä käskin heidän kulkea. He ovat tehneet itselleen valetun vasikan, kumartaneet sitä, uhranneet sille ja sanoneet: ’Israel, tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.’”

⁹HERRA sanoi vielä Moosekselle: ”Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa.

¹⁰Ja nyt, jätä minut rauhaan! Vihani on syttynyt heitä vastaan, ja minä teen heistä lopun. Sinusta minä kuitenkin teen suuren kansan.”

¹¹Mutta Mooses rukoili armoa HERRALTA , Jumalaltaan, ja sanoi: ” HERRA , miksi vihasi on syttynyt omaa kansaasi vastaan, jonka olet tuonut pois Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä?

¹²Miksi egyptiläiset saisivat sanoa: ’Hän vei heidät pois pahoin aikein, tappaakseen heidät vuorilla ja hävittääkseen heidät maan päältä?’ Käänny palavasta vihastasi ja kadu kansallesi aikomaasi pahaa.

¹³Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Israelia, joille olet itsesi kautta vannonut: ’Minä teen teidän jälkeläisenne lukuisiksi kuin taivaan tähdet, ja koko tämän maan minä annan teidän jälkeläisillenne, niin kuin olen sanonut, ja he saavat sen ikuiseksi perinnöksi.’”

¹⁴Silloin HERRA katui sitä pahaa, jonka hän oli aikonut tuottaa kansalleen.

¹⁵Mooses kääntyi ja laskeutui alas vuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, joihin oli kirjoitettu molemmin puolin.

¹⁶Nämä taulut olivat Jumalan tekemät, ja tauluihin kaiverrettu kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta.

¹⁷Kun Joosua kuuli kansan huutavan ja metelöivän, hän sanoi Moosekselle: ”Leiristä kuuluu sodan ääniä.”

¹⁸ Mooses vastasi: ”Ei se ole voitonhuutoa eikä tappion valitusta. Minä kuulen laulua.”

¹⁹ Kun Mooses lähestyi leiriä, hän näki vasikan ja tanssin. Silloin hänen vihansa syttyi, ja hän heitti taulut käsistään ja särki ne vuoren juurella.

²⁰ Sen jälkeen hän otti vasikan, jonka israelilaiset olivat tehneet, poltti sen tulesa ja murskasi tomuksi, sirotteli tomun veden pinnalle ja juotti veden israelilaisille.

²¹ Mooses sanoi Aaronille: ”Mitä tämä kansa on sinulle tehnyt, kun olet johdattanut sen näin suureen syntiin?”

²² Aaron vastasi: ”Älköön herrani viha syttykö. Sinähän tiedät, että tämä kansa on taipuvainen pahaan.

²³ He sanoivat minulle: ”Tee meille jumalia, jotka kulkevat edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.”

²⁴ Minä sanoin heille: ’Jolla on kultaa, irrottakoon sen yltään.’ He antoivat kullan minulle, ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka.”

²⁵ Mooses näki, että kansa oli kuritonta. Aaron oli päästänyt sen kurittomuuden valtaan, niin että sen vastustajat saivat aiheen vahingoniloon.

²⁶ Mooses seiso leirin portilla ja huusi: ”Joka on HERRAN puolella, tulkoon minun luokseni!” Silloin kaikki leeviläiset kokoontuivat hänen luokseen.

²⁷ Hän sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: ’Jokainen sitokoon miekkansa vyölleen. Kulkekaa sitten leirin halki edestakaisin portilta portille ja tappakaa jokainen, olkoonpa vaikka veli, ystävä tai sukulainen.”

²⁸ Leeviläiset tekivät Mooseksen käskyn mukaan, ja kansasta kaatui sinä päivänä noin kolmetuhatta miestä.

²⁹ Mooses sanoi: ”Koska jokainen teistä on nyt käynyt poikaansa ja veljeään vastaan, niin vihkiytykää tänään HERRALLE , että hän antaisi tänä päivänä teille siunauksen.”

³⁰ Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: ”Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt HERRAN luo. Ehkä voin sovittaa teidän syntinne.”

³¹ Mooses palasi HERRAN luo ja sanoi: ”Voi! Tämä kansa on tehnyt suuren synnin. He ovat tehneet itselleen kultaisen jumalan.

³² Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et anna, pyyhi minun nimeni pois kirjastasi, johon olet sen kirjoittanut.”

³³ Mutta HERRA vastasi Moosekselle: ”Minä pyyhin pois kirjastani sen, joka on tehnyt syntiä minua vastaan.

³⁴ Mene nyt ja johdata kansa paikkaan, josta olen sinulle puhunut. Enkelini kulkee sinun edelläsi! Mutta tilinteon päivänä minä rankaisen heitä heidän rikoksestaan.”

³⁵ Niin HERRA löi kansaa vitsauksella, koska he olivat teettäneet vasikan, jonka Aaron oli tehnyt.

2. Mooseksen 33

Kansa saa käskyn lähteä liikkeelle

¹ Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Lähtekää täältä, sinä ja kansa, jonka olet tuonut Egyptin maasta, ja menkää siihen maahan, josta olen vannonut valan Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille ja sanonut: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan sen.’

² Minä lähetän sinun edellesi enkelin ja karkotan kanaanilaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset.

³ Hän johdattaa sinut maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä itse en kulje sinun mukana, etten tuhoaisi sinua matkalla, sillä sinä olet niskurikansa.”

⁴ Kun kansa kuuli tämän ankaran puheen, se alkoi murehtia, eikä yksikään pannut korujaan ylleen.

⁵ HERRA käski Mooseksen sanoa israelilaisille: ”Te olette uppiniskainen kansa. Jos kulkisin hetkenkin keskellänne, minä tuhoaisin teidät. Ottakaa nyt korut pois yltänne, niin minä harkitsen, mitä teille teen.”

⁶ Niin israelilaiset luopuivat koruistaan Hoorebinvuoren luona.

Ilmestysmaja leirin ulkopuolella

⁷ Sitten Mooses otti teltan, pystytti sen leirin ulkopuolelle jonkin matkan päähän leiristä ja nimitti sen ilmestysmajaksi. Jokaisen, joka etsi HERRAA, oli mentävä ilmestysmajan luo leirin ulkopuolelle.

⁸ Mooseksen lähtiessä teltalle koko kansa nousi, ja jokainen seisoi telttansa ovelle seuraten katseellaan Moosesta, kunnes hän oli mennyt telttaan.

⁹ Kun Mooses oli mennyt telttaan, pilvipatsas laskeutui ja asettui teltan ovelle, ja Herra puhui Mooseksen kanssa.

¹⁰ Koko kansa näki pilvipatsaan asettuvan teltan ovelle, ja kaikki heittäytyivät maahan, kukin telttansa ovelle.

¹¹ HERRA puhui Moosekselle kasvotusten, niin kuin mies puhuu ystävälleen. Sitten Mooses palasi takaisin leiriin, mutta hänen nuori palvelijansa Joosua, Nuunin poika, ei poistunut teltasta.

Herra lupaa olla kansansa kanssa

¹² Mooses sanoi HERRALLE: ”Sinä sanot minulle, että minun on johdettava tätä kansaa, mutta et ole ilmoittanut minulle, kenet sinä lähetät minun kanssani. Kuitenkin sinä olet sanonut: ’Minä tunnen sinut nimeltä, ja sinä olet myös saanut armon minun silmissäni.’

¹³ Jos siis todella olet suosiollinen minulle, niin ilmoita minulle tiesi, että voisin tulla tuntemaan sinut ja saisin armon sinun silmissäsi. Onhan tämä kansa kuitenkin sinun kansasi.”

¹⁴ Herra vastasi: ”Minä kuljen kanssasi, ja minä annan sinulle levon.”

¹⁵ Mooses vastasi hänelle: ”Ellet sinä kulje kanssani, älä vie meitä täältä.

¹⁶ Mistä muutoin voidaan tietää, että me olemme saaneet armon sinun silmissäsi, minä ja sinun kansasi, ellei siitä, että sinä kuljet kanssamme ja että meillä, minulla ja sinun kansallasi, on erityisasema kaikkien kansojen joukossa maan päällä?”

¹⁷ HERRA vastasi Moosekselle: ”Minä teen myös tämän, mitä nyt pyydät, sillä sinä olet saanut armon minun silmissäni ja minä tunnen sinut nimeltä.”

¹⁸ Mooses sanoi: ”Minä pyydän, näytä minulle kunniasi.”

¹⁹ Herra vastasi: ”Minä annan kaiken ihanuuteni kulkea editsesi ja lausun HERRAN nimeä sinun edessäsi. Minä olen suosiollinen, kenelle olen suosiollinen, ja armahdan, ketä armahdan. ”

²⁰ Hän sanoi vielä: ”Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon.”

²¹ Sitten HERRA sanoi: ”Katso, tässä vieressäni on paikka. Asetu seisomaan tähän kalliolle,

²² ja kun kunniani kulkee ohitsesi, minä asetan sinut kallionkoloon ja suojaan sinua kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi.

²³ Sitten minä siirrän käteni pois, ja sinä näet minun selkäpuoleni, mutta kasvojani ei kukaan saa nähdä.”

2. Mooseksen 34

Uudet laintaulut

¹ HERRA sanoi Moosekselle: ”Veistä itsellesi kaksi ensimmäisten taulujen kaltaista kivitaulua. Minä kirjoitan niihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä särjit.

² Ole valmis aamuun mennessä, nouse silloin Siinainvuorelle ja asetu seisomaan minun eteeni vuoren huipulle.

³ Kukaan ei saa nousta sinne sinun kanssasi, eikä ketään saa näkyä koko vuorella. Myöskään lampaat, vuohet tai nautakarja eivät saa olla laitumella lähellä vuorta.”

⁴ Mooses veisti kaksi ensimmäisten kaltaista kivitaulua. Varhain aamulla Mooses nousi ylös ja kiipesi Siinainvuorelle, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt, ja vei ne kaksi kivitaulua mukanaan.

⁵ Sitten HERRA laskeutui alas pilvessä, asettui vuoren huipulle Mooseksen läheisyyteen ja lausui HERRAN nimen.

⁶ HERRAKulki Mooseksen editse ja huusi: ” HERRA , HERRA on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta.

⁷ Hän pysyy armollisena tuhansille ja antaa anteeksi pahat teot, rikkomukset ja synnit. Hän ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan vaatii lapset ja lasten lapset tilille isien pahoista teoista aina kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.”

⁸ Mooses kumartui kiireesti kasvoilleen maahan

⁹ ja sanoi: ”Herra, jos todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin kulkekoon Herra meidän keskellämme. Vaikka tämä kansa on uppiniskainen, niin anna anteeksi meidän pahat tekomme ja syntimme ja ota meidät perintöosaksesi.”

Herra uudistaa liittonsa

¹⁰ Herra vastasi: ”Minä teen liiton, ja koko sinun kansasi nähden minä teen ihmeitä, jollaisia ei ole tehty yhdessäkään maassa eikä minkään kansan keskuudessa. Koko kansa, jonka keskellä sinä olet, on näkevä HERRAN teot, sillä se, mitä minä teen yhdessä sinun kanssasi, on pelottavaa.

¹¹ Noudata käskyjä, jotka minä tänään sinulle annan. Minä itse karkotan sinun edeltäsi amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset.

¹² Varokaa, ettette tee liittoa sen maan asukkaiden kanssa, johon menette, ettei heistä tule ansaa teidän keskuuteenne,

¹³ vaan hävittäkää heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa ja hakatkaa maahan heidän aseransa .

¹⁴Älä kumarra mitään muuta jumalaa, sillä HERRA on nimeltään Kiivas. Hän on kiivas Jumala.

¹⁵Älä tee liittoa maan asukkaiden kanssa, jotka seuraavat haureellisesti jumaliaan ja uhraavat niille ja kutsuvat sinutkin mukaan. Jos sinä syöt heidän uhreistaan

¹⁶ja jos otat sen maan tyttäristä pojillesi vaimoja, jotka seuraavat haureellisesti jumaliaan, niin he saavat poikasikin seuraamaan haureudessa heidän jumaliaan.

¹⁷Älä tee itsellesi valettuja jumalankuvia.”

Kolme vuotuista juhlaa

¹⁸”Vietä happamatoman leivän juhlaa. Syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä aabib-kuussa, niin kuin minä olen sinua käsenyt, sillä aabib-kuussa sinä lähdit Egyptistä.

¹⁹Kaikki, mikä avaa kohdun, on minun, myös kaikki karjasi, nautojesi ja lampaattesi, urospuoliset esikoiset.

²⁰Aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et sitä lunasta, taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjin käsin.

²¹Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemäntenä päivänä. Myös kyntö- ja elonleikkuaikana sinun on levättävä.

²²Vietä viikkojuhlaa, kun korjaat vehnän ensilyhteen, ja elonkorjuujuhlaa vuoden vaihtuessa.

²³Kolme kertaa vuodessa on koko sinun miesväkesi tultava Herran, HERRAN , Israelin Jumalan, kasvojen eteen.

²⁴Minä karkotan kansat sinun edeltäsi ja laajennan sinun alueesi, eikä kukaan himoitse sinun maatasi, kun sinä vaellat kolme kertaa vuodessa HERRAN , sinun Jumalasi, kasvojen eteen.

²⁵Älä uhraa teurasuhrini verta happaman leivän kanssa, älköönkä pääsiäisjuhlahuhrista jääkö mitään yön yli seuraavaan aamuun.

²⁶Tuo HERRAN , Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

Mooseksen kasvot säteilevät

²⁷HERRASanoi Moosekselle: ”Kirjoita itsellesi muistiin nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton sinun kanssasi ja Israelin kanssa.”

²⁸Mooses oli vuorella HERRAN luona neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, nuo kymmenen käskyä.

²⁹Kun Mooses laskeutui alas Siinainvuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, hän ei tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli alkanut säteillä hänen puhuessaan Herran kanssa.

³⁰Mutta kun Aaron ja kaikki israelilaiset näkivät Mooseksen ja huomasivat hänen kasvojensa ihon säteilevän, he pelkäsivät tulla hänen lähelleen.

³¹Silloin Mooses kutsui heitä, ja Aaron ja kaikki kansan päämiehet palasivat hänen luokseen, ja hän puhui heille.

³²Sen jälkeen kaikki israelilaiset tulivat lähemmäksi, ja hän käski heidän noudattaa kaikkea, mistä HERRA oli puhunut hänen kanssaan Siinainvuorella.

³³Lakattuaan puhumasta heidän kanssaan, Mooses pani peitteen kasvoilleen.

³⁴Mutta kun Mooses meni HERRAN eteen puhumaan hänen kanssaan, hän otti peitteen pois ja oli ilman sitä, kunnes lähti ulos. Tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä oli käsketty,

³⁵ja israelilaiset näkivät Mooseksen kasvojen ihon säteilevän. Niin Mooses pani peitteen takaisin kasvoilleen, kunnes meni puhumaan Herran kanssa.

2. Mooseksen 35

Sapattikäsky

¹Mooses kutsui koolle koko israelilaisten seurakunnan ja sanoi heille: ”Nämä ovat ne sanat, joiden mukaan HERRA on käskennyt teidän toimia:

²Kuutena päivänä tehkää työtä, mutta seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä sapatti, HERRAN levon päivä. Jokainen, joka silloin tekee työtä, on surmattava.

³Älkää sytyttäkö tulta sapatinpäivänä missään asuinpaikoissanne.”

Lahjat ilmestysmajaa varten

⁴Mooses sanoi koko Israelin seurakunnalle: ”Näin on HERRA käskennyt:

⁵Kootkaa HERRALLE uhrilahja keskuudestanne. Jokainen, joka sydäimestään haluaa, tuokoon uhrilahjaksi HERRALLE kultaa, hopeaa ja vaskea,

⁶sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa, vuohenkarvaa,

⁷punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta,

⁸öljyä valaisemista varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuisia suitsuketta varten

⁹sekä onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

¹⁰Kaikki keskuudessanne olevat taitajat tulkoot ja tehkööt kaiken, mitä HERRA on käskennyt:

¹¹asumuksen telttoineen ja peitteineen, hakasineen, lautoineen, poikkitankoineen, pylväineen ja jalustoineen,

¹²arkun kantotankoineen, armoistuimen ja sitä verhoavan esiripun,

¹³pöydän kantotankoineen ja kaikkine varusteineen sekä pyhät leivät ,

¹⁴lampunjalan varusteineen ja lamppuineen valaisemista varten sekä öljyn lamppuja varten,

¹⁵suitsutusalttarin kantotankoineen, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, oviverhon asumuksen ovelle,

¹⁶ polttouhrialttarin ja kaikki sen varusteet, vaskiritilän ja kantotangot sekä altaan ja sen jalustan,

¹⁷ esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen sekä verhon esipihan porttiin,

¹⁸ asumuksen vaarnat ja esipihan vaarnat köysineen,

¹⁹ virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut.”

²⁰ Sitten koko israelilaisten seurakunta lähti pois Mooseksen luota,

²¹ ja jokainen, jonka sydän häntä siihen kehotti, jokainen, jonka henki oli altis, tuli ja toi uhrinsa HERRALLE ilmestysmajan valmistamista varten, kaikkea sen palvelusta varten sekä pyhiä vaatteita varten.

²² Miehet ja naiset, jokainen, jonka sydän oli altis, tulivat ja toivat solkia, korvarenkaita, sormuksia, kaulakoristeita ja kaikenlaisia muita kultaesineitä, kultaa heilutusuhrina HERRALLE .

²³ Samoin jokainen, jolla oli sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa, vuohenkarvoja, punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja tai merilehmännahkoja, toi niitä.

²⁴ Jokainen, joka voi antaa hopeaa tai vaskea uhriksi, toi lahjan HERRALLE , niin ikään jokainen, jolla oli akasiapuuta, toi sitä kaikenlaista rakennustyötä varten.

²⁵ Jokainen viisas ja taitava nainen kehräsi ja toi sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja pellavalankoja.

²⁶ Kaikki naiset, joita heidän sydämensä kehotti, kehräsivät taitavasti vuohenkarvoja.

²⁷ Päämiehet toivat onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

²⁸ He toivat myös öljyä valaisemista ja voiteluöljyn valmistamista varten sekä tuoksuaineita voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen valmistamiseksi.

²⁹ Kaikki israelilaiset, miehet ja naiset, jotka olivat sydämeästään halukkaita tuomaan vapaaehtoisia lahjoja HERRALLE , toivat niitä kaikenlaisia töitä varten, jotka HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt tehdä.

Pyhien esineiden valmistajat

³⁰ Mooses sanoi israelilaisille: ” HERRA on kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta.

³¹ Herra on täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa

³² suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta,

³³ työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia taitoa vaativia töitä.

³⁴ Hänelle ja Oholiabille, Ahisamakin pojalle Daanin heimosta, Herra on antanut myös kyvyn opettaa muita.

³⁵ Hän on täyttänyt heidät viisaudella, niin että he osaavat tehdä kaikenlaisia töitä, niin sepän, suunnittelijan, kankurin kuin kirjokankaiden kutojankin, joka kutoo kankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä pellavalangoista. He pystyvät suunnittelemaan ja tekemään kaikenlaisia töitä.”

2. Mooseksen 36

¹”Besalel ja Oholiab sekä kaikki taitajat, joille HERRA on antanut viisauden, ymmärryksen ja kyvyn valmistaa kaikkea, mitä pyhäkköpalveluksessa tarvitaan, tehköt kaiken niin kuin HERRA on käskenyt.”

² Mooses kutsui Besalelin ja Oholiabin sekä kaikki taitajat, joille HERRA oli antanut viisauden, kaikki, joiden sydän kehotti heitä ryhtymään työhön.

³ He ottivat Moosekselta kaikki lahjat, jotka israelilaiset olivat tuoneet pyhäkköpalveluksessa tarvittavien esineiden valmistamista varten. Israelilaiset toivat joka aamu hänelle lisää vapaaehtoisia lahjoja.

⁴ Silloin kaikki taitajat, jotka tekivät kaikenlaista työtä pyhäkköä varten, tulivat Mooseksen luo, kukin siitä työstä, jota oli tekemässä,

⁵ ja sanoivat: ”Kansa tuo enemmän kuin tarvitaan sen työn suorittamiseksi, jonka HERRA on käskennyt tehdä.”

⁶ Silloin Mooses käski kuuluttaa leirissä: ”Älköön yksikään mies tai nainen enää valmistako mitään lahjaksi pyhäkköä varten.” Niin kansa lakkasi tuomasta lahjoja.

⁷ Kaikkien töiden tekemistä varten oli kaikkea riittävästi, jopa yli tarpeen.

Ilmestysmajan rakentaminen

⁸ Taitavat työntekijät valmistivat asumuksen kymmenestä telttakankaan kaistasta. Ne oli kudottu kerratuista pellavalangoista ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista. Niihin oli tehty taidokkaasti kerubeja.

⁹ Yhden kaistan pituus oli kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki kaistat olivat samanmittaisia.

¹⁰ Viisi kaistaa yhdistettiin toisiinsa, samoin yhdistettiin toiset viisi kaistaa toisiinsa.

¹¹ Sinipunaisesta langasta tehtiin silmukat yhdistetyn kappaleen ensimmäisen kaistan reunaan, samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.

¹² Ensimmäiseen kaistaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja toiseen yhdistettyyn kappaleeseen viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan reunaan, niin että silmukat olivat kohdakkain.

¹³ Sitten tehtiin viisikymmentä kultahakasta, ja kappaleet yhdistettiin hakasilla toisiinsa, niin että niistä tuli yhtenäinen asumus.

¹⁴ Vuohenkarvoista tehtiin kaistoja ja niistä asumusta suojaava telttä. Näitä kaistoja tehtiin yksitoista.

¹⁵Kunkin kaistan pituus oli kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki yksitoista kaistaa olivat samanmittaisia.

¹⁶Kaistat liitettiin yhteen, viisi kaistaa erilliseksi kappaleeksi ja kuusi erilliseksi kappaleeksi.

¹⁷Toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja samoin viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan.

¹⁸Sitten tehtiin viisikymmentä vaskihakasta, joilla kankaat liitettiin yhteen, niin että niistä tuli yhtenäinen teltta.

¹⁹Telttää varten tehtiin vielä peite punaiseksi värjätyistä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

²⁰Asumuksen laudat tehtiin akasiapuusta, ja ne asetettiin pystyyn.

²¹Lautojen pituus oli kymmenen kyynärää ja leveys puolitoista kyynärää.

²²Kussakin laudassa oli kaksi tappia, joilla laudat yhdistettiin toisiinsa. Tällaisiksi tehtiin kaikki asumuksen laudat.

²³Eteläpuolta varten niitä tehtiin kaksikymmentä.

²⁴Näitä kahtakymmentä lautaa varten tehtiin neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle, sen kahta tappia varten.

²⁵Myös asumuksen toista, pohjoisen puoleista, sivua varten tehtiin kaksikymmentä lautaa

²⁶ja neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle.

²⁷Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tehtiin kuusi lautaa

²⁸ja asumuksen peränurkkia varten kaksi kaksoislautaa.

²⁹Kumpikin oli tehty kahdesta laudasta, jotka olivat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisiksi tehtiin molemmat laudat, yksi kumpaakin nurkkaa varten.

³⁰ Lautoja oli siis kahdeksan ja niiden hopeajalustoja kuusitoista, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

³¹ Sitten tehtiin viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten,

³² viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten ja viisi poikkitankoa asumuksen takaseinän, länsisivun, lautoja varten.

³³ Keskimmäinen poikkitanko asetettiin lautojen puoliväliin, niin että se ulottui nurkasta nurkkaan.

³⁴ Laudat päällystettiin kullalla, ja niihin tehtiin renkaat kullasta poikkitankojen pidikkeiksi. Myös poikkitangot päällystettiin kullalla.

³⁵ Sitten tehtiin esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista. Siihen tehtiin taidokkaasti kerubeja.

³⁶ Esirippua varten tehtiin akasiapuusta neljä pylvästä, jotka päällystettiin kullalla. Pylväiden koukut olivat kultaa, ja pylväitä varten valettiin neljä hopeajalustaa.

³⁷ Teltan oveen tehtiin kirjokudontatyönä verho sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.

³⁸ Oviverhoa varten tehtiin viisi pylvästä koukkuineen. Pylväiden päät ja koristepienat päällystettiin kullalla. Pylväiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

2. Mooseksen 37

Liitonarkku ja sovituspaikka

¹ Besalel teki akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean.

² Hän päällysti sen puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja teki sen ympärille kultareunuksen.

³ Hän valoi neljä kultarengasta arkun neljään jalkaan, kaksi rengasta sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta toiselle.

⁴ Sitten hän teki kantotangot akasiapuusta, päällysti ne kullalla

⁵ ja pisti arkun sivuilla oleviin renkaisiin, niin että arkkua voitiin kantaa.

⁶ Hän teki puhtaasta kullasta armoistuimen, kaksi ja puoli kyynärää pitkän ja puolitoista kyynärää leveän.

⁷ Sitten hän takoi kullasta kaksi kerubia armoistuimen molempiin päihin,

⁸ yhden kerubin toiseen päähän ja yhden toiseen päähän. Hän teki kerubit armoistuimen kumpaankin päähän.

⁹ Kerubien siivet olivat levällään ylöspäin, niin että ne peittivät armoistuimen, ja kerubien kasvot olivat toisiaan kohti. Niiden kasvot olivat armoistuimeen päin.

Pyhien leipien pöytä

¹⁰ Besalel teki akasiapuusta pöydän, joka oli kahden kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja puolitoista kyynärää korkea.

¹¹ Hän päällysti sen puhtaalla kullalla ja teki sen ympärille kultareunuksen.

¹² Hän ympäröi pöydän kämmenen korkuisella listalla ja teki listan ympärille kultareunuksen.

¹³ Hän valoi pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitti renkaat pöydän neljän jalan kulmiin.

¹⁴ Renkaat olivat listan alapuolella tankojen pidikkeinä pöydän kantamista varten.

¹⁵ Hän teki tangot akasiapuusta pöydän kantamista varten ja päällysti ne kullalla.

¹⁶ Lisäksi hän teki pöydällä pidettävät astiat puhtaasta kullasta: kulhot, kauhat ja kupit sekä kannut, joista juomauhrit kaadetaan.

Lampunjalka

¹⁷Besalel teki myös lampunjalan puhtaasta kullasta. Hän takoi sen yhdestä ja samasta kappaleesta varsineen ja haaroineen, kupuineen, nuppuineen ja kukkineen.

¹⁸Lampunjalan sivuilta lähti kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta ja kolme haaraa toiselta sivulta.

¹⁹Kussakin haarassa oli kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin oli jokaisessa kuudessa lampunjalasta lähtevässä haarassa.

²⁰Lampunjalassa oli neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa.

²¹Jokaisen haaraparin alla – jokaisen kuuden haaran, jotka lähtivät lampunjalasta – oli yksi nuppu.

²²Nuput ja haarat olivat samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se oli taottu puhtaasta kullasta yhtenä kappaleena.

²³Besalel teki siihen seitsemän lamppua sekä lamppusakset ja karstakupit puhtaasta kullasta.

²⁴Hän teki lampunjalan ja kaikki sen varusteet yhdestä talentista puhdasta kultaa.

Suitsutusalttari

²⁵Besalel teki myös suitsutusalttarin akasiapuusta, nelikulmaisen, kyynärän pituisen, kyynärän levyisen ja kaksi kyynärää korkean. Sen sarvet olivat samaa kappaletta kuin alttari.

²⁶Hän päällysti sen puhtaalla kullalla, sekä kannen että sivut ympäriinsä, samoin sarvet. Hän teki sen ympärille kultareunuksen.

²⁷Hän teki siihen kaksi kultarengasta reunuksen alle molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat olivat tankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten.

²⁸Hän teki tangot akasiapuusta ja päällysti ne kullalla.

²⁹ Lisäksi hän valmisti pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, hyväntuoksuisen suitsukkeen samalla tavoin kuin voiteensekoittaja.

2. Mooseksen 38

Polttouhrialttari ja vaskiallas

¹ Besalel teki akasiapuusta nelikulmaisen polttouhrialttarin, jonka pituus oli viisi kyynärää, leveys viisi kyynärää ja korkeus kolme kyynärää.

² Hän teki alttarin neljään kulmaan sarvet, jotka olivat samaa kappaletta kuin alttari, ja päällysti sen vaskella.

³ Sitten hän teki kaikki alttarin esineet: tuhka-astiat, lapiot, pirskotusmaljat, haarukat ja hiilipannut. Kaikki alttarin esineet hän teki vaskesta.

⁴ Altтарin reunuksen alapuolelle hän teki vaskesta verkkomaisen ritilän, joka ulottui alhaalta puoliväliin saakka.

⁵ Vaskiritilän neljään kulmaan hän valoi neljä rengasta kantotankojen pidikkeiksi.

⁶ Tangot hän teki akasiapuusta ja päällysti ne vaskella

⁷ ja pisti ne alttarin sivuilla oleviin renkaisiin. Altтарin hän teki laudoista ontoksi.

⁸ Besalel teki vaskialtaan vaskijalustoineen niiden naisten peileistä, jotka suorittivat palvelustehtäviä ilmestysmajan ovella.

Esipiha verhoineen

⁹ Sitten Besalel teki esipihan. Sen eteläsivua varten hän teki sadan kyynärän pituiset verhot kerratuista pellavalangoista.

¹⁰ Verhojen kannatinpylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

¹¹ Pohjoispuolen verhot olivat myös sadan kyynärän pituiset. Niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

¹² Länsipuolen verhot olivat viidenkymmenen kyynärän pituiset. Pylväitä oli kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

¹³ Etupuolen, itäisen puolen, pituus oli viisikymmentä kyynärää.

¹⁴ Portin toisella sivulla olevien verhojen pituus oli viisitoista kyynärää. Niiden pylväitä oli kolme ja näiden jalustoja kolme.

¹⁵ Samoin verhot esipihan portin toisella sivulla olivat viidentoista kyynärän pituiset, pylväitä oli kolme ja niiden jalustoja kolme.

¹⁶ Kaikki esipihan verhot olivat kerrattua pellavaa.

¹⁷ Pylväiden jalustat olivat vaskea, koukut ja koristepienat hopeaa, ja pylväiden päät oli päällystetty hopealla. Kaikkiin esipihan pylväisiin oli kiinnitetty hopeiset koristepienat.

¹⁸ Esipihan portin verho oli tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista pellavalangoista. Sen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja korkeus esipihan verhojen tavoin viisi kyynärää.

¹⁹ Portin pylväitä oli neljä ja niiden vaskijalustoja neljä. Pylväiden koukut olivat hopeaa, ja myös pylväänpäiden päällyste ja koristepienat olivat hopeaa.

²⁰ Kaikki asumuksen ja esipihan ympärillä olevat vaarnat olivat vaskea.

Laskelma ilmestysmajan kustannuksista

²¹ Tässä on luettelo asumukseen, todistuksen majaan, käytetyistä tarvikkeista, jotka leeviläiset luetteloivat Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla Mooseksen käskystä.

²² Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika Juudan heimosta, oli tehnyt kaiken, mitä HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt.

²³ Hänen apunaan oli Daanin heimoon kuuluva Oholiab, Ahisamakin poika, seppä ja suunnittelija, joka kutoi kirjokankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä pellavalangoista.

²⁴ Kultaa, jota käytettiin kaikkiin pyhäkköä varten tehtyihin esineisiin, oli tuotu heilutusuhrina kaikkiaan kaksikymmentäyhdeksän talenttia ja seitsemänsataakolmekymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

²⁵ Hopeaa tuli seurakunnan katselmuksessa sata talenttia ja tuhat seitsemänsataaseitsemänkymmentäviisi sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

²⁶ Jokaiselta katselmuksessa olleelta kaksikymmenvuotiaalta tai sitä vanhemmalta, kaikkiaan kuudeltasadaltakolmeltatuhannelta viideltasadaltaviideltäkymmeneltä, saatiin beka-mitta eli puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

²⁷ Sata talenttia hopeaa käytettiin pyhäkön pylväiden jalustojen ja esiripun pylväiden jalustojen valamiseen, talentti jalustaa kohti. Sataan jalustaan kului sata talenttia hopeaa.

²⁸ Lopuista tuhannesta seitsemästä sadasta seitsemästä kymmenestä viidestä sekelistä tehtiin koukut pylväisiin. Pylväiden päät päällystettiin hopealla, ja niihin tehtiin koristepienat.

²⁹ Heilutusuhrivaskea oli seitsemänkymmentä talenttia ja kaksituhatta neljäsataa sekeliä.

³⁰ Siitä tehtiin jalustat ilmestysmajan oven pylväitä varten, vaskialttari ja siihen kuuluva vaskinen ritilä sekä kaikki alttarin esineet,

³¹ samoin jalustat koko esipihaa ja esipihan porttia varten, kaikki asumuksen vaarnat sekä kaikki vaarnat esipihan ympärille.

2. Mooseksen 39

Ylimmäisen papin puvun valmistaminen

¹Virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten sekä Aaronin pyhät vaatteet tehtiin sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

²Kasukka tehtiin kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta.

³Kulta taottiin ohuiksi levyiksi ja leikattiin säikeiksi, niin että sitä voitiin kutoa taidokkaasti sinipunaisten, purppuranpunaisten ja helakanpunaisten lankojen ja pellavalankojen sekaan.

⁴Kasukkaan tehtiin yhdistettävät olkakappaleet, jotka kiinnitettiin sen molempiin reunoihin.

⁵Kasukan päällä oleva taidokkaasti kudottu vyö oli kasukan kanssa yhtä kappaletta. Sekin oli tehty kullasta sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratusta pellavasta sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

⁶Onyksi-kivet, joihin oli kaiverrettu Israelin poikien nimet niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan, kehystettiin kultapunoksin.

⁷Kivet pantiin kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

⁸Rintakilpi tehtiin taidokkaasti kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta, niin kuin kasukkakin oli tehty.

⁹Rintakilpi oli nelikulmainen ja kaksin kerroin taitettu. Siitä tehtiin vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen, kaksin kerroin taitettu.

¹⁰Siihen kiinnitettiin kiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi,

¹¹toiseen riviin rubiini, safiiri ja timantti,

¹²kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti

¹³ ja neljänteen riviin krysolitti, onyksi ja jaspis. Ne kiinnitettiin paikoilleen kultapunoksin kehystettyinä.

¹⁴ Kiviä oli siis kaksitoista Israelin poikien nimien mukaan. Kuhunkin kiveen oli kaiverrettu yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

¹⁵ Rintakilpeen tehtiin puhtaasta kullasta ketjut, jotka oli punottu köysien tapaan.

¹⁶ Lisäksi tehtiin kaksi kultapalmikkoa ja kaksi kultarengasta. Nämä kaksi rengasta kiinnitettiin rintakilven yläkulmiin.

¹⁷ Molemmat kultapunokset kiinnitettiin rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin.

¹⁸ Molempien punosten toiset päät kiinnitettiin palmikoihin ja nämä kiinnitettiin kasukan etupuolelle, sen olkakappaleisiin.

¹⁹ Tehtiin vielä toiset kaksi kultarengasta, ja ne pantiin rintakilven alakulmiin, sen kasukkaa vasten olevan sisäpuolen reunaan.

²⁰ Vielä tehtiin kaksi kultarengasta, jotka kiinnitettiin kasukan olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolelle.

²¹ Rintakilpi solmittiin renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkaisiin niin, että se oli kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolella eikä irtautunut kasukasta. Näin HERRA oli Moosesta käsenyt.

²² Kasukan viitta tehtiin kutomalla pelkästään sinipunaisista langoista.

²³ Viitan keskellä oleva pääntie oli niin kuin haarniskan aukko, ja sen reunassa oli päärme, ettei se repeäisi.

²⁴ Viitan helmaan tehtiin granaattiomenia sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista kerratuista langoista.

²⁵ Sitten tehtiin tiukuja puhtaasta kullasta, ja ne kiinnitettiin granaattiomenien väliin viitan helmaan ympäriinsä,

²⁶vuoroin tiuku ja granaattiomena ympäri viitan helman. Viitta oli tehty käytettäväksi palveluksessa sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli antanut Moosekselle.

²⁷Aaronille ja hänen pojilleen tehtiin lisäksi kutomalla pellavaihokkaat,

²⁸pellavainen käärelakki, pellavaiset koristepäähineet sekä housut kerratusta pellavasta.

²⁹Lisäksi tehtiin kirjokudontatyönä vyö kerratuista pellavalangoista ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, niin kuin HERRA oli Moosesta käsenyt.

³⁰Vielä tehtiin ruusuke, pyhä otsakoru, puhtaasta kullasta ja siihen kirjoitettiin sinettisormusten kaiverrusten tapaan kirjoitus ” HERRALLE pyhitetty”.

³¹Siihen kiinnitettiin sinipunainen nauha, jolla se sidottiin käärelakin yläreunaan, sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

Ilmestysmajan esineet

³²Näin koko työ, asumus eli ilmestysmaja, saatiin valmiiksi. Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

³³He toivat Moosekselle asumuksen, teltan ja kaikki sen varusteet: hakaset, laudat, poikkitangot, pylväät ja jalustat,

³⁴punaiseksi värjätyistä pässinnahoista tehdyn peitteen, merilehmännahoista tehdyn peitteen ja verhona olevan esiripun,

³⁵todistuksen arkun kantotankoineen, armoistuimen,

³⁶pöydän kaikkine varusteineen sekä pyhät leivät,

³⁷puhtaasta kullasta tehdyn lampunjalan riviin asetettavine lamppuineen ja kaikkine varusteineen sekä öljyä valaisemista varten,

³⁸kultaisen alttarin, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, teltan oviverhon,

³⁹ vaskialttarin vaskisine ritalöineen, sen kantotangot ja kaikki varusteet, altaan jalustoineen,

⁴⁰ esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen, esipihan portin verhon, sen köydet ja vaarnat sekä kaikki esineet, joita tarvitaan asumuksessa eli ilmestysmajassa suoritettavassa palveluksessa,

⁴¹ virkapuvut pyhäkössä suoritettavaa palvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut.

⁴² Israelilaiset olivat tehneet kaiken työn sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

⁴³ Kun Mooses katseli kaikkea, mitä he olivat valmistaneet, hän näki, että se oli tehty aivan niin kuin HERRA oli käsenyt. Ja Mooses siunasi heidät.

2. Mooseksen 40

Ilmestysmajan pystyttäminen ja pappien vihkiminen

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Pystytä asumus, ilmestysmaja, ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

³ Aseta sinne todistuksen arkku ja ripusta esirippu arkun eteen.

⁴ Tuo pöytä ja lado pyhät leivät pöydälle järjestykseen. Tuo lampunjalka ja nosta sen lamput paikoilleen.

⁵ Pane kultainen suitsutusalttari todistuksen arkun eteen ja ripusta verho asumuksen ovelle.

⁶ Sijoita polttouhrialttari ilmestysmajan eli asumuksen oven eteen.

⁷ Pane allas ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä.

⁸ Ympäröi esipiha verhoilla ja aseta verho esipihan porttiin.

⁹ Ota sitten voiteluöljyä ja voitele asumus ja kaikki, mitä siellä on, ja pyhitä se ja kaikki sen esineet, niin siitä tulee pyhä.

¹⁰Voitele myös polttouhrialttari kaikkine varusteineen ja pyhitä alttari, niin alttarista tulee erittäin pyhä.

¹¹Voitele samoin allas jalustoineen ja pyhitä se.

¹²Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.

¹³Pue Aaron pyhiin vaatteisiin, voitele hänet ja pyhitä hänet palvelemaan minua pappina.

¹⁴Tuo myös hänen poikansa, pue heidän ylleen ihokkaat

¹⁵ja voitele heidät palvelemaan minua pappeina, niin kuin sinä voitelit heidän isänsäkin. Tämä on oleva heille voiteluna ikuiseen pappeuteen, polvesta polveen.”

¹⁶Mooses teki kaiken aivan niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

¹⁷Asumus pystytettiin toisen vuoden ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä.

¹⁸Kun Mooses pystytti asumuksen, hän asetti paikoilleen sen jalustat, pani niihin laudat, asetti paikoilleen poikkitangot ja pystytti pylvää,

¹⁹levitti asumuksen ylle teltan ja asetti sen päälle telttapeitteen, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

²⁰Sitten hän otti todistuksen taulut, pani ne arkkuun, kiinnitti kantotangot arkun sivuille ja asetti armoistuimen arkun päälle.

²¹Mooses vei arkun asumukseen ja ripusti paikoilleen esiripun verhoamaan liitonarkkua, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

²²Hän asetti pöydän ilmestysmajaan, asumuksen pohjoissivulle esiripun ulkopuolelle,

²³ja latoi sen päälle pyhät leivät järjestykseen HERRAN eteen, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

²⁴Hän asetti lampunjalan ilmestysmajaan, asumuksen eteläsivulle vastapäätä pöytää,

²⁵ ja nosti lamput HERRAN eteen, niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

²⁶ Mooses asetti kultaisen alttarin ilmestysmajaan esiripun eteen

²⁷ ja poltti sen päällä hyväntuoksuista suitsuketta, niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

²⁸ Sitten hän ripusti verhon asumuksen ovelle.

²⁹ Mooses asetti polttouhrialttarin ilmestysmajan eli asumuksen oven edustalle ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

³⁰ Altaan hän asetti ilmestysmajan ja alttarin välille, ja hän kaatoi siihen vettä peseytymistä varten.

³¹ Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat pesivät siinä kätensä ja jalkansa.

³² Mennessään ilmestysmajaan tai lähestyessään alttaria he peseytyivät HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaisesti.

³³ Mooses rakensi asumuksen ja alttarin ympärille esipihan ja ripusti verhon esipihan porttiin. Näin Mooses sai tehdyksi kaiken työn.

Herran kirkkaus täyttää ilmestysmajan

³⁴ Silloin pilvi peitti ilmestysmajan ja HERRAN kirkkaus täytti asumuksen,

³⁵ eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli asettunut sen päälle ja HERRAN kirkkaus täytti asumuksen.

³⁶ Aina kun pilvi kohosi asumuksen päältä, israelilaiset lähtivät liikkeelle. Näin tapahtui koko heidän vaelluksensa ajan.

³⁷ Mutta ellei pilvi kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin tuli päivä, jona se taas kohosi.

³⁸ HERRAN pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä siinä oli tulen hohde. Kaikki israelilaiset näkivät tämän koko vaelluksensa ajan.

3. Mooseksen

3. Mooseksen 1

UHRILAIT Polttouhrilaki

- ¹ HERRAkutsui Moosesta ja puhui hänelle ilmestysmajan sisältä:
- ² ”Sano israelilaisille: Kun joku teistä haluaa tuoda uhrin HERRALLE , tuokoon hän uhrinsa karjasta, joko naudoista tai lampaista.
- ³ Jos hän uhraa polttouhriksi nautaeläimen, hänen on uhrattava virheetön uros. Tuokoon hän sen ilmestysmajan ovelle, jotta HERRA olisi hänelle suosiollinen,
- ⁴ ja laskekoon kätensä polttouhrin pään päälle, niin se hyväksytään sovituksi hänelle.
- ⁵ Hänen tulee teurastaa sonnimullikka HERRAN edessä, ja papit, Aaronin pojat, ottakoot veren ja vihmokoot sen ympäri alttaria, joka on ilmestysmajan ovella.
- ⁶ Sitten hänen on nyljettävä polttouhri ja leikattava se kappaleiksi.
- ⁷ Pappi Aaronin pojat tehkööt tulen alttarille, latokoot halkoja tuleen
- ⁸ ja järjestäkööt kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille.
- ⁹ Uhrin tuoja pesköön sisälmykset ja jalat vedessä, ja pappi polttakoon kaiken alttarilla. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE .
- ¹⁰ Jos tuojan polttouhri on pikkukarjasta, lampaista tai vuohista, hänen on uhrattava virheetön uros.
- ¹¹ Hänen tulee teurastaa se alttarin pohjoissivulla, HERRAN edessä, ja papit, Aaronin pojat, vihmokoot sen veren ympäri alttaria.
- ¹² Leikelköön hän sitten uhrieläimen määräkappaleiksi, ja pappi asettakoon kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille.

¹³ Sisälmykset ja jalat hän peskään vedessä, ja pappi viekään ne kaikki alttarille ja polttakoon. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE .

¹⁴ Jos hänen polttouhrinsa HERRALLE on linnuista, hänen on uhrattava metsäkyyhkysiä tai kyyhkysenpoikia.

¹⁵ Pappi tuokoon linnun alttarille, vääntäkään siltä niskan poikki ja polttakoon sen alttarilla. Veri on puserrettava alttarin seinään.

¹⁶ Sitten pappi ottakoon linnun kuvun ja höyhenet ja heittäkään ne alttarin itäpuolelle tuhkaläjään.

¹⁷ Sen jälkeen hän repäiskään linnun auki siipien kohdalta, niitä kuitenkaan irrottamatta, ja polttakoon sen alttarilla palavien halkojen päällä. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE .”

3. Mooseksen 2

Ruokauhrilaki

¹”Kun joku uhraa HERRALLE ruokauhrin, hänen uhrinaan olkoon hienoja vehnäjauhoja. Hänen tulee vuodattaa siihen öljyä ja panna sen päälle suitsuketta.

² Viekään hän uhrin papeille, Aaronin pojille, ja pappi ottakoon täyden kourallisen ruokauhrijauhoja ja ruokauhriöljyä sekä kaiken suitsukkeen ja polttakoon ruokauhrin muisto-osan alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE .

³ Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä HERRAN tuliuhria.

⁴ Kun tuot uunissa paistetun ruokauhrin, tuo hienoista jauhoista öljyyn leivottuja happamattomia leipiä ja öljyllä voideltuja ohuita happamattomia leipiä.

⁵ Jos uhrisi on leivinlevyllä paistettu ruokauhri, sen tulee olla hienoista jauhoista öljyyn leivottu ja happamaton.

- ⁶ Paloittele se ja vuodata sen päälle öljyä. Se on ruokauhri.
- ⁷ Jos uhraat pannussa paistetun ruokauhrin, tee se hienoista jauhoista ja öljystä.
- ⁸ Vie näistä aineksista valmistettu ruokauhri HERRALLE ; anna se papille, ja hän tuo sen alttarille.
- ⁹ Pappi erottakoon ruokauhrista muisto-osan ja polttakoon sen alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE .
- ¹⁰ Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä HERRAN tuliuhria.
- ¹¹ Mitään ruokauhria, jonka te tuotte HERRALLE , ei saa valmistaa hapantaikinasta, sillä te ette saa polttaa tuliuhrina HERRALLE mitään hapatettua ettekä hunajaa.
- ¹² Te saatte tuoda niitä HERRALLE uhriksi ensisadosta, mutta niitä ei saa tuoda alttarille miellyttäväksi tuoksuksi.
- ¹³ Mausta jokainen ruokauhrisi suolalla; älä anna Jumalasi liitonsuolan puuttua ruokauhristasi. Jokaisen uhrilahjasi mukana sinun on uhrattava myös suolaa.
- ¹⁴ Jos tuot ruokauhrin HERRALLE ensisadosta, tuo tuleessa paahdettuja tähtkäpäitä tai survottuja jyviä tuleentumattomasta viljasta uuden satosi ruokauhrina.
- ¹⁵ Vuodata sen päälle öljyä ja pane sen päälle suitsuketta. Se on ruokauhri.
- ¹⁶ Pappi polttakoon muisto-osan survotuista jyvistä ja öljystä sekä kaiken suitsukkeen. Tämä on tuliuhri HERRALLE .”

3. Mooseksen 3

Yhteysuhrilaki

- ¹”Jos joku tuo lahjanaan yhteysuhrin nautakarjasta, joko uroksen tai naaraan, tuokoon hän HERRAN eteen virheettömän eläimen.

- ²Hänen on laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmentysmajan ovella. Papit, Aaronin pojat, vihmokoot veren ympäri alttaria.
- ³Tuokoon hän yhteysuhrista HERRALLE tuliuhriksi sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,
- ⁴molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.
- ⁵Aaronin poikien on poltettava nämä yhdessä polttouhrin kanssa palavien halkojen päällä alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE .
- ⁶Jos joku tuo lahjanaan HERRALLE yhteysuhrin pikkukarjasta, uros- tai naaraspuolisen, tuokoon hän virheettömän eläimen.
- ⁷Jos hän tuo uhrinaan lampaan, hänen on tuotava se HERRAN eteen,
- ⁸laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmentysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria.
- ⁹Tuokoon hän yhteysuhrista HERRALLE tuliuhriksi sen rasvan, koko rasvahännän, joka on irrotettava häntänikamista, sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,
- ¹⁰molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.
- ¹¹Papin tulee polttaa kaikki nämä alttarilla. Tämä on tuliuhriruoka HERRALLE .
- ¹²Jos uhrin tuojan lahja on vuohi, hänen on tuotava se HERRAN eteen,
- ¹³laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se ilmentysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria.
- ¹⁴Tuokoon hän siitä tuliuhriksi HERRALLE sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,
- ¹⁵molemmat munuaiset, niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan sekä maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.

¹⁶ Pappi polttakoon ne alttarilla miellyttävästi tuoksuvana tuliuhriruokana. Kaikki rasva kuuluu HERRALLE .

¹⁷ Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin: älkää syökö mitään rasvaa älkääkään mitään verta.”

3. Mooseksen 4

Syntiuhrilaki

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Sano israelilaisille: Jos ihminen erehdyksessä tekee syntiä HERRAN käskyjä vastaan, tekee jotakin sellaista, mitä ei saa tehdä, häntä koskevat nämä säädökset.

³ Jos voideltu pappi tekee syntiä ja saattaa kansan syylliseksi, tuokoon hän tekemänsä synnin tähden nuoren, virheettömän mullikan syntiuhriksi HERRALLE .

⁴ Hänen on vietävä mullikka ilmestysmajan ovelle HERRAN eteen, laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se HERRAN edessä.

⁵ Voideltu pappi ottakoon mullikan verta, viekään sitä ilmestysmajaan,

⁶ kastakoon sormensa vereen ja pirsskottakoon verta seitsemän kertaa HERRAN edessä pyhäkön esirippua kohti.

⁷ Papin on siveltävä HERRAN edessä verta ilmestysmajassa olevan suitsutusalttarin sarviin ja kaadettava loput härän verestä ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle.

⁸ Hän ottakoon erilleen kaiken syntiuhrimullikan rasvan, sisälmyksiä peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan,

⁹ samoin molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantioliaksissa olevan rasvan ja munuaisten vierestä irrotettavan maksanlisäkkeen,

¹⁰ niin kuin ne otetaan pois yhteysuhrihärästä. Papin on poltettava ne polttouhrialttarilla.

¹¹ Mullikan nahka, kaikki liha sekä pää ja jalat, sisälmykset ja mahan sisältö,
¹² koko mullikka, vietäköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan, johon
 tuhka heitetään, ja poltettakoon halkojen päällä tulella. Se on poltettava
 paikassa, johon tuhka heitetään.

¹³ Mutta jos koko Israelin seurakunta tekee erehdyksessä syntiä eikä
 seurakunta huomaa rikkoneensa mitään HERRAN käskyä vastaan ja
 tehneensä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja on kuitenkin tullut syylliseksi,

¹⁴ ja jos synti, jonka se on tehnyt Herran käskyä vastaan, tulee sitten julki,
 seurakunta tuokoon nuoren mullikan syntiuhriksi ja vieköön sen
 ilmestysmajan eteen.

¹⁵ Seurakunnan vanhimpien on laskettava kätensä mullikan pään
 päälle HERRAN edessä, ja mullikka on teurastettava HERRAN edessä.

¹⁶ Voideltu pappi vieköön sen veren ilmestysmajaan,

¹⁷ kastakoon sormensa vereen ja pirskestakoon verta seitsemän
 kertaa HERRAN edessä esirippua kohti.

¹⁸ Sivelköön hän verta myös HERRAN edessä ilmestysmajassa olevan alttarin
 sarviin. Loput verestä hänen tulee kaataa ilmestysmajan oven edessä olevan
 polttouhrialttarin juurelle.

¹⁹ Hänen tulee ottaa kaikki uhrin rasva ja polttaa se alttarilla.

²⁰ Hänen on tehtävä tälle mullikalle niin kuin hän teki syntiuhrimullikalle,
 aivan samalla tavalla. Kun pappi on näin toimittanut seurakunnalle
 sovituksen, sille annetaan anteeksi.

²¹ Pappi vieköön mullikan leirin ulkopuolelle ja polttakoon sen, niin kuin hän
 poltti ensimmäisen mullikan. Se on seurakunnan syntiuhri.

²² Jos ruhtinas tekee syntiä ja rikkoo erehdyksessä jotakin HERRAN,
 Jumalansa, käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee
 näin syylliseksi,

²³ tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän uhrinaan vuohen, virheettömän uroksen.

²⁴ Hänen on laskettava kätensä vuohipukin pään päälle ja teurastettava pukki HERRAN edessä, paikassa, jossa polttouhriteuraat teurastetaan. Se on hänen syntiuhrinsa.

²⁵ Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin, mutta loput verestä hänen on kaadettava polttouhrialttarin juurelle.

²⁶ Kaikki uhrin rasva hänen on poltettava alttarilla samoin kuin yhteysuhrin rasva. Kun pappi on näin toimittanut ruhtinaalle sovituksen hänen synnistään, se annetaan hänelle anteeksi.

²⁷ Jos joku kansasta tekee erehdyksessä syntiä jotakin HERRAN käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee siten syylliseksi,

²⁸ tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän syntinsä tähden uhrinaan vuohen, virheettömän naaraan.

²⁹ Hänen on laskettava kätensä syntiuhrin pään päälle ja teurastettava eläin polttouhripaikalla.

³⁰ Pappi ottakoon sen verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin ja kaatakoon loput verestä alttarin juurelle.

³¹ Pappi irrottakoon vuohesta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrin rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE . Kun pappi on näin toimittanut sovituksen, uhrin tuoja saa anteeksi.

³² Jos joku tuo lampaan syntiuhriksi, hänen on tuotava uhrinaan virheetön naaras,

³³ laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se syntiuhriksi paikassa, jossa polttouhri teurastetaan.

³⁴ Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin mutta kaatakoon loput verestä alttarin juurelle.

³⁵ Pappi irrottakoon lampaasta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrilampaan rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla HERRAN tuliuhrin päällä. Kun pappi näin on toimittanut sovituksen uhrin tuojan tekemästä synnistä, tälle annetaan anteeksi.”

3. Mooseksen 5

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

¹”Jos joku rikkoo siten, että kuultuaan vannotuksen ei ilmoita mitä tietää, vaikka voisi todistaa siitä, mitä on nähnyt tai mitä muuten tietää asiasta, hän tekee syntiä ja joutuu kantamaan syyllisyytensä.

² Tai jos joku tietämättään koskee johonkin saastaiseen, joko saastaisen villieläimen raatoon, saastaisen kotieläimen raatoon tai saastaisen matelijan raatoon, hän saastuu ja tulee syylliseksi.

³ Tai jos hän tietämättään koskee ihmisen saastaan, on se mitä saastaa tahansa, josta voi saastua, ja sitten huomaa rikkoneensa, hän on syyllinen.

⁴ Tai jos joku puhuu huulillaan ajattelemattomasti, vannoo pahassa tai hyvässä tarkoituksessa mitä hyvänsä, mitä ihminen voi ajattelemattomasti vannoa, mutta sitten huomaa asian, hän on syyllinen.

⁵ Jos joku on syyllistynyt johonkin näistä asioista, hänen on tunnustettava synti, jonka hän on tehnyt,

⁶ ja tuotava HERRALLE syyllisyytensä vuoksi naaras pikkukarjasta, lammas tai vuohi, syntiuhriksi tekemästään synnistä. Sitten pappi toimittakoon hänelle sovituksen hänen synnistään.

⁷ Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi lammasta, tuokoon HERRALLE syntinsä sovituksiksi kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi.

⁸ Vieköön hän ne papille, ja pappi uhratkoon ensiksi sen, joka on määrätty syntiuhriksi ja taittakoon siltä niskan poikki päätä irrottamatta,

⁹pirskottakoon syntiuhrin verta alttarin seinään ja pusertakoon loput verestä alttarin juurelle. Tämä on syntiuhri.

¹⁰Toinen kyyhkynen tulee uhrata polttouhriksi niin kuin on säädetty. Kun pappi näin on toimittanut uhrin tuojalle sovituksen hänen tekemästään synnistä, tämä saa anteeksi.

¹¹Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi kahta metsäkyyhkystä tai kahta kyyhkysenpoikaa, tuokoon tekemänsä synnin vuoksi uhrina kymmenesosan eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja syntiuhriksi. Hän ei saa panna siihen öljyä eikä sen päälle suitsuketta, sillä se on syntiuhri.

¹²Hänen on vietävä se papille, ja pappi ottakoon siitä kourallisen, muistouhriosan , ja polttakoon sen alttarilla HERRAN tuliuhrina. Tämä on syntiuhri.

¹³Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, mistä tahansa synnistä, hän saa anteeksi. Osa uhrista kuuluu papille, kuten ruokauhristakin.”

Vikauhrilaki

¹⁴HERRA puhui vielä Moosekselle:

¹⁵”Jos joku toimii uskottomasti ja tekee erehdyksessä syntiä ottamalla itselleen jotakin HERRALLE pyhitettyä, hän tuokoon vikauhrinaan HERRALLE virheettömän pässin pikkukarjasta sinun arvioimasi hopeasekelien määrän mukaisesti, pyhäkkösekelin painon mukaan.

¹⁶Hän korvatkoon sen, minkä on anastanut Herralle pyhitetystä omaisuudesta, ja lisätköön siihen viidesosan sen arvosta ja antakoon papille. Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen uhraamalla vikauhripässin, hän saa anteeksi.

¹⁷Jos joku tietämättään rikkoo jotakin HERRAN käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, hän tulee syylliseksi ja on vastuussa rikkomuksestaan.

¹⁸ Hänen on tuotava papille vikauhriksi sinun arviosi mukainen virheetön pässi pikkukarjasta. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt, ja hän saa anteeksi.

¹⁹ Tämä on vikauhri. Hän on tullut syylliseksi HERRAN edessä.”

Lisämääräyksiä vikauhrilakiin

²⁰ HERRA puhui Moosekselle:

²¹ ”Jos joku tekee rikkomuksen ja on uskonon HERRAA kohtaan siten, että kieltää saaneensa lähimmäiseltään jotakin, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai hänen hoitoonsa uskonut, tai ryöstää tai kiristää jotakin lähimmäiseltään

²² tai on löytänyt kadonneen esineen ja kieltää löytäneensä tai vannoo väärin missä tahansa asiassa, jossa ihminen voi rikkoa,

²³ hän on tehnyt syntiä ja tullut syylliseksi. Hänen on palautettava se, mitä on ryöstänyt tai kiristänyt tai mikä hänen haltuunsa on pantiksi uskottu, tai kadonnut esine, jonka hän on löytänyt,

²⁴ tai mikä tahansa, mistä hän on vannonut väärin. Hän korvatkoon täysimääräisenä sen kaiken ja lisätköön siihen viidesosan sen arvosta. Antakoon hän korvauksen sille, jolle se kuuluu, sinä päivänä, jona hän uhraa vikauhrinsa.

²⁵ Vikauhrinaan HERRALLE hän tuokoon sinun arviosi mukaisen virheettömän pässin laumastaan ja antakoon sen papille.

²⁶ Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen HERRAN edessä, hän saa anteeksi minkä tahansa synnin, jonka hän on tehnyt ja josta hän on tullut syylliseksi.”

3. Mooseksen 6

Lisämääräyksiä polttouhrilakiin

¹ HERRA puhui Moosekselle:

²”Käske Aaronia ja hänen poikiaan näin: Tämä on ohje polttouhrista. Polttouhri olkoon alttarin tulisijan päällä koko yön aamuun asti, ja alttarin tulta on pidettävä vireillä.

³Pappi pukeutukoon pellavapukuunsa, pukekoon pellavahousut alastomuutensa peitteeksi, korjatkoon pois tuhkan, joksi tuli on kuluttanut polttouhrin alttarilla, ja pankoon sen alttarin viereen.

⁴Sitten hänen on riisuttava vaatteensa, pukeuduttava toisiin vaatteisiin ja vietävä tuhka leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan.

⁵Alttarilla oleva tuli on pidettävä palamassa, se ei saa sammua. Pappi lisätköön puita tuleen alttarille joka aamu, järjestäköön sen päälle polttouhrin kappaleet ja polttakoon niiden päällä yhteysuhrin rasvat.

⁶Tuli palakoon aina alttarilla. Se ei saa sammua.”

Lisämääräyksiä ruokauhrilakiin

⁷”Tämä on laki ruokauhrista: Aaronin poikien on tuotava ruokauhri alttarin ääreen HERRAN eteen.

⁸Papin tulee erottaa ruokauhrista kourallinen hienoja vehnä jauhoja, öljyä ja kaikki suitsuke, joka on ruokauhrin päällä, ja polttaa ruokauhrin muisto-osa alttarilla miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE .

⁹Jäljelle jäävän osan syököön Aaron poikiensa kanssa. Se on syötävä happamattomina leipinä pyhässä paikassa; ilmestysmajan esipihalla heidän on se syötävä.

¹⁰Ruokauhria ei saa leipoa hapantaikinasta. Minä olen antanut sen tuliuhreistani pappien osaksi. Se on pyhistä pyhintä, niin kuin syntiuhri ja vikauhrikin.

¹¹Jokainen Aaronin miespuolinen jälkeläinen saa syödä sitä. Tämä on teidän ikuinen osuutenne HERRAN tuliuhreista polvesta polveen. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.”

¹²HERRA puhui Moosekselle:

13 ”Tämä on Aaronin ja hänen poikiensa uhri, joka heidän on uhrattava HERRALLE sinä päivänä, jona heidät voidellaan: kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja, josta puolet uhrataan aamulla ja puolet illalla. Tämä on jokapäiväinen ruokauhri.

14 Se on valmistettava leivinlevyllä öljyyn leivottuna. Tuo se hyvin sekoitettuna ja uhraa se paloiteltuna ruokauhrina miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE .

15 Tämän ruokauhrin toimittakoon Aaronin pojista se, joka on voideltu papiksi hänen jälkeensä. Tämä on ikuinen HERRAN säädös. Uhri on poltettava kokonaisena.

16 Jokainen papin ruokauhri on kokonaisuuhri, eikä siitä saa syödä mitään.”

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

17 HERRA puhui Moosekselle:

18 ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Tämä on laki syntiuhrista. Syntiuhri teurastettakoon HERRAN edessä samassa paikassa, jossa polttouhri teurastetaan. Se on pyhistä pyhintä.

19 Pappi, joka uhraa syntiuhrin, saa syödä sitä. Se on syötävä pyhässä paikassa, ilmestysmajan esipihalla.

20 Jokainen, joka koskee uhrin lihaan, tulee pyhäksi. Jos sen verta roiskuu vaatteille, tahrautunut vaate on pestävä pyhässä paikassa.

21 Saviastia, jossa uhri keitetään, on rikottava, mutta jos se on keitetty vaskiastiassa, astia on hangattava puhtaaksi ja huuhdottava vedellä.

22 Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä syntiuhria. Se on pyhistä pyhintä.

23 Mitään syntiuhria, jonka verta viedään ilmestysmajaan pyhäkössä toimitettavaa sovitusta varten, ei saa syödä, vaan se pitää polttaa tulesa.”

3. Mooseksen 7

Lisämääräyksiä uhrilakeihin

- ¹”Tämä on laki vikauhrista, joka on pyhistä pyhintä.
- ² Vikauhri on teurastettava paikassa, jossa polttouhri teurastetaan, ja sen veri on vihmottava ympäri alttaria.
- ³ Siitä tulee uhrata kaikki rasva, rasvahäntä ja sisälmyksiä peittävä rasva,
- ⁴ molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihapsissa oleva rasva ja maksanlisäke, joka irrotetaan munuaisten vierestä.
- ⁵ Pappi polttakoon ne alttarilla tuliuhrina HERRALLE . Tämä on vikauhri.
- ⁶ Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä sitä. Syötäköön se pyhässä paikassa; se on pyhistä pyhintä.
- ⁷ Sama laki koskee niin syntiuhria kuin vikauhriakin: se kuuluu papille, joka toimittaa sovituksen.
- ⁸ Myös polttouhriteuraan nahka kuuluu papille, joka toimittaa polttouhrin.
- ⁹ Samoin jokainen uunissa paistettu ja jokainen pannussa tai leivinlevyllä valmistettu ruokauhri kuuluu papille, joka uhraa sen.
- ¹⁰ Mutta jokainen öljyyn sekoitettu tai kuiva ruokauhri kuuluu yhteisesti kaikille Aaronin pojille.
- ¹¹ Tämä on laki HERRALLE uhrattavasta yhteysuhrista:
- ¹² Jos joku antaa uhrin kiitokseksi, tuokoon kiitosuhriteuraan lisäksi öljyyn leivottuja happamattomia leipiä, öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä ja hienoista vehnä jauhoista öljyyn leivottuja leipiä.
- ¹³ Tuokoon hän uhrinaan myös hapanleipää kiitosuhriksi uhratun yhteysuhriteuraan mukana.
- ¹⁴ Uhrilahjoina tuomistaan leivistä hän antakoon yhden joka lajia lahjaksi HERRALLE . Ne kuuluvat papille, joka vihmoo yhteysuhrin veren.
- ¹⁵ Kiitosuhrina annetun yhteysuhriteuraan liha on syötävä samana päivänä, jona se on uhrattu. Siitä ei saa jäädä mitään seuraavaan aamuun.

¹⁶ Jos uhrilahjana tuotu teuras on lupausuhri tai vapaaehtoinen uhri, se on syötävä samana päivänä, jona se on tuotu, mutta se, mitä siitä jää tähteeksi, voidaan syödä vielä seuraavana päivänä.

¹⁷ Jos uhrilihasta jää jotain kolmanneksi päiväksi, se on poltettava tulella.

¹⁸ Jos yhteysuhriteuraan lihaa kuitenkin syödään kolmantena päivänä, uhrin tuoja ei saa osakseen Jumalan suosiota eikä uhria lueta hänen hyväkseen. Sellainen liha on pilaantunutta, ja jokainen, joka sitä syö, tulee syynalaiseksi.

¹⁹ Jos liha on koskettanut mitä tahansa saastunutta, sitä ei saa syödä, vaan se on poltettava tulella. Jokainen, joka on puhdas, voi syödä uhrilihaa,

²⁰ mutta jokainen, joka saastaisena ollessaan syö HERRALLE kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, on poistettava kansansa keskuudesta.

²¹ Jos joku koskee johonkin saastaiseen, mihin tahansa, joko ihmisen saastaan, epäpuhtaaseen eläimeen tai mihin saastaiseen iljetykseen tahansa, ja sitten syö HERRALLE kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, hänet on poistettava kansansa keskuudesta.”

Verta ja uhriteuraan rasvaa kielletään syömästä

²² HERRA puhui Moosekselle:

²³ ”Sano israelilaisille: Älkää syökö mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa.

²⁴ Itsestään kuolleen tai kuoliaaksi raadellun eläimen rasvaa saa käyttää kaikkiin muihin tarpeisiin, mutta syödä sitä ei saa.

²⁵ Jokainen, joka syö sellaisen eläimen rasvaa, joka voidaan uhrata tuliuhrina HERRALLE, on poistettava kansansa keskuudesta.

²⁶ Älkää myöskään syökö minkään eläimen verta, ei lintujen eikä muiden eläinten, missä tahansa asuttekin.

²⁷ Jokainen, joka syö minkä tahansa eläimen verta, on poistettava kansansa keskuudesta.”

Pappien osuus uhreista

²⁸ HERRA puhui Moosekselle:

²⁹”Sano israelilaisille: Joka tuo HERRALLE yhteysuhriteuraan, antakoon siitä HERRALLE uhrilahjan.

³⁰Tuokoon hän omin käsin HERRALLE rasvan tuliuhriksi ja rintalihan HERRAN edessä heilutettavaksi heilutusuhriksi.

³¹Pappi polttakoon rasvan alttarilla, mutta rintaliha kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen.

³²Antakaa papille yhteysuhriteuraistanne erotettu oikea reisi.

³³Aaronin pojista se, joka uhraa yhteysuhrin veren ja rasvan, saakoon osakseen oikean reiden.

³⁴Minä olen näet ottanut israelilaisten yhteysuhriteuraista heilutusuhriksi annetun rintalihan ja anniksi erotetun reiden ja antanut ne pappi Aaronille ja hänen pojilleen israelilaisilta tulevaksi ikuiseksi osuudeksi.”

³⁵Tämä on se osa , joka säädettiin Aaronille ja hänen pojilleen HERRAN tuliuhreista päivänä, jona Mooses pyhitti heidät palvelemaan HERRAA pappeina.

³⁶Sinä päivänä, jona Mooses voiteli heidät, HERRA määräsi, että israelilaisten oli annettava heille tämä osuus. Tämä on ikuinen säädös polvesta polveen.

³⁷Tämä on polttouhria, ruokauhria, syntiuhria, vikauhria, vihkiäisuhria ja yhteysuhria koskeva laki,

³⁸jonka HERRA antoi Moosekselle Siinainvuorella silloin, kun hän antoi israelilaisille Siinain autiomaassa käskyn toimittaa uhreja HERRALLE .

3. Mooseksen 8

Pappien vihkiminen virkaansa

¹HERRA puhui Moosekselle:

²”Tuo Aaron ja hänen poikansa sekä pyhät vaatteet, voiteluöljy, syntiuhrimullikka, kaksi pässiä ja korillinen happamattomia leipiä

³ja kutsu koko seurakunta koolle ilmestysmajan portille.”

⁴ Mooses teki niin kuin HERRA oli häntä käsenyt, ja seurakunta kokoontui ilmestysmajan portille.

⁵ Mooses sanoi seurakunnalle: ”Näin on HERRA käsenyt tehdä.”

⁶ Mooses toi Aaronin ja hänen poikansa ja pesi heidät vedellä.

⁷ Sitten hän puki Aaronin ylle ihokkaan, vyöti hänet vyöllä, puki hänen ylleen viitan ja sen päälle kasukan, vyöti hänet kasukan vyöllä ja sitoi sillä kasukan hänen ylleen.

⁸ Mooses kiinnitti kasukan päälle rintakilven, ja rintakilpeen hän pani uurimin ja tummimin .

⁹ Hän pani Aaronin päähän käärelakin, ja sen etupuolelle hän asetti kultaisen ruusukkeeseen, pyhän otsakorun, niin kuin HERRA oli Moosesta käsenyt.

¹⁰ Sitten Mooses otti voiteluöljyn, voiteli asumuksen ja kaiken, mitä siinä oli, ja pyhitti ne.

¹¹ Hän pirskontti öljyä seitsemän kertaa alttarille ja voiteli alttarin kaikkine esineineen sekä altaan jalustoineen pyhittääkseen ne.

¹² Hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän ja voiteli Aaronin pyhittääkseen hänet.

¹³ Sitten Mooses toi Aaronin pojat, puki heidän ylleen ihokkaat, vyöti heidät vyöllä ja sitoi päähineet heidän päähänsä, niin kuin HERRA oli Moosesta käsenyt.

¹⁴ Hän toi esille syntiuhrimullikan, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

¹⁵ Sitten Mooses teurasti mullikan, otti sen verta, sivali verta sormellaan alttarin sarviin joka puolelle ja puhdisti alttarin. Lopun veren hän valutti alttarin juurelle ja pyhitti alttarin, että siinä voitaisiin toimittaa sovitukset.

¹⁶ Mooses otti kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset rasvoineen ja poltti ne alttarilla.

¹⁷ Mullikan nahkoineen, lihoineen ja sisälmyksineen Mooses poltti tulella leirin ulkopuolella, niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

¹⁸ Sitten hän toi uhrattavaksi polttouhripässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

¹⁹ Teurastettuaan pässin Mooses vihmoi veren ympäri alttaria

²⁰ ja leikkeli pässin kappaleiksi. Sitten Mooses poltti pään sekä kappaleet ja iهران.

²¹ Mooses pesi sisälmykset ja jalat vedessä ja poltti sitten koko pässin alttarilla polttouhrina miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE , tuliuhrina, niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

²² Sitten hän toi uhrattavaksi toisen pässin, vihkimyspässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

²³ Teurastettuaan pässin Mooses otti sen verta ja siveli sitä Aaronin oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

²⁴ Mooses toi esiin Aaronin pojat ja siveli verta heidän oikeaan korvannipukkaansa, oikean kätensä peukaloon ja oikean jalkansa isoonvarpaaseen, ja lopun veren hän vihmoi ympäri alttaria.

²⁵ Hän otti rasvan, rasvahännän, kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen sekä molemmat munuaiset rasvoineen ja oikean reiden.

²⁶ Happamattomien leipien korista, joka oli HERRAN edessä, hän otti yhden happamattoman leivän, yhden öljyyn leivotun leivän sekä yhden ohuen leivän ja pani ne rasvojen ja oikean reiden päälle.

²⁷ Kaikki nämä hän pani Aaronin ja tämän poikien käsiin ja käski heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina HERRAN edessä.

²⁸ Sitten Mooses otti ne heidän käsistään ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä vihkimysuhrina miellyttäväksi tuoksuksi, tuliuhriksi HERRALLE .

²⁹ Mooses otti rintalihan ja heilutti sitä heilutusuhrina HERRAN edessä. Se tuli Mooseksen osuudeksi vihkimyspässistä HERRAN hänelle antaman käskyn mukaan.

³⁰ Mooses otti voiteluöljyä ja verta, jota oli alttarilla, vihmoi sitä Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle, samoin hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle, ja pyhitti Aaronin ja hänen vaatteensa sekä hänen poikansa ja heidän vaatteensa.

³¹ Sitten hän sanoi Aaronille ja hänen pojilleen: ”Keittäkää liha ilmestysmajan ovella ja syökää se siellä samoin kuin leivät, jotka ovat vihkimysuhriin kuuluvassa korissa, niin kuin minä käskin sanoen: Aaronin ja hänen poikiensa tulee syödä ne.

³² Polttakaa tulesa se, mitä jää tähteeksi lihasta ja leivästä.

³³ Älkää lähtekö ilmestysmajan ovelta, ennen kuin teidän vihkimispäivänne, seitsemän päivää, ovat kuluneet, sillä seitsemän päivää kestää teidän vihkimisenne.

³⁴ Mitä tänään on tehty, sen HERRA on käskennyt tehdä, jotta teille toimitettaisiin sovitus.

³⁵ Olkaa seitsemän päivää ilmestysmajan portilla päivin ja öin ja noudattakaa HERRAN käskyjä, ettette kuolisi. Näin minun on käsketty sanoa.”

³⁶ Aaron ja hänen poikansa tekivät kaiken, mitä HERRA oli Mooseksen kautta käskennyt.

3. Mooseksen 9

Aaronin ensimmäinen uhri

¹ Kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen poikansa sekä Israelin vanhimmat

² ja sanoi Aaronille: ”Ota itsellesi virheetön sonnivasikka syntiuhriksi ja virheetön pässi polttouhriksi ja tuo ne HERRAN eteen.

³Sano israelilaisille: 'Ottakaa vuohipukki syntiuhriksi sekä sonnivasikka ja karitsa polttouhriksi, kaikki vuoden vanhoja ja virheettömiä,

⁴ja lisäksi härkä ja pässi uhrattaviksi yhteysuhrina HERRAN edessä sekä öljyyn sekoitettu ruokauhri, sillä tänään HERRA ilmestyy teille.”

⁵Israelilaiset toivat ilmestysmajan eteen kaiken, mitä Mooses oli käskenyt, ja koko seurakunta asettui HERRAN eteen seisomaan.

⁶Mooses sanoi: ”Näin HERRA on käskenyt teidän tehdä, että HERRAN kirkkaus ilmestyisi teille.”

⁷Aaronille Mooses sanoi: ”Mene alttarin luo ja uhraa syntiuhri ja polttouhri ja toimita sovitus itsellesi ja kansalle. Uhraa sitten kansan uhri ja toimita sille sovitus, niin kuin HERRA on käskenyt.”

⁸Niin Aaron meni alttarin luo ja teurasti oman syntiuhrimullikkansa.

⁹Aaronin pojat toivat hänelle veren, ja hän kastoi siihen sormensa ja sivelivät sitä alttarin sarviin. Lopun veren hän vuodatti alttarin juurelle.

¹⁰Syntiuhrin rasvan, munuaiset ja maksanlisäkkeen hän poltti alttarilla HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan,

¹¹mutta lihan ja nahan hän poltti tulesa leirin ulkopuolella.

¹²Sitten Aaron teurasti polttouhrin. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.

¹³He ojensivat hänelle myös polttouhrin kappaleet ja pään, ja hän poltti ne alttarilla.

¹⁴Hän pesi sisälmykset ja jalat ja poltti ne polttouhrin päällä alttarilla.

¹⁵Sitten hän toi kansan uhrin, otti kansan syntiuhripukin, teurasti sen ja uhrasi sen syntiuhrina samalla tavoin kuin oli teurastanut oman syntiuhriinsa.

¹⁶Hän toi myös polttouhrin ja uhrasi sen säädetyllä tavalla.

¹⁷Sen jälkeen hän toi ruokauhrin, otti siitä täyden kourallisen ja poltti sen alttarilla aamupolttouhrin lisäksi.

¹⁸ Sitten Aaron teurasti härän ja pässin kansan yhteysuhriksi. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.

¹⁹ Härän ja pässin rasvat, rasvahännän, vatsakalvon, munuaiset ja maksanlisäkkeen

²⁰ he panivat rintalihojen päälle. Aaron poltti rasvat alttarilla

²¹ ja heilutti rintalihoja ja oikeaa reittä heilutusuhrina HERRAN edessä, niin kuin Mooses oli käsenyt.

²² Sitten Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi kansan. Uhrattuaan syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin hän laskeutui alttarilta.

²³ Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajaan. Tultuaan jälleen ulos he siunasivat kansan. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle,

²⁴ ja HERRAN edestä lähti tuli, joka kulutti polttouhrin ja rasvat alttarilta. Kun kansa näki sen, kaikki puhkesivat riemuhuutoihin ja heittäytyivät maahan kasvoilleen.

3. Mooseksen 10

Naadabin ja Abihun rikos

¹ Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin suitsutusastiansa, virittivät niihin tulen ja panivat tuleen suitsuketta. Näin he toivat HERRAN eteen vierasta tulta, josta hän ei ollut antanut heille käskyä.

² Silloin HERRAN edestä lähti tuli, joka poltti heidät, ja he kuolivat HERRAN edessä.

³ Mooses sanoi Aaronille: ”Tämä on sitä, mistä HERRA on sanonut: ’Minä osoitan pyhyiteni niissä, jotka ovat minua lähellä, ja näytän kunniani koko kansan edessä.’” Mutta Aaron oli vaiti.

⁴ Mooses kutsui Miisaelin ja Elsafanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja sanoi heille: ”Tulkaa tänne ja kantakaa sukulaisenne pyhäkön läheisyydestä leirin ulkopuolelle.”

⁵He tulivat ja kantoivat Aaronin pojat, riisumatta heidän ihokkaitaan, leirin ulkopuolelle, niin kuin Mooses oli sanonut.

⁶Sitten Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojilleen Eleasarille ja Iitamarille: ”Älkää päästäkö hiuksianne valloilleen älkääkä repäiskö vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei Herran viha kohtaisi koko seurakuntaa. Teidän veljenne, koko Israelin heimo, sen sijaan itkekööt tätä paloa, jonka HERRA sytytti.

⁷Älkää lähtekö ulos ilmestysmajan portista, ettette kuolisi, sillä teissä on HERRAN voiteluöljy.” He tekivät niin kuin Mooses oli sanonut.

Pappeja koskevia määräyksiä

⁸HERRAsanoi Aaronille:

⁹”Kun menette ilmestysmajaan, älkää juoko viiniä älkääkä väkijuomaa, älä sinä älköötäkä sinun poikasi, ettette kuolisi. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen,

¹⁰että voisitte erottaa pyhän arkisesta ja puhtaan saastaisesta

¹¹ja opettaa israelilaisille kaikki lait, jotka HERRA on antanut heille Mooseksen kautta.”

¹²Mooses puhui Aaronille ja hänen jäljelle jääneille pojilleen Eleasarille ja Iitamarille: ”Ottakaa ruokauhri, joka on jäänyt tähteeksi HERRAN tuliuhreista, ja syökää happamattomat leivät alttarin ääressä, sillä ne ovat pyhistä pyhintä.

¹³Syökää ruokauhri pyhässä paikassa, sillä se on sinun ja sinun poikiesi osuus HERRAN tuliuhreista. Tällaisen käskyn olen saanut.

¹⁴Heilutusuhriksi annettu rintaliha ja anniksi erotettu reisi sinun on syötävä puhtaassa paikassa yhdessä poikiesi ja tyttäriesi kanssa, sillä ne on annettu israelilaisten yhteysuhriteuraista sinun ja jälkeläistesi osuudeksi.

¹⁵Anniksi erotettu reisi ja heilutusuhriksi annettu rintaliha on tuotava esiin uhrirasvojen kanssa, ja niiden heilutus on toimitettava HERRAN edessä. Ne olkoot sinun ja jälkeläistesi ikuinen osuus, niin kuin HERRA on säätänyt.”

¹⁶ Mooses vaati tarkkaa selvitystä syntiuhripukista. Kun kävi ilmi, että se oli poltettu, hän vihastui Eleasariin ja Iitamariin, Aaronin jäljelle jääneisiin poikiin, ja sanoi:

¹⁷ ”Miksi te ette ole syöneet syntiuhria pyhässä paikassa? Sehän on pyhistä pyhintä, ja Herra on antanut sen teille, että poistaisitte kansan syntivelan ja toimittaisitte heille sovituksen HERRAN edessä.

¹⁸ Eihän sen vertakaan ole tuotu sisälle pyhäkköön. Teidän olisi pitänyt ehdottomasti syödä se pyhäkössä, niin kuin minä olen käsenyt.”

¹⁹ Silloin Aaron sanoi Moosekselle: ”Ovathan he tänään jo uhranneet syntiuhriinsa ja polttouhriinsa HERRAN edessä, ja silti minulle on tapahtunut tällaista. Jos olisin tänään syönyt syntiuhria, olisiko se ollut HERRALLE mieleen?”

²⁰ Kun Mooses kuuli vastauksen, hän tyytyi siihen.

3. Mooseksen 11

Puhtaat ja saastaiset eläimet

¹ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

² ”Sanokaa israelilaisille: Kaikista maaeläimistä te saatte syödä kaikkia nelijalkaisia,

³ joilla on kokonaan halkinaiset sorkat ja jotka märehdivät.

⁴ Märehdivistä ja sorkkajalkaisista älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, sillä vaikka se märehdii, sillä ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

⁵ tamaania, joka kyllä märehdii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

⁶ jänistä joka kyllä märehdii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

⁷ sikaa, jolla on kokonaan halkinaiset sorkat mutta joka ei märehdi – se olkoon teille saastainen.

⁸ Älkää syökö niiden lihaa älkääkä koskeko niiden raatoihin. Ne ovat teille saastaisia.

⁹ Vesieliäimistä te saatte syödä niitä, joilla on evät ja suomut, elävätpä ne merissä tai joissa.

¹⁰ Mutta kaikkia merien ja jokien vesissä viliseviä eläviä olentoja, joilla ei ole eviä eikä suomuja, teidän tulee inhota.

¹¹ Olkoot ne teille iljettäviä. Älkää syökö niiden lihaa. Inhotkaa niiden raatoja.

¹² Inhotkaa kaikkia vesissä eläviä, joilla ei ole eviä eikä suomuja.

¹³ Näitä lintuja teidän tulee inhota, eikä niitä saa syödä, sillä ne ovat iljettäviä: kotka, partakorppikotka ja harmaa korppikotka,

¹⁴ haarahaukka ja suohaukkalajit,

¹⁵ kaikki korppilajit,

¹⁶ strutsi, pääskynen, kalalokki ja jalohaukkalajit,

¹⁷ huuhkaja, kalasääski ja kissapöllö,

¹⁸ sarvipöllö, pelikaani ja likakorppikotka,

¹⁹ kattohaikara ja muut haikaralajit, harjalintu ja lepakko.

²⁰ Kaikki neljällä jalalla liikkuvat siivelliset olkoot teille iljettäviä.

²¹ Saatte kuitenkin syödä neljällä jalalla liikkuvista siivellisistä niitä, joilla on jalkojen yläosassa reidet maassa hyppimistä varten.

²² Niistä te saatte syödä seuraavia: kaikkia heinäsiirkka-, hepokatti-, kenttäsiirkka- ja kulkusiirkkalajeja.

²³ Kaikki muut siivelliset, joilla on neljä jalkaa, olkoot teille iljettäviä.

²⁴ Te tulette niistä saastaisiksi. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti.

²⁵ Jokainen, joka nostaa jonkin sellaisen raatoa, peskään vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti.

²⁶ Kaikki nelijalkaiset eläimet, jotka eivät märehdi ja joiden sorkat eivät ole kokonaan halkinaiset, olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niihin, saastuu.

²⁷ Samoin kaikki käpälillä liikkuvat eläimet olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti.

²⁸ Joka kantaa jonkin sellaisen raatoa, peskään vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Nämä eläimet ovat teille saastaisia.

²⁹ Pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa, olkoot teille saastaisia nämä: myyrä, hiiri ja liskolajit,

³⁰ gekko, varaani, sisilisko, skinkki ja kameleontti.

³¹ Kaikista pikkueläimistä nämä ovat teille saastaisia. Jokainen, joka koskee sellaiseen, kun se on kuollut, on saastainen iltaan asti.

³² Samoin saastuu kaikki, minkä päälle jokin niistä kuolleena putoaa, on kyseessä puuastia, vaatekappale, nahka, säkki tai mikä tahansa muu käyttöesine. Tällainen esine pantakoon veteen, ja se on saastainen iltaan asti. Sitten se on puhdas.

³³ Jos jokin niistä putoaa mihin tahansa saviastiaan, tulee kaikki, mitä siinä on, saastaiseksi, ja astia on rikottava.

³⁴ Kaikesta syötävästä ruuasta tulee saastaista, jos siihen pääsee vettä saastuneesta astiasta. Samoin kaikki juomakelpoinen juoma tulee jokaisessa sellaisessa astiassa saastaiseksi.

³⁵ Kaikki, minkä päälle sellaisen pikkueläimen raato putoaa, saastuu, olkoon kyseessä leivinuuni tai liesi. Sellaiset on murskattava, sillä ne ovat saastaisia, ja saastaisia niiden tulee teille olla.

³⁶ Vain lähde, kaivo tai vesiallas pysyy puhtaana. Mutta joka koskee raatoon, saastuu.

- ³⁷ Jos raato putoaa kylvösiemenen päälle, siemen pysyy puhtaana.
- ³⁸ Jos siemen on kasteltu vedellä ja raato putoaa sen päälle, siemen on teille saastainen.
- ³⁹ Jos jokin eläin, joka on teille ruuaksi kelpaava, kuolee, on se, joka sen raatoon koskee, saastainen iltaan asti.
- ⁴⁰ Jos joku syö sellaisen eläimen raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Samoin, jos joku on kantanut raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja olkoon saastainen iltaan asti.
- ⁴¹ Kaikki maassa liikkuvat pikkueläimet ovat iljettäviä. Niitä ei saa syödä.
- ⁴² Älkää syökö mitään niistä, jotka matelevat vatsallaan, tai pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa neljällä tai useammalla jalalla, sillä ne ovat iljettäviä.
- ⁴³ Älkää tehkö itseänne iljettäviksi koskemalla mihinkään matelemaan pikkueläimeen. Älkää saastuttako itseänne niillä,
- ⁴⁴ sillä minä olen HERRA , teidän Jumalanne. Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä. Älkää saastuttako itseänne millään pikkueläimellä, joka matelee maassa,
- ⁴⁵ sillä minä olen HERRA , joka olen johdattanut teidät Egyptin maasta, jotta olisin teidän Jumalanne. Olkaa siis pyhiä, sillä minä olen pyhä.
- ⁴⁶ Tämä on laki eläimistä, linnuista ja kaikista vedessä liikkuvista ja maassa vilisevistä elävistä olennoista.
- ⁴⁷ Näin voitte erottaa puhtaat ja saastaiset eläimet toisistaan ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa syödä.”

3. Mooseksen 12

Puhdistautuminen synnytyksen jälkeen

- ¹ HERRA puhui Moosekselle:

²”Sano israelilaisille: Kun nainen on hedelmöitynyt ja synnyttää poikalapsen, hän on sen jälkeen saastainen seitsemän päivää, niin kuin hän on saastainen kuukautistensa aikana.

³Poikalapsen esinahka on ympärileikattava kahdeksantena päivänä.

⁴Naisen on pysyteltävä kotona kolmekymmentäkolme päivää puhdistavan verenvuodon aikana. Hän ei saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistautumispäivänsä ovat kuluneet.

⁵Jos hän synnyttää tyttölapsen, hän on kaksi viikkoa saastainen samalla tavoin kuin kuukautistensa aikana. Hänen on pysyteltävä kotona kuusikymmentäkuusi päivää puhdistavan verenvuodon aikana.

⁶Kun hänen puhdistautumispäivänsä pojan tai tyttären syntymän jälkeen ovat kuluneet, hänen tulee viedä papille ilmestysmajan portille vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja kyyhkysenpoika tai metsäkyyhkynen syntiuhriksi.

⁷Pappi tuokoon ne HERRAN eteen ja toimittakoon naiselle sovituksen, niin tämä puhdistuu verenvuodostaan. Tämä on laki poika- tai tyttölapsen synnyttäjistä.

⁸Jos nainen ei saa hankituksi lammasta, hän voi tuoda kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen, ja niin hän on puhdas.”

3. Mooseksen 13

Spitaalia koskeva laki

¹HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

²”Jos ihmisen ihoon tulee nystyrä, hilseilevä ihottuma tai vaalea laikku ja se muuttuu hänen ihollaan spitaalitartunnaksi, hänet on vietävä pappi Aaronin tai jonkun hänen sukuunsa kuuluvan papin luo.

³Kun pappi näkee ihossa sairaan kohdan, jossa karvat ovat muuttuneet valkoisiksi, ja kohta näyttää muuta ihoa matalammalta, on kyseessä spitaali. Kun pappi on sen nähnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi.

⁴Jos ihmisen ihossa on valkea laikku, mutta se ei näytä muuta ihoa matalammalta eivätkä karvat ole muuttuneet valkoisiksi, pappi eristäköön tartunnan saaneen seitsemäksi päiväksi.

⁵Jos pappi huomaa seitsemäntenä päivänä, tarkastaessaan uudelleen sairasta kohtaa, että tartunta on pysynyt entisellään eikä ole levinnyt ihossa, pappi eristäköön tutkittavan toistamiseen seitsemäksi päiväksi.

⁶Kun pappi seitsemäntenä päivänä tarkastaa hänet jälleen ja huomaa, että sairas kohta on muuttunut himmeäksi ja ettei sairaus ole levinnyt ihossa, pappi julistakoon hänet puhtaaksi. Kyseessä on ihottuma. Hänen on pestävä vaatteensa, ja sen jälkeen hän on puhdas.

⁷Jos ihottuma kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hän on näyttäytynyt papille puhtaaksi julistamista varten, hänen on näyttäydyttävä papille uudestaan.

⁸Jos pappi huomaa, että ihottuma on levinnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

⁹Kun ihmiseen tulee spitaali, hänet on vietävä papin luo.

¹⁰Jos pappi huomaa, että ihossa on valkoinen nystyrä ja siinä olevat karvat ovat muuttuneet valkoisiksi ja että nystyrä on vereslihalla,

¹¹sairaan ihossa on vanha spitaali. Pappi julistakoon hänet saastaiseksi. Häntä ei enää pidä eristää tarkkailtavaksi, sillä hän on saastainen.

¹²Jos spitaali leviää ihossa niin voimakkaasti, että se peittää sairaan koko ihon päästä jalkoihin asti, mihin pappi katsoneekin,

¹³ja pappi huomaa, että spitaali peittää koko ihon, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi. Sairas on muuttunut kokonaan valkoiseksi, ja hän on puhdas.

¹⁴ Mutta sinä päivänä, jona hänessä näkyy vereslihaa, hänestä tulee saastainen.

¹⁵ Kun pappi näkee vereslihan, hänen on julistettava sairas saastaiseksi. Veresliha on saastaista, se on spitaalia.

¹⁶ Mutta jos veresliha palaa entiselleen ja muuttuu valkoiseksi, sairas menköön papin luo.

¹⁷ Jos pappi huomaa, että sairas kohta on muuttunut valkoiseksi, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi; hän on puhdas.

¹⁸ Jos jonkun ihoon tulee paise ja se paranee,

¹⁹ mutta paiseen tilalle tulee valkoinen nystyrä tai vaaleanpunainen laikku, hänen on näyttädyttävä papille.

²⁰ Jos pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että karvat ovat siinä muuttuneet valkoisiksi, pappi julistakoon sairaan saastaiseksi. Paiseeseen on puhjennut spitaali.

²¹ Mutta jos pappi huomaa, ettei siinä ole valkoisia karvoja eikä kohta ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi.

²² Jos laikku ihossa leviää leviämistään, pappi julistakoon sairastuneen saastaiseksi. Tämä on saanut tartunnan.

²³ Mutta jos vaaleanpunainen laikku pysyy alallaan eikä leviä, se on paiseen arpi. Papin on julistettava hänet puhtaaksi.

²⁴ Jos joku saa palohaavan ihoonsa ja palohaavan vereslihaan tulee vaaleanpunainen tai valkoinen laikku

²⁵ ja pappi huomaa karvojen muuttuneen laikussa valkoisiksi ja kohdan näyttävän muuta ihoa matalammalta, niin palohaavaan on puhjennut spitaali. Papin on julistettava hänet saastaiseksi, sillä kyseessä on spitaalitartunta.

²⁶ Mutta jos pappi näkee, ettei laikussa ole valkoisia karvoja eikä se ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi.

²⁷ Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa tartunnan yhä levinneen ihossa, hänen tulee julistaa sairas saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

²⁸ Jos laikku sen sijaan on pysynyt alallaan eikä ole levinnyt ihossa ja on muuttunut himmeäksi, kyseessä on palohaavasta syntynyt nystyrä. Pappi julistakoon tutkittavan puhtaaksi, sillä kyseessä on palohaavan arpi.

²⁹ Jos miehen tai naisen päähän tai parran alueelle tulee tartunta

³⁰ ja pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että siinä on ohuita, kellertäviä karvoja, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on tartunta, joka on pää- tai parta-spitaalia.

³¹ Jos pappi huomaa, ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta eikä siinä ole mustia karvoja, hänen tulee eristää tartunnan saanut seitsemäksi päiväksi.

³² Jos pappi seitsemäntenä päivänä havaitsee, ettei tartunta ole levinnyt ja ettei kohdassa ole kellertäviä karvoja eikä se näytä muuta ihoa matalammalta,

³³ tartunnan saanut ajakoon hiuksensa tai partansa, mutta jättäköön tartuntakohdan ajamatta. Papin tulee eristää tartunnan saanut uudelleen seitsemäksi päiväksi.

³⁴ Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa, ettei tartunta ole levinnyt ihossa ja ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta, papin tulee julistaa hänet puhtaaksi. Hän peskään vaatteensa, ja sitten hän on puhdas.

³⁵ Jos tartunta kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hänet on julistettu puhtaaksi,

³⁶ ja pappi näkee, että tartunta on levinnyt ihossa, papin ei enää tarvitse etsiä kellertäviä karvoja. Tartunnan saanut on saastainen.

³⁷ Mutta jos papista näyttää, että sairas kohta on pysynyt entisellään ja siihen on kasvanut mustia karvoja, se on parantunut. Tutkittava on puhdas, ja papin tulee julistaa hänet puhtaaksi.

³⁸ Jos miehen tai naisen ihoon tulee laikkuja, valkoisia laikkuja,

³⁹ ja pappi huomaa, että sairaan ihossa olevat valkoiset laikut ovat himmeitä, häneen on puhjennut ihottuma. Hän on puhdas.

⁴⁰ Jos hiukset lähtevät miehen päästä, hän on kalju. Hän on silti puhdas.

⁴¹ Jos hiukset lähtevät hänen päänsä otsapuolelta, hän on otsakalju. Hän on puhdas.

⁴² Mutta jos pääläen tai otsapuolen kaljuun kohtaan ilmestyy vaaleanpunainen laikku, se on spitaalia, joka on puhkeamassa pääläen tai otsapuolen kaljuun kohtaan.

⁴³ Jos pappi näkee, että pääläen tai otsapuolen kaljussa kohdassa on vaaleanpunainen nystyrä ja se näyttää samanlaiselta kuin ihossa oleva spitaali,

⁴⁴ mies on spitaalinen. Hän on saastainen, ja papin tulee julistaa hänet saastaiseksi päässä olevan tartunnan tähden.

⁴⁵ Spitaalitartunnan saaneen on kuljettava repaleisissa vaatteissa, hiukset hajallaan ja kasvojen alaosa peitettynä ja huudettava: 'Saastainen, saastainen!'

⁴⁶ Hän on saastainen niin kauan kuin hänessä on spitaali. Hän on saastainen, ja hänen on asuttava yksinään. Asukoon hän erillään leirin ulkopuolella.

⁴⁷ Jos spitaalitartunta tulee vaatteeseen, olipa vaate villainen tai pellavainen,

⁴⁸ tai pellavaiseen tai villaiseen loimeen tai kuteeseen tai nahkaan tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen

⁴⁹ ja tartunnan kohta vaatekappaleessa tai nahassa tai loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä on vihertävä tai punertava, se on spitaalitartuntaa, ja se on näytettävä papille.

⁵⁰ Kun pappi on todennut tartunnan, hänen tulee eristää tartunnan saanut esine seitsemäksi päiväksi.

⁵¹ Jos hän seitsemäntenä päivänä näkee, että tartunta on levinnyt vaatteessa, loimessa, kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä, se on pahanlaatuista spitaalia. Se on saastaista.

⁵² Papin on poltettava villainen tai pellavainen vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, jossa on tartunta. Kysymyksessä on pahanlaatuinen spitaali. Esine poltettakoon tulesa.

⁵³ Mutta jos pappi näkee, ettei tartunta ole levinnyt vaatteessa tai loimessa tai kuteessa tai nahasta tehdyssä esineessä, on se mikä tahansa,

⁵⁴ hänen tulee määrätä tartunnan saanut esine pestäväksi ja eristää se uudelleen seitsemäksi päiväksi.

⁵⁵ Jos pappi pesemisen jälkeen toteaa, että tartunnan saanut kohta on samannäköinen kuin ennen, esine on saastainen, vaikka tartunta ei olekaan levinnyt, ja se pitää polttaa tulesa. Se on spitaalın saastuttama, joko nurjalta tai oikealta puolelta.

⁵⁶ Mutta jos pappi näkee, että tartuntakohta on pesemisen jälkeen vaalennut, hänen on repäistävä se pois vaatekappaleesta tai nahasta, loimesta tai kuteesta.

⁵⁷ Jos tutkittuun vaatteeseen tai loimeen tai kuteeseen tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen vielä ilmestyy tartuntaa, siihen on puhjennut spitaali. Tartunnan saanut esine poltettakoon tulesa.

⁵⁸ Sen sijaan vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, josta tartunta on pestäessä kadonnut, on pestävä uudelleen, ja niin se on puhdas.”

⁵⁹ Tämä on laki spitaalitartunnasta villaisessa tai pellavaisessa vaatteessa, loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä sekä niiden puhtaaksi tai saastaiseksi julistamisesta.

3. Mooseksen 14

Laki spitaalisen puhtaaksi julistamisesta

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Tämä on laki siitä, mitä spitaaliselle on tehtävä sinä päivänä, jona hänet julistetaan puhtaaksi. Hänet on tuotava papin eteen,

³ kun pappi on mennyt leirin ulkopuolelle. Jos pappi näkee, että spitaalinen on parantunut spitaalitartunnasta,

⁴ pappi käsketään tuoda puhdistettavaa varten kaksi elävää puhdasta lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorren.

⁵ Pappi käsketään teurastaa toisen linnun raikasta vettä sisältävän saviastian päällä.

⁶ Sitten papin tulee ottaa elävä lintu sekä setripuuta, helakanpunainen lanka ja iisoppikorsi. Hän kastakoon nämä, myös elävän linnun, sen linnun vereen, joka teurastettiin raikkaan veden päällä,

⁷ ja vihmokoon verta seitsemän kertaa spitaalista puhdistettavan päälle ja julistakoon hänet puhtaaksi. Sitten hän päästää elävän linnun lentämään kedolle.

⁸ Puhdistettavan on pestävä vaatteensa, ajeltava kaikki hiuksensa ja karvansa ja peseydyttävä vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Sen jälkeen hän saa mennä leiriin, mutta hänen on asuttava telttansa ulkopuolella seitsemän päivää.

⁹ Myös seitsemäntenä päivänä hänen on ajeltava kaikki hiuksensa sekä partansa ja kulmakarvansa – hänen on ajeltava kaikki karvansa. Peskään hän sitten vaatteensa ja peseytyköön vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi.

¹⁰ Kahdeksantena päivänä hänen tulee ottaa kaksi virheetöntä karitsaa ja virheetön vuoden vanha uuhikaritsa sekä ruokauhriksi kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja, joihin on sekoitettu öljyä, sekä yksi loog-mitta öljyä.

¹¹ Puhdistusta toimittava pappi asettakoon puhdistettavan ja uhrin HERRAN eteen ilmestysmajan portille.

¹² Sitten pappi ottakoon toisen karitsan ja uhratkoon sen vikauhriksi, samoin loog-mitan öljyä, ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina HERRAN edessä.

¹³ Karitsa on teurastettava paikassa, jossa syntiuhri ja polttouhrit teurastetaan, pyhässä paikassa, sillä vikauhri on pyhistä pyhintä, kuten syntiuhrikin, ja kuuluu papille.

¹⁴ Pappi ottakoon vikauhrin verta ja sivelkään sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

¹⁵ Sen jälkeen hänen tulee ottaa öljyä loog-mitasta, kaataa sitä vasemmalle kämmenelleen,

¹⁶ kastaa oikean kätensä etusormi vasemmalla kämmenellään olevaan öljyyn ja vihmoa öljyä sormellaan seitsemän kertaa HERRAN edessä.

¹⁷ Käteensä jäänyttä öljyä papin tulee sivellä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen vikauhrin veren päälle.

¹⁸ Lopun käteensä jääneen öljyn pappi sivelkään puhdistettavan päähän. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen HERRAN edessä.

¹⁹ Sitten pappi uhratkoon syntiuhrin ja toimittakoon puhdistettavalle sovituksen hänen saastaisuudestaan. Sen jälkeen hänen tulee teurastaa polttouhrieläin.

²⁰ Pappi uhratkoon eläimen ja ruokauhrin alttarilla. Kun pappi on toimittanut puhdistettavalle sovituksen, tämä on puhdas.

²¹ Jos puhdistettava on köyhä eikä saa hankituksi, mitä on säädetty, hän voi tuoda sovitukseseen yhden karitsan vikauhriksi, heilutusuhriksi, ja eefamitan kymmenesosan öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi ja loog-mitan öljyä

²² sekä kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, sen mukaan kuin hän saa hankituksi. Toinen olkoon syntiuhri ja toinen polttouhri.

²³ Puhdistettavan tulee kahdeksantena päivänä viedä ne puhdistamistaan varten papille ilmestysmajan ovelle, HERRAN eteen.

²⁴ Pappi ottakoon vikauhrikaritsan ja loog-mitan öljyä ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina HERRAN edessä.

²⁵ Hänen tulee teurastaa vikauhrikaritsa, ottaa vikauhrin verta ja sivellä sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

²⁶ Sen jälkeen pappi kaatakoon öljyä vasemmalle kämmenelleen

²⁷ ja pirskkottakoon seitsemän kertaa oikealla etusormellaan vasemmalla kämmenellään olevaa öljyä HERRAN edessä.

²⁸ Käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelkään puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen, kohtiin, joissa on vikauhrin verta.

²⁹ Loput käteensä jääneestä öljystä papin tulee sivellä puhdistettavan päähän toimittaakseen hänelle sovituksen HERRAN edessä.

³⁰ Lopuksi pappi uhratkoon puhdistettavan hankkimat metsäkyyhkyset tai kyyhkysenpojat,

³¹ ne, jotka tämä on saanut hankituksi, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ruokauhrin ohella. Näin pappi toimittaa puhdistettavalle sovituksen HERRAN edessä.”

³² Tämä on laki spitaalia sairastavasta, joka ei saa hankituksi puhdistamistaan varten kaikkea, mikä on säädetty.

Talossa esiintyvää spitaalia koskeva laki

³³ HERRAPuhui Moosekselle ja Aaronille:

³⁴ ”Kun te olette tulleet Kanaaninmaahan, jonka minä annan teidän omaisuudeksenne, ja minä sallin spitaalilain tarttua johonkin taloon omistamassanne maassa,

³⁵ talon omistaja menköön kertomaan siitä papille ja sanokoon: ’Minusta näyttää kuin talossani olisi tartunta.’

³⁶ Pappi käsketään tyhjentää talon, ennen kuin menee tutkimaan tartuntaa, ettei kaikki, mitä talossa on, saastuisi. Sen jälkeen pappi voi mennä tarkastamaan talon.

³⁷ Jos hän näkee, että talon seinissä on tartunta, vihertäviä tai punertavia syvennyksiä, jotka näyttävät muuta seinää matalammilta,

³⁸ hänen on lähdettävä talosta oven ulkopuolelle ja eristettävä talo seitsemäksi päiväksi.

³⁹ Jos hän seitsemäntenä päivänä palattuaan näkee, että tartunta on levinnyt talon seinissä,

⁴⁰ käsketään hän irrottaa kivet, joissa on tartunta, ja heittää ne kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan.

⁴¹ Koko talo on kaavittava sisäpuolelta puhtaaksi, ja kaavittu savi on heitettävä kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan.

⁴² Sitten on otettava toiset kivet, pantava ne entisten tilalle ja otettava uutta savea ja siveltyä talo sillä.

⁴³ Jos tartunta puhkeaa uudelleen talossa sen jälkeen, kun kivet on otettu pois ja talo kaavittu puhtaaksi sekä sivelty uudestaan savella,

⁴⁴ pappi menköön sisään ja tarkastakoon talon. Jos tartunta on levinnyt talossa, kyseessä on pahanlaatuinen spitaali ja talo on saastainen.

⁴⁵ Talo on hajotettava, ja sen kivet, puuosat ja kaikki savi on vietävä ulos kaupungista saastaiseen paikkaan.

⁴⁶ Jokainen, joka menee sisälle siihen taloon milloin tahansa sinä aikana, kun se on eristettynä, on saastainen iltaan asti.

⁴⁷ Joka makaa siinä talossa, peskään vaatteensa. Samoin peskään vaatteensa se, joka syö siinä talossa.

⁴⁸ Mutta jos pappi sisälle mentyään näkee, ettei tartunta ole levinnyt talossa sen jälkeen, kun talo on sivelty savella, hän julistakoon talon puhtaaksi, sillä tartunta on hävinnyt .

⁴⁹ Sitten hänen tulee ottaa talon puhdistamista varten kaksi lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorsi.

⁵⁰ Hänen on teurastettava toinen linnuista raikasta vettä sisältävän saviastian päällä.

⁵¹ Ottakoon hän sitten setripuun, iisoppikorren, helakanpunaisen langan ja elävän linnun, kastakoon ne teurastetun linnun vereen ja raikkaaseen veteen sekä vihmokoon verta ja vettä taloon seitsemän kertaa.

⁵² Näin hänen tulee puhdistaa talo linnun verellä ja raikkaalla vedellä, elävällä linnulla, setripuulla, iisoppikorrella ja helakanpunaisella langalla.

⁵³ Lopuksi hänen tulee päästää elävä lintu vapaaksi kaupungin ulkopuolella. Näin hän on toimittanut talolle sovituksen, ja talo on puhdas.”

⁵⁴ Tämä on laki kaikista spitaalitartunnan muodoista, myös pää- ja leukaspitaalista,

⁵⁵ spitaalista vaatteissa ja taloissa,

⁵⁶ nystyröistä, ihottumista ja vaaleista laikuista.

⁵⁷ Näin on säädetty siitä, milloin henkilö on julistettava saastaiseksi ja milloin puhtaaksi. Tämä on laki spitaalista.

3. Mooseksen 15

Sukupuolista saastaisuutta koskeva laki

¹ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

² ”Sanokaa israelilaisille: Jos miehellä on vuotoa elimestään , hänen vuotonsa on saastaista.

- ³ Hän on yhtä lailla saastainen riippumatta siitä, vuotaako hänen elimensä vai pidättäkö se vuodon.
- ⁴ Jokainen vuode, jolla vuotoa sairastava makaa, tulee saastaiseksi. Samoin saastuu jokainen esine, jolla hän istuu.
- ⁵ Se, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.
- ⁶ Samoin se, joka istuu johonkin, missä vuotoa sairastava on istunut, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.
- ⁷ Myös se, joka koskee vuotoa sairastavaan, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.
- ⁸ Jos vuotoa sairastava sylkee puhtaan ihmisen päälle, tämä peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.
- ⁹ Jokainen satula, jolla vuotoa sairastava istuu ratsastaessaan, tulee saastaiseksi.
- ¹⁰ Jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut vuotoa sairastavan alla, on saastainen iltaan asti. Joka kantaa jotakin sellaista, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.
- ¹¹ Jokainen, johon vuotoa sairastava koskee huuhtomatta käsiään vedessä, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.
- ¹² Saviastia, johon vuotoa sairastava koskee, on rikottava, mutta puuesine huuhdottakoon vedessä.
- ¹³ Kun vuotoa sairastava puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää paranemisestaan ja peskään sitten vaatteensa ja peseytykseen virtaavassa vedessä, ja niin hän on puhdas.
- ¹⁴ Kahdeksantena päivänä hän ottakoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, tulkoon HERRAN eteen ilmestysmajan portille ja antakoon ne papille.

¹⁵ Pappi uhratkoon ne, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa HERRAN edessä hänelle sovituksen hänen vuodostaan.

¹⁶ Kun miehellä on ollut siemensyöksy, hänen tulee pestä itsensä kokonaan vedessä ja hän on saastainen iltaan asti.

¹⁷ Jokainen vaate ja jokainen nahka, johon siemennestettä on tullut, pestäköön vedessä, ja se on saastainen iltaan asti.

¹⁸ Kun mies on maannut naisen kanssa ja saanut siemensyöksyn, molempien tulee peseytyä vedessä, ja olkoot he saastaisia iltaan asti.

¹⁹ Kun naisella on vuoto, niin että hänen ruumiistaan vuotaa verta, hän olkoon saastainen seitsemän päivää. Jokainen, joka koskee häneen, on saastainen iltaan asti.

²⁰ Kaikki, minkä päällä hän makaa kuukautistilansa aikana, saastuu. Samoin saastuu kaikki, minkä päällä hän istuu.

²¹ Jokainen, joka koskee hänen vuoteeseensa, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

²² Samoin jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, minkä päällä nainen on istunut, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

²³ Myös se, joka koskee mitä tahansa esinettä naisen vuoteella tai istuimella, jolla tämä on istunut, on saastainen iltaan asti.

²⁴ Jos mies makaa naisen kanssa ja tämän kuukautisverta tulee häneen, mies on saastainen seitsemän päivää, ja jokainen vuode, jossa hän makaa, saastuu.

²⁵ Jos naisella on kauan verenvuotoa, vaikka ei ole hänen kuukautisaikansa, tai jos vuoto jatkuu pitempään kuin hänen kuukautisaikansa, häntä pidettäköön koko vuodon ajan yhtä lailla saastaisena kuin hänen kuukautisaikanaan.

²⁶ Jokainen vuode, jossa hän makaa milloin tahansa vuotonsa aikana, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan käyttämänsä

vuode. Samoin mikä tahansa, minkä päällä hän silloin istuu, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaanakin.

²⁷ Jokainen, joka koskee niihin, saastuu. Peskään hän vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

²⁸ Kun nainen puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää, ja sen jälkeen hän on puhdas.

²⁹ Kahdeksantena päivänä hänen on hankittava itselleen kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuotava ne papille ilmestysmajan portille.

³⁰ Pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen HERRAN edessä hänen vuotonsa saastaisuuden tähden.

³¹ Teidän on varoitettava israelilaisia saastaisuudesta. Muuten he kuolevat saastaisina, kun saastuttavat minun asumukseni, joka on heidän keskellään.”

³² Tämä on laki miehestä, joka sairastaa vuotoa tai on saastunut siemensyöksyn vuoksi,

³³ ja naisesta, joka on saastainen kuukautistensa aikana, sekä miehestä tai naisesta, jolla on jotakin vuotoa, sekä miehestä, joka makaa saastuneen naisen kanssa.

3. Mooseksen 16

Suuri sovituspäivä

¹ HERRA puhui Moosekselle sen jälkeen, kun kaksi Aaronin poikaa oli kuollut astuttuaan HERRAN eteen.

² HERRA sanoi: ”Sano veljellesi Aaronille, ettei hänen pidä mennä pyhimpään, esiripun sisäpuolelle, arkun päällä olevan armoistuimen eteen milloin tahansa. Muuten hän voi kuolla, sillä minä ilmestyn pilvessä armoistuimen yläpuolella.

³ Kun Aaronin on määrä mennä pyhimpään, hänen tulee ottaa mullikka syntiuhriksi ja pässi polttouhriksi.

⁴ Hänen on puettava ylleen pyhä pellavaihokas, peitettävä alastomuutensa pellavahousuilla, vyötettävä itsensä pellavavyöllä ja pantava pellavainen käärelakki päähänsä. Nämä ovat pyhät vaatteet. Hänen tulee peseytyä vedessä ja pukea ne päälleen.

⁵ Ottakoon hän israelilaisten seurakunnalta kaksi vuohipukkia syntiuhriksi ja yhden pässin polttouhriksi.

⁶ Tuokoon Aaron oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itselleen ja perheelleen.

⁷ Sitten hänen tulee ottaa ne kaksi pukkia ja asettaa ne HERRAN eteen ilmestysmajan ovelle.

⁸ Aaron heittäköön arpaa, kumpi pukeista kuuluu HERRALLE ja kumpi Asaselille .

⁹ Sen pukin, jonka arpa määrää HERRALLE , Aaron tuokoon ja uhratkoon syntiuhriksi.

¹⁰ Mutta se pukki, jonka arpa määrää Asaselille, tuotakoon elävänä HERRAN eteen, että sille toimitettaisiin sovitus, ja sitten se päästettäkään Asaselille autiomaahan.

¹¹ Kun Aaron on uhrannut oman syntiuhrimullikkansa ja toimittanut sovituksen itselleen ja perheelleen teurastamalla mullikan,

¹² hän ottakoon suitsutusastiansa täyteen palavia hiiliä HERRAN edestä alttarilta sekä kouransa täyteen hienonnettua, miellyttävän tuoksuista suitsuketta ja vieköön ne esiripun sisäpuolelle.

¹³ Pankoon hän suitsukkeen tuleen HERRAN eteen, niin että suitsutus peittää pilvenä todistuksen arkun päällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi.

¹⁴ Ottakoon hän sitten mullikan verta ja pirskontakoon sitä sormellaan armoistuimen päälle itäpuolelle. Armoistuimen eteen hänen on pirskotettava verta sormellaan seitsemän kertaa.

¹⁵ Sitten hänen on teurastettava kansan syntiuhripukki, viettä sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehtävä sen verellä samoin kuin hän teki mullikan verellä. Pirskontakoon hän sitä armoistuimen päälle ja sen eteen.

¹⁶ Näin hänen on toimitettava sovitusta pyhäkölle israelilaisten saastaisuuden ja heidän rikkomustensa tähden, olivat heidän syntinsä millaisia tahansa. Hänen on tehtävä samoin myös ilmestysmajalle, joka on heidän keskellään, keskellä heidän saastaisuuttaan.

¹⁷ Ilmestysmajassa ei saa olla yhtään ihmistä, kun Aaron tulee pyhimpyyden toimittamaan sovitusta, siihen asti, kun hän lähtee pois. Aaron toimittakoon sovituksen itselleen, perheelleen ja koko Israelin seurakunnalle.

¹⁸ Sitten hänen on tultava ulos HERRAN edessä olevan alttarin luo ja toimitettava sille sovitusta. Hän ottakoon mullikan ja pukin verta ja sivelkoon sitä kaikkialle alttarin sarviin.

¹⁹ Pirskontakoon hän alttarin päälle verta sormellaan seitsemän kertaa ja näin puhdistakoon ja pyhittäkoon sen israelilaisten saastaisuudesta.

²⁰ Aaronin toimitettua loppuun pyhimpyyden ja ilmestysmajan sekä alttarin sovittamisen tuokoon hän sen elävän pukin,

²¹ laskekoon molemmat kätensä sen pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne näin pukin kannettavaksi. Sitten hänen on lähetettävä pukki tehtävään määrätyn miehen viemänä autiomaahan.

²² Näin pukki kantaa kaikki heidän pahat tekonsa autiolle seudulle. Autiomaassa se on laskettava irti.

²³ Sen jälkeen Aaron menkään ilmestysmajaan, riisukoon yltään pellavavaatteet, jotka hän puki päälleen mennessään pyhimpään, ja jättäköön ne sinne.

²⁴ Hän peskään itsensä vedellä pyhässä paikassa ja pukekoon ylleen omat vaatteensa. Sitten hänen on lähdettävä sieltä ja uhrattava oma polttouhrinsa sekä kansan polttouhri ja toimitettava sovitus sekä itselleen että kansalle.

²⁵ Syntiuhrin rasva hänen on poltettava alttarilla.

²⁶ Sen, joka vei pukin autiomaahan Asaselille, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

²⁷ Syntiuhrimullikka ja syntiuhripukki, joiden veri tuotiin sovituksen toimittamista varten pyhimpään, vietäköön leirin ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja sisälmykset poltettakoon tulesa.

²⁸ Sen, joka polttaa ne, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

²⁹ Tämä on teille ikuinen säädös: seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teidän tulee kurittaa itseänne paastolla. Älkää tehkö silloin mitään työtä, älköön maan kansalainen älköönkä keskuudessanne asuva muukalainen.

³⁰ Sinä päivänä teille näet toimitetaan sovitus teidän puhdistamiseksi. Silloin te tulette HERRAN edessä puhtaiksi kaikista synneistänne.

³¹ Sen päivän tulee olla teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Tämä on ikuinen säädös.

³² Papin, joka on voideltu ja joka on vihitty papinvirkaan isänsä tilalle, on toimitettava sovitus. Hänen on puettava ylleen pellavavaatteet, pyhät vaatteet,

³³ ja toimitettava sovitus pyhäkön pyhimmälle osalle, ilmestysmajalle ja alttarille. Toimittakoon hän sovituksen myös papeille ja koko seurakunnalle.

³⁴ Tämä on teille ikuinen säädös: teidän on toimitettava israelilaisille sovitus kaikista heidän synneistään kerran vuodessa.” Mooses teki niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

3. Mooseksen 17

Teurastaminen ja uhraaminen

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Puhu Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille. Sano heille: Tämä on käsky, jonka HERRA on antanut:

³ Jos kuka tahansa Israelin heimosta teurastaa härän, karitsan tai vuohen leirissä tai leirin ulkopuolella

⁴ eikä tuo sitä ilmestysmajan portille ja uhraa sitä HERRALLE hänen asumuksensa edessä, sen miehen katsotaan syyllistyneen veritekoon. Hän on vuodattanut verta, ja hänet on poistettava kansansa keskuudesta.

⁵ Näin tehtäköön, jotta israelilaiset toisivat uhrin papille HERRAN eteen ilmestysmajan ovelle ja uhraisivat ne yhteysuhriksi HERRALLE, sen sijaan että teurastaisivat ne kedolla.

⁶ Papin tulee viihmoa veri HERRAN alttarille, joka on ilmestysmajan oven edessä, ja polttaa rasva miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE.

⁷ He eivät saa enää uhrata uhrejaan vuohipukeille, joita he haureudessaan seuraavat. Tämä on heille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen.

⁸ Sano heille: Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen uhraa polttouhrin tai teurasuhrin

⁹ eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle HERRALLE uhrattavaksi, se mies on poistettava kansansa keskuudesta.”

Veren syönti kielletään

¹⁰ ”Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen syö verta, mitä verta tahansa, minä käänän kasvoni sitä ihmistä vastaan, joka verta syö, ja hävitän hänet kansansa keskuudesta.

¹¹Veressä on näet lihan sielu , ja minä olen antanut teille veren tuottamaan alttarilla sovituksen teidän sieluillenne. Veri tuottaa sovituksen, koska siinä on sielu.

¹²Sen tähden minä olen sanonut israelilaisille: Kukaan teistä ei saa syödä verta, eikä myöskään keskuudessanne asuva muukalainen saa syödä verta.

¹³Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai keskuudessanne asuva muukalainen pyydystää syötävän eläimen tai linnun, hänen on vuodatettava sen veri maahan ja peitettävä veri hiekalla.

¹⁴Kaiken lihan sielu on sen veri; siinä on sen sielu. Siksi minä sanon israelilaisille: Älkää syökö minkään eläimen verta, sillä kaiken lihan sielu on sen veri. Jokainen, joka sitä syö, poistettakoon kansansa keskuudesta.

¹⁵Jokainen, joka syö itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, on hän maan kansalainen tai muukalainen, peskään vaatteensa ja peseytyköön vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. Sitten hän on puhdas.

¹⁶Mutta jos hän ei pese vaatteitaan eikä peseydy, hän jää syynalaiseksi.”

3. Mooseksen 18

PYHYTTÄ korostavat LAIT Kielletyt sukupuolisuhteet

¹HERRA puhui Moosekselle:

²”Sano israelilaisille: Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

³Älkää tehkö niin kuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuitte, älkääkä niin kuin tehdään Kanaaninmaassa, johon minä teidät vien. Älkää vaeltako niiden maiden lakien mukaan.

⁴Tehkää minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja vaeltakaa niiden mukaan. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

⁵Noudattakaa minun lakejani ja säädöksiäni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä. Minä olen HERRA .

⁶Kukaan teistä ei saa lähestyä lähiomaistaan paljastaakseen hänen häpynsä. Minä olen HERRA .

⁷Älä paljasta isäsi tai äitisi häpyä. Hän on sinun äitisi, älä paljasta hänen häpyään.

⁸Älä paljasta äitipuolesi häpyä; se on isäsi häpy.

⁹Älä paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tai äitisi tytär, kotona tai muualla syntynyt. Älä paljasta hänen häpyään.

¹⁰Älä paljasta poikasi tyttären tai tyttäresi tyttären häpyä, sillä se on sinun oma häpysi.

¹¹Älä paljasta äitipuolesi tyttären häpyä, tyttären, joka on isäsi lapsi, sinun sisaresi.

¹²Älä paljasta isäsi sisaren häpyä; hän on sinun isäsi lähiomainen.

¹³Älä paljasta äitisi sisaren häpyä, sillä hän on sinun äitisi lähiomainen.

¹⁴Älä paljasta setäsi häpyä, älä yhdy hänen vaimoonsa. Hän on sinun tätisi.

¹⁵Älä paljasta miniäsi häpyä; hän on sinun poikasi vaimo. Älä paljasta hänen häpyään.

¹⁶Älä paljasta veljesi vaimon häpyä; se on sinun veljesi häpy.

¹⁷Älä paljasta naisen ja hänen tyttärensä häpyä äläkä ryhdy tekemisiin hänen poikansa tyttären tai tyttärensä tyttären kanssa paljastaaksesi hänen häpynsä. Se on irstautta, sillä he ovat lähisukulaisia keskenään.

¹⁸Älä ota vaimosi eläessä hänen sisartaan vaimoksesi, ettei tulisi riitaa, äläkä paljasta hänen häpyään.

¹⁹Älä lähesty naista paljastaaksesi hänen häpynsä, kun hän on saastainen kuukautisaikanaan.

²⁰Älä makaa lähimmäisesi vaimon kanssa, ettet saastuisi hänestä.

²¹Älä anna lapsiasi poltettavaksi Molokille , ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen HERRA .

²²Mies ei saa maata miehen kanssa, niin kuin naisen kanssa maataan. Se on iljettävää.

²³Älä sekaannu mihinkään eläimeen, ettet siten saastuttaisi itseäsi, älköönkä nainen tarjoutuko eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Se on iljettävää.

²⁴Älkää saastuttako itseänne millään näistä asioista, sillä niillä kaikilla ovat saastuttaneet itsensä kansat, jotka minä karkotan teidän edeltänne,

²⁵ja niin maa on tullut saastaiseksi. Siksi minä rankaisen sen pahat teot, ja maa oksentaa asukkaansa.

²⁶Teidän on siis noudatettava minun lakejani ja säädöksiäni. Te ette saa tehdä mitään näistä iljettävyyksistä, ei maan kansalainen eikä keskuudessanne asuva muukalainen.

²⁷Sillä kaikkia näitä iljettävyyksiä tekivät ne, jotka asuivat tässä maassa ennen teitä, ja maa tuli saastaiseksi.

²⁸Älkää saastuttako maata, ettei maa oksentaisi teitäkin, niin kuin se on oksentanut ulos kansan, joka oli ennen teitä.

²⁹Jokainen, joka tekee minkä tahansa näistä iljettävyyksistä, jokainen, joka harjoittaa sellaista, on poistettava kansansa keskuudesta.

³⁰Noudattakaa siis minun määräyksiäni älkääkä tehkö niiden iljettävien lakien mukaan, joita on noudatettu ennen teitä, ettette saastuttaisi niillä itseänne. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.”

3. Mooseksen 19

Pyhyyttä ja oikeutta koskevia säädöksiä

¹HERRAsanoi Moosekselle:

²”Puhu koko israelilaisten seurakunnalle näin: Olkaa pyhät, sillä minä, HERRA , teidän Jumalanne, olen pyhä.

³Jokainen teistä kunnioittakoon äitiään ja isäänsä ja pitäköön minun sapattini. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

⁴Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkä tehkö itsellenne valettuja jumalia. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

⁵Kun uhraatte yhteysuhrin HERRALLE , uhratkaa se niin, että saatte osaksenne hänen suosionsa.

⁶Syökää se samana päivänä, jona uhraatte sen, tai seuraavana. Mitä jää tähteeksi kolmanteen päivään, on poltettava tullessa.

⁷Jos sitä kuitenkin syödään kolmantena päivänä, kun se on jo epäpuhdasta, Jumala ei sitä hyväksy.

⁸Sen syöjä kantaa syyllisyytensä, koska hän on häpäissyt HERRALLE pyhitettyä. Sellainen ihminen on poistettava kansansa keskuudesta.

⁹Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa peltojenne reunoja myöten älkääkä poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen.

¹⁰Älkää myöskään korjatko tyhjäksi viinitarhaanne älkääkä poimiko varisseita rypäleitä, vaan jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

¹¹Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkä pettäkö lähimmäistänne.

¹²Älkää vannoko väärin minun nimessäni, ettette häpäisisi Jumalanne nimeä. Minä olen HERRA .

¹³Älä sorra lähimmäistäsi äläkä ota häneltä mitään väkisin. Älä pidätä palkkalaisen ansiota itselläsi aamuun asti.

¹⁴Älä kiroa kuuroa äläkä pane estettä sokean eteen, vaan pelkää Jumalaasi. Minä olen HERRA .

¹⁵Älä tee vääryyttä tuomitessasi. Älä ole puolueellinen köyhän hyväksi äläkä suosi rikasta, vaan tuomitse lähimmäisesi oikeudenmukaisesti.

¹⁶Älä liiku panettelijana kansasi keskellä äläkä vaaranna lähimmäisesi henkeä. Minä olen HERRA .

¹⁷Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtele lähimmäistäsi, ettet tulisi syynalaiseksi hänen vuokseen.

¹⁸Älä kosta äläkä kannaa kaunaa omaan kansaasi kuuluvia kohtaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen HERRA .

¹⁹Noudattakaa minun lakejani. Eri lajia olevat eläimet eivät saa pariutua karjassasi. Älä kylvä peltoosi kahdenlaista siementä. Ylläsi ei saa olla kahdenlaisista langoista kudottua vaatetta.

²⁰Jos mies makaa orjattaren kanssa, joka on luvattu toiselle miehelle vaimoksi ja jota ei ole lunastettu eikä laskettu vapaaksi, rangaistakoon heitä, ei kuitenkaan kuolemalla, koska nainen ei ollut vapaa.

²¹Miehen on tuotava ilmestysmajan portille pässi vikauhrinaan HERRALLE ,

²²ja kun pappi on toimittanut HERRAN edessä vikauhripässin kautta hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, hän saa tekemänsä synnin anteeksi.

²³Kun te tulette siihen maahan ja istutate kaikenlaisia hedelmäpuita, niin jättäkää ne, niiden hedelmät, koskemattomiksi . Kolme vuotta teidän on pidettävä ne koskemattomina. Niiden hedelmiä ei saa syödä.

²⁴Neljäntenä vuonna kaikki niiden hedelmät pyhitettäköön HERRALLE illojuhlassa.

²⁵Vasta viidentenä vuotena te saatte syödä niiden hedelmiä. Näin ne tuottavat teille runsaamman sadon. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

²⁶Älkää syökö mitään, missä on verta. Älkää ennustelko merkeistä älkääkä harjoittako noituutta.

²⁷Älkää leikatko tukkaanne pääläen ympäriltä älkääkä turmelko partanne reunaa.

²⁸Älkää viillelkö itseänne vainajan tähden älkääkä tatuoiako itseänne. Minä olen HERRA .

²⁹Älä häpäise tytärtäsi antamalla hänen ruveta portoksi, ettei maa joutuisi haureuden valtaan ja tulisi täyteen irstautta.

³⁰Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen HERRA .

³¹Älkää kääntykö vainaja- ja tietäjähenkien puoleen. Älkää pyytäkö niiltä neuvoa, ettette saastuisi niistä. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

³²Nouse harmaapään edessä, kunnioita vanhusta ja pelkää Jumalaasi. Minä olen HERRA .

³³Kun muukalainen asuu kanssanne teidän maassanne, älkää sortako häntä.

³⁴Luonanne asuva muukalainen olkoon kuin kuka tahansa teistä maan kansalaisista. Rakastakaa häntä niin kuin itseänne, sillä tekin olitte muukalaisina Egyptin maassa. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

³⁵Älkää tehkö vääryyttä jakaessanne oikeutta tai käyttäessänne pituus-, paino- tai vetomittaa.

³⁶Teillä tulee olla oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta.

³⁷Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan. Minä olen HERRA .”

3. Mooseksen 20

Rangaistusmääräyksiä

¹HERRA puhui Moosekselle:

²”Sano israelilaisille: Jos joku israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen uhraa lapsiaan Molokille , hänet on surmattava. Maan kansa kivittäköön hänet.

³Minä käännyin sitä miestä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta, koska hän on uhrannut lapsiaan Molokille ja siten saastuttanut minun pyhäkköni ja häpäissyt minun pyhän nimeni.

⁴Jos maan kansa sulkee silmänsä sen miehen teoilta eikä surmaa häntä, vaikka hän uhraa lapsiaan Molokille,

⁵ minä itse käännyn sitä miestä ja hänen sukuaan vastaan. Minä hävitän heidät kansansa keskuudesta, hänet ja kaikki ne, jotka häntä seuraten kulkevat haureellisesti Molokin jäljessä.

⁶ Jos joku kääntyy vainaja- tai tietäjähenkien puoleen ja lähtee haureellisesti seuraamaan niitä, minä käännyn sitä ihmistä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta.

⁷ Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

⁸ Noudattakaa minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen HERRA , joka pyhitän teidät.

⁹ Jokainen, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava. Koska hän on kironnut isäänsä tai äitiään, hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.

¹⁰ Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, lähimmäisensä vaimon kanssa, avionrikkajat, sekä mies että nainen, on surmattava.

¹¹ Jos mies makaa äitipuolensa kanssa, hän paljastaa isänsä hävyn. Heidät molemmat on surmattava. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

¹² Jos mies makaa miniänsä kanssa, heidät molemmat on surmattava. He ovat tehneet iljettävän teon. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

¹³ Jos mies makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, he molemmat tekevät iljettävän teon. Heidät on surmattava. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

¹⁴ Jos mies ottaa vaimoksi naisen ja hänen äitinsä, se on irstailua. Mies ja molemmat naiset on poltettava tulesa, ettei keskuudessanne olisi irstautta.

¹⁵ Mies, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava. Myös eläin on tapettava.

¹⁶ Samoin on surmattava nainen, joka tarjoutuu eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Sekä nainen että eläin on tapettava. Niiden veri tulkoon niiden itsensä päälle.

¹⁷ Jos mies makaa sisarensa kanssa , isänsä tai äitinsä tyttären kanssa, näkee hänen alastomuutensa ja sisar näkee veljensä alastomuuden, se on

häpeällistä. Heidät poistettakoon kansasta maanmiestensä nähden. Mies on paljastanut sisarensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan.

¹⁸Jos mies makaa kuukautistilassa olevan naisen kanssa, paljastaa hänen häpynsä, ja nainen paljastaa verensä lähteen, heidät molemmat on poistettava kansansa keskuudesta.

¹⁹Älä paljasta äitisi sisaren tai isäsi sisaren häpyä. Joka niin tekee, paljastaa lähiomaisensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan.

²⁰Jos joku makaa setänsä vaimon kanssa, hän paljastaa setänsä hävyn. He joutuvat vastaamaan synnistään ja kuolevat lapsettomina.

²¹Jos mies makaa veljensä vaimon kanssa, se on saastainen teko. He jääkööt lapsettomiksi, sillä mies on paljastanut veljensä hävyn.

²²Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja toimikaa niiden mukaan, ettei maa, johon minä vien teidät asumaan, oksentaisi teitä ulos.

²³Älkää vaeltako sen kansan lakien mukaan, jonka minä karkotan teidän edeltänne, sillä he ovat tehneet kaikkea tätä ja minä inhoan heitä.

²⁴Mutta teille minä sanon, että te saatte ottaa haltuunne heidän maansa, sillä minä annan sen teille omaksi, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Minä olen erottanut teidät muista kansoista.

²⁵Tehkää ero puhtaiden ja saastaisten eläinten välillä ja saastaisten ja puhtaiden lintujen välillä, ettette tekisi itseänne iljettäviksi koskemalla niihin eläimiin, lintuihin tai maassa liikkuviin pikkueläimiin, jotka minä olen erottanut, että pitäisitte niitä saastaisina.

²⁶Teidän tulee siis olla minulle pyhittäytyneitä, sillä minä, HERRA, olen pyhä, ja minä olen erottanut teidät muista kansoista olemaan minun omiani.

²⁷Jos miehessä tai naisessa on vainaja- tai tietäjähengi, hänet on surmattava. Hänet kivitettäköön, ja hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.”

3. Mooseksen 21

Pappien pyhyttä koskevia säädöksiä

- ¹ HERRAsanoi Moosekselle: ”Sano papeille, Aaronin pojille, että he eivät saa saastuttaa itseään kenestäkään kuolleesta kansansa keskuudessa
- ² paitsi lähiomaisistaan: äidistään, isästään, pojastaan, tyttärestään ja veljestään.
- ³ Pappi saa saastua myös naimattomasta sisarestaan, neitsyestä, joka asui hänen luonaan.
- ⁴ Koska hän on päämies kansansa keskuudessa, hän ei saa saastuttaa itseään, ettei tulisi häväistyksi.
- ⁵ Papit eivät saa ajaa päätään kaljuksi, eivät leikata partansa reunaa eivätkä viillellä itseään.
- ⁶ Heidän tulee olla Jumalalleen pyhitettyjä, eivätkä he saa häpäistä Jumalansa nimeä, sillä he uhraavat HERRAN tuliuhreja, Jumalansa leipää. Sen tähden heidän on oltava pyhiä.
- ⁷ He eivät saa ottaa vaimoksi porttoa tai häväistyä naista. He eivät myöskään saa ottaa vaimoksi miehensä hylkäämää naista, sillä pappi on Jumalalleen pyhitetty.
- ⁸ Teidän on pidettävä häntä pyhänä, sillä hän uhraa teidän Jumalanne leipää. Hänen tulee olla teille pyhä, sillä minä, HERRA , joka pyhitän teidät, olen pyhä.
- ⁹ Jos papin tytär häpäisee itsensä haureudella, hän häpäisee isänsä, ja hänet on poltettava.
- ¹⁰ Ylimmäinen pappi, veljiensä joukosta valittu, ei saa päästää tukkaansa valloilleen eikä repäistä rikki vaatteitaan, koska hänen päähänsä on vuodatettu voiteluöljy ja hänet on vihitty pukemaan päälleen pyhät vaatteet.
- ¹¹ Hän ei myöskään saa mennä kuolleen lähelle; hänen ei ole lupa saastuttaa itseään edes isänsä tai äitinsä vuoksi.

¹² Älköön hän lähtekö suruaikana pyhäköstä, ettei hän häpäisisi Jumalansa pyhäkköä, sillä hänen Jumalansa voiteluöljy on kruununa hänen päässään. Minä olen HERRA .

¹³ Vaimokseen hänen on otettava neitsyt.

¹⁴ Hän ei saa ottaa leskeä, hylättyä, häväistyä naista tai porttoa, vaan hänen tulee ottaa vaimokseen neitsyt omasta suvustaan,

¹⁵ etteivät hänen jälkeläisensä tulisi häväistyiksi hänen sukunsa keskuudessa, sillä minä olen HERRA , joka pyhitän hänet.”

¹⁶ HERRA puhui Moosekselle:

¹⁷ ”Sano Aaronille: Jos tulevien sukupolvien aikana jollakin sinun jälkeläisistäsi on jokin vamma, hän ei saa tulla uhraamaan Jumalansa leipää.

¹⁸ Uhrata ei saa kukaan, jolla on jokin vamma, ei yksikään sokea tai ontuva, kasvoiltaan tai ruumiiltaan epämuodostunut

¹⁹ eikä kukaan, jolta on katkennut jalka tai käsi,

²⁰ ei myöskään kyttyräselkäinen tai surkastunut, silmävikainen tai ihotautinen, rupinen tai kuohittu.

²¹ Kukaan pappi Aaronin jälkeläinen, jolla on jokin vamma, ei saa mennä uhraamaan HERRAN tuliuhreja. Hänellä on vamma, ja hän ei saa mennä uhraamaan Jumalansa leipää.

²² Hän voi syödä Jumalansa leipää, sekä pyhistä pyhintä että pyhää,

²³ mutta hän ei saa tulla esiripun luo eikä lähestyä alttaria, koska hänellä on vamma, ettei hän häpäisisi minun pyhäkköäni. Minä olen HERRA , joka pyhitän kaiken tämän.”

²⁴ Näin Mooses puhui Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille.

3. Mooseksen 22

Lahjojen ja uhrien pyhyys

¹ HERRA puhui Moosekselle:

²”Sano Aaronille ja hänen pojilleen, että heidän tulee käsitellä huolella israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä pyhittävät minulle. Älkööt he häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä olen HERRA .

³Sano heille: Jokainen jälkeläisenne – missä sukupolvessa tahansa – joka saastuneena lähestyy israelilaisten HERRALLE pyhittämiä pyhiä lahjoja, on poistettava minun edestäni. Minä olen HERRA .

⁴Yksikään Aaronin jälkeläinen, joka on spitaalinen tai jolla on vuoto, ei saa syödä pyhiä lahjoja, ennen kuin on puhdistunut. Jos joku koskee johonkin kuolleesta saastuneeseen tai jos jollakulla on siemenvuoto

⁵tai jos joku koskee mihin tahansa pikkueläimeen, josta saastuu, tai ihmiseen, josta saastuu, olkoon saastaisuus millaista tahansa,

⁶on se, joka koskee johonkin sellaiseen, saastainen iltaan asti, eikä hän saa syödä pyhiä lahjoja. Mutta kun hän peseytyy vedessä,

⁷hän on puhdas auringon laskettua. Sen jälkeen hän voi syödä pyhiä lahjoja, sillä ne ovat hänen ruokaansa.

⁸Hän ei saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, ettei hän siten saastuisi. Minä olen HERRA .

⁹Aaronin jälkeläiset noudattakoot minun määräyksiäni, etteivät joutuisi syynalaisiksi niitä rikkomalla ja kuolisi, kun häpäisevät niitä. Minä olen HERRA , joka pyhitän heidät.

¹⁰Yksikään sivullinen ei saa syödä mitään pyhää. Papin luona asuva muukalainen tai hänen palkkatyöläisensä ei saa syödä mitään pyhää,

¹¹mutta kun pappi ostaa rahallaan orjan, tämä saa syödä pyhää ruokaa. Samoin hänen kodissaan syntyneet orjat saavat syödä hänen ruokaansa.

¹²Jos papin tyttärestä tulee jonkun muun kuin papin vaimo, hän ei saa enää syödä pyhiä anteja.

13 Jos papin tytär jää leskeksi tai tulee hylätyksi eikä hänellä ole lapsia ja jos hän silloin palaa takaisin nuoruutensa kotiin isänsä luo, hän saa syödä isänsä ruokaa. Kukaan sivullinen ei saa syödä sitä.

14 Jos joku erehdyksessä syö pyhää ruokaa, hänen on korvattava se papille ja maksettava lisäksi viidesosa pyhän lahjan arvosta.

15 Kukaan ei saa häpäistä israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä tuovat HERRALLE ,

16 eikä saattaa heitä synalaisiksi antamalla heidän syödä pyhiä lahjoja, sillä minä olen HERRA , joka pyhitän heidät.”

Uhrieläimiä koskevia säädöksiä

17 HERRA puhui Moosekselle:

18 ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille: Jos kuka hyvänsä Israelin heimoon kuuluva tai muukalainen, joka asuu Israelissa, tuo uhrinaan HERRALLE polttouhrin, joko lupausuhriksi tai vapaaehtoiseksi uhriksi,

19 sen on oltava virheetön uros naudoista, lampaista tai vuohista, jotta saisitte osaksenne Herran suosion.

20 Älkää uhratko mitään sellaista, missä on jotakin vikaa, sillä sellaisesta ei tule teidän osaksenne suosiota.

21 Jos joku tuo HERRALLE yhteysuhrin naudoista tai lampaista erityislupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena uhrina, sen tulee olla virheetön ollakseen kelvollinen. Siinä ei saa olla mitään vikaa.

22 Älkää tuoko HERRALLE sokeaa, raajarikkoa, silvottua, paiseista, ihotautista tai rupista eläintä älkääkä asettako sellaista tuliuhriksi HERRAN alttarille.

23 Vapaaehtoisena uhrina saat uhrata härän tai lampaan, joka on epämuodostunut tai kitukasvuinen, mutta lupausuhriksi sellainen ei kelpaa.

²⁴ Älkää uhratko HERRALLE kuohittua eläintä, on se sitten kuohittu puristamalla, musertamalla, repimällä tai leikkaamalla. Älkää tehkö maassanne sellaista.

²⁵ Älkää myöskään hankkiko muukalaiselta sellaisia eläimiä uhrataksenne niitä ruokana Jumalallenne, sillä niissä on vamma. Ne ovat viallisia, eikä niistä tule Herran suosiota osaksenne.”

²⁶ HERRA puhui Moosekselle:

²⁷ ”Kun vasikka, karitsa tai kili on syntynyt, sen on saatava olla emänsä luona seitsemän päivää, mutta kahdeksannesta päivästä alkaen se kelpaa tuliuhriksi HERRALLE .

²⁸ Älkää teurastako samana päivänä nautaa ja sen vasikkaa tai lammasta ja sen karitsaa.

²⁹ Kun uhraatte HERRALLE kiitosuhrin, uhratkaa se niin, että saatte hänen suosionsa.

³⁰ Uhri on syötävä samana päivänä. Älkää jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun. Minä olen HERRA .

³¹ Noudattakaa siis minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen HERRA .

³² Älkää häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä tahdon olla pyhä israelilaisten keskellä. Minä olen HERRA , joka pyhitän teidät

³³ ja joka toin teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen HERRA .”

3. Mooseksen 23

HERRAN MÄÄRÄÄMÄT JUHLA-AJAT Sapatti

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Sano israelilaisille: Nämä ovat HERRAN juhla-ajat, minun juhla-aikani, jolloin teidän on kutsuttava kokoon pyhä kokous.

³ Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, levon päivä, pyhän kokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään työtä. Se on HERRAN sapatti kaikkialla missä asuttekin.”

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

⁴”Nämä ovat HERRAN juhla-ajat, pyhät kokoukset, jotka teidän on kuulutettava määräaikoina:

⁵ Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä, on HERRAN pääsiäinen.

⁶ Saman kuun viidentenätoista päivänä on happamattoman leivän juhla HERRAN kunniaksi. Syökää seitsemän päivää happamatonta leipää.

⁷ Ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

⁸ Uhratkaa HERRALLE tuliuhri seitsemänä päivänä. Seitsemäntenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Ensilyhteen juhla

⁹ HERRA puhui Moosekselle:

¹⁰ ”Sano israelilaisille: Kun te tulette maahan, jonka minä teille annan, ja leikkaatte sen viljaa, viekää papille ensilyhde sadostanne.

¹¹ Pappi heiluttakoon lyhdettä heilutusuhrina HERRAN edessä, että saisitte osaksenne Herran suosion. Hänen tulee heiluttaa sitä sapatin jälkeisenä päivänä.

¹² Sinä päivänä, jona teidän lyhteenne heilutus toimitetaan, uhratkaa HERRALLE polttouhriksi virheetön vuoden vanha karitsa

¹³ sekä siihen kuuluvana ruokauhrina kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna tuliuhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE, sekä juomauhrina neljännes hiin-mittaa viiniä.

¹⁴ Älkää syökö uuden sadon leipää, paahdettuja jyviä tai tuleentumatonta viljaa ennen sitä päivää, jona tuotte Jumalallenne uhrilahjan. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.”

Elonkorjuujuhla

¹⁵”Laskekaa siitä sapatin jälkeisestä päivästä, jona tuotte heilutusuhrilyhteen, seitsemän täyttä viikkoa,

¹⁶laskekaa viisikymmentä päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen päivään asti. Tuokaa sitten HERRALLE ruokauhri uudesta sadosta.

¹⁷ Sieltä, missä asuttekin, tuokaa ensisadosta heilutusuhrina HERRALLE kaksi leipää. Ne on leivottava hapantaikinasta, kahdesta eefa-mitan kymmenesosasta hienoja jauhoja.

¹⁸ Tuokaa leipien ohella seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa ja mullikka sekä kaksi pässiä. Olkoot ne ruoka- ja juomauhreineen polttouhri HERRALLE , miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE .

¹⁹ Uhratkaa vuohi syntiuhriksi ja kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa yhteysuhriksi.

²⁰ Pappi heiluttakoon niitä kahta karitsaa ja uuden sadon leipiä heilutusuhrina HERRAN edessä. Ne ovat HERRALLE pyhitetyt ja kuuluvat papille.

²¹ Olkoon teillä silloin pyhä kokous. Kuuluttakaa se juuri tuona päivänä. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.

²² Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa pelloltanne reunoja myöten älkääkä poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen. Jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.”

Pasuunansoiton päivä

²³ HERRA puhui Moosekselle:

²⁴ ”Sano israelilaisille: Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä olkoon teillä sapatti, levon päivä. Pitäkää silloin pyhä kokous ja muistuttakaa siitä pasuunan soitolla.

²⁵ Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan uhratkaa HERRALLE tuliuhri.”

Suuri sovituspäivä

²⁶ HERRA puhui vielä Moosekselle:

²⁷ ”Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä on sovituspäivä. Pitäkää silloin pyhä kokous, kurittakaa itseänne paastolla ja uhratkaa HERRALLE tuliuhri.

²⁸ Älkää tehkö sinä päivänä mitään työtä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teille toimitetaan sovitus HERRAN , teidän Jumalanne, edessä.

²⁹ Jokainen, joka ei sinä päivänä kurita itseään paastolla, on poistettava kansansa keskuudesta.

³⁰ Minä hävitän kansansa keskuudesta jokaisen, joka tuona päivänä tekee mitä tahansa työtä.

³¹ Älkää tehkö silloin mitään työtä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.

³² Olkoon se teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Kuukauden yhdeksännen päivän illasta seuraavaan iltaan viettäkää sapatinlepoanne.”

Lehtimajanjuhla

³³ HERRA puhui Moosekselle:

³⁴ ”Sano israelilaisille: Tämän seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen on lehtimajanjuhla HERRAN kunniaksi, ja se kestää seitsemän päivää.

³⁵ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

³⁶ Uhratkaa tuliuhri HERRALLE seitsemänä päivänä. Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous. Uhratkaa silloin HERRALLE tuliuhri, sillä se on juhla kokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

³⁷ Nämä ovat HERRAN juhla-ajat, joina teidän on kuulutettava pyhät kokoukset tuodaksenne HERRALLE kullekin päivälle säädetyt tuliuhrit: polttouhrit, ruokauhrit, teurasuhrit ja juomauhrit.

³⁸ Lisäksi tulevat HERRAN sapatit sekä teidän lahjanne, kaikki lupausuhrinne ja kaikki vapaaehtoiset uhrinne, joita te annatte HERRALLE .

³⁹ Mutta seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen, kun te olette korjanneet maan sadon, viettäkää HERRAN juhlaa seitsemän päivää. Ensimmäinen päivä on levon päivä, ja myös kahdeksas päivä on levon päivä.

⁴⁰ Ottakaa ensimmäisenä päivänä ihania puiden hedelmiä, palmunlehviä ja tuuheiden puiden oksia sekä pajuja purojen varsilta ja iloitkaa seitsemän päivää HERRAN , teidän Jumalanne, edessä.

⁴¹ Viettäkää lehtimajanjuhlaa HERRAN juhlaa seitsemän päivää vuodessa. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Viettäkää tätä juhlaa seitsemännessä kuussa.

⁴² Asukaa lehtimajoissa seitsemän päivää. Kaikkien Israelissa syntyneiden tulee asua lehtimajoissa,

⁴³ että jälkipolvenne tietäisivät, miten minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.”

⁴⁴ Näin Mooses puhui HERRAN juhla-ajoista israelilaisille.

3. Mooseksen 24

Ilmestysmajan lamppu ja pyhät leivät

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Käske israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljyyn öljyä valaisemista varten, niin että lamppu voidaan pitää aina palamassa.

³Aaronin tulee hoitaa sitä ilmestysmajassa liitonarkun edessä olevan esiripun ulkopuolella, niin että se palaa HERRAN edessä aina, illasta aamuun asti. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen.

⁴Asettakoon hän lamput puhtaasta kullasta tehtyyn lampunjalkaan, niin että ne aina palavat HERRAN edessä.

⁵Ota hienoja vehnäjauhoja ja leivo niistä kaksitoista leipää. Kuhunkin leipään on käytettävä jauhoja kaksi eefa-mitan kymmenesosaa.

⁶Aseta leivät kahteen riviin, kuusi kumpaankin, puhtaalle pöydälle HERRAN eteen.

⁷Pane rivien päälle puhdasta suitsuketta leipien muistouhriosaksi , tuliuhriksi HERRALLE .

⁸Aaron asettakoon ne sapatti sapatilta HERRAN eteen israelilaisten puolesta. Tämä on ikuinen liitto.

⁹Leivät kuuluvat Aaronille ja hänen pojilleen. Heidän tulee syödä ne pyhässä paikassa, sillä ne ovat pyhistä pyhimpiä. Ne ovat Aaronin ikuinen osuus HERRAN tuliuhreista.”

Rangaistusmääräyksiä

¹⁰Erään israelilaisen naisen poika, jonka isä oli egyptiläinen, oli lähtenyt israelilaisten joukossa Egyptistä. Tuo poika ja israelilainen mies riitelivät keskenään leirissä,

¹¹ja israelilaisen naisen poika pilkkasi ja kirosi Herran nimeä. Silloin hänet tuotiin Mooseksen eteen. Pojan äiti oli daanilaisen Dibrin tytär, nimeltään Selomit.

¹²Poika määrättiin vartioitavaksi, kunnes HERRAN vastaus ilmoitettaisiin kansalle.

¹³Sitten HERRA sanoi Moosekselle:

¹⁴”Vie kiroaja leirin ulkopuolelle, ja kaikki, jotka kirouksen kuulivat, laskekoot kätensä hänen päänsä päälle. Sitten koko seurakunta kivittäköön hänet.

¹⁵Sano israelilaisille: Jokainen, joka kiroaa Jumalaansa, joutuu vastaamaan synnistään.

¹⁶Se, joka pilkkaa HERRAN nimeä, on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet. Se, joka pilkkaa Herran nimeä, olipa kyseessä muukalainen tai maan kansalainen, on surmattava.

¹⁷Jos ihminen surmaa ihmisen, kenet hyvänsä, hänet on surmattava.

¹⁸Jos joku lyö kuoliaaksi kotieläimen, hänen on korvattava eläin toisella eläimellä.

¹⁹Jos ihminen tuottaa lähimmäiselleen vamman, hänelle on tehtävä samoin kuin hän on tehnyt:

²⁰ruhje ruhjeesta, silmä silmästä, hammas hampaasta. Samanlaisen vamman, jonka hän on aiheuttanut toiselle, saakoon hän itsekin.

²¹Sen, joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, on korvattava eläin, mutta se, joka tappaa ihmisen, on surmattava.

²²Sama laki koskee teitä kaikkia, niin muukalaista kuin maassa syntynyttäkin, sillä minä olen HERRA, teidän Jumalanne.”

²³Tämän Mooses puhui israelilaisille, ja he veivät pilkkaajan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet. Israelilaiset tekivät niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt.

3. Mooseksen 25

Sapattivuosi ja riemuvuosi

¹HERRA puhui Moosekselle Siinainvuorella:

²”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teille, maan on saatava viettää sapatinlepo HERRAN kunniaksi.

³Kuutena vuotena kylvä peltosi ja kuutena vuotena leikkaa viinitarhasi ja korjaa sen sato,

⁴mutta seitsemäntenä vuotena maalla olkoon levon aika, HERRAN sapatti. Älä kylvä silloin peltoasi äläkä leikkaa viinitarhaasi.

⁵Älä korjaa leikatun viljasi jälkikasvua äläkä poimi viinirypäleitä, jotka ovat kasvaneet leikkaamattomissa viiniköynnöksissäsi. Silloin maalla on levon vuosi.

⁶Mitä maa levätessään itsestään kasvaa, se riittää ruuaksi teille, niin sinulle itsellesi kuin palvelijallesi ja palvelijattarellesi, päiväpalkkalaisellesi ja luonasi väliaikaisesti asuvalle.

⁷Myös karjasi ja maasi eläimet syökööt kaikkea, mitä maa itsestään tuottaa.

⁸Laske seitsemän sapattivuotta eli seitsemän kertaa seitsemän vuotta, niin että seitsemän vuosiviikon aika on neljäkymmentäyhdeksän vuotta.

⁹Soita sinä vuonna soofar-torvea riemullisesti seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, sovituspäivänä. Soikoot soofar-torvet kaikkialla maassanne.

¹⁰Pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa maassa vapautus kaikille sen asukkaille. Olkoon se vuosi teille riemuvuosi. Jokainen teistä saa silloin palata perintömaalleen ja sukunsa luo.

¹¹Viideskymmenes vuosi olkoon teille riemuvuosi. Älkää silloin kylväkö, älkää leikatko viljanne jälkikasvua älkääkä poimiko leikkaamattomissa viiniköynnöksissä kasvaneita rypäleitä.

¹²On näet riemuvuosi, ja sen tulee olla teille pyhä. Pellolta saatte syödä, mitä se itsestään tuottaa.

¹³Riemuvuotena jokainen teistä saa palata perintömaalleen.

¹⁴Jos myytte maata lähimmäisellenne tai ostate häneltä, älkää tehkö hänelle vääryyttä.

¹⁵ Kun ostat maata lähimmäiseltäsi, maksa riemuvuoden jälkeisten vuosien luvun mukaan. Satovuosien luvun mukaan hän myyköön sen sinulle.

¹⁶ Mitä useampia vuosia on, sitä suurempi hinta on maksettava, ja mitä vähemmän vuosia on, sitä pienempi on hinnan oltava, sillä maan satojen määrän hän myy sinulle.

¹⁷ Kukaan teistä ei saa tehdä vääryyttä lähimmäiselleen. Pelätkää Jumalanne! Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

¹⁸ Toimikaa siis minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan, niin te saatte asua maassa turvallisesti.

¹⁹ Silloin maa antaa satonsa, ja te saatte syödä kylliksenne ja voitte asua maassa turvallisesti.

²⁰ Te ehkä sanotte: 'Mitä me syömme seitsemäntenä vuotena, kun emme kylvä emmekä korjaa satoamme?'

²¹ Minä lähetän kuudentena vuotena teille siunaukseni, niin että maa tuottaa kolmen vuoden sadon.

²² Kun te kylvätte kahdeksantena vuotena, teillä on vielä vanhaa satoa syötävänä yhdeksänten vuoteen asti. Siihen asti, kunnes sen vuoden sato on saatu, teillä on vanhaa satoa syötävänä.

²³ Maata ei saa myydä ainaiseksi, sillä maa on minun ja te olette muukalaisia ja tilapäisiä asukkaita minun luonani.

²⁴ Antakaa oikeus maan takaisin lunastamiseen koko siinä maassa, jonka saatte omaksenne.

²⁵ Jos veljesi köyhtyy ja myy perintömaataan, hänen lähin sukulunastajansa tulkoon ja lunastakoon veljensä myymän maan.

²⁶ Jos joku, jolla ei ole sukulunastajaa, saa itse hankituksi niin paljon kuin lunastamiseen tarvitaan,

²⁷ hänen tulee laskea, kuinka monta vuotta maa on ollut myytynä, ja maksaa jäljellä olevasta ajasta miehelle, jolle hän sen myi. Sitten hän voi palata perintömaalleen.

²⁸ Mutta ellei hän saa hankituksi niin paljoa, että saisi maan takaisin, jää se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen asti. Riemuvuotena se kuitenkin vapautuu, ja hän voi palata perintömaalleen.

²⁹ Jos joku myy asuinrakennuksen muurien ympäröimässä kaupungissa, hänellä on oikeus lunastaa se takaisin täyden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen myi. Hänen lunastusoikeutensa kestää vuoden.

³⁰ Ellei sitä lunasteta ennen kuin vuosi on kulunut umpeen, talo muurien ympäröimässä kaupungissa jää pysyvästi ostajalle ja hänen jälkipolvilleen. Se ei vapaudu riemuvuonna.

³¹ Sen sijaan kylissä, joiden ympärillä ei ole muuria, taloja on pidettävä viljeltyyn maahan kuuluvina. Ne ovat lunastettavissa takaisin, ja riemuvuonna ne vapautuvat.

³² Leeviläisten kaupungeissa leeviläisillä on kuitenkin ikuinen lunastusoikeus taloihinsa. Ne ovat heidän perintöomaisuuttaan.

³³ Jos joku ostaa leeviläiseltä talon kaupungissa, joka on leeviläisten perintöomaisuutta, talo vapautuu jälleen riemuvuonna. Leeviläiskaupunkien talot ovat näet leeviläisten perintöosa israelilaisten keskuudessa.

³⁴ Leeviläisten kaupunkeihin kuuluvaa laidunmaata ei saa myydä, sillä se on heidän ikuista perintöomaisuuttaan.”

Köyhät ja orjat

³⁵”Jos lähellä asuva veljesi köyhtyy eikä tule toimeen, sinun on tuettava häntä, samoin kuin muukalaista tai tilapäistä asukasta, jotta hän voi elää luonasi.

³⁶ Älä ota häneltä korkoa tai voittoa, vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi.

³⁷ Älä peri häneltä korkoa lainaamastasi rahasta äläkä ota elintarvikkeista voittoa.

³⁸ Minä olen HERRA , teidän Jumalanne, joka toin teidät pois Egyptin maasta antaakseni teille Kanaaninmaan ja ollakseni teidän Jumalanne.

³⁹ Jos lähellä asuva veljesi köyhtyy ja myy itsensä sinulle, älä pane häntä orjantyöhön.

⁴⁰ Olkoon hän luonasi kuin päiväpalkkalainen tai tilapäinen asukas ja palvelkoon sinua riemuvuoteen asti.

⁴¹ Silloin hän ja hänen lapsensa saavat lähteä luotasi vapaina ja palata sukunsa luo ja isiensä perintömaalle,

⁴² sillä he ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Sen tähden heitä ei saa myydä niin kuin orjia.

⁴³ Älä alista heitä orjiksesi, vaan pelkää Jumalaasi.

⁴⁴ Orjasi ja orjattaresi, jotka hankit itsellesi, sinun tulee ostaa ympärilläsi asuvista kansoista.

⁴⁵ Samoin voit ostaa orjia luonanne tilapäisesti asuvien muukalaisten ja heidän sukulaistensa lapsista, jotka ovat syntyneet teidän maassanne. Heistä tulee teidän omaisuuttanne.

⁴⁶ Jättäkää heidät perinnöksi lapsillenne, ainaiseksi perintöomaisuudeksi. Heitä te saatte pitää orjinanne, mutta ketään veljistänne, israelilaisista, te ette saa alistaa orjuuteen.

⁴⁷ Jos lähelläsi asuva muukalainen tai tilapäinen asukas vaurastuu, mutta hänen naapurinaan asuva veljesi köyhtyy ja joutuu myymään itsensä tuolle muukalaiselle tai tilapäiselle asukkaalle tai jollekin muukalaisen suvun jäsenelle,

⁴⁸ olkoon veljesi lunastettavissa myynnin jälkeen. Joku hänen veljistään lunastakoon hänet.

⁴⁹ Hänet voi lunastaa myös hänen setänsä tai setänsä poika tai joku muu verisukulainen. Tai jos hän itse vaurastuu, hän voi lunastaa itsensä.

⁵⁰ Laskekoon hän yhdessä ostajansa kanssa, kuinka pitkä aika siitä vuodesta, jolloin hän myi itsensä ostajalleen, on riemuvuoteen, ja hänen myyntihintansa jaettakoon näiden vuosien luvulla. Hänen palvelusaikansa laskettakoon samanarvoiseksi kuin päiväpalkkalaisen.

⁵¹ Jos vuosia on vielä monta jäljellä, hänen on maksettava lunastushintanaan niitä vastaava osa summasta, jolla hänet ostettiin.

⁵² Jos riemuvuoteen on jäljellä vain vähän vuosia, lunastushinta lasketaan ja maksetaan samoin jäljellä olevien vuosien mukaan.

⁵³ Hänen tulee palvella omistajaansa samassa asemassa kuin vuodeksi kerrallaan palkattu työläinen, mutta älä salli omistajan alistaa häntä ankarasti.

⁵⁴ Jos häntä ei tällä tavoin lunasteta, hän pääsee kuitenkin riemuvuonna vapaaksi yhdessä lastensa kanssa.

⁵⁵ Ovathan israelilaiset minun palvelijoitani. He ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.”

3. Mooseksen 26

KUULIAISUUDEN SIUNAUS JA TOTTELEMATTOMUUDEN Kirous **Kuuliaisuuden siunaus**

¹”Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkä pystyttäkö itsellenne jumalankuvia tai patsaita. Älkää myöskään asettako maahanne kiviä, joissa on kuvia , kumartaaksenne niitä, sillä minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

²Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen HERRA .

³Jos te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun käskyjäni ja toimitte niiden mukaan,

⁴Minä annan teille sateen ajallaan, maa antaa satonsa ja kedon puut antavat hedelmänsä.

⁵Silloin puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti ja viininkorjuu kestää kylvöön asti. Teillä on kylliksi leipää syödäksenne, ja te saatte asua turvallisesti maassanne.

⁶Minä annan maahan rauhan, ja te saatte levätä kenenkään pelottamatta. Minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka kulje maanne halki.

⁷Te ajatte vihollisianne takaa, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne.

⁸Viisi teistä ajaa pakoon sata, sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne.

⁹Minä käännyn teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi. Minä annan teidän lisääntyä ja pidän voimassa teidän kanssanne tekemäni liiton.

¹⁰Teille riittää syötäväksi vanhaa, varastoitua viljaa, ja te joudutte viemään vanhaa pois uuden tieltä.

¹¹Minä annan asumukseni olla teidän keskellänne enkä inhoa teitä.

¹²Minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani.

¹³Minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Minä toin teidät pois Egyptin maasta, jossa te olitte orjina. Minä rikoin teidän ikeenne ja saatoin teidät kulkemaan pää pystyssä.”

Tottelemattomuuden kirous

¹⁴”Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä tee kaikkien näiden käskyjen mukaan,

¹⁵jos hylkääte minun lakini ja inhoatte minun säädöksiäni, niin ettette toimi kaikkien käskyjeni mukaan vaan rikotte minun liittoni,

¹⁶ minä teen teille näin: minä rankaisen teitä kauhulla, hivutustaudilla ja kuumeella, jotka sammuttavat silmienne valon ja näännyttävät sielunne. Silloin te kylvätte siemenenne turhaan, sillä viholliset syövät teidän satonne.

¹⁷ Minä käännän kasvoni teitä vastaan, ja te kärsitte tappion vihollistenne edessä. Vihamiehenne alistavat teidät, ja lopulta te pakenette, vaikka kukaan ei aja teitä takaa.

¹⁸ Jos ette tästäkään huolimatta kuuntele minua, minä kuritan teitä vielä seitsenkertaisesti syntienne tähden.

¹⁹ Minä murran teidän suuren ylpeytenne; minä teen teidän taivaanne kovaksi kuin rauta ja maanne vasken kaltaiseksi.

²⁰ Teidän voimanne valuu hukkaan, maanne ei anna satoaan eivätkä maan puut anna hedelmäänsä.

²¹ Jos te yhä vastustatte minua ettekä tahdo kuunnella minua, minä lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne ansion mukaan.

²² Minä lähetän teidän keskuuteenne villipetoja, ja ne riistävät teiltä teidän lapsenne, hävittävät karjanne ja tekevät teidät niin vähälukuisiksi, että tienne autioituvat.

²³ Jos minä en tälläkään kurituksella saa teitä ojentumaan vaan te yhä vastustatte minua,

²⁴ niin minäkin vastustan teitä ja lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden.

²⁵ Minä lähetän teidän kimppuunne miekan, joka kostaa liiton rikkomisen. Kun te kokoonnutte kaupunkeihinne, minä lähetän teidän keskuuteenne ruton ja te joudutte vihollisen valtaan.

²⁶ Kun minä murran teiltä leivän tuen, silloin yksi uuni riittää kymmenelle naiselle teidän leipänne paistamiseen. He jakavat teille leipänne vaa'alla punniten, ettekä syötyännekään ole kylläisiä.

²⁷ Jos te ette tästäkään huolimatta kuuntele minua vaan yhä vastustatte,

²⁸ niin minäkin vastustan teitä kiivaasti ja kuritan teitä seitsenkertaisesti syntienne tähden.

²⁹ Te joudutte syömään jopa poikienne ja tyttärienne lihaa.

³⁰ Minä hävitän teidän uhrikukkulanne, kaadan kumoon auringonpatsaanne ja kokoan teidän ruumiinne epäjumalienne sirpaleitten päälle, ja minun sieluni inhoaa teitä.

³¹ Minä raunioitan teidän kaupunkinne ja hävitän teidän pyhäkkönne enkä ota vastaan teidän uhrienne mieluisaa tuoksua.

³² Minä teen maan niin autioksi, että siinä asuvat vihollisenne tyrmistyvät.

³³ Teidät minä hajotan kansojen sekaan ja lähetän jälkeenne paljastetun miekan. Teidän maanne autioituu ja kaupunkinne raunioituvat.

³⁴ Silloin maa saa hyvityksen sapateistaan. Niin kauan kuin se on autiona ja te olette vihollisenne maassa, maa saa levätä ja nauttia sapateistaan.

³⁵ Niin kauan kuin se on autiona, se saa viettää lepoa, jota se ei saanut niinä sapattivuosina, jolloin te asuitte siinä.

³⁶ Niille teistä, jotka ovat jäljellä vihollistensa maassa, minä annan pelokkaan sydämen. Lentävän lehden kahina ajaa heidät pakoon, ja he pakenevat, kuin pakenisivat miekkaa, ja kaatuvat, vaikka kukaan ei aja heitä takaa.

³⁷ He kompastuvat toisiinsa kuin miekan uhatessa, vaikka kukaan ei aja heitä takaa. Te ette voi pitää puolianne vihollisianne vastaan,

³⁸ vaan te häviätte kansojen sekaan, ja teidän vihollisenne maa nielee teidät.

³⁹ Ne teistä, jotka ovat jääneet jäljelle, riutuvat teidän vihollisenne maassa pahuutensa tähden. He riutuvat myös isiensä pahojen tekojen tähden.

⁴⁰ Silloin he tunnustavat syyllisyytensä ja isiensä syyllisyyden, sen, että ovat olleet uskottomia minulle ja vastustaneet minua.

⁴¹Minäkin asetuin vastustamaan heitä ja vein heidät vihollistensa maahan. Silloin heidän ympärileikkaamaton sydämensä nöyrtyy, ja silloin he sovittavat syyllisyytensä.

⁴²Ja minä muistan Jaakobin kanssa tekemäni liiton. Minä muistan myös Iisakin ja Abrahamin kanssa tekemäni liiton, ja minä muistan myös maata.

⁴³Mutta tulkoon maa ensin tyhjäksi heistä ja saakoon nauttia sapateistaan, kun he eivät ole siellä. Heidän on sovitettava syyllisyytensä juuri sen tähden, että he ovat hylänneet minun säädökseni ja inhonneet minun lakejani.

⁴⁴Mutta vaikka he ovat vihollistensa maassa, minä en hylkää heitä enkä inhoa heitä. Minä en tee heistä loppua enkä riko heidän kanssaan tekemääni liittoa, sillä minä olen HERRA , heidän Jumalansa.

⁴⁵Minä muistan heidän hyväkseen liittoni heidän isiensä kanssa, jotka minä toin pois Egyptin maasta kansojen nähden ollakseni heidän Jumalansa. Minä olen HERRA .”

⁴⁶Nämä ovat ne lait, säädökset ja opetukset, jotka HERRA Mooseksen kautta asetti itsensä ja israelilaisten välille Siinainvuorella.

3. Mooseksen 27

Lupauksia koskevia lakeja

¹HERRA puhui Moosekselle:

²”Sano israelilaisille: Jos joku on tehnyt erityisen lupauksen, sinun on arvioitava HERRALLE luvatus ihmisen arvo.

³Iältään kahdenkymmenen ja kuudenkymmenen vuoden välillä oleva mies arvioitakoon viidenkymmenen hopeasekelin arvoiseksi pyhäkkösekelin painon mukaan.

⁴Jos kyseessä on nainen, arvioi hänet kolmenkymmenen sekelin arvoiseksi.

⁵Jos ikää on viidestä kahteenkymmeneen vuotta, arvioi mies kahdenkymmenen sekelin ja nainen kymmenen sekelin arvoiseksi.

- ⁶ Kuukauden ikäisestä viisivuotiaaseen asti arvioi poikalapsi viiden hopeasekelin ja tyttölapsi kolmen hopeasekelin arvoiseksi.
- ⁷ Jos ikää on kuusikymmentä vuotta tai enemmän, arvioi mies viidentoista sekelin ja nainen kymmenen sekelin arvoiseksi.
- ⁸ Jos lupauksen tekijä on liian köyhä maksamaan arvioimaasi summaa, hänet vietäköön papin eteen, ja pappi arvioikoon hänet. Papin on arvioitava lupauksen tekijän varallisuus.
- ⁹ Jos kyseessä on eläin, joka voidaan uhrata HERRALLE , niin kaikki, mikä siitä annetaan HERRALLE , on pyhää.
- ¹⁰ Eläintä ei saa vaihtaa, ei hyvää huonoon eikä huonoa hyvään. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa eläimen toiseen, olkoon myös tilalle otettu pyhä.
- ¹¹ Jos kyseessä on mikä tahansa saastaisista eläimistä, joita ei tuoda uhreiksi HERRALLE , eläin pitää viedä papin eteen.
- ¹² Pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Sinun tulee pitää eläintä sen arvoisena kuin pappi määrää.
- ¹³ Jos eläin halutaan lunastaa takaisin, arvioidun hinnan lisäksi siitä on maksettava viidesosa.
- ¹⁴ Jos joku pyhittää talonsa pyhäksi lahjaksi HERRALLE , pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Taloa on pidettävä sen arvoisena kuin pappi määrää.
- ¹⁵ Jos talonsa pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava arvioidun hinnan lisäksi viidesosa siitä. Silloin talosta tulee jälleen hänen omansa.
- ¹⁶ Jos joku pyhittää HERRALLE osan omistamastaan maasta, arvioi maa sen mukaan, kuinka paljon kylvösiementä siihen tarvitaan. Hoomer-mitta ohria vastatkoon viittäkymmentä hopeasekeliä.
- ¹⁷ Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuodesta alkaen, jääköön tämä arviosi voimaan.

¹⁸ Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuoden jälkeen, pappi arvioikoon hänelle sen hinnan niiden vuosien luvun mukaan, jotka ovat jäljellä seuraavaan riemuvuoteen. Jo kuluneet vuodet vähennetään arvioimastasi hinnasta.

¹⁹ Jos pellon pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava siitä arvioimasi hinnan lisäksi viidesosa. Silloin pelto palautuu hänelle.

²⁰ Ellei hän kuitenkaan lunasta peltoa vaan myy sen toiselle, se ei ole enää lunastettavissa.

²¹ Kun pelto sitten riemuvuotena vapautuu, se tulee HERRALLE pyhitetyksi niin kuin vihitty peltokin, ja siitä tulee papin omaisuutta.

²² Jos joku pyhittää HERRALLE pellon, joka ei ole hänen perintömaataan vaan jonka hän on ostanut,

²³ pappi arvioikoon hänelle sen hinnan riemuvuoteen asti, ja ostajan tulee vielä samana päivänä maksaa arvioitu hinta. Se on pyhitetty HERRALLE .

²⁴ Riemuvuotena pelto palautuu sille, jolta se on ostettu ja jonka perintömaata se on.

²⁵ Kaiken arviointisi pohjana olkoon pyhäkkösekelin paino. Sekelissä tulee olla kaksikymmentä geeraa.

²⁶ Karjan esikoista, joka ensiksi syntyneenä kuuluu jo HERRALLE , älköön kukaan pyhittääkö. Se on HERRAN oma, olkoonpa sitten härkä tai lammas.

²⁷ Jos kyseessä on saastainen eläin, lunastakoon omistaja sen takaisin sinun arvioimastasi hinnasta viidesosalla lisättynä.

²⁸ Mutta mitään vihittyä, minkä joku on vihkinyt HERRALLE mistä tahansa omistamastaan, olkoonpa kyseessä ihminen, eläin tai maaomaisuus, ei saa myydä eikä lunastaa. Kaikki vihitty on HERRAN omaa, pyhistä pyhintä.

²⁹ Yksikään tuhon omaksi vihitty ihminen ei ole lunastettavissa. Hänet on surmattava.

³⁰ Kaikki maan kymmenykset, sekä pellon viljasta että puiden hedelmistä, kuuluvat HERRALLE . Ne ovat HERRALLE pyhitetyt.

³¹ Jos joku kaikesta huolimatta lunastaa takaisin kymmenyksiään, hänen tulee maksaa viidesosa niiden arvon lisäksi.

³² Kaikki kymmenykset nautakarjasta ja pikkukarjasta – joka kymmenes eläin, joka kulkee paimenen sauvan alitse – ovat HERRALLE pyhitetyt.

³³ Ei pidä tutkia, onko eläin hyvä vai huono, eikä sitä saa vaihtaa. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa sen, on myös tilalle otettu eläin pyhä, eikä sitä voi lunastaa.”

³⁴ Nämä ovat ne käskyt, jotka HERRA antoi Siinainvuorella Moosekselle israelilaisia varten.

4. Mooseksen

4. Mooseksen 1

Katselmus Siinailla

¹Toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, HERRA puhui Moosekselle ilmestysmajassa Siinain autiomaassa. Hän sanoi:

²”Laskekaa koko Israelin seurakunnan väkiluku suvuittain ja perhekunnittain ja merkitkää nimiluetteloon jokainen

³kaksikymmenvuotias tai sitä vanhempi sotakelpoinen mies Israelissa. Sinun ja Aaronin on katsastettava heidät osastoittain.

⁴Teidän apunanne olkoon jokaisesta heimosta yksi mies, perhekuntansa päämies.

⁵Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden tulee avustaa teitä: Ruubenista Elisur, Sedeurin poika,

⁶Simeonista Selumiel, Suurisaddain poika,

⁷Juudasta Nahson, Amminadabin poika,

⁸Isaskarista Netanel, Suuarin poika,

⁹Sebulonista Eliab, Heelonin poika,

¹⁰Joosefin jälkeläisistä efraimilainen Elisama, Ammihudin poika, ja manasselainen Gamliel, Pedasurin poika,

¹¹Benjaminista Abidan, Gideonin poika,

¹²Daanista Ahieser, Ammisaddain poika,

¹³Asserista Pagiel, Okranin poika,

¹⁴Gaadista Eljasaf, Deuelin poika,

¹⁵ja Naftalista Ahira, Eenanin poika.

¹⁶Nämä seurakunnasta valitut ovat isiensä heimojen ruhtinaita, Israelin tuhannenpäälliköitä.”

¹⁷ Mooses ja Aaron ottivat mukaansa nämä nimeltä mainitut miehet

¹⁸ ja kutsuivat koko seurakunnan koolle toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. Kaikki kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat israelilaiset ilmoittivat syntyperänsä ja nimensä, ja heidät luetteloitiin mies mieheltä suvuittain ja perhekunnittain.

¹⁹ Mooses laski israelilaisten lukumäärän Siinain autiomaassa, niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

²⁰ Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

²¹ Ruubenin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäkuusituhatta viisisataa miestä.

²² Simeonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

²³ Simeonin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäyhdeksäntuhatta kolmesataa miestä.

²⁴ Gaadin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

²⁵ Gaadin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäviisituhatta kuusisataaviisikymmentä miestä.

²⁶ Juudan jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

²⁷ Juudan heimosta katselmuksessa oli seitsemänkymmentäneljätuhatta kuusisataa miestä.

²⁸Isaskarin jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

²⁹Isaskarin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäneljätuhatta neljäsataa miestä.

³⁰Sebulonin jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

³¹Sebulonin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäseitsemätuhatta neljäsataa miestä.

³²Joosefin pojan Efraimin jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

³³Efraimin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentätuhatta viisisataa miestä.

³⁴Manassen jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

³⁵Manassen heimosta katselmuksessa oli kolmekymmentäkaksituhatta kaksisataa miestä.

³⁶Benjaminin jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

³⁷Benjaminin heimosta katselmuksessa oli kolmekymmentäviisituhatta neljäsataa miestä.

³⁸Daanin jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

³⁹ Daanin heimosta katselmuksessa oli kuusikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa miestä.

⁴⁰ Asserin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

⁴¹ Asserin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäyksituhatta viisisataa miestä.

⁴² Naftalin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

⁴³ Naftalin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa miestä.

⁴⁴ Tässä olivat katselmuksessa olleet miehet. Katselmuksen toimittivat Mooses ja Aaron sekä Israelin ruhtinaat, kaksitoista miestä, yksi kustakin heimosta.

⁴⁵ Tässä olivat kaikki katselmuksessa olleet israelilaiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet laskettuina perhekunnittain.

⁴⁶ Heitä oli katselmuksessa yhteensä kuusisataakolmetuhatta viisisataaviisikymmentä.

Leeviläisten erityisasema

⁴⁷ Leeviläisten heimosta ei pidetty katselmusta samalla kun muista,

⁴⁸ sillä HERRA oli sanonut Moosekselle:

⁴⁹ ”Leevin heimosta älä pidä katselmusta äläkä laske heitä silloin, kun lasket muita israelilaisia.

⁵⁰ Sinun on asetettava leeviläiset hoitamaan todistuksen arkun asumusta, sen kaikkea kalustoa ja kaikkea muuta, mitä siihen kuuluu. Kantakoot he

asumusta ja kaikkea sen kalustoa, toimittakoot siellä palvelusta ja leiriytykööt sen ympärille.

⁵¹ Kun asumus lähtee liikkeelle, leeviläisten on purettava se, ja kun se pysähtyy leiripaikkaan, leeviläisten on pystytettävä se. Jos sivullinen sekaantuu näihin tehtäviin, hänet on surmattava.

⁵² Muut israelilaiset asettukoot osastoittain kukin omaan leiriinsä ja kukin lippunsa luo,

⁵³ mutta leeviläisten on leiri dyttävä todistuksen majan ympärille, ettei viha kohtaisi Israelin seurakuntaa. Leeviläisten tulee hoitaa ja vartioida todistuksen asumusta.”

⁵⁴ Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

4. Mooseksen 2

Leiri- ja matkajärjestys

¹ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

² ”Israelilaiset leiri ytykööt ilmestysmajan ympärille, jonkin matkan päähän siitä. Kukin leiri ytyköön oman lippunsa ja perhekuntansa merkin luo.

³ Etupuolelle, itään päin, asettukoon Juudan leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Juudan jälkeläisten päämies on Nahson, Amminadabin poika.

⁴ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa seitsemänkymmentäneljätuhatta kuusisataa.

⁵ Juudan osaston viereen leiri ytyköön Isaskarin heimo. Isaskarin jälkeläisten päämies on Netanel, Suuarin poika.

⁶ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäneljätuhatta neljäsataa.

⁷ Sitten tulee Sebulonin heimo. Sebulonin jälkeläisten päämies on Eliab, Heelonin poika.

⁸ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäseitsemäntuhatta neljäsataa.

⁹ Juudan leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan satakahdeksankymmentäkuusituhatta neljäsataa miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle ensimmäisinä.

¹⁰ Etelään päin asettukoon Ruubenin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Ruubenin jälkeläisten päämies on Elisur, Sedeurin poika.

¹¹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäkuusituhatta viisisataa.

¹² Ruubenin osaston viereen leiriytyköön Simeonin heimo. Simeonin jälkeläisten päämies on Selumiel, Suurisaddain poika.

¹³ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäyhdeksäntuhatta kolmesataa.

¹⁴ Sitten tulee Gaadin heimo. Gaadin jälkeläisten päämies on Eljasaf, Reuelin poika.

¹⁵ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta kuusisataaviisikymmentä.

¹⁶ Ruubenin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan sataviisikymmentäyksituhatta neljäsataaviisikymmentä miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle toisena joukkona.

¹⁷ Sitten lähtee liikkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leirikunta toisten leirikuntien keskellä. Liikkeelle on lähdeittävä siinä järjestyksessä kuin on leiriydytty, kukin heimo vuorollaan lippuineen.

¹⁸ Länteen päin asettukoon Efraimin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Efraimin jälkeläisten päämies on Elisama, Ammihudin poika.

¹⁹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentätuhatta viisisataa.

²⁰ Efraimin leirikunnan viereen leiriytyköön Manassen heimo. Manassen jälkeläisten päämies on Gamliel, Pedasurin poika.

²¹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kolmekymmentäkaksituhatta kaksisataa.

²² Sitten tulee Benjaminin heimo. Benjaminin jälkeläisten päämies on Abidan, Gideonin poika.

²³ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kolmekymmentäviisituhatta neljäsataa.

²⁴ Efraimin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan satakahdeksantuhatta sata miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle kolmansina.

²⁵ Pohjoiseen päin asettukoon Daanin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Daanin jälkeläisten päämies on Ahieser, Ammisaddain poika.

²⁶ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kuusikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa.

²⁷ Daanin leirikunnan viereen leiriytyköön Asserin heimo. Asserin jälkeläisten päämies on Pagieli, Okranin poika.

²⁸ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäyksituhatta viisisataa.

²⁹ Sitten tulee Naftalin heimo. Naftalin jälkeläisten päämies on Ahira, Eenanin poika.

³⁰ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa.

³¹ Daanin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan sataviisikymmentäseitsemäntuhatta kuusisataa miestä. Heidän tulee lippuineen lähteä liikkeelle viimeisinä.”

³² Nämä olivat katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärät heimoittain. Leirikuntien katselmuksessa olleiden joukkojen lukumäärä oli kaikkiaan kuusisataakolmetuhatta viisisataaviisikymmentä.

³³Leeviläisistä ei kuitenkaan pidetty katselmusta yhdessä muiden israelilaisten kanssa, sillä niin oli HERRA Moosesta käsenyt.

³⁴Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt. Näin he kaikki leiriytyivät lippujensa luo, ja niin he lähtivät liikkeelle suvuittain ja perhekunnittain.

4. Mooseksen 3

Leeviläiset asetetaan avustamaan pappeja

¹Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen suvun vaiheet siihen aikaan, kun HERRA puhui Moosekselle Siinainvuorella.

²Aaronin poikien nimet olivat Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

³Nämä olivat Aaronin pojat, voidellut papit, jotka oli vihitty papinvirkaan.

⁴Mutta Naadab ja Abihu kuolivat HERRAN edessä tuodessaan vierasta tulta HERRAN eteen Siinain autiomaassa. Heillä ei ollut poikia. Siksi vain Eleasar ja Iitamar toimittivat papinvirkaa isänsä Aaronin valvonnassa.

⁵HERRA puhui Moosekselle:

⁶”Tuo Leevin heimo esille ja aseta se pappi Aaronin palvelukseen.

⁷Leeviläiset hoitakoot tehtäviä ilmestysmajan edustalla sekä Aaronin että koko kansan puolesta ja suorittakoot asumuksen palvelustyöt.

⁸Hoitakoot he kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja suorittakoot israelilaisille määrättyt asumuksen palvelustyöt.

⁹Anna leeviläiset avuksi Aaronille ja hänen pojilleen. Heidät kaikki on israelilaisten joukosta annettu hänen palvelukseensa.

¹⁰Aseta Aaron ja hänen poikansa hoitamaan papinvirkaa. Jos sivullinen sekaantuu siihen, hänet on surmattava.”

¹¹HERRA sanoi Moosekselle:

¹²”Minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten keskuudesta kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, niiden sijaan, jotka avaavat äidin kohdun. Leeviläisistä on siis tullut minun omiani,

¹³sillä jokainen esikoinen kuuluu minulle. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että karjan, ja ne kuuluvat minulle. Minä olen HERRA .”

Leeviläisten katselmus

¹⁴HERRA puhui Moosekselle Siinain autiomaassa. Hän sanoi:

¹⁵”Pidä katselmus leeviläisistä perhekunnittain ja suvuittain. Laske kaikki miespuoliset kuukauden ikäisestä alkaen.”

¹⁶Mooses piti heistä katselmuksen saamansa määräyksen, HERRAN käskyn, mukaisesti.

¹⁷Nämä olivat Leevin poikien nimet: Geerson, Kehat ja Merari.

¹⁸Nämä olivat Geersonin poikien nimet suvuittain: Libni ja Sime.

¹⁹Kehatin pojat ja heidän sukunsa olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

²⁰Merarin pojat ja heidän sukunsa olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin suvut perhekunnittain.

²¹Geersonista polveutuivat libniläisten suku ja simeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten suvut.

²²Kaikkien katselmuksessa olleiden kuukauden ikäisten tai sitä vanhempien miespuolisten lukumäärä oli seitsemäntuhatta viisisataa.

²³Geersonilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen taakse, lännen puolelle.

²⁴Heidän sukunsa päämies oli Eljasaf, Laaelin poika.

²⁵Geersonilaisten tehtävänä ilmestysmajassa oli pitää huolta asumuksesta, teltasta peitteineen, ilmestysmajan oviverhosta,

²⁶ asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhoista, portin verhosta, ympärysverhon köysistä sekä kaikista niihin liittyvistä tehtävistä.

²⁷ Kehatista polveutuivat amramilaisten suku, jisharilaisten suku, hebronilaisten suku ja ussielilaisten suku. Nämä olivat kehatilaisten suvut.

²⁸ Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten kehatilaisten lukumäärä oli yhteensä kahdeksantuhatta kuusisataa. He hoitivat pyhäkössä toimitettavia tehtäviä.

²⁹ Kehatilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen sivulle, etelän puolelle.

³⁰ Kehatilaisten suvun perhekuntien päämies oli Elisafan, Ussielin poika.

³¹ Heidän tehtävänään oli pitää huolta liitonarkusta, pöydästä, lampunjalasta, alttareista, pyhäkön jumalanpalvelusesineistä sekä esiripusta ja hoitaa kaikki niihin liittyvät tehtävät.

³² Leeviläisten päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika. Hän valvoi niitä, jotka hoitivat tehtäviä pyhäkössä.

³³ Merarista polveutuivat mahlilaisten suku ja muusilaisten suku. Nämä olivat Merarin suvut.

³⁴ Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten merarilaisten lukumäärä oli yhteensä kuusituhatta kaksisataa.

³⁵ Merarin suvun perhekuntien päämies oli Suuriel, Abihailin poika. Merarilaisten tuli leiriytyä asumuksen sivulle, pohjoisen puolelle.

³⁶ Merarin pojille määrätty tehtävä oli pitää huolta asumuksen laudoista, poikkitangoista, pylväistä ja niiden jalustoista sekä kaikesta kalustosta ja hoitaa niihin liittyvät tehtävät.

³⁷ Heidän piti huolehtia myös esipihan ympärillä olevista pylväistä ja niiden jalustoista, vaarnoista ja köysistä.

³⁸ Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat leiriytyivät asumuksen eteen, sen itäpuolelle, ilmestysmajan eteen. Heidän tehtävänään oli huolehtia

pyhäkköön liittyvistä velvollisuuksista israelilaisten puolesta. Sivullinen, joka sekaantui pyhäkköpalvelukseen, oli surmattava.

³⁹ Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia leeviläisiä, jotka Mooses ja Aaron HERRAN käskyn mukaan laskivat suvuittain, oli kaksikymmentäkaksituhatta.

Esikoisten lunastaminen

⁴⁰ HERRAsanoi Moosekselle: ”Laske kaikki israelilaisten kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat miespuoliset esikoiset ja tee luettelo heidän nimistään.

⁴¹ Minä olen HERRA . Erotta leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja myös leeviläisten karja israelilaisten karjan kaikkien esikoisten sijaan.”

⁴² Niin Mooses laski kaikki israelilaisten esikoiset, niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

⁴³ Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia esikoisia oli nimiluettelon mukaan kaksikymmentäkaksituhatta kaksisataaseitsemänkymmentäkolme.

⁴⁴ HERRA puhui Moosekselle:

⁴⁵ ”Erotta leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja israelilaisten karjan sijaan. Leeviläiset kuuluvat minulle. Minä olen HERRA .

⁴⁶ Israelilaisten esikoisia on kaksisataaseitsemänkymmentäkolme enemmän kuin leeviläisiä. Lunastukseksi näistä

⁴⁷ ota jokaista kohti viisi sekeliä hopeaa pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa.

⁴⁸ Anna rahat Aaronille ja hänen pojilleen lunastushinnaksi niistä israelilaisten esikoisista, jotka ylittävät leeviläisten määrän.”

⁴⁹ Mooses otti lunastushopean siitä israelilaisten esikoisten joukosta, joka ylitti leeviläisten lunastettujen määrän.

⁵⁰ Hän otti tämän hopean israelilaisten esikoisten lunastusrahoiksi, tuhat kolmesataakuusikymmentäviisi sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

⁵¹ Mooses antoi HERRAN käskyn mukaan nämä lunastusrahat Aaronille ja hänen pojilleen. Niin oli HERRA Moosesta käskenyt.

4. Mooseksen 4

Leeviläisten palvelutehtävät

¹ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

² ”Laske Leevin jälkeläisten joukosta kehatilaisten lukumäärä suvuittain ja perhekunnittain

³ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin saakka, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat suorittaa tehtäviä ilmestysmajassa.

⁴ Kehatin poikien palvelustehtävä ilmestysmajassa on huolehtia kaikkein pyhimmistä esineistä.

⁵ Leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ottakoot alas esiripun ja peittäkööt sillä todistuksen arkun.

⁶ Sen päälle heidän on pantava merilehmännahkainen peite ja päällimmäiseksi levitettävä kokonaan sinipunaisista langoista tehty vaate ja asetettava paikoilleen arkun kantotangot.

⁷ Pyhien leipien pöydälle heidän tulee levittää sinipunainen vaate ja panna sen päälle kulhot, kauhat, kupit ja juomauhrikannut. Myös pyhien leipien tulee olla sen päällä.

⁸ Heidän tulee levittää näiden päälle helakanpunainen vaate, peittää se merilehmännahkaisella peitteellä ja asettaa paikoilleen pöydän kantotangot.

⁹ Sitten heidän on otettava sinipunainen vaate ja peitettävä lampunjalka lamppuineen, lamppusaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen, joita sen hoitamisessa käytetään.

¹⁰ Heidän tulee kääriä se ja kaikki siihen kuuluvat esineet merilehmännahkaiseen peitteeseen ja asettaa se kantopaareille.

¹¹ Kultaiselle alttarille heidän on levitettävä sinipunainen vaate, peitettävä se merilehmännahkaisella peitteellä ja asetettava paikoilleen alttarin kantotangot.

¹² Heidän tulee ottaa kaikki pyhäkössä käytettävät jumalanpalvelusesineet, kääriä ne sinipunaiseen vaatteeseen, peittää ne merilehmännahkaisella peitteellä ja panna kantopaareille.

¹³ Heidän on puhdistettava alttari tuhkasta ja levitettävä alttarin päälle purppuranpunainen vaate.

¹⁴ Sen päälle heidän on pantava kaikki alttarilla käytettävät esineet: suitsutusastiat, haarukat, lapiot ja maljat – koko alttarikalusto. Sen päälle heidän on levitettävä merilehmännahkainen peite, ja alttarin kantotangot on asetettava paikoilleen.

¹⁵ Kun Aaron ja hänen poikansa ovat leirin liikkeelle lähtiessä saaneet päätökseen pyhäkön ja kaikkien pyhäkön esineiden peittämisen, Kehatin pojat tulkoivat kantamaan niitä. He eivät kuitenkaan saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, etteivät kuolisi. Kehatin poikien tulee kantaa nämä ilmestysmajaan kuuluvat esineet.

¹⁶ Eleasarin, pappi Aaronin pojan, tehtävänä on pitää huolta valaisuun käytettävästä öljystä, hyväntuoksuisesta suitsukkeesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä. Hänen tehtävänä on valvoa koko asumusta ja kaikkea, mikä kuuluu pyhäkköön ja sen kalustoon.”

¹⁷ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

¹⁸ ”Älkää päästäkö kehatilaisten sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta.

¹⁹ Tehkää siis heille näin, että he saisivat elää eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa määrätkööt kullekin heistä oman palvelustehtävänsä ja kantamuksensa.

²⁰ He eivät saa mennä hetkeksikään katselemaan pyhiä esineitä, etteivät kuolisi.”

²¹ HERRAsanoi Moosekselle:

²² ”Laske myös Geersonin jälkeläisten lukumäärä perhekunnittain ja suvuittain

²³ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilместysmajassa.

²⁴ Tämä on geersonilaissukujen palvelus- ja kantamistehtävä:

²⁵ Heidän on kannettava asumuksen telttakankaan kaistat, ilместysmaja, sen peite ja merilehmännahkainen peite, joka on ulommaisena asumuksen päällä, ilместysmajan oven verho,

²⁶ asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan verhot, niiden köydet, esipihan portin verho ja kaikki niiden hoitamiseen tarvittava kalusto. Heidän on suoritettava kaikki näiden hoitamiseen liittyvät työt.

²⁷ Kaikki geersonilaisten palvelus – mitä tahansa he kantavat tai tekevät – tapahtukoon Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaan. Teidän on määrättävä kaikki, mitä heidän tehtävänään on kantaa.

²⁸ Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä ilместysmajassa. Toimittakoot he tehtävänsä Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

²⁹ Laske Merarin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain

³⁰ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilместysmajassa.

³¹ Heille uskottu tehtävä, koko heidän ilместysmajassa toimittamansa palvelus, on tämä: heidän on kannettava asumuksen laudat, poikkitangot ja pylvää jalustoineen,

³² esipihan ympärillä olevat pylvää jalustoineen, vaarnoineen ja köysineen ja kaikki niihin kuuluvat esineet sekä tehtävä kaikki niihin liittyvät työt. Määrätkää heille nimeltä mainiten, mitä esineitä heidän on kannettava.

³³ Tämä on merarilaissukujen palvelustyö. Toimittakoot he kaikki nämä tehtävät Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla ilmestysmajassa.”

Palvelusvelvollisten leeviläisten katselmus

³⁴ Mooses ja Aaron sekä kansan päämiehet laskivat Kehatin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain

³⁵ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat toimittaa palvelusta ilmestysmajassa.

³⁶ Heidät laskettiin suvuittain, ja heitä oli kaksituhatta seitsemänsataaviisikymmentä.

³⁷ Näin paljon oli kehatilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Mooseksen kautta antanut.

³⁸ Geersonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain

³⁹ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

⁴⁰ Heitä oli suvuittain ja perhekunnittain laskettuna kaksituhatta kuusisataakolmekymmentä.

⁴¹ Näin paljon oli geersonilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja Aaron laskivat heidät HERRAN käskyn mukaisesti.

⁴² Merarilaisten jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain

⁴³ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

⁴⁴ Heitä oli suvuittain laskettuna kolmetuhatta kaksisataa.

⁴⁵ Näin paljon oli merarilaisia heidän sukujensa katselmuksessa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Mooseksen kautta antanut.

⁴⁶ Mooses, Aaron ja Israelin päämiehet laskivat kaikki leeviläiset suvuittain ja perhekunnittain

⁴⁷ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat ottaa osaa palvelustyöhön ja kantamistehtäviin ilmestysmajassa.

⁴⁸ Heitä oli katselmuksessa kahdeksantuhatta viisisataakahdeksankymmentä.

⁴⁹ Sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli antanut Mooseksen kautta, jokainen määrättiin omaan palvelus- ja kantamistehtäväänsä. Tämän katselmuksen Mooses piti HERRAN käskyn mukaisesti.

4. Mooseksen 5

Saastaisten poistaminen leiristä

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Käske israelilaisten karkottaa leiristä jokainen spitaalinen, jokainen vuotoa sairastava ja jokainen kuolleesta saastunut.

³ Karkottakaa heidät, sekä miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuttaisi leiriä, jossa minä asun heidän keskellään.”

⁴ Israelilaiset tekivät niin ja karkottivat heidät leirin ulkopuolelle. Niin kuin HERRA oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät.

Vahingonkorvaus

⁵ HERRA sanoi Moosekselle:

⁶ ”Puhu israelilaisille: Jos mies tai nainen menettelee uskottomasti HERRAA kohtaan tekemällä lähimmäistään vastaan minkä tahansa rikkomuksen, jonka ihminen voi tehdä, ja tulee siten syylliseksi,

⁷ hänen on tunnustettava tekemänsä rikkomus ja korvattava täysin se, mihin on syyllistynyt, sekä annettava lisäksi viidesosa korvaussummasta sille, jota vastaan on rikkonut.

⁸ Jos vahinkoa kärsineellä ei ole sukulunastajaa, jolle korvauksen syyllisyydestä voisi maksaa, se on maksettava HERRALLE. Se on tuotava

papille, ja lisäksi on tuotava sovituspässi, joka uhrataan syyllisen syntien sovittamiseksi.

⁹Kaikki israelilaisten papille tuomat pyhät lahjat kuuluvat papille.

¹⁰Hänelle kuuluvat jokaisen antajan pyhät lahjat. Se, mikä annetaan papille, on papin omaa.”

Aviorikoksesta epäillyn vaimon tutkiminen

¹¹HERRA puhui Moosekselle:

¹²”Sano israelilaisille: Jos jonkun miehen vaimo pettää miestänsä olemalla hänelle uskoton

¹³ja toinen mies makaa hänen kanssaan hänen miehensä tietämättä, vaimo saastuttaa itsensä, vaikka häntä ei saadakaan kiinni itse teosta eikä häntä vastaan ole todistajaa, koska hän on saanut asian salattua.

¹⁴Miehen voi kuitenkin vallata mustasukkaisuuden henki, niin että hän epäilee vaimoaan, joka on saastuttanut itsensä, tai hän epäilee vaimoaan, vaikka tämä ei olekaan saastuttanut itseään.

¹⁵Silloin miehen on tuotava vaimonsa papin eteen ja annettava uhrina vaimonsa puolesta kymmenesosa eefa-mittaa ohrajauhoja. Hän ei saa vuodattaa öljyä eikä panna suitsuketta uhrin päälle, sillä se on mustasukkaisuusuhri, muistutusuhri, joka johdattaa mieleen pahan teon.

¹⁶Sitten pappi tuokoon vaimon ja asettakoon hänet HERRAN eteen.

¹⁷Papin on otettava pyhää vettä saviastiaan, ja asumuksen lattialta hänen on otettava tomua ja pantava sitä veteen.

¹⁸Hänen tulee asettaa vaimo HERRAN eteen, päästää hänen tukkansa hajalleen ja asettaa hänen käsiinsä muistutusuhri eli mustasukkaisuusuhri. Papilla tulee olla kädessään karvas, kirousta tuottava vesi,

¹⁹ja hänen tulee vannottaa vaimoa ja sanoa hänelle: ’Jos kukaan ei ole maannut kanssasi etkä ole pettänyt miestäsi etkä saastuttanut itseäsi, tämä karvas, kirousta tuottava vesi ei vahingoita sinua.

²⁰ Mutta jos sinä olet pettänyt miehesi ja saastunut ja joku muu kuin oma miehesi on maannut sinun kanssasi,

²¹ HERRA tekee sinusta kiroamisen ja vannomisen kohteen kansasi keskuudessa, ja HERRA kuihduttaa lanteesi ja turvottaa vatsasi.’ Pappi vannottakoon vaimoa kirouksen uhalla ja sanokoon hänelle:

²² ’Tämä kirousta tuottava vesi menee sisuksiisi turvottamaan vatsasi ja kuihduttamaan lanteesi.’ Vaimon on sanottava tähän: ’Aamen, aamen.’

²³ Papin tulee kirjoittaa nämä kiroukset, huuhtoa kirjoitus karvaaseen veteen

²⁴ ja juottaa vaimolle tuo karvas, kirousta tuottava vesi. Kirousvesi menee häneen ja aiheuttaa katkeraa tuskaa.

²⁵ Sitten papin tulee ottaa vaimon kädestä mustasukkaisuusuhri, heiluttaa uhria HERRAN edessä ja tuoda se alttarille.

²⁶ Pappi ottakoon uhrista kourallisen muistouhriosaksi, polttakoon sen alttarilla ja juottakoon sitten veden vaimolle.

²⁷ Kun hän on juottanut veden, kirousta tuottava vesi menee vaimoon. Jos vaimo on saastuttanut itsensä ja ollut miehelleen uskoton, se aiheuttaa katkeraa tuskaa, hänen vatsansa turpoaa, lanteensa kuihtuvat ja hänestä tulee kirouksen kohde kansansa keskuudessa.

²⁸ Mutta jos vaimo ei ole saastuttanut itseään vaan on puhdas, hän ei vahingoitu vaan pysyy hedelmällisenä.

²⁹ Tämä on laki mustasukkaisuudesta, siitä, jos vaimo pettää miestänsä ja saastuttaa itsensä

³⁰ tai jos miehen valtaa mustasukkaisuuden henki ja hän epäilee vaimoaan. Mies vieköön vaimonsa silloin HERRAN eteen, ja pappi tehköön vaimolle kaiken, mitä tämä laki määrää.

³¹ Näin mies on vapaa syyllisyydestä, mutta vaimo on vastuussa synnistään.”

4. Mooseksen 6

Nasiirilaki

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Sano israelilaisille: Kun mies tai nainen on tehnyt erityisen lupauksen erottautuakseen nasiirina HERRALLE ,

³ hänen tulee pysyä erossa viinistä ja väkijuomasta. Hän ei saa juoda edes etikkaa, joka on tehty viinistä tai väkijuomasta, eikä mitään rypälemehua. Hän ei saa myöskään syödä tuoreita eikä kuivattuja viinirypäleitä.

⁴ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, hän ei saa syödä mitään, mikä on lähtöisin viiniköynnöksestä, ei edes kuoria tai siemeniä.

⁵ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, partaveitsi ei saa koskea hänen hiuksiinsa eikä partaansa . Olkoon hän pyhä ja antakoon hiustensa kasvaa valtoimenaan koko sen ajan, joksi hän on erottautunut HERRALLE .

⁶ Koko sinä aikana, kun hän on HERRALLE vihkiytynyt, hän ei saa mennä kuolleen lähelle

⁷ eikä saattaa itseään saastaiseksi edes isästään, äidistään, veljestään tai sisarestaan heidän kuoltuaan, sillä hänen päässään on Jumalalle vihkiytymisen merkki .

⁸ Koko nasiirilupauksensa ajan hän on pyhitetty HERRALLE .

⁹ Jos joku aivan yllättäen kuolee hänen läheisyydessään ja hänen vihitty päänsä saastuu, hänen tulee ajattaa hiuksensa puhdistuspäivänään. Ajattakoon hän ne seitsemäntenä päivänä.

¹⁰ Kahdeksantena päivänä hänen on tuotava kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan portille.

¹¹ Papin tulee uhrata toinen syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi sekä toimittaa hänelle sovitus kuolleen tähden tapahtuneesta rikkomuksesta. Pappi pyhittäköön hänen päänsä uudelleen sinä päivänä.

¹² Nasiirin on erottauduttava uudelleen HERRALLE nasiirilupauksensa ajaksi ja uhrattava vuoden vanha karitsa vikauhriksi. Aikaisemmat päivät jääkööt ottamatta lukuun, koska hänen vihkimyksensä saastui.

¹³Tämä on laki nasiirista. Kun hänen nasiirilupauksensa aika on kulunut umpeen, hänen on tultava ilmestysmajan ovelle

¹⁴ja tuotava uhrinaan HERRALLE vuoden vanha virheetön uroskaritsa polttouhriksi ja vuoden vanha virheetön naaraskaritsa syntiuhriksi sekä virheetön pässi yhteysuhriksi.

¹⁵Lisäksi hänen on tuotava niihin kuuluvana ruoka- ja juomauhrina korillinen hienoista vehnäjauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyyn leivottuja leipiä ja öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä.

¹⁶Pappi tuokoon ne HERRAN eteen ja uhratkoon nasiirin syntiuhrin ja polttouhrin.

¹⁷Pässin hän uhratkoon yhteysuhriksi HERRALLE ja sen ohella korillisen happamattomia leipiä. Papin on uhrattava myös yhteysuhriin kuuluva ruoka- ja juomauhri.

¹⁸Nasiiri ajattakoon ilmestysmajan portilla hiuksensa, vihkiytymisensä merkin, ottakoon hiukset ja pankoon ne yhteysuhrin alla palavaan tuleen.

¹⁹Papin tulee ottaa keitetty pässin lapa sekä korista happamaton leipä ja happamaton ohut leipä ja antaa ne nasiirin käsiin sen jälkeen, kun tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin.

²⁰Niitä on heilutettava heilutusuhrina HERRAN edessä. Uhri on papille pyhitetty heilutetun rintalihan ja anniksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri voi juoda viiniä.

²¹Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhreistaan HERRALLE hänen ryhtyessään nasiiriksi. Hän voi uhrata lisäksi muuta, mitä saa hankituksi. Hänen on toimittava antamansa lupauksen mukaan ja noudatettava nasiiriksi erottautumista koskevaa lakia.”

Herran siunaus

²²HERRA puhui Moosekselle:

²³ ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Näin teidän tulee siunata israelilaisia. Sanokaa heille:

²⁴ ’ HERRA siunatkoon sinua ja varjeltakoon sinua,

²⁵ HERRA valaiskoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen,

²⁶ HERRA kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.’

²⁷ Näin he laskevat minun nimeni israelilaisten ylle, ja minä siunaan heitä.”

4. Mooseksen 7

Heimoruhtinaiden vihkiäislahjat

¹ Kun Mooses oli saanut pystytetyksi asumuksen, hän voiteli ja pyhitti sen ja kaikki sen esineet sekä alttarin kaikkine esineineen. Kun hän oli voidellut ja pyhittänyt ne,

² tulivat Israelin ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, heimoruhtinaat, jotka olivat valvoneet katselmusta ja

³ toivat uhrilahjanaan HERRAN eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista härkää. Kaksi ruhtinasta toi aina yhden vaunut ja jokainen ruhtinas härän. He toivat ne asumuksen eteen.

⁴ HERRA sanoi Moosekselle:

⁵ ”Ota ne heiltä ja anna leeviläisille käytettäväksi ilmestysmajan palveluksessa, kullekin palvelustehtävänsä mukaisesti.”

⁶ Mooses otti vastaan vaunut ja härät ja antoi ne leeviläisille.

⁷ Kahdet vaunut ja neljä härkää hän antoi Geersonin pojille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti.

⁸ Merarin pojille hän antoi neljät vaunut ja kahdeksan härkää heidän palvelustehtävänsä mukaisesti, jota he toimittivat Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

⁹ Kehatin pojille hän ei antanut mitään, sillä heidän palvelutyönään oli kantaa pyhiä esineitä olallaan.

¹⁰ Ruhtinaat toivat vihkiäislahjat alttaria varten sinä päivänä, jona se voideltiin. He toivat uhrilahjansa alttarin eteen,

¹¹ mutta HERRA sanoi Moosekselle: ”Ruhtinaat tuokoot uhrilahjansa alttarin vihkimistä varten yksi kerrallaan, kukin omana päivänään.”

¹² Ensimmäisenä päivänä toi uhrilahjansa Nahson, Amminadabin poika, Juudan heimosta.

¹³ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

¹⁴ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

¹⁵ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

¹⁶ yksi pukki syntiuhriksi

¹⁷ sekä yhteysuhriksi kaksi nautaa, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja.

¹⁸ Toisena päivänä toi uhrilahjansa Netanel, Suuarin poika, Isaskarin ruhtinas.

¹⁹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

²⁰ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

²¹ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

²² yksi pukki syntiuhriksi

²³ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja.

²⁴Kolmantena päivänä toi uhrilahjansa Sebulonin jälkeläisten ruhtinas Eliab, Heelonin poika.

²⁵Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

²⁶yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

²⁷yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

²⁸yksi pukki syntiuhriksi

²⁹sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan, uhrilahja.

³⁰Neljäntenä päivänä toi uhrilahjansa Ruubenin jälkeläisten ruhtinas Elisur, Sedeutin poika.

³¹Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

³²yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

³³yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

³⁴yksi pukki syntiuhriksi

³⁵sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisurin, Sedeutin pojan, uhrilahja.

³⁶Viidentenä päivänä toi uhrilahjansa Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumiel, Suurisaddain poika.

³⁷Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä

pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

³⁸ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

³⁹ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁴⁰ yksi pukki syntiuhriksi

⁴¹ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Selumielin, Suurisaddain pojan, uhrilahja.

⁴² Kuudentena päivänä toi uhrilahjansa Gaadin jälkeläisten ruhtinas Eljasaf, Deuelin poika.

⁴³ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

⁴⁴ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

⁴⁵ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁴⁶ yksi pukki syntiuhriksi

⁴⁷ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eljasafin, Deuelin pojan, uhrilahja.

⁴⁸ Seitsemäntenä päivänä toi uhrilahjansa Efraimin jälkeläisten ruhtinas Elisama, Ammihudin poika.

⁴⁹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

⁵⁰ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

⁵¹ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁵² yksi pukki syntiuhriksi

⁵³ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja.

⁵⁴ Kahdeksantena päivänä toi uhrilahjansa Manassen jälkeläisten ruhtinas Gamliel, Pedasurin poika.

⁵⁵ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

⁵⁶ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

⁵⁷ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁵⁸ yksi vuohipukki syntiuhriksi

⁵⁹ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, uhrilahja.

⁶⁰ Yhdeksäntenä päivänä toi uhrilahjansa Benjaminin jälkeläisten ruhtinas Abidan, Gideonin poika.

⁶¹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

⁶² yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

⁶³ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁶⁴ yksi pukki syntiuhriksi

⁶⁵ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja.

⁶⁶ Kymmenentenä päivänä toi uhrilahjansa Daanin jälkeläisten ruhtinas Ahieser, Ammisaddain poika.

⁶⁷ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

⁶⁸ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

⁶⁹ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁷⁰ yksi pukki syntiuhriksi

⁷¹ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, uhrilahja.

⁷² Yhdentenätoista päivänä toi uhrilahjansa Asserin jälkeläisten ruhtinas Pagieli, Okranin poika.

⁷³ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

⁷⁴ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

⁷⁵ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁷⁶ yksi pukki syntiuhriksi

⁷⁷ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Pagieli, Okranin pojan, uhrilahja.

⁷⁸ Kahdentenatoista päivänä toi uhrilahjansa Naftalin jälkeläisten ruhtinas Ahira, Eenanin poika.

⁷⁹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

⁸⁰ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

⁸¹ yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

⁸² yksi pukki syntiuhriksi

⁸³ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahiran, Eenanin pojan, uhrilahja.

⁸⁴ Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka Israelin ruhtinaat antoivat alttaria varten silloin, kun se voideltiin: hopeavateja oli kaksitoista, maljoja kaksitoista ja kultakuppeja kaksitoista.

⁸⁵ Kukin hopeavati oli sadankolmenkymmenen sekelin ja kukin malja seitsemänkymmenen sekelin painoinen. Astioissa oli siis hopeaa kaikkiaan kaksituhatta neljäsataa sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

⁸⁶ Kultakuppeja, jotka olivat täynnä suitsuketta, oli kaksitoista. Kukin kuppi painoi kymmenen sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Kupeissa oli siis kultaa kaikkiaan satakaksikymmentä sekeliä.

⁸⁷ Polttouhrimullikoita oli yhteensä kaksitoista, päsejä kaksitoista ja vuoden vanhoja uroskaritsoita kaksitoista. Niihin kuuluivat lisäksi ruokauhrit. Myös syntiuhripukkeja oli kaksitoista.

⁸⁸ Yhteysuhriteuraita oli kaikkiaan kaksikymmentäneljä härkää, kuusikymmentä pässiä, kuusikymmentä pukkia ja kuusikymmentä vuoden vanhaa uroskaritsaa. Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka annettiin alttarin voitelemisen jälkeen.

⁸⁹ Kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herran kanssa, hän kuuli äänen, joka puhui hänelle todistuksen arkun päällä olevalta armoistuineltä, kahden kerubin välistä. Sieltä Herra puhui hänelle.

4. Mooseksen 8

Lampunjalka

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Sano Aaronille: Aseta lamput paikoilleen niin, että ne seitsemän lamppua luovat valoa lampunjalan etupuolelle.”

³Aaron teki niin. Hän asetti lamput niin, että ne loivat valoa lampunjalan etupuolelle, HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

⁴Lampunjalka oli tehty kullasta takomalla; sen runko ja kukatkin oli taottu. Mooses teetti lampunjalan aivan sen mallin mukaan, jonka HERRA oli hänelle näyttänyt.

Leeviläisten puhdistaminen

⁵HERRA puhui Moosekselle:

⁶”Ota leeviläiset erilleen israelilaisten keskuudesta ja puhdista heidät.

⁷Puhdistaaksesi heidät tee näin: Vihmo heidän päälleen synnistä puhdistavaa vettä. Heidän on ajeltava partaveitsellä kaikki ruumiinsa karvat ja pestävä vaatteensa. Näin heidän on puhdistauduttava.

⁸Ottakoot he sitten mullikan sekä siihen kuuluvana ruokauhrina öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja. Ota sinä vielä toinen mullikka syntiuhriksi.

⁹Tuo sitten leeviläiset ilmestysmajan eteen ja kutsu koolle koko Israelin seurakunta.

¹⁰Kun olet tuonut leeviläiset HERRAN eteen, israelilaiset laskekoot kätensä leeviläisten päälle.

¹¹Aaron antakoon HERRAN edessä leeviläiset heilutusuhriksi israelilaisten puolesta, niin että leeviläiset voivat toimia HERRAN palvelijoina.

¹²Leeviläiset laskekoot kätensä mullikoiden pään päälle. Valmista sinä toinen niistä syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi HERRALLE toimittaaksesi sovituksen leeviläisille.

¹³Aseta sitten leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja anna heidät heilutusuhrina HERRALLE .

¹⁴Erota näin leeviläiset muista israelilaisista, niin että leeviläisistä tulee minun omiani.

¹⁵ Sen jälkeen leeviläiset menkööt ilmestysmajan palvelustehtäviin. Puhdista heidät ja anna heidät heilutusuhriksi,

¹⁶ sillä heidät on kokonaan luovutettu minulle israelilaisten keskuudesta. Minä olen ottanut heidät omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, kaikkien, jotka avaavat äidin kohdun.

¹⁷ Jokainen Israelin esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin, kuuluu minulle. Minä pyhitin heidät itselleni sinä päivänä, jona surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset.

¹⁸ Nyt minä otan kuitenkin leeviläiset omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan.

¹⁹ Minä annoin leeviläiset israelilaisten keskuudesta palvelijoiksi Aaronille ja hänen pojilleen suorittamaan palvelusta ilmestysmajassa israelilaisten puolesta ja toimittamaan israelilaisille sovituksen, ettei israelilaisia kohtaisi rangaistus, kun he lähestyvät pyhäkköä.”

²⁰ Näin Mooses, Aaron ja koko Israelin seurakunta tekivät leeviläisille. Israelilaiset tekivät leeviläisille tarkoin HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

²¹ Leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja pesivät vaatteensa. Sitten Aaron antoi heidät HERRAN edessä heilutusuhriksi ja toimitti heille sovituksen heidän puhdistamisekseen.

²² Sen jälkeen leeviläiset menivät ilmestysmajaan toimittamaan palvelustaan Aaronin ja hänen poikiensa johdolla. Niin kuin HERRA oli Moosekselle leeviläisistä määrännyt, niin heille tehtiin.

²³ HERRA puhui Moosekselle:

²⁴ ”Tämä koskee leeviläisiä: Kahdenkymmenenviiden vuoden iästä alkaen he ovat palveluskelpoisia ilmestysmajan palvelutyössä.

²⁵ Viidenkymmenen ikävuoden jälkeen heidän on kuitenkin vetäydyttävä syrjään palvelusta toimittavien joukosta eivätkä he enää saa olla palvelutyössä.

²⁶ He voivat auttaa veljiään ilmestysmajan tehtävien hoitamisessa, mutta he eivät saa enää suorittaa palvelusta. Järjestä leeviläisten tehtävät näin.”

4. Mooseksen 9

Täsmennyksiä pääsiäismääräyksiin

¹ HERRA puhui Moosekselle Siinain autiomaassa toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, vuoden ensimmäisessä kuussa. Hän sanoi:

² ”Israelilaisten tulee viettää pääsiäistä säädettyinä aikana.

³ Viettäköö sitä määräaikaan, tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Viettäköö pääsiäistä kaikkien sitä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan.”

⁴ Niin Mooses puhui israelilaisille pääsiäisen viettämisestä,

⁵ ja he viettivät Siinain autiomaassa pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt.

⁶ Muutamat miehet olivat kuitenkin saastuneet kuolleesta eivätkä voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. He tulivat vielä samana päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen

⁷ ja sanoivat Moosekselle: ”Me olemme saastuneet kuolleesta. Miksi meidän ei anneta tuoda HERRALLE uhria määräaikaan yhdessä muiden israelilaisten kanssa?”

⁸ Mooses sanoi heille: ”Odottakaa tässä. Minä tahdon kuulla, mitä HERRA säätää teistä.”

⁹ Silloin HERRA sanoi Moosekselle:

10 ”Puhu israelilaisille: Jos jotkut teistä tai teidän jälkeläisistänne ovat saastuneet kuolleesta tai ovat kaukana matkalla, he voivat kuitenkin viettää HERRAN pääsiäistä.

11 Viettäkööt he sitä toisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Syökööt he pääsiäislampaan happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa.

12 He eivät saa jättää siitä mitään seuraavaan aamuun eivätkä rikkoa yhtään sen luuta. Heidän tulee valmistaa se kaikkien pääsiäisuhria koskevien lakien mukaan.

13 Mutta jokainen, joka laiminlyö pääsiäisen vieton, vaikka on puhdas eikä ole matkoilla, on poistettava kansansa keskuudesta, koska hän ei ole tuonut HERRALLE uhria säädettyinä aikana. Sellainen ihminen kantakoon syntinsä seuraukset.

14 Kun luonanne asuva muukalainen tahtoo viettää HERRAN pääsiäistä, hänen on noudatettava pääsiäistä koskevia lakeja ja säädöksiä. Teitä kaikkia koskee sama laki, sekä muukalaista että maassa syntynyttä.”

Pilvi johtaa kansaa

15 Kun asumus oli pystytetty, pilvi peitti asumuksen. Iltaisin sen ylle ilmestyi tulen kaltainen hohde, joka näkyi illasta aamuun asti.

16 Näin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulenhohde yöllä.

17 Aina pilven kohotessa teltan päältä israelilaiset lähtivät liikkeelle. Mihin paikkaan pilvi laskeutui, sinne he leiriytyivät.

18 HERRANKäskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja HERRAN käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat leiriytyneinä niin kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä.

19 Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pitkän aikaa, israelilaiset noudattivat HERRAN käskyä eivätkä lähteneet liikkeelle.

²⁰ Joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain muutamia päiviä. HERRAN käskyn mukaan he silloinkin olivat leiriytyneinä, ja HERRAN käskyn mukaan he lähtivät liikkeelle.

²¹ Jos pilvi joskus pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla, he lähtivät silloinkin liikkeelle. Samoin jos pilvi pysyi paikallaan päivän ja yön ja sitten kohosi, he lähtivät liikkeelle.

²² Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pitemmän ajan, israelilaiset olivat leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle. Mutta kun pilvi kohosi, he lähtivät liikkeelle.

²³ HERRAN käskyn mukaan he leiriytyivät ja HERRAN käskyn mukaan lähtivät liikkeelle. He noudattivat kaikkea, mitä HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt heidän noudattaa.

4. Mooseksen 10

Hopeatorvet

¹ HERRAsanoi Moosekselle:

² ”Tee itsellesi kaksi hopeatorvea. Tee ne takomalla. Olkoot ne sinulla seurakunnan koollekutsumista ja leirien liikkeellepanemista varten.

³ Kun niihin molempiin puhalletaan, koko seurakunnan on kokoonnuttava sinun luoksesi ilmestysmajan ovelle.

⁴ Mutta jos vain yhteen puhalletaan, ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kokoontukoot sinun luoksesi.

⁵ Kun puhallatte hälytyssoiton, itäpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdettävä liikkeelle.

⁶ Kun puhallatte hälytyssoiton toistamiseen, eteläpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdettävä liikkeelle. Hälytyssoitto puhalletaan leirikuntien liikkeellelähdön merkiksi.

⁷ Kutsuessanne seurakuntaa koolle puhaltakaa torveen. Älkää kuitenkaan puhaltako hälytyssoittoa.

⁸Papit, Aaronin pojat, puhaltakoot torviin. Tämä kuuluu teille ikuisen säädöksen mukaan polvesta polveen.

⁹Kun te lähдете maassanne taisteluun vihollista vastaan, joka ahdistaa teitä, puhaltakaa torvilla hälytys. Silloin HERRA , teidän Jumalanne, muistaa teitä ja te pelastutte vihollistenne käsistä.

¹⁰Puhaltakaa torviin myös ilonpäivinänne, vuotuisina juhlinanne ja uudenkuunpäivinä uhratessanne polttouhrejaanne ja yhteysuhrejaanne, niin ne muistuttavat teistä Jumalanne edessä. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.”

Lähtö Siinailta

¹¹Toisen vuoden toisen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä pilvi kohosi todistuksen asumuksen yltä.

¹²Silloin israelilaiset lähtivät Siinain autiomaasta liikkeelle leirikunnittain. Paaranin autiomaassa pilvi pysähtyi jälleen.

¹³Näin he lähtivät ensimmäistä kertaa liikkeelle sillä tavoin, kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt.

¹⁴Ensimmäisenä lähti liikkeelle osastoittain Juudan jälkeläisten leirikunta lippuineen. Juudan joukkoa johti Nahson, Amminadabin poika.

¹⁵Isaskarilaisten heimon joukkoa johti Netanel, Suuarin poika.

¹⁶Sebulonilaisten heimon joukkoa johti Eliab, Heelonin poika.

¹⁷Kun asumus oli purettu, liikkeelle lähtivät geersonilaiset ja merarilaiset, jotka kantoivat asumusta.

¹⁸Sitten lähti liikkeelle osastoittain Ruubenin leirikunta lippuineen. Ruubenin joukkoa johti Elisur, Sedeurin poika.

¹⁹Simeonilaisten heimon joukkoa johti Selumiel, Suurisaddain poika.

²⁰Gaadilaisten heimon joukkoa johti Eljasaf, Deuelin poika.

²¹Sitten lähtivät kehatilaiset liikkeelle pyhiä esineitä kantaen. Asumus oli pystytetty, ennen kuin he saapuivat perille.

²²Sitten lähti liikkeelle osastoittain efraimilaisten leirikunta lippuineen. Efraimin joukkoa johti Elisama, Ammihudin poika.

²³Manasselaisten heimon joukkoa johti Gamliel, Pedasurin poika.

²⁴Benjaminilaisten heimon joukkoa johti Abidan, Gideonin poika.

²⁵Jälkijoukkona, leirikunnista viimeisenä, lähti liikkeelle osastoittain daanilaisten leirikunta lippuineen. Daanin joukkoa johti Ahieser, Ammisaddain poika.

²⁶Asserilaisten heimon joukkoa johti Pagiel, Okranin poika,

²⁷ja naftalilaisten heimon joukkoa Ahira, Eenanin poika.

²⁸Tässä järjestyksessä israelilaisten joukot lähtivät liikkeelle.

²⁹Mooses sanoi Hoobabille, midianilaisen appensa Reuelin pojalle: ”Me olemme matkalla paikkaan, josta HERRA on sanonut: ’Sen minä annan teille.’ Lähde meidän kanssamme, niin me palkitsemme sinut hyvin, sillä HERRA on luvannut hyvää Israelille.”

³⁰Mutta Hoobab vastasi hänelle: ”En lähde, vaan menen omaan maahani ja synnyinseudulleni.”

³¹Mooses sanoi: ”Älä jätä meitä, sillä sinä tiedät, minne meidän on hyvä leiriytyä autiomaassa. Ryhdy siis meille oppaaksi .

³²Jos lähdet kanssamme, me annamme sinun saada osasi siitä hyvästä, mitä HERRA meille suo.”

³³Israelilaiset kulkivat HERRAN vuoren luota kolme päivänmatkaa, ja HERRAN liitonarkku kulki heidän edellään kolme päivänmatkaa etsien heille levähdyspaikat.

³⁴HERRAN pilvi oli heidän yläpuolellaan päivällä, kun he lähtivät liikkeelle leiristä.

³⁵Kun arkku lähti liikkeelle, Mooses lausui: ”Nouse, HERRA , niin vihollisesi hajaantuvat ja vihamiehesi pakenevat edeltäsi.”

³⁶Kun arkku pysähtyi, hän lausui: ”Käänny, HERRA, Israelin kymmentuhantisten joukkojen puoleen.”

4. Mooseksen 11

Kansa napisee ruuasta

¹Kansa alkoi valittaa, ja se oli paha HERRAN silmissä. Hän kuuli sen ja vihastui, ja HERRAN tuli syttyi israelilaisten keskellä ja poltti leirin reunimmaisista osia.

²Silloin kansa huusi avuksi Moosesta. Mooses rukoili HERRAA, ja tuli sammui.

³Paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Tabeera, koska HERRAN tuli oli polttanut heitä siellä.

⁴Mutta israelilaisten keskuudessa olevassa sekakansassa heräsivät himot, ja myös israelilaiset alkoivat taas itkeä. He sanoivat: ”Jospa joku antaisi meille lihaa syödäksemme!

⁵Me muistamme kalat, joita söimme Egyptissä ilmaiseksi, samoin kurkut, melonit, purjot, sipulit ja valkosipulit.

⁶Nyt me sen sijaan näännymme nälkään. Eihän täällä näy mitään muuta kuin tuota mannaa.”

⁷Manna oli korianterin siementen kaltaista, ja se muistutti myös bedellion-pihkaa.

⁸Kansa samoili kokoamassa mannaa ja jauhoi sitä käsikivillä tai survoi huhmaressa. Sitten he keittivät sitä padassa ja valmistivat siitä leipiä. Se maistui samanlaiselta kuin öljyleivonnainen.

⁹Kun kaste laskeutui yöllä leiriin, laskeutui sinne myös mannaa.

Mooses valittaa raskasta kutsumustaan

¹⁰Mooses kuuli, kuinka kansa, jokainen perhekunta, itki telttansa ovella. HERRA vihastui siitä kovin, ja myös Mooseksen mielestä se oli paha.

11 Mooses sanoi HERRALLE : ”Miksi olet tehnyt näin pahoin palvelijallesi? Miksi en ole saanut armoa sinun silmissäsi? Sinähän olet pannut koko tämän kansan taakaksi minun päälleni.

12 Olenko minä kantanut kohdussani koko tätä kansaa, olenko minä synnyttänyt sen? Sinähän käsket minun kantaa sitä sylissäni niin kuin hoitaja imeväistä lasta, kantaa siihen maahan, josta olet vannonut valan heidän isilleen.

13 Mistä minulla on antaa lihaa koko tälle kansalle? He ahdistavat minua itkullaan ja sanovat: ’Anna meille lihaa, että saamme syödä.’

14 Minä en jaksa kantaa yksinäni koko tätä kansaa. Taakka on minulle liian raskas.

15 Jos aiot kohdella minua näin, surmaa minut mieluummin. Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, päästä minut näkemästä tätä kurjuutta.”

Mooses saa avukseen seitsemänkymmentä vanhinta

16 Silloin HERRA puhui Moosekselle: ”Kutsu koolle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, miehiä, joista tiedät, että he ovat kansan vanhimpia ja johtomiehiä. Tuo heidät minun luokseni ilmestysmajalle. Asettukoot he sinne sinun kanssasi.

17 Minä laskeudun alas ja puhun siellä sinun kanssasi. Minä otan henkeä, joka on sinun päälläsi, ja annan sitä heidän päälleen. Siten he voivat kantaa sinun kanssasi taakkaa tästä kansasta, eikä sinun tarvitse kantaa sitä yksinäsi.

18 Sano kansalle: Pyhittäytykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa. Te olette itkeneet HERRAN kuullen ja sanoneet: ’Jospa joku antaisi meille lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli sentään hyvä olla.’ Niinpä HERRA antaa nyt teille lihaa, ja te saatte syödä.

19 Eikä siinä ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, tai vain viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi

20 vaan kuukauden ajaksi, niin että se lopulta tulee ulos teidän nenästänne ja iljettää teitä. Näin käy siksi, että te olette halveksineet HERRAA , joka on

teidän keskellänne, ja olette itkeneet hänen edessään ja sanoneet: 'Miksi lähdimmekään Egyptistä!'"

²¹ Mooses vastasi: "Kansaa, jonka keskuudessa minä elän, on kuusisataatuhatta sotakelpoista miestä, ja sinä sanot: 'Minä annan heille lihaa syötäväksi kuukauden ajaksi.'

²² Jos heille teurastettaisiin lampaat, vuohet ja naudat, riittäisikö se heille? Vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että se riittää heille?"

²³ Mutta HERRA sanoi Moosekselle: "Onko HERRAN käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle puhumani sana vai ei."

²⁴ Mooses meni ulos ja puhui kansalle HERRAN sanat. Sitten hän kutsui koolle seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpia ja käski heidän asettua seisomaan ilmestysmajan ympärille.

²⁵ HERRA laskeutui alas pilvessä ja puhui Moosekselle, otti hänen päällään olevaa henkeä ja pani niiden seitsemänkymmenen vanhimman päälle. Kun henki laskeutui heidän päälleen, he profetoivat, mutta eivät tehneet sitä enää myöhemmin.

²⁶ Kaksi miestä oli kuitenkin jäänyt leiriin. Toisen nimi oli Eldad ja toisen Meedad. Henki laskeutui heidänkin päälleen, sillä myös heidät oli kirjoitettu luetteloon, vaikka he eivät olleet lähteneet ilmestysmajalle. Kun he profetoivat leirissä,

²⁷ muuan nuorukainen juoksi kertomaan Moosekselle: "Eldad ja Meedad profetoivat leirissä."

²⁸ Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui puheeseen ja sanoi: "Oi, herrani Mooses, kiellä heitä!"

²⁹ Mutta Mooses vastasi hänelle: "Oletko kateellinen minun puolestani? Kunpa koko HERRAN kansa olisi profeettoja ja HERRA antaisi henkensä tulla heidän päälleen!"

³⁰ Sen jälkeen Mooses siirtyi takaisin leiriin Israelin vanhimpien kanssa.

Viiriäiset

³¹Sitten HERRA nostatti tuulen, joka toi viiriäisiä mereltä ja painoi niitä leiriin ja päivänmatkan laajuudelta sen ympärille. Niitä oli maan pinnalla lähes kahden kyynärän paksuudelta.

³²Silloin kansa nousi ja keräsi viiriäisiä koko sen päivän ja yön ja koko seuraavan päivän. Jokainen kokosi vähintään kymmenen hoomer-mittaa. He levittivät niitä kuivumaan ympäri leiriä.

³³Mutta lihan vielä ollessa heidän hampaissaan, ennen kuin se oli syöty loppuun, HERRAN viha syttyi kansaa kohtaan, ja HERRA löi kansaa hyvin ankarasti.

³⁴Tuota paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Kibrot-Hattaava , koska sinne haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet himonsa valtaan.

³⁵Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja pysähtyi sinne.

4. Mooseksen 12

Mirjam ja Aaron parjaavat Moosesta

¹Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta kuusilaisnaisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen. Mooses oli todellakin nainut kuusilaisen naisen.

²He sanoivat: ”Onko HERRA puhunut vain Mooseksen kautta? Eikö hän ole puhunut myös meidän kauttamme?” Mutta HERRA kuuli sen.

³Mooses oli kuitenkin hyvin nöyrä ihminen, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

⁴Yhtäkkiä HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: ”Menkää te kolme ilmestysmajalle.” Niin he lähtivät sinne kolmestaan.

⁵Silloin HERRA laskeutui alas pilvipatsaassa, joka pysähtyi teltan ovelle. Hän kutsui Aaronia ja Mirjamia, ja he kumpikin astuivat esiin.

⁶Herra sanoi: ”Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänelle unessa.

⁷Palvelijalleni Moosekselle en puhu niin. Hän on uskollinen koko minun talossani,

⁸ja minä puhun hänen kanssaan kasvokkain, avoimesti, en arvoituksin. Hän saa katsella HERRAN hahmoa. Miksi ette siis pelänneet puhua palvelijaani Moosesta vastaan?”

⁹HERRAoli vihastunut heihin ja lähti pois.

¹⁰Kun pilvi oli poistunut teltan päältä, Mirjamin huomattiin olevan lumivalkea spitaalista. Kun Aaron kääntyi Mirjamiin päin, hän näki, että tämä oli spitaalinen.

¹¹Aaron sanoi Moosekselle: ”Oi, herrani! Älä pane kannettavaksemme syntiä, jonka olemme tehneet tyhmyyksissämme.

¹²Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se tulee äitinsä kohdusta.”

¹³Silloin Mooses huusi HERRAN puoleen: ”Oi Jumala! Paranna hänet!”

¹⁴HERRA vastasi Moosekselle: ”Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt seitsemän päivää leiristä ulos suljettuna. Sen jälkeen hän saa tulla takaisin.”

¹⁵Niin Mirjam oli leiristä ulos suljettuna seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennen kuin Mirjam oli tuotu takaisin.

¹⁶Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin autiomaahan.

4. Mooseksen 13

Kaksitoista vakoojaa Kanaaninmaahan

¹Sitten HERRA sanoi Moosekselle:

²”Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisille. Lähettäkää yksi mies kustakin heimosta. Jokaisen heistä tulee olla ruhtinas heimolaistensa keskuudessa.”

³Niin Mooses lähetti heidät Paaranin autiomaasta HERRAN käskyn mukaan. Kaikki miehet olivat israelilaisten päälliköitä.

⁴Nämä olivat heidän nimensä: Ruubenin heimosta Sammua, Sakkurin poika,

⁵Simeonin heimosta Saafat, Hoorin poika,

⁶Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika,

⁷Isaskarin heimosta Jigal, Joosefin poika,

⁸Efraimin heimosta Hoosea, Nuunin poika,

⁹Benjaminin heimosta Palti, Raafun poika,

¹⁰Sebulonin heimosta Gaddiel, Soodin poika,

¹¹joosefilaisesta Manassen heimosta Gaddi, Suusin poika,

¹²Daanin heimosta Ammiel, Gemallin poika,

¹³Asserin heimosta Setur, Miikaelin poika,

¹⁴Naftalin heimosta Nahbi, Vofsin poika,

¹⁵ja Gaadin heimosta Geuel, Maakin poika.

¹⁶Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti vakoilemaan maata. Hooseaa, Nuunin poikaa, Mooses kutsui Joosuaksi.

¹⁷Lähetettäessään heidät vakoilemaan Kanaaninmaata Mooses sanoi heille: ”Menkää Negeviin ja nouskaa sieltä vuoristoon.

¹⁸Katselkaa, millainen maa se on ja millaista kansaa siellä asuu, onko kansa voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon.

¹⁹Tutkikaa, millainen on maa, jossa se asuu, onko maa hyvä vai huono, millaisia ovat kaupungit, joissa kansa asuu, ovatko ne avonaisia kyliä vai varustettuja kaupunkia,

²⁰ja minkälaista on maa, onko se viljavaa vai karua ja kasvaako siellä puita vai ei. Olkaa rohkeita ja tuokaa mukananne sen maan hedelmiä.” Silloin oli ensimmäisten rypäleiden kypsymisaika.

²¹Miehet lähtivät ja vakoilivat maata Tsiinin autiomaasta Rehobiin asti, sinne, mistä mennään Hamatiin.

²²He kulkivat Negevin kautta Hebroniin, jossa asuivat Ahiman, Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen Egyptin Sooania.

²³Sitten he tulivat Rypälelaaksoon ja leikkasivat sieltä oksan, jossa oli yksi rypäleterttu. Kaksi heistä kantoi sitä tangon varassa. He ottivat mukaansa myös granaattiomenia ja viikunoita.

²⁴Paikkaa alettiin kutsua Rypälelaaksoksi israelilaisten sieltä leikkaaman rypäleterttun tähden.

²⁵Neljänkymmenen päivän kuluttua miehet palasivat vakoilemasta maata.

Vakoojien kertomus

²⁶Tultuaan Mooseksen, Aaronin ja koko Israelin kansan luo Paaranin autiomaahan Kaadekseen miehet tekivät selkoa heille ja koko kansalle matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä.

²⁷He kertoivat Moosekselle: ”Me menimme maahan, jonne meidät lähetit, ja se tosiaan vuotaa maitoa ja hunajaa. Tällaisia ovat sen hedelmät.

²⁸Mutta siinä maassa asuu väkevä kansa, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria. Me näimme siellä myös Anakin jälkeläisiä.

²⁹Amalekilaiset asuvat Negevin maassa, heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varrella.”

³⁰Kaaleb koetti rauhoittaa kansaa napisemasta Moosesta vastaan. Hän sanoi: ”Menkäämme sinne rohkeasti ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me pystymme siihen.”

³¹Mutta miehet, jotka olivat käyneet siellä hänen kanssaan, sanoivat: ”Emme me voi käydä sen kansan kimppuun, sillä se on meitä vahvempi.”

³²Näin he puhuivat israelilaisille paha maasta, jota olivat olleet vakoilemassa. He sanoivat: ”Maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö asukkaansa. Myös kaikki siellä näkemämme ihmiset olivat kookasta kansaa.

³³Näimmepä siellä jättiläisiäkin, anakilaisia, jotka polveutuvat jättiläisistä. Me olimme omissa silmissämme kuin heinäsiirkkoja, ja sellaisia me heistäkin olimme.”

4. Mooseksen 14

Kansa tahtoo palata Egyptiin

¹Silloin koko seurakunta alkoi parkua kovalla äänellä, ja kansa itki sen yön.

²Kaikki israelilaiset napsivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko seurakunta sanoi heille: ”Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän autiomaahan! Kunpa olisimme kuolleet!

³Miksi HERRA vie meidät tuohon maahan, jossa kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?”

⁴He sanoivat toisilleen: ”Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin.”

⁵Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät kasvoilleen maahan koko israelilaisten seurakunnan edessä.

⁶Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, repäisivät vaatteensa

⁷ja sanoivat koko israelilaisten seurakunnalle: ”Maa, jota kiertelimme vakoilemassa, on erittäin hyvä maa.

⁸Jos HERRA on mieltynyt meihin, hän vie meidät tuohon maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

⁹Älkää vain kapinoiko HERRAA vastaan! Älkää pelätkö sen maan kansaa, sillä ei heistä ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on poistunut heidän luotaan, mutta meidän kanssamme on HERRA . Älkää pelätkö heitä.”

¹⁰ Koko seurakunta vaati heitä kivitettäväksi, mutta silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa.

Mooses anoo armoa kansalle

¹¹ HERRAsanoi Moosekselle: ”Kuinka kauan tämä kansa halveksii minua? Kuinka kauan se kieltäytyy uskomasta minuun huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa?

¹² Minä lyön sitä rutolla ja hävitän sen, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevämmän kansan kuin se.”

¹³ Mutta Mooses vastasi HERRALLE : ”Egyptiläiset ovat kuulleet, että sinä olet vienyt voimallasi tämän kansan pois heidän keskeltään.

¹⁴ He ovat kertoneet siitä tämän maan asukkaille. Nämäkin ovat siis kuulleet, että sinä, HERRA , olet tämän kansan keskellä – sinä HERRA , joka olet ilmestynyt sille näkyvällä tavalla – ja että sinun pilvesi pysyy israelilaisten yllä ja että sinä kuljet heidän edellään päivisin pilvipatsaassa ja öisin tulipatsaassa.

¹⁵ Jos sinä nyt surmaat tämän kansan kuin yhden miehen, silloin kansat, jotka ovat kuulleet sinun teoistasi, sanovat:

¹⁶ ’Koska HERRA ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vannonen luvannut, hän tappoi heidät autiomaassa.’

¹⁷ Osoita siis nyt suuri voimasi, Herra. Olethan sanonut:

¹⁸ ’ HERRA on pitkämielinen, ja hänen armonsä on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, mutta ei suinkaan jätä rankaisematta. Hän vaatii lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljälteen polveen saakka.’

¹⁹ Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuren armosi tähden, niin kuin olet antanut tälle kansalle anteeksi koko matkan ajan Egyptistä tänne saakka.”

²⁰ HERRA vastasi: ”Minä annan anteeksi, niin kuin olet anonut.

²¹ Mutta niin totta kuin minä elän ja niin totta kuin HERRAN kirkkaus täyttää kaiken maan,

²² ei yksikään näistä ihmisistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun Egyptissä ja tässä autiomaassa tekemäni tunnusteot mutta jotka nyt jo kymmenen kertaa ovat kiusanneet minua eivätkä ole kuunnelleet minun ääntäni,

²³ ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, josta minä vannoin valan heidän isilleen. Yksikään minun pilkkaajistani ei ole sitä maata näkevä.

²⁴ Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki ja hän on seurannut minua täydestä sydämestään, minä vien hänet maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen.

²⁵ Amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa. Kääntykää siis huomenna toisaalle ja kulkekaa Kaislameren tietä autiomaahan.”

Herra rankaisee Israelia

²⁶ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

²⁷ ”Kuinka kauan minun on siedettävä tätä keltotonta seurakuntaa, joka napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan.

²⁸ Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA, aivan niin kuin te olette puhuneet minun korvieni kuullen, niin minä teille teen.

²⁹ Teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan, kaikkien teidän katselmuksessa olleiden, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, jotka olette napsineet minua vastaan.

³⁰ Totisesti, te ette pääse siihen maahan, johon minä kättä kohottaen lupasin viedä teidät asumaan, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

³¹ Teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, minä vien sinne. He saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te olette halveksineet,

³² mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan.

³³ Teidän lastenne on elettävä paimentolaisina autiomaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsittävä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes te kaikki olette kuolleet ja teidän ruumiinne lepäävät autiomaassa.

³⁴ Niin kuin te vakoilitte maata neljäkymmentä päivää, niin te saatte, päivä vuodeksi luettuna, kärsiä neljäkymmentä vuotta pahoista teoistanne ja kokea, että minä olen jättänyt teidät.

³⁵ Minä, HERRA , olen puhunut. Totisesti, minä teen näin koko tälle kelvottomalle seurakunnalle, joka on liittoutunut minua vastaan. Tähän autiomaahan he kaikki hukkuvat, tänne he kuolevat.”

³⁶ Silloin miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napolisemaan häntä vastaan puhumalla pahaa tuosta maasta,

³⁷ kuolivat vitsaukseen HERRAN edessä. Nämä miehet olivat puhuneet pahaa tuosta maasta.

³⁸ Vain Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata.

Tappio Horman luona

³⁹ Mooses puhui nämä asiat kaikille israelilaisille. Silloin kansa joutui suuren murheen valtaan.

⁴⁰ Varhain aamulla he lähtivät nousemaan ylös vuoristoon. He sanoivat: ”Tässä me olemme. Me olemme tehneet syntiä, mutta nyt me lähdemme paikkaan, josta HERRA on puhunut.”

⁴¹ Mooses sanoi kuitenkin: ”Minkä vuoksi te rikotte HERRAN käskyä? Te ette onnistu siinä, mihin ryhdytte.

⁴² Älkää lähtekö, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä HERRA ei ole teidän keskellänne.

⁴³ Amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja te kaadutte miekkaan. Te käännysitte pois seuraamasta HERRAA , eikä HERRA ole enää teidän kanssanne.”

⁴⁴ Ylimielisyydessään he kuitenkin lähtivät nousemaan ylös vuoristoon, mutta HERRAN liitonarkku ja Mooses eivät siirtyneet leiristä mihinkään.

⁴⁵ Silloin vuoristossa asuvat amalekilaiset ja kanaanilaiset hyökkäsivät ylhäältä heidän kimppuunsa, löivät heidät hajalle ja ajoivat heitä takaa Hormaan asti.

4. Mooseksen 15

VAELLUS AUTIOMAASSA Uhreja koskevia lakeja

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teidän asuttavaksenne,

³ ja uhraatte HERRALLE tuliuhrin, joko polttouhrin tai teurasuhrin, lupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena lahjana tai juhlauhrina, valmistaaksenne miellyttävän tuoksun HERRALLE naudoista tai lampaista,

⁴ tuotakoon samalla kertaa HERRALLE ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä.

⁵ Polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi tuokaa juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä yhtä uroskaritsaa kohti.

⁶ Pässin ohella on uhrattava ruokauhrina kaksi kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä

⁷ ja juomauhrina kolmannes hiin-mittaa viiniä miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE .

⁸ Kun uhraat mullikan poltto- tai teurasuhriksi, joko lupauksen täyttämiseksi tai yhteysuhrina HERRALLE ,

⁹ on mullikan lisäksi tuotava ruokauhrina kolme kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja sekoitettuna puoleen hiin-mittaa öljyä.

¹⁰ Tuo lisäksi juomauhrina puoli hiin-mittaa viiniä miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE .

¹¹ Näin on tehtävä kutakin härkää, pässiä, uroskaritsaa tai kiliä uhrattaessa.

¹² Uhratkaa näin jokainen eläin, kuinka monta sitten uhraattekin.

¹³ Jokaisen maassa syntyneen on tehtävä näin tuodessaan miellyttävästi tuoksuvan tuliuhrin HERRALLE .

¹⁴ Jos luonanne väliaikaisesti tai vakituisesti asuva muukalainen tahtoo uhrata miellyttävästi tuoksuvan tuliuhrin HERRALLE , hänen tulee tehdä niin kuin tekin teette.

¹⁵ Seurakunnassa teillä ja keskuudessanne asuvalla muukalaisella on sama laki. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Te olette HERRAN edessä samassa asemassa muukalaisen kanssa.

¹⁶ Teitä ja luonanne asuvaa muukalaista koskevat sama laki ja samat säädökset.”

¹⁷ HERRA puhui Moosekselle:

¹⁸ ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, johon minä teidät vien,

¹⁹ antakaa anti HERRALLE leivästä, jota syötte siinä maassa.

²⁰ Antakaa anniksi satonne ensimmäisestä taikinasta tehty leipä. Antakaa se niin kuin anti, joka annetaan puimatantereelta.

²¹ Teidän tulee sukupolvesta sukupolveen antaa HERRALLE anti satonne ensimmäisestä taikinasta.

²² Te voitte kuitenkin vahingossa jättää täyttämättä jonkin näistä käskyistä, jotka HERRA on Moosekselle antanut.

²³ Se voi olla mikä hyvänsä käskyistä, jotka HERRA on Mooseksen kautta teille antanut, siitä päivästä lähtien, jona HERRA antoi käskynsä. Nehän ovat voimassa myös kaikkien tulevien sukupolvien aikana.

²⁴ Jos siis rikkomus on tehty vahingossa, seurakunnan tietämättä, koko seurakunnan tulee uhrata mullikka polttouhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE, ja siihen lain mukaan kuuluva ruoka- ja juomauhri sekä vuohipukki syntiuhriksi.

²⁵ Kun pappi on toimittanut sovituksen koko israelilaisten seurakunnalle, heille annetaan anteeksi, sillä rikkomus tapahtui vahingossa ja he ovat tuoneet uhrinsa tuliuhriksi HERRALLE sekä syntiuhrinsa HERRAN eteen erehdyksensä vuoksi.

²⁶ Silloin koko israelilaisten seurakunta saa anteeksi, samoin muukalainen, joka asuu heidän keskellään. Koko kansa on vastuussa erehdyksestä.

²⁷ Jos yksi ihminen rikkoo vahingossa, hänen on tuotava vuoden vanha vuohi syntiuhriksi.

²⁸ Kun pappi, sovittaakseen sen, joka vahingossa on tehnyt syntiä HERRAN edessä, toimittaa sovitusuhrin hänen puolestaan, hänelle annetaan anteeksi.

²⁹ Maassa syntyneillä israelilaisilla ja heidän keskellään asuvilla muukalaisilla olkoon sama laki vahingossa tehdystä synnistä.

³⁰ Mutta se, joka tekee syntiä tahallaan, olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, pilkkaa HERRAA. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta,

³¹ sillä hän on halveksinut HERRAN sanaa ja rikkonut hänen käskyään vastaan. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta. Hän on vastuussa synnistään.”

Sapatinrikkojan rangaistus

³² Israelilaisten ollessa autiomaassa tavattiin muuan mies kokoamasta puita sapatinpäivänä.

³³ Ne, jotka tapasivat hänet puita kokoamasta, toivat hänet Mooseksen, Aaronin ja koko seurakunnan eteen.

³⁴ Hänet jätettiin vartioitavaksi, koska ei ollut vielä määräystä siitä, mitä hänelle olisi tehtävä.

³⁵ Silloin HERRA sanoi Moosekselle: ”Se mies on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet leirin ulkopuolella.”

³⁶ Niin koko seurakunta vei hänet leirin ulkopuolelle ja kivitti hänet kuoliaaksi, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt.

Viittoihin tehtävät tupsut

³⁷ HERRA puhui Moosekselle:

³⁸ ”Sano israelilaisille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä tupsut vaatteittensa kulmiin ja sidottava tupsuihin sinipunainen nauha.

³⁹ Teillä pitää olla nuo tupsut, jotta te niitä katsellessanne muistaisitte kaikki HERRAN käskyt ja toimisitte niiden mukaan ettekä seuraaisi sydäntänne ja silmiänne, jotka houkuttelevat teitä haureuteen.

⁴⁰ Tehkää näin siksi, että muistaisitte täyttää kaikki minun käskyni ja olisitte pyhiä Jumalallenne.

⁴¹ Minä olen HERRA , teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.”

4. Mooseksen 16

Koorahin, Daatanin ja Abiramin rangaistus

¹ Sitten Koorah, Jisharin eli Leevin pojan Kehatin pojan poika, ja Ruubenin jälkeläiset Daatan ja Abiram, Eliabin pojat, sekä Oon, Peletin poika,

² alkoivat kapinoida Moosesta vastaan. Heihin liittyi kaksisataaviisikymmentä israelilaista miestä, jotka olivat kansan ruhtinaita, kansankokouksen jäseniä, nimekkäitä miehiä.

³ He kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin luo ja sanoivat heille: ”Jo riittää! Onhan koko seurakunta, sen joka ainoa jäsen, pyhä, ja HERRA on heidän keskellään. Miksi te siis korotatte itsenne HERRAN seurakunnan yläpuolelle?”

⁴ Kun Mooses kuuli tämän, hän heittäytyi kasvoilleen maahan.

⁵ Sitten hän puhui Koorahille ja koko hänen joukolleen: ”Aamulla HERRA ilmoittaa, kuka on hänen omansa, kuka on pyhä ja kenen hän sallii astua eteensä. Hänen eteensä saa astua vain se, jonka hän valitsee.

⁶ Tehkää näin: Ottakaa itsellenne suitsutusastiat, sinä Koorah ja koko sinun väkesi.

⁷ Virittäkää niihin huomenna tuli ja pankaa niihin suitsuketta HERRAN edessä. Se mies, jonka HERRA valitsee, on pyhä. Riittäköön tämä teille, leeviläiset!”

⁸ Mooses sanoi Koorahille: ”Kuulkaahan, te leeviläiset!

⁹ Onko se teistä liian vähäistä, että Israelin Jumala on ottanut teidät erilleen Israelin seurakunnasta ja antanut teidän tulla eteensä tekemään HERRAN asumuksen palvelutyötä ja palvelemaan seurakuntaa?

¹⁰ Hän on sallinut sinun ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, astua eteensä. Ja nyt te tavoittelette pappeuttakin.

¹¹ Sinä ja koko sinun väkesi olette liittoutuneet HERRAA vastaan. Mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette?”

¹² Mooses lähetti kutsumaan luokseen Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, mutta he sanoivat: ”Me emme tule.

¹³ Eikö se riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, tappaaksesi meidät autiomaahan? Yritätkö vielä hallitakin meitä?

¹⁴ Et totisesti ole tuonut meitä maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, etkä ole antanut meille perintöosaksi pelloja ja viinitarhoja! Luuletko voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule.”

¹⁵ Mooses vihastui ankarasti ja sanoi HERRALLE: ”Älä hyväksy heidän uhriaan. Yhtä ainoaa asiaa en ole heiltä ottanut enkä kenellekään heistä tehnyt vääryyttä.”

¹⁶ Sitten Mooses sanoi Koorahille: ”Teidän on tultava huomenna HERRAN eteen, sinun ja koko väkesi, samoin Aaronin.

¹⁷ Ottakaa kukin suitsutusastianne, pankaa niihin suitsuketta ja tuokaa ne HERRAN eteen, yhteensä kaksisataaviisikymmentä suitsutusastiaa. Myös sinun ja Aaronin on kummankin tuotava suitsutusastianne.”

¹⁸ Niin jokainen heistä otti suitsutusastiansa, pani siihen tulen ja suitsuketta ja asettui seisomaan ilmestysmajan ovelle. Myös Mooses ja Aaron tekivät niin.

¹⁹ Koorah kokosi heitä vastaan koko muun seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi koko seurakunnalle.

²⁰ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

²¹ ”Erotautukaa te tästä joukosta, niin minä teen heistä hetkessä lopun.”

²² Mutta Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen ja sanoivat: ”Jumala, sinä, jonka vallassa on kaiken elollisen henki! Jos yksi mies tekee syntiä, vihastutko silloin koko seurakuntaan?”

²³ Silloin HERRA sanoi Moosekselle:

²⁴ ”Sano seurakunnalle: Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä.”

²⁵ Niin Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä.

²⁶ Mooses sanoi seurakunnalle: ”Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten telttojen luota älkääkös koskeko mihinkään heille kuuluvaan, ettette tuhoutuisi heidän monien syntiensä tähden.”

²⁷ Niin kaikki lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä, mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja seisoivat teltojensa ovella vaimoineen, poikineen ja pienine lapsineen.

²⁸ Mooses sanoi: ”Tästä te tulette tietämään, että HERRA on lähettänyt minut tekemään kaikki nämä teot. Ne eivät ole lähtöisin minun omasta sydäimestäni.

²⁹ Jos nämä kuolevat samalla tavalla kuin kaikki muut ihmiset ja jos heidän käy niin kuin kaikkien muiden ihmisten, ei HERRA ole minua lähettänyt.

³⁰ Jos HERRA kuitenkin tekee jotakin tavatonta – jos maa avaa kitansa ja nielaisee heidät ja kaiken heille kuuluvan, niin että he suistuvat elävältä tuonelaan – niin siitä te tiedätte, että nämä miehet ovat halveksineet HERRAA .”

³¹ Tuskin hän oli saanut kaiken tämän sanotuksi, kun maa halkesi heidän allaan.

³² Maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja heidän telttansa, kaiken Koorahin väen ja heidän omaisuutensa.

³³ He ja kaikki heidän omaisensa suistuivat elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät. Näin he katosivat seurakunnan keskeltä.

³⁴ Kaikki heidän ympärillään olevat israelilaiset pakenivat kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin.

³⁵ HERRAN luota lähti tuli, ja se poltti ne kaksisataaviisikymmentä miestä, jotka olivat uhranneet suitsuketta.

4. Mooseksen 17

Kansan napina ja rangaistus

¹ HERRA sanoi Moosekselle:

² ”Käske pappi Aaronin pojan Eleasarin ottaa palosta talteen suitsutusastiat ja ravistaa tuli niistä pois, sillä nuo astiat ovat pyhitetyt.

³ Takokaa näiden syntinsä vuoksi henkensä menettäneiden miesten suitsutusastioista levyjä alttarin päällystämiseksi. He ovat tuoneet ne HERRAN eteen, ja niin niistä on tullut pyhiä. Olkoot ne varoittavana merkinä israelilaisille.”

⁴ Niin pappi Eleasar otti tulen polttamien miesten vaskiset suitsutusastiat, jotka nämä olivat tuoneet Herran eteen, ja ne taottiin alttarin päällysteeksi

⁵ muistuttamaan israelilaisia siitä, ettei kukaan Aaronin sukuun kuulumaton sivullinen tulisi HERRAN eteen polttamaan suitsuketta, jottei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa. Näin oli HERRA puhunut Mooseksen kautta Eleasarille.

⁶ Seuraavana päivänä koko israelilaisten seurakunta napisi Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoi: ”Te olette surmanneet HERRAN kansaa.”

⁷ Kun kansaa kokoontui Mooseksen ja Aaronin eteen, nämä kääntyivät ilmestysmajaan päin. Yhtäkkiä pilvi peitti majan, ja HERRAN kirkkaus ilmestyi.

⁸ Silloin Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle,

⁹ ja HERRA puhui Moosekselle:

¹⁰ ”Lähtekää pois tämän seurakunnan keskeltä, niin minä teen heistä hetkessä lopun.” Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen.

¹¹ Mooses sanoi Aaronille: ”Ota suitsutusastia, sytytä siihen tuli alttarilta ja pane siihen suitsuketta. Mene nopeasti seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä HERRAN viha on nyt valloillaan ja vitsaus on alkanut.”

¹² Aaron teki niin kuin Mooses oli käsenyt ja juoksi seurakunnan keskelle, kun vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Hän poltti suitsuketta ja toimitti kansalle sovituksen

¹³ seisoen kuolleitten ja elävien keskellä. Silloin vitsaus loppui.

¹⁴ Niitä, jotka kuolivat vitsauksessa, oli neljätoistatuhatta seitsemänsataa lukuun ottamatta niitä, jotka saivat surmansa Koorahin vuoksi.

¹⁵ Kun vitsaus oli loppunut, Aaron palasi Mooseksen luo ilmestysmajan ovelle.

Aaronin sauva versoo

¹⁶ HERRA sanoi Moosekselle:

¹⁷ ”Puhu israelilaisille ja ota kaikilta heidän perhekuntiensa ruhtinailta sauva kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauvaa. Kirjoita kunkin sauvaan hänen nimensä.

¹⁸ Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä myös leeviläisten perhekuntien ruhtinaalla on oltava oma sauvansa.

¹⁹ Pane sitten sauvat ilmestysmajaan todistuksen arkun eteen, missä minä aina kohtaan teidät.

²⁰ Kenet minä valitsen, sen sauva alkaa viheriöidä. Näin minä vaiennan israelilaisten valituksen ja pääsen kuulemasta heidän napinaansa teitä vastaan.”

²¹ Mooses puhui tämän israelilaisille. Niin kaikki heidän heimojensa ruhtinaat antoivat hänelle sauvansa, yhden kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauvaa. Myös Aaronin sauva oli heidän sauvojensa joukossa.

²² Mooses vei sauvat HERRAN eteen todistuksen majaan.

²³ Kun Mooses seuraavana päivänä meni todistuksen majaan, hän näki, että Aaronin sauva, Leevin heimon sauva, oli alkanut viheriöidä. Siihen oli ilmestynyt nuppuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita.

²⁴ Mooses vei kaikki sauvat HERRAN edestä ulos kaikkien israelilaisten nähtäväksi. He näkivät, mitä oli tapahtunut, ja kukin ruhtinas otti sauvansa.

²⁵ HERRA sanoi Moosekselle: ”Vie Aaronin sauva takaisin todistuksen arkun eteen säilytettäväksi merkinä kapinallisille. Tee loppu heidän napinastaan minua vastaan, etteivät he kuolisi.”

²⁶ Mooses teki aivan niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

²⁷ Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle: ”Katso, me kuolemme, me joudumme tuhoon! Kaikki me joudumme tuhoon!

²⁸ Kuka vain lähestyykin HERRAN asumusta, kuolee! Pitääkö meidän kaikkien kuolla?”

4. Mooseksen 18

Pappien ja leeviläisten velvollisuudet ja oikeudet

¹ HERRAsanoi Aaronille: ”Sinun on kannettava poikiesi ja isäsi Leevin suvun kanssa yhdessä vastuu pyhäkköön kohdistuvista rikkomuksista, mutta pappispalveluksessa tehdyistä rikkomuksista sinun ja poikiesi on kannettava vastuu.

² Tuo kanssasi pyhäkköön myös veljesi, jotka ovat isäsi Leevin heimoa, että he olisivat mukanasi ja palvelisivat sinua, kun sinä poikiesi kanssa toimitat palvelusta todistuksen majan edessä.

³ Heidän tulee ottaa osaa sinun tehtäviesi hoitamiseen ja toimittaa kaikkia ilmestysmajan tehtäviä, mutta he eivät saa lähestyä pyhiä esineitä tai alttaria. Muuten sekä he että te kuolette.

⁴ Heidän tulee hoitaa sinun kanssasi ilmestysmajan tehtäviä ja teltan kaikkia palvelustehtäviä. Kukaan sivullinen ei saa liittyä joukkoonne.

⁵ Teidän on hoidettava pyhäkön ja alttarin tehtävät, ettei viha enää kohtaisi israelilaisia.

⁶ Minä itse olen ottanut teidän leeviläiset veljenne israelilaisten keskuudesta ja antanut heidät teille lahjaksi, jotta he HERRALLE erotettuina toimittaisivat ilmestysmajan palvelutehtäviä.

⁷ Mutta sinun ja poikiesi tulee hoitaa papinvirka. Teidän tulee hoitaa kaikki alttarilla ja esiripun sisäpuolella toimitettavat tehtävät. Minä annan teille lahjana papinviran. Sivullinen, joka sekaantuu siihen, on surmattava.”

⁸ HERRA puhui Aaronille: ”Katso, minä itse annan sinun huostaasi minulle tulevat annit, israelilaisten pyhät lahjat. Minä annan sinulle ja pojillesi niistä osuuden ikuisen säädöksen perusteella.

⁹ Kaikkein pyhimmistä lahjoista, kaikista heidän uhreistaan – kaikista heidän ruokauhreistaan, syntiuhreistaan ja vikauhreistaan, joita he tuovat minulle – se osa, jota ei polteta tullessa, kuuluu sinulle. Se on pyhistä pyhintä ja kuuluu sinulle ja pojillesi.

¹⁰ Syökää se erityisen pyhässä paikassa, ja jokainen miespuolinen saa syödä sitä. Se on pyhitetty sinulle.

¹¹ Sinulle kuuluvat myös israelilaisten antamat lahjat, kaikki heidän heilutusuhrinsa. Minä annan ne sinulle, sinun pojillesi ja sinun tyttärillesi ikuiseksi osuudeksi. Perheessä jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

¹² Myös kaiken parhaan öljyn, kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he antavat ensihedelmistään HERRALLE , minä annan sinulle.

¹³ Sinulle kuuluvat ensihedelmät kaikesta, mitä heidän maassaan kasvaa ja minkä he tuovat HERRALLE . Perheessä jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

¹⁴ Kaikki, mikä Israelissa pyhitetään Herralle, kuuluu sinulle.

¹⁵ Jokainen, joka avaa kohdun – ihminen tai karjaeläin – ja joka tuodaan HERRALLE , kuuluu sinulle. Ihmisen esikoinen on kuitenkin lunastettava, samoin saastaisen eläimen esikoinen.

¹⁶ Ne on lunastettava kuukauden ikäisinä tai sitä vanhempina sinun määräämästäsi viiden sekelin hinnasta pyhäkkösekelin mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa.

¹⁷ Naudan, lampaan tai vuohen esikoista ei kuitenkaan saa lunastaa, sillä ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva uhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE .

¹⁸Niiden liha kuuluu sinulle, samoin kuin heilutusuhriksi annettu rintaliha ja oikea reisi.

¹⁹Kaikki nämä pyhät lahjat, joita israelilaiset tuovat HERRALLE , minä annan sinulle ja sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuiseksi osuudeksi. Se on ikuinen suolaliitto HERRAN edessä sinulle ja jälkeläisillesi.”

²⁰HERRA puhui Aaronille: ”Sinulla ei tule olemaan perintöosaa israelilaisten maassa eikä osuutta heidän keskellään. Minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskellä.

²¹Olenhan minä antanut leeviläisille perintöosaksi kaikki israelilaisten antamat kymmenykset korvauksena työstä, jota leeviläiset tekevät ilmestysmajan palveluksessa.

²²Muut israelilaiset eivät enää saa lähestyä ilmestysmajaa, etteivät syyllistyisi syntiin ja kuolisi.

²³Vain Leevin jälkeläiset voivat tehdä ilmestysmajan palvelutyötä. He kantavat israelilaisten rikkomukset. Tämä on teille ikuinen säädös kautta sukupolvienne. Leeviläiset eivät saa perintöosaa israelilaisten keskuudesta,

²⁴sillä ne kymmenykset, jotka israelilaiset ovat erottaneet HERRALLE , minä annan leeviläisten perintöosaksi. Siksi minä sanoin heille, etteivät he saa periä maata israelilaisten keskuudessa.”

Leeviläisten kymmenykset

²⁵HERRA puhui Moosekselle:

²⁶”Sano leeviläisille: Kun otatte israelilaisilta kymmenykset, jotka minä olen antanut teidän perintöosaksenne, niin erottakaa niistä HERRALLE kuuluva osa, kymmenykset kymmenyksistä.

²⁷Se katsotaan teidän anniksenne niin kuin puimatantereelta annetut jyvät tai viinikuurnasta virtaava mehu.

²⁸Erottakaa siis tekin HERRAN osuus kaikista kymmenyksistänne, jotka otatte israelilaisilta, ja antakaa pappi Aaronille HERRALLE erotettu osuus.

²⁹ Kaikista saamistanne lahjoista erottakaa HERRALLE täysi osuus kaikesta, mikä niissä on parasta – se on pyhitetty Herralle.

³⁰ Sano heille vielä: Kun erotatte niistä parhaan osan, se katsotaan leeviläisten anniksi niin kuin puimatantereen tai viinikuurnan sato.

³¹ Te ja teidän perheenne saatte syödä sen missä hyvänsä, sillä se on teille palkkana palvelustyöstänne ilmestysmajassa.

³² Kun te erotatte lahjoista parhaan osan, te ette syyllisty syntiin. Älkää saastuttako israelilaisten pyhiä lahjoja, ettette kuolisi.”

4. Mooseksen 19

Puhdistusvesi

¹ HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

² ”Tämä on säädös, jonka HERRA on antanut: Käske israelilaisten tuoda sinulle punainen, virheetön lehmä, jossa ei ole vammaa ja jonka niskaan ei vielä ole pantu iestä.

³ Antakaa se pappi Eleasarille. Hänen on vietävä se ulos leiristä, ja se on teurastettava hänen edessään.

⁴ Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirskottakoon sitä ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa.

⁵ Lehmä on poltettava hänen nähtensä. Se on poltettava nahkoineen, lihoineen, verineen ja sisälmyksineen.

⁶ Sitten papin on otettava setripuuta, iisoppikorsi ja helakanpunaista lankaa ja viskattava ne tuleen, jossa lehmä palaa.

⁷ Sen jälkeen papin on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten pappi voi mennä leiriin, mutta hän on saastainen iltaan asti.

⁸ Myös sen, joka lehmän poltti, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Hän on silti saastainen iltaan asti.

⁹ Sitten jonkun, joka on puhdas, on koottava lehmän tuhka ja pantava se talteen puhtaaseen paikkaan leirin ulkopuolelle. Israelilaisten seurakunnan on säilytettävä se puhdistusvettä varten; sekin on syntiuhri.

¹⁰ Sen, joka on koonnut lehmän tuhkan, on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Tämä on ikuinen säädös israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muukalaisille.

¹¹ Joka koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, kenen hyvänsä, on saastainen seitsemän päivää.

¹² Hänen tulee puhdistaa itsensä puhdistusvedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän on puhdas. Ellei hän puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, hän ei puhdistu.

¹³ Jokainen, joka koskee vainajaan, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puhdistaudu, saastuttaa HERRAN asumuksen, ja hänet tulee poistaa Israelista, koska puhdistusvettä ei ole pirskotettu hänen päälleen. Hän on saastainen. Hänen saastaisuutensa on yhä hänessä.

¹⁴ Tämä on laki siitä, kun joku kuolee teltassa: Jokainen, joka on siinä teltassa tai joka menee siihen teltaan, on saastainen seitsemän päivää.

¹⁵ Jokainen siellä oleva avoin astia, jonka päälle ei ole sidottu peitettä, saastuu.

¹⁶ Jokainen, joka ulkosalla koskee miekalla surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisen luuhun tai hautaan, on saastainen seitsemän päivää.

¹⁷ Saastuneen puhdistamiseksi on otettava poltetun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettava sen päälle astiaan raikasta vettä.

¹⁸ Sitten joku, joka on puhdas, ottakoon iisoppikorren, kastakoon sen veteen ja pirskottakoon vettä teltaan ja kaikkiin esineisiin ja ihmisiin, jotka ovat olleet siellä, samoin siihen, joka on koskenut luuhun tai surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen ihmiseen tai hautaan.

¹⁹ Sen, joka on puhdas, on pirstotettava vettä saastuneen päälle kolmantena ja seitsemäntenä päivänä ja puhdistettava hänet seitsemäntenä päivänä. Sitten puhdistettavan on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Illalla hän on puhdas.

²⁰ Jos joku on saastunut eikä puhdistaudu, hänet tulee erottaa seurakunnasta, koska hän on saastuttanut HERRAN pyhäkön eikä puhdistusvettä ole vihmottu hänen päälleen. Hän on saastainen.

²¹ Tämä on heille ikuinen säädös. Sen, joka pirstottaa puhdistusvettä, on pestävä vaatteensa. Se, joka koskee puhdistusveteen, on saastainen iltaan asti.

²² Kaikki, mihin saastainen koskee, tulee saastaiseksi. Myös se, joka koskettaa häntä, on saastainen iltaan asti.”

4. Mooseksen 20

Vettä kalliosta

¹ Sen jälkeen, ensimmäisessä kuussa, koko israelilaisten seurakunta tuli Tsiinin autiomaahan, ja kansa asettui Kaadekseen. Mirjam kuoli siellä, ja sinne hänet haudattiin.

² Mutta kansalla ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin ympärille

³ ja alkoivat syyttää Moosesta. Israelilaiset sanoivat: ”Kunpa olisimme kuolleet silloin, kun veljemme kuolivat HERRAN edessä!

⁴ Minkä tähden toitte HERRAN seurakunnan tähän autiomaahan, niin että me kuolemme tänne karjoinemme?

⁵ Miksi johdatitte meidät pois Egyptistä ja toitte meidät tähän pahaan paikkaan? Eihän tässä paikassa kasva viljaa, viikunoita, viiniköynnöksiä eikä granaattiomenia. Ei ole edes vettä juotavaksi!”

⁶ Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja heittäytyivät maahan kasvoilleen. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi heille,

⁷ja HERRA puhui Moosekselle:

⁸”Ota sauva ja kokoa veljesi Aaronin kanssa seurakunta. Puhukaa heidän nähtensä kalliolle, niin se antaa vettä. Näin saat tulemaan heille vettä kalliosta, ja sinä juotat seurakunnan ja sen karjan.”

⁹Mooses otti sauvan HERRAN edestä, niin kuin häntä oli käsketty.

¹⁰Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen. Mooses sanoi heille: ”Kuulkaa nyt, kapinoitsijat! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?”

¹¹Sitten Mooses kohotti kätensä ja iski kahdesti kalliota sauvallaan, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että seurakunta ja sen karja saivat juoda.

¹²Mutta HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Koska ette uskoneet minua ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten edessä, te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä olen sille antanut.”

¹³Tämä tapahtui Meriban veden luona. Siellä israelilaiset syyttivät HERRAA , ja siellä hän osoitti pyhyytensä heidän keskuudessaan.

Edom kieltää Israelia kulkemasta maansa läpi

¹⁴Sitten Mooses lähetti sanansaattajia Kaadeksesta Edomin kuninkaan luo ja käski heidän sanoa: ”Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tiedät kaiken vaivan, joka on kohdannut meitä.

¹⁵Meidän isämme lähtivät Egyptiin, ja me asuimme Egyptissä kauan aikaa, mutta egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja isiämme.

¹⁶Silloin me huusimme HERRAN puoleen. Hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä, ja nyt me olemme täällä Kaadeksessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla.

¹⁷Voimmeko kulkea maasi kautta? Me emme kulje peltojen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä kaivoista. Me kuljemme Kuninkaantietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle, kunnes olemme kulkeneet alueesi halki.”

¹⁸ Mutta Edom vastasi hänelle: ”Sinä et kulje minun maani kautta, tai minä käyn miekka kädessä sinun kimppuusi.”

¹⁹ Israelilaiset sanoivat hänelle: ”Me kuljemme vain valtatieitä, ja jos me tai karjamme juomme vettäsi, me maksamme sen. Emme pyydä muuta kuin saada kulkea jalkaisin sinun maasi kautta.”

²⁰ Mutta Edom vastasi: ”Et kulje!” Ja Edom lähti Israelia vastaan suurella sotajoukolla ja vahvasti varustettuna.

²¹ Näin Edom kielsi Israelia kulkemasta maansa kautta, ja Israel kääntyi pois sen alueelta.

Aaronin kuolema

²² Israelilaiset lähtivät liikkeelle Kaadeksesta, ja he, koko seurakunta, tulivat Hoorinvuorelle.

²³ Hoorinvuorella, Edomin maan rajalla, HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille:

²⁴ ”Aaron otetaan nyt pois heimonsa luo, eikä hän pääse siihen maahan, jonka minä olen antanut israelilaisille, koska te kapinoitte käskyäni vastaan Meriban veden luona.

²⁵ Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorinvuorelle.

²⁶ Riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuolee siellä, ja hänet otetaan pois.”

²⁷ Mooses teki niin kuin HERRA oli käskennyt. He nousivat Hoorinvuorelle koko kansan nähden.

²⁸ Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuoli siellä, vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar laskeutuivat alas vuorelta.

²⁹ Kun koko seurakunta näki, että Aaron oli kuollut, koko Israelin heimo itki Aaronia kolmekymmentä päivää.

4. Mooseksen 21

Aradin kuningas voitetaan

¹Kun kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Negevissä, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, hän ryhtyi sotimaan Israelia vastaan ja otti muutamia heistä vangiksi.

²Silloin Israel teki HERRALLE tämän lupauksen: ”Jos sinä todella annat tuon kansan minun käsiini, minä vihin sen kaupungit tuhon omiksi.”

³HERRA kuuli Israelia ja antoi kanaanilaiset sen käsiin. Niin Israel vihki tuhon omiksi heidät ja heidän kaupunkinsa ja antoi sen paikan nimeksi Horma .

Vaskikäärme

⁴Sen jälkeen israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta Kaislameren tietä kiertääkseen Edomin maan. Mutta kansa kävi matkalla kärsimättömäksi

⁵ja puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: ”Minkä tähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan autiomaassa? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän kelvottomaan ruokaan.”

⁶Silloin HERRA lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä , jotka purivat kansaa, ja suuri joukko israelilaisia kuoli.

⁷Israelilaiset tulivat Mooseksen luo ja sanoivat: ”Me teimme syntiä, kun puhuimme HERRAA ja sinua vastaan. Rukoile HERRAA , että hän poistaisi käärmeet meidän kimpustamme.” Mooses rukoili kansan puolesta,

⁸ja HERRA sanoi Moosekselle: ”Tee myrkkykäärme ja pane se tangon päähän. Kuka tahansa pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon.”

⁹Mooses teki vaskisen käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun käärmeet purivat jotakuta ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, hän jäi eloon.

Israel voittaa Siihonin ja Oogin

¹⁰Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Oobotiin.

¹¹He lähtivät Oobotista ja leiriytyivät Iije-Abarimiin, joka sijaitsee autiomaassa Mooabin lähellä auringonnousun puolella.

¹² He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Seredin laaksoon.

¹³ Lähdettyään sieltä he leiriytyivät autiomaahan toiselle puolen Arnonjokea, joka lähtee amorilaisten alueelta. Arnon on näet Mooabin rajana sen ja amorilaisten välillä.

¹⁴ Siksi HERRAN sotien kirjassa sanotaan: ” Suufassa sijaitseva Vaaheb ja Arnonin laaksot

¹⁵ sekä laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin asuinsijoille ja viettävät Mooabin rajalle.”

¹⁶ Sieltä israelilaiset kulkivat Beeriin. Se oli se kaivo , josta HERRA oli sanonut Moosekselle: ”Kokoa kansa, niin minä annan heille vettä.”

¹⁷ Silloin Israel lauloi tämän laulun: ”Kuohu, kaivo! Laulakaa sille laulu!

¹⁸ Se on kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillaan!” Autiomaasta israelilaiset kulkivat Mattanaan,

¹⁹ Mattanasta Nahalieliin, Nahalielista Baamotiin

²⁰ ja Baamotista laaksoon, joka on Mooabin maassa autiomaasta ylös kohoavan Pisgan huipun vaiheilla.

²¹ Israel lähetti sanansaattajat amorilaisten kuninkaan Siihonin luo sanomaan:

²² ”Saammeko kulkea maasi kautta? Emme poikkea pelloille emmekä viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivosta. Me kuljemme Kuninkaantietä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi.”

²³ Siihon ei kuitenkaan antanut Israelin kulkea alueensa kautta, vaan kokosi kaiken sotaväkinsä ja lähti Israelia vastaan autiomaahan. Jahakseen tultuaan hän ryhtyi taisteluun Israelia vastaan,

²⁴ mutta Israel voitti hänet miekalla ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin, ammonilaisten maahan asti. Ammonilaisten raja oli näet vahvasti varustettu.

²⁵Israel valtasi kaikki amorilaisten kaupungit ja asettui asumaan kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärkaupunkeihin.

²⁶Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki, sillä Siihon oli sotinut Mooabin aikaisempaa kuningasta vastaan ja vallannut häneltä kaikki hänen maansa Arnoniin asti.

²⁷Siksi runoniekat sanovat: ”Tulkaa Hesboniin ja rakentakaa, varustakaa Siihonin kaupunki.

²⁸Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin kaupungista. Se söi Aar-Mooabin, Arnonin kukkuloiden valtiaat.

²⁹Voi sinua, Mooab! Olet hukassa, Kemoksen kansa! Poikiensa hän salli joutua pakolaisiksi ja tyttäriensä amorilaisten kuninkaan, Siihonin, vangeiksi.

³⁰Me ammuimme heidät, Hesbon kukistui Diibonia myöten. Me hävitimme maan Noofahiin asti, aina Meedebaan saakka.”

³¹Niin Israel asettui asumaan amorilaisten maahan.

³²Sitten Mooses lähetti vakoilijoita Jaeseriin. Israelilaiset valloittivat sen ympäristökylät ja karkottivat siellä asuvat amorilaiset.

³³Sen jälkeen he kääntyivät ja lähtivät Baasaniin päin. Silloin Oog, Baasanin kuningas, ja koko hänen sotaväkinsä lähtivät Edreihin taistelemaan heitä vastaan.

³⁴Mutta HERRA sanoi Moosekselle: ”Älä pelkää häntä, sillä minä olen antanut hänet ja koko hänen kansansa ja maansa sinun käsiisi. Tee hänelle niin kuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa.”

³⁵Israelilaiset voittivat hänet ja surmasivat hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkinsä, eikä ketään jäänyt henkiin hänen joukoistaan. Ja he ottivat haltuunsa hänen maansa.

4. Mooseksen 22

Mooabin kuningas kutsuu Bileamin kiroamaan Israelia

¹Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin tuolle puolen Jerikon kohdalle.

²Baalak, Sipporin poika, oli nähnyt kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille,

³ja Mooab oli hyvin peloissaan Israelin kansan vuoksi, koska sitä oli niin paljon. Mooab oli kauhuissaan israelilaisten vuoksi

⁴ja lähetti sanan Midianin vanhimmille: ”Nyt tuo lauma syö paljaaksi kaiken ympäriltämme, niin kuin härkä kaluaa niityltä kaiken vihreän.” Mooabin kuninkaana oli siihen aikaan Baalak, Sipporin poika.

⁵Hän lähetti sanansaattajat Eufratvirran varrella olevaan Petoriin, heimolaistensa maahan, kutsumaan Bileamin, Beorin pojan, ja käski sanoa hänelle: ”Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa! Se on peittänyt maan ja asettunut asumaan minun lähelleni.

⁶Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua mahtavampi. Ehkä minä sitten saan sen voitetuksi ja karkotetuksi maasta, sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kirot, se on kirottu.”

⁷Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat lähtivät matkaan ennustajanpalkka mukanaan. Saavuttuaan Bileamin luo he puhuivat hänelle Baalakin sanat.

⁸Bileam vastasi heille: ”Levätkää täällä tämä yö. Minä annan teille vastauksen sen mukaan, mitä HERRA minulle puhuu.” Niin mooabilaisten päämiehet jäivät Bileamin luo.

⁹Jumala tuli Bileamin luo ja kysyi: ”Keitä nämä luonasi olevat miehet ovat?”

¹⁰Bileam vastasi Jumalalle: ”Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät luokseni sanomaan:

11 'Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa, joka on peittänyt maan näkyvistä. Tule kiroamaan se minun puolestani. Ehkä sitten voin taistella sitä vastaan ja karkottaa sen.'"

12 Jumala sanoi Bileamille: "Älä lähde heidän mukaansa äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu."

13 Bileam nousi aamulla ja sanoi Baalakin päämiehille: "Menkää takaisin maahanne, sillä HERRA ei anna minun lähteä teidän kanssanne."

14 Silloin Mooabin päämiehet lähtivät ja palasivat Baalakin luo. He sanoivat: "Bileam kieltäytyi lähtemästä meidän kanssamme."

15 Mutta Baalak lähetti uudestaan ruhtinaita, useampia ja korkearvoisempia kuin edelliset.

16 Saavuttuaan Bileamin luo he sanoivat hänelle: "Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: 'Älä anna minkään estää sinua tulemasta minun luokseni,

17 sillä minä palkitsen sinut hyvin runsaasti ja teen kaiken, mitä pyydät minulta. Tulethan siis kiroamaan minun puolestani tämän kansan.'"

18 Mutta Bileam vastasi Baalakin palvelijoille: "Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, minä en sittenkään voi, en pienessä enkä suuressa, rikkoa HERRAN , Jumalani, käskyä vastaan.

19 Jääkää nyt kuitenkin myös te tänne yöksi. Tahdon saada tietää, mitä HERRA vielä puhuu minulle."

20 Yöllä Jumala tuli Bileamin luo ja sanoi hänelle: "Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon."

21 Bileam nousi aamulla, satuloi aasintammansa ja lähti matkaan Mooabin ruhtinaiden kanssa.

Bileamin aasi

²² Mutta kun Bileam lähti matkaan, syntyi Jumalan viha, ja HERRAN enkeli asettui tielle estämään häntä. Bileam ratsasti aasintammallaan kaksi palvelijaa mukanaan.

²³ Kun aasintamma näki HERRAN enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään, se poikkesi tieltä ja meni pellolle. Silloin Bileam löi aasintammaa kääntääkseen sen takaisin tielle.

²⁴ HERRAN enkeli asettui viinitarhojen väliseen kapeaan kohtaan, jossa oli kiviaita kummallakin puolella.

²⁵ Nähdessään HERRAN enkelin aasintamma painautui aita vasten ja likisti Bileamin jalkaa aitaan. Silloin Bileam löi aasia uudestaan.

²⁶ HERRAN enkeli meni edemmäs ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistää oikealle eikä vasemmalle.

²⁷ Aasintamma näki HERRAN enkelin ja laskeutui maahan Bileamin alta. Bileam suuttui ja löi aasintammaa kepillä.

²⁸ Silloin HERRA avasi aasintamman suun, ja se sanoi Bileamille: ”Mitä minä olen sinulle tehnyt, kun olet lyönyt minua jo kolme kertaa?”

²⁹ Bileam vastasi aasintammalle: ”Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla miekka kädessäni, niin minä tappaisin sinut heti.”

³⁰ Aasintamma sanoi Bileamille: ”Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut koko ikäsi tähän päivään asti? Onko minulla koskaan ollut tapana tehdä sinulle näin?” Bileam vastasi: ”Ei.”

³¹ Silloin HERRA avasi Bileamin silmät, niin että hän näki HERRAN enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään. Bileam kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

³² HERRAN enkeli sanoi hänelle: ”Minkä tähden olet lyönyt aasintammaasi jo kolme kertaa? Minä olen tullut estämään sinua, sillä tämä matka on vastoin minun tahtoani.

³³ Aasintamma on nähnyt minut ja väistänyt minua jo kolme kertaa. Jos se ei olisi väistänyt minua, minä olisin surmannut sinut mutta jättänyt sen henkiin.”

³⁴ Bileam vastasi HERRAN enkelille: ”Minä olen tehnyt syntiä, sillä minä en tiennyt, että sinä seisoit edessäni tiellä. Mutta jos tämä matka on mielestäsi paha, minä palaan nyt takaisin.”

³⁵ HERRAN enkeli sanoi Bileamille: ”Mene näiden miesten kanssa, mutta puhu ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun.” Niin Bileam jatkoi matkaa Baalakin ruhtinaiden kanssa.

Bileam Baalakin luona

³⁶ Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, hän lähti tätä vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia pitkin kulkevalla rajalla, alueen äärimmäisellä laidalla.

³⁷ Baalak sanoi Bileamille: ”Enkö minä varta vasten lähettänyt kutsumaan sinua? Minkä tähden et tahtonut tulla minun luokseni? Luuletko todella, etten kykene palkitsemaan sinua?”

³⁸ Mutta Bileam vastasi Baalakille: ”Olenhan minä nyt tullut luoksesi. Toisaalta, onko minun vallassani puhua mitään? Minä puhun sen, minkä Jumala panee minun suuhuni.”

³⁹ Sitten Bileam lähti Baalakin mukaan, ja he saapuivat Kirjat-Husotiin.

⁴⁰ Baalak teurastutti nautoja ja lampaita ja lähetti ne Bileamille ja ruhtinaille, jotka olivat hänen kanssaan.

⁴¹ Seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet Baalin kukkuloille. Sieltä Bileam näki kansan reunimmaisen osan.

4. Mooseksen 23

Bileam siunaa Israelin

¹ Bileam sanoi Baalakille: ”Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.”

² Baalak teki niin kuin Bileam oli sanonut, ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja pässin kullakin alttarilla.

³ Sitten Bileam sanoi Baalakille: ”Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne. Ehkä saan kohdata HERRAN . Minä kerron sinulle, mitä hän minulle näyttää.” Bileam meni autiolle kukkulalle,

⁴ ja Jumala kohtasi hänet. Bileam sanoi hänelle: ”Minä olen pannut kuntoon seitsemän alttaria ja uhrannut härän ja pässin kullakin alttarilla.”

⁵ HERRA pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: ”Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon.”

⁶ Niin Bileam palasi Baalakin luo, joka seiso polttouhrinsa ääressä kaikkien Mooabin ruhtinaiden kanssa.

⁷ Bileam puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Baalak nouti minut Aramista, Mooabin kuningas idän vuorilta: ’Tule, kiroa puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia.’

⁸ Miksi kiroaisin sen, jota Jumala ei kiroa, miksi sadattelin sitä, jota HERRA ei sadattele?

⁹ Minä näen sen kallioiden huipulta, tähyilen sitä kukkuloilta. Katso, se kansa asuu erillään, se ei lukeudu muiden kansojen joukkoon.

¹⁰ Kuka voi laskea Jaakobin pölyhiukkaset, edes neljänneksen Israelin luvusta? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niin kuin heidän.”

¹¹ Silloin Baalak sanoi Bileamille: ”Mitä oletkaan tehnyt minulle! Minä toin sinut kiroamaan vihollisiani, ja nyt sinä oletkin siunaamalla siunannut heitä!”

¹² Bileam vastasi: ”Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä HERRA panee suuhuni?”

Bileam siunaa Israelin uudelleen

¹³Baalak sanoi hänelle: ”Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä Israelin. Näet tosin vain sen äärimmäisen reunan, et näe sitä kokonaan. Kiroa se minun puolestani sieltä.”

¹⁴Baalak vei hänet Pisgan huipulla olevalle tähystyspaikalle, rakensi seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla.

¹⁵Bileam sanoi Baalakille: ”Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne kohtaamaan Herraa.”

¹⁶HERRA kohtasi Bileamin ja pani sanat hänen suuhunsa. Hän sanoi: ”Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon.”

¹⁷Bileam meni Baalakin luo, joka seisoj polttouhrinsa ääressä Mooabin ruhtinaiden kanssa. Baalak kysyi häneltä: ”Mitä HERRA puhui?”

¹⁸Bileam puhui vertauskuvien ja sanoi: ”Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, Sipporin poika!

¹⁹Ei Jumala ole ihminen, että hän valehtelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi? Puhuisiko hän jotakin eikä sitä toteuttaisi?

²⁰Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata. Herra on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa.

²¹Ei havaita onnettomuutta Jaakobissa eikä nähdä vaivaa Israelissa. Herra, Israelin Jumala, on sen kanssa. Riemuhuuto kuninkaalle kuuluu sen keskeltä.

²²Jumala toi heidät pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärän.

²³Noituus ei pysty Jaakobiin, eikä taikuus tehoa Israeliin. Aikanaan sanotaan Jaakobista ja Israelista: ’Mitä Jumala onkaan tehnyt!’

²⁴Katso, kansa nousee kuin leijona, se kohottautuu kuin jalopeura. Se ei paneudu makuulle, ennen kuin on syönyt saalista ja juonut surmattujen verta.”

²⁵Silloin Baalak sanoi Bileamille: ”Älä kiroa heitä, mutta älä myöskään siunaa.”

²⁶Mutta Bileam vastasi Baalakille: ”Enkö sanonut sinulle, että kaiken, minkä HERRA käskee, sen minä teen.”

²⁷Baalak sanoi Bileamille: ”Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan. Ehkäpä Jumalan silmissä on oikein, että kiroat Israelin minun puolestani sieltä.”

²⁸Baalak vei Bileamin Peorin huipulle, joka kohoaa yli autiomaan.

²⁹Bileam sanoi Baalakille: ”Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.”

³⁰Baalak teki, niin kuin Bileam käski, ja uhraisi härän ja pässin kullakin alttarilla.

4. Mooseksen 24

Bileam siunaa Israelin kolmannen kerran

¹Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli HERRALLE mieluista, hän ei enää mennyt etsimään ennusmerkkejä, niin kuin ennen. Hän käänsi kasvonsa autiomaahan,

²kohotti katseensa ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain. Silloin Jumalan Henki tuli hänen ylleen.

³Hän puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmät on avattu.

⁴Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan sanat, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa hurmoksiin avatuin silmin:

⁵Kuinka ihanat ovat sinun telttasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel!

⁶Kuin joenuomat ne levittäytyvät, kuin puutarhat virran varrella, kuin aaloepuut, HERRAN istuttamat, kuin setripuut vesien vierillä!

⁷Vesi läikkyä sen vesisangoista, ja sen laihot saavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, hänen valtakuntansa kohoaa korkealle.

⁸Jumala toi sen pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, se murskaa heidän luunsa ja lävistää heidät nuolillaan.

⁹Se on kyyristynyt, laskeutunut maahan kuin jalopeura, kuin leijona – kuka uskaltaa herättää sen? Siunattu se, joka sinua siunaa, kirottu se, joka sinua kiroaa!”

¹⁰Silloin Baalak suuttui Bileamille, löi kätensä yhteen ja sanoi hänelle: ”Minä kutsuin sinut kiroamaan vihollisiani, mutta nyt sinä olet siunaamalla siunannut heidät jo kolme kertaa.

¹¹Mene heti tiehesi! Minä lupasin palkita sinut, mutta nyt HERRA pidättää sinulta palkkion.”

¹²Bileam vastasi Baalakille: ”Enkö minä sanonut jo sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseni:

¹³’Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa HERRAN käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää enkä pahaa. Minkä HERRA puhuu, sen minäkin puhun.’

¹⁴Nyt minä todellakin lähden kansani luo. Sinulle minä kuitenkin ilmoitan, mitä tämä kansa tulee tekemään sinun kansallesi aikojen lopulla.”

Bileamin ennustus

¹⁵Bileam puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmät on avattu.

¹⁶Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korkeimmalta, hän, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa hurmoksiin avatuin silmin:

¹⁷Se mitä näen, ei tapahdu nyt, se mitä tähyilen, ei ole lähellä. Tähti kohoaa Jaakobista, ja valtikka nousee Israelista. Se ruhjoo ohimot Mooabilta, pääläen kaikilta Seetin pojilta.

¹⁸Edom joutuu vieraiden valtaan, Seir vihollistensa omaisuudeksi, mutta Israel tekee väkeviä tekoja.

¹⁹Jaakobista nousee hallitsija, joka hävittää Seirin jäännöksen.”

²⁰Kun Bileam näki Amalekin, hän puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato.”

²¹Kun hän näki keeniläiset, hän puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Luja on sinun asuinpaikkasi, ja kalliolle on pesäsi rakennettu.

²²Kuitenkin Kain hävitetään. Ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi.”

²³Hän puhui vielä vertauskuvin ja sanoi: ”Voi! Kuka jää eloon, kun Jumala tämän tekee!

²⁴Laivoja saapuu kittiläisten suunnalta . Ne kurittavat Assuria, ja ne kurittavat Eeberiä. Sekin joutuu perikatoon.”

²⁵Sen jälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa. Myös Baalak lähti tiehensä.

4. Mooseksen 25

Israel lankeaa palvelemaan Baal-Peoria

¹Kun Israel oli asettunut asumaan Sittimiin, kansa rupesi harjoittamaan haureutta mooabilaisnaisten kanssa.

²Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi uhrilihaa ja palvoi mooabilaisten jumalia.

³Näin Israel antautui palvomaan Baal-Peoria. Silloin HERRA vihastui Israeliin.

⁴HERRASanoi Moosekselle: ”Ota kansan kaikki päämiehet ja teloita heidät julkisesti HERRAN edessä, että HERRAN vihan hehku kääntyisi pois Israelista.”

⁵Niin Mooses sanoi Israelin tuomareille: ”Jokaisen teistä on surmattava miehistään ne, jotka ovat ryhtyneet palvomaan Baal-Peoria.”

Piinehaan kiivaus

⁶Kun Mooses ja israelilaisten seurakunta olivat itkemässä ilmestysmajan portilla, muuan israelilainen mies tuli veljiensä luo ja toi mukanaan kaikkien nähden midianilaisen naisen.

⁷Kun Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, näki sen, hän nousi kansan keskeltä, otti keihään käteensä,

⁸seurasi tuota israelilaista makuusuojaan ja lävisti vatsan kohdalta heidät molemmat, israelilaisen miehen ja tuon naisen. Silloin israelilaisia vaivannut vitsaus loppui.

⁹Tässä vitsauksessa kuolleita oli kaksikymmentäneljätuhatta.

¹⁰HERRA puhui Moosekselle:

¹¹”Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani pois israelilaisten päältä kiivailemalla heidän keskuudessaan minun puolestani, eikä minun ole tarvinnut kiivaudessani tehdä loppua israelilaisista.

¹²Sano siis kansalle: ’Katso, minä teen hänen kanssaan rauhanliiton,

¹³ja se on tuleva hänelle ja hänen jälkeläisilleen ikuisen pappeuden liitoksi, koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen israelilaisille.”

¹⁴Israelilaismies, joka surmattiin yhdessä midianilaisen naisen kanssa, oli nimeltään Simri, simeonilaisen perhekuntapäämiehen Saalun poika.

¹⁵Surmatun midianilaisnaisen nimi oli Kosbi, Suurin tytär. Suur oli midianilainen perhekuntapäämies, heimopäällikkö.

¹⁶HERRA sanoi Moosekselle:

¹⁷”Ahdistakaa midianilaisia ja tuhotkaa heidät,

¹⁸sillä he ahdistivat teitä viekkailla juonillaan ja houkuttelivat teidät syntiin, palvomaan Peoria. Ansana he käyttivät siinä sisartaan Kosbia, midianilaisen päämiehen tyttärtä, joka surmattiin Peorin vuoksi tapahtuneen vitsauksen päivänä.”

4. Mooseksen 26

UUSI SUKUPOLVI LUVATUN MAAN RAJOILLA Katselmus Mooabin arolla

¹Vitsauksen jälkeen HERRA puhui Moosekselle ja Eleasarille, pappi Aaronin pojalle. Hän sanoi:

²”Laskekaa koko israelilaisten seurakunnan väkiluku perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet kaksikymmenvuotiaista ylöspäin.”

³Niin Mooses ja pappi Eleasar puhuivat israelilaisille Mooabin arolla Jordanin luona Jerikon kohdalla. He sanoivat:

⁴”Laskettakoon kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, niin kuin HERRA on Moosesta käskenyt.” Egyptin maasta lähteneitä israelilaisia olivat nämä:

⁵Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä olivat Hanokista polveutuva hanokilaisten suku, Pallusta polveutuva pallulaisten suku,

⁶Hesronista polveutuva hesronilaisten suku ja Karmista polveutuva karmilaisten suku.

⁷Nämä olivat ruubenilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentäkolmetuhatta seitsemänsataakolmekymmentä.

⁸Pallun poika oli Eliab,

⁹ja Eliabin pojat olivat Nemuel, Daatan ja Abiram. He olivat ne seurakunnan valitsevat Daatan ja Abiram, jotka taistelivat Koorahin joukon kanssa Moosesta ja Aaronia vastaan. Heidän taistellessaan HERRAA vastaan

¹⁰maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja Koorahin. Silloin hänen joukkonsa sai surmansa. Tuli kulutti kaksisataaviisikymmentä miestä, ja heistä tuli varoittava esimerkki.

¹¹Koorahin pojat eivät kuitenkaan kuolleet.

¹²Simeonin jälkeläiset olivat suvuittain: Nemuelista polveutui nemuelilaisten suku, Jaaminista jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku,

- ¹³ Serahista serahilaisten suku ja Saulista saulilaisten suku.
- ¹⁴ Nämä olivat simeonilaisten suvut, kaksikymmentäkaksituhatta kaksisataa miestä.
- ¹⁵ Gaadin jälkeläiset olivat suvuittain: Sefonista polveutui sefonilaisten suku, Haggista haggilaisten suku, Suunista suunilaisten suku,
- ¹⁶ Osnista osnilaisten suku, Eeristä eeriläisten suku,
- ¹⁷ Arodista arodilaisten suku ja Arelista arelilaisten suku.
- ¹⁸ Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentätuhatta viisisataa.
- ¹⁹ Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta he kuolivat Kanaaninmaassa.
- ²⁰ Juudan muut jälkeläiset olivat suvuittain: Seelasta polveutui seelalaisten suku, Peretsistä peretsiläisten suku ja Serahista serahilaisten suku.
- ²¹ Peretsin jälkeläisiä olivat nämä: Hesronista polveutui hesronilaisten suku ja Haamulista haamulilaisten suku.
- ²² Nämä olivat Juudan suvut. Juudan heimoon kuuluvia oli katselmuksessa seitsemänkymmentäkuusituhatta viisisataa.
- ²³ Isaskarin jälkeläiset olivat suvuittain: Toolasta polveutui toolalaisten suku, Puvvasta puunilaisten suku,
- ²⁴ Jaasubista jaasubilaisten suku ja Simronista simronilaisten suku.
- ²⁵ Nämä olivat Isaskarin suvut. Isaskarilaisia oli katselmuksessa kuusikymmentäneljätuhatta kolmesataa.
- ²⁶ Sebulonin jälkeläiset olivat suvuittain: Seredistä polveutui serediläisten suku, Eelonista eelonilaisten suku ja Jahlelista jahlelilaisten suku.
- ²⁷ Nämä olivat sebulonilaisten suvut. Sebulonilaisia oli katselmuksessa kuusikymmentätuhatta viisisataa.
- ²⁸ Joosefin jälkeläisiä olivat Manassen ja Efraimin heimot suvuittain.

²⁹ Manassen jälkeläisiä olivat Maakir ja hänestä polveutuva maakirilaisten suku. Maakirille syntyi Gilead, ja Gileadista polveutui gileadilaisten suku.

³⁰ Nämä ovat Gileadin jälkeläiset: Iieseristä polveutuva iieseriläisten suku, Helekistä polveutuva helekiläisten suku,

³¹ Asrielista polveutuva asrielilaisten suku, Sekemistä polveutuva sekemiläisten suku,

³² Semidasta polveutuva semidalaisten suku ja Heeferistä polveutuva heeferiläisten suku.

³³ Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia vaan tyttäriä. Selofhadin tyttären nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsä.

³⁴ Nämä olivat Manassen suvut. Manasselaisia oli katselmuksessa viisikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa.

³⁵ Nämä ovat Efraimin jälkeläiset ja heidän sukunsa: Suutelahista polveutui suutelahilaisten suku, Bekeristä bekeriläisten suku ja Tahanista tahanilaisten suku.

³⁶ Nämä ovat Suutelahin jälkeläiset: Eeranista polveutui eeranilaisten suku.

³⁷ Nämä olivat efraimilaisten suvut. Efraimilaisia oli katselmuksessa kolmekymmentäkaksituhatta viisisataa. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset suvuittain.

³⁸ Benjaminin jälkeläisten sukuja olivat Belasta polveutuva belalaisten suku, Asbelista polveutuva asbelilaisten suku, Ahiramista polveutuva ahiramilaisten suku,

³⁹ Sefufamista polveutuva suufamilaisten suku ja Huufamista polveutuva huufamilaisten suku.

⁴⁰ Belan jälkeläisiä olivat Ard ja Naaman. Ardista polveutui ardilaisten suku, Naamanista naamilaisten suku.

⁴¹ Nämä olivat Benjaminin jälkeläiset suvuittain. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta kuusisataa.

⁴²Nämä ovat Daanin jälkeläiset suvuittain: Suuham ja hänestä polveutuva suuhamilaisten suku. Nämä olivat Daanin suvut.

⁴³Suuhamilaisten suvuista oli katselmuksessa kaikkiaan kuusikymmentäneljätuhatta neljäsataa miestä.

⁴⁴Nämä olivat Asserin jälkeläisiä suvuittain: Jimnasta polveutui jimnalaisten suku, Jisvistä jisviläisten suku ja Beriasta berialaisten suku.

⁴⁵Berian jälkeläisiä olivat: Heeberistä polveutui heeberiläisten suku ja Malkielista malkielilaisten suku.

⁴⁶Asserin tyttären nimi oli Serah.

⁴⁷Nämä olivat asserilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa.

⁴⁸Nämä olivat Naftalin jälkeläiset suvuittain: Jahselista polveutuva jahselilaisten suku, Guunista polveutuva guunilaisten suku,

⁴⁹Jeesteristä polveutuva jeeseriläisten suku ja Sillemistä polveutuva sillemiläisten suku.

⁵⁰Nämä olivat Naftalin suvut perhekunnittain. Naftalilaisia oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta neljäsataa.

⁵¹Katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärä oli kuusisataayksituhatta seitsemänsataakolmekymmentä.

Maa jaetaan arvalla

⁵²HERRA puhui Moosekselle:

⁵³”Sinun tulee jakaa maa näille heimoille perintöösiksi väkiluvun mukaan.

⁵⁴Anna isommalle suvulle isompi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kullekin heimolle tulee antaa perintöosa katselmuksessa olleiden lukumäärän mukaan.

⁵⁵Maa on jaettava arpomalla. Kunkin perintöosa määräytyy hänen isiensä heimon nimen mukaan.

⁵⁶ Perintöosat on jaettava arpomalla suurten ja pienten heimojen kesken.”

Leeviläisten katselmus

⁵⁷ Nämä olivat katselmuksessa olleet Leevin jälkeläiset suvuittain: Geersonista polveutui geersonilaisten suku, Kehatista kehatilaisten suku ja Merarista merarilaisten suku.

⁵⁸ Leeviläisten sukuja olivat myös nämä: libniläisten suku, hebronilaisten suku, mahlilaisten suku, muusilaisten suku ja koorahilaisten suku . Kehatille syntyi Amram.

⁵⁹ Amramin vaimo oli Jookebed, Leevin tytär, joka oli syntynyt Leevin sukuun Egyptissä. Jookebed synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän sisarensa Mirjamin.

⁶⁰ Aaronille syntyivät Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar,

⁶¹ mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun he toivat vierasta tulta HERRAN eteen.

⁶² Leeviläisten katselmuksessa oli kaikkiaan kaksikymmentäkolmetuhatta kuukauden ikäistä tai sitä vanhempaa miestä. Heistä ei pidetty katselmusta muiden israelilaisten kanssa, koska heille ei annettu perintöosaa israelilaisten keskuudesta.

⁶³ Tässä olivat ne israelilaiset, joista Mooses ja pappi Eleasar pitivät katselmuksen Mooabin arolla lähellä Jordania Jerikon kohdalla.

⁶⁴ Heidän joukossaan ei ollut ainoatakaan niistä, jotka olivat olleet siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja pappi Aaron olivat pitäneet Siinain autiomaassa.

⁶⁵ Olihan HERRA sanonut heille, että he kuolisivat autiomaassa. Heistä ei jäänyt jäljelle ketään paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

4. Mooseksen 27

Selofhadin tyttärien perintöosuus

¹Selofhadin tyttäret tulivat Mooseksen luo. He olivat Selofhadin, Heeferin pojan, tyttäriä Joosefin pojan Manassen suvusta, ja heidän nimensä olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa. Heefer oli Gileadin poika, tämä Maakirin poika ja tämä Manassen poika.

²Selofhadin tyttäret seisoivat Mooseksen, pappi Eleasarin, päämiesten ja koko seurakunnan edessä ilmestysmajan portilla ja sanoivat:

³”Meidän isämme kuoli autiomaassa. Hän ei ollut Koorahin joukossa, siinä joukossa, joka kokoontui kapinoimaan HERRAA vastaan, vaan hän kuoli oman syntinsä tähden. Hänellä ei ollut poikia.

⁴Miksi meidän isämme nimi nyt häviäisi hänen suvustaan sen tähden, ettei hänellä ollut poikaa? Anna meille maaosuus isämme veljien keskuudesta.”

⁵Mooses vei heidän asiansa HERRAN eteen,

⁶ja HERRA sanoi Moosekselle:

⁷”Selofhadin tyttäret puhuvat oikein. Anna heille perintöosuus heidän isänsä veljien keskuudesta. Siirrä heille heidän isänsä perintöosa.

⁸Sano israelilaisille: Jos joku kuolee eikä hänellä ole poikaa, teidän tulee siirtää hänen perintöosansa hänen tyttärelleen.

⁹Jos hänellä ei ole tytärtäkään, antakaa hänen perintöosansa hänen veljilleen.

¹⁰Ellei hänellä ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen isänsä veljille.

¹¹Mutta jos hänen isällään ei ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen lähimmälle sukulaiselleen. Tämä saakoon sen perinnökseen. Tämä on israelilaisia koskeva oikeussäädös. Näin on HERRA Moosesta käskenyt.”

Herra määrää Joosuan Mooseksen seuraajaksi

¹²Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Nouse tälle Abariminvuorelle, niin voit nähdä sen maan, jonka olen antanut israelilaisille.

¹³Kun olet nähnyt sen, sinutkin otetaan pois heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron,

¹⁴koska te kapinoitte minun käskyäni vastaan seurakunnan riidellessä Tsiinin autiomaassa ettekä pitäneet minua pyhänä seurakunnan edessä Meriban veden luona Kaadeksessa Tsiinin autiomaassa.”

¹⁵Silloin Mooses sanoi HERRALLE :

¹⁶”Asettakoon HERRA , jonka vallassa on kaikkien ihmisten henki, seurakunnan johtoon miehen,

¹⁷joka kulkee heidän edellään, joka vie heidät ulos ja tuo heidät takaisin, ettei HERRAN seurakunta olisi kuin lammasmaa ilman paimenta.”

¹⁸HERRA sanoi Moosekselle: ”Hae Joosua, Nuunin poika, mies, jossa on Henki, ja pane kätesi hänen päälleen.

¹⁹Aseta hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen ja aseta hänet tehtävänsä heidän nähtensä.

²⁰Siirrä hänelle arvovaltaasi, että koko israelilaisten seurakunta tottelisi häntä.

²¹Seisokoon hän pappi Eleasarin edessä, ja Eleasar pyytäköön hänen puolestaan ratkaisua uurimin kautta HERRAN edessä. Herran käskystä heidän – Joosuan ja kaikkien israelilaisten – on lähdettävä, ja Herran käskystä heidän, koko seurakunnan, on palattava.”

²²Mooses teki niin kuin HERRA oli häntä käsenyt. Hän haki Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen,

²³pani kätensä hänen päälleen ja asetti hänet tehtävänsä, niin kuin HERRA oli puhunut hänen kauttaan.

4. Mooseksen 28

Jokapäiväiset uhrin

¹HERRA puhui Moosekselle:

²”Anna israelilaisille tämä käsky: Pitäkää huoli siitä, että uhraatte minulle määrääikaan uhrini ja ruokani miellyttävästi tuoksuvina tuliuuhreina.

³ Sano heille: Tuliuhri, joka teidän on tuotava joka päivä HERRALLE , on kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa jokapäiväiseksi polttouhriksi.

⁴ Sinun tulee uhrata yksi karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä

⁵ sekä ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä.

⁶ Tämä on Siinainvuorella annettu säädös jokapäiväisestä polttouhrista miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE .

⁷ Siihen kuuluva juomauhri on neljännes hiin-mittaa viiniä kumpaakin uroskaritsaa kohti. Vuodata pyhäkössä väkevää viiniä juomauhriksi HERRALLE .

⁸ Uhraa iltahämärissä toinen karitsa ja siihen kuuluva ruoka- ja juomauhri samalla tavalla kuin aamullakin, miellyttävästi tuoksuvaksi uhriksi HERRALLE .”

Sapattiuhrit

⁹”Sapatinpäivänä on uhrattava kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ja ruokauhriksi kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna sekä siihen kuuluva juomauhri.

¹⁰ Sapattipolttouhri on uhrattava jokaisena sapattina jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Uudenkuun uhrin

¹¹”Jokaisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tuokaa HERRALLE polttouhriksi kaksi mullikkaa, pässi ja seitsemän virheetöntä vuoden ikäistä uroskaritsaa

¹² sekä ruokauhriksi kutakin härkää kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna sekä kutakin pässiä kohti kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna.

¹³ Kutakin uroskaritsaa kohti on lisäksi tuotava ruokauhriksi yksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna. Tämä on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE .

¹⁴ Näiden lisäksi juomauhrina on tuotava puoli hiin-mittaa viiniä kutakin härkää kohti ja kolmannes hiin-mittaa pässiä kohti sekä neljännes hiin-mittaa uroskaritsaa kohti. Tämä on uudenkuun polttouhri, joka on uhrattava vuoden kaikkina kuukausina.

¹⁵ Uhratkaa myös yksi pukki syntiuhriksi HERRALLE jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Pääsiäisuhrit

¹⁶ ”Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on HERRAN pääsiäinen.

¹⁷ Saman kuukauden viidentenätoista päivänä on juhla. Seitsemän päivän ajan teidän tulee syödä happamatonta leipää.

¹⁸ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

¹⁹ Tuokaa tuliuhriksi, polttouhriksi HERRALLE kaksi mullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheettömiä.

²⁰ Niihin kuuluvana ruokauhrina on tuotava härkää kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna ja pässiä kohti kaksi kymmenesosaa.

²¹ Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa eefa-mitan kymmenesosa hienoja vehnäjauhoja.

²² Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen.

²³ Uhratkaa nämä aamupolttouhrin eli jokapäiväisen polttouhrin lisäksi.

²⁴ Samoin uhratkaa HERRALLE seitsemän päivän ajan joka päivä leipää miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi. Uhratkaa tämä jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.

²⁵ Seitsemäntenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Viikkojuhlahuirit

²⁶”Ensihedelmien päivänä, kun tuotte uudesta sadosta ruokauhrin HERRALLE viikkojuhlananne, teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

²⁷Tuokaa miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi HERRALLE kaksi mullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja,

²⁸ja niihin kuuluvana ruokauhrina hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin härkää kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

²⁹ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

³⁰Tuokaa lisäksi yksi pukki sovitukseksenne.

³¹Uhratkaa nämä ja niihin kuuluvat juomahuirit jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin lisäksi. Eläinten tulee olla virheettömiä.”

4. Mooseksen 29

Pasuunansoiton päivän uhrin

¹”Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Se on teille pasuunansoiton päivä.

²Uhratkaa silloin miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi HERRALLE mullikka ja pässi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa.

³Niihin kuuluvana ruokauhrina tuokaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa härkää kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

⁴ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

⁵Tuokaa lisäksi yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen.

⁶Uhratkaa kaikki tämä miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE uudenkuun polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin,

jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin sekä niihin kuuluvien juomauhrien lisäksi niistä annettujen säädösten mukaan.”

Suuren sovituspäivän uhrin

⁷”Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Kurittakaa silloin itseänne paastolla älkääkä tehkö mitään työtä.

⁸Uhratkaa miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi HERRALLE mullikka ja pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja. Niiden on oltava virheettömiä.

⁹Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

¹⁰ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

¹¹Uhratkaa myös pukki syntiuhriksi sovitusuhrin ja jokapäiväisen polttouhrin sekä niihin kuuluvien ruoka- ja juomauhrien lisäksi.”

Lehtimajanjuhlan uhrin

¹²”Seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan viettäkää HERRAN juhlaa seitsemän päivää.

¹³Tuokaa polttouhriksi, miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE, kolmesta mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheettömiä.

¹⁴Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin kohti niistä kolmestatoista mullikasta, kaksi kymmenesosaa kumpaakin pässiä kohti

¹⁵ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä neljästätoista karitsasta.

¹⁶Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

¹⁷Toisena päivänä on uhrattava kaksitoista mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

¹⁸sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

¹⁹Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁰Kolmantena päivänä on uhrattava yksitoista härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

²¹sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

²²Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²³Neljäntenä päivänä on uhrattava kymmenen härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

²⁴sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

²⁵Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁶Viidentenä päivänä on uhrattava yhdeksän härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

²⁷sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

²⁸Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁹Kuudentena päivänä on uhrattava kahdeksan härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

³⁰ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

³¹ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³² Seitsemäntenä päivänä on uhrattava seitsemän härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

³³ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

³⁴ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³⁵ Kahdeksantena päivänä teillä tulee olla juhla kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

³⁶ Tuokaa polttouhriksi, miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE , härkä ja passi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa

³⁷ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

³⁸ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³⁹ Nämä teidän tulee uhrata HERRALLE juhla-aikoinanne polttouhreiksi, ruokauhreiksi, juomauhreiksi ja yhteysuhreiksi. Lisäksi voitte tuoda lupausuhrinne ja vapaaehtoiset lahjanne.”

4. Mooseksen 30

Määräyksiä, jotka koskevat naisten tekemiä lupauksia

¹ Mooses puhui israelilaisille aivan niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

² Sitten Mooses puhui Israelin heimojen päämiehille. Hän sanoi: ” HERRA on käsenyt tehdä näin:

³ Jos mies tekee lupauksen HERRALLE tai sitoutuu valalla vannon kieltäytymään jostakin, hän ei saa perua sanaansa, vaan hänen on tehtävä sen mukaan kuin hän on puhunut.

⁴ Jos nainen nuorena isänsä kodissa tekee lupauksen HERRALLE tai sitoutuu kieltäytymään jostakin

⁵ ja isä kuulee tyttärensä lupauksen tai sitoumuksen, mutta ei sano siitä hänelle mitään, kaikki naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset jäävät voimaan.

⁶ Mutta jos hänen isänsä kieltää häntä samana päivänä, jona kuulee ne, mitkään hänen tekemänsä lupaukset ja sitoumukset eivät jää voimaan. HERRA antaa hänelle anteeksi, koska hänen isänsä on kieltänyt häntä.

⁷ Jos hän on luvannut jotakin tai ajattelemattomasti sitoutunut kieltäytymään jostakin ja jos hän sitten menee naimisiin

⁸ ja hänen miehensä saa kuulla tuosta lupauksesta, mutta ei puhu hänelle siitä sinä päivänä mitään, niin naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa.

⁹ Jos hänen miehensä sen sijaan kieltää häntä samana päivänä, kun kuulee asiasta, mies samalla purkaa vaimonsa tekemän lupauksen, samoin vaimon ajattelemattomasti lausuman sitoumuksen, ja HERRA antaa vaimolle anteeksi.

¹⁰ Sen sijaan lesken tai hylätyn tekemä lupaus pysyy voimassa, mihin tahansa hän onkin sitoutunut.

¹¹ Jos nainen tekee miehensä kodissa lupauksen tai sitoutuu valalla kieltäytymään jostakin

¹² ja hänen miehensä kuulee sen, mutta ei sano hänelle mitään eikä kiellä häntä, kaikki vaimon tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa.

¹³ Mutta jos hänen miehensä purkaa ne samana päivänä, jona kuulee ne, ei yksikään vaimon huulilta lähtenyt lupaus tai sitoumus pysy voimassa. Hänen aviomiehensä on ne purkanut, ja HERRA antaa vaimolle anteeksi.

¹⁴ Hänen miehensä voi joko vahvistaa tai purkaa jokaisen lupauksen ja jokaisen valallisen sitoumuksen, jonka vaimo tekee kurittaakseen itseään.

¹⁵ Jos hänen miehensä ei seuraavaan päivään mennessä sano hänelle niistä mitään, mies vahvistaa näin kaikki vaimonsa tekemät lupaukset ja sitoumukset. Mies on vahvistanut ne, kun ei ole puhunut niistä vaimolleen samana päivänä, jona on kuullut niistä.

¹⁶ Jos mies kuitenkin purkaa ne sen päivän jälkeen, jona on kuullut niistä, hän kantaa vaimonsa syyllisyyden.”

¹⁷ Nämä ovat ne säädökset, jotka HERRA antoi Moosekselle miehen ja hänen vaimonsa suhteesta sekä isän ja hänen tyttärensä suhteesta tyttären ollessa nuorena isänsä kodissa.

4. Mooseksen 31

Kostoretki midianilaisia vastaan

¹ HERRAsanoi Moosekselle:

² ”Kosta israelilaisten puolesta midianilaisille. Sen jälkeen sinut otetaan pois heimosi luo.”

³ Silloin Mooses puhui kansalle: ”Varustakaa keskuudestanne miehiä sotapalvelukseen. Lähtekööt he Midiania vastaan panemaan toimeen HERRAN koston Midianille.

⁴ Lähettäkää sotaan tuhat miestä kaikista Israelin heimoista, jokaisesta heimosta.”

⁵ Israelin tuhansien joukosta luovutettiin tuhat miestä kustakin heimosta, yhteensä kaksitoistatuhatta sotaan varustettua miestä.

⁶ Mooses lähetti heidät sotaan, tuhat miestä jokaisesta heimosta, ja heidän kanssaan Piinehaan, pappi Eleasarin pojan, jonka mukana olivat pyhät esineet ja hälytystorvet.

⁷ Israelilaisten sotajoukot taistelivat Midiania vastaan, niin kuin HERRA oli Moosesta käskennyt, ja surmasivat kaikki miespuoliset midianilaiset.

⁸ Muiden surmattujen joukossa he surmasivat viisi Midianin kuningasta: Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla.

⁹ He ottivat vangiksi midianilaiset naiset ja lapset ja ryöstivät kaikki midianilaisten eläimet, kaiken heidän karjansa ja omaisuutensa.

¹⁰ Israelilaiset polttivat kaikki heidän asuttamansa kaupungit ja leiripaikat

¹¹ ja ottivat kaiken saaliin ja kaiken ryöstettävän, sekä ihmiset että karjan.

¹² Ottamansa vangit ja saaliin he toivat Mooseksen, pappi Eleasarin sekä israelilaisten seurakunnan luo leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin varrella Jerikon luona.

¹³ Mooses, pappi Eleasar ja kaikki kansan päämiehet tulivat heitä vastaan leirin ulkopuolelle.

¹⁴ Mutta Mooses vihastui sotaretkeltä palanneisiin tuhannen- ja sadanpäälliköihin, sotajoukon johtajiin,

¹⁵ ja sanoi heille: ”Oletteko te jättäneet henkiin kaikki naiset?

¹⁶ Juuri naisethan viettelivät Bileamin neuvosta israelilaiset uskottomuuteen HERRAA kohtaan Peorin tapauksessa, ja vitsaus kohtasi HERRAN seurakuntaa.

¹⁷ Surmatkaa nyt kaikki poikalapset ja myös jokainen nainen, joka on maannut miehen kanssa,

¹⁸ mutta jättäkää henkiin itseänne varten jokainen tyttö, joka ei ole maannut miehen kanssa.

¹⁹ Teidän itsenne on oleskeltava leirin ulkopuolella seitsemän päivää. Teistä jokaisen, joka on surmannut jonkun, ja jokaisen, joka on koskenut surmattuun, on puhdistauduttava kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin teidän kuin vankiennekin.

²⁰ Jokainen vaate, jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen karvoista, samoin kuin jokainen puuesine on puhdistettava.”

²¹ Pappi Eleasar sanoi taisteluun osallistuneille sotilaille: ”Tämä on lain säädös, jonka HERRA antoi Moosekselle:

²² Ainoastaan kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy,

²³ kaikki, mikä kestää tulta, käyttäkää tulella, niin se puhdistuu. Se on kuitenkin puhdistettava vielä puhdistusvedellä. Mutta se, mikä ei kestä tulta, on huuhdottava vedessä.

²⁴ Peskää seitsemäntenä päivänä vaatteenne, niin te puhdistutte, ja tulkaa sitten leiriin.”

Saaliin jakaminen

²⁵ HERRA sanoi Moosekselle:

²⁶ ”Sinun, pappi Eleasarin ja kansan perhekuntien päämiesten tulee laskea saaliin määrä, niin ihmisten kuin karjankin.

²⁷ Jaa saalis puoliksi taisteluun osallistuneiden sotilaiden ja koko muun seurakunnan kesken.

²⁸ Ota taisteluun osallistuneilta sotilailta verona HERRALLE yksi viidestäsadasta ihmisestä, nautaeläimestä, aasista ja lampaasta.

²⁹ Ota se heille tulevasta puoliskosta ja anna se pappi Eleasarille HERRALLE erotettuna.

³⁰ Israelilaisille tulevasta puoliskosta ota yksi viidestäkymmenestä ihmisestä, nautaeläimestä, aasista, lampaasta ja kaikista muista eläimistä. Anna ne leeviläisille, jotka hoitavat tehtäviä HERRAN asumuksessa.”

³¹ Mooses ja pappi Eleasar tekivät niin kuin HERRA oli Moosesta käsenyt.

³² Saalis sen lisäksi, mitä sotilaat olivat ryöstäneet itselleen, oli kuusisataaseitsemänkymmentäviisituhatta lammasta,

³³ seitsemänkymmentäkaksituhatta nautaa

³⁴ ja kuusikymmentäyksituhatta aasia.

³⁵ Ihmisiä, tyttöjä, jotka eivät olleet maanneet miehen kanssa, oli kaikkiaan kolmekymmentäkaksituhatta.

³⁶ Sotaan osallistuneiden osuus, puolet saaliista, oli kolmesataakolmekymmentäseitsemäntuhatta viisisataa lammasta.

³⁷ Näistä HERRALLE tuleva vero oli kuusisataaseitsemänkymmentäviisi lammasta.

³⁸ Nautoja oli kolmekymmentäkuusituhatta, ja niistä HERRALLE tuleva vero oli seitsemänkymmentäkaksi eläintä.

³⁹ Aaseja oli kolmekymmentätuhatta viisisataa, ja niistä HERRALLE tuleva vero oli kuusikymmentäyksi eläintä.

⁴⁰ Ihmisiä oli kuusitoistatuhatta. Heistä kolmekymmentäkaksi annettiin verona HERRALLE .

⁴¹ HERRALLE erotetun osuuden Mooses antoi verona pappi Eleasarille, niin kuin HERRA oli Moosesta käsenyt.

⁴² Israelilaisille tuleva puolisko saaliista, jonka Mooses jakoi heidän ja sotaan osallistuneiden miesten kesken,

⁴³ seurakunnalle tuleva puolisko, oli kolmesataakolmekymmentäseitsemäntuhatta viisisataa lammasta,

⁴⁴ kolmekymmentäkuusituhatta nautaa

⁴⁵ ja kolmekymmentätuhatta viisisataa aasia.

⁴⁶ Ihmisiä oli kuusitoistatuhatta.

⁴⁷ Mooses otti israelilaisille tulevasta puoliskosta yhden viidestäkymmenestä ihmisestä ja eläimestä ja antoi ne leeviläisille, joiden tuli hoitaa

tehtäviä HERRAN asumuksessa, HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

⁴⁸Sitten sotajoukon osastojen johtajat, tuhannen- ja sadanpäälliköt, tulivat Mooseksen luo

⁴⁹ja sanoivat hänelle: ”Palvelijasi ovat laskeneet niiden sotilaiden luvun, jotka ovat olleet johdettavinamme. Meistä ei puutu yhtäkään.

⁵⁰Me tuomme HERRALLE lahjaksi, sielujemme sovituksiksi HERRAN edessä, kultaesineitä, joita kukin on saanut: ketjuja, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja kaulakoristeita.”

⁵¹Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikki nuo taidokkaasti tehdyt esineet.

⁵²Kultaa, jonka he erottivat HERRALLE tuhannen- ja sadanpäällikköjen puolesta, oli kaikkiaan kuusitoistatuhatta seitsemänsataaviisikymmentä sekeliä.

⁵³Sotaan osallistuneet miehet olivat kukin ottaneet saalista itselleen.

⁵⁴Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhannen- ja sadanpäälliköiltä ja veivät sen ilmestysmajaan HERRAN eteen muistuttamaan Herraa israelilaisista.

4. Mooseksen 32

Jordanin itäpuolelle asettuvat heimot

¹Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon karjaa, suunnattomat määrät. He katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata ja huomasivat, että seutu oli sopivaa karjalle.

²Sitten gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat puhumaan Moosekselle ja pappi Eleasarille ja seurakunnan päämiehille. He sanoivat:

³”Atarot, Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja Beon,

⁴tämä maa, jonka sotajoukot HERRA löi Israelin seurakunnan edessä, on karjalle sopivaa maata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa.”

⁵He sanoivat vielä: ”Jos olet meille suosiollinen, niin annettakoon tämä maa palvelijoittesi omaisuudeksi. Älä vie meitä Jordanin yli.”

⁶Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja ruubenilaisille: ”Jäisittekö te tänne, kun teidän veljenne lähtevät sotaan?

⁷Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka HERRA on heille antanut?

⁸Niinhän teidän isännekin tekivät, kun minä olin lähettänyt heidät Kaades-Barneasta katsomaan sitä maata.

⁹Vaikka he kulkivat Rypälelaaksoon asti ja näkivät koko maan, he veivät israelilaisilta halun mennä maahan, jonka HERRA oli heille antanut.

¹⁰Sinä päivänä HERRAN viha syttyi, ja hän vannoi tämän valan:

¹¹”Totisesti, ne Egyptistä lähteneet miehet, jotka ovat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia, eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä valalla vannon lupasin Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille. He eivät ole seuranneet minua kokosydämisesti

¹²paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.’ Nämä nimittäin seurasivat HERRAA kokosydämisesti.

¹³HERRAVihastui israelilaisiin ja antoi heidän harhailla autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes hävisi koko se sukupolvi, joka oli tehnyt sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

¹⁴Ja nyt te syntisten sikiöt olette nousseet isienne tilalle lisätäkseen yhä HERRAN vihaa Israelia kohtaan.

¹⁵Tehän käännytte pois seuraamasta häntä, ja hän jättää kansan vielä kauemmaksi aikaa autiomaahan. Te tuhoatte koko tämän kansan.”

¹⁶Gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat lähemmäs Moosesta ja sanoivat: ”Me vain rakentaisimme tänne lammastarhoja laumoillemme ja kaupunkoja vaimojamme ja lapsiamme varten.

¹⁷ Itse me varustaudumme ja riennämme israelilaisten edellä, kunnes saamme viedyksi heidät omille alueilleen, mutta vaimomme ja lapsemme asuvat linnoitetuissa kaupungeissa turvassa maan asukkailta.

¹⁸ Me emme palaa kotiimme, ennen kuin kaikki israelilaiset ovat saaneet perintöosansa.

¹⁹ Me emme tahdo perintöosaa heidän keskuudestaan tuolta puolelta Jordania tai kauempaa, sillä meille tuleva perintöosa on täällä Jordanin itäisellä puolella.”

²⁰ Mooses vastasi heille: ”Jos te teette näin, jos varustaudutte sotaan HERRAN edessä

²¹ ja jokainen teistä menee taisteluun varustettuna HERRAN edessä Jordanin yli niin pitkäksi aikaa, että on saanut karkotetuksi vihollisensa edestään,

²² ja jos te palaatte vasta sen jälkeen, kun maa on vallattu HERRALLE, niin te olette puhtaat HERRAN ja Israelin edessä ja tästä maasta tulee teidän omaisuuttanne HERRAN edessä.

²³ Mutta jos ette näin tee, niin tietäkää, että te teette syntiä HERRAA vastaan, ja saatte olla varmat, että syntinne tavoittaa teidät.

²⁴ Rakentakaa siis kaupunkeja vaimojanne ja lapsianne varten ja aitauksia lampaillenne ja vuohillenne. Tehkää, mitä olette sanoneet.”

²⁵ Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat Moosekselle: ”Palvelijasi tekevät niin kuin herramme käskee.

²⁶ Lapsemme, vaimomme, karjamme ja kaikki eläimemme jääkööt tänne Gileadin kaupunkeihin,

²⁷ mutta palvelijasi lähtevät HERRAN edessä taisteluun, jokainen sotaan varustettuna, niin kuin herramme sanoi.”

²⁸ Mooses antoi heistä käskyn pappi Eleasarille ja Joosualle, Nuunin pojalle, sekä Israelin heimojen perhekuntapäämiehille.

²⁹ Mooses sanoi heille: ”Jos gaadilaiset ja ruubenilaiset lähtevät teidän kanssanne HERRAN edessä Jordanin yli, jokainen taisteluun varustettuna, ja te saatte maan vallatuksi, niin antakaa Gileadin maa heille maaomaisuudeksi.

³⁰ Jos he sen sijaan eivät varustaudu ja lähde teidän kanssanne sinne, heidän on otettava maaomaisuutensa teidän keskuudestanne Kanaaninmaassa.”

³¹ Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat: ”Mitä HERRA on puhunut palvelijoillesi, sen me teemme.

³² Me lähdemme HERRAN edessä Kanaaninmaahan sotaan varustettuina, mutta meidän perintöomaisuutemme on Jordanin tällä puolella.”

³³ Silloin Mooses antoi heille, gaadilaisille ja ruubenilaisille sekä Joosefin pojan Manassen heimon toiselle puolelle, amorilaisten kuninkaan Siihonin valtakunnan ja Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan kaupunkeineen ja niiden ympärillä olevine alueineen.

³⁴ Niinpä gaadilaiset rakensivat Diibonin, Atarotin, Aroerin,

³⁵ Atrot-Soofanin, Jaeserin, Jogbehan,

³⁶ Beet-Nimran ja Beet-Haaranin linnoitetuiksi kaupungeiksi sekä lammastarhoja.

³⁷ Ruubenilaiset rakensivat Hesbonin, Elalen ja Kirjataimin,

³⁸ Nebon ja Baal-Meonin, joiden nimet muutettiin, sekä Sivman. He antoivat uudet nimet rakentamilleen kaupungeille.

³⁹ Manassen pojan Maakirin jälkeläiset lähtivät Gileadiin, valloittivat sen ja karkottivat amorilaiset, jotka asuivat siellä.

⁴⁰ Mooses antoi Gileadin Maakirille, Manassen pojalle, ja tämä asettui sinne asumaan.

⁴¹ Jaair, Manassen poika, lähti liikkeelle ja valloitti gileadilaisten leirikylät ja antoi niille nimen Havvot-Jaair .

⁴²Noobah meni ja valloitti Kenatin ja sitä ympäröivät kylät ja antoi sille oman nimensä mukaan nimen Noobah.

4. Mooseksen 33

Luettelo Israelin leiripaikoista

¹Nämä matkat israelilaiset kulkivat sen jälkeen, kun he olivat lähteneet Egyptistä osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla.

²Mooses kirjoitti HERRAN käskyn mukaan muistiin paikat, joista he lähtivät kullekin matkaosuudelle. Nämä olivat israelilaisten matkat heidän lähtöpaikkojensa järjestyksen mukaan:

³He lähtivät liikkeelle Ramseksessä ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen kuukauden viidentenätoista päivänä. Israelilaiset lähtivät matkaan voittoisin mielin pääsiäisen jälkeisenä päivänä kaikkien egyptiläisten nähden.

⁴Egyptiläiset hautasivat silloin esikoisiaan, jotka HERRA oli surmannut heidän keskuudestaan. HERRA tuomitsi heidän jumalansa.

⁵Israelilaiset siis lähtivät Ramseksessä ja leiriytyivät Sukkotiin.

⁶Sitten he lähtivät Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, joka on autiomaan reunassa.

⁷He lähtivät Eetamista ja palasivat takaisinpäin Pii-Hahirotiin, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leiriytyivät Migdolin kohdalle.

⁸Pii-Hahirota lähdettyään he kulkivat meren poikki autiomaahan. Sitten he vaelsivat kolmen päivän matkan Eetamin autiomaassa ja leiriytyivät Maaraan.

⁹He lähtivät Maarasta, tulivat Eelimiin ja leiriytyivät sinne. Eelimissä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmupuuta.

¹⁰Eelimistä lähdettyään he leiriytyivät Kaislameren rannalle.

¹¹Lähdettyään Kaislameren rannalta he leiriytyivät Siinin autiomaahan.

¹²He lähtivät Siinin autiomaasta ja leiriytyivät Dofkaan.

- ¹³ Dofkasta lähdettyään he leiriytyivät Aalukseen.
- ¹⁴ Aaluksesta lähdettyään he leiriytyivät Refidimiin. Siellä ei ollut kansalle vettä juotavaksi.
- ¹⁵ He lähtivät Refidimistä ja leiriytyivät Siinain autiomaahan.
- ¹⁶ He lähtivät Siinain autiomaasta ja leiriytyivät Kibrot-Hattaavaan.
- ¹⁷ Kibrot-Hattaavasta lähdettyään he leiriytyivät Haserotiin.
- ¹⁸ Sitten he lähtivät Haserotista ja leiriytyivät Ritmaan.
- ¹⁹ He lähtivät Ritmasta ja leiriytyivät Rimmon-Peretsiin.
- ²⁰ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Libnaan.
- ²¹ Libnasta lähdettyään he leiriytyivät Rissaan.
- ²² He lähtivät Rissasta ja leiriytyivät Kehelataan.
- ²³ He lähtivät Kehelatasta ja leiriytyivät Seferinvuoren juurelle.
- ²⁴ He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Haradaan.
- ²⁵ Haradasta he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Makhelotiin.
- ²⁶ Makhelotista lähdettyään he leiriytyivät Tahatiin.
- ²⁷ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Tarahiin.
- ²⁸ Tarahista lähdettyään he leiriytyivät Mitkaan.
- ²⁹ He lähtivät Mitkasta ja leiriytyivät Hasmonaan.
- ³⁰ He lähtivät Hasmonasta ja leiriytyivät Mooserotiin.
- ³¹ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Bene-Jaakaniin.
- ³² Bene-Jaakanista he kulkivat Hoor-Haggidgadiin ja leiriytyivät sinne.
- ³³ Lähdettyään Hoor-Haggidgadista he leiriytyivät Jotbataan.
- ³⁴ He lähtivät Jotbatasta ja leiriytyivät Avronaan.
- ³⁵ Avronasta lähdettyään he leiriytyivät Etsjon-Geberiin.
- ³⁶ Sieltä lähdettyään he leiriytyivät Tsiinin autiomaahan Kaadekseen.

³⁷He lähtivät Kaadeksesta ja leiriytyivät Hoorinvuoren juurelle, Edomin maan rajalle.

³⁸Pappi Aaron nousi Hoorinvuorelle HERRAN käskyn mukaan ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennen kuun ensimmäisenä päivänä.

³⁹Aaron oli sadankahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen kuollessaan Hoorinvuorella.

⁴⁰Kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Kanaaninmaan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta.

⁴¹Israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta ja leiriytyivät Salmonaan.

⁴²He lähtivät Salmonasta ja leiriytyivät Puunoniin.

⁴³Puunonista lähdettyään he leiriytyivät Oobotiin.

⁴⁴Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Iije-Abarimiin Mooabin rajalle.

⁴⁵He lähtivät Iijimistä ja leiriytyivät Diibon-Gaadiin.

⁴⁶Diibon-Gaadista lähdettyään he leiriytyivät Almon-Diblataimiin.

⁴⁷He lähtivät Almon-Diblataimista ja leiriytyivät Abarimin vuoristoon vastapäätä Neboa.

⁴⁸Abarimin vuoristosta lähdettyään he leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin rantaan Jerikon kohdalle.

⁴⁹Mooabin arolla Jordanin rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista Aabel-Sittimiin asti.

Määräyksiä Kanaaninmaan valloittamisesta

⁵⁰HERRA puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa. Hän sanoi:

⁵¹”Puhu israelilaisille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaaninmaahan,

⁵² karkottakaa tieltänne kaikki maan asukkaat ja hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa ja valetut kuvansa ja tuhotkaa kaikki heidän uhrikukkulansa.

⁵³ Ottakaa maa haltuunne ja asukaa siinä, sillä minä olen antanut teille tuon maan perinnöksi.

⁵⁴ Jakakaa maa arvalla perinnöksi sukujenne kesken. Antakaa suuremmalle suvulle suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kunkin tulee saada perintöosansa siitä, mihin arpa sen hänelle määrää. Jakakaa maa keskenänne isienne heimojen mukaan.

⁵⁵ Mutta jos ette karkota maan asukkaita tieltänne, tulee niistä, jotka te jätätte jäljelle, okaita teidän silmiinne ja piikkejä kylkiinne, ja he ahdistavat teitä maassa, jossa asutte.

⁵⁶ Silloin minä teen teille sen, mitä aioin tehdä heille.”

4. Mooseksen 34

Luvatun maan rajat

¹ HERRA puhui Moosekselle:

² ”Anna israelilaisille tämä käsky. Kun te tulette Kanaaninmaahan, maahan, jonka te saatte perintöosaksenne, sen rajat olkoot nämä:

³ Eteläisenä rajananne on Tsiinin autiomaan Edomin rajalla. Eteläinen rajanne lähtee Suolameren päästä itäpuolelta.

⁴ Etelärajanne kääntyy Skorpionisolaan, kulkee Tsiiniin, sieltä Kaades-Barnean eteläpuolelle ja edelleen Hasar-Addariin, josta se kulkee Asmoniin.

⁵ Asmonista raja kääntyy Egyptin purolle ja päättyy mereen.

⁶ Läntisenä rajananne on Suurimeri. Se on teidän läntinen rajanne.

⁷ Tämä on teidän pohjoinen rajanne: Merkitkää raja Suurestamerestä Hoorinvuoreen.

⁸ Hoorinvuoresta merkitkää raja Hamatin tienhaaraan. Raja päättyy Sedadiin.

⁹ Sieltä raja lähtee Sifroniin ja päättyy Hasar-Eenaniin. Tämä on teidän pohjoinen rajanne.

¹⁰ Merkitkää itäinen rajanne Hasar-Eenanista Sefamiin.

¹¹ Sefamista raja laskeutuu Riblaan, itään päin Ainista, ja sieltä raja laskeutuu edelleen, kunnes koskettaa vuoriselännettä Kinneretinjärven itäpuolella.

¹² Raja laskeutuu sieltä Jordaniin ja päättyy Suolamereen. Tämä on teidän maanne sitä ympäröivine rajoineen.”

¹³ Mooses käski israelilaisia näin: ”Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne ja jonka HERRA määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puolelle heimolle.

¹⁴ Ruubeniلاisten heimo perhekunnittain, gaadilaisten heimo perhekunnittain ja toinen puoli Manassen heimoa ovat näet jo ottaneet haltuun perintöösansa.

¹⁵ Nämä kaksi ja puoli heimoa ovat ottaneet perintöösansa Jordanin tältä puolelta, Jerikosta itään, auringonnousuun päin.”

Maan jakajiksi asetetut miehet

¹⁶ HERRA puhui Moosekselle:

¹⁷ ”Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika,

¹⁸ sekä kustakin heimosta yksi ruhtinas, jonka te valitsette jakamaan maata.

¹⁹ Nämä ovat niiden miesten nimet: Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika,

²⁰ simeonilaisten heimosta Samuel, Ammihudin poika,

²¹ Benjaminin heimosta Elidad, Kislonin poika,

²² daanilaisten heimosta ruhtinas Bukki, Joglin poika,

- ²³ joosefilaisista Manassen heimoon kuuluva ruhtinas Hanniel, Eefodin poika,
²⁴ ja efraimilaisten heimosta ruhtinas Kemuel, Siftanin poika,
²⁵ sebulonilaisten heimosta ruhtinas Elisafan, Parnakin poika,
²⁶ isaskarilaisten heimosta ruhtinas Paltiel, Assanin poika,
²⁷ asserilaisten heimosta ruhtinas Ahihud, Selomin poika,
²⁸ ja naftalilaisten heimosta Pedahel, Ammihudin poika.”
²⁹ Nämä miehet HERRA määräsi jakamaan israelilaisille Kanaaninmaan.

4. Mooseksen 35

Leeviläisten kaupungit

- ¹ HERRA puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa. Hän sanoi:
- ² ”Käske israelilaisten antaa perintöösistaan kaupunkeja leeviläisten asuttaviksi ja laidunmaata kaupunkien ympäriltä.
- ³ Näistä kaupungeista tulee heille asuinpaikkoja, ja niiden laidunmaat ovat heidän juhtiaan, karjaansa ja kaikkia muita eläimiään varten.
- ⁴ Kaupunkien laidunmaiden, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee ulottua joka suuntaan tuhat kyynärää kaupungin muurista ulospäin.
- ⁵ Mitatkaa kaupungin ulkopuolelta kaksituhatta kyynärää itään, kaksituhatta kyynärää etelään, kaksituhatta kyynärää länteen ja kaksituhatta kyynärää pohjoiseen päin, kaksituhatta kyynärää joka suuntaan. Kaupunki olkoon keskellä. Tällaisia tulee leeviläisten kaupunkien laidunmaiden olla.
- ⁶ Kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, kuuden tulee olla turvakaupunkeja. Ne teidän on määrättävä pakopaikaksi tappajalle. Niiden lisäksi teidän on annettava neljäkymmentäkaksi kaupunkia.
- ⁷ Kaikkiaan kaupunkeja ja niiden laidunmaita, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee olla neljäkymmentäkahdeksan.

⁸ Israelilaisten omistamista maista on otettava useampia kaupunkeja niiltä heimoilta, joilla niitä on paljon, ja vähemmän niiltä, joilla on vähän. Jokaisen heimon tulee antaa leeviläisille kaupunkeja saamansa perintöosan suuruuden mukaan.”

Turvakaupungit

⁹ HERRA puhui Moosekselle:

¹⁰ ”Sano israelilaisille: Kun te menette Jordanin yli Kanaaninmaahan,

¹¹ määrätkää itsellenne kaupunkeja, joista tulee teille turvakaupunkeja. Niihin voi paeta tappaja, joka on vahingossa surmannut jonkun.

¹² Nämä kaupungit olkoot teille turvapaikkana verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, ennen kuin hän on ollut seurakunnan edessä tuomittavana.

¹³ Kaupunkeja, jotka teidän on annettava turvakaupungeiksi, tulee olla kuusi.

¹⁴ Teidän on annettava Jordanin tältä puolelta kolme kaupunkia ja Kanaaninmaasta kolme kaupunkia, ja niistä tulee turvakaupunkeja.

¹⁵ Nämä kuusi kaupunkia ovat turvapaikkana israelilaisille ja keskuudessanne asuvalle muukalaiselle ja väliaikaiselle asukkaalle. Niihin voi paeta jokainen, joka surmaa vahingossa jonkun.

¹⁶ Mutta jos joku lyö rautaesineellä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

¹⁷ Jos jollakin on kädessään kivi, jolla voi tappaa, ja hän lyö sillä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

¹⁸ Tai jos joku lyö toista kädessään olevalla puuesineellä, jolla voi tappaa, ja toinen kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

¹⁹ Verenkostaja surmatkoon murhaajan. Hän voi surmata murhaajan, kun tapaa tämän.

²⁰ Jos joku lyö vihastuksissaan toista tai heittää väijyksistä jollakin ja tuo ihminen kuolee

²¹ tai jos joku vihaa kantaen lyö jotakuta nyrkillään ja tämä kuolee, lyöjä on surmattava, sillä hän on murhaaja. Verenkostaja voi surmata murhaajan tavatessaan hänet.

²² Mutta jos joku vahingossa, ilman vihamielisyyttä, satuttaa toista tai heittää jonkin esineen hänen päälleen väijymättä häntä

²³ tai jos hän huomaamattaan pudottaa toisen päälle sellaisen kiven, joka voi aiheuttaa kuoleman, ja tuo ihminen kuolee, eikä kuoleman aiheuttaja ollut hänen vihamiehensä eikä tarkoittanut vahingoittaa häntä,

²⁴ seurakunnan on ratkaistava tappajan ja verenkostajan välit näiden säädösten mukaan.

²⁵ Seurakunnan tulee vapauttaa tappaja verenkostajan käsistä ja viedä hänet takaisin turvakaupunkiin, johon hän alun perin pakeni. Hänen on asuttava siellä pyhällä öljyllä voidellun ylimmäisen papin kuolemaan asti.

²⁶ Jos tappaja poistuu sen turvakaupungin alueelta, johon hän on paennut,

²⁷ ja verenkostaja kohtaa tappajan hänen turvakaupunkinsa alueen ulkopuolella ja surmaa hänet, verenkostaja ei joudu vastuuseen veren vuodattamisesta,

²⁸ sillä tappajan olisi pitänyt pysyä turvakaupungissaan ylipapin kuolemaan asti. Ylipapin kuoltua tappaja saa kuitenkin palata perintömaalleen.

²⁹ Nämä säännöt teidän on pidettävä lakina kautta sukupolvienne kaikissa asuinpaikoissanne.”

Tappajan rankaiseminen

³⁰ ”Jokainen murhaaja, jokainen, joka lyö toisen kuoliaaksi, on surmattava todistajien antaman todistuksen perusteella. Yhden todistajan todistuksen perusteella ei kuitenkaan saa surmata ketään.

³¹ Älkää ottako vastaan lunastusmaksua murhaajalta, joka ansaitsee kuoleman. Hänet on surmattava.

³² Älkää myöskään ottako vastaan lunastusmaksua turvakaupunkiin paenneelta, joka tahtoi palata asumaan omalle maalleen ennen papin kuolemaa.

³³ Älkää saastuttako maata, jossa te asutte. Veri näet saastuttaa maan, eikä maalle voi toimittaa sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu, paitsi sen verellä, joka veren on vuodattanut.

³⁴ Älkää siis saastuttako maata, jossa te asutte ja jonka keskellä minä asun, sillä minä, HERRA , asun israelilaisten keskellä.”

4. Mooseksen 36

Lisämääräyksiä tyttärien perintöosuudesta

¹ Joosefin jälkeläisiin kuuluvan Gileadin, Maakirin pojan, Manassen pojanpojan, suvun perhekuntapäämiehet tulivat Mooseksen ja ruhtinaiden, israelilaisten perhekuntapäämiesten eteen ja puhuivat heille.

² He sanoivat: ” HERRA käski sinun jakaa sen maan arvalla israelilaisille perintöosiksi, ja sinä sait käskyn HERRALTA antaa veljemme Selofhadin perintöosan hänen tyttärilleen.

³ Jos he kuitenkin joutuvat vaimoiksi joillekin muiden israelilaisten heimojen pojista, heidän perintöosansa siirtyy pois meidän isiemme perintöosasta ja tulee lisätyksi sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät. Näin meidän perintöosamme pienenee.

⁴ Israelilaisten riemuvuoden tullessa heidän perintöosansa lisätään sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät, mutta meidän isiemme heimon perintöosasta heidän perintöosansa jää puuttumaan.”

⁵ Silloin Mooses antoi israelilaisille HERRAN käskystä tämän säädöksen: ”Joosefilaisten heimo puhuu oikein.

⁶ HERRA säätää Selofhadin tyttäristä tällaisen säädöksen: He voivat mennä vaimoksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoksi johonkin isänsä heimon sukuun.

⁷ Näin israelilaisten perintöosa ei siirry heimosta toiseen. Jokaisen israelilaisen tulee säilyttää isiensä heimon perintöosa.

⁸ Jokaisen tyttären, joka perii israelilaisten heimojen perintömaita, on mentävä vaimoksi jollekin isänsä heimoon kuuluvalle miehelle, että israelilaiset saisivat periä kukin isiensä perintömaita.

⁹ Näin perintömaa ei siirry heimosta toiseen, ja jokainen israelilainen heimo säilyttää oman perintöosansa.”

¹⁰ Selofhadin tyttäret tekivät aivan niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt:

¹¹ Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät vaimoiksi setiensä pojille.

¹² He menivät vaimoiksi Joosefin pojan Manassen poikien sukuihin, ja niin heidän perintöosansa jäi heidän isänsä suvun haltuun.

¹³ Nämä ovat ne käskyt ja säädökset, jotka HERRA antoi Mooseksen kautta israelilaisille Mooabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa.

5. Mooseksen

5. Mooseksen 1

MOOSEKSEN ENSIMMÄINEN PUHE Mooses muistuttaa Jumalan lupauksesta

¹Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille autiomaassa Jordanin idänpuoleisella tasangolla Suufia vastapäätä, Paaranin, Toofelin, Laabanin, Haserotin ja Dii-Saahabin seuduilla.

²Hoorebilta on Seirin vuoriston kautta yhdentoista päivän matka Kaades-Barneaan.

³Neljännenkymmenennen vuoden yhdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä HERRA oli käskennyt hänen puhua.

⁴Tämä tapahtui sen jälkeen, kun hän oli lyönyt Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka hallitsi Hesbonissa, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa ja Edreissä.

⁵Jordanin itäpuolella, Mooabin maassa, Mooses alkoi selittää tätä opetusta. Hän sanoi:

⁶” HERRA , meidän Jumalamme, puhui meille Hoorebilla: ”Te olette jo kyllin kauan viipyneet tämän vuoren vaiheilla.

⁷Kääntykää ja lähtekää liikkeelle. Menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkien heidän naapuriensa luo tasangolle, vuoristoon, alankomaahan, Negeviin ja meren rannikolle. Menkää kanaanilaisten maahan ja Libanoniin ja aina suurelle virralle, Eufratvirralle, saakka.

⁸Katso, minä olen antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka HERRA on valalla vannoen luvannut antaa teidän isillenne Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille ja heidän jälkeläisilleen.”

Mooses asettaa kansalle päämiehiä

⁹”Siihen aikaan minä sanoin teille: ”Minä en jaksa kantaa teitä yksin.

¹⁰ HERRA, teidän Jumalanne, on tehnyt teidät monilukuisiksi, ja teitä on tänä päivänä yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla.

¹¹ Lisätköön HERRA , teidän isienne Jumala, teidän lukunne vielä tuhatkertaiseksi ja siunatkoon teitä, niin kuin hän on teille puhunut.

¹² Mutta kuinka minä voin yksin kantaa sitä kuormaa ja taakkaa, joka minulla on teistä ja teidän riidoistanne?

¹³ Tuokaa tänne jokaisesta heimostanne viisaita, taitavia ja tunnettuja miehiä, niin minä asetan heidät teidän johtajiksenne.'

¹⁴ Te vastasitte minulle: 'Se, mitä sinä ehdotat tehtäväksi, on oikein.'

¹⁵ Silloin minä otin teidän heimojenne johtomiehiä, viisaita ja tunnettuja miehiä, ja asetin heidät teidän päälliköiksenne, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi heimojenne johtoon.

¹⁶ Minä annoin silloin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa veljiänne heidän riita-asioissaan ja tuomitkaa oikeudenmukaisesti jokainen veljen välinen asia ja jokainen veljen ja muukalaisen välinen asia.

¹⁷ Älkää olko puolueellisia tuomitessanne, vaan kuunnelkaa yhtä hyvin alhaista kuin ylhäistäkin . Älkää pelätkö ketään, sillä tuomio on Jumalan. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun kuultavakseni.'

¹⁸ Minä annoin silloin teille ohjeet kaikesta, mitä teidän oli tehtävä."

Kansa kapinoi Kaades-Barneassa

¹⁹ "Sitten me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme HERRAN , meidän Jumalamme, meille antaman käskyn mukaan amorilaisten vuoriston tietä koko sen suuren ja pelottavan autiomaan halki, jonka te olette nähneet. Kun tulimme Kaades-Barneaan,

²⁰ minä sanoin teille: 'Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon, jonka HERRA , meidän Jumalamme, antaa meille.

²¹ Tietäkää, että HERRA , teidän Jumalanne, on antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa se omaksenne, niin kuin HERRA , teidän isienne Jumala, on teille puhunut. Älkää pelätkö älkääkään kauhistuko.'

²² Te tulitte silloin kaikki minun luokseni ja sanoitte: 'Lähetäkäämme miehiä edellämme, että he tutkisivat puolestamme maata ja toisivat meille tietoja tiestä, jota meidän on sinne kuljettava, ja kaupungeista, joihin menemme.'

²³ Tämä oli mielestäni hyvä ajatus, ja minä otin keskuudestanne kaksitoista miestä, yhden jokaisesta heimosta.

²⁴ He lähtivät matkaan, nousivat vuoristoon ja tulivat Rypälelaaksoon. Vakoiltuaan maata

²⁵ he ottivat mukaansa maan hedelmiä ja toivat meille. He tekivät meille selkoa matkastaan ja sanoivat: 'Maa, jonka HERRA , meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä.'

²⁶ Te ette kuitenkaan tahtoneet lähteä sinne, vaan kapinoitte HERRAN , teidän Jumalanne, käskyä vastaan.

²⁷ Te napsitte teltoissanne ja sanoitte: ' HERRA vihaa meitä. Siksi hän toi meidät pois Egyptin maasta antaakseen meidät amorilaisten käsiin ja tuhotakseen meidät.

²⁸ Mihin olemmekaan menossa! Veljemme ovat saaneet sydämemme raukeamaan sanoessaan: Siellä on meitä suurempi ja kookkaampi kansa sekä suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkeja. Me näimme siellä anakilaisiakin .'

²⁹ Minä vastasin teille: 'Älkää kauhistuko älkääkään pelätkö heitä.

³⁰ HERRA , teidän Jumalanne, kulkee teidän edellänne. Hän itse taistelee teidän puolestanne, aivan niin kuin hän taisteli puolestanne Egyptissä teidän silmienne nähden.

³¹Te olette myös nähneet autiomaassa, kuinka HERRA , teidän Jumalanne, on kantanut teitä niin kuin mies poikaansa koko sen matkan, jonka te olette kulkeneet, kunnes tulitte tähän paikkaan.’

³²Tästäkään huolimatta te ette ole uskoneet HERRAAN , teidän Jumalaanne,
³³joka on kulkenut tiellä teidän edellänne, yöllä tullessa ja päivällä pilvessä, etsiäkseen teille leiripaikkaa ja osoittaakseen teille tien, jota teidän on kuljettava.”

Herra rankaisee Israelia

³⁴”Kun HERRA kuuli teidän puheenne, hän vihastui ja vannoi:

³⁵’Totisesti, ei yksikään näistä miehistä, tästä pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka minä olen vannonut antavani teidän isillenne,

³⁶ei kukaan paitsi Kaaleb, Jefunnen poika. Hän saa sen nähdä. Hänelle ja hänen lapsilleen minä annan sen maan, johon hän on jalallaan astunut, koska hän on seurannut koko sydäimestään HERRAA .’

³⁷HERRA vihastui myös minuun teidän vuoksenne ja sanoi: ’Sinäkään et sinne pääse.

³⁸Mutta Joosua, Nuunin poika, joka palvelee sinua, saa mennä sinne. Vahvista häntä, sillä hän on jakava sen maan Israelille perintöosiksi.

³⁹Myös teidän lapsenne, joiden te sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, teidän lapsenne, jotka eivät vielä erota hyvää pahasta, pääsevät sinne. Heille minä annan sen maan, ja he saavat ottaa sen omakseen.

⁴⁰Mutta te, kääntykää takaisin ja lähtekää autiomaahan Kaislameren tietä.”

Horman tappio

⁴¹”Silloin te vastasitte minulle: ’Me olemme tehneet syntiä HERRAA vastaan. Me lähdemme taistelemaan, aivan niin kuin HERRA , meidän Jumalamme, on meitä käskenyt.’ Ja te vyöttäydyitte kaikki sota-aseisiinne ja lähditte yltiöpäisesti nousemaan vuoristoon.

⁴² Mutta HERRA sanoi minulle: 'Sano heille: Älkää nousko sinne älkääkään lähtekö taisteluun, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä minä en ole teidän keskellänne.'

⁴³ Minä puhuin teille, mutta te ette kuunnelleet, vaan kapinoitte HERRAN käskyä vastaan ja lähditte uhmamielin vuoristoon.

⁴⁴ Silloin vuoristossa asuvat amorilaiset lähtivät teitä vastaan ja ajoivat teitä takaa Seiristä Hormaan asti kuin mehiläisparvi ja löivät teidät perinpohjaisesti.

⁴⁵ Te palasitte ja itkitte HERRAN edessä, mutta HERRA ei kuullut teidän huutoanne eikä kuunnellut teitä,

⁴⁶ ja teidän täytyi jäädä Kaadekseen ja viipyä siellä pitkän aikaa."

5. Mooseksen 2

Edom, Mooab ja Ammon jätetään rauhaan

¹ "Sitten me käännyimme toisaalle ja lähdimme Kaislameren tietä autiomaahan, niin kuin HERRA oli minulle puhunut, ja kiertelimme kauan aikaa Seirin vuoristossa.

² Sitten HERRA sanoi minulle:

³ "Te olette jo kyllin kauan kiertäneet tätä vuoristoa. Lähtekää nyt pohjoista kohti.

⁴ Anna kansalle tämä käsky: Te tulette kulkemaan Seirissä asuvien veljienne, Eesaun jälkeläisten, alueen halki. He pelkäävät teitä, mutta pitäkää silti varanne.

⁵ Älkää ryhtykö taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna teille jalan leveyttäkään heidän maastaan, koska minä olen antanut Seirin vuoriston perinnöksi Eesaulle.

⁶ Ostakaa rahalla heiltä ruokaa syödäksenne ja hankkikaa vesikin rahalla juodaksenne.

⁷Onhan HERRA , sinun Jumalasi, siunannut sinua kaikessa, mitä teet. Hän tuntee vaelluksesi tässä suuressa autiomaassa. Jo neljäkymmentä vuotta on HERRA , sinun Jumalasi, ollut sinun kanssasi, eikä sinulta ole puuttunut mitään.'

⁸Niinpä me lähdimme Seirissä asuvien veljiemme, Eesaun jälkeläisten, luota ja kuljimme tasangon tietä, joka tulee Eelatista ja Esjon-Geberistä. Sitten me käännyimme ja lähdimme kulkemaan Mooabin autiomaan tietä.

⁹HERRA sanoi minulle: 'Älä ahdistaa mooabilaisia äläkä ryhdy taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa heidän maastaan. Minä olen näet antanut Aarin perinnöksi Lootin jälkeläisille.'

¹⁰Siellä asuivat aikaisemmin eemiläiset, suuri ja lukuisa kansa. He olivat yhtä kookkaita kuin anakilaiset,

¹¹ja anakilaisten tavoin heitäkin pidettiin refalaisina, mutta mooabilaiset kutsuivat heitä eemiläisiksi.

¹²Seirissä asuivat aikaisemmin hoorilaiset, mutta Eesaun jälkeläiset ottivat haltuunsa heidän maansa, hävittivät heidät tieltään ja asettuivat asumaan heidän tilalleen. Näin teki myös Israel siinä maassa, jonka HERRA heille antoi.

¹³Herra sanoi: 'Lähtekää nyt liikkeelle ja kulkekaa Seredin joenuoman poikki.' Niin me kuljimme Seredin joenuoman poikki.

¹⁴Aika, joka kului siitä, kun lähdimme Kaades-Barneasta ja ylitimme Seredin joenuoman, oli kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Sinä aikana Israelin leiristä oli hävinnyt koko se sukupolvi, joka oli lähtenyt Egyptistä, kaikki sotakuntoiset miehet, niin kuin HERRA oli heille vannonut.

¹⁵HERRANKÄSI oli heitä vastaan, ja hän hävitti heidät leiristä viimeiseen mieheen.

¹⁶Kun kaikki nuo sotakuntoiset miehet olivat kuolleet kansan keskuudesta viimeistä myöten,

¹⁷ HERRA sanoi minulle:

¹⁸ 'Sinä kuljet nyt Aarin eli Mooabin alueen kautta

¹⁹ ja tulet lähelle ammonilaisten rajaa. Älä kuitenkaan ahdistaa heitä äläkä ryhdy sotaan heitä vastaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa ammonilaisten maasta, koska minä olen antanut sen Lootin jälkeläisten perinnöksi.'

²⁰ Sitäkin pidetään refalaisten maana. Aikaisemmin siellä asuivat refalaiset, joita ammonilaiset kutsuivat samsumilaisiksi.

²¹ Nämä olivat suuri ja lukuisa kansa, yhtä kookkaita kuin anakilaiset, mutta HERRA tuhosi heidät ammonilaisten tieltä. Ammonilaiset karkottivat heidät ja asettuivat asumaan heidän tilalleen.

²² Samalla tavalla Herra oli tehnyt Seirissä asuville Eesaun jälkeläisille, kun hän tuhosi hoorilaiset heidän tieltään. Karkotettuaan hoorilaiset he asettuivat asumaan näiden tilalle, ja siellä he asuvat vielä tänäkin päivänä.

²³ Avvilaiset, jotka asuivat kylissä Gazaan asti ulottuvalla alueella, joutuivat kaftorilaisten tuhoamiksi. Nämä olivat lähtöisin Kaftorista ja asettuivat asumaan avvilaisten tilalle."

Amorilaisten kuningas Siihon voitetaan

²⁴ "Herra sanoi: 'Nouskaa, lähtekää liikkeelle ja menkää Arnonjoen yli. Minä olen antanut sinun valtaasi amorilaisen Siihonin, Hesbonin kuninkaan, ja hänen maansa. Lähde valloittamaan sitä, ryhdy taisteluun häntä vastaan.

²⁵ Tästä päivästä alkaen minä saatan kansat kaikkialla taivaan alla sellaisen kauhun ja pelon valtaan sinun edessäsi, että kun ne kuulevat vaikka vain puhuttavan sinusta, ne pelkäävät ja vapisevat sinun vuoksesi.'

²⁶ Niin minä lähetin sanansaattajat Kedemotin autiomaasta viemään rauhantoivotuksen Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja sanomaan:

²⁷ "Tahtoisimme kulkea maasi kautta. Me kulkisimme koko ajan tietä pitkin, emme poikkeaisi oikealle emmekä vasemmalle.

²⁸ Myy meille rahasta ruokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme. Salli meidän vain kulkea jalkaisin maasi kautta,

²⁹ niin kuin Seirissä asuvat Eesaun jälkeläiset sallivat meidän tehdä, samoin Aarissa asuvat mooabilaiset, kunnes pääsemme Jordanin yli siihen maahan, jonka HERRA , meidän Jumalamme, antaa meille.’

³⁰ Mutta Hesbonin kuningas Siihon ei halunnut päästää meitä kulkemaan maansa kautta, sillä HERRA , sinun Jumalasi, paadutti hänen mielensä ja kovetti hänen sydämensä antaakseen hänet sinun käsiisi, niin kuin sitten tapahtuikin.

³¹ HERRAsanoi minulle: ’Katso, minä olen antanut Siihonin ja hänen maansa sinun käsiisi. Ryhdy valloittamaan hänen maataan ja ota se omaksesi.’

³² Sitten Siihon kaikkine sotajoukkoineen tuli Jahatsiin taistelemaan meitä vastaan.

³³ HERRA , meidän Jumalamme, antoi kuitenkin hänet meidän käsiimme, ja me löimme hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkinsä.

³⁴ Me valtasimme kaikki hänen kaupunkinsa ja vihimme tuhon omaksi jokaisen kaupungin, miehet, naiset ja lapset, jättämättä eloon ainoatakaan.

³⁵ Me ryöstimme itsellemme vain karjan ja valloittamistamme kaupungeista saatavan saaliin.

³⁶ Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson kaupungista aina Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut meiltä turvassa. HERRA , meidän Jumalamme, antoi ne kaikki meidän käsiimme.

³⁷ Vain ammonilaisten maahan sinä et koskenut, et mihinkään, mikä on Jabbokjoen varrella, et vuoriston kaupunkeihin etkä mihinkään muuhun, mistä HERRA , meidän Jumalamme, oli niin määrännyt.”

5. Mooseksen 3

Baasanin kuningas Oog voitetaan

¹”Sitten me käännyimme toisaalle ja kuljimme Baasanin tietä. Silloin Oog, Baasanin kuningas, tuli koko sotaväkinsä kanssa Edreihin taistelemaan meitä vastaan.

²Mutta HERRA sanoi minulle: ’Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käsiisi hänet ja koko hänen kansansa ja maansa. Tee hänelle samoin kuin teit amorilaisten kuninkaalle Siihonille, joka asui Hesbonissa.’

³Niin HERRA , meidän Jumalamme, antoi meidän käsiimme myös Baasanin kuninkaan Oogin ja koko hänen sotaväkinsä, ja me löimme hänet, niin ettei hänen joukoistaan jäänyt eloon ketään.

⁴Me valtasimme siihen aikaan kaikki hänen kaupunkinsa, kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin seudun, Oogin valtakunnan Baasanissa. Ei ollut ainoatakaan kaupunkia, jota emme olisi heiltä vallanneet.

⁵Kaikki nämä kaupungit olivat korkeilla muureilla, porteilla ja salvoilla varustettuja. Lisäksi valtasimme vielä hyvin suuren joukon linnoittamattomia kaupunkeja.

⁶Me vihimme ne tuhon omiksi, niin kuin olimme tehneet Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnalle. Me vihimme tuhon omiksi jokaisessa kaupungissa miehet, naiset ja lapset.

⁷Mutta kaikki eläimet ja kaupungeista saatavan saaliin me ryöstimme itsellemme.

⁸Näin me siihen aikaan valloitimme kahdelta amorilaisten kuninkaalta maan, jota he hallitsivat Jordanin itäpuolella Arnonjoesta Hermoninvuoreen asti.

⁹Siidonilaiset kutsuvat Hermonia Sirjoniksi, kun taas amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi.

¹⁰Me valtasimme kaikki tasangon kaupungit ja koko Gileadin sekä koko Baasanin aina Salkaan ja Edreihin, Baasanissa oleviin Oogin valtakunnan kaupunkeihin, saakka.

¹¹ Vain Baasanin kuningas Oog oli näet enää jäljellä viimeisistä refalaisista. Hänen rautainen vuoteensa on vieläkin ammonilaisten kaupungissa Rabbassa. Se on tavallisella kyynärämitalla mitattuna yhdeksän kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä.”

Jordanin itäpuolelta valloitettu maa jaetaan

¹²”Kun olimme ottaneet omaksemme tämän maan Arnonjoen varrella olevasta Aroerista alkaen sekä puolet Gileadin vuoristosta kaupunkineen, minä annoin sen ruubenilaisille ja gaadilaisille.

¹³ Loput Gileadista ja koko Baasanin, Oogin valtakunnan, minä annoin toiselle puolelle Manassen heimoa. Argobin seutua, koko tuota osaa Baasanista, kutsutaan myös refalaisten maaksi.

¹⁴ Manassen poika Jaair valtasi koko Argobin seudun gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka ja nimesi tämän osan Baasania Jaairin leirikyliksi oman nimensä mukaan. Se nimi niillä on tänäkin päivänä.

¹⁵ Gileadin minä annoin Maakirille.

¹⁶ Ruubenilaisille ja gaadilaisille minä annoin alueen, joka ulottuu Gileadista aina rajana olevan Arnonin jokilaakson keskikohtaan saakka ja toisaalla Jabbokjokeen, ammonilaisten rajaan, saakka,

¹⁷ sekä tasangon, jonka rajana on Jordan Kinneretistä Aromaani mereen, Suolamereen, saakka. Sieltä raja kulkee itään Pisgan rinteiden juurelle.

¹⁸ Silloin minä annoin teille, manasselaisten, ruubenilaisten ja gaadilaisten, tämän käskyn: ’ HERRA , teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan, ja te saatte ottaa sen omaksenne. Kaikkien teidän sotakuntoisten miesten tulee kuitenkin lähteä liikkeelle aseistautuneina israelilaisten veljienne edellä.

¹⁹ Ainoastaan vaimonne, lapsenne ja karjanne – minä tiedän, että teillä on paljon karjaa – jääkööt kaupunkeihinne, jotka minä olen teille antanut.

²⁰ Kun HERRA on antanut rauhan veljillenne, samoin kuin teillekin, ja kun he ovat ottaneet omakseen sen maan, jonka HERRA , teidän Jumalanne, antaa

heille Jordanin länsipuolelta, jokainen teistä saa palata takaisin omistamalleen maalle, jonka minä olen teille antanut.'

²¹Joosualle minä annoin siihen aikaan tämän käskyn: 'Sinä olet omin silmin nähnyt kaiken, mitä HERRA , teidän Jumalanne, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Samalla tavoin HERRA on tekevä kaikille valtakunnille, joihin sinä tunkeudut.

²²Älkää pelätkö niitä, sillä HERRA , teidän Jumalanne, sotii teidän puolestanne.'"

Mooses ei pääse luvattuun maahan

²³"Minä anoin siihen aikaan armoa HERRALTA näillä sanoilla:

²⁴'Herra, HERRA , sinä olet alkanut näyttää palvelijallesi valtasuuruuttasi ja kätesi voimaa. Kuka on se jumala taivaassa tai maan päällä, joka voisi tehdä sellaisia tekoja ja voimallisia töitä kuin sinä?

²⁵Salli minun nyt mennä katsomaan sitä hyvää maata, joka on Jordanin toisella puolella, tuota ihanaa vuoristoa ja Libanonia.'

²⁶Mutta HERRA oli vihastunut minuun teidän tähtenne. Hän ei kuunnellut minua, vaan sanoi minulle: 'Riittää jo! Älä puhu minulle enää tästä asiasta.

²⁷Nouse Pisgan huipulle ja kohota katseesi länteen ja pohjoiseen, etelään ja itään, sillä Jordanin yli sinä et mene.

²⁸Anna ohjeet Joosualle ja vahvista ja rohkaise häntä. Hän kulkee tämän kansan edellä Jordanin yli, ja hän jakaa heille perinnöksi maan, jonka näet.'

²⁹Silloin me jäimme laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria."

5. Mooseksen 4

Jumalan laissa on viisaus ja ymmärrys

¹"Ja nyt, Israel, kuule ne lait ja säädökset, jotka minä teille opetan. Noudattakaa niitä, että eläisitte ja voisitte ottaa omaksenne sen maan, jonka HERRA , teidän isienne Jumala, antaa teille.

² Älkää lisätkö mitään siihen sanaan, jonka minä teille säädän, älkääkä ottako siitä mitään pois, vaan noudattakaa HERRAN , teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä annan teille.

³ Te olette omin silmin nähneet, mitä HERRA teki Baal-Peorin vuoksi. Hävittihän HERRA , teidän Jumalanne, keskuudestanne jokaisen, joka lähti seuraamaan Baal-Peoria.

⁴ Mutta te, jotka riipuitte kiinni HERRASSA , teidän Jumalassanne, olette kaikki elossa vielä tänäkin päivänä.

⁵ Tietäkää, että minä olen opettanut teille lait ja säädökset, niin kuin HERRA , minun Jumalani, käski minua, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne.

⁶ Noudattakaa niitä ja tehkää niiden mukaan, sillä se on muiden kansojen silmissä osoitus teidän viisaudestanne ja ymmärryksestänne. Kun he kuulevat kaikki nämä lait, he sanovat: 'Totisesti, tämä suuri kansa on viisas ja ymmärtäväinen kansa.'

⁷ Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat lähellä sitä niin kuin HERRA , meidän Jumalamme, on lähellä meitä aina, kun me huudamme häntä avuksi?

⁸ Ja minkä muun suuren kansan lait ja säädökset ovat yhtä vanhurskaat kuin koko tämä opetus, jonka minä tänä päivänä asetan teidän eteenne?

⁹ Ole vain varuillasi ja pidä tarkasti huoli siitä, ettet unohda asioita, jotka olet nähnyt, ja etteivät ne lähde sydäimestäsi koko elinaikanasi vaan että teet ne tiettäviksi lapsillesi ja lastesi lapsille.

¹⁰ Muista päivä, jona seisoi HERRAN , sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla, kun HERRA sanoi minulle: 'Kutsu kansa koolle, niin minä annan heidän kuulla sanani, että he oppisivat pelkäämään minua niin kauan, kuin elävät maan päällä, ja että he opettaisivat lapsensakin siihen.'

¹¹Te tulitte lähemmäksi ja jätte seisomaan vuoren juurelle. Vuori paloi liekeissä, jotka pimeyden ja synkkien pilvien keskellä ulottuivat aina taivaaseen asti.

¹²HERRA puhui teille tulen keskeltä. Te kuulitte sanat, mutta ette nähneet mitään hahmoa, kuulitte vain äänen.

¹³Hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän käski teidän pitää, ne kymmenen käskyä , ja hän kirjoitti ne kahteen kivitaluun.

¹⁴HERRAKäski silloin minun opettaa teille lait ja säädökset, että te noudattaisitte niitä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

¹⁵”Sinä päivänä, jona HERRA puhui teille tulen keskeltä Hoorebilla, te ette nähneet hänestä minkäänlaista hahmoa. Pitäkää siis tarkoin huolta itsestänne,

¹⁶ettette menettelisi kelvottomasti ja tekisi itsellenne veistettyä jumalankuvaa, ette minkään muotoista kuvaa, ette miehen ettekä naisen,

¹⁷ette maan päällä liikkuvan eläimen, ette taivaalla lentävän siivekkään linnun,

¹⁸ette maan matelijan ettekä alhaalla vesissä uivan kalan kuvaa.

¹⁹Kun nostatte katseenne taivaalle ja näette auringon, kuun ja tähdet, kaiken taivaan joukon, älkää antautuko palvomaan ja palvelemaan niitä, sillä HERRA , teidän Jumalanne, on jakanut ne kaikille kansoille koko taivaan alla.

²⁰Onhan HERRA valinnut teidät ja tuonut pois sulatusuunista, Egyptistä, että teistä tulisi hänen omaisuuskansansa, joka te nyt olette.

²¹Mutta HERRA vihastui minuun teidän puheittenne tähden ja vannoi, etten minä saa mennä Jordanin yli enkä pääse siihen hyvään maahan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.

²²Minä kuolen tässä maassa enkä mene Jordanin yli, mutta te menette sen yli ja otatte omaksenne tuon hyvän maan.

²³Pitäkää huoli siitä, ettette unohda HERRAN , teidän Jumalanne, liittoa, jonka hän on tehnyt teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne veistettyä jumalankuvaa, mitään sellaista kuvaa, jota HERRA , teidän Jumalanne, on kieltänyt teitä tekemästä.

²⁴Sillä HERRA , teidän Jumalanne, on kuluttava tuli; hän on kiivas Jumala.”

Tuomio ja paluu Jumalan yhteyteen

²⁵”Kun teille on syntynyt lapsia ja lastenlapsia ja te olette vanhentuneet asuessanne siinä maassa ja jos te silloin menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne veistetyn kuvan, minkä kuvan hyvänsä, ja siten teette pahaa HERRAN , teidän Jumalanne, edessä, niin te vihoitatte hänet.

²⁶Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että silloin te häviätte pian siitä maasta, johon te nyt menette Jordanin yli ottaaksenne sen omaksenne. Te ette saa elää siellä kauan, vaan teidät tosisesti tuhotaan.

²⁷HERRA hajottaa teidät kansojen sekaan, ja teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko niiden kansojen keskuuteen, joiden luo HERRA teidät kuljettaa.

²⁸Siellä te palvelette ihmiskäsin tehtyjä puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule, eivät syö eivätkä tunne hajua.

²⁹Siellä sinä etsit HERRAA , Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun etsit häntä koko sydäimestäsi ja koko sielustasi.

³⁰Kun sinulla on ahdistus ja kun kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, sinä palaat HERRAN , sinun Jumalasi, luo ja olet kuuliainen hänelle.

³¹Sillä HERRA , sinun Jumalasi, on armollinen Jumala. Hän ei hylkää sinua eikä anna sinun tuhoutua. Hän ei unohda isiesi kanssa tekemäänsä liittoa, jonka hän on heille vannomallaan valalla vahvistanut.”

Israelin kansan erityisasema

³²”Kysele menneistä ajoista, jotka ovat olleet ennen sinua. Onko mitään näin suurta tapahtunut tai onko mitään tällaista kuultu missään taivaan alla sen päivän jälkeen, jona Jumala loi ihmiset maan päälle?

³³ Onko mikään kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niin kuin sinä olet kuullut, ja jäänyt eloon?

³⁴Tai onko mikään jumala koettanut mennä ottamaan itselleen kansaa toisen kansan keskuudesta koettelemuksilla, tunnusteoilla ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella sekä suurilla, pelottavilla teoilla, minkä kaiken HERRA , teidän Jumalanne, on sinun nähtesi tehnyt teille Egyptissä?

³⁵Sinun on annettu nähdä se, jotta tietäisit, että HERRA on Jumala eikä muita ole.

³⁶Taivaasta hän antoi sinun kuulla äänensä ojentaakseen sinua, ja maan päällä hän näytti sinulle suuren tulensa. Sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä.

³⁷Koska hän rakasti isiäsi, hän valitsi heidän jälkeläisensä ja vei itse sinut suurella voimallaan pois Egyptistä

³⁸ja karkotti edeltäsi sinua suuremmat ja väkevämmät kansat viedäkseen sinut heidän maahansa ja antaakseen sen sinulle perintöosaksi, niin kuin nyt on tapahtunut.

³⁹Tiedä siis tänä päivänä ja paina sydämeesi, että HERRA on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä eikä toista ole.

⁴⁰Noudata hänen säädöksiään ja käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että sinä ja sinun lapsesi menestyisitte ja eläisitte kauan siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle ainiaaksi.”

Jordanin itäpuolen turvakaupungit

⁴¹Sitten Mooses erotti kolme kaupunkia Jordanin itäpuolelta,

⁴²että niihin voisi paeta sellainen, joka on tappanut toisen vahingossa, tätä ennestään vihaamatta. Hän voisi paeta johonkin näistä kaupungeista ja jäädä eloon.

⁴³Ruubenilaisilla oli turvakaupunkina Beser autiomaan tasangolla, gaadilaisilla Raamot Gileadissa ja manasselaisilla Goolan Baasanissa.

MOOSEKSEN TOINEN PUHE **Lain julistaminen**

⁴⁴Tämä on se opetus, jonka Mooses antoi israelilaisten noudatettavaksi,

⁴⁵ja nämä ne todistukset, lait ja säädökset, jotka Mooses julisti israelilaisille heidän tultuaan Egyptistä

⁴⁶Jordanin itäpuolella vastapäätä Beet-Peoria olevaan laaksoon. Tuo maa oli kuulunut Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka oli hallinnut Hesbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset Egyptistä tultuaan olivat kukistaneet.

⁴⁷He ottivat omakseen Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan, kahden amorilaisten kuninkaan maat, jotka olivat Jordanin itäpuolella

⁴⁸Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista Sioninvuoreen eli Hermoniin saakka,

⁴⁹sekä koko Jordanin itäpuolella olevan tasangon aina Aromaani mereen ja Pisgan rinteiden juurelle asti.

5. Mooseksen 5

Kymmenen käskyä

¹Mooses kutsui Israelin koolle ja sanoi kansalle: ”Kuule, Israel, nämä lait ja säädökset, jotka minä tänä päivänä julistan teille. Painakaa ne mieleenne ja noudattakaa niitä tarkoin.

²HERRA , meidän Jumalamme, teki meidän kanssamme liiton Hoorebilla.

³HERRA ei tehnyt tätä liittoa isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä, kaikkien meidän, jotka nyt elämme.

⁴HERRA puhui kasvokkain teidän kanssanne vuorelta tulen keskeltä.

⁵Minä seisoin silloin HERRAN ja teidän välillänne ilmoittaakseni teille HERRAN sanan, sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Hän sanoi:

⁶Minä olen HERRA , sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

⁷Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

⁸Älä tee itsellesi veistettyä kuvaa äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla.

⁹Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, HERRA , sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin isien pahoista teoista tilille heidän lapsensa kolmanteen ja neljänteen polveen asti, ne, jotka vihaavat minua,

¹⁰mutta osoitan armoani tuhansille , jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

¹¹Älä lausu turhaan HERRAN , sinun Jumalasi, nimeä, sillä HERRA ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu turhaan hänen nimensä.

¹²Pidä huoli siitä, että pyhität lepopäivän, niin kuin HERRA , sinun Jumalasi, on sinua käsenyt.

¹³Kuutena päivänä tee työsi ja toimita kaikki askareesi,

¹⁴mutta seitsemäs päivä on HERRAN , sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi, härkäsi, aasisi tai juhtasi älköönkä alueellasi asuva muukalainen, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä, niin kuin sinäkin.

¹⁵Muista, että olit itse orjana Egyptin maassa ja että HERRA , sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sen tähden HERRA , sinun Jumalasi, käski sinun viettää sapatinpäivää.

¹⁶Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin HERRA , sinun Jumalasi, on sinua käskennyt, että eläisit kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, sinulle antaa.

¹⁷Älä tapa .

¹⁸Älä tee huorin.

¹⁹Älä varasta.

²⁰Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.

²¹Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä himoitse lähimmäisesi taloa tai pelttoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.’

²²Nämä sanat HERRA puhui suurella äänellä koko teidän seurakunnallenne vuorelta tulen ja synkkien pilvien keskeltä eikä lisännyt niihin mitään. Hän kirjoitti sanansa kahteen kivitauluun ja antoi taulut minulle.”

Kansa pyytää Moosesta välittäjäksi

²³”Kun te kuulitte äänen pimeyden keskeltä vuoren leimutessa tulella, te tulitte minun luokseni, kaikki teidän heimojenne päämiehet ja teidän vanhimpanne,

²⁴ja sanoitte: ’Katso, HERRA , meidän Jumalamme, on näyttänyt meille kirkkautensa ja suuruutensa, ja me olemme kuulleet hänen äänensä tulen keskeltä. Tänä päivänä me olemme nähneet, että Jumala puhuu ihmisen kanssa ja kuitenkin ihminen jää henkiin.

²⁵Miksi meidän nyt pitäisi kuolla? Tämä suuri tulihan kuluttaa meidät. Jos me vielä joudumme kuulemaan HERRAN , meidän Jumalamme, ääntä, me kuolemme.

²⁶Onko koskaan kukaan ihminen kuullut elävän Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä ja jäänyt henkiin, niin kuin me?

²⁷Mene sinä siis ja kuuntele, mitä HERRA , meidän Jumalamme, sanoo. Puhu sinä meille kaikki, mitä HERRA , meidän Jumalamme, puhuu sinulle. Me teemme sen mukaan, mitä kuulemme sinulta .’

²⁸HERRA kuuli, mitä te puhuitte, ja hän sanoi minulle: ’Minä kuulin, mitä tämä kansa puhui sinulle. Kaikki, mitä he ovat puhuneet, on oikein.

²⁹Olisipa heillä sellainen sydän, että he aina pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni. Silloin heidän ja heidän lastensa kävisi aina hyvin!

³⁰Mene ja sano heille: Palatkaa teltoilienne.

³¹Seiso sinä kuitenkin tässä minun kanssani. Minä tahdon ilmoittaa sinulle kaikki ne käskyt, lait ja säädökset, jotka sinun on opetettava heille, että he noudattaisivat niitä siinä maassa, jonka minä annan heidän perintömaakseen.’

³²Pitäkää siis huoli, että toimitte niiden mukaan, niin kuin HERRA , teidän Jumalanne, on teitä käsenyt. Älkää poiketko niistä oikealle älkääkä vasemmalle.

³³Kulkekaa kaikessa sitä tietä, jota HERRA , teidän Jumalanne, on käsenyt teidän vaeltaa, että saisitte elää ja menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka saatte omaksenne.”

5. Mooseksen 6

Suurin käsky

¹”Nämä ovat ne käskyt, lait ja säädökset, jotka HERRA , teidän Jumalanne, on käsenyt opettaa teille, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne.

²Minä olen antanut ne teille sitä varten, että te ja myös poikanne ja pojanpoikanne pelkäisitte HERRAA , teidän Jumalaanne, ja noudattaisitte koko elinaikanne kaikkia hänen lakejaan ja säädöksiään ja saisitte elää kauan.

³ Kuule siis, Israel, ja noudata niitä tarkoin, että menestyisit ja lisääntyisit runsaasti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin HERRA , sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

⁴ Kuule, Israel! HERRA , meidän Jumalamme, HERRA on yksi.

⁵ Rakasta HERRAA , sinun Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja kaikella voimallasi.

⁶ Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, olkoot sinun sydämelläsi.

⁷ Teroita niitä lapsillesi ja puhu niistä kotona ollessasi ja tiellä kulkiessasi, makuulle käydessäsi ja ylös noustessasi.

⁸ Sido ne merkiksi käteesi, ja olkoot ne nauhassa otsallasi.

⁹ Kirjoita ne talosi ovenpieliin ja portteihisi.”

Varoitus tottelemattomuudesta ja kehoitus kuuliaisuuteen

¹⁰ ”Kun HERRA , sinun Jumalasi, on vienyt sinut siihen maahan, jonka hän on isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille vannomallaan valalla luvannut antaa sinulle, sinä saat omaksesi suuret ja kauniit kaupungit, joita sinä et ole rakentanut,

¹¹ kaikkea hyvää täynnä olevat talot, joita sinä et ole täyttänyt, kallioon louhitut vesisäiliöt, joita sinä et ole louhinut, ja viinitarhat ja öljypuut, joita sinä et ole istuttanut. Kun sinä sitten saat syödä kylliksesi,

¹² niin pidä huoli, ettet unohda HERRAA , joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

¹³ Pelkää HERRAA , Jumalaasi, palvele häntä ja vanno valasi hänen nimessään.

¹⁴ Älkää lähtekö seuraamaan muita jumalia, ympärillänne asuvien kansojen jumalia,

¹⁵ ettei HERRAN , sinun Jumalasi, viha syttyisi sinua vastaan ja ettei hän hävittäisi sinua maasta, sillä HERRA , sinun Jumalasi, on kiivas Jumala sinun keskelläsi.

¹⁶ Älkää kiusatko HERRAA , teidän Jumalaanne, niin kuin kiusasitte häntä Massassa.

¹⁷ Noudattakaa tarkoin HERRAN , teidän Jumalanne, käskyjä, todistuksia ja säädöksiä, joita hän on käsenyt teidän noudattaa.

¹⁸ Tee sitä, mikä on oikein ja hyvää HERRAN silmissä, että menestyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen hyvän maan, josta HERRA vannoi valan isillesi,

¹⁹ ja että voisit karkottaa tieltäsi kaikki vihollisesi, niin kuin HERRA on puhunut.

²⁰ Poikasi saattaa vastaisuudessa kysyä sinulta: 'Mitä ovat nämä todistukset, lait ja säädökset, joita HERRA , meidän Jumalamme, on käsenyt teidän noudattaa?'

²¹ Vastaa silloin pojillesi: 'Me olimme faraon orjia Egyptissä, mutta HERRA vei meidät väkevällä kädellään pois Egyptistä.

²² HERRA teki Egyptissä meidän silmiemme nähden suuria ja tuhoisia tunnustekoja ja ihmeitä faraoille ja koko hänen hovilleen,

²³ mutta meidät hän toi sieltä pois johdattaakseen meitä ja antaakseen meille maan, josta hän oli vannonut valan isillemme.

²⁴ HERRA käski meidän noudattaa kaikkia näitä säädöksiä ja pelätä HERRAA , meidän Jumalaamme, että aina menestyisimme ja että hän pitäisi meidät elossa, niin kuin tänä päivänä.

²⁵ Jos me tarkoin noudatamme kaikkia näitä käskyjä HERRAN , meidän Jumalamme, edessä, niin kuin hän on meitä käsenyt, se on koituva meille vanhurskaudeksi.'”

5. Mooseksen 7

Kanaanilaiset on hävitettävä

¹”Kun HERRA , sinun Jumalasi, vie sinut maahan, jonka menet ottamaan omaksesi, hän karkottaa edeltäsi monia kansoja: heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän sinua suurempaa ja väkevämpää kansaa.

² HERRA, sinun Jumalasi, antaa ne sinun käsiisi, ja sinä voitat ne. Sinun on vihittävä ne silloin tuhon omiksi. Älä tee liittoa niiden kanssa äläkä osoita niille armoa.

³Älä ryhdy sukulaissuhteisiin heidän kanssaan. Älä anna tyttäriäsi heidän pojilleen äläkä ota heidän tyttäriään vaimoiksi pojillesi,

⁴sillä he käännöttävät sinun poikasi luopumaan minusta, ja niin nämä palvelevat muita jumalia. Silloin HERRAN viha syttyy teitä kohtaan, ja hän tekee teistä pian lopun.

⁵ Tehkää sen sijaan heille näin: hajottakaa heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aseransa ja polttakaa heidän veistetyt jumalankuvansa.

⁶Sillä sinä olet HERRALLE , Jumalallesi, pyhitetty kansa. Sinut on HERRA , sinun Jumalasi, valinnut kaikista maan päällä olevista kansoista, että olisit hänen omaisuuskansansa.”

Israel, Jumalan valittu kansa

⁷”Ei HERRA sen vuoksi mieltynyt teihin ja valinnut teitä, että te olisitte kaikkia muita kansoja lukuisammat, sillä te olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat,

⁸ vaan koska HERRA rakasti teitä ja tahtoi pitää valan, jonka hän oli vannonut teidän isillenne. Sen vuoksi HERRA vei teidät pois väkevällä kädellä ja lunasti teidät orjuuden pesästä, faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä.

⁹Tiedä siis, että HERRA , sinun Jumalasi, hän on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liittonsa ja uskollisuutensa voimassa tuhansiin polviin asti niille, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä,

¹⁰mutta kostaa niille, jotka vihaavat häntä, ja tuhoaa heidät. Hän ei vitkastele, vaan kostaa viipymättä sille, joka vihaa häntä.

¹¹Noudata siis niitä käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, ja toimi niiden mukaan.”

Kuuliaisuuden siunaukset

¹²”Jos noudatat näitä säädöksiä ja toimit tarkoin niiden mukaan, niin HERRA , sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja armonsa voimassa, kuten hän on vannonut isillesi.

¹³Hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja tekee sinusta monilukuisen kansan. Hän siunaa kohtusi hedelmän ja maasi sadon, viljasi, viinisi ja öljysi. Hän siunaa lehmiesi vasikat ja lampaittesi karitsat siinä maassa, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle.

¹⁴Sinä tulet olemaan siunatumpi kuin kaikki muut kansat. Keskuudessanne ei ole yhtään hedelmätöntä miestä tai naista eikä laumoissasi yhtään hedelmätöntä eläintä.

¹⁵HERRApoistaa sinusta kaikki sairaudet. Hän ei anna yhdenkään tuntemistasi Egyptin pahoista taudeista tulla sinuun, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin vihollisiisi.

¹⁶Tuhoa kaikki kansat, jotka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinun valtaasi. Älä sääli niitä äläkä palvele niiden jumalia, sillä ne ovat sinulle ansa.

¹⁷Sanot ehkä sydämessäsi: ’Nämä kansat ovat minua suurempia. Kuinka minä voisin ne karkottaa?’

¹⁸Älä kuitenkaan pelkää niitä! Pidä mielessäsi, mitä HERRA , sinun Jumalasi, teki faraolle ja koko Egyptille.

¹⁹Muista nuo suuret koettelemukset, tunnusteot ja ihmeet, jotka olet omin silmin nähnyt, ja tuo voimallinen käsi ja ojennettu käsivarsi, jolla HERRA , sinun Jumalasi, vei sinut pois Egyptistä. Samalla tavoin HERRA , sinun Jumalasi, tekee kaikille niille kansoille, joita sinä pelkää.

²⁰ HERRA, sinun Jumalasi, lähettää niiden kimppuun myös herhiläisiä, kunnes ne, jotka ovat jäljellä ja piilossa sinulta, on tuhottu.

²¹ Älä kauhistu niitä, sillä HERRA , sinun Jumalasi, joka on keskelläsi, on suuri ja pelottava Jumala.

²² HERRA , sinun Jumalasi, karkottaa nämä kansat sinun edeltäsi vähitellen. Sinä et voi tuhota niitä nopeasti, muuten metsän pedot tulisivat liian lukuisiksi sinun alueellasi.

²³ HERRA, sinun Jumalasi, antaa nuo kansat sinun valtaasi ja saattaa ne suureen sekasortoon, kunnes ne tuhoutuvat.

²⁴ Hän antaa niiden kuninkaat sinun käsiisi, ja sinä hävität heidän nimensä taivaan alta. Ei kukaan kestä sinun edessäsi. Sinä tuhoat heidät viimeiseen mieheen.

²⁵ Polta heidän jumaliensa veistetyt kuvat. Älä himoitse niiden päällysteenä olevaa hopeaa tai kultaa äläkä ota niitä itsellesi, ettet joutuisi niiden vuoksi ansaan. Ne ovat iljetys HERRALLE , sinun Jumalallesi.

²⁶ Älä myöskään vie taloosi mitään iljetystä, ettet tulisi vihityksi tuhon omaksi, niin kuin se. Pidä sellaista iljettävänä ja kauhistavana, sillä se on tuhon omaksi vihitty.”

5. Mooseksen 8

Herra kasvattaa kansaansa

¹”Noudattakaa tarkoin kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että eläisit, lisääntyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen maan, jonka HERRA valalla vannoen on luvannut teidän isillenne.

² Muista koko se tie, jolla HERRA , sinun Jumalasi, on kuljettanut sinua autiomaassa näinä neljänäkymmenenä vuotena nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua sekä tullakseen tuntemaan, mitä sinun sydämessäsi on, tahdotko noudattaa hänen käskyjään vai et.

³ Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää. Hän antoi sinulle syötäväksi mannaa, jota et tuntenut eivätkä isäsikään tunteneet. Näin hän teki sinulle tiettäväksi, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta sanasta, joka lähtee HERRAN suusta.

⁴ Vaatteesi eivät kuluneet yltäsi eivätkä jalkasi turvonneet näinä neljänäkymmenenä vuotena.

⁵ Tiedä siis sydämessäsi, että HERRA , sinun Jumalasi, kasvattaa sinua niin kuin isä kasvattaa poikaansa.

⁶ Noudata HERRAN , sinun Jumalasi, käskyjä, vaella hänen teitään ja pelkää häntä.

⁷ HERRA , sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan, vesipurojen ja lähteiden maahan, jossa vettä kumpuaa maan uumenista laaksoissa ja vuorilla,

⁸ vehnän, ohran, viiniköynnöksen, viikunapuun, granaattiomenapuun, oliiviöljyn ja hunajan maahan.

⁹ Siinä maassa sinun ei tarvitse syödä leipääsi köyhyydessä eikä kärsiä puutetta mistään. Sen maan kivissä on rautaa, ja sen vuorista voit louhia kuparia.”

Varoitus ylpistymisestä

¹⁰ ”Kun sitten olet syönyt kylliksesi, kiitä HERRAA , sinun Jumalaasi, siitä hyvästä maasta, jonka hän on antanut sinulle.

¹¹ Pidä huoli, ettet unohda HERRAA , sinun Jumalaasi, niin että lyöt laimin hänen käskyjään, säädöksiään ja lakejaan, jotka minä tänä päivänä annan sinulle.

¹² Kun olet syönyt kylliksesi ja rakentanut kauniita taloja ja asut niissä

¹³ ja kun karjasi, lampaasi, hopeasi, kultasi ja kaikki muu omaisuutesi lisääntyy,

¹⁴ älä anna sydämesi ylpistyä, niin että unohdat HERRAN , sinun Jumalasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

¹⁵ Hän kuljetti sinua suuressa ja pelottavassa autiomaassa myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien keskellä. Kuivassa ja vedettömässä maassa hän antoi veden virrata sinulle kovasta kalliosta.

¹⁶ Hän ruokki sinua autiomaassa mannalla, jota isäsi eivät tunteneet. Hän teki näin nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua ja lopulta tehdäkseen sinulle hyvää.

¹⁷ Älä ajattele sydämessäsi: 'Omalla voimallani ja vahvoilla käsilläni olen hankkinut itselleni tämän rikkauden.'

¹⁸ Muista sen sijaan HERRAA , sinun Jumalaasi, sillä hän antaa sinulle kyvyn hankkia rikkautta pitääkseen voimassa liittonsa, josta hän vannoi valan sinun isillesi. Se liitto on voimassa yhä tänään.

¹⁹ Jos sinä kuitenkin unohdat HERRAN , sinun Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet ja kumarrat niitä, minä vakuutan sinulle tänä päivänä, että sinä tuhoudut kokonaan.

²⁰ Sinä tuhoudut samalla tavoin kuin ne kansat, jotka HERRA tuhoaa sinun edeltäsi, jos et kuuntele HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä.”

5. Mooseksen 9

Luvattu maa, Jumalan lahja

¹ ”Kuule, Israel! Sinä menet nyt Jordanin yli karkottamaan kansoja, jotka ovat sinua suurempia ja väkevämpiä ja joilla on suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkeja.

² Sinä tunnet anakilaisten suuren ja kookkaan kansan, josta olet kuullut sanottavan: 'Kuka kestää anakilaisten edessä?'

³ Tiedä siis tänä päivänä, että HERRA , sinun Jumalasi, käy itse sinun edelläsi kuin kuluttava tuli. Hän hävittää heidät ja nujertaa heidät sinun edessäsi, ja sinä voit karkottaa ja tuhota heidät nopeasti, niin kuin HERRA on sinulle puhunut.

⁴Kun HERRA , sinun Jumalasi, työntää kansat pois edeltäsi, älä ajattele sydämessäsi: 'Minun vanhurskauteni tähden HERRA on tuonut minut tänne, niin että voin ottaa tämän maan omakseni.' Ei, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden HERRA karkottaa heidät sinun tieltäsi.

⁵Et sinä suinkaan vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan niiden maata omaksesi, vaan noiden kansojen jumalattomuuden tähden HERRA , sinun Jumalasi, karkottaa ne sinun edeltäsi toteuttaakseen sen, mitä HERRA on vannonut sinun isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.

⁶Tiedä siis, ettei HERRA , sinun Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna tätä hyvää maata sinun omaksesi, sillä sinä olet niskurikansa.”

Israel on niskurikansa

⁷”Muista, älä unohda, kuinka sinä vihoitit HERRAN , sinun Jumalasi, autiomaassa. Te olette kapinoineet HERRAA vastaan siitä päivästä alkaen, jona te lähditte Egyptin maasta, aina siihen asti, kun saavuitte tähän paikkaan.

⁸Myös Hoorebilla te vihoititte HERRAN , ja HERRA vihastui teihin, niin että aikoi tuhota teidät.

⁹Kun minä olin noussut vuorelle ottaakseni vastaan kivitaulut, sen liiton taulut, jonka HERRA oli tehnyt teidän kanssanne, minä viivysin vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä juomatta.

¹⁰HERRA antoi minulle kaksi kivitaulua, joihin oli kirjoitettu Jumalan sormella. Niissä olivat kaikki sanat, jotka HERRA oli puhunut teille vuorelta tulen keskeltä seurakunnan ollessa koolla.

¹¹Niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön kuluttua HERRA antoi minulle ne kaksi kivitaulua, liitontaulut.

¹²HERRA sanoi silloin minulle: 'Nouse ja lähe nopeasti alas täältä, sillä kansasi, jonka veit pois Egyptistä, on tehnyt turmiollisen teon. Kovin pian he

ovat poikenneet tieltä, jota minä käskin heidän vaeltaa. He ovat tehneet itselleen valetun jumalankuvan.'

13 HERRAsanoi minulle vielä: 'Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa.

14 Jätä minut rauhaan. Minä tuhoan heidät ja pyyhin pois heidän nimensä taivaan alta, mutta sinusta minä teen heitä väkevämmän ja lukuisamman kansan.'

15 Silloin minä käännysin ja laskeuduin alas vuorelta. Vuori leimusi liekeissä, ja minulla oli ne kaksi liitontaulua käsissäni.

16 Minä näin, että te olitte tehneet syntiä HERRAA , teidän Jumalaanne, vastaan. Te olitte tehneet itsellenne valetun vasikan. Te poikkesitte pian tieltä, jonka HERRA oli teille määrännyt.

17 Silloin minä tartuin molempiin tauluihin, heitin ne käsistäni ja särjin ne teidän nähtenne.

18 Minä heittäydyin HERRAN eteen, kuten ensimmäisellä kerralla, ja olin neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä juomatta kaiken sen synnin tähden, jota te olitte tehneet. Te olitte tehneet sellaista, mikä on paha HERRAN silmissä, ja niin vihoittaneet hänet.

19 Minä näet pelkäsin Herran vihaa ja kiivautta, sillä HERRA oli niin vihastunut teihin, että aikoi tuhota teidät. Mutta HERRA kuuli minua vielä silläkin kertaa.

20 HERRA vihastui myös Aaroniin niin ankarasti, että aikoi tuhota hänet, mutta minä rukoilin silloin myös Aaronin puolesta.

21 Minä otin teidän syntisen tekeleenne, vasikan, poltin sen tullessa, murskasin sen ja jauhoin perusteellisesti, kunnes siitä tuli hienoa kuin tomu. Tomun minä viskasin puroon, joka virtaa vuorelta.

22 Vielä Tabeerassa, Massassa ja Kibrot-Hattaavassakin te yhä uudelleen vihoititte HERRAN .

²³ HERRATAHTOI lähettää teidät matkaan Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja ottakaa omaksenne maa, jonka minä olen teille antanut.' Mutta te kapinoitte HERRAN , teidän Jumalanne, käskyä vastaan, ette uskoneet häntä ettekä kuunnelleet hänen ääntään.

²⁴ Te olette kapinoineet HERRAA vastaan niin kauan kuin olen tuntenut teidät.

²⁵ Niin minä heittäydyin HERRAN eteen ja olin hänen edessään neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, sillä HERRA oli sanonut tuhoavansa teidät.

²⁶ Minä rukoilin HERRAA ja sanoin: Herra, HERRA , älä tuhoa kansaasi ja perintöosaasi, jonka sinä suuruudessasi lunastit ja veit pois Egyptistä väkevällä kädelläsi.

²⁷ Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Jaakobia! Älä katso tämän kansan kovuutta, jumalattomuutta ja syntiä,

²⁸ ettei siinä maassa, josta sinä veit meidät pois, sanottaisi: 'Koska HERRA ei kyennyt viemään heitä siihen maahan, josta oli heille puhunut, ja koska hän vihasi heitä, hän vei heidät autiomaahan surmatakseen heidät siellä.'

²⁹ Ovathan he sinun kansasi ja perintöösasi, jonka sinä veit pois Egyptistä suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi."

5. Mooseksen 10

Uudet laintaulut

¹ "Sitten HERRA sanoi minulle: 'Veistä itsellesi kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nouse vuorelle minun luokseni. Tee myös puinen arkku.

² Minä kirjoitan tauluihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä särjit. Pane taulut arkkuun.'

³ Niin minä tein arkun akasiapuusta, veistin kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nousin vuorelle ne kaksi taulua käsissäni.

⁴ Herra kirjoitti tauluihin saman kuin edelliselläkin kerralla, ne kymmenen käskyä , jotka hän oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, kun seurakunta oli koolla. Sitten HERRA antoi ne minulle.

⁵ Minä käännyin, laskeuduin alas vuorelta ja panin taulut tekemääni arkkuun, niin kuin HERRA oli käskinyt minua, ja siellä ne ovat.”

Leeviläisten valitseminen

⁶”Israelilaiset lähtivät liikkeelle Beerot-Bene-Jaakanista ja vaelsivat Mooseraan. Siellä Aaron kuoli, ja sinne hänet haudattiin. Hänen poikansa Eleasar tuli papiksi hänen tilalleen.

⁷ Sieltä israelilaiset lähtivät Gudgodaan ja Gudgodasta Jotbataan, seudulle, jossa on vesipuroja.

⁸ Siihen aikaan HERRA erotti Leevin heimon kantamaan HERRAN liitonarkkua, seisomaan HERRAN edessä häntä palvelemissa ja siunaamaan hänen nimessään. Näin he ovat tehneet tähän päivään saakka.

⁹ Sen tähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä kanssa. HERRA on hänen perintöosansa, niin kuin HERRA , sinun Jumalasi, on hänelle puhunut.

¹⁰ Minä viivyin vuorella saman ajan kuin edellisellä kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. HERRA kuuli minua vielä silläkin kertaa; hän ei enää tahtonut tuhota sinua.

¹¹ Sitten Herra sanoi minulle: ’Nouse ja lähde kulkemaan kansan edellä, että he menisivät ottamaan omakseen sen maan, jonka minä olen heidän isilleen vannomallani valalla luvannut antaa heille.’”

Herra vaatii kuuliaisuutta

¹²”Ja nyt, Israel, mitä muuta HERRA , sinun Jumalasi, sinulta pyytää kuin että pelkää HERRAA , Jumalaasi, vaellat kaikessa hänen teitään ja rakastat häntä ja palvelet HERRAA , Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi.

¹³Noudata HERRAN käskyjä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että menestyisit.

¹⁴HERRALLE , sinun Jumalallesi, kuuluvat taivaat ja taivaitten taivaat ja maa ja kaikki, mitä siinä on,

¹⁵mutta vain sinun isiisi HERRA mieltyi, ja heitä hän rakasti. Heidän jälkeensä hän on valinnut teidät, heidän jälkeläisensä, kaikkien kansojen joukosta. Tämä on voimassa yhä tänäänkin.

¹⁶Ympärileikatkaa sen tähden sydämenne älkääkä enää niskoitelko,

¹⁷sillä HERRA , teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrojen Herra. Hän on suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä ota lahjuksia.

¹⁸Hän hankkii oikeuden orvolle ja leskelle. Hän rakastaa muukalaista ja antaa hänelle ruuan ja vaatteet.

¹⁹Rakastakaa tekin muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa.

²⁰Pelätkää HERRAA , teidän Jumalaanne, palvelkaa häntä, riippukaa hänessä kiinni ja vannokaa valanne hänen nimessään.

²¹Hän on teidän ylistyksenne aihe, hän on teidän Jumalanne. Hän on tehnyt teidän puolestanne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette nähneet omin silmin.

²²Teidän isiänne oli seitsemänkymmentä, kun he menivät alas Egyptiin, mutta nyt HERRA , sinun Jumalasi, on tehnyt teidät lukuisiksi kuin taivaan tähdet.”

5. Mooseksen 11

Mooses muistuttaa kansaa Herran suurista teoista

¹”Rakastakaa siis HERRAA , Jumalaanne, ja noudattakaa aina hänen määräyksiään, lakejaan, säädöksiään ja käskyjään.

²Tietäkää tänä päivänä, etteivät teidän lapsenne ole kokeneet eivätkä nähneet HERRAN , teidän Jumalanne, antamaa kuritusta, eivät hänen suuruuttaan, hänen voimallista kättään tai ojennettua käsivarttaan,

³eivät hänen tunnustekojaan ja ihmetöitään, jotka hän teki Egyptissä faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maalleen,

⁴eivätkä sitä, mitä hän teki egyptiläisten sotajoukolle, heidän hevosilleen ja vaunuilleen. Hän vyörytti egyptiläisten päälle Kaislameren vedet, kun he ajoivat teitä takaa. HERRA tuhosi heidät, niin ettei heitä enää ole.

⁵Lapsenne eivät ole nähneet myöskään sitä, mitä hän teki teille autiomaassa matkallanne tähän paikkaan,

⁶eivätkä sitä, mitä hän teki Daatanille ja Abiramille, Ruubenin pojan Eliabin pojille, kun maa avasi kitansa koko Israelin kansan keskellä ja nielaisi heidät ja heidän perheensä, telttansa ja kaiken, mitä heillä oli mukanaan.

⁷Te sen sijaan olette omin silmin nähneet kaikki HERRAN tekemät suuret teot.”

Herra antaa kansalleen hyvän maan

⁸”Noudattakaa siis kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, että teistä tulisi vahvoja ja että saisitte haltuunne maan, jota nyt menette ottamaan omaksenne,

⁹ja että eläisitte kauan siinä maassa, jonka HERRA on teidän isillenne vannomallaan valalla luvannut antaa heille ja heidän jälkeläisilleen. Se on maa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

¹⁰Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, ei ole niin kuin Egyptin maa, josta te olette lähteneet ja jota kastelitte jalalla polkien kuin vihannestarhaa, kun olitte kylväneet siihen siemenen.

¹¹Maa, jota menette ottamaan omaksenne, on vuorien ja laaksojen maa, joka juo taivaan sadetta.

¹² Se on maa, josta HERRA , teidän Jumalanne, pitää huolen ja jota HERRAN , teidän Jumalanne, silmät aina tarkkaavat vuoden alusta sen loppuun saakka.

¹³ Jos te siis tarkoin noudatatte minun käskyjäni, jotka minä tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte HERRAA , teidän Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne,

¹⁴ Herra antaa teidän maallenne sateen ajallaan, syyssateen ja kevätsateen. Silloin te saatte korjata viljanne, viininne ja öljynne

¹⁵ ja te saatte syödä kylliksenne. Karjanne syötäväksi hän antaa ruohoa niityillenne.

¹⁶ Pitäkää huoli siitä, ettei sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että käännytte pois palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä.

¹⁷ Jos palvotte niitä, HERRA vihastuu teihin ja sulkee taivaan, niin ettei sadetta tule eikä maa anna satoaan. Silloin te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka HERRA antaa teille.

¹⁸ Painakaa siis nämä minun sanani mieleenne ja sydämeenne. Sitokaa ne merkiksi käteenne, ja olkoot ne nauhassa otsallanne.

¹⁹ Opettakaa ne myös lapsillenne: puhukaa niistä kotona istuessanne, tiellä kulkiessanne, makuulla ollessanne ja ylös noustessanne.

²⁰ Kirjoittakaa ne myös talonne ovenpieliin ja portteihinne,

²¹ että te ja teidän lapsenne saisitte elää kauan siinä maassa, jonka HERRA teidän isillenne vannomallaan valalla lupasi antaa heille niin kauaksi aikaa kuin taivas on maan yllä.

²² Sillä jos te noudatatte tarkoin koko tätä lakia , jonka minä teille annan, ja teette sen mukaan, niin että rakastatte HERRAA , teidän Jumalaanne, vaellatte kaikessa hänen teitään ja riiputte hänessä kiinni,

²³ HERRA karkottaa kaikki nämä kansat teidän edeltänne, ja te saatte periä maan kansoilta, jotka ovat teitä suurempia ja mahtavampia.

²⁴Jokainen paikka, johon jalallanne astutte, on oleva teidän. Teidän alueenne ulottuu autiomaasta, Libanonista ja Eufratvirrasta Länsimereen saakka.

²⁵Kukaan ei kestä teidän edessänne. HERRA saattaa teidän edessänne pelon ja kauhun valtaan koko sen maan, johon te astutte, niin kuin hän on teille puhunut.”

Siunaus ja kirous

²⁶”Katsokaa, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen:

²⁷siunauksen, jos tottelette HERRAN , teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan,

²⁸mutta kirouksen, jos ette tottele HERRAN , teidän Jumalanne, käskyjä vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita ette tunne.

²⁹Kun HERRA , teidän Jumalanne, vie teidät siihen maahan, jota te menette ottamaan omaksenne, niin tehkää Garissiminvuoresta siunauksen ja Eebalinvuoresta kirouksen julistamisen paikka.”

³⁰Ne ovat Jordanin tuolla puolen, lännessä, tasangolla asuvien kanaanilaisten maassa, ja sijaitsevat vastapäätä Gilgalia, Mooren tammiston lähellä.

³¹Te kuljette pian Jordanin poikki mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka HERRA , teidän Jumalanne, antaa teille. Kun olette ottaneet sen omaksenne ja asettuneet sinne asumaan,

³²noudattakaa tarkoin kaikkia niitä lakeja ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä teille annan.”

5. Mooseksen 12

LAIN KÄSKYT JA SÄÄDÖKSET Oikea uhripaikka

¹”Nämä ovat ne lait ja säädökset, joita teidän tulee noudattaa tarkoin siinä maassa, jonka HERRA , teidän isienne Jumala, antaa perintöomaisuudeksenne. Noudattakaa niitä niin kauan kuin elätte maan päällä.

²Hävittäkää perin pohjin kaikki korkeilla vuorilla, kukkuloilla tai minkä tahansa lehtevän puun alla olevat paikat, joissa karkottamanne kansat ovat palvelleet jumaliaan.

³Hajottakaa heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa, polttakaa heidän aseransa, hakatkaa maahan heidän jumaliensa patsaat ja hävittäkää niiden nimet noista paikoista.

⁴Palvellessanne HERRAA , teidän Jumalanne, älkää tehkö niin kuin he,

⁵vaan etsikää se paikka, jonka HERRA , teidän Jumalanne, valitsee teidän heimojenne alueelta asettaakseen sinne nimensä ja asuakseen siellä. Menkää sinne

⁶ja viekää sinne polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne, uhrilahjanne, vapaaehtoiset uhrinne, lupausuhrinne sekä nautojenne ja lampaittenne esikoiset.

⁷Syökää siellä, HERRAN , teidän Jumalanne, edessä ja iloitkaa perheinenne kaikesta, mitä olette saaneet hankittua ja millä HERRA , teidän Jumalanne, on teitä siunannut.

⁸Älkää tehkö niin kuin me täällä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein.

⁹Ettehän te vielä ole päässeet lepoon ettekä siihen perintömaahan, jonka HERRA , teidän Jumalanne, teille antaa.

¹⁰Mutta te saatte mennä Jordanin yli ja asua siinä maassa, jonka HERRA , teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi. Hän antaa teidän päästä rauhaan kaikista ympärillänne olevista vihollisista, ja te saatte asua turvassa.

¹¹ Viekää silloin siihen paikkaan, jonka HERRA , teidän Jumalanne, valitsee nimensä asuinsijaksi, kaikki, mitä minä teille säädän: polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne ja uhrilahjanne, niin myös kaikki parhaat lupausuhrinne, jotka lupaatte HERRALLE .

¹² Iloitkaa siellä, HERRAN , teidän Jumalanne, edessä, te ja teidän poikanne ja tyttärenne, palvelijanne ja palvelijattarenne sekä leeviläiset, jotka asuvat porttienne sisällä. Leeviläisillä ei näet ole osuutta eikä perintöosaa teidän keskuudessanne.

¹³ Pitäkää huoli siitä, ettette uhraa polttouhrejanne missä tahansa paikassa, jonka satutte näkemään,

¹⁴ vaan ainoastaan siinä paikassa, jonka HERRA valitsee jonkin heimonne alueelta. Uhratkaa siellä polttouhrinne ja tehkää kaikki, mitä minä käsken teidän tehdä.”

Teurastus ja veri

¹⁵”Saatte kuitenkin teurastaa karjaa ja syödä lihaa mielin määrin kaikkialla, missä asutte , sen mukaan kuin HERRA , teidän Jumalanne, teitä siunaa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä sitä niin kuin syödään gasellia tai peuraa.

¹⁶ Ainoastaan verta ette saa syödä, vaan teidän on vuodatettava se maahan kuin vesi.

¹⁷ Te ette saa syödä asuinpaikoissanne jyvienne, viininne tai öljynne kymmenyksiä, nautojenne tai lampaittenne esikoisia ettekä mitään lupausuhrejanne tai vapaaehtoisia lahjojanne tai uhrejanne.

¹⁸ Teidän ja teidän poikienne ja tyttärienne, teidän palvelijainne ja palvelijattarienne sekä luonanne asuvien leeviläisten tulee syödä niitä HERRAN , teidän Jumalanne, edessä siinä paikassa, jonka HERRA , teidän Jumalanne, valitsee. Iloitkaa HERRAN , teidän Jumalanne, edessä kaikesta, mitä olette saaneet hankituksi.

¹⁹Pitäkää huoli siitä, ettette jätä osattomaksi leeviläistä, niin kauan kuin elätte maassanne.

²⁰Kun HERRA , teidän Jumalanne, on laajentanut alueenne, niin kuin hän on teille luvannut, ja kun te haluatte syödä lihaa ja sanotte: 'Minä tahdon syödä lihaa', niin syökää lihaa mielin määrin.

²¹Jos se paikka, jonka HERRA , teidän Jumalanne, valitsee asettaakseen sinne nimensä, on liian kaukana teidän alueestanne, niin teurastakaa asuinpaikoissanne, sillä tavoin kuin minä olen teitä käsenyt, nautojanne, lampaianne ja vuohianne, joita HERRA on teille antanut, ja syökää niitä mielin määrin.

²²Te saatte syödä niitä, kunhan vain syötte niitä niin kuin gasellia ja peuraa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä niitä.

²³Mutta pysykää lujina siinä, ettette syö verta, sillä veri on sielu , ettekä te saa syödä sielua lihan mukana.

²⁴Älkää syökö sitä, vaan vuodattakaa se maahan niin kuin vesi.

²⁵Älkää syökö sitä. Kun teette niin kuin on oikein HERRAN silmissä, teidän ja teidän lastenne käy hyvin.

²⁶Pyhittämänne lahjat sekä lupausuhrinne teidän on kuitenkin vietävä siihen paikkaan, jonka HERRA on valinnut.

²⁷Uhratkaa polttouhrinne, sekä liha että veri, HERRAN , teidän Jumalanne, alttarilla. Teurasuhrienne veri valutettakoon HERRAN , teidän Jumalanne, alttarille, mutta lihan te saatte syödä.

²⁸Noudattakaa ja totelkaa kaikkia näitä käskyjä , jotka minä teille annan, että teidän ja lastenne kävisi aina hyvin, kun teette sitä, mikä on hyvää ja oikein HERRAN , teidän Jumalanne, silmissä.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

²⁹” HERRA , teidän Jumalanne, hävittää ne kansat, joiden maan te menette ottamaan omaksenne. Kun te saatte heidän maansa omaksenne ja asetutte siihen asumaan,

³⁰niin varokaa, ettette joudu heidän ansoihinsa, sitten kun heidät on hävitetty teidän edeltänne, ettekä seuraa heidän tapojaan ja etsi heidän jumaliaan kysyen: ’Kuinka nämä kansat palvelivat jumaliaan? Minäkin tahdon tehdä niin.’

³¹Älkää tehkö niin palvellessanne HERRAA , teidän Jumalaanne. Nuo kansat ovat palvellessaan jumaliaan tehneet kaikkea, mitä HERRA inhoaa ja mitä hän vihaa. He ovat polttaneet tullessa jumalilleen jopa omia poikiaan ja tyttäriään.”

5. Mooseksen 13

¹”Pitäkää huoli siitä, että noudatatte kaikkea, mitä minä käsken. Älkää lisätkö siihen mitään älkääkään ottako siitä mitään pois.”

Varoitus vääristä profeetoista ja eksyttäjistä

²”Jos keskuudestanne nousee profeetta tai unennäkijä, joka lupaa teille tunnusteen tai ihmeen,

³ja jos tuo tunnusteko tai ihme tapahtuu ja hän sanoo teille vielä: ’Lähtekäämme seuraamaan ja palvelemaan muita jumalia, joita te ette tunne’,

⁴niin älkää kuunnelko sen profeetan puhetta tai sitä unennäkijää. HERRA , teidän Jumalanne, näet koettelee teitä saadakseen tietää, rakastatteko te HERRAA , teidän Jumalaanne, koko sydämeštänne ja koko sielustanne.

⁵Seuratkaa HERRAA , teidän Jumalaanne, pelätkää häntä ja noudattakaa hänen käskyjään. Olkaa kuuliaisia hänelle, palvelkaa häntä ja riippukaa hänessä kiinni.

⁶Mutta tuo profeetta tai unennäkijä on surmattava, sillä hän on julistanut luopumusta HERRASTA , teidän Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin

maasta ja lunasti teidät orjuuden pesästä. Tuo profeetta tahtoi vietellä teidät pois siltä tieltä, jota HERRA , teidän Jumalanne, käski teidän vaeltaa. Poistakaa paha keskuudestanne.

⁷Vaikka veljesi, oman äitisi poika, tai poikasi, tyttäresi tai sylissäsi oleva vaimosi tai sydänystäväsi yllyttäisi sinua salaa ja sanoisi: 'Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia', joita sinä et tunne eivätkä isäsi tunteneet,

⁸niiden kansojen jumalia, jotka asuvat teidän ympärillänne maan äärestä toiseen, lähellä sinua tai kaukana sinusta,

⁹älä suostu hänen pyyntöönsä äläkä kuuntele häntä. Älä sääli, älä armahda häntä äläkä salaa hänen rikostaan,

¹⁰vaan surmaa hänet. Sinun oma kätesi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan surmaamaan hänet, sitten koko kansan käsi.

¹¹Kivitä hänet kuoliaaksi, sillä hän koetti saada sinut luopumaan HERRASTA , sinun Jumalastasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

¹²Koko Israel saakoon kuulla sen ja pelätköön, niin ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi sellaista pahaa.”

Herrasta luopuneet kaupungit

¹³”Jos kuulet, että jossakin kaupungeistasi, jotka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle asuinpaikoiksi,

¹⁴on keskuudestanne lähtenyt kelvottomia miehiä, jotka johtavat harhaan kaupunkinsa asukkaita sanomalla: 'Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia', jumalia, joita te ette tunne,

¹⁵niin tutki, tiedustele ja kysele asiasta tarkoin. Jos on varmasti totta, että sellainen iljettävä teko on tehty teidän keskuudessanne,

¹⁶sinun on surmattava tuon kaupungin asukkaat miekalla. Vihkikää kaupunki tuhon omaksi ja kaikki, mitä siinä on. Tappakaa sen eläimetkin miekalla.

¹⁷ Kokoa kaikki sieltä saatu saalis keskelle sen toria ja polta sekä kaupunki että kaikki sieltä saatu saalis kokonaisuhrina HERRALLE , sinun Jumalallesi. Tulkoon siitä ikuinen rauniokumpu; älköön sitä koskaan enää rakennettako.

¹⁸ Älköön käsiisi tarttuko mitään tuhon omaksi vihitystä, että HERRA leppyisi palavasta vihastaan, antaisi sinulle armon, säälisi sinua ja tekisi sinusta monilukuisen kansan, niin kuin hän on vannonut isillesi.

¹⁹ Sinun on vain kuunneltava HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä, niin että pidät kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet sitä, mikä on oikein HERRAN , sinun Jumalasi, silmissä.”

5. Mooseksen 14

Kielletyt surumerkit

¹”Te olette HERRAN , teidän Jumalanne, lapsia. Älkää viillelkö ihoanne älkääkä ajako otsapuoltanne kaljuksi vainajan tähden,

²sillä te olette HERRALLE , teidän Jumalallenne, pyhitetty kansa. HERRA on valinnut teidät omaksi kansakseen kaikkien maan päällä asuvien kansojen joukosta.”

Puhtaat ja saastaiset eläimet

³”Älkää syökö mitään iljettävää.

⁴Nämä ovat ne eläimet, joita te saatte syödä: härkä, lammas ja vuohi,

⁵peura, gaselli, metsäkauris, vuorikauris, antilooppi, puhveli ja villivuohi.

⁶Te saatte syödä kaikkia eläimiä, joilla on kokonaan halkinaiset, kaksivarpaiset sorkat ja jotka märehdivät.

⁷Niistä, jotka märehdivät tai joilla on kokonaan halkinaiset sorkat, älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, jänistä ja tamaania, jotka kyllä märehdivät mutta joilla ei ole sorkkia. Ne ovat teille saastaisia.

⁸Saastainen on teille myös sika, jolla kyllä on sorkat mutta joka ei märehdi. Näiden lihaa älkää syökö älkääkä koskeko niiden raatoihin.

⁹Vesieläimistä te saatte syödä kaikkia niitä, joilla on evät ja suomut,

¹⁰mutta älkää syökö mitään niistä, joilla ei ole eviä eikä suomuja. Ne ovat teille saastaisia.

¹¹Te saatte syödä kaikkia puhtaita lintuja.

¹²Mutta näitä siivekkäitä älkää syökö: kotka, partakorppikotka, harmaa korppikotka,

¹³haarahaukka ja suohaukat,

¹⁴kaikki korpit,

¹⁵strutsi, pääskynen, kalalokki, jalohaukat,

¹⁶huuhkaja, kissapöllö, sarvipöllö,

¹⁷pelikaani, likakorppikotka, kalasääski,

¹⁸haikara, sirriäiset, harjalintu ja lepakko.

¹⁹Myös kaikki siivelliset pikkueläimet ovat teille saastaisia, eikä niitä saa syödä.

²⁰Kaikkia puhtaita siivekkäitä te kuitenkin saatte syödä.

²¹Älkää syökö minkään eläimen raatoa. Voitte kuitenkin antaa sellaisen syötäväksi alueellanne asuvalle muukalaiselle tai myydä sen vierasmaalaiselle. Te olette HERRALLE , teidän Jumalallenne, pyhitetty kansa. Älkää keittäkö kiliä emänsä maidossa.”

Laki kymmenyksistä

²²”Erota joka vuosi kymmenykset kylvösi tuottamasta sadosta, kaikesta, mitä kasvaa pelloillasi,

²³ja syö ne HERRAN , sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee nimensä asuinsijaksi. Anna kymmenykset viljastasi, viinistäsi ja öljystäsi sekä nautojesi ja lampaattesi esikoiset, että oppisit pelkäämään HERRAA , sinun Jumalaasi, koko elinaikasi.

²⁴Mutta jos matka siihen paikkaan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, on valinnut asettaakseen sinne nimensä, on sinulle liian pitkä voidaksesi kantaa kymmenyksesi – onhan HERRA , sinun Jumalasi, siunannut sinua runsaasti –

²⁵muuta kymmenyksesi rahaksi, ota rahakukkaro käteesi ja mene paikkaan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, valitsee.

²⁶Osta rahalla kaikkea, mitä haluat, nautoja tai lampaita, viiniä tai väkijuomaa, kaikkea, mitä mielesi tekee. Syö sitten siellä HERRAN , sinun Jumalasi, edessä ja iloitse, sinä ja perheesi.

²⁷Älä myöskään jätä osattomaksi alueellasi asuvaa leeviläistä, sillä hänellä ei ole maaomaisuutta eikä perintöä niin kuin sinulla.

²⁸Joka kolmas vuosi ota kaikki kymmenykset sinä vuonna saamastasi sadosta ja pane ne talteen porttiesi sisälle,

²⁹niin että leeviläinen, jolla ei ole osuutta eikä perintöosaa niin kuin sinulla, sekä muukalainen, orpo ja leski, jotka asuvat alueellasi, voivat tulla ja syödä kyllikseen. Silloin HERRA , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

5. Mooseksen 15

Laki velkojen anteeksiannosta

¹”Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus.

²Vapautus olkoon tällainen: Jokainen, jolla on jotakin saatavaa, luopukoon vaatimasta takaisin sitä, minkä hän on lähimmäiselleen lainannut. Hän ei saa periä sitä lähimmäiseltään eikä veljeltään, sillä vapautus on julistettu HERRAN kunniaksi.

³Vierasmaalaiselta voit periä saatavasi, mutta luovu siitä, minkä veljesi on sinulle velkaa.

⁴Keskuudessasi ei tosin tule olemaankaan puutteenalaisia, sillä HERRA siunaa sinua runsaasti siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi ja jonka saat ottaa omaksesi,

⁵ jos vain kuuntelet HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat tarkoin koko tätä lakia , jonka minä tänä päivänä annan sinulle.

⁶ HERRA , sinun Jumalasi, siunaa sinua, niin kuin hän on sinulle puhunut. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa. Sinä hallitset monia kansoja, mutta ne eivät hallitse sinua.”

Köyhien auttaminen

⁷”Jos keskuudessanne siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle, on jollakin paikkakunnalla köyhä veli, älä ole kovasydäminen äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi.

⁸Avaa hänelle auliisti kätesi ja lainaa mielelläsi hänelle riittävästi, niin paljon kuin hän puutteessaan tarvitsee.

⁹Varo, ettei sydämeesi nouse tämä kelvoton ajatus: ’Seitsemäs vuosi, velallisten vapautusvuosi, lähestyy’, ja että et sen vuoksi katso karsaasti köyhää veljeäsi, niin ettet anna hänelle mitään. Jos hän huutaa sinun vuoksesi HERRAN puoleen, sinä tulet syynalaiseksi.

¹⁰ Sinun on annettava hänelle omastasi, eikä sydämesi saa olla vastahakoinen antaessasi, sillä anteliaisuutesi vuoksi HERRA , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa työssäsi ja kaikessa, mihin ryhdyt.

¹¹Koska köyhät eivät koskaan lopu maasta, minä käsken sinua avaamaan auliisti kätesi veljillesi, kurjille ja köyhille, joita maassasi on.”

Laki orjien vapauttamisesta

¹²”Jos heimolaisesi, heprealainen mies tai nainen, myy itsensä sinulle ja palvelee sinua kuusi vuotta, niin päästä hänet seitsemäntenä vuotena vapaaksi.

¹³Kun päästät hänet lähtemään luotasi, älä lähetä häntä tyhjin käsin.

¹⁴Anna hänelle runsaasti lahjoja pikkukarjastasi, puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi. Koska HERRA , sinun Jumalasi, on sinua siunannut, niin anna omastasi hänelle.

¹⁵ Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että HERRA , sinun Jumalasi, lunasti sinut. Sen tähden minä tänään annan sinulle tämän käskyn.

¹⁶ Hän saattaa kuitenkin sanoa sinulle: 'En tahdo lähteä luotasi', sillä hän rakastaa sinua ja perhettäsi ja hänen on sinun luonasi hyvä olla.

¹⁷ Ota silloin naskali ja lävistä hänen korvansa ovea vasten. Näin hänestä tulee sinun elinikäinen orjasi. Tee samoin myös orjattarellesi.

¹⁸ Älköön sinusta olko vaikea päästää orjaasi vapaaksi, onhan hän kuutena vuotena ollut sinulle kaksin verroin palkkalaisen arvoinen. Silloin HERRA , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

Laki karjan esikoisista

¹⁹ ”Pyhitä HERRALLE , Jumalallesi, kaikki nautakarjaasi ja pikkukarjaasi syntyvät urospuoliset esikoiset. Älä käytä nautakarjasi esikoismullikkaa työssä äläkä keritse lampaasi tai vuohesi esikoista.

²⁰ Syö ne perheinesi HERRAN , sinun Jumalasi, edessä joka vuosi siinä paikassa, jonka HERRA valitsee.

²¹ Jos esikoiseläimellä on jokin vamma, jos se ontuu tai on sokea tai jos sillä on jokin muu paha vamma, mikä tahansa, niin älä uhraa sitä HERRALLE , sinun Jumalallesi.

²² Syö se omalla paikkakunnallasi. Niin hyvin saastainen kuin puhdas saakoon syödä sitä niin kuin gasellia tai peuraa.

²³ Sen verta älä kuitenkaan syö; vuodata se maahan niin kuin vesi.”

5. Mooseksen 16

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

¹ ”Muista, että aabib-kuussa sinun tulee viettää HERRAN , sinun Jumalasi, pääsiäistä, sillä aabib-kuussa HERRA , sinun Jumalasi, vei sinut yöllä pois Egyptistä.

² Teurasta silloin HERRALLE , sinun Jumalallesi, pääsiäisuhriksi lampaita, vuohia ja nautoja siinä paikassa, jonka HERRA valitsee nimensä asuinsijaksi.

³ Älä syö pääsiäisuhrin kanssa mitään hapatettua. Seitsemänä päivänä sinun on syötävä sen kanssa happamatonta leipää, kurjuuden leipää, että muistaisit aina sen päivän, jona lähdit Egyptin maasta. Sinunhan oli lähdettävä kiireesti pois Egyptin maasta.

⁴ Seitsemään päivään ei hapanta taikinaa saa näkyä koko sinun maassasi, eikä ensimmäisen päivän iltana teurastamasi uhrin lihaa saa jäädä yön yli seuraavaan aamuun.

⁵ Sinä et saa teurastaa pääsiäisuhria millään muulla niistä paikkakunnista, jotka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle,

⁶ kuin siinä paikassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. Teurasta siellä pääsiäisuhri auringon laskiessa, siihen aikaan illasta, jolloin lähdit Egyptistä.

⁷ Keitä ja syö se paikassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, on valinnut. Seuraavana aamuna saat lähteä paluumatkalle kotiisi.

⁸ Kuutena päivänä sinun on syötävä happamatonta leipää. Seitsemäntenä päivänä on HERRAN , sinun Jumalasi, juhla kokous. Älä tee silloin työtä.”

Viikkojuhla

⁹”Laske seitsemän viikkoa siitä, kun sirppi leikkaa ensi kerran viljaa,

¹⁰ ja vietä sitten HERRAN , sinun Jumalasi, viikkojuhla. Anna vapaaehtoisia lahjoja sen mukaan kuin HERRA , sinun Jumalasi, on sinua siunannut.

¹¹ Iloitse HERRAN , sinun Jumalasi, edessä, sinä sekä poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi, alueellanne asuva leeviläinen ja keskuudessanne asuva muukalainen sekä orpo ja leski. Iloitse siinä paikassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.

¹² Muista, että olit itse orjana Egyptissä. Noudata siis tarkoin näitä käskyjä.”

Lehtimajanjuhla

¹³”Kun olet korjannut sadon puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi, vietä seitsemän päivää lehtimajanjuhlaa.

¹⁴Iloitse juhlapäivinäsi, sinä ja poikasi, tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi sekä alueellasi asuva leeviläinen, muukalainen, orpo ja leski.

¹⁵Seitsemän päivää vietä juhlaa HERRAN , sinun Jumalasi, kunniaksi siinä paikassa, jonka HERRA valitsee. HERRA , sinun Jumalasi, siunaa kaikki sinun satosi ja kaikki kättesi työt. Siitä kaikesta sinun tulee iloita!

¹⁶Kolme kertaa vuodessa, happamattoman leivän juhlanan, viikkojuhlanan ja lehtimajanjuhlanan, koko sinun miesväkesi tulkoon HERRAN , sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee. Tyhjin käsin älköön kukaan tulko HERRAN eteen.

¹⁷Jokainen tuokoon lahjansa sen siunauksen mukaan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, on hänelle antanut.”

Tuomarin velvollisuudet

¹⁸”Aseta tuomarit ja johtomiehet kaikkiin kaupunkeihisi, jotka HERRA , sinun Jumalasi, sinulle antaa heimojasi varten. Heidän tulee tuomita kansaa oikeudenmukaisesti.

¹⁹Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää vanhurskaiden sanat.

²⁰Noudata tinkimättä vanhurskautta, että saisit elää ja ottaa omaksesi sen maan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, sinulle antaa.”

Epäjumalanpalvelijat tuomitaan

²¹”Älä istuta itsellesi aseraa äläkä mitään puuta HERRAN , Jumalasi, alttarin viereen, jonka olet tehnyt itseäsi varten.

²²Älä myöskään pystytä itsellesi patsaita, sillä HERRA , sinun Jumalasi, vihaa niitä.”

5. Mooseksen 17

¹”Älä uhraa HERRALLE , sinun Jumalallesi, härkää tai lammasta, jossa on jokin vamma, mikä tahansa paha vika, sillä HERRA , sinun Jumalasi, inhoaa sellaista.

²Jos jossakin niistä kaupungeista, jotka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle, on keskuudessanne mies tai nainen, joka tekee sellaista, mikä on paha HERRAN , sinun Jumalasi, silmissä, ja rikkoo hänen liittonsa

³ja vastoin minun kieltoani alkaa palvella muita jumalia ja kumartaa niitä, aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa,

⁴ja se kerrotaan sinulle, niin tutki asia tarkoin. Jos asia todella on niin, että Israelissa on tehty sellainen iljettävä teko,

⁵sinun on vietävä se mies tai nainen, joka on tehnyt sen pahan teon, kaupungin portin edustalle ja kivitettävä hänet kuoliaaksi.

⁶Kuolemaan voi tuomita vain kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla. Yhden todistajan todistuksen perusteella ketään ei saa surmata.

⁷Todistajien käsi kohotkoon ensimmäisenä surmaamaan tuomittua, sitten koko kansan käsi. Poistakaa paha keskuudestanne.”

Laki korkeimmasta tuomioistuimesta

⁸”Jos sinusta on liian vaikeaa ratkaista murhaan, riita-asiaan tai pahoinpitelyyn liittyviä asioita, jotka ovat kiistakysymyksinä kaupungeissasi, lähde paikkaan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, on valinnut.

⁹Mene leeviläisten pappien luo ja siihen aikaan virassa olevan tuomarin luo ja pyydä heiltä ratkaisua, niin he ilmoittavat sen sinulle.

¹⁰Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle ilmoittavat siinä paikassa, jonka HERRA on valinnut. Tee juuri niin kuin he sinua neuvovat.

¹¹Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle antavat, ja sen päätöksen mukaan, jonka he julistavat sinulle. Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle siitä, mitä he ilmoittavat sinulle.

¹²Ihminen, joka on niin julkea, ettei kuuntele tuomaria eikä pappia, joka palvelee temppelissä HERRAA , sinun Jumalaasi, on surmattava. Poista paha Israelista.

¹³ Koko kansa saakoon kuulla tämän ja pelätköön, jottei kukaan enää olisi niin julkea.”

Laki kuninkuudesta

¹⁴”Kun olet saapunut maahan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja olet ottanut sen omaksesi ja asettunut siihen asumaan, sinä sanot: ’Minä asetan itselleni kuninkaan, niin kuin kaikki muutkin ympärilläni asuvat kansat ovat asettaneet.’

¹⁵ Aseta silloin kuninkaaksesi se, jonka HERRA , sinun Jumalasi, valitsee. Aseta kuninkaaksesi joku veljistäsi. Muukalaisesta, joka ei ole sinun veljesi, et saa tehdä hallitsijaa.

¹⁶ Älköön kuningas hankkiko itselleen paljon hevosia ja älköön hän lähettäkö miehiä Egyptiin hankkimaan paljon hevosia. Onhan HERRA sanonut teille: ’Te ette saa enää palata takaisin tätä tietä.’

¹⁷ Älköön hän myöskään ottako itselleen monta vaimoa, ettei hänen sydämensä kääntyisi pois Herrasta. Älköön hän kootko itselleen kovin paljon hopeaa ja kultaa.

¹⁸ Kun hän on noussut valtaistuimelleen, hänen pitää kirjoituttaa itselleen kirjaan jäljennös tästä laista, joka on leeviläisten pappien hallussa.

¹⁹ Olkoon se hänen luonaan koko hänen elämänsä ajan. Lukekoon hän sitä, että hän oppisi pelkäämään HERRAA , Jumalaansa, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän opetuksen sanoja ja näitä lakeja sekä toimimaan niiden mukaan,

²⁰ ettei hänen sydämensä ylpistyisi hänen veljiään kohtaan ja ettei hän kääntyisi pois näistä käskyistä oikealle eikä vasemmalle. Silloin hän ja hänen poikansa saavat hallita kauan Israelia.”

5. Mooseksen 18

Pappien ja leeviläisten oikeudet

¹”Leeviläisillä papeilla ja koko Leevin heimolla ei ole osuutta eikä perintömaata Israelissa. He saavat elantonsa HERRAN tuliuhreista ja hänen perintöosastaan.

²Heillä ei ole perintöosaa veljiensä keskuudessa. HERRA itse on heidän perintöosansa, niin kuin hän on heille puhunut.

³Papeille kuuluva osuus kansan uhraamista teurasuhreista, olipa kyseessä härkä tai lammas, on tämä: lapa, poskilihat ja maha. Ne annettakoon papille.

⁴Anna papeille viljasi, viiniköynnöstenesi ja öljypuittesi ensihedelmät sekä lampaistasi kerityt ensimmäiset villat.

⁵HERRA, sinun Jumalasi, on näet valinnut Leevin kaikista heimoistasi, että hän ja hänen poikansa seisoisivat aina palvelemassa HERRAN nimessä.

⁶Jos leeviläinen haluaa tulla jostakin kaupungistasi, mistä hyvänsä, missä hän asuu muukalaisena Israelissa, hän tulkoon vapaasti siihen paikkaan, jonka HERRA valitsee,

⁷ja toimittakoon palvelusta HERRAN , Jumalansa, nimessä, niin kuin kaikki hänen veljensä, leeviläiset, jotka palvelevat siellä HERRAN edessä.

⁸Heidän tulee saada yhtäläinen osuus elatuksesta, lukuun ottamatta sitä, mitä he saavat myymällä perheomaisuuttaan.”

Noituus kielletään

⁹”Kun menet siihen maahan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle, älä opettele noiden kansojen iljettäviä tekoja.

¹⁰Keskuudessanne ei saa olla ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekee taikoja, ennustaa merkeistä tai enteistä tai harjoittaa noituutta,

¹¹lukee loitsuja, kysyy neuvoa tietäjähengiltä tai kääntyy vainajien puoleen.

¹²HERRAinhoaa jokaista, joka sellaista tekee. Tällaisten iljettävien tekojen tähden HERRA , sinun Jumalasi, karkottaa nuo kansat sinun tieltäsi.

¹³Ole nuhteeton HERRAN , sinun Jumalasi, edessä.

¹⁴ Nuo kansat, joiden maan sinä saat perinnöksesi, kyllä kuuntelevat merkeistä ennustajia ja taikuuden harjoittajia, mutta sinulle HERRA , sinun Jumalasi, ei sitä salli.”

Herran lupaama profeetta

¹⁵ ” HERRA , sinun Jumalasi, antaa nousta sinulle profeetan, minun kaltaiseni, sinun kansasi keskeltä, veljiesi joukosta. Kuunnelkaa häntä.

¹⁶ Juuri tätähän sinä pyysit HERRALTA , sinun Jumalaltasi, kun seurakunta oli koolla Hoorebilla. Sinä sanoit: ’En voi enää kuunnella HERRAN , minun Jumalani, ääntä enkä nähdä tätä suurta tulta. Pelkään, että kuolen.’

¹⁷ Silloin HERRA sanoi minulle: ’He ovat puhuneet oikein.

¹⁸ Minä annan nousta heille sinun kaltaisesi profeetan heidän veljiensä keskuudesta ja panen sanani hänen suuhunsa. Hän puhuu heille kaiken, mitä minä käsken hänen puhua.

¹⁹ Ja jokaisen, joka ei kuule minun sanojani, jotka hän puhuu minun nimessäni, minä vaadin tilille.”

Väärä profeetta on surmattava

²⁰ ”Mutta jos joku profeetta julkeaa puhua minun nimessäni jotakin, mitä minä en ole käsenyt hänen puhua, tai puhuu muiden jumalien nimessä, on tuon profeetan kuoltava.

²¹ Kysyt ehkä mielessäsi, kuinka voidaan tunnistaa sanoma, joka ei ole HERRAN puhetta.

²² Jos se, mitä profeetta puhuu HERRAN nimessä, ei tapahdu eikä käy toteen, HERRA ei ole puhunut sitä sanaa. Profeetta on silloin puhunut julkeuttaan. Älä pelkää häntä.”

5. Mooseksen 19

Turvakaupungit

¹”Kun HERRA , sinun Jumalasi, hävittää kansat, joiden maan HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja kun sinä olet ottanut sen omaksesi ja asettunut asumaan heidän kaupunkeihinsa ja heidän taloihinsa,

²niin erota kolme kaupunkia turvakaupungeiksi siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinun omaksesi.

³Tee teitä ja jaa kolmeen osaan sen maan alue, jonka HERRA , sinun Jumalasi antaa sinulle perinnöksi. Jokainen tappaja saa paeta turvakaupunkiin.

⁴Sinne pakenevan tappajan asia on ratkaistava näin: Jos joku tappaa lähimmäisensä vahingossa ja tätä ennestään vihaamatta, hän saa jäädä eloon.

⁵Jos joku menee lähimmäisensä kanssa metsään puita hakkaamaan ja heiluttaa kirvestä kaataakseen puun ja terä irtoaa varresta ja osuu lähimmäiseen, niin että tämä kuolee, surmaaja voi paeta johonkin näistä kaupungeista ja saa elää.

⁶Muuten verenkostaja, joka vimmoissaan ajaa häntä takaa, voi saavuttaa hänet pitkällä matkalla ja surmata hänet, vaikka hän ei ole ansainnut kuolemaa, koska ei ennestään vihannut lähimmäistään.

⁷Sen tähden minä käsken sinua: ’Erota kolme kaupunkia.’

⁸Jos HERRA , sinun Jumalasi, laajentaa aluettasi, niin kuin hän on vannonut sinun isillesi, ja antaa sinulle koko sen maan, jonka hän on luvannut isillesi antaa,

⁹ja jos noudatat koko tätä lakia , jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit sen mukaan, niin että aina rakastat HERRAA , sinun Jumalaasi, ja vaellat hänen teitään, hän lisää vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen.

¹⁰Viatonta verta ei saa vuodattaa maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ettet joutuisi tuomion alaiseksi verenvuodatuksen tähden.

¹¹ Jos joku vihaa lähimmäistään, väijyy häntä, käy hänen kimppuunsa, lyö hänet kuoliaaksi ja sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista,

¹² hänen kotikaupunkinsa vanhimpien on lähetettävä noutajat hakemaan hänet sieltä ja annettava hänet verenkostajan käsiin. Hänen on kuoltava.

¹³ Älä sääli häntä. Poista viattoman veren velka Israelista, niin sinun käy hyvin.”

Rajojen loukkaamattomuus

¹⁴ ”Älä siirrä lähimmäisesi perintöosan ja oman perintöosasi välistä rajaa, jonka aikaisemmat sukupolvet ovat määränneet rajaksi perintöosallesi siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinun ottaa haltuusi.”

Laki todistajista

¹⁵ ”Yksi todistaja ei ole pätevä todistamaan ketään syylliseksi mihinkään rikkomukseen tai mihinkään syntiin. Asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan todistuksella.

¹⁶ Jos väärä todistaja nousee syyttämään jotakuta rikkomuksesta,

¹⁷ niiden kahden, joilla on keskenään riita-asia, on tultava HERRAN eteen pappien ja siihen aikaan tuomareina olevien läsnä ollessa.

¹⁸ Tuomarit tutkikoot asian tarkoin, ja jos väärä todistaja on todistanut valheellisesti veljestään,

¹⁹ niin tee hänelle samoin kuin hän aikoi tehdä veljelleen. Poistakaa paha keskuudestanne.

²⁰ Saakoot muut kuulla sen, että he pelkäisivät ja ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi sellaista pahaa.

²¹ Älä sääli häntä: henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta.”

5. Mooseksen 20

Sotalakeja

¹”Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja näet hevosia, vaunuja ja sotajoukon, joka on sinua suurempi, älä pelkää sitä joukkoa, sillä HERRA , sinun Jumalasi, joka johdatti sinut Egyptin maasta, on sinun kanssasi.

² Kun olette ryhtymässä taisteluun, papin tulee astua esiin puhumaan kansalle

³ ja sanoa heille: ’Kuule, Israel! Te ryhdytte nyt taisteluun vihollisianne vastaan. Älkää olko arkoja, älkää pelätkö, älkää hätääntykö älkääkään kauhistuko heitä.

⁴ HERRA , teidän Jumalanne, kulkee kanssanne sotiakseen puolestanne vihollisianne vastaan ja pelastaakseen teidät.’

⁵ Johtomiehet puhukoot kansalle näin: ’Se, joka on rakentanut uuden talon mutta ei ole vielä sitä vihkinyt, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen vihkisi sitä.

⁶ Jokainen, joka on istuttanut viinitarhan mutta ei vielä ole korjannut sen ensihedelmää, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen korjaisi ensihedelmää.

⁷ Jokainen, joka on kihlannut naisen mutta ei vielä ole ottanut häntä vaimokseen, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen ottaisi hänen morsiantaan vaimokseen.’

⁸ Lisäksi johtomiesten tulee sanoa kansalle: ’Kuka tahansa, joka pelkää ja on arka, saa palata kotiinsa, etteivät hänen veljensäkin menettäisi rohkeuttaan niin kuin hän.’

⁹ Kun johtomiehet ovat puhuneet kansalle, heidän tulee asettaa sotaväen johtoon päälliköt.

¹⁰ Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi sitä vastaan, sinun tulee tarjota sille rauhaa.

¹¹ Jos se suostuu rauhaan kanssasi ja avaa sinulle porttinsa, koko siellä oleva kansa olkoon työvelvollinen sinulle ja palvelkoon sinua.

¹² Mutta jos se ei tee rauhaa sinun kanssasi vaan ryhtyy taisteluun sinua vastaan, piiritä sitä.

¹³ HERRA , sinun Jumalasi, antaa sen sinun käsiisi, ja sinun on surmattava kaikki sen miehet miekalla.

¹⁴ Voit kuitenkin ryöstää itsellesi naiset, lapset, eläimet ja kaiken muun, mitä kaupungissa on, kaiken saaliin. Pidä omanasi vihollisiltasi saatu saalis, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle.

¹⁵ Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat sinusta hyvin kaukana eivätkä ole läheisten kansojen kaupunkeja.

¹⁶ Mutta niiden kansojen kaupungeissa, jotka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, et saa jättää ketään henkiin.

¹⁷ Sinun on vihittävä tuhon omiksi nuo kansat, heettiläiset ja amorilaiset, kanaanilaiset ja perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt,

¹⁸ etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä iljettäviä tekoja, joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliaan, ettekä te tekisi syntiä HERRAA , teidän Jumalaanne, vastaan.

¹⁹ Jos joudut kauan piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi sen, älä hävitä ympäristön puita äläkä heiluta kirvestäsi niitä vastaan, vaan syö niiden hedelmiä. Älä kaada puita; eiväthän kedon puut ole ihmisiä, että niiden pitäisi joutua sinun piirittämiksesi.

²⁰ Saat hävittää ja kaataa ainoastaan ne puut, joista tiedät, etteivät ne ole hedelmäpuita. Niistä voit rakentaa piirityksen kanssasi sodassa olevaa kaupunkia vastaan, kunnes se kukistuu.”

5. Mooseksen 21

Selvittämättömän veriteon sovittaminen

¹”Jos joku löydetään virumassa surmattuna kedolla siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa omaksesi, eikä tiedetä, kuka hänet on surmannut,

² tulee kaupunkiesi vanhimpien ja tuomarien lähteä paikalle ja mitata matkat surmatusta ympärillä oleviin kaupunkeihin.

³ Surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat ottakoot hiehon, jota ei ole käytetty työjuhtana ja joka ei ole kantanut iestä.

⁴ Kaupungin vanhinten on vietävä hieho aina virtaavan joen uomaan, paikkaan, jossa ei ole kynnetty eikä kylvetty. Siellä heidän on taitettava hieholta niska.

⁵ Sitten leeviläiset papit astukoot esiin, sillä heidät HERRA , sinun Jumalasi, on valinnut toimittamaan palvelusta ja siunaamaan HERRAN nimessä. Heidän sanansa mukaan ratkaistakoon jokainen riita ja jokainen pahoinpitely.

⁶ Kaikki surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat peskööt kätensä sen hiehon päällä, jolta taitettiin niska joenuomassa,

⁷ ja vastatkoot papeille näin: ’Meidän kätemme eivät ole tätä verta vuodattaneet eivätkä silmämme ole tapausta nähneet.

⁸ HERRA , toimita sovitus kansallesi Israelille, jonka lunastit, äläkä vaadi kansaasi Israelia tilille viattoman veren vuodattamisesta .’ Näin heille toimitetaan sovitus verivelan vuoksi.

⁹ Poista keskuudestasi viattoman veren velka. Sinun tulee tehdä niin kuin on oikein HERRAN silmissä.”

Avioliittoa ja perhettä koskevia lakeja

¹⁰”Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja HERRA , sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi, sinä otat heistä sotavankeja.

¹¹ Jos vankien joukossa näet kaunisvartaloisen naisen, johon mielistyt ja jonka tahdot ottaa vaimoksesi,

¹² niin vie hänet kotiisi. Hänen tulee ajattaa hiuksensa, leikata kyntensä

¹³ ja riisua päältään sotavangin vaatteet. Asukoon hän kodissasi ja saakoon itkeä kuukauden päivät isäänsä ja äitiään. Sen jälkeen saat yhtyä häneen. Sinusta tulee hänen miehensä ja hänestä sinun vaimosi.

¹⁴ Jos hän ei kuitenkaan enää miellytä sinua, päästä hänet menemään, minne hän haluaa. Et saa myydä häntä rahasta etkä kohdella häntä tylästi, koska olet nöyryyttänyt häntä.

¹⁵ Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, yksi jota hän rakastaa, ja toinen jota hän hylkii, ja jos he molemmat, sekä rakastettu että hyljeksitty, synnyttävät hänelle lapsia ja esikoinen on hyljeksityn poika,

¹⁶ mies ei saa jakaessaan pojille omaisuuttaan perinnöksi antaa esikoisoikeutta rakastamansa vaimon pojalle ja syrjäyttää hylkimänsä vaimon poikaa, joka on esikoinen.

¹⁷ Miehen on tunnustettava hylkimänsä vaimon poika esikoiseksi ja annettava hänelle kaksinkertainen osuus kaikesta, mitä omistaa, sillä tuo poika on hänen miehuutensa ensihedelmä, jolle esikoisoikeus kuuluu.

¹⁸ Jos jollakin miehellä on uppiniskainen ja kapinallinen poika, joka ei kuuntele isäänsä eikä äitiään eikä tottele heitä, vaikka he kurittavat häntä,

¹⁹ hänen isänsä ja äitinsä on otettava hänet kiinni ja vietävä hänet kaupunkinsa vanhinten luo kaupungin portille.

²⁰ Heidän tulee sanoa kaupunkinsa vanhimmille: 'Tämä meidän poikamme on uppiniskainen ja kapinallinen eikä ota kuullakseen, mitä me sanomme. Hän on irstailija ja juomari.'

²¹ Silloin kaikkien hänen kaupunkinsa miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi. Poista paha keskuudestasi. Kaikki israelilaiset saakoot kuulla siitä ja pelätkööt."

Erinäisiä muita lakeja

²² "Jos joku on tehnyt synnin, josta rangaistaan kuolemalla, ja hänet surmataan ja sinä ripustat hänen ruumiinsa puuhun,

²³ ruumis ei saa jäädä riippumaan puuhun yöksi, vaan sinun on haudattava hänet samana päivänä. Joka on puuhun ripustettu, on Jumalan kiroama. Älä saastuta maata, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.”

5. Mooseksen 22

¹”Älä jää toimeettomaksi, jos näet veljesi härän tai lampaan olevan eksyksissä, vaan vie se takaisin veljellesi.

²Ellei veljesi asu lähelläsi tai jos et tunne häntä, vie eläin talteen taloosi ja pidä sitä huostassasi, kunnes veljesi tiedustelee sitä. Palauta se silloin hänelle.

³Tee samoin veljesi aasille, viitalle tai mille muulle hyvänsä löytämällesi, joka on kadonnut häneltä. Et saa jäädä toimeettomaksi.

⁴Älä katsele toimeettomana, jos näet veljesi aasin tai härän kaatuvan tielle. Sinun on autettava häntä nostamaan se jaloilleen.

⁵Nainen ei saa pitää yllään miehen varusteita eikä mies saa pukeutua naisen vaatteisiin, sillä jokainen, joka niin tekee, on iljetys HERRALLE , sinun Jumalallesi.

⁶Jos tiellä kulkiessasi eteesi osuu linnunpesä puussa tai maassa ja siinä on poikaset tai munat ja emo makaa niiden päällä, älä ota emoa poikasineen,

⁷ vaan päästä emo menemään ja ota vain poikaset. Näin tehden sinä menestyt ja elät kauan.

⁸Kun rakennat uuden talon, tee kaide reunustamaan kattoasi, ettet saata taloasi verivelan alaiseksi, jos joku putoaa sen katolta.

⁹Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaisia siemeniä. Muuten kylvämäsi siemen ja myös viinitarhan sato on kokonaan luovutettava pyhäkölle.

¹⁰Älä käytä härkää ja aasia kyntöparina.

¹¹Älä pukeudu villan ja pellavan sekoituksesta kudottuun vaatteeseen.

¹²Viittaasi, johon verhoudut, tee tupsut neljään kulmaan.”

Sukupuolisuhteita koskevia lakeja

- ¹³”Jos mies ottaa vaimon ja yhtyy häneen, mutta alkaa sitten vihata häntä
- ¹⁴ja esittää häntä vastaan syytöksiä ja saattaa hänet huonoon maineeseen sanomalla: ’Minä otin tämän naisen vaimokseni, mutta yhtyessäni häneen en havainnut häntä neitsyeksi’,
- ¹⁵niin tytön isän ja äidin on tuotava todiste tytön neitsyydestä kaupungin vanhimmille kaupungin porttiin.
- ¹⁶Tytön isä sanokoon vanhimmille: ’Minä annoin tyttäreni vaimoksi tälle miehelle, mutta mies alkoi vihata häntä.
- ¹⁷Nyt mies esittää syytöksiä häntä vastaan ja sanoo, ettei ole havainnut tytärtäni neitsyeksi. Tässä ovat kuitenkin todisteet tyttäreni neitsyydestä.’ Tytön vanhemmat levittäkööt vaatteen kaupungin vanhinten eteen.
- ¹⁸Silloin sen kaupungin vanhimpien on otettava mies kiinni ja rangaistava häntä.
- ¹⁹Heidän on määrättävä miehen maksettavaksi sata hopeasekeliä sakkoa ja annettava ne tytön isälle, koska mies saattoi israelilaisen neitsyen huonoon maineeseen. Tyttö pysyy edelleen hänen vaimonaan, eikä mies saa hylätä häntä koko elinaikanaan.
- ²⁰Mutta jos syytös on tosi eikä tyttöä havaittu neitsyeksi,
- ²¹tyttö on vietävä isänsä talon ovelle ja kaupungin miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi, koska hän on tehnyt Israelissa häpeällisen teon harjoittamalla haureutta isänsä kodissa. Poista paha keskuudestasi.
- ²²Jos mies tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen vaimo, heidän molempien on kuoltava, sekä miehen, joka makasi naisen kanssa, että naisen. Poista paha Israelista.
- ²³Jos tyttö, neitsyt, on kihlattu miehelle ja toinen mies tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan,

²⁴ teidän on vietävä molemmat sen kaupungin portille ja kivitettävä heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, ettei hän huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmäisensä kihlatulle. Poista paha keskuudestasi.

²⁵ Mutta jos mies tapaa kihlatun tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja makaa hänet, vain miehen, joka makasi tytön, on kuoltava.

²⁶ Tytölle et saa tehdä mitään. Hän ei ole syyllistynyt syntiin, josta ansaitsisi kuoleman. Tämä on samanlainen tapaus kuin jos mies käy toisen kimppuun ja tappaa hänet.

²⁷ Mies näet tapasi tytön kedolla, ja kihlattu tyttö huusi apua, mutta ei ollut ketään, joka olisi pelastanut hänet.

²⁸ Jos mies tapaa tytön, neitsyen, jota ei ole kihlattu, ottaa hänet kiinni ja makaa hänet ja heidät tavataan siitä,

²⁹ on miehen, joka makasi hänet, annettava tytön isälle viisikymmentä hopeasekeliä, ja työstä tulee hänen vaimonsa, koska hän oli tehnyt tälle väkivaltaa. Mies ei saa hylätä häntä koko elinaikanaan.”

5. Mooseksen 23

¹”Mies ei saa ottaa vaimoksi äitipuoltaan eikä maata isänsä vaimon kanssa .”

Herran seurakuntaan kelpaamattomat

²”Kukaan, joka on kuohittu musertamalla tai leikkaamalla, ei voi päästä HERRAN seurakuntaan.

³Kukaan kielletystä suhteesta syntynyt ei voi päästä HERRAN seurakuntaan. Hänen jälkeläisensä ei voi päästä HERRAN seurakuntaan edes kymmenennessä polvessa.

⁴Yksikään ammonilainen tai mooabilainen ei voi päästä HERRAN seurakuntaan. Heidän jälkeläisensä eivät voi koskaan päästä HERRAN seurakuntaan, eivät edes kymmenennessä polvessa,

⁵koska he eivät tulleet teitä vastaan leipää ja vettä mukanaan, kun Egyptistä lähdettyänne olitte matkalla, ja koska Baalak palkkasi Bileamin, Beorin pojan Aram-Naharaimin Petorista, kiroamaan sinua.

⁶HERRA, sinun Jumalasi, ei kuitenkaan tahtonut kuulla Bileamia, vaan muutti kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä HERRA, sinun Jumalasi, rakasti sinua.

⁷Älä milloinkaan koko elinaikanasi etsi heidän rauhaansa ja menestystään.

⁸Älä inhoa edomilaista, sillä hän on sinun veljesi, äläkä inhoa egyptiläistä, sillä sinä olet asunut muukalaisena hänen maassaan.

⁹Lapset, jotka syntyvät heille kolmannessa polvessa, voivat päästä HERRAN seurakuntaan.”

Sotaleirin puhtaus

¹⁰”Kun lähдете sotajoukkona vihollisianne vastaan, karttakaa kaikkea siivottomuutta.

¹¹Jos keskuudessanne on mies, joka ei ole puhdas hänelle yöllä tapahtuneen vuodon vuoksi, hänen on mentävä leirin ulkopuolelle, eikä hän saa tulla leiriin.

¹²Illansuussa hänen on peseydyttävä vedessä, ja auringon laskettua hän voi palata leiriin.

¹³Sinulla tulee olla leirin ulkopuolella merkitty paikka, johon voit mennä tarpeellesi .

¹⁴Varusteissasi sinulla tulee olla pieni lapio, ja kun menet ulos tarpeellesi , kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulosteesi.

¹⁵Kulkeehan HERRA, sinun Jumalasi, leirissäsi auttaakseen sinua ja antaakseen vihollisesi sinun käsiisi. Leirisi tulee olla pyhä, ettei hän näkisi keskuudessasi mitään häpeällistä ja hylkäisi sinua.”

Erinäisiä velvollisuuksia ja oikeuksia

¹⁶”Älä luovuta isännälleen orjaa, joka on paennut isäntänsä luota sinun luoksesi.

¹⁷Hän saa asua sinun luonasi valitsemassaan paikassa jossakin kaupungeistasi, missä tahansa hän haluaa. Sinä et saa sortaa häntä.

¹⁸Israelin tyttäristä ei saa tulla pyhäkköporttoja eikä Israelin pojista pyhäkköpoikia .

¹⁹Älä tuo HERRAN , sinun Jumalasi, temppeliin porton palkkaa äläkä koiran hintaa minkään lupauksen täyttämiseksi, sillä HERRA , sinun Jumalasi, inhoaa molempia.

²⁰Älä peri veljeltäsi korkoa rahasta, elintarpeista tai mistään muusta, mitä lainataan korkoa vastaan.

²¹Muukalaiselta voit periä korkoa, mutta et veljeltäsi. Jos toimit näin, HERRA , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mihin ryhdyt siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

²²Kun teet lupauksen HERRALLE , sinun Jumalallesi, älä viivyttelä sen täyttämässä, sillä HERRA , sinun Jumalasi, vaatii sinut siitä tilille, ja sinä joudut syynalaiseksi.

²³Jos sen sijaan jätät lupauksen tekemättä, et joudu syynalaiseksi.

²⁴Täytä HERRALLE , Jumalallesi, vapaaehtoisesti antamasi lupaus, se, mitä suusi on puhunut.

²⁵Kun tulet lähimmäisesi viinitarhaan, saat syödä rypäleitä kylliksesi, niin paljon kuin haluat, mutta älä pane mitään astiaasi.

²⁶Kun tulet lähimmäisesi viljapellolle, saat katkoa kädelläsi tähkäreitä, mutta sirppiä et saa heiluttaa lähimmäisesi viljapellolla.”

5. Mooseksen 24

Avioliittolakeja

¹”Jos mies ottaa naisen vaimokseen, mutta lakkaa pitämästä hänestä, koska huomaa hänessä jotakin häpeällistä, mies voi kirjoittaa vaimolleen erokirjan, antaa sen hänelle ja lähettää hänet pois talostaan.

²Jos nainen miehen talosta lähdettyään menee vaimoksi toiselle miehelle

³ja myös tämä mies alkaa vihata häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan tai jos tämä jälkimmäinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee,

⁴hänen ensimmäinen puolisonsa, joka lähetti hänet pois, ei voi ottaa häntä uudestaan vaimokseen, koska nainen on tullut saastaiseksi. Se olisi HERRAN edessä iljettävä teko. Älä aiheuta syntivelkaa maalle, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.

⁵Jos joku on juuri ottanut vaimon, hänen ei tarvitse lähteä sotaan eikä häntä saa velvoittaa millään muullakaan asialla. Hän saa olla vuoden ajan vapaana perhettään varten ja iloksi vaimolleen, jonka hän on ottanut.”

Oikeudenmukaisuutta ja inhimillisyyttä tähdentäviä lakeja

⁶”Käsitä ei saa ottaa pantiksi, ei päällimmäistäkään kiveä, sillä se olisi hengen ottamista pantiksi.

⁷Jos jonkun havaitaan ryöstäneen israelilaisen veljensä, kohdelleen häntä tylysti tai myyneen hänet, ryöstäjän on kuoltava. Poista paha keskuudestasi.

⁸Varo spitaalitauteja, niin että noudatat tarkoin kaikkea, mitä leeviläiset papit sinulle opettavat. Pitäkää huoli siitä, että teette niiden käskyjen mukaan, jotka minä olen heille antanut.

⁹Muista, mitä HERRA , sinun Jumalasi, teki Mirjamille matkalla Egyptistä lähtönne jälkeen.

¹⁰Kun lainaat jotakin lähimmäisellesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan häneltä panttia.

¹¹Odota ulkona, ja se mies, jolle sinä olet lainaamassa, tuokoon pantin sinulle ulos.

¹² Jos kyseessä on köyhä mies, et saa käydä levolle, jos hänen panttinsa on sinun hallussasi.

¹³ Sinun on annettava se hänelle takaisin auringon laskiessa, että hän voisi maata viitassaan ja siunaisi sinua. Tämä koituu sinulle vanhurskaudeksi HERRAN , sinun Jumalasi, edessä.

¹⁴ Älä sorra kurjaa ja köyhää palkkatyöläistä, olipa hän veljiäsi tai muukalainen, joka asuu jollakin paikkakunnallasi maassasi.

¹⁵ Maksa hänelle hänen palkkansa päivittäin ennen auringonlaskua, sillä hän on köyhä ja odottaa palkkaansa kaikesta sielustaan. Muuten hän huutaa sinun vuoksesi HERRAN puoleen, ja sinä joudut syynalaiseksi.

¹⁶ Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kukin surmattakoon oman syntinsä tähden.

¹⁷ Älä vääristä muukalaisen tai orvon oikeutta äläkä ota pantiksi lesken vaatteita.

¹⁸ Muista, että itse olit orjana Egyptissä ja että HERRA , sinun Jumalasi, lunasti sinut sieltä. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.

¹⁹ Kun korjaat eloa pelloltasi ja unohdat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan. Jääköön se muukalaiselle, orvolle ja leskelle, että HERRA , sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa tomissasi.

²⁰ Kun olet ravistanut öljypuusi, älä poimi puihin jääneitä marjoja. Olkoot ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle.

²¹ Kun olet korjannut sadon viinitarhastasi, älä poimi rypäleitä, jotka jäivät jälkeesi. Jääkööt ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle.

²² Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.”

5. Mooseksen 25

¹”Jos miesten välillä syntyy riita ja he astuvat oikeuden eteen, jaettakoon heille oikeutta. Syytön on julistettava syyttömäksi ja syyllinen syylliseksi.

²Jos syyllisen katsotaan ansainneen lyöntejä, tuomari käsketään hänen laskeutua maahan makaamaan ja hänelle annettakoon tuomarin edessä hänen rikostaan vastaava määrä lyöntejä.

³Hänelle saa antaa neljäkymmentä lyöntiä, mutta ei enempää. Jos veljeäsi lyödään tätä enemmän, vielä useammilla lyönneillä, hän tulee häväistyksi sinun silmiesi edessä.

⁴Älä sido puivan härän suuta.”

Lankousavioliitto

⁵”Kun veljekset asuvat yhdessä ja yksi heistä kuolee eikä hänellä ole poikaa, älköön vainajan leski menkö naimisiin vieraan miehen kanssa, miehensä suvun ulkopuolelle. Hänen lankonsa yhtyköön häneen, ottakoon hänet vaimokseen ja täyttäköön häntä kohtaan langon velvollisuuden.

⁶Hänen synnyttämänsä esikoinen nousee kantamaan kuolleen veljen nimeä, ettei veljen nimeä pyyhittäisi pois Israelista.

⁷Mutta jos mies ei suostu ottamaan kälyään vaimokseen, käly menköön kaupungin portille vanhinten luo ja sanokoon: ’Minun lankoni kieltäytyy pysyttämästä veljensä nimeä Israelissa. Hän ei tahdo täyttää langon velvollisuutta minua kohtaan.’

⁸Kaupungin vanhimpien tulee silloin kutsua mies puheilleen. Jos hän pysyy päätöksessään ja sanoo: ’En halua ottaa häntä vaimokseni’,

⁹kälyn on mentävä miehen luo vanhinten nähden, vedettävä kenkä hänen jalastaan, syljettävä häntä silmille ja lausuttava: ’Näin tehdään miehelle, joka ei rakenna veljensä sukua.’

¹⁰Miehen sukua kutsuttakoon sitten Israelissa ’paljasjalan suvuksi’.”

Erinäisiä määräyksiä

¹¹”Jos kaksi miestä tappelee keskenään ja toisen vaimo tulee auttamaan miestänsä sen käsistä, joka häntä lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu tämän sukuelimiin,

¹²niin hakkaa säälimättä naisen käsi poikki.

¹³Älköön laukussasi olko kahdenlaisia punnuksia, suurempia ja pienempiä.

¹⁴Älköön talossasi olko kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää.

¹⁵Olkoon sinulla täsmälleen oikeat punnukset ja täsmälleen oikea eefa-mitta, että eläisit kauan siinä maassa, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle.

¹⁶Jokainen, joka tekee vääryyttä näissä asioissa, on iljetys HERRALLE , Jumalallesi.”

Amalekilaisten muisto on hävitettävä

¹⁷”Muista, mitä Amalek teki sinulle matkalla, kun olitte lähteneet Egyptistä.

¹⁸Hän tuli sinua vastaan matkalla, kun olit väsynyt ja uuvuksissa, ja hyökkäsi Jumalaa pelkäämättä kaikkien heikkojen kimppuun, jotka olivat jääneet teistä jälkeen.

¹⁹Sen tähden sinun on pyyhittävä pois Amalekin muisto taivaan alta, kun HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinun päästä rauhaan kaikista ympärilläsi olevista vihollisista siinä maassa, jonka hän antaa sinulle perintöosaksi ja omaisuudeksi. Älä unohda tätä.”

5. Mooseksen 26

Maan ensihedelmät pyhäkölle

¹”Kun tulet siihen maahan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ja sinä otat sen omaksesi ja asetut asumaan siihen,

²ota ensihedelmät kaikesta sadosta, jonka saat maastasi, siitä maasta, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle. Pane ne koriin ja mene siihen paikkaan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.

³Mene siihen aikaan virassa olevan papin luo ja sano hänelle: 'Minä ilmoitan tänä päivänä HERRALLE , sinun Jumalallesi, että olen tullut siihen maahan, jonka HERRA on isillemme vannomallaan valalla luvannut antaa meille.'

⁴Pappi ottakoon korin sinun kädestäsi ja asettakoon sen HERRAN , sinun Jumalasi, alttarin eteen.

⁵Lausu silloin HERRAN , sinun Jumalasi, edessä: 'Minun isäni oli harhaileva aramealainen, joka meni Egyptiin vähäinen joukko mukanaan ja asui siellä muukalaisena. Hänestä tuli siellä suuri, väkevä ja lukuisa kansa.

⁶Egyptiläiset kohtelivat meitä pahoin, nöyryyttivät meitä ja teettivät meillä raskasta työtä.

⁷Silloin me huusimme HERRAN , isiemme Jumalan, puoleen, ja HERRA kuuli meidän huutomme ja näki meidän kurjuutemme ja vaivamme ja kärsimämme sorron.

⁸HERRA vei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella aiheuttaen suurta kauhua ja tehden tunnustekoja ja ihmeitä.

⁹Hän toi meidät tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

¹⁰Nyt minä tuon ensihedelmät sen maan sadosta, jonka sinä, HERRA , annoit minulle.' Laske ne HERRAN , sinun Jumalasi, eteen ja kumarru HERRAN , sinun Jumalasi, edessä.

¹¹Iloitkaa, sinä ja leeviläinen sekä keskuudessanne asuva muukalainen, kaikesta hyvästä, minkä HERRA , sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja perheellesi."

Kymmenykset

¹²"Kun olet suorittanut kaikki kymmenykset saamastasi sadosta kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, ja olet antanut ne leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle ja he ovat saaneet syödä kyllikseen porttiesi sisällä,

¹³sano HERRAN , Jumalasi, edessä: 'Olen vienyt pois talostani sen, mikä on pyhitettyä, ja antanut sen leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, aivan niin kuin olet minua käkenyt. En ole rikkonut käskyjäsi enkä unohtanut niitä.

¹⁴En ole syönyt kymmenyksistä mitään suruaikanani, en ole vienyt niistä mitään pois saastuneena ollessani enkä ole antanut niistä mitään vainajille. Olen kuunnellut HERRAN , minun Jumalani, ääntä. Olen tehnyt aivan niin kuin olet minua käkenyt.

¹⁵Katso alas taivaasta, pyhästä asunnostasi, ja siunaa kansaasi Israelia ja maata, jonka olet meille antanut, niin kuin vannoit isillemme, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.”

Israel on Herran omaisuuskansa

¹⁶”Tänä päivänä HERRA , sinun Jumalasi, kääkee sinun noudattaa näitä lakeja ja säädöksiä. Elä niiden mukaan, noudata niitä koko sydäimestäsi ja koko sielustasi.

¹⁷HERRA on tänään vakuuttanut , että hän on sinun Jumalasi ja että sinun tulee vaeltaa hänen teitään, noudattaa hänen lakejaan, käskyjään ja säädöksiään ja kuunnella hänen ääntään.

¹⁸Sinä puolestasi olet tänään vakuuttanut , että haluat olla hänen omaisuuskansansa, niin kuin hän on sinulle puhunut, ja että tahdot noudattaa kaikkia hänen käskyjään.

¹⁹Silloin hän nostaa sinut kaikkien luomiensa kansojen yläpuolelle, ylistetyksi, kunniakkaaksi ja kiitetyksi, ja sinä olet HERRALLE , sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, niin kuin hän on puhunut.”

5. Mooseksen 27

MOOSEKSEN KOLMAS PUHE Muistokivet ja alttari Eebalinvuorella

¹Mooses ja Israelin vanhimmat antoivat kansalle tämän käskyn:
”Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan.

² Kun menet Jordanin yli siihen maahan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi suuria kiviä ja sivele ne kalkilla.

³ Päästyäsi Jordanin yli kirjoita kiviin kaikki tämän opetuksen sanat. Sitten voit asettua siihen maahan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin HERRA , sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

⁴ Kun siis olette menneet Jordanin yli, pystyttäkää Eebalinvuorelle ne kivet, joista minä tänä päivänä annan teille käskyn, ja sivelkää ne kalkilla.

⁵ Rakenna sinne alttari HERRALLE , sinun Jumalallesi. Tee alttari kivistä, joihin et ole koskenut rautaisella työkalulla.

⁶ HERRAN, sinun Jumalasi, alttari on rakennettava kokonaisista kivistä. Uhraa sen päällä polttouhreja HERRALLE , Jumalallesi.

⁷ Teurasta myös yhteysuhreja, syö siellä ja iloitse HERRAN , sinun Jumalasi, edessä.

⁸ Kirjoita kiviin kaikki tämän opetuksen sanat hyvin selvästi.”

Lainrikkokat kirotaan

⁹ Mooses ja leeviläiset papit puhuivat koko Israelille: ”Vaikene, Israel, ja kuuntele! Tänä päivänä sinusta on tullut HERRAN , sinun Jumalasi, kansa.

¹⁰ Kuuntele siis HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä ja noudata hänen käskyjään ja lakejaan, jotka minä tänä päivänä sinulle annan.”

¹¹ Mooses antoi kansalle sinä päivänä tämän käskyn:

¹² ”Kun olette menneet Jordanin yli, niin Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin asettukoot Garissiminvuorelle siunaamaan kansaa.

¹³ Ruuben, Gaad, Asser, Sebulon, Daan ja Naftali puolestaan asettukoot Eebalinvuorelle lausumaan kirouksen.

¹⁴ Leeviläiset julistakoot kovalla äänellä kaikille israelilaisille:

15 'Kirottu olkoon se, joka tekee veistetyin tai valetun jumalankuvan, taitajan kätten työn, ja salaa asettaa sen palvottavakseen. Se on iljetys HERRALLE.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

16 'Kirottu olkoon se, joka halveksii isäänsä ja äitiään.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

17 'Kirottu olkoon se, joka siirtää lähimmäisensä rajan.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

18 'Kirottu olkoon se, joka johtaa sokean harhaan tiellä.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

19 'Kirottu olkoon se, joka vääristää muukalaisen, orvon tai lesken oikeuden.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

20 'Kirottu olkoon se, joka makaa äitipuolensa kanssa, sillä hän häpäisee isänsä.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

21 'Kirottu olkoon se, joka sekaantuu eläimeen.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

22 'Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa tai sisarpuolensa kanssa.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

23 'Kirottu olkoon se, joka makaa anoppinsa kanssa.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

24 'Kirottu olkoon se, joka murhaa salaa lähimmäisensä.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

25 'Kirottu olkoon se, joka ottaa lahjuksen surmatakseen viattoman.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

26 'Kirottu olkoon se, joka ei noudata tämän lain sanoja eikä tee niiden mukaan.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'"

5. Mooseksen 28

Kuuliaisuuden siunaukset

¹”Jos sinä todella kuuntelet HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä, niin että noudatat tarkoin kaikkia hänen käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit niiden mukaan, niin HERRA , sinun Jumalasi, korottaa sinut kaikkien maan päällä olevien kansojen yläpuolelle.

²Jos kuuntelet HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä, kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja saavuttavat sinut:

³ Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu kedolla.

⁴ Siunattu on kohtusi hedelmä ja maasi sato, karjasi hedelmä, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

⁵ Siunattu on korisi ja taikinakaukalosi.

⁶ Siunattu olet lähtiessäsi ja siunattu tullessasi.

⁷ Kun vihollisesi nousevat sinua vastaan, HERRA antaa heidän kaatua lyötyinä eteesi. Yhtä tietä he tulevat sinua vastaan, mutta seitsemää tietä he pakenevat sinua.

⁸ HERRA käskyy siunauksen tulla osaksesi, hän siunaa viljavarastosi ja kaiken, mihin ryhdyt. Hän siunaa sinua siinä maassa, jonka hän antaa sinulle.

⁹ HERRA tekee sinusta hänelle pyhitetyn kansan, niin kuin hän on sinulle vannonut, kunhan vain noudatat HERRAN , sinun Jumalasi, käskyjä ja vaellat hänen teitään.

¹⁰ Kaikki kansat maan päällä näkevät, että HERRA on ottanut sinut nimiinsä, ja ne pelkäävät sinua.

¹¹ HERRA antaa sinulle runsain mitoin kaikkea hyvää, hän siunaa sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi sadon siinä maassa, jonka hän on sinun isillesi vannonmallaan valalla luvannut antaa sinulle.

¹² HERRA avaa sinulle taivaan, runsaan aarrekkamionsa, antaakseen maallesi sateen aikanaan ja siunatakseen kaiken, mitä teet. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa.

¹³ HERRA tekee sinut pääksi eikä hännäksi. Sinä vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet HERRAN, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä annan sinun noudatettaviksesi.

¹⁴ Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle yhdestäkään käskystä, jonka minä tänä päivänä annan teille. Älä seuraa muita jumalia äläkä palvele niitä.”

Tottelemattomuuden kiroukset

¹⁵ ”Mutta jos sinä et kuuntele HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä etkä noudata kaikkia hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, niin kaikki nämä kiroukset tulevat osaksesi ja saavuttavat sinut:

¹⁶ Kirottu olet sinä kaupungissa ja kirottu kedolla.

¹⁷ Kirottuja ovat sinun korisi ja taikinakaukalosi.

¹⁸ Kirottuja ovat kohtusi hedelmä ja maasi sato, nautojesi vasikat ja lampaattesi karitsat.

¹⁹ Kirottu olet tullessasi ja kirottu lähtiessäsi.

²⁰ HERRA lähettää keskuuteesi kirouksen, sekasorron ja uhan, mihin ikinä ryhdytkin, kunnes tuhoudut ja hukut äkisti pahojen tekojesi tähden, koska olet hylännyt Herran.

²¹ HERRA antaa ruton tarttua sinuun, ja se hävittää sinut tyystin siitä maasta, jota nyt menet ottamaan omaksesi.

²² HERRA lyö sinua hivuttavalla taudilla, kuumeella ja tulehduksilla, kuivuudella, nokitähkällä ja viljanruosteella. Nämä vainoavat sinua, kunnes tuhoudut.

²³ Taivas pääsi päällä on kuin vaskea ja maa allasi kuin rautaa.

²⁴ Sateen sijaan HERRA antaa sinun maahasi pölyä ja tuhkaa. Niitä sataa taivaasta päällesi, kunnes tuhoudut.

²⁵ HERRA antaa sinun joutua tappiolle vihollistesi edessä. Yhtä tietä sinä menet heitä vastaan, mutta seitsemää tietä sinä heitä pakenet. Sinua kauhistellaan kaikissa valtakunnissa maan päällä.

²⁶Vainajiesi ruumiit ovat ruokana kaikille taivaan linnuille ja maan eläimille, joita kukaan ei säilytä pois.

²⁷HERRA lyö sinua Egyptin paiseilla, ajoksilla, ihottumalla ja syyhyllä, joista et voi parantua.

²⁸HERRA lyö sinua hulluudella, sokeudella, ja sinun mielesi hämmentyy.

²⁹Sinä haparoit keskellä päivää, niin kuin sokea haparoi pimeydessä, etkä sinä menesty toimissasi. Sinä olet koko elinaikasi aina vain sorrettu ja ryöstetty, eikä pelastajaa ole.

³⁰Sinä kihlaat naisen, mutta toinen makaa hänet. Sinä rakennat talon, mutta et saa asua siinä. Sinä istutat viinitarhan, mutta et saa korjata sen rypäleitä.

³¹Härkäsi teurastetaan silmiesi edessä, mutta sinä et saa syödä sitä. Aasisi ryöstetään sinun silmiesi edestä, eikä sitä anneta sinulle takaisin, ja lampaasi luovutetaan vihollisillesi. Ei ole ketään, joka auttaisi sinua.

³²Poikasi ja tyttäresi annetaan vieraan kansan käsiin, ja sinä näet sen omin silmin. Silmäsi raukeavat ikävöidessäsi heitä alinomaa, mutta sinä et voi sille mitään.

³³Kansa, jota et tunne, käyttää hyväkseen maasi sadon ja kaiken, minkä olet vaivalla hankkinut. Koko elinaikasi sinä olet sorrettu ja pahoinpidelty.

³⁴Sinä menetät järkesi siitä, mitä silmäsi näkevät.

³⁵HERRA lyö sinua pahoilla paiseilla, joista et voi parantua. Niitä on polvissasi ja reisissäsi ja kaikkialla ruumiissasi jalkapohjista päälakeen asti.

³⁶HERRA vie sinut ja kuninkaan, jonka olet asettanut itsellesi, keskelle toista kansaa, jota sinä et tunne eivätkä isäsikään tunteneet. Siellä sinä palvelet muita jumalia, puisia ja kivisiä.

³⁷Sinusta tulee kauhistuksen, sananparsien ja ivailun aihe kaikille kansoille, joiden keskuuteen HERRA sinut kuljettaa.

³⁸Siementä sinä viet pellolle paljon, mutta satoa korjaat vain vähän, sillä heinäsi syövät sen.

³⁹Viinitarhoja sinä istutat ja näet vaivaa, mutta viiniä et saa juodaksesi etkä voi korjata viinirypäleitä, sillä madot syövät ne.

⁴⁰Öljypuita on kaikkialla alueellasi, mutta öljyllä et voi itseäsi voidella, sillä oliivisi varisevat maahan.

⁴¹Sinulle syntyy poikia ja tyttöriä, mutta et saa pitää heitä luonasi, sillä he joutuvat vankeuteen.

⁴²Kaikki sinun puusi ja koko maasi sadon valtaavat tuhoojasirkat.

⁴³Maassasi asuva muukalainen kohoaa yhä ylemmäs sinun yläpuolellesi, mutta sinä painut alemmas ja alemmas.

⁴⁴Hän lainaa sinulle, mutta sinä et kykene lainaamaan hänelle. Hänestä tulee pää ja sinusta häntä.

⁴⁵Kaikki nämä kiroukset kohtaavat sinua. Ne seuraavat sinua ja saavuttavat sinut, niin että tuhoudut, koska et kuunnellut HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä etkä noudattanut hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka hän on sinulle antanut.

⁴⁶Nämä kiroukset tulevat aina seuraamaan merkkeinä ja ihmeinä sinua ja jälkeläisiäsi,

⁴⁷koska et palvellut HERRAA , sinun Jumalaasi, iloiten ja hyvällä mielellä, kun sinulla oli yllin kyllin kaikkea.

⁴⁸Siksi sinun on nälkäisenä ja janoisena, alastomana ja kaiken puutteessa palveltava vihollisiasi, jotka HERRA lähettää sinun kimppuusi. Hän panee sinun niskaasi rautaisen ikeen ja viimein tuhoaa sinut.

⁴⁹HERRA nostattaa sinua vastaan kaukaa maan äärestä kansan, joka syöksyy kimppuusi kuin kotka, kansan, jonka kieltä sinä et ymmärrä.

⁵⁰Se on röyhkeä kansa, joka ei kunnioita vanhusta eikä sääli nuorta.

⁵¹Se syö, mitä karjasi tuottaa ja mitä maasi kasvaa, kunnes tuhoudut. Se ei jätä sinulle viljaa, viiniä eikä öljyä, ei nautojesi vasikoita eikä lampaittesi karitsoita. Lopulta se tuhoaa sinut.

⁵² Se kansa piirittää kaikkia kaupunkiasi, kunnes korkeat ja linnoitetut muurisi, joihin sinä luotit, ovat luhistuneet maahan kaikkialla maassasi. Se piirittää jokaista kaupunkiasi koko siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

⁵³ Kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua, sinä joudut syömään poikiesi ja tyttäriesi lihaa, omia lapsiasi, jotka HERRA, sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

⁵⁴ Jopa keskuudessanne elävä hienostunut ja ylellisyyteen tottunut mies katselee silloin karsain silmin veljeään, sylissään istuvaa vaimoaan ja jäljellä olevia lapsiaan, jotka hän on jättänyt henkiin.

⁵⁵ Hän ei anna kenellekään heistä lastensa lihaa, jota hän syö, koska hänellä ei ole mitään muuta jäljellä, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua jokaisessa kaupungissasi.

⁵⁶ Keskuudessanne elävä nainen, joka oli niin hienostunut ja ylellisyyteen tottunut, ettei edes aikonut laskea jalkaansa maahan, katselee silloin karsain silmin omaa miestänsä, poikaansa ja tytärtään

⁵⁷ eikä anna heille jälkeisiä, jotka tulevat hänen kohdustaan, eikä lapsia, jotka hän synnyttää. Kaiken puutteessa hän syö ne salaa itse, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua kaupungeissasi.

⁵⁸ Jos et noudata tarkoin kaikkia tämän lain sanoja, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, etkä pelkää HERRAN, sinun Jumalasi, kunnioitettavaa ja pelättävää nimeä,

⁵⁹ HERRA lyö sinua ja jälkeläisiäsi erityisen ankarilla ja pitkällisillä vitsauksilla, pahoilla ja pitkällisillä sairauksilla.

⁶⁰ Hän tuo takaisin keskuuteesi kaikki Egyptin taudit, joita sinä kammoat, ja ne tarttuvat sinuun.

⁶¹ HERRA antaa tulla sinun päällesi myös kaikenlaisia sairauksia ja vaivoja, joista ei ole kirjoitettu tässä lain kirjassa, ja lopulta sinä tuhoudut.

⁶² Koska et kuunnellut HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä, teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko, vaikka te ennen olitte monilukuisia kuin taivaan tähdet.

⁶³ Ja niin kuin HERRA ennen iloitsi teistä tehdessään teille hyvää ja antaessaan teidän lisääntyä, niin HERRA silloin iloitsee teistä hävittäessään ja tuhotessaan teidät. Silloin teidät temmataan irti siitä maasta, jota te nyt menette ottamaan omaksenne.

⁶⁴ HERRA hajottaa sinut kaikkien kansojen sekaan kautta koko maailman, ja sinä palvelet siellä muita jumalia, puisia ja kivisiä, joita sinä et tunne eivätkä isäsikään tunteneet.

⁶⁵ Niiden kansojen seassa sinä et saa lepoa eikä jaloillesi löydy lepopaikkaa. HERRA antaa sinulle siellä vapisevan sydämen, rauenneet silmät ja nääntyvän sielun.

⁶⁶ Elämäsi näyttää sinusta olevan hiuskarvan varassa, yöt ja päivät sinä olet pelon vallassa, etkä voi olla varma hengestäsi.

⁶⁷ Aamulla sinä sanot: 'Jospa olisi ilta', ja illalla: 'Jospa olisi aamu!' Sellaista pelkoa sinä tunnet sydämessäsi, ja sellaisia asioita sinä näet silmilläsi.

⁶⁸ HERRA kuljettaa sinut laivoilla takaisin Egyptiin, josta minä sanoin sinulle: 'Sinun ei enää tarvitse nähdä sitä.' Siellä te kaupittelette itseänne orjiksi ja orjattariksi vihollisillenne, mutta ostajaa ei ole."

Herra uudistaa liittonsa Mooabin maassa

⁶⁹ Nämä ovat sen liiton sanat, jonka HERRA käski Mooseksen tehdä israelilaisten kanssa Mooabin maassa sen liiton lisäksi, jonka Herra oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebilla.

5. Mooseksen 29

¹ Mooses kutsui koko Israelin koolle ja sanoi kansalle: "Te olette nähneet omin silmin kaiken, mitä HERRA teki Egyptin maassa faraolle, kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maalleen.

²Nuo suuret koettelemukset ja nuo suuret tunnusteet ja ihmeet te näitte omin silmin.

³Tähän päivään mennessä HERRA ei kuitenkaan ole suonut teille ymmärtävää sydäntä, näkeviä silmiä eikä kuulevia korvia.

⁴Minä kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, mutta vaatteet eivät kuluneet yltänne eivätkä kengät jaloistanne.

⁵Te ette saaneet leipää syödäkseenne ettekä viiniä tai väkijuomaa juodakseenne, jotta tietäisitte, että minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

⁶Kun tulimme tähän paikkaan, Siihon, Hesbonin kuningas, ja Oog, Baasanin kuningas, lähtivät sotimaan meitä vastaan, mutta me löimme heidät.

⁷Me otimme haltuumme heidän maansa ja annoimme sen perintöosaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille sekä toiselle puolelle Manassen heimoa.

⁸Noudattakaa siis tämän liiton sanoja ja toimikaa niiden mukaan, että menestyisitte kaikessa, mitä teette.

⁹Te kaikki seisotte tänä päivänä HERRAN , teidän Jumalanne, edessä, kaikki te israelilaiset heimoittain: päämiehenne, vanhimpanne, johtajanne,

¹⁰lapsenne ja vaimonne sekä myös muukalaiset, puunhakkaajat ja vedenkantajat, jotka ovat leirissänne.

¹¹Te olette astumassa HERRAN , teidän Jumalanne, liittoon, hänen valaliittoonsa. Hän tekee sen tänään sinun kanssasi

¹²korottaakseen sinut kansakseen ja ollakseen sinun Jumalasi, niin kuin hän on sinulle puhunut ja niin kuin hän on vannonut sinun isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.

¹³Minä en tee tätä liittoa, tätä valaliittoa, ainoastaan teidän kanssanne,

¹⁴jotka tänä päivänä olette tässä meidän kanssamme, HERRAN , meidän Jumalamme, edessä, vaan yhtä hyvin niiden kanssa, jotka eivät ole tänä päivänä tässä meidän joukossamme.

¹⁵ Sillä te tiedätte, että me asuimme Egyptin maassa ja että me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden alueiden kautta te olette kulkeneet.

¹⁶ Te näitte ne iljettävät puiset, kiviset, hopeiset ja kultaiset jumalankuvat, joita heillä on.

¹⁷ Älköön siis joukossanne olko miestä tai naista, sukua tai heimoa, jonka sydän on tänä päivänä kääntynyt pois HERRASTA , meidän Jumalastamme, niin että hän ryhtyy palvelemaan noiden kansojen jumalia. Varokaa, ettei teidän keskuudessanne ole juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa,

¹⁸ ja ettei kukaan tämän valan sanat kuullessaan siunaisi itseään sydämessään ja ajattelisi: 'Minun käy hyvin, vaikka vaellankin paatunein sydämin.' Näin hän tuhoaa sekä vettä saaneen että kuivan maan.

¹⁹ HERRA ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan HERRAN viha ja kiivaus syttyvät silloin sitä miestä vastaan. Kaikki kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, lankeavat hänen päälleen, ja HERRA pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta.

²⁰ HERRA erottaa hänet kaikista Israelin heimoista ja tuottaa hänelle onnettomuuden , kaikki ne liiton kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan.

²¹ Tulevat sukupolvet, teidän lapsenne, jotka nousevat teidän tilallenne, ja kaukaisesta maasta tulevat muukalaiset näkevät sitä maata kohtaavat vitsaukset ja sairaudet, joilla HERRA sitä rasittaa,

²² tulikiven ja suolan, koko maan kuin poltettuna, niin ettei siihen kylvetä eikä se kasva edes ruohoa. Käy niin kuin silloin, kun Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim hävitettiin, kun HERRA vihassaan ja kiivaudessaan ne hävitti.

²³ Silloin kaikki kansat kysyvät: 'Minkä vuoksi HERRA on tehnyt tälle maalle näin? Miksi tämä hänen suuren vihansa hehku?'

²⁴Heille vastataan: 'Sen tähden, että he hylkäsivät liiton, jonka HERRA , heidän isiensä Jumala, teki heidän kanssaan viedessään heidät pois Egyptin maasta,

²⁵ja alkoivat palvella ja kumartaa muita jumalia, joita he eivät tunteneet ja joita hän ei ollut heidän osakseen jakanut.

²⁶Siksi HERRAN viha syttyi tätä maata kohtaan, niin että hän antoi kaikkien kirousten, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, kohdata sitä.

²⁷HERRA tempasi heidät pois heidän omasta maastaan vihassaan, kiivaudessaan ja suuressa suuttumuksessaan ja heitti heidät toiseen maahan, jossa he ovat tänäkin päivänä.'

²⁸Salatut asiat kuuluvat HERRALLE , meidän Jumalallemme, mutta ne, jotka on ilmoitettu, kuuluvat ikuisesti meille ja meidän lapsillemme, että me toimisimme kaikkien tämän lain sanojen mukaan."

5. Mooseksen 30

Herra armahtaa ja siunaa kansaansa

¹"Kun kaikki tämä kohtaa sinua, siunaus niin kuin kirouskin, jotka minä olen asettanut sinun eteesi, niin silloin sinä menet itseesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo HERRA , sinun Jumalasi, on sinut karkottanut.

²Sinä palaat HERRAN , sinun Jumalasi, luo, ja sinä itse ja sinun lapsesi olette koko sydämeštänne ja koko sielustanne hänelle kuuliaisia kaikessa, niin kuin minä tänä päivänä sinua käskän.

³Silloin HERRA , sinun Jumalasi, kääntää sinun kohtalosi ja armahtaa sinua. HERRA , sinun Jumalasi, kokoaa sinut jälleen kaikista kansoista, joiden keskuuteen hän on sinut hajottanut.

⁴Vaikka sinut olisi karkotettu maan ääriin , HERRA , sinun Jumalasi, kokoaa ja noutaa sinut sieltäkin.

⁵ HERRA , sinun Jumalasi, tuo sinut siihen maahan, jonka sinun isäsi ottivat omakseen, ja sinä saat ottaa sen omaksesi. Hän tekee teille hyvää ja antaa teidän lisääntyä lukuisammiksi kuin isänne olivat.

⁶ HERRA , sinun Jumalasi, ympärileikkaa sinun sydämesi ja jälkeläistesi sydämet, niin että sinä rakastat häntä koko sydäimestäsi ja koko sielustasi. Niin sinä saat elää.

⁷ HERRA, sinun Jumalasi, antaa kaikkien näiden kirousten kohdata sinun vihollisiasi ja vihamiehiäsi, jotka vainosivat sinua.

⁸ Silloin sinä kuuntelet jälleen HERRAN ääntä ja teet kaikkien hänen käskyjensä mukaan, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsen.

⁹ HERRA , sinun Jumalasi, siunaa runsain mitoin kaiken, mitä teet. Hän tekee ruumiisi hedelmän ja karjasi jälkikasvun hyvin lukuisaksi ja maasi sadon hyvin runsaaksi. HERRA iloitsee sinusta jälleen, sinun parhaaksesi, niin kuin hän iloitsi isistäsi,

¹⁰ kun sinä kuuntelet HERRAN , sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan, ja kun sinä palaat HERRAN , sinun Jumalasi, luo koko sydäimestäsi ja koko sielustasi.

¹¹ Tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle liian vaikea täyttää eikä liian kaukana.

¹² Se ei ole taivaassa, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?'

¹³ Se ei ole myöskään meren takana, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka menee meidän puolestamme meren taa noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?'

¹⁴ Sana on aivan lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää."

Israel valinnan edessä

¹⁵”Katso, minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan,

¹⁶kun minä käsken sinun rakastaa HERRAA , sinun Jumalaasi, vaeltaa hänen teitään ja noudattaa hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, että saisit elää ja lisääntyisit ja HERRA , sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

¹⁷Mutta jos sydämesi kääntyy pois etkä ole kuuliainen, vaan annat vietellä itsesi kumartamaan muita jumalia ja palvelemaan niitä,

¹⁸niin minä ilmoitan teille tänä päivänä, että te totisesti tuhoudutte ettekä elä kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.

¹⁹Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi saisitte elää.

²⁰Rakasta HERRAA , sinun Jumalaasi, kuuntele hänen ääntään ja riipu hänessä kiinni. Siinä on sinun elämäsi, ja niin tehden sinä elät vanhaksi asuessasi maassa, jonka HERRA vannoi antavansa sinun isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.”

5. Mooseksen 31

MOOSEKSEN JÄÄHYVÄISET Mooses asettaa Joosuan seuraajakseen

¹Kun Mooses oli puhunut koko Israelille nämä sanat,

²hän sanoi heille: ”Minä olen nyt sadankahdenkymmenen vuoden vanha. En voi enää kulkea teidän edellänne, sillä HERRA on sanonut minulle: ’Sinä et mene tämän Jordanin yli.’

³Mutta HERRA , sinun Jumalasi, kulkee itse sinun edelläsi ja tuhoaa nämä kansat sinun tieltäsi, niin että sinä voit ottaa haltuusi niiden maan. Myös Joosua kulkee sinun edelläsi, niin kuin HERRA on puhunut.

⁴ HERRA tekee noille kansoille niin kuin hän teki Siihonille ja Oogille, amorilaisten kuninkaille. Hän tuhosi heidät ja heidän maansa.

⁵ HERRA antaa nuo kansat teidän valtaanne. Tehkää niille aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen teille antanut.

⁶ Olkaa lujia ja rohkeita! Älkää pelätkö älkääkä säikkykö heitä, sillä HERRA, teidän Jumalanne, kulkee itse teidän kanssanne. Hän ei jätä teitä eikä hylkää teitä.”

⁷ Mooses kutsui Joosuan esiin ja sanoi hänelle koko Israelin edessä: ”Ole luja ja rohkea, sillä sinä saat mennä tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka HERRA on heidän isilleen vannomallaan valalla luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi.

⁸ HERRA itse kulkee sinun edelläsi. Hän on sinun kanssasi; hän ei jätä eikä hylkää sinua. Älä pelkää äläkä säiky.”

Määräys lain lukemisesta kansalle

⁹ Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen papeille, Leevin jälkeläisille, jotka kantoivat HERRAN liitonarkkua, ja kaikille Israelin vanhimmille.

¹⁰ Mooses antoi heille tämän käskyn: ”Joka seitsemäs vuosi, määräaikaan vapautusvuotena, lehtimajanjuhlassa,

¹¹ kun koko Israel tulee koolle HERRAN, sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee, lukekaa tämä opetus Israelin edessä koko kansan kuullen.

¹² Kootkaa kansa, miehet, naiset ja lapset sekä porttiesi sisällä asuvat muukalaiset, että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään HERRAA, teidän Jumalaanne, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja.

¹³ Näin myös heidän lapsensa, jotka eivät vielä sitä tunne, kuulevat sen ja oppivat pelkäämään HERRAA, teidän Jumalaanne, niin kauan kuin elätte siinä maassa, jota te nyt menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Viimeiset ohjeet Moosekselle

¹⁴ HERRASanoi Moosekselle: ”Katso, sinun kuolinpäiväsi lähestyy. Kutsu Joosua, ja asettukaa ilmestysmajaan, niin minä annan hänelle käskyni.” Niin Mooses ja Joosua menivät ilmestysmajaan ja asettuivat sinne seisomaan.

¹⁵ HERRA ilmestyi majassa pilvipatsaassa, ja pilvipatsas seisahtui majan ovelle.

¹⁶ HERRA sanoi Moosekselle: ”Sinä pääset lepoon isiesi luo, mutta tämä kansa nousee ja lähtee haureellisesti seuraamaan vieraita jumalia siinä maassa, johon se menee. Se hylkää minut ja rikkoo liittoni, jonka minä olen tehnyt sen kanssa.

¹⁷ Sinä päivänä minun vihani syttyy sitä vastaan, minä hylkään sen ja peitän siltä kasvoni. Se joutuu riistettäväksi, ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä päivänä se sanoo: ’Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet minua siksi, ettei Jumalani ole keskelläni?’

¹⁸ Mutta silloin minä peitän kasvoni kokonaan kaiken sen pahan tähden, mitä se on tehnyt kääntymällä muiden jumalien puoleen.

¹⁹ Kirjoita nyt itsellesi tämä laulu ja opeta se israelilaisille, niin että se on heidän huulillaan. Näin tämä laulu on minun todistajani israelilaisia vastaan.

²⁰ Minä vien Israelin siihen maahan, josta minä vannoin valan heidän isilleen, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. He saavat syödä kyllikseen ja lihovat. Kuitenkin he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä. He halveksivat minua ja rikkovat minun liittoni.

²¹ Kun suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat heitä, tämä laulu on todistajana heitä vastaan, sillä se ei unohdu heidän jälkipolviensa suusta. Minä tiedän heidän aikomuksensa, jotka heillä on tänä päivänä, jo ennen kuin minä olen vienyt heidät siihen maahan, josta minä olen vannonut heille valan.”

²² Mooses kirjoitti laulun samana päivänä ja opetti sen israelilaisille.

²³Sitten Herra antoi Joosualle, Nuunin pojalle, tämän käskyn: ”Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka minä valalla vannon olen heille luvannut. Minä olen sinun kanssasi.”

Lain kirjan säilyttäminen

²⁴Kun Mooses oli kirjoittanut loppuun asti kirjaan tämän opetuksen sanat,

²⁵hän antoi HERRAN liitonarkkia kantaville leeviläisille tämän käskyn:

²⁶”Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se HERRAN, teidän Jumalanne, liitonarkun viereen. Se on oleva siellä todistajana sinua vastaan.

²⁷Minä tunnen teidän kapinallisuutenne ja uppiniskaisuutenne. Kun minun vielä eläessäni teidän keskellänne te jatkuvasti kapinoitte HERRAA vastaan, kuinka paljon enemmän te kapinoittekaan minun kuolemani jälkeen!

²⁸Kootkaa minun luokseni kaikki heimojenne vanhimmat ja johtomiehenne. Minä tahdon puhua heille nämä sanat ja ottaa taivaan ja maan todistajiksi heitä vastaan,

²⁹sillä minä tiedän, että minun kuoltuani te vaellatte kelvottomasti ja käännytte pois siltä tieltä, jota minä käskin teidän vaeltaa. Aikojen lopulla teitä kohtaa onnettomuus, koska te teette sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja vihoitatte hänet teoillanne.”

Mooseksen laulu

³⁰Sitten Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen alusta loppuun asti tämän laulun sanat:

5. Mooseksen 32

¹”Kuunnelkaa, taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa minun suuni sanat.

²Sateena pisaroikoon opetukseni, kasteena valukoon puheeni niin kuin pisarat ruohikolle, kuin sadekuurot nurmikolle,

³sillä minä julistan HERRAN nimeä. Ylistäkää meidän Jumalamme suuruutta!

⁴Hän on kallio, hänen tekonsa ovat täydelliset, kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Hän on uskollinen Jumala, vääryyttä hänessä ei ole, hän on vanhurskas ja oikeamielinen.

⁵Kelvottomasti rikkoo häntä vastaan tuo nurja ja kiero sukupolvi. He eivät ole hänen lapsiaan vaan ovat häpeätahra.

⁶Näinkö sinä palkitset HERRAN , sinä houkkamainen ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, joka loi sinut? Hän sinut teki ja valmisti.

⁷Muistele muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia. Kysy isältäsi, niin hän kertoo sen sinulle, vanhimmiltasi, niin he sen sinulle sanovat.

⁸Kun Korkein jakoi kansoille perinnöt, kun hän erotteli ihmiset, hän määräsi kansojen rajat israelilaisten luvun mukaan.

⁹Sillä HERRAN kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa.

¹⁰Herra löysi hänet autiomaasta, autiosta, ulvovasta erämaasta. Herra otti Jaakobin hoiviinsa ja opetti häntä, suojeli häntä kuin silmäteräänsä.

¹¹Niin kuin kotka houkuttelee pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana, levittää siipensä, ottaa poikasensa ja kantaa niitä siivillään,

¹²niin HERRAKIN johdatti kansaansa, hän yksin; hänen kanssaan ei ollut vierasta jumalaa.

¹³Herra kuljetti sitä vaunuilla maan kukkuloiden yli, ja se sai syödä pellon antimia. Herra antoi sen imeä hunajaa kalliosta, öljyä kovasta kivistä.

¹⁴Se sai nauttia voita lehmistä, maitoa lampaista ja karitsojen rasvaa. Se sai syödä Baasanin päsejä ja vuohia ja vehnän parasta ydintä. Sinä sait juoda viiniä, rypäleen verta.

¹⁵Mutta Jesurun lihoi ja alkoi potkia, ja hänestä tuli lihava, paksu ja äksy. Hän hylkäsi Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksi pelastuksensa kalliota.

¹⁶ Hän herätti Jumalan kiivauden vierailla jumalillaan, vihoitti hänet iljetyksillään.

¹⁷ He uhrasivat riivaajille, eivät Jumalalle. He uhrasivat jumalille, joita eivät tunteneet, uusille, äsken tulleeille, joita teidän isänne eivät tunteneet .

¹⁸ Sinä et välittänyt Kalliosta, joka sinut synnytti, unohdit Jumalan, joka antoi sinulle elämän.

¹⁹ HERRA näki sen ja hylkäsi heidät, hänen poikansa ja tyttärensä vihastuttivat hänet.

²⁰ Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, tahdon nähdä, mikä heidän loppunsa on. He ovat nurja sukupolvi, lapsia vailla uskollisuutta.

²¹ He ovat kiivastuttaneet minut jumalilla, jotka eivät ole jumalia, vihoittaneet minut turhuuksillaan. Niinpä minäkin kiivastutan heidät kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkkamaisella pakanakansalla.

²² Sillä minun vihani tuli on syttynyt, se leimuaa tuonelan syvyyksiin asti. Se ahmii maan satoineen ja polttaa vuorten perustukset.

²³ Minä kasaan heidän päälleen onnettomuuksia, ammun heihin kaikki nuoleni,

²⁴ näännyttävän nälän, polttavan kuumetaudin ja hävittävän ruton. Minä lähetän heidän kimppuunsa raatelevia petoja ja maassa matelevia myrkkykäärmeitä.

²⁵ Ulkona surmaa miekka ja sisällä kauhu. Nuorukaiset ja neitsyet saavat surmansa, niin myös imeväiset ja harmaapäät.

²⁶ Minä olisin tuhonnut heidät ja hävittänyt heidän muistonsa ihmisten mielestä,

²⁷ ellen olisi varonut vihollisen pilkkaa ja sitä, että vastustajat sanovat vääristellen: 'Meidän kätemme oli voitokas, ei HERRA ole tehnyt mitään tästä kaikesta.'

²⁸ Israel on neuvoton kansa, sillä ei ole ymmärrystä.

²⁹ Jos he olisivat viisaita, he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä on heidän tulevaisuutensa.

³⁰ Kuinka yksi voisi ajaa takaa tuhatta, kuinka kaksi saisi pakenemaan kymmenentuhatta, ellei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä!

³¹ Sillä heidän kallionsa ei ole niin kuin meidän kalliomme. Näin vihollisemmekin päättelevät.

³² Sodoman viiniköynnöksiä ovat heidän köynnöksensä, Gomorran pengermiltä ne ovat peräisin. Heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän rypäleterttunsa ovat karvaita.

³³ Lohikäärmeitten myrkkyä on heidän viininsä, kyykäärmeitten kauheaa myrkkyä.

³⁴ Eikö tämä kaikki ole minulla tallessa, sinetöitynä varastoissani?

³⁵ Minun ovat kosto ja palkanmaksu. Ne odottavat aikaa, jolloin heidän jalkansa horjuvat. Heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, heidän määrääikansa tulee rientäen.

³⁶ HERRA hankkii oikeuden kansalleen ja säälii palvelijoitaan. Hän näkee, että heidän voimansa on ehtynyt ja kaikki on tyystin lopussa.

³⁷ Hän sanoo: 'Missä ovat heidän jumalansa, missä kallio, johon he turvasivat?

³⁸ Missä ovat nyt ne, jotka söivät heidän teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin? Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne kätköpaikkana teille.

³⁹ Nähkää nyt, että minä, minä se olen, eikä minun rinnallani ole yhtään jumalaa. Minä surmaan ja herätän eloon, minä lyön ja minä parannan, eikä ole ketään, joka pelastaa minun käsistäni.

⁴⁰ Minä kohotan käteni taivasta kohti ja sanon: Niin totta kuin minä elän iankaikkisesti,

⁴¹minä teroitän salamoivan miekkani ja käteni ryhtyy toteuttamaan tuomiota. Minä koston vastustajilleni, maksan vihamiehilleni,

⁴²minun miekkani syö lihaa. Minä annan nuolteni juopua verestä, kaatuneiden ja vangittujen verestä, vihollisten pitkätukkaisista päistä.’

⁴³Riemuitkaa, kansat, hänen kansansa vuoksi, sillä hän kosta palvelijoittensa veren. Hän antaa koston kohdata vastustajiaan ja toimittaa sovituksen maalleen ja kansalleen.”

Mooses päättää puheensa

⁴⁴Mooses lausui Joosuan, Nuunin pojan, kanssa kaikki tämän laulun sanat kansan kuullen.

⁴⁵Kun Mooses oli puhunut kaikki nämä sanat koko Israelille,

⁴⁶hän sanoi heille: ”Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, joilla minä tänä päivänä todistan teitä vastaan, niin että voitte käskää lapsianne noudattamaan kaikkia tämän opetuksen sanoja ja tekemään niiden mukaan.

⁴⁷Ne eivät ole teille turhia sanoja, vaan niissä on teidän elämänne. Näiden sanojen varassa te elätte kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Mooses saa luvan katsella Kanaaninmaata

⁴⁸HERRA puhui Moosekselle sinä samana päivänä ja sanoi:

⁴⁹”Nouse tuonne Abarimin vuoristoon Nebonvuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisten omaisuudeksi.

⁵⁰Sinä kuolet vuorella, jolle nouset, ja sinut otetaan heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron, joka kuoli Hoorinvuorella ja joka otettiin heimonsa luo,

⁵¹koska te olitte uskottomia minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden luona Kaadeksessa Tsiinin autiomaassa, kun ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä.

⁵²Sinä saat katsella tuota maata, joka on Jordanin toisella puolella, mutta et pääse sinne, maahan, jonka minä annan israelilaisille.”

5. Mooseksen 33

Mooses siunaa Israelin

¹Tämä on siunaus, jolla Mooses, Jumalan mies, siunasi israelilaiset ennen kuolemaansa.

²Hän sanoi: ” HERRA tuli Siinailta, Seiristä hän nousi loistaen heille. Hän ilmestyi kirkkaudessa Paaranin vuoristosta, tuli esiin kymmentuhantisten pyhien joukosta. Hänen oikealla puolellaan leimusi tuli heitä vastaan.

³Herra rakastaa kansoja, kaikki niiden pyhät ovat hänen kädessään. He laskeutuvat maahan sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi.

⁴Mooses antoi meille lain, perinnön Jaakobin seurakunnalle.

⁵Herrasta tuli kuningas Jesurunissa , kun kansan päämiehet kokoontuivat yhdessä Israelin heimojen kanssa.

⁶Saakoon Ruuben elää, älköön hän kuolko, mutta vähäiseksi jääköön hänen miestensä joukko.”

⁷Juudasta hän sanoi: ”Kuule, HERRA , Juudan huuto ja tuo hänet kansansa luo. Omin käsin hän taisteli sen puolesta. Ole sinä apuna hänen vihollisiaan vastaan.”

⁸Leevistä hän sanoi: ”Sinun tummimisi ja uurimisi kuuluvat hänelle, joka on sinulle uskollinen, jota sinä koettelit Massassa ja jonka kanssa riitelit Meriban veden luona.

⁹Hän sanoi isästään ja äidistään: ’En ole milloinkaan nähnyt heitä.’ Hän ei tunnustanut veljiään veljikseen eikä tuntenut omia lapsiaan, sillä he noudattivat sinun sanaasi ja pysyivät sinun liitossasi.

¹⁰Hän opettaa säädöksiäsi Jaakobille ja lakiasi Israelille. Hän suitsuttaa sinun edessäsi ja uhraa kokonaisuureja sinun alttarillasi.

¹¹ Siunaa, HERRA , hänen voimansa ja ole suojea hänen kättensä työlle. Ruhjo hänen vastustajiensa lanteet ja hänen vihamiehensä, niin etteivät he enää voi nousta.”

¹² Benjaminista hän sanoi: ” HERRAN rakkaana hän asuu hänen turvissaan. Herra suojelee häntä lakkaamatta, hän saa asua Herran hartioilla.”

¹³ Joosefista hän sanoi: ”Hänen maataan HERRA siunaa kasteella, kalleimmalla, mitä tulee taivaasta ja mitä tulee maan syvyyksistä alhaalta,

¹⁴ kalleimmalla, mitä aurinko antaa, kalleimmalla, mitä kuun vaiheet tuottavat,

¹⁵ kalleimmalla, mitä tulee ikiaikaisten vuorten huipuilta, kalleimmalla, mitä tulee ikikukkuloilta,

¹⁶ kalleimmalla, mitä maa kasvaa ja mitä siinä on. Hänen suosionsa, hänen, joka asui piikkisessä pensaassa , laskeutukoon Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan pääläelle.

¹⁷ Hänen härkiensä esikoinen on hänen kunniansa, sillä on sarvet kuin villihärällä. Niillä se puskee kumoon kansat, kaikki kansat maan ääriin saakka. Sellaisia ovat Efraimin kymmenettuhannet, sellaisia Manassen tuhannet.”

¹⁸ Sebulonista hän sanoi: ”Iloitse, Sebulon, kun lähdet liikkeelle, ja sinä, Isaskar, majoissasi.

¹⁹ He kutsuvat kansoja vuorelle ja uhraavat siellä vanhurskauden uhreja. He imevät merten rikkauden ja hiekkaan kätkeyt aarteet.”

²⁰ Gaadista hän sanoi: ”Siunattu olkoon hän, joka laajentaa Gaadin alueen. Niin kuin leijona Gaad asettuu paikoilleen; se raatelee käsivarren, vieläpä pääläenkin.

²¹ Hän valitsi itselleen osuuksista parhaan, sillä sinne oli kätkeyty lainlaatijan osa. Hän tuli kansan päämiesten kanssa ja toteutti HERRAN vanhurskauden ja hänen Israelia koskevat päätöksensä.”

²²Daanista hän sanoi: ”Daan on leijonan pentu, joka loikkaa esiin Baasanista.”

²³Naftalista hän sanoi: ”Naftali on kylläinen suosioista ja täynnä HERRAN siunausta. Hän saa periä lännen ja etelän.”

²⁴Asserista hän sanoi: ”Pojista siunatuin on Asser. Olkoon hän veljiensä suosiossa ja saakoon kastaa jalkansa öljyyn.

²⁵Rautaa ja vaskea olkoot sinun salpasi, ja niin kuin ovat sinun päiväsi, niin olkoon myös sinun voimasi.

²⁶Ei kukaan ole niin kuin Jesurunin Jumala, joka ratsastaa sinun avuksesi taivaasta, ylhäisyydessään pilvien päältä.

²⁷Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat ikuiset käsivarret. Hän karkotti viholliset sinun tieltäsi ja sanoi: ’Hävitä heidät!’

²⁸Näin Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde erillään viljan ja viinin maassa, jonka taivaskin tiukkuu kastetta.

²⁹Onnellinen olet sinä, Israel – kuka on sinun kaltaisesi! Sinä olet HERRAN pelastama kansa! Hän on sinun kilpesi ja apusi, sinun miekkasi ja kunniasi. Sinun vihollisesi mieltelevät sinua, ja sinä tallaat heidän kukkuloitaan.”

5. Mooseksen 34

Mooseksen kuolema

¹Mooses nousi Mooabin arolta Nebonvuorelle, Pisgan huipulle, joka on vastapäätä Jerikoa. HERRA näytti hänelle koko maan: Gileadin aina Daaniin asti,

²koko Naftalin, Efraimin ja Manassen maan, koko Juudan maan Länsimereen asti,

³Negevin sekä tasangon, Jerikon eli Palmukaupungin laakson Sooariin asti.

⁴HERRA sanoi Moosekselle: ”Tämä on se maa, josta minä vannoin Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille valan: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan

tämän maan.’ Minä olen antanut sinun nähdä sen omin silmin, mutta sinä et sinne pääse.”

⁵ Mooses, HERRAN palvelija, kuoli HERRAN sanan mukaan siellä, Mooabin maassa.

⁶ Herra hautasi hänet Mooabin maassa laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria, mutta kukaan ei ole tähän päivään mennessä saanut tietää hänen hautapaikkaansa.

⁷ Mooses oli kuollessaan sadankahdenkymmenen vuoden ikäinen. Hänen silmänsä eivät kuitenkaan olleet hämärtyneet eikä hänen elinvoimansa ehtynyt.

⁸ Israelilaiset itkivät Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää. Sitten Mooseksen muistoksi vietetty itku- ja suruaika päättyi.

⁹ Joosua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli pannut kätensä hänen päälleen. Israelilaiset tottelivat Joosuaa ja tekivät sen mukaan kuin HERRA oli Moosesta käskenyt.

¹⁰ Mutta Israelissa ei enää noussut yhtään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka kanssa HERRA oli tekemisissä kasvoista kasvoihin.

¹¹ Ei ole ollut ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, joita hän Herran lähettämänä teki Egyptin maassa faraolle ja kaikille hänen palvelijoilleen sekä koko hänen maalleen,

¹² ei ketään, jolla olisi ollut niin suuri voima ja joka olisi tehnyt sellaisia suuria ja pelottavia tekoja, joita hän teki koko Israelin nähden.

Joosuan

Joosuan 1

Herra puhuu Joosualle

¹Kun HERRAN palvelija Mooses oli kuollut, HERRA sanoi Joosualle, Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle:

²”Minun palvelijani Mooses on kuollut. Nouse siis nyt ja mene tämän Jordanvirran yli yhdessä koko tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille.

³Jokaisen paikan, jota jalkanne tallaa, minä annan teille, niin kuin olen Moosekselle puhunut.

⁴Maa autiomaasta ja Libanonista suureen virtaan, Eufratvirtaan sekä koko heettiläisten maa auringonlaskun puolella olevaan Suureenmereen asti, on oleva teidän aluettanne.

⁵Kukaan ei kestä sinun edessäsi koko sinun elinaikanasi. Niin kuin minä olin Mooseksen kanssa, niin MINÄ OLEN sinunkin kanssasi. Minä en jätä enkä hylkää sinua.

⁶Ole luja ja aivan rohkea, sillä sinä jaat tälle kansalle perinnöksi sen maan, jonka minä heidän isilleen vannomallani valalla olen luvannut antaa heille.

⁷Ole vain luja ja aivan rohkea ja noudata kaikessa toiminnassasi tarkoin sitä opetusta, jonka palvelijani Mooses on sinulle antanut. Älä poikkea siitä oikealle äläkä vasemmalle, jotta menestyisit, missä ikinä kuljetkin.

⁸Älköön tämä lain kirja väistykö sinun suustasi, vaan mietiskele sitä päivin ja öin, että noudattaisit tarkasti kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut ja menestyt tielläsi.

⁹Enkö minä olekin käskenyt sinua: Ole luja ja rohkea! Älä säiky äläkä kauhistu, sillä HERRA, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin.”

Valmistautuminen Jordanin ylitykseen

10 Niin Joosua käski kansan johtomiehiä:

11 ”Kulkekaa leirin halki ja antakaa kansalle tämä käsky: ’Valmistakaa itsellenne evästä, sillä kolmen päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka HERRA , teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi.’”

12 Mutta ruubenilaisille, gaadilaisille ja puolelle Manassen heimoa Joosua sanoi:

13 ”Muistakaa se käsky, jonka HERRAN palvelija Mooses antoi teille sanoessaan: ’ HERRA , teidän Jumalanne, suo teidän päästä rauhaan ja antaa teille tämän maan.’

14 Vaimonne, lapsenne ja karjanne jääkööt siihen maahan, jonka Mooses antoi teille Jordanin tältä puolen. Mutta teidän, kaikkien sotakuntoisten, on mentävä taisteluvalmiina virran yli veljienne edellä ja autettava heitä,

15 kunnes HERRA suo veljienne päästä rauhaan niin kuin teidänkin ja hekin ottavat omakseen sen maan, jonka HERRA , teidän Jumalanne, antaa heille. Sitten te voitte palata takaisin perintömaallenne ja ottaa omaksenne sen alueen, jonka HERRAN palvelija Mooses antoi teille Jordanin tältä puolelta, auringonnousun puolelta.”

16 Niin he vastasivat Joosualle: ”Kaiken, minkä olet käsenyt meidän tehdä, me teemme, ja mihin meidät lähetätkin, sinne me menemme.

17 Niin kuin me olemme kaikessa totelleet Moosesta, niin me tottelemme sinuakin. Olkoon vain HERRA , sinun Jumalasi, sinun kanssasi, kuten hän oli Mooseksen kanssa.

18 Jokainen, joka niskoittelee sinun käskyjäsi vastaan eikä tottele sanojasi kaikessa, mitä käsket hänen tehdä, surmattakoon. Ole vain luja ja rohkea.”

Joosuan 2

Jerikon tiedustelijat ja Raahab

¹Sitten Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakoilijaa ja sanoi: ”Menkää ottamaan selvää maasta ja Jerikosta.” He lähtivät matkaan ja tulivat Raahab-nimisen porton taloon ja kävivät siellä levolle.

²Jerikon kuninkaalle ilmoitettiin: ”Tänne on yöllä tullut israelilaisia miehiä tutkimaan maata.”

³Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: ”Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi ja ovat talossasi, sillä he ovat tulleet vakoilemaan koko tätä maata.”

⁴Mutta nainen oli ottanut molemmat miehet ja piilottanut heidät. Hän sanoi: ”On totta, että miehet tulivat luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat.

⁵Kun kaupungin portteja pimeään tullessa suljettiin, miehet lähtivät ulos, enkä tiedä, minne he menivät. Ajakaa nopeasti heitä takaa, niin saavutatte heidät.”

⁶Mutta hän oli vienyt vakoojat katolle ja piilottanut heidät pellavanvarsien alle, jotka hän oli sinne asettanut.

⁷Niin Jerikon miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä ylityspaikoille saakka. Ja portti suljettiin heti, kun takaa-ajajat olivat lähteneet heidän peräänsä.

⁸Mutta ennen kuin vakoojat olivat käyneet levolle, Raahab nousi katolle heidän luokseen

⁹ja sanoi heille: ”Minä tiedän, että HERRA on antanut teille tämän maan. Kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne.

¹⁰Me olemme kuulleet, miten HERRA kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä. Tiedämme myös, mitä te teitte Jordanin toisella puolella niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi.

¹¹Kun me sen kuulimme, sydämemme raukesi pelosta, eikä kenelläkään ole enää rohkeutta käydä teitä vastustamaan, sillä HERRA , teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.

¹²Vannokaa nyt minulle HERRAN kautta, että osoitatte laupeutta isäni perheelle, koska minä olen osoittanut laupeutta teille. Antakaa minulle varma merkki siitä,

¹³että jätätte henkiin minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja koko heidän väkensä ja pelastatte meidät kuolemasta.”

¹⁴Niin miehet sanoivat hänelle: ”Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, kunhan vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun HERRA antaa meille tämän maan, me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta.”

¹⁵Sitten Raahab laski heidät köydellä alas ikkunasta. Hän näet asui talossa, joka oli kiinni kaupungin muurissa.

¹⁶Hän sanoi heille: ”Menkää vuorille, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä. Olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet. Sitten voitte jatkaa matkaanne.”

¹⁷Miehet sanoivat hänelle: ”Me olemme vapaat siitä valasta, jonka meillä vannotit,

¹⁸jollet sinä, kun me tulemme tähän maahan, sido tätä punaista nauhaa siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi ja isäsi koko perhettä luoksesi taloon.

¹⁹Jos joku lähtee talosi ovesta ulos, hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle, ja me olemme vastuusta vapaat. Jos taas meistä jonkun käsi sattuu keneen tahansa, joka on sinun kanssasi talossa, hänen verensä tulkoon meidän itsemme päälle.

²⁰Mutta jos sinä ilmaiset tämän asiamme, me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit.”

²¹ Raahab sanoi: ”Olkoon niin kuin sanotte”, ja päästi heidät menemään, ja he lähtivät. Sitten Raahab sitoi punaisen nauhan ikkunaan.

²² Niin miehet lähtivät, tulivat vuoristoon ja viipyivät siellä kolme päivää, kunnes takaa-ajajat olivat palanneet. Nämä olivat etsineet heitä kaikkialta tien varrelta, mutta eivät olleet löytäneet.

²³ Sitten nuo kaksi miestä kääntyivät paluumatkalle. He laskeutuivat alas vuorilta, menivät virran yli ja tulivat Joosuan, Nuunin pojan, luo. He kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut,

²⁴ ja sanoivat Joosualle: ” HERRA on todella antanut koko maan meidän käsiimme, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon edessämme.”

Joosuan 3

Jordanin ylitys

¹ Joosua ja kaikki israelilaiset nousivat ylös varhain aamulla, lähtivät liikkeelle Sittimistä ja tulivat Jordanille. Siellä he yöpyivät ennen kuin menivät virran yli.

² Kolmen päivän kuluttua johtomiehet kulkivat leirin halki

³ ja antoivat kansalle käskyn sanoen: ”Kun näette HERRAN , teidän Jumalanne, liitonarkun ja leeviläiset papit sitä kantamassa, niin lähtekää tekin paikoiltanne liikkeelle ja kulkekaa sen jäljessä.

⁴ Mutta olkoon teidän ja arkun välillä noin kahdentuhannen kyynärän välimatka. Älkää menkö arkun lähelle, että tietäisitte tien, jota teidän on kuljettava, sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä.”

⁵ Joosua sanoi kansalle: ”Pyhittäytykää, sillä huomenna HERRA tekee ihmeitä teidän keskuudessanne.”

⁶ Papeille hän sanoi: ”Ottakaa liitonarkku ja kulkekaa kansan edellä.” Niin he ottivat liitonarkun ja kulkivat kansan edellä.

⁷ Sitten HERRA sanoi Joosualle: ”Tästä päivästä alkaen minä teen sinut suureksi koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että MINÄ OLEN sinun kanssasi niin kuin minä olin Mooseksen kanssa.

⁸ Sinun on annettava liitonarkkua kantaville papeille tämä käsky: ’Kun tulette Jordanin veden ääreen, pysähtykää siihen seisomaan.’”

⁹ Joosua sanoi israelilaisille: ”Tulkaa tänne ja kuulkaa HERRAN , teidän Jumalanne, sanat.”

¹⁰ Joosua sanoi vielä: ”Tästä te tiedätte, että elävä Jumala on teidän keskellänne: hän karkottaa varmasti teidän tieltänne kanaanilaiset, heettiläiset, hivviläiset, perissiläiset, girgasilaiset, amorilaiset ja jebusilaiset.

¹¹ Katsokaa, kaiken maan Herran liitonarkku kulkee teidän edellänne Jordaniin.

¹² Valitkaa nyt kaksitoista miestä Israelin heimoista, kustakin heimosta yksi mies.

¹³ Niin pian kuin papit, jotka kantavat HERRAN , kaiken maan Herran, liitonarkkua, laskevat jalkansa Jordanin veteen, katkeaa joen ylhäältäpäin tulevan veden virtaus ja vesi pysähtyy yhtenäiseksi muuriksi.”

¹⁴ Sitten kansa lähti liikkeelle teltoistaan mennäkseen Jordanin poikki, ja liitonarkkua kantavat papit kulkivat kansan edellä.

¹⁵ Kun liitonarkkun kantajat tulivat Jordanille ja arkkua kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, niin – vaikka Jordan koko elonleikkuuajan tulvii yli kaikkien äyräittänsä –

¹⁶ ylhäältäpäin virtaava vesi pysähtyi. Se seiso yhtenäisenä muurina hyvin kaukana Aadamin luona, sen kaupungin, joka on Saaretanin vieressä. Vesi, joka virtasi alaspäin Aromereen, Suolamereen, hävisi näkyvistä, ja kansa kulki virran yli Jerikon kohdalta.

¹⁷Koko Israel kulki kuivaa myöten, ja HERRAN liitonarkkua kantavat papit seisoivat alallaan kuivalla pohjalla keskellä Jordania, kunnes koko kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli.

Joosuan 4

Kaksitoista muistokiveä

¹Kun koko kansa oli kulkenut Jordanin yli, HERRA sanoi Joosualle:

²”Ottakaa kansan keskuudesta kaksitoista miestä, yksi mies kustakin heimosta,

³ja antakaa heille tämä käsky: ’Ottakaa kukin keskeltä Jordania, aivan pappien jalkojen juuresta, kaksitoista kiveä. Viekää ne mukanaan ja asettakaa ne siihen paikkaan, johon jätte ensi yöksi.”

⁴Niin Joosua kutsui ne kaksitoista miestä, jotka hän oli israelilaisista määrännyt tähän tehtävään, yhden miehen kustakin heimosta.

⁵Hän sanoi heille: ”Menkää HERRAN, Jumalanne, liitonarkun eteen keskelle Jordania, ja nostakoon kukin teistä olalleen kiven, israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan,

⁶jotta niistä tulisi muistomerkki teidän keskellenne. Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät, mitä nämä kivet teille merkitsevät,

⁷vastatkaa heille: ’Sitä, että Jordanin vesien virtaus katkesi HERRAN liitonarkun edessä, kun se kulki virran poikki. Jordanin vesien virtaus katkesi, ja siitä nämä kivet ovat israelilaisille ikuisena muistona.”

⁸Israelilaiset tekivät juuri niin kuin Joosua oli käskennyt. He ottivat israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan kaksitoista kiveä keskeltä Jordania, kuten HERRA oli puhunut Joosualle, veivät ne mukanaan yöpymispaikkaan ja asettivat ne sinne.

⁹ Joosua pystytti kaksitoista kiveä myös keskelle Jordania sille kohdalle, jossa liitonarkkua kantavat papit seisoivat. Ne kivet ovat siellä vielä tänäkin päivänä.

¹⁰ Arkkua kantavat papit seisoivat keskellä Jordania, kunnes kaikki, mitä HERRA oli käskinnyt Joosuan puhua kansalle, oli tehty, aivan niin kuin Mooses oli Joosuaa käskinnyt. Sitten kansa kiirehti virran yli.

¹¹ Kun koko kansa oli kulkenut virran yli, HERRAN liitonarkku ja papit siirtyivät kansan eteen.

¹² Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa kulkivat taisteluvalmiina israelilaisten etujoukkona, niin kuin Mooses oli heille puhunut.

¹³ Noin nelikymmentuhantinen sotaan varustettu joukko kulki HERRAN kasvojen edessä taisteluun Jerikon arolle.

¹⁴ Sinä päivänä HERRA teki Joosuan suureksi kaikkien israelilaisten silmissä, ja he kunnioittivat häntä koko hänen elinaikansa kuten olivat kunnioittaneet Moosesta.

¹⁵ HERRA puhui Joosualle:

¹⁶ ”Käske todistuksen arkkua kantavia pappeja nousemaan Jordanista.”

¹⁷ Niin Joosua käski pappeja: ”Nouskaa ylös Jordanista.”

¹⁸ Tuskin HERRAN liitonarkkua kantavat papit olivat nousseet ylös Jordanista ja heidän jalkansa astuneet kuivalle maalle, kun Jordanin vesi palasi paikoilleen ja virtasi niin kuin ennenkin yli kaikkien äyräitten.

¹⁹ Kansa nousi ylös Jordanista ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä ja leiriytyi Gilgaliin, Jerikon alueen itälaidalle.

²⁰ Ne kaksitoista kiveä, jotka oli otettu Jordanista, Joosua pystytti Gilgaliin.

²¹ Hän sanoi israelilaisille: ”Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät isiltään, mitä nämä kivet ovat,

- ²² niin kertokaa heille: 'Israel kulki tästä Jordanin poikki kuivaa myöten,
- ²³ kun HERRA , teidän Jumalanne, kuivasi Jordanin vedet teidän tieltänne, kunnes olitte kulkeneet virran poikki. Samoin HERRA , teidän Jumalanne, oli tehnyt Kaislamerelle, jonka hän kuivasi meidän edeltämme, kunnes olimme kulkeneet sen yli.
- ²⁴ Näin hän teki, jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, kuinka väkevä on HERRAN käsi, ja jotta te aina pelkäisitte HERRAA , teidän Jumalaanne.”

Joosuan 5

Kansa ympärileikataan Gilgalissa

- ¹ Kaikki amorilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin länsipuolella, ja kaikki meren rannikon kanaanilaisten kuninkaat kuulivat, kuinka HERRA oli kuivannut Jordanin vedet israelilaisten tieltä, kunnes nämä olivat kulkeneet yli. Silloin kuninkaiden sydämet raukesivat pelosta eikä heillä enää ollut rohkeutta vastustaa israelilaisia.
- ² Siihen aikaan HERRA sanoi Joosualle: ”Tee itsellesi kiviveitsiä ja ympärileikkaa jälleen israelilaiset.”
- ³ Niin Joosua teki itselleen kiviveitsiä ja ympärileikkasi israelilaiset Esinahkakukkulan luona.
- ⁴ Syy siihen, miksi Joosua ympärileikkasi heidät, oli tämä: Kaikki Egyptistä lähteneen kansan miespuoliset jäsenet, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat olleet ympärileikattuja, olivat kuolleet matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen.
- ⁵ Mutta sitä kansaa, joka oli syntynyt matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen, ei ollut ympärileikattu.
- ⁶ Israelilaiset olivat näet vaeltaneet autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes oli hävinnyt koko se kansa, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat lähteneet Egyptistä. He eivät olleet totelleet HERRAN ääntä. Siksi HERRA oli vannonut heille, ettei hän antaisi heidän nähdä sitä maata, jonka hän heidän

isilleen vannomallaan valalla oli luvannut antaa heille, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

⁷Mutta Herra nosti heidän tilalleen heidän poikansa, jotka Joosua ympärileikkasi. He näet olivat ympärileikkaamattomia, sillä heitä ei ollut matkalla ympärileikattu.

⁸Kun koko kansa oli saatu ympärileikatuksi, he pysyivät paikallaan leirissä, kunnes olivat toipuneet.

⁹Sitten HERRA sanoi Joosualle: ”Tänä päivänä minä olen vierittänyt teidän päältänne Egyptin häpeän.” Sen vuoksi sitä paikkaa kutsutaan vielä nytkin Gilgaliksi .

Pääsiäisen vietto

¹⁰Kun israelilaiset olivat leiriytyneet Gilgaliin, he viettivät pääsiäistä sen kuukauden neljännentoista päivän iltana Jerikon arolla.

¹¹Pääsiäisen jälkeisenä päivänä, juuri sinä päivänä, he söivät Luvatus maan tuotteita, happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä.

¹²Seuraavana päivänä loppui mannan tulo, koska he söivät sen maan tuotteita. Israelilaiset eivät enää saaneet mannaa vaan söivät sinä vuonna Kanaaninmaan satoa.

Herran sotajoukon ylipäällikkö

¹³Joosuan ollessa Jerikon luona tapahtui, että kun hän kohotti katseensa, hän näki miehen seisovan edessään, paljastettu miekka kädessään. Joosua meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?”

¹⁴Mies sanoi: ”En. Minä olen HERRAN sotajoukon ylipäällikkö ja olen juuri nyt tullut.” Silloin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti hänelle kunnioitusta ja sanoi: ”Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?”

¹⁵HERRAN sotajoukon ylipäällikkö sanoi Joosualle: ”Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä.” Ja Joosua teki niin.

Joosuan 6

Jerikon valloitus

- ¹Jeriko piti porttinsa tiukasti suljettuina israelilaisten vuoksi. Kukaan ei päässyt ulos eikä sisälle.
- ²Niin HERRA sanoi Joosualle: ”Katso, minä annan sinun käsiisi Jerikon kuninkaineen ja sotaurhoineen.
- ³Kulkekaa kaupungin ympäri, kaikki sotakuntoiset miehet. Kiertäkää kaupunki kerran ja tehkää niin kuutena päivänä.
- ⁴Seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa liitonarkun edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot pasuunoihin.
- ⁵Kun oinaansarviin puhalletaan pitkään ja te kuulette pasuunan äänen, huutakoon koko kansa suureen ääneen. Silloin kaupungin muuri sortuu siihen paikkaan ja kansa voi nousta sen yli, kukin kohdaltaan.”
- ⁶Joosua, Nuunin poika, kutsui papit ja sanoi heille: ”Kantakaa liitonarkkua, ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa HERRAN liitonarkun edellä.”
- ⁷Kansalle hän sanoi: ”Lähtekää liikkeelle ja kulkekaa kaupungin ympäri. Aseellinen etujoukko kulkekoon HERRAN liitonarkun edellä.”
- ⁸Ja tapahtui niin kuin Joosua oli kansalle sanonut. Ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa HERRAN edessä, lähtivät ja puhalsivat pasuunoihin, ja HERRAN liitonarkku tuli heidän jäljessään.
- ⁹Etujoukko kulki pasuunaa puhaltavien pappien edellä, ja jälkijoukko kulki arkun jäljessä, samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta.
- ¹⁰Joosua oli antanut kansalle tämän käskyn: ”Älkää huutako, älkääkä antako äänenne kuulua. Älkää päästäkö sanaakaan suustanne ennen sitä päivää, jona sanon teille: ’Nostakaa sotahuuto!’ Silloin huutakaa.”

¹¹ Näin hän käski kuljettaa HERRAN liitonarkkua yhden kierroksen kaupungin ympäri. Sitten kansa palasi leiriin ja jäi sinne yöksi.

¹² Varhain seuraavana aamuna Joosua nousi ja papit lähtivät kantamaan HERRAN liitonarkkua,

¹³ ja ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa HERRAN liitonarkun edellä, puhalsivat pasuunoihin kulkiessaan. Etujoukko kulki heidän edellään, ja jälkijoukko HERRAN liitonarkun jäljessä, samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta.

¹⁴ Myös toisena päivänä he kiersivät kerran kaupungin ympäri ja palasivat sitten leiriin. Näin he tekivät kuutena päivänä.

¹⁵ Mutta seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastaessa ja kulkivat samalla tavoin kaupungin ympäri, mutta nyt seitsemän kertaa. Ainoastaan sinä päivänä he kulkivat seitsemän kertaa kaupungin ympäri.

¹⁶ Kun papit seitsemännellä kerralla puhalsivat pasuunoihin, Joosua sanoi kansalle: ”Kohottakaa sotahuuto, sillä HERRA on antanut teille tämän kaupungin.

¹⁷ Olkoon kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihitty tuhon omaksi HERRAN kunniaksi. Ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan samassa talossa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka olimme lähettäneet.

¹⁸ Mutta pysykää te erossa tuhon omaksi vihitystä, ettette itse joudu tuhon omiksi ottamalla tuhon omaksi vihittyä ja siten saata Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen.

¹⁹ Kaikki hopea ja kulta sekä kupari- ja rautaesineet ovat HERRALLE pyhitettyjä. Ne on pantava HERRAN aarteistoon.”

²⁰ Kun soofar-torviin puhallettiin, kansa nosti sotahuudon. Kun siis kansa kuuli pasuunan äänen, se kohotti kovan sotahuudon. Silloin muuri sortui

siihen paikkaansa, ja kansa ryntäsi ylös kaupunkiin, kukin suoraan eteensä. Niin he valloittivat kaupungin

²¹Ja vihkivät miekalla tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli: miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, härät, lampaat ja aasit.

²²Joosua sanoi niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata: ”Menkää sen porttonaisen taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet.”

²³Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaiken, mitä hänellä oli. He toivat ulos kaikki hänen sukulaisensa ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle.

²⁴Mutta kaupungin ja kaiken, mitä siellä oli, he polttivat tulella. Ainoastaan hopean ja kullan sekä kupari- ja rautaesineet he antoivat HERRAN huoneen aarteistoon.

²⁵Portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti kuitenkin henkiin. Raahab asuu israelilaisten keskuudessa vielä tänäkin päivänä, koska hän oli piilottanut ne tiedustelijat, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa.

²⁶Siihen aikaan Joosua vannotti tämän valan: ”Kirottu olkoon HERRAN edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä Jerikon kaupunkia. Sen perustuksen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa ja sen porttien pystyttämisestä nuorimpansa.”

²⁷Ja HERRA oli Joosuan kanssa, ja Joosuan maine levisi kautta maan.

Joosuan 7

Tappio Ain luona

¹Israelilaiset menettelivät kuitenkin uskottomasti tuhon omaksi vihityn suhteen. Aakan, jonka isä oli Karmi Serahin pojan Sabdin poika Juudan

heimosta, otti itselleen tuhon omaksi vihittyä. Silloin HERRAN viha syttyi israelilaisia kohtaan.

²Joosua lähetti miehiä Jerikosta Aihin, joka on lähellä Beet-Aavenia, Beetelin itäpuolella. Hän sanoi heille: ”Menkää vakoilemaan maata.” Niin miehet menivät ja vakoilivat Aita.

³Palattuaan Joosuan luo he sanoivat hänelle: ”Älköön koko kansa lähtekö sinne ylös. Menköön kaksi- tai kolmetuhatta miestä. He kyllä kukistavat Ain. Älä vaivaa sinne koko kansaa, sillä ailaisia on vähän.”

⁴Niin kansasta lähti sinne noin kolmetuhatta miestä, mutta he joutuivat pakenemaan Ain miehiä.

⁵Ain miehet löivät heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentäkuusi miestä. He ajoivat israelilaisia takaa kaupungin portilta Sebarimiin asti ja löivät heidät rinteessä. Silloin kansan sydän raukesi pelosta ja muuttui kuin vedeksi.

Joosuan valitus

⁶Joosua repäisi vaatteensa ja heittäytyi kasvoilleen maahan HERRAN liitonarkun eteen. Hän ja Israelin vanhimmat olivat siinä iltaan saakka ja heittivät tomua päänsä päälle.

⁷Joosua sanoi: ”Voi, Herra, HERRA, miksi ollenkaan toit tämän kansan Jordanin yli antaaksesi meidät amorilaisten käsiin ja tuhotaksesi meidät? Voi, jospa olisimme päättäneet jäädä Jordanin toiselle puolelle!

⁸Voi, Herra, mitä voin enää sanoa, kun Israel on kääntynyt pakoon vihollistensa edessä!

⁹Kun kanaanilaiset ja kaikki muut maan asukkaat sen kuulevat, he saartavat meidät ja hävittävät meidän nimemme maan päältä. Mitä sinä teet suuren nimesi puolesta?”

Herra vastaa Joosualle

¹⁰HERRAsanoi Joosualle: ”Nouse siitä! Miksi makaat kasvoillasi?

¹¹ Israel on tehnyt syntiä. He ovat rikkoneet minun liittoni, jonka olen heille säätänyt, ja ovat ottaneet tuhon omaksi vihittyä. He ovat varastaneet ja valehdelleet ja panneet varastamansa tavarat omien tavaroittensa joukkoon.

¹² Sen vuoksi israelilaiset eivät voi kestää vihollistensa edessä. He joutuvat pakenemaan vihollisiaan, sillä heistä itsestään on tullut tuhon omaksi vihittyjä. Minä en ole enää teidän kanssanne, ellette hävitä keskuudestanne tuhon omaksi vihittyä.

¹³ Nouse, pyhitä kansa ja sano heille: Pyhittäytykää huomiseksi, sillä näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Sinun keskelläsi, Israel, on tuhon omaksi vihittyä. Sinä et voi kestää vihollistesi edessä, ennen kuin olet poistanut keskuudestasi sen, mikä on tuhon omaksi vihittyä.

¹⁴ Astukaa siis huomenaamuna esiin heimoittain. Se heimo, jonka HERRA osoittaa, astukoon esiin suvuittain. Se suku, jonka HERRA osoittaa, astukoon esiin perhekunnittain, ja se perhekunta, jonka HERRA osoittaa, astukoon esiin mies mieheltä.

¹⁵ Tehtäköön näin: Se, joka jää kiinni tuhon omaksi vihityn ottamisesta, poltettakoon tulella, hänet ja kaikki hänelle kuuluva, sillä hän on rikkonut HERRAN liiton ja tehnyt häpeällisen teon Israelissa.”

Aakanin synty ja rangaistus

¹⁶ Varhain seuraavana aamuna Joosua käski Israelin astua esiin heimoittain ja kiinni jäi Juudan heimo.

¹⁷ Hän käski Juudan heimon astua esiin, ja kiinni jäi serahilaisten suku. Sitten hän käski serahilaisten suvun astua esiin mies mieheltä, ja kiinni jäi Sabdi.

¹⁸ Joosua käski Sabdin perhekunnan astua esiin mies mieheltä. Kiinni jäi Aakan, Karmin poika Juudan heimosta. Karmi oli serahilaisen Sabdin poika.

¹⁹ Joosua sanoi Aakanille: ”Poikani, anna nyt kunnia HERRALLE, Israelin Jumalalle, ja tunnusta hänelle tekosi. Ilmoita minulle, mitä olet tehnyt, äläkä salaa minulta mitään.”

²⁰ Aakan vastasi Joosualle: ”Minä olen todella tehnyt syntiä HERRAA , Israelin Jumalaa, vastaan. Näin minä tein:

²¹ Kun huomasin saaliin joukossa yhden kauniin sinearilaisen viitan, kaksisataa sekeliä hopeaa ja kultapalan, jonka paino oli viisikymmentä sekeliä, aloin himoita niitä ja otin ne. Ne on kätketty maahan minun telttaani, hopea alimmaisena.”

²² Niin Joosua käski lähettien mennä teltalle. He juoksivat sinne, ja todellakin kätkö oli teltassa, hopea alimpana.

²³ He ottivat tavarat teltasta, veivät ne Joosuan ja kaikkien israelilaisten luo ja asettivat ne HERRAN eteen.

²⁴ Silloin Joosua yhdessä koko Israelin kanssa otti mukaansa serahilaisen Aakanin ja kaiken, mikä oli hänelle kuuluvaa – hopean, viitan ja kultapalan, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen härkensä, aasinsa, lampaansa ja vuohensa sekä telttansa – ja vei ne Aakorinlaaksoon .

²⁵ Joosua sanoi: ”Miksi olet syössyt meidät onnettomuuteen? HERRA syöksee sinut tänä päivänä onnettomuuteen.” Sitten koko Israel kivitti kuoliaaksi Aakanin ja hänen perheensä ja poltti heidät tulesa.

²⁶ Kansa kasasi hänen päälleen suuren kivistä, joka on olemassa vielä tänäkin päivänä. Silloin HERRA leppyy vihansa hehkusta. Näiden tapahtumien vuoksi sitä paikkaa alettiin nimittää Aakorinlaaksoksi, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

Joosuan 8

Ain valloitus ja hävitys

¹ Sitten HERRA sanoi Joosualle: ”Älä pelkää äläkä kauhistu. Ota mukaasi koko sotaväki ja mene Aihin. Katso, minä olen antanut sinun käsiisi Ain kuninkaan ja hänen kansansa, hänen kaupunkinsa ja maansa.

²Tee Aille ja sen kuninkaalle, niin kuin teit Jerikolle ja sen kuninkaalle. Saatte kuitenkin ryöstää itsellenne sieltä saalista ja karjaa. Aseta väijytys kaupungin taakse.”

³Niin Joosua ja koko sotaväki lähtivät liikkeelle mennäkseen Aihin. Joosua valitsi kolmekymmentätuhatta valiosoturia ja lähetti heidät matkaan yöllä.

⁴Hän antoi heille tämän käskyn: ”Kuunnelkaa tarkoin! Te asetutte väijyksiin kaupungin taakse. Älkää menkö kovin kauas kaupungista, että olisitte kaikki valmiina.

⁵Minä ja koko se väki, joka on kanssani, lähestymme kaupunkia. Kun he sitten lähtevät ulos meitä vastaan kuten ensimmäiselläkin kerralla, me käännyimme pakoon heidän edestään.

⁶He lähtevät seuraamaan meitä, kunnes olemme saaneet heidät pois kaupungista, sillä he luulevat meidän pakenevan niin kuin edelliselläkin kerralla. Kun me näin pakenemme heidän edellään,

⁷silloin te nousette väijyksistä ja otatte kaupungin haltuunne. HERRA , teidän Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne.

⁸Kun olette saaneet kaupungin vallatuksi, sytyttäkää se palamaan, niin kuin HERRA on käskenyt. Huomatkaa: minä olen antanut siitä teille käskyn.”

⁹Joosua lähetti heidät, ja he menivät ja asettuivat väijyksiin Beetelin ja Ain välille, länteen päin Aista. Joosua vietti sen yön kansan parissa.

¹⁰Varhain seuraavana aamuna Joosua tarkasti väen ja lähti Israelin vanhinten kanssa väen edellä nousemaan Aihin.

¹¹Koko sotaväki, joka oli hänen kanssaan, lähti etenemään ja saapui kaupungin edustalle. He leiriytyivät Ain pohjoispuolelle, niin että heidän ja Ain väliin jäi laakso.

¹²Joosua oli ottanut noin viisituhatta miestä ja asettanut heidät väijyksiin Beetelin ja Ain välille, kaupungin länsipuolelle.

¹³ Näin asetettiin asemiinsa kaupungin pohjoispuolella oleva pääleiri ja kaupungin länsipuolella oleva jälkijoukko. Joosua itse meni siksi yöksi keskelle laaksoa.

¹⁴ Kun Ain kuningas näki sen, niin kaupungin miehet, hän ja koko hänen joukkonsa, kiiruhtivat varhain aamulla taisteluun Israelia vastaan määrättyyn paikkaan, joka oli aromaan suunnalla. Hän ei näet tiennyt, että kaupungin taakse oli järjestetty häntä vastaan väijytys.

¹⁵ Niin Joosua ja koko Israel olivat joutuvinnaan tappiolle ja pakenivat autiomaan suuntaan.

¹⁶ Silloin kaupungin koko väki kutsuttiin ajamaan heitä takaa. He ajoivat Joosuaa takaa ja joutuivat eristyksiin kaupungista.

¹⁷ Aihin ja Beeteliin ei jäänyt ainoatakaan miestä, vaan kaikki lähtivät israelilaisten perään. He jättivät kaupungin avoimeksi ja ajoivat Israelia takaa.

¹⁸ HERRA sanoi Joosualle: ”Ojenna kädessäsi oleva keihäs Aita kohti, sillä minä annan sen sinun käsiisi.” Niin Joosua ojensi kädessään olevan keihään kaupunkia kohti.

¹⁹ Kun Joosua oli ojentanut kätensä, väijyksissä olevat nousivat nopeasti paikaltaan ja lähtivät juoksemaan. He menivät kaupunkiin, valloittivat sen ja sytyttivät sen heti palamaan.

²⁰ Ain miehet kääntyivät katsomaan taakseen ja näkivät savun nousevan kaupungista taivasta kohti. He eivät kyenneet pakenemaan minnekään, sillä se väki, joka oli paennut autiomaahan päin, kääntyi takaa-ajajiaan kohti.

²¹ Kun Joosua ja koko Israel näkivät, että väijyksissä ollut joukko oli valloittanut kaupungin ja että kaupungista nousi savu, he kääntyivät takaisin ja löivät Ain miehet.

²² Myös kaupungin valtaajat lähtivät ailaista vastaan, joten nämä joutuivat israelilaisten väliin edestä ja takaa. Israelilaiset löivät heidät jättämättä jäljelle ainoatakaan; yksikään ei pelastunut eikä päässyt pakoon.

²³ Mutta Ain kuninkaan he ottivat kiinni elävänä ja toivat hänet Joosuan eteen.

²⁴ Kun israelilaiset olivat surmanneet kedolla, autiomaassa kaikki Ain asukkaat, jotka olivat ajaneet heitä takaa, ja kun nämä kaikki viimeiseen mieheen olivat kaatuneet miekkaan, kaikki israelilaiset palasivat Aihin ja tappoivat sinne jääneet miekalla.

²⁵ Niitä, jotka sinä päivänä kaatuivat, miehiä ja naisia, oli kaikkiaan kaksitoistatuhatta, kaikki Ain asukkaat.

²⁶ Joosua ei vetänyt takaisin kättään, jossa hänellä oli keihäs ojennettuna, ennen kuin oli vihkinyt tuhon omaksi kaikki Ain asukkaat.

²⁷ Ainoastaan karjan ja kaupungissa olevan saaliin Israel ryösti itselleen sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Joosualle antanut.

²⁸ Joosua poltti Ain ja teki siitä ikiajoiksi aution rauniokummun, jollainen se on vielä tänäkin päivänä.

²⁹ Ain kuninkaan hän hirtti puuhun, ja siinä tämä riippui iltaan asti. Auringon laskiessa Joosua käski ottaa ruumiin alas puusta ja heittää kaupungin portin edustalle. Ruumiin päälle kasattiin suuri kiviröykkiö, joka on siellä vielä tänäkin päivänä.

Joosua lukee lain Eebalinvuorella

³⁰ Sitten Joosua rakensi Eebalin-vuorelle alttarin HERRALLE, Israelin Jumalalle,

³¹ niin kuin HERRAN palvelija Mooses oli käsenyt israelilaisten tehdä. Altтари oli tehtävä kokonaisista kivistä, joihin ei ollut koskettu rauta-aseella, kuten on kirjoitettu Mooseksen lain kirjassa. Sen päällä he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja HERRALLE .

³²Siellä, israelilaisten edessä, Joosua kirjoitti kiviin Mooseksen lain jäljennöksen.

³³Koko Israel, niin muukalaiset kuin syntyperäisetkin, vanhimpineen, johtomiehineen ja tuomareineen, seisoivat vastapäätä HERRAN liitonarkkia kantavia leeviläisiä pappeja, liitonarkun molemmin puolin. Puolet kansasta oli kääntyneenä Garissiminvuorta kohti, puolet Eebalinvuorta kohti, niin kuin HERRAN palvelija Mooses oli alkujaan käskennyt tehdä Israelin kansaa siunattaessa.

³⁴Sen jälkeen Joosua luki kaikki lain sanat, sekä siunauksen että kirouksen, aivan sen mukaan kuin lain kirjaan on kirjoitettu.

³⁵Hän ei jättänyt lukematta sanaakaan siitä, mitä Mooses oli käskennyt, vaan luki kaiken koko Israelin seurakunnan edessä, myös naisten, lasten ja kansan keskuudessa kulkevien muukalaisten ollessa läsnä.

Joosuan 9

Gibeonilaisten juoni

¹Kun kaikki heettiläisten, amorilaisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin tällä puolella, vuoristossa, alankomaalla ja pitkin Suurenmeren koko rannikkoa Libanoniin päin, kuulivat, mitä oli tapahtunut,

²he kokoontuivat yhteen sotiakseen yksissä tuumin Joosuaa ja Israelia vastaan.

³Mutta kun Gibeonin asukkaat kuulivat, mitä Joosua oli tehnyt Jerikolle ja Aille,

⁴hekin menettelivät viekkaasti. He tekeytyivät lähettiläiksi ja ottivat aasiensa selkään kuluneita säkkejä sekä kuluneita, repeytyneitä ja paikattuja viinileilejä,

⁵panivat jalkaansa kuluneet, paikatut kengät ja ylleen kuluneet vaatteet. Ja kaikki heidän eväsläpkinsä olivat kuivia ja murentuneita.

⁶ Sitten he menivät Joosuan luo Gilgalin leiriin ja sanoivat hänelle ja Israelin miehille: ”Me olemme tulleet kaukaisesta maasta. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme.”

⁷ Mutta Israelin miehet vastasivat hivviläisille: ”Kenties te asuttekin täällä keskellämme. Kuinka me voisimme tehdä liiton teidän kanssanne?”

⁸ He sanoivat Joosualle: ”Me olemme sinun palvelijoitasi.” Joosua sanoi heille: ”Keitä te olette ja mistä tulette?”

⁹ He vastasivat hänelle: ”Palvelijasi tulevat hyvin kaukaisesta maasta HERRAN , sinun Jumalasi, nimen tähden. Me olemme kuulleet hänestä ja kaikesta, mitä hän teki Egyptissä,

¹⁰ ja kaikesta, mitä hän teki niille kahdelle Jordanin tuolla puolen asuneelle amorilaisten kuninkaalle, Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, joka asui Astarotissa.

¹¹ Sen tähden meidän vanhimpamme ja kaikki maamme asukkaat sanoivat meille: ’Ottakaa evästä mukaan matkalle, menkää israelilaisia vastaan ja sanokaa heille: Me olemme teidän palvelijoitanne. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme.’

¹² Tämä leipämme oli vielä lämmintä, kun lähdimme kotoa matkalle teidän luoksenne ja otimme sen evääksi. Mutta katsokaa, nyt se on kuivaa ja murentunutta.

¹³ Nämä viinileilit, jotka uusina täytimme, ovat nyt repaleisia. Myös nämä vaatteemme ja kenkämme ovat kuluneet tällä sangen pitkällä matkalla.”

¹⁴ Israelin miehet maistoivat heidän eväitään, mutta eivät kysyneet neuvoa HERRALTA .

¹⁵ Niin Joosua teki rauhan ja solmi heidän kanssaan liiton luvaten jättää heidät henkiin. Ja seurakunnan päämiehet vannoinvat heille valan.

Gibeonilaiset jätetään henkiin

¹⁶ Mutta kolmen päivän kuluttua siitä, kun liitto gibeonilaisten kanssa oli tehty, saatiin kuulla, että he olivatkin lähiseudulta ja asuivat israelilaisten keskellä.

¹⁷ Silloin israelilaiset lähtivät liikkeelle ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa, jotka olivat Gibeon, Kefira, Beerot ja Kirjat-Jearim.

¹⁸ Israelilaiset eivät kuitenkaan surmanneet heitä, sillä seurakunnan päämiehet olivat vannoneet heille valan HERRAN , Israelin Jumalan, kautta. Mutta koko seurakunta napisi päämiehiä vastaan.

¹⁹ Silloin kaikki päämiehet sanoivat seurakunnalle: ”Me olemme vannoneet heille valan HERRAN , Israelin Jumalan, kautta. Sen tähden emme voi koskea heihin,

²⁰ vaan me teemme heille näin: me jätämme heidät henkiin, ettei viha kohtaisi meitä valan tähden, jonka olemme heille vannoneet.”

²¹ Päämiehet sanoivat heistä: ”Jääkööt henkiin, niin kuin olemme heistä sanoneet, mutta tulkoon heistä halonhakkaajia ja vedenkantajia koko seurakunnalle.”

²² Silloin Joosua kutsui gibeonilaiset ja puhui heille: ”Miksi olette pettäneet meidät sanomalla: ’Me asumme hyvin kaukana teistä’? Tehän asutte meidän keskuudessamme!

²³ Sen tähden te olette kirottuja! Teidän joukostanne eivät tule koskaan loppumaan orjat, jotka toimivat minun Jumalani huoneen halonhakkaajina ja vedenkantajina.”

²⁴ Gibeonilaiset vastasivat Joosualle: ”Sinun palvelijoillesi on vakuuttavasti kerrottu, että HERRA , sinun Jumalasi, oli käskenyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko tämän maan ja hävittämään kaikki maan asukkaat teidän tieltänne. Sen tähden me pelkäsimme teitä henkemme puolesta ja teimme tämän.

²⁵Tässä me nyt olemme sinun käsissäsi. Tee meille, mikä mielestäsi on hyvin ja oikein.”

²⁶Niin Joosua teki heille kuten oli sanonut. Hän pelasti heidät israelilaisten käsistä, eivätkä nämä surmanneet heitä,

²⁷mutta hän määräsi heidät sinä päivänä vedenkantajiksi ja halonhakkaajiksi seurakuntaa ja HERRAN alttaria varten siinä paikassa, jonka Herra tulisi valitsemaan. Sitä työtä he tekevät vielä tänäkin päivänä.

Joosuan 10

Amorilaisten tappio

¹Jerusalemien kuningas Adonisedek kuuli, että Joosua oli valloittanut Ain, vihkinyt sen tuhon omaksi ja tehnyt Aille ja sen kuninkaalle saman kuin oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle ja että Gibeonin asukkaat olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja jääneet heidän keskuuteensa.

²Silloin hän ja hänen kansansa pelästyivät kovin. Olihan Gibeon suuri kaupunki, aivan kuin jokin kuninkaankaupunki, suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat sotaurhoja.

³Niin Jerusalemien kuningas Adonisedek lähetti Hebronin kuninkaalle Hoohamille, Jarmutin kuninkaalle Piramille, Laakisin kuninkaalle Jaafialle ja Eglonin kuninkaalle Debirille sanan:

⁴”Tulkaa minun luokseni ja auttakaa minua. Kukistakaamme Gibeon, koska se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa.”

⁵Silloin nuo viisi amorilaisten kuningasta, Jerusalemien, Hebronin, Jarmutin, Laakisin ja Eglonin kuninkaat, kokoontuivat ja lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. He leiriytyivät Gibeonin edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

⁶Mutta Gibeonin miehet lähettivät sanan Joosualle Gilgalin leiriin: ”Älä vedä kättäsi pois auttamasta palvelijoitasi. Tule nopeasti luoksemme, pelasta

meidät ja auta meitä, sillä kaikki vuoristossa asuvien amorilaisten kuninkaat ovat kokoontuneet meitä vastaan.”

⁷ Niin Joosua lähti Gilgalista, hän ja koko sotaväki sekä kaikki valiosoturit hänen kanssaan.

⁸ Silloin HERRA sanoi Joosualle: ”Älä pelkää heitä, sillä minä olen antanut heidät sinun käsiisi. Ei kukaan heistä kestä sinun edessäsi.”

⁹ Ja kuljettuaan kaiken yötä Gilgalista Joosua kävi yllättäen amorilaisten kimppuun.

¹⁰ HERRA saattoi heidät hämminkiin Israelin edessä, ja Joosua tuotti heille suuren tappion Gibeonissa, ajoi heitä takaa pitkin Beet-Hooroniin nousevaa tietä ja surmasi heitä Asekaan ja Makkedaan asti.

¹¹ Kun he olivat pakenemassa Israelia Beet-Hooronin rinteessä, HERRA heitti taivaasta heidän päälleen isoja kiviä koko matkan aina Asekaan asti. Niitä, jotka kuolivat raekiviin, oli useampia kuin niitä, jotka israelilaiset surmasivat miekalla.

Aurinko seisahtuu

¹² Sinä päivänä, jona HERRA antoi amorilaiset israelilaisten valtaan, Joosua puhui HERRALLE ja sanoi Israelin kansan edessä: ”Aurinko, pysy aloillasi Gibeonissa ja kuu Aijalonin laaksossa!”

¹³ Niin aurinko pysyi aloillaan ja kuu oli liikkumatta, kunnes kansa oli kostanut vihollisilleen. Eikö näin olekin kirjoitettuna Oikeamielisen kirjassa? Niin seiso siis aurinko paikoillaan keskitaivaalla koko päivän kiirehtimättä laskemaan.

¹⁴ Eikä ole ollut sen vertaista päivää, ei ennen eikä jälkeen, jona HERRA olisi näin kuullut ihmisen ääntä. HERRA soti silloin Israelin puolesta.

¹⁵ Sen jälkeen Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

¹⁶ Mutta nuo viisi kuningasta pakenivat ja piiloutuivat Makkedan luolaan.

¹⁷ Joosualle ilmoitettiin: ”Ne viisi kuningasta on löydetty. He ovat piiloutuneet Makkedan luolaan.”

¹⁸ Silloin Joosua sanoi: ”Vierittäkää isoja kiviä luolan suulle ja asettakaa sen eteen miehiä vartioimaan heitä,

¹⁹ mutta älkää te muut pysähtykö, vaan ajakaa takaa vihollisianne ja käykää heidän jälkijoukkonsa kimppuun. Älkää päästäkö heitä menemään kaupunkeihinsa, sillä HERRA, teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne.”

²⁰ Kun Joosua ja israelilaiset olivat tuottaneet amorilaisille hyvin suuren tappion ja lyöneet heidät perusteellisesti, ne harvat amorilaiset, jotka olivat pelastuneet, palasivat varustettuihin kaupunkeihinsa.

²¹ Sitten koko kansa palasi rauhassa takaisin leiriin Joosuan luo Makkedaan, eikä kukaan uskaltanut enää hiiskua sanaakaan ketään israelilaista vastaan.

²² Silloin Joosua sanoi: ”Avatkaa luolan suu ja tuokaa ne viisi kuningasta luokseni.”

²³ He tekivät niin ja toivat luolasta hänen luokseen ne viisi kuningasta: Jerusalemin, Hebronin, Jarmutin, Laakisin ja Eglonin kuninkaat.

²⁴ Kun he olivat tuoneet kuninkaat Joosuan eteen, hän kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi sotaväen päälliköille, jotka olivat seuranneet häntä: ”Tulkaa tänne ja pankaa jalkanne näiden kuninkaiden niskalle.” Niin he tulivat ja panivat jalkansa näiden niskan päälle.

²⁵ Joosua sanoi päälliköille: ”Älkää pelätkö, älkääkään kauhistuko, vaan olkaa lujat ja rohkeat, sillä näin HERRA tekee kaikille teidän vihollisillenne, joita vastaan te joudutte sotimaan.”

²⁶ Sen jälkeen Joosua löi kuninkaat kuoliaaksi ja ripusti ruumiit viiteen puuhun, joissa ne riippuivat iltaan asti.

²⁷Mutta auringonlaskun aikaan Joosua käski ottaa kuninkaiden ruumiit alas puista ja heittää ne luolaan, jossa kuninkaat olivat piileskelleet. Sitten luolan suulle pantiin isoja kiviä, ja siinä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

Eteläisen Kanaaninmaan valloitus

²⁸Samana päivänä Joosua valloitti Makkedan ja hävitti sen miekalla. Hän vihki tuhon omaksi sen kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Hän teki Makkedan kuninkaalle niin kuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

²⁹Sitten Joosua meni Makkedasta Libnaan koko Israel mukanaan ja ryhtyi taisteluun Libnaa vastaan.

³⁰HERRA antoi myös Libnan ja sen kuninkaan Israelin käsiin. Kansa löi miekalla Libnan ja kaikki sen asukkaat eikä jättänyt jäljelle ainoatakaan. Näin Israel teki sen kuninkaalle niin kuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

³¹Sitten Joosua meni koko Israel mukanaan Libnasta Laakisiin, leiriytyi sen edustalle ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan.

³²HERRA antoi Laakisin Israelin käsiin. He valloittivat sen toisena päivänä ja löivät miekalla sen ja kaikki sen asukkaat, aivan samoin kuin he olivat tehneet Libnalle.

³³Silloin Hooram, Geserin kuningas, tuli auttamaan Laakisia, mutta Joosua löi hänet ja hänen kansansa eikä jättänyt heistä jäljelle ainoatakaan.

³⁴Laakisista Joosua ja koko Israel hänen kanssaan menivät Egloniin, leiriytyivät sen edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

³⁵He valloittivat Eglonin samana päivänä ja löivät miekalla kaupungin ja kaikki sen asukkaat. Joosua vihki sinä päivänä tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, aivan samoin kuin hän oli tehnyt Laakisille.

³⁶Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen kanssaan nousivat Eglonista Hebroniin ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

³⁷He valloittivat kaupungin, hävittivät sen miekalla ja surmasivat sen kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli. Myös kaikki Hebronin

ympäristökaupungit ja jokaisen, joka niissä oli, he hävittivät jättämättä jäljelle ainoatakaan. Joosua teki Hebronille samoin kuin oli tehnyt Eglonille: hän vihki tuhon omaksi kaupungin ja jokaisen, joka siellä oli.

³⁸Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan kääntyivät kohti Debiriä ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

³⁹He valtasivat Debirin ja sen ympäristökaupungit ja vangitsivat sen kuninkaan. He hävittivät ne miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka niissä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Joosua teki Debirille ja sen kuninkaalle samoin kuin oli tehnyt Hebronille ja Libnalle ja niiden kuninkaille.

⁴⁰Joosua alisti valtaansa koko maan: vuoriston, Negevin, alankomaan ja rinnemaat. Hän surmasi kaikki näiden alueiden kuninkaat jättämättä jäljelle ainoatakaan ja vihki tuhon omaksi jokaisen elävän olennon, kuten HERRA , Israelin Jumala, oli käsenyt.

⁴¹Joosua alisti valtaansa alueet Kaades-Barneasta Gazaan saakka ja koko Goosenin maan Gibeoniin asti.

⁴²Kaikki nämä kuninkaat ja heidän maansa Joosua sai valtaansa yhdellä kertaa, sillä HERRA , Israelin Jumala, soti Israelin puolesta.

⁴³Sitten Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

Joosuan 11

Joosua voittaa Haasorin kuninkaan

¹Kun Jaabin, Haasorin kuningas, kuuli näistä tapahtumista, hän lähetti sanan Maadonin kuninkaalle Joobabille, Simronin kuninkaalle ja Aksafin kuninkaalle,

²samoin niille kuninkaille, joiden alueet olivat pohjoisessa vuoristossa, Kinneretin eteläpuolisella tasangolla, alankomaalla ja Doorin harjanteilla lännessä.

³ Sanan saivat myös kanaanilaiset idässä ja lännessä, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset ja jebusilaiset vuoristossa sekä hivviläiset Hermonin juurella Mispan maassa.

⁴ Nämä lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. Väkeä oli paljon, kuin hiekkaa meren rannalla. Myös hevosia ja sotavaunuja oli hyvin paljon.

⁵ Kaikki nämä kuninkaat liittyivät yhteen, tulivat ja leiriytyivät yhdessä Meeromin vesien rannalle sotiakseen Israelia vastaan.

⁶ Silloin HERRA sanoi Joosualle: ”Älä pelkää heitä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan heidän kaikkien kaatua kuolleina Israelin eteen. Heidän hevostensa vuohisjanteet sinä katkot, ja heidän sotavaununsa sinä poltat tulella.”

⁷ Niin Joosua, koko sotaväki mukanaan, yllätti kuninkaat tulella heitä vastaan Meeromin vesien rannalla ja hyökkäsi heidän kimppuunsa.

⁸ HERRA antoi heidät Israelin käsiin, ja israelilaiset voittivat heidät ja ajoivat heitä takaa aina suureen Siidoniin, Misrefot-Majimiin ja idässä Mispelaaksoon asti. Israelilaiset surmasivat heitä, kunnes heistä ei ollut elossa ainoatakaan.

⁹ Joosua teki heille niin kuin HERRA oli hänelle sanonut: hän katkoi heidän ratsujensa vuohisjanteet ja poltti heidän sotavaununsa tulella.

¹⁰ Sitten Joosua kääntyi takaisin ja valloitti Haasorin ja surmasi miekalla sen kuninkaan. Haasor oli nimittäin entisinä aikoina kaikkien näiden kuningaskuntien pääkaupunki.

¹¹ Israelilaiset surmasivat miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli. Ketään ei jätetty henkiin, ja Haasorin Joosua poltti tulella.

¹² Kaikki nämä kuninkaat ja heidän kaupunkinsa Joosua sai valtaansa. Hän surmasi miekalla niiden asukkaat ja vihki heidät tuhon omiksi, niin kuin HERRAN palvelija Mooses oli käskenyt.

¹³Niistä kaupungeista, jotka sijaitsivat kukkuloilla, Israel ei polttanut ainoatakaan. Ainoastaan Haasorin Joosua poltti.

¹⁴Kaiken näistä kaupungeista saatavan saaliin ja eläimet israelilaiset ryöstivät itselleen, mutta kaikki ihmiset he surmasivat miekalla ja löivät heidät jättämättä ainoatakaan henkiin.

¹⁵Niin kuin HERRA oli antanut käskyn palvelijalleen Moosekselle, niin oli Mooses antanut käskyn Joosualle, ja sen mukaan Joosua toimi. Hän ei jättänyt tekemättä mitään kaikesta siitä, mistä HERRA oli antanut Moosekselle käskyn.

Pohjoisen Kanaaninmaan valloitus

¹⁶Niin Joosua valloitti koko tämän maan: vuoriston, koko Negevin ja koko Goosenin maan, alankomaan ja aromaan, Israelin vuoriston ja sen alankomaan,

¹⁷Seiriin päin kohoavasta Sileästävuoresta aina Baal-Gaadiin saakka, joka on Libanoninlaaksossa Hermonvuoren juurella. Kaikkien näiden alueiden kuninkaat hän otti vangiksi ja surmasi heidät.

¹⁸Joosua kävi pitkän aikaa sotaa kaikkia näitä kuninkaita vastaan.

¹⁹Ei ollut yhtään kaupunkia, joka olisi tehnyt rauhan israelilaisten kanssa, paitsi Gibeon, jonka asukkaat olivat hivviläisiä. Kaikki muut kaupungit valloitettiin sotimalla,

²⁰sillä HERRA kovetti niiden asukkaiden sydämet, niin että he kävivät taisteluun Israelia vastaan, jotta heidät vihittäisiin tuhon omiksi eikä heille annettaisi armoa, vaan heidät hävitettäisiin sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

²¹Samoihin aikoihin Joosua meni ja hävitti anakilaiset vuoristosta, Hebronista, Debiristä ja Anabista, koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin vuoristosta. Joosua vihki heidät ja heidän kaupunkinsa tuhon omiksi.

²²Israelilaisten maahan ei jäänyt anakilaisia; heitä jäi ainoastaan Gazaan, Gatiin ja Asdodiin.

²³Näin Joosua valloitti koko maan, aivan niin kuin HERRA oli Moosekselle puhunut. Joosua antoi sen perinnöksi Israelille, sen heimoille, niiden osastojen mukaan. Ja maa pääsi rauhaan sodasta.

Joosuan 12

Mooseksen voittamat kuninkaat

¹Nämä olivat ne kuninkaat, jotka israelilaiset voittivat ja joiden maan he ottivat omakseen Jordanin toiselta, itäiseltä puolelta, maan Arnonjoesta Hermonvuoreen saakka ja koko itäisen Jordaninlaakson.

²Siihon, amorilaisten kuningas, asui Hesbonissa. Hän hallitsi maata Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalta alkaen sekä puolta Gileadia aina Ammonin rajana olevaan Jabbok-jokeen saakka.

³Hän hallitsi myös aromaata Kinneretinjärven itärantaan saakka ja aromaan meren, Suolameren, itärantaan saakka, Beet-Jesimotin tienoille, ja etelään päin Pisgan rinteiden juurelle asti.

⁴Myös Oogin, Baasanin kuninkaan, alueen israelilaiset valloittivat. Hän oli viimeisiä refalaisia, jotka asuivat Astarotissa ja Edreissä.

⁵Hän hallitsi Hermonvuorta, Salkaa ja koko Baasania gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka sekä toista puolta Gileadia Hesbonin kuninkaan Siihonin alueeseen asti.

⁶HERRAN palvelija Mooses ja israelilaiset olivat voittaneet heidät, ja HERRAN palvelija Mooses oli antanut maan omaksi ruubenilaisille, gaadilaisille ja toiselle puolelle Manassen heimoa.

Joosuan voittamat kuninkaat

⁷Nämä olivat ne Kanaaninmaan kuninkaat, jotka Joosua ja israelilaiset voittivat Jordanin länsipuolella, Libanoninlaaksossa olevasta Baal-Gaadista Seirin suunnalla kohoavaan Sileäänvuoreen saakka. Heidän maansa Joosua antoi Israelin heimojen omaksi sen mukaan, mikä kunkin osa oli,

⁸ niin vuoristossa kuin alankomaalla, aromaassa, rinnemailla, autiomaassa ja Negevissä, maan, joka kuului heettiläisille, amorilaisille, kanaanilaisille, perissiläisille, hivviläisille ja jebusilaisille:

⁹ Jerikon kuningas oli niistä yksi, Beetelin vieressä olevan Ain kuningas yksi,

¹⁰ Jerusalemin kuningas yksi, Hebronin kuningas yksi,

¹¹ Jarmutin kuningas yksi, Laakisin kuningas yksi,

¹² Eglonin kuningas yksi, Geserin kuningas yksi,

¹³ Debirin kuningas yksi, Gederin kuningas yksi,

¹⁴ Horman kuningas yksi, Aradin kuningas yksi,

¹⁵ Libnan kuningas yksi, Adullamin kuningas yksi,

¹⁶ Makkedan kuningas yksi, Beetelin kuningas yksi,

¹⁷ Tappuahin kuningas yksi, Heeferin kuningas yksi,

¹⁸ Afekin kuningas yksi, Saaronin kuningas yksi,

¹⁹ Maadonin kuningas yksi, Haasorin kuningas yksi,

²⁰ Simron-Meronin kuningas yksi, Aksafin kuningas yksi,

²¹ Taanakin kuningas yksi, Megiddon kuningas yksi,

²² Kedeksen kuningas yksi, Karmelin juurella olevan Jokneamin kuningas yksi,

²³ Doorin kukkuloilla olevan Doorin kuningas yksi, Gilgalin seudun Goojimin kuningas yksi ja

²⁴ Tirsan kuningas yksi. Kuninkaita oli kaikkiaan kolmekymmentäyksi.

Joosuan 13

Herra käskee jakaa maan

¹ Kun Joosua oli tullut vanhaksi ja iäkkääksi, HERRA sanoi hänelle: ”Sinä olet tullut vanhaksi ja iäkkääksi, mutta maata on vielä jäänyt hyvin paljon valloittamatta.

² Tämä on se jäljellä oleva maa: kaikki filistealaisten alueet ja koko gesurilaisten maa,

³ joka alkaa Siihorista, Egyptistä itään päin, ja ulottuu pohjoisessa aina Ekronin alueeseen asti – se luetaan kanaanilaisten alueeseen – samoin viiden filistealaisen ruhtinaan alueet, nimittäin Gaza, Asdod, Askelon, Gat ja Ekron ja avvilaiset,

⁴ etelässä koko kanaanilaisten maa ja siidonilaisille kuuluva Meara, aina amorilaisten rajalla olevaan Afekiin asti,

⁵ samoin givliläisten maa ja koko Libanon idässä Hermonvuoren juurella olevasta Baal-Gaadista siihen saakka, mistä mennään Hamatiin.

⁶ Minä karkotan israelilaisten tieltä kaikki vuoriston asukkaat Libanonista Misrefot-Majimiin saakka, kaikki siidonilaiset. Jaa siis arpomalla maa Israelille perintöosiksi niin kuin minä olen sinua käsenyt.

⁷ Jaa nyt tämä maa perintöosiksi yhdeksälle heimolle ja puolelle Manassen heimoa.”

⁸ Manassen toinen puoli oli ruubenilaisten ja gaadilaisten kanssa jo saanut perintöosansa, jonka Mooses oli antanut heille Jordanin toiselta, eli itäiseltä puolelta. HERRAN palvelija Mooses oli antanut sen heille

⁹ Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja koko Meedeban tasangon Diiboniin saakka

¹⁰ ja kaikki Siihonin, Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan, kaupungit aina ammonilaisten rajalle asti.

¹¹ Alueeseen kuuluivat myös Gileadin, gesurilaisten ja maakatilaisten alueet sekä koko Hermonvuori ja koko Baasan Salkaan saakka,

¹² koko Oogin valtakunta Baasanissa, hänen, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä ja oli viimeisiä refalaisia. Nämä Mooses voitti ja karkotti.

¹³Mutta israelilaiset eivät karkottaneet gesurilaisia ja maakatilaisia, vaan gesurilaiset ja maakatilaiset asuvat Israelin keskuudessa vielä tänäkin päivänä.

¹⁴Ainoastaan Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöösaa. HERRAN, Israelin Jumalan, uhrit ovat sen perintöosa niin kuin hän on sille puhunut.

Ruubenin heimo

¹⁵Mooses antoi ruubenilaisten heimolle heidän sukujensa mukaisen perintöösän.

¹⁶Heidän osakseen tuli alue Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaaksossa olevasta kaupungista pohjoiseen, koko tasanko Meedeban luona,

¹⁷Hesbon sekä kaikki sen alaiset kaupungit, jotka ovat tasangolla: Diibon, Baamot-Baal, Beet-Baal-Meon,

¹⁸Jahats, Kedemot, Meefaat,

¹⁹Kirjataim, Sivma, Seret-Sahar Laaksovuorella,

²⁰Beet-Peor ja Pisgan rinteet sekä Beet-Jesimot.

²¹He saivat kaikki tasangon kaupungit ja Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan Siihonin koko valtakunnan. Mooses voitti hänet sekä Siihonin alaiset Midianin ruhtinaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, jotka asuivat siinä maassa.

²²Muiden surmaamiensa lisäksi israelilaiset surmasivat miekalla myös Bileamin, Beorin pojan, joka oli ennustaja.

²³Ruubenilaisten rajaksi tuli Jordan. Tämä on ruubenilaisten sukujen perintöosa, sen kaupungit kylineen.

Gaadin heimo

²⁴Mooses antoi Gaadin heimolle, gaadilaisille, heidän sukujensa mukaisen perintöösän.

²⁵ Heidän alueekseen tulivat Jaeser ja kaikki Gileadin kaupungit sekä puolet ammonilaisten maasta Aroeriin asti, joka on Rabban itäpuolella,

²⁶ Hesbonista Raamat-Mispeen ja Betonimiin saakka ja Mahanaimista Debirin rajaan saakka.

²⁷ Laaksossa alueeseen kuuluivat Beet-Raam, Beet-Nimra, Sukkot ja Saafon, loput Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnasta, rajana Jordan Kinneretinjärven rantaan saakka, Jordanin toisella eli itäisellä puolella.

²⁸ Tämä on gaadilaisten sukujen perintöosa, heidän kaupunkinsa ja kylänsä.

Toinen puoli Manassen heimoa

²⁹ Mooses antoi perintöosan puolelle Manassen heimoa, Manassen heimon toisen puoliskon suvulle.

³⁰ Heidän alueekseen tuli Mahanaimista alkaen koko Baasan, Baasanin kuninkaan Oogin koko valtakunta, kaikki Jaairin leirikylät Baasanissa, kuusikymmentä kaupunkia.

³¹ Puolet Gileadista sekä Astarot ja Edrei, Oogin valtakunnan pääkaupungit Baasanissa, annettiin Manassen pojan Maakirin jälkeläisten toisen puoliskon suvulle.

³² Nämä ovat ne alueet, jotka Mooses jakoi perintöösiksi Mooabin arolla, Jordanin toisella eli itäisellä puolella Jerikon kohdalla.

Leevin heimo

³³ Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöösaa. HERRA, Israelin Jumala, on heidän perintöösansa, kuten hän oli heille puhunut.

Joosuan 14

Kanaaninmaa jaetaan arvalla

¹ Nämä ovat ne alueet, jotka israelilaiset saivat perinnökseen Kanaaninmaassa ja jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ja israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat heille perintöösiksi.

²Heidän perintöosansa määrättiin arvalla, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta antanut käskyn yhdeksästä ja puolesta heimosta.

³Kahdelle ja puolelle heimolle Mooses oli antanut perintöosat Jordanin toiselta puolelta, mutta leeviläisille hän ei antanut perintöosaa israelilaisten keskuudesta.

⁴Joosefilaisia oli kaksi heimoa, Manasse ja Efraim. Leeviläisille ei annettu osuutta maahan, vaan he saivat ainoastaan kaupunkveja asuttavikseen sekä niiden laidunmaat karjaansa ja omaisuuttaan varten.

⁵Israelilaiset tekivät sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli antanut Moosekselle, ja jakoivat maan.

Kaaleb saa perinnökseen Hebronin

⁶Juudan heimolaiset tulivat Joosuan luo Gilgalissa, ja kenissiläinen Kaaleb, Jefunnen poika, sanoi hänelle: ”Sinä tunnet sen sanan, jonka HERRA puhui Jumalan miehelle Moosekselle minusta ja sinusta Kaades-Barneassa.

⁷Minä olin neljäkymmenen vuoden ikäinen, kun HERRAN palvelija Mooses lähetti minut Kaades-Barneasta vakoilemaan maata, ja minä toin hänelle sydämeni mukaisen sanoman.

⁸Vaikka veljeni, jotka olivat käyneet siellä minun kanssani, saivat kansan sydämen raukeamaan, minä seurasin täydestä sydäimestäni HERRAA , Jumalaani.

⁹Sinä päivänä Mooses vannoi sanoen: ’Totisesti, maa, jota jalkasi on tallannut, on oleva sinun ja lastesi perintöosa ikiaikoihin asti, koska olet kokosydämisesti seurannut HERRAA , minun Jumalaani.’

¹⁰Ja nyt, katso! HERRA on antanut minun elää niin kuin hän sanoi. Siitä on neljäkymmentäviisi vuotta, kun HERRA puhui Moosekselle tämän sanan Israelin vaeltaessa autiomaassa. Ja tässä minä nyt olen, kahdeksankymmenenviiden vuoden ikäisenä.

¹¹ Minä olen vielä tänäänkin yhtä voimakas, kuin olin sinä päivänä, jona Mooses minut lähetti. Voimani on yhtä suuri kuin silloin. Kykenen sotimaan, lähtemään ja tulemaan.

¹² Anna siis minulle tämä vuorimaa, josta HERRA puhui sinä päivänä. Sinähän kuultit silloin, että siellä asuu anakilaisia ja että siellä on suuria, varustettuja kaupunkia. Kenties HERRA on minun kanssani, niin että saan heidät karkotetuksi, kuten HERRA on puhunut.”

¹³ Silloin Joosua siunasi Kaalebin, Jefunnen pojan, ja antoi hänelle perintöosaksi Hebronin.

¹⁴ Niin Hebronista tuli kenissiläisen Kaalebin, Jefunnen pojan, perintöosa aina tähän päivään asti, koska hän oli koko sydäimestään seurannut HERRAA, Israelin Jumalaa.

¹⁵ Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Arba. Arba oli mahtavin mies anakilaisten joukossa. Sodan jälkeen maa rauhoittui.

Joosuan 15

Juudan heimo

¹ Juudan jälkeläisten heimolle arpa määräsi heidän sukujensa mukaan alueen, joka ulottui etelässä Edomin rajalle ja Tsiinin autiomaahan, etäisintä etelää myöten.

² Heidän eteläinen rajansa alkaa Suolameren päästä, sen eteläisimmästä pohjukasta.

³ Se kulkee Skorpionisolan eteläpuolitse ja sieltä edelleen Siiniin, nousee Kaades-Barnean eteläpuolitse Hesroniin, nousee Addariin ja kääntyy Karkaan päin.

⁴ Sitten raja kulkee Atsmoniin, jatkuu Egyptinpuroon ja sitä myöten mereen. Tämä olkoon teidän eteläinen rajanne.

⁵ Itäisenä rajana on Suolameri Jordanin suulle saakka. Pohjoinen raja alkaa meren pohjukasta, Jordanin suulta.

⁶ Sieltä raja nousee Beet-Hoglaan ja kulkee edelleen Beet-Araban pohjoispuolitse ja nousee Boohanin, Ruubenin pojan, kiveen.

⁷ Sitten raja nousee Aakorinlaaksosta Debiriin ja kääntyy pohjoiseen kohti Gilgalia , joka on vastapäätä joenuoman eteläpuolella olevaa Adummimin rinnettä. Sieltä raja kulkee Een-Semeksén veteen ja jatkuu Roogelin lähteelle.

⁸ Raja nousee edelleen Ben-Hinnomin laaksoon jebusilaisharjanteen eli Jerusalemin eteläpuolitse. Sitten raja nousee sen vuoren laelle, joka on vastapäätä Hinnominlaaksoa, lännen suunnalla, Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa.

⁹ Tämän vuoren laelta raja kaartuu Neftoahinveden lähteelle ja jatkuu Efronin vuoriston kaupunkeihin. Sieltä raja kaartuu Baalaan eli Kirjat-Jearimiin.

¹⁰ Baalasta raja kääntyy länteen kohti Seirinvuorta, kulkee Jearimin vuorenharjanteen eli Kesalonin pohjoispuolitse, laskeutuu Beet-Semekseen ja kulkee sieltä Timnaan.

¹¹ Raja jatkuu pohjoiseen Ekronin harjanteelle ja kaartuu Sikkeroniin, kulkee Baalanvuoreen ja jatkuu sieltä Jabneeliin. Sitten raja päättyy mereen.

¹² Länsirajana on Suurimeri . Tämä on Juudan jälkeläisten, heidän sukujensa, aluetta ympäröivä raja.

Kaaleb valloittaa Hebronin ja Debirin

¹³ Kaalebille, Jefunnen pojalle, Joosua antoi HERRALTA saamansa käskyn mukaisesti osuuden Juudan jälkeläisten keskuudessa: Kirjat-Arban, anakilaisten kantaisän Arban kaupungin eli Hebronin.

¹⁴ Kaaleb karkotti sieltä kolme anakilaista, Anakin jälkeläiset Seesain, Ahimanin ja Talmain,

¹⁵ ja lähti sieltä Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seefer.

¹⁶ Kaaleb sanoi: ”Sille, joka kukistaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi.”

¹⁷ Otniel, Kaalebin veljen Kenasin poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi.

¹⁸ Kun Aksa tuli, hän yllytti miestänsä, että tämä pyytäisi hänen isältään peltomaata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: ”Mikä sinun on?”

¹⁹ Hän vastasi: ”Anna minulle jäähyväislahja , sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan. Anna minulle myös vesilähteitä.” Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet.

Juudan kaupungit

²⁰ Tämä on Juudan jälkeläisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa.

²¹ Juudan jälkeläisten heimon etäisimmät kaupungit Edomin rajalla Negevissä ovat Kapseel, Eeder, Jaagur,

²² Kiina, Diimona, Adada,

²³ Kedes, Haasor, Jitnan,

²⁴ Siif, Telem, Bealot,

²⁵ Haasor-Hadatta, Kerijot-Hesron eli Haasor,

²⁶ Amam, Sema, Moolada,

²⁷ Hasar-Gadda, Hesmon, Beet-Pelet,

²⁸ Hasar-Suual, Beerseba, Bisjotja,

²⁹ Baala, Ijjim, Etsem,

³⁰ Eltolad, Kesil, Horma,

³¹ Siklag, Madmanna, Sansanna,

³² Lebaot, Silhim, Ain ja Rimmon – kaikkiaan kaksikymmentäyhdeksän kaupunkia kylineen.

- ³³ Alankomaalla ovat Estaol, Sora, Asna,
- ³⁴ Saanoah, Een-Gannim, Tappuah, Eenam,
- ³⁵ Jarmut, Adullam, Sooko, Aseka,
- ³⁶ Saaraim, Aditaim, Gedera ja Gederotaim – neljätoista kaupunkia kytlineen;
- ³⁷ Senan, Hadasa, Migdal-Gaad,
- ³⁸ Dilan, Misper, Jokteel,
- ³⁹ Laakis, Boskat, Eglon,
- ⁴⁰ Kabbon, Lahmas, Kitlis,
- ⁴¹ Gederot, Beet-Daagon, Naema ja Makkeda – kuusitoista kaupunkia kytlineen;
- ⁴² Libna, Eter, Aasan,
- ⁴³ Jiftah, Asna, Nesib,
- ⁴⁴ Kegila, Aksib ja Maaresa – yhdeksän kaupunkia kytlineen;
- ⁴⁵ Ekron ympäristökaupunkeineen ja kytlineen,
- ⁴⁶ Ekronista länteen koko Asdodin lähellä oleva alue kytlineen,
- ⁴⁷ Asdod ympäristökaupunkeineen ja kytlineen, Gaza ympäristökaupunkeineen ja kytlineen Egyptinpuroon asti, rajana Suurimeri.
- ⁴⁸ Vuoristossa ovat Saamir, Jattir, Sooko,
- ⁴⁹ Danna, Kirjat-Sanna eli Debir,
- ⁵⁰ Anab, Estemo, Aanim,
- ⁵¹ Goosen, Hoolon ja Giilo – yksitoista kaupunkia kytlineen;
- ⁵² Arab, Ruuma, Esan,
- ⁵³ Jaanum, Beet-Tappuah, Afeka,
- ⁵⁴ Humta, Kirjat-Arba eli Hebron ja Siior – yhdeksän kaupunkia kytlineen;
- ⁵⁵ Maaon, Karmel, Siif, Jutta,

⁵⁶ Jisreel, Jokdeam ja Saanoah,

⁵⁷ Kain, Gibeaa ja Timna – kymmenen kaupunkia kylineen;

⁵⁸ Halhul, Beet-Suur, Gedor,

⁵⁹ Maarat, Beet-Anot ja Eltekon – kuusi kaupunkia kylineen;

⁶⁰ Kirjat-Baal eli Kirjat-Jearim ja Rabba – kaksi kaupunkia kylineen.

⁶¹ Autiomaassa ovat Beet-Araba, Middin, Sekaka,

⁶² Nibsan, Iir-Melah ja Een-Gedi – kuusi kaupunkia kylineen.

⁶³ Juudan jälkeläiset eivät kyenneet karkottamaan Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia asuu Jerusalemissa Juudan jälkeläisten kanssa vielä tänäkin päivänä.

Joosuan 16

Joosefin heimot

¹ Joosefilaisille arpa määräsi rajan kulkemaan idässä Jordanista Jerikon kohdalta Jerikon lähteille ja sieltä autiomaahan, joka kohoaa Jerikosta vuoristoon Beeteliä kohti.

² Beetelistä raja jatkuu Luusiin ja kulkee arkilaisten alueelle Atarotiin.

³ Sitten se laskeutuu länteen päin jafletilaisten alueelle, Ala-Beet-Hooronin rajalle ja Geseriin asti ja päättyy mereen.

⁴ Näin Manasse ja Efraim, Joosefin pojat, saivat perintöosansa.

Efraimin heimo

⁵ Efraimilaisille tuli seuraava heidän sukujensa mukainen alue: Heidän perintöosansa itäinen raja kulkee Aterot-Addarista Ylä-Beet-Hooroniin.

⁶ Sitten raja päättyy mereen. Pohjoisena rajana on Mikmetat, josta raja kääntyy itään Taanat-Siiloon ja menee sen itäpuolitse Janohaani.

⁷ Janohasta se laskeutuu Atarotiin ja Naaraan, sivuaa Jerikoa ja päättyy Jordaniin.

⁸Tappuahista raja kulkee länteen Kaanajoen uomaan ja päättyy mereen. Tämä on efraimilaisten heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan.

⁹Lisäksi efraimilaisille erotettiin kaupunkeja manasselaisten perintöosasta, kaikki kaupungit kytettiin.

¹⁰Mutta he eivät karkottaneet kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä. Niinpä kanaanilaisia asuu Efraimin keskuudessa vielä tänäkin päivänä, mutta he joutuvat tekemään pakkotyötä.

Joosuan 17

Manassen heimo

¹Manassen heimo sai myös arpaosansa, sillä Manasse oli Joosefin esikoinen. Manassen esikoinen Maakir, Gileadin isä, sai Gileadin ja Baasanin, sillä hän oli soturi.

²Myös muut manasselaiset saivat osuutensa suvuittain: Abieserin, Heelekin, Asrielin, Sekemin, Heeferin ja Semidan jälkeläiset, jotka ovat Joosefin pojan Manassen miespuoliset jälkeläiset suvuittain.

³Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, joka oli Gileadin poika, tämä Maakirin ja tämä Manassen poika, ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänen tyttäriensä nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsä.

⁴He tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, ja päämiesten eteen ja sanoivat: ”HERRA käski Mooseksen antaa meille perintöosan veljämme keskuudesta.” Silloin Joosua antoi heille perintöosan heidän isänsä veljien keskuudesta HERRAN käskyn mukaisesti.

⁵Manassen heimon osuudeksi arvottiin kymmenen osaa sen lisäksi, mitä he olivat saaneet Jordanin tuolta puolelta Gileadin ja Baasanin maasta.

⁶Manassen tyttäret saivat perintöosan hänen poikiensa keskuudesta, mutta Gileadin maa joutui Manassen muille jälkeläisille.

⁷Manassen alueen raja kulkee Asserista Mikmetatiin, joka on Sikemin itäpuolella. Sitten raja menee etelään Een-Tappuahin asukkaiden seudulle.

⁸Tappuahin maa joutui Manasselle, mutta Manassen rajalla sijaitseva Tappuah efraimilaisille.

⁹Sitten raja laskeutuu Kaanajoen uomaan. Jokiuoman eteläpuolella Manassen kaupunkien lomassa olevat kaupungit kuuluvat Efraimille. Sen jälkeen Manassen raja kulkee jokiuoman pohjoispuolitse ja päättyy mereen.

¹⁰Eteläpuolinen maa tuli Efraimille ja pohjoispuolinen Manasselle, lännessä rajana on meri. Pohjoisessa Manassen alue rajoittuu Asseriin ja idässä Isaskariin.

¹¹Isaskarista ja Asserista Manasselle tulivat Beet-Sean ja sen ympäristökaupungit, Jibleam ja sen ympäristökaupungit, Doorin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, edelleen Een-Doorin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, Taanakin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, Megiddon asukkaat ja sen ympäristökaupungit, kolme kukkulaa.

¹²Manasselaiset eivät kyenneet ottamaan haltuunsa näitä kaupunkeja, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan tälle alueelle.

¹³Kun israelilaiset voimistuivat, he määräisivät kanaanilaiset työveron alaisiksi eivätkä lainkaan karkottaneet heitä.

Joosefin aluetta laajennetaan

¹⁴Joosefilaiset sanoivat Joosualle: ”Miksi olet antanut meille perintöosaksi vain yhden arpaosan ja yhden alueen? Mehän olemme suuri kansa, sillä HERRA on siunannut meitä aina tähän asti.”

¹⁵Joosua sanoi heille: ”Kun te kerran olette niin suuri kansa, niin menkää metsiin ja raivatkaa itsellenne paikka perissiläisten ja refalaisten maasta, jos Efraimin vuoristo on teille ahdas.”

¹⁶Mutta joosefilaiset vastasivat: ”Vuoristo ei riitä meille. Sitä paitsi kaikilla alatasangolla asuvilla kanaanilaisilla on raudoitettuja sotavaunuja, sekä niillä, jotka asuvat Beet-Seanissa ja sen ympäristökaupungeissa, että niillä, jotka asuvat Jisreelinlaaksossa.”

¹⁷Silloin Joosua sanoi Joosefin heimolle, Efraimille ja Manasselle: ”Sinä olet lukuisa kansa, ja sinun voimasi on suuri. Ei sinua jätetä yhdelle ainoalle arpaosalle,

¹⁸vaan myös vuoristo tulee sinun omaksesi. Koska se on metsäistä seutua, sinun on raivattava se. Se tulee sinun omaksesi reuna-alueitaan myöten, kun karkotat kanaanilaiset, vaikka heillä on raudoitettuja sotavaunuja ja vaikka he ovat voimakkaita.”

Joosuan 18

Joosua arpoo seitsemän heimon alueet Siilossa

¹Valloitettuaan maan koko israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon ja pystytti sinne ilmestysmajan.

²Mutta vielä oli israelilaisista jäljellä seitsemän heimoa, joiden perintöosa oli jakamatta.

³Silloin Joosua sanoi israelilaisille: ”Kuinka kauan te velttoilette ettekä mene ottamaan omaksenne maata, jonka HERRA , teidän isienne Jumala, on teille antanut?

⁴Nimetkää jokaisesta heimosta kolme miestä, niin minä lähetän heidät kulkemaan kaikkialla maassa ja merkitsemään sen muistiin perintöosien mukaan. Sitten he tulkoot takaisin minun luokseni.

⁵Jakakoot he maan seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellaan etelässä, ja Joosefin heimo pysyköön alueellaan pohjoisessa.

⁶Ja te merkitkää muistiin maa, ne seitsemän osaa, ja tuokaa selvitys tänne minulle, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa täällä HERRAN , meidän Jumalamme, edessä.

⁷Mutta leeviläisillä ei ole maaosuutta teidän keskuudessanne, vaan HERRAN pappeus on heidän perintöosansa. Gaad ja Ruuben ja toinen puoli Manassen heimoa ovat saaneet Jordanin toiselta eli itäiseltä puolelta perintöosansa, jonka HERRAN palvelija Mooses heille antoi.”

⁸Miesten noustessa lähtemään Joosua käski heidän merkitä maa-alueet muistiin. Hän sanoi: ”Menkää ja kierrelkää maata ja merkitkää se muistiin. Palatkaa sitten minun luokseni, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa HERRAN edessä täällä Siilossa.”

⁹Niin miehet lähtivät ja kulkivat ympäri maata. He merkitsivät sen kaupunkeineen seitsemänä osana kirjaan ja tulivat takaisin Joosuan luo Siilon leiriin.

¹⁰Joosua heitti heidän puolestaan arpaa Siilossa HERRAN edessä ja jakoi siellä maan israelilaisille heidän osastojensa mukaan.

Benjaminin heimo

¹¹Ensimmäinen arpa nousi benjaminilaisten heimon suvuille. Heidän arvalla saamansa alue oli Juudan jälkeläisten ja joosefilaisten alueiden välissä.

¹²Heidän pohjoisen puoleinen rajansa lähtee Jordanista, nousee Jerikon pohjoispuolella olevalle harjanteelle ja edelleen lännen puolella olevaan vuoristoon ja päättyy Beet-Aavenin autiomaahan.

¹³Sieltä raja kulkee Luusiin, Luusin eli Beetelin eteläpuolella olevaan harjanteeseen. Sitten raja laskeutuu Aterot-Addariin lähellä vuorta, joka on Ala-Beet-Hooronin eteläpuolella.

¹⁴Raja kaartuu ja kääntyy lännen puolella etelään päin vuoresta, joka on vastapäätä Beet-Hooronia, sen eteläpuolella, ja päättyy Kirjat-Baaliin eli Kirjat-Jearimiin, Juudan jälkeläisten kaupunkiin. Tämä on länsiraja.

¹⁵Eteläraja lähtee Kirjat-Jearimin laidasta kohti merta ja jatkuu Neftoahinveden lähteelle.

¹⁶Sitten raja laskeutuu sen vuoren rinteeseen, joka on vastapäätä Ben-Hinnomin laaksoa Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa. Sieltä se laskeutuu Hinnominlaaksoon Jebusilaisharjanteen eteläpuolitse ja edelleen Roogelin lähteelle.

¹⁷Pohjoisessa raja kaartuu ja jatkuu Een-Semekseen ja edelleen Gelilotiin, joka on vastapäätä Adummimin solaa, ja laskeutuu Ruubenin pojan, Boohanin, kiveen.

¹⁸Sieltä se kulkee Arabaa vastapäätä olevan harjanteen pohjoispuolitse ja laskeutuu aromaahan.

¹⁹Raja kulkee edelleen Beet-Hoglan harjanteen pohjoispuolitse ja päättyy Suolameren pohjoiseen pohjukkaan, Jordanin eteläpäähän. Tämä on eteläraja.

²⁰Itärajana on Jordan. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa, ja nämä ovat sen ympärillä kulkevat rajat.

²¹Benjaminin heimon sukujen kaupungit ovat Jeriko, Beet-Hogla, Eemek-Kesis,

²²Beet-Arava, Semaraim, Beetel,

²³Avvim, Paara, Ofra,

²⁴Kefar-Ammoni, Ofni ja Geba – kaksitoista kaupunkia kylineen;

²⁵Gibeon, Raama, Beerot,

²⁶Mispe, Kefira, Moosa,

²⁷Rekem, Jirpeel, Tarala,

²⁸Seela, Elef, Jebus eli Jerusalem, Gibeat ja Kirjat – neljätoista kaupunkia kylineen. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa.

Joosuan 19

Simeonin heimo

¹Toinen arpa osui Simeonille, simeonilaisten heimon suvuille. Heidän perintöosansa oli Juudan jälkeläisten perintöosan keskellä.

²Heidän perintöosakseen tulivat Beerseba, Seba, Moolada,

³Hasar-Suual, Baala, Etsem,

⁴ Eltolad, Betul, Horma,

⁵ Siklag, Beet-Markabot, Hasar-Suusa,

⁶ Beet-Lebaot ja Saaruhen – kolmetoista kaupunkia kylineen;

⁷ Ain, Rimmon, Eeter ja Aasan – neljä kaupunkia kylineen;

⁸ lisäksi kaikki ne kylät, jotka ovat näiden kaupunkien ympärillä aina Baalat-Beeriin, Negevin Raamaan, saakka. Tämä on simeonilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa.

⁹ Simeonilaiset saivat perintöösansa Juudan jälkeläisten osuudesta, sillä Juudan jälkeläisten osuus oli heille itselleen liian suuri, joten simeonilaiset saivat perintöösansa heidän perintöösansa alueelta.

Sebulonin heimo

¹⁰ Kolmas arpa nousi sebulonilaisten suvulle. Heidän perintöösansa alue ulottui Saaridiin saakka.

¹¹ Heidän rajansa nousee länteen päin Maralaan, sivuaa Dabbesetia ja Jokneamin itäpuolella olevaa jokuomaa.

¹² Raja lähtee Saaridista itään, auringonnousuun päin, Kislot-Taaborin alueelle, jatkuu Daaveratiin ja nousee Jaafiaan.

¹³ Sieltä se kulkee edelleen itään, auringonnousuun päin, Gat-Heeferiin ja Eet-Katsiniin, jatkuu Rimmoniin ja kääntyy Neegaan.

¹⁴ Sitten raja kiertää Neegan pohjoispuolitse Hannatoniin ja päättyy Jiftah-Eelin laaksoon.

¹⁵ Alueeseen kuuluvat lisäksi Kattat, Nahalal, Simron, Jidala ja Beetlehem . Kaupunkeja kylineen oli kaksitoista.

¹⁶ Tämä on Sebulonin sukujen perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

Isaskarin heimo

¹⁷ Neljäs arpa osui Isaskarin heimon suvulle.

¹⁸ Heidän alueellaan olivat Jisreel, Kesullot, Suunem,

¹⁹ Hafaraim, Siion, Anaharat,

²⁰ Rabbit, Kisjon, Ebes,

²¹ Remet, Een-Gannim, Een-Hadda ja Beet-Passes.

²² Raja sivuaa Taaboria, Sahasimia, Beet-Semestä, ja sitten raja päättyy Jordaniin. Kaupunkeja kylineen oli kuusitoista.

²³ Tämä on Isaskarin heimon sukujen perintöosa, kaupungit kylineen.

Asserin heimo

²⁴ Viides arpa osui Asserin heimon suvulle.

²⁵ Heidän alueellaan olivat Helkat, Hali, Beten ja Aksaf,

²⁶ Alammelek, Amad ja Misal. Lännessä raja sivuaa Karmelia ja Siihor-Libnatia,

²⁷ kääntyy sitten auringonnousuun päin Beet-Daagoniin. Raja sivuaa Sebulonia ja Jiftah-Eelin laaksoa pohjoisessa sekä Beet-Eemekiä ja Negieliä ja jatkuu Kaabulin pohjoispuolitse

²⁸ Ebroniin, Rehobiin, Hammoniin ja Kaanaan, aina suureen Siidoniin saakka.

²⁹ Sitten raja kääntyy Raamaan ja kulkee Tyroksen linnoitettuun kaupunkiin saakka. Sieltä raja kääntyy Hoosaan ja päättyy mereen Aksibinseudulla.

³⁰ Alueeseen kuuluvat lisäksi Umma, Afek ja Rehob. Kaupunkeja kylineen oli kaksikymmentäkaksi.

³¹ Tämä on Asserin heimon sukujen perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

Naftalin heimo

³² Kuudes arpa osui Naftalin heimon suvulle.

³³ Heidän rajansa kulkee Heelefistä, Saanannimin tammesta, Adami-Nekebin ja Jabneelin kautta Lakkumiin asti ja päättyy Jordaniin.

³⁴ Raja kääntyy länteen Asnot-Taaboriin, jatkuu sieltä Hukkokiin ja sivuaa etelässä Sebulonia, lännessä Asseria ja idässä Jordania.

- ³⁵ Linnoitettuja kaupunkeja ovat Siddim, Seer, Hammat, Rakkat, Kinneret,
³⁶ Adama, Raama, Haasor,
³⁷ Kedes, Edrei, Een-Haasor,
³⁸ Jireon, Migdal-Eel, Horem, Beet-Anat ja Beet-Semes, yhdeksäntoista kaupunkia kylineen.
³⁹ Tämä on naftalilaisten heimon sukujen perintöosa, kaupungit kylineen.

Daanin heimo

- ⁴⁰ Seitsemäs arpa osui Daanin heimon suvuille.
⁴¹ Heidän perintöosansa alueella olivat Sora, Estaol, Iir-Semes,
⁴² Saalabbin, Aijalon, Jitla,
⁴³ Eelon, Timna, Ekron,
⁴⁴ Elteke, Gibbeton, Baalat,
⁴⁵ Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon,
⁴⁶ Mee-Jarkon ja Rakkon sekä Jaafoon päin oleva alue.
⁴⁷ Daanilaiset kuitenkin menettivät alueensa. Siksi he lähtivät taistelemaan Lesemiä vastaan ja valloittivat sen. He surmasivat miekalla sen asukkaat, ottivat kaupungin omakseen ja asettuivat sinne asumaan. Kantaisänsä Daanin mukaan he antoivat Lesemille nimen Daan.
⁴⁸ Tämä on daanilaisten heimon sukujen perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

Joosuan perintöosa

- ⁴⁹ Kun israelilaiset olivat saaneet maan jaetuksi perintöösiin rajojen mukaan, he antoivat Joosualle, Nuunin pojalle, perintöosan keskuudestaan.
⁵⁰ HERRAN käskyn mukaisesti he antoivat hänelle kaupungin, jota hän pyysi, Timnat-Serahin Efraimin vuoristossa. Hän rakensi kaupunkia ja asettui sinne asumaan.

⁵¹Nämä ovat ne perintöosat, jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat arvalla HERRAN edessä ilmestysmajan ovella Siilossa. Näin he veivät päätökseen maan jakamisen.

Joosuan 20

Kuusi turvakaupunkia

¹Sitten HERRA puhui Joosualle:

²”Sano israelilaisille: Määrätkää itsellenne turvakaupungit, joista minä olen puhunut teille Mooseksen kautta.

³Niihin voisi paeta tappaja, joka vahingossa, tahtomattaan, on surmannut jonkun. Olkoot ne teillä turvapaikkoina verenkostajalta.

⁴Kun joku pakenee johonkin näistä kaupungeista, hänen tulee pysähtyä kaupungin portille ja puhua asiansa kaupungin vanhimmille. Heidän on otettava hänet luokseen kaupunkiin ja annettava hänelle paikka, jossa hän saa asua heidän luonaan.

⁵Jos verenkostaja ajaa häntä takaa, älkööt he luovuttako tappajaa tämän käsiin, koska hän tahtomattaan tappoi lähimmäisensä, tätä ennestään vihaamatta.

⁶Asukoon hän siinä kaupungissa, kunnes on ollut tuomiolla seurakunnan edessä ja aina silloisen virassa olevan ylipapin kuolemaan saakka. Sitten tappaja saa palata omaan kaupunkiinsa ja kotiinsa, siihen kaupunkiin, josta oli paennut.”

⁷Niin israelilaiset pyhittivät Kedeksen Galileasta, Naftalin vuoristosta, Sikemin Efraimin vuoristosta ja Kirjat-Arban eli Hebronin Juudan vuoristosta.

⁸Jordanin toiselta puolelta, itään päin Jerikosta, he määräisivät turvakaupungeiksi Beserin Ruubenin heimon alueelta, autiomaan tasangolta,

Raamotin Gaadin heimon alueelta Gileadista ja Goolanin Manassen heimon alueelta Baasanista.

⁹Nämä ovat ne turvakaupungit, jotka oli tarkoitettu pakopaikaksi jokaiselle israelilaiselle ja heidän keskuudessaan asuvalle muukalaiselle. Niihin voi paeta jokainen, joka vahingossa oli surmannut jonkun, ettei hän joutuisi kuolemaan verenkostajan käden kautta, ennen kuin olisi ollut tuomiolla seurakunnan edessä.

Joosuan 21

Leeviläiskaupungit

¹Leeviläisten perhekuntapäämiehet tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiesten eteen

²Siilossa, Kanaaninmaassa, ja sanoivat heille: ” HERRA käski Mooseksen kautta antaa meille kaupunkeja asuaksemme niissä ja niiden laidunmaat karjaamme varten.”

³Niin israelilaiset antoivat leeviläisille perintöosastaan HERRAN käskyn mukaan seuraavat kaupungit laidunmaineen:

⁴Ensimmäinen arpa osui kehatilaisten suvuille, niin että leeviläisistä pappi Aaronin jälkeläiset saivat Juudan heimolta, Simeonin heimolta ja Benjaminin heimolta kolmetoista kaupunkia.

⁵Muut kehatilaiset saivat arvalla Efraimin heimon suvuilta, Daanin heimolta ja puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

⁶Geersonilaiset saivat arvalla kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimon suvuilta, Asserin heimolta ja Naftalin heimolta sekä Manassen heimon toiselta puoliskolta Baasanista.

⁷Merarilaisten suku sai Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia.

⁸Nämä kaupungit laidunmaineen israelilaiset antoivat arvalla leeviläisille, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt.

⁹Juudan jälkeläisten heimon ja simeonilaisten heimon alueelta annettiin seuraavat nimeltä mainitut kaupungit:

¹⁰Kehatilaisten sukuihin kuuluville leeviläisille, Aaronin jälkeläisille – koska arpa tuli heille ensin –

¹¹annettiin Kirjat-Arba, anakilaisten kantaisän Arban kaupunki eli Hebron Juudan vuoristosta, ja sen ympärillä olevat laidunmaat.

¹²Mutta kaupungin peltomaat kylineen annettiin Kaalebin, Jefunnen pojan, omaisuudeksi.

¹³Pappi Aaronin jälkeläisille annettiin tappajan turvakaupunki Hebron laidunmaineen, Libna laidunmaineen,

¹⁴Jattir laidunmaineen, Estemoa laidunmaineen,

¹⁵Hoolon laidunmaineen, Debir laidunmaineen,

¹⁶Ain laidunmaineen, Jutta laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen – yhdeksän kaupunkia näiltä kahdelta heimolta.

¹⁷Benjaminin heimon alueelta heille annettiin Gibeon laidunmaineen, Geba laidunmaineen,

¹⁸Anatot laidunmaineen ja Almon laidunmaineen – neljä kaupunkia.

¹⁹Pappien, Aaronin jälkeläisten, kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista ja niiden laidunmaat.

²⁰Muut kehatilaiset, leeviläisiin kuuluvat kehatilaissuvut, saivat arvalla kaupunkeja Efraimin heimolta.

²¹Heille annettiin tappajan turvakaupunki Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta, Geser laidunmaineen,

²²Kibsaim laidunmaineen ja Beet-Hooron laidunmaineen – neljä kaupunkia,

²³Daanin heimon alueelta Elteke laidunmaineen, Gibbeton laidunmaineen,

²⁴Aijalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen – neljä kaupunkia,

- ²⁵ Manassen heimon toisen puolen alueelta Taanak laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen – kaksi kaupunkia.
- ²⁶ Kaikki nämä kymmenen kaupunkia laidunmaineen annettiin lopuille kehatilaissuvuille.
- ²⁷ Leeviläisten sukuihin kuuluvat geersonilaiset saivat toiselta puolelta Manassen heimoa tappajan turvakaupungin Goolanin laidunmaineen Baasanista ja Beesteran laidunmaineen – kaksi kaupunkia,
- ²⁸ Isaskarin heimolta Kisjonin laidunmaineen, Daaveratin laidunmaineen,
- ²⁹ Jarmutin laidunmaineen ja Een-Gannimin laidunmaineen – neljä kaupunkia,
- ³⁰ Asserin heimolta Misalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen,
- ³¹ Helkatin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen – neljä kaupunkia,
- ³² Naftalin heimolta tappajan turvakaupungin Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammot-Doorin laidunmaineen ja Kartanin laidunmaineen – kolme kaupunkia.
- ³³ Geersonilaisten sukujen kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia laidunmaineen.
- ³⁴ Merarilaisten suvut, jotka myös kuuluivat leeviläisiin, saivat Sebulonin heimolta Jokneamin laidunmaineen, Kartan laidunmaineen,
- ³⁵ Dimnan laidunmaineen ja Nahalalin laidunmaineen – neljä kaupunkia;
- ³⁶ [Ruubenin heimon alueelta Beserin laidunmaineen, Jahatsin laidunmaineen,
- ³⁷ Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen – neljä kaupunkia;]
- ³⁸ Gaadin heimolta tappajan turvakaupungin Raamotin laidunmaineen Gileadista, Mahanaimin laidunmaineen,
- ³⁹ Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen – yhteensä neljä kaupunkia.

⁴⁰ Näitä kaupunkeja, jotka arvottiin jäljellä oleville merarilaisten sukuun kuuluville leeviläisille, oli kaikkiaan kaksitoista kaupunkia.

⁴¹ Kaikkiaan leeviläisten kaupunkeja oli israelilaisten hallussa olevalla alueella neljäkymmentäkahdeksan kaupunkia laidunmaineen.

⁴² Näihin kaupunkeihin kuuluivat itse kaupunki ja sen ympärillä olevat laidunmaat. Sellaisia olivat kaikki nämä kaupungit.

Herran lupaukset toteutuvat

⁴³ Niin HERRA antoi Israelille koko sen maan, jonka hän oli vannonut antavansa heidän isilleen. He ottivat sen omakseen ja asettuivat siihen asumaan.

⁴⁴ HERRA antoi heidän päästä rauhaan kaikkialla, aivan niin kuin hän valalla vannonen oli luvannut heidän isilleen. Yksikään heidän vihollisistaan ei kestänyt heidän edessään, vaan HERRA antoi kaikki heidän vihollisensa heidän käsiinsä.

⁴⁵ Eikä yksikään niistä lupauksista, jotka HERRA oli antanut Israelin kansalle, jäänyt täyttymättä, vaan ne kaikki toteutuivat.

Joosuan 22

LOPPUKEHOTUKSIA

Joosua lähettää itäiset heimot kotiin

¹ Sitten Joosua kutsui koolle ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen heimoa

² ja sanoi heille: ”Te olette noudattaneet kaikkea, mitä HERRAN palvelija Mooses on käskennyt teidän noudattaa, ja olette totelleet minua kaikessa, mitä olen käskennyt teidän tehdä.

³ Te ette ole jättäneet veljiänne koko tänä pitkänä aikana tähän päivään asti vaan olette noudattaneet HERRAN , teidän Jumalanne, käskyä.

⁴ Nyt HERRA , teidän Jumalanne, on suonut veljienne päästä rauhaan, niin kuin hän heille puhui. Palatkaa nyt ja menkää teltoillenne,

perintömaahanne, jonka HERRAN palvelija Mooses antoi teille Jordanin toiselta puolelta.

⁵Pitäkää vain hyvin tarkasti huoli siitä, että noudatatte HERRAN palvelijan Mooseksen teille antamaa käskyä ja opetusta: Rakastakaa HERRAA, teidän Jumalaanne, vaeltakaa kaikessa hänen teitään, noudattakaa hänen käskyjään, riippukaa hänessä kiinni ja palvelkaa häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne.”

⁶Sitten Joosua siunasi heidät ja päästi heidät menemään, ja he menivät teltoilleen.

⁷Toiselle puolelle Manassen heimoa Mooses oli antanut maata Baasanista ja toiselle puolelle Joosua antoi maata Jordanin länsipuolelta, samoin kuin heidän veljilleen. Ennen kuin Joosua päästi heidät menemään teltoilleen, hän siunasi heidät

⁸ja sanoi heille: ”Palatkaa teltoillenne ja viekää mukanaan suuret rikkaudet ja suuret määrät karjaa, hopeaa, kultaa, kuparia, rautaa ja vaatteita ja jakakaa veljienne kanssa vihollisilta saamanne saalis.”

⁹Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa lähtivät paluumatkalle israelilaisten luota Siilosta, joka on Kanaaninmaassa, mennäkseen Gileadin maahan, perintömaahan, jonka he olivat saaneet omakseen HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

Altteri Jordanin rannalla

¹⁰Kun ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa tulivat Jordanin Gelilotiin, joka on Kanaaninmaassa, he rakensivat sinne Jordanin rannalle alttarin, suuren alttarin, joka näkyi kauas.

¹¹Israelilaiset kuulivat puhuttavan, että ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa olivat rakentaneet alttarin Kanaaninmaan rajalle israelilaisten puolelle Jordanin Gelilotiin.

¹²Sen kuultuaan koko israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon lähteäkseen sotaan näitä heimoja vastaan.

¹³Israelilaiset lähettivät pappi Piinehasin, Eleasarin pojan, ruubenilaisten ja gaadilaisten ja Manassen heimon toisen puolen luo Gileadin maahan.

¹⁴Hänen kanssaan lähti kymmenen ruhtinasta, yksi ruhtinas kustakin sukukunnasta, kaikista Israelin heimoista. Kukin heistä oli perhekuntapäämies Israelin tuhansien joukossa.

¹⁵Nämä tulivat ruubenilaisten, gaadilaisten ja Manassen heimon toisen puolen luo Gileadin maahan ja sanoivat heille:

¹⁶”Näin sanoo koko HERRAN seurakunta: Mitä onkaan tämä uskottomuus, jota te harjoitatte Israelin Jumalaa kohtaan, kun te tänä päivänä käännytte pois HERRASTA rakentamalla itsellenne alttarin kapinoidaksenne HERRAA vastaan.

¹⁷Oliko meille liian vähäinen Peorin rikos, josta emme ole puhdistautuneet vielä tänäkään päivänä ja jonka vuoksi rangaistus kohtasi HERRAN seurakuntaa?

¹⁸Siitä huolimatta te nyt käännytte pois HERRASTA ! Ja kun te tänään kapinoitte HERRAA vastaan, niin huomenna hän vihastuu koko Israelin seurakuntaan.

¹⁹Mutta jos teidän perintömaanne on saastainen, tulkaa HERRAN perintömaahan, jossa on HERRAN asumus, ja ottakaa itsellenne perintömaa meidän keskuudestamme. Älkää kapinoiko HERRAA vastaan älkääkään meitä vastaan rakentamalla itsellenne alttarin HERRAN , meidän Jumalamme, alttarin lisäksi.

²⁰Eikö silloin, kun Aakan, Serahin poika, oli uskon ja anasti tuhon omaksi vihittyä, viha kohdannut koko Israelin seurakuntaa, vaikka Aakan oli vain yksi mies? Eikö hän tuhoutunut oman rikoksensa tähden!”

²¹Silloin ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa vastasivat Israelin heimojen päämiehille:

²² ”Jumala, HERRA Jumala, Jumala, HERRA Jumala, hän tietää, ja myös Israel itse tietäköön! Älköön Herra pelastako meitä tänä päivänä, jos kapinamielessä tai uskottomuudesta HERRAA kohtaan

²³ olemme rakentaneet tämän alttarin kääntyäksemme pois HERRASTA , uhrataksemme sen päällä polttouhreja ja ruokauhreja tai toimittaaksemme sen päällä yhteysuhreja. HERRA itse vaatikoon meidät siitä tilille.

²⁴ Me olemme tehneet tämän, koska olimme huolissamme siitä, että teidän lapsenne vastaisuudessa voisivat sanoa meidän lapsillemme: ’Mitä teillä on tekemistä HERRAN , Israelin Jumalan, kanssa?

²⁵ HERRA on pannut Jordanin rajaksi meidän välillemme, te ruubenilaiset ja gaadilaiset. Teillä ei ole mitään osuutta HERRAAN .’ Ja niin teidän lapsenne voisivat saada meidän lapsemme luopumaan HERRAN pelosta.

²⁶ Siksi me sanoimme: Rakentakaamme alttari, ei polttouhria eikä teurasuhria varten,

²⁷ vaan olemaan todistajana meidän ja teidän sekä myös meidän jälkipolviemme välillä siitä, että me palvelemme HERRAA hänen edessään polttouhreillamme, teurasuhreillamme ja yhteysuhreillamme. Silloin teidän lapsenne vastaisuudessa eivät voisi sanoa meidän lapsillemme: ”Teillä ei ole mitään osuutta HERRAAN .’

²⁸ Sen tähden me sanoimme: ’Jos he vastaisuudessa sanovat näin meille ja meidän jälkipolvillemme, me vastaamme: Katsokaa HERRAN alttarin mallia, jonka meidän esi-isämme ovat tehneet, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, vaan olemaan todistajana meidän ja teidän välillä.’

²⁹ Pois se meistä, että kapinoisimme HERRAA vastaan ja kääntyisimme tänä päivänä pois HERRASTA rakentamalla jonkin muun alttarin polttouhria, ruokauhria ja teurasuhria varten kuin HERRAN , meidän Jumalamme, alttarin, joka on hänen asumuksensa edessä!”

³⁰Kun pappi Piinehas ja hänen kanssaan olevat kansan ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kuulivat, mitä ruubenilaiset, gaadilaiset ja manasselaiset puhuivat, se oli heille mieleen.

³¹Pappi Piinehas, Eleasarin poika, sanoi ruubenilaisille, gaadilaisille ja manasselaisille: ”Nyt me tiedämme, että HERRA on meidän keskellämme, koska te ette ole menetelleet uskottomasti HERRAA kohtaan. Näin te olette pelastaneet israelilaiset HERRAN vihalta .”

³²Sen jälkeen pappi Piinehas, Eleasarin poika, ja ruhtinaat palasivat Gileadin maasta, ruubenilaisten ja gaadilaisten luota, takaisin Kanaaninmaahan israelilaisten luo ja toivat heille tämän tiedon.

³³Se oli israelilaisille mieleen, ja he ylistivät Jumalaa eivätkä he enää sanoneet lähtevänsä sotaan veljiään vastaan hävittämään sitä maata, jossa ruubenilaiset ja gaadilaiset asuivat.

³⁴Ruubenilaiset ja gaadilaiset antoivat alttarille nimen ”Todistaja meidän välillämme, että HERRA on Jumala”.

Joosuan 23

Joosuan jäähyväispuhe

¹Pitkän ajan kuluttua, kun HERRA oli suonut Israelille rauhan kaikilta sen ympärillä asuvilta vihollisilta ja kun Joosua oli jo vanha ja ikääntynyt,

²hän kutsui koko Israelin, sen vanhimmat, päämiehet, tuomarit ja johtomiehet, ja sanoi heille: ”Minä olen tullut vanhaksi ja iäkkääksi.

³Te olette itse nähneet kaiken, mitä HERRA , teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille noille kansoille teidän tähtenne, sillä HERRA , teidän Jumalanne, on itse sotinut teidän puolestanne.

⁴Katsokaa, minä olen arponut teille perintöosaksi kansat, jotka vielä ovat jääneet jäljelle teidän heimojenne alueelle, ja kaikki kansat, jotka hävitin Jordanista läntiseen Suureenmereen asti.

⁵ HERRA , teidän Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edestänne ja karkottaa ne teidän tieltänne, niin että te saatte omaksenne heidän maansa, kuten HERRA , teidän Jumalanne, on teille puhunut.

⁶ Olkaa siis aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain kirjaan on kirjoitettu, poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle,

⁷ niin ettette sekaannu noihin teidän keskuuteenne jääneisiin kansoihin. Älkää mainitko heidän jumaliensa nimiä, älkää vannoko niiden nimeen, älkää palvelko älkääkä palvoko niitä,

⁸ vaan riippukaa kiinni HERRASSA , Jumalassanne, kuten olette tehneet aina tähän päivään asti.

⁹ HERRA on karkottanut teidän tieltänne suuret ja mahtavat kansat, eikä kukaan ole kestänyt teidän edessänne tähän päivään asti.

¹⁰ Yksi ainoa mies teistä ajaa pakoon tuhat, sillä HERRA , teidän Jumalanne, sotii itse teidän puolestanne, niin kuin hän on teille puhunut.

¹¹ Pitäkää siis tarkoin huoli itsestänne, niin että rakastatte HERRAA , teidän Jumalaanne.

¹² Jos te kuitenkin käännytte hänestä pois ja liitytte noihin kansoihin, jotka ovat jääneet jäljelle teidän keskuuteenne, avioidutte heidän kanssaan ja sekaannutte heihin ja he teihin,

¹³ niin saatte olla varmat, ettei HERRA , teidän Jumalanne, enää karkota näitä kansoja teidän tieltänne. Ne koituvat teille paulaksi ja ansaksi, kylkienne ruoskaksi ja okaiksi silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka HERRA , teidän Jumalanne, on teille antanut.

¹⁴ Minä lähden nyt kaiken maailman tietä, mutta tietäkää koko sydämellänne ja koko sielullanne, ettei ainoakaan teitä koskevista hyvistä asioista, joista HERRA , teidän Jumalanne, on puhunut, ole jäänyt täyttymättä. Kaikki ne ovat toteutuneet, eikä ainoakaan niistä ole jäänyt täyttymättä.

¹⁵Mutta samoin kuin kaikki hyvä, josta HERRA , teidän Jumalanne, on teille puhunut, on toteutunut, samoin HERRA antaa toteutua myös kaiken pahan, kunnes hän on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka HERRA , teidän Jumalanne, on teille antanut.

¹⁶Jos te rikotte HERRAN , teidän Jumalanne, liiton, jonka hän on teille säätänyt, ja menette palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä, niin HERRAN viha syttyy teitä kohtaan, ja te häviätte nopeasti siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut.”

Joosuan 24

Liitto vahvistetaan Sikemissä

¹Sitten Joosua kokosi kaikki Israelin heimot Sikemiin ja kutsui Israelin vanhimmat, sen päälliköt, tuomarit ja johtomiehet koolle, ja he asettuivat Jumalan eteen.

²Joosua sanoi koko kansalle: ”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: ’Ikimuistoisista ajoista teidän isänne – myös Terah, Abrahamin ja Naahorin isä – asuivat Eufratvirran tuolla puolella ja palvelivat muita jumalia.

³Mutta minä otin teidän isänne Abrahamin virran tuolta puolelta ja kuljetin häntä kaikkialla Kanaaninmaassa ja tein hänen jälkeläistensä määrän suureksi. Minä annoin hänelle Iisakin,

⁴ja Iisakille minä annoin Jaakobin ja Eesaun. Eesaulle minä annoin omaksi Seirin vuoriston, mutta Jaakob ja hänen poikansa menivät Egyptiin.

⁵Minä lähetin Mooseksen ja Aaronin ja löin Egyptiä rangaistuksilla, jotka panin toimeen sen keskellä, ja sen jälkeen toin teidät sieltä pois.

⁶Kun minä toin teidän isänne Egyptistä ja te tulitte meren rantaan, egyptiläiset ajoivat vaunuineen ja ratsumiehineen teidän isiänne takaa Kaislamerelle saakka.

⁷Silloin isänne huusivat HERRAA , ja hän asetti pimeyden teidän ja egyptiläisten välille ja antoi meren tulla egyptiläisten ylitse, ja se peitti

heidät. Te näitte omin silmin, mitä minä tein egyptiläisille. Kun te sitten olitte asuneet autiomaassa kauan aikaa,

⁸minä toin teidät niiden amorilaisten maahan, jotka asuivat Jordanin tuolla puolella, ja he taistelivat teitä vastaan. Mutta minä annoin heidät teidän käsiinne, ja te otitte omaksenne heidän maansa, ja minä tuhosin heidät teidän tieltänne.

⁹Silloin Mooabin kuningas Baalak, Sipporin poika, nousi ja taisteli Israelia vastaan. Hän lähetti myös kutsumaan Bileamin, Beorin pojan, että tämä kiroaisi teidät.

¹⁰Mutta minä en tahtonut kuulla Bileamia, ja niin hän joutui siunaamaan teidät, ja minä pelastin teidät Baalakin käsistä.

¹¹Kun te olitte kulkeneet Jordanin yli ja tulleet Jerikoon, teitä vastaan taistelivat jerikolaiset sekä amorilaiset, perissiläiset, kanaanilaiset, heettiläiset, girkasilaiset, hivviläiset ja jebusilaiset, mutta minä annoin heidät teidän käsiinne.

¹²Minä lähetin herhiläiset teidän edellänne, ja ne karkottivat teidän tieltänne kaksi amorilaisten kuningasta; sinä et sitä miekallasi ja jousellasi tehnyt.

¹³Minä annoin teille maan, josta ette ole vaivaa nähneet, ja kaupunkeja, joita ette ole rakentaneet, ja niihin te asetuitte asumaan. Te saatte syödä hedelmiä viinitarhoista ja öljypuista, joita ette ole istuttaneet.'

¹⁴Pelätkää nyt HERRAA , palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita isänne palvelivat virran tuolla puolella ja Egyptissä, ja palvelkaa te HERRAA !

¹⁵Mutta jos pidätte pahana palvella HERRAA , niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella: niitä jumaliako, joita teidän isänne palvelivat virran tuolla puolella, vai amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme HERRAA .”

¹⁶Silloin kansa vastasi: ”Pois se, että me hylkäisimme HERRAN ja palvelisimme muita jumalia!

¹⁷HERRA on meidän Jumalamme, hän, joka johdatti meidät ja meidän isämme pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Hän teki meidän silmiemme edessä suuret tunnusteot ja varjeli meitä aina tiellä, jota me vaelsimme, ja kaikkien niiden kansojen keskellä, joiden alueiden kautta me kuljimme.

¹⁸HERRA karkotti meidän tieltämme kaikki ne kansat, amorilaisetkin, jotka asuivat tässä maassa. Myös me palvelemme HERRAA , sillä hän on meidän Jumalamme.”

¹⁹Mutta Joosua sanoi kansalle: ”Ette te pysty palvelemaan HERRAA , sillä hän on pyhä Jumala. Hän on kiivas Jumala. Hän ei voi sietää teidän rikoksianne ja syntejanne.

²⁰Jos te hylkääte HERRAN ja palvelette vieraita jumalia, hän kääntyy pois, tuottaa teille onnettomuutta ja tekee teistä lopun sen sijaan, että hän on ennen tehnyt teille hyvää.”

²¹Kansa vastasi Joosualle: ”Ei niin, vaan me palvelemme HERRAA .”

²²Silloin Joosua sanoi kansalle: ”Te olette itse todistajia itseänne vastaan, että olette valinneet HERRAN palvelleksenne häntä.” He vastasivat: ”Me olemme sen todistajia.”

²³Hän sanoi: ”Ja nyt, poistakaa vieraat jumalat, joita on teidän keskuudessanne, ja taivuttakaa sydämenne HERRAN , Israelin Jumalan, puoleen.”

²⁴Kansa vastasi Joosualle: ” HERRAA , meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja hänen äänelleen me olemme kuuliaisia.”

²⁵Niin Joosua teki sinä päivänä liiton kansan puolesta ja antoi heille Sikemissä lait ja säädökset.

²⁶Joosua kirjoitti nämä sanat Jumalan lain kirjaan. Sitten hän otti suuren kiven ja pystytti sen HERRAN pyhäkön alueella kasvavan tammen juurelle.

²⁷Hän sanoi kaikelle kansalle: ”Katsokaa! Tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut kaikki HERRAN sanat, jotka hän on meille puhunut. Se on todistajana teille, ettette kieltäisi Jumalaanne.”

²⁸Tämän jälkeen Joosua päästi kansan lähtemään kunkin perintöosalleen.

Joosuan ja Eleasarin kuolema

²⁹Näiden tapahtumien jälkeen HERRAN palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä.

³⁰Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle, Gaasvuoren pohjoispuolelle Timnat-Serahiin, joka on Efraimin vuoristossa.

³¹Israel palveli HERRAA Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja tunsivat kaikki ne teot, jotka HERRA oli tehnyt Israelin hyväksi.

³²Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, haudattiin Sikemiin sille maa-alueelle, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla. Se kuului joosefilaisten perintöosaan.

³³Sitten kuoli Eleasar, Aaronin poika, ja israelilaiset hautasivat hänet Giberaan, hänen poikansa Piinehasin kaupunkiin, jonka tämä oli saanut Efraimin vuoristosta.

Tuomarien

Tuomarien 1

JOOSUAN JÄLKEINEN AIKA Juudan ja Simeonin heimojen voitto Besekissä

¹Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysyivät HERRALTA : ”Kenen meistä on mentävä ensimmäisenä sotimaan kanaanilaisia vastaan?”

²HERRAsanoi: ”Menköön Juuda. Minä näet olen antanut maan hänen valtaansa.”

³Mutta Juuda sanoi veljelleen Simeonille: ”Lähde minun kanssani sotimaan kanaanilaisia vastaan alueelle, jonka sain arvalla, niin minä tulen sinun kanssasi sinulle arvotulle alueelle.” Niin Simeon lähti Juudan kanssa.

⁴Juudan miehet lähtivät matkaan, ja HERRA antoi kanaanilaiset ja perissiläiset heidän käsiinsä, ja he voittivat nämä Besekissä, kymmenentuhatta miestä.

⁵He kohtasivat Besekissä Adoni-Besekin, taistelivat häntä vastaan ja voittivat kanaanilaiset ja perissiläiset.

⁶Adoni-Besek pakeni, mutta he ajoivat häntä takaa, ottivat hänet kiinni ja löivät häneltä poikki peukalot ja isotvarpaat.

⁷Silloin Adoni-Besek sanoi: ”Seitsemänkymmentä kuningasta kokosi muruja minun pöytäni alta peukalot ja isotvarpaat poikki lyötyinä. Niin kuin minä olen tehnyt, niin on Jumala minulle maksanut.” Sitten hänet vietiin Jerusalemiin, ja siellä hän kuoli.

Juuda valloittaa Jerusalemin ja Hebronin

⁸Juudan miehet ryhtyivät taisteluun Jerusalemiä vastaan, valloittivat sen, surmasivat miekalla sen asukkaat ja sytyttivät kaupungin tuleen.

⁹Sen jälkeen Juudan miehet lähtivät sotimaan niitä kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat vuoristossa, Negevissä ja alangolla.

¹⁰ Sitten Juudan miehet hyökkäsivät Hebronissa asuvia kanaanilaisia vastaan ja löivät Seesain, Ahimanin ja Talmain. Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Arba.

Otniel ja Aksa

¹¹ Hebronista Juudan miehet lähtivät ja hyökkäsivät Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seefer.

¹² Kaaleb sanoi: ”Sille, joka voittaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan vaimoksi tyttäreni Aksan.”

¹³ Otniel, Kaalebin nuoremman veljen Kenasin poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan tälle vaimoksi.

¹⁴ Kun Aksa tuli Otnielin luo, hän yllytti miestänsä pyytämään hänen isältään maata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: ”Mikä sinun on?”

¹⁵ Hän vastasi: ”Anna minulle jäähyväislahja , sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan. Anna siis minulle vesilähteitä.” Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet.

Juudan heimon valloittamat alueet

¹⁶ Keeniläiset, Mooseksen apen jälkeläiset, olivat nousseet Juudan jälkeläisten kanssa Palmukaupungista Aradin eteläpuolella olevaan Juudan autiomaahan. He menivät sinne ja asettuivat asumaan kansan keskuuteen.

¹⁷ Sitten Juuda hyökkäsi veljensä Simeonin kanssa Sefatissa asuvia kanaanilaisia vastaan. He voittivat nämä, vihkivät kaupungin tuhon omaksi ja nimittivät sen Hormaksi .

¹⁸ Juuda valloitti Gazan alueineen, Askelonin alueineen ja Ekronin alueineen.

¹⁹ HERRA oli Juudan kanssa, ja Juuda sai haltuunsa vuoriston, mutta ei kyennyt karkottamaan laakson asukkaita, koska näillä oli raudoitettuja sotavaunuja.

²⁰Kaalebille annettiin Hebron, niin kuin Mooses oli sanonut, ja hän karkotti sieltä kolme Anakin jälkeläistä.

Muiden heimojen valloitusretket

²¹Benjaminilaiset eivät karkottaneet Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia on asunut Jerusalemissa benjaminilaisten kanssa tähän päivään asti.

²²Myös Joosefin heimon miehet lähtivät liikkeelle. He menivät Beeteliin, ja HERRA oli heidän kanssaan.

²³Joosefin heimon miehet vakoilivat Beeteliä. Kaupungin nimi oli aikaisemmin Luus.

²⁴Tiedustelijat näkivät miehen tulevan kaupungista. He sanoivat hänelle: ”Näytä meille pääsytie kaupunkiin, niin me olemme sinulle armollisia.”

²⁵Mies näytti heille pääsytien kaupunkiin, ja Joosefin heimon miehet surmasivat miekalla kaupungin asukkaat, mutta miehen ja koko hänen perheensä he päästivät menemään.

²⁶Mies lähti heettiläisten maahan, rakensi sinne kaupungin ja antoi sille nimen Luus. Se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

²⁷Manasse ei saanut haltuunsa Beet-Seania, ei Taanakia eikä niiden ympäristökyliä. Manasse ei karkottanut myöskään Doorin, Jibleamin, ei Megiddon eikä niiden ympäristökylien asukkaita, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan maahansa.

²⁸Kun Israel sitten voimistui, se ei suinkaan karkottanut kanaanilaisia, vaan määräsi heidät työveron alaisiksi.

²⁹Efraim ei karkottanut kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, ja niin kanaanilaiset jäivät asumaan sen keskuuteen Geseriin.

³⁰Sebulon ei karkottanut Kitronin eikä Nahalolin asukkaita. Niin kanaanilaisia jäi asumaan sen keskuuteen, mutta heistä tuli työveron alaisia.

³¹ Asser ei karkottanut Akkon eikä Siidonin asukkaita, ei myöskään Ahlabin, Aksibin, Helban, Afikin eikä Rehobin asukkaita.

³² Niin asserilaiset joutuivat asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuudessa, koska eivät karkottaneet heitä.

³³ Naftali ei karkottanut Beet-Semeksien asukkaita eikä Beet-Anatin asukkaita vaan asettui asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuuteen. Beet-Semeksien ja Beet-Anatin asukkaat joutuivat kuitenkin Naftalin työveron alaisiksi.

³⁴ Amorilaiset työnsivät daanilaiset vuoristoon eivätkä sallineet näiden laskeutua laaksoon.

³⁵ Amorilaisten onnistui jäädä asumaan Har-Herekseen, Aijaloniin ja Saalbimiin. Mutta Joosefin heimon käsi painoi heitä raskaasti, ja he joutuivat työveron alaisiksi.

³⁶ Amorilaisten alue ulottui Skorpionisolasta, Selasta, ylöspäin.

Tuomarien 2

Herran enkeli nuhtelee israelilaisia

¹ HERRAN enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin ja sanoi: ”Minä johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka olin valalla vannoen luvannut teidän isillenne. Minä sanoin: ’Minä en koskaan riko teidän kanssanne tekemääni liittoa.

² Älkää te puolestanne tehkö liittoa tämän maan asukkaiden kanssa, vaan hajottakaa heidän alttarinsa.’ Mutta te ette ole olleet kuuliaisia minun äänelleni. Mitä olettekaan tehneet!

³ Sen tähden myös sanoin: Minä en karkota vihollisianne teidän tieltänne, vaan he tulevat ahdistamaan teitä, ja heidän jumalistaan tulee teille ansa.”

⁴ Kun HERRAN enkeli oli puhunut nämä sanat koko Israelille, kansa alkoi itkeä ääneen.

⁵ Siksi israelilaiset antoivat paikalle nimen Bookim . Ja he uhrasivat siellä HERRALLE .

Joosuan kuoleman jälkeinen luopumus

⁶ Kun Joosua oli päästänyt kansan menemään, israelilaiset menivät kukin perintöosalleen ottaakseen maan omakseen.

⁷ Kansa palveli HERRAA Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja olivat nähneet kaikki ne suuret teot, jotka HERRA oli tehnyt Israelille.

⁸ Sitten HERRAN palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä.

⁹ Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle Efraimin vuoristossa olevaan Timnat-Heresiin, Gaasvuoren pohjoispuolelle.

¹⁰ Myös koko tuo sukupolvi oli koottu isiensä luo, ja sen jälkeen oli noussut toinen sukupolvi, joka ei tuntenut HERRAA eikä niitä tekoja, jotka hän oli tehnyt Israelille.

¹¹ Israelilaiset tekivät sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, ja palvelivat baaleja.

¹² He hylkäsivät HERRAN , isiensä Jumalan, joka oli tuonut heidät pois Egyptin maasta, ja seurasivat muita jumalia, ympärillään asuvien kansojen jumalia ja kumarsivat niitä. Näin he vihoittivat HERRAN .

¹³ Koska he hylkäsivät HERRAN ja palvelivat Baalia ja Astarteja,

¹⁴ syttyi HERRAN viha Israelia vastaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien valtaan, jotka ryöstelivät heitä. Hän luovutti israelilaiset heidän ympärillään asuvien vihollisten valtaan, eivätkä he enää voineet kestää vihollistensa edessä.

¹⁵ Mihin ikinä he lähtivätkin, HERRAN käsi oli heitä vastaan ja tuotti onnettomuutta, kuten HERRA oli puhunut ja kuten HERRA oli heille vannonut. Näin he joutuivat suureen ahdinkoon.

tuomarien aika Herra antaa israelilaisille tuomareita

¹⁶Silloin HERRA nosti esiin tuomareita, jotka pelastivat israelilaiset heidän ryöstäjiensä käsistä.

¹⁷Mutta israelilaiset eivät totelleet tuomareitaankaan, vaan seurasivat haureudessaan muita jumalia ja palvoivat niitä. He poikkесivat pian siltä tieltä, jota heidän isänsä olivat kulkeneet HERRAN käskyjä totellen, eivätkä tehneet niin kuin heidän isänsä.

¹⁸Kun HERRA asetti heille tuomareita, HERRA oli kunkin tuomarin kanssa ja pelasti israelilaiset heidän vihollistensa käsistä niin kauaksi aikaa kuin tuomari eli, sillä HERRAN kävi sääliksi, kun he voihkivat sortajiensa ja ahdistajiensa vuoksi.

¹⁹Mutta kun tuomari kuoli, he palasivat seuraamaan muita jumalia vielä turmeltuneemmin kuin isänsä. Niitä he palvelivat ja kumarsivat eivätkä jättäneet pois pahoja tekojaan ja paatunutta vaellustaan.

²⁰Sen tähden HERRAN viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän sanoi: ”Koska tämä kansa on rikkonut minun liittoni, jonka minä säädin heidän isilleen, eikä ole ollut kuuliainen äänelleni,

²¹en minäkään enää karkota heidän tieltään ainoatakaan niistä kansoista, jotka Joosua kuollessaan jätti jäljelle.

²²Niiden kautta voin koetella Israelia nähdäkseni, noudattavatko he HERRAN tietä ja vaeltavatko sitä, kuten heidän isänsä noudattivat, vai eivät.”

²³Niin HERRA jätti nämä kansat paikoilleen. Hän ei kiirehtinyt karkottamaan niitä eikä ollut antanut niitä Joosuan valtaan.

Tuomarien 3

Kansat, jotka Herra jätti koetukseksi Israelille

¹Nämä kansat HERRA jätti paikoilleen koetellakseen niiden kautta Israelia, kaikkia niitä, jotka eivät olleet kokeneet yhtäkään Kanaanin sodista.

²Hän jätti ne jäljelle ainoastaan siksi, että myös ne israelilaisten sukupolvet, jotka eivät olleet kokeneet sota, oppisivat sotimaan.

³Paikoilleen jäivät viisi filistealaisten ruhtinasta ja kaikki kanaanilaiset, siidonilaiset ja hivviläiset, jotka asuivat Libanonin vuoristossa, Baal-Hermonin vuoresta siihen asti, mistä mennään Hamatiin.

⁴Nämä HERRA jätti koetellakseen Israelia ja saadakseen tietää, tottelisivatko israelilaiset hänen käskyjään, jotka hän oli Mooseksen kautta antanut heidän isilleen.

⁵Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskuudessa.

⁶He ottivat näiden tyttäriä vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriään näiden pojille ja palvelivat näiden jumalia.

Otniel voittaa Aramin kuninkaan

⁷Näin israelilaiset tekivät sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä, unohtivat HERRAN , Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita.

⁸Silloin HERRAN viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän luovutti heidät Kaksoisvirran aramilaisten kuninkaan, Kuusan-Risataimin, käsiin, ja israelilaiset joutuivat palvelemaan Kuusan-Risataimia kahdeksan vuotta.

⁹Mutta israelilaiset huusivat avukseen HERRAA , ja HERRA nosti israelilaisille pelastajan, Otnielin, Kaalebin nuoremman veljen Kenasin pojan, ja hän pelasti heidät.

¹⁰HERRANHenki tuli hänen ylleen, ja hän toimi tuomarina Israelissa. Hän lähti sotaan, ja HERRA antoi Aramin kuninkaan Kuusan-Risataimin hänen valtaansa, ja hän nujersi Kuusan-Risataimin .

¹¹Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta. Sitten Otniel, Kenasin poika, kuoli.

Eehud voittaa Mooabin kuninkaan

¹²Mutta israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä. Silloin HERRA vahvisti Mooabin kuninkaan Eglonin Israelia vahvemmakeksi, koska israelilaiset tekivät sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä.

¹³Eglon kokosi luokseen ammonilaiset ja amalekilaiset. Hän lähti liikkeelle ja voitti Israelin, ja he valtasivat Palmukaupungin.

¹⁴Israelilaiset joutuivat palvelemaan Mooabin kuningasta Eglonia kahdeksantoista vuotta.

¹⁵Mutta israelilaiset huusivat avukseen HERRAA , ja HERRA nosti heille pelastajan, benjaminilaisen Eehudin, Geeran pojan, vasenkätisen miehen. Kun israelilaiset lähettivät hänet viemään veroa Mooabin kuninkaalle Eglonille,

¹⁶hän teki itselleen kaksiteräisen miekan, jalan pituisen, ja sitoi sen oikealle kupeelleen vaatteittensa alle.

¹⁷Hän toi veron Mooabin kuninkaalle Eglonille. Eglon oli hyvin lihava mies.

¹⁸Kun Eehud oli saanut annetuksi veron, hän saattoi verolahjoja kantaneen väen kotimatalle.

¹⁹Itse hän kuitenkin palasi takaisin Gilgalin luona olevien jumalankuvien luota ja sanoi: ”Minulla on salaista asiaa sinulle, kuningas.” Tämä sanoi: ”Puhu hiljaa.” Silloin kaikki hänen palvelijansa poistuivat hänen luotaan.

²⁰Eglonin istuessa yksin viileässä yläsalissaan Eehud meni hänen luokseen ja sanoi: ”Minulla on sinulle sana Jumalalta.” Silloin Eglon nousi istuimeltaan.

²¹Mutta Eehud ojensi vasemman kätensä, otti miekan oikealta kupeeltaan ja työnsi sen Eglonin vatsaan

²²niin että kahvakin upposi vatsaan terän mukana. Ihra peitti miekan kokonaan, sillä hän ei vetänyt miekkaa ulos Eglonin vatsasta, ja sisälmykset valuivat ulos.

²³Eehud meni pylväskäytävään, sulki yläsalin ovet jälkeensä ja lukitsi ne.

²⁴ Hänen mentyään kuninkaan palvelijat palasivat. Kun he näkivät, että yläsalin ovet olivat lukossa, he sanoivat: ”Varmaankin hän on tarpeellaan viileässä huoneessa.”

²⁵ He odottivat kyllästymiseen asti. Mutta kun hän ei vieläkään avannut yläsalin ovia, he ottivat avaimen, avasivat oven ja näkivät, että heidän herransa makasi kuolleen lattialla.

²⁶ Heidän vitkastellessaan Eehud pakeni. Hän ohitti jumalankuvat ja pakeni Seiraan.

²⁷ Sinne saavuttuaan hän puhalsi soofar-torveen Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset laskeutuivat hänen kanssaan vuoristosta. Hän kulki heidän edellään

²⁸ ja sanoi heille: ”Seuratkaa minua, sillä HERRA on antanut vihollisenne, mooabilaiset, teidän käsiinne.” Niin he laskeutuivat hänen jäljessään ja valtasivat Mooabiin vievät Jordanin kahlauspaikat eivätkä päästäneet ketään yli.

²⁹ He voittivat silloin Mooabin, noin kymmenen tuhatta miestä, kaikki vahvoja ja urheita miehiä, eikä ainoakaan päässyt pakoon.

³⁰ Sinä päivänä Mooab joutui nöyrytymään Israelin käden alle, ja maassa oli rauha kahdeksankymmentä vuotta.

Samgar tuomarina

³¹ Eehudin jälkeen oli tuomarina Samgar, Anatin poika. Hän surmasi häränpistimellä filistealaisia, kuusisataa miestä. Myös hän pelasti Israelin.

Tuomarien 4

Debora ja Baarak voittavat Siiseran

¹ Eehudin kuoltua israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa HERRAN silmissä.

²Silloin HERRA luovutti heidät kanaanilaisten kuninkaan Jaabinin valtaan. Jaabin hallitsi Haasorissa, ja hänen sotapäällikkönsä oli Siisera, joka asui Haroset-Goojimissa.

³Israelilaiset huusivat avukseen HERRAA , sillä Siiseralla oli yhdeksätsadat raudoitetut sotavaunut ja hän sorti ankarasti israelilaisia kaksikymmentä vuotta.

⁴Siihen aikaan naisprofeetta Debora, Lappidotin vaimo, jakoi oikeutta Israelille.

⁵Hänellä oli tapana istua Deboran palmun alla Raaman ja Beetelin välillä Efraimin vuoristossa, jonne israelilaiset menivät hänen luokseen saamaan oikeutta.

⁶Hän lähetti kutsumaan Baarakin, Abinoamin pojan, Naftalin Kedeksestä ja sanoi tälle: ”Eikö HERRA , Israelin Jumala, ole käsenyt sinua: Lähde Taaborin vuorelle ja ota mukaasi kymmenentuhatta miestä naftalilaisia ja sebulonilaisia,

⁷niin minä vedän sinun luoksesi Kiisonin purolle Jaabinin sotapäällikön Siiseran sotavaunuineen ja joukkoineen ja annan hänet sinun käsiisi.”

⁸Mutta Baarak sanoi Deboralle: ”Jos sinä lähdet minun kanssani, minä lähden, mutta jos sinä et lähde minun kanssani, en minäkään lähde.”

⁹Debora sanoi: ”Minä lähden sinun kanssasi, mutta kunnia tästä retkestä, jolle lähdet, ei tule sinulle, sillä HERRA on luovuttava Siiseran naisen käsiin.” Niin Debora nousi ja lähti Baarakin kanssa Kedekseen.

¹⁰Baarak kutsui kokoon Kedekseen Sebulonin ja Naftalin, ja häntä seurasi ylös Taaborin vuorelle kymmenentuhatta miestä. Myös Debora meni hänen kanssaan.

¹¹Keeniläinen Heber oli eronnut keeniläisistä, Mooseksen apen Hoobabin jälkeläisistä. Hän oli pystyttänyt telttansa Saanaimin tammen luo Kedeksen lähelle.

¹²Kun Siiseralle ilmoitettiin, että Baarak, Abinoamin poika, oli noussut Taaborin vuorelle,

¹³Siisera kokosi Haroset-Goojimista yhteen kaikki sotavaununsa, yhdeksätsadat raudoitettut sotavaunut, ja kaiken väkensä ja lähti Kiisonvirralle.

¹⁴Silloin Debora sanoi Baarakille: ”Nouse, sillä tämä on se päivä, jona HERRA antaa Siiseran sinun käsiisi. Etkö tiedä, että HERRA on jo mennyt sinun edelläsi!” Niin Baarak laskeutui Taaborin vuorelta kymmenentuhatta miestä jäljessään.

¹⁵HERRA saattoi Baarakin miekan edessä hämminkiin Siiseran, koko hänen sotavaunuosastonsa ja koko hänen leirinsä, ja Siisera laskeutui vaunuistaan ja pakeni jalkaisin.

¹⁶Mutta Baarak ajoi takaa Siiseran sotavaunuja ja joukkoja Haroset-Goojimiin saakka, ja koko joukko kaatui miekkaan; ei yksikään jäänyt henkiin.

Siiseran kuolema

¹⁷Siisera pakeni jalkaisin keeniläisen Heberin vaimon Jaaelin teltalle, sillä Haasorin kuninkaan Jaabinin ja keeniläisen Heberin suvun välillä oli rauha.

¹⁸Jaael meni Siiseraa vastaan ja sanoi hänelle: ”Herrani, poikkea toki minun luokseni. Älä pelkää.” Siisera poikkesi hänen luokseen telttaan, ja Jaael peitteli hänet.

¹⁹Siisera sanoi Jaaelille: ”Anna minun juoda vähän vettä, sillä minun on jano.” Jaael avasi maitoleilin, antoi Siiseran juoda ja peitti hänet jälleen.

²⁰Sitten Siisera sanoi hänelle: ”Asetu teltan ovelle, ja jos joku tulee ja kysyy sinulta, onko täällä ketään, niin vastaa, ettei ole.”

²¹Siisera oli väsynyt ja vaipui sikeään uneen. Silloin Jaael, Heberin vaimo, otti telttavaarnan ja vasaran käsiinsä, meni hiljaa hänen luokseen ja löi vaarnan hänen ohimoonsa, niin että se tunkeutui maahan asti, ja Siisera kuoli.

²² Kun Baarak, joka oli ajamassa Siiseraa takaa, tuli paikalle, Jaael meni häntä vastaan ja sanoi hänelle: ”Tule, minä näytän sinulle miehen, jota etsit.” Baarak meni hänen luokseen, ja näki, että Siisera makasi siellä kuolleen vaarna ohimossaan.

²³ Näin Jumala sinä päivänä nöyryytti Jaabinin, kanaanilaisten kuninkaan, israelilaisten edessä.

²⁴ Israelilaisten käsi painoi yhä raskaammin kanaanilaisten kuningasta Jaabinia, kunnes he olivat tuhonneet hänet.

Tuomarien 5

Deboran ja Baarakin voittolaulu

¹ Sinä päivänä Debora lauloi Baarakin, Abinoamin pojan kanssa näin:

² ”Kun sekasorto vallitsi Israelissa, kansa oli altis. Kiittäkää HERRAA !

³ Kuulkaa, kuninkaat, kuunnelkaa, ruhtinaat! Minä laulan HERRALLE , minä laulan ylistystä HERRALLE , Israelin Jumalalle.

⁴ HERRA, kun sinä, lähdit Seiristä, kun astelit Edomin maasta, silloin maa järisi ja taivaat pisaroivat, pilvet pisaroivat vettä.

⁵ Vuoret vapisivat HERRAN edessä, jopa Siinai vapisi HERRAN , Israelin Jumalan, edessä.

⁶ Samgarin, Anatin pojan, päivinä, Jaaelin aikaan, karavaanit lakkasivat kulkemasta ja matkaajat kulkivat syrjäpolkuja.

⁷ Israelin kylistä hävisi elämä, se puuttui täysin, kunnes minä, Debora, nousin, nousin äidiksi Israelissa.

⁸ Israel valitsi uusia jumalia; silloin sota oli jo porteilla, mutta ei näkynyt kilpeä ei keihästä Israelin neljäntuhannen joukossa.

⁹ Minun sydämeni on kiintynyt Israelin johtajiin, niihin, jotka ovat kansan joukossa alttiita. Kiittäkää HERRAA !

¹⁰Puhukaa tästä te, jotka ratsastatte valkoisilla aasintammoilla, te, jotka istutte matoilla, ja te, jotka kuljette teitä pitkin.

¹¹Vedenjakajien äänet ammennuspaikoilta! Siellä he kertovat HERRAN vanhurskaista teoista, hänen vanhurskaista teoistaan Israelin kylien asukkaita kohtaan. Silloin HERRAN kansa laskeutui porteille.

¹²Herää, Debora, herää! Herää, herää, laula laulu! Nouse, Baarak! Vie vangitsijasi vankeuteen, sinä Abinoamin poika!

¹³Silloin jäljelle jääneet laskeutuivat kansan ylhäisten luo, HERRA laskeutui luokseni sankarien mukana.

¹⁴Efraimista tulivat ne, joiden juuret olivat Amalekissa, sinun jälkeesi, Benjamin, sinun joukkojesi mukana. Maakirista laskeutuivat johtajat, Sebulonista kirjurin ruokoa käyttävät.

¹⁵Isaskarin ruhtinaat tulivat Deboran kanssa. Isaskar oli kuin Baarak, hän kiirehti Baarakin kannoilla laaksoon. Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja.

¹⁶Miksi jäit istumaan lammastarhojen vaiheille kuuntelemaan paimenten soittoa? Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja.

¹⁷Gilead pysyi tuolla puolen Jordanin, ja Daan, miksi hän viipyi laivoilla? Asser jäi asumaan meren äyräälle ja pysyi lahtiensa rannoilla.

¹⁸Sebulon on kansa, joka antaa henkensä alttiiksi kuolemaan, samoin Naftali kedon kummuilla.

¹⁹Silloin kuninkaat tulivat ja taistelivat, Kanaanin kuninkaat taistelivat Taanakissa, Megiddon vesien äärellä, mutta eivät saaneet saaliikseen hopeaa.

²⁰Tähdet taivaalta sotivat, radoiltaan ne sotivat Siiseraa vastaan.

²¹Kiisonin virta vei heidät mukanaan, Kiisonin virta, ikivanha virta. Sieluni, marssi eteenpäin voimassa!

²²Silloin hevosten kaviot tömistivät maata, kun niiden urhot laskettelivat täyttä laukkaa.

²³ Kirotkaa Meeros, sanoo HERRAN enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska he eivät tulleet HERRAN avuksi, HERRAN avuksi sankarien kanssa.

²⁴ Siunatuin naisista olkoon Jaael, keeniläisen Heberin vaimo, siunatuin teltoissa asuvista naisista.

²⁵ Vettä toinen pyysi, maitoa hän antoi, toi juhlamaljassa kermaa.

²⁶ Hän ojensi kätensä ottamaan vaarnaa, oikean kätensä työmiesten vasaraa, ja iski Siiseraa, murskasi hänen päänsä, iski ja lävisti hänen ohimonsa.

²⁷ Jaaelin jalkojen juureen hän vaipui, kaatui ja makasi siinä, hänen jalkojensa juureen hän vaipui ja kaatui. Siisera jäi surmattuna makaamaan siihen, mihin vaipui.

²⁸ Siiseran äiti katselee ikkunasta ja huutaa ristikon läpi: 'Miksi viipyvät hänen sotavaununsa? Miksi viipyy hänen vaunuhevostensa kavioiden kopse?'

²⁹ Viisaimmat hänen ruhtinattaristaan vastaavat hänelle, hän itsekin vastaa itselleen omin sanoin:

³⁰ 'Varmaankin he ovat saaneet saalista ja nyt jakavat sitä: tytön, kaksikin mieheen, värikästä kangasta saaliiksi Siiseralle, värikästä kangasta, kirjailtua vaatetta saaliiksi, kirjailtuja, värikkäitä huiveja saaliiksi saatujen kaulaan.'

³¹ Näin hukkukoot kaikki sinun vihollisesi, HERRA . Mutta ne, jotka häntä rakastavat, ovat voimassaan kuin auringonnousu." Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

Tuomarien 6

Midianilaiset hävittävät maata

¹ Israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä, ja HERRA antoi heidät Midianin valtaan seitsemäksi vuodeksi.

² Israel sai tuntea Midianin käden voiman, ja midianilaisten vuoksi israelilaiset tekivät suojikseen onkalot, luolat ja vuorilinnat, joita on vuoristossa.

³ Aina kun israelilaiset olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa.

⁴ He leiriytyivät israelilaisia vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gazaan myöten jättämättä jäljelle mitään elintarpeita Israeliin, ei myöskään lampaista, härkiä eikä aaseja.

⁵ Sillä kun he lähtivät liikkeelle laumoineen ja teltoineen, he tulivat monilukuisina kuin heinäsirkat. Heillä ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, ja he tulivat maahan hävittämään sitä.

⁶ Niin Israel joutui midianilaisten tähden suureen kurjuuteen, ja israelilaiset huusivat HERRAA avukseen.

⁷ Kun israelilaiset huusivat Midianin vuoksi HERRAA avukseen,

⁸ HERRA lähetti israelilaisten luo profeetan. Tämä sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Minä johdatin teidät Egyptistä ja vein teidät pois orjuuden pesästä.

⁹ Minä vapautin teidät egyptiläisten vallasta ja kaikkien sortajienne vallasta. Minä karkotin viholliset teidän tieltänne ja annoin teille heidän maansa.

¹⁰ Minä sanoin teille: Minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Älkää kunnioittako amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta te ette kuunnelleet minun ääntäni.”

Gideonin kutsuminen

¹¹ HERRANenkeli tuli Ofran tammen luo ja istuutui sen alle. Tammi kuului abieserilaiselle Jooakselle, jonka poika Gideon oli juuri puimassa vehnää viinikuurnassa piilottaakseen ne midianilaisten näkyviltä.

¹² HERRAN enkeli näyttäytyi hänelle ja sanoi: ” HERRA on kanssasi, sinä urhea sankari!”

¹³ Gideon sanoi hänelle: ”Minäkö, HERRANI ? Jos kerran HERRA on meidän kanssamme, niin miksi kaikki tämä on kohdannut meitä? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeensä, joista isämme ovat meille kertoneet ja sanoneet:

' HERRA on johdattanut meidät tänne Egyptistä?' Mutta nyt HERRA on hylännyt meidät ja antanut meidät Midianin valtaan."

¹⁴ HERRAKääntyi hänen puoleensa ja sanoi: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin vallasta. Minä lähetän juuri sinut!"

¹⁵ Mutta Gideon vastasi hänelle: "Minäkö? HERRA, millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on vähäisin Manassessa, ja minä olen nuorin isäni perheessä."

¹⁶ HERRA sanoi hänelle: "Koska MINÄ OLEN sinun kanssasi, sinä voitat midianilaiset niin kuin yhden miehen."

¹⁷ Gideon sanoi hänelle: "Jos olen saanut sinun suosiosi, anna minulle merkki, että sinä itse puhut minun kanssani.

¹⁸ Ethän poistu täältä, ennen kuin palaan luoksesi, tuon uhrilahjani ja panen sen eteesi." Herra sanoi: "Minä istun tässä, kunnes tulet takaisin."

¹⁹ Gideon meni, valmisti ruuaksi nuoren vuohen ja leipoi happamattomia leipiä eefa-mitallisesta jauhoja, pani lihan koriin ja liemen pataan. Sitten hän vei ne enkelin luokse tammen alle ja pani tarjolle.

²⁰ Jumalan enkeli sanoi hänelle: "Ota liha ja happamattomat leivät ja pane ne tälle kalliolle ja vuodata liemi." Gideon teki niin.

²¹ HERRAN enkeli ojensi kädessään olevan sauvan ja kosketti sen kärjellä lihaa ja happamattomia leipiä. Silloin kalliosta nousi tuli, joka kulutti lihan ja happamattomat leivät. Samassa HERRAN enkeli katosi Gideonin näkyvistä.

²² Gideon ymmärsi, että se oli HERRAN enkeli, ja sanoi: "Voi minua, Herra JUMALA, sillä minä olen nähnyt HERRAN enkelin kasvoista kasvoihin!"

²³ Mutta HERRA sanoi hänelle: "Rauha sinulle! Älä pelkää, et sinä kuole."

²⁴ Silloin Gideon rakensi siihen HERRALLE alttarin ja pani sen nimeksi "HERRA on rauha". Se alttari on vielä tänäkin päivänä abieserilaisten Ofrassa.

²⁵Sinä yönä HERRA sanoi Gideonille: ”Ota isäsi härkämullikka ja toinen, seitsenvuotias mullikka, hajota isällesi kuuluva Baalin alttari ja kaada sen vieressä oleva asera-paalu.

²⁶Rakenna sitten kivistä latomalla alttari HERRALLE, Jumalallesi, tämän vuorenkukkulan laelle. Ota se toinen mullikka ja uhraa se polttouhriksi asera-paalusta hakkaamiesi halkojen päällä.”

²⁷Niin Gideon otti palvelijoistaan mukaansa kymmenen miestä ja teki niin kuin HERRA oli hänelle puhunut. Mutta koska hän pelkäsi isänsä sukua ja kaupungin miehiä, hän ei uskaltanut tehdä sitä päivällä vaan teki sen yöllä.

²⁸Kun kaupungin miehet nousivat varhain seuraavana aamuna, he huomasivat ihmeekseen, että Baalin alttari oli hajotettu, asera-paalu sen vierestä kaadettu ja se toinen mullikka uhrattu polttouhriksi äsken rakennetulla alttarilla.

²⁹He kysyivät toisiltaan: ”Kuka tämän on tehnyt?” He tutkivat ja tiedustelivat asiaa, ja heille kerrottiin: ”Sen on tehnyt Gideon, Jooaksen poika.”

³⁰Silloin kaupungin miehet sanoivat Jooakselle: ”Tuo poikasi tänne! Hänen on kuoltava, sillä hän on hajottanut Baalin alttarin ja kaatanut aserapaalun sen vierestä.”

³¹Mutta Jooas sanoi kaikille ympärillään seisoville: ”Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö pelastatte hänet? Se, joka ajaa hänen asiaansa, surmattakoon ennen huomisaamua. Jos Baal on jumala, ajakoon itse asiansa, koska Gideon on hajottanut hänen alttarinsa.”

³²Sinä päivänä Jooas antoi Gideonille nimen Jerubbaal sanoen: ”Baal riidelköön Gideonia vastaan, koska Gideon on hajottanut hänen alttarinsa.”

³³Sitten kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet kokoontuivat yhteen, tulivat virran yli ja leiriytyivät Jisreelin laaksoon.

³⁴ Silloin HERRAN Henki puki Gideonin voimalla. Gideon puhalsi soofar-torveen, ja abieserilaiset kutsuttiin koolle seuraamaan häntä.

³⁵ Hän lähetti sanansaattajia myös koko Manasseen, ja manasselaisetkin kutsuttiin seuraamaan häntä. Samoin hän lähetti sanansaattajat Asseriin, Sebuloniin ja Naftaliin, ja nämäkin lähtivät vihollisia vastaan.

³⁶ Gideon sanoi Jumalalle: ”Jos sinä aiot pelastaa Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut,

³⁷ niin katso, minä panen kerittyjä villoja puimatantereelle. Jos kastetta tulee ainoastaan villoihin ja kaikki maa jää muuten kuivaksi, niin siitä minä tiedän, että sinä pelastat Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut.”

³⁸ Niin myös tapahtui. Noustuaan varhain seuraavana aamuna Gideon puristi villoista kastetta ja sai niistä valumaan täyden maljan vettä.

³⁹ Silloin Gideon sanoi Jumalalle: ”Älköön vihasi syttykö minua kohtaan, jos minä vielä tämän kerran puhun. Salli minun kerran vielä tehdä koe villoilla. Anna ainoastaan villojen jäädä kuiviksi ja kastetta tulla kaikkialle muualle maahan.”

⁴⁰ Ja Jumala teki sinä yönä niin. Ainoastaan villat jäivät kuiviksi, ja kastetta tuli kaikkialle muualle maahan.

Tuomarien 7

Herra valitsee Gideonin väen

¹ Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, toisin sanoen Gideon, ja kaikki hänen kanssaan oleva väki kokoontuivat Harodin lähteelle. Midianilaisten leiri oli laaksossa, Harodin lähteeltä ja Mooren kukkulasta pohjoiseen.

² HERRA sanoi Gideonille: ”Sinun kanssasi on liikaa väkeä. Minä en voi antaa Midiania heidän valtaansa, ettei Israel kerskuisi minua vastaan ja sanoisi: ’Oma käteni pelasti minut.’

³Kuuluta nyt siis kansan kuullen näin: 'Se, joka pelkää ja vapisee, kääntyköön takaisin ja lähteköön Gileadin vuorilta.'" Silloin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksituhatta. Jäljelle jäi kymmenentuhatta.

⁴HERRAsanoi Gideonille: "Väkeä on vieläkin liian paljon. Vie heidät alas veden ääreen, niin minä valikoin heistä sinulle osan siellä. Jokainen, josta minä sanon sinulle: 'Tämä lähteköön kanssasi', lähtee kanssasi, mutta josta minä sanon sinulle: 'Tämä älköön lähtekö kanssasi', se ei lähde."

⁵Gideon vei väen alas veden ääreen, ja HERRA sanoi hänelle: "Erota toisistaan ne, jotka latkivat vettä kielellään kuin koira, ja ne, jotka laskeutuvat polvilleen juomaan."

⁶Niiden miesten luku, jotka latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa. Kaikki muu väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä.

⁷Silloin HERRA sanoi Gideonille: "Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat, minä pelastan teidät ja annan Midianin sinun käsiisi. Kaikki muu väki menköön kotiinsa."

⁸Sitten tuo kolmensadan miehen joukko otti mukaansa eväät ja soofar-torvensa. Kaikki muut Israelin miehet Gideon päästi menemään koteihinsa ja piti ainoastaan ne kolmesataa miestä. Midianilaisten leiri oli hänen alapuolellaan laaksossa.

⁹Sinä yönä HERRA sanoi hänelle: "Nouse ja mene alas vihollisen leiriin, sillä minä olen antanut sen sinun käsiisi.

¹⁰Mutta jos sinä pelkääät mennä yksin alas leiriin, mene palvelijasi Puuran kanssa,

¹¹ja kuuntele, mitä siellä puhutaan, niin saat rohkeutta hyökätä leiriin." Niin hän meni palvelijansa Puuran kanssa alas leirin laitaan asti etuvartijoiden luo.

¹² Laaksoon oli leiriytynyt midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia idän miehiä kuin heinäsirkkoja, eikä heidän kameleillaan ollut määrää; niitä oli kuin hiekkaa meren rannalla.

¹³ Gideonin tullessa muuan mies oli kertomassa toiselle untaan. Mies sanoi: ”Kuule, minä näin unta. Pyöreä ohraleipä kieri midianilaisten leiriin. Se tuli erästä telttaa kohti ja törmäsi siihen, niin että telttä kaatui ylösalaisin ja jäi kumoon.”

¹⁴ Toinen sanoi: ”Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin, Jooaksen pojan, miekka. Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja koko leirin.”

Soofar-torvet, ruukut ja tulisoihdut

¹⁵ Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja sen selityksen, hän kumartui maahan ja rukoili. Sitten hän palasi Israelin leiriin ja sanoi: ”Nouskaa, sillä HERRA on antanut midianilaisten leirin teidän valtaanne.”

¹⁶ Gideon jakoi ne kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi jokaiselle miehelle soofar-torven ja tyhjän saviruukun sekä tulisoihdun ruukkuun.

¹⁷ Hän sanoi heille: ”Katsokaa minua ja tehkää samoin kuin minä. Kun minä olen tullut leirin laitaan, tehkää niin kuin minä teen.

¹⁸ Kun minä ja kaikki minun kanssani olevat miehet puhallamme soofar-torviin, puhaltakaa tekin torviinne kaikkialla leirin ympärillä ja huutakaa: ’ HERRAN ja Gideonin puolesta!’”

¹⁹ Niin Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat leirin laitaan keskimmäisen yövartion alussa, juuri kun vartijat oli asetettu paikoilleen. Silloin he puhalsivat soofar-torviin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään.

²⁰ Niin ne kolme joukkoa puhalsivat soofar-torviin ja murskasivat saviruukut. Miehet ottivat vasempaan käteensä tulisoihdut ja oikeaan torvet, puhalsivat niihin ja huusivat: ” HERRAN ja Gideonin miekka!”

²¹ Kukin heistä seisoj paikallaan leirin ympärillä, mutta koko leiri lähti huutaen juoksemaan pakoon.

Gideon voittaa midianilaiset

²²Kun noihin kolmeensataan soofar-torveen puhallettiin, HERRA käänsi midianilaisten miekat toisiaan vastaan koko leirissä, ja he pakenivat Beet-Sittaan asti Sereraan päin, Tabbatin luona olevan Aabel-Meholan rantaan saakka.

²³Silloin Israelin miehet kutsuttiin koolle Naftalista, Asserista ja koko Manassesta, ja he ajoivat midianilaisia takaa.

²⁴Gideon oli myös lähettänyt sanansaattajia kaikkialle Efraimin vuoristoon sanomaan: ”Tulkaa alas taistelemaan midianilaisia vastaan ja vallatkaa heiltä Jordan ja vesipaikat aina Beet-Baaraan asti.” Niin kaikki Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat Jordanin ja vesilähteet Beet-Baaraan asti.

²⁵He ottivat vangiksi kaksi midianilaisten ruhtinasta, Oorebin ja Seebin. Oorebin he surmasivat Oorebin kalliolla, ja Seebin he surmasivat Seebin viinikuurnan luona. Sitten he ajoivat midianilaisia takaa. Oorebin ja Seebin päät he toivat Gideonille Jordanin toiselle puolen.

Tuomarien 8

Gideon surmaa Midianin kuninkaat

¹Efraimin miehet sanoivat Gideonille: ”Miksi teit meille näin etkä kutsunut meitä, kun menit taistelemaan midianilaisia vastaan?” Ja he riitelivät kovasti Gideonin kanssa.

²Mutta Gideon sanoi heille: ”Mitä minä muka olen tehnyt teihin verrattuna? Eikö Efraimin jälkikorjuu ole parempi kuin Abieserin viininkorjuu?”

³Teidän käsiinnehan Jumala antoi midianilaisten ruhtinaat Oorebin ja Seebin. Olenko minä kyennyt tekemään mitään sellaista kuin te?” Kun hän puhui näin, lauhtui heidän suuttumuksensa häntä kohtaan.

⁴Kun Gideon tuli Jordanille, hän meni sen yli niiden kolmensadan miehen kanssa. He olivat uuvuksissa, mutta jatkoivat vihollisen takaa-ajoa.

⁵ Gideon sanoi Sukkotin miehille: ”Antakaa leipiä väelle, joka seuraa minua, sillä se on uuvuksissa. Minä näet ajan takaa midianilaisten kuninkaita Sebahia ja Salmunnaa.”

⁶ Mutta Sukkotin päämiehet vastasivat: ”Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää sotajoukollesi?”

⁷ Gideon vastasi: ”Hyvä on! Kun HERRA antaa Sebahin ja Salmunnan minun käsiini, minä pehmitän teidän lihanne autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensailla.”

⁸ Hän lähti sieltä Penueliin ja puhui samalla tavoin Penuelin miehille. Nämä vastasivat hänelle samoin kuin Sukkotin miehet olivat vastanneet.

⁹ Niin hän sanoi myös Penuelin miehille: ”Kun palaan voittajana , minä hajotan tämän tornin.”

¹⁰ Mutta Sebah ja Salmunna olivat Karkorissa joukkojensa kanssa, joita oli jäljellä koko idän miesten leiristä noin viisitoistatuhatta miestä. Kaatuneita miekkamiehiä oli satakaksikymmentätuhatta.

¹¹ Gideon kulki teltoissa asuvien tietä Noobahin ja Jogbehan itäpuolitse ja voitti joukon, kun se oli huolettomana leirissään.

¹² Sebah ja Salmunna pakenivat, mutta Gideon ajoi heitä takaa. Hän otti molemmat midianilaisten kuninkaat, Sebahin ja Salmunnan, vangiksi ja saattoi koko leirin pakokauhun valtaan.

¹³ Kun Gideon, Jooaksen poika, palasi taistelusta Hereksen solalta,

¹⁴ hän otti kiinni erään nuorukaisen, joka oli Sukkotin miehiä, ja kuulusteli häntä. Nuorukainen kirjoitti hänelle Sukkotin päämiesten ja vanhinten nimet; heitä oli seitsemänkymmentäseitsemän miestä.

¹⁵ Kun Gideon tuli Sukkotin miesten luo, hän sanoi: ”Tässä ovat Sebah ja Salmunna, joiden vuoksi pilkkasitte minua ja kysyitte: ’Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää sinun uupuneille miehillesi?’”

¹⁶ Gideon otti kiinni kaupungin vanhimmat ja antoi autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensailla opetuksen Sukkotin miehille.

¹⁷ Hän myös hajotti Penuelin tornin ja surmasi kaupungin miehet.

¹⁸ Sitten hän sanoi Sebahille ja Salmunnalle: ”Millaisia olivat ne miehet, jotka te tapoitte Taaborilla?” Nämä vastasivat: ”He olivat samanlaisia kuin sinä, jokainen varreltaan kuin kuninkaan poika.”

¹⁹ Gideon sanoi: ”He olivat minun veljiäni, äitini poikia. Niin totta kuin HERRA elää: jos te olisitte jättäneet heidät henkiin, minä en surmaisi teitä.”

²⁰ Hän sanoi Jeterille, esikoiselleen: ”Nouse ja surmaa heidät.” Mutta nuorukainen ei paljastanut miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska oli vielä nuori.

²¹ Silloin Sebah ja Salmunna sanoivat: ”Surmaa sinä meidät, sillä miehellä on miehen voimat.” Gideon nousi ja surmasi Sebahin ja Salmunnan ja otti heidän kameliensa kaulasta puolikuukorut.

Gideon ei suostu Israelin hallitsijaksi

²² Israelin miehet sanoivat Gideonille: ”Hallitse sinä meitä, sinä itse, sinun poikasi ja pojanpoikasi, sillä sinä olet pelastanut meidät Midianin vallasta.”

²³ Mutta Gideon sanoi heille: ”En minä aio teitä hallita, eikä minun poikani ole teitä hallitseva. Hallitkoon teitä HERRA.”

²⁴ Gideon sanoi heille vielä: ”Tahtoisin kuitenkin esittää teille pyynnön, että jokainen teistä antaisi minulle saaliistaan korurenkaan.” Midianilaisilla näet oli kultaisia korurenkaita, koska he olivat ismaelilaisia.

²⁵ Israelilaiset sanoivat: ”Annamme mielellämme.” Ja he levittivät viitan ja jokainen heitti sen päälle saaliiksi saamansa korurenkaan.

²⁶ Gideonin pyytämät kultaiset korurenkaat painoivat tuhatseitsemänsataa kultasekeliä. Tähän eivät sisältyneet midianilaisten kuninkaiden yllä olleet

puolikuukorut, korvarenkaat ja purppuravaatteet eivätkä heidän kameliensa kaulaketjut.

²⁷ Gideon valmisti niistä kasukan, jonka hän sijoitti kaupunkiinsa Ofraan, ja koko Israel kävi haureellisesti palvomassa sitä siellä. Siitä tuli ansa Gideonille ja hänen perheelleen.

²⁸ Niin Midian nöyrytyi israelilaisten edessä eikä enää nostanut päätään. Gideonin päivinä maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

²⁹ Sitten Jerubbaal, Jooaksen poika, palasi asumaan kotiinsa.

³⁰ Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa, hänen siittämiään, sillä hänellä oli monta vaimoa.

³¹ Myös hänen sikemiläinen sivuvaimonsa synnytti hänelle pojan, ja Gideon antoi pojalle nimen Abimelek.

³² Päästyään korkeaan ikään Gideon, Jooaksen poika, kuoli, ja hänet haudattiin isänsä Jooaksen hautaan abieserilaisten Ofraan.

Israel luopuu Jumalasta

³³ Kun Gideon oli kuollut, israelilaiset lähtivät jälleen haureudessaan seuraamaan baaleja ja tekivät jumalakseen Baal-Beritin.

³⁴ He eivät enää muistaneet HERRAA, Jumalaansa, joka oli pelastanut heidät kaikkien heidän ympärillään asuvien vihollisten vallasta.

³⁵ He eivät myöskään osoittaneet laupeutta Jerubbaalin eli Gideonin perhettä kohtaan huolimatta kaikesta hyvästä, mitä hän oli tehnyt Israelille.

Tuomarien 9

Abimelek nousee kuninkaaksi

¹ Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin enojensa luo ja sanoi heille sekä äitinsä isän koko suvulle:

² ”Puhukaa kaikille Sikemin johtomiehille näin: ’Kumpi teistä on parempi, sekö että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin

pojat, vai se että teitä hallitsee yksi mies?’ Ja muistakaa, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne.”

³ Abimelekin enot puhuivat kaikille Sikemin johtomiehille hänen puolestaan kaiken tämän, ja näiden sydän taipui Abimelekin puolelle. He näet sanoivat: ”Hän on meidän veljemme.”

⁴ He antoivat Abimelekille Baal-Beritin temppelistä seitsemänkymmentä hopeasekeliä. Niillä hän palkkasi tyhjäntoimittajia ja häikäilemättömiä miehiä, ja nämä seurasivat häntä.

⁵ Sitten hän lähti isänsä taloon Ofraan ja surmasi yhden ja saman kiven päällä veljensä, seitsemänkymmentä Jerubbaalin poikaa. Jerubbaalin nuorin poika Jootam jäi kuitenkin henkiin, sillä hän oli piiloutunut.

⁶ Sitten kaikki Sikemin johtomiehet ja koko Beet-Millon väki kokoontuivat, menivät Sikemissä olevan muistomerkkitammen luo ja tekivät Abimelekista kuninkaan.

Jootamin vertaus

⁷ Kun Jootamille kerrottiin tästä, hän meni Garissimin vuoren laelle, asettui seisomaan ja huusi heille kovalla äänellä: ”Kuulkaa minua, te Sikemin johtomiehet, niin Jumala kuulee teitä.

⁸ Kerran puut lähtivät voitelemaan itselleen kuningasta ja sanoivat öljypuulle: ’Ole sinä meidän kuninkaamme.’

⁹ Mutta öljypuu sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta öljyäni, josta jumalat ja ihmiset minua ylistävät ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’

¹⁰ Sitten puut sanoivat viikunapuulle: ’Tule sinä kuninkaaksemme.’

¹¹ Mutta viikunapuu sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta makeuttani ja hyvää satoani ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’

¹² Sitten puut sanoivat viiniköynnökselle: ’Tule sinä meidän kuninkaaksemme.’

¹³ Mutta viiniköynnös sanoi niille: 'Lakkaisinko antamasta viiniäni, joka saa jumalat ja ihmiset iloisiksi, ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?'

¹⁴ Silloin kaikki puut sanoivat orjantappuralle: 'Tule sinä kuninkaaksemme.'

¹⁵ Orjantappura sanoi puille: 'Jos te todella voitelette minut kuninkaaksenne, on teidän tultava suojaan minun varjooni. Ellette tule, lähtee orjantappurasta tuli ja polttaa Libanonin setrit.'

¹⁶ Oletteko te nyt menetelleet rehellisesti ja nuhteettomasti tehdessänne Abimelekista kuninkaan? Oletteko kohdelleet hyvin Jerubbaalia ja hänen perhettään ja palkinneet hänet sen mukaan, mitä hän on tehnyt?

¹⁷ Sotihan minun isäni teidän puolestanne, pani henkensä alttiiksi ja pelasti teidät Midianin käsistä.

¹⁸ Te sen sijaan olette tänä päivänä nousseet minun isäni perhettä vastaan ja surmanneet yhden ja saman kiven päällä hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä, ja tehneet Abimelekista, isäni orjattaren pojasta, Sikemin miesten kuninkaan, koska hän on teidän veljenne.

¹⁹ Jos te siis olette tänä päivänä kohdelleet rehellisesti ja vilpittömästi Jerubbaalia ja hänen perhettään, niin iloitkaa Abimelekista, ja iloitkoon myös hän teistä.

²⁰ Mutta jos ette ole tehneet oikein, lähtee Abimelekista tuli ja kuluttaa Sikemin johtomiehet sekä Beet-Millon. Samoin lähtee tuli Sikemin johtomiehistä ja Beet-Millosta ja kuluttaa Abimelekin."

²¹ Sitten Jootam lähti kiireesti ja pakeni Beeriin. Hän asettui sinne asumaan veljensä Abimelekin tähden.

Abimelekin taistelut ja kuolema

²² Kun Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta,

²³ Jumala lähetti pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten väliin, ja Sikemin johtomiehet pettivät Abimelekia.

²⁴ Tämä tapahtui, jotta Jerubbaalin seitsemällekympmenelle pojalle tehty väkivalta tulisi kostetuksi, ja heidän verensä tulisi heidän veljensä Abimelekin päälle, joka oli surmannut heidät, ja Sikemin johtomiesten päälle, jotka olivat rohkaisseet häntä surmaamaan veljensä.

²⁵ Sikemin johtomiehet asettivat Abimelekin kiusaksi miehiä väijymään vuorten harjanteille, ja nämä ryöstivät jokaisen, joka kulki tiellä heidän ohitse. Tästä kerrottiin Abimelekille.

²⁶ Sitten Gaal, Ebedin poika, tuli veljineen Sikemiin ja hän saavutti Sikemin johtomiesten luottamuksen.

²⁷ He lähtivät ulos viinitarhoilleen ja korjasivat niiden sadon, polkivat rypäleet ja pitivät ilojuhlia. Sitten he menivät jumaliensa temppeliin, söivät ja joivat ja kirosivat Abimelekia.

²⁸ Gaal, Ebedin poika, sanoi: ”Kuka on Abimelek, että me häntä palvelisimme, ja kuka on Sikem? Eikö Abimelek ole Jerubbaalin poika ja Sebul hänen käskyläisensä? Palvelkaa Sikemin isän Hamorin miehiä. Miksi me palvelisimme Abimelekia?

²⁹ Olisipa minulla tämä kansa vallassani, niin minä toimittaisin Abimelekin pois ja sanoisin hänelle: ’Hanki itsellesi lisää sotajoukkoa ja tule tänne!’”

³⁰ Kun kaupungin päällikkö Sebul kuuli Gaalin, Ebedin pojan, sanat, hän vihastui.

³¹ Hän lähetti salaa sanansaattajia Abimelekin luo sanomaan: ”Tiedätkö, että Gaal, Ebedin poika, ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, ja nyt he painostavat kaupunkia sinua vastaan.

³² Nouse siis yöllä, sinä ja väki, joka on kanssasi, ja asetu kedolle väijyksiin.

³³ Hyökkää varhain aamulla, auringon noustessa, kaupungin kimppuun. Varmasti Gaal lähtee joukkoineen sinua vastaan. Tee hänelle silloin, mitä kykenet.”

³⁴Niin Abimelek ja kaikki hänen kanssaan oleva väki nousivat yöllä ja asettuivat väijyksiin Sikemiä vastaan neljänä joukkona.

³⁵Gaal, Ebedin poika, tuli ulos ja asettui kaupungin portille. Silloin Abimelek ja hänen kanssaan oleva väki nousivat väijyksistä.

³⁶Gaal näki väen ja sanoi Sebulille: ”Katso, vuorten harjanteilta laskeutuu väkeä.” Mutta Sebul vastasi hänelle: ”Vuorten varjot näyttävät sinusta miehiltä.”

³⁷Gaal sanoi taas: ”Katso! Maan navalta laskeutuu väkeä, ja toinen joukko tulee Tietäjäntammelta päin.”

³⁸Silloin Sebul sanoi hänelle: ”Missä on nyt sinun suuri suusi, joka sanoi: ’Mikä on Abimelek, että me häntä palvelisimme?’ Eikö tämä ole sitä väkeä, jota olet halveksinut. Mene nyt ja taistele sitä vastaan.”

³⁹Niin Gaal lähti Sikemin miesten edellä ja taisteli Abimelekia vastaan.

⁴⁰Mutta Abimelek ajoi Gaalia takaa, ja tämä pakeni häntä. Monet kaatuivat surmattuina, ennen kuin ennättivät portille asti.

⁴¹Sitten Abimelek asettui asumaan Arumaan, ja Sebul karkotti Gaalin ja hänen veljensä pois Sikemistä.

⁴²Seuraavana päivänä kansa oli lähdössä ulos pelloille. Kun siitä kerrottiin Abimelekille,

⁴³hän otti väkensä, jakoi sen kolmeen joukkoon ja asettui pellolle väijyksiin. Kun hän näki kansan lähtevän kaupungista, hän hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi heidät.

⁴⁴Abimelek ja hänen kanssaan olevat joukot ryntäsivät esiin ja seisahtuivat kaupungin portille. Toiset kaksi joukkoa hyökkäsivät kaikkien niiden kimppuun, jotka olivat pelloilla, ja löivät heidät.

⁴⁵Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen päivän, valloitti kaupungin ja surmasi siellä olevan kansan. Kaupungin hän hajotti maan tasalle ja kylvi sen paikalle suolaa.

⁴⁶Kun kaikki Sikemin tornin johtomiehet saivat kuulla siitä, he menivät Eel-Beritin temppelin holviin.

⁴⁷Mutta kun Abimelekille kerrottiin, että kaikki Sikemin tornin johtomiehet olivat kokoontuneet,

⁴⁸Abimelek nousi kaiken väkensä kanssa Salmonin vuorelle. Abimelek otti kirveen käteensä ja löi poikki puunoksan, nosti sen olalleen ja sanoi mukanaan olevalle väelle: ”Näittekö, mitä minä tein? Tehkää tekin kiireesti samalla tavalla.”

⁴⁹Niin jokainen mies katkaisi oksan. Sitten he seurasivat Abimelekiä, panivat oksat holvin päälle ja sytyttivät holvin palamaan. Niin kuolivat myös kaikki Sikemin tornin asukkaat, noin tuhat miestä ja naista.

⁵⁰Sitten Abimelek meni Teebesiin, leiriytyi Teebesiä vastapäätä ja valloitti sen.

⁵¹Mutta kaupungin keskellä oli luja torni, ja kaikki miehet ja naiset sekä kaikki kaupungin johtomiehet pakenivat sinne. He sulki oven jälkeensä ja nousivat tornin katolle.

⁵²Abimelek tuli tornin luo ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. Mutta kun hän meni tornin ovelle polttaakseen sen tulella,

⁵³eräs nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen kallonsa.

⁵⁴Abimelek huusi heti palvelijalle, aseenkantajalleen, ja sanoi hänelle: ”Vedä esiin miekkasi ja surmaa minut, ettei minusta sanottaisi: ’Nainen tappoi hänet.’” Silloin hänen palvelijansa lävisti hänet ja hän kuoli.

⁵⁵Kun Israelin miehet näkivät, että Abimelek oli kuollut, he menivät kukin kotiinsa.

⁵⁶Näin Jumala maksoi Abimelekille takaisin sen pahan, minkä tämä oli tehnyt isäänsä kohtaan surmatessaan seitsemänkymmentä veljeään.

⁵⁷ Myös kaiken Sikemin miesten tekemän pahan Jumala antoi kohdata heitä itseään. Näin Jootamin, Jerubbaalin pojan, kirous tuli heidän päälleen.

Tuomarien 10

Toola ja Jaair tuomareina

¹ Abimelekin jälkeen nousi Israelia pelastamaan isaskarilainen Toola, Doodon pojan Puuan poika, joka asui Saamirissa, Efraimin vuoristossa.

² Hän jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentäkolme vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet haudattiin Saamiriin.

³ Hänen jälkeensä nousi gileadilainen Jaair ja jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentäkaksi vuotta.

⁴ Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ratsastivat kolmellakymmenellä aasilla. Heillä oli Gileadin maassa kolmekymmentä kaupunkia, joita vielä tänäkin päivänä kutsutaan Jaairin leirikyliksi.

⁵ Sitten Jaair kuoli, ja hänet haudattiin Kaamoniin.

Israelia nöyryytetään

⁶ Mutta israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä. He palvelivat baaleja ja astarteja sekä Aramin jumalia, Siidonin jumalia, Mooabin jumalia, ammonilaisten jumalia ja filistealaisten jumalia. He hylkäsivät HERRAN eivätkä palvelleet häntä.

⁷ Silloin HERRAN viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän luovutti heidät filistealaisten ja ammonilaisten valtaan.

⁸ Siitä vuodesta alkaen he ahdistivat ja sortivat kahdeksantoista vuotta kaikkia niitä israelilaisia, jotka asuivat Gileadissa, Jordanin toisella puolella, amorilaisten maassa.

⁹ Ammonilaiset menivät myös Jordanin yli taistelemaan Juudaa, Benjaminia ja Efraimin heimoa vastaan, ja Israel joutui suureen ahdinkoon.

¹⁰Niin israelilaiset huusivat HERRAA avukseen ja sanoivat: ”Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan, sillä me olemme hylänneet oman Jumalamme ja palvelleet baaleja.”

¹¹Mutta HERRA sanoi israelilaisille: ”Enkö minä pelastanut teitä egyptiläisiltä, amorilaisilta, ammonilaisilta ja filistealaisilta?

¹²Ja silloinkin, kun siidonilaiset, amalekilaiset ja maaonilaiset sortivat teitä ja te huusitte minua, minä pelastin teidät heidän vallastaan.

¹³Mutta te hylkäsitte minut ja palvelitte muita jumalia. Sen tähden minä en enää pelasta teitä.

¹⁴Menkää ja huutakaa avuksenne niitä jumalia, jotka olette valinneet. Pelastakoot ne teidät ahdinkonne aikana.”

¹⁵Israelilaiset sanoivat HERRALLE: ”Me olemme tehneet syntiä. Tee sinä meille aivan niin kuin hyväksi näet, kunhan vain tänä päivänä vapautat meidät.”

¹⁶Ja he poistivat vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat HERRAA . Silloin hän ei enää kärsinyt nähdä Israelin kurjuutta.

¹⁷Sitten ammonilaiset kutsuttiin koolle ja he leiriytyivät Gileadiin. Myös israelilaiset kokoontuivat ja leiriytyivät Mispaan.

¹⁸Niin Gileadin kansa ja ruhtinaat sanoivat toisilleen: ”Kuka on se mies, joka alkaa taistelun ammonilaisia vastaan? Hänestä tulee kaikkien Gileadin asukkaiden päämies.”

Tuomarien 11

Jefta asetetaan Israelin päämieheksi

¹Gileadilainen Jefta oli urhea sankari, mutta hän oli porton poika. Jeftan isä oli Gilead.

²Myös Gileadin vaimo synnytti hänelle poikia. Kun vaimon pojat kasvoivat suuriksi, he karkottivat Jeftan ja sanoivat hänelle: ”Sinä et peri mitään meidän isämme talossa, sillä sinä olet toisen naisen poika.”

³ Silloin Jefta pakeni veljiensä luota ja asettui asumaan Toobin maahan. Jeftan luo kerääntyi tyhjäntoimittajia, ja nämä kulkivat hänen mukanaan.

⁴ Jonkin ajan kuluttua ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan.

⁵ Kun ammonilaiset sotivat Israelia vastaan, Gileadin vanhimmat lähtivät noutamaan Jeftaa Toobin maasta

⁶ ja sanoivat Jeftalle: ”Tule meidän päälliköksemme, ja sotikaamme ammonilaisia vastaan.”

⁷ Mutta Jefta sanoi Gileadin vanhimille: ”Ettekö te vihanneet minua ja karkottaneet minut isäni kotoa? Miksi tulette minun luokseni nyt, kun teillä on hätä?”

⁸ Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: ”Juuri siksi olemme nyt kääntyneet sinun puoleesi, että sinä tulisit meidän kanssamme taistelemaan ammonilaisia vastaan ja että sinä olisit meidän kaikkien Gileadin asukkaiden päämies.”

⁹ Jefta sanoi Gileadin vanhimille: ”Jos te viette minut takaisin, taistelemaan ammonilaisia vastaan ja HERRA antaa heidät minun valtaani, niin tuleeko minusta todella teidän päämiehenne?”

¹⁰ Niin Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: ”Herra on todistaja meidän välillämme, ellemme tee, niin kuin sinä sanot.”

¹¹ Niin Jefta lähti Gileadin vanhinten kanssa. Kansa asetti hänet päämiehekseen ja päälliköksen, ja Jefta toisti HERRAN edessä Mispassa kaiken, mitä oli puhunut.

Jeftan sanoma ammonilaisten kuninkaalle

¹² Sitten Jefta lähetti sanansaattajia sanomaan ammonilaisten kuninkaalle: ”Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, kun tulet tänne sotimaan maatani vastaan?”

¹³ Ammonilaisten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajille: ”Koska Israel otti Egyptistä tullessaan minun maani Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin asti, anna se nyt hyvällä takaisin.”

¹⁴ Jefta lähetti vielä toistamiseen sanansaattajia ammonilaisten kuninkaan luo

¹⁵ sanomaan hänelle: ”Näin sanoo Jefta: Ei Israel ole ottanut Mooabin maata eikä ammonilaisten maata.

¹⁶ Sillä tullessaan Egyptistä Israel kulki autiomaan kautta Kaislamerelle ja tuli Kaadekseen.

¹⁷ Sieltä Israel lähetti sanansaattajia Edomin kuninkaan luo sanomaan: ’Sallithan minun kulkea maasi läpi’, mutta Edomin kuningas ei kuunnellut heitä. Israel lähetti sanan myös Mooabin kuninkaalle, mutta hänkään ei suostunut. Niin Israel jäi Kaadekseen.

¹⁸ Sitten he kulkivat autiomaan kautta, kiersivät Edomin maan sekä Mooabin maan, tulivat Mooabin maan itäpuolitse ja leiriytyivät Arnonin toiselle puolelle, mutta eivät tulleet Mooabin alueelle. Arnon on nimittäin Mooabin raja.

¹⁹ Silloin Israel lähetti sanansaattajia amorilaisten kuninkaan, Siihonin, luo Hesboniin. Israel sanoi hänelle: ’Sallithan minun kulkea maasi läpi määränpäähäni.’

²⁰ Mutta Siihon ei luottanut Israeliin eikä antanut sen kulkea alueensa läpi vaan kokosi kaiken väkensä, leiriytyi Jahatsiin ja ryhtyi taisteluun Israelia vastaan.

²¹ Kuitenkin HERRA, Israelin Jumala, antoi Siihonin ja kaiken hänen väkensä Israelin valtaan, ja Israel löi heidät. Niin Israel otti omakseen kaiken siinä maassa asuvien amorilaisten maan.

²² Israelilaiset ottivat omakseen amorilaisten koko alueen Arnonista Jabbokiin asti ja autiomaasta Jordaniin saakka.

²³Kun HERRA , Israelin Jumala, on karkottanut amorilaiset kansansa Israelin tieltä, sinäkö ottaisit nyt omaksesi israelilaisten maan?

²⁴Eikö ole näin: minkä sinun jumalasi Kemos sinulle antaa, sen sinä otat omaksesi, ja kenet HERRA , meidän Jumalamme, karkottaa meidän edeltämme, sen maan me otamme omaksemme?

²⁵Oletko sinä jotenkin parempi kuin Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas? Rakensiko hän koskaan riitaa Israelin kanssa? Ryhtyikö hän milloinkaan sotimaan sitä vastaan?

²⁶Israel on nyt asunut Hesbonissa ja sen tytärkaupungeissa, Aroerissa ja sen tytärkaupungeissa ja kaikissa Arnonin varrella olevissa kaupungeissa kolmesataa vuotta. Miksi te ette ole sinä aikana ottaneet niitä pois?

²⁷Minä en ole tehnyt syntiä sinua vastaan, mutta sinä teet pahasti minua kohtaan, kun ryhdyt sotimaan minua vastaan. Jakakoon HERRA , joka on tuomari, tänä päivänä oikeutta israelilaisten ja ammonilaisten välillä.”

²⁸Mutta ammonilaisten kuningas ei ottanut kuullakseen sanomaa, jonka Jefta lähetti hänelle.

Jeftan lupaus ja voitto

²⁹Silloin HERRAN Henki tuli Jeftan ylle, ja hän kulki Gileadin ja Manassen kautta ohi Gileadin Mispen, ja sieltä hän jatkoi matkaa ammonilaisten maahan.

³⁰Jefta teki lupauksen HERRALLE ja sanoi: ”Jos sinä todella annat ammonilaiset minun valtaani,

³¹niin kuka tahansa tuleeikin taloni ovesta minua vastaan palatessani voittajana ammonilaisten luota, hän on oleva HERRAN , ja minä uhraan hänet polttouhriksi.”

³²Sitten Jefta ryhtyi sotimaan ammonilaisia vastaan, ja HERRA antoi heidät hänen valtaansa.

³³ Hän löi heidät kahdessakymmenessä kaupungissa Aroerista Minnitiin ja Aabel-Keramimiin asti tuottaen heille hyvin suuren tappion. Näin ammonilaiset nöyryytettiin israelilaisten edessä.

Jeftan tytär

³⁴ Kun Jefta oli palaamassa kotiinsa Mispaan, hänen tyttärensä – hänen ainoa tyttärensä – tuli ulos häntä vastaan rumpua lyöden ja karkeloiden. Jeftalla ei ollut poikaa eikä muuta tytärtä kuin tämä.

³⁵ Nähdessään hänet Jefta repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Voi tyttäreni, sinä saat minut todella sortumaan maahan, sinä syökset minut onnettomuuteen, sillä minä olen tehnyt lupauksen HERRALLE enkä voi sitä peruuttaa.”

³⁶ Tytär sanoi hänelle: ”Isäni, sinä olet tehnyt lupauksen HERRALLE ! Tee minulle niin kuin olet puhunut, koska HERRA on kostanut puolestasi vihollisillesi, ammonilaisille.”

³⁷ Hän sanoi vielä isälleen: ”Sallittakoon minulle kuitenkin se, että jätät minut rauhaan kahdeksi kuukaudeksi. Minä tahdon mennä vuorille ja itkeä neitsyyttäni yhdessä ystävättärieni kanssa.”

³⁸ Jefta sanoi: ”Mene!” Hän päästi tyttärensä lähtemään kahdeksi kuukaudeksi, ja tämä meni ystävättärineen ja itki neitsyyttään vuorilla.

³⁹ Mutta kahden kuukauden kuluttua hän palasi isänsä luo, ja tämä toteutti Herralle antamansa lupauksen. Yksikään mies ei ollut häneen koskenut. Ja Israelissa tuli tavaksi,

⁴⁰ että Israelin tyttäret menivät muistelemaan gileadilaisen Jeftan tytärtä neljän päivän ajaksi joka vuosi.

Tuomarien 12

Jefta voittaa efraimilaiset

¹ Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he lähtivät Safoniin ja sanoivat Jeftalle: ”Miksi sinä menit sotimaan ammonilaisia vastaan etkä kutsunut meitä mukaasi? Me poltamme sinut ja talosi.”

²Mutta Jefta sanoi heille: ”Minulla ja kansallani oli kova riita ammonilaisten kanssa. Silloin minä kutsuin teitä, mutta te ette tulleet pelastamaan minua heidän käsistään.

³Kun minä näin, että te ette pelastaisi minua, panin henkeni vaaralle alttiiksi ja lähdin ammonilaisia vastaan. HERRA antoi heidät minun käsiini. Miksi te nyt olette tulleet tänne sotimaan minua vastaan?”

⁴Sitten Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja ryhtyi taisteluun efraimilaisia vastaan, koska nämä olivat sanoneet: ”Te olette Efraimin karkureita, onhan Gilead Efraimin ja Manassen alueella.” Mutta Gileadin miehet löivät efraimilaiset

⁵ja valtasivat efraimilaisten käyttämät Jordanin kahlauspaikat. Kun sitten Efraimin pakolaiset sanoivat: ”Antakaa meidän mennä yli”, Gileadin miehet kysyivät jokaiselta: ”Oletko efraimilainen?” Jos hän vastasi: ”En”,

⁶he pyysivät häntä sanomaan ’shibbolet’.” Jos hän sanoi ’sibbolet’, kun ei osannut ääntää oikein, he ottivat hänet kiinni ja surmasivat. Niin efraimilaisia kaatui Jordanin kahlauspaikoilla neljäkymmentäkaksituhatta.

⁷Jefta jakoi Israelille oikeutta kuusi vuotta. Sitten gileadilainen Jefta kuoli, ja hänet haudattiin erääseen Gileadin kaupunkiin.

Ibsan, Eelon ja Abdon tuomareina

⁸Jeftan jälkeen Israelille jakoi oikeutta beetlehemiläinen Ibsan.

⁹Hänellä oli kolmekymmentä poikaa ja kolmekymmentä tytärtä, jotka hän naitti muualle ja toi muualta kolmekymmentä tyttöä pojilleen vaimoiksi. Hän jakoi Israelille oikeutta seitsemän vuotta.

¹⁰Sitten Ibsan kuoli, ja hänet haudattiin Beetlehemiin.

¹¹Hänen jälkeensä sebulonilainen Eelon jakoi oikeutta Israelille. Hän oli Israelin tuomarina kymmenen vuotta.

¹²Sitten sebulonilainen Eelon kuoli, ja hänet haudattiin Aijaloniin, Sebulonin maahan.

¹³Hänen jälkeensä Israelille jakoi oikeutta piratonilainen Abdon, Hillelin poika.

¹⁴Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka ratsastivat seitsemälläkymmenellä aasilla. Hän toimi Israelin tuomarina kahdeksan vuotta.

¹⁵Sitten piratonilainen Abdon, Hillelin poika, kuoli, ja hänet haudattiin amalekilaisten vuoristossa olevaan Piratoniin, Efraimin maahan.

Tuomarien 13

Simsonin syntymä

¹Israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä, ja HERRA antoi heidät filistealaisten valtaan neljäksikymmeneksi vuodeksi.

²Sorassa oli eräs mies Daanin heimosta, nimeltään Maanoah. Hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt.

³HERRAN enkeli ilmestyi vaimolle ja sanoi hänelle: ”Katso, sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt, mutta sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan.

⁴Varo siis nyt, ettet juo viiniä tai väkijuomaa etkä syö mitään saastaista,

⁵sillä sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Partaveitsi ei saa koskettaa hänen päätänsä, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri kohdusta asti. Hän aloittaa Israelin pelastamisen filistealaisten vallasta.”

⁶Vaimo meni ja sanoi miehelleen: ”Minun luokseni tuli Jumalan mies. Hän oli näöltään kuin Jumalan enkeli, hyvin pelottava. Minä en kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän sanonut minulle nimeään.

⁷Hän sanoi minulle: ’Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Älä siis juo viiniä äläkä väkijuomaa. Älä myöskään syö mitään saastaista, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri kohdusta kuolinpäiväänsä asti.’”

⁸Maanoah rukoili HERRAA ja sanoi: ”Oi HERRA , tulkoon Jumalan mies, jonka lähetit, vielä luoksemme ja opettakoon hän meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka on syntyvä.”

⁹Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon luo tämän istuessa kedolla; mutta Maanoah, hänen miehensä, ei ollut hänen kanssaan.

¹⁰Silloin vaimo juoksi nopeasti kertomaan miehelleen ja sanoi hänelle: ”Kuule, sama mies, joka eräänä päivänä kävi luonani, näyttäytyi taas minulle.”

¹¹Maanoah nousi ja seurasi vaimoaan. Kun hän tuli miehen luo, hän sanoi tälle: ”Sinäkö olet se mies, joka puhuit vaimolleni?” Mies sanoi: ”Minä.”

¹²Maanoah sanoi: ”Kun nyt sanasi käy toteen, niin millaista elämäntapaa pojan tulee noudattaa ja mikä on hänen tehtävänsä?”

¹³HERRAN enkeli sanoi Maanoahille: ”Noudattakoon vaimo kaikkea, mistä olen hänelle puhunut.

¹⁴Hän ei saa syödä mitään, mikä on viiniköynnöksestä lähtöisin, ei juoda viiniä tai väkijuomaa eikä syödä mitään saastaista. Hänen tulee noudattaa kaikkea, mitä minä olen käskenyt.”

¹⁵Maanoah sanoi HERRAN enkelille: ”Salli meidän pidätellä sinua luonamme valmistaaksemme sinulle ruuaksi kilin.”

¹⁶Mutta HERRAN enkeli vastasi Maanoahille: ”Vaikka pidättelisitkin minua luonasi, en minä kuitenkaan söisi ruokaasi. Mutta jos tahdot valmistaa polttouhrin, uhraa se HERRALLE.” Maanoah ei näet tiennyt, että mies oli HERRAN enkeli.

¹⁷Maanoah kysyi HERRAN enkeliltä: ”Mikä on sinun nimesi, sillä me tahdomme osoittaa sinulle kunnioitusta, kun sanasi käy toteen.”

¹⁸HERRANenkeli sanoi hänelle: ”Minkä tähden kysyt nimeäni? Se on ihmeellinen.”

¹⁹Sitten Maanoah otti kilin sekä ruokauhrin ja uhrasi ne kalliolla HERRALLE . Herra teki ihmeen Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden:

²⁰liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti HERRAN enkeli kohosi alttarin liekissä ylös. Sen nähdessään Maanoah ja hänen vaimonsa heittäytyivät kasvoilleen maahan.

²¹HERRAN enkeli ei enää näyttäytynyt Maanoahille ja hänen vaimolleen. Silloin Maanoah ymmärsi, että mies oli ollut HERRAN enkeli.

²²Maanoah sanoi vaimolleen: ”Me kuolemme varmasti, sillä me olemme nähneet Jumalan!”

²³Mutta hänen vaimonsa vastasi hänelle: ”Jos HERRA tahtoisu surmata meidät, hän ei olisi ottanut meiltä vastaan polttouhria ja ruokauhria eikä antanut meidän juuri nyt nähdä tätä kaikkea ja kuulla tällaista.”

²⁴Sitten vaimo synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Simson. Poika kasvoi, ja HERRA siunasi häntä.

²⁵HERRAN Henki alkoi vaikuttaa hänessä Daanin leirissä, Soran ja Estaolin välillä.

Tuomarien 14

Simson tappaa leijonan

¹Kerran Simson meni alas Timnaan ja näki Timnassa naisen, joka oli filistealaisten tyttäriä.

²Hän palasi sieltä ja kertoi isälleen ja äidilleen: ”Minä näin Timnassa naisen, joka on filistealaisten tyttäriä. Ottakaa siis hänet minulle vaimoksi.”

³Hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: ”Eikö veljiesi tyttärien joukossa tai koko minun kansassani ole yhtään naista, kun menet ottamaan vaimon ympärileikkaamattomien filistealaisten keskuudesta?” Mutta Simson sanoi isälleen: ”Ota hänet minulle, sillä hän on mieluinen minun silmissäni.”

⁴Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tienneet, että tämä tuli HERRALTA . HERRA näet etsi aihetta filistealaisia vastaan, sillä filistealaiset hallitsivat siihen aikaan Israelia.

⁵Sitten Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan. Heidän saapuessaan Timnan viinitarhoille Simsonia vastaan tuli karjuva nuori leijona.

⁶Silloin HERRAN Henki tuli hänen ylleen, ja hän repi leijonan kappaleiksi paljain käsin niin kuin olisi repinyt kilin. Eikä hän kertonut isälleen eikä äidilleen, mitä oli tehnyt.

⁷Sitten hän meni naisen luo ja puhutteli tätä, ja nainen oli mieluinen Simsonin silmissä.

⁸Kun Simson jonkin ajan kuluttua palasi Timnaan ottaakseen naisen vaimokseen, hän poikkesi katsomaan leijonan raatoa ja näki, että siinä oli mehiläisparvi ja hunajaa.

⁹Hän kaapi hunajaa kouriinsa ja jatkoi matkaansa syöden sitä. Kun hän tuli isänsä ja äitinsä luo, hän antoi heillekin, ja hekin söivät. Simson ei kuitenkaan kertonut heille, että oli kaapinut hunajan leijonan raadosta.

Simsonin häät ja arvoitus

¹⁰Sitten Simsonin isä meni naisen kotiin, ja Simson laittoi siellä pidot, kuten nuorten miesten oli tapana tehdä.

¹¹Kun timnalaiset näkivät Simsonin, he valitsivat kolmekymmentä sulhaspoikaa olemaan hänen kanssaan.

¹²Simson sanoi heille: ”Tahdon esittää teille arvoituksen. Jos te löydätte oikean ratkaisun seitsemän pitopäivän kuluessa ja ilmoitatte sen minulle, minä annan teille kolmekymmentä viittaa ja kolmekymmentä juhlapukua.

¹³Mutta ellette voi kertoa sitä minulle, te annatte minulle kolmekymmentä viittaa ja kolmekymmentä juhlapukua.” He sanoivat hänelle: ”Esitä arvoituksesi, että saamme kuulla sen.”

¹⁴ Niin Simson sanoi heille: ”Syömäristä lähti syötävää, väkevästä lähti makeaa.” He eivät kuitenkaan kyenneet selittämään arvoitusta kolmen päivän kuluessa.

¹⁵ Mutta juhlan seitsemäntenä päivänä he sanoivat Simsonin vaimolle: ”Viekoittele miehesi selittämään meille tämä arvoitus. Muuten me poltamme sinut ja isäsi talon. Oletteko kutsuneet meidät tänne ottaaksenne omaisuutemme, vai kuinka?”

¹⁶ Simsonin vaimo itki ja sanoi miehelleen: ”Sinä vain vihaat minua! Et sinä minua rakasta! Olet esittänyt arvoituksen kansani miehille etkä ole selittänyt sitä minulle.” Mutta Simson sanoi hänelle: ”En ole selittänyt sitä edes isälleni tai äidilleni, sinulleko selittäisin?”

¹⁷ Niinpä vaimo itki sen vuoksi ne seitsemän päivää, jotka heidän pitonsa kestivät. Mutta seitsemäntenä päivänä Simson selitti arvoituksen vaimolleen, koska tämä ahdisti häntä, ja vaimo selitti sen kansansa miehille.

¹⁸ Kaupungin miehet sanoivat Simsonille seitsemäntenä päivänä ennen auringonlaskua: ”Mikä on makeampaa kuin hunaja ja mikä väkevämpi kuin leijona?” Simson sanoi heille: ”Ellette olisi kyntäneet vasikallani, ette olisi keksineet arvoitukseni ratkaisua.”

¹⁹ Silloin HERRAN Henki tuli hänen ylleen, ja hän meni alas Askeloniin, löi siellä kuoliaaksi kolmekymmentä miestä, otti heiltä vaatteet ja antoi juhlapuvut arvoituksen selittäjille. Vihastuksissaan hän meni isänsä kotiin.

²⁰ Mutta Simsonin vaimo joutui sille sulhaspojalle, joka oli ollut sulhasen ystävänä.

Tuomarien 15

Simsonin kosto

¹ Jonkin ajan kuluttua, vehnänkorjuun aikaan, Simson otti mukaansa kilin ja meni katsomaan vaimoaan ja sanoi: ”Minä tahdon mennä sisään vaimoni luo.” Vaimon isä ei kuitenkaan sallinut hänen mennä

²vaan sanoi: ”Minä tosiaankin luulin, että sinä vihaat häntä pohjattomasti, ja annoin hänet sinun sulhaspojalle. Mutta eikö vaimosi nuorempi sisar ole häntä kauniimpi? Ole hyvä ja ota hänet vaimosi tilalle.”

³Simson sanoi heille: ”Tällä kertaa en tule syylliseksi filistealaisten vuoksi, vaikka teenkin heille pahaa.”

⁴Sitten Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua. Hän otti tulisoihduja, sitoi aina kaksi häntää yhteen ja asetti tulisoihdun kunkin häntäparin väliin.

⁵Sitten hän sytytti tulisoihdun ja päästi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin. Näin hän sytytti palamaan sekä kuhilaat että pystyssä olevan viljan, viinitarhat ja öljypuut.

⁶Filistealaiset kysyivät: ”Kuka tämän on tehnyt?” Heille sanottiin: ”Simson, timnalaisen vävy, koska hänen appensa otti hänen vaimonsa ja antoi tämän hänen sulhaspojalleen.” Silloin filistealaiset menivät ja polttivat sekä vaimon että hänen isänsä tullessa.

⁷Mutta Simson sanoi heille: ”Jos te kerran tällaista teette, minä lopetan vasta, kun olen kostanut teille.”

⁸Hän löi heitä säälimättä ja tuotti heille suuren tappion. Sitten hän meni Eetamin kallioluolaan ja asettui sinne asumaan.

Simson voittaa filistealaiset Lehissä

⁹Niin filistealaiset lähtivät liikkeelle, leiriytyivät Juudaan ja levittäytyivät Lehin tienoille.

¹⁰Juudan miehet kysyivät: ”Miksi te olette nousseet meitä vastaan?” Filistealaiset sanoivat: ”Olemme tulleet sitomaan Simsonin tehdäksemme hänelle niin kuin hän teki meille.”

¹¹Silloin kolmetuhatta miestä Juudasta meni Eetamin kallioluolalle, ja he sanoivat Simsonille: ”Etkö tiedä, että filistealaiset hallitsevat meitä? Mitä oletkaan meille tehnyt!” Hän vastasi heille: ”Niin kuin he tekivät minulle, niin tein minäkin heille.”

¹²He sanoivat hänelle: ”Me tulimme sitomaan sinut antaaksemme sinut filistealaisten käsiin.” Mutta Simson sanoi heille: ”Vannokaa minulle, ettette vahingoita minua.”

¹³He vastasivat hänelle: ”Emme me suinkaan surmaa sinua. Me vain sidomme sinut lujasti ja annamme sinut heidän käsiinsä.” Niin he sitoivat hänet kahdella uudella köydellä ja veivät hänet pois kalliolta.

¹⁴Kun hän tuli Lehiin, filistealaiset riensivät häntä vastaan riemuhuudoin. Silloin HERRAN Henki tuli Simsonin päälle, ja köydet, joilla hänen käsivartensa oli sidottu, olivat kuin tulen polttamat pellavalangat, ja hänen siteensä irtosivat hänen käsistään.

¹⁵Hän huomasi aasin tuoreen leukaluun, otti sen käteensä ja löi sillä kuoliaaksi tuhat miestä

¹⁶ja sanoi: ”Aasin leukaluulla, pikkuaasin leukaluulla minä löin tuhat miestä.”

¹⁷Sen sanottuaan Simson heitti leukaluun kädestään ja antoi sen paikan nimeksi Raamat-Lehi .

¹⁸Simson oli kovin janoissaan. Hän huusi avukseen HERRAA ja sanoi: ”Sinä annoit palvelijasi käden kautta tämän suuren voiton, mutta nyt minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomien käsiin.”

¹⁹Silloin Jumala avasi kuopan Lehissä, ja siitä virtasi vettä. Simson joi, hänen henkensä elpyi ja hän virkistyi. Siksi hän antoi lähteelle nimen Een-Hakkore . Se on Lehissä vielä tänäkin päivänä.

²⁰Simson jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentä vuotta filistealaisten aikana.

Tuomarien 16

Simson Gazassa

¹Kerran Simson meni Gazaan. Hän näki siellä porton ja meni hänen luokseen.

² Kun gazalaisille kerrottiin, että Simson oli tullut sinne, he piirittivät talon ja väijyivät häntä koko yön kaupungin portilla. He olivat koko yön hiljaa ja tuumailivat: ”Odotamme aamunkoittoon asti ja sitten surmaamme hänet.”

³ Simson makasi puoliyöhön asti. Puolenyön aikaan hän nousi, tarttui kaupunginportin oviin ja molempiin pihtipieliin, tempaisi ne salpoineen paikoiltaan, asetti hartioilleen ja vei ylös Hebronin lähellä olevan vuoren laelle.

Simson ja Delila

⁴ Jonkin ajan kuluttua Simson rakastui Soorekin laaksossa erääseen naiseen, jonka nimi oli Delila.

⁵ Filistealaisten ruhtinaat tulivat naisen luo ja sanoivat hänelle: ”Viekoittele hänet ja ota selvää, mihin hänen suuri voimansa perustuu ja miten voisimme voittaa hänet, että saisimme hänet sidotuksi ja nöyryytetyksi. Palkaksi jokainen meistä antaa sinulle tuhat sata hopeasekeliä.”

⁶ Delila sanoi Simsonille: ”Kerro minulle, mihin sinun suuri voimasi perustuu ja millä sinut voidaan sitoa ja nöyryyttää.”

⁷ Simson sanoi hänelle: ”Jos minut sidotaan seitsemällä tuoreella jänteellä, jotka eivät ole kuivuneet, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa ihminen.”

⁸ Niin filistealaisten ruhtinaat toivat naiselle seitsemän tuoretta jännettä, jotka eivät olleet kuivuneet, ja niillä hän sitoi Simsonin.

⁹ Huoneeseen oli piiloutunut miehiä väijymään. Hän sanoi Simsonille: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Silloin Simson katkaisi jänteet, niin kuin katkeaa tulen kärventämä rohdinlanka, eikä hänen voimansa salaisuus paljastunut.

¹⁰ Delila sanoi Simsonille: ”Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi ja puhunut minulle valheita! Ole nyt hyvä ja kerro minulle, miten sinut voidaan sitoa.”

¹¹ Simson sanoi hänelle: ”Jos minut sidotaan lujasti uusilla köysillä, joita ei ole käytetty työssä, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa ihminen.”

¹² Niinpä Delila otti uudet köydet, sitoi hänet niillä ja sanoi hänelle: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Taas huoneessa oli miehiä väijyksissä. Mutta Simson katkaisi köydet käsivarsiensa ympäriltä kuin langan.

¹³ Delila sanoi Simsonille: ”Tähän asti olet pitänyt minua pilkkanasi ja puhunut minulle valheita. Kerro minulle, miten sinut voidaan sitoa.” Simson sanoi hänelle: ”Kutomalla pääni seitsemän palmikkoa kankaan loimiin.”

¹⁴ Delila löi ne lujaan iskulastalla ja sanoi: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Silloin Simson heräsi unestaan ja repäisi irti iskulastan ja loimet.

¹⁵ Delila sanoi hänelle: ”Kuinka sinä saatat sanoa: ’Minä rakastan sinua’, vaikka et ole antanut minulle sydäntäsi? Jo kolme kertaa olet pettänyt minut etkä ole kertonut minulle, mihin suuri voimasi perustuu.”

¹⁶ Kun Delila joka päivä ahdisti Simsonia sanoillaan ja painosti häntä, Simson kiusaantui kuollakseen,

¹⁷ avasi hänelle koko sydämensä ja sanoi: ”Partaveitsi ei ole milloinkaan koskettanut päätäni, sillä minä olen Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti. Jos hiukseni ajetaan, voimani poistuu minusta ja minä tulen heikoksi ja olen kuin kaikki muutkin ihmiset.”

¹⁸ Silloin Delila näki, että Simson oli avannut hänelle koko sydämensä. Hän lähetti kutsumaan filistealaisten ruhtinaat ja käski sanoa heille: ”Tulkaa nyt, sillä hän on avannut minulle koko sydämensä.” Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat Delilan luo rahat mukanaan.

¹⁹ Delila nukutti Simsonin syliinsä ja kutsui miehen, joka leikkasi pois Simsonin seitsemän palmikkoa. Sitten Delila alkoi kiusata Simsonia, kun tämän voimat olivat kadonneet.

²⁰ Delila sanoi: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Simson heräsi unestaan ja ajatteli: ”Minä selviydyn tästä niin kuin aina ennenkin ja ravistan siteeni pois.” Mutta hän ei tiennyt, että HERRA oli poistunut hänestä.

²¹Filistealaiset ottivat hänet kiinni ja puhkaisivat hänen silmänsä. He veivät hänet alas Gazaan, kytkivät hänet vaskikahleisiin, ja hänen piti vääntää jauhinkiviä vankilassa.

²²Mutta hänen hiuksensa alkoivat jälleen kasvaa, sen jälkeen kun ne oli ajeltu.

Simsonin kuolema

²³Sitten filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat uhraamaan suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloitsemaan. He sanoivat: ”Meidän jumalamme on antanut vihollisemme Simsonin käsiimme.”

²⁴Kun filistealaiset näkivät Simsonin, he ylistivät jumalaansa ja sanoivat: ”Meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme, maamme hävittäjän, joka surmasi meistä niin monta.”

²⁵Kun he olivat tulleet hilpeälle tuulelle, he sanoivat: ”Kutsukaa Simson huvittamaan meitä.” Niin Simson noudettiin vankilasta, ja hän hauskuutti heitä. Kun hänet oli asetettu seisomaan pylväiden väliin,

²⁶hän sanoi palvelijalle, joka piti kiinni hänen kädestään: ”Päästä minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus on, että voin nojata niihin.”

²⁷Rakennus oli täynnä miehiä ja naisia, ja siellä olivat myös kaikki filistealaisten ruhtinaat. Katolla oli lisäksi noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kuinka Simson hauskuutti heitä.

²⁸Silloin Simson huusi avukseen HERRAA ja sanoi: ”Herra JUMALA , muista minua ja vahvista minua vielä tämän kerran, oi Jumala, että saisin kostetuksi filistealaisille molemmat silmäni yhdellä kertaa!”

²⁹Sitten Simson tarttui molempiin rakennusta kannattaviin keskipylväisiin, toiseen oikealla ja toiseen vasemmalla kädellään, ja nojautui niitä vasten.

³⁰Simson sanoi: ”Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!” Ja hän taivutti pylväitä niin voimakkaasti, että rakennus luhistui ruhtinaiden ja

kaiken sisällä olevan kansan päälle. Niitä, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään.

³¹Sitten hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kävivät hakemassa hänet ja hautasivat hänet Soran ja Estaolin välille hänen isänsä Maanoahin hautaan. Simson oli ollut Israelin tuomarina kaksikymmentä vuotta.

Tuomarien 17

SEKASORRON AIKA Miikan temppeli Efraimin vuoristossa

¹Efraimin vuoristossa oli mies nimeltä Miika.

²Hän sanoi äidilleen: ”Se tuhat sata sekeliä hopeaa, joka sinulta vietiin ja jonka tähden sinä lausuit kirouksen minun kuulteni, se hopea on minulla. Minä sen otin.” Silloin hänen äitinsä sanoi: ”Sinä olet HERRAN siunaama, poikani.”

³Miika antoi ne tuhat sata sekeliä hopeaa takaisin äidilleen, ja hänen äitinsä sanoi: ”Minä pyhitin tämän hopean kokonaan HERRALLE . Nyt minä annan sen takaisin sinulle valetun jumalankuvan teettämistä varten.”

⁴Kun Miika oli antanut hopean takaisin äidilleen, tämä otti kaksisataa sekeliä hopeaa ja antoi sen kultasepälle, joka teki siitä valetun jumalankuvan. Se oli siitä lähtien Miikan talossa.

⁵Tällä miehellä, Miikalla, oli siis epäjumalan temppeli, ja hän teetti kasukan sekä kotijumalia ja vihki yhden pojistaan itselleen papiksi.

⁶Siihen aikaan Israelissa ei ollut kuningasta, ja jokainen toimi niin kuin hänen omasta mielestään oli oikein.

Miika palkkaa papikseen leeviläisen

⁷Juudan suvulle kuuluvassa Juudean Beetlehemissä asui muukalaisena eräs nuori leeviläinen mies.

⁸Tämä mies lähti siitä kaupungista, Juudean Beetlehemistä, asuakseen jossakin, mistä vain löytäisi paikan. Tietä kulkiessaan hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti.

⁹ Miika kysyi häneltä: ”Mistä sinä tulet?” Mies vastasi: ”Minä olen leeviläinen Juudean Beetlehemistä ja kuljeskelen löytääkseni paikan, missä asua.”

¹⁰ Miika sanoi hänelle: ”Asu minun luonani. Ole minulle isä ja pappi, niin minä annan sinulle vuosittain kymmenen hopeasekeliä sekä vaatetuksen ja elatuksen.” Niin leeviläinen tuli

¹¹ ja suostui asumaan hänen luonaan. Ja tämä nuori mies oli Miikalle kuin yksi hänen pojistaan.

¹² Miika asetti leeviläisen virkaan, ja niin nuoresta miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jäi Miikan taloon.

¹³ Silloin Miika sanoi: ”Nyt minä tiedän, että HERRA tekee minulle hyvää, koska minulla on pappina leeviläinen.”

Tuomarien 18

Miika ja daanilaiset

¹ Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, daanilaisten heimo etsi itselleen perintöosaa asuttavakseen, sillä siihen päivään mennessä se ei ollut saanut perintöosaa Israelin heimojen keskuudesta.

² Daanilaiset lähettivät keskuudestaan Sorasta ja Estaolista viisi sukujensa valiomiestä vakoilemaan ja tutkimaan maata. He sanoivat näille: ”Menkää tutkimaan maata.” Miehet tulivat Efraimin vuoristoon Miikan talolle ja yöpyivät siellä.

³ Ollessaan Miikan talon luona he tunnistivat äänestä nuoren miehen leeviläiseksi. He poikkesivat taloon ja kysyivät häneltä: ”Kuka sinut on tänne tuonut? Mitä sinä täällä teet ja mitä varten olet täällä?”

⁴ Hän kertoi heille, mitä Miika oli tehnyt hänelle ja lisäsi: ”Hän palkkasi minut, ja minusta tuli hänen pappinsa.”

⁵ He sanoivat hänelle: ”Ole hyvä ja kysy Jumalalta. Haluamme tietää, onnistuuko matka, jolla olemme.”

⁶Pappi vastasi heille: ”Menkää rauhassa. Matkanne tapahtuu HERRAN edessä.”

⁷Ne viisi miestä jatkoivat matkaansa ja tulivat Laikseen. He näkivät, että siellä asuva kansa eli siidonilaisten tavoin turvassa, rauhassa ja luottavaisena, eikä siinä maassa ollut vallan ja rikkauksien tavoittelijoita. He olivat kaukana siidonilaisista eivätkä olleet tekemisissä muidenkaan ihmisten kanssa.

⁸Kun vakoilijat palasivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, nämä kysyivät heiltä: ”Mitä teillä on kerrottavaa?”

⁹He sanoivat: ”Tulkaa, hyökätään heidän kimppuunsa. Me olemme katselleet maata, ja se on todellakin sangen hyvä. Ja te ette tee mitään! Älkää olko toimeettomia, vaan lähtekää liikkeelle ja menkää ottamaan omaksenne se maa.

¹⁰Saapuessanne sinne tulette luottavaisen kansan luo ja avaraan maahan, jonka Jumala on antanut teidän käsiinne. Siinä paikassa ei ole puutetta mistään, mitä maan päällä on.”

¹¹Niin Sorasta ja Estaolista lähti liikkeelle kuusisataa sota-asein varustettua daanilaisten heimon miestä.

¹²He tulivat Juudan Kirjat-Jearimiin ja leiriytyivät sinne. Sen tähden sitä paikkaa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Daanin leiriksi. Se on Kirjat-Jearimista länteen.

¹³Sieltä he menivät Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan talon luo.

¹⁴Silloin ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa Laiksen maata, sanoivat veljilleen: ”Tiedättekö, että noissa taloissa on kasukka ja kotijumalia sekä valettu jumalankuva? Kai te nyt tiedätte, mitä teidän on tehtävä!”

¹⁵He poikkesivat sinne ja tulivat Miikan taloon nuoren leeviläisen asunnolle ja tervehtivät häntä.

¹⁶ Ne kuusisataa sota-asein varustettua daanilaista asettuivat seisomaan portille,

¹⁷ ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata, menivät sisälle taloon ja ottivat patsaan, kasukan, kotijumalat sekä valetun jumalankuvan. Mutta pappi seisoj portilla niiden kuudensadan sota-asein varustetun miehen kanssa.

¹⁸ Kun ne viisi menivät Miikan taloon ja ottivat patsaan, kasukan, kotijumalat ja valetun jumalankuvan, pappi kysyi heiltä: ”Mitä te teette?”

¹⁹ He sanoivat hänelle: ”Vaikene ja pidä suusi kiinni! Lähde meidän mukaamme ja tule meidän isäksemme ja papiksemme. Onko sinun parempi olla pappina yhden miehen talossa kuin kokonaisen heimon ja suvun pappina Israelissa?”

²⁰ Silloin pappi tuli hyvälle mielin, otti kasukan, kotijumalat ja veistetyn jumalankuvan ja meni väen joukkoon.

²¹ Sitten he kääntyivät jatkamaan matkaansa ja panivat lapset, karjan ja kuormaston kulkemaan edellään.

²² He olivat ehtineet jo kauas Miikan talosta, kun Miikan talon lähitaloissa asuvat miehet kutsuttiin koolle. Nämä pääsivät daanilaisten kintereille

²³ ja huusivat heille. Daanilaiset kääntyivät ja kysyivät Miikalta: ”Mikä sinun on, kun olet kutsunut väkesi koolle?”

²⁴ Miika vastasi: ”Te olette ottaneet jumalani, jotka olen tehnyt, ja papin, ja lähteneet matkoihinne. Mitä minulla enää on jäljellä? Ja sitten te vielä sanotte minulle: ’Mikä sinun on!’”

²⁵ Mutta daanilaiset sanoivat hänelle: ”Lakkaa huutamasta meille! Muuten miehet suutuksissaan käyvät kimppuunne, ja silloin sekä sinä että perheesi menetätte henkenne.”

²⁶ Daanilaiset jatkoivat matkaansa. Kun Miika näki, että he olivat häntä voimakkaampia, hän kääntyi ja palasi kotiinsa.

Daanilaisten epäjumalanpalvelus

²⁷Otettuaan Miikan teettämät jumalat sekä hänen pappinsa daanilaiset tulivat Laikseen, rauhassa ja luottavaisena elävän kansan luo, ja surmasivat kansan miekalla ja polttivat kaupungin.

²⁸Kukaan ei tullut auttamaan, sillä Lais oli kaukana Siidonista, Beet-Rehobin tasangolla, eikä kansa ollut tekemisissä muiden ihmisten kanssa. Daanilaiset rakensivat kaupungin uudestaan ja asettuivat siihen asumaan.

²⁹He antoivat kaupungille nimen Daan isänsä Daanin, Israelin pojan, nimen mukaan, mutta alun perin kaupungin nimi oli Lais.

³⁰Sitten daanilaiset pystyttivät itselleen jumalankuvan. Joonatan, Mooseksen pojan Geersomin poika, sekä hänen jälkeläisensä olivat daanilaisten heimon pappeina, kunnes maan väestö vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

³¹He pystyttivät itselleen Miikan teettämän jumalankuvan, ja se oli paikallaan koko sen ajan, jonka Jumalan huone oli Siilossa.

Tuomarien 19

Gibealaisten ilkityö

¹Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, eräs leeviläinen mies asui muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla. Hän otti itselleen sivuvaimon Juudan Beetlehemistä.

²Mutta hänen sivuvaimonsa petti häntä ja lähti hänen luotaan isänsä kotiin Juudan Beetlehemiin. Kun nainen oli ollut siellä nelisen kuukautta,

³hänen miehensä otti mukaansa palvelijan ja aasiparin ja lähti hänen jälkeensä suostutellakseen häntä palaamaan takaisin. Nainen vei miehen isänsä kotiin, ja kun isä näki miehen, hän iloitsi tavatessaan tämän.

⁴Hänen appensa, naisen isä, pidätteli häntä, ja mies viipyi appensa luona kolme päivää. He söivät ja joivat ja yöpyivät siellä.

⁵ Neljäntenä päivänä he nousivat varhain aamulla. Mies teki lähtöä, mutta naisen isä sanoi hänelle: ”Vahvista itseäsi leipäpalalla. Sen jälkeen voitte lähteä.”

⁶ Niin he istuivat, söivät ja joivat yhdessä. Sitten naisen isä sanoi miehelle: ”Jää vielä yöksi, ja olkoon mielesi iloinen.”

⁷ Mies nousi taas lähteäkseen, mutta kun hänen appensa pyytämällä pyysi häntä, hän palasi ja jäi sinne vielä yöksi.

⁸ Viidennen päivän aamuna mies nousi varhain lähteäkseen matkaan, mutta naisen isä sanoi hänelle: ”Ravitse toki itseäsi. Viipykää iltapäivään asti.” Ja niin he aterioivat yhdessä.

⁹ Sitten mies aikoi lähteä sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, naisen isä, sanoi hänelle: ”Katsokaa, päivä kallistuu iltaan. Jääkää yöksi, minä pyydän. Katsokaa, päivä on menossa mailleen. Jää tänne yöksi hyvillä mielin. Nouskaa huomenna varhain ja lähtekää sitten kotimatalle.”

¹⁰ Mutta mies ei enää tahtonut jäädä yöksi, vaan lähti matkaan ja tuli Jebusin eli Jerusalemin kohdalle mukanaan satuloitu aasipari ja sivuvaimonsa.

¹¹ Kun he olivat Jebusin kohdalla, ja aurinko oli jo melkein laskenut, palvelija sanoi herralleen: ”Tule, poiketaan tuohon jebusilaiskaupunkiin ja yövytään siellä.”

¹² Mutta hänen herransa vastasi: ”Ei, emme poikkea muukalaisten kaupunkiin, jonka asukkaat eivät ole israelilaisia, vaan menemme Gibeaan asti.”

¹³ Hän sanoi vielä palvelijalleen: ”Tule, mennään yöksi johonkin muuhun paikkaan, Gibeaan tai Raamaan.”

¹⁴ He jatkoivat matkaansa, ja auringon laskiessa he tulivat lähelle Gibeaa, joka on Benjaminissa.

¹⁵ He poikkesivat Gibeaan yöpyäkseen siellä, menivät kaupungin torille ja istuutuivat, mutta kukaan ei ottanut heitä yöksi taloonsa.

¹⁶Mutta illalla eräs vanha mies tuli työstään pellolta. Tämä mies oli Efraimin vuoristosta ja asui muukalaisena Gibeassa, kun taas paikkakuntalaiset olivat benjaminilaisia.

¹⁷Kun vanha mies kohotti katseensa ja näki matkamiehen kaupungin torilla hän kysyi: ”Minne olet matkalla ja mistä tulet?”

¹⁸Leeviläinen vastasi hänelle: ”Me olemme matkalla Juudan Beetlehemistä Efraimin vuoriston perukoille. Sieltä minä olen lähtenyt ja olen käynyt Juudan Beetlehemissä asti. Olen matkalla HERRAN huoneeseen, mutta kukaan ei ota minua kotiinsa.

¹⁹Meillä on sekä olkia että rehua aaseillemme, ja minulla on myös leipää ja viiniä palvelijattarellesi ja nuorelle miehelle, joka on palvelijasi kanssa. Ei ole puutetta mistään.”

²⁰Vanha mies sanoi: ”Rauha sinulle! On täysin minun asiani, jos sinulta jotakin puuttuu. Älä missään tapauksessa jää yöksi tähän torille.”

²¹Hän vei leeviläisen taloonsa ja teki aaseille appeen. Sitten he pesivät jalkansa, söivät ja joivat.

²²Heidän nauttiessaan illasta piirittivät kaupungin kelvottomat miehet yhtäkkiä talon, kolkuttivat ovelle ja sanoivat vanhalle miehelle, talon isännälle: ”Tuo ulos se mies, joka tuli taloosi, että saamme yhtyä häneen.”

²³Silloin talon isäntä meni ulos heidän luokseen ja sanoi heille: ”Älkää, veljeni, minä pyydän, älkää tehkö niin pahoin! Kun kerran tämä mies on tullut minun talooni, niin älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa.

²⁴Täällä on tyttäreni, joka on neitsyt, ja tämän miehen sivuvaimo. Minä tuon heidät tänne. Tehkää heille väkivaltaa, tehkää heille, mitä hyväksi näette, mutta tälle miehelle älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa.”

²⁵Mutta miehet eivät tahtoneet kuulla häntä. Silloin leeviläinen tarttui sivuvaimoonsa ja vei hänet ulos heidän luokseen. Miehet yhtyivät häneen ja

pitelivät häntä pahoin koko yön aamuun asti. Vasta aamun sarastaessa he päästivät hänet.

²⁶ Aamuhämärissä nainen tuli ja kaatui sen talon ovelle, jossa hänen herransa oli, ja makasi siinä päivän valkenemiseen asti.

²⁷ Kun hänen herransa aamulla nousi, avasi talon oven ja tuli ulos lähteäkseen matkalle, hän näki sivuvaimonsa makaamassa talon oven edessä, kädet kynnyksellä.

²⁸ Hän sanoi naiselle: ”Nouse, lähdetään!” Mutta vastausta ei kuulunut. Silloin mies nosti hänen ruumiinsa aasin selkään ja lähti kotiinsa.

²⁹ Kotiin tultuaan hän otti veitsen, tarttui sivuvaimoonsa, paloitteli hänet luineen kahdeksitoista kappaleeksi ja lähetti ne kaikkialle Israeliin.

³⁰ Jokainen, joka näki sellaisen, sanoi: ”Mitään tällaista ei ole tapahtunut eikä ole nähty tähän päivään mennessä sen jälkeen, kun israelilaiset tulivat Egyptin maasta. Harkitkaa tätä, neuvotelkaa ja sanokaa mielipiteenne.”

Tuomarien 20

Israel päättää kostaa benjaminilaisille

¹ Sitten kaikki israelilaiset Daanista Beersebaan asti, samoin kuin Gileadin maasta, lähtivät liikkeelle, ja seurakunta kokoontui yhtenä miehenä HERRAN eteen Mispaan.

² Kaikki kansan päämiehet kaikista Israelin heimoista astuivat esiin Jumalan kansan kokouksessa, jossa oli neljäsataatuhatta miekoin varustettua jalkamiestä.

³ Benjaminilaiset saivat kuulla, että israelilaiset olivat menneet Mispaan. Israelilaiset sanoivat: ”Kertokaa, kuinka tämä paha teko tapahtui.”

⁴ Silloin se leeviläinen, murhatun naisen mies, vastasi: ”Minä ja sivuvaimoni olimme tulleet Benjaminin Giberaan yöpyäksemme siellä.

⁵Silloin Gibeon miehet nousivat minua vastaan ja piirittivät yöllä talon, jossa minä olin. Minut he aikoivat tappaa, ja sivuvaimolleni he tekivät väkivaltaa, niin että hän kuoli.

⁶Minä tartuin sivuvaimooni, paloittelin hänet ja lähetin kappaleet kaikkialle Israelin perintömaan alueelle, koska gibealaiset olivat tehneet Israelissa irstaan ja häpeällisen teon.

⁷Kaikki te israelilaiset! Esittäkää mielipiteenne ja neuvonne tässä asiassa.”

⁸Silloin koko kansa nousi yhtenä miehenä ja sanoi: ”Kukaan meistä ei mene telttaansa eikä yksikään poistu kotiinsa.

⁹Me teemme Gibealle nyt tämän: hyökkäämme sitä vastaan arvan mukaan.

¹⁰Me otamme jokaisesta Israelin heimosta kymmenen miestä sadasta, sata tuhannesta ja tuhat kymmenestätuhannesta hankkimaan muonaa kansalle, että se voisi mennä kostamaan Benjaminin Gibealle sen häpeällisen teon, jonka se on tehnyt Israelissa.”

¹¹Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat yhtenä miehenä kaupunkia vastaan.

¹²Israelin heimot lähettivät miehiä kaikkiin Benjaminin sukuihin sanomaan: ”Mikä paha teko teidän keskuudessanne onkaan tehty!

¹³Luovuttakaa nyt ne miehet, nuo kelvottomat gibealaiset, surmataksemme heidät ja poistaaksemme pahan Israelista.” Mutta benjaminilaiset eivät tahtoneet kuulla israelilaisia veljiään,

¹⁴vaan kokoontuivat kaupungeistaan Gibeaan lähteäkseen sotaan israelilaisia vastaan.

¹⁵Sinä päivänä pidettiin benjaminilaisten katselmus. Kaupungeista tuli kaksikymmentäkuusituhatta miekkamiestä. Sen lisäksi katselmuksessa oli Gibeon asukkaita seitsemänsataa valiomiestä.

¹⁶Koko tässä joukossa oli seitsemänsataa vasenkätistä valiomiestä. Jokainen heistä osasi lingota kiven erehtymättä, hiuskarvan tarkkuudella.

Veljessota

¹⁷Myös Israelin miehet katsastettiin. Benjaminilaisia lukuun ottamatta heitä oli neljäsataatuhatta miekkamiestä, kaikki sotilaita.

¹⁸Israelilaiset nousivat ja lähtivät Beeteliin kysymään neuvoa Jumalalta. He sanoivat: ”Kenen on lähdettävä ensimmäisenä taistelemaan meidän puolestamme benjaminilaisia vastaan?” HERRA vastasi: ”Juuda ensimmäisenä.”

¹⁹Aamulla israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Gibeon edustalle.

²⁰Sitten Israelin miehet lähtivät taistelemaan benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibeon edustalle.

²¹Silloin benjaminilaiset hyökkäsivät ulos Gibeasta ja löivät maahan sinä päivänä Israelista kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

²²Mutta kansa, Israelin miehet, kokosi voimansa, ja he asettuivat jälleen rintamaan samalle paikalle, mihin olivat asettuneet ensimmäisenä päivänä.

²³Israelilaiset olivat näet menneet HERRAN eteen, itkeneet iltaan asti ja kysyneet HERRALTA : ”Onko meidän vielä ryhdyttävä taisteluun veljiämme, benjaminilaisia, vastaan?” HERRA oli vastannut: ”Lähtekää taistelemaan heitä vastaan.”

²⁴Kun israelilaiset toisena päivänä lähenivät benjaminilaisia,

²⁵nämä lähtivät jälleen Gibeasta heitä vastaan ja löivät maahan vielä kahdeksantoistatuhatta israelilaista miestä, kaikki miekkamiehiä.

²⁶Silloin kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät Beeteliin. He itkivät ja istuivat siellä HERRAN edessä, paastosivat sen päivän iltaan asti ja uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja HERRAN edessä.

²⁷Israelilaiset pyysivät sanaa HERRALTA , sillä Jumalan liitonarkku oli siihen aikaan Beetelissä.

²⁸Piinehas, Aaronin pojan Eleasarin poika, palveli siihen aikaan Herran edessä. Israelilaiset kysyivät: ”Onko meidän vielä lähdettävä taisteluun

veljiämme, benjaminilaisia, vastaan, vai luovutammeko?” HERRA vastasi: ”Lähtekää, sillä huomenna minä annan heidät teidän käsiinne.”

²⁹Sitten Israel asetti miehiä väijymään Gibeaa ympärille.

³⁰Kolmantena päivänä israelilaiset lähtivät taisteluun benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibeaa vastaan niin kuin edellisillään kerroilla.

³¹Benjaminilaiset lähtivät kansaa vastaan, mutta joutuivat eristykseen kaupungista. Ja kuten edellisillään kerroilla he saivat aluksi lyötyä kuoliaaksi noin kolmekymmentä Israelin miestä valtateilla, joista toinen vie Beeteliin, toinen kedon yli Gibeaa.

³²Silloin benjaminilaiset sanoivat: ”He joutuvat tappiolle meidän edessämme kuten ennenkin.” Mutta israelilaiset sanoivat: ”Paetaan ja eristetään heidät kaupungista valtateille.”

³³Niin kaikki Israelin miehet nousivat paikoiltaan, asettuivat rintamaan Baal-Taamariin, samalla kun väijyksissä oleva Israelin joukko syöksyi esiin paikaltaan Geban aukealta.

³⁴Koko Israelista tuli kymmenentuhatta valiomiestä Gibeaa vastaan. Syntyi ankara taistelu, eivätkä benjaminilaiset huomanneet, että onnettomuus oli kohtaamassa heitä.

³⁵HERRA löi Benjaminin Israelin edessä, ja israelilaiset kaatoivat sinä päivänä Benjaminista kaksikymmentäviisituhatta sata miestä, kaikki miekkamiehiä.

³⁶Nyt benjaminilaiset näkivät olevansa lyötyjä. Israelin miehet olivat vetäytyneet benjaminilaisten edeltä, sillä he luottivat väijytykseen, jonka olivat asettaneet Gibeaa luo.

³⁷Silloin väijyksissä ollut joukko ryntäsi esiin, tunkeutui kaupunkiin ja surmasi kaikki kaupungin asukkaat miekalla.

³⁸Israelin miehet olivat sopineet väijyjien kanssa, että nämä panisivat sakean savun nousemaan kaupungista.

³⁹ Israelin miehet siis kääntyivät ensin pakoon taistelusta. Kun benjaminilaiset saivat aluksi lyödyksi heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentä miestä, he sanoivat: ”Varmasti he joutuvat tappiolle meidän edessämme, niin kuin ensimmäisessäkin taistelussa.”

⁴⁰ Kaupungista alkoi kuitenkin nousta sovittu merkki, savupatsas. Kun benjaminilaiset kääntyivät katsomaan taakseen, he näkivät koko kaupungin nousevan savuna taivasta kohti.

⁴¹ Silloin israelilaiset kääntyivät takaisin, mutta Benjaminin miehet kauhistuivat, sillä he näkivät, että onnettomuus oli kohdannut heitä.

⁴² He kääntyivät Israelin miesten edestä pakoon autiomaahan päin, mutta sota seurasi heidän kintereillään, sillä lähikaupunkien asukkaat tuhosivat heitä alueillaan.

⁴³ He saartoivat benjaminilaiset, ajoivat heitä takaa hellittämättä ja tallasivat heitä maahan lähellä Gibeaa, sen itäpuolella.

⁴⁴ Niin kaatui Benjaminista kahdeksantoistatuhatta miestä, kaikki valiomiehiä.

⁴⁵ Muut benjaminilaiset kääntyivät ja pakenivat autiomaahan Rimmonin kalliolle päin, mutta israelilaiset tappoivat heitä valtateillä ja surmasivat viisituhatta miestä. He seurasivat benjaminilaisten kintereillä Gideomiin asti ja surmasivat heistä vielä kaksituhatta miestä.

⁴⁶ Sinä päivänä kaatui Benjaminista kaikkiaan kaksikymmentäviisituhatta miekkamiestä, kaikki valiomiehiä.

⁴⁷ Kuusisataa benjaminilaista kääntyi ja pakeni autiomaahan, Rimmonin kalliolle ja jäivät sinne neljäksi kuukaudeksi.

⁴⁸ Mutta Israelin miehet palasivat vielä takaisin benjaminilaisten maahan ja surmasivat miekalla heidän kaupungeissaan kaikki, sekä ihmiset että eläimet, jokaisen, jonka tapasivat. Ja kaikki alueen kaupungit he polttivat tulella.

Tuomarien 21

Israel valittaa Benjaminin häviötä

¹Israelin miehet olivat vannoneet Mispassa ja sanoneet: ”Kukaan meistä ei anna tyttärtään benjaminilaiselle vaimoksi.”

²Sitten kansa tuli Beeteliin ja istui iltaan asti Jumalan edessä, korotti äänensä ja itki katkerasti.

³He sanoivat: ”Miksi, oi HERRA, Israelin Jumala, tällaista on tapahtunut Israelissa, että nyt puuttuu Israelista yksi heimo?”

⁴Varhain seuraavana aamuna kansa nousi, rakensi sinne alttarin ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja.

⁵Israelilaiset kysyivät: ”Onko yhdenkään Israelin heimon keskuudessa joku, joka ei ole tullut tänne kansankokoukseen HERRAN eteen?” Oli näet vannottu ankara vala, että jokaista, joka ei tulisi HERRAN luo Mispaan, oli rangaistava kuolemalla.

⁶Israelilaisten tuli sääli veljeään Benjaminia, ja he sanoivat: ”Tänä päivänä on yksi heimo hakattu pois Israelista.

⁷Mitä meidän on tehtävä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja? Olemmehan vannoneet HERRAN kautta, ettemme anna heille tyttäriämme vaimoiksi.”

Benjamin pelastetaan

⁸Israelilaiset kysyivät: ”Onko Israelin heimoissa ketään, joka ei ole tullut HERRAN eteen Mispaan?” Silloin huomattiin, ettei Gileadin Jaabeksesta ollut tullut ketään leiriin kansankokoukseen,

⁹sillä kun kansasta pidettiin katselmus, ei paikalla ollut ketään Gileadin Jaabeksen asukkaista.

¹⁰Niin seurakunta lähetti sinne kaksitoistatuhatta valiomiestä ja antoi heille käskyn mennä ja surmata miekalla Gileadin Jaabeksen asukkaat, myös naiset ja lapset.

11 ”Näin teidän on tehtävä: vihkikää tuhon omaksi kaikki miehet ja kaikki naiset, jotka ovat maanneet miehen kanssa.”

12 Miehet löysivät Gileadin Jaabeksen asukkaiden joukosta neljäsataa nuorta naista, jotka olivat neitsyitä eivätkä olleet maanneet miehen kanssa. Heidät tuotiin Siilon leiriin, joka on Kanaaninmaassa.

13 Sitten koko kansa lähetti miehiä puhumaan Rimmonin kalliolla oleville benjaminilaisille ja tarjoamaan heille rauhaa.

14 Silloin benjaminilaiset palasivat takaisin, ja heille annettiin ne Gileadin Jaabeksen naiset, jotka oli jätetty eloon. Mutta naisia ei ollut heille tarpeeksi.

15 Niin kansan tuli sääli Benjaminia, koska HERRA oli murtanut aukon Israelin heimoihin.

16 Seurakunnan vanhimmat kysyivät: ”Mitä voimme tehdä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja, sillä naisethan on hävitetty Benjaminista?”

17 He sanoivat: ”Benjaminin perintöosa kuuluu eloonjääneille, ettei yhtäkään heimoa pyyhittäisi pois Israelista.

18 Mutta itse me emme voi antaa heille tyttäriämme vaimoiksi”. Israelilaiset olivat näet vannoneet valan: ”Kirottu olkoon jokainen, joka antaa vaimon benjaminilaiselle.”

19 He sanoivat: ”Kuulkaa, joka vuosi vietetään HERRAN juhlaa Siilossa. Se sijaitsee Beetelistä pohjoisen suuntaan, itäänpäin Beetelin ja Sikemin välisestä valtatiestä ja etelään Lebonasta.”

20 Vanhimmat kehottivat benjaminilaisia: ”Menkää väijymään viinitarhoihin,

21 ja kun näette Siilon tyttärien tulevan ulos karkeloimaan, rynnätkää viinitarhoista, kaapatkaa jokainen itsellenne vaimo Siilon tyttäristä ja lähtekää Benjaminin maahan.

22 Ja kun heidän isänsä tai veljensä tulevat valittamaan meille, me sanomme heille: ’Armahtakaa heitä meidän vuoksemme, sillä emme voineet saada

heille jokaiselle vaimoa sodassa. Ettehän te itse ole antaneet niitä heille, muuten olisitte nyt syyllisiä.”

²³ Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat itselleen vaimoja lukumääränsä mukaan ryöstämällä heidät karkeloivien joukosta. Sitten he palasivat perintöosalleen, rakensivat kaupungit uudelleen ja asettuivat niihin asumaan.

²⁴ Myös israelilaiset vaelsivat sieltä kukin heimonsa ja sukunsa pariin, jokainen perintöosalleen.

²⁵ Siihen aikaan ei Israelissa ollut kuningasta, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

Ruutin

Ruutin 1

¹Siihen aikaan, kun tuomarit hallitsivat Israelia, tuli maahan nälänhätä. Silloin eräs mies Juudan Beetlehemistä lähti sieltä asuakseen muukalaisena Mooabin maassa vaimonsa ja kahden poikansa kanssa.

²Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa nimi Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon, ja he olivat efratilaisia Juudan Beetlehemistä. He tulivat Mooabin maahan ja jäivät sinne.

³Sitten Noomin mies Elimelek kuoli, ja nainen jäi yksin kahden poikansa kanssa.

⁴Pojat ottivat itselleen mooabilaiset vaimot. Toisen nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut. Kun he olivat asuneet siellä noin kymmenen vuotta,

⁵kuolivat myös molemmat pojat, Mahlon ja Kiljon, ja Noomi jäi yksin jäljelle miehensä ja kahden poikansa kuoltua.

Noomi, Orpa ja Ruut

⁶Silloin Noomi nousi miniöineen palatakseen Mooabin maasta, sillä hän oli kuullut siellä, että HERRA oli pitänyt huolta kansastaan ja antanut sille leipää.

⁷Hän lähti yhdessä molempien miniöidensä kanssa paikasta, jossa oli asunut. Kun Noomi miniöineen kulki tietä palatakseen Juudan maahan,

⁸hän sanoi heille: ”Menkää, palatkaa kumpikin äitinne kotiin. HERRA osoittakoon teille laupeutta, niin kuin te olette osoittaneet vainajille ja minulle.

⁹HERRA suokoon, että saisitte kumpikin levon uuden puolison kodissa.” Sitten hän suuteli heitä, mutta he alkoivat itkeä äänekkäästi

¹⁰ja sanoivat hänelle: ”Me tulemme sinun mukanasasi kansasi luo.”

¹¹Mutta Noomi vastasi: ”Kääntykää takaisin, tyttäreni! Miksi te lähtisitte minun kanssani? Voinko minä enää synnyttää poikia miehiksi teille?

¹²Kääntykää takaisin, tyttäreni, sillä minä olen liian vanha saadakseni miehen. Vaikka ajattelisinkin, että minulla olisi vielä toivoa, ja vaikka vielä tänä yönä olisin miehen kanssa ja synnyttäisin poikia,

¹³jaksaisitteko te kuitenkaan odottaa, kunnes he kasvavat suuriksi? Pidättäytyisittekö te sen vuoksi menemästä naimisiin? Ei, tyttäreni! Olen hyvin murheellinen teidän tähtenne, sillä HERRAN käsi on ollut minua vastaan.”

¹⁴Orpa ja Ruut itkivät yhä äänekkäämmin. Sitten Orpa suuteli anoppiaan jäähyväisiksi, mutta Ruut pysyi tämän seurassa.

Noomi palaa Ruutin kanssa Beethemiin

¹⁵Noomi sanoi Ruutille: ”Katso, kälysi palaa takaisin oman kansansa ja jumalansa luo! Palaa sinäkin kälysi kanssa.”

¹⁶Mutta Ruut vastasi: ”Älä vaadi minua jättämään sinua ja lähtemään pois luotasi, sillä minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja missä sinä yövyt, siellä yövyn minäkin. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani.

¹⁷Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja tulla haudatuksi sinne. HERRA rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät.”

¹⁸Kun Noomi näki, että Ruut oli lujasti päättänyt seurata häntä, hän lakkasi puhumasta tälle asiasta.

¹⁹He jatkoivat matkaa yhdessä, kunnes tulivat Beethemiin. Heidän tultuaan Beethemiin koko kaupunki alkoi kohista heidän vuokseen, ja kaupungin naiset kysyivät: ”Onko tämä Noomi?”

²⁰Hän vastasi heille: ”Älkää kutsuko minua Noomiksi . Kutsukaa minua Maaraksi , sillä Kaikkivaltias on antanut minulle hyvin paljon katkeraa murhetta.

²¹ Yltäkylläisenä minä lähdin, mutta nyt olen tyhjin käsin, kun HERRA tuo minut takaisin. Miksi te kutsutte minua Noomiksi, vaikka HERRA on nöyryyttänyt minua ja Kaikkivaltias on tuottanut minulle onnettomuutta?”

²² Näin Noomi palasi Mooabin maasta Beetlehemiin miniänsä, mooabilaisen Ruutin, kanssa. He saapuivat sinne ohranleikkuun alussa.

Ruutin 2

Ruut poimii tähkiä Booaksen pellolla

¹ Noomilla oli miehensä Elimelekin puolelta mahtava ja rikas sukulainen, nimeltä Booas.

² Mooabilainen Ruut sanoi Noomille: ”Voisinko mennä pellolle poimimaan tähkiä jonkun jäljessä, joka olisi minulle suosiollinen?” Noomi vastasi hänelle: ”Mene, tyttäreni!”

³ Niin Ruut lähti poimimaan tähkiä eräälle pellolle elonkorjaajien jäljessä. Hän osui sattumalta peltopalstalle, joka kuului Elimelekin sukua olevalle Booakselle.

⁴ Juuri silloin Booas tuli Beetlehemistä ja sanoi elonkorjaajille: ”HERRA olkoon teidän kanssanne!” He vastasivat hänelle: ”HERRA siunatkoon sinua!”

⁵ Booas kysyi palvelijaltaan, joka oli leikkuuväen päällysmiehenä: ”Kenen tuo nuori nainen on?”

⁶ Leikkuuväen päällysmiehenä toimiva palvelija vastasi: ”Hän on se nuori mooabilaisnainen, joka tuli Noomin mukana Mooabin maasta.

⁷ Hän pyysi, että saisi poimia ja koota tähkiä lyhteiden väliltä sadonkorjaajien jäljessä. Niin hän tuli ja on ollut jalkeilla aamusta tähän saakka. Vasta äsken hän vähän istahti majassa.”

⁸ Booas sanoi Ruutille: ”Kuulehan, tyttäreni! Älä mene poimimaan toisten pelloille äläkä lähde pois täältä, vaan pysyttele täällä minun palvelijattarieni kanssa.

⁹ Pidä silmällä, millä pellolla leikataan, ja kulje elonkorjaajien jäljessä. Minä olen kieltänyt palvelijoitani koskemasta sinuun. Kun sinun tulee jano, mene astioiden luo ja juo palvelijoiden ammentamaa vettä.”

¹⁰ Silloin Ruut heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen ja sanoi hänelle: ”Miksi olet minulle suosiollinen ja osoitat minulle huomiota, vaikka minä olen muukalainen?”

¹¹ Booas vastasi hänelle: ”Minulle on kerrottu kaikki, mitä olet tehnyt anoppisi hyväksi miehesi kuoltua ja kuinka jätit isäsi, äitisi ja synnyinmaasi ja lähdit kansan luo, jota et ennen tuntenut.

¹² HERRA hyvittääköön sinulle tekosi, ja tulkoon sinulle täysi palkka HERRALTA, Israelin Jumalalta, jonka siipien alta olet tullut etsimään turvaa.”

¹³ Ruut sanoi: ”Minä olen saanut osakseni suosiosi, herrani, sillä sinä olet lohduttanut minua ja puhutellut palvelijatartasi ystävällisesti, vaikka minä en ole yhdenkään palvelijattaresi vertainen.”

Booas pitää huolta Ruutista

¹⁴ Ruoka-ajan tultua Booas sanoi Ruutille: ”Tule tänne, ota leipää syödäksesi ja kasta palasesi hapanviiniin.” Ruut istui leikkuuväen viereen, ja Booas ojensi hänelle paahdettuja jyviä. Hän söi kyllikseen, ja ruokaa jäi tähteeksikin.

¹⁵ Kun hän sitten nousi poimimaan, Booas käski palvelijoitaan sanoen: ”Antakaa hänen poimia myös lyhteiden väliltä, ettekä te saa loukata häntä.

¹⁶ Voittepa vetää lyhteistäkin tähkiä ja jättää ne hänen poimittavikseen, ettekä saa nuhdella häntä.”

¹⁷ Ruut poimi pellolla iltaan asti. Sitten hän pui, mitä oli saanut poimituksi, ja ohria tuli noin eefa-mitan verran.

¹⁸ Hän kantoi ne kaupunkiin ja näytti anopilleen, mitä oli poiminut. Ruut otti esille myös sen, mitä oli jäänyt jäljelle hänen syötyään kyllikseen, ja antoi anopilleen.

¹⁹ Tämä sanoi hänelle: ”Missä olet tänään poiminut? Missä teit työtä? Siunattu olkoon se, joka on osoittanut sinulle huomiota.” Ruut kertoi anopilleen, kenen luona hän oli työskennellyt, ja sanoi: ”Se mies, jonka luona olin tänään työssä, on nimeltään Booas.”

²⁰ Noomi sanoi miniälleen: ”Siunatkoon häntä HERRA, joka ei ole lakannut osoittamasta uskollisuuttaan eläviä ja kuolleita kohtaan.” Noomi sanoi hänelle vielä: ”Se mies on sukulaisemme ja yksi sukulunastajistamme.”

²¹ Mooabilainen Ruut sanoi: ”Mies sanoi minulle myös: ’Pysyttele minun palvelijoitteni mukana siihen asti, että he saavat leikatuksi kaiken viljan, mitä minulla on.’”

²² Noomi sanoi miniälleen Ruutille: ”Hyvä on, tyttäreni, lähde hänen palvelijattariensa mukaan, niin sinua ei loukata toisten pelloilla.”

²³ Ruut pysytteli Booaksen palvelijattarien seurassa poimien tähkiä, kunnes ohran ja vehnän leikkuu oli lopussa. Hän asui anoppinsa luona.

Ruutin 3

Noomi neuvoo Ruutia

¹ Ruutin anoppi Noomi sanoi miniälleen: ”Tyttäreni, minäpä hankin sinulle turvapaikan, että sinun kävisi hyvin.

² Kuulehan nyt! Booas, jonka palvelijattarien kanssa olit, on sukulaisemme. Tänä iltana hän viskaa ohria puimatantereella.

³ Peseydy nyt, voitele itsesi, pukeudu ja mene puimatantereele. Älä kuitenkaan anna miehen huomata itseäsi, ennen kuin hän on syönyt ja juonut.

⁴ Kun hän käy levolle, pane merkille se paikka, johon hän käy makaamaan. Mene sitten, nosta peitettä hänen jalkopäästään ja käy siihen makaamaan. Hän sanoo sinulle, mitä sinun on tehtävä.”

⁵ Ruut vastasi hänelle: ”Minä teen kaiken, mitä minulle sanot.”

Ruut vetoaa Booaksen sukulunastusoikeuteen

⁶Ruut meni alas puimatantereelle ja teki aivan niin kuin hänen anoppinsa oli häntä käsenyt.

⁷Booas söi ja joi ja tuli hyvälle mielin. Sitten hän meni maata viljakasan viereen. Ruut tuli hiljaa, nosti peitettä hänen jalkojensa kohdalta ja kävi siihen makuulle.

⁸Puoliyön aikaan mies hätkähti, hapuili ympärilleen ja havaitsi naisen makaamassa jalkopäässään.

⁹Booas kysyi: ”Kuka sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen Ruut, palvelijattaresi. Levitä viittasi palvelijattaresi yli, sillä sinä olet minun sukulunastajani.”

¹⁰Booas vastasi: ”HERRA siunatkoon sinua, tyttäreni! Sinä olet osoittanut uskollisuuttasi nyt vielä kauniimmin kuin aikaisemmin, kun et ole kulkenut nuorten miesten jäljessä, et köyhien etkä rikkaitten.

¹¹Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää! Minä teen sinulle kaiken, mitä pyydät, sillä kansani keskuudessa jokainen pitää sinua kelpo naisena.

¹²Totta on, että minä olen sukulunastaja, mutta on toinenkin sukulunastaja, joka on lähempää sukua kuin minä.

¹³Jää tähän yöksi. Jos hän huomenna lunastaa sinut, niin hyvä, lunastakoon. Jollei hän kuitenkaan halua lunastaa sinua, niin minä lunastan sinut, niin totta kuin HERRA elää. Lepää siinä aamuun asti.”

¹⁴Ruut lepäsi hänen jalkopäässään aamuun asti, mutta nousi ennen kuin kukaan saattoi vielä tuntea toistaan. Booas ajatteli: ”Kunpa kukaan ei saisi tietää, että tämä nainen on tullut puimatantereelle.”

¹⁵Hän sanoi: ”Tuo tänne viitta, joka on ylläsi, ja pitele sitä.” Ruut piteli viittaa, ja Booas mittasi siihen kuusi mittaa ohria ja pani ne hänen selkäänsä. Sitten Booas meni kaupunkiin.

¹⁶Kun Ruut tuli anoppinsa luo, tämä kysyi: ”Oletko se sinä, tyttäreni?” Ruut kertoi hänelle kaiken, mitä mies oli hänelle tehnyt.

¹⁷ Hän sanoi: ”Nämä kuusi mittaa ohria hän antoi minulle ja sanoi: ’Et saa mennä tyhjin käsin anoppisi luo.’”

¹⁸ Silloin Noomi sanoi: ”Odota, tyttäreni, kunnes saat tietää, kuinka asia ratkeaa. Se mies ei näet suo itselleen lepoa vaan saattaa asian päätökseen vielä tänä päivänä.”

Ruutin 4

Booas käyttää sukulunastusoikeuttaan

¹ Booas meni kaupungin porttiin ja istuutui sinne. Silloin sukulunastaja, josta hän oli puhunut, kulki siitä ohitse. Booas sanoi: ”Sinä siellä, poikkea tänne istumaan.” Mies poikkesi sinne ja istuutui.

² Sitten Booas haki kymmenen miestä, kaupungin vanhimpia, ja sanoi: ”Istukaa tähän.” Kun he olivat istuutuneet,

³ Booas sanoi sukulunastajalle: ”Noomi, joka on palannut Mooabin maasta, on myymässä peltopalstaa, joka kuului veljellemme Elimelekille.

⁴ Minä ajattelin ilmoittaa siitä sinulle ja pyytää, että ostaisit sen tässä istuvien ja kansani vanhimpien läsnäollessa. Jos tahdot sen lunastaa, niin lunasta. Mutta jos et tahdo lunastaa sitä, niin ilmoita minulle, jotta saan tietää sen, sillä ei ole muita sukulunastajia kuin sinä ja sinun jälkeesi minä.” Mies sanoi: ”Minä lunastan sen.”

⁵ Niin Booas sanoi: ”Sinä päivänä, jona ostat pellon Noomilta, sinä otat myös mooabilaisen Ruutin, vainajan lesken, jotta säilyttäisit vainajan nimen hänen perintöosassaan.”

⁶ Sukulunastaja sanoi: ”Sitten en voi lunastaa sitä itselleni, etten turmelisi omaa perintöosaani. Lunasta sinä itsellesi, mitä minun olisi lunastettava, sillä minä en voi sitä tehdä.”

⁷ Aikaisemmin Israelissa oli kaikkia lunastus- ja vaihtokauppoja vahvistettaessa sellainen tapa, että mies riisui kenkensä ja antoi sen toiselle. Tämä oli todistuksena kaupanteosta Israelissa.

⁸Sukulunastaja sanoi Booakselle: ”Osta sinä se itsellesi”, ja veti kengän jalastaan.

Booas ottaa Ruutin vaimokseen

⁹Silloin Booas sanoi vanhimmille ja kaikelle kansalle: ”Te olette tänään sen todistajina, että minä olen ostanut Noomilta kaiken Elimelekin, Kiljonin ja Mahlonin omaisuuden.

¹⁰Olen ostanut myös mooabilaisen Ruutin, Mahlonin lesken, vaimokseni, säilyttääkseni vainajan nimen hänen perintöosassaan. Näin vainajan nimi ei häviä hänen veljiensä keskuudesta eikä hänen kotipaikkansa alueelta. Te olette tänä päivänä tämän todistajia.”

¹¹Kaikki portilla oleva kansa ja vanhimmat sanoivat: ”Me todistamme sen. Suokoon HERRA , että vaimo, joka tulee taloosi, on kuin Raakel ja Leea, jotka rakensivat Israelin huoneen. Tee väkeviä tekoja Efratassa, ja tulkoon nimesi kuuluisaksi Beetlehemissä.

¹²Tulkoon jälkeläisistä, jotka HERRA antaa sinulle tästä nuoresta naisesta, Peretsin suvun kaltainen suku, hänen, jonka Taamar synnytti Juudalle.”

¹³Booas otti Ruutin vaimokseen ja yhtyi häneen. HERRA antoi Ruutin tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojan.

¹⁴Naiset sanoivat Noomille: ”Siunattu olkoon HERRA , joka tänä päivänä ei jättänyt sinua ilman sukulunastajaa. Hänen nimensä tulee kuuluisaksi Israelissa.

¹⁵Hän virvoittaa sinua ja huolehtii sinusta vanhuudessasi. Onhan hänet synnyttänyt miniäsi, joka rakastaa sinua ja joka on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa.”

¹⁶Niin Noomi otti lapsen syliinsä, ja hänestä tuli sen hoitaja.

¹⁷Naapurien naiset antoivat lapselle nimen ja sanoivat: ”Noomille on syntynyt poika.” He kutsuivat poikaa nimellä Oobed. Hänestä tuli Daavidin isän Iisain isä.

Peretsin sukuluettelo

¹⁸Tämä on Peretsin sukuluettelo: Peretsille syntyi Hesron,

¹⁹Hesronille Raam, Raamille Amminadab,

²⁰Amminadabille Nahson, Nahsonille Salma,

²¹Salmalle Booas, Booasille Oobed,

²²Oobedille Iisai, ja Iisaille syntyi Daavid.

1. Samuel

1. Samuel 1

TUOMARIEN KAUSI

Elkanan perhe

¹Raamataim-Soofimissa, Efraimin vuoristossa, asui eräs efraimilainen mies nimeltään Elkana. Hänen isänsä oli Jeroham, Elihun poika, Toohun pojanpoika, Suufin pojanpojanpoika.

²Elkanalla oli kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Hanna ja toisen Peninna. Peninnalla oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton.

³Elkana lähti joka vuosi kotikaupungistaan Siiloon rukoilemaan HERRAA Sebaotia ja uhraamaan hänelle. Siellä oli HERRAN pappeina kaksi Eelin poikaa, Hofni ja Piinehas.

⁴Kun tuli päivä, jona Elkana uhrasi, hän antoi vaimolleen Peninnalle ja kaikille tämän pojille ja tyttärille heidän osuutensa uhrilihasta.

⁵Hannalle hän kuitenkin antoi kaksinkertaisen osuuden, sillä hän rakasti Hannaa, vaikka HERRA oli sulkenut Hannan kohdun.

⁶Koska HERRA oli sulkenut Hannan kohdun, Peninna ärsytti ja kiusasi häntä jatkuvasti saadakseen hänet raivostumaan.

⁷Näin tapahtui joka vuosi. Aina kun Hanna meni HERRAN huoneeseen, Peninna kiusasi häntä, ja Hanna itki eikä syönyt mitään.

⁸Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: ”Hanna, miksi itket etkä syö mitään? Miksi olet noin pahoillasi? Enkö minä ole sinulle enemmän kuin kymmenen poikaa?”

Hannan rukous ja lupaus

⁹Kerran, kun he olivat syöneet ja juoneet Siilossa ja pappi Eeli istui istuimellaan HERRAN huoneen ovenpielessä, Hanna nousi

¹⁰ja rukoili HERRAA mieli murheellisena, itkien katkerasti.

¹¹Hän teki lupauksen ja sanoi: ” HERRA Sebaot, jos sinä katsot palvelijattaresi kurjuutta ja muistat minua etkä unohda palvelijatartasi, vaan annat minulle

poikalapsen, niin minä annan hänet HERRALLE koko hänen elinajakseen, eikä partaveitsi ole koskettava hänen päätään.”

¹²Kun Hanna rukoili kauan HERRAN edessä, Eeli tarkkaili hänen suutaan.

¹³Hanna näet puhui sydämessään; vain hänen huulensa liikuivat, mutta ääntä ei kuulunut. Eeli luuli hänen olevan juovuksissa

¹⁴ja sanoi hänelle: ”Kuinka kauan sinä olet siinä juovuksissa? Haihduta humalasi.”

¹⁵Hanna vastasi: ”Ei, herrani, en ole juonut viiniä enkä väkijuomaa. Minä olen murheen raskauttama nainen ja olen vuodattanut sieluni HERRAN eteen.

¹⁶Älä pidä palvelijatartasi kelvottomana naisena, sillä minä olen puhunut näin kauan huoleni ja suruni suuruuden tähden.”

¹⁷Eeli vastasi: ”Mene rauhassa. Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt.”

¹⁸Hanna sanoi: ”Salli palvelijattaresi saada suosio sinun silmissäsi.” Sitten hän meni pois ja söi, eivätkä hänen kasvonsa enää näyttäneet murheellisilta.

Samuelin syntymä

¹⁹Varhain seuraavana aamuna he nousivat ja rukoilivat HERRAA kumartuen maahan hänen edessään. Sen jälkeen he palasivat kotiinsa Raamaan. Elkana yhtyi vaimoonsa Hannaan, ja HERRA muisti Hannaa.

²⁰Jonkin ajan kuluttua Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Samuel sanoen: ” HERRALTA minä häntä pyysin.”

²¹Kun Elkana ja hänen perheensä lähtivät jälleen uhraamaan HERRALLE jokavuotista teurasuhria ja omaa lupausuhriaan,

²²Hanna ei lähtenyt vaan sanoi miehelleen: ”Kun poika on vieroitettu, minä vien hänet pyhäkköön. Hän saa tulla HERRAN kasvojen eteen ja jäädä sinne ainiaaksi.”

²³ Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: ”Tee niin kuin hyväksi näet. Pysy kotona, kunnes olet vieroittanut hänet. Antakoon HERRA sanansa toteutua.” Niin vaimo jäi kotiin ja imetti poikaansa, kunnes vieroitti hänet.

Hanna vie Samuelin Herran huoneeseen

²⁴ Vieroitettuaan Samuelin Hanna otti mukaansa hänet sekä kolme härkää, yhden eefa-mitan jauhoja ja viinileilin ja vei pojan HERRAN huoneeseen Siiloon, vaikka tämä oli vielä pieni.

²⁵ Sitten he teurastivat härän ja toivat pojan Eelin luo,

²⁶ ja Hanna sanoi: ”Oi herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se nainen, joka seisoj tässä sinun luonasi rukoillen HERRAA .

²⁷ Tätä poikaa minä rukoilin, ja HERRA antoi minulle, mitä häneltä pyysin.

²⁸ Sen tähden minä luovutan hänet HERRALLE koko hänen eliniäkseen. Olkoon hän HERRALLE annettu.” Ja Samuel rukoili siellä HERRAA .

1. Samuel 2

Hannan kiitosvirsi

¹ Hanna rukoili ja sanoi: ”Minun sydämeni riemuitsee HERRASSA , minun sarveni kohoaa korkealle HERRASSA . Minun suuni on avautunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun valmistamastasi pelastuksesta.

² Ei kukaan ole pyhä niin kuin HERRA , ei ole ketään muuta kuin sinä, eikä ole kalliota, meidän Jumalamme vertaista.

³ Älkää enää puhuko niin ylpeästi, älköön suustanne lähtekö julkeita sanoja, sillä HERRA on kaikkietävä Jumala, hänen edessään punnitaan teot.

⁴ Sankarien jouset on särjetty, kompastuneet vyöttäytyvät voimalla.

⁵ Kylläisinä olleet käyvät palvelukseen leipäpalkalla, ja nälkäiset lakkaavat näkemästä nälkää. Hedelmätön synnyttää seitsemän lasta, mutta se, jolla on monta lasta, kuihtuu.

⁶ HERRAlähetää kuoleman ja herättää eloon, hän vie alas tuonelaan ja nostaa sieltä ylös.

⁷ HERRA köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää.

⁸ Hän nostaa tomusta alhaisen, korottaa loasta köyhän asettaakseen heidät ylhäisten rinnalle. Hän antaa heidän periä kunniaistuimen. Maan pylväävät ovat HERRAN, ja hän on asettanut maanpiirin niiden päälle.

⁹ Hän varjelee hurskaittensa jalat, mutta jumalattomat vaiennetaan pimeyteen, sillä kukaan ei voita omalla voimallaan.

¹⁰ Ne, jotka riitelevät HERRAA vastaan, murskaantuvat. HERRA jylisee taivaasta heidän ylitseen, hän tuomitsee maan ääret. Hän antaa kuninkaalleen voiman ja korottaa korkealle voideltunsa sarven.”

¹¹ Sitten Elkana meni kotiinsa Raamaan, mutta poika jäi palvelemaan HERRAA pappi Eelin johdolla.

Eelin pojat

¹² Eelin pojat olivat kelvottomia miehiä eivätkä välittäneet HERRASTA

¹³ eivätkä siitä, mitä papeilla oli oikeus kansalta saada. Aina kun joku uhraisi teurasuhria, papin palvelija tuli kolmihaarainen haarukka kädessään lihan vielä kiehuessa

¹⁴ ja iski haarukan kattilaan, ruukkuun, pannuun tai pataan. Kaiken, minkä haarukka toi mukanaan, pappi otti itselleen. Näin he tekivät kaikille israelilaisille, jotka tulivat Siiloon.

¹⁵ Papin palvelija tuli jopa ennen kuin rasva oli poltettu ja sanoi miehelle, joka uhraisi: ”Anna liha papille paistettavaksi, sillä hän ei ota sinulta keitettyä lihaa vaan raakaa.”

¹⁶ Jos mies sanoi hänelle: ”Rasvahan täytyy polttaa ensin, sitten saat ottaa itsellesi, mitä haluat”, palvelija vastasi: ”Ei, vaan anna se nyt heti. Ellet anna, minä otan väkisin.”

¹⁷ Nuorten miesten synti oli HERRAN edessä hyvin suuri, koska he halveksivat HERRAN uhrilahjoja.

Samuel Siilossa

¹⁸Mutta Samuel palveli HERRAN edessä pellavakasukkaan puettuna, vaikka oli pieni poika.

¹⁹Hänen äitinsä teki joka vuosi pienen viitan ja toi sen hänelle tullessaan miehensä kanssa uhraamaan vuotuista teurasuhria.

²⁰Eeli siunasi joka kerta Elkanan ja hänen vaimonsa sanoen: ” HERRA antakoon sinulle jälkeläisen tästä vaimosta sen lapsen tilalle, jonka hän on luovuttanut HERRALLE .” Sitten he menivät kotiinsa.

²¹HERRA piti huolen Hannasta, niin että hän tuli raskaaksi ja synnytti vielä kolme poikaa ja kaksi tytärtä. Mutta Samuel-poika kasvoi HERRAN edessä.

Eeli nuhtelee poikiaan

²²Eeli oli jo hyvin vanha ja hän sai kuulla kaikesta siitä, mitä hänen poikansa tekivät israelilaisille. Hän kuuli myös sen, että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella.

²³Silloin hän sanoi pojilleen: ”Miksi te tuollaista teette? Minä saan kuulla teidän pahoista teoistanne kaikelta kansalta.

²⁴Älkää, poikani! Ei ole hyvä se huhu, jota kuulen HERRAN kansan levittävän.

²⁵Jos ihminen tekee syntiä ihmistä vastaan, voi Jumala olla hänen välittäjänään, mutta jos ihminen rikkoo HERRAA vastaan, kuka voi rukoilla hänen puolestaan?” Pojat eivät kuitenkaan totelleet isäänsä, sillä HERRA tahtoi surmata heidät.

²⁶Mutta Samuel-poika kasvoi ja oli sekä HERRALLE että ihmisille mieluinen.

Tuomion julistus Eelin suvulle

²⁷Eelin luo tuli Jumalan mies, joka sanoi hänelle: ”Näin sanoo HERRA : Enkö minä ilmestynyt sinun isäsi suvulle, kun se oli Egyptissä faraon vallassa ?

²⁸Minä valitsin heidät kaikista Israelin heimoista olemaan pappeinani, nousemaan alttarilleni, polttamaan suitsuketta ja kantamaan kasukkaa minun edessäni. Minä annoin sinun isäsi suvulle kaikki israelilaisten tuliuhrit.

²⁹ Miksi tallaatte jalkoihinne minun teurasuhrini ja ruokauhrini, jotka minä olen säättänyt asumukseeni? Miksi sinä kunnioitat poikiasi enemmän kuin minua, niin että lihotatte itseänne parhaalla osalla jokaisesta kansani Israelin uhrilahjasta?

³⁰ Sen tähden sanoo HERRA , Israelin Jumala: Minä olen tosin sanonut, että sinun sukusi ja sinun isäsi suku saavat aina vaeltaa minun edessäni. Mutta nyt HERRA sanoo: Se ei toteudu, sillä minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat, mutta ne, jotka minua halveksivat, joutuvat halveksituiksi.

³¹ Katso, tulee aika, jolloin minä murran sinun voimasi ja sinun isäsi suvun voiman, niin ettei kukaan sinun suvussasi elä vanhaksi.

³² Sinä saat nähdä minun asumukseni olevan ahdingossa, huolimatta kaikesta siitä hyvästä, mikä tulee Israelille, eikä kukaan sinun suvussasi koskaan elä vanhaksi.

³³ En minä kuitenkaan hävitä kaikkia jälkeläisiäsi alttarini luota, niin että sammuttaisin silmäsi ja näännyttäisin sielusi, mutta useimmat suvustasi kuolevat miehiksi tultuaan.

³⁴ Ja merkkinä tästä sinulle tulee olemaan se, mitä tapahtuu kahdelle pojalle, Hofnille ja Piinehaalle: he kuolevat molemmat samana päivänä.

³⁵ Mutta minä nostan itselleni uskollisen papin, joka toimii minun sydämeni ja mieleni mukaan. Hänelle minä rakennan pysyvän huoneen, ja hän vaeltaa minun voideltuni edessä koko elinaikansa.

³⁶ Jokainen suvustasi jäljelle jäänyt tulee kumartamaan häntä hopearahan ja leivän tähden ja sanomaan: 'Salli minun päästä johonkin papintehtävään, että saisin edes palan leipää syödäkseni.'"

1. Samuel 3

Herra kutsuu Samuelia

¹ Samuel-poika palveli HERRAA Eelin johdolla. HERRAN sana oli siihen aikaan harvinainen, eivätkä näyt olleet tavallisia.

²Kerran tuohon aikaan Eeli makasi vuoteellaan. Hänen silmänsä olivat alkaneet hämärtyä, eikä hän nähnyt kunnolla.

³Jumalan lamppu ei ollut vielä sammunut, ja Samuel makasi vuoteellaan HERRAN huoneessa, jossa Jumalan liitonarkku oli.

⁴Silloin HERRA kutsui Samuelia. Hän vastasi: ”Tässä olen.”

⁵Samuel juoksi Eelin luo ja sanoi: ”Tässä olen. Sinä kutsuit minua.” Mutta Eeli vastasi: ”En ole kutsunut, mene takaisin nukkumaan.” Samuel meni vuoteelleen.

⁶HERRA kutsui Samuelia uudelleen. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: ”Tässä olen, sinähän kutsuit minua.” Mutta Eeli vastasi: ”En kutsunut, poikani, mene takaisin nukkumaan.”

⁷Samuel ei vielä silloin tuntenut HERRAA , eikä HERRAN sana ollut vielä ilmestynyt hänelle.

⁸HERRA kutsui Samuelia vielä kolmannen kerran. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: ”Tässä olen. Sinä kutsuit minua.” Silloin Eeli ymmärsi, että HERRA oli kutsunut poikaa.

⁹Hän sanoi Samuelille: ”Mene nukkumaan, ja jos sinua vielä kutsutaan, sano: ”Puhu, HERRA , palvelijasi kuulee.”” Ja Samuel meni vuoteelleen.

¹⁰Sitten HERRA tuli, seisautui ja kutsui häntä kuten edellisilläkin kerroilla: ”Samuel, Samuel!” Samuel vastasi: ”Puhu, palvelijasi kuulee.”

Herran sanoma Eelille

¹¹HERRAsanoi Samuelille: ”Katso, minä teen Israelissa sellaisen teon, että joka siitä kuulee, sen molemmat korvat soivat.

¹²Sinä päivänä minä annan toteutua Eelille alusta loppuun asti kaiken, mitä olen hänen suvustaan puhunut.

¹³Minä olen ilmoittanut hänelle, että minä tuomitsen ikuisiksi ajoiksi hänen sukunsa sen rikoksen tähden, ettei hän nuhdellut poikiaan, vaikka tiesi heidän häpäisevän Jumalaa.

¹⁴ Sen tähden minä olen vannonut Eelin suvulle, ettei sen rikosta koskaan soviteta, ei teurasuhrilla eikä ruokauhrilla.”

¹⁵ Samuel makasi aamuun asti ja avasi sitten HERRAN huoneen ovet. Hän pelkäsi kertoa saamaansa näkyä Eelille.

¹⁶ Mutta Eeli kutsui Samuelia ja sanoi: ”Poikani Samuel!” Hän vastasi: ”Tässä olen.”

¹⁷ Eeli sanoi: ”Mistä asiasta hän sinulle puhui? Älä vain salaa sitä minulta. Jumala rangaiskoon sinua nyt ja vastakin, jos salaat minulta mitään siitä, mitä hän sinulle puhui.”

¹⁸ Niin Samuel kertoi hänelle kaiken salaamatta häneltä mitään. Eeli sanoi: ”Hän on HERRA . Hän tekee, mitä hyväksi näkee.”

Samuel varttuu Herran edessä

¹⁹ Samuel kasvoi, ja HERRA oli hänen kanssaan eikä antanut yhdenkään hänen sanoistaan jäädä toteutumatta .

²⁰ Näin koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu HERRAN profeetan tehtävä.

²¹ HERRA ilmestyi yhä uudestaan Siilossa ja ilmaisi siellä itsensä Samuelille sanansa kautta.

1. Samuel 4

¹ Ja Samuelin sana tuli koko Israelille.

Filistealaiset ryöstävät liitonarkun

sitten Israel lähti sotaan filistealaisia vastaan ja leiriytyi Eben-Eserin luo. Filistealaiset taas olivat leiriytyneet Afekiin,

² ja he järjestivät joukkonsa Israelia vastaan. Taistelu levisi laajalle, ja filistealaiset löivät Israelin ja surmasivat taistelukentällä noin neljätuhatta miestä.

³ Kun väki palasi leiriin, Israelin vanhimmat sanoivat: ”Miksi HERRA on tänä päivänä lyönyt meidät filistealaisten edessä?

Hakekaamme HERRAN liitonarkku Siilosta luoksemme. Tulkoon se keskellemme ja pelastakoon meidät vihollistemme käsistä.”

⁴Niin kansa lähetti miehiä Siiloon tuomaan sieltä HERRAN Sebaotin liitonarkkua, hänen, joka istuu kerubien keskellä. Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, seurasivat Jumalan liitonarkun mukana.

⁵Kun HERRAN liitonarkku saapui leiriin, koko Israel nosti suuren riemuhuudon, niin että maa raikui.

⁶Filistealaiset kuulivat riemuhuudon ja sanoivat: ”Mitä tuo suuri riemuhuuto heprealaisten leirissä merkitsee?” Saatuaan tietää, että HERRAN liitonarkku oli tullut leiriin,

⁷filistealaiset pelästyivät, sillä he ajattelivat: ”Jumala on tullut leiriin!” He sanoivat: ”Voi meitä! Tällaista ei ole milloinkaan ennen tapahtunut.

⁸Voi meitä! Kuka pelastaa meidät näiden mahtavien jumalien kädestä? Nämähän ovat juuri niitä jumalia, jotka löivät egyptiläisiä kaikenlaisilla vitsauksilla autiomaassa.

⁹Rohkaiskaa itsenne ja olkaa miehiä, filistealaiset, ettette joutuisi heprealaisten orjiksi, niin kuin he ovat olleet teidän orjianne. Olkaa miehiä ja taistelkaa.”

¹⁰Filistealaiset ryhtyivät taisteluun, ja israelilaiset kärsivät tappion ja pakenivat kukin kotiinsa. Tappio oli hyvin suuri: Israelista kaatui kolmekymmentätuhatta jalkamiestä.

¹¹Myös Jumalan liitonarkku ryöstettiin, ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, saivat surmansa.

Eelin kuolema

¹²Eräs benjaminilainen mies lähti juosten taistelukentältä ja tuli samana päivänä Siiloon, vaatteet reväistynä ja multaa päänsä päällä.

¹³Tultuaan perille hän näki Eelin istuvan portin pielessä istuimellaan tähystellen ympärilleen, sillä hänen sydämensä oli levoton Jumalan

liitonarkun tähden. Kun mies meni kaupunkiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut, koko kaupunki huusi hädissään.

¹⁴ Kuultuaan hätähuudon Eeli kysyi: ”Mitä tämä meteli on?” Niin mies riensi kertomaan asian Eelille.

¹⁵ Eeli oli jo yhdeksänkymmenenkahdeksan vuoden ikäinen. Hänen silmänsä olivat hämärtyneet, eikä hän enää voinut nähdä.

¹⁶ Mies sanoi Eelille: ”Minä tulen taistelukentältä, olen tänään paennut sieltä.” Eeli kysyi: ”Miten asiat ovat, poikani?”

¹⁷ Sanansaattaja vastasi: ”Israel on paennut filistealaisia, ja kansa on kärsinyt suuret tappiot. Myös sinun molemmat poikasi, Hofni ja Piinehas, ovat saaneet surmansa, ja Jumalan liitonarkku on ryöstetty.”

¹⁸ Kun mies mainitsi Jumalan arkun, Eeli kaatui istuimeltaan taaksepäin portinpieleen. Hänen niskansa taittui, ja hän kuoli, sillä hän oli vanha ja painava mies. Eeli oli jakanut Israelille oikeutta neljäkymmentä vuotta.

Iikavodin syntymä

¹⁹ Eelin miniä, Piinehaan vaimo, oli viimeisillään raskaana. Kun hän kuuli sanoman Jumalan liitonarkun ryöstöstä ja appensa ja miehensä kuolemasta, hän lyhyhistyi maahan. Poltot yllättivät hänet, ja hän synnytti.

²⁰ Kun hän oli kuolemaisillaan, hänen luonaan olevat naiset sanoivat: ”Älä pelkää, sillä sinä olet synnyttänyt pojan!” Mutta hän ei vastannut eikä kiinnittänyt puheisiin mitään huomiota

²¹ vaan sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia.” Ja hän nimitti pojan Iikabodiksi, koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty ja hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet.

²² Hän sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia”, koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty.

1. Samuel 5

Liitonarkku Daagonin temppelissä

¹Kun filistealaiset olivat ottaneet Jumalan liitonarkun, he veivät sen Eben-Eseristä Asdodiin.

²Sitten he veivät sen Daagonin temppeliin ja asettivat sen Daagonin patsaan rinnalle.

³Kun asdodilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli kaatunut kasvoilleen maahan HERRAN liitonarkun eteen. He ottivat Daagonin ja asettivat sen takaisin paikalleen.

⁴Mutta kun he nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli jälleen kaatunut kasvoilleen maahan HERRAN liitonarkun eteen. Daagonin pää ja molemmat kädet olivat katkenneina kynnyksellä, ja huoneessa oli jäljellä pelkkä vartalo.

⁵Tämän vuoksi Daagonin papit eikä kukaan, joka menee Daagonin temppeliin, vielä tänäkään päivänä astu sen kynnykselle Asdodissa.

Herran käsi painaa filistealaisia

⁶Mutta HERRAN käsi painoi raskaasti asdodilaisia. Hän saattoi heidät kauhun valtaan ja löi paiseita sekä Asdodin että sen ympäristön asukkaisiin.

⁷Kun Asdodin miehet näkivät, miten asiat olivat, he sanoivat: ”Israelin Jumalan liitonarkku ei saa enää jäädä meidän luoksemme, sillä hänen kätensä on ankara meitä ja meidän jumalaamme Daagonia kohtaan.”

⁸Niin he kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja kysyivät: ”Mitä me teemme Israelin Jumalan liitonarkulle?” Nämä vastasivat: ”Israelin Jumalan arkku on siirrettävä Gatiin.” Niin he siirsivät Israelin Jumalan liitonarkun sinne.

⁹Mutta kun he olivat siirtäneet sen Gatiin, HERRAN käsi sai aikaan kaupungissa hyvin suuren hämmingin. Hän löi kaupungin asukkaita sekä ylhäisiä että alhaisia, niin että heihin puhkesi paiseita.

¹⁰ Silloin Jumalan liitonarkku lähetettiin Ekroniin. Mutta kun Jumalan arkku tuli Ekroniin, ekronilaiset huusivat: ”He ovat siirtäneet Israelin Jumalan arkun meidän luoksemme surmaamaan meidät ja koko kansamme.”

¹¹ Niin he kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja sanoivat: ”Lähetäkää Israelin Jumalan arkku pois! Palatkoon se omaan paikkaansa, ettei se enää surmaisi meitä ja kansaamme.” Koko kaupungissa oli näet kuolemankauhu, koska Jumalan käsi painoi sitä hyvin raskaasti.

¹² Ne ihmiset, jotka eivät olleet kuolleet, olivat paiseiden runtelemia, ja kaupungista nousi huuto ylös taivaaseen.

1. Samuel 6

Filistealaiset palauttavat liitonarkun

¹ Kun HERRAN liitonarkku oli ollut filistealaisten maassa seitsemän kuukautta,

² filistealaiset kutsuivat papit ja tietäjät ja kysyivät heiltä: ”Mitä me teemme HERRAN arkulle? Ilmoittakaa meille, millä tavoin me lähetämme sen omaan paikkaansa.”

³ Nämä vastasivat: ”Jos lähetätte Israelin Jumalan arkun, älkää lähettäkö pelkästään sitä, vaan lähettäkää Jumalalle myös vikauhri. Silloin te paranette ja saatte tietää, miksi hänen kätensä ei käänny pois teistä.”

⁴ Filistealaiset kysyivät: ”Mikä on se vikauhri, joka meidän on annettava hänelle?” Heille vastattiin: ”Viisi kultapaisetta ja viisi kultahiirtä filistealaisten ruhtinaiden luvun mukaan, sillä sama vitsaus on kohdannut kaikkia, myös teidän ruhtinaitanne.

⁵ Tehkää siis kuvat paiseistanne, samoin hiiristä, jotka hävittävät maata, ja antakaa kunnia Israelin Jumalalle. Kenties hän silloin ottaa kätensä pois teidän päältänne sekä teidän jumalienne ja maanne päältä.

⁶ Miksi paadutatte sydämenne, niin kuin egyptiläiset ja farao tekivät? Eivätkö he, sen jälkeen kun Herra oli nöyryyttänyt heitä, päästäneet israelilaiset menemään?

⁷Tehkää siis uudet vaunut ja ottakaa kaksi imettävää lehmää, joiden niskassa ei ole ollut iestä. Valjastakaa lehmät vaunujen eteen, mutta jättäkää niiden vasikat kotiin.

⁸Ottakaa sitten HERRAN liitonarkku ja asettakaa se vaunuihin. Pankaa sen viereen lippaaseen kultaesineet, jotka annatte hänelle vikauhrina, ja lähettäkää se menemään.

⁹Katsokaa sitten arkkua: Jos se menee omaa aluettaan kohti, ylös Beet-Semekseen, niin Herra on tuottanut meille tämän suuren onnettomuuden. Mutta jos ei, niin siitä me tiedämme, ettei hänen kätensä ole koskenut meihin, vaan tämä on tapahtunut meille sattumalta.”

¹⁰Miehet tekivät niin. He ottivat kaksi imettävää lehmää ja valjastivat ne vaunujen eteen, mutta niiden vasikat he sulkiivat sisälle.

¹¹He panivat vaunuihin HERRAN liitonarkun sekä lippaan, jossa olivat kultahiiret ja paiseitten kuvat.

¹²Lehmät oikaisivat suoraan Beet-Semekseen johtavalle tielle. Ne kulkivat koko ajan samaa tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle ammuksen lakkaamatta, ja filistealaisten ruhtinaat seurasivat niitä Beet-Semeksen rajalle asti.

¹³Beet-Semeksen asukkaat olivat korjaamassa vehnää laaksossa. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät arkun ja ilahtuivat nähdessään sen.

¹⁴Vaunut tulivat beet-semesläisen Joosuan pellolle ja pysähtyivät sinne suuren kiven luo. Beet-Semeksen asukkaat hakkasivat vaunut polttopuiksi ja uhrasivat lehmät polttouhriksi HERRALLE .

¹⁵Leeviläiset olivat ottaneet alas vaunuista HERRAN liitonarkun ja sen vieressä olevan lippaan, jossa kultaesineet olivat, ja panneet ne sille suurelle kivelle. Sinä päivänä Beet-Semeksen miehet uhrasivat HERRALLE polttouhreja ja teurasuhreja.

¹⁶Kun ne viisi filistealaisten ruhtinasta olivat nähneet kaiken tämän, he palasivat samana päivänä Ekroniin.

¹⁷Kultapaiseet, jotka filistealaiset antoivat HERRALLE vikauhriksi, olivat yksi Asdodin puolesta, yksi Gazan, yksi Askelonin, yksi Gatin ja yksi Ekronin puolesta.

¹⁸Kultahiiriä oli yhtä monta kuin oli näiden viiden filistealaisruhtinaan hallitsemia kaupunkeja, varustetuista kaupungeista muurittomiin kyliin. Alue ulottui siihen suureen Aabel-kiveen asti, jolle HERRAN liitonarkku laskettiin. Kivi on vielä tänäkin päivänä beet-semesläisen Joosuan pellolla.

¹⁹Mutta Herra löi Beet-Semeksen miehiä sen tähden, että he olivat katsoneet HERRAN liitonarkkuun. Hän surmasi kansasta seitsemänkymmentä miestä. Kansa suri sitä, että HERRA oli lyönyt kansaa niin raskaasti.

²⁰Silloin Beet-Semeksen miehet sanoivat: ”Kuka voi kestää HERRAN , tämän pyhän Jumalan, edessä? Kenen luo arkku voitaisiin viedä meidän luotamme?”

²¹He lähettivät sanansaattajia Kirjat-Jearimin asukkaiden luo sanomaan: ”Filistealaiset ovat tuoneet HERRAN liitonarkun takaisin. Tulkaa ja hakekaa se luoksenne.”

1. Samuel 7

¹Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat, hakivat HERRAN liitonarkun, panivat sen mäelle Abinadabin taloon ja pyhittivät hänen poikansa Eleasarin pitämään huolta HERRAN arkusta.

Israel tekee parannuksen

²Siitä päivästä, jona arkku tuotiin Kirjat-Jearimiin, oli kulunut pitkä aika, kaksikymmentä vuotta, ja koko Israelin kansa huokaili HERRAN puoleen.

³Niin Samuel sanoi koko Israelin kansalle: ”Jos te kaikesta sydämestänne käännytte HERRAN puoleen, poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja

astartet. Valmistakaa sydämenne HERRALLE ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän vapauttaa teidät filistealaisten käsistä.”

⁴Silloin israelilaiset poistivat baalit ja astartet ja alkoivat palvella ainoastaan HERRAA .

⁵Samuel sanoi: ”Kootkaa koko Israel Mispaan, niin minä rukoilen teidän puolestanne HERRAA .”

⁶Israelilaiset kokoontuivat Mispaan. Siellä he ammensivat vettä, vuodattivat sitä HERRAN edessä ja paastosivat sen päivän ja sanoivat: ”Me olemme tehneet syntiä HERRAA vastaan.” Ja Samuel jakoi israelilaisille oikeutta Mispassa.

Filistealaisten tappio

⁷Kun filistealaiset kuulivat, että israelilaiset olivat kokoontuneet Mispaan, heidän ruhtinaansa lähtivät Israelia vastaan. Sen kuultuaan israelilaiset alkoivat pelätä filistealaisia

⁸ja sanoivat Samuelille: ”Älä lakkaa huutamasta meidän puolestamme avuksi HERRAA , meidän Jumalaamme, että hän pelastaisi meidät filistealaisten käsistä.”

⁹Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi sen kokonaisena polttouhrina HERRALLE . Samuel huusi HERRAA avuksi Israelin puolesta, ja HERRA vastasi hänelle.

¹⁰Samuelin uhratessa polttouhria filistealaiset lähestyivät israelilaisia käydäkseen taisteluun heitä vastaan. Mutta HERRA nostatti sinä päivänä kovan ukkosenjylinän filistealaisia vastaan ja saattoi heidät hämminkiin, niin että Israel voitti heidät.

¹¹Israelin miehet lähtivät Mispasta ja ajoivat filistealaisia takaa surmaten heitä Beet-Kaarin alapuolelle asti.

¹²Samuel otti kiven ja pystytti sen Mispan ja Seenin välille. Hän antoi kivelle nimen Eben-Eser ja sanoi: ”Tähän asti on HERRA meitä auttanut.”

¹³ Näin filistealaiset lannistettiin, eivätkä he enää tulleet Israelin alueelle. HERRAN käsi oli filistealaisia vastaan Samuelin koko elinajan.

¹⁴ Kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet Israelilta, palautettiin takaisin Israelille, Ekronista Gatiin saakka, ja niiden ympärillä olevat alueetkin Israel vapautti filistealaisten vallasta. Myös amorilaisten ja Israelin välillä vallitsi rauha.

Samuel tuomarina

¹⁵ Samuel toimi tuomarina Israelissa koko elämänsä ajan.

¹⁶ Hän teki joka vuosi kiertomatkan Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan ja jakoi Israelille oikeutta kaikissa näissä paikoissa.

¹⁷ Sitten hän palasi jälleen Raamaan, sillä hänen kotinsa oli siellä ja sielläkin hän jakoi oikeutta Israelille. Sinne hän myös rakensi alttarin HERRALLE .

1. Samuel 8

Israel haluaa kuninkaan

¹ Kun Samuel oli tullut vanhaksi, hän asetti poikansa Israelin tuomareiksi.

² Hänen esikoispoikansa nimi oli Jooel ja hänen toisen poikansa nimi Abia. He toimivat tuomareina Beersebassa.

³ Samuelin pojat eivät kuitenkaan vaeltaneet isänsä teitä vaan taipuivat hankkimaan väärää voittoa, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta.

⁴ Sen tähden kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin luo Raamaan

⁵ ja sanoivat hänelle: ”Sinä olet tullut vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, niin kuin kaikilla muillakin kansoilla on.”

⁶ Mutta Samuel piti pahana sitä, että he sanoivat: ”Anna meille kuningas jakamaan oikeutta.” Samuel rukoili HERRAA ,

⁷ja HERRA sanoi Samuelille: ”Kuule kansaa kaikessa, mitä he sinulle sanovat, sillä eivät he ole sinua halveksineet, vaan minut he ovat hylänneet olemasta heidän kuninkaansa.

⁸He tekevät nyt sinulle samoin kuin he ovat tehneet minulle siitä päivästä lähtien, jona minä johdatin heidät pois Egyptistä, aina tähän päivään asti: he ovat hylänneet minut ja palvelleet muita jumalia.

⁹Kuule heitä, mutta varoita heitä vakavasti ja ilmoita heille, millaiset oikeudet on kuninkaalla, joka hallitsee heitä.”

¹⁰Samuel puhui kaikki HERRAN sanat kansalle, joka oli pyytänyt häneltä kuningasta.

¹¹Hän sanoi: ”Nämä oikeudet ovat kuninkaalla, joka tulee hallitsemaan teitä: Hän ottaa poikanne ja tekee heistä vaunu- ja ratsumiehiään ja vaunujensa edellä juoksijoita.

¹²Hän tekee heistä tuhannen ja viidenkymmenen päälliköitä, kyntömiehiä ja viljanleikkaajia sekä sotatarvikkeiden ja vaunukaluston valmistajia.

¹³Hän ottaa teidän tyttärenne voiteenvalmistajiksi, keittäjiksi ja leipojiksi.

¹⁴Hän ottaa parhaat peltonne, viinitarhanne ja öljypuunne ja antaa ne palvelijoilleen.

¹⁵Hän kerää kymmenykset siemenviljastanne sekä viinitarhojenne sadosta ja antaa ne hoviherroilleen ja palvelijoilleen.

¹⁶Hän ottaa myös teidän parhaat palvelijanne, palvelijattarenne ja nuoret miehenne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä.

¹⁷Hän ottaa kymmenykset lampaistanne. Teistä tulee hänen orjiaan.

¹⁸Silloin te huudatte HERRAA kuninkaanne vuoksi, jonka olette itsellenne valinneet, mutta hän ei enää vastaa teille.”

¹⁹Mutta kansa kieltäytyi kuuntelemasta Samuelia ja sanoi: ”Ei, kuningas meillä pitää olla!

²⁰ Me tahdomme olla kaikkien muiden kansojen kaltaisia, niin että kuningas jakaa meille oikeutta, kulkee edellämme ja johtaa sotiamme.”

²¹ Kun Samuel oli kuullut kaiken, mitä kansa oli puhunut, hän ilmoitti sen HERRALLE .

²² HERRA vastasi Samuelille: ”Kuule heitä ja aseta heille kuningas.” Silloin Samuel sanoi Israelin miehille: ”Menkää kukin kaupunkiinne.”

1. Samuel 9

Saul tulee Samuelin luo

¹ Benjaminin heimossa oli mahtava mies nimeltään Kiis. Hänen isänsä oli Abiel, benjaminilaisen Serorin poika, Bekoratin pojanpoika, Afiahin pojanpojanpoika.

² Kiisillä oli poika nimeltä Saul. Hän oli nuori ja komea, eikä israelilaisten joukossa ollut häntä komeampaa miestä. Hän oli päätään pitempi muuta kansaa.

³ Kerran Saulin isältä Kiisiltä katosi aasintammoja. Hän sanoi pojalleen Saulille: ”Ota yksi palvelijoista mukaasi ja lähde etsimään aasintammoja.”

⁴ Niin Saul kulki palvelijansa kanssa Efraimin vuoriston ja Salisan maan halki, mutta he eivät löytäneet aaseja. He kulkivat Saalimin maan halki, mutta niitä ei ollut sielläkään. He jatkoivat kulkuaan benjaminilaisten maan halki löytämättä niitä sieltäkään.

⁵ Kun he tulivat Suufiin, Saul sanoi mukanaan olevalle palvelijalle: ”Tule, palataan kotiin. Muuten isäni huolestuu meidän tähtemme ja jättää mielestään aasintammat.”

⁶ Mutta palvelija sanoi hänelle: ”Kuule, tuossa kaupungissa on kunnioitettu Jumalan mies. Kaikki, mitä hän sanoo, toteutuu varmasti. Mennään sinne, kenties hän ilmoittaa meille jotakin matkastamme.”

⁷ Saul sanoi palvelijalleen: ”Jos menemme sinne, mitä viemme sille miehelle, sillä leipä on loppunut repuistamme, eikä meillä ole lahjaa vietäväksi Jumalan miehelle. Vai onko meillä mitään?”

⁸ Palvelija vastasi vielä Saulille: ”Minulla on neljännessekeli hopeaa. Minä annan sen Jumalan miehelle, että hän ilmoittaisi meille jotakin matkastamme.”

⁹ (Muinoin Israelissa sanottiin, kun mentiin kysymään neuvoa Jumalalta: ”Tulkaa, menkäämme näkijän luo.” Sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin näkijäksi.)

¹⁰ Saul sanoi palvelijalleen: ”Hyvä, puhut oikein. Tule, mennään.” Ja he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan mies oli.

¹¹ Noustessaan rinnettä ylös kaupunkiin he kohtasivat tyttöjä, jotka olivat menossa ammentamaan vettä. He kysyivät näiltä: ”Onko näkijä täällä?”

¹² Tytöt vastasivat heille: ”Kyllä hän on, tuolla edessäpäin. Pitäkää kiirettä, sillä hän on tänään tullut kaupunkiin, koska kansa viettää teurasuhrijuhlaa uhrikukkulalla.

¹³ Kun menette kaupunkiin, voitte tavata hänet ennen kuin hän lähtee uhrikukkulalle aterioimaan. Kansa ei näet aterioi ennen kuin hän tulee ja siunaa uhrin. Vasta sen jälkeen kutsuvieraat aterioivat. Menkää siis sinne, sillä nyt te löydätte hänet.”

¹⁴ He lähtivät ylös kaupunkiin. Kun he olivat saapumassa sinne, Samuel tuli heitä vastaan, sillä hän oli menossa uhrikukkulalle.

¹⁵ Mutta jo päivää aikaisemmin HERRA oli ilmoittanut Samuelille Saulin tulon ja sanonut:

¹⁶ ”Huomenna tähän aikaan minä lähetän luoksesi miehen Benjaminin maasta. Voitele hänet kansani Israelin ruhtinaaksi. Hän pelastaa kansani filistealaisten vallasta, sillä minä olen katsonut kansani puoleen, koska sen huuto on tullut eteeni.”

¹⁷Kun Samuel näki Saulin, HERRA ilmoitti hänelle: ”Katso, tässä on mies, josta minä puhuin sinulle. Hän on hallitseva minun kansaani.”

¹⁸Saul lähestyi Samuelia porttiholvissa ja sanoi: ”Voisitko sanoa minulle, missä on näkijän talo?”

¹⁹Samuel vastasi Saulille: ”Minä olen näkijä. Mene edelläni uhrikukkulalle, niin saatte syödä tänään minun kanssani. Aamulla minä päästän sinut lähtemään ja ilmoitan sinulle vastauksen kaikkeen, mitä sinulla on sydämelläsi.

²⁰Älä enää ole huolissasi aasintammoista, jotka ovat olleet sinulta kateissa kolme päivää, sillä ne ovat löytyneet. Sitä paitsi kenelle kuuluu kaikki, mikä on kallisarvoisinta Israelissa, ellei sinulle ja isäsi koko perheelle?”

²¹Mutta Saul vastasi: ”Minähän olen benjaminilainen, tulen heimosta, joka on Israelin pienimpiä. Ja eikö minun sukuni ole vähäisin kaikista Benjaminin heimon suvuista? Miksi siis puhut minulle näin?”

²²Samuel otti mukaansa Saulin ja hänen palvelijansa, vei heidät ruokailuhuoneeseen ja antoi heille kunniapaikan kutsuvieraiden joukossa, joita oli noin kolmekymmentä miestä.

²³Sitten Samuel sanoi keittäjälle: ”Tuo tänne se lihapala, jonka minä annoin sinulle ja jonka pyysin panemaan syrjään.”

²⁴Niin keittäjä otti reiden ja kaiken, mitä siihen kuului, ja pani ne Saulin eteen. Samuel sanoi: ”Katso, tässä on se, mikä on varattu sinua varten. Ota se ja syö, sillä se säästettiin sinulle juuri tähän juhlaan, johon olen kutsunut kansan.” Niin Saul aterioi Samuelin kanssa sinä päivänä.

²⁵Kun he palasivat uhrikukkulalta alas kaupunkiin, Samuel keskusteli Saulin kanssa kattotasanteella.

²⁶He nousivat varhain, ja aamun sarastaessa Samuel kutsui Saulia alas katolta sanoen: ”Nouse, minä lähden saattamaan sinua.” Niin Saul nousi, ja hän ja Samuel menivät yhdessä ulos.

²⁷Kun he tulivat alas kaupungin laitaan, Samuel sanoi Saulille: ”Sano palvelijalle, että hän menee meidän edellämme.” Palvelijan mentyä Samuel sanoi Saulille: ”Pysähdy sinä hetkeksi tähän, niin minä ilmoitan sinulle Jumalan sanan.”

1. Samuel 10

Samuel voitelee Saulin kuninkaaksi

¹Samuel otti öljyastian, vuodatti Saulin päähän öljyä, suuteli häntä ja sanoi: ” HERRA on voidellut sinut perintöosansa ruhtinaaksi!

²Kun nyt lähdet luotani, kohtaat kaksi miestä Raakelin haudan luona Selsahissa, Benjaminin rajalla. He sanovat sinulle: ’Aasintammat, joita olet lähtenyt etsimään, ovat löytäneet, ja isäsi on jo heittänyt ne mielestään, mutta hän on huolissaan teidän tähtenne ja kyselee: Mitä voisin tehdä poikani hyväksi?’

³Kun menet siitä eteenpäin ja tulet Taaborin tammelle, sinua vastaan tulee kolme miestä, jotka ovat menossa Jumalan eteen Beeteliin. Yksi kantaa kolmea kiliä, toinen kolmea leipää ja kolmas viinileiliä.

⁴He tervehtivät sinua ja antavat sinulle kaksi leipää. Ota ne vastaan.

⁵Sen jälkeen tulet Jumalan Gebaan, jossa on filistealaisten vartiosto. Tullessasi kaupunkiin kohtaat joukon profeettoja, jotka tulevat alas uhrikukkulalta. Heidän edellään soitetaan harppua, rumpua, huilua ja lyyraa, ja he profetoivat.

⁶HERRANHenki tulee sinun yllesi, ja sinä muutut toiseksi mieheksi ja profetoit heidän kanssaan.

⁷Kun nämä merkit käyvät kohdallasi toteen, niin tee, mitä tehtäväksesi tulee, sillä Jumala on sinun kanssasi.

⁸Mene sitten minun edelläni alas Gilgaliin. Minä tulen sinne luoksesi uhraamaan polttouhreja ja yhteysuhreja. Odota seitsemän päivää, kunnes tulen luoksesi ja ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä.”

Jumala muuttaa Saulin sydämen

⁹Kun Saul kääntyi lähteäkseen Samuelin luota, Jumala muutti hänen sydämensä, ja kaikki nämä merkit kävivät sinä päivänä toteen.

¹⁰Kun he saapuivat kukkulalle, he näkivät joukon profeettoja tulevan heitä vastaan. Silloin Jumalan Henki tuli Saulin ylle, ja hän profetoi heidän keskellään.

¹¹Kun kaikki, jotka tunsivat hänet ennestään, näkivät hänen profetoivan profeettojen joukossa, he sanoivat toisilleen: ”Mikä Kiisin pojalle on tullut? Onko Saulkin profeettojen joukossa?”

¹²Eräs heistä sanoi vielä: ”Entä kuka on heidän isänsä?” Näin sai alkunsa sananlasku: ”Onko Saulkin yksi profetoista?”

¹³Lakattuaan profetoimasta Saul meni uhrikukkulalle.

¹⁴Saulin setä kysyi häneltä ja hänen palvelijaltaan: ”Missä olette kuljeskelleet?” Hän vastasi: ”Aasintammoja etsimässä, mutta kun emme nähneet niitä missään, menimme Samuelin luo.”

¹⁵Saulin setä sanoi: ”Kerrohan minulle, mitä Samuel teille sanoi.”

¹⁶Saul vastasi sedälleen: ”Hän vain ilmoitti meille aasintammojen löytyneen.” Mutta mitä Samuel oli sanonut kuninkuudesta, sitä hän ei sedälleen kertonut.

Saul julistetaan kuninkaaksi

¹⁷Sitten Samuel kutsui kansan koolle HERRAN eteen Mispaan

¹⁸ja sanoi israelilaisille: ”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: ’Minä johdatin Israelin Egyptistä ja vapautin teidät egyptiläisten vallasta sekä kaikkien niiden valtakuntien vallasta, jotka teitä sortivat.’

¹⁹Nyt te olette kuitenkin pitäneet halpana Jumalaanne, joka on auttanut teidät kaikista onnettomuuksista ja ahdingoista, ja olette sanoneet hänelle: ’Aseta meille kuningas.’ Tulkaa siis HERRAN eteen heimoittain ja suvuittain.”

²⁰Samuel antoi kaikkien Israelin heimojen astua esiin, ja arpa osui Benjaminin heimolle.

²¹ Sitten hän antoi Benjaminin heimon astua esiin suvuittain, ja arpa osui Matrin suvulle. Sen jälkeen arpa osui Sauliin, Kiisin poikaan. Mutta kun häntä etsittiin, ei häntä löydetty.

²² Israelilaiset kysyivät vielä HERRALTA: ”Onko se mies tullut tänne?” HERRA vastasi: ”Hän on piiloutunut kuormastoon.”

²³ He juoksivat hakemaan hänet sieltä, ja kun hän asettui seisomaan kansan keskelle, hän oli päätään pitempi kaikkia muita.

²⁴ Samuel sanoi kansalle: ”Oletteko nähneet, kenet HERRA on valinnut? Hänen vertaistaan ei ole koko kansan joukossa.” Silloin kaikki kansa huusi riemuiten: ”Eläköön kuningas!”

²⁵ Sitten Samuel puhui kansalle kuninkuutta koskevista säädöksistä, kirjoitti ne kirjaan ja asetti sen HERRAN eteen. Sen jälkeen Samuel päästi koko kansan menemään, jokaisen kotiinsa.

²⁶ Myös Saul meni kotiinsa Giberaan, ja hänen kanssaan lähtivät ne soturit, joiden sydämiä Jumala oli koskettanut.

²⁷ Mutta keltottomat miehet sanoivat: ”Miten tämä muka pelastaisi meidät?” He halveksivat Saulia eivätkä tuoneet hänelle lahjoja, mutta Saul ei välittänyt heistä vähääkään.

1. Samuel 11

Saul voittaa ammonilaiset

¹ Ammonilainen Naahas lähti piirittämään Gileadin Jaabesta. Silloin kaikki Jaabeksen miehet sanoivat Naahakselle: ”Tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua.”

² Ammonilainen Naahas vastasi heille: ”Minä teen liiton teidän kanssanne sillä ehdolla, että saan puhkaista jokaiselta teistä oikean silmän ja siten häväistä koko Israelin.”

³ Jaabeksen vanhimmat sanoivat hänelle: ”Jätä meidät rauhaan seitsemäksi päiväksi, niin lähetämme sanansaattajia kaikkialle Israelin alueelle. Ellei kukaan auta meitä, me antaudumme sinulle.”

⁴ Kun sanansaattajat tulivat Saulin Giberaan ja puhuivat asiasta kansalle, kaikki puhkesivat äänekkääseen itkuun.

⁵ Juuri silloin Saul tuli pellolta härkien jäljessä ja kysyi: ”Mikä kansalla on, kun kaikki itkevät?” Hänelle kerrottiin Jaabeksen miesten asiasta.

⁶ Kun Saul kuuli tämän, Jumalan Henki tuli hänen päälleen ja hänessä syttyi viha.

⁷ Hän otti härkäparin, paloitteli härät ja lähetti kappaleet kaikkialle Israelin alueelle sanansaattajien mukana ja käski sanoa: ”Näin tehdään jokaisen härille, joka ei lähde seuraamaan Saulia ja Samuelia.” Silloin HERRAN pelko valtasi kansan, ja kaikki lähtivät liikkeelle yhtenä miehenä.

⁸ Kun hän katsasti heidät Besekissä, oli israelilaisia kolmesataatuhatta ja Juudan miehiä kolmekymmentätuhatta.

⁹ He sanoivat sinne tulleille sanansaattajille: ”Ilmoittakaa tämä Gileadin Jaabeksen miehille: ’Teille tulee pelastus huomenna, kun aurinko on polttavimmillaan’.” Kun sanansaattajat menivät ja kertoivat tämän Jaabeksen miehille, nämä ilahtuivat.

¹⁰ Jaabeksen miehet sanoivat ammonilaisille: ”Huomenna me tulemme luoksenne, ja te saatte tehdä meille, mitä hyväksi näette.”

¹¹ Seuraavana päivänä Saul jakoi kansan kolmeen joukkoon. He tunkeutuivat ammonilaisten leiriin aamuvartion aikaan ja surmasivat heitä, kunnes päivä oli kuumimmillaan. Jäljelle jääneet ammonilaiset hajaantuivat, niin ettei heistä edes kahta jäänyt yhteen.

Saulin kuninkuus vahvistetaan Gilgalissa

¹² Silloin kansa sanoi Samuelille: ”Keitä olivat ne, jotka sanoivat: ’Saulistako tulisi meidän kuninkaamme?’ Luovuttakaa ne miehet, niin surmaamme heidät.”

¹³Mutta Saul sanoi: ”Tänä päivänä ei surmata ketään, sillä HERRA on tänään antanut pelastuksen Israelille.”

¹⁴Samuel sanoi kansalle: ”Tulkaa, menkäämme Gilgaliin ja uudistakaamme siellä kuninkuus.”

¹⁵Niin koko kansa meni Gilgaliin ja teki siellä HERRAN edessä Saulista kuninkaan. He uhrasivat yhteysuhreja HERRAN edessä, ja Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat siellä suuresti.

1. Samuel 12

Samuelin jäähyväispuhe kansalle

¹Samuel sanoi koko Israelille: ”Katsokaa, minä olen kuunnellut teitä kaikessa, mitä olette minulle puhuneet, ja olen asettanut teille kuninkaan.

²Tässä on nyt kuningas, joka kulkee teidän edellänne, kun minä olen tullut vanhaksi ja harmaaksi – ovathan minun poikanikin jo teidän joukossanne. Minä olen johtanut teitä nuoruudestani alkaen tähän päivään asti.

³Tässä minä olen. Vastatkaa minulle HERRAN ja hänen voideltunsa edessä: Kenen härän tai aasin olen ottanut, kenelle olen tehnyt vääryyttä tai ketä olen sortanut? Keneltä olen ottanut lahjuksia ummistaakseni silmäni hänen hyväkseen? Minä korvaan sen teille.”

⁴He vastasivat: ”Et ole tehnyt meille vääryyttä, et sortanut etkä ole keneltäkään ottanut mitään.”

⁵Silloin hän sanoi heille: ” HERRA todistaa teitä vastaan, ja hänen voideltunsa todistaa tänä päivänä, että minun kädestäni ette ole löytäneet vääryydellä hankittua.” Kansa vastasi: ”Herra on todistajana.”

⁶Samuel sanoi kansalle: ”Todistajana on HERRA , joka asetti tehtävään Mooseksen ja Aaronin ja johdatti teidän isänne Egyptin maasta.

⁷Astukaa nyt esiin, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne HERRAN edessä kaikkien HERRAN vanhurskaiden tekojen tähden, jotka hän on tehnyt teille ja teidän isillenne.

⁸Kun Jaakobin suku oli mennyt Egyptiin ja teidän isänne huusivat HERRAA avukseen, HERRA lähetti Mooseksen ja Aaronin. He toivat isänne pois Egyptistä ja asuttivat heidät tähän paikkaan.

⁹Mutta kun isänne unohtivat HERRAN, Jumalansa, hän luovutti heidät Haasorin sotapäällikön Siiseran käsiin, filistealaisten käsiin ja Mooabin kuninkaan käsiin, ja nämä sotivat heitä vastaan.

¹⁰Silloin he huusivat HERRAA avukseen ja sanoivat: 'Me olemme tehneet syntiä, kun hylkäsimme HERRAN ja palvelimme baaleja ja astarteja. Mutta vapauta nyt meidät vihollistemme vallasta, niin me palvelemme sinua.'

¹¹Silloin HERRA lähetti Jerubbaalin, Bedanin, Jeftan ja Samuelin ja vapautti teidät ympärillä asuvien vihollistenne vallasta, ja te asuite jälleen turvassa.

¹²Mutta kun te näitte Naahaksen, ammonilaisten kuninkaan, hyökkäävän teitä vastaan, te sanoitte minulle: 'Ei, kuningas hallitkoon meitä', vaikka HERRA, teidän Jumalanne, on kuninkaanne.

¹³Tässä on nyt kuningas, jonka te valitsitte ja jota anoitte. Katsokaa, HERRA on antanut teille kuninkaan.

¹⁴Jos te pelkäätte HERRAA, palvelette häntä, kuuntelette hänen ääntään ettekä kapinoi hänen käskyjään vastaan, te olette HERRAN, Jumalanne, seuraajia, sekä te että kuningas, joka teitä hallitsee.

¹⁵Mutta jollette kuuntele HERRAN ääntä, vaan kapinoitte HERRAN käskyjä vastaan, HERRAN käsi on oleva teitä vastaan, niin kuin se oli teidän isänne vastaan.

¹⁶Seisokaa vielä aloillanne ja katsokaa tätä ihmeellistä asiaa, jonka HERRA tekee teidän nähtenne.

¹⁷Eikö nyt ole vehnänkorjuun aika? Kuitenkin, kun minä huudan HERRAA, hän antaa tulla ukkosenjylinän ja sateen, että tietäisitte ja näkisitte, kuinka suuri on teidän pahuutenne HERRAN silmissä, kun anoitte itsellenne kuningasta."

¹⁸Sitten Samuel huusi HERRAA , ja HERRA antoi sinä päivänä tulla ukkosenjylinän ja sateen. Silloin koko kansa pelkäsi suuresti HERRAA ja Samuelia,

¹⁹ja he sanoivat Samuelille: ”Rukoile palvelijoittesi puolesta HERRAA , Jumalaasi, ettemme kuolisi, sillä me olemme tehneet kaikkien syntiemme lisäksi senkin pahan teon, että anoimme itsellemme kuningasta.”

²⁰Samuel sanoi kansalle: ”Älkää pelätkö. Te tosin olette tehneet kaiken tämän pahan, mutta älkää kuitenkaan kääntykö pois seuraamasta HERRAA vaan palvelkaa HERRAA kaikesta sydämestänne.

²¹Älkää siis kääntykö seuraamaan turhia jumalia, joista ei ole hyötyä ja jotka eivät pelasta, sillä ne ovat tyhjänpäiväisiä.

²²Suuren nimensä tähden HERRA ei hylkää kansaansa, sillä HERRA on tahtonut tehdä teistä oman kansansa.

²³Pois se minusta, että tekisin syntiä HERRAA vastaan ja lakkaisin rukoilemasta teidän puolestanne ja opettamasta teille hyvää ja oikeaa tietä.

²⁴Pelätkää vain HERRAA ja palvelkaa häntä uskollisesti koko sydämestänne. Näettehän, kuinka suuria tekoja hän on teille tehnyt.

²⁵Mutta jos teette paha, te tuhoudutte, sekä te itse että teidän kuninkaanne.”

1. Samuel 13

Saul Israelin kuninkaana Sota syttyy filistealaisia vastaan

¹Saul oli ollut vuoden kuninkaana. Toisena hallitusvuotenaan

²hän valitsi itselleen Israelista kolmetuhatta miestä. Näistä kaksituhatta oli Saulin kanssa Mikmaassa ja Beetelin vuoristossa ja tuhat Joonatanin kanssa Benjaminin Gibeassa. Muun väen Saul lähetti koteihinsa.

³ Joonatan löi Gebassa olevan filistealaisten vartioston, ja filistealaiset saivat kuulla siitä. Silloin Saul puhallutti soofar-torveen kaikkialla maassa ja käski sanoa: ”Kuulkoot heprealaiset tämän!”

⁴ Koko Israel kuuli sanoman siitä, että Saul oli lyönyt filistealaisten vartioston ja että Israel oli joutunut filistealaisten vihoihin. Niin kansa kutsuttiin koolle Gilgaliin seuraamaan Saulia.

⁵ Filistealaiset kokoontuivat sotimaan Israelia vastaan. Heillä oli kolmekymmentätuhatta sotavaunua, kuusituhatta ratsumiestä sekä jalkaväkeä niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. Nämä tulivat ja leiriytyivät Mikmaaseen, vastapäätä Beet-Aavenia.

⁶ Kun Israelin miehet näkivät joutuneensa hätään ja kansaa ahdistettiin, he piiloutuivat luoliin, tiheikköihin, kallionrotkoihin, hautaluoliin ja kuoppiin.

⁷ Heprealaisia meni myös Jordanin yli Gaadiin ja Gileadin maahan. Mutta Saul oli vielä Gilgalissa, ja koko sotaväki seurasi häntä peloissaan.

Saulin tottelemattomuus

⁸ Kun Saul oli odottanut Samuelin määräämän ajan, seitsemän päivää, eikä Samuel tullutkaan Gilgaliin, kansa alkoi hajaantua hänen luotaan.

⁹ Silloin Saul sanoi: ”Tuokaa minulle polttouhri ja yhteysuhri.” Niin hän uhraisi polttouhrin.

¹⁰ Mutta juuri kun hän oli saanut polttouhrin uhratuksi, Samuel tuli. Saul meni Samuelia vastaan tervehtimään häntä,

¹¹ mutta Samuel kysyi: ”Mitä olet tehnyt?” Saul vastasi: ”Kun näin, että kansa alkoi hajaantua luotani etkä sinä tullut määrääaikana, vaikka filistealaiset olivat kokoontuneet Mikmaaseen,

¹² minä ajattelin: nyt filistealaiset hyökkäävät minua vastaan alas Gilgaliin, enkä minä ole etsinyt HERRAN kasvoja. Silloin minä rohkaistuin uhraamaan polttouhrin.”

¹³ Samuel sanoi Saulille: ”Sinä olet tehnyt tyhmästi. Et ole noudattanut HERRAN, Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle.

Muuten HERRA olisi vahvistanut sinun kuninkuutesi Israelissa ikuisiksi ajoiksi.

¹⁴ Mutta nyt sinun kuninkuutesi ei ole pysyvä. HERRA on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen, ja hänet HERRA on määrännyt kansansa ruhtinaaksi, koska sinä et noudattanut käskyä, jonka HERRA sinulle antoi.”

¹⁵ Sitten Samuel lähti Gilgalista ja meni Benjaminin Giberaan.

Valmistautuminen sotaan

Saul tarkasti luonaan olevan väen, ja sitä oli noin kuusisataa miestä.

¹⁶ Saul, hänen poikansa Joonatan sekä väki, joka oli heidän kanssaan, olivat Benjaminin Gebassa. Filistealaiset taas olivat leiriytyneinä Mikmaassa.

¹⁷ Filistealaisten leiristä lähti kolme joukkoa ryöstöretkelle. Yksi joukko kääntyi Ofran tielle Suualin maahan päin,

¹⁸ yksi kääntyi Beet-Hooronin tielle ja yksi tielle, joka vie autiomaahan päin, Seboimin laakson yli kohoavalle alueelle.

¹⁹ Koko Israelin maassa ei ollut yhtään seppää, sillä filistealaiset pelkäsivät, että heprealaiset tekisivät miekkoja tai keihäitä.

²⁰ Siksi israelilaisten oli mentävä alas filistealaisten luo teroituttamaan auransa terää, lapiotaan, kirvestään ja kuokkaansa.

²¹ Auranterän, lapion, kolmipiikkisen hangon ja kirveen teroittaminen sekä häränpistimen oikaiseminen maksoi kaksi kolmannessekeliä .

²² Niinpä taistelupäivänä ei kellään muulla siitä väestä, joka oli Saulin ja Joonatanin kanssa, ollut kädessään miekkaa eikä keihästä. Ainoastaan Saulilla ja hänen pojallaan Joonatanilla oli.

²³ Filistealaisten vartiosto lähti Mikmaasin solaan.

1. Samuel 14

Joonatanin sankariteko

¹Eräänä päivänä Saulin poika Joonatan sanoi nuorukaiselle, joka kantoi hänen aseitaan: ”Tule, mennään filistealaisten vartioston luo, joka on tuolla vastapäätä.” Mutta isälleen hän ei kertonut asiasta mitään.

²Saul istui silloin granaattiomenapuun juurella Migronissa Gibeon laitamalla, ja hänen kanssaan oli väkeä noin kuusisataa miestä.

³Kasukankantajana oli Ahia, Iikabodin veljen Ahitubin poika. Ahitub oli Piinehaan, Eelin pojan, poika – Eelin, joka oli ollut HERRAN pappina Siilossa. Mutta kansa ei tiennyt, että Joonatan oli lähtenyt.

⁴Kummallakin puolella solatietä, jota pitkin Joonatan koetti lähestyä filistealaisten vartiostoa, oli jyrkkä kallionkieleke; toisen nimi oli Booses ja toisen Sennee.

⁵Toinen kallionkieleke kohosi kuin pylväs pohjoisen puolella Mikmaaseen päin, toinen etelän puolella Gebaan päin.

⁶Joonatan sanoi nuorukaiselle, joka kantoi hänen aseitaan: ”Tule, mennään noiden ympärileikkaamattomien vartioston luo. Ehkä HERRA tekee jotakin meidän puolestamme, sillä mikään ei estä HERRAA antamasta voittoa yhtä hyvin harvojen kuin monien kautta.”

⁷Aseenkantaja vastasi hänelle: ”Tee kaikki, mitä mielessäsi on. Lähde, minä olen kanssasi, mitä teetkin.”

⁸Joonatan sanoi: ”Katso noita miehiä! Me menemme heidän lähelleen ja näyttäydymme heille.

⁹Jos he sanovat meille: ’Olkaa aloillanne, kunnes tulemme luoksenne’, niin me seisomme paikallamme emmekä nouse heidän luokseen.

¹⁰Mutta jos he sanovat: ’Nouskaa tänne luoksemme’, silloin me nousemme, sillä se on meille merkki siitä, että HERRA on antanut heidät meidän käsiimme.”

¹¹ Sitten he molemmat näyttäytyivät filistealaisten vartiostolle, ja filistealaiset sanoivat: ”Katsokaa, heprealaiset tulevat esiin koloistaan, joihin ovat piiloutuneet.”

¹² Vartioston miehet kutsuivat Joonatania ja hänen aseenkantajaansa ja sanoivat: ”Nouskaa tänne meidän luoksemme, niin me kerromme teille jotakin.” Silloin Joonatan sanoi aseenkantajalleen: ”Nouse perässäni, sillä HERRA on antanut heidät Israelin käsiin.”

¹³ Joonatan kiipesi käsin ja jaloin ylöspäin aseenkantaja perässään. Filistealaiset kaatuivat Joonatanin edessä, ja aseenkantaja, joka tuli hänen jäljessään, surmasi heidät.

¹⁴ Tässä ensimmäisessä iskussaan Joonatan ja hänen aseenkantajansa surmasivat parisenkymmentä miestä noin puolen auranalan suuruisella maa-alueella.

¹⁵ Silloin syntyi kauhu filistealaisten leirissä ja sen ulkopuolella, koko sotaväessä. Myös vartiosto ja ryöstelemässä olevat osastot joutuivat kauhun valtaan. Maa järisi, ja syntyi Jumalan lähettämä kauhu.

Filistealaiset voitetaan

¹⁶ Saulin tähytäjät Benjaminin Gebassa huomasivat väkijoukon hajaantuvan ja menevän sinne tänne.

¹⁷ Silloin Saul sanoi väelle, joka oli hänen kanssaan: ”Pitäkää tarkastus ja katsokaa, kuka on poistunut joukostamme.” Kun tarkastus pidettiin, huomattiin, etteivät Joonatan ja hänen aseenkantajansa olleet läsnä.

¹⁸ Saul sanoi Ahialle: ”Tuo tänne Jumalan arkku.” Jumalan liitonarkku oli näet silloin israelilaisten hallussa.

¹⁹ Mutta kun meteli filistealaisten leirissä kävi yhä kovemmaksi Saulin vielä puhuessa papille, Saul sanoi hänelle: ”Jätä se sikseen.”

²⁰ Sitten Saul ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, kokoontuivat ja lähtivät taistelutantereelle. He näkivät, että vihollisten miekat olivat toinen toistaan vastaan ja että vallitsi mitä suurin hämminki.

²¹Myös ne heprealaiset, jotka vanhastaan olivat eläneet filistealaisten parissa ja jotka olivat tulleet heidän kanssaan leiriin sen ympäristöstä, menivät Saulin ja Joonatanin mukana olevien israelilaisten puolelle.

²²Kuultuaan filistealaisten pakenemisesta lähtivät myös Efraimin vuoristoon piiloutuneet Israelin miehet mukaan taisteluun ja filistealaisten takaa-ajoon.

²³Näin HERRA pelasti sinä päivänä Israelin, ja taistelu laajeni ohi Beet-Aavenin.

Joonatan rikkoo tietämättään Saulin valan

²⁴Israelin miehet olivat sinä päivänä hyvin uupuneita, sillä Saul oli vannottanut kansaa ja sanonut: ”Kirottu olkoon se mies, joka syö mitään ennen iltaa, ennen kuin minä olen kostanut vihollisilleni.” Eivätkä he syöneet mitään.

²⁵Sitten he tulivat metsään, ja maassa oli hunajaa.

²⁶Kun kansa tuli hunajakennojen luo, se näki, että niistä valui hunajaa, mutta kukaan ei vienyt sitä kädellään suuhunsa, sillä kansa pelkäsi valaa.

²⁷Mutta Joonatan ei ollut kuulemassa, kun hänen isänsä vannotti kansaa. Niinpä hän ojensi kädessään olevan sauvan, pisti sen kärjen hunajakennoon ja pani hunajaa kädellään suuhunsa. Silloin hänen silmänsä kirkastuivat.

²⁸Eräs mies kansasta sanoi: ”Sinun isäsi vannotti väkeä ja sanoi: ’Kirottu olkoon se mies, joka tänä päivänä syö mitään.’ Sen vuoksi väki on näljännyksissä.”

²⁹Joonatan vastasi: ”Isäni on saattanut maan onnettomuuteen. Katsokaa, kuinka minun silmäni kirkastuivat, kun vähän maistoin tätä hunajaa.

³⁰Jos myös väki olisi tänä päivänä saanut syödä vihollisilta ottamaansa saalista, niin eikö filistealaisten tappio olisi ollut paljon suurempi?”

³¹Israelilaiset löivät sinä päivänä filistealaiset Mikmaan ja Aijalonin välillä. Väki oli kovin näljännyksissä

³² ja syöksi sen vuoksi saaliin kimppuun. Se otti lampaita, nautoja ja vasikoita, teurasti niitä maassa ja söi lihaa, jossa oli vielä veri.

³³ Mutta Saulille kerrottiin: ”Katso, väki tekee syntiä HERRAA vastaan, kun se syö lihaa, jossa on vielä veri.” Saul sanoi: ”Te olette menetelleet uskottomasti. Vierittäkää nyt tänne minun eteeni suuri kivi.”

³⁴ Saul sanoi vielä: ”Hajaantukaa kansan sekaan ja sanokaa heille: ”Tuokaa kukin härkänne ja lampaanne tänne, teurastakaa ne täällä ja sitten syökää. Älkää tehkö syntiä HERRAA vastaan syömällä verta.” Niin jokainen toi itse härkänsä yöllä ja teurasti sen siellä.

³⁵ Sitten Saul rakensi alttarin HERRALLE . Se oli ensimmäinen alttari, jonka hän HERRALLE rakensi.

Kansa pelastaa Joonatanin

³⁶ Saul sanoi: ”Ajakaamme filistealaisia takaa yöllä ja ryöstäkäämme heitä aamun valkenemiseen asti. Älkäämme jättäkö heistä jäljelle ainoakaan.” He vastasivat: ”Tee kaikki, mitä hyväksi näet.” Mutta pappi sanoi: ”Ensin meidän tulee lähestyä tässä paikassa Jumalaa.”

³⁷ Niin Saul kysyi Jumalalta: ”Ajanko minä filistealaisia takaa? Annatko sinä heidät Israelin käsiin?” Mutta Jumala ei vastannut Saulille sinä päivänä.

³⁸ Silloin Saul sanoi: ”Kaikki kansan päämiehet, tulkaa tänne, että saatte tietää ja nähdä, mikä synti on tähän syynä.

³⁹ Niin totta kuin HERRA , Israelin pelastaja, elää: vaikka syy olisi poikani Joonatanin, on hänen kuoltava.” Mutta kukaan kansasta ei vastannut hänelle.

⁴⁰ Hän sanoi koko Israelille: ”Olkaa te toisella puolella, minä ja poikani Joonatan olemme toisella puolella.” Kansa vastasi Saulille: ”Tee kuten hyväksi näet.”

⁴¹ Saul sanoi HERRALLE , Israelin Jumalalle: ”Anna oikea arpa.” Niin arpa osui Joonataniin ja Sauliin, ja kansa pääsi vapaaksi.

⁴²Saul sanoi: ”Heittäkää arpaa minun ja poikani Joonatanin välillä.” Niin arpa osui Joonataniin.

⁴³Silloin Saul sanoi Joonatanille: ”Sano minulle, mitä olet tehnyt.” Joonatan sanoi hänelle: ”Minä maistoin vähän hunajaa kädessäni olevan sauvan kärjellä. Minä olen valmis kuolemaan.”

⁴⁴Saul sanoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, ellet sinä nyt kuole, Joonatan.”

⁴⁵Mutta kansa sanoi Saulille: ”Pitäisikö Joonatanin kuolla, vaikka hän on hankkinut tämän suuren voiton Israelille? Ei missään tapauksessa! Niin totta kuin HERRA elää: ei hiuskarvakaan saa pudota maahan hänen päästään, sillä Jumalan avulla hän on sen tänä päivänä tehnyt.” Näin kansa pelasti Joonatanin, eikä hänen tarvinnut kuolla.

⁴⁶Saul luopui ajamasta filistealaisia takaa, ja filistealaiset menivät omalle alueelleen.

Saulin kuninkuus ja perhe

⁴⁷Otettuaan haltuunsa Israelin kuninkuuden Saul soti kaikkia ympärillä asuvia vihollisiaan vastaan: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, Sooban kuninkaita ja filistealaisia vastaan. Hän oli voittoisa, minne tahansa hän kääntyikin.

⁴⁸Hän teki väkeviä tekoja, voitti amalekilaiset ja vapautti Israelin sen ryöstäjien käsistä.

⁴⁹Saulin pojat olivat Joonatan, Jisvi ja Malkisua. Hänellä oli myös kaksi tytärtä; vanhemman nimi oli Meerab ja nuoremman Miikal.

⁵⁰Saulin vaimon nimi oli Ahinoam, Ahimaasin tytär. Saulin sotapäällikön nimi oli Abner. Hän oli Neerin, Saulin sedän, poika.

⁵¹Kiis, Saulin isä, ja Neer, Abnerin isä, olivat Abielin poikia.

⁵²Filistealaisia vastaan käytiin kiivasta sotaa Saulin koko elinajan, ja Saul kokosi kaikki näkemänsä urhoolliset ja sotakuntoiset miehet luokseen.

1. Samuel 15

Saul saa käskyn tuhota amalekilaiset

¹Samuel sanoi Saulille: ” HERRA lähetti minut voitelemaan sinut kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis nyt sana HERRALTA .

²Näin sanoo HERRA Sebaot: ’Minä panen Amalekin tilille siitä, mitä se teki Israelille asettuessaan sitä vastaan, kun se tuli Egyptistä.

³Mene nyt, lyö amalekilaiset ja vihi tuhon omaksi kaikki, mitä heillä on, äläkä säästä heitä. Surmaa miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, naudat ja lampaat, kamelit ja aasit.”

⁴Silloin Saul kutsui väen kokoon ja tarkasti sen Telaimissa. Väkeä oli kaksisataatuhatta jalkamiestä ja lisäksi kymmenentuhatta Juudan miestä.

⁵Kun Saul tuli lähelle amalekilaisten kaupunkia, hän asettui väijyksiin joenuomaan.

⁶Saul käski sanoa keeniläisille: ”Tulkaa, väistykää syrjään ja lähtekää pois amalekilaisten joukosta, etten minä hävittäisi teitä heidän kanssaan, sillä te olitte ystävällisiä kaikille israelilaisille, kun he tulivat Egyptistä.” Niin keeniläiset lähtivät pois amalekilaisten joukosta.

Saulin tottelemattomuus

⁷Sitten Saul löi amalekilaiset alueella, joka ulottuu Havalasta lähelle Suuria, Egyptistä itään.

⁸Hän otti elävänä vangiksi Agagin, Amalekin kuninkaan, mutta kansan hän vihki miekalla tuhon omaksi.

⁹Saul ja väki kuitenkin säästivät Agagin sekä parhaimmat lampaat, lihavimmat naudat ja karitsat sekä kaiken, mikä oli hyvää. Niitä he eivät tahtoneet vihkiä tuhon omaksi, mutta kaiken halvan ja arvottoman he vihkivät tuhon omaksi.

Herra hylkää Saulin

¹⁰Silloin Samuelille tuli tämä HERRAN sana:

11 ”Minä kadun, että tein Saulin kuninkaaksi, sillä hän on kääntynyt pois seuraamasta minua eikä ole toteuttanut minun sanojani.” Samuel vihastui, ja hän huusi HERRAA avuksi koko sen yön.

12 Varhain aamulla Samuel lähti tapaamaan Saulia, mutta Samuelille kerrottiin: ”Saul lähti Karmeliin ja pystytti sinne itselleen muistomerkin. Sieltä palattuaan hän meni alas Gilgaliin.”

13 Kun Samuel tuli Saulin luo, Saul sanoi hänelle: ” HERRA siunatkoon sinua! Minä olen täyttänyt HERRAN käskyn.”

14 Mutta Samuel sanoi: ”Mitä sitten on tämä lammasten määkiminen ja nautojen ammuminen, jonka kuulen korvillani?”

15 Saul vastasi: ”Ne on tuotu amalekilaisilta, koska kansa säästi parhaat lampaat ja naudat uhratakseen ne HERRALLE , sinun Jumalallesi. Loput me olemme vihkineet tuhon omiksi.”

16 Silloin Samuel sanoi Saulille: ”Lopeta! Minä kerron sinulle, mitä HERRA puhui minulle viime yönä.” Saul sanoi hänelle: ”Puhu.”

17 Samuel sanoi: ”Eikö sinusta tullut Israelin heimojen päämies ja eikö HERRA voidellut sinut Israelin kuninkaaksi, vaikka olitkin vähäinen omissa silmissäsi?

18 HERRAlähettti sinut matkaan ja sanoi: ’Mene ja vihi tuhon omiksi nuo syntiset amalekilaiset ja sodi heitä vastaan, kunnes olet tehnyt heistä lopun.’

19 Miksi et siis kuunnellut HERRAN ääntä vaan syöksyt saaliin kimppuun ja teit sellaista, mikä on paha HERRAN silmissä?”

20 Saul vastasi Samuelille: ”Minähän olen kuunnellut HERRAN ääntä ja tehnyt sen matkan, jolle HERRA minut lähetti. Minä olen tuonut Agagin, Amalekin kuninkaan, ja vihkinyt Amalekin tuhon omaksi,

21 mutta väki otti parhaan osan tuhon omaksi vihitystä saaliista, lampaista ja naudoista, uhratakseen ne Gilgalissa HERRALLE , sinun Jumalallesi.”

²² Silloin Samuel sanoi: ”Ovatko polttouhrit ja teurasuhrit HERRALLE yhtä mieluisia kuin kuuliaisuus hänen äänelleen? Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, tottelevaisuus parempi kuin pässien rasva,

²³ sillä kapinointi on taikuuden syntiä ja niskoittelu kotijumalien palvelusta. Koska sinä olet hylännyt HERRAN sanan, myös hän on hylännyt sinun kuninkuutesi.”

²⁴ Saul sanoi Samuelille: ”Minä olen tehnyt syntiä. Minä rikoin HERRAN käskyä ja sinun sanaasi vastaan, sillä minä pelkäsin kansaa ja kuuntelin sen ääntä.

²⁵ Mutta anna nyt syntini anteeksi ja palaa minun kanssani, niin minä rukoilin HERRAA maahan kumartuen?”

²⁶ Samuel sanoi Saulille: ”Minä en palaa sinun kanssasi, koska sinä olet hylännyt HERRAN sanan. Siksi myös HERRA on hylännyt sinut, niin ettet sinä saa olla Israelin kuninkaana.”

²⁷ Kun Samuel kääntyi lähteäkseen pois, Saul tarttui hänen viittansa liepeeseen, niin että se repesi.

²⁸ Samuel sanoi hänelle: ”HERRA on tänä päivänä repäissyt Israelin kuninkuuden sinulta ja antanut sen toiselle, joka on sinua parempi.

²⁹ Hän, joka on Israelin kunnia, ei valehtele eikä kadu, sillä ei hän ole ihminen, että hän katuisi.”

³⁰ Saul sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä, mutta suo minulle kuitenkin se kunnia kansani vanhimpien ja Israelin edessä, että palaat kanssani, niin minä rukoilin HERRAA, sinun Jumalaasi, maahan kumartuen.”

³¹ Silloin Samuel palasi Saulin jäljessä, ja Saul rukoi HERRAA maahan kumartuen.

Samuel surmaa Agagin

³²Samuel sanoi: ”Tuokaa minun luokseni Agag, Amalekin kuningas.” Agag tuli iloisena hänen luokseen ja sanoi: ”Totisesti, katkera kuolema on väistynyt.”

³³Samuel sanoi: ”Niin kuin sinun miekkasi on tehnyt naisia lapsettomiksi, niin sinunkin äitisi naisten joukossa tulee lapsettomaksi.” Sitten Samuel hakkasi Agagin kappaleiksi HERRAN edessä Gilgalissa.

³⁴Sen jälkeen Samuel lähti Raamaan, mutta Saul meni kotiinsa Saulin Gibeaan.

³⁵Eikä Samuel enää mennyt tapaamaan Saulia koko elinaikanaan, sillä hän murehti Saulin vuoksi. Ja HERRA katui sitä, että oli tehnyt Saulin Israelin kuninkaaksi.

1. Samuel 16

Samuel voitelee Daavidin kuninkaaksi

¹HERRAsanoi Samuelille: ”Kuinka kauan sinä suret Saulia? Minähän olen hylännyt hänet, niin ettei hän saa olla Israelin kuninkaana. Täytä öljysarvesi ja mene. Minä lähetän sinut beetlehemiläisen Iisain luo, sillä hänen poikiensa joukosta minä olen katsonut itselleni kuninkaan.”

²Mutta Samuel sanoi: ”Kuinka minä voisin mennä sinne? Jos Saul saa kuulla siitä, hän tappaa minut.” HERRA vastasi: ”Ota mukaasi vasikka ja sano: ’Minä tulín uhraamaan HERRALLE.’”

³Kutsu sitten Iisai uhriaterialle, niin minä ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä. Voitele minulle se, jonka minä sinulle osoitan.”

⁴Samuel teki niin kuin HERRA oli puhunut. Kun hän saapui Beetleheemiin, kaupungin vanhimmat tulivat vavisten häntä vastaan ja kysyivät: ”Tietääkö tulosi rauhaa?”

⁵Hän vastasi: ”Rauhaa. Minä olen tullut uhraamaan HERRALLE. Pyhittäytykää ja tulkaa minun kanssani uhriaterialle.” Hän pyhitti Iisain ja tämän pojat ja kutsui heidät uhriaterialle.

⁶Kun he tulivat ja Samuel näki Eliabin, hän ajatteli: ”Varmaan HERRAN edessä on nyt hänen voideltunsa.”

⁷Mutta HERRA sanoi Samuelille: ”Älä katso hänen ulkonäköään äläkä kookasta vartaloaan, sillä minä olen hänet hylännyt. Ihminen ei näe niin kuin HERRA näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta HERRA näkee sydämen.”

⁸Sitten Iisai kutsui Abinadabin ja toi hänet Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi: ”Tätäkään HERRA ei ole valinnut.”

⁹Iisai toi nähtäväksi vielä Samman, mutta Samuel sanoi: ”Myöskään tätä HERRA ei ole valinnut.”

¹⁰Iisai toi seitsemän poikaansa Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi hänelle: ”HERRA ei ole valinnut ketään näistä.”

¹¹Silloin Samuel sanoi Iisaille: ”Tässäkö ovat kaikki nuorukaiset?” Iisai vastasi: ”Vielä on jäljellä nuorin, mutta hän on paimentamassa lampaita.” Samuel sanoi Iisaille: ”Lähetä noutamaan hänet. Me emme käy aterialle, ennen kuin hän tulee tänne.”

¹²Iisai lähetti hakemaan hänet. Hän oli verevä, kauniskasvoinen ja hyvännäköinen. HERRA sanoi: ”Nouse ja voitele hänet, sillä hän se on.”

¹³Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä keskellä. Silloin HERRAN Henki tuli Daavidiin ja vaikutti hänessä siitä päivästä alkaen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan.

Daavid tulee Saulin luo

¹⁴HERRANHenki poistui Saulista, ja HERRAN lähettämä paha henki ahdisti häntä.

¹⁵Saulin palvelijat sanoivat hänelle: ”Huomaathan, että Jumalan lähettämä paha henki ahdistaa sinua.

¹⁶ Antakoon siis herramme käskyn palvelijoilleen, jotka ovat sinun edessäsi, että he etsivät miehen, joka osaa soittaa lyyraa. Kun Jumalan lähettämä paha henki tulee päällesi, mies soittaa lyyraa, ja niin sinulle tulee parempi olo.”

¹⁷ Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: ”Etsikää vain minulle mies, joka osaa soittaa hyvin, ja tuokaa hänet minun luokseni.”

¹⁸ Eräs palvelijoista vastasi: ”Minä olen nähnyt beetlehemiläisellä Iisailla pojan, joka osaa soittaa. Hän on urhea mies ja sotilas, ymmärtäväinen puheissaan ja komeannäköinen, ja HERRA on hänen kanssaan.”

¹⁹ Saul lähetti sanansaattajat sanomaan Iisaille: ”Lähetä luokseni poikasi Daavid, joka paimentaa lampaista.”

²⁰ Silloin Iisai otti aasin ja leipää, viinileilin sekä kilin ja lähetti ne poikansa Daavidin mukana Saulille.

²¹ Niin Daavid tuli Saulin luo ja jäi hänen palvelukseensa. Saul kiintyi suuresti Daavidiin, ja Daavidista tuli hänen aseenkantajansa.

²² Saul lähetti Iisaille tämän sanan: ”Anna Daavidin jäädä minua palvelemaan, sillä hän miellyttää minua.”

²³ Aina kun Jumalan lähettämä paha henki tuli Saulin päälle, Daavid otti lyyran ja soitti sitä. Silloin Saulille tuli helpompi ja parempi olo, ja paha henki jätti hänet.

1. Samuel 17

Daavid ja Goljat

¹ Filistealaiset kokosivat taas joukkonsa sotaan. He kokoontuivat Juudalle kuuluvan Sookon lähelle ja leiriytyivät Sookon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin.

² Myös Saul ja Israelin miehet kokoontuivat. He leiriytyivät Eelanlaaksoon ja asettuivat rintamaan sotiakseen filistealaisia vastaan.

³ Filistealaisten ja israelilaisten välillä oli laakso. Filistealaiset seisoivat vuorella laakson toisella puolella ja israelilaiset toisella puolella olevalla vuorella.

⁴ Filistealaisten joukoista tuli esiin Gatista kotoisin oleva kaksintaistelija nimeltään Goljat. Hän oli kuuden kyynärän ja vaaksan pituinen.

⁵ Hänellä oli päässään vaskikypärä ja yllään vaskinen suomushaarniska, joka painoi viisituhatta sekeliä.

⁶ Jalkojensa suojana hänellä oli vaskiset säärystimet ja selässään vaskinen heittokeihäs.

⁷ Hänen peitsensä varsi oli kuin kangastukki, ja sen rautakärki painoi kuusisataa sekeliä. Hänen edellään kulki kilvenkantaja.

⁸ Goljat seisahtui ja huusi Israelin taisteluriveille: ”Miksi te kaikki lähtisitte taistelemaan? Enkö minä ole filistealainen ja te Saulin palvelijoita? Valitkaa mies tulemaan puolestanne alas minun luokseni.

⁹ Jos hän kykenee taistelemaan minua vastaan ja surmaa minut, meistä tulee teidän orjianne. Jos taas minä voitan ja surmaan hänet, teistä tulee meidän orjiamme ja te palvelette meitä.”

¹⁰ Filistealainen sanoi vielä: ”Minä olen tänään häpäissyt Israelin taistelurivit. Antakaa minulle mies, niin että voimme taistella!”

¹¹ Kun Saul ja koko Israel kuulivat nämä filistealaisen sanat, he kauhistuivat ja joutuivat pelon valtaan.

¹² Daavid oli Juudan Beetlehemistä kotoisin olevan Iisai-nimisen efratalaisen miehen poika. Iisailla oli kahdeksan poikaa, ja hän oli Saulin aikana jo vanha mies, iäkkäimpiä miesten joukossa.

¹³ Iisain kolme vanhinta poikaa olivat seuranneet Saulia sotaan. Kolmesta sotaan lähteneestä pojasta vanhin oli nimeltään Eliab, toinen Abinadab ja kolmas Samma.

¹⁴ Daavid oli nuorin. Kolme vanhinta olivat siis seuranneet Saulia,

¹⁵mutta Daavid lähti silloin tällöin Saulin luota Beetlehemiin paimentamaan isänsä lampaista.

¹⁶Filistealainen astui esiin joka aamu ja ilta neljäkymmenen päivän ajan.

¹⁷Eräänä päivänä Iisai sanoi pojalleen Daavidille: ”Ota veljiäsi varten tämä eefa-mitallinen paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää ja vie ne juosten veljillesi leiriin.

¹⁸Ja vie tuhannenpäämiehelle nämä kymmenen juustoa. Tiedustele veljiesi vointia ja tuo heiltä varmistus siitä, että lähetys on saapunut perille.

¹⁹He ovat Saulin ja kaikkien Israelin miesten kanssa Eelanlaaksossa sotimassa filistealaisia vastaan.”

²⁰Varhain aamulla Daavid nousi, jätti lampaat vartijan haltuun, nosti viemiset selkäänsä ja lähti, niin kuin Iisai oli häntä käskenyt. Kun hän tuli leiriin, sotaväki lähti taisteluasemiin ja nosti sotahuudon.

²¹Israel ja filistealaiset asettuivat rintamaan toisiaan vastaan.

²²Daavid heitti kantamuksen selästään kuormaston vartijalle ja riensi taistelukentälle. Sinne tultuaan hän tervehti veljiään.

²³Daavidin puhuessa heidän kanssaan filistealaisten taisteluriveistä tuli Goljat-niminen filistealainen kaksintaistelija, joka oli kotoisin Gatista. Tämä puhui niin kuin ennenkin, ja Daavid kuuli sen.

²⁴Nähdessään tuon miehen kaikki Israelin miehet pakenivat kauhuissaan

²⁵ja puhuivat keskenään: ”Näettekö miehen, joka tuolta tulee? Taas hän tulee häpäisemään Israelia. Sen miehen, joka surmaa hänet, kuningas tekee hyvin rikkaaksi, antaa hänelle tyttärensä ja vapauttaa hänen perhekuntansa veroista Israelissa.”

²⁶Daavid kysyi miehiltä, jotka seisoivat hänen luonaan: ”Mitä tehdään sen miehen hyväksi, joka surmaa tuon filistealaisen ja poistaa häpeän Israelin päältä? Mikä tuo ympärileikkaamaton filistealainen on häpäisemään elävän Jumalan taistelurivejä?”

²⁷ Väki kertoi hänelle saman, minkä ennenkin: ”Niin ja niin tehdään sen hyväksi, joka surmaa hänet.”

²⁸ Kun Eliab, Daavidin vanhin veli, kuuli hänen puhuvan miesten kanssa hän vihastui Daavidille ja sanoi hänelle: ”Miksi sinä olet tullut tänne, ja kenelle olet jättänyt sen pienen lammasmaan siellä autiomaassa? Minä kyllä tunnen sinun julkeutesi ja sydämesi pahuuden. Sinä olet tullut tänne katsomaan sotaa.”

²⁹ Daavid vastasi: ”Mitä väärää minä olen tehnyt? Eikö edes tuon vertaa saa kysyä?”

³⁰ Hän kääntyi Eliabin luota toisten puoleen ja kysyi samaa asiaa. Väki vastasi hänelle samoin kuin aikaisemminkin.

³¹ Kun se, mitä Daavid oli puhunut, kuultiin ja kerrottiin Saulille, niin Saul lähetti hakemaan Daavidin.

³² Daavid sanoi Saulille: ”Kenenkään ei pidä masentua tuon filistealaisen vuoksi. Palvelijasi käy taistelemaan häntä vastaan.”

³³ Mutta Saul sanoi Daavidille: ”Et sinä voi mennä taistelemaan tuon filistealaisen kanssa. Sinähän olet vain nuorukainen, mutta hän on mies, joka on sotinut nuoruudestaan saakka.”

³⁴ Daavid vastasi Saulille: ”Palvelijasi on paimentanut isänsä lampaista. Jos leijona tai karhu tuli ja vei lampaan laumasta,

³⁵ minä lähdin sen perään, löin sen maahan ja tempasin saaliin sen suusta. Jos se hyökkäsi kimppuuni, minä tartuin sitä parrasta, löin sen maahan ja tapoin sen.

³⁶ Palvelijasi on siis lyönyt kuoliaaksi sekä leijonan että karhun. Tuolle ympärileikkaamattomalle filistealaiselle tulee käymään samoin kuin niille, sillä hän on häpäissyt elävän Jumalan taistelurivejä.”

³⁷ Daavid sanoi vielä: ” HERRA , joka on pelastanut minut leijonan ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tuon filistealaisen käsistä.” Silloin Saul sanoi Daavidille: ”Mene sitten, HERRA olkoon sinun kanssasi.”

³⁸ Saul puki omat varusteensa Daavidin ylle, pani vaskikypärän hänen päähänsä ja haarniskan hänen ylleen.

³⁹ Daavid vyötti Saulin miekan haarniskan päälle ja yritti kävellä, sillä hän ei ollut koskaan kokeillut sellaisia. Daavid sanoi Saulille: ”En minä voi kävellä näissä, koska en ole tottunut tällaisiin.” Niinpä hän riisui ne yltään.

⁴⁰ Sitten hän otti käteen sauvansa, valitsi purosta viisi sileää kiveä ja pani ne paimenlaukkuunsa, otti lingon käteensä ja lähestyi filistealaista.

⁴¹ Tämä puolestaan tuli yhä lähemmäksi Daavidia kilvenkantaja edellään.

⁴² Kun filistealainen katseli ympärilleen ja näki Daavidin, hän halveksi tätä, koska Daavid oli vielä nuorukainen, verevä ja kaunis näöltään.

⁴³ Filistealainen sanoi Daavidille: ”Olenko minä koira, kun tulet keppi kädessä minua vastaan?” Ja hän kirosi Daavidia jumaliensa kautta.

⁴⁴ Sitten hän sanoi Daavidille: ”Tule tänne, niin minä annan lihasi taivaan linnuille ja metsän eläimille.”

⁴⁵ Mutta Daavid vastasi filistealaiselle: ”Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään kanssa, mutta minä tulen sinua vastaan HERRAN Sebaotin, Israelin taistelurivien Jumalan, nimessä, jota sinä olet häpäissyt.

⁴⁶ Tänä päivänä HERRA antaa sinut minun käsiini ja minä surmaan sinut, irrotan sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänään taivaan linnuille ja metsän pedoille. Silloin koko maailma tulee tietämään, että Israelilla on Jumala.

⁴⁷ Koko tämä joukko tulee tietämään, ettei HERRA pelasta miekan eikä keihään avulla, sillä sota on HERRAN ja hän antaa teidät meidän valtaamme.”

⁴⁸ Kun filistealainen lähti liikkeelle ja tuli lähemmäksi Daavidia, tämä juoksi nopeasti aseisiin häntä vastaan.

⁴⁹ Daavid pisti kätensä laukkuun ja otti sieltä kiven, linkosi sen ja osui filistealaista otsaan. Kivi upposi otsaan, ja filistealainen kaatui maahan kasvoilleen.

⁵⁰ Näin Daavid voitti filistealaisen vain linko ja kivi apunaan. Daavid löi filistealaisen maahan, vaikka hänellä ei ollut miekkaa kädessään.

⁵¹ Daavid juoksi ja seisahtui filistealaisen viereen, otti hänen miekkansa, veti sen tupesta, tappoi hänet sillä ja löi häneltä pään poikki. Kun filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, he pakenivat.

⁵² Silloin Israelin ja Juudan miehet nousivat, nostivat sotahuudon ja ajoivat filistealaisia takaa laakson suulle ja Ekronin porteille saakka, ja filistealaisia kaatui surmattuina Saaraimin tiellä Gatiin ja Ekroniin asti.

⁵³ Sen jälkeen israelilaiset palasivat ajamasta filistealaisia takaa ja ryöstivät heidän leirinsä.

⁵⁴ Daavid otti filistealaisen pään ja vei sen Jerusalemiin, mutta hänen varusteensa Daavid pani telttaansa.

⁵⁵ Kun Saul näki Daavidin menevän filistealaista vastaan, hän kysyi sotapäälliköltään Abnerilta: ”Kenen poika tuo nuorukainen on, Abner?” Abner vastasi: ”Niin totta kuin sinä, kuningas, elät, minä en tiedä.”

⁵⁶ Niin kuningas sanoi: ”Ota sinä selvää, kenen poika tuo nuori mies on.”

⁵⁷ Kun Daavid palasi takaisin surmattuaan filistealaisen, Abner otti hänet mukaansa ja vei Saulin eteen. Daavidilla oli kädessään filistealaisen Goljatin pää.

⁵⁸ Saul kysyi Daavidilta: ”Kenen poika sinä olet, nuorukainen?” Hän vastasi: ”Olen palvelijasi beetlehemiläisen Iisain poika.”

1. Samuel 18

Joonatanin ja Daavidin ystävyysden alku

¹ Daavidin ja Saulin keskustelun jälkeen Joonatan kiintyi Daavidiin koko sielustaan ja rakasti häntä kuin omaa sieluaan.

²Tuona päivänä Saul otti Daavidin luokseen eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin.

³Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti tätä kuin omaa sieluaan.

⁴Hän riisui viitan yltään ja antoi sen Daavidille, samoin haarniskansa, vieläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä.

Saulin kateus ja viha

⁵Daavid meni kaikkialle, minne Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niinpä Saul asetti hänet sotaväen päälliköksi, ja se miellytti koko kansaa ja myös Saulin palvelijoita.

⁶Kun Daavid satureineen oli palaamassa voitettuaan filistealaiset, menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista kuningas Saulia vastaan laulaen ja karkeloiden. He löivät riemuiten rumpuja ja soittivat kolmikielisiä soittimia.

⁷Riemuitsevat naiset lauloivat vuoroin toisilleen: ”Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia.”

⁸Silloin Saul vihastui kovin. Hän pani asian pahakseen ja sanoi: ”Daavidille he antavat kymmeniätuhansia mutta minulle vain tuhansia. Enää häneltä puuttuu vain kuninkuus.”

⁹Siitä päivästä alkaen Saul katsoi Daavidia karsain silmin.

¹⁰Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki tuli Sauliin, ja hän raivosi kotonaan. Daavid soitti lyyraa, kuten hän teki joka päivä, mutta Saulin kädessä oli keihäs.

¹¹Saul heitti keihään ajatellen: ”Minä keihästään Daavidin seinään.” Mutta Daavid väisti häntä kaksi kertaa.

¹²Saul pelkäsi Daavidia, koska HERRA oli Daavidin kanssa mutta oli poistunut hänestä.

¹³Siksi Saul toimitti Daavidin pois luotaan ja teki hänestä tuhannenpäällikön. Hän johti tätä joukkoa

¹⁴ ja toimi viisaasti menestyen kaikilla teillään, sillä HERRA oli hänen kanssaan.

¹⁵ Kun Saul näki Daavidin menestyvän ja toimivan hyvin viisaasti, hän tunsi alemmuutta hänen edessään.

¹⁶ Mutta koko Israelin ja Juudan kansa rakasti Daavidia, koska hän sekä lähti että tuli heidän edellään.

Saul naittaa tyttärensä Daavidille

¹⁷ Saul sanoi Daavidille: ”Minä annan sinulle vaimoksi vanhemman tyttäreni Meeravin. Ole vain urhoollinen, poikani, ja käy HERRAN sotia.” Saul näet ajatteli: ”Älköön minun käteni sattuko häneen, vaan surmatkoon hänet filistealaisen käsi.”

¹⁸ Daavid vastasi Saulille: ”Mikä minä olen tai mitä minun isäni suvun elämä merkitsee Israelissa, että minusta tulisi kuninkaan vävy?”

¹⁹ Kun sitten tuli aika, jolloin Saulin tytär Meerav piti antaa Daavidille, hänet annettiinkin vaimoksi meholalaiselle Adrielille.

²⁰ Mutta Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia, ja kun se kerrottiin Saulille, se oli hänelle mieleen.

²¹ Saul näet ajatteli: ”Minä annan hänet Daavidille, että hänestä tulisi tälle ansa ja filistealaiset tappaisivat Daavidin.” Daavidille Saul sanoi: ”Nyt sinulla on toinen mahdollisuus tulla minun vävykseni.”

²² Saul käski palvelijoitaan: ”Kertokaa tämä Daavidille salaisuutena: ’Kuule, kuningas on mieltynyt sinuun, ja kaikki hänen palvelijansa rakastavat sinua. Tule nyt kuninkaan vävyksi.’”

²³ Saulin palvelijat kuiskivat näin Daavidin korvaan, mutta Daavid sanoi: ”Onko teidän mielestänne pikkuasia tulla kuninkaan vävyksi? Minähän olen köyhä ja mitätön mies.”

²⁴ Palvelijat kertoivat asiasta Saulille ja sanoivat: ”Näin on Daavid puhunut.”

²⁵ Saul sanoi: ”Sanokaa Daavidille: ’Kuningas ei halua muuta morsiamenhintaa kuin sata filistealaisten esinahkaa, jotta kuninkaan vihollisille kostettaisiin.’” Saul näet ajatteli kaataa Daavidin filistealaisten käden kautta.

²⁶ Hänen palvelijansa kertoivat tämän Daavidille, ja Daavidia miellytti tulla kuninkaan vävyksi. Jo ennen määrääjän kulumista umpeen

²⁷ Daavid nousi, lähti miehineen ja kaatoi filistealaisia kaksisataa miestä. Daavid toi näiden esinhat täysimääräisenä kuninkaalle päästäkseen hänen vävykseen, ja Saul antoi hänelle tyttärensä Miikalin vaimoksi.

²⁸ Kun Saul näki ja ymmärsi, että HERRA oli Daavidin kanssa ja että Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia,

²⁹ Saul pelkäsi Daavidia vielä enemmän, ja hänestä tuli Daavidin ainainen vihollinen.

³⁰ Filistealaisten ruhtinaat lähtivät sotaan, mutta aina kun he lähtivät, Daavid toimi viisaammin ja menestyi paremmin kuin kaikki muut Saulin palvelijat, ja hänen nimensä tuli hyvin kuuluisaksi.

1. Samuel 19

Joonatan puhuu Daavidin puolesta

¹ Saul puhui pojalleen Joonatanille ja kaikille palvelijoilleen, että Daavid olisi surmattava. Saulin poika Joonatan oli kuitenkin hyvin kiintynyt Daavidiin

² ja kertoi hänelle: ”Isäni Saul aikoo surmata sinut. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy ja pysy piilossa.

³ Minä tulen kedolle, jossa sinä olet, seison isäni vieressä ja puhun sinusta hänelle. Jos huomaan jotakin, kerron sen sinulle.”

⁴ Joonatan puhui Daavidista hyvää isälleen Saulille ja sanoi hänelle: ”Älköön kuningas tehkö syntiä palvelijaansa Daavidia kohtaan, koska hän ei ole rikkonut sinua vastaan, vaan hänen tekonsa ovat olleet sinulle suureksi hyödyksi.

⁵ Hän pani jopa henkensä vaaralle alttiiksi ja surmasi sen filistealaisen, ja HERRA antoi suuren voiton koko Israelille. Sinä olet itse nähnyt sen ja iloinnut. Miksi siis tekisit syntiä vuodattamalla viatonta verta ja surmaamalla Daavidin syyttömästi?”

⁶ Saul kuunteli Joonatania ja vannoi: ”Niin totta kuin HERRA elää, häntä ei surmata.”

⁷ Sitten Joonatan kutsui Daavidin ja kertoi hänelle kaiken tämän. Joonatan vei Daavidin Saulin luo, ja Daavid palveli Saulia niin kuin ennenkin.

Miikal auttaa Daavidin pakoon

⁸ Kun sota alkoi uudestaan, Daavid lähti taistelemaan filistealaisia vastaan ja tuotti heille suuren tappion, niin että he pakenivat häntä.

⁹ Mutta HERRAN lähettämä paha henki tuli taas Sauliin. Kun Saul istui kotonaan keihäs kädessä, ja Daavid soitti lyyraa,

¹⁰ Saul yritti jälleen keihästää Daavidin seinään, mutta Daavid väistyi Saulin edestä, ja keihäs iskeytyi seinään. Niin Daavid pääsi pakoon ja pelastui sinä yönä.

¹¹ Saul lähetti miehiä Daavidin taloon pitämään häntä silmällä ja surmaamaan hänet aamulla. Mutta Daavidin vaimo Miikal kertoi siitä miehelleen ja sanoi: ”Jollet tänä yönä pakene henkesi edestä, niin huomenna sinut surmataan.”

¹² Miikal laski Daavidin alas ikkunasta, ja tämä pakeni ja pelastui.

¹³ Sitten Miikal otti kotijumalan ja asetti sen vuoteeseen, pani vuohenkarvoista tehdyn tyynyn pääpuoleen ja peitti ne vaatteella.

¹⁴ Saul lähetti miehiä hakemaan Daavidia, mutta Miikal sanoi: ”Hän on sairas.”

¹⁵ Mutta Saul lähetti miehet uudelleen katsomaan Daavidia ja sanoi: ”Tuokaa hänet vuoteessa luokseni, niin että voin surmata hänet.”

¹⁶ Kun miehet saapuivat, he näkivät, että vuoteessa olikin kotijumala ja vuohenkarvoista tehty tyyny pääpuolella.

¹⁷ Silloin Saul sanoi Miikalille: ”Miksi petit minua näin ja päästit viholliseni pakenemaan?” Miikal vastasi Saulille: ”Hän sanoi minulle: ’Päästä minut lähtemään! Miksi surmaisin sinut?’”

Samuel, Daavid ja Saul Naajotissa

¹⁸ Daavidin päästyä pakoon hän meni Samuelin luo Raamaan ja kertoi hänelle kaiken, mitä Saul oli tehnyt hänelle. Sitten hän ja Samuel menivät Naajotiin ja oleskelivat siellä.

¹⁹ Kun Saulille kerrottiin, että Daavid on Raaman Naajotissa,

²⁰ hän lähetti miehiä hakemaan Daavidia. Mutta kun miehet näkivät joukon hurmostilassa olevia profeettoja ja Samuelin seisovan heitä johtamassa, Jumalan Henki tuli heidänkin päälleen, ja hekin joutuivat hurmoksiin.

²¹ Kun tästä kerrottiin Saulille, hän lähetti toiset lähettäjiä, mutta hekin joutuivat hurmoksiin. Saul lähetti vielä kolmannet lähettäjiä, mutta nämäkin joutuivat hurmoksiin.

²² Lopulta hän lähti itsekin Raamaan. Hän tuli Seekussa olevan suuren vesisäiliön luo ja kysyi: ”Missä ovat Samuel ja Daavid?” Hänelle vastattiin: ”He ovat Raaman Naajotissa.”

²³ Hän lähti Raaman Naajotiin, ja Jumalan Henki tuli myös hänen päälleen, ja hän kulki hurmoksissa, kunnes tuli perille Raaman Naajotiin.

²⁴ Siellä hänkin riisui vaatteensa ja joutui hurmoksiin Samuelin edessä. Hän kaatui maahan ja makasi alastomana koko sen päivän ja yön. Siksi on tapana sanoa: ”Onko Saulkin profeettojen joukossa?”

1. Samuel 20

Joonatanin ja Daavidin liitto

¹Daavid pakeni Raaman Naajotista. Hän meni Joonatanin luo ja sanoi: ”Mitä minä olen tehnyt? Mitä vääryyttä, mitä syntiä minä olen tehnyt isääsi vastaan, kun hän tavoittelee henkeäni?”

²Joonatan vastasi hänelle: ”Ei sellaista saa tapahtua! Et sinä kuole. Isäni ei varmasti tee mitään, ei suurta eikä pientä, paljastamatta sitä minulle. Miksi sitten isäni salaisi minulta tämän asian? Ei niin voi tapahtua.”

³Mutta Daavid vakuutti vielä ja sanoi: ”Isäsi tietää hyvin, että sinä pidät minusta, ja siksi hän ajattelee: ’Joonatan ei saa tietää tätä, ettei hän tulisi murheelliseksi.’ Mutta niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät: on vain askel minun ja kuoleman välillä.”

⁴Niin Joonatan sanoi Daavidille: ”Minä teen hyväksesi kaiken, mitä vain toivot.”

⁵Daavid sanoi Joonatanille: ”Huomenna on uusikuu, ja minun pitäisi istua aterioimassa kuninkaan kanssa. Salli minun kuitenkin jäädä pois, niin kätkeydyn kedolle ylihuomisiltaan asti.

⁶Jos isäsi kuitenkin kaipaa minua, sano: ’Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä kiireesti kaupunkiinsa Beetlehemiin, sillä koko suvulla on siellä vuotuinen uhrijuhla.’

⁷Jos hän sanoo: ’Hyvä on’, voi palvelijasi olla rauhassa, mutta jos hän vihastuu kovin, niin tiedä, että hän on päättänyt tehdä minulle pahaa.

⁸Osoita siis ystävyyttä palvelijallesi, koska olet ottanut palvelijasi HERRAN liittoon kanssasi. Mutta jos minussa on vääryys, surmaa sinä minut. Miksi veisit minut isäsi eteen?”

⁹Joonatan sanoi: ”Sellaista ei sinulle tapahdu! Mutta jos saan tietää, että isäni on päättänyt tehdä sinulle pahaa, minä ilmoitan sen sinulle.”

¹⁰Daavid sanoi Joonatanille: ”Kuka tuo minulle tiedon, jos isäsi antaa sinulle tylyn vastauksen?”

¹¹Joonatan vastasi: ”Tule, mennään kedolle.” He menivät molemmat kedolle.

¹² Joonatan sanoi Daavidille: ” HERRA , Israelin Jumala olkoon todistajani, että huomenna tai ylihuomenna tähän aikaan minä otan selvän isästäni. Jos Daavidin asiat ovat hyvin, niin enkö lähettäisi siitä tietoa ja paljastaisi sitä sinulle?

¹³ HERRA rangaiskoon Joonatania nyt ja vasta, jos isäni mieli tehdä sinulle pahaa enkä minä paljasta sitä sinulle ja päästä sinua menemään rauhassa. HERRA olkoon sinun kanssasi, niin kuin hän on ollut minun isäni kanssa.

¹⁴ Etkö sinäkin, jos minä silloin vielä elän, osoita minulle laupeutta HERRAN tähden, ettei minun tarvitse kuolla?

¹⁵ Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et silloinkaan, kun HERRA hävittää kaikki Daavidin viholliset maan päältä?”

¹⁶ Niin Joonatan teki liiton Daavidin suvun kanssa ja sanoi: ” HERRA vaatikoon tilille Daavidin vihamiehet.”

¹⁷ Joonatan pyysi vielä Daavidia vannomaan, koska hän rakasti tätä niin kuin omaa sieluaan.

¹⁸ Sitten Joonatan sanoi hänelle: ”Huomenna on uusikuu, ja jos paikkasi on tyhjä, sinua kaivataan.

¹⁹ Mene ylihuomenna nopeasti siihen paikkaan, johon kätkeydyit silloin, kun tuo teko tapahtui, ja jää Esel-kiven viereen.

²⁰ Minä ammun kolme nuolta sen kylkeä kohti, niin kuin ampuisin maaliin.

²¹ Sitten lähetän palvelijan ja sanon: ’Mene ja hae nuolet.’ Jos minä silloin sanon palvelijalle: ’Katso, nuolet ovat takanasi, tännempänä, ota ne’, niin tule esiin. Silloin voit olla rauhassa, eikä ole mitään hätää, niin totta kuin HERRA elää.

²² Mutta jos sanon nuorukaiselle: ’Katso, nuolet ovat edessäsi, tuonnempana’, niin mene, sillä HERRA lähettää sinut pois.

²³ HERRA on ikuisesti välillämme sen todistajana, mitä minä ja sinä olemme keskenämme puhuneet.”

Joonatan saa selville Saulin aikeet

²⁴ Sitten Daavid kätkeytyi kedolle. Kun uudenkuun päivä tuli, kuningas istuutui aterialle.

²⁵ Kuningas istui, kuten tavallista, omalla paikallaan, seinän vieressä olevalla istuimella. Joonatan nousi seisomaan, ja Abner istuutui Saulin viereen, mutta Daavidin paikka oli tyhjä.

²⁶ Saul ei kuitenkaan puhunut mitään sinä päivänä, sillä hän ajatteli: ”Jotain hänelle on tapahtunut. Hän ei liene puhdas. Varmaankaan hän ei ole puhdas.”

²⁷ Tuli seuraava päivä, uudenkuun toinen päivä, mutta Daavidin paikka oli edelleen tyhjä. Silloin Saul kysyi pojaltaan Joonatanilta: ”Miksi Iisain poika ei ole tullut aterialle, ei eilen eikä tänään?”

²⁸ Joonatan vastasi Saulille: ”Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä Beetleheemiin.

²⁹ Hän sanoi: ’Sallithan minun mennä, sillä meillä on suvun teurasuhrit siinä kaupungissa, ja veljeni itse on käskenyt minua. Jos minä siis olen saanut armon sinun silmissäsi, päästä minut katsomaan veljiäni.’ Tämän vuoksi hän ei ole tullut kuninkaan pöytään.”

³⁰ Silloin Saul vihastui Joonataniin ja sanoi hänelle: ”Sinä kieroutuneen ja kapinallisen naisen poika! Tiesinhän minä, että sinä valitset ystäväksesi Iisain pojan, häpeäksi itsellesi ja häpeäksi äitisi hävylle.

³¹ Niin kauan kuin Iisain poika elää maan päällä, et sinä eikä sinun kuninkuutesi ole turvassa. Lähetä nyt noutamaan hänet minun luokseni, sillä hän on kuoleman oma!”

³² Joonatan vastasi isälleen Saulille: ”Miksi hänet olisi surmattava? Mitä hän on tehnyt?”

³³Silloin Saul heitti keihään Joonatania kohti surmataakseen hänet. Siitä Joonatan tiesi, että hänen isänsä oli päättänyt tappaa Daavidin.

³⁴Joonatan nousi pöydästä vihasta hehkuen eikä syönyt mitään toisena uudenkuun päivänä. Hän oli murheissaan Daavidin tähden, koska hänen isänsä oli häpäissyt tätä.

Joonatanin ja Daavidin tapaaminen

³⁵Aamulla Joonatan lähti kedolle paikkaan, josta oli sopinut Daavidin kanssa, ja hänellä oli mukanaan pieni palveluspoika.

³⁶Hän sanoi palveluspojalleen: ”Juokse noutamaan nuolet, jotka minä ammun.” Pojan juostessa Joonatan ampui nuolen hänen ylitseen.

³⁷Kun poika oli tulossa paikkaan, johon Joonatan oli ampunut nuolen, Joonatan huusi pojan perään: ”Nuoli on edessäsi, tuonnempana.”

³⁸Joonatan huusi vielä pojan perään: ”Riennä nopeasti, älä seisahtele!” Niin Joonatanin palveluspoika keräsi nuolet ja tuli herransa luo.

³⁹Poika ei tiennyt asiasta mitään, vain Joonatan ja Daavid tiesivät.

⁴⁰Sitten Joonatan antoi aseensa palveluspojalleen ja sanoi hänelle: ”Mene ja vie nämä kaupunkiin.”

⁴¹Kun poika oli mennyt, Daavid nousi ylös etelän puolelta. Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa osoittaakseen kunnioitusta Joonatanille. He suutelivat toisiaan ja itkivät yhdessä, Daavid vielä enemmän kuin Joonatan.

⁴²Sitten Joonatan sanoi Daavidille: ”Mene rauhassa. Olkoon HERRA aina todistajana meidän välillämme, minun ja sinun, minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä, siitä mitä olemme molemmat vannoneet HERRAN nimessä.”

1. Samuel 21

Daavid pappi Ahimelekin luona Noobissa

¹Sitten Daavid nousi ja lähti, mutta Joonatan palasi kaupunkiin.

² Daavid tuli pappi Ahimelekin luo Noobiin. Ahimelek tuli vapisten Daavidia vastaan ja kysyi häneltä: ”Miksi tulet yksin eikä ketään ole kanssasi?”

³ Daavid vastasi pappi Ahimelekille: ”Kuningas käski minut asialle ja sanoi minulle: ’Kukaan ei saa tietää mitään asiasta, jolle minä sinut lähetän, tai käskystä, jonka olen sinulle antanut.’ Palvelijat minä olen määrännyt siihen ja siihen paikkaan.

⁴ Anna nyt minulle, mitä sinulla on – viisi leipää tai mitä sitten löytyykin.”

⁵ Pappi vastasi Daavidille: ”Tavallista leipää minulla ei ole, on vain pyhää leipää. Kai palvelijat ovat karttaneet naisia?”

⁶ Daavid vastasi papille: ”Varmasti ovat, sillä naiset ovat olleet meistä erossa niin kuin aina ennenkin lähtiessämme matkalle. Ovatpa palvelijoiden laukutkin olleet aina pyhät, vaikka matka olisi ollut aivan tavallinen. Eikö sitten nyt leipä laukuissa pysyisi pyhänä.”

⁷ Silloin pappi antoi hänelle pyhää leipää, sillä siellä ei ollut muuta kuin pyhiä leipiä. Ne oli siirretty pois HERRAN edestä, jotta sinne samana päivänä, jona ne oli otettu pois, pantaisiin tuoreet leivät.

⁸ Mutta siellä oli tuona päivänä eräs mies, Saulin palvelija nimeltä Dooeg, edomilainen, joka halusi viipyä HERRAN edessä. Hän oli Saulin paimenten päämies.

⁹ Daavid kysyi vielä Ahimelekiltä: ”Eikö sinulla ole täällä yhtään keihästä tai miekkaa? Minä en näet ottanut mukaani miekkaa enkä muita aseita, koska kuninkaan asia oli kiireellinen.”

¹⁰ Pappi vastasi: ”On, Goljatin miekka, filistealaisen, jonka sinä surmasit Eelanlaaksossa. Se on viittaan käärittynä tuolla kasukan takana. Jos tahdot ottaa sen itsellesi, niin ota, sillä täällä ei ole muuta kuin se.” Daavid sanoi: ”Ei ole sen vertaista. Anna se minulle.”

Daavid tekeytyy mielipuoleksi

¹¹ Daavid lähti sinä päivänä Saulia pakoon ja tuli Gatin kuninkaan Aakiksen luo.

¹²Mutta Aakiksen palvelijat sanoivat herralleen: ”Eikö tämä ole Daavid, tuon maan kuningas? Eivätkö naiset karkeloiden laulaneet hänelle näillä sanoilla: ’Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia’?”

¹³Daavid pani mieleensä nämä sanat ja alkoi pelätä kovin Aakista, Gatin kuningasta.

¹⁴Hän tekeytyi mielipuoleksi heidän edessään ja riehui heidän käsissään, raapusti portin oviin ja valutti sylkeä partaansa.

¹⁵Silloin Aakis sanoi palvelijoilleen: ”Katsokaa nyt! Näettehän, että mies on hullu. Miksi toitte hänet minun luokseni?”

¹⁶Puuttuuko minulta hulluja, kun toitte tämän hulluttelevaan minun eteeni? Tämähkö saisi tulla minun hoviini?”

1. Samuel 22

Daavid Adullamissa ja Mooabissa

¹Daavid lähti sieltä ja pakeni Adullamin luolaan. Kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat sen, he tulivat sinne hänen luokseen.

²Hänen luokseen kokoontui myös kaikenlaista ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä, ja hänestä tuli heidän päämiehensä. Näin hänen kanssaan oli noin neljäsataa miestä.

³Sieltä Daavid meni Mooabin Mispeen ja sanoi Mooabin kuninkaalle: ”Sallithan isäni ja äitini tulla asumaan teidän luoksenne, kunnes saan tietää, mitä Jumala aikoo minulle tehdä.”

⁴Hän vei heidät Mooabin kuninkaan eteen, ja he jäivät tämän luo koko siksi ajaksi, jonka Daavid oli vuorilinnassa.

⁵Mutta profeetta Gaad sanoi Daavidille: ”Älä jää vuorilinnaan, vaan lähde täältä ja mene Juudan maahan.” Niin Daavid lähti sieltä ja saapui Heretin metsään.

Dooeg antaa Daavidin ilmi

⁶Saul kuuli, että Daavid ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, oli havaittu. Tuolloin Saul istui keihäs kädessään tamariskipuun alla Gibeassa olevalla kummulla, ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat hänen luonaan.

⁷Saul sanoi heille: ”Kuulkaa, benjaminilaiset! Antaako Iisain poika kaikille teille pellot ja viinitarhat, ja tekeekö hän teistä kaikista tuhannen- ja sadanpäälliköitä?

⁸Tehän olette kaikki salaliitossa minua vastaan, eikä kukaan ole ilmaissut minulle, että poikani on tehnyt liiton Iisain pojan kanssa. Ei kukaan teistä välitä minusta sen vertaa, että olisi ilmaissut minulle, että poikani on yllyttänyt palvelijani väijymään minua, niin kuin nyt tapahtuu.”

⁹Silloin edomilainen Dooeg, joka oli asetettu Saulin palvelijoiden johtoon, vastasi: ”Minä näin Iisain pojan tulevan Noobiin, Ahimelekin, Ahitubin pojan, luo.

¹⁰Ahimelek kysyi HERRALTA neuvoa Daavidia varten ja antoi hänelle evästä sekä filistealaisen Goljatin miekan.”

Dooeg tappaa Noobin papit ja asukkaat

¹¹Silloin kuningas lähetti kutsumaan pappi Ahimelekin, Ahitubin pojan, ja koko hänen isänsä suvun, Noobin papit, ja he kaikki tulivat kuninkaan luo.

¹²Saul sanoi: ”Kuule, Ahitubin poika!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, herrani.”

¹³Saul sanoi hänelle: ”Miksi te olette salaliitossa minua vastaan, sinä ja Iisain poika? Sinähän olet antanut hänelle leipää ja miekan sekä kysynyt häntä varten Jumalalta neuvoa, jotta hän nousisi minua vastaan ja väijyisi minua, niin kuin nyt tapahtuu?”

¹⁴Ahimelek vastasi kuninkaalle: ”Kuka kaikista palvelijoistasi on niin uskollinen kuin Daavid? Onhan hän kuninkaan vävy, henkivartiostosi päällikkö ja kunnioitettu sinun hovissasi.

¹⁵Vastako tuona päivänä aloin kysellä häntä varten Jumalalta neuvoa? En suinkaan! Älköön kuningas lukeko viaksi mitään minulle, palvelijalleen, tai

koko isäni suvulle, sillä palvelijasi ei ole tiennyt kaikesta tästä yhtään mitään.”

¹⁶ Mutta kuningas sanoi: ”Sinun on totisesti kuoltava, Ahimelek, sinun ja koko isäsi suvun.”

¹⁷ Sitten kuningas sanoi henkivartijoille, jotka seisoivat hänen luonaan: ”Menkää ja surmatkaa HERRAN papit, sillä hekin pitävät Daavidin puolta. Vaikka he tiesivät hänen paenneen, he eivät ilmoittaneet sitä minulle.” Mutta kuninkaan palvelijat eivät tahtoneet ojentaa kättään ja satuttaa HERRAN pappeja.

¹⁸ Silloin kuningas sanoi Dooegille: ”Astu sinä esiin ja lyö papit kuoliaaksi.” Niin edomilainen Dooeg astui esiin ja löi papit kuoliaaksi. Hän tappoi sinä päivänä kahdeksankymmentäviisi miestä, jotka käyttivät pellavakasukkaa.

¹⁹ Myös pappiskaupungin Noobin asukkaat hän surmasi miekalla, sekä miehet että naiset, lapset ja imeväiset. Hän tappoi miekalla myös härät, aasit ja lampaat.

Ebjatar pakenee Daavidin luo

²⁰ Ainoastaan yksi Ahitubin pojan Ahimelekin poika, nimeltään Ebjatar, pelastui ja pakeni Daavidin luo.

²¹ Ebjatar kertoi Daavidille, että Saul oli tappanut HERRAN papit.

²² Silloin Daavid sanoi Ebjatarille: ”Minä tiesin jo silloin, kun edomilainen Dooeg oli siellä, että hän varmasti kertoisi kaiken Saulille. Minä olen aiheuttanut jokaisen sinun isäsi suvun jäsenen kuoleman.

²³ Jää minun luokseni, älä pelkää, sillä joka tavoittelee sinun henkeäsi, se tavoittelee myös minun henkeäni. Minun luonani sinä olet turvassa.”

1. Samuel 23

Daavid voittaa filistealaiset Keilassa

¹ Daavidille kerrottiin: ”Tiedätkö, että filistealaiset ovat taistelemassa Keilaa vastaan ja ryöstävät puimatantereita?”

²Silloin Daavid kysyi HERRALTA : ”Menenkö minä lyömään nämä filistealaiset?” HERRA vastasi Daavidille: ”Mene, lyö filistealaiset ja pelasta Keila.”

³Mutta Daavidin miehet sanoivat hänelle: ”Näethän, että saamme pelätä jo täällä Juudassa, saati sitten, jos menemme Keilaan filistealaisten taistelurivejä vastaan!”

⁴Daavid kysyi vielä uudestaan HERRALTA , ja HERRA vastasi hänelle: ”Nouse ja mene alas Keilaan, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.”

⁵Niin Daavid meni miehineen Keilaan, ryhtyi taisteluun filistealaisia vastaan, vei heidän karjansa ja aiheutti heille suuren tappion. Näin Daavid pelasti Keilan asukkaat.

Saul ajaa takaa Daavidia

⁶Kun Ebjatar, Ahimelekin poika, oli paennut Daavidin luo Keilaan, hän oli tuonut mukanaan kasukan.

⁷Saulille kerrottiin, että Daavid oli mennyt Keilaan. Silloin Saul sanoi: ”Jumala on luovuttanut hänet minun käsiini. Hän on sulkenut itsensä sisälle mentyään kaupunkiin, jossa on kaksoisportit ja salvat.”

⁸Sitten Saul kuulutti koko väkensä lähtemään sotaan Keilaa vastaan, piirittämään Daavidia ja hänen miehiään.

⁹Mutta kun Daavid sai tietää, että Saulilla oli paha mielessä häntä vastaan, hän sanoi pappi Ebjatarille: ”Tuo tänne kasukka.”

¹⁰Ja Daavid sanoi: ” HERRA , Israelin Jumala! Sinun palvelijasi on saanut varman tiedon, että Saul aikoo tulla Keilaan hävittämään kaupungin minun vuokseni.

¹¹Luovuttavatko Keilan johtomiehet minut hänen käsiinsä? Tuleeko Saul, niin kuin palvelijasi on kuullut? HERRA , Israelin Jumala, ilmoita se palvelijallesi.” HERRA sanoi: ”Tulee.”

¹² Daavid kysyi vielä: ”Luovuttavatko Keilan johtomiehet minut ja mieheni Saulin käsiin?” HERRA vastasi: ”Luovuttavat.”

¹³ Silloin Daavid nousi miehineen, joita oli noin kuusisataa, ja he lähtivät Keilasta ja kuljeskelivat paikasta toiseen. Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli päässyt pakoon Keilasta, hän luopui retkestä.

¹⁴ Daavid oleskeli autiomaassa kalliokukkuloilla ja pysyi Siifin autiomaan vuoristossa. Saul etsi häntä kaiken aikaa, mutta Jumala ei antanut häntä Saulin käsiin.

¹⁵ Kun Daavid huomasi, että Saul oli lähtenyt väijymään hänen henkeään, hän pysytteli Hooreaassa, Siifin autiomaassa.

Joonatan rohkaisee Daavidia

¹⁶ Saulin poika Joonatan nousi ja meni Daavidin luo Hooreasaan ja vahvisti häntä Jumalassa.

¹⁷ Joonatan sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä minun isäni Saul ei saa sinua käsiinsä, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja minusta tulee sinun lähin miehesi. Jopa isäni Saul tietää sen.”

¹⁸ Sitten he tekivät keskenään liiton HERRAN edessä. Daavid jäi edelleen Hooreasaan, mutta Joonatan palasi kotiinsa.

Siifiläiset antavat Daavidin ilmi

¹⁹ Saulin luo Giberaan tuli siifiläisiä, ja he sanoivat: ”Daavid piileksii meidän luonamme, kallioiden huipuilla Hooreaassa, Gibeat-Hakilassa, Jesimonista etelään.

²⁰ Sinä, kuningas, voit tulla sinne, milloin vain haluat. Meidän velvollisuutemme on luovuttaa hänet kuninkaan käsiin.”

²¹ Saul sanoi: ” HERRA siunatkoon teitä, kun säälitte minua.

²² Menkää vielä, tiedustelkaa tarkemmin ja ottakaa selvää, missä päin hän liikkuu ja kuka hänet on siellä nähnyt, sillä minulle on kerrottu, että hän toimii hyvin ovelasti.

²³ Tutkikaa ja tiedustelkaa kaikki piilopaikat, joihin hän voisi kätkeytyä. Palatkaa minun luokseni, kun teillä on varma tieto, niin minä lähden teidän kanssanne. Jos hän on siinä maassa, minä etsin hänet kaikkien Juudan tuhansien joukosta.”

²⁴ He lähtivät Saulin edellä Siifiin; Daavid taas oli miehineen Maaonin autiomaassa, aromaassa, Jesimonista etelään.

²⁵ Saul miehineen lähti etsimään Daavidia, mutta Daavid sai siitä tiedon ja meni eräälle kalliolle ja jäi Maaonin autiomaahan. Sen kuultuaan Saul lähti ajamaan Daavidia takaa Maaonin autiomaahan.

²⁶ Saul kulki vuoren toista puolta Daavidin kiirehtiessä miehineen vuoren toista puolta, päästäkseen Saulia pakoon. Mutta kun Saul miehineen oli saartamassa Daavidia ja hänen miehiään ottaakseen heidät kiinni

²⁷ tuli Saulin luo sanansaattaja, joka sanoi: ”Tule kiireesti, sillä filistealaiset ovat hyökänneet maahan.”

²⁸ Saul lopetti Daavidin takaa-ajon ja lähti filistealaisia vastaan. Tämän tapauksen vuoksi tuo paikka sai nimekseen Sela-Hammahlekot .

1. Samuel 24

Daavid säästää Saulin hengen luolassa

¹ Daavid lähti sieltä ja oleskeli Een-Gedin kallioiden huipuilla.

² Kun Saul palasi ajamasta filistealaisia takaa, hänelle kerrottiin, että Daavid oli Een-Gedin autiomaassa.

³ Silloin Saul otti kolmetuhatta valiomiestä koko Israelista ja lähti etsimään Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden lähistöltä.

⁴ Hän tuli tien varrella olevien lammasaustausten luo. Siellä oli luola, ja Saul meni sinne tarpeilleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan perällä.

⁵ Daavidin miehet sanoivat hänelle: ”Nyt, tämä on se päivä, josta HERRA on sanonut sinulle: ’Minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, ja sinä saat tehdä

hänelle, mitä hyväksi näet.” Silloin Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin viitan liepeestä.

⁶Mutta sen jälkeen Daavidin sydän soimasi häntä siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä.

⁷Hän sanoi miehilleen: ”HERRA varjelkoon minua tekemästä herralleni, HERRAN voidellulle, sitä, että ojentaisin käteni häntä vastaan, sillä hän on HERRAN voideltu.”

⁸Näillä sanoilla Daavid hillitsi miehensä eikä antanut heidän hyökätä Saulin kimppuun. Saul nousi luolasta ja jatkoi matkaansa.

Daavid puhuu Saulille

⁹Sen jälkeen myös Daavid nousi, lähti luolasta ja huusi Saulin jälkeen: ”Herrani, kuningas!” Saul katsoi taakseen, ja Daavid kumartui kasvoilleen maahan osoittaen kunnioitusta.

¹⁰Daavid sanoi Saulille: ”Miksi sinä uskot niiden puheita, jotka sanovat: ’Daavid haluaa sinulle pahaa’?

¹¹Näethän nyt omin silmin, kuinka HERRA antoi sinut tänään minun käsiini luolassa. Minua neuvottiin tappamaan sinut, mutta minä säästin henkesi ja sanoin: ’Minä en ojenna kättäni herraani vastaan, sillä hän on HERRAN voideltu.’

¹²Katso, isäni, katso tätä viittasi liepeen kappaletta minun kädessäni. Siitä, että minä leikkasin sen viittasi liepeestä enkä tappanut sinua, voit nähdä ja ymmärtää, ettei käsiäni tahraa mikään paha teko tai rikos. En minä ole sinua vastaan rikkonut, vaikka sinä metsästät minua riistääksesi minulta hengen.

¹³HERRA tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun, ja HERRA kostakoon sinulle minun puolestani, mutta minun käteni ei sinuun koske.

¹⁴Niin kuin vanha sananlasku sanoo: ’Jumalattomuus tulee jumalattomista’, mutta minun käteni ei sinuun koske.

¹⁵ Kenen perään Israelin kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua!

¹⁶ HERRAolkoon tuomari, hän tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun! Hän nähköön ja ajakoon asiani ja auttakoon minut oikeuteeni sinun käsistäsi.”

Saul luopuu takaa-ajosta

¹⁷ Kun Daavid oli puhunut nämä sanat Saulille, tämä sanoi: ”Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?” Ja Saul purskahti äänekkääseen itkuun.

¹⁸ Hän sanoi Daavidille: ”Sinä olet minua vanhurskaampi, sillä vaikka minä olen palkinnut sinut pahalla, sinä olet maksanut minulle takaisin hyvällä.

¹⁹ Sinä olet tänään osoittanut hyvyttäsi minua kohtaan. Sinä et tappanut minua, vaikka HERRA oli luovuttanut minut sinun käsiisi.

²⁰ Kun joku kohtaa vihollisensa, päästääkö hän tämän menemään rauhassa? HERRA palkitkoon sinulle hyvällä sen, mitä olet tänä päivänä tehnyt minulle.

²¹ Nyt minä todella tiedän, että sinusta tulee kuningas ja että Israelin valtakunta pysyy sinun käsissäsi.

²² Vanno nyt minulle HERRAN nimessä, ettet tuhoa jälkeläisiäni etkä hävitä minun nimeäni isäni suvusta.”

²³ Niin Daavid vannoi tämän Saulille. Sitten Saul meni kotiinsa, mutta Daavid ja hänen miehensä nousivat vuorilinnaan.

1. Samuel 25

Samuelin kuolema

¹ Tämän jälkeen Samuel kuoli. Koko Israel kokoontui pitämään hänen valittajaisiaan, ja hänet haudattiin kotipaikkaansa Raamaan. Sitten Daavid lähti Paaranin autiomaahan.

Daavid ja Naabal

²Maaonissa oli hyvin mahtava mies, jolla oli laumoja Karmelissa, kolmetuhatta lammasta ja tuhat vuohta. Hän oli taas kerran keritsemässä lampaitaan Karmelissa.

³Miehen nimi oli Naabal, ja hän oli kaalebilainen. Hänen vaimonsa nimi oli Abigail. Vaimo oli hyvin ymmärtäväinen ja kaunis, mies sen sijaan oli tyly ja pahantapainen.

⁴Kun Daavid kuuli autiomaassa, että Naabal keritsi lampaitaan,

⁵hän lähetti matkaan kymmenen nuorta miestä ja sanoi heille: ”Menkää Karmeliin, ja kun tulette Naabalin luo, tervehtikää häntä minun nimissäni.

⁶Sanokaa näin: ”Tervehdys! Rauhaa sinulle, rauhaa myös perheellesi ja rauhaa kaikelle, mitä sinulla on.

⁷Olen juuri kuullut, että sinulla on lampaiden keritsiäiset. Paimenesi ovat viime aikoina olleet meidän seurassamme. Me emme ole loukanneet heitä, eikä heiltä ole hävinnyt mitään koko sinä aikana, jonka he ovat olleet Karmelissa.

⁸Kysy vaikka omilta palvelijoiltasi, niin he kertovat sen sinulle. Ole siis suosiollinen näille miehille, olemmehan tulleet luoksesi juhlapäivänä. Anna pojallasi Daavidille ja palvelijoillesi, mitä sinulta löytyy.”

⁹Kun Daavidin miehet tulivat, he puhuivat Daavidin nimissä Naabalille kaiken tämän ja jäivät odottamaan.

¹⁰Mutta Naabal vastasi Daavidin palvelijoille: ”Kuka on Daavid, ja kuka on Iisain poika? Tätä nykyä on paljon orjia, jotka karkaavat isäntiensä luota.

¹¹Ottaisinko minä ruokani, juomani ja teuraani, jotka olen teurastanut keritsijöitäni varten, ja antaisin ne miehille, joista en tiedä, mistä he ovat?”

¹²Niin Daavidin miehet kääntyivät ja menivät pois. Tultuaan takaisin Daavidin luo he kertoivat hänelle kaiken.

13 Silloin Daavid sanoi miehilleen: ”Sitokoon jokainen miekkansa vyölle.” Ja jokainen satoi miekkansa vyölleen, niin myös Daavid, ja hänen jäljessään lähti liikkeelle noin neljäsataa miestä, mutta kaksisataa jäi kuormaston luo.

Abigail pelastaa Naabalin kuolemasta

14 Mutta eräs Naabalin palvelijoista kertoi Abigailille, Naabalin vaimolle: ”Daavid lähetti sanansaattajia autiomaasta tervehtimään isäntäämme, mutta hän vain solvasi heitä.

15 Nämä miehet ovat kuitenkin olleet meille erittäin hyviä. Meitä ei ole loukattu, eikä meiltä ole hävinnyt mitään koko sinä aikana, jonka kuljeskelimme heidän läheisyydessään ollessamme kedolla.

16 Yötä päivää he olivat muurina ympärillämme koko sen ajan, jonka paimensimme lampaita heidän läheisyydessään.

17 Ajattele siis ja katso, mitä voit tehdä, sillä onnettomuus uhkaa isäntäämme ja koko hänen talouttaan. Hän itse on niin kelvoton mies, ettei hänelle kannata puhua.”

18 Silloin Abigail otti kiireesti kaksisataa leipää, kaksi leiliä viiniä, viisi paistettua lammasta, viisi sea-mittaa paahdettuja jyviä, sata rusinakakkua sekä kaksisataa viikunakakkua ja pani ne aasien selkään.

19 Hän sanoi palvelijoilleen: ”Menkää edelläni, minä tulen jäljessänne”, mutta miehelleen Naabalille hän ei kertonut mitään.

20 Kun Abigail sitten ratsasti aasilla rinnettä alas vuoren suojassa, Daavid miehineen tuli yllättäen häntä vastaan, ja hän kohtasi heidät.

21 Daavid oli sanonut miehilleen: ”Aivan turhaan olen suojellut kaikkea, mitä tällä miehellä on autiomaassa. Kaikesta siitä, mitä hänellä on, ei ole hävinnyt mitään, mutta hän on palkinnut minulle hyvän pahalla.

22 Jumala rangaiskoon Daavidin vihamiehiä nyt ja vasta. Totisesti, huomisaamuksi minä en jätä koko hänen väestään, noista koirista henkiin yhtäkään.”

²³ Kun Abigail näki Daavidin, hän laskeutui nopeasti aasin selästä, heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan hänen eteensä.

²⁴ Hän heittäytyi Daavidin jalkojen juureen ja sanoi: ”Minun on syy, herrani. Salli kuitenkin palvelijattaresi puhua sinulle ja kuule, mitä palvelijattaresi sanoo.

²⁵ Minä pyydän, älköön herrani välittääkö tuosta kelvottomasta miehestä, Naabalista, sillä hän on nimensä mukainen. Naabal on hänen nimensä, ja houkka hän on. Minä, palvelijattaresi, en kuitenkaan nähnyt herrani lähettämiä palvelijoita.

²⁶ Ja nyt, herrani, niin totta kuin HERRA elää ja niin totta kuin sinä itse elät, HERRA on estänyt sinua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäsi omalla kädelläsi. Käyköön vihamiehillesi ja niille, jotka tahtovat pahaa herralleni, samoin kuin Naabalille.

²⁷ Annettakoon tämä tervehdyslahja, jonka palvelijattaresi on herralleni tuonut, niille miehille, jotka seuraavat herraani.

²⁸ Minä pyydän, anna anteeksi palvelijattaresi rikkomus. HERRA totisesti rakentaa herrani kuningashuoneen pysyväksi, koska sinä, herrani, käyt HERRAN sotia, eikä sinusta löydetä mitään pahaa koko elinaikanasi.

²⁹ Jos joku nousee vainoamaan sinua ja tavoittelee henkeäsi, on herrani henki tallella elävien kukkarossa HERRAN , sinun Jumalasi luona, mutta vihollistesi hengen hän lingolla linkoaa pois.

³⁰ Kun HERRA sitten tekee minun herralleni kaikkea hyvää, josta hän on sinulle puhunut, ja asettaa sinut Israelin ruhtinaaksi,

³¹ niin ei sinua saata kompastumaan eikä herrani tuntoa vaivaa se, että olisit vuodattanut verta aiheettomasti ja että olisit itse koettanut auttaa itseäsi. Kun HERRA siis tekee hyvää herralleni, niin muista palvelijatartasi.”

³² Daavid sanoi Abigailille: ”Siunattu olkoon HERRA , Israelin Jumala, joka lähetti sinut tänään minua vastaan.

³³ Siunattu olkoon ymmärtäväisyytesi, ja siunattu ole sinä itse, joka olet tänään estänyt minua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäni omalla kädelläni.

³⁴ Mutta niin totta kuin HERRA , Israelin Jumala, elää, hän, joka on estänyt minua tekemästä sinulle pahaa: jollet sinä olisi tullut nopeasti minua vastaan, ei Naabalin väestä totisesti olisi huomenna aamun valjetessa ollut jäljellä yhtäkään miestä .

³⁵ Sitten Daavid otti Abigaililta, mitä tämä oli hänelle tuonut, ja sanoi: ”Mene rauhassa kotiisi. Niin kuin näet, minä olen kuullut sinua ja tehnyt sinulle mieliksi.”

Naabalin juomingit ja kuolema

³⁶ Kun Abigail tuli Naabalin luo, tällä oli talossaan juomingit, kuin kuninkaan juomingit. Naabal oli hyvillä mielin ja kovin juovuksissa. Siksi Abigail ei kertonut Naabalille mitään, ennen kuin aamu valkeni.

³⁷ Mutta seuraavana aamuna, kun Naabalin humala oli haihtunut, hänen vaimonsa kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut. Silloin Naabalin sydän kuoleutui hänen rinnassaan, ja hän muuttui ikään kuin kiveksi.

³⁸ Noin kymmenen päivän kuluttua HERRA löi Naabalia, ja tämä kuoli.

Abigailista tulee Daavidin vaimo

³⁹ Kun Daavid kuuli, että Naabal oli kuollut, hän sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA , joka on vetänyt Naabalin tilille minun häpäisemisestäni! Hän on estänyt palvelijaansa tekemästä pahaa ja kääntänyt Naabalin pahuuden takaisin hänen itsensä päälle.” Sen jälkeen Daavid lähetti sanomaan Abigailille, että hän halusi tämän vaimokseen.

⁴⁰ Daavidin palvelijat tulivat Abigailin luo Karmeliin ja sanoivat hänelle näin: ”Daavid lähetti meidät sinun luoksesi ottamaan sinut hänelle vaimoksi.”

⁴¹ Silloin Abigail nousi, kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi: ”Katso, palvelijattaresi on valmis ryhtymään orjattareksi ja pesemään herrani palvelijoiden jalat.”

⁴² Sitten Abigail nousi kiireesti ja istuutui aasin selkään. Hän otti mukaansa myös viisi palvelijatartaan, jotka seurasivat häntä. Abigail seurasi Daavidin sanansaattajien jäljessä, ja hänestä tuli Daavidin vaimo.

⁴³ Daavid oli ottanut vaimokseen myös jisreeliläisen Ahinoamin, ja niin he molemmat olivat hänen vaimojaan.

⁴⁴ Mutta Saul oli antanut tyttärensä Miikalin, Daavidin vaimon, Laiksen pojalle Paltille, joka oli kotoisin Gallimista.

1. Samuel 26

Daavid säästää jälleen Saulin hengen

¹ Siifiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan ja sanoivat: ”Daavid piileksii Gibeat-Hakilassa, Jesimonin lähellä.”

² Silloin Saul lähti Siifin autiomaahan mukanaan kolmetuhatta Israelin valiomiestä, ja he etsivät sieltä Daavidia.

³ Saul leiriytyi Gibeat-Hakilaan, joka on tien varrella Jesimonin lähellä, mutta Daavid oleskeli autiomaassa. Kun Daavid ymmärsi, että Saul oli tullut hänen perässään autiomaahan,

⁴ hän lähetti vakoojia ja sai varmuuden siitä, että Saul oli todellakin tullut.

⁵ Silloin Daavid nousi ja meni paikkaan, johon Saul oli leiriytynyt. Hän näki paikan, jossa Saul ja hänen sotapäällikkönsä Abner, Neerin poika, makasivat. Saul makasi keskellä, ja väki oli asettunut kehäksi hänen ympärilleen.

⁶ Daavid puhui heettiläiselle Ahimelekille ja Abisaille, Serujan pojalle, Jooabin veljelle, ja kysyi: ”Kuka lähtee minun kanssani Saulin luo leiriin?” Abisai vastasi: ”Minä lähden sinun kanssasi.”

⁷ Daavid ja Abisai menivät yöllä Saulin väen luo ja näkivät, että Saul makasi piirin keskellä ja nukkui. Hänen keihäänsä oli iskettynä maahan hänen päänsä viereen, ja Abner ja väki makasivat hänen ympärillään.

⁸Abisai sanoi Daavidille: ”Jumala on tänä päivänä antanut vihamiehesi sinun käsiisi. Salli minun nyt keihästää hänet maahan yhdellä iskulla, toista ei tarvita.”

⁹Mutta Daavid vastasi Abisaille: ”Älä surmaa häntä, sillä kuka on rankaisematta ojentanut kätensä HERRAN voideltua vastaan?”

¹⁰Daavid sanoi vielä: ”Niin totta kuin HERRA elää: HERRA itse lyö häntä, tai hänen kuolinpäivänsä tulee, tai hän menee sotaan ja kohtaa loppunsa siellä.

¹¹HERRA varjeltiin minua ojentamasta kättäni HERRAN voideltua vastaan! Ota nyt kuitenkin keihäs ja vesiastia hänen päänsä vierestä, ja sitten lähdetään.”

¹²Daavid otti keihään ja vesiastian Saulin pään vierestä, ja he menivät pois. Kukaan ei nähnyt eikä huomannut mitään, eikä kukaan herännyt. He kaikki nukkuivat, sillä HERRAN lähettämä raskas uni oli vallannut heidät.

¹³Kun Daavid oli päässyt laakson toiselle puolelle, hän asettui kauas vuoren laelle, pitkän välimatkan päähän leiristä.

¹⁴Daavid huusi Saulin väelle ja Abnerille, Neerin pojalle: ”Etkö vastaa, Abner?” Abner vastasi: ”Kuka sinä olet, joka huudat kuninkaalle?”

¹⁵Daavid sanoi Abnerille: ”Etkö sinä ole mies, jonka vertaista ei ole Israelissa? Miksi siis et vartioinut herraasi, kuningasta? Joku kansasta olisi voinut surmata kuninkaan, sinun herrasi.

¹⁶Et ole hoitanut tehtävääsi hyvin. Niin totta kuin HERRA elää, teidän pitää kuolla, koska ette vartioineet herraanne, HERRAN voideltua. Katso nyt! Missä ovat kuninkaan keihäs ja vesiastia, jotka olivat hänen päänsä vieressä?”

Daavid vetoaa Sauliin

¹⁷Saul tunsi Daavidin äänen ja huusi: ”Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?” Daavid vastasi: ”Minun ääneni, herrani kuningas.”

¹⁸Hän jatkoi: ”Miksi herrani ajaa takaa palvelijaansa? Mitä minä olen tehnyt tai mitä paha minä muka suunnittelen ?

¹⁹ Kuulkoon nyt herrani, kuningas, mitä hänen palvelijansa sanoo! Jos HERRA on yllyttänyt sinut minua vastaan, saakoon hän tuntea ruokauhrin tuoksun. Mutta jos sen ovat tehneet ihmiset, niin olkoot he kirotut HERRAN edessä. Nyt he karkottavat minut pois HERRAN perintöosasta ja sanovat: 'Mene ja palvele muita jumalia.'

²⁰ Älköön vereni kuitenkaan vuotako maahan kaukana HERRAN kasvoista. Totisesti, Israelin kuningas on lähtenyt liikkeelle etsimään yhtä kirppua, niin kuin ajetaan peltopyytä vuorilla."

Saul katuu ja palaa kotiinsa

²¹ Silloin Saul huusi: "Minä olen tehnyt syntiä. Tule takaisin, poikani Daavid, sillä minä en enää tee sinulle pahaa, koska henkeni on tänään ollut kallis sinun silmissäsi. Minä huomaan, että olen tehnyt tyhmästi ja erehtynyt hyvin pahasti."

²² Daavid vastasi: "Tässä on kuninkaan keihäs. Tulkoon joku nuorista miehistä tänne hakemaan sen.

²³ HERRA palkitsee jokaisen hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa mukaan. Vaikka HERRA antoi sinut tänään käsiini, minä en tahtonut ojentaa kättäni HERRAN voideltua vastaan.

²⁴ Katso, niin kuin sinun henkesi on tänään ollut suuriarvoinen minun silmissäni, niin on myös minun henkeni suuriarvoinen HERRAN silmissä, ja hän vapauttaa minut kaikesta ahdistuksesta."

²⁵ Silloin Saul sanoi Daavidille: "Sinä olet siunattu, poikani Daavid! Sinä onnistut siinä, mihin ryhdyt." Sitten Daavid meni pois, ja Saul palasi kotiinsa.

1. Samuel 27

Daavid filistealaisten luona

¹ Daavid ajatteli mielessään: "Varmaan jonakin päivänä Saulin käsi surmaa minut. Minulla ei ole muuta keinoa kuin paeta henkeni edestä filistealaisten maahan. Silloin Saul huomaa, että minua on turha etsiä mistään Israelin alueelta, ja niin minä pelastun hänen käsistään."

² Sitten Daavid ja ne kuusisataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, lähtivät Gatin kuninkaan Aakiksen, Maaokin pojan, luo.

³ Daavid asettui miehineen asumaan Aakiksen luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä mukanaan, Daavidilla molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja karmelilainen Abigail, Naabalin leski.

⁴ Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli paennut Gatiin, Saul ei enää etsinyt häntä.

⁵ Daavid sanoi Aakikselle: ”Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, annettakoon minulle paikka jossakin maaseutukaupungissa, että voisin asua siellä. Miksi palvelijasi asuisi sinun luonasi kuninkaankaupungissa?”

⁶ Niin Aakis antoi hänelle sinä päivänä Siklagin. Sen tähden Siklag kuuluu Juudan kuninkaille vielä nykyäänkin.

⁷ Aika, jonka Daavid asui filistealaisten maassa, oli vuosi ja neljä kuukautta.

⁸ Sieltä Daavid kävi miehineen ryöstöretkillä gesurilaisten, gaseriläisten ja amalekilaisten maassa. Näitä kansoja nimittäin asui vanhastaan alueella, joka ulottuu Suuriin ja Egyptin maahan asti.

⁹ Ryöstäessään maata Daavid ei jättänyt henkiin yhtään miestä eikä naista. Hän otti lampaat, naudat, aasit, kamelit sekä vaatteet ja palasi sitten takaisin Aakiksen luo.

¹⁰ Aakis kysyi: ”Mihin olette tänään tehneet ryöstöretken?” Daavid vastasi: ”Juudan Etelämaahan” tai ”jerahmeelilaisten Etelämaahan” tai ”keeniläisten Etelämaahan”.

¹¹ Daavid ei jättänyt henkiin yhtään miestä eikä naista vietäväksi Gatiin, sillä hän ajatteli: ”He voisivat kertoa meistä ja sanoa: ’Näin on Daavid tehnyt.’” Tämä oli hänen tapanaan koko sen ajan, jonka hän asui filistealaisten maassa.

¹² Aakis luotti Daavidiin ja ajatteli: ”Hän on saattanut itsensä niin pahoin kansansa Israelin vihoihin, että hän tulee aina olemaan minun palvelijani.”

1. Samuel 28

Filistealaiset varustautuvat sotaan

¹Siihen aikaan filistealaiset kokosivat joukkonsa sotiakseen Israelia vastaan, ja Aakis sanoi Daavidille: ”Tiedäthän, että sinun on miehinesi lähdeävä minun kanssani sotajoukon mukaan.”

²Daavid vastasi: ”Jos näin on, tulet näkemään, mihin palvelijasi pystyy.” Aakis sanoi Daavidille: ”Niinpä minä asetan sinut vakinaiseksi henkivartijakseni.”

³Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli pitänyt hänelle valittajaiset, ja hänet oli haudattu kotikaupunkiinsa Raamaan. Ja Saul oli poistanut maasta vainaja- ja tietäjähenkien manaajat.

⁴Filistealaisten koottua joukkonsa he tulivat Suunemiin ja leiriytyivät sinne. Saul puolestaan kutsui koolle koko Israelin, ja he leiriytyivät Gilboaan.

Saul kysyy neuvoa vainajahengiltä

⁵Kun Saul näki filistealaisten leirin, hän pelästyi, ja hänen sydämensä vapisi kovin.

⁶Saul kysyi neuvoa HERRALTA , mutta HERRA ei vastannut hänelle – ei unissa, ei uurimin eikä profeettojen kautta.

⁷Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: ”Etsikää minulle nainen, jolla on vallassaan vainajahenget, niin menen hänen luokseen ja tiedustelen häneltä.” Palvelijat vastasivat hänelle: ”Een-Doorissa on nainen, jolla on vainajahenget vallassaan.”

⁸Saul tekeytyi tuntemattomaksi pukeutuen toisiin vaatteisiin ja lähti matkalle mukanaan kaksi miestä. He tulivat yöllä naisen luo, ja Saul sanoi: ”Ota puolestani yhteys vainajahenkiin ja nostata minulle se, jonka minä sinulle sanon.”

⁹ Mutta nainen vastasi hänelle: ”Kyllä sinä tiedät, mitä Saul on tehnyt. Hänhän on hävittänyt vainaja- ja tietäjähenkien manaajat maasta. Miksi virität minulle ansan tappaaksesi minut?”

¹⁰ Silloin Saul vannoi hänelle HERRAN nimeen ja sanoi: ”Niin totta kuin HERRA elää, tästä asiasta sinua ei syytetä.”

¹¹ Nainen kysyi: ”Kenet minä nostatan sinulle?” Saul vastasi: ”Kutsu Samuel.”

¹² Kun nainen näki Samuelin, hän huusi kovalla äänellä. Sitten nainen sanoi Saulille: ”Miksi olet pettänyt minua? Sinähän olet Saul.”

¹³ Kuningas sanoi hänelle: ”Älä pelkää vaan sano, mitä näet.” Nainen vastasi Saulille: ”Minä näen jumalolennon nousevan maasta.”

¹⁴ Saul kysyi naiselta: ”Minkä näköinen hän on?” Nainen vastasi: ”Vanha mies nousee ylös viittaa verhoutuneena.” Silloin Saul tiesi, että se oli Samuel, ja kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

¹⁵ Samuel sanoi Saulille: ”Miksi olet häirinnyt minua ja nostattanut minut?” Saul vastasi: ”Minä olen suuressa hädässä. Filistealaiset sotivat minua vastaan, ja Jumala on poistunut luotani eikä enää vastaa minulle, ei profeettojen kautta eikä unissa. Minä pyysin kutsumaan sinut, että ilmoittaisit minulle, mitä minun on tehtävä.”

¹⁶ Mutta Samuel vastasi: ”Miksi sinä minulta kysyt, kun HERRA on poistunut luotasi ja hänestä on tullut vihamiehesi?

¹⁷ HERRA on tehnyt sen, minkä hän on minun kauttani puhunut. HERRA on repäissyt valtakunnan sinun kädestäsi ja antanut sen toiselle miehelle, Daavidille.

¹⁸ Koska et kuunnellut HERRAN ääntä etkä tehnyt Amalekille, mitä Herran hehkuva viha vaati, HERRA on tehnyt tämän sinulle tänään.

¹⁹ HERRA antaa sekä Israelin että sinut filistealaisten käsiin, ja huomenna sinä poikinesi olet minun luonani. Myös Israelin joukot HERRA antaa filistealaisten käsiin.”

²⁰Silloin Saul kaatui pitkin pituuttaan maahan, sillä hän pelästyi kovin Samuelin puheesta. Hänen voimansa olivat lopussa, sillä vuorokauteen hän ei ollut syönyt mitään.

²¹Silloin nainen meni Saulin luo ja näki, että tämä oli kauhun vallassa. Nainen sanoi hänelle: ”Sinä näit, että palvelijattaresi totteli sinua. Minä panin henkeni alttiiksi ja suostuin tekemään sen, mitä käskit.

²²Kuule siis sinäkin palvelijatartasi ja salli minun asettaa eteesi palanen leipää. Syö, että olisit voimissasi, kun lähdet matkalle.”

²³Saul kuitenkin kieltäytyi ja sanoi: ”Minä en syö.” Mutta kun hänen palvelijansa ja nainen pyytämällä pyysivät häntä, hän suostui, nousi maasta ja istuutui vuoteelle.

²⁴Naisella oli kotonaan juottovasikka, ja hän teurasti sen kiireesti. Sitten hän otti jauhoja, alusti taikinan ja leipoi siitä happamattomia leipiä.

²⁵Hän pani ruuan tarjolle Saulin ja hänen palvelijoidensa eteen, ja he söivät. Sitten he nousivat ja lähtivät pois vielä samana yönä.

1. Samuel 29

Filistealaiset eivät luota Daavidiin

¹Filistealaiset kokosivat kaikki joukkonsa Afekiin, ja israelilaiset olivat leiriytyneinä Jisreelissä sijaitsevalle lähteelle.

²Filistealaisten ruhtinaat tulivat satoine ja tuhansine miehineen, ja Daavid ja hänen miehensä tulivat Aakiksen kanssa viimeisinä.

³Silloin filistealaisten päälliköt sanoivat: ”Keitä nuo heprealaiset ovat?” Aakis vastasi filistealaisten päälliköille: ”Tämähän on Daavid, Israelin kuninkaan Saulin palvelija, joka on ollut minun luonani vuoden tai pari. Minä en ole havainnut hänessä mitään epäilyttävää tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona hän siirtyi luokseni.”

⁴Filistealaisten päälliköt vihastuivat häneen ja sanoivat: ”Lähetä takaisin tuo mies! Hänen on palattava siihen paikkaan, jonka sinä olet hänelle

määrännyt. Hän ei saa tulla meidän kanssamme taisteluun, ettei hän sodassa siirtyisi vastustajan puolelle. Miten hän voisi paremmin hankkia itselleen herransa suosion kuin näiden miesten päillä?

⁵Eikö tämä ole se Daavid, jolle karkeloiden laulettiin näin: 'Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia'?"

⁶Silloin Aakis kutsui Daavidin ja sanoi hänelle: "Niin totta kuin HERRA elää, sinä olet rehellinen, ja minulle olisi mieleen, että lähtisit ja tulisit minun sotaväkeni mukana, sillä siitä päivästä lähtien, jona tulit luokseni, tähän päivään asti, minä en ole havainnut sinussa mitään pahaa. Mutta ruhtinaita sinä et miellytä.

⁷Lähde nyt takaisin ja mene rauhassa, ettet tekisi mitään, mikä ei miellytä filistealaisten ruhtinaita."

⁸Daavid sanoi Aakikselle: "Mitä minä olen tehnyt? Mitä pahaa olet havainnut palvelijassasi tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona tulin eteesi, kun en saa tulla taistelemaan herrani, kuninkaan, vihollisia vastaan?"

⁹Aakis vastasi Daavidille: "Minä tiedän, että sinä olet minulle mieluinen kuin Jumalan enkeli, mutta filistealaisten päälliköt sanovat: 'Hän ei saa lähteä meidän kanssamme taisteluun.'

¹⁰Nouse siis varhain aamulla, sinä ja sinun herrasi palvelijat, jotka ovat tulleet kanssasi. Lähtekää varhain aamulla, kun päivä valkenee."

¹¹Niin Daavid nousi miehineen aamuvarhaisella ja lähti paluumatkalle filistealaisten maahan, mutta filistealaiset menivät Jisreeliin.

1. Samuel 30

Amalekilaiset ryöstävät Siklagin

¹Kun Daavid miehineen tuli kolmantena päivänä Siklagiin, amalekilaiset olivat tehneet ryöstöretken Negeviin ja Siklagiin. He olivat hävittäneet Siklagin ja polttaneet sen tulella.

²Siellä olevat naiset pienimmästä suurimpaan he olivat ottaneet vangiksi. He eivät olleet surmanneet ketään vaan olivat vieneet nämä pois ja menneet matkoihinsa.

³Kun Daavid ja hänen miehensä tulivat kaupunkiin, he näkivät, että se oli poltettu ja että heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä olivat joutuneet vangeiksi.

⁴Silloin Daavid ja väki, joka oli hänen kanssaan, korottivat äänensä ja itkivät, kunnes heillä ei ollut enää voimaa itkeäkään.

⁵Myös Daavidin molemmat vaimot, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski, olivat joutuneet vangeiksi.

⁶Daavid joutui suureen ahdinkoon, sillä kaikki olivat niin katkeroituneita poikiensa ja tyttäriensä tähden, että uhkasivat kivittää hänet. Mutta Daavid rohkaisi mielensä HERRASSA, Jumalassaan.

Daavid kostaa amalekilaisille

⁷Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: ”Tuo minulle kasukka.” Ebjatar toi kasukan Daavidille,

⁸ja Daavid kysyi HERRALTA: ”Ajanko takaa tuota rosvojoukkoa? Saavutanko minä sen?” Herra vastasi hänelle: ”Aja, sillä sinä saavutat sen ja vapautat kaikki vangit.”

⁹Silloin Daavid lähti niiden kuudensadan miehen kanssa, ja he tulivat Besorin purolle. Sinne pysähtyivät ne, jotka olivat jääneet muista jälkeen.

¹⁰Niitä, jotka pysähtyivät väsyneinä eivätkä menneet Besorin puron poikki, oli kaksisataa miestä. Mutta Daavid jatkoi takaa-ajoa neljänsadan miehen kanssa.

¹¹Nämä löysivät kedolta egyptiläisen miehen ja toivat hänet Daavidin luo. He antoivat miehelle leipää syötäväksi ja vettä juotavaksi,

¹² antoivatpa hänelle myös palan viikunakakkua ja kaksi rusinakakkua. Kun hän söi, hänen henkensä elpyi; hän ei näet ollut syönyt eikä juonut kolmeen vuorokauteen.

¹³ Daavid kysyi häneltä: ”Kenen miehiä olet ja mistä tulet?” Hän vastasi: ”Minä olen egyptiläinen nuorukainen, erään amalekilaisen miehen orja. Minun herrani jätti minut, koska sairastuin kolme päivää sitten.

¹⁴ Me teimme ryöstöretken kreettien Negeviin sekä Juudan heimon ja Kaalebin suvun eteläisille asuinalueille ja poltimme Siklagin tulella.”

¹⁵ Daavid kysyi häneltä: ”Vietkö minut sen rosvojoukon luo?” Hän vastasi: ”Vanno minulle Jumalan nimessä, ettet surmaa minua etkä luovuta minua herrani käsiin, niin minä vien sinut sen rosvojoukon luo.”

¹⁶ Mies vei hänet sinne, ja he näkivät amalekilaisten istuvan hajallaan kaikkialla maassa syöden, juoden ja juhlien kaiken sen suuren saaliin tähden, jonka he olivat ottaneet filistealaisten maasta ja Juudan maasta.

¹⁷ Daavid hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi heitä aamuhämäristä seuraavan päivän iltaan asti, eikä heistä pelastunut kuin neljäsataa nuorta miestä, jotka nousivat kamelien selkään ja pakenivat.

Saaliin jako

¹⁸ Daavid pelasti kaiken, minkä amalekilaiset olivat ottaneet, myös molemmat vaimonsa Daavid pelasti.

¹⁹ Keneltäkään ei jäänyt puuttumaan mitään, ei pientä eikä suurta, ei poikaa eikä tytärtä, ei saalista eikä mitään muutakaan, mitä amalekilaiset olivat ottaneet itselleen. Kaiken Daavid toi takaisin.

²⁰ Hän otti myös kaikki lampaat ja naudat. Niitä ajettiin muun karjan edellä ja sanottiin: ”Tämä on Daavidin saalis!”

²¹ Kun Daavid oli tulossa niiden kahdensadan miehen luo, jotka olivat olleet liian väsyneitä seuratakseen häntä ja jotka oli jätetty Besorin purolle, nämä lähtivät Daavidia ja hänen mukanaan olevaa joukkoa vastaan. Lähestyessään joukkoa Daavid tervehti heitä.

²²Silloin kaikki pahat ja kelvottomat miehet niiden joukosta, jotka olivat kulkeneet Daavidin mukana, sanoivat: ”Koska nämä eivät tulleet meidän mukanamme, me emme anna heille mitään saaliista, jonka saimme takaisin, paitsi kunkin vaimon ja lapset. Viekööt ne ja menkööt matkoihinsa.”

²³Daavid vastasi: ”Veljeni, näin ei tule menetellä sen kanssa, minkä HERRA on meille antanut! HERRA varjeli meidät ja antoi käsiimme rosvojoukon, joka oli hyökännyt kimppuumme.

²⁴Kukapa teitä kuuntelisi tässä asiassa? Taisteluun osallistuneen ja kuormaston luo jääneen osuus olkoon yhtä suuri; saalis on jaettava yhdessä.”

²⁵Näin asia on ollut siitä päivästä alkaen tähän päivään asti, sillä Daavid teki siitä säädöksen ja lain Israelissa.

²⁶Sitten Daavid tuli Siklagiin ja lähetti osan saaliista niille Juudan vanhimmille, jotka olivat hänen ystäviään, ja käski sanoa: ”Tässä on teille lahja saaliista, joka on saatu HERRAN vihollisilta.”

²⁷Näin hän lähetti lahjan niille, jotka asuivat Beetelissä, Negevin Raamotissa, Jattirissa,

²⁸Aroerissa, Sifmotissa, Estemoassa,

²⁹Raakalissa, jerahmeelilaisten kaupungeissa, keeniläisten kaupungeissa,

³⁰Hormassa, Boor-Aasanissa, Atakissa,

³¹Hebronissa ja kaikilla muilla paikkakunnilla, joissa hän miehineen oli kulkenut.

1. Samuel 31

Saulin ja hänen poikiensa kuolema

¹Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuina Gilboanvuorella.

²Filistealaiset seurasivat Saulin ja hänen poikiensa kintereillä ja surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.

³Taistelu Saulia vastaan kiihtyi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet, hän haavoittui vaikeasti heidän nuolistaan.

⁴Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: ”Vedä miekkasi tupesta ja lävistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamattomat tulisi lävistämään minua ja pitämään minua pilkkanaan.” Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut tehdä sitä, sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul otti itse miekkansa ja heittäytyi siihen.

⁵Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli yhdessä Saulin kanssa.

⁶Niin kuolivat tuona samana päivänä Saul, hänen kolme poikaansa, hänen aseenkantajansa ja kaikki hänen miehensä.

⁷Kun israelilaiset, jotka asuivat laakson toisella puolella ja Jordanin toisella puolella, näkivät, että Israelin miehet olivat paenneet ja että Saul poikineen oli kuollut, he jättivät kaupunkinsa ja pakenivat. Filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

⁸Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja hänen kolme poikaansa kaatuneina Gilboanvuorella.

⁹He löivät Saulilta pään poikki, ryöstivät hänen aseensa ja kuljettivat niitä ympäri filistealaisten maata julistaakseen ilosanomaansa epäjumaliensa temppeleissä ja kansan keskuudessa.

¹⁰Sitten he veivät hänen aseensa Astarotin temppeliin, mutta hänen ruumiinsa he kiinnittivät Beet-Seanin muurille.

¹¹Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat kuulivat, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille,

¹²lähtivät kaikki sotakuntoiset miehet liikkeelle. He kulkivat kaiken yötä Beet-Seaniin ja ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit alas muurilta, toivat ne Jaabekseen ja polttivat ne siellä.

¹³ Sitten he ottivat heidän luunsa, hautasivat ne tamariskipuun alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän päivää.

2. Samuel

2. Samuel 1

DAAVID JUUDAN KUNINKAANA **Daavid saa sanoman Saulin kuolemasta**

¹Saulin kuoleman jälkeen Daavid palasi Siklagiin voitettuaan amalekilaiset. Kun hän oli ollut siellä kaksi päivää,

²tuli kolmantena päivänä eräs mies Saulin leiristä vaatteet reväistynä ja multaa päänsä päällä. Saavuttuaan Daavidin luo hän heittäytyi kunnioitusta osoittaen maahan.

³Daavid kysyi häneltä: ”Mistä tulet?” Mies vastasi: ”Olen paennut Israelin leiristä.”

⁴Sitten Daavid kysyi häneltä: ”Millainen tilanne oli? Kerro minulle!” Hän vastasi: ”Väki pakeni taistelusta, ja paljon miehiä kaatui. Myös Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet.”

⁵Daavid kysyi nuorukaiselta, joka kertoi hänelle tämän: ”Kuinka tiedät, että Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet?”

⁶Nuorukainen vastasi: ”Minä osuin sattumalta Gilboan vuorelle ja näin siellä Saulin nojaamassa keihääseensä. Sotavaunut ja ratsumiehet ahdistivat häntä.

⁷Saul kääntyi katsomaan taakseen, näki minut ja kutsui minua. Minä vastasin: ’Tässä olen.’

⁸Hän kysyi minulta: ’Kuka sinä olet?’ Minä vastasin: ’Olen amalekilainen.’

⁹Sitten hän sanoi minulle: ’Astu luokseni ja surmaa minut. Minulla on kovat tuskat, mutta olen vielä täysin tajuissani.’

¹⁰Minä menin hänen luokseen ja surmasin hänet, sillä tiesin, ettei hän sortumisensa jälkeen voisi jäädä henkiin. Sitten otin kruunun hänen päästään ja rannerenkaan hänen käsivarresta ja toin ne tänne herralleni.”

¹¹Silloin Daavid tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne, samoin tekivät kaikki miehet, jotka olivat hänen kanssaan.

¹² He pitivät valittajaiset ja itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin tähden sekä HERRAN kansan ja Israelin heimon miesten tähden, jotka olivat kaatuneet miekkaan.

¹³ Daavid kysyi viestin tuoneelta nuorukaiselta: ”Mistä sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen amalekilaisen muukalaismiehen poika.”

¹⁴ Daavid sanoi: ”Kuinka rohkenit ojentaa kätesi surmaamaan HERRAN voidellun?”

¹⁵ Sitten Daavid kutsui yhden palvelijoistaan ja sanoi: ”Mene ja lyö hänet kuoliaaksi.” Niin palvelija iski miehen kuoliaaksi.

¹⁶ Daavid sanoi amalekilaiselle: ”Tulkoon veresi sinun pääsi päälle, sillä oma suusi on todistanut sinua vastaan, kun sanoit: ’Minä olen surmannut HERRAN voidellun.’”

Daavidin valitusvirsi

¹⁷ Sitten Daavid lauloi Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista tämän valitusvirren

¹⁸ ja käski opettaa Juudan heimolaisille tämän Jousilaulun. Se on kirjoitettu Oikeamielisen kirjaan:

¹⁹ ”Sinun kaunistuksesi, Israel, ovat surmattuina kukkuloillasi. Kuinka ovatkaan sankarit sortuneet!

²⁰ Älkää kertoko siitä Gatissa, älkää kuuluttako voitonsanomaa Askelonin kaduilla, etteivät filistealaisten tyttäret iloitsisi, etteivät ympärileikkaamattomien tyttäret riemuitsisi.

²¹ Te Gilboan vuoret! Älköön teille tulko kastetta, älköön sadetta, älköön peltoja, joista anteja uhrataan. Siellä on saastutettuna sankarien kilpi, Saulin kilpi, öljyllä voitelemattomana.

²² Joonatanin jousi ei kaihtanut vihollisten verta, sankarien rasvaa, eikä Saulin miekka palannut tyhjin toimin.

²³Saul ja Joonatan, eläessään rakastetut ja lempeät, kuolemassa erottamattomat, olivat nopeampia kuin kotkat, väkevämpiä kuin leijonat.

²⁴Israelin tyttäret! Itkekää Saulia, joka puki teidät purppuraan ja loistoon, joka kiinnitti pukuunne kultakoruja.

²⁵Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet taistelussa! Joonatan on surmattuna kukkuloillasi!

²⁶Minä suren sinua syvästi, veljeni Joonatan. Sinä olit minulle hyvin rakas, rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus.

²⁷Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet, ja sota-aseet joutuneet tuhoon!”

2. Samuel 2

Daavid voidellaan Juudan kuninkaaksi

¹Tämän jälkeen Daavid kysyi HERRALTA : ”Menenkö minä johonkin Juudan kaupunkiin?” HERRA vastasi hänelle: ”Mene.” Daavid kysyi: ”Minne menen?” Herra vastasi: ”Hebroniin.”

²Daavid meni sinne mukanaan molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski.

³Daavid vei sinne myös miehet, jotka olivat hänen kanssaan, kunkin perheineen, ja he asettuivat asumaan Hebronin ympärillä oleviin kaupunkeihin.

⁴Sitten Juudan miehet tulivat Hebroniin ja voitelivat Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. He myös kertoivat Daavidille, että Gileadin Jaabeksen miehet olivat haudanneet Saulin.

⁵Silloin Daavid lähetti sanansaattajat sanomaan Gileadin Jaabeksen miehille: ” HERRA siunatkoon teitä, koska olette tehneet hyvän teon herrallenne Saulille ja haudanneet hänet.

⁶Osoittakoon nyt HERRA teille laupeutta ja uskollisuutta. Myös minä palkitsen teille tämän hyvän työn, jonka olette tehneet.

⁷ Olkoot kätenne vahvat ja olkaa urhoollisia. Teidän herranne Saul on tosin kuollut, mutta Juudan heimo on voidellut kuninkaakseen minut.”

Iisbosetista tulee Israelin kuningas

⁸ Mutta Saulin sotajoukkojen päällikkö Abner, Neerin poika, otti mukaansa Saulin pojan Iisbosetin, vei hänet Mahanaimiin

⁹ ja asetti hänet Gileadin, Asurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja koko Israelin kuninkaaksi.

¹⁰ Saulin poika Iisboset oli neljäkymmenen vuoden ikäinen tullessaan Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksi vuotta. Ainoastaan Juudan heimo seurasi Daavidia.

¹¹ Aika, jonka Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta.

Sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä

¹² Abner, Neerin poika, ja Saulin pojan Iisbosetin palvelijat lähtivät Mahanaimista Gibeoniin.

¹³ Myös Jooab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät liikkeelle. Joukot kohtasivat toisensa Gibeonin lammikolla ja asettuivat lammikon rannalle, toiset tälle, toiset tuolle puolelle lammikkoa.

¹⁴ Abner sanoi Jooabille: ”Nouskoot nuoret miehet pitämään taistelukisaa meidän edessämme.” Jooab sanoi: ”Nouskoot vain.”

¹⁵ Miehet nousivat ja astuivat esiin, ja heidät laskettiin: kaksitoista miestä Benjaminin ja Saulin pojan Iisbosetin puolelta ja kaksitoista Daavidin palvelijaa.

¹⁶ He tarttuivat toisiaan päästä, pistivät miekkansa toistensa kylkeen ja kaatuivat kaikki yhdellä kertaa. Niin paikka sai nimen Helkat-Suurim . Se sijaitsee Gibeonissa.

¹⁷ Sinä päivänä syntyi hyvin ankara taistelu, ja Abner ja Israelin miehet joutuivat tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä.

¹⁸ Mukana oli kolme Serujan poikaa: Jooab, Abisai ja Asael. Asael oli nopeajalkainen kuin kedon gaselli.

¹⁹ Hän ajoi takaa Abneria eikä kääntynyt tämän jäljestä oikealle eikä vasemmalle.

²⁰ Abner kääntyi katsomaan taakseen ja kysyi: ”Sinäkö se olet, Asael?” Hän vastasi: ”Minä.”

²¹ Silloin Abner sanoi hänelle: ”Käänny oikealle tai vasemmalle, ota kiinni joku noista nuorista miehistä ja riistä häneltä taisteluvälineet.” Mutta Asael ei tahtonut kääntyä hänen kannoiltaan.

²² Abner sanoi vielä Asaelille: ”Käänny jo pois seuraamasta minua. Muuten minun täytyy lyödä sinut maahan. Kuinka sitten voisin katsoa veljeäsi Jooabia silmiin?”

²³ Mutta Asael kieltäytyi kääntymästä. Silloin Abner pisti häntä keihään varsipuolella vatsaan, ja keihäs tuli ulos hänen selästään. Hän kaatui maahan ja kuoli siihen paikkaan. Jokainen, joka tuli paikalle, jossa Asael makasi kuolleen, pysähtyi siihen.

²⁴ Jooab ja Abisai ajoivat Abneria takaa ja auringon laskiessa he tulivat Amman kukkulalle, joka on lähellä Giiahia, Gibeonin autiomaahan johtavan tien varrella.

²⁵ Benjaminilaiset kokoontuivat Abnerin taakse yhdeksi joukoksi ja pysähtyivät erään kukkulan laelle.

²⁶ Abner huusi Jooabille: ”Pitääkö miekan syödä ikuisesti? Etkö tiedä, että siitä tulee jälkeensä vain katkeruutta? Miksi et jo käske väen lakata ajamasta takaa veljiään?”

²⁷ Jooab vastasi: ”Niin totta kuin Jumala elää, ellet olisi puhunut, niin vastaaamulla väki olisi lakannut ajamasta takaa veljiään.”

²⁸ Sitten Jooab puhalsi soofar-torveen, ja koko sotaväki pysähtyi. Se ei ajanut enää takaa Israelia eikä enää taistellut.

²⁹Abner ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön pitkin tasankoa, menivät sitten Jordanin poikki, kulkivat koko Bitronin läpi ja tulivat Mahanaimiin.

³⁰Palattuaan ajamasta takaa Abneria Jooab kokosi kaiken väen. Daavidin palvelijoista puuttui Asaelin lisäksi yhdeksäntoista miestä.

³¹Mutta Daavidin palvelijat olivat lyöneet kuoliaaksi benjaminilaisia ja Abnerin miehiä kolmesataakuusikymmentä miestä.

³²He ottivat mukaansa Asaelin ja hautasivat hänet hänen isänsä hautaan, joka on Beetlehemissä. Sitten Jooab ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön ja tulivat aamun valjetessa Hebronin.

2. Samuel 3

¹Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä jatkui pitkään. Daavid vahvistui vahvistumistaan, mutta Saulin suku heikkeni heikkenemistään.

Daavidin pojat

²Daavidille syntyi Hebronissa poikia. Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam.

³Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli Abigail, karmelilaisen Naabalin leski. Kolmas oli Absalom, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären Maakan poika.

⁴Neljäs oli Adonia, Haggitin poika, ja viides Sefatja, Abitalin poika.

⁵Kuudes oli Jitream, Daavidin vaimon Eglan poika. Nämä syntyivät Daavidille Hebronissa.

Abner siirtyy Daavidin puolelle

⁶Kun sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä jatkui, Abner sai yhä vahvemman aseman Saulin suvun keskuudessa.

⁷Saulilla oli ollut sivuvaimo nimeltään Rispa, Aijan tytär. Kerran Iisboset sanoi Abnerille: ”Miksi olet käynyt isäni sivuvaimon luona?”

⁸Abner vihastui kovin Iisbosetin sanoista ja vastasi: ”Olenko minä jokin koiranpää Juudasta? Tähän päivään asti olen tehnyt hyvää isäsi Saulin

suvulle, hänen veljilleen ja ystävilleen enkä ole antanut sinun joutua Daavidin käsiin, ja nyt sinä syytät minua naiseen kohdistuvasta rikoksesta.

⁹ Jumala rangaiskoon Abneria nyt ja vasta, jos en tee Daavidin hyväksi sitä, minkä HERRA on hänelle vannonut:

¹⁰ 'Minä siirrän kuninkuuden Saulin suvulta ja saatan Daavidin valtaistuimen piiriin koko Israelin ja Juudan, Daanista aina Beersebaan asti.'"

¹¹ Eikä Iisboset kyennyt vastaamaan Abnerille sanaakaan, sillä hän pelkäsi tätä.

¹² Sitten Abner lähetti omissa nimissään sanansaattajia Daavidin luo sanomaan: "Kenen hallussa maa on? Tee liitto minun kanssani, niin näet, että minun käteni tukee sinua ja minä käännän koko Israelin sinun puolellesi."

¹³ Daavid vastasi: "Hyvä, minä teen liiton kanssasi. Mutta yhtä asiaa minä vaadin sinulta. Sinä et saa nähdä kasvojani, ellet tuo mukana Miikalia, Saulin tytärtä, kun tulet luokseni."

¹⁴ Sitten Daavid lähetti sanansaattajia Saulin pojan Iisbosetin luo sanomaan: "Anna minulle vaimoni Miikal, jonka olen kihlannut itselleni sadalla filistealaisten esinahalla."

¹⁵ Niin Iisboset lähetti ottamaan Miikalin tämän mieheltä Paltielilta, Laiksen pojalta.

¹⁶ Miikalin mies lähti hänen mukaansa ja seurasi häntä itkien lakkaamatta Bahurimiin asti. Lopulta Abner sanoi miehelle: "Mene takaisin!" Silloin tämä palasi takaisin.

¹⁷ Abner oli neuvotellut Israelin vanhinten kanssa ja sanonut: "Te olette jo kauan vaatineet Daavidia kuninkaaksenne.

¹⁸ Pankaa nyt toimeksi, sillä HERRA on sanonut Daavidille: 'Palvelijani Daavidin kautta minä vapautan kansani Israelin filistealaisten käsistä ja kaikkien sen vihollisten käsistä.'"

¹⁹ Abner sanoi tämän myös benjaminilaisille, ja hän meni Hebroniin kertomaan Daavidillekin, mitä mieltä Israel ja koko Benjaminin heimo olivat.

²⁰ Kun Abner tuli Daavidin luo Hebroniin mukanaan kaksikymmentä miestä, Daavid laittoi pidot Abnerille ja hänen kanssaan oleville miehille.

²¹ Abner sanoi Daavidille: ”Minä lähden nyt kokoamaan kaikki israelilaiset herrani, kuninkaan, luo, niin että he tekisivät liiton sinun kanssasi ja sinä voisit hallita kuninkaana kaikkia, joita haluat.” Daavid lähetti Abnerin matkaan, ja hän lähti rauhassa.

Jooab tappaa Abnerin

²² Juuri silloin Daavidin palvelijat ja Jooab tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon saalista. Abner ei ollut enää Daavidin luona Hebronissa, sillä Daavid oli päästänyt hänet lähtemään rauhassa.

²³ Kun Jooab tuli yhdessä koko sotaväen kanssa, hänelle kerrottiin, että Abner, Neerin poika, oli tullut kuninkaan luo ja kuningas oli lähettänyt hänet matkaan, ja hän oli lähtenyt rauhassa.

²⁴ Silloin Jooab meni kuninkaan luo ja sanoi: ”Mitä olet tehnyt? Abner on käynyt luonasi! Miksi päästit hänet menemään?”

²⁵ Kyllähän sinä tunnet Abnerin, Neerin pojan! Varmasti hän tuli pettääkseen sinut ja saadakseen tietoa liikkeistäsi ja kaikesta, mitä teet.”

²⁶ Sitten Jooab lähti Daavidin luota ja lähetti sanansaattajat Abnerin perään, ja he toivat hänet takaisin Siiran vesisäiliön luota. Mutta Daavid ei tiennyt tästä mitään.

²⁷ Kun Abner tuli takaisin Hebroniin, Jooab vei hänet syrjään porttihalviin muka puhuakseen hänen kanssaan kahden kesken. Siellä Jooab pisti häntä vatsaan, ja niin Abner kuoli Jooabin veljen Asaelin veren kostoksi.

²⁸ Kun Daavid sai myöhemmin kuulla siitä, hän sanoi: ”Minä ja minun kuningassukuni olemme HERRAN edessä ikuisesti syyttömät Abnerin, Neerin pojan, vereen.

²⁹Hänen verensä tulkoon Jooabin päälle ja koko hänen isänsä perheen päälle. Älkööt Jooabin suvusta loppuko vuotoa tai spitaalia sairastavat, kainalosauvoilla kulkijat, miekkaan kaatuvat ja leivän puutteessa olevat.”

³⁰Näin Jooab ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, koska hän oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin luona.

Daavid suree Abneria

³¹Mutta Daavid sanoi Jooabille ja kaikelle väelle, joka oli tämän kanssa: ”Repäiskää vaatteenne, vyöttäytykää säkkeihin ja pitäkää valittajaiset Abnerille.” Kuningas Daavid itse kulki ruumispaarien perässä.

³²He hautasivat Abnerin Hebroniin, ja kuningas itki suureen ääneen Abnerin haudalla. Myös koko kansa itki.

³³Kuningas lauloi Abnerille tämän valitusvirren: ”Pitkö Abnerin kuolla niin kuin houkka kuolee?

³⁴Sinun käsiäsi ei ollut sidottu eikä jalkojasi pantu vaskikahleisiin. Sinä kaaduit niin kuin kaadutaan väärintekijöiden käden kautta.” Ja koko kansa itki häntä yhä enemmän.

³⁵Kun oli vielä päivä, koko kansa tuli tarjoamaan Daavidille leipää. Mutta Daavid vannoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos maistan leipää tai mitään muuta, ennen kuin aurinko laskee.”

³⁶Koko kansa hyväksyi tämän, ja se miellytti heitä, niin kuin kaikki muukin, mitä kuningas teki.

³⁷Niin koko kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, ettei Abnerin, Neerin pojan, surmaaminen ollut lähtöisin kuninkaasta.

³⁸Kuningas sanoi palvelijoilleen: ”Ettekö tiedä, että Israelista on tänä päivänä kaatunut ruhtinas ja suurmies?

³⁹Minä olen vielä heikko, vaikka minut on voideltu kuninkaaksi. Nuo miehet, Serujan pojat, ovat minua vahvempia, mutta HERRA maksaa pahantekijälle hänen pahuutensa mukaan.”

2. Samuel 4

Iisboset murhataan

¹Kun Saulin poika Iisboset kuuli Abnerin kuolleen Hebronissa, hänen kätensä herposivat, ja koko Israel pelästyi.

²Saulin pojalla oli partiojoukkojen päämiehinä kaksi beerotilaisen Rimmonin poikaa: toisen nimi oli Baana ja toisen Reekab. He olivat benjaminilaisia, sillä myös Beerot luetaan kuuluvaksi Benjaminiin.

³Beerotilaiset olivat paenneet Gittaimiin, ja he asuvat siellä muukalaisina vielä tänäkin päivänä.

⁴Saulin pojalla Joonatanilla oli poika, joka oli jaloistaan rampa. Hän oli ollut viiden vuoden ikäinen, kun Saulin ja Joonatanin kuolinsanoma tuli Jisreelistä. Silloin hänen hoitajansa oli siepannut hänet mukaansa ja lähtenyt pakoon. Mutta kun hän pakeni kiireesti, poika putosi ja rampautui. Pojan nimi oli Mefiboset.

⁵Beerotilaisen Rimmonin pojat Reekab ja Baana lähtivät matkaan ja tulivat päivän ollessa kuumimmillaan Iisbosetin taloon, kun hän makasi päivälevollaan.

⁶He menivät sisälle taloon muka noutamaan vehnää mutta surmasivatkin Iisbosetin lävistämällä hänen vatsansa. Sitten Reekab ja hänen veljensä Baana pakenivat.

⁷He siis menivät taloon, kun Iisboset lepäsi vuoteellaan makuuhuoneessaan, löivät hänet kuoliaaksi ja irrottivat häneltä pään. He ottivat sen mukaansa, kulkivat tasangon tietä koko yön

⁸ja toivat Iisbosetin pään Daavidille Hebroniin ja sanoivat kuninkaalle: ”Katso, tässä on vihollisesi Saulin pojan Iisbosetin pää, Saulin, joka tavoitteli henkeäsi. HERRA on tänä päivänä kostanut Saulille ja hänen jälkeläisilleen herrani, kuninkaan, puolesta.”

Daavid rankaisee murhaajia

⁹Mutta Daavid vastasi Reekabille ja tämän veljelle Baanalle, beerotilaisen Rimmonin pojille: ”Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka on lunastanut sieluni kaikesta hädästä:

¹⁰sen miehen, joka luuli tuovansa minulle ilosanoman, ilmoittaessaan Saulin kuolemasta, minä otin kiinni ja surmautin Siklagissa. Näin annoin hänelle palkan hänen sanomastaan.

¹¹Enkö minä paljon ennemmin nyt, kun jumalattomat miehet ovat murhanneet syyttömän miehen hänen kodissaan, hänen omassa vuoteessaan, vaatisi hänen vertaan heidän kädestään ja hävittäisi heitä pois maan päältä?”

¹²Niin Daavid antoi käskyn palvelijoilleen, ja nämä surmasivat heidät, hakkasivat poikki heidän kätensä ja jalkansa ja ripustivat heidän ruumiinsa Hebronin lammikon rannalle. Sitten he ottivat Iisbosetin pään ja hautasivat sen Abnerin hautaan Hebroniin.

2. Samuel 5

DAAVID KOKO Israelin KUNINKAANA **Daavid voidellaan Israelin kuninkaaksi**

¹Kaikki Israelin heimot tulivat Daavidin luo Hebroniin ja sanoivat: ”Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

²Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä johdit Israelin sotajoukkoja . Sinulle HERRA on sanonut: ’Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee Israelin ruhtinas.’”

³Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan luo Hebroniin, ja kuningas Daavid teki siellä heidän kanssaan liiton HERRAN edessä. Sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi.

⁴Daavid oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta.

⁵Seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta hän hallitsi Juudaa Hebronissa, ja kolmekymmentäkolme vuotta hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa Jerusalemissa.

⁶Kuningas lähti miehineen Jerusalemiin taistelemaan maan jebusilaisia asukkaita vastaan. Mutta nämä sanoivat Daavidille: ”Tänne sinä et tule, vaan sokeat ja ontuvat karkottavat sinut pelkästään sanomalla: ”Tänne Daavid ei tule.””

⁷Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin.

⁸Daavid sanoi sinä päivänä: ”Jokainen, joka haluaa lyödä jebusilaiset ja tunkeutuu vesijohdolle asti, voittaa ne sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa.” Sen tähden sanotaan: ”Sokea tai ontuva älköön tulko taloon.”

⁹Sitten Daavid asettui asumaan vuorilinnaan ja nimesi sen Daavidin kaupungiksi. Hän rakensi sen ympäristöä Millosta kaupunkiin päin.

¹⁰Daavid tuli yhä mahtavammaksi, sillä HERRA Sebaot oli hänen kanssaan.

¹¹Tyyron kuningas Hiiram lähetti Daavidin luo lähettiläitä sekä toimitti setripuuta, puuseppiä ja kivenhakkaajia. Nämä miehet rakensivat Daavidille linnan.

¹²Daavid ymmärsi, että HERRA oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa ja korottanut hänen kuninkuutensa kansansa Israelin tähden.

Jerusalemissa syntyneet Daavidin pojat

¹³Sen jälkeen, kun Daavid oli muuttanut Hebronista Jerusalemiin, hän otti vielä sivuvaimoja ja vaimoja ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

¹⁴Nämä ovat hänen Jerusalemissa syntyneiden poikiensa nimet: Sammua, Soobab, Naatan, Salomo,

¹⁵Jibhar, Elisua, Nefeg, Jaafia,

¹⁶Elisama, Eljada ja Elifelet.

Daavid voittaa filistealaiset

¹⁷Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, he kaikki lähtivät etsimään Daavidia. Daavid sai kuulla tästä ja meni alas vuorilinnakkeeseen.

¹⁸Filistealaiset tulivat ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.

¹⁹Silloin Daavid kysyi HERRALTA : ”Lähdenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät minun käsiini?” HERRA vastasi Daavidille: ”Lähde, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.”

²⁰Daavid tuli Baal-Perasimiin, voitti filistealaiset siellä ja sanoi: ” HERRA on murtanut viholliseni minun edessäni, niin kuin vedet murtavat esteensä.” Siksi hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim .

²¹Filistealaiset jättivät epäjumalansa sinne, ja Daavid miehineen vei ne pois.

²²Mutta filistealaiset tulivat vielä kerran ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.

²³Daavid kysyi taas HERRALTA neuvoa, ja Herra vastasi: ”Älä mene heitä vastaan vaan kierrä heidät takaapäin ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.

²⁴Kun kuulet askelten äänen balsamipuiden latvoista, toimi nopeasti, sillä silloin HERRA on lähtenyt sinun edelläsi lyömään filistealaisten joukot.”

²⁵Daavid teki niin kuin HERRA oli häntä käskenyt, ja hän löi filistealaiset ja ajoi heitä takaa Gebasta Geseriin saakka.

2. Samuel 6

Liitonarkku tuodaan Jerusalemiin

¹Daavid kokosi jälleen kaikki valiomiehet Israelista, kolmekymmentätuhatta miestä.

²Sitten Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät Juudan Baalasta tuomaan Jumalan liitonarkkua, jonka HERRA Sebaot oli ottanut nimiinsä, hän, joka asuu kerubien keskellä.

³He panivat Jumalan arkun uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä. Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat uusia vaunuja.

⁴Abinadabin pojat kuljettivat Jumalan liitonarkun pois mäellä olevasta Abinadabin talosta. He kulkivat Jumalan arkun mukana; Ahjo kulki arkun edellä.

⁵Daavid ja koko Israelin heimo karkeloivat HERRAN edessä kaikenlaisten sypressipuisten soittimien, lyyrojen, harppujen, rumpujen, helistimien ja symbaalien säestyksellä.

⁶Mutta kun he tulivat Naakonin puimatantereen luo, Ussa ojensi kätensä Jumalan liitonarkkua kohti ja tarttui siihen, koska härät vikuroivat.

⁷Silloin HERRA vihastui Ussaan. Jumala surmasi hänet siinä paikassa hänen hairahduksensa tähden, ja Ussa kuoli Jumalan liitonarkun viereen.

⁸Mutta Daavid vihastui siitä, että HERRA oli niin murtanut Ussan. Hän antoi paikalle nimen Perets-Ussa , ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

⁹Daavid joutui sinä päivänä pelon valtaan HERRAN vuoksi ja sanoi: ”Kuinka HERRAN arkku voisi tulla minun luokseni?”

¹⁰Eikä Daavid tahtonut siirtää HERRAN arkkuu luokseen Daavidin kaupunkiin vaan siirrätti sen gatilaisen Oobed-Edomin taloon.

¹¹Niin HERRAN liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi gatilaisen Oobed-Edomin taloon, ja HERRA siunasi Oobed-Edomia ja koko hänen perhettään.

¹²Kun kuningas Daavidille kerrottiin, että HERRA oli Jumalan liitonarkun vuoksi siunannut Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli, Daavid lähti iloiten hakemaan Jumalan arkkuu Oobed-Edomin talosta ylös Daavidin kaupunkiin.

¹³Kun HERRAN arkun kantajat olivat astuneet kuusi askelta, Daavid uhrasi härän ja syöttövasikan.

¹⁴Sitten hän karkeloi kaikin voimin HERRAN edessä pellavakasukkaan vyöttäytyneenä.

¹⁵Näin Daavid ja koko Israelin heimo saattoivat HERRAN liitonarkkua riemuhuudoin sofar-torven pauhatessa.

¹⁶Kun HERRAN liitonarkku tuli Daavidin kaupunkiin, Miikal, Saulin tytär, katseli ikkunasta. Nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan HERRAN edessä hän halveksi Daavidia sydämessään.

¹⁷HERRANarkku asetettiin paikalleen telttaan, jonka Daavid oli sitä varten pystyttänyt, ja Daavid uhrasi HERRAN edessä polttouhreja ja yhteysuhreja.

¹⁸Kun Daavid oli uhrannut polttouhrit ja yhteysuhrit, hän siunasi kansan HERRAN Sebaotin nimessä

¹⁹ja jakoi kaikelle kansalle, koko Israelin kansanpaljoudelle, sekä miehille että naisille, kullekin leivän, kappaleen lihaa ja rypälekakun. Sitten jokainen heistä, koko kansa, lähti kotiinsa.

Miikal soimaa Daavidia

²⁰Kun Daavid sen jälkeen palasi tervehtimään perhettään, Miikal, Saulin tytär, lähti Daavidia vastaan ja sanoi: ”Kuinka kunnioitettava Israelin kuningas onkaan nyt ollut, kun on tänään paljastanut itsensä palvelijoidensa orjattarien silmien edessä niin kuin joku tyhjäntoimittaja voi paljastaa itsensä!”

²¹Mutta Daavid sanoi Miikalille: ” HERRAN edessä, joka on valinnut minut ohi sinun isäsi ja koko hänen sukunsa asettaakseen minut HERRAN kansan, Israelin, ruhtinaaksi – HERRAN edessä minä iloitsin.

²²Tähän kaikkeen olen halpa-arvoinen ja omissa silmissäni olen vieläkin alhaisempi, mutta ne orjattaret, joista sinä puhuit, tulevat kunnioittamaan minua.”

²³Eikä Miikal, Saulin tytär, saanut yhtään lasta koko elinaikanaan.

2. Samuel 7

Naatan ilmoittaa Daavidille Herran lupauksen

¹Kun kuningas kerran istui linnassaan, sen jälkeen kun HERRA oli suonut hänen päästä rauhaan kaikista ympärillä olevista vihollisista,

²hän sanoi profeetta Naatanille: ”Näethän, että minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan liitonarkku on telttakankaan suojassa.”

³Naatan sanoi kuninkaalle: ”Mene ja tee kaikki, mitä on mielessäsi, sillä HERRA on sinun kanssasi.”

⁴Mutta sinä yönä Naatanille tuli tämä HERRAN sana:

⁵”Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo HERRA : Sinäkö rakentaisit minulle huoneen asuakseni?

⁶Enhän minä ole asunut huoneessa siitä päivästä lähtien, jona johdatin israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan olen vaeltanut telttasumuksen mukana.

⁷Olenko minä koskaan, missä sitten olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa, sanonut yhdellekään Israelin tuomarille , jonka olen asettanut kaitsemaan kansaani Israelia: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?’

⁸Sano siis palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lampaiden jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi.

⁹Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt tieltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen nimesi suureksi, suurimpien nimien vertaiseksi maan päällä.

¹⁰Minä määrään paikan kansalleni Israelille ja juurrutan sen niin, että se saa asua paikallaan eikä enää ole levoton. Vääryyden tekijät eivät sitä enää sorra niin kuin ennen,

¹¹siitä ajasta lähtien, kun minä asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä annan sinun päästä rauhaan kaikista vihollisistasi, ja HERRA ilmoittaa sinulle, että hän itse rakentaa sinulle huoneen.

¹²Kun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepää isiesi luona, minä nostan seuraajaksesi jälkeläisesi, joka on lähtöisin sinun ruumiistasi, ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.

¹³Hän rakentaa huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen istuimensa ikuisiksi ajoiksi.

¹⁴MINÄ OLEN oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Jos hän tekee väärin, minä kuritan häntä ihmisvitsalla, ihmisten antamalla lyönneillä.

¹⁵Armoani minä en kuitenkaan ota häneltä pois, niin kuin otin sen pois Saulilta, jonka minä poistin sinun tieltäsi.

¹⁶Sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät aina minun edessäni, ja sinun valtaistuimesi on oleva ikuisesti luja.”

¹⁷Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitosrukous

¹⁸Silloin kuningas Daavid meni HERRAN eteen, istuutui ja sanoi: ”Mikä minä olen, Herra, HERRA , ja mikä on minun sukuni, että olet tuonut minut tähän asti?

¹⁹Mutta tämä on vielä pientä sinun silmissäsi, Herra, HERRA , sillä sinä olet puhunut myös palvelijasi suvun kaukaisesta tulevaisuudesta. Näin sinä olet puhunut ihmiselle, Herra, HERRA .

²⁰Mitäpä Daavid enää sinulle puhuisi? Sinähän tunnet palvelijasi, Herra, HERRA .

²¹Sanasi tähden ja oman mielesi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot saattaaksesi ne palvelijasi tietoon.

²²Sen tähden sinä, Herra, HERRA , olet suuri. Kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi eikä muuta jumalaa kuin sinä.

²³Mikä kansa on sinun kansasi Israelin vertainen? Se on maan päällä ainoa kansa, jota Jumala itse on tullut lunastamaan kansakseen, tehdäkseen sen

kuuluisaksi ja tehdäkseen meille ja sinun maallesi suuria ja pelottavia tekoja. Näin sinä teit kansasi vuoksi, jonka sinä lunastit itsellesi Egyptistä, pakanoiden ja heidän jumaliensa vallasta!

²⁴Sinä olet valmistanut kansasi Israelin omaksi kansaksesi ikuisiksi ajoiksi, ja sinä, HERRA , olet tullut heidän Jumalakseen.

²⁵Ja nyt, HERRA Jumala, vahvista ikuisiksi ajoiksi se, mitä olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan. Tee niin kuin olet puhunut.

²⁶Sinun nimesi on suuri iankaikkisesti, ja se kuuluu: HERRA Sebaot, Israelin Jumala, ja palvelijasi Daavidin suku pysyy lujana sinun edessäsi.

²⁷Olethan sinä, HERRA Sebaot, Israelin Jumala, ilmoittanut salaisuuden palvelijallesi ja sanonut: 'Minä rakennan sinulle huoneen.' Siitä palvelijasi sai rohkeuden rukoilla sinua tämän rukouksen sanoin.

²⁸Niin, Herra, HERRA , sinä olet Jumala, sinun sanasi ovat totuus ja sinä olet puhunut palvelijallesi kaikesta tästä hyvästä.

²⁹Siunaa nyt palvelijasi sukua, niin että se pysyy iäti sinun edessäsi. Olethan sinä, Herra, HERRA , niin luvannut, ja sinun siunauksestasi palvelijasi suku saa iankaikkisen siunauksen.”

2. Samuel 8

Daavidin voitot

¹Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, nujersi heidät ja otti vallan ohjat heidän käsistään.

²Hän löi myös mooabilaiset ja pani heidät maahan makaamaan sekä mittasi heitä nuoralla; aina kaksi nuoranpituutta hän mittasi surmattavaksi ja yhden nuoranpituuden henkiin jätettäväksi. Niin mooabilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa.

³Daavid löi myös Sooban kuninkaan Hadadeserin, Rehobin pojan, kun tämä oli menossa palauttamaan valtaansa Eufratvirran suunnalla olevia alueita.

⁴Daavid otti häneltä vangiksi tuhat seitsemänsataa ratsumiestä ja kaksikymmentätuhatta jalkamiestä. Hän katkoi vuohisjanteet kaikilta vaunuhevosilta paitsi sadalta, jotka hän säästi.

⁵Damaskon aramilaiset tulivat auttamaan Hadadeseria, Sooban kuningasta, mutta Daavid löi heidätkin – kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

⁶Daavid sijoitti varuskuntia Damaskoksen Aramiin, ja aramilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa. Näin HERRA antoi Daavidille voiton kaikkialla, missä hän kulki.

⁷Hadadeserin palvelijoilla oli kultakilvet, ja Daavid otti ne ja toi Jerusalemiin.

⁸Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja Beerotaista, kuningas Daavid otti hyvin paljon vaskea.

⁹Kun Hamatin kuningas Tooi kuuli, että Daavid oli voittanut Hadadeserin koko sotajoukon,

¹⁰hän lähetti poikansa Jooramin kuningas Daavidin luo tervehtimään häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadadeseria vastaan ja lyönyt hänet. Tooi oli näet usein sotinut Hadadeserin kanssa. Jooram toi mukanaan hopea-, kulta- ja vaskiesineitä.

¹¹Myös ne kuningas Daavid pyhitti HERRALLE, samoin kuin hän oli pyhittänyt sen hopean ja kullan, jonka hän oli ottanut kaikilta voittamiltaan kansoilta,

¹²aramilaisilta, mooabilaisilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta, sekä saaliin, jonka hän oli saanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta.

¹³Daavidin nimi tuli kuuluisaksi, kun hän palasi voitettuaan Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoistatuhatta miestä.

¹⁴Hän sijoitti varuskuntia Edomiin. Koko Edomiin hän sijoitti varuskuntia, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Näin HERRA antoi Daavidille voiton kaikkialla, minne hän meni.

Daavidin korkeimmat virkamiehet

¹⁵Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia, ja hän toimi aina oikein ja vanhurskaasti koko kansaansa kohtaan.

¹⁶Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri.

¹⁷Saadok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Seraja oli kirjurina.

¹⁸Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkö. Myös Daavidin pojat olivat pappeina.

2. Samuel 9

Daavid ja Mefiboset

¹Daavid kysyi: ”Onko Saulin suvusta enää jäljellä ketään, jolle minä voisin Joonatanin tähden osoittaa ystävällisyyttä?”

²Saulin perheessä oli palvelija nimeltä Siiba, ja hänet kutsuttiin Daavidin luo. Kuningas kysyi häneltä: ”Oletko sinä Siiba?” Tämä vastasi: ”Kyllä palvelijasi on.”

³Kuningas kysyi: ”Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin osoittaa Jumalan laupeutta?” Siiba vastasi kuninkaalle: ”On vielä Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan.”

⁴Kuningas kysyi häneltä: ”Missä hän on?” Siiba vastasi kuninkaalle: ”Hän on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa.”

⁵Silloin kuningas Daavid lähetti noutamaan hänet Maakirin talosta.

⁶Tultuaan Daavidin luo Mefiboset, Saulin pojan Joonatanin poika, heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan. Daavid sanoi: ”Mefiboset!” Tämä vastasi: ”Tässä on palvelijasi.”

⁷Daavid sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä minä haluan osoittaa sinulle ystävällisyyttä isäsi Joonatanin tähden. Minä palautan sinulle isoisäsi Saulin koko maaomaisuuden, ja sinä saat aina aterioda minun pöydässäni.”

⁸Mefiboset kumartui kunnioitusta osoittaen ja sanoi: ”Mikä palvelijasi on, että sinä käännyt minunlaiseni koiranraadon puoleen?”

⁹Kuningas kutsui Saulin palvelijan Siiban ja sanoi hänelle: ”Minä annan herrasi pojalle kaiken, mikä on kuulunut Saulille ja koko hänen suvulleen.

¹⁰Viljele sinä poikinesi ja palvelijoinesi hänen puolestaan sitä maata ja korjaa sato, että herrasi pojalla olisi leipää syödä. Mefiboset, herrasi poika, saa silti aina aterioda minun pöydässäni.” Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.

¹¹Siiba sanoi kuninkaalle: ”Palvelijasi tekee kaiken niin kuin herrani, kuningas, palvelijaansa käskee.” Daavid sanoi: ”Mefiboset saa syödä minun pöydässäni niin kuin kuka tahansa kuninkaan pojista.”

¹²Mefibosetilla oli pieni poika nimeltä Miika. Kaikki Siiban talon asukkaat olivat Mefibosetin palvelijoita.

¹³Mefiboset itse asui Jerusalemissa, koska hän söi aina kuninkaan pöydässä. Hän ontui kumpaakin jalkaansa.

2. Samuel 10

Daavidin lähettämiä häväistäjän

¹Kun ammonilaisten kuningas kuoli, hänen poikansa Haanun tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

²Daavid sanoi: ”Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, niin kuin hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle.” Niin Daavid lähetti palvelijoitaan lohduttamaan Haanunia hänen isänsä kuoleman vuoksi. Daavidin palvelijoiden tultua ammonilaisten maahan

³ammonilaisten päämiehet sanoivat herralleen Haanunille: ”Luuletko, että Daavid kunnioittaa isääsi, kun hän on lähettänyt lohduttajia luoksesi?

Eiköhän Daavid lähettänyt palvelijansa luoksesi tutkiakseen ja vakoillakseen kaupunkia ja voidakseen sitten hävittää sen?”

⁴ Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä toisen puolen partaa, leikkautti heidän vaatteensa poikki takamuksen kohdalta ja päästi heidät menemään.

⁵ Kun Daavidille kerrottiin tästä, hän lähetti sananviejän miehiä vastaan, koska heitä oli pahoin häväisty. Kuningas käski sanoa: ”Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.”

Daavid voittaa ammonilaiset ja aramilaiset

⁶ Kun ammonilaiset näkivät joutuneensa Daavidin vihoihin, he lähettivät palkkaamaan kaksikymmentätuhatta jalkamiestä Beet-Rehobin ja Sooban aramilaisista, tuhat Maakan kuninkaan miestä ja kaksitoistatuhatta Toobin miestä.

⁷ Tämän kuultuaan Daavid lähetti matkaan Jooabin ja koko valiomiesten joukon.

⁸ Ammonilaiset lähtivät ulos kaupungista ja asettuivat rintamaan portin edustalle , mutta Sooban ja Rehobin aramilaiset sekä Toobin ja Maakan miehet olivat eri joukkona kentällä.

⁹ Kun Jooab näki, että häntä vastassa oli rintama edessä ja takana, hän valitsi osan kaikista Israelin valiomiehistä ja asetti heidät rintamaan aramilaisia vastaan.

¹⁰ Muun väen hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä asettui rintamaan ammonilaisia vastaan.

¹¹ Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset ovat minulle ylivoimaisia, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset ovat sinulle ylivoimaisia, minä autan sinua.

¹² Ole luja! Pysykäämme lujina kansamme vuoksi ja Jumalamme kaupunkien vuoksi. Tehköön sitten HERRA , mitä hyväksi näkee.”

¹³ Sitten Jooab ryhtyi väkensä kanssa taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat hänen edeltään.

¹⁴ Kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, hekin pakenivat Abisaita ja menivät kaupunkiin. Silloin Jooab lakkasi ahdistamasta ammonilaisia ja palasi Jerusalemiin.

¹⁵ Huomattuaan joutuneensa tappiolle Israelin edessä aramilaiset kokoontuivat yhteen.

¹⁶ Hadadeser lähetti noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, ja nämä tulivat Heelamiin Soobakin, Hadadeserin sotapäällikön johtaessa heitä.

¹⁷ Kun tästä kerrottiin Daavidille, hän kokosi koko Israelin, meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin. Aramilaiset asettuivat rintamaan Daavidia vastaan ja ryhtyivät taisteluun.

¹⁸ He joutuivat kuitenkin pakenemaan Israelia, ja Daavid surmasi heiltä seitsemänsataa vaunuhevosta ja neljäkymmentätuhatta ratsumiestä. Myös heidän sotapäällikkönsä Soobakin hän löi siellä kuoliaaksi.

¹⁹ Kun kaikki Hadadeseria palvelevat kuninkaat huomasivat kärsineensä tappion Israelin edessä, he tekivät rauhan Israelin kanssa ja alkoivat palvella sitä. Tämän jälkeen aramilaiset eivät enää uskaltaneet auttaa ammonilaisia.

2. Samuel 11

DAAVIDIN SYNTI JA SEN RANGAISTUS

Daavid ja Batseba

¹ Vuoden vaihteessa, kuninkaiden sotaanlähtöaikaan, Daavid lähetti Jooabin palvelijoineen ja koko Israelin sotaretkelle, ja he hävittivät ammonilaisten maata ja piirittivät Rabbaa. Daavid itse jäi Jerusalemiin.

² Eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltaan ja käveli kuninkaanlinnan katolla, hän näki sieltä naisen, joka oli peseytymässä. Nainen oli hyvin kaunis.

³ Daavid lähetti hankkimaan tietoja naisesta, ja hänelle kerrottiin: ”Hän on Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo.”

⁴ Silloin Daavid lähetti sanansaattajat noutamaan naista, ja tämä tuli hänen luokseen. Nainen oli juuri puhdistautunut saastaisuudestaan, ja Daavid makasi hänen kanssaan. Sitten nainen palasi kotiinsa.

⁵ Nainen tuli raskaaksi, ja hän lähetti Daavidille sanan: ”Minä olen raskaana.”

Daavid yrittää peitellä lankeemustaan

⁶ Silloin Daavid lähetti Jooabille viestin: ”Lähetä heettiläinen Uuria minun luokseni.” Niin Jooab lähetti Uurian Daavidin luo.

⁷ Kun Uuria tuli Daavidin luo, tämä kysyi, kuinka Jooab ja väki voivat ja mitä sotaan kuului.

⁸ Sitten Daavid sanoi Uurialle: ”Mene kotiisi ja pese jalkasi.” Uuria lähti kuninkaanlinnasta, ja kuningas lähetti lahjan hänen jälkeensä.

⁹ Mutta Uuria kävikin makuulle kuninkaanlinnan oven eteen kaikkien muiden herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

¹⁰ Kun Daavidille kerrottiin, ettei Uuria ollutkaan mennyt kotiinsa, Daavid sanoi Uurialle: ”Etkö sinä tullut matkalta, miksi et mennyt kotiisi?”

¹¹ Uuria vastasi Daavidille: ”Liitonarkku, Israel ja Juuda asuvat lehtimajoissa, herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat leiriytyneinä kedolla. Menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sielusi elää, sitä minä en tee.”

¹² Daavid sanoi Uurialle: ”Jää tänne vielä täksi päiväksi. Huomenna minä lähetän sinut takaisin.” Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä siksi päiväksi. Seuraavana päivänä

¹³ Daavid kutsui hänet luokseen syömään ja juomaan ja juotti hänet juovuksiin. Illalla Uuria kävi kuitenkin makuulle makuusijalleen herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

Daavid surmauttaa Uurian

¹⁴Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille ja lähetti sen Uurian mukana.

¹⁵Hän kirjoitti kirjeeseen näin: ”Sijoittakaa Uuria eturintamaan, kiivaimpaan taisteluun, ja vetäytykää hänen luotaan, että hänet lyötäisiin kuoliaaksi.”

¹⁶Piirittäessään kaupunkia Jooab sijoitti Uurian paikkaan, jossa tiesi vihollisen urhoollisimpien miesten olevan.

¹⁷Kun kaupungin miehet tulivat portista ulos ja ryhtyivät taistelemaan Jooabia vastaan, muutamia miehiä Daavidin palvelijoista kaatui. Myös heettiläinen Uuria sai surmansa.

¹⁸Jooab lähetti kertomaan Daavidille kaiken, mitä taistelussa oli tapahtunut.

¹⁹Hän antoi sanansaattajalle tällaisen käskyn: ”Kun olet kertonut kuninkaalle kaiken, mitä sodassa on tapahtunut,

²⁰kuningas ehkä kiivastuu ja sanoo sinulle: ’Miksi menitte niin lähelle kaupunkia taistelemaan? Ettekö tienneet, että he ampuvat muurilta?

²¹Kuka surmasi Abimelekin, Jerubbesetin pojan? Eikö nainen heittänyt muurilta jauhinkiven hänen päälleen, niin että hän kuoli Teebesissä? Miksi menitte niin lähelle muuria?’ Sano silloin: ’Myös palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut.’”

²²Sanansaattaja lähti matkaan. Perille tultuaan hän kertoi Daavidille kaiken, mitä Jooab oli lähettänyt hänet kertomaan.

²³Hän sanoi Daavidille: ”Nuo miehet olivat pääsemässä meistä voitolle ja ryntäsivät meitä vastaan ulos kedolle, mutta me työnsimme heidät portinaukolle saakka.

²⁴Silloin jousimiehet ampuivat muurilta sinun palvelijoitasi. Kuninkaan palvelijoita kuoli; myös palvelijasi heettiläinen Uuria sai surmansa.”

²⁵Daavid sanoi sanansaattajalle: ”Sano Jooabille näin: ’Älköön tämä asia pahoittako mieltäsi, sillä miekka syö milloin yhden, milloin toisen. Taistele yhä kiivaammin kaupunkia vastaan ja hävitä se.’ Rohkaise häntä näin.”

Daavid ottaa Batseban vaimokseen

²⁶Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, hän piti puolisolleen valittajaiset.

²⁷Suruajan mentyä Daavid lähetti noutamaan Batseban linnaansa. Batsebasta tuli Daavidin vaimo, ja hän synnytti tälle pojan. Mutta se, mitä Daavid oli tehnyt, oli paha HERRAN silmissä.

2. Samuel 12

Naatan nuhtelee Daavidia

¹HERRAlähetti Naatanin Daavidin luo. Tultuaan Daavidin luo hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli kaksi miestä, toinen rikas ja toinen köyhä.

²Rikkaalla oli hyvin paljon lampaista ja nautakarjaa,

³mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yksi pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä, ja se kasvoi hänen luonaan yhdessä hänen lastensa kanssa. Se söi hänen leipäpalastaan, joi hänen maljastaan, makasi hänen sylissään ja oli hänelle kuin tytär.

⁴Rikkaalle miehelle tuli kerran vieras. Rikas ei raskinut ottaa omista lampaistaan eikä naudoistaan valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli tullut hänen luokseen, vaan hän otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen ruuaksi miehelle, joka oli tullut hänen vieraakseen.”

⁵Daavid vihastui ankarasti tuohon mieheen ja sanoi Naatanille: ”Niin totta kuin HERRA elää, se mies, joka on noin tehnyt, on kuoleman oma.

⁶Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän teki noin eikä tuntenut sääliä.”

⁷Silloin Naatan sanoi Daavidille: ”Sinä olet se mies. Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä.

⁸Minä olen antanut sinulle herrasi linnan ja syliisi herrasi vaimot. Myös Israelin ja Juudan heimot minä olen myös antanut sinulle. Ja jos tämä olisi vähän, minä antaisin sinulle vielä paljon muutakin.

⁹Miksi sinä olet halveksinut HERRAN sanaa ja tehnyt sellaista, mikä on pahaa hänen silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa olet ottanut vaimoksesi.

¹⁰Tästä lähtien ei miekka tule milloinkaan väistymään suvustasi, koska sinä olet halveksinut minua ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon.'

¹¹Näin sanoo HERRA : 'Katso, minä nostan sinulle onnettomuuden omasta perheestäsi ja otan sinun silmiesi edessä vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän makaa sinun vaimojesi kanssa päivänvalossa.

¹²Sinä olet tehnyt tekosi salassa, mutta minä teen tämän koko Israelin nähden ja päivänvalossa.'"

Daavid tunnustaa syntinsä

¹³Silloin Daavid sanoi Naatanille: "Minä olen tehnyt syntiä HERRAA vastaan." Naatan sanoi Daavidille: "Niin on myös HERRA ottanut pois sinun syntisi, etkä sinä kuole.

¹⁴Mutta koska sinä näin olet antanut HERRAN vihollisille pilkan aiheen, kuolee poika, joka sinulle on syntynyt."

Lapsi kuolee

¹⁵Sitten Naatan meni kotiinsa. Ja HERRA löi lasta, jonka Uurian vaimo oli Daavidille synnyttänyt, ja lapsi sairastui pahoin.

¹⁶Silloin Daavid etsi pojan vuoksi Jumalaa ja paastosi. Aina kun hän meni kotiinsa, hän vietti yönsä maaten lattialla.

¹⁷Hänen hovinsa vanhimmat menivät hänen luokseen saadakseen hänet nousemaan ylös lattialta, mutta hän ei tahtonut, eikä hän syönyt mitään heidän kanssaan.

¹⁸Seitsemäntenä päivänä lapsi kuoli. Daavidin palvelijat pelkäsivät kertoa hänelle, että lapsi oli kuollut, sillä he ajattelivat: ”Hän ei kuunnellut meitä, kun me puhuimme hänelle lapsen vielä eläessä. Kuinka sitten voisimme sanoa hänelle, että lapsi on kuollut? Hän voisi tehdä jotakin kauheaa.”

¹⁹Kun Daavid näki, että hänen palvelijansa kuiskailivat keskenään, hän ymmärsi, että lapsi oli kuollut. Daavid kysyi palvelijoiltaan: ”Onko lapsi kuollut?” He vastasivat: ”On.”

²⁰Silloin Daavid nousi maasta, peseytyi, voiteli itsensä ja vaihtoi vaatteensa. Sitten hän meni HERRAN huoneeseen ja kumartui rukoilemaan. Tultuaan kotiin hän pyysi ruokaa. Sitä tarjottiin hänelle, ja hän söi.

²¹Hänen palvelijansa kysyivät: ”Miksi toimit tällä tavalla? Lapsen vielä eläessä sinä paastosit ja itkit hänen vuokseen, mutta lapsen kuoltua sinä nouset syömään.”

²²Hän vastasi: ”Kun lapsi vielä eli, minä paastosin ja itkin, sillä minä ajattelin: kenties HERRA on minulle armollinen ja lapsi jää eloon.

²³Nyt hän on kuollut. Miksi minä enää paastoaisin? Voisinko enää saada häntä takaisin? Minä menen hänen luokseen, mutta hän ei palaa minun luokseni.”

Salomon syntymä

²⁴Daavid lohdutti vaimoaan Batsebaa. Hän meni tämän luokse ja makasi hänen kanssaan. Batseba synnytti pojan, ja Daavid antoi pojalle nimen Salomo. HERRA rakasti Salomoa

²⁵ja lähetti profeetta Naatanin kautta sanoman, että poikaa oli HERRAN vuoksi kutsuttava nimellä Jedidja .

Daavid valloittaa Rabban

²⁶Jooab ryhtyi taas taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valloitti kuninkaan kaupungin.

²⁷Hän lähetti Daavidin luo sanansaattajia sanomaan: ”Olen taistellut Rabbaa vastaan ja olen jo valloittanut Vesikaupungin.

²⁸ Kokoa nyt jäljellä oleva väki, leiriydy kaupungin edustalle ja valloita se, etten minä valloittaisi sitä ja ettei sitä kutsuttaisi minun nimelläni.”

²⁹ Silloin Daavid kokosi kaiken väen ja lähti Rabbaan, ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen.

³⁰ Hän otti heidän kuninkaansa päästä talentin painoisen kultakruunun, jossa oli kallis kivi, ja kruunu pantiin Daavidin päähän. Hän vei kaupungista hyvin paljon saalista.

³¹ Myös kaupungin kansan hän vei pois ja pani toiset heistä tekemään työtä kivisahoilla, rautahakuilla ja rautakirveillä ja siirsi toiset tiiliuuneille. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja koko sotaväki palasivat Jerusalemiin.

2. Samuel 13

Amnon tekee väkivaltaa Taamarille

¹ Sen jälkeen tapahtui näin: Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar nimeltä Taamar, ja Daavidin poika Amnon rakastui häneen.

² Amnon aivan sairastui sisarpuolensa takia, sillä kun Taamar oli neitsyt, Amnonista näytti mahdottomalta tehdä hänelle mitään.

³ Mutta Amnonilla oli ystävä nimeltä Joonadab, joka oli Daavidin veljen Simean poika. Joonadab oli hyvin ovela mies.

⁴ Hän sanoi Amnonille: ”Miksi sinä, kuninkaan poika, näytät joka aamu yhtä surkealta? Etkö kertoisi minulle?” Amnon vastasi: ”Minä rakastan veljeni Absalomin sisarta Taamaria.”

⁵ Joonadab sanoi hänelle: ”Käy makaamaan vuoteeseesi, tekeydy sairaaksi, ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, sano hänelle: ’Salli sisareni Taamarin tulla antamaan minulle jotakin syötävää. Hän voisi valmistaa ruuan minun silmiäni edessä, minun nähteni, ja minä söisin hänen kädestään.’”

⁶ Niin Amnon kävi makuulle ja tekeytyi sairaaksi. Kun kuningas tuli katsomaan häntä, Amnon sanoi kuninkaalle: ”Tulisipa sisareni Taamar

valmistamaan kaksi leivonnaista minun nähteni, niin minä söisin hänen kädestään.”

⁷ Silloin Daavid lähetti Taamarille linnaan sanan: ”Mene veljesi Amnonin taloon ja valmista hänelle syötävää.”

⁸ Kun Taamar tuli veljensä Amnonin taloon, tämä oli makuulla. Taamar otti taikinan, alusti sen ja teki leivonnaisia Amnonin nähden ja kypsensi ne.

⁹ Sitten hän otti pannun ja tyhjensi sen Amnonin eteen. Tämä ei kuitenkaan tahtonut syödä vaan sanoi: ”Lähtekää kaikki ulos luotani.” Kun kaikki olivat menneet ulos hänen luotaan,

¹⁰ Amnon sanoi Taamarille: ”Tuo ruoka sisähuoneeseen, niin minä syön sinun kädestäsi.” Taamar otti tekemänsä leivonnaiset ja vei ne veljelleen Amnonille sisähuoneeseen

¹¹ ja tarjosi niitä hänelle syötäväksi. Silloin Amnon tarttui Taamariin ja sanoi hänelle: ”Tule ja makaa minun kanssani, sisareni!”

¹² Taamar sanoi: ”Älä, veljeni, älä häpäise minua, sillä sellaista ei saa tehdä Israelissa. Älä tee niin häpeällistä tekoa.

¹³ Mihin minä joutuisin häpeäni kanssa? Ja sinua pidettäisiin yhtenä houkkana Israelissa. Puhuisit kuninkaan kanssa, ei hän kiellä minua sinulta.”

¹⁴ Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella häntä vaan nujersi hänet ja makasi hänet väkisin.

¹⁵ Sitten Amnonin valtasi hyvin suuri vastenmielisyys häntä kohtaan. Vastenmielisyys, jota hän tunsu Taamaria kohtaan, oli suurempi kuin hänen aiemmin tuntemansa rakkaus. Amnon sanoi hänelle: ”Nouse ylös siitä, mene tiehesi!”

¹⁶ Taamar vastasi: ”Eikö se, että ajat minut pois, ole vielä suurempi rikos kuin se toinen, jonka äsken teit minulle?” Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella Taamaria

¹⁷vaan kutsui palvelijansa, nuoren miehen, ja sanoi: ”Aja tämä ulos minun luotani ja lukitse ovi hänen jälkeensä.”

¹⁸Palvelija vei Taamarin ulos ja lukitsi oven hänen jälkeensä. Taamarilla oli yllään pitkä, hihallinen viitta, sillä sellaisia viitan kaltaisia vaatteita kuninkaan tyttäret käyttivät neitsyinä ollessaan.

¹⁹Taamar sirotteli tomua päähänsä ja repäisi rikki pitkän viitan, joka hänellä oli yllään, pani kätensä päänsä päälle ja meni pois huutaen lakkaamatta.

²⁰Hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: ”Onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Vaikene nyt, sisareni, onhan hän veljesi. Älä ota tätä asiaa niin vakavasti.” Ja Taamar jäi asumaan hylättynä veljensä Absalomin taloon.

Absalomin kosto

²¹Kun kuningas Daavid kuuli kaiken tämän, hän vihastui kovin.

²²Absalom taas ei puhunut Amnonille sanaakaan, ei pahaa eikä hyvää, sillä Absalom vihasi Amnonia, koska tämä oli tehnyt väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.

²³Kahden vuoden kuluttua Absalomilla oli Baal-Haasorissa, lähellä Efraimia, lampaiden keritsiäiset, joihin hän kutsui kaikki kuninkaan pojat.

²⁴Absalom meni kuninkaan luo ja sanoi: ”Palvelijallasi on nyt lampaiden keritsiäiset. Jospa myös kuningas palvelijoiheen tulisi sinne palvelijansa luo!”

²⁵Mutta kuningas sanoi Absalomille: ”Ei, poikani, emmehän me kaikki voi tulla, ettemme olisi sinulle vaivaksi.” Absalom pyytämällä pyysi häntä, mutta kuningas ei tahtonut lähteä vaan hyvästeli hänet.

²⁶Silloin Absalom sanoi: ”Jos et itse lähde, niin salli kuitenkin veljeni Amnonin tulla meidän kanssamme.” Kuningas vastasi hänelle: ”Miksi hänen pitäisi tulla sinun kanssasi?”

²⁷Mutta kun Absalom pyysi pyytämistään, Daavid päästi Amnonin ja kaikki muutkin kuninkaan pojat lähtemään hänen kanssaan.

²⁸ Absalom antoi palvelijoilleen käskyn: ”Pitäkää silmällä, milloin Amnon tulee viinistä hyvälle tuulelle, ja kun minä sanon teille: ’Surmatkaa Amnon’, tappakaa silloin hänet. Älkää pelätkö, minähän olen teitä käsenyt. Olkaa lujia ja urhoollisia.”

²⁹ Absalomien palvelijat tekivät Amnonille niin kuin Absalom oli käsenyt. Silloin kaikki kuninkaan pojat nousivat muuliensa selkään ja pakenivat.

³⁰ Heidän vielä ollessaan matkalla tuli Daavidin korviin huhu, että Absalom oli surmannut kaikki kuninkaan pojat eikä heistä ollut jäänyt jäljelle ainoakaan.

³¹ Silloin kuningas nousi, repäisi rikki vaatteensa ja asettui maahan makaamaan, ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat hänen vieressään vaatteet reväistynä.

³² Mutta Joonadab, Daavidin veljen Simean poika, alkoi puhua ja sanoi: ”Älköön herrani luulko, että kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat, on tapettu, sillä ainoastaan Amnon on kuollut. Absalom on suunnitellut tätä siitä päivästä lähtien, jona Amnon teki väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.

³³ Älköön siis herrani, kuningas, ajatelko, että kaikki kuninkaan pojat olisivat kuolleet, sillä ainoastaan Amnon on kuollut.”

Absalomien pako

³⁴ Mutta Absalom pakeni. Kun tähystämässä oleva palvelija nosti katseensa, hän näki, että hänen takanaan olevan vuoren rinnettä pitkin tuli paljon väkeä.

³⁵ Silloin Joonadab sanoi kuninkaalle: ”Katso, kuninkaan pojat tulevat. On tapahtunut niin kuin palvelijasi sanoi.”

³⁶ Kun hän oli saanut tämän sanotuksi, kuninkaan pojat saapuivat. He alkoivat itkeä kovalla äänellä, ja myös kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät hyvin katkerasti.

³⁷ Absalom pakeni Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojan, luo. Mutta Daavid suri poikaansa Amnonia kaikki ne päivät .

³⁸Absalom meni Gesuriin ja oleskeli siellä kolme vuotta.

³⁹Mutta kuningas Daavid alkoi ikävöidä Absalomin luo, sillä hän oli lohduttautunut Amnonin kuolemasta.

2. Samuel 14

Jooabin juoni

¹Kun Jooab, Serujan poika, ymmärsi, että kuningas sydämessään kaipasi Absalomia,

²hän lähetti noutamaan Tekoasta viisaan naisen ja sanoi tälle: ”Ole surevinasi ja pukeudu suruvaatteisiin äläkä voitele itseäsi öljyllä, vaan ole niin kuin nainen, joka on jo kauan surrut vainajaa.

³Mene sitten kuninkaan eteen ja puhu hänelle näin ja näin.” Ja Jooab pani sanat naisen suuhun.

⁴Niin tekoalainen nainen meni kuninkaan puheille. Hän heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan ja sanoi: ”Auta, kuningas!”

⁵Kuningas kysyi naiselta: ”Mikä sinun on?” Tämä vastasi: ”Voi, minä olen leskivaimo, mieheni on kuollut.

⁶Palvelijattarellasi oli kaksi poikaa. He joutuivat riitaan kedolla, eikä ollut ketään erottamassa heitä toisistaan. Silloin toinen löi toista ja tappoi hänet.

⁷Nyt koko suku on noussut palvelijatartasi vastaan ja sanoo: ’Anna tänne veljensä surmaaja, niin me surmaamme hänet kostoksi hänen tapetun veljensä hengestä ja hävitämme samalla perillisenkin.’ Näin he sammuttaisivat sen kipinän, joka vielä on jäljellä, niin ettei miehestäni jäisi nimeä eikä jälkeläistä maan päälle.”

⁸Kuningas sanoi naiselle: ”Mene kotiisi, minä annan käskyn sinusta.”

⁹Tekoalainen nainen sanoi kuninkaalle: ”Herrani, kuningas, tulkoon tämä rikos minun ja minun isäni perheen kannettavaksi, mutta kuningas ja hänen valtaistuimensa olkoon syyllisyydestä vapaa.”

¹⁰ Kuningas sanoi: ”Tuo minun eteeni se, joka puhuu sinulle tuollaisia. Sen jälkeen hän ei koske sinuun.”

¹¹ Nainen sanoi: ”Muistakoon kuningas HERRAA Jumalaansa, ettei verenkostaja tuottaisi vielä suurempaa turmiota ja ettei poikaani tuhottaisi.” Kuningas sanoi: ”Niin totta kuin HERRA elää, hiuskarvaakaan ei putoa maahan poikasi päästä.”

¹² Mutta nainen sanoi: ”Salli palvelijattaresi sanoa vielä sananen herralleni, kuninkaalle.” Daavid vastasi: ”Puhu.”

¹³ Nainen sanoi: ”Miksi sinä aiot tehdä samalla tavoin Jumalan kansaa kohtaan? Noin puhuessaan kuningas tulee ikään kuin syylliseksi, kun ei kutsu takaisin miestä, jonka on karkottanut.

¹⁴ Me kuolemme ja olemme kuin maahan kaadettu vesi, jota ei voi koota takaisin. Jumala ei kuitenkaan halua ottaa pois elämää vaan kantaa huolta siitä, ettei karkotettu vain joutuisi eroon hänestä.

¹⁵ Minä tulin puhumaan tätä herralleni, kuninkaalle, koska kansa sai minut pelkäämään. Palvelijattaresi ajatteli: minä puhun kuninkaalle, ehkä kuningas tekee palvelijattarensa sanan mukaan.

¹⁶ Kuningas varmasti kuulee palvelijatartaan ja pelastaa minut sen miehen kourista, joka tahtoo hävittää sekä minut että poikani Jumalan antamasta perintöosasta.

¹⁷ Palvelijattaresi ajatteli: rauhoittakoon herrani ja kuninkaani sana tilanteen, sillä herrani, kuningas, on kuin Jumalan enkeli ja ymmärtää, mikä on hyvää ja mikä pahaa. HERRA , sinun Jumalasi, olkoon kanssasi.”

¹⁸ Kuningas vastasi naiselle: ”Älä salaa minulta mitään, mitä sinulta kysyn.” Nainen sanoi: ”Herrani, kuningas, puhukoon.”

¹⁹ Kuningas kysyi: ”Onko Jooab pannut sinut puhumaan kaiken tämän?” Nainen vastasi: ”Niin totta kuin sinä, herrani kuningas, elät: siitä, mitä herrani ja kuninkaani puhuu, ei pääse oikeaan eikä vasempaan. Palvelijasi

Jooab on todellakin käskennyt minua ja pannut kaikki nämä sanat palvelijattaresi suuhun.

²⁰ Saadakseen esille asian toisenkin puolen on palvelijasi Jooab tehnyt näin. Mutta herrani on viisas kuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan päällä tapahtuu.”

²¹ Silloin kuningas sanoi Jooabille: ”Hyvä on, minä teen niin. Mene ja tuo takaisin nuorukainen Absalom.”

²² Jooab heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan ja siunasi kuningasta. Sitten Jooab sanoi: ”Herrani, kuningas, nyt palvelijasi tietää, että olen saanut osakseni suosiosi, kun kuningas tekee palvelijansa sanan mukaan.”

²³ Tämän jälkeen Jooab lähti Gesuriin ja toi Absalomin Jerusalemiin.

²⁴ Mutta kuningas sanoi: ”Menköön hän omaan taloonsa; minun kasvojani hän ei saa nähdä.” Niin Absalom siirtyi omaan taloonsa eikä saanut nähdä kuninkaan kasvoja.

Daavid armahtaa Absalomin

²⁵ Koko Israelissa ei ollut toista niin kaunista ja ylistettyä miestä kuin Absalom. Kiireestä kantapäähän asti hänestä ei löytynyt yhtään virhettä.

²⁶ Kun hän leikkautti hiuksensa – ja hän leikkautti ne vuosittain, kun ne alkoivat tuntua hänestä painavilta – ne painoivat punnittaessa kaksisataa sekeliä kuninkaan painomittojen mukaan.

²⁷ Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar. Hän oli kaunis nainen.

²⁸ Absalom asui kaksi vuotta Jerusalemissa mutta ei saanut nähdä kuninkaan kasvoja.

²⁹ Sitten Absalom kutsui Jooabin lähettääkseen hänet kuninkaan luo, mutta Jooab ei tahtonut tulla hänen luokseen. Hän lähetti sanan vielä toistamiseen, mutta Jooab ei sittenkään halunnut tulla.

³⁰ Silloin Absalom sanoi palvelijoilleen: ”Tiedättehän, että Jooabin pelto on minun peltoni vieressä ja hänellä on siinä ohraa. Menkää ja sytyttäkää se tuleen.” Ja Absalomin palvelijat sytyttivät pellon palamaan.

³¹ Silloin Jooab lähti Absalomin taloon ja kysyi häneltä: ”Miksi palvelijasi ovat sytyttäneet tuleen minun peltoni?”

³² Absalom vastasi Jooabille: ”Minähän lähetin sinulle sanan: ’Tule tänne, niin minä lähetän sinut kuninkaan luo kysymään, mitä varten olen tullut kotiin Gesurista.’ Olisi parempi, jos vielä olisin siellä. Nyt minä tahdon nähdä kuninkaan kasvot. Jos minussa on vääryyttä, surmatkoon hän minut.”

³³ Niin Jooab meni kuninkaan luo ja kertoi hänelle tämän. Silloin kuningas kutsui Absalomin luokseen. Tämä tuli kuninkaan luo ja kumartui kasvoilleen maahan hänen eteensä, ja kuningas suuteli Absalomia.

2. Samuel 15

Absalomin salaliitto

¹ Sen jälkeen Absalom hankki itselleen vaunut ja hevosia sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

² Absalomilla oli tapana varhain aamulla seisoa kaupungin portille vievän tien vieressä. Aina kun joku oli tulossa kuninkaan eteen saamaan oikeutta riita-asiassaan, Absalom kutsui hänet luokseen ja kysyi: ”Mistä kaupungista sinä olet?” Kun tämä kertoi, mistä Israelin heimosta hän oli,

³ Absalom sanoi hänelle: ”Asiasi ovat kyllä hyviä ja oikeita, mutta kuninkaan luona ei ole ketään, joka kuuntelisi sinua.”

⁴ Absalomilla oli tapana lisätä: ”Jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan! Silloin jokainen, jolla on riita- tai oikeusasia, voisi tulla minun eteeni, ja minä hankkisin hänelle oikeuden.”

⁵ Ja kun joku lähestyi kumartuakseen hänen eteensä ja osoittaakseen hänelle kunnioitusta, Absalom ojensi kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä.

⁶Näin Absalom teki kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan eteen saamaan oikeutta, ja tällä tavoin hän varasti Israelin miesten sydämet.

⁷Neljän vuoden kuluttua Absalom sanoi kuninkaalle: ”Salli minun mennä Hebroniin täyttämään lupaus, jonka olen tehnyt HERRALLE ,

⁸sillä asuessani Aramin Gesurissa palvelijasi teki tämän lupauksen: ’Jos HERRA tuo minut takaisin Jerusalemiin, niin minä palvelen HERRAA .’”

⁹Kuningas sanoi hänelle: ”Mene rauhassa.” Niin Absalom lähti Hebroniin.

¹⁰Mutta hän oli lähettänyt salaa lähettejä kaikkiin Israelin heimoihin sanomaan: ”Kun kuulette sofar-torven äänen, sanokaa: ’Absalomista on Hebronissa tullut kuningas.’”

¹¹Lisäksi Absalom oli kutsunut Jerusalemista mukaansa kaksisataa miestä, ja nämä lähtivät matkaan pahaa aavistamatta, tietämättä asiasta mitään.

¹²Uhratessaan teurasuhreja Absalom lähetti noutamaan giilolaisen Ahitofelin, Daavidin neuvonantajan, tämän kotikaupungista Giilosta. Salaliitosta tuli vahva, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomin puolelle.

Daavid pakenee Jerusalemista

¹³Daavidin luo tuli sanantuoja, joka kertoi: ”Israelin miesten sydämet ovat kääntyneet Absalomin puolelle.”

¹⁴Silloin Daavid sanoi kaikille palvelijoilleen, jotka olivat hänen kanssaan Jerusalemissa: ”Nouskaa, paetkaamme, sillä muuten emme voi pelastua Absalomin käsistä. Lähtekää kiireesti, ettei hän saavuttaisi meitä, tuottaisi meille onnettomuutta ja surmaisi kaupungin asukkaita miekalla.”

¹⁵Kuninkaan palvelijat vastasivat hänelle: ”Tehtäköön kuten herramme, kuningas, harkitsee. Olemmehan sinun palvelijoitasi.”

¹⁶Sitten kuningas lähti, ja koko hänen perheensä seurasi häntä. Kymmenen sivuvaimoaan hän kuitenkin jätti pitämään huolta linnasta.

¹⁷Kuningas lähti, ja kaikki väki seurasi häntä. He pysähtyivät kaukaisimman talon kohdalle,

¹⁸ ja kaikki kuninkaan palvelijat kulkivat hänen ohitse. Myös kaikki kreetit ja pleetit sekä kaikki gatilaiset, kuusisataa miestä, jotka olivat seuranneet Daavidia Gatista, kulkivat kuninkaan ohi.

¹⁹ Daavid sanoi gatilaiselle Ittaille: ”Miksi sinäkin tulet meidän kanssamme? Käänny takaisin ja jää kuninkaan luo, sillä sinä olet muukalainen ja lisäksi maanpaossa omalta kotiseudultasi.

²⁰ Eilen sinä tulit. Ottaisin minä jo tänään sinut harhailemaan kanssamme, kun en itsekään tiedä minne menisin? Käänny takaisin ja vie veljesi mukasi. Armo ja uskollisuus olkoot kanssasi!”

²¹ Mutta Ittai vastasi kuninkaalle: ”Niin totta kuin HERRA elää ja niin totta kuin herrani, kuningas, elää: siellä missä herrani, kuningas, on, siellä tahtoo myös palvelijasi olla, olkoonpa se elämäksi tai kuolemaksi.”

²² Daavid sanoi Ittaille: ”Tule sitten ja kulje ohitseni.” Niin gatilainen Ittai kulki ohitse samoin kuin kaikki hänen kanssaan olevat miehet perheineen.

Daavid lähettää liitonarkun takaisin Jerusalemiin

²³ Koko maa itki suureen ääneen, kun väkijoukko kulki ohi. Kuningas kulki Kidronin laakson poikki, ja koko joukko kulki hänen jäljessään autiomaahan johtavaa tietä.

²⁴ Hänen kanssaan olivat myös Saadok ja kaikki leeviläiset, jotka kantoivat Jumalan liitonarkkua. He laskivat Jumalan arkun maahan, ja Ebjatar uhrasi polttouhreja, kunnes kaikki väki oli ehtinyt lähteä kaupungista.

²⁵ Sitten kuningas sanoi Saadokille: ”Vie Jumalan liitonarkku takaisin kaupunkiin. Jos saan armon HERRAN silmissä, hän tuo minut takaisin ja antaa minun vielä nähdä arkun ja sen olinpaikan.

²⁶ Jos hän kuitenkin sanoo: ’Minä en ole mieltynyt sinuun’, niin tässä olen, tehköön hän minulle, mitä hyväksi näkee.”

²⁷ Kuningas sanoi vielä pappi Saadokille: ”Sinähän olet näkijä! Palaa rauhassa kaupunkiin. Myös poikasi Ahimaas ja Ebjatarin poika Joonatan, teidän molempien pojat, lähtekööt teidän mukaanne.

²⁸Katsokaa, minä viivyn autiomaahan johtavilla ylityspaikoilla , kunnes saan teiltä tietoja.”

²⁹Niin Saadok ja Ebjatar veivät Jumalan liitonarkun takaisin Jerusalemiin ja jäivät sinne.

Daavid lähettää ystävänsä Huusain Jerusalemiin

³⁰Mutta Daavid nousi Öljymäen rinnettä itkien, pää peitettynä ja paljain jaloin. Myös kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, jokainen heistä, oli peittänyt päänsä, ja he nousivat rinnettä itkien lakkaamatta.

³¹Daavidille kerrottiin, että Ahitofel oli salaliittolaisten joukossa Absalomien puolella. Silloin Daavid rukoili: ” HERRA , käännä Ahitofelin neuvot hulluudeksi.”

³²Kun Daavid oli tullut vuoren laelle, jossa hänellä oli tapana rukoilla Jumalaa, arkilainen Huusai tuli häntä vastaan viitta reväistynä ja multaa päänsä päällä.

³³Daavid sanoi hänelle: ”Jos tulet minun kanssani, olet minulle taakaksi.

³⁴Palaa sen sijaan kaupunkiin ja sano Absalomille: ’Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Olen ennen ollut isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi.’ Siten voit tehdä puolestani tyhjäksi Ahitofelin neuvot.

³⁵Ovathan siellä myös papit, Saadok ja Ebjatar, sinun kanssasi. Ilmoita heille kaikki, mitä kuulet kuninkaan linnasta.

³⁶Heillä on siellä mukanaan myös molempien pojat, Saadokilla Ahimaas ja Ebjatarilla Joonatan. Heidän kauttaan voitte lähettää minulle tiedon kaikesta, mitä kuulette.”

³⁷Niin Daavidin ystävä Huusai palasi kaupunkiin. Pian myös Absalom saapui Jerusalemiin.

2. Samuel 16

Daavid ja Siiba

¹Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, häntä vastaan tuli Mefibosetin palvelija Siiba mukanaan satuloitu aasipari. Aaseilla oli kuormana kaksisataa leipää, sata rusinakakkua, sata hedelmää ja leili viiniä.

²Kuningas kysyi Siibalta: ”Mitä varten sinulla on nämä?” Siiba vastasi: ”Aasit ovat kuninkaan perheen ratsuiksi, leipä ja hedelmät palvelijoille syötäviksi ja viini uupuneille juotavaksi autiomaassa.”

³Kuningas sanoi: ”Missä sinun herrasi poika on?” Siiba vastasi kuninkaalle: ”Hän jäi Jerusalemiin, sillä hän ajatteli: ’Nyt Israelin heimo palauttaa minulle isäni kuninkuuden.’”

⁴Kuningas sanoi Siiballe: ”Sinulle kuuluu nyt kaikki, mitä Mefibosetilla on.” Siiba vastasi: ”Minä kumarrun maahan asti; kunpa vain saisin herrani, kuninkaan, suosion.”

Simei kiroaa Daavidia

⁵Kun kuningas Daavid saapui Bahurimin kohdalle, kylästä tuli mies, joka oli Saulin sukua. Hänen nimensä oli Simei, Geeran poika. Tullessaan hän kirosi

⁶ja viskeli kivillä kuningas Daavidia ja hänen palvelijoitaan, vaikka koko kansa ja kaikki soturit olivat kuninkaan oikealla ja vasemmalla puolella.

⁷Kirotessaan Daavidia Simei huusi: ”Mene pois, mene pois, sinä murhamies, sinä keltoton!

⁸HERRA on kostanut sinulle koko Saulin suvun veren, hänen, jonka sijaan sinusta on tullut kuningas. Nyt HERRA antaa kuninkuuden pojallasi Absalomille. Tämä onnettomuus on kohdannut sinua, koska olet murhamies.”

⁹Silloin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: ”Miksi tuo koiranraato saa kirotta herraani, kuningasta? Salli minun mennä ja lyödä häneltä pää poikki.”

¹⁰Mutta kuningas vastasi: ”Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Kirotkoon vain, sillä jos HERRA on käskennyt häntä: ’Kiroa Daavidia.’ Kuka voi silloin sanoa: ’Miksi teet niin?’”

¹¹Daavid sanoi vielä Abisaille ja kaikille palvelijoilleen: ”Jos kerran oma poikani, omasta ruumiistani lähtenyt, tavoittelee henkeäni, miksi ei sitten tämä benjaminilainen? Antakaa hänen olla, kirotkoon vain, jos HERRA on häntä käsenyt.

¹²Ehkä HERRA näkee kurjuuteni ja korvaa minulle hyvyydellään sen, että tämä mies tänään kiroaa minua.”

¹³Niin Daavid kulki miehineen tietä eteenpäin, ja Simei kulki pitkin vuoren rinnettä samaan suuntaan, kirosi kulkiessaan, viskeli kiviä häntä kohti ja heitteli soraa.

¹⁴Sitten kuningas ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, tulivat Ajefimiin ja levähtivät siellä.

Absalom makaa isänsä sivuvaimojen kanssa

¹⁵Sillä välin Absalom ja koko kansa, Israelin miehet, tulivat Jerusalemiin. Myös Ahitofel oli hänen kanssaan.

¹⁶Kun arkilainen Huusai, Daavidin ystävä, tuli Absalomin luo, hän huusi: ”Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!”

¹⁷Absalom sanoi Huusaille: ”Tällaista on uskollisuutesi ystävääsi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi mukana?”

¹⁸Huusai vastasi Absalomille: ”En mennyt, koska minä jään sen luokse, jonka HERRA , tämä kansa ja kaikki Israelin miehet ovat valinneet. Hänen puolellaan minä olen.

¹⁹Ja toisekseen, ketä minä palvelisin, ellen hänen poikaansa? Niin kuin olen palvellut isääsi, samoin tahdon palvella sinuakin.”

²⁰Sitten Absalom sanoi Ahitofelille: ”Neuvo nyt, mitä meidän on tehtävä.”

²¹Ahitofel vastasi Absalomille: ”Mene isäsi sivuvaimojen luo, jotka hän on jättänyt pitämään huolta linnasta. Silloin koko Israel saa kuulla, että sinä olet tehnyt itsesi vastenmieliseksi isällesi, ja kaikki, jotka ovat kanssasi, saavat rohkeutta.”

²²Niin Absalomille pystytettiin telttä katolle, ja hän meni isänsä sivuvaimojen luo koko Israelin nähden.

²³Ahitofelin antama neuvo oli siihen aikaan niin kuin Jumalan sana. Sen arvoisena pitivät sekä Daavid että Absalom jokaista Ahitofelin neuvoa.

2. Samuel 17

Ahitofelin ja Huusain neuvot

¹Ahitofel sanoi Absalomille: ”Anna minun valita kaksitoistatuhatta miestä ja lähteä ajamaan Daavidia takaa tänä yönä.

²Minä hyökkään hänen kimppuunsa, kun hän on uupunut ja hänen kätensä ovat hervonneet, ja saatan hänet kauhun valtaan. Silloin kaikki väki, joka on hänen kanssaan, pakenee, ja minä surmaan ainoastaan kuninkaan.

³Näin saan koko kansan palaamaan luoksesi. Kaikki palaavat, kun tuo mies, jota etsit, on poissa. Silloin koko kansa saa rauhan.”

⁴Tämä neuvo oli hyvä Absalomin ja kaikkien Israelin vanhimpien mielestä.

⁵Mutta Absalom sanoi vielä: ”Kutsukaa myös arkilainen Huusai, niin saamme kuulla, mitä sanottavaa hänellä on.”

⁶Kun Huusai tuli Absalomin luo, Absalom sanoi hänelle: ”Näin ja näin puhui Ahitofel. Onko meidän tehtävä hänen sanansa mukaan? Jos ei, puhu sinä.”

⁷Huusai vastasi Absalomille: ”Ahitofelin neuvo ei tällä kertaa ole hyvä.”

⁸Huusai sanoi vielä: ”Sinähän tiedät, että isäsi ja hänen miehensä ovat urheita satureita ja vihaisia kuin karhu, jolta on kedolla riistetty poikaset. Isäsi on myös kokenut sotilas, joka väkineen ei lepää yöllä.

⁹Varmasti hän on nyt piiloutunut johonkin onkaloon tai muuhun paikkaan. Jos sinun miehiäsi kaatuisi jo alussa ja se saataisiin kuulla, sanottaisiin: ’Väelle, joka seuraa Absalomia, on tullut tappio.’

¹⁰Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän kuin leijonalla, menettäisi rohkeutensa. Tietäähän koko Israel, että isäsi on sankari ja että ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat urhoollisia miehiä.

¹¹Siksi minä annan tämän neuvon: Koottakoon koko Israel Daanista Beersebaan asti sinun luoksesi, niin että väkeä on yhtä paljon kuin hiekkaa meren rannalla, ja lähde sinä itsekin taisteluun.

¹²Kun me sitten tavoitamme hänet, missä hän onkaan, me käymme hänen päälleen niin kuin kaste laskeutuu maahan. Silloin ei hänestä eikä kaikista niistä miehistä, jotka ovat hänen kanssaan, jää jäljelle ainoaakaan.

¹³Ja jos hän vetäytyy johonkin kaupunkiin, koko Israel panee köydet sen kaupungin ympärille ja me kiskomme sen alas laaksoon, niin ettei siitä jää kivensiruakaan.”

¹⁴Silloin Absalom ja kaikki Israelin miehet sanoivat: ”Arkilaisen Huusain neuvo on parempi kuin Ahitofelin neuvo.” HERRA oli näet päättänyt tehdä tyhjäksi Ahitofelin hyvän neuvon ja syöstä Absalomin onnettomuuteen.

Daavid saa Huusain lähettämän sanoman ja pakenee

¹⁵Sitten Huusai sanoi Saadokille ja Ebjatarille, papeille: ”Sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut Absalomille ja Israelin vanhimmille, ja sen ja sen neuvon olen minä antanut.

¹⁶Lähetätkää pian Daavidille tällainen sana: Älä jää yöksi autiomaahan johtaville ylityspaikoille, vaan mene virran yli. Muuten kuningas ja kaikki väki, joka on hänen kanssaan, joutuu surman suuhun.”

¹⁷Joonatan ja Ahimaas olivat asettuneet Roogelin lähteelle, sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä kaupungissa. Muuan palvelijatar toi heille sanan, ja he menivät ja kertoivat sen kuningas Daavidille.

¹⁸Mutta eräs poika näki heidät ja kertoi siitä Absalomille. Silloin molemmat sananviejät lähtivät kiireesti pois ja tulivat Bahurimiin erään miehen taloon. Tällä oli pihallaan kaivo, ja he laskeutuivat siihen.

¹⁹Miehen vaimo otti peitteen, levitti sen kaivon suulle ja sirotti jyviä sen päälle, niin ettei kukaan voinut huomata mitään.

²⁰Absalomien palvelijat tulivat vaimon luo taloon ja kysyivät: ”Missä ovat Ahimaas ja Joonatan?” Vaimo vastasi heille: ”Tuosta he menivät vesisäiliön ohi.” Miehet etsivät, mutta eivät löytäneet ja palasivat Jerusalemiin.

²¹Miesten mentyä Joonatan ja Ahimaas nousivat kaivosta ja menivät ilmoittamaan viestinsä kuningas Daavidille. He sanoivat: ”Nouskaa ja menkää kiireesti Jordanin yli, sillä sen ja sen neuvon Ahitofel on antanut teidän tuhoksenne.”

²²Silloin Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät liikkeelle ja ylittivät Jordanin. Kun aamu valkeni, ei ollut ainoakaan, joka ei olisi mennyt Jordanin yli.

²³Kun Ahitofel näki, ettei hänen neuvoaan noudatettu, hän satuloi aasinsa ja lähti kotiin omaan kaupunkiinsa. Annettuaan määräykset talonsa asioista hän hirttäytyi. Niin hän kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.

Daavid tulee Mahanaimiin

²⁴Daavid oli jo tullut Mahanaimiin, kun Absalom meni kaikkien Israelin miesten kanssa Jordanin yli.

²⁵Absalom oli asettanut Amasan Jooabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi. Amasan isä oli Jitra-niminen ismaelilainen , joka oli yhtynyt Abigailiin, Naahaksen tyttäreeseen, Jooabin äidin Serujan sisareen.

²⁶Israelilaiset ja Absalom leiriytyivät Gileadin maahan.

²⁷Kun Daavid oli tullut Mahanaimiin, Naahaksen poika Soobi ammonilaisten Rabbasta, Ammielin poika Maakir Loodebarista ja gileadilainen Barsillai Roogelimista

²⁸toivat vuoteita, vateja ja saviastioita sekä vehnää, ohria, jauhoja, paahdettuja jyviä, papuja, linssejä,

²⁹hunajaa, voita, lampaita ja juustoja ruuaksi Daavidille ja väelle, joka oli hänen kanssaan. He näet ajattelivat: ”Kansa on uuvuksissa, nälkäisenä ja janoisena autiomaassa.”

2. Samuel 18

Absalomin kapina kukistetaan

¹Daavid katsasti mukanaan olevan sotaväen ja asetti sille tuhannen- ja sadanpäämiehet.

²Sitten hän lähetti väen taisteluun, kolmanneksen Jooabin johdolla, kolmanneksen Jooabin veljen Abisain, Serujan pojan, johdolla ja kolmanneksen gatilaisen Ittain johdolla. Kuningas sanoi kansalle: ”Minäkin lähdän teidän kanssanne.”

³Mutta kansa vastasi: ”Et lähde. Jos me joutuisimme pakenemaan, ei meihin kiinnitettäisi huomiota, ja jos puolet meistä saisi surmansa, ei meistä silloinkaan välitettäisi. Mutta sinä vastaat kymmentätuhatta meistä. Siksi on nyt parempi, että sinä olet meille avuksi kaupungista käsin.”

⁴Kuningas sanoi heille: ”Minä teen, mitä te hyväksi näette.” Ja kuningas jäi seisomaan portin pieleen, kun kaikki väki lähti liikkeelle sadan ja tuhannen joukkoina.

⁵Mutta kuningas antoi Jooabille, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: ”Kohdelkaa minun vuokseni varoen nuorta Absalomia.” Koko kansa kuuli, kuinka kuningas antoi kaikille päälliköille käskyn Absalomista.

⁶Väki lähti ulos kaupungista Israelia vastaan, ja Efraimin metsässä alkoi taistelu.

⁷Israelin väki joutui tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä, ja siellä oli sinä päivänä suuri mieshukka, kaksikymmentätuhatta miestä.

⁸Taistelu levisi koko sille seudulle, ja metsä söi sinä päivänä enemmän väkeä kuin miekka.

Jooab tappaa Absalomin

⁹Absalom, joka ratsasti muulilla, osui vastakkain Daavidin palvelijoiden kanssa. Kun muuli tuli suuren, tiheäoksaisten tammen alle, Absalom tarttui

päästään kiinni tammeen ja hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille muulin mennessä menojaan hänen altaan.

¹⁰ Eräs mies näki tämän ja kertoi Jooabille: ”Minä näin Absalomín riippuvan tammessa.”

¹¹ Jooab sanoi miehelle, joka kertoi tämän hänelle: ”Jos kerran näit, niin miksi et lyönyt häntä siinä paikassa maahan? Silloin minun olisi ollut annettava sinulle kymmenen hopeasekeliä ja vyö.”

¹² Mutta mies vastasi Jooabille: ”Vaikka käsiini punnittaisiin tuhat hopeasekeliä, en sittenkään kävisi käsiksi kuninkaan poikaan, sillä kuningas antoi meidän kuultemme sinulle, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: ’Pitäkää minun vuokseni huoli nuoresta Absalomista.’

¹³ Olisinko voinut tehdä niin väärin kuningasta kohtaan? Ja häneltähän ei mikään pysy salassa, mutta sinä kyllä olisit pysytellyt syrjässä.”

¹⁴ Silloin Jooab sanoi: ”Minä en enää kuluta aikaa sinun kanssasi.” Sitten hän otti kolme keihästä käteensä ja iski ne Absalomín rintaan, kun tämä vielä oli elossa tammessa.

¹⁵ Kymmenen nuorta miestä, Jooabin varusteiden kantajaa, meni Absalomín luo, ja he löivät hänet kuoliaaksi.

¹⁶ Sitten Jooab puhalsi pasuunaan pysäyttääkseen väen, ja väki palasi ajamasta takaa Israelia.

¹⁷ He ottivat Absalomín ruumiin, heittivät sen metsässä suureen kuoppaan ja kasasivat sen päälle hyvin suuren kivistä kiviä. Mutta koko Israel pakeni, jokainen kotiinsa.

¹⁸ Absalom oli eläessään hankkinut itselleen patsaan ja pystyttänyt sen Kuninkaanlaaksoon. Hän oli näet sanonut: ”Minulla ei ole poikaa, joka säilyttäisi nimeni muiston.” Patsaalle hän oli antanut oman nimensä, ja sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä Absalomín muistomeriksi.

Daavid saa tiedon Absalomín kuolemasta

¹⁹Ahimaas, Saadokin poika, sanoi: ”Minä juoksen viemään kuninkaalle ilosanoman, että HERRA on tuominnut hänen vihollisensa ja pelastanut hänet heidän käsistään.”

²⁰Mutta Jooab sanoi hänelle: ”Tänään et ole ilosanoman viejä. Voit viedä ilosanoman jonakin muuna päivänä mutta et tänään. Onhan kuninkaan poika kuollut.”

²¹Sitten Jooab sanoi eräälle kuusilaiselle: ”Mene ja kerro kuninkaalle, mitä olet nähnyt.” Kuusilainen kumartui Jooabin eteen ja lähti sitten juoksemaan.

²²Ahimaas, Saadokin poika, sanoi taas Jooabille: ”Käyköön miten tahansa, minä juoksen kuusilaisen perään.” Jooab sanoi: ”Miksi sinä juoksisit, poikani? Eihän sinulla ole vietävänä ilosanomaa.”

²³Ahimaas jatkoi: ”Käyköön miten tahansa, minä juoksen.” Silloin Jooab sanoi hänelle: ”Juokse sitten.” Ahimaas lähti juoksemaan tasankoa myöten ja ohitti kuusilaisen.

²⁴Daavid istui kahden portin välissä , ja tähystäjä meni portin katolle muurin päälle. Kun hän kohotti katseensa, hän näki yksinään juoksevan miehen.

²⁵Tähystäjä huusi ja ilmoitti siitä kuninkaalle. Kuningas sanoi: ”Jos hän on yksin, hänellä on hyviä uutisia.” Miehen tullessa yhä lähemmäksi

²⁶tähystäjä näki toisenkin juoksevan miehen ja huusi portinvartijalle: ”Minä näen toisenkin yksinään juoksevan miehen.” Kuningas sanoi: ”Hänkin tuo hyviä uutisia.”

²⁷Tähystäjä sanoi: ”Ensimmäinen näyttää minusta juoksevan niin kuin Ahimaas, Saadokin poika.” Kuningas sanoi: ”Hän on hyvä mies, hän tuo tullessaan hyviä uutisia.”

²⁸Ahimaas huusi kuninkaalle: ”Rauhaa!” Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen ja sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA , sinun Jumalasi, joka on antanut käsiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä herraani, kuningasta, vastaan.”

²⁹ Kuningas kysyi: ”Voiko nuorukainen Absalom hyvin?” Ahimaas vastasi: ”Kun kuninkaan palvelija Jooab lähetti minut, palvelijasi, minä näin suuren väkijoukon, mutta en tiedä, mistä oli kysymys.”

³⁰ Kuningas sanoi: ”Siirry syrjään ja seiso siellä.” Ahimaas astui syrjään ja jäi sinne seisomaan.

³¹ Sitten kuusilainen tuli perille ja sanoi: ”Ilosanoma herralleni, kuninkaalle! HERRA on tänä päivänä auttanut sinut oikeuteesi kaikkien niiden käsistä, jotka ovat nousseet sinua vastaan.”

³² Kuningas kysyi kuusilaiselta: ”Voiko nuorukainen Absalom hyvin?” Kuusilainen vastasi: ”Käyköön herrani ja kuninkaani vihollisille ja kaikille, jotka nousevat sinua vastaan tehdäkseen sinulle pahaa, niin kuin on käynyt sille nuorukaiselle.”

2. Samuel 19

Daavid suree Absalomia

¹ Kuningas järkyttyi kovin ja nousi itkien portin yläpuolella olevaan huoneeseen. Mennessään hän sanoi: ”Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom! Jospa minä olisin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma poikani!”

² Jooabille kerrottiin, että kuningas itki ja suri Absalomia.

³ Voitto muuttui sinä päivänä suruksi koko kansalle, koska se kuuli kerrottavan, että kuningas oli murheissaan poikansa tähden.

⁴ Ja kansa tuli sinä päivänä kaupunkiin kuin varkain, niin kuin väki, joka on häpeissään paettuaan taistelusta.

⁵ Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa ja huusi kovalla äänellä: ”Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!”

Jooab moittii Daavidia

⁶ Silloin Jooab meni sisälle kuninkaan luo ja sanoi: ”Sinä olet nyt nostanut häpeän kaikkien palvelijoittesi kasvoille, vaikka he ovat tänään pelastaneet

sekä sinun oman henkesi että poikiesi, tyttäriesi, vaimojesi ja sivuvaimojesi hengen.

⁷ Sinähän rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat, sillä sinä olet nyt antanut ymmärtää, ettei sinulla olekaan päälliköitä eikä palvelijoita. Nyt minä tiedän, että jos Absalom olisi elossa ja me kaikki olisimme tänään kuolleita, se olisi sinulle mieleen.

⁸ Nouse nyt, mene ulos ja puhu ystävällisesti palvelijoillesi. Minä vannon HERRAN nimessä: jollet mene, totisesti, ei yksikään mies jää luoksesi tänä yönä. Se olisi sinulle suurempi onnettomuus kuin mikään muu, mikä on kohdannut sinua nuoruudestasi tähän päivään saakka.”

⁹ Silloin kuningas nousi ja meni istumaan porttiin. Kun väelle kerrottiin: ”Nyt kuningas istuu portissa”, koko väki tuli kuninkaan eteen.

Daavid kutsutaan takaisin Jerusalemiin

Kun Israelin miehet olivat paenneet, kukin kotiinsa,

¹⁰ alettiin kaikkien Israelin heimojen keskuudessa kiistellä ja sanoa: ”Kuningas on vapauttanut meidät vihollistemme käsistä, hän on vapauttanut meidät filistealaisten käsistä. Nyt hän on joutunut pakenemaan maasta Absalomien vuoksi,

¹¹ mutta Absalom, jonka me voitelimme kuninkaaksemme, on kuollut taistelussa. Miksi ette tee mitään tuodaksenne kuninkaan takaisin?”

¹² Kuningas Daavid puolestaan lähetti pappi Saadokille ja pappi Ebjatarille sanan: ”Puhukaa Juudan vanhimmille näin: ’Miksi te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin linnaansa? Se, mitä koko Israel puhuu, on tullut kuninkaan tietoon hänen olinpaikassaan.

¹³ Te olette veljiäni, te olette luutani ja lihaani. Miksi siis olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin?’

¹⁴ Amasalle sanokaa: ’Etkö sinä ole luutani ja lihaani? Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, ellei sinusta tule pysyvästi minun sotaväkeni päällikkö Jooabin sijaan.”’

¹⁵Näin hän taivutti kaikkien Juudan miesten sydämet puolelleen, niin että he yhtenä miehenä lähettivät kuninkaalle sanoman: ”Palaa takaisin kaikkien palvelijoittesi kanssa.”

¹⁶Kuningas lähti paluumatkalle ja saapui Jordanille. Juudan miehet olivat tulleet Gilgaliin kuningasta vastaan tuodakseen hänet Jordanin yli.

Daavid armahtaa Simein

¹⁷Myös Simei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, kiirehti Juudan miesten kanssa alas kuningas Daavidia vastaan.

¹⁸Hänen kanssaan oli tuhat miestä Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa. He tulivat kiireesti Jordanille ennen kuningasta

¹⁹kuljettaakseen hänet perheineen virran yli lautalla ja tehdäkseen kaiken, mitä hän näkisi hyväksi. Simei, Geeran poika, heittäytyi kuninkaan eteen, kun tämä oli lähdössä ylittämään Jordania,

²⁰ja sanoi kuninkaalle: ”Älköön herrani syyttäkö minua pahasta teostani älköönkä muistelko, kuinka väärin palvelijasi teki sinä päivänä, jona herrani, kuningas, lähti Jerusalemistä. Älköön kuningas panko sitä sydämelleen.

²¹Palvelijasi tietää tehneensä syntiä, ja siksi olen tänä päivänä ensimmäisenä koko Joosefin suvusta tullut tänne herraani, kuningasta, vastaan.”

²²Abisai, Serujan poika, puuttui puheeseen ja sanoi: ”Eikö Simein ole kuoltava, koska hän on kironnut HERRAN voideltua?”

²³Mutta Daavid vastasi: ”Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Miksi ryhdytte nyt vastustamaan minua? Olisiko tänään ketään surmattava Israelissa? Enkö minä tietäisi, että tänä päivänä minä olen jälleen Israelin kuningas.”

²⁴Sitten kuningas sanoi Simeille: ”Sinä et kuole.” Ja kuningas vannoi sen hänelle.

Daavid kohtaa Mefibosetin

²⁵Myös Mefiboset, Saulin pojanpoika, oli tullut kuningasta vastaan. Hän ei ollut pessyt jalkojaan eikä siistinyt partaansa eikä pesettänyt vaatteitaan kuninkaan lähdöstä siihen päivään asti, jona tämä palasi rauhassa takaisin.

²⁶Kun hän tuli Jerusalemissa kuningasta vastaan, kuningas kysyi häneltä: ”Miksi et tullut minun mukaani, Mefiboset?”

²⁷Hän vastasi: ”Herrani, kuningas, palvelijani petti minut. Minä sanoin hänelle: ’Minä tahdon satuloidun aasin ratsastaakseni sillä ja lähteäkseni kuninkaan mukaan’ – palvelijasihan ontuu.

²⁸Mutta hän olikin panetellut palvelijaasi herralleni, kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin kuin Jumalan enkeli. Tee siis, mitä hyväksi näet.

²⁹Olihan koko minun isäni suku kuoleman oma herrani ja kuninkaani edessä, ja kuitenkin sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydässäsi. Mitä oikeutta minulla enää olisi tai mitä valittamista kuninkaalle?”

³⁰Kuningas vastasi hänelle: ”Mitä tuosta enää puhut! Minä olen sanonut, että sinä ja Siiba saatte jakaa maaomaisuuden.”

³¹Mefiboset sanoi kuninkaalle: ”Ottakoon hän sen vaikka kokonaan, kun kerran herrani, kuningas, on palannut rauhassa kotiinsa.”

Daavid ja Barsillai

³²Myös gileadilainen Barsillai oli tullut Roogelimista ja meni kuninkaan mukana Jordanille saattaakseen hänet sen yli.

³³Barsillai oli hyvin vanha, kahdeksankymmenen vuoden ikäinen. Hän oli huolehtinut kuninkaan ylläpidosta tämän ollessa Mahanaimissa, sillä hän oli hyvin varakas mies.

³⁴Kuningas sanoi Barsillaille: ”Tule sinäkin mukaani, niin minä tarjoan sinulle ylläpidon luonani Jerusalemissa.”

³⁵Mutta Barsillai vastasi kuninkaalle: ”Montakohan elinvuotta minulla enää lienee? Tulisinko minä tässä iässä kuninkaan kanssa Jerusalemiin?”

³⁶ Minä olen nyt kahdeksankymmentä vuotta vanha. Osaisinko enää erottaa hyvää huonosta tai maistuisiko palvelijastasi miltään se, mitä hän syö tai juo? Kuuluisiko minusta enää miltään laulajien tai laulajattarien laulu? Miksi palvelijasi vielä tulisi taakaksi herralleni, kuninkaalle?

³⁷ Palvelijasi seuraa kuningasta vain vähän matkaa tuolle puolelle Jordanin. Miksi kuningas antaisi minulle sellaisen korvauksen?

³⁸ Salli palvelijasi palata takaisin, niin että saan kuolla omassa kaupungissani, siellä, missä on isäni ja äitini hauta. Katso, tässä on palvelijasi Kimham. Lähteköön hän herrani, kuninkaan, kanssa. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.”

³⁹ Kuningas vastasi: ”Tulkoon siis Kimham minun kanssani. Minä teen hänelle, mitä sinä näet hyväksi, ja kaiken, mitä minulta toivot, minä teen sinun hyväksesi.”

⁴⁰ Sitten koko kansa ylitti Jordanin, myös kuningas itse. Kuningas suuteli Barsillaita ja hyvästeli hänet, ja Barsillai palasi takaisin kotiinsa.

⁴¹ Kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni hänen mukanaan. Koko Juudan kansa ja puolet Israelin kansasta saattoivat kuninkaan sinne.

Israelin ja Juudan miesten riita

⁴² Silloin kaikki muut Israelin miehet tulivat kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Miksi veljemme, Juudan miehet, ovat tuoneet kuninkaan ja hänen perheensä kuin varkain Jordanin yli, samoin kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?”

⁴³ Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: ”Onhan kuningas meille läheisempi. Miksi te tämän vuoksi vihostutte? Olemmeko me muka syöneet kuninkaan tai ryöstäneet hänet itsellemme?”

⁴⁴ Israelin miehet vastasivat Juudan miehille: ”Meillä on kymmenen kertaa suurempi osuus kuninkaaseen, myös Daavidiin, kuin teillä. Miksi olette siis ylenkatsooneet meitä? Ja emmekö me puhuneet ensimmäisenä, että

kuninkaamme on tuotava takaisin?” Mutta Juudan miesten sanat olivat vielä jyrkempiä kuin Israelin miesten.

2. Samuel 20

Seban kapina

¹Paikalla sattui olemaan eräs keltoton benjaminilainen mies nimeltä Seba, Bikrin poika. Hän puhalsi soofar-torveen ja sanoi: ”Ei meillä ole osaa Daavidiin eikä perintöosaa Iisain poikaan. Joka mies majalleen, Israel!”

²Silloin kaikki Israelin miehet lakkasivat seuraamasta Daavidia ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa, mutta Juudan miehet pysyivät uskollisina kuninkaalleen ja seurasivat häntä Jordanilta Jerusalemiin.

³Kun kuningas Daavid tuli Jerusalemiin linnaansa, hän otti ne kymmenen sivuvaimoaan, jotka oli jättänyt pitämään huolta palatsista, ja sulki heidät vartioituun taloon. Hän elätti heitä mutta ei käynyt heidän luonaan, ja he olivat eristettyinä kuolinpäiväänsä asti elävän miehen leskinä.

⁴Kuningas sanoi Amasalle: ”Kutsu koolle Juudan miehet kolmen päivän kuluessa ja ole silloin itsekin paikalla.”

⁵Amasa meni kutsumaan koolle Juudaa mutta viipyi ohi sen ajan, joka hänelle oli määrätty.

⁶Silloin Daavid sanoi Abisaille: ”Nyt Seba, Bikrin poika, tekee meille enemmän pahaa kuin Absalom. Ota sinä herrasi palvelijat mukaasi ja aja häntä takaa, ettei hän saisi haltuunsa varustettuja kaupunkia ja pääsisi meiltä pakoon.”

Jooab tappaa Amasan

⁷Jooabin miehet sekä kreetit ja pleetit ja kaikki muutkin soturit lähtivät Jerusalemista ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

⁸Kun he olivat ehtineet Gibeonissa olevan suuren kiven luo, Amasa tuli heitä vastaan. Jooabin yllä oli takki ja sen päällä oli vyötetty miekka tupessaan. Kun hän lähti liikkeelle, miekka putosi.

⁹ Jooab sanoi Amasalle: ”Voitko hyvin, veljeni?” Samalla hän tarttui oikealla kädellään Amasaa partaan muka suudellakseen häntä.

¹⁰ Mutta kun Amasa ei varonut miekkaa, joka Jooabilla oli kädessään , tämä pisti häntä sillä vatsaan, niin että hänen sisälmyksensä valuivat maahan. Toista pistoa ei tarvittu, vaan hän kuoli heti. Sitten Jooab ja hänen veljensä Abisai jatkoivat Seban, Bikrin pojan, takaa-ajoa.

¹¹ Eräs Jooabin miehistä jäi seisomaan Amasan viereen ja huusi: ”Se, joka on mieltynyt Jooabiin ja on Daavidin puolella, seuratkoon Jooabia!”

¹² Amasa virui verissään keskellä tietä. Kun mies huomasi, että kaikki kansa pysähtyi siihen, hän vei Amasan tieltä pellolle ja heitti vaatteen hänen päälleen. Kaikki ohikulkijat nimittäin pysähtyivät nähdessään ruumiin.

¹³ Kun Amasa oli viety pois tieltä, menivät kaikki ohi ja seurasivat Jooabia ajaakseen takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

Jooab kukistaa Seban kapinan

¹⁴ Seba kulki kaikkien Israelin heimojen kautta Aabeliin ja Beet-Maakaan. Kaikki beeriläiset kokoontuivat ja seurasivat häntä.

¹⁵ Jooabin joukot tulivat Beet-Maakan Aabeliin, saartoivat Seban ja loivat kaupunkia vastaan vallin, joka ulottui ulkomuurin tasalle. Koko väki, joka oli Jooabin kanssa, hajotti muuria saadakseen sen sortumaan.

¹⁶ Silloin eräs viisas nainen huusi kaupungista: ”Kuulkaa! Kuulkaa! Voisitteko sanoa Jooabille, että hän tulisi lähemmäksi? Haluan puhua hänelle.”

¹⁷ Kun Jooab tuli lähelle, nainen kysyi: ”Sinäkö olet Jooab?” Tämä vastasi: ”Olen.” Nainen sanoi hänelle: ”Kuule palvelijattaresi sanoja.” Hän vastasi: ”Minä kuuntelen.”

¹⁸ Nainen sanoi: ”Muinoin oli tapana sanoa: ’On kysyttävä neuvoa Aabelista’, ja niin asia tuli selväksi.

¹⁹Minä olen rauhallisimpia ja uskollisimpia kaupunkia Israelissa, ja sinä koetat tuhota kaupungin, joka on äiti Israelissa. Miksi sinä haluat hävittää HERRAN perintöosaa?”

²⁰Jooab vastasi: ”En suinkaan, en missään tapauksessa halua hävittää tai tuhota!

²¹asia ei ole niin, että haluaisin tuhota, vaan eräs mies Efraimin vuoristosta, Seba, Bikrin poika, on nostanut kätensä kuningas Daavidia vastaan. Kunhan vain luovutatte hänet, minä lähdän pois kaupungin kimpusta.” Nainen vastasi Jooabille: ”Hyvä on, hänen päänsä heitetään sinulle muurin yli.”

²²Sitten nainen meni koko kansan luo ja puhui heille viisaasti. He löivät Sebalta, Bikrin pojalta, pään poikki ja heittivät sen Jooabille. Silloin Jooab puhalsi soofar-torveen, ja hänen miehensä hajaantuivat kaupungin edustalta, jokainen kotiinsa. Jooab itse palasi Jerusalemiin kuninkaan luo.

Daavidin ylimmät virkamiehet

²³Jooab oli koko Israelin sotajoukon ylipäällikkönä, ja Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä.

²⁴Adoram oli työvelvollisten valvojana, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

²⁵Seja oli kirjurina, ja Saadok ja Ebjatar olivat pappeina.

²⁶Myös jaairilainen Iira oli Daavidilla pappina.

2. Samuel 21

DAAVIDIN AJAN HISTORIAA Saulin tekemä rikos sovitetaan

¹Daavidin päivinä oli nälänhätä, jota kesti kolme peräkkäistä vuotta. Daavid etsi silloin HERRAN kasvoja, ja HERRA vastasi: ”Tämä on Saulin tähden ja verivelan alaisen suvun tähden, koska hän surmasi gibeonilaisia.”

²Silloin kuningas kutsui gibeonilaiset luokseen ja puhui heidän kanssaan. Gibeonilaiset eivät olleet israelilaisia vaan maahan jääneitä amorilaisia,

joille israelilaiset olivat vannoneet valan. Saul oli kuitenkin koettanut hävittää heidät kiivaillessaan israelilaisten ja Juudan puolesta.

³Daavid kysyi gibeonilaisilta: ”Mitä minun on tehtävä teidän hyväksenne? Millä voin sovittaa tämän rikoksen, niin että te siunaisitte HERRAN perintöosaa?”

⁴Gibeonilaiset vastasivat hänelle: ”Ei meidän ja Saulin sekä hänen sukunsa välillä ole kyse hopeasta eikä kullasta, eikä meillä ole valtaa surmata ketään Israelissa.” Hän kysyi: ”Mitä te siis vaaditte minua tekemään hyväksenne?”

⁵He vastasivat kuninkaalle: ”Se mies tuhosi meitä ja aikoi hävittää meidät kaikkialta Israelin alueelta.

⁶Annettakoon meille sen miehen jälkeläisistä seitsemän miestä lävistääksemme heidät paaluihin HERRAN edessä Saulin, HERRAN valitun, Gibeassa.” Kuningas sanoi: ”Minä annan.”

⁷Kuningas säästi kuitenkin Mefibosetin, Saulin pojan Joonatanin pojan, valan tähden, joka oli vannottu HERRAN nimeen heidän välillään, Daavidin ja Joonatanin, Saulin pojan, välillä.

⁸Niin hän otti Aijan tyttären Rispan kaksi poikaa, Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt Saulille, sekä Saulin tyttären Meeravin viisi poikaa, jotka tämä oli synnyttänyt Adrielille, meholalaisen Barsillain pojalle.

⁹Heidät hän luovutti gibeonilaisten käsiin, ja nämä lävistivät heidät vuorella HERRAN edessä. Nuo seitsemän sortuivat kaikki yhdessä. Heidät surmattiin elonleikkuun ensimmäisinä päivinä, ohranleikkuun alussa.

¹⁰Rispa, Aijan tytär, otti säkin ja levitti sen kalliolle. Se oli hänen vuoteenaan elonleikkuun alusta siihen asti, kunnes sade taivaasta valui ruumiiden päälle. Hän ei sallinut taivaan lintujen laskeutua niiden päälle päivällä eikä metsän eläinten tulla niiden kimppuun yöllä.

¹¹Kun Daavidille kerrottiin, mitä Saulin sivuvaimo Rispa, Aijan tytär, oli tehnyt,

¹² hän meni ja otti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut Gileadin Jaabeksen miehiltä. Nämä olivat vieneet heidän ruumiinsa varkain Beet-Seanin torilta, jonne filistealaiset olivat ripustaneet ne voitettuaan Saulin Gilboassa.

¹³ Daavid toi sieltä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut. Myös paaluihin lävistettyjen luut koottiin

¹⁴ ja haudattiin yhdessä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luiden kanssa Benjaminin maahan Seelaan, Saulin isän Kiisin hautaan. Kaikki tehtiin kuninkaan käskyn mukaisesti, ja sen jälkeen Jumala leppyi maalle.

Daavidin miesten urotöitä

¹⁵ Filistealaisten ja Israelin välille syttyi jälleen sota. Daavid lähti palvelijoineen sotimaan filistealaisia vastaan, mutta hän väsyi.

¹⁶ Silloin Jisbi-Benov, joka oli Raafan jälkeläisiä, aikoi surmata Daavidin. Hänellä oli kolmesataa sekeliä painava vaskikeihäs ja vyöllään uusi miekka.

¹⁷ Abisai, Serujan poika, tuli kuitenkin Daavidin avuksi ja löi filistealaisen kuoliaaksi. Silloin Daavidin miehet vannottivat kuningasta sanoen: ”Sinä et saa enää lähteä meidän kanssamme taisteluun, ettei Israelin lamppu sammuisi.”

¹⁸ Sen jälkeen syttyi taistelu filistealaisten kanssa Goobissa. Huusalainen Sibbekai surmasi Safin, joka oli Raafan jälkeläisiä.

¹⁹ Jälleen syttyi taistelu filistealaisia vastaan Goobissa. Beetlehemiläinen Elhanan, Jare-Ooregimin poika, surmasi gatilaisen Goljatin, jonka peitsen varsi oli kuin kangastukki.

²⁰ Vielä syttyi taistelu Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta.

²¹ Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet.

²²Näin nämä neljä Gatissa syntynyttä Raafan jälkeläistä kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoidensa surmaamina.

2. Samuel 22

Daavidin ylistyslaulu

¹Daavid lausui HERRALLE tämän laulun sanat sinä päivänä, jona HERRA oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin käsistä.

²Hän sanoi: ” HERRA , minun kallioni, linnani ja pelastajani!

³Jumala, minun kallioni, sinun turviisi minä pakenen! Sinä olet kilpeni ja pelastukseni sarvi, vuorilinnani ja pakopaikkani. Sinä olet pelastajani, sinä pelastat minut väkivallasta!

⁴Minä huudan: ’Ylistetty olkoon Herra!’ ja pelastun vihollisteni käsistä.

⁵Kuoleman aallot piirittivät minut, turmion virrat pelästyttivät minut.

⁶Tuonelan siteet kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut.

⁷Ahdistuksessani minä huusin HERRAA , Jumalaani minä huusin. Hän kuuli ääneni temppelistään, minun huutoni kohosi hänen korviinsa.

⁸Silloin maa huojuu ja järisee, taivaan perustukset järkkäyvät. Ne horjuivat hänen vihansa voimasta.

⁹Savu nousi hänen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustaan, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

¹⁰Hän taivutti taivaat ja astui alas synkkä pilvi jalkojensa alla.

¹¹Hän ratsasti kerubilla lentäen, hän kiiti tuulen siivillä.

¹²Hän pani pimeyden majaksi ympärilleen, synkät vedet, paksut pilvet.

¹³Hohteesta, joka kävi hänen edellään, hehkuivat palavat hiilet.

¹⁴HERRA jylisi taivaasta, Korkein antoi äänensä kaikua.

¹⁵Hän lennätti nuolia ja hajotti viholliset, lähetti salamoita ja hämmensi heidät.

¹⁶Vetten syvänteet tulivat näkyviin, maanpiirin perustukset paljastuivat HERRAN nuhtelusta, hänen vihansa hengen puhalluksesta.

¹⁷Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös syvistä vesistä.

¹⁸Hän vapautti minut väkevän viholliseni käsistä, vihamiehistäni, jotka olivat minua vahvempia.

¹⁹He nousivat minua vastaan hätäni päivänä, mutta HERRA oli minun tukenani.

²⁰Hän toi minut avaraan paikkaan, hän pelasti minut, sillä hän on mieltynyt minuun.

²¹HERRA palkitsee minut vanhurskauteni mukaan, kätteni puhtauden mukaan hän maksaa minulle.

²²Sillä minä olen noudattanut HERRAN teitä, en ole luopunut Jumalastani enkä ollut jumalaton.

²³Kaikki hänen säädöksensä ovat edessäni, hänen lakejaan en luotani torju.

²⁴Olen nuhteeton häntä kohtaan ja varon tekemästä pahaa.

²⁵HERRA maksaa minulle vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin olen puhdas hänen silmiensä edessä.

²⁶Uskollista kohtaan sinä olet uskollinen, nuhteetonta sankaria kohtaan nuhteeton.

²⁷Puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kiero kohtaan nurja.

²⁸Sinä pelastat nöyrän kansan, mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä vastaan, sinä alennat heidät.

²⁹Sillä sinä, HERRA, olet minun lamppuni. HERRA valaisee minun pimeyteni.

³⁰Sinun avullasi minä juoksen kiinni rosvojoukon, Jumalani avulla hyppään yli muurin.

³¹Jumalan tie on täydellinen, HERRAN sana tulessa koeteltu. Hän on kilpenä kaikille, jotka häneen turvaavat.

³²Sillä kuka on Jumala paitsi HERRA ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalamme?

³³Hän on Jumala, minun vahva turvani, joka tekee tieni nuhteettomaksi.

³⁴Hän tekee jalkani nopeiksi kuin peuran jalat ja asettaa minut kukkuloilleni.

³⁵Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni jännittämään vaskijousta.

³⁶Sinä annat minulle pelastuksen kilven, sinun apusi tekee minut suureksi.

³⁷Sinä annat askeleilleni avaran tilan, eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.

³⁸Minä ajan vihollisiani takaa ja tuhoan heidät enkä palaa, ennen kuin olen tehnyt heistä lopun.

³⁹Minä teen heistä lopun ja murskaan heidät, eivätkä he enää nouse. He sortuvat minun jalkojeni alle.

⁴⁰Sinä vyötät minut voimalla sotaan, vastustajani sinä painat alleni.

⁴¹Sinä ajat minun viholliseni pakoon, vihamieheni minä tuhoan.

⁴²He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat HERRAA , mutta hän ei vastaa heille.

⁴³Minä survon heidät kuin maan tomuksi, kuin katujen lokaa minä heitä poljen ja tallaan.

⁴⁴Sinä vapautat minut kansani riidoista, sinä varjelet minua, ja minusta tulee kansakuntien pää. Kansat, joita en tuntenut, palvelevat minua.

⁴⁵Muukalaiset mielistelevät minua. Heti kun he kuulevat käskyni, he tottelevat minua.

⁴⁶Muukalaiset menettävät rohkeutensa, he tulevat vavisten varustuksistaan.

⁴⁷HERRA elää! Siunattu olkoon kallioni, korotettu olkoon Jumala, pelastukseni kallio!

⁴⁸ Hän on Jumala, joka kostaa puolestani ja saattaa kansat valtani alle.

⁴⁹ Hän pelastaa minut vihollisteni käsistä. Sinä korotat minut vastustajieni ylitse, vapautat minut väkivaltaisesta miehestä.

⁵⁰ Sen tähden minä kiitän sinua, HERRA , ja laulan kiitosta nimellesi kansojen keskuudessa.

⁵¹ Hän antaa kuninkaalleen suuria voittoja ja osoittaa laupeutta voidellulleen, Daavidille ja hänen siemenelleen ikuisesti.”

2. Samuel 23

Daavidin viimeiset sanat

¹ Nämä ovat Daavidin viimeiset sanat: ”Näin puhuu Daavid, Iisain poika, näin puhuu korkealle korotettu mies, Jaakobin Jumalan voideltu, Israelin ihana laulujen tekijä:

² HERRAN Henki puhuu minun kauttani, hänen sanansa on minun kielelläni.

³ Israelin Jumala on sanonut, Israelin kallio on puhunut minulle: ’Joka hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa,

⁴ hän on kuin aamun valo auringon noustessa, kuin pilvetön aamu, kun maa viheriöi kirkkaassa valossa sateen jälkeen.’

⁵ Eikö minun sukuni ole tällainen Jumalan edessä? Hän on tehnyt minun kanssani ikuisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan. Hän antaa versoa minulle koko pelastuksen ja täyttää kaikki toiveeni.

⁶ Mutta kelvottomat ovat kuin orjantappurat. Ne kaikki viskataan pois, ei niihin tartuta käsin.

⁷ Joka aikoo koskea niihin, hän varustautuu raudalla ja keihäänvarrella. Totisesti, ne poltetaan siinä, missä ovat.”

Daavidin sankarit

⁸ Nämä ovat Daavidin sankarien nimet: Jooseb-Bassebet, tahkemonilainen, oli päälliköiden esimies. Hän oli sama mies kuin esniläinen Adino, joka löi kuoliaaksi kahdeksansataa yhdellä kertaa.

⁹Hänestä seuraava oli Eleasar, ahohilaisen Doodon poika, yksi niistä kolmesta sankarista. Nämä haastoivat yhdessä Daavidin kanssa taisteluun filistealaiset, jotka olivat kokoontuneet Pas-Dammimiin . Kun Israelin miehet vetäytyivät,

¹⁰Eleasar pysyi paikallaan ja surmasi filistealaisia, kunnes hänen kätensä väsyi niin, että se kouristui kiinni miekkaan. HERRA antoi sinä päivänä suuren voiton, ja väki palasi Eleasarin urotyön jälkeen vain ryöstämään.

¹¹Hänestä seuraava oli Samma, hararilaisen Aagen poika. Kerran filistealaiset olivat kokoontuneet yhdeksi joukoksi lähelle peltopalstaa, jossa kasvoi linssiä. Israelin väki pakeni filistealaisia,

¹²mutta Samma asettui keskelle palstaa, sai sen pelastetuksi ja voitti filistealaiset. Näin HERRA antoi suuren voiton.

¹³Kerran kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä tuli elonleikkuun aikaan Daavidin luo Adullamin luolalle. Filistealaisten joukko oli leiriytyneenä Refaiminlaaksossa.

¹⁴Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beethemissä.

¹⁵Daavid halusi vettä, ja hän sanoi: ”Toisipa joku minulle vettä Beethemin portilla olevasta kaivosta!”

¹⁶Silloin nuo kolme sankaria tunkeutuivat filistealaisten leiriin, ammensivat vettä Beethemin portilla olevasta kaivosta ja toivat sen Daavidille. Hän ei kuitenkaan tahtonut juoda sitä vaan vuodatti sen juomauhriksi HERRALLE .

¹⁷Hän sanoi: ” HERRA varjeltkoon minua tekemästä niin. Onhan se niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla.” Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät nuo kolme sankaria.

¹⁸Abisai, Jooabin veli, Serujan poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmensadan kaatuneen yli, ja hänet mainittiin niiden kolmen rinnalla.

¹⁹ Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä, ja hänestä tuli heidän päällikkönsä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle.

²⁰ Benaja, Joojadan poika, urhoollisen miehen poika, joka teki monia sankaritekoja, oli kotoisin Kapseelista. Hän surmasi kaksi mooabilaista urhoa, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan.

²¹ Hän surmasi myös isokokoisen egyptiläisen miehen. Egyptiläisellä oli keihäs kädessä, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessä. Hän tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään.

²² Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika. Hänen nimensä mainittiin niiden kolmen sankarin rinnalla.

²³ Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä mutta ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Hänet Daavid asetti henkivartiostonsa päälliköksi.

²⁴ Kolmenkymmenen joukkoon kuuluivat Asael, Jooabin veli, ja beetlehemiläinen Elhanan, Doodon poika,

²⁵ harodilainen Samma, harodilainen Elikä,

²⁶ palttilainen Heles, tekoalainen Iira, Ikkesin poika,

²⁷ anatotilainen Abieser, huusalainen Mebunnai,

²⁸ ahohilainen Salmon, netofalainen Mahrai,

²⁹ netofalainen Heeleb, Baanan poika, Ittai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta,

³⁰ piratonilainen Benaja, Hiddai Nahale-Gaasista,

³¹ arabalainen Abi-Albon, barhumilainen Asmavet,

³² saalbonilainen Eljahba, Joonatan, Jaasenin poika,

³³ hararilainen Samma, hararilainen Ahiam, Saararin poika,

³⁴ Elifelet, Ahasbain poika, maakatilaisen poika, giilonilainen Eliam, Ahitofelin poika,

³⁵ karmelilainen Hesrai, arbilainen Paarai,

³⁶ Jigal, Naatanin poika, Soobasta, gaadilainen Baani,

³⁷ ammonilainen Selek, beerotilainen Naharai, joka oli Jooabin, Serujan pojan, aseenkantaja,

³⁸ jeteriläinen Iira, jeteriläinen Gaareb

³⁹ ja heettiläinen Uuria, kaikkiaan kolmekymmentäseitsemän.

2. Samuel 24

Israelin ja Juudan katselmus

¹ HERRANviha syttyi taas Israelia kohtaan, ja hän yllytti Daavidin kansaa vastaan sanoen: ”Mene ja laske Israel ja Juuda.”

² Kuningas sanoi Jooabille, sotajoukon päällikölle, joka oli hänen luonaan: ”Kiertele kaikki Israelin heimot Daanista Beersebaan asti. Laskekaa kansa, niin että saan tietää sen lukumäärän.”

³ Jooab vastasi kuninkaalle: ” HERRA , sinun Jumalasi, lisätköön kansaa kuinka paljon tahansa, vaikka satakertaisesti, ja saakoot herrani ja kuninkaani silmät nähdä sen. Mutta miksi herrani, kuningas, haluaa tehdä näin?”

⁴ Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia ja sotapäälliköitä, ja niin he lähtivät kuninkaan luota laskemaan Israelin kansaa.

⁵ He menivät Jordanin yli ja leiriytyivät Aroeriin, Gaadin jokilaaksossa olevan kaupungin eteläpuolelle, Jaeseriin päin.

⁶ Sieltä he menivät Gileadiin ja Tahtim-Hodsin maahan. Sitten he menivät Daan-Jaaniin ja kiersivät sieltä Siidoniin.

⁷ Käytyään vielä Tyyroksen linnoituksessa ja kaikissa hivviläisten ja kanaanilaisten kaupungeissa he lähtivät Juudan etelämaahan, Beersebaan.

⁸He kiersivät koko maan ja tulivat yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua takaisin Jerusalemiin.

⁹Jooab antoi kuninkaalle tiedoksi lasketun kansan lukumäärän: Israelissa oli sotakuntoisia miekkamiehiä kahdeksansataatuhatta, ja Juudan miehiä oli viisisataatuhatta.

Rutto

¹⁰Laskettuaan kansan Daavid sai piston sydämeensä. Hän sanoi HERRALLE : ”Minä olen tehnyt hyvin suuren synnin tässä asiassa. Anna nyt, HERRA , anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt hyvin tyhmästi.”

¹¹Kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin näkijälle, jo tullut tämä HERRAN sana:

¹²”Mene ja puhu Daavidille: ’Näin sanoo HERRA : Minä asetan eteesi kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.’”

¹³Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: ”Haluatko, että maahasi tulee nälkä seitsemäksi vuodeksi vai että joudut pakenemaan kolme kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa? Vai haluatko, että maahasi tulee rutto kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja päätä, mitä minun tulee vastata lähettäjälleni.”

¹⁴Daavid vastasi Gaadille: ”Olen suuressa ahdingossa. Heittäytykäämme kuitenkin HERRAN käsiin, sillä hänen armonsa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua.”

¹⁵Niin HERRA antoi rutan tulla Israeliin aamulla, ja se raivosi määrättyyn aikaan asti. Kansaa kuoli Daanista aina Beersebaan asti, seitsemänkymmentätuhatta miestä.

¹⁶Mutta kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti tuhotakseen sen, HERRA katui onnettomuutta ja sanoi enkelille, joka tuhosi kansaa: ”Jo riittää, laske kätesi alas.” HERRAN enkeli oli silloin jebusilaisen Araunan puimatantereen luona.

Daavid rakentaa alttarin Herralle

¹⁷Nähdessään enkelin surmaavan kansaa Daavid sanoi HERRA lle: ”Minä olen tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin. Mutta nämä lampaat, mitä he ovat tehneet? Olkoon siis sinun kätesi minua ja minun isäni sukua vastaan.”

¹⁸Gaad tuli Daavidin luo samana päivänä ja sanoi hänelle: ”Mene ja pystytä HERRALLE alttari jebusilaisen Araunan puimatantereelle.”

¹⁹Daavid teki Gaadin sanan mukaan ja meni sinne, niin kuin HERRA oli käskenyt.

²⁰Kun Arauna nosti katseensa, hän näki kuninkaan palvelijoihin tulevan luokseen. Silloin hän meni ja heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen.

²¹Arauna sanoi: ”Miksi herrani, kuningas, tulee palvelijansa luo?” Daavid vastasi: ”Ostamaan sinulta puimatannerta rakentaakseni HERRALLE alttarin, jotta kansaa vaivaava vitsaus loppuisi.”

²²Silloin Arauna sanoi Daavidille: ”Herrani, kuningas, ottakoon ja uhratkoon, mitä hyväksi näkee. Katso, tässä on härät polttouhriksi ja puimaäkeet sekä härkien ikeet polttopuiksi.

²³Tämän kaiken, oi kuningas, Arauna antaa kuninkaalle.” Arauna sanoi vielä kuninkaalle: ”Olkoon HERRA , sinun Jumalasi, sinulle suosiollinen.”

²⁴Mutta kuningas sanoi Araunalle: ”Ei, minä ostan ne sinulta täydestä hinnasta. Minä en uhraa HERRALLE , Jumalalleni, ilmaisia polttouhreja.” Daavid osti puimatantereen ja härät viidelläkymmenellä hopeasekelillä.

²⁵Sitten Daavid rakensi sinne alttarin HERRALLE ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Niin HERRA leppyi maalle, ja Israelia vaivaava vitsaus loppui.

1. Kuninkaiden

1. Kuninkaiden 1

Salomon hallituskausi Abisag hoitaa Daavidia

¹Kun kuningas Daavid oli tullut vanhaksi, hän ei pysynyt enää lämpimänä, vaikka häntä peiteltiin vaatteilla.

²Silloin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: ”Etsittäköön herrallemme, kuninkaalle, tyttö, neitsyt, palvelemaan kuningasta ja hoitamaan häntä. Maatkoon hän sylissäsi, niin herrallamme, kuninkaalla, on lämmin.”

³Niin he etsivät kaunista tyttöä koko Israelin alueelta ja löysivät suunemilaisen Abisagin ja toivat hänet kuninkaan luo.

⁴Tyttö oli hyvin kaunis. Hänestä tuli kuninkaan hoitaja, ja hän palveli kuningasta. Kuningas ei kuitenkaan yhtynyt häneen.

Adonian vallankaappausyritys

⁵Siihen aikaan Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: ”Minä teen itsestäni kuninkaan.” Hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

⁶Hänen isänsä Daavid ei ollut koskaan pahoittanut hänen mieltään sanomalla: ”Miksi olet tehnyt noin?” Adonia oli syntynyt Absalomin jälkeen, ja hän oli myös hyvin komea mies.

⁷Adonia neuvotteli Jooabin, Serujan pojan, ja pappi Ebjatarin kanssa, ja nämä kannattivat häntä.

⁸Mutta pappi Saadok ja Benaja, Joojadan poika, sekä profeetta Naatan, Simei, Rei ja Daavidin valiosotilaat eivät olleet Adonian puolella.

⁹Adonia teurasti lampaista, vuohia, härkiä ja juottovasikoita Soothelet-kiven luona, joka on Roogelin lähteen äärellä. Hän kutsui paikalle kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki kuninkaan palveluksessa olevat Juudan miehet.

¹⁰Mutta profeetta Naatania, Benajaa, valiosotilaita ja veljeään Salomoa hän ei kutsunut.

Salaliitto paljastuu

11 Silloin Naatan sanoi Batseballe, Salomon äidille: ”Etkö ole kuullut, että Adonia, Haggitin poika, on tehnyt itsensä kuninkaaksi eikä herramme Daavid tiedä sitä?

12 Salli minun antaa sinulle neuvo, jotta pelataisit henkesi ja poikasi Salomon hengen.

13 Mene nyt heti kuningas Daavidin luo ja sano hänelle: ’Herrani kuningas, etkö sinä itse ole vannonut palvelijattarellesi näin: sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani? Miksi siis Adonia on ryhtynyt kuninkaaksi?’

14 Ja kun sinä vielä puhut siellä kuninkaan kanssa, minä tulen sinun jälkeesi sisään ja vahvistan sen, mitä sanot.”

15 Niin Batseba meni kuninkaan luo makuuhuoneeseen. Kuningas oli hyvin vanha, ja suunemilainen Abisag palveli häntä.

16 Batseba kumartui ja osoitti kuninkaalle kunnioitusta. Kuningas kysyi: ”Mitä asiaa sinulla on?”

17 Batseba vastasi hänelle: ”Herrani, sinä olet vannonut palvelijattarellesi HERRAN, Jumalasi, kautta: ’Sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.’

18 Nyt kuitenkin Adonia on ryhtynyt kuninkaaksi, etkä sinä, herrani ja kuninkaani, tiedä siitä mitään.

19 Hän on teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaita ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, pappi Ebjatarin ja sotaväen päällikön Jooabin, mutta palvelijaasi Salomoa hän ei ole kutsunut.

20 Sinuun, herrani ja kuninkaani, kiinnittyvät nyt kaikkien israelilaisten katseet, että ilmoittaisit kansalle, kuka istuu herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä.

²¹ Muuten käy niin, että kun herrani, kuningas, on mennyt lepoon isiensä luo, minua ja minun poikaani Salomoa pidetään rikollisina.”

²² Kun Batseba vielä puhui kuningas Daavidin kanssa, saapui profeetta Naatan.

²³ Kuninkaalle ilmoitettiin: ”Profeetta Naatan on täällä.” Hän tuli kuninkaan eteen ja kumartui hänen edessään kasvoilleen maahan.

²⁴ Naatan sanoi: ”Herrani, kuningas, oletko sinä sanonut: ’Adoniasta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.’?”

²⁵ Hän on näet mennyt tänään alas lähteelle ja teurastanut uhriksi paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaita ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, sotapäälliköt sekä pappi Ebjatarin. Nyt he syövät ja juovat hänen kanssaan ja huutavat: ’Eläköön kuningas Adonia!’

²⁶ Minulle, palvelijallesi, hän ei kuitenkaan ole esittänyt kutsua, ei myöskään pappi Saadokille eikä Benajalle, Joojadan pojalle, eikä sinun palvelijallesi Salomolle.

²⁷ Onko tämä asia tapahtunut herrani, kuninkaan, aloitteesta hänen antamatta palvelijasi tietää, kuka istuu herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä?”

Daavid määrää Salomon seuraajakseen

²⁸ Kuningas Daavid vastasi: ”Kutsukaa Batseba minun luokseni.” Hän tuli kuninkaan eteen ja jäi siihen seisomaan.

²⁹ Kuningas vannoi sanoen: ”Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka on lunastanut minun sieluni kaikesta ahdingosta,

³⁰ minä teen tänä päivänä aivan niin kuin vannoin sinulle HERRAN, Israelin Jumalan, kautta sanoessani, että sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni ja että hän saa istua valtaistuimellani minun jälkeeni.”

³¹ Silloin Batseba kunnioitusta osoittaen kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi: ”Eläköön herrani, kuningas Daavid, ainiaan!”

³²Kuningas Daavid sanoi: ”Kutsukaa luokseni pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika.” Kun he olivat tulleet kuninkaan eteen,

³³kuningas sanoi heille: ”Ottakaa mukaanne herranne palvelijat, pankaa poikani Salomo minun muulini selkään ja viekää hänet alas Giihonille.

³⁴Voidelkoot pappi Saadok ja profeetta Naatan hänet siellä Israelin kuninkaaksi. Puhaltakaa sitten soofar-torveen ja huutakaa: ’Eläköön kuningas Salomo!’

³⁵Seuratkaa sitten häntä tänne ylös. Hän saa istua minun valtaistuimellani ja hallita kuninkaana minun jälkeeni. Hänet minä olen määrännyt Israelin ja Juudan ruhtinaaksi.”

³⁶Benaja, Joojadan poika, vastasi kuninkaalle ja sanoi: ”Aamen! Niin sanokoon myös HERRA , minun herrani ja kuninkaani Jumala.

³⁷Niin kuin HERRA on ollut herrani, kuninkaan, kanssa, hän olkoon myös Salomon kanssa ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä mahtavammaksi kuin on herrani, kuningas Daavidin, valtaistuin.”

Salomo voidellaan kuninkaaksi

³⁸Sitten pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika, sekä kreetit ja pleetit lähtivät liikkeelle. He asettivat Salomon ratsaille kuningas Daavidin muulin selkään ja saattoivat hänet Giihonille.

³⁹Pappi Saadok oli ottanut öljysarven pyhäkköteltasta. Hän voiteli Salomon, soofar-torviin puhallettiin, ja koko kansa huusi: ”Eläköön kuningas Salomo!”

⁴⁰Koko kansa seurasi häntä ylös kaupunkiin huiluja soittaen ja valtavasti riemuiten, niin että maa oli haljeta heidän huudostaan.

⁴¹Adonia ja kaikki hänen kanssaan olevat kutsuvieraat kuulivat sen juuri kun olivat lopettaneet ateriointinsa. Kun Jooab kuuli torven äänen, hän kysyi: ”Miksi kaupungissa on tuollainen meteli?”

⁴²Hänen vielä puhuessaan saapui paikalle Joonatan, pappi Ebjatarin poika. Adonia sanoi: ”Tule, sillä sinä olet kunnon mies ja tuot hyviä sanomia.”

⁴³Joonatan vastasi Adonialle: ”Päinvastoin! Herramme, kuningas Daavid, on tehnyt Salomosta kuninkaan.

⁴⁴Kuningas lähetti hänen luokseen pappi Saadokin, profeetta Naatanin ja Benajan, Joojadan pojan, sekä kreetit ja pleetit, ja he asettivat hänet ratsaille kuninkaan muulin selkään.

⁴⁵Pappi Saadok ja profeetta Naatan voitelivat hänet Giihonilla kuninkaaksi. He tulivat sieltä riemuiten, ja koko kaupunki joutui liikkeelle. Siitä johtui ääni, jonka te kuulitte.

⁴⁶Onpa Salomo jo istuutunut kuninkaalliselle valtaistuimellekin.

⁴⁷Myös kuninkaan palvelijat ovat tulleet onnittelemaan herraamme, kuningas Daavidia, ja sanoneet: ’Sinun Jumalasi antakoon Salomon nimen tulla vielä maineikkaammaksi kuin sinun nimesi ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä mahtavammaksi kuin sinun valtaistuimesi.’ Kuningas kumartui vuoteellaan

⁴⁸ja sanoi: ’Siunattu olkoon HERRA , Israelin Jumala, joka on tänä päivänä antanut minulle seuraajan valtaistuimelleni. Silmäni ovat saaneet sen nähdä.”

⁴⁹Silloin kaikki Adonian kutsuvieraat joutuivat kauhun valtaan. He nousivat ja riensivät kukin omille teilleen.

Adonia anoo armoa

⁵⁰Adonia alkoi pelätä Salomoa. Hän nousi ja meni alttarin luo ja tarttui sen sarviin.

⁵¹Tämä kerrottiin Salomolle. Hänelle sanottiin: ”Adonia on kuningas Salomoa peläten tarttunut alttarin sarviin ja sanonut: ’Vannokoon kuningas Salomo vielä tänään minulle, ettei hän surmaa miekalla palvelijaansa.”

⁵²Salomo sanoi: ”Jos hän osoittautuu kunnon mieheksi, häneltä ei putoa hiuskarvaakaan maahan, mutta jos hänessä havaitaan pahuutta, hänen on kuoltava.”

⁵³Kuningas Salomo lähetti miehiä hakemaan Adonian alttarin luota. Adonia tuli ja heittäytyi maahan kuningas Salomon eteen, ja Salomo sanoi hänelle: ”Mene kotiisi.”

1. Kuninkaiden 2

Daavidin viimeiset ohjeet Salomolle

¹Kun Daavidin päivät lähestyivät loppuaan ja hänen oli aika kuolla, hän antoi pojalleen Salomolle käskyn sanoen:

²”Minä menen tietä, jota koko maailman on kuljettava. Ole luja ja ole mies.

³Noudata HERRAN , Jumalasi, tahtoa, niin että kuljet hänen teitään ja pidät hänen lakinsa, käskynsä, säädöksensä ja todistuksensa, niin kuin ne on kirjoitettu Mooseksen laissa, että menestyisit kaikessa, mitä teet, ja kaikkialla, minne käännyt.

⁴Silloin HERRA toteuttaa sanansa, jonka hän on minusta puhunut: ’Jos poikasi pitävät huolen tiestään, niin että vaeltavat minun edessäni totuudessa kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan, on sinun suvustasi aina oleva mies Israelin valtaistuimella.’

⁵Sinä tiedät myös, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle, ja mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle, Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle. Hän murhasi heidät vuodattaen rauhan aikana verta niin kuin sodassa ja tahrasi verellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkänsä, jotka hänellä oli jalassaan.

⁶Tee nyt viisautesi mukaan äläkä anna hänen mennä harmaapäisenä rauhassa alas tuonelaan.

⁷Osoita kuitenkin ystävällisyyttä gileadilaisen Barsillain pojille. Olkoot he niiden joukossa, jotka syövät sinun pöydästäsi, sillä niin hekin tekivät minulle tullessaan luokseni, kun minä pakenin veljeäsi Absalomia.

⁸Luonasi on vielä Simei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista. Hän kirosi minua hirvittäväillä kirouksilla, kun menin Mahanaimiin. Mutta kun

hän sitten tuli minua vastaan alas Jordanille, minä vannoin hänelle HERRAN kautta: 'Minä en surmaa sinua miekalla.'

⁹Mutta älä sinä jätä häntä rankaisematta, sillä sinä olet viisas mies ja tiedät, mitä sinun on tehtävä hänelle saattaaksesi hänen harmaat hiuksensa verisenä tuonelaan."

Daavidin kuolema

¹⁰Sitten Daavid meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin.

¹¹Aika, jonka Daavid hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta.

¹²Salomo nousi isänsä Daavidin valtaistuimelle, ja hänen kuninkuutensa tuli hyvin vahvaksi.

Adonian juonittelu ja kuolema

¹³Tämän jälkeen Adonia, Haggitin poika, tuli Batseban, Salomon äidin luo. Batseba kysyi: "Tietääkö tulosi rauhaa?" "Rauhaa", hän vastasi

¹⁴ja jatkoi: "Minulla on sinulle asiaa." Batseba sanoi: "Puhu."

¹⁵Adonia sanoi: "Sinä tiedät, että kuninkuus oli minun ja koko Israel oli kääntänyt katseensa minuun, jotta minusta tulisi kuningas. Mutta sitten kuninkuus meni veljelleni, sillä se tuli hänelle HERRALTA .

¹⁶On kuitenkin yksi asia, jota minä sinulta pyytäisin. Älä kiellä sitä minulta." "Puhu", Batseba sanoi hänelle.

¹⁷Adonia sanoi: "Puhu kuningas Salomolle, sillä sinua hän ei torju, että hän antaisi minulle suunemilaisen Abisagin vaimoksi."

¹⁸Batseba vastasi: "Hyvä on. Minä puhun sinusta kuninkaalle."

¹⁹Sitten Batseba meni kuningas Salomon luo puhumaan hänelle Adoniasta. Kuningas nousi ja meni häntä vastaan, kumarsi hänelle ja istui valtaistuimelleen. Myös kuninkaan äidille asetettiin istuin, ja hän istui Salomon oikealle puolelle.

²⁰ Batseba sanoi: ”Pyydän sinulta yhtä pientä asiaa, älä kiellä sitä minulta.”
Kuningas sanoi hänelle: ”Pyydä, äiti, minä en kiellä sitä sinulta.”

²¹ Hän sanoi: ”Annettakoon suunemilainen Abisag veljellesi Adonialle vaimoksi.”

²² Kuningas Salomo vastasi äidilleen: ”Miksi pyydät vain suunemilaista Abisagia Adonialle? Pyydä hänelle myös kuninkuutta – onhan hän minun vanhempi veljeni – hänelle, pappi Ebjatarille ja Jooabille, Serujan pojalle.”

²³ Kuningas Salomo vannoi HERRAN kautta: ”Rangaiskoon minua Jumala nyt ja vastedes, jollei Adonia saa maksaa hengellään sitä, että on puhunut näin.

²⁴ Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka on vahvistanut minun asemani ja asettanut minut isäni Daavidin valtaistuimelle ja joka lupauksensa mukaan on perustanut minulle kuningashuoneen, Adonian on kuoltava vielä tänään.”

²⁵ Sitten kuningas Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, surmaamaan Adonian, ja niin Adonia kuoli.

Ebjatarin rangaistus

²⁶ Pappi Ebjatarille kuningas sanoi: ”Mene Anatotiin pelloillesi, sillä sinä olet kuoleman oma. Minä en kuitenkaan surmaa sinua nyt, koska olet kantanut Herran JUMALAN liitonarkkua isäni Daavidin edessä ja koska olet kärsinyt kaikkea, mitä isäni on kärsinyt.”

²⁷ Näin Salomo karkotti Ebjatarin, niin ettei tämä saanut toimia HERRAN pappina, ja toteutti sen sanan, jonka HERRA oli Siilossa puhunut Eelin suvusta.

Jooabin rangaistus

²⁸ Kun sanoma tästä tuli Jooabille – hän oli näet mennyt Adonian puolelle, vaikka ei ollutkaan mennyt Absalomin puolelle – Jooab pakeni HERRAN teltaan ja tarttui alttarin sarviin.

²⁹ Kuningas Salomolle kerrottiin, että Jooab oli paennut HERRAN teltaan ja on alttarin ääressä. Silloin Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, ja käski: ”Mene ja surmaa hänet.”

³⁰Benaja meni HERRAN telttaan ja sanoi Jooabille: ”Näin sanoo kuningas: ’Lähde ulos!’” Mutta hän vastasi: ”En, tässä minä kuolen.” Benaja toi vastauksen kuninkaalle ja sanoi: ”Näin Jooab minulle puhui, ja näin hän vastasi.”

³¹Kuningas sanoi hänelle: ”Tee niin kuin hän on puhunut. Surmaa ja hautaa hänet. Siten poistat minun päältäni ja isäni suvun päältä sen viattoman veren, jonka Jooab on vuodattanut.

³²HERRAantakoon Jooabin veritekojen tulla hänen omaksi syykseen, koska hän kävi kahden miehen kimppuun, jotka olivat häntä oikeamielisempiä ja parempia, ja tappoi heidät miekalla isäni Daavidin tietämättä: Abnerin, Neerin pojan, Israelin sotaväen päällikön, ja Amasan, Jeterin pojan, Juudan sotaväen päällikön.

³³Palautukoon heidän verensä Jooabin ja hänen jälkeläistensä päälle ikuisiksi ajoiksi. Mutta Daavidille, hänen jälkeläisilleen, suvulleen ja valtaistuimelleen tulkoon HERRALTA rauha ikuisiksi ajoiksi.”

³⁴Niin Benaja, Joojadan poika, meni ja löi Jooabin kuoliaaksi, ja hänet haudattiin omaan sukuhautaansa autiomaahan.

³⁵Kuningas asetti Benajan, Joojadan pojan, Jooabin tilalle sotaväen päälliköksi, ja pappi Saadokin kuningas asetti Ebjatarin tilalle.

Simein rangaistus

³⁶Sen jälkeen kuningas lähetti palvelijansa kutsumaan Simein luokseen ja sanoi hänelle: ”Rakenna itsellesi talo Jerusalemiin ja asu siellä äläkä lähde sieltä minnekään.

³⁷Tiedä se, että sinä päivänä, jona lähdet ja ylität Kidroninpuron, sinun totisesti on kuoltava, ja olet itse vastuussa verestäsi.”

³⁸Simei sanoi kuninkaalle: ”Sana, jonka herrani, kuningas, on puhunut, on hyvä. Palvelijasi tekee sen mukaan.” Simei asui sen jälkeen kauan Jerusalemissa.

³⁹ Mutta kolmen vuoden kuluttua Simeiltä karkasi kaksi orjaa Gatin kuninkaan Aakiksen, Maakan pojan, luo. Simeille kerrottiin: ”Orjasi ovat Gatissa.”

⁴⁰ Silloin Simei nousi, satuloi aasinsa ja lähti Aakiksen luo Gatiin etsimään orjiaan. Hän meni ja toi orjansa Gatista.

⁴¹ Kun Salomolle kerrottiin, että Simei oli mennyt Jerusalemistä Gatiin ja palannut takaisin,

⁴² hän lähetti palvelijansa kutsumaan Simein luokseen ja sanoi hänelle: ”Enkö minä vannottanut sinua HERRAN kautta ja varoittanut sinua sanoen: ”Tiedä se, että sinä päivänä, jona lähdet sinne tai tänne, sinun totisesti on kuoltava”? Ja sinä sanoit minulle: ’Hyvä on, olen ymmärtänyt.’

⁴³ Miksi et siis ole noudattanut HERRALLE vannomaasi valaa etkä käskyä, jonka minä sinulle annoin?”

⁴⁴ Kuningas sanoi vielä Simeille: ”Sinä tiedät kaiken sen pahan, mikä on tunnollasi ja minkä olet tehnyt minun isälleni Daavidille. HERRA kääntää sinun pahat tekosi omaksi syyksesi.

⁴⁵ Mutta kuningas Salomo on siunattu, ja Daavidin valtaistuini on oleva ikuisesti vahva HERRAN edessä.”

⁴⁶ Sitten kuningas antoi käskyn Benajalle, Joojadan pojalle, ja tämä meni ja löi Simein kuoliaaksi. Ja kuninkuus vahvistui Salomon käsissä.

1. Kuninkaiden 3

Salomo nai faraon tyttären

¹ Salomosta tuli faraon, Egyptin kuninkaan, vävy, kun hän otti faraon tyttären vaimokseen ja toi hänet Daavidin kaupunkiin siksi aikaa, että sai valmiiksi oman palatsinsa, HERRAN temppelin ja Jerusalemin ympärismuurin.

² Sillä välin kansa jatkoi uhraamista uhrikukkuloilla, koska vielä ei ollut rakennettu temppeliä HERRAN nimelle.

³Salomo rakasti Herraa ja vaelsi isänsä Daavidin käskyjen mukaan. Kuitenkin hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla.

Salomo anoo ymmärrystä

⁴Kuningas Salomo meni uhraamaan Gibeoniin, koska siellä oli suurin uhrikukkula. Hän uhrasi sen alttarilla tuhat polttouhria.

⁵Gibeonissa HERRA ilmestyi Salomolle yöllä unessa. Jumala sanoi: ”Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

⁶Salomo vastasi: ”Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta palvelijallesi, isälleni Daavidille, koska hän vaelsi sinun edessäsi uskollisesti, oikeamielisesti ja vilpittömin sydämin sinua kohtaan. Sinä olet säilyttänyt suuren armosi häntä kohtaan ja antanut hänelle pojan, joka istuu hänen valtaistuimellaan, niin kuin tänä päivänä on.

⁷Oi, HERRA , minun Jumalani, sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi isäni Daavidin sijaan. Mutta minä olen kuin pieni poika, en osaa lähteä enkä tulla.

⁸Palvelijasi on keskellä kansaa, jonka olet valinnut, suurta kansaa, jota ei voi laskea eikä lukea sen paljouden vuoksi.

⁹Anna siksi palvelijallesi kuuliainen sydän, jotta voisin jakaa oikeutta kansallesi ja erottaa hyvän pahasta, sillä kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle suurelle kansallesi?”

¹⁰Herraa miellytti se, mitä Salomo anoi.

¹¹Jumala sanoi hänelle: ”Koska sinä pyysit tätä etkä anonut itsellesi pitkää ikää, et rikkautta etkä vihamiestesi henkeä, vaan anoit itsellesi ymmärrystä tuomitaksesi oikein,

¹²minä teen sanojesi mukaan. Minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi.

¹³Lisäksi minä annan sinulle, mitä et anonutkaan: sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei kuninkaiden joukossa koko elinaikanasi ole sinun vertaistasi.

¹⁴Ja jos vaellat minun teitäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi noudattaen minun lakejani ja käskyjäni, minä suon sinulle pitkän iän.”

¹⁵Siihen Salomo heräsi; hän oli nähnyt unta. Kun Salomo palasi Jerusalemiin, hän astui Herran liitonarkun eteen ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja ja järjesti pidot kaikille palvelijoilleen.

Salomon viisas tuomio

¹⁶Siihen aikaan kuninkaan luo tuli kaksi porttoa. Kun he seisoivat hänen edessään,

¹⁷toinen naisista sanoi: ”Oi herrani, minä ja tämä nainen asumme samassa talossa. Hän oli läsnä, kun minä synnytin siinä talossa.

¹⁸Kolmantena päivänä sen jälkeen, kun olin synnyttänyt, myös tämä nainen synnytti. Me olimme yhdessä, eikä talossa ollut ketään vierasta meidän kanssamme, ainoastaan me kaksi.

¹⁹Tämän naisen poika kuoli yöllä, sillä hän oli nukkunut sen päällä.

²⁰Sitten hän nousi keskellä yötä, nosti minun poikani viereltäni palvelijattaresi nukkuessa ja otti sen syliinsä, mutta kuolleen poikansa hän asetti minun syliini.

²¹Kun minä aamulla nousin imettämään poikaani, se olikin kuollut. Katsoessani sitä aamun valjettua tarkasti huomasin, ettei se ollutkaan se poika, jonka minä olin synnyttänyt.”

²²Toinen nainen sanoi: ”Ei, elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun.” Toinen vastasi: ”Ei! Kuollut on sinun poikasi, ja elossa oleva on minun.” Näin he väittelivät kuninkaan edessä.

²³Silloin kuningas sanoi: ”Toinen sanoo: ’Tämä elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun poikasi.’ Toinen taas sanoo: ’Ei, vaan kuollut on sinun poikasi, ja elävä on minun poikani.’”

²⁴Kuningas jatkoi: ”Hakekaa minulle miekka.” Miekka tuotiin kuninkaan eteen.

²⁵Hän sanoi: ”Halkaiskaa elossa oleva lapsi kahtia ja antakaa toinen puoli toiselle ja toinen puoli toiselle.”

²⁶Silloin se nainen, jonka oma elossa oleva poika oli, sanoi kuninkaalle: ”Oi herrani, antakaa hänelle elossa oleva lapsi. Älkää vain surmatko sitä!” sillä hän tunsu palavaa äidinrakkautta omaa poikaansa kohtaan. Mutta toinen sanoi: ”Ei minulle eikä sinulle. Halkaiskaa!”

²⁷Silloin kuningas sanoi: ”Älkää surmatko lasta. Antakaa elossa oleva lapsi tälle toiselle, sillä hän on sen äiti.”

²⁸Koko Israel kuuli tuomiosta, jonka kuningas oli langettanut. Ja kaikki pelkäsivät ja kunnioittivat kuningasta, sillä he näkivät, että hänen sisimmässään oli Jumalan antama viisus jakaa oikeutta.

1. Kuninkaiden 4

Salomon ylimmät virkamiehet

¹Kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas.

²Nämä olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asarja, Saadokin poika, oli pappina.

³Elihoref ja Ahia, Siisan pojat, olivat kirjureina, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

⁴Benaja, Joojadan poika, oli sotaväen ylipäällikkönä, ja Saadok ja Ebjatar olivat pappeina.

⁵Asarja, Naatanin poika, oli ylimaaherrana, ja Saabud, Naatanin poika, pappi, oli kuninkaan henkilökohtainen neuvonantaja .

⁶ Ahisar oli linnanpäällikkönä, ja Adoniram, Abdan poika, oli työvelvollisten valvojana.

⁷ Salomolla oli koko Israelissa kaksitoista maaherraa, jotka hankkivat kuninkaan ja hänen hovinsa elintarpeet. Kunkin oli hankittava elintarpeet yhtenä kuukautena vuodessa.

⁸ Nämä olivat heidän nimensä: Huurin poika oli maaherrana Efraimin vuoristossa

⁹ ja Dekerin poika Maakatsissa, Saalbimissa, Beet-Semeksessä, Eelonissa ja Beet-Haananissa.

¹⁰ Hesedin poika hallitsi Arubbotia. Hänelle kuuluivat Sooko ja koko Heeferin maa.

¹¹ Abinadabin poika oli maaherrana koko Doorin kukkula-alueella. Hänellä oli vaimona Taafat, Salomon tytär.

¹² Baana, Ahiludin poika, hallitsi Taanakia ja Megiddoa ja koko Beet-Seania, joka sijaitsee lähellä Tsaaretania Jisreelin alapuolella, ja aluetta Beet-Seanista Jokmeamin toiselle puolelle aina Aabel-Meholaan asti.

¹³ Geberin poika hallitsi Gileadin Raamotia. Hänelle kuuluivat Jaairin, Manassen pojan, leirikylät Gileadissa ja Argobin seutu Baasanissa, kuusikymmentä suurta, muureilla ja pronssisalvoilla varustettua kaupunkia.

¹⁴ Ahinadav, Iddon poika, hallitsi Mahanaimia.

¹⁵ Ahimaas hallitsi Naftalia. Hänkin oli ottanut vaimokseen Salomon tyttären, nimittäin Baasematin.

¹⁶ Baana, Huusain poika, hallitsi Asseria ja Aalotia,

¹⁷ Joosafat, Paaruahin poika, Isaskaria

¹⁸ ja Simei, Eelan poika, Benjaminia.

¹⁹ Geber, Uurin poika, hallitsi Gileadin maata, joka oli ollut amorilaisten kuninkaan Siihonin ja Baasanin kuninkaan Oogin maata. Siinä maassa oli yksi maaherra.

²⁰ Juudan heimoa ja israelilaisia oli paljon, runsaasti kuin hiekkaa meren rannalla. He söivät, joivat ja elivät onnellisina.

1. Kuninkaiden 5

Salomon rikkaus

¹ Salomo hallitsi kaikkia valtakuntia Eufratvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. Niistä tuotiin Salomolle lahjoja, ja ne palvelivat häntä niin kauan kuin hän eli.

² Salomon hovin yhtenä päivänä tarvitsema ruoka oli kolmekymmentä koor-mittaa hienoja vehnäjauhoja ja kuusikymmentä koor-mittaa muita jauhoja,

³ kymmenen syöttönautaa, kaksikymmentä nautaa laitumelta ja sata lammasta ja näiden lisäksi peuroja, gaseleja, metsäkauriita ja syötettyjä hanhia.

⁴ Hän nimittäin hallitsi koko Eufratvirran tällä puolella olevaa maata Tifisahista Gazaan saakka, kaikkia kuninkaita Eufratvirran tällä puolella, ja joka puolella hänen ympärillään vallitsi rauha.

⁵ Näin Juuda ja Israel asuivat turvallisesti Daanista Beersebaan asti, jokainen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, niin kauan kuin Salomo eli.

⁶ Salomolla oli neljäkymmentätuhatta pilttuuta vaunuhevosiaan varten ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä .

⁷ Edellä mainitut maaherrat hankkivat, jokainen määräkuukautenaan, elintarpeet kuningas Salomolle ja kaikille, joilla oli pääsy kuninkaan pöytään. He eivät antaneet minkään puuttua.

⁸ Saamiensa määräysten mukaan he toimittivat myös ohrat ja oljet vaunuhevosille ja ratsuille paikkoihin, missä ne olivat.

Salomon viisaus

⁹Jumala antoi Salomolle viisautta, ylen määrin ymmärrystä ja avarasydämisyyttä niin kuin on hiekkaa meren rannalla.

¹⁰Salomon viisaus oli kaikkien idän miesten ja koko Egyptin viisautta suurempi.

¹¹Hän oli viisain kaikista ihmisistä, viisaampi kuin esrahilainen Eetan tai Maaholin pojat, Heeman, Kalkol ja Darda, ja hänen nimensä tuli tunnetuksi kaikkien ympärillä olevien kansojen keskuudessa.

¹²Salomo sepitti kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujaan oli tuhatviisi.

¹³Hän puhui myös puista, aina Libanonin setripuusta seinustalla kasvavaan iisoppiin asti. Hän puhui myös karja- ja villieläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista.

¹⁴Salomon viisautta tultiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, kaikkien, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestaan.

Salomon ja Hiiramin yhteistyö

¹⁵Hiiram, Tyroksen kuningas, lähetti palvelijoitaan Salomon luo, sillä hän oli kuullut, että Salomo oli voideltu kuninkaaksi isänsä jälkeen. Hiiram oli näet aina ollut Daavidin läheinen ystävä.

¹⁶Ja Salomo lähetti Hiiramille tämän sanan:

¹⁷”Sinä tiedät, että isäni Daavid ei voinut rakentaa temppeliä HERRAN, Jumalansa, nimelle sotien tähden. Ne riehuivat hänen ympärillään, kunnes HERRA oli saattanut viholliset hänen jalkojensa alle.

¹⁸Mutta nyt HERRA, minun Jumalani, on suonut minun päästä rauhaan joka taholla. Ei ole vastustajaa eikä mikään vaara uhkaa.

¹⁹Siksi minä aion rakentaa temppelin HERRAN, Jumalani, nimelle, niin kuin HERRA puhui isälleni Daavidille: ’Sinun poikasi, jonka minä asetan valtaistuimellesi sinun tilallesi, on rakentava temppelin minun nimelleni.’

²⁰Käske siis hakata minulle setripuita Libanonilta. Palvelijani olkoot sinun palvelijoittesi apuna, ja minä maksan sinun palvelijoillesi palkkaa aivan sen

mukaan kuin sinä määrää. Sinähän tiedät, ettei meillä ole täällä ketään, joka osaisi kaataa puita niin kuin siidonilaiset osaavat.”

²¹Kun Hiiram kuuli Salomon sanat, hän tuli hyvin iloiseksi ja sanoi: ”Siunattu olkoon tänä päivänä HERRA , joka on antanut Daavidille viisaan pojan tuon suuren kansan hallitsijaksi.”

²²Hiiram lähetti Salomolle tämän sanan: ”Olen kuullut viestin, jonka minulle lähetit. Minä täytän toivomuksesi kaikessa, mitä tulee setripuihin ja syressipuihin.

²³Palvelijani vievät ne Libanonilta alas mereen, ja minä kuljetan ne meritse lauttoina paikkaan, jonka minulle määrää, ja puran lautat siellä. Saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä minun toivomukseni ja anna hovilleni ruokaa.”

²⁴Niin Hiiram antoi Salomolle setripuita ja syressipuita niin paljon kuin tämä toivoi.

²⁵Salomo puolestaan antoi Hiiramille kaksikymmentätuhatta koor-mittaa vehnää ravinnoksi hänen hovilleen ja kaksikymmentä koor-mittaa survomalla saatua öljyä. Tämän Salomo antoi Hiiramille joka vuosi.

²⁶HERRA antoi Salomolle viisautta, kuten oli hänelle luvannut. Hiiramin ja Salomon välillä vallitsi rauha, ja he tekivät keskenään liiton.

²⁷Kuningas Salomo määräsi miehiä työvelvollisiksi kaikkialta Israelista. Työvelvollisia oli kolmekymmentätuhatta.

²⁸Hän lähetti heitä Libanonille kuukausittain, kymmenentuhatta kerrallaan. He olivat yhden kuukauden Libanonilla ja kaksi kuukautta kotonaan. Työvelvollisten valvojana oli Adoniram.

²⁹Salomolla oli myös seitsemänkymmentätuhatta taakankantajaa ja kahdeksankymmentätuhatta kivenhakkaajaa vuoristossa.

³⁰Työstä vastuussa olevien Salomon virkamiesten lisäksi työväkeä johtamassa oli kolmetuhatta kolmesataa esimiestä.

³¹ Kuningas käski louhia suuria, kallisarvoisia kiviä, voidakseen laskea temppelin perustuksen hakatuista kivistä.

³² Niin Salomon ja Hiiramin rakentajat ja gebalilaiset veistivät puut, hakkasivat kivet ja valmistivat ne temppelin rakentamista varten.

1. Kuninkaiden 6

Temppelin rakentaminen

¹ Neljänsadankahdeksankymmenen vuoden kuluttua siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, neljäntenä vuotena siitä, kun Salomosta oli tullut Israelin kuningas, hän alkoi rakentaa temppeliä HERRALLE siiv-kuussa, joka on toinen kuukausi.

² Temppeli, jonka kuningas Salomo rakensi HERRALLE, oli kuusikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kolmekymmentä kyynärää korkea.

³ Temppelin itäpäässä oleva temppelisin eteishalli oli kaksikymmentä kyynärää leveä, ja sen pituus temppelin itäiseen suuntaan oli kymmenen kyynärää.

⁴ Salomo teetti temppeliin sisäänpäin avartuvat ikkuna-aukot.

⁵ Hän rakensi kylkirakennuksen kiinni temppelin ulkoseinään temppelirakennuksen ympäri – sekä temppelisin että sisäkammion ympäri – ja teki siihen sivukammioita.

⁶ Kylkirakennuksen alin kerros oli viisi kyynärää leveä, keskimmäinen kuusi kyynärää leveä ja kolmas seitsemän kyynärää leveä. Hän näet teki temppelin ulkoseinän kauttaaltaan porrastetuksi, ettei parruja tarvitsisi upottaa temppelin seiniin.

⁷ Kun temppeliä rakennettiin, se tehtiin kivistä, jotka oli hakattu valmiiksi louhoksella, niin ettei vasaran, taltan tai minkään rauta-aseen ääntä kuulunut temppeliä rakennettaessa.

⁸Alimman kerroksen ovi oli temppelin eteläsivulla. Keskimmäiseen kerrokseen noustiin portaita, samoin keskimmäisestä kolmanteen.

⁹Näin hän rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi. Hän päällysti sen sisältä setripuisilla parruilla ja laudoilla.

¹⁰Hän rakensi temppelin ympäri kylkirakennuksen, jonka kerrokset olivat viiden kyynärän korkuiset. Se oli liitetty temppeliin setripalkeilla.

Herran sana Salomolle

¹¹Salomolle tuli tämä HERRAN sana:

¹²”Tämä lupaus koskee temppeliä, jota sinä rakennat. Jos vaellat minun lakieni mukaan, noudatat säädöksiäni, pidät kaikki käskyni ja vaellat niiden mukaan, niin minä täytän sinulle sanani, jonka olen puhunut isällesi Daavidille,

¹³ja asun israelilaisten keskellä enkä hylkää kansaani Israelia.”

Temppelin rakenne

¹⁴Niin Salomo rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi.

¹⁵Hän laudoitti temppelin seinät sisäpuolelta setrilaudoilla. Lattiasta katonrajaan asti hän päällysti seinät sisäpuolelta puulla. Lattian hän päällysti sypressilaudoilla.

¹⁶Hän rakensi setrilaudoista väliseinän, kaksikymmentä kyynärää temppelin peräosasta, lattiasta kattoon asti. Näin hän rakensi temppeliin sisäkammion, kaikkeinpyhimmän.

¹⁷Sen edessä oleva temppelisali oli neljäkymmentä kyynärää pitkä.

¹⁸Temppeli oli sisäpuolelta setripuuta, johon oli kaiverrettu kurpitsoja ja auenneita kukkia. Kaikki oli setripuuta, kiveä ei näkynyt.

¹⁹Hän rakensi temppelin sisään kaikkeinpyhimmän, HERRAN liitonarkkua varten.

²⁰ Kaikkeinpyhin oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kaksikymmentä kyynärää korkea, ja hän päällysti sen sisältä puhtaalla kullalla. Samalla tavalla hän päällysti setripuisen alttarin.

²¹ Salomo päällysti temppelin sisältä puhtaalla kullalla, ja kullalla päällystämänsä sisäkammion hän sulki kultaketjuilla.

²² Hän päällysti koko temppelin sisältä kullalla, koko temppelin kauttaaltaan. Myös koko alttarin, joka oli sisäkammion edessä, hän päällysti kullalla.

²³ Sisäkammioon hän teetti öljypuusta kaksi kymmenen kyynärän korkuista kerubia.

²⁴ Kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä, samoin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä, joten siiven kärjestä toisen siiven kärkeen oli kymmenen kyynärää.

²⁵ Myös toisen kerubin siipien mitta oli kymmenen kyynärää. Nämä kaksi kerubia olivat kooltaan ja muodoltaan samanlaiset.

²⁶ Toisen kerubin korkeus oli kymmenen kyynärää, samoin myös toisen kerubin.

²⁷ Hän asetti kerubit temppelin sisäkammioon. Niiden siivet olivat levällään, niin että toisen kerubin siipi kosketti toista seinää ja toisen siipi kosketti toista seinää, ja niiden sisäkammion keskustaa kohti olevat siivet koskettivat toisiaan.

²⁸ Myös kerubit hän päällysti kullalla.

²⁹ Hän leikkautti kaikkiin temppelin seiniin kauttaaltaan kaiverruksia – kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia – sekä sisäkammioon että temppelisaliin.

³⁰ Temppelin lattian hän päällysti kullalla, niin sisäkammion kuin temppelisalinkin puolelta.

³¹ Sisäkammion oviaukkoon hän teetti ovet öljypuusta. Ovien pielet ja yläkarmit muodostivat viisikulmion.

³² Molemmat ovet olivat öljypuusta, ja hän leikkautti niihin kaiverruksia: kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia. Hän päällysti ne kullalla levittäen kullan kerubien ja palmujen päälle.

³³ Samalla tavoin hän teki myös temppelisin oviaukkoon öljypuusta pielet, nelikulmion muotoiset,

³⁴ ja kaksi ovea syressipuusta. Toisen oven kaksi puolisko olivat kääntyviä, samoin toisen oven kaksi puolisko.

³⁵ Hän kaiverrutti niihin kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia ja päällysti kaiverrukset silaten ne kullalla.

³⁶ Sitten hän rakensi sisemmän esipihan muurin, jossa oli kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsä.

³⁷ HERRAN temppelin perustus laskettiin neljäntenä vuotena siiv-kuussa.

³⁸ Yhdenätoista vuotena buul-kuussa, joka on kahdeksas kuukausi, temppeli oli kaikilta osiltaan valmis ja kaikkien sitä koskevien määräysten mukainen. Salomo rakensi temppeliä seitsemän vuotta.

1. Kuninkaiden 7

Salomon palatsi

¹ Oma palatsiaan Salomo rakensi kolmetoista vuotta, kunnes sai sen täysin valmiiksi.

² Hän rakensi Libanoninmetsä-palatsin, sata kyynärää pitkän, viisikymmentä kyynärää leveän ja kolmekymmentä kyynärää korkean, kolmen setripylväsrivin varaan. Pylväiden päällä oli setripalkit.

³ Ylhäällä oli setripuukatto palkkien päällä neljäkymmenen viiden pylvään varassa, joita oli viisitoista kussakin rivissä.

⁴ Ikkunoita oli kolmessa rivissä, ikkuna-aukot vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa.

⁵ Kaikki oviaukot ja ovien pielet olivat nelikulmaisia, ja ikkuna-aukot olivat vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa.

⁶Hän teki myös pylvässalin, viisikymmentä kyynärää pitkän ja kolmekymmentä kyynärää leveän, ja sen eteen eteishallin pylväineen sekä pylväiden eteen porraskatoksen.

⁷Vielä hän teki valtaistuinsalin, niin kutsutun oikeussalin, jossa hän jakoi oikeutta. Se oli päällystetty setripuulla lattiasta kattoon asti.

⁸Palatsi, jossa hän asui, oli toisen esipihan puolella kuin valtaistuinsali, ja se oli tehty samalla tavoin. Samanlaisen palatsin Salomo teki myös faraon tyttäreille, jonka hän oli ottanut vaimokseen.

⁹Kaikki nämä rakennukset oli tehty kallisarvoisista, mitan mukaan hakatuista, sisä- ja ulkosivultaan kivisahalla sahatuista kivistä, perustuksesta katonrajaan ja ulkopuolella suureen esipihaan saakka.

¹⁰Perustus oli laskettu kallisarvoisista kivistä, suurista kymmenen ja kahdeksan kyynärän mittaisista kivistä.

¹¹Sen päällä oli kallisarvoisia mitan mukaan hakattuja kiviä sekä setripuuta.

¹²Suurta esipihaa ympäröi kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsiiä, kuten myös HERRAN temppelin sisempää esipihaa ja palatsin eteishallia.

Temppelin pylväät

¹³Kuningas Salomo lähetti hakemaan Tyroksesta Hiiramin,

¹⁴joka oli leskivaimon poika Naftalin heimosta. Hänen isänsä oli tyroslainen pronssityön taitaja. Hiiramilla oli paljon viisautta, tietoa ja taitoa tehdä kaikenlaisia pronssitöitä. Hän tuli kuningas Salomon luo ja teki kaikki hänen määräämänsä työt.

¹⁵Hiiram valoi pronssista kaksi pylvästä. Kummankin pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja pylväiden ympäryksen mittaamiseksi tarvittiin kahdentoista kyynärän pituinen nuora.

¹⁶Hän teki myös pylväiden päälle pantavaksi kaksi pronssista valettua pylväskruunua. Molempien pylväskruunujen korkeus oli viisi kyynärää.

¹⁷ Hän teki verkon kaltaisia ristikkokoristeita ja ketjun kaltaisia köynnöskoristeita pylväskruunuihin, seitsemän toiseen pylväskruunuun ja seitsemän toiseen.

¹⁸ Hiiram teki pylväät siten, että granaattiomenakoristeita oli kahdessa rivissä ristikkokoristeen yläpuolella, ja ne peittivät pylväskruunuja. Näitä hän teki molempiin pylväskruunuihin.

¹⁹ Eteishallissa olevat pylväskruunut olivat liljanmuotoisia, neljä kyynärää korkeita.

²⁰ Ylhäällä molemmissa pylväskruunuissa oli kuperat alaosat, joihin ristikkokoriste ei ulottunut. Granaattiomenakoristeita oli riveittäin kaksisataa kummassakin pylväskruunussa.

²¹ Hän pystytti pylväät temppelin eteishalliin. Oikealle puolelle pystytetyn pylvään nimeksi hän antoi Jaakin ja vasemmalle puolelle pystytetyn pylvään nimeksi Booas .

²² Pylväskruunut tehtiin liljankukan muotoisiksi. Niin päättyi pylväiden valmistustyö.

Pronssimeri

²³ Hiiram valoi myös ympyränmuotoisen altaan, meren. Se oli kymmenen kyynärää reunasta reunaan, korkeudeltaan viisi kyynärää ja ympärysmitaltaan kolmekymmentä kyynärää.

²⁴ Altaan ympärillä, sen reunan alla, oli kurpitsakoristeita, kymmenen jokaista kyynärää kohti. Kurpitsakoristeita oli kaksi riviä, yhtä valua altaan kanssa.

²⁵ Allas seisoi kahdentoista härän varassa, joista kolme katsoi pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään päin. Allas oli härkien päällä, ja niiden kaikkien takapuolet olivat suunnatut sisäänpäin.

²⁶ Allas oli kämmenenleveyden paksuinen, ja sen reuna oli kuin maljan reuna, auenneen liljankukan muotoinen. Allas oli kahdentuhannen bat-mitan vetoinen.

Jalustat ja padat

²⁷Hiiram teki myös kymmenen pronssijalustaa. Kukin jalusta oli neljä kyynärää pitkä, neljä kyynärää leveä ja kolme kyynärää korkea.

²⁸Tällainen oli jalustojen rakenne: Niissä oli laidat ja laitojen välissä tangot.

²⁹Tankojen yhdistämissä laidoissa oli leijonia, härkiä ja kerubeja. Leijonien ja härkien ylä- ja alapuolella sekä tangoissa oli pakottamalla tehtyjä kukkaköynnöskoristeita.

³⁰Kussakin jalustassa oli neljä pronssipyörää ja pronssiakselit. Kaikkiin neljään kulmaan oli valettu kannattimet pataa varten, ja kullakin sivulla oli kukkaköynnöskoristeita.

³¹Jalustan yläreunan sisäpuolella oli kehikko, ja sen reuna oli kyynärän korkuinen. Kehikko oli pyöreä, tehty jalustan tapaan, halkaisijaltaan puolitoista kyynärää. Myös kehikon reunassa oli kaiverruksia. Laidat olivat nelikulmaiset eivätkä pyöreät.

³²Laitojen alla oli neljä pyörää, ja pyörien akselit olivat kiinni jalustassa. Kukin pyörä oli puolitoista kyynärää korkea.

³³Pyörät oli tehty samalla tavoin kuin vaununpyörät, ja niiden akselit, kehät, puolat ja navat olivat kaikki valettuja.

³⁴Kussakin jalustassa oli neljä kannatinta, yksi jokaisessa kulmassa. Kannattimet olivat jalustan kanssa samaa kappaletta.

³⁵Jalustan yläosaa ympäröi puolen kyynärän korkuinen pyöreä reunus, ja jalustan yläosan kädensijat olivat laitojen kanssa samaa kappaletta.

³⁶Jalustan laitojen ja kädensijojen pintoihin Hiiram kaiversi kerubeja, leijonia ja palmuja, sen mukaan kuin tilaa oli, sekä kukkaköynnöskoristeita niiden ympärille.

³⁷Näin hän teki kaikki kymmenen jalustaa. Ne oli valettu samalla tavoin, yhtä suuriksi ja samanmuotoisiksi.

³⁸Hiiram teki myös kymmenen pronssipataa. Jokainen pata oli neljäkymmenen bat-mitan vetoinen, läpimitaltaan neljä kyynärää. Jokaisella kymmenestä jalustasta oli oma patansa.

³⁹Hän asetti viisi jalustaa temppelin oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle. Altaan hän asetti temppelin oikealle sivulle, kaakkoa kohti.

⁴⁰Hän teki myös tuhka-astiat, tuhkalapiot ja pirskotusmaljat.

Temppelin esineet valmistuvat

Niin Hiiram sai suoritetuksi kaiken työn, mikä hänen oli tehtävä kuningas Salomolle HERRAN temppeliä varten:

⁴¹kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päällä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

⁴²neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen, kaksi riviä granaattiomenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

⁴³kymmenen jalustaa, kymmenen pataa jalustojen päälle,

⁴⁴yhden altaan, kaksitoista härkää altaan alle

⁴⁵sekä tuhka-astiat, tuhkalapiot ja pirskotusmaljat. Kaikki nämä esineet, jotka Hiiram teki kuningas Salomolle HERRAN temppeliä varten, olivat kiillotettua pronssia.

⁴⁶Kuningas antoi valaa ne kovaan maaperään kaivetuissa muoteissa Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Tsaaretanin välillä.

⁴⁷Koska esineitä oli erittäin paljon, Salomo jätti ne kaikki punnitsematta, eikä pronssin painoa selvitetty.

⁴⁸Salomo teetti myös kaikki HERRAN temppelissä tarvittavat esineet: kultaisen alttarin, kultaisen pöydän pyhiä leipiä varten,

⁴⁹seitsenhaaraiset lampunjalat puhtaasta kullasta, viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle sisäkammion, kaikkeinpyhimmän, eteen, kultaisine kukkalehtineen, lamppuineen ja lamppusaksineen,

⁵⁰vadit, veitset, pirskotusmaljat, kupit ja hiilipannut, kaikki puhtaasta kullasta, sekä kultasaranat niihin temppelin sisäosan oviin, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, ja niihin temppelin oviin, jotka veivät temppelisaliin.

⁵¹Kun kaikki työ, minkä kuningas Salomo teetti HERRAN temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavidin pyhittämät esineet – hopean ja kullan sekä astiat – ja luovutti ne HERRAN temppelin aarrekammioihin.

1. Kuninkaiden 8

Liitonarkku tuodaan temppeliin

¹Sitten kuningas Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten sukujen päämiehet, jotta he toisivat HERRAN liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista.

²Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon luo juhlaan eetanim-kuussa, joka on seitsemäs kuukausi.

³Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, papit nostivat liitonarkun.

⁴He veivät ylös temppeliin HERRAN liitonarkun ja ilmestysmajan sekä kaiken majassa olevan pyhän kaluston. Tämän toimittivat papit ja leeviläiset.

⁵Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhraisi hänen kanssaan liitonarkun edessä lampaita ja nautoja niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea.

⁶Papit veivät HERRAN liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle.

⁷Kerubit levittivät siipensä sen paikan yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja.

⁸ Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden päät voitiin nähdä pyhäköstä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

⁹ Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitaulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun HERRA teki liiton israelilaisten kanssa heidän lähdettyään Egyptin maasta.

¹⁰ Kun papit lähtivät pyhäköstä, pilvi täytti HERRAN temppelin,

¹¹ eivätkä he voineet pilven vuoksi toimittaa palvelustehtäviään, sillä HERRAN kirkkaus täytti HERRAN temppelin.

Salomon puhe

¹² Silloin Salomo sanoi: ” HERRA on sanonut asuvansa pimeässä.

¹³ Minä olen rakentanut sinulle temppelin asunnoksi, ikuiseksi asuinpaikaksesi.”

¹⁴ Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisoessa

¹⁵ hän sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA , Israelin Jumala, joka on kädellään täyttänyt sen, minkä on suullaan luvannut sanoessaan minun isälleni Daavidille:

¹⁶ ’En ole sinä päivänä, jona vein kansani Israelin pois Egyptistä, enkä sen jälkeenkään valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. Mutta Daavidin minä valitsin kansani Israelin hallitsijaksi.’

¹⁷ Isäni Daavidin sydämellä oli rakentaa temppeli HERRAN , Israelin Jumalan, nimelle.

¹⁸ Mutta HERRA sanoi isälleni Daavidille: ’Sydämelläsi on ollut rakentaa temppeli minun nimelleni, ja olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut.

¹⁹ Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi, rakentaa temppelin minun nimelleni.’

²⁰ HERRA on pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin HERRA on puhunut, ja olen rakentanut temppelin HERRAN, Israelin Jumalan, nimelle.

²¹ Minä olen valmistanut sinne paikan arkkua varten, jossa ovat HERRAN liiton taulut. Tämän liiton hän teki meidän isiemme kanssa viedessään heidät pois Egyptin maasta.”

Salomon rukous

²² Salomo seiso i HERRAN alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti

²³ ja sanoi: ” HERRA, Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa ylhäällä taivaassa eikä alhaalla maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kokosydämisesti.

²⁴ Sinä pidit, mitä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen olet tänä päivänä kädelläsi toteuttanut.

²⁵ Oi HERRA, Israelin Jumala! Pidä se, minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni: ’Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että he vaeltavat minun edessäni, kuten sinä olet vaeltanut minun edessäni.’

²⁶ Israelin Jumala, käyköön siis toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni.

²⁷ Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunnoksi, kuinka sitten tämä temppeli, jonka minä olen rakentanut!

²⁸ Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, HERRA, minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi tänä päivänä rukoilee sinun edessäsi.

²⁹ Olkoot silmäsi avoinna tätä temppeliä kohti öin ja päivin, tätä paikkaa kohti, josta olet sanonut: ’Minun nimeni on oleva siellä’, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä.

³⁰Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyyntö, kun he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

³¹Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja häntä vaaditaan vannomaan vala ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppelissä,

³²niin kuule taivaassa ja auta palvelijasi oikeuteen tuomitsemalla syyllinen syylliseksi. Tuomitse syyllinen syylliseksi ja anna hänen tekojensa tulla hänen oman päänsä päälle, mutta julista syytön syyttömäksi ja anna hänelle hänen syyttömyytensä mukaan.

³³Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat sinulta armoa tässä temppelissä,

³⁴niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heidän esi-isilleen antanut.

³⁵Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä,

³⁶niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoittesi ja kansasi Israelin synti. Ja osoita heille hyvä tie, jota heidän tulee kulkea, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

³⁷Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsirkat tai tuhosirkat, jos kansasi vihollinen ahdistaa sitä maassa sen porteilla, olkoonpa kyseessä mikä tahansa vitsaus tai vaiva,

³⁸mutta jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, siksi että he kukin tuntevat piston sydämessään ja ojentavat kätensä tähän temppeliin päin,

³⁹niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, kaikki rukoukset ja anomiset ja anna anteeksi. Tee niin, että annat kullekin hänen vaelluksensa mukaan,

sillä sinä tunnet jokaisen sydämen. Sinä yksin tunnet kaikkien ihmisten sydämet,

⁴⁰jotta he pelkäisivät sinua niin kauan kuin elävät tässä maassa, jonka olet meidän isillemme antanut.

⁴¹Myös jos joku muukalainen, joka ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kaukaisesta maasta sinun nimesi tähden,

⁴²koska sielläkin ihmiset kuulevat sinun suuresta nimestäsi, väkevästä kädestäsi ja ojennetusta käsivarrestasi, tulee ja rukoilee kääntyneenä tähän temppeliin päin,

⁴³niin kuule häntä taivaassa, asuinpaikassasi, ja tee kaikki se, mitä muukalainen sinulta avukseen huutaa. Silloin kaikki maan kansat tulevat tuntemaan sinun nimesi ja pelkäävät sinua kansasi Israelin tavoin ja tulevat tietämään, että tätä temppeliä, jonka minä olen rakentanut, kutsutaan sinun nimesi mukaan.

⁴⁴Jos kansasi lähtee sotaan vihollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä heidät, israelilaiset, lähetät, ja he rukoilevat HERRAA kääntyneinä kohti kaupunkia, jonka sinä olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen rakentanut sinun nimellesi,

⁴⁵niin kuule taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

⁴⁶Jos he tekevät syntiä sinua vastaan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä tee – ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan ja heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi vihollismaahan, kaukaiseen tai läheiseen,

⁴⁷mutta jos he menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, tekevät parannuksen ja anovat sinulta armoa vangitsijoidensa maassa, sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalattomia',

⁴⁸ja kääntyvät sinun puoleesi kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan vihollistensa maassa, jonne nämä veivät heidät vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä kohti maata, jonka olet antanut heidän isilleen, ja kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut,

⁴⁹niin kuule asuinsijassasi taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

⁵⁰Anna anteeksi kansallesi, israelilaisille, synnit, joita he ovat tehneet sinua vastaan, ja kaikki heidän rikkomuksensa, joilla he ovat rikkoneet sinua vastaan. Anna heille armo heidän vangitsijoidensa edessä, että nämä säälisivät heitä,

⁵¹sillä ovathan he sinun kansasi ja perintöösasi, jonka toit pois Egyptistä, keskeltä rautapätsiä.

⁵²Olkoot siis silmäsi avoinna, kun palvelijasi ja kansasi Israel anovat armoa, niin että kuulet heitä kaikessa, minkä vuoksi he huutavat sinua avukseen.

⁵³Sillä sinä, HERRA , Jumala, olet erottanut heidät perintöösaksesi kaikista maan kansoista, niin kuin olet puhunut palvelijasi Mooseksen kautta, kun veit isämme pois Egyptistä.”

Temppelin vihkiminen

⁵⁴Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta ja anomasta HERRALTA kaikkea tätä HERRAN alttarin edessä, jossa hän oli polvillaan kädet ojennettuina taivasta kohti, hän nousi

⁵⁵seisomaan ja siunasi koko Israelin seurakunnan kuuluvalla äänellä. Hän sanoi:

⁵⁶”Siunattu olkoon HERRA , joka on antanut levon kansalleen Israelille, aivan niin kuin hän on puhunut. Kaikista hyvistä lupauksista, jotka Herra on puhunut palvelijansa Mooseksen kautta, ei yksikään ole jäänyt toteutumatta.

⁵⁷Olkoon HERRA , meidän Jumalamme, meidän kanssamme, niin kuin hän on ollut meidän isiemme kanssa. Älköön hän jättäkö meitä älköönkä hylätkö meitä,

⁵⁸vaan kääntäköön hän meidän sydämemme puoleensa, niin että vaeltaisimme kaikkia hänen teitään ja noudattaisimme hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, jotka hän on isillemme antanut.

⁵⁹Olkoot nämä minun sanani, joilla olen anonut armoa HERRAN edessä, päivin ja öin lähellä HERRAA , meidän Jumalaamme, niin että hän hankkisi oikeuden palvelijalleen ja kansalleen Israelille, kunkin päivän tarpeen mukaan,

⁶⁰jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että HERRA on Jumala eikä toista ole.

⁶¹Olkoon sydämenne ehyesti antautunut HERRALLE , Jumalallemme, niin että vaellatte hänen lakiansa mukaan ja noudatatte hänen käskyjään niin kuin teette tänä päivänä.”

⁶²Sitten kuningas ja koko Israel hänen kanssaan uhrasivat teurasuhrin HERRAN edessä.

⁶³Salomo uhrasi yhteysuhrina HERRALLE kaksikymmentäkaksituhatta nautaa ja satakaksikymmentätuhatta lammasta. Näin kuningas ja kaikki israelilaiset vihkivät HERRAN temppelin.

⁶⁴Sinä päivänä kuningas pyhitti HERRAN temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrin ja ruokauhrin ja yhteysuhrien rasvat. Pronssialttari, joka oli HERRAN edessä, oli näet niin pieni, etteivät polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrien rasvat olisi mahtuneet siihen.

⁶⁵Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa HERRAN , meidän Jumalamme, edessä seitsemän päivää ja vielä toiset seitsemän päivää, yhteensä neljätoista päivää. Se oli suuri kokous, johon tultiin koko maasta, aina Hamatin rajalta Egyptinpurolle asti.

⁶⁶ Kahdeksantena päivänä hän päästi kansan menemään, ja kansa toivotti kuninkaalle siunausta. Sitten israelilaiset lähtivät kotiinsa iloiten ja hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä HERRA oli tehnyt palvelijalleen Daavidille ja kansalleen Israelille.

1. Kuninkaiden 9

Herra ilmestyy Salomolle uudelleen

¹ Kun Salomo oli saanut rakennetuksi HERRAN temppelin, kuninkaan palatsin ja kaiken, mitä hän oli halunnut tehdä,

² HERRA ilmestyi Salomolle toisen kerran, samalla tavoin kuin oli ilmestynyt hänelle Gibeonissa,

³ ja sanoi hänelle: ”Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja anomisesi, kun anoit armoa minun edessäni. Minä olen pyhittänyt tämän temppelin, jonka sinä olet rakentanut, asettaakseni nimeni siihen ikuisiksi ajoiksi. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siellä kaikkina päivinä.

⁴ Ja jos sinä vaellat minun edessäni, kuten isäsi Daavid vaelsi, vilpittömin sydämin ja oikeamielisesti, niin että teet kaiken, mitä olen käskenyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni,

⁵ minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi Israelissa ainiaaksi, niin kuin puhuin isällesi Daavidille: ’Aina on mies sinun suvustasi oleva Israelin valtaistuimella.’

⁶ Mutta jos te ja teidän lapsenne kuitenkin käännytte pois minusta ettekä noudata minun käskyjäni ja lakejani, jotka minä olen pannut teidän eteenne, vaan menette ja palvelette muita jumalia ja palvotte niitä,

⁷ minä hävitän Israelin siitä maasta, jonka olen heille antanut, ja heitän pois kasvojeni edestä temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni. Silloin Israelista tulee sananparsien ja pilkkapuheiden aihe kaikkien kansojen keskuudessa.

⁸Vaikka tämä temppeli nyt on mahtava, niin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy, viheltää ja kysyy: 'Minkä vuoksi HERRA on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?'

⁹Silloin vastataan: 'Siitä syystä, että he hylkäsivät HERRAN, Jumalansa, joka oli vienyt heidän isänsä pois Egyptin maasta, ja turvautuivat muihin jumaliin, kumarsivat ja palvelivat niitä. Sen tähden HERRA on antanut kaiken tämän pahan kohdata heitä.'"

Hiiramin saama korvaus

¹⁰Kaksikymmentä vuotta oli kulunut, ja Salomo oli sinä aikana rakentanut ne kaksi rakennusta, HERRAN temppelin ja kuninkaan palatsin.

¹¹Hiiram, Tyroksen kuningas, oli avustanut Salomoa toimittamalla setripuita, syressipuita ja kultaa niin paljon kuin Salomo halusi. Siksi kuningas Salomo antoi Hiiramille kaksikymmentä kaupunkia Galilean mailta.

¹²Hiiram lähti Tyroksesta katsomaan kaupunkeja, jotka Salomo oli antanut hänelle, mutta ne eivät miellyttäneet häntä.

¹³Silloin hän kysyi: "Mitä kaupunkeja nämä muka ovat, jotka olet antanut minulle, veljeni?" Ja hän antoi alueelle nimen Kaabul, joka sillä on vielä tänäkin päivänä.

¹⁴Hiiram oli kuitenkin lähettänyt kuninkaalle satakaksikymmentä talenttia kultaa.

Salomon ajan tapahtumia

¹⁵Tämä on selonteko työvelvollisista, jotka kuningas Salomo määräsi rakentamaan HERRAN temppeliä, omaa palatsiaan, Milloa ja Jerusalemin muuria sekä Haasoria, Megiddoa ja Geseriä.

¹⁶Farao, Egyptin kuningas, oli tullut ja valloittanut Geserin, polttanut sen tulella ja surmannut kaupungissa asuvat kanaanilaiset ja antanut kaupungin myötäjäisiksi tyttärelleen, Salomon puolisolle.

¹⁷Salomo linnoitti Geserin ja alemman Beet-Hooronin

¹⁸ sekä Baalatin ja Tadmorin, jotka sijaitsivat autiomaa-alueella.

¹⁹ Hän linnoitti kaikki omistamansa varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit sekä kaikki muut, jotka hän oli rakentanut Jerusalemin ympäristöön, Libanonille ja koko maahan, jota hän hallitsi.

²⁰ Kaiken väen, joka oli jäänyt jäljelle amorilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia – heidät

²¹ ja heidän jälkeläisensä, jotka vielä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kyenneet vihkimään tuhon omiksi – heidät Salomo määräsi pakkotyöläisiksi, niin kuin on ollut aina tähän päivään asti.

²² Israelilaisista Salomo ei kuitenkaan ottanut ketään orjaksi, vaan he olivat sotilaita, hänen virkamiehiään, päälliköitään, upseereitaan ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päälliköitä.

²³ Niitä esimiehiä, jotka maaherrojen alaisina valvoivat Salomon töitä, oli viisisataaviisikymmentä, ja he johtivat työtä tekevää väkeä.

²⁴ Faraon tytär muutti Daavidin kaupungista omaan palatsiinsa, jonka Salomo oli hänelle rakentanut. Sitten Salomo rakensi Millon.

²⁵ Salomo uhrasi kolme kertaa vuodessa polttouhreja ja yhteysuhreja alttarilla, jonka hän oli rakentanut HERRALLE, ja poltti suitsutusta sillä alttarilla, joka oli HERRAN edessä. Hän oli silloin jo saanut temppelin valmiiksi.

²⁶ Kuningas Salomo rakensi myös laivaston Esjon-Geberissä, joka on lähellä Eilatia Kaislameren rannalla Edomin maassa.

²⁷ Tähän laivastoon Hiiram lähetti Salomon palvelijoiden mukaan omia palvelijoitaan, merimiehiä, jotka tunsivat merenkulun.

²⁸ Nämä menivät Oofiriin ja hakivat sieltä kultaa neljäsataakaksikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

1. Kuninkaiden 10

Saban kuningatar Salomon luona

¹Kun Saban kuningatar sai kuulla, mitä Salomosta kerrottiin HERRAN nimen kunniaksi, hän tuli koettelemaan Salomoa vaikeilla kysymyksillä.

²Hän tuli Jerusalemiin mukanaan hyvin suuri kamelikaravaani. Kamelien kuormissa oli hajusteita ja paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän kertoi tälle kaiken, mitä hänellä oli sydämellään.

³Salomo vastasi kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän olisi kyennyt sitä selittämään.

⁴Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, palatsin, jonka hän oli rakentanut,

⁵ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoidensa asunnot, sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja polttouhrit, jotka hän uhraisi HERRAN temppelissä. Silloin kuningatar meni miltei hengettömäksi

⁶ja sanoi kuninkaalle: ”Totta oli puhe, jonka kuulin maassani sinusta ja sinun viisaudestasi.

⁷Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan ollut minulle kerrottu! Sinulla on viisautta ja kaikkea hyvää enemmän kuin olen kuullut puhuttavan.

⁸Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka seisovat aina edessäsi ja kuulevat viisauttasi!

⁹Siunattu olkoon HERRA , sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut Israelin valtaistuimelle. Koska HERRA rakastaa ikuisesti Israelia, hän on asettanut sinut kuninkaaksi tekemään sitä, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii.”

¹⁰Saban kuningatar antoi Salomolle satakaksikymmentä talenttia kultaa ja suuret määrät hajuaineita ja jalokiviä. Sellaista määrää hajusteita kuin hän antoi kuningas Salomolle, ei ole tuotu sen jälkeen.

¹¹Myös Hiiramin laivat, jotka kuljettivat kultaa Oofirista, toivat sieltä suuret määrät santelipuuta ja jalokiviä.

¹²Salomo teetti santelipuusta kalustoa HERRAN temppeliin ja omaan palatsiinsa sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaista määrää santelipuuta ei ole tuotu eikä maassa nähty tähän päivään asti.

¹³Kuningas Salomo puolestaan antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä tämä halusi ja pyysi, ja sen lisäksi vielä muutakin kuninkaallisessa avokätisyydessään. Sitten kuningatar lähti ja meni palvelijoineen omaan maahansa.

Salomon valtakunnan loisto

¹⁴Yhden vuoden aikana Salomolle tuodun kullan paino oli kuusisataakuusikymmentäkuusi talenttia.

¹⁵Sen lisäksi kultaa tuli kauppamatkustajilta ja kierteleviltä kaupustelijoilta sekä kaikilta Arabian kuninkailta ja oman maan käskynhaltijoilta.

¹⁶Kuningas Salomo teetti kullasta pakottamalla kaksisataa suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa.

¹⁷Samoin hän teetti kolmesataa pienempää kilpeä kullasta pakottamalla ja käytti jokaiseen kolme minaa kultaa. Kilvet hän asetti Libanoninmetsä-palatsiin.

¹⁸Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla.

¹⁹Valtaistuimelle johti kuusi porrasta, ja valtaistuimen selusta oli ylhäältä kaareva. Istuimen kummallakin sivulla oli käsinoja, ja käsinojien vieressä seisoi kaksi leijonaa.

²⁰Kuudella portaalla seisoi kummassakin päässä leijona, kaikkiaan kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.

²¹Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja myös kaikki Libanoninmetsä-palatsin astiat olivat puhdasta kultaa. Siellä ei ollut hopeaa, eikä sitä Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena.

²²Kuninkaalla oli näet merellä Hiiramin laivaston lisäksi Tarsisin-laivasto, joka kerran kolmessa vuodessa toi kultaa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

²³Kuningas Salomosta tuli kaikkia maan kuninkaita rikkaampi ja viisaampi,

²⁴ja koko maailma halusi nähdä Salomon ja kuulla viisautta, jonka Jumala oli hänen sydämeensä antanut.

²⁵Tulijat toivat kukin vuosi vuodelta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, hajusteita, hevosia ja muuleja.

²⁶Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli tuhat neljäsataa sotavaunua ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.

²⁷Hopeaa kuningas hankki Jerusalemiin kuin kiviä ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita on Sefelassa.

²⁸Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan.

²⁹Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen sataviisikymmentä. Kauppiaat välittivät niitä myös kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

1. Kuninkaiden 11

Salomon lankeemus

¹Kuningas Salomo oli farakon tyttären lisäksi mieltynyt moniin vierasheimosiin naisiin: mooabilaisiin, ammonilaisiin, edomilaisiin, siidonilaisiin ja heettiläisiin.

²He kuuluivat kansoihin, joista HERRA oli sanonut israelilaisille: ”Älkää liittykö heihin älköötäkä hekään liittykö teihin. Muuten he taivuttavat teidän

sydämenne omien jumaliensa puoleen.” Näihin naisiin Salomo kiintyi rakkaudella.

³Hänellä oli seitsemänsataa ruhtinaallista vaimoa ja kolmesataa sivuvaimoa, ja hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä.

⁴Kun Salomo oli tullut vanhaksi, hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä seuraamaan muita jumalia, eikä hänen sydämensä enää ollut kokonaan antautunut HERRALLE, Jumalalleen, niin kuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut.

⁵Salomo lähti seuraamaan Astartea, siidonilaisten jumalatarta, ja Milkomia, ammonilaisten iljetystä.

⁶Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, eikä kaikessa seurannut HERRAA niin kuin hänen isänsä Daavid.

⁷Siihen aikaan Salomo rakensi Kemokselle, Mooabin iljetykselle, ja Moolokille, ammonilaisten iljetykselle, uhripaikan vuorelle, joka on itään päin Jerusalemista.

⁸Näin hän teki kaikkien vierasheimoisten vaimojensa vuoksi, jotka suitsuttivat ja uhrasivat jumalilleen.

⁹HERRA vihastui Salomoon, koska tämän sydän oli kääntynyt pois HERRASTA, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle

¹⁰ja nimenomaan kieltänyt häntä seuraamasta muita jumalia. Mutta Salomo ei noudattanut sitä, mitä HERRA oli käskenyt.

¹¹Niin HERRA sanoi Salomolle: ”Koska olet tehnyt näin etkä ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun lakejani, jotka minä olen sinulle määrännyt, minä totisesti repäisen valtakunnan sinulta ja annan sen palvelijallesi.

¹²Isäsi Daavidin tähden minä en kuitenkaan tee sitä sinun päivinäsi. Poikasi kädestä minä sen repäisen.

13 Koko valtakuntaa en kuitenkaan repäise, vaan annan yhden heimon sinun pojallesi palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin tähden, jonka olen valinnut.”

Hadad

14 HERRANosti Salomolle vastustajaksi edomilaisen Hadadin, joka oli Edomin kuninkaan jälkeläisiä.

15 Kun Daavid oli sodassa Edomia vastaan, sotapäällikkö Jooab lähti hautaamaan kaatuneita. Samalla hän surmasi kaikki miespuoliset edomilaiset.

16 Jooab ja koko Israel viipyivät Edomissa kuusi kuukautta, kunnes olivat hävittäneet kaikki miespuoliset edomilaiset.

17 Hadad oli silloin paennut joidenkin edomilaisten miesten, isänsä palvelijoiden, kanssa ja mennyt Egyptiin. Hadad oli silloin vielä pieni poika.

18 He lähtivät Midianista ja tulivat Paaraniin. Sieltä he ottivat mukaansa miehiä ja tulivat Egyptiin faraon, Egyptin kuninkaan, luo. Farao antoi Hadadille talon, määräsi hänelle elatuksen ja antoi hänelle maata.

19 Hadad saavutti suuren suosion faraon silmissä, ja farao antoi hänelle vaimoksi kälynsä, kuningatar Tahpenesin sisaren.

20 Tahpenesin sisar synnytti hänelle pojan, Genuvatin. Tahpenes antoi vieroittaa pojan äidistään faraon palatsissa, ja Genuvat jäi palatsiin faraon lasten joukkoon.

21 Kun Hadad sai kuulla Egyptissä, että Daavid oli mennyt lepoon isiensä luo ja sotapäällikkö Jooab oli kuollut, hän sanoi faraolle: ”Päästä minut lähtemään omaan maahani.”

22 Farao kysyi häneltä: ”Mitä sinulta puuttuu minun luonani, kun nyt yhtäkkiä pyydät lupaa lähteä omaan maahasi?” Hadad vastasi: ”Ei mitään, mutta päästä minut kuitenkin lähtemään.”

Reson

²³ Jumala nosti Salomolle vastustajaksi vielä Resonin, Eljadan pojan, joka oli paennut herransa Hadadeserin, Sooban kuninkaan, luota.

²⁴ Reson kokosi miehiä ympärilleen ja toimi rosvojoukon päällikkönä silloin, kun Daavid surmasi heitä . He menivät Damaskokseen, asettuivat sinne asumaan ja pitivät sitä vallassaan.

²⁵ Reson oli Israelin vastustaja niin kauan kuin Salomo eli. Hän teki Hadadin tavoin pahaa Israelille ja inhosi sitä. Reson hallitsi kuninkaana Aramia.

Jerobeam

²⁶ Myös Salomon palvelija, Seredasta kotoisin oleva efraimilainen Jerobeam, Nebatin poika, nosti kätensä kuningas Salomoa vastaan. Hänen äitinsä oli leski, nimeltään Serua.

²⁷ Tässä kerrotaan, miksi hän nosti kätensä kuningasta vastaan. Salomo oli rakentamassa Milloa sulkeakseen aukon, joka oli hänen isänsä Daavidin kaupungin muurissa.

²⁸ Jerobeam oli kyvykäs mies. Kun Salomo näki, miten nuorukainen teki työnsä, hän määräsi hänet kaiken sen työn valvojaksi, mikä kuului Joosefin heimolle .

²⁹ Kun Jerobeam kerran siihen aikaan lähti Jerusalemistä, hänet kohtasi tiellä siilolainen profeetta Ahia, jolla oli yllään uusi viitta. Heidän ollessaan kedolla kahden kesken

³⁰ Ahia tarttui uuteen viittaan, joka oli hänen yllään, ja repi sen kahdeksitoista kappaleeksi.

³¹ Hän sanoi Jerobeamille: ”Ota itsellesi kymmenen kappaletta, sillä näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: ’Minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä ja annan sinulle kymmenen heimoa.

³² Jääköön hänelle kuitenkin yksi heimo palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä.

³³Näin tapahtuu siksi, että israelilaiset ovat hylänneet minut ja palvoneet Astartea, siidonilaisten jumalatarta, Kemosta, Mooabin jumalaa, ja Milkomia, ammonilaisten jumalaa. He eivät ole vaeltaneet minun teitäni, eivät ole tehneet sitä, mikä on oikein minun silmissäni eivätkä ole noudattaneet minun lakejani ja määräyksiäni, kuten Daavid, Salomon isä, teki.

³⁴Minä en kuitenkaan ota Salomolta koko valtakuntaa, sillä minä olen asettanut hänet ruhtinaaksi koko hänen elinajakseen palvelijani Daavidin tähden, jonka minä valitsin ja joka noudatti minun käskyjäni ja lakejani.

³⁵Mutta hänen pojaltaan minä otan kymmenen heimon kuninkuuden ja annan sen sinulle.

³⁶Hänen pojalleen minä annan yhden heimon, jotta palvelijani Daavidin lamppu palaisi aina minun edessäni Jerusalemissa, kaupungissa, jonka olen valinnut itselleni asettaakseni nimeni sinne.

³⁷Sinut minä valitsen hallitsemaan kaikkea, mitä haluat, ja sinusta tulee Israelin kuningas.

³⁸Jos olet kuuliainen kaikessa, mitä minä käsken sinun tehdä, vaellat minun teitäni ja teet sitä, mikä on oikein minun silmissäni, ja noudatat lakejani ja käskyjäni, kuten palvelijani Daavid teki, niin minä olen sinun kanssasi ja rakennan sinulle pysyvän kuningashuoneen, kuten rakensin Daavidille, ja annan sinulle Israelin.

³⁹Tämä on syy, minkä takia minä nöyryytän Daavidin jälkeläisiä, en kuitenkaan ainaisesti.”

⁴⁰Salomo koetti surmauttaa Jerobeamin, mutta Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin Siisakin, Egyptin kuninkaan, luo ja oli siellä Salomon kuolemaan asti.

Salomon kuolema

⁴¹Muista Salomoa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen viisaudestaan on kirjoitettu Salomon historian kirjaan.

⁴² Aika, jonka Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia, oli neljäkymmentä vuotta.

⁴³ Sitten Salomo meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

1. Kuninkaiden 12

jakautunut valtakunta
Valtakunta jakautuu kahtia

¹ Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi.

² Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan vielä Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa. Jerobeam asui siis Egyptissä,

³ mutta hänelle lähetettiin kutsu, ja Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tulivat Rehabeamin luo. He sanoivat hänelle:

⁴ ”Sinun isäsi teki ikeestämme raskaan kantaa, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä ja raskasta iestä, jonka isäsi meille määräsi, niin me palvelemme sinua.”

⁵ Hän vastasi heille: ”Menkää ja palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.” Niin kansa lähti.

⁶ Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän eläessä. Hän kysyi: ”Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?”

⁷ He vastasivat hänelle: ”Jos sinä tänä päivänä ryhdyt tämän kansan palvelijaksi ja palvelet sitä, jos vastaat sille puhuen hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi.”

⁸ Mutta Rehabeam hylkäsi vanhinten hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorukaisilta, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan.

⁹ Hän kysyi heiltä: ”Mitä te neuvotte meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: ’Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme?’”

¹⁰ Silloin nuoret, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: ”Puhu tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: ’Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päältämme.’ Sano sille näin: ’Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio.’”

¹¹ Jos isäni on pannut teidän päälenne raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskillä .”

¹² Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: ”Palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.”

¹³ Kuningas vastasi kansalle kovin sanoin ja hylkäsi neuvon, jonka vanhimmat olivat hänelle antaneet.

¹⁴ Hän puhui heille nuorten neuvon mukaan ja sanoi: ”Jos isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, minä teen ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskillä.”

¹⁵ Kuningas ei siis kuunnellut kansaa, sillä HERRA käänsi asian niin, että toteutuisi se sana, jonka HERRA oli puhunut siilolaisen Ahian kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

¹⁶ Kun koko Israelin kansa huomasi, ettei kuningas kuunnellut sitä, se sanoi kuninkaalle: ”Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Pidä itse huolta talostasi, Daavid!” Ja israelilaiset menivät kotiinsa.

Rehabeam Juudan kuninkaana

¹⁷ Rehabeamista tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

¹⁸ Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Adoramin, israelilaiset kivittivät hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin.

¹⁹Näin Israel on kapinoinut Daavidin kuningashuonetta vastaan aina tähän päivään asti.

Jerobeam Israelin kuninkaana

²⁰Kun koko Israel kuuli, että Jerobeam oli tullut takaisin, hänelle lähetettiin kutsu saapua kansankokoukseen ja hänestä tehtiin koko Israelin kuningas. Daavidin sukua ei seurannut mikään muu kuin Juudan sukukunta yksin.

²¹Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle koko Juudan heimon ja Benjaminin heimon, satakahdeksankymmentätuhatta sotakuntoista valiomiestä, sotaan Israelin kuningashuonetta vastaan palauttaakseen kuninkuuden Rehabeamille, Salomon pojalle.

²²Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä Jumalan sana:

²³”Sano Juudan kuninkaalle Rehabeamille, Salomon pojalle, sekä koko Juudan ja Benjaminin heimoille ja muulle kansalle:

²⁴’Näin sanoo HERRA : Älkää lähtekö sotimaan veljiänne israelilaisia vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä se, mikä on tapahtunut, on lähtöisin minusta.” He tottelivat HERRAN sanaa, kääntyivät takaisin ja menivät pois HERRAN sanan mukaisesti.

Jerobeam aloittaa epäjumalanpalvonnan

²⁵Jerobeam linnoitti Sikemin, joka on Efraimin vuoristossa, ja asettui sinne asumaan. Sitten hän lähti sieltä ja linnoitti Penuelin.

²⁶Jerobeam ajatteli sydämessään: ”Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin kuningashuoneelle.

²⁷Jos tämä kansa menee Jerusalemiin uhraamaan teurasuhreja HERRAN temppelissä, silloin sen sydän kääntyy jälleen herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan, puoleen. Silloin kansa tappaa minut ja palaa takaisin Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo.”

²⁸Kysyttyään neuvoa kuningas teetti kaksi kultaista sonnivasikkaa ja sanoi kansalle: ”Te olette jo tarpeeksi kauan kulkeneet Jerusalemissa. Katso, Israel, tässä on sinun Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.”

²⁹Toisen vasikoista hän asetti Beeteliin ja toisen sijoitti Daaniin.

³⁰Tämä koitui synniksi, ja kansa kulki sen toisen eteen aina Daaniin saakka.

³¹Hän rakensi myös uhripaikkoja kukkuloille ja asetti kansan keskuudesta papeiksi miehiä, jotka eivät olleet leeviläisiä.

³²Jerobeam teki kahdeksannen kuun viidennestätoista päivästä juhlan, sen juhlan kaltaisen, jota vietetään Juudassa, ja nousi silloin itse alttarille. Näin hän teki Beetelissä ja uhrasi sonnivasikoille, jotka oli teettänyt. Nimittämänsä uhrikukkulapapit hän asetti Beeteliin.

³³Hän nousi Beeteliin teettämälleen alttarille kahdeksannen kuun viidentenätoista päivänä, ajankohtana, jonka hän oli omasta päästään keksinyt. Niin hän järjesti israelilaisille juhlan ja nousi alttarille suitsuttamaan.

1. Kuninkaiden 13

Jumalan mies varoittaa Jerobeamia

¹Silloin Juudasta tuli Beeteliin HERRAN käskystä Jumalan mies juuri kun Jerobeam seisoj alttarin ääressä suitsuttamassa.

²HERRAN käskystä hän huusi alttaria kohti ja sanoi: ”Alttari, alttari! Näin sanoo HERRA : ’Katso, Daavidin sukuun syntyy poika, nimeltään Joosia. Hän teurastaa sinun päälläsi uhrikukkulapapit, jotka polttavat suitsuketta sinun päälläsi, ja sinun päälläsi tullaan polttamaan ihmisten luita.’”

³Hän antoi sinä päivänä ennusmerkin sanoen: ”Ennusmerkki siitä, että HERRA on puhunut, on tämä: alttari halkeaa ja tuhka, joka on sen päällä, valuu maahan.”

⁴Kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanoman, jonka tämä huusi Beetelin alttaria vastaan, hän ojensi kätensä alttarilta ja sanoi: ”Ottakaa hänet kiinni!” Silloin hänen kätensä, jonka hän oli ojentanut Jumalan miestä kohti, kuivettui, eikä hän enää voinut vetää sitä takaisin.

⁵ Samalla alttari halkesi ja tuhka valui alttarilta sen ennustuksen mukaisesti, jonka Jumalan mies oli HERRAN käskystä antanut.

⁶ Silloin kuningas sanoi Jumalan miehelle: ”Lepytä HERRAA , Jumalaasi, ja rukoile minun puolestani, että käteni tulisi entiselleen.” Kun Jumalan mies rukoili HERRALTA armoa, kuningas pystyi vetämään kätensä takaisin ja se tuli entiselleen.

⁷ Kuningas sanoi Jumalan miehelle: ”Tule minun kanssani kotiini virkistäytymään, niin annan sinulle lahjan.”

⁸ Mutta Jumalan mies vastasi kuninkaalle: ”Vaikka antaisit minulle puolet palatsistasi, en lähtisi sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä tällä paikkakunnalla,

⁹ sillä näin on HERRA käskenyt minua: ’Älä syö leipää äläkä juo vettä, älä myöskään palaa samaa tietä, jota tulit.’”

¹⁰ Niin hän lähti pois toista tietä eikä palannut samaa tietä, jota oli tullut Beeteliin.

Vanha profeetta pettää Jumalan miestä

¹¹ Beetelissä asui vanha profeetta. Hänen poikansa tulivat ja kertoivat hänelle kaiken, mitä Jumalan mies sinä päivänä oli Beetelissä tehnyt ja mitä hän oli puhunut kuninkaalle. Kun he olivat kertoneet sen isälleen,

¹² tämä kysyi heiltä, mitä tietä Jumalan mies oli kulkenut. Hänen poikansa kertoivat nähneensä, mitä tietä Juudasta tullut mies oli lähtenyt.

¹³ Silloin hän sanoi pojilleen: ”Satuloikaa minulle aasi.” Kun he olivat satuloineet aasin, hän istui sen selkään.

¹⁴ Hän lähti Jumalan miehen perään ja tapasi tämän istumassa tammen alla. Hän kysyi mieheltä: ”Sinäkö olet se Juudasta tullut Jumalan mies?” Tämä vastasi: ”Minä.”

¹⁵ Vanha profeetta sanoi hänelle: ”Tule kanssani kotiini syömään leipää.”

¹⁶ Hän vastasi: ”En voi palata enkä tulla sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä kanssasi tällä paikkakunnalla,

¹⁷ sillä minulle on tullut sana, HERRAN sana: ’Älä syö leipää äläkä juo vettä siellä. Älä myöskään palaa takaisin samaa tietä, jota olet mennyt.’

¹⁸ Vanha profeetta sanoi hänelle: ”Myös minä olen profeetta kuten sinäkin, ja HERRAN käskystä enkeli on puhunut minulle: ’Tuo hänet kanssasi kotiisi syömään leipää ja juomaan vettä.’ Mutta sen hän valehteli.

¹⁹ Jumalan mies palasi takaisin vanhan profeetan kanssa ja söi leipää ja joi vettä hänen kodissaan.

Jumalan miehen kuolema

²⁰ Kun he istuivat pöydässä, tuli HERRAN sana profeetalle, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin.

²¹ Profeetta julisti Juudasta tulleelle Jumalan miehelle: ”Näin sanoo HERRA : ’Sinä olet niskoitellut HERRAN sanaa vastaan etkä ole noudattanut käskyä, jonka HERRA , sinun Jumalasi, sinulle antoi,

²² vaan olet palannut, ja olet syönyt leipää ja juonut vettä paikkakunnalla, josta Herra sinulle puhui: Älä syö siellä leipää äläkä juo vettä. Tämän vuoksi ruumiisi ei pääse isiesi hautaan.”

²³ Syötyään leipää ja juotuaan hän satuloi aasin profeetalle, jonka oli saanut palaamaan takaisin.

²⁴ Kun profeetta oli lähtenyt, leijona tuli häntä vastaan tiellä ja tappoi hänet. Hänen ruumiinsa jäi lojumaan tielle, ja aasi seiso sen vieressä. Myös leijona seiso ruumiin vieressä.

²⁵ Ihmisiä kulki siitä ohi, ja he näkivät ruumiin lojumassa tiellä ja leijonan seisomassa ruumiin vieressä. He menivät ja kertoivat siitä kaupungissa, jossa vanha profeetta asui.

²⁶ Kun profeetta, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin, kuuli sen, hän sanoi: ”Se on Jumalan mies, joka niskoitteli HERRAN sanaa vastaan. Sen

tähden HERRA on antanut hänet leijonalle, ja se on ruhjonut ja tappanut hänet HERRAN sanan mukaan, joka hänelle puhuttiin.”

²⁷ Hän sanoi pojilleen: ”Satuloikaa minulle aasi”, ja he satuloivat.

²⁸ Hän lähti ja löysi ruumiin lojumasta tiellä, ja aasi ja leijona seisoivat ruumiin vieressä. Leijona ei ollut syönyt ruumista eikä myöskään raadellut aasia.

²⁹ Profeetta otti Jumalan miehen ruumiin, pani sen aasin selkään ja vei mukanaan. Sitten hän tuli kaupunkiin pitämään valittajaiset ja hautaamaan hänet.

³⁰ Hän pani ruumiin omaan hautaansa. Jumalan miehelle pidettiin valittajaiset ja huudettiin: ”Voi, minun veljeni!”

³¹ Myöhemmin, kun profeetta oli haudannut ruumiin, hän sanoi pojilleen: ”Kun minä kuolen, pankaa minut siihen hautaan, johon Jumalan mies on haudattu. Pankaa minun luuni hänen luidensa viereen.

³² Se sana, jonka hän HERRAN käskystä huusi Beetelissä olevaa alttaria vastaan ja kaikkia Samarian kaupungeissa olevia uhrikukkuloita vastaan, on toteutuva.”

Jerobeam ei luovu synnistään

³³ Tämänkään jälkeen Jerobeam ei kääntynyt väärältä tieltään vaan asetti yhä uhrikukkulapapeiksi miehiä kansan keskuudesta. Jokaisen, joka vain halusi, hän vihki papin virkaan, ja niin tästä tuli uhrikukkulapappi.

³⁴ Tämä koitui synniksi Jerobeamin suvulle, ja siksi se tuhottiin ja hävitettiin maan päältä.

1. Kuninkaiden 14

Ahian ennustus Jerobeamin suvulle

¹ Siihen aikaan sairastui Abia, Jerobeamin poika.

² Jerobeam sanoi vaimolleen: ”Nouse ja pukeudu niin, ettei sinua tunneta Jerobeamin vaimoksi, ja mene Siiloon. Siellä on profeetta Ahia, joka ilmoitti, että minusta tulee tämän kansan kuningas.

³ Ota mukaasi kymmenen leipää ja pieniä kakkuja sekä ruukullinen hunajaa ja mene hänen luokseen. Hän ilmoittaa sinulle, kuinka pojan käy.”

⁴ Jerobeamin vaimo teki niin. Hän nousi ja meni Siiloon ja tuli Ahian taloon. Ahia ei voinut nähdä kunnolla, sillä hänen silmänsä olivat vanhuuttaan hämärtyneet.

⁵ Mutta HERRA oli sanonut Ahialle: ”Jerobeamin vaimo tulee kysymään sinulta pojastaan, sillä tämä on sairaana. Niin ja niin on sinun puhuttava hänelle. Kun hän tulee, hän on tekeytynyt tuntemattomaksi.”

⁶ Kun Ahia kuuli Jerobeamin vaimon askelten äänen tämän tullessa ovesta, hän sanoi: ”Tule sisään, Jerobeamin vaimo. Miksi tekeydyt tuntemattomaksi? Minä olen saanut ankaran sanoman sinua varten.

⁷ Mene ja sano Jerobeamille: ’Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Minä olen korottanut sinut kansan keskeltä ja asettanut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi.

⁸ Minä olen repäissyt valtakunnan Daavidin kuningashuoneelta ja antanut sen sinulle. Mutta sinä et ole ollut niin kuin minun palvelijani Daavid, joka noudatti minun käskyjäni. Hän seurasi minua kaikesta sydäimestään, niin että teki ainoastaan sitä, mikä on oikein minun silmissäni.

⁹ Sinä sen sijaan olet tehnyt enemmän paha kuin kaikki edeltäjäsi. Sinä olet mennyt tekemään itsellesi muita jumalia ja valettuja kuvia, niin että sait minut vihastumaan. Sinä heitit minut selkäsi taakse.

¹⁰ Sen tähden minä tuotan onnettomuuden Jerobeamin suvulle ja hävitän Israelista Jerobeamin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin. Minä hävitän Jerobeamin suvun niin kuin lannan, joka poltetaan kokonaan tuhkaksi.

¹¹Sen Jerobeamin jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut, sillä HERRA on puhunut.'

¹²Ja sinä, nouse ja lähde kotiisi. Sillä hetkellä kun jalallasi astut kaupunkiin, lapsi kuolee.

¹³Koko Israel pitää hänelle valittajaiset, ja hänet haudataan. Hän on näet Jerobeamin jälkeläisistä ainoa, joka pannaan hautaan, koska Jerobeamin suvusta vain hänessä on havaittu jotakin mieluista HERRALLE, Israelin Jumalalle.

¹⁴Mutta HERRA herättää itsensä tähden Israelille kuninkaan, joka hävittää Jerobeamin suvun kohta samana päivänä. Ja mitä onkaan nyt tapahtunut!

¹⁵HERRA lyö Israelia, ja se huojuu kuin ruoko vedessä. Hän kiskaisee israelilaiset irti tästä hyvästä maasta, jonka hän on antanut heidän isilleen, ja hajottaa heidät tuolle puolelle Eufratvirran, koska he ovat tehneet itselleen asera-paaluja ja siten vihastuttaneet HERRAN.

¹⁶Hän jättää Israelin alttiiksi sen vihollisille niiden syntien tähden, jotka Jerobeam on tehnyt ja joilla hän on vietellyt Israelin tekemään syntiä."

¹⁷Jerobeamin vaimo nousi ja lähti matkaan. Hän saapui Tirsaan, ja juuri kun hän astui kotinsa kynnykselle, poika kuoli.

¹⁸Hänet haudattiin ja koko Israel piti hänelle valittajaiset sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut palvelijansa, profeetta Ahian, kautta.

¹⁹Muista Jerobeamia koskevista asioista, siitä, kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

²⁰Aika, jonka Jerobeam hallitsi, oli kaksikymmentäkaksi vuotta. Sitten hän meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Naadab tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Rehabeamin hallituskausi

²¹Rehabeam, Salomon poika, oli kuninkaana Juudassa. Hän oli neljäkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka HERRA oli valinnut

kaikkien Israelin heimojen keskeltä asettaakseen nimensä sinne. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema.

²²Juudan asukkaat tekivät sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Synneillään, joita he tekivät, he vihastuttivat HERRAN vielä enemmän kuin heidän isänsä olivat tehneet kaikilla synneillään.

²³Hekin rakensivat itselleen uhripaikkoja, patsaita ja asera-paaluja kaikille korkeille kukkuloille ja jokaisen vehreän puun alle.

²⁴Maassa oli myös haureellisia pyhäkköpoikia. He tekivät kaikkia samoja iljettäviä tekoja kuin ne kansat, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten tieltä.

²⁵Kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena Siisak, Egyptin kuningas, hyökkäsi Jerusalemiin.

²⁶Hän otti HERRAN temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet ja vei ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet.

²⁷Niiden tilalle kuningas Rehabeam teetti pronssikilvet ja uskoi ne niiden henkivartijoiden päälliköille, jotka vartioivat kuninkaan palatsin ovella.

²⁸Niin usein kuin kuningas meni HERRAN temppeliin, henkivartijat kantoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

²⁹Muista Rehabeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

³⁰Rehabeamin ja Jerobeamin välillä vallitsi kaiken aikaa sotatila.

³¹Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema. Rehabeamin jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Abiam.

1. Kuninkaiden 15

Abiam Juudan kuninkaana

¹Kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena Abiam tuli Juudan kuninkaaksi.

² Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Maaka, Absalommin tytär.

³ Abiam vaelsi kaikissa niissä synneissä, joissa hänen isänsä oli kulkenut ennen häntä, eikä palvellut HERRAA , Jumalaansa, ehyellä sydämellä, kuten hänen esi-isänsä Daavid oli palvellut.

⁴ Mutta Daavidin vuoksi HERRA , hänen Jumalansa, antoi hänen lamppunsa palaa Jerusalemissa nostamalla hänen jälkeensä hänen poikansa kuninkaaksi ja antamalla Jerusalemin säilyä,

⁵ koska Daavid oli tehnyt sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, eikä ollut koko elinaikanaan poikennut mistään, mitä Herra oli käskenyt, paitsi heettiläisen Uurian asiassa.

⁶ Rehabeamin ja Jerobeamin sukujen välillä vallitsi sotatila koko Abiamin elinajan.

⁷ Muista Abiamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. Myös Abiamin ja Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.

⁸ Sitten Abiam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Aasa Juudan kuninkaana

⁹ Israelin kuninkaan Jerobeamin kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena Aasasta tuli Juudan kuningas.

¹⁰ Hän hallitsi neljäkymmentäyksi vuotta Jerusalemissa. Hänen isoäitinsä oli nimeltään Maaka, Absalommin tytär.

¹¹ Aasa teki sitä, mikä oli oikein HERRAN silmissä, kuten hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

¹² Hän karkotti maasta haureelliset pyhäkköpojat ja hävitti kaikki isiensä tekemät jumalankuvat.

¹³Hän jopa erotti isoäitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt iljettävän kuvan Aseralle. Aasa hakkasi iljetyksen maahan ja poltti sen Kidroninlaaksossa.

¹⁴Uhrikukkuloita ei kuitenkaan hävitetty, vaikka muuten Aasa palveli HERRAA ehyellä sydämellä koko elinaikansa.

¹⁵Hän vei HERRAN temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopean ja kullan ja astiat.

Aasan ja Baesan vihollisuus

¹⁶Aasan ja Baesan, Israelin kuninkaan, välillä vallitsi sotatila koko heidän elinaikansa.

¹⁷Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman estääkseen ketään pääsemästä Juudan kuninkaan Aasan luota tai hänen luokseen.

¹⁸Silloin Aasa otti kaiken hopean ja kullan, mikä oli jäljellä HERRAN temppelin aarrekammioissa, sekä kuninkaan palatsin aarteet ja antoi ne palvelijoidensa haltuun. Kuningas Aasa lähetti heidät Aramin kuninkaan Benhadadin, Tabrimmonin pojan, Hesjonin pojanpojan, luo, joka asui Damaskoksessa, ja käski sanoa hänelle:

¹⁹”Olkoon meidän välillämme liitto, kuten oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle lahjana hopeaa ja kultaa. Mene ja riko liitto, jonka olet tehnyt Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, että hän jättäisi minut rauhaan.”

²⁰Benhadad kuuli kuningas Aasaa. Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi Iijonin, Daanin, Aabel-Beet-Maakan ja koko Kinnerotin sekä koko Naftalin maan.

²¹Kun Baesa kuuli tämän, hän lopetti Raaman linnoittamisen ja palasi Tirsaan.

²²Mutta kuningas Aasa kuulutti koko Juudan heimon koolle ketään vapauttamatta. He veivät pois kivet ja puut, joilla Baesa oli linnoittanut

Raamaa. Niillä kuningas Aasa linnoitti Benjaminin alueella olevat Geban ja Mispan.

²³Kaikista muista Aasaa koskevista asioista, kaikesta hänen mahdistaan ja kaikesta, mitä hän teki, sekä kaupungeista, jotka hän rakensi, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. Vanhuutensa päivinä hän sairasti jalkojaan.

²⁴Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Joosafat tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Naadab Israelin kuninkaana

²⁵Naadab, Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Juudan kuninkaan Aasan toisena hallitusvuotena ja hallitsi Israelia kaksi vuotta.

²⁶Hän teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, ja kulki isänsä tietä ja hänen synnissään, jolla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä.

Baesa hävittää Jerobeamin suvun

²⁷Baesa, Ahian poika, joka oli Isaskarin sukua, teki salaliiton Naadabia vastaan ja surmasi hänet Gibbetonissa, joka oli filistealaisten hallussa. Naadab ja koko Israel olivat silloin piirittämässä Gibbetonia.

²⁸Baesa tappoi hänet Aasan, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

²⁹Kuninkaaksi tultuaan Baesa surmasi koko Jerobeamin suvun. Hän ei jättänyt Jerobeamin suvusta henkiin ketään vaan hävitti koko suvun. Tämä tapahtui sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut palvelijansa, siilolaisen Ahian, kautta.

³⁰Syynä olivat ne synnit, jotka Jerobeam oli tehnyt ja joilla hän oli vietelty Israelin tekemään syntiä, ja oli siten vihastuttanut HERRAN, Israelin Jumalan.

³¹Muista Naadabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

³² Aasan ja Israelin kuninkaan Baesan välillä vallitsi sotatila niin kauan kuin he elivät.

³³ Juudan kuninkaan Aasan kolmantena hallitusvuotena Baesa, Ahian poika, tuli koko Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksikymmentäneljä vuotta.

³⁴ Hän teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä kulkien Jerobeamin tietä, synnissä, jolla Jerobeam oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

1. Kuninkaiden 16

Jeehun ennustus Baesan suvulle

¹ Jeehulle, Hananin pojalle, tuli tämä HERRAN sana Baesaa vastaan:

² ”Minä olen korottanut sinut tomusta ja tehnyt sinut kansani Israelin ruhtinaaksi. Mutta sinä olet kulkenut Jerobeamin tietä ja vietellyt minun kansani Israelin tekemään syntiä, niin että se on vihastuttanut minut synneillään.

³ Tämän vuoksi minä hävitän Baesan ja hänen sukunsa. Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle.

⁴ Sen Baesan jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut.”

⁵ Muista Baesaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, ja hänen mahdistaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

⁶ Sitten Baesa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Tirsaan. Hänen poikansa Eela tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

⁷ Profeetta Jeehun, Hananin pojan, kautta oli tullut HERRAN sana Baesaa ja hänen sukuaan vastaan kaiken sen pahan vuoksi, mitä Baesa oli tehnyt HERRAN edessä. Baesa oli vihastuttanut Herran tekemällä samoja tekoja kuin Jerobeamin suku, ja myös siksi, että hän oli hävittänyt Jerobeamin suvun.

Eela Israelin kuninkaana

⁸Juudan kuninkaan Aasan kahdentenkymmenentenäkuudentena hallitusvuotena tuli Eela, Baesan poika, Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta.

⁹Mutta hänen palvelijansa Simri, jolla oli johdossaan puolet sotavaunuista, teki salaliiton häntä vastaan. Kun Eela kerran oli Tirsassa juonut itsensä humalaan Arsan, Tirsan palatsin päällikön, luona,

¹⁰Simri tuli sisään ja löi hänet kuoliaaksi Juudan kuninkaan Aasan kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena. Niin Simri tuli kuninkaaksi Eelan tilalle.

¹¹Kun hänestä oli tullut kuningas ja hän oli istunut valtaistuimelleen, hän surmasi Baesan koko suvun eikä jättänyt siitä eloon ainoatakaan miestä, ei sukulunastajaa eikä ystävää.

¹²Simri tuhosi Baesan koko suvun sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Baesaa vastaan profeetta Jeehun kautta.

¹³Tämä tapahtui kaikkien Baesan ja hänen poikansa Eelan tekemien syntien tähden, joilla he olivat viettäneet Israelin tekemään syntiä ja siten vihastuttaneet HERRAN, Israelin Jumalan, tyhjämpäiväisillä epäjumalillaan.

¹⁴Muista Eelaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Simri Israelin kuninkaana

¹⁵Juudan kuninkaan Aasan kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena Simri hallitsi Tirsassa kuninkaana seitsemän päivää. Sotaväki oli silloin leiriytyneenä Gibbetonin edustalla, joka oli filistealaisten hallussa.

¹⁶Kun leiriin asettunut väki kuuli kerrottavan, että Simri oli tehnyt salaliiton ja surmannut kuninkaan, koko Israel asetti samana päivänä siellä kuninkaaksi Omerin, Israelin sotapäällikön.

¹⁷ Sitten Omri lähti koko Israel mukanaan Gibbetonista, ja he saartoivat Tirsan.

¹⁸ Kun Simri näki kaupungin tulleen valloitetuksi, hän meni kuninkaan palatsin sisäosaan, sytytti palatsin tuleen, niin että se romahti hänen päälleen. Näin hän kuoli

¹⁹ syntiensä tähden. Hän oli tehnyt syntiä, tehnyt sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän oli myös kulkenut Jerobeamin tietä synnissä, jota tämä oli tehnyt, ja niin vietelty Israelin tekemään syntiä.

²⁰ Muista Simriä koskevista asioista ja salaliitosta, jonka hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Omri kuninkaana

²¹ Israelin kansa jakaantui kahtia. Puolet kansasta seurasi Tibniä, Giinatin poikaa, ja halusi tehdä hänet kuninkaaksi, ja puolet seurasi Omria.

²² Se osa kansaa, joka seurasi Omria, osoittautui kuitenkin vahvemaksi kuin se osa kansaa, joka seurasi Tibniä, Giinatin poikaa. Tibni sai surmansa, ja Omrista tuli kuningas.

²³ Juudan kuninkaan Aasan kolmantenakymmenentenäensimmäisenä hallitusvuotena Omrista tuli Israelin kuningas. Hän hallitsi kaksitoista vuotta. Hallittuaan Tirsassa kuusi vuotta

²⁴ hän osti Semeriltä Samarianvuoren kahdella talentilla hopeaa. Hän rakensi vuorelle kaupungin ja antoi sille nimeksi Samaria, vuoren omistaneen Semerin nimen mukaan.

²⁵ Omri teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, enemmän kuin kaikki edeltäjänsä.

²⁶ Hän kulki kaikessa Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä synneissä, joilla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä, niin että israelilaiset tyhjänpäiväisillä epäjumalillaan vihastuttivat HERRAN, Israelin Jumalan.

²⁷Muista Omria koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, ja hänen mahdistaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

²⁸Sitten Omri meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Ahab tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Ahab Israelin kuninkaana

²⁹Ahab, Omrin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Juudan kuninkaan Aasan kolmantenakymmenentenäkahdeksantena hallitusvuotena. Hän hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentäkaksi vuotta.

³⁰Ahab, Omrin poika, teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, enemmän kuin kaikki edeltäjänsä.

³¹Hänelle ei riittänyt, että hän kulki Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, vaan sen lisäksi hän otti vaimokseen Iisebelin, siidonilaisten kuninkaan Etbaalin tyttären, ja ryhtyi palvelemaan Baalia ja kumartamaan sitä.

³²Hän jopa pystytti Baalille alttarin Baalin temppeliin, jonka hän oli rakentanut Samariaan.

³³Ahab pystytti myös paalun Aseralle, ja paljon muutakin hän teki. Näin hän vihastutti HERRAN, Israelin Jumalan, pahemmin kuin yksikään Israelin kuninkaista ennen häntä.

³⁴Hänen aikanaan beeteliläinen Hiël linnoitti Jerikon. Muurin perustusten laskeminen maksoi hänelle hänen esikoisensa Abiramin hengen ja porttien pystyttäminen hänen nuorimpansa Segubin hengen, sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Joosuan, Nuunin pojan, kautta.

1. Kuninkaiden 17

Korpi ruokkivat profeetta Eliaa

¹Tisbeläinen Elia, joka oli Gileadin asukkaita, sanoi Ahabille: ”Niin totta kuin HERRA, Israelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen, näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muuten kuin minun sanani kautta.”

²Sitten Elialle tuli tämä HERRAN sana:

³ ”Lähde täältä, mene itään päin ja kätkeydy Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella.

⁴ Saat juoda purosta, ja minä olen käsenyt korppien elättää sinua siellä.”

⁵ Elia lähti matkaan ja teki HERRAN sanan mukaan. Hän meni ja asettui asumaan Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella.

⁶ Korvit toivat hänelle leipää ja lihaa aamuin ja leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.

Elia Sarpatin lesken luona

⁷ Jonkin ajan kuluttua puro kuivui, koska maassa ei ollut satanut.

⁸ Silloin Elialle tuli tämä HERRAN sana:

⁹ ”Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne asumaan. Minä olen käsenyt erään leskivaimon elättää sinua siellä.”

¹⁰ Elia nousi ja meni Sarpatiin. Kun hän tuli kaupungin portille, hän näki leskivaimon keräämässä puita. Elia huusi hänelle: ”Tuo minulle vähän vettä astiassa, että saisin juoda.”

¹¹ Kun nainen lähti sitä hakemaan, Elia huusi hänelle: ”Tuo minulle samalla myös pala leipää.”

¹² Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin HERRA, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipää, ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Kerättyäni pari puuta menen leipomaan leivän itselleni ja pojalleni. Syömmen ja sitten kuolemme.”

¹³ Elia sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Mene ja tee niin kuin olet sanonut, mutta tee ensin pieni rieskaleipä ja tuo se minulle. Leivo sen jälkeen itsellesi ja pojallesi,

¹⁴ sillä näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä puutu astiasta. Näin on aina siihen päivään asti, jona HERRA antaa sateen maan päälle.’”

¹⁵Nainen meni ja teki Elian sanan mukaan, ja hänellä, hänen perheellään ja Elialla oli syötävää pitkäksi aikaa.

¹⁶Jauhot eivät loppuneet ruukusta eikä öljyä puuttunut astiasta sen sanan mukaisesti, jonka HERRA oli Elian kautta puhunut.

Elia herättää lesken pojan henkiin

¹⁷Näiden tapahtumien jälkeen talon emännän poika sairastui. Pojan sairaus paheni niin vaikeaksi, että hän lopulta lakkasi hengittämästä.

¹⁸Silloin nainen sanoi Elialle: ”Mitä minulla on sinun kanssasi tekemistä, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni tuomaan esiin pahat tekoni ja tuottamaan pojalleni kuoleman!”

¹⁹Elia vastasi hänelle: ”Anna poikasi minulle.” Hän otti pojan naisen sylistä, vei hänet ylös kattohuoneeseen, jossa itse asui, ja laski hänet vuoteelleen.

²⁰Elia huusi HERRAA ja sanoi: ”HERRA, minun Jumalani, oletko todella kohdellut niin pahoin tätä leskeä, jonka luona asun, että olet antanut hänen poikansa kuolla?”

²¹Sitten hän ojentautui pojan yli kolme kertaa, huusi HERRAA ja sanoi: ”HERRA, minun Jumalani, anna tämän pojan sielun tulla häneen takaisin.”

²²HERRA kuuli Eliaa, ja henki tuli takaisin pojan sisimpään, ja poika heräsi eloon.

²³Elia otti pojan, toi hänet kattohuoneesta alas taloon, antoi hänet hänen äidille ja sanoi: ”Näethän, poikasi elää.”

²⁴Nainen sanoi Elialle: ”Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että HERRAN sana sinun suussasi on tosi.”

1. Kuninkaiden 18

Elia näyttäytyy Ahabille

¹Pitkän ajan kuluttua, kolmantena sateettomana vuotena, Elialle tuli tämä HERRAN sana: ”Mene ja näyttäydy Ahabille, niin minä annan sateen maan päälle.”

- ² Elia meni näyttäytymään Ahabille. Samariassa oli silloin kova nälänhätä.
- ³ Ahab kutsui luokseen Obadjan, joka oli palatsin päällikkönä. Obadja oli HERRAA suuresti pelkäävä mies.
- ⁴ Kun Iisebel tappoi HERRAN profeettoja, Obadja oli ottanut sata profeettaa ja piilottanut heidät luoliin, viisikymmentä miestä yhtä luolaan kohti, ja elättänyt heitä leivällä ja vedellä.
- ⁵ Ahab sanoi Obadjalle: ”Mene ja tutki kaikki maan vesilähteet ja joenuomat. Kenties löydämme ruohoa, niin että voimme pitää hevoset ja muulit hengissä eikä meidän tarvitse lopettaa kaikkia eläimiä.”
- ⁶ He jakoivat maan keskenään kulkeakseen sen halki. Ahab kulki yksinään tietä toiseen suuntaan ja Obadja toiseen.
- ⁷ Kun Obadja oli matkalla, Elia tuli yllättäen häntä vastaan. Tuntiessaan hänet Obadja heittäytyi kasvoilleen ja sanoi: ”Sinäkö se olet, herrani Elia?”
- ⁸ Elia vastasi: ”Minä. Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.”
- ⁹ Obadja sanoi: ”Mitä syntiä minä olen tehnyt, kun luovutat palvelijasi surmattavaksi Ahabin käsiin?”
- ¹⁰ Niin totta kuin HERRA, sinun Jumalasi, elää, ei ole sitä kansaa eikä valtakuntaa, josta minun herrani ei olisi lähettänyt etsimään sinua. Jos he ovat sanoneet: ’Ei hän ole täällä’, hän on pannut sen valtakunnan ja sen kansan valalla vannomaan, ettei sinua ole löydetty.
- ¹¹ Ja nyt sinä sanot: ’Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.’
- ¹² Kun lähden luotasi, niin HERRAN Henki vie sinut, enkä tiedä minne, ja kun menen kertomaan Ahabille eikä hän sitten löydä sinua, hän tappaa minut. Kuitenkin palvelijasi on pelännyt HERRAA nuoruudestaan asti.
- ¹³ Eikö herralleni ole kerrottu, mitä tein, kun Iisebel tappoi HERRAN profeettoja? Minä piilotin sata HERRAN profeettaa, viisikymmentä miestä aina yhteen luolaan, ja elätin heitä leivällä ja vedellä.

14 Nyt sinä sanot: 'Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.' Hänhän tappaa minut!"

15 Mutta Elia sanoi: "Niin totta kuin HERRA Sebaot elää, hän, jota minä palvelen, tänä päivänä minä näyttäydyn Ahabille."

16 Niin Obadja meni Ahabia vastaan ja ilmoitti tämän hänelle. Ahab lähti silloin Eliaa vastaan.

17 Nähdessään Elia Ahab sanoi hänelle: "Sinäkö se olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen?"

18 Elia vastasi: "En minä ole syössyt Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te olette hylänneet HERRAN käskyt ja koska sinä seuraat baaleja.

19 Mutta nyt, lähetä kutsu ja kokoa luokseni Karmelinvuorelle koko Israel ja neljäsataaviisikymmentä Baalin profeettaa ja myös neljäsataa Aseran profeettaa, jotka syövät Iisebelin pöydästä."

20 Ahab lähetti kutsun kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmelinvuorelle.

Elia voitto Karmelinvuorella

21 Elia astui koko kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? Jos HERRA on Jumala, seuratkaa häntä, mutta jos taas Baal, seuratkaa häntä." Kansa ei vastannut hänelle mitään.

22 Silloin Elia sanoi kansalle: "Minä yksin olen jäljellä HERRAN profeetoista, mutta Baalin profeettoja on neljäsataaviisikymmentä miestä.

23 Antakaa meille kaksi sonnimullikkaa. He saavat valita itselleen niistä toisen, paloittaa sen ja panna kappaleet puiden päälle, mutta he eivät saa sytyttää tulta. Minä valmistan toisen sonnin ja asetan sen puiden päälle mutta en sytytä tulta.

²⁴ Huutakaa sitten jumalanne nimeä, ja minä huudan HERRAN nimeä. Se jumala, joka vastaa tulella, on tosi Jumala.” Koko kansa vastasi: ”Niin on hyvä.”

²⁵ Elia sanoi Baalin profeetoille: ”Valitkaa itsellenne sonneista toinen ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää sytyttäkö tulta.”

²⁶ He ottivat sonnin, joka heille annettiin, ja valmistivat sen. Aamusta puoleenpäivään asti he huusivat Baalin nimeä: ”Baal, vastaa meille!” Mutta ei kuulunut ääntä, eikä kukaan vastannut. Ja he hyppelivät tekemänsä alttarin ääressä.

²⁷ Puolenpäivän aikaan Elia pilkkasi heitä sanoen: ”Huutakaa kovalla äänellä. Onhan hän tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tai ehkä hän on poistunut jonnekin tai on matkalla. Kenties hän nukkuu, ja hänet täytyy herättää.”

²⁸ Baalin profeetat huusivat vielä kovempaa ja viiltelivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että heistä vuoti verta.

²⁹ Puolenpäivän jälkeen he joutuivat hurmoksiin ja olivat siinä tilassa aina ruokauhrin toimittamisen aikaan asti. Mutta ei ääntä, ei vastausta, kukaan ei kuullut heitä.

³⁰ Silloin Elia sanoi koko kansalle: ”Tulkaa minun luokseni.” Niin kaikki tulivat hänen luokseen. Sitten hän korjasi HERRAN alttarin, joka oli hajotettu.

³¹ Elia otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin on Jaakobista polveutuvia heimoja, hänestä, jolle oli tullut tämä HERRAN sana: ”Sinun nimesi on oleva Israel.”

³² Hän rakensi kivistä alttarin HERRAN nimelle ja kaivoi sen ympärille ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyviä.

³³ Hän latoi puut, paloitteli sonnimullikan ja pani kappaleet puiden päälle.

³⁴ Sen jälkeen hän sanoi: ”Täyttäkää neljä ruukkua vedellä ja kaatakaa vesi polttouhrin ja puiden päälle.” Sitten hän sanoi: ”Tehkää se toistamiseen.” He tekivät niin toisen kerran. Vielä hän sanoi: ”Tehkää se kolmannen kerran.” Ja he tekivät niin kolmannen kerran.

³⁵ Vesi valui alttarin ympärille, ja ojakin täyttyi vedellä.

³⁶ Kun ruokauhrin aika oli tullut, profeetta Elia astui esiin ja sanoi: ” HERRA , Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala. Tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että olen tehnyt kaiken tämän sinun käskysi mukaan.

³⁷ Vastaa minulle, HERRA , vastaa minulle, jotta tämä kansa tietäisi, että sinä, HERRA , olet Jumala ja että sinä käännät heidän sydämensä takaisin puoleesi.”

³⁸ Silloin HERRAN tuli iski alas ja kulutti polttouhrin sekä puut, kivet ja mullan ja nuoli veden, joka oli ojassa.

³⁹ Kun koko kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja sanoivat: ” HERRA on Jumala! HERRA on Jumala!”

⁴⁰ Elia sanoi heille: ”Ottakaa kiinni Baalin profeetat, älkää päästäkö ketään pakoon.” Kansa otti heidät kiinni, ja Elia vei heidät Kiisoninpurolle ja surmasi heidät siellä.

Elian rukous ja sateen tulo

⁴¹ Sitten Elia sanoi Ahabille: ”Nouse, syö ja juo, sillä sateen kohina kuuluu jo.”

⁴² Ahab lähti syömään ja juomaan, mutta Elia kiipesi Karmelin huipulle, kumartui maahan ja painoi kasvot polviensa väliin.

⁴³ Hän sanoi palvelijalleen: ”Mene katsomaan merelle päin.” Tämä meni, katseli ja sanoi: ”Ei näy mitään.” Elia sanoi saman seitsemän kertaa.

⁴⁴ Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: ”Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä.” Silloin Elia sanoi: ”Mene sanomaan Ahabille: Valjasta hevosesi ja lähde alas, ettei sade estäisi sinua.”

⁴⁵ Kohta tämän jälkeen mustat pilvet peittivät taivaan, nousi tuuli ja alkoi sataa kaatamalla. Ahab nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin.

⁴⁶ Mutta HERRAN käsi tuli Elian päälle, hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin saakka.

1. Kuninkaiden 19

Elia pakenee Iisebeliä

¹ Ahab kertoi Iisebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt, myös sen, kuinka tämä oli tappanut miekalla kaikki Baalin profeetat.

² Silloin Iisebel lähetti sanansaattajan Elian luo sanomaan: ”Tehkööt jumalat minulle samoin ja vielä pahemmin, jollen minä huomenna tähän aikaan ole tehnyt sinulle samaa, mitä jokaiselle heistä on tehty.”

³ Elia pelästyi, nousi ja lähti matkaan pelastaakseen henkensä. Hän tuli Beersebaan, joka on Juudan aluetta, ja jätti palvelijansa sinne.

⁴ Itse hän meni autiomaahan päivänmatkan päähän, tuli kinsteripensaan luo ja istuutui sen juurelle. Hän toivoi itselleen kuolemaa ja sanoi: ”Jo riittää, HERRA ! Ota minun henkeni, sillä en ole isiäni parempi.”

⁵ Hän paneutui makuulle ja nukkui kinsteripensaan alla. Yhtäkkiä enkeli kosketti häntä ja sanoi: ”Nouse ja syö!”

⁶ Elia katseli ympärilleen ja näki pääpuolellaan hiilloksella paistetun rieskaleivän ja vesiastian. Hän söi ja joi ja paneutui jälleen makuulle.

⁷ Mutta HERRAN enkeli tuli uudelleen, kosketti häntä ja sanoi: ”Nouse ja syö, sillä muuten matka käy sinulle liian pitkäksi.”

⁸ Silloin Elia nousi, söi ja joi. Sen ruuan voimalla hän kulki neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti.

Herra ilmestyy Elialle Hoorebilla

⁹Hoorebilla Elia meni luolaan ja oli siellä yötä. Silloin hänelle tuli HERRAN sana. Herra kysyi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

¹⁰Hän vastasi: ”Minä olen kiivailemalla kiivaillut HERRAN , sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.”

¹¹Herra sanoi: ”Mene seisomaan vuorelle HERRAN eteen.” Silloin HERRA kulki ohitse, ja HERRAN edellä kävi voimakas tuuli, raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliota. Mutta HERRA ei ollut tuulessa. Tuulen jälkeen tuli maanjäristys, mutta HERRA ei ollut maanjäristyksessä.

¹²Maanjäristystä seurasi tuli, mutta HERRA ei ollut tuleksakaan. Tulen jälkeen kuului hiljainen, kuiskaava ääni.

¹³Kun Elia kuuli sen, hän peitti kasvonsa viitallaan, meni ulos ja asettui luolan suulle. Silloin hän kuuli äänen, joka sanoi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

¹⁴Hän vastasi: ”Minä olen kiivailemalla kiivaillut HERRAN , sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.”

¹⁵HERRA sanoi hänelle: ”Mene ja palaa kulkemaasi tietä Damaskoksen autiomaahan. Kun saavut sinne, voitele Hasael Aramin kuninkaaksi

¹⁶ja Jeehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi. Elisa, Saafatin poika Aabel-Meholasta, sinun on voideltava profeetaksi, sinun seuraajaksesi.

¹⁷Ja tapahtuu niin, että sen, joka pääsee Hasaelin miekkaa pakoon, surmaa Jeehu, ja sen, joka välttää Jeehun miekan, surmaa Elisa.

¹⁸Minä olen jättänyt jäljelle Israeliin seitsemäntuhatta miestä, kaikki ne, jotka eivät ole notkistaneet polviaan Baalille ja joiden suut eivät ole häntä suudelleet.”

Elisa kutsutaan Elia seuraajaksi

¹⁹Lähdettyään sieltä Elia kohtasi Elisan, Saafatin pojan, tämän ollessa kyntämässä. Kaksitoista härkäparia kulki hänen edellään, ja itse hän ajoi kahdettatoista. Elia meni Elisan luo ja heitti viittansa hänen ylleen.

²⁰Elisa jätti härät, juoksi Elian perään ja sanoi: ”Salli minun suudella hyvästiksi isääni ja äitiäni, sitten minä seuraan sinua.” Elia sanoi: ”Mene, mutta tule takaisin. Muista, mitä minä olen sinulle tehnyt.”

²¹Elisa palasi hänen luotaan, otti härkäparin ja teurasti sen. Härkien ikeestä ja aurasta tekemällään tulella hän keitti lihat ja antoi ne väelle, ja he söivät. Sitten hän nousi, seurasi Eliaa ja palveli häntä.

1. Kuninkaiden 20

Benhadad hyökkää Israeliin

¹Aramin kuningas Benhadad keräsi koko sotajoukkonsa. Hänen kanssaan oli kolmekymmentäkaksi kuningasta hevosineen ja sotavaunuineen, ja hän ryhtyi piirtämään Samariaa ja taistelemaan sitä vastaan.

²Benhadad lähetti sanansaattajia kaupunkiin Ahabin, Israelin kuninkaan, luo

³sanomaan hänelle: ”Näin sanoo Benhadad: ’Sinun hopeasi ja kultasi kuuluvat minulle, samoin parhaimmat vaimosi ja lapsesi kuuluvat minulle.’”

⁴Israelin kuningas vastasi: ”Niin kuin olet sanonut, herrani, kuningas, minä kuulun sinulle, samoin kaikki, mitä minulla on.”

⁵Mutta sanansaattajat tulivat uudestaan ja sanoivat: ”Näin sanoo Benhadad: ’Minä lähetin sinulle sanan, että sinun on annettava minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi.’”

⁶Huomenna tähän aikaan minä siis lähetän palvelijani luoksesi tutkimaan palatsisi ja palvelijoittesi talot. Kaiken, mitä pidät kallisarvoisena, he ottavat haltuunsa ja vievät.”

⁷Silloin Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: ”Ymmärtäkää ja nähkää, että hän hankkii meille onnettomuutta. Kun hän

lähetti vaatimaan minulta vaimojani ja lapsiani, hopeaani ja kultaani, minä en kieltänyt niitä häneltä.”

⁸ Kaikki vanhimmat ja koko kansa sanoivat hänelle: ”Älä kuuntele äläkä suostu.”

⁹ Niin hän vastasi Benhadadin sanansaattajille: ”Sanokaa herralleni, kuninkaalle: ’Kaiken, mitä ensimmäisellä kerralla käskit palvelijasi tehdä, minä teen, mutta tätä minä en voi tehdä.’” Sanansaattajat veivät tämän vastauksen Benhadadille.

¹⁰ Benhadad lähetti hänelle sanan: ”Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vastedes, jos Samarian tomu riittää täyttämään kaiken sen väen kourat, joka minua seuraa.”

¹¹ Mutta Israelin kuningas vastasi: ”Sanokaa hänelle: ’Ei pidä kerskua asevyötä pukiessa, vaan vasta sitä riisuessa.’”

¹² Kun Benhadad kuuli tämän vastauksen ollessaan kuninkaiden kanssa juomassa lehtimajoissa, hän sanoi palvelijoilleen: ”Valmistautukaa!” Ja he valmistautuivat hyökkäämään kaupunkia vastaan.

Ahab voittaa Benhadadin kahdesti

¹³ Silloin eräs profeetta astui Israelin kuninkaan Ahabin eteen ja sanoi: ”Näin sanoo HERRA : ’Näetkö koko tuon suuren väkijoukon? Katso, minä annan sen tänä päivänä sinun käsiisi, jotta tietäisit, että minä olen HERRA .’”

¹⁴ Ahab kysyi: ”Kenen avulla?” Profeetta vastasi: ”Näin sanoo HERRA : ’Maaherrojen palvelijoiden avulla.’” Ahab kysyi vielä: ”Kuka aloittaa taistelun?” Hän vastasi: ”Sinä.”

¹⁵ Ahab katsasti maaherrojen palvelijat, ja heitä oli kaksisataakolmekymmentäkaksi. Sen jälkeen hän katsasti koko väen, kaikki israelilaiset. Heitä oli seitsemäntuhatta.

¹⁶ He lähtivät hyökkäykseen puolenpäivän aikaan, kun Benhadad oli juopottelemassa lehtimajoissa yhdessä niiden kolmenkymmenen kahden kuninkaan kanssa, jotka olivat hänen apunaan.

¹⁷Maaherrojen palvelijat lähtivät ensimmäisinä. Kun Benhadad lähetti tiedustelijoita, nämä kertoivat hänelle, että Samariasta oli lähtenyt miehiä liikkeelle.

¹⁸Hän sanoi: ”Jos he ovat lähteneet liikkeelle rauhanomaisesti, ottakaa heidät kiinni elävinä. Ja jos he ovat lähteneet taistelemaan, ottakaa heidät silloinkin elävinä kiinni.”

¹⁹Maaherrojen palvelijat ja heitä seuraava sotajoukko lähtivät kaupungista, ²⁰ja kukin heistä surmasi miehen. Silloin aramilaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa. Mutta Benhadad, Aramin kuningas, pääsi pakoon ratsain muutamien ratsumiesten kanssa.

²¹Israelin kuningaskin lähti liikkeelle. Hän löi hevoset ja vaunujoukot ja tuotti näin aramilaisille suuren tappion.

²²Silloin profeetta tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi hänelle: ”Mene ja varustaudu! Tiedä ja ymmärrä, mitä sinun on tehtävä, sillä vuoden kuluttua Aramin kuningas hyökkää kimppuusi.”

²³Aramin kuninkaan palvelijat sanoivat herralleen: ”Heidän jumalansa on vuorten jumala. Sen tähden he olivat meitä vahvempia. Mutta taistelkaamme heitä vastaan tasangolla, niin olemme varmasti heitä vahvempia.

²⁴Tee siis näin: Pane pois kaikki kuninkaat paikoiltaan ja aseta käskynhaltijat heidän tilalleen.

²⁵Hanki sitten itsellesi yhtä suuri sotajoukko kuin se, jonka menetit, yhtä monta hevosta ja yhtä monet vaunut. Taistelkaamme heitä vastaan tasangolla. Varmasti saamme heistä voiton.” Kuningas kuuli heitä ja teki niin.

²⁶Kun vuosi oli vaihtunut, Benhadad katsasti aramilaiset ja lähti Afekiin taistelemaan Israelia vastaan.

²⁷ Myös israelilaiset katsastettiin ja muonitettiin, ja he lähtivät aramilaisia vastaan. Israelilaiset olivat leiriytyneinä heitä vastapäätä kuin kaksi pientä vuohilaumaa, mutta aramilaisia oli maan täydeltä.

²⁸ Silloin Jumalan mies tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi: ”Näin sanoo HERRA: ’Koska aramilaiset ovat sanoneet, että HERRA on vuorten jumala eikä laaksojen jumala, minä annan koko tämän suuren väenpaljouden sinun käsiisi, jotta te tulisitte tietämään, että minä olen HERRA.’”

²⁹ Joukot olivat leiriytyneinä vastakkain seitsemän päivän ajan. Seitsemäntenä päivänä syttyi taistelu, ja israelilaiset surmasivat aramilaisia satatuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä.

³⁰ Jäljelle jääneet pakenivat Afekin kaupunkiin, mutta sen muuri sortui näiden kahdenkymmenenseitsemäntuhannen miehen päälle. Myös Benhadad pakeni, hän tuli kaupunkiin ja siirtyi siellä piilopaikasta toiseen.

Ahab säästää Benhadadin hengen

³¹ Benhadadin palvelijat sanoivat hänelle: ”Kuuntele nyt! Me olemme kuulleet, että Israelin kuningashuoneen kuninkaat ovat armollisia. Pankaamme säkit lanteillemme ja nuorat kaulaamme ja menkäämme Israelin kuninkaan luo. Ehkä hän säästää sinun henkesi.”

³² He vyöttivät säkit lanteilleen, panivat nuorat kaulaansa, tulivat Israelin kuninkaan luo ja sanoivat: ”Palvelijasi Benhadad sanoo: ’Anna minun jäädä henkiin.’” Kuningas Ahab kysyi: ”Vieläkö hän elää? Hän on minun veljeni.”

³³ Miehet katsoivat sen hyväksi enteeksi, tarttuivat kiireesti hänen sanaansa ja vastasivat: ”Benhadad on sinun veljesi.” Ahab sanoi: ”Menkää noutamaan hänet.” Silloin Benhadad tuli Ahabin luo, ja Ahab antoi hänen nousta vaunuihinsa.

³⁴ Benhadad sanoi hänelle: ”Minä palautan sinulle kaupungit, jotka isäni otti sinun isältäsi. Laita itsellesi kauppakatuja Damaskokseen, niin kuin minun isäni laittoi Samariaan.” Ahab vastasi: ”Minä päästän sinut menemään tällä sopimuksella.” Hän teki liiton Benhadadin kanssa ja päästi hänet menemään.

Profeetta nuhtelee Ahabia

³⁵Muuan profeetanoppilas sanoi HERRAN käskystä toverilleen: ”Lyö minua.” Mutta mies kieltäytyi lyömästä häntä.

³⁶Niin profeetanoppilas sanoi hänelle: ”Koska et totellut HERRAN ääntä, sinut tappaa leijona, kun olet lähtenyt luotani.” Kun mies sitten lähti hänen luotaan, leijona tuli häntä vastaan ja tappoi hänet.

³⁷Profeetanoppilas tapasi toisen miehen ja sanoi: ”Lyö minua.” Niin mies löi hänet haavoille.

³⁸Sen jälkeen profeetta meni seisomaan tien viereen ja odottamaan kuningasta. Hän tekeytyi tuntemattomaksi vetämällä siteen silmilleen.

³⁹Kun kuningas kulki ohi, hän huusi tälle: ”Palvelijasi oli lähtenyt sotaan. Taistelun tuoksinassa eräs mies tuli luokseni, toi mukanaan toisen miehen ja sanoi: ’Vartioi tätä miestä. Hän ei saa missään tapauksessa kadota. Jos hän katoaa, vaaditaan sinun henkesi hänen hengestään tai joudut maksamaan talentin hopeaa.’

⁴⁰Mutta palvelijallasi oli tehtävää monella taholla, ja niin miestä ei enää löytynyt.” Israelin kuningas sanoi hänelle: ”Tuomiosi on se, minkä itse olet julistanut.”

⁴¹Silloin hän poisti nopeasti siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunsi, että hän oli eräs profeetoista.

⁴²Profeetta sanoi kuninkaalle: ”Näin sanoo HERRA: ’Koska sinä päästit käsistäsi miehen, jonka minä olin vihkinyt tuhon omaksi, vaaditaan sinun henkesi hänen hengestään ja sinun kansasi hänen kansastaan.’”

⁴³Pahantuulisena ja vihoissaan Israelin kuningas lähti kotiinsa ja tuli Samariaan.

1. Kuninkaiden 21

Naabotin viinitarha

¹Tämän jälkeen sattui seuraava tapaus. Jisreeliläisellä Naabotilla oli viinitarha Jisreelissä Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä.

² Ahab sanoi Naabotille: ”Anna minulle viinitarhasi vihannestarhaksi, kun se on niin lähellä minun taloani. Minä annan sinulle sen tilalle paremman viinitarhan, tai jos tahdot, annan sinulle sen hinnan rahana.”

³ Mutta Naabot vastasi Ahabille: ” HERRA varjeltakoon minua antamasta sinulle isieni perintöosaa.”

⁴ Ahab meni kotiinsa pahantuulisena ja vihoissaan vastauksesta, jonka jisreeliläinen Naabot oli antanut sanoessaan: ”En minä anna sinulle isieni perintöosaa.” Ahab paneutui makuulle vuoteelleen, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt mitään.

⁵ Hänen vaimonsa Isebel tuli hänen luokseen ja kysyi: ”Miksi olet niin pahoilla mielin etkä syö mitään?”

⁶ Ahab vastasi: ”Siksi, että puhuin jisreeliläisen Naabotin kanssa. Minä sanoin hänelle: ’Anna minulle viinitarhasi rahasta, tai jos haluat, annan sinulle toisen viinitarhan sen tilalle’, mutta hän vastasi: ’En anna sinulle viinitarhaani.’”

⁷ Hänen vaimonsa Isebel sanoi: ”Näinkö sinä käytät kuninkaanvaltaa Israelissa? Nouse ja syö, ja olkoon sydämesi iloinen. Minä kyllä toimitan sinulle jisreeliläisen Naabotin viinitarhan.”

⁸ Isebel kirjoitti Ahabin nimissä kirjeitä, sinetöi ne hänen sinetillään ja lähetti ne vanhimmille ja ylimyksille, jotka asuivat Naabotin kanssa samassa kaupungissa.

⁹ Kirjeissä hän kirjoitti: ”Kuuluttakaa paasto ja asettakaa Naabot istumaan etummaiseksi kansan eteen.

¹⁰ Asettakaa kaksi kelvotonta miestä istumaan häntä vastapäätä ja todistamaan hänestä: ’Sinä olet kironnut Jumalaa ja kuningasta.’ Viekää hänet sitten ulos kaupungista ja kivittäkää kuoliaaksi.”

¹¹Kaupungin miehet, vanhimmat ja ylimykset, jotka asuivat samassa kaupungissa kuin Naabot, tekivät Iisebelin antaman käskyn mukaan, juuri niin kuin hän oli heille lähettämissään kirjeissä kirjoittanut.

¹²He kuuluttivat paaston ja asettivat Naabotin kunniapaikalle kansan joukkoon.

¹³Kaksi keltotonta miestä tuli ja istuutui Naabotia vastapäätä. He todistivat häntä vastaan kansan edessä ja sanoivat: ”Naabot on kironnut Jumalaa ja kuningasta.” Silloin Naabot vietiin kaupungin ulkopuolelle ja kivitettiin kuoliaaksi.

¹⁴Sitten he lähettivät Iisebelille sanan: ”Naabot on kivitetty kuoliaaksi.”

¹⁵Kun Iisebel kuuli, että Naabot oli kivitetty, hän sanoi Ahabille: ”Nouse ja ota haltuusi jisreeliläisen Naabotin viinitarha, jota hän ei halunnut antaa sinulle rahasta. Naabot ei ole enää elossa. Hän on kuollut.”

¹⁶Kun Ahab kuuli, että Naabot oli kuollut, hän lähti jisreeliläisen Naabotin viinitarhalle ottaakseen sen haltuunsa.

Elia julistaa tuomion Ahabille ja Iisebelille

¹⁷Silloin tisbeläiselle Elialle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁸”Nouse ja mene tapaamaan Ahabia, Israelin kuningasta, joka asuu Samariassa. Hän on nyt Naabotin viinitarhassa, jonka hän on mennyt ottamaan haltuunsa.

¹⁹Sano hänelle: ’Näin sanoo HERRA : Sinä murhamies ja perinnön anastaja!’ Puhu hänelle vielä: ’Näin sanoo HERRA : Samassa paikassa, missä koirat nuolivat Naabotin verta, ne nuolevat sinunkin vertasi.’”

²⁰Ahab sanoi Elialle: ”Sinä siis löysit minut, vihamieheni!” Tämä vastasi: ”Niin löysin. Ja tämä on Herran sana: Koska olet myynyt itsesi tekemään sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä,

²¹minä tuotan onnettomuuden sinulle, tuhoan sinut ja hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin.

²²Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja Baesan, Ahian pojan, suvulle, koska olet vihastuttanut minut ja vietellyt Israelin tekemään syntiä.'

²³Myös Iisebelistä HERRA on puhunut näin: 'Koirat syövät Iisebelin Jisreelin muurin luona.

²⁴Ja Ahabin jälkeläisistä sen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut.'"

²⁵Totisesti, ei ole ollut ketään Ahabin kaltaista! Hän myi itsensä tekemään sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, kun hänen vaimonsa Iisebel yllytti häntä.

²⁶Hän teki kauhistuttavan teon lähtiessään seuraamaan kivijumalia aivan samoin kuin amorilaiset, jotka HERRA karkotti israelilaisten tieltä.

Ahab nöyrtyy ja armahdetaan

²⁷Kun Ahab kuuli Eliaa sanat, hän repäisi vaatteensa, puki säkin paljaalle iholleen ja paastosi. Hän makasi säkki yllään ja liikkui ääneti.

²⁸Silloin tisbeläiselle Elialle tuli tämä HERRAN sana:

²⁹"Oletko nähnyt, kuinka Ahab on nöyrtynyt minun edessäni? Koska hän on nöyrtynyt minun edessäni, minä en anna onnettomuuden tulla hänen elinpäivinä. Hänen poikansa päivinä minä annan onnettomuuden kohdata hänen sukuaan."

1. Kuninkaiden 22

Väärien profeettojen neuvo Ahabille

¹Aram ja Israel olivat kolme vuotta aloillaan sotimatta keskenään.

²Kolmantena vuotena Joosafat, Juudan kuningas, tuli Ahabin, Israelin kuninkaan, luo.

³Israelin kuningas sanoi palvelijoilleen: "Tiedättehän, että Gileadin Raamot kuuluu meille? Silti me olemme toimettomia emmekä ota sitä pois Aramin kuninkaan käsistä."

⁴ Sitten hän kysyi Joosafatilta: ”Lähdetkö kanssani sotaan Gileadin Raamotiin?” Joosafat vastasi Israelin kuninkaalle: ”Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!”

⁵ Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: ”Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo.”

⁶ Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja noin neljäsataa miestä ja kysyi heiltä: ”Tuleeko minun lähteä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai luovunko ajatuksesta?” He vastasivat: ”Lähde! Herra antaa sen kuninkaan käsiin.”

⁷ Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole enää ketään muuta HERRAN profeettaa, jolta voisimme kysyä?”

⁸ Israelin kuningas vastasi Joosafatille: ”On vielä yksi mies, Miika, Jimlan poika, jonka kautta voisimme kysyä HERRALTA . Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa.” Joosafat sanoi: ”Älköön kuningas puhuko noin.”

⁹ Israelin kuningas kutsui erään hovimiehen ja sanoi: ”Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!”

¹⁰ Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin kuninkaallisiin vaatteisiin puettuina valtaistuimellaan Samarian portin aukiolla, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään.

¹¹ Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: ”Näin sanoo HERRA : ’Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.’”

¹² Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: ”Mene Gileadin Raamotiin, niin saat voiton, sillä HERRA antaa kaupungin kuninkaan käsiin.”

Miikan neuvoja ei kuunnella

¹³ Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: ”Kuule, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanomasi heidän sanomansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää.”

¹⁴ Mutta Miika vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää, minä puhun sen, minkä HERRA minulle sanoo.”

¹⁵ Kun hän tuli kuninkaan eteen, kuningas kysyi häneltä: ”Miika, lähdemmekö sotaan Gileadin Raamotiin vai luovummeko ajatuksesta?” Miika vastasi: ”Lähde, niin saat voiton, sillä HERRA antaa kaupungin kuninkaan käsiin.”

¹⁶ Mutta kuningas sanoi hänelle: ”Kuinka monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totuuden HERRAN nimessä?”

¹⁷ Miika vastasi: ”Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja HERRA sanoi: ’Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.’”

¹⁸ Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!”

¹⁹ Mutta Miika sanoi: ”Kuule siis HERRAN sana! Minä näin HERRAN istuvan istuimellaan ja taivaan koko sotajoukon seisovan hänen luonaan, hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

²⁰ Ja HERRA kysyi: ’Kuka viekoittelisi Ahabin lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?’ Yksi sanoi yhtä, toinen toista.

²¹ Silloin tuli esiin eräs henki, joka asettui seisomaan HERRAN eteen ja sanoi: ’Minä viekoittelen hänet.’ HERRA kysyi siltä: ’Miten?’

²² Henki vastasi: ’Minä lähden sinne ja menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun.’ Silloin Herra sanoi: ’Saat viekoitella, sinä pystyt siihen. Mene ja tee niin!’

²³ Ja nyt, katso, HERRA on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettojesi suuhun. HERRA on päättänyt, että sinun osaksesi tulee onnettomuus.”

²⁴Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: ”Miten HERRAN henki on muka poistunut minusta puhuakseen vain sinun kanssasi?”

²⁵Miika vastasi: ”Sen saat nähdä sinä päivänä, jona joudut siirtymään piilopaikasta toiseen.”

²⁶Israelin kuningas sanoi: ”Ottakaa Miika kiinni ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Jooaksen luo

²⁷ja sano: ’Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes palaan turvallisesti takaisin.”

²⁸Miika vastasi: ”Jos sinä todella palaat turvallisesti takaisin, silloin HERRA ei ole puhunut minun kauttani.” Ja vielä hän sanoi: ”Kuulkaa tämä, kaikki kansat!”

Ahab kuolee taistelussa

²⁹Sitten Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin.

³⁰Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Minä pukeudun valeasuun ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi.” Niin Israelin kuningas pukeutui valeasuun ja lähti taisteluun.

³¹Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille, joita hänellä oli kolmekymmentäkaksi: ”Älkää ryhtykö taisteluun yhdenkään sotamiehen tai päällikön kanssa, vaan ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa.”

³²Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: ”Tuo on varmaankin Israelin kuningas”, ja suuntasivat hyökkäyksensä häntä kohti. Silloin Joosafat huusi apua.

³³Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei hän ollutkaan Israelin kuningas, he lakkasivat ajamasta häntä takaa.

³⁴Mutta eräs mies oli jännittänyt jousensa ja ampui umpimähkään ja osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi

vaunujensa ohjaajalle: ”Käännä vaunut ja vie minut pois taistelusta. Minä olen haavoittunut.”

³⁵ Mutta kun taistelu tuona päivänä kävi yhä kiivaammaksi, kuningas jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia. Illalla hän kuoli, sillä hänen verensä oli vuotanut kuiviin vaunujen pohjalle.

³⁶ Auringon laskiessa kaikui huuto kautta koko sotajoukon: ”Joka mies kaupunkiinsa! Joka mies omaan maahansa!”

³⁷ Näin kuningas Ahab kuoli. Hänet vietiin Samariaan ja haudattiin sinne.

³⁸ Hänen vaununsa huuhdottiin Samarian lammikolla, jossa porttojen oli tapana peseytyä, ja koirat nuolivat hänen vertaan, sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut.

³⁹ Muista Ahabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, norsunluupalatsista, jonka hän rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän linnoitti, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

⁴⁰ Ahab meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Joosafat Juudan kuninkaana

⁴¹ Aasan poika Joosafat tuli Juudan kuninkaaksi Israelin kuninkaan Ahabin neljäntenä hallitusvuotena.

⁴² Joosafat oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksikymmentäviisi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba, Silhin tytär.

⁴³ Joosafat kulki kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein HERRAN silmissä.

⁴⁴ Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla.

⁴⁵ Joosafat solmi rauhan Israelin kuninkaan kanssa.

⁴⁶Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen urheudestaan, jota hän osoitti, ja siitä, kuinka hän taisteli, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

⁴⁷Hän hävitti maasta viimeisetkin niistä haureellisista pyhäkköpojista, jotka olivat jääneet jäljelle hänen isänsä Aasan ajoilta.

⁴⁸Edomissa ei tuolloin ollut kuningasta, vaan sitä hallitsi maaherra.

⁴⁹Joosafat oli teettänyt Tarsisin-laivoja, joiden oli määrä purjehtia Oofiriin noutamaan kultaa, mutta ne eivät päässeet perille, sillä ne joutuivat haaksirikkoon Esjon-Geberissä.

⁵⁰Silloin Ahasja, Ahabin poika, sanoi Joosafatille: ”Anna palvelijoitteni purjehtia samoilla laivoilla sinun palvelijoittesi kanssa.” Joosafat ei kuitenkaan suostunut siihen.

⁵¹Sitten Joosafat meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jooram.

Ahasja Israelin kuninkaana

⁵²Ahabin poika Ahasja tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Juudan kuninkaan Joosafatin seitsemäntenätoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta.

⁵³Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja kulki isänsä ja äitinsä tietä sekä Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä, hänen, joka oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

⁵⁴Ahasja palveli Baalia ja kumarsi sitä. Näin hän vihastutti Herran, Israelin Jumalan, aivan kuten hänen isänsä oli tehnyt.

2. Kuninkaiden

2. Kuninkaiden 1

JAKAUTUNEEN VALTAKUNNAN AIKA

Ahasjan sairaus ja kuolema

¹Ahabin kuoleman jälkeen Mooab nousi kapinaan Israelia vastaan.

²Ahasja putosi Samariassa yläsalinsa ikkunaristikon läpi ja loukkaantui. Silloin hän lähetti sanansaattajia ja sanoi heille: ”Menkää ja kysykää Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, toivunko minä tästä vammastani.”

³Mutta HERRAN enkeli oli sanonut tisbeläiselle Elialle: ”Nouse ja mene Samarian kuninkaan lähettiläitä vastaan ja sano heille: ’Eikö Israelissa muka ole Jumalaa, kun menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta?’

⁴Sen tähden HERRA sanoo näin: Vuoteesta, johon olet asettunut, sinä et enää astu alas, sillä sinun on kuoltava.” Ja Elia lähti pois.

⁵Kun lähettiläät sitten palasivat kuninkaan luo, hän kysyi heiltä: ”Miksi te palaatte takaisin?”

⁶He vastasivat hänelle: ”Meitä vastaan tuli mies, joka sanoi meille: ’Menkää takaisin kuninkaan luo, joka lähetti teidät, ja sanokaa hänelle: Näin sanoo HERRA : Eikö Israelissa muka ole Jumalaa, kun menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta? Sen tähden sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet asettunut, sillä sinun on kuoltava.”

⁷Kuningas kysyi heiltä: ”Minkä näköinen oli se mies, joka tuli teitä vastaan ja puhui teille tällaisia sanoja?”

⁸He vastasivat: ”Hänellä oli yllään karvainen talja ja vyötäisillään nahkainen lannevaate. ” Silloin kuningas sanoi: ”Se on tisbeläinen Elia.”

⁹Kuningas lähetti Elia luo viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päällikkö meni Elia luo, kun tämä oli istumassa vuoren laella, ja sanoi hänelle: ”Jumalan mies! Kuningas sanoo: ”Tule alas.””

¹⁰ Elia vastasi viidenkymmenenpäällikölle: ”Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja nielkään sinut ja viisikymmentä miestäsi.” Silloin tuli lankesi taivaasta ja kulutti päällikön ja hänen viisikymmentä miestänsä.

¹¹ Kuningas lähetti Elia luo toisen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päällikkö sanoi Elialle: ”Jumalan mies! Näin sanoo kuningas: ”Tule kiireesti alas.””

¹² Elia vastasi heille: ”Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja nielkään sinut ja viisikymmentä miestäsi.” Silloin Jumalan tuli lankesi taivaasta ja kulutti päällikön ja hänen viisikymmentä miestänsä.

¹³ Kuningas lähetti vielä kolmannen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Tämä kolmas viidenkymmenenpäällikkö meni ylös Elia eteen, polvistui ja anoi häneltä armoa sanoen: ”Jumalan mies, olkoon minun henkeni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi henki kallis sinun silmissäsi.

¹⁴ Tuli on langennut taivaasta ja kuluttanut ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenenpäällikköä miehineen. Olkoon minun henkeni kuitenkin sinun silmissäsi kallis.”

¹⁵ HERRAN enkeli sanoi Elialle: ”Mene alas hänen kanssaan, älä pelkää häntä.” Silloin Elia nousi ja meni päällikön kanssa kuninkaan luo.

¹⁶ Elia sanoi kuninkaalle: ”Näin sanoo HERRA : Koska lähetit sanansaattajia kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, ikään kuin Israelissa ei olisi Jumalaa, jolta voisi pyytää sanaa, sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet noussut, vaan sinun on kuoltava.”

¹⁷ Niin Ahasja kuoli HERRAN sanan mukaan, jonka Elia oli puhunut. Koska Ahasjalla ei ollut poikaa, Jooramista tuli kuningas hänen jälkeensä. Tämä tapahtui Juudan kuninkaan Jooramin, Joosafatin pojan, toisena hallitusvuotena.

¹⁸ Muista Ahasjaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

2. Kuninkaiden 2

Elia otetaan taivaaseen

¹Siihen aikaan, kun HERRA aikoi ottaa Elia tuulispäässä ylös taivaaseen, Elia ja Elisa olivat lähdössä Gilgalista.

²Elia sanoi Elisalle: ”Jää sinä tänne, sillä HERRA on lähettänyt minut Beeteliin.” Mutta Elisa vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he menivät Beeteliin.

³Beetelissä olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että HERRA ottaa tänään mestarisi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Kyllä minä tiedän, olkaa vaiti.”

⁴Elia sanoi hänelle: ”Elisa, jää sinä tänne, sillä HERRA on lähettänyt minut Jerikoon.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he tulivat Jerikoon.

⁵Jerikossa olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että HERRA ottaa tänään mestarisi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Kyllä minä tiedän, olkaa vaiti.”

⁶Elia sanoi hänelle: ”Jää sinä tänne, sillä HERRA on lähettänyt minut Jordanille.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he lähtivät yhdessä.

⁷Viisikymmentä miestä profeetanoppilaiden joukosta lähti myös, ja he jäivät seisomaan jonkin matkan päähän, kun taas nuo kaksi seisahtuivat Jordanin rannalle.

⁸Elia otti viittansa, kääri sen kokoon ja löi sillä vettä. Vesi jakautui kahtia, ja he kulkivat virran yli kuivaa myöten.

⁹Kun he olivat tulleet yli, Elia sanoi Elisalle: ”Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennen kuin minut otetaan pois luotasi.” Elisa sanoi: ”Tulkoon minulle kaksinkertainen osa sinun hengestäsi.”

¹⁰Elia vastasi: ”Vaikeitapa pyydät! Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois luotasi, niin se täytetään, mutta jollet näe, sitä ei täytetä.”

¹¹Kun he näin kulkivat ja puhelivat, ilmestyivät äkkiä tuliset vaunut ja tuliset hevoset, jotka erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi tuulispäässä taivaaseen.

¹²Sen nähdessään Elisa huusi: ”Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!” Eikä hän enää nähnyt Eliaa. Sitten hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia.

Elisa Elian seuraajana

¹³Elisa nosti maasta Elian viitan, joka oli pudonnut tämän päältä, palasi takaisin ja pysähtyi Jordanin rannalle.

¹⁴Sitten hän otti viitan, joka oli pudonnut Elian päältä, löi sillä vettä ja sanoi: ”Missä on HERRA, Elia Jumala?” Kun hän näin löi vettä, se jakautui kahtia, ja Elisa kulki virran yli.

¹⁵Kun Jerikosta tulleet profeetanoppilaat näkivät tämän vastarannalta he sanoivat: ”Elia henki lepää Elisan yllä.” He menivät häntä vastaan ja kumartuivat hänen edessään maahan

¹⁶ja sanoivat Elisalle: ”Katso, palvelijoiittesi joukossa on viisikymmentä urhoollista miestä. Menkööt he etsimään mestariasi. Ehkä HERRAN Henki on temmannut hänet ja heittänyt jollekin vuorelle tai johonkin laaksoon.” Hän vastasi: ”Älkää lähettäkö.”

¹⁷Mutta kun he pyytämällä pyysivät häntä, hän lopulta kyllästyi ja sanoi: ”Lähettäkää sitten.” He lähettivät viisikymmentä miestä. Nämä etsivät kolme päivää mutta eivät löytäneet Eliaa.

¹⁸Kun he tulivat takaisin Elisan luo tämän ollessa vielä Jerikossa, Elisa sanoi heille: ”Enkö minä kieltänyt teitä menemästä?”

Jerikon vesi paranee

¹⁹Kaupungin miehet sanoivat Elisalle: ”Katso, kaupunki sijaitsee hyvällä paikalla, niin kuin herrani näkee, mutta vesi on huonoa, ja maassa kärsitään keskenmenoista .”

²⁰Elisa sanoi: ”Tuokaa minulle uusi malja ja pankaa siihen suolaa.” He toivat hänelle maljan.

²¹Hän meni lähteelle, heitti suolan siihen ja sanoi: ”Näin sanoo HERRA : Minä olen parantanut tämän veden. Se ei enää aiheuta kuolemaa eikä keskenmenoja.”

²²Vesi parani ja on ollut terveellistä tähän päivään asti sen sanan mukaan, jonka Elisa oli puhunut.

Pojat pilkkaavat Elisaa

²³Sitten Elisa lähti Jerikosta ylös Beeteliin. Hänen kulkiessaan tietä tuli kaupungista nuoria poikia. He pilkkasivat häntä ja sanoivat: ”Mene ylös, kaljupää! Mene ylös, kaljupää!”

²⁴Elisa kääntyi ympäri, katsoi poikiin ja kirosi heidät HERRAN nimessä. Silloin metsästä tuli kaksi naaraskarhua, ja ne raatelivat neljäkymmentäkaksi poikaa kuoliaaksi.

²⁵Sitten Elisa meni Karmelinvuorelle ja palasi sieltä Samariaan.

2. Kuninkaiden 3

Jooram Israelin kuninkaana

¹Jooram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, Juudan kuninkaan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta.

²Hän teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, ei kuitenkaan isänsä ja äitinsä tavoin. Hän poisti Baalin patsaan, jonka hänen isänsä oli teettänyt,

³mutta piti kuitenkin kiinni Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut.

Elisa ennustaa Mooabin tappion

⁴Meesa, Mooabin kuningas, omisti lammasmaunoja ja maksoi verona Israelin kuninkaalle satatuhatta karitsaa ja sadantuhannen pässin villat.

⁵Mutta Ahabin kuoltua Mooabin kuningas nousi kapinaan Israelin kuningasta vastaan.

⁶Siihen aikaan kuningas Jooram lähti Samariasta ja katsasti koko Israelin.

⁷Palattuaan hän lähetti Joosafatille, Juudan kuninkaalle, sanan: ”Mooabin kuningas kapinoi minua vastaan. Lähdetkö kanssani sotaan Mooabia vastaan?” Hän vastasi: ”Lähden. Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!”

⁸Joosafat kysyi: ”Mitä tietä meidän on mentävä?” Jooram vastasi: ”Edomin autiomaan tietä.”

⁹Niin Israelin kuningas, Juudan kuningas ja Edomin kuningas lähtivät liikkeelle. Kun he olivat kulkeneet kierrellen seitsemän päivän matkan, vettä ei ollut enää riittävästi sotajoukolle eikä kuormajuhdille, jotka seurasivat heitä.

¹⁰Silloin Israelin kuningas sanoi: ”Voi! HERRA on kutsunut meidät kolme kuningasta kokoon antaakseen meidät Mooabin käsiin!”

¹¹Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole ketään HERRAN profeettaa, jotta voisimme hänen kauttaan kysyä neuvoa HERRALTA ?” Silloin eräs Israelin kuninkaan palvelijoista vastasi: ”On täällä Elisa, Saafatin poika, joka vuodatti vettä Elia käsillemme.”

¹²Joosafat sanoi: ”Hänellä on HERRAN sana.” Niin Israelin kuningas, Joosafat ja Edomin kuningas menivät hänen luokseen.

¹³Elisa sanoi Israelin kuninkaalle: ”Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi? Mene isäsi profeettojen ja äitisi profeettojen luo.” Israelin kuningas vastasi hänelle: ”Ei, sillä HERRA on kutsunut meidät kolme kuningasta kokoon antaakseen meidät Mooabin käsiin.”

¹⁴ Elisa sanoi: ”Niin totta kuin HERRA Sebaot elää, hän, jota minä palvelen: jollen tahtoisin tehdä Joosafatille, Juudan kuninkaalle, mieliksi, en edes katsoisi sinuun enkä huomaisi sinua.

¹⁵ Mutta tuokaa minulle nyt soittaja.” Kun soittaja soitti, HERRAN käsi tuli Elisan päälle

¹⁶ ja hän sanoi: ”Näin sanoo HERRA : Kaivakaa tämä joenuoma kuoppia täyteen,

¹⁷ sillä näin sanoo HERRA : Te ette tule näkemään tuulta ettekä sadetta, ja kuitenkin tuo joenuoma tulee vettä täyteen. Te saatte juoda itse, samoin teidän karjanne ja kuormajuhtanne.

¹⁸ Tämä on kuitenkin HERRAN silmissä pieni asia. Hän antaa Mooabin teidän käsiinne.

¹⁹ Te valloitatte kaikki linnoitetut kaupungit ja kaikki vauraat kaupungit, kaadatte kaikki hedelmäpuut, tukitte kaikki vesilähteet ja turmelette kivillä kaikki hyvät peltopalstat.”

²⁰ Seuraavana aamuna ruokauhrin uhraamisen aikaan tuli vettä Edomista päin, ja vesi peitti maan.

Mooabilaiset voitetaan

²¹ Kun mooabilaiset saivat kuulla, että nuo kuninkaat olivat lähteneet sotaan heitä vastaan, he kutsuivat koolle kaikki, jotka kykenivät pukemaan taisteluvarustuksen ylleen, kokeneemmat mukaan lukien, ja asettuivat rajalle.

²² Mutta kun mooabilaiset nousivat varhain aamulla ja aurinko paistoi veteen, he näkivät edessään olevan veden punaisena kuin veri.

²³ Silloin he sanoivat: ”Se on verta! Varmaan kuninkaat ovat joutuneet taisteluun keskenään ja surmanneet toisensa. Nyt saaliille, Mooab!”

²⁴ Mutta kun he tulivat Israelin leiriin, israelilaiset nousivat ja voittivat mooabilaiset. Nämä pakenivat, ja israelilaiset löivät Mooabin täydellisesti.

²⁵ He hävittivät kaupungit, ja kukin heistä heitti kiven kaikille hyville peltopalstoille, niin että ne tulivat täyteen kiviä. Lopulta vain Kiir-Haresetin muurin kivet olivat paikoillaan, mutta linkomiehet piirittivät kaupungin ja valloittivat sen.

²⁶ Kun Mooabin kuningas näki, että taistelu kävi hänelle ylivoimaiseksi, hän otti mukaansa seitsemänsataa miekkamiestä murtautuakseen läpi Edomin kuninkaan kohdalta, mutta he eivät onnistuneet.

²⁷ Silloin hän otti esikoispoikansa, josta oli määrä tulla kuningas hänen jälkeensä, ja uhrasi hänet polttouhriksi muurilla. Silloin israelilaisten keskuudessa syttyi suuri suuttumus, ja he lähtivät sieltä ja palasivat omaan maahansa.

2. Kuninkaiden 4

Lesken öljy

¹ Eräs nainen, profeetanoppilaan vaimo, huusi Elisalle: ”Minun mieheni, sinun palvelijasi, on kuollut. Sinä tiedät, että palvelijasi oli HERRAA pelkäävä mies. Nyt velkoja tulee ottamaan molemmat lapseni orjikseen.”

² Elisa sanoi hänelle: ”Mitä minä voin tehdä sinun hyväksesi? Sano minulle, mitä sinulla on talossasi.” Nainen vastasi: ”Palvelijattarellasi ei ole talossaan muuta kuin pieni pullollinen öljyä.”

³ Silloin Elisa sanoi: ”Mene pyytämään itsellesi kylästä astioita, tyhjiä astioita, kaikilta naapureiltasi. Älä tyydy vähään.

⁴ Mene sitten sisään poikiesi kanssa ja sulje ovi jälkeesi. Kaada öljyä kaikkiin astioihin, ja aina kun astia tulee täyteen, siirrä se syrjään.”

⁵ Nainen lähti hänen luotaan, meni poikiensa kanssa sisään ja sulki oven jälkeensä. Pojat toivat hänelle astioita, ja hän kaatoi niihin öljyä.

⁶ Kun astiat olivat täynnä, nainen sanoi pojalleen: ”Tuo minulle vielä astia.” Mutta tämä vastasi: ”Astioita ei enää ole.” Silloin öljy tyrehtyi.

⁷ Nainen meni ja kertoi sen Jumalan miehelle. Tämä sanoi: ”Mene ja myy öljy ja maksa velkasi. Sinä ja poikasi elätte sillä, mikä jää jäljelle.”

Elisa herättää henkiin suunemilaisen naisen pojan

⁸ Eräänä päivänä Elisa meni Suunemiin. Siellä oli arvossa pidetty nainen, joka vaati häntä aterialle. Niin usein kuin Elisa kulki sitä kautta, hän poikkesi sinne aterioimaan.

⁹ Nainen sanoi miehelleen: ”Katsohan, minä tiedän, että mies, joka aina kulkee meidän kauttamme, on pyhä Jumalan mies.

¹⁰ Tekisimmekö pienen kattohuoneen ja sijoittaisimme sinne vuoteen, pöydän, tuolin ja lampun häntä varten, niin että hän tullessaan luoksemme voisi vetäytyä sinne?”

¹¹ Kun Elisa eräänä päivänä tuli sinne, hän vetäytyi kattohuoneeseen ja asettui makuulle.

¹² Hän sanoi palvelijalleen Geehasille: ”Kutsu tänne se suunemilainen vaimo.” Geehasi kutsui hänet, ja nainen astui Geehasin eteen.

¹³ Elisa pyysi palvelijaansa sanomaan naiselle: ”Sinä olet nähnyt kaiken tämän vaivan meidän vuoksemme. Mitä voisimme tehdä hyväksesi? Onko sinulla jotakin asiaa kuninkaalle tai sotapäällikölle?” Nainen vastasi: ”Ei, minähän asun heimoni keskellä.”

¹⁴ Elisa kysyi: ”Eikö siis ole mitään tehtävissä hänen hyväkseen?” Geehasi vastasi: ”On kyllä! Hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä on vanha.”

¹⁵ Silloin Elisa sanoi: ”Kutsu hänet.” Geehasi kutsui naisen, ja tämä seisahtui ovelle.

¹⁶ Elisa sanoi: ”Tähän aikaan tulevana vuonna sinulla on poika sylissäsi.” Nainen vastasi: ”Ei, herrani, Jumalan mies, älä uskottele turhia palvelijattarellesi.”

¹⁷ Nainen tuli kuitenkin raskaaksi ja synnytti pojan seuraavana vuonna, niin kuin Elisa oli hänelle sanonut.

¹⁸ Kun poika oli varttunut, hän lähti eräänä päivänä isänsä luo, joka oli leikkuuväen joukossa.

¹⁹ Hän valitti isälleen: ”Voi päätäni! Voi päätäni!” Isä sanoi palvelijalle: ”Kanna hänet äitinsä luo.”

²⁰ Palvelija otti pojan ja vei hänet äidin luo. Poika istui äitinsä sylissä keskipäivään asti, ja sitten hän kuoli.

²¹ Äiti meni ylös ja laski pojan Jumalan miehen vuoteelle. Sitten hän sulki oven, lähti pois

²² ja kutsui miehensä ja sanoi: ”Lähetä minun luokseni joku palvelijoista ja aasintamma. Minä riennän Jumalan miehen luo ja tulen pian takaisin.”

²³ Mies sanoi: ”Miksi menet hänen luokseen tänään? Eihän nyt ole uusikuu eikä sapatti.” Hän vastasi: ”Ole huoleti.”

²⁴ Nainen satuloi aasintamman ja sanoi palvelijalleen: ”Aja eteenpäin äläkä keskeytä matkaani, ennen kuin sanon sinulle.”

²⁵ Niin hän lähti ja tuli Jumalan miehen luo Karmelinvuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, hän sanoi palvelijalleen Geehasille: ”Katso, hän on se suunemilainen nainen.

²⁶ Juokse häntä vastaan ja kysy häneltä: Onko sinulla kaikki hyvin? Voiko miehesi hyvin? Miten poikasi voi?” Nainen vastasi: ”Hyvin.”

²⁷ Tultuaan vuorelle Jumalan miehen luo nainen tarttui hänen jalkoihinsa. Geehasi astui esiin työntääkseen naisen pois, mutta Jumalan mies sanoi: ”Jätä hänet rauhaan, sillä hänen sielunsa on murheellinen. HERRA on salannut sen minulta eikä ole kertonut sitä minulle.”

²⁸ Nainen sanoi: ”Pyysinkö minä poikaa herraltani? Enkö minä sanonut: Älä uskottele minulle turhia?”

²⁹ Silloin Elisa sanoi Geehasille: ”Vyötä itsesi, ota minun sauvani käteesi ja mene. Kun kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehtii sinua, älä vastaa. Aseta sitten sauvani pojan kasvoille.”

³⁰Pojan äiti sanoi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Silloin Elisa nousi ja seurasi häntä.

³¹Geehasi oli mennyt heidän edellään ja asettanut sauvan pojan kasvoille, mutta ei kuulunut ääntä eikä näkynyt mitään elonmerkkiä. Geehasi palasi Elisan luo ja sanoi hänelle: ”Poika ei herännyt.”

³²Kun Elisa tuli taloon, poika makasi siellä hänen vuoteellaan kuolleen.

³³Tultuaan sisään huoneeseen hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja sitten hän rukoili HERRAA .

³⁴Sen jälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui pojan ylle. Hän pani suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen silmiensä päälle ja kädet hänen käsiensä päälle. Kun hän näin kumartui pojan ylitse, tämän ruumis alkoi lämmetä.

³⁵Sitten hän käveli huoneessa kerran edestakaisin, nousi taas vuoteelle ja kumartui pojan ylle. Silloin poika aivasti seitsemän kertaa ja avasi silmänsä.

³⁶Elisa kutsui Geehasin ja sanoi: ”Kutsu tänne se suunemilainen nainen.” Geehasi kutsui naisen, ja tämä tuli Elisan luo. Elisa sanoi: ”Ota poikasi.”

³⁷Nainen heittäytyi maahan Elisan jalkojen juureen. Sitten hän otti poikansa ja meni ulos.

Padassa on kuolema!

³⁸Elisan palatessa Gilgaliin maassa oli nälänhätä. Kun profeetanoppilaat istuivat hänen edessään, hän sanoi palvelijalleen: ”Pane suuri pata tulelle ja keitä keitto profeetanoppilaille.”

³⁹Eräs oppilaista meni niitylle poimimaan malvoja . Hän löysi villin köynnöskasvin ja poimi siitä villikurpitsoja viittansa täyteen. Takaisin tultuaan hän leikkeli ne keittopataan, sillä he eivät tunteneet niitä.

⁴⁰He ammensivat miehille keittoa syötäväksi. Mutta kun nämä maistoivat sitä, he huusivat: ”Jumalan mies, padassa on kuolema!” Eivätkä he voineet syödä.

⁴¹ Silloin Elisa sanoi: ”Tuokaa jauhoja.” Sitten hän heitti jauhot pataan ja sanoi: ”Ammentakaa väelle syötäväksi.” Eikä padassa ollut mitään vahingollista.

Sata miestä ravitaan

⁴² Eräs mies tuli Baal-Saalisasta ja toi Jumalan miehelle uutisleipiä, kaksikymmentä ohraleipää ja paahdettuja jyviä repussaan. Silloin Elisa sanoi palvelijalleen: ”Anna ne väelle syötäväksi.”

⁴³ Mutta palvelija kysyi: ”Kuinka minä voin tarjota siitä sadalle miehelle?” Hän vastasi: ”Anna väelle syötäväksi, sillä näin sanoo HERRA : ’He syövät, ja ruokaa jää tähteeksikin.’”

⁴⁴ Hän pani ruuan heidän eteensä, ja he söivät. Ruokaa jäi tähteeksikin niin kuin HERRA oli sanonut.

2. Kuninkaiden 5

Naeman puhdistuu spitaalista

¹ Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli kunnioitettu ja herransa arvostama mies, sillä hänen kauttaan HERRA oli antanut Aramille voiton. Tämä mies oli sotasankari mutta hän sairasti spitaalia.

² Kun aramilaiset erään kerran olivat käyneet ryöstöretkellä, he olivat tuoneet Israelin maasta vankina pienen tytön. Hän oli joutunut Naemanin vaimon palvelukseen.

³ Tyttö sanoi emännälleen: ”Jospa herrani menisi Samariassa asuvan profeetan luo! Tämä voisi vapauttaa hänet spitaalista.”

⁴ Naeman meni ja kertoi herralleen, mitä Israelin maasta tuotu tyttö oli sanonut.

⁵ Aramin kuningas vastasi: ”Mene vain sinne. Minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle.” Naeman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua.

⁶ Hän vei Israelin kuninkaalle myös kirjeen, jossa sanottiin: ”Minä olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin tämä kirje mukanaan, jotta vapauttaisit hänet spitaalista.”

⁷ Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Olenko minä Jumala, joka voi ottaa ja antaa elämän, koska se mies kääsee minua vapauttamaan tuon miehen spitaalista? Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii syytä sotaan minua vastaan.”

⁸ Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti tälle sanan: ”Miksi olet repäissyt vaatteesi? Tulkoon hän minun luokseni, niin hän saa tietää, että Israelissa on profeetta.”

⁹ Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja seisahtui Elisan talon oven eteen.

¹⁰ Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: ”Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin ruumiisi paranee entiselleen, ja sinä puhdistut.”

¹¹ Silloin Naeman vihastui, lähti pois ja sanoi: ”Minä ajattelin hänen edes tulevan luokseni, seisovan ja huutavan HERRAN, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättään sairaan paikan yllä ja näin poistavan spitaalin.

¹² Eivätkö Damaskoksen virrat Abana ja Parpar ole parempia kuin kaikki Israelin vedet? Enkö voisi yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi.” Sitten hän kääntyi ja lähti raivoissaan tiehensä.

¹³ Mutta Naemanin palvelijat menivät hänen luokseen ja sanoivat hänelle: ”Isäni, jos profeetta olisi käsenyt sinun tehdä jotakin suurenmoista, etkö tekisi sitä? Saati sitten nyt, kun hän sanoi sinulle vain: ’Peseydy ja puhdistu!’.”

¹⁴ Niin Naeman meni ja upottautui Jordaniin seitsemän kertaa Jumalan miehen sanan mukaan. Silloin hän puhdistui, ja hänen lihansa tuli entiselleen, pienen pojan lihan kaltaiseksi.

Elisa kieltäytyy Naemanin lahjasta

¹⁵Naeman palasi koko seurueensa kanssa Jumalan miehen luo, jäi seisomaan hänen eteensä ja sanoi: ”Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis kiitoslahja palvelijaltasi.”

¹⁶Mutta Elisa vastasi: ”Niin totta kuin HERRA , jota minä palvelen, elää, minä en ota sitä.” Ja vaikka Naeman pyytämällä pyysi, hän kieltäytyi.

¹⁷Naeman sanoi: ”Jos et lahjaa otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran maata kuin muulipari voi kantaa. Palvelijasi ei enää uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin HERRALLE .

¹⁸HERRA antakoon kuitenkin anteeksi palvelijallesi sen, että kun kuningas, minun herrani, menee Rimmonin temppeliin ja kumartaen rukoilee minun käteeni nojaten, niin minäkin kumarrun siellä. Antakoon siis HERRA palvelijallesi anteeksi sen, että minä kumarrun Rimmonin temppelissä.”

¹⁹Elisa sanoi hänelle: ”Mene rauhassa.”

Geehasin ahneus ja rangaistus

Kun Naeman oli lähtenyt Elisan luota ja kulkenut jonkin matkaa,

²⁰ajatteli Geehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija: ”Kas vain! Herrani säästi tuota aramilaista Naemania eikä ottanut häneltä mitään siitä, mitä hän oli tuonut mukanaan. Niin totta kuin HERRA elää, minä juoksen hänen jälkeensä saadakseni häneltä jotakin.”

²¹Niin Geehasi lähti Naemanin perään. Kun Naeman näki tämän juoksevan jäljessään, hän hyppäsi alas vaunuista, meni häntä vastaan ja kysyi: ”Onko kaikki hyvin?”

²²Geehasi vastasi: ”Kaikki on hyvin, mutta herrani lähetti minut sanoen: ’Nyt juuri tuli luokseni Efraimin vuoristosta kaksi nuorta miestä, profeetanoppilaita. Antaisitko heille talentin hopeaa ja kaksi juhlapukua?’”

²³Naeman vastasi: ”Salli minun antaa kaksi talenttia.” Ja hän pyytämällä pyysi häntä. Sitten Naeman sitoi kaksi talenttia hopeaa kahteen pussiin ja

antoi ne sekä kaksi juhlapukua kahdelle palvelijalleen, ja nämä kantoivat niitä Geehasin edellä.

²⁴ Kun hän tuli linnoitettuun kaupunkiin, hän otti ne heiltä ja antoi ne säilytettäväksi erääseen taloon. Sitten hän päästi miehet menemään.

²⁵ Kun Geehasi meni herransa eteen, Elisa kysyi häneltä: ”Mistä tulet, Geehasi?” Hän vastasi: ”Palvelijasi ei ole käynyt missään.”

²⁶ Elisa sanoi hänelle: ”Eikö henkeni kulkenut kanssasi, kun eräs mies lähti vaunuistaan sinua vastaan? Oliko nyt aika ottaa vastaan hopeaa ja vaatteita ja hankkia oliivitarhoja, viinitarhoja, lampaita, nautoja, orjia ja orjattaria?

²⁷ Niinpä Naemanin spitaali tarttuu sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikiajoiksi.” Ja Geehasi lähti hänen luotaan lumivalkeana spitaalista.

2. Kuninkaiden 6

Kirves nousee vedenpinnalle

¹Profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: ”Näetkö? Huone, jossa me istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas.

²Menkäämme siis Jordanille ja ottakaamme sieltä kukin yksi hirsi ja rakentakaamme sinne paikka kokoontumista varten.” Hän sanoi: ”Menkää.”

³Eräs heistä kysyi: ”Suostuthan tulemaan palvelijoihtesi kanssa?” Elisa vastasi: ”Minä tulen.”

⁴Elisa lähti heidän kanssaan, ja Jordanille tultuaan he kaatoivat puita.

⁵Kun eräs heistä kaatoi puuta, kirveenterä irtosi ja putosi veteen. Mies huusi hädissään: ”Voi, herrani, se oli vielä lainattu!”

⁶Jumalan mies kysyi: ”Mihin se putosi?” Mies näytti hänelle paikan. Silloin Elisa veisti puukappaleen, heitti sen siihen paikkaan ja sai kirveenterän nousemaan pintaan.

⁷Sitten hän sanoi: ”Ota se ylös.” Mies kurotti kätensä ja otti kirveenterän.

Herra sokaisee aramilaisten sotajoukon

⁸Kun Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan, hän neuvotteli palvelijoidensa kanssa ja sanoi: ”Minä asetan joukkoni siihen ja siihen paikkaan.”

⁹Silloin Jumalan mies lähetti Israelin kuninkaalle sanan: ”Varo, ettet kulje sen paikan kautta, sillä aramilaiset ovat asettuneet sinne väijyksiin.”

¹⁰Israelin kuningas lähetti miehiä paikkaan, josta Jumalan mies oli häntä varoittanut, ja hän oli siellä varuillaan. Eikä näin tapahtunut ainoastaan kerran tai kahdesti.

¹¹Aramin kuninkaan sydän tuli tästä levottomaksi. Hän kutsui palvelijansa ja sanoi: ”Ettekö te pysty kertomaan minulle, kuka meidän joukossamme on Israelin kuninkaan puolella?”

¹²Silloin eräs hänen palvelijoistaan sanoi: ”Ei kukaan, herrani kuningas, vaan profeetta Elisa, joka on Israelissa, ilmoittaa Israelin kuninkaalle nekin sanat, jotka sinä puhut makuuhuoneessasi.”

¹³Kuningas sanoi: ”Menkää ja ottakaa selvää, missä hän on, niin minä lähetän miehiä ottamaan hänet kiinni.” Kuninkaalle kerrottiin: ”Hän on Dootanissa.”

¹⁴Silloin Aramin kuningas lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. Joukot tulivat sinne yöllä ja saartoivat kaupungin.

¹⁵Kun Jumalan miehen palvelija nousi varhain aamulla ja meni ulos, hän näki, että sotajoukko hevosineen ja sotavaunuineen piiritti kaupunkia. Palvelija sanoi Elisalle: ”Voi, herrani, mitä me nyt teemme!”

¹⁶Elisa vastasi: ”Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssaan.”

¹⁷Elisa rukoili ja sanoi: ”HERRA, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi.” Silloin HERRA avasi palvelijan silmät, ja tämä näki, että vuori oli täynnä tulsia hevosia ja vaunuja joka puolella Elisan ympärillä.

¹⁸Kun vihollisia sitten tuli Elisaa kohti, hän rukoili HERRAA ja sanoi: ”Sokaise tämä väkijoukko.” Niin Herra sokaisi heidät Elisan sanan mukaan.

¹⁹Elisa sanoi heille: ”Ei tämä ole oikea tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä vien teidät sen miehen luo, jota te etsitte.” Ja hän vei heidät Samariaan.

²⁰Heidän tultuaan Samariaan Elisa sanoi: ” HERRA , avaa heidän silmänsä, että he näkisivät.” Silloin HERRA avasi heidän silmänsä, ja he näkivät olevansa keskellä Samariaa.

²¹Kun Israelin kuningas näki heidät, hän kysyi Elisalta: ”Surmaanko minä heidät, isäni, surmaanko heidät?”

²²Elisa vastasi: ”Älä surmaa. Surmaisitko sinä ne, jotka olet ottanut vangiksi miekkasi ja jousesi avulla? Pane heidän eteensä leipää ja vettä. Syökööt ja juokoot ja menkööt sitten herransa luo.”

²³Silloin kuningas valmisti heille suuret pidot. Kun he olivat syöneet ja juoneet, hän päästi heidät menemään, ja he menivät herransa luo. Eikä aramilaisia rosvojoukkoja enää tullut Israelin maahan.

Samarian piiritys ja nälänhätä

²⁴Sen jälkeen tapahtui, että Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa ja alkoi piirittää Samariaa.

²⁵Heidän ahdistessaan Samariaa kaupungissa syntyi suuri nälänhätä. Aasinpää maksoi silloin kahdeksankymmentä hopeasekeliä ja neljännes kabbittaa kyyhkysensontaa viisi hopeasekeliä.

²⁶Kun Israelin kuningas siihen aikaan erään kerran käveli muurin päällä, muuan nainen huusi hänelle: ”Auta, herrani, kuningas.”

²⁷Kuningas vastasi: ”Jollei HERRA sinua auta, niin mistä minä hankin sinulle apua? Puimatantereeltako vai viinikuurnasta?”

²⁸ Kuningas kysyi vielä: ”Mikä sinun on?” Nainen vastasi: ”Tuo nainen sanoi minulle: ’Anna tänne poikasi, niin syömme hänet tänään. Huomenna syömme minun poikani.’

²⁹ Me keitimme minun poikani ja söimme hänet. Toisena päivänä minä sanoin hänelle: ’Anna tänne poikasi, niin syömme hänet.’ Mutta hän oli piilottanut poikansa.”

³⁰ Kun kuningas kuuli naisen sanat, hän repäisi vaatteensa. Koska hän silloin oli kävelemässä muurin päällä, kansa näki, että hänellä oli vaatteiden alla säkki paljaalla iholla.

³¹ Kuningas sanoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos Elisan, Saafatin pojan, pää on vielä paikoillaan tämän päivän jälkeen.”

³² Elisa istui talossaan, ja vanhimmat olivat hänen luonaan. Kuningas lähetti miehen edellään, mutta ennen kuin sanansaattaja tuli Elisan luo, Elisa sanoi vanhimmille: ”Näettekö, kuinka se murhamiehen poika on lähettänyt miehen hakkaamaan minulta pään poikki? Kun hän tulee, katsokaa, että suljette oven ja pidättelette häntä ovella. Eivätkö jo hänen herransakin askeleet kuulu hänen jäljessään?”

³³ Elisan vielä puhuessa heidän kanssaan kuninkaan lähetti tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Tämä vitsaus tulee HERRALTA ! Miksi panisin enää mitään toivoa HERRAAN ?”

2. Kuninkaiden 7

Elisa ennustaa nälänhädän loppuvan

¹ Elisa vastasi: ”Kuulkaa HERRAN sana. Näin sanoo HERRA : Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla sea-mitta hienoja vehnä jauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin.”

² Silloin vaunu-upseeri, jonka käsivarresta kuningas otti tukea, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: ”Vaikka HERRA tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?” Elisa vastasi: ”Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä sinä et saa.”

Aramilaisten äkkilähtö

³Kaupungin portin edustalla oleskeli neljä spitaalista miestä. He sanoivat toisilleen: ”Mitä me tässä istumme ja odotamme kuolemaa!

⁴Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, me kuolemme. Jos jäämme tähän, me kuolemme. Tulkaa, siirtykäämme aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, me jäämme eloon, mutta jos he surmaavat meidät, me kuolemme.”

⁵Iltahämärissä he nousivat mennäkseen aramilaisten leiriin, mutta kun he tulivat leirin laitaan, siellä ei ollutkaan ketään.

⁶Herra oli näet antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon ääntä. Silloin aramilaiset olivat sanoneet toisilleen: ”Nyt Israelin kuningas on palkannut heettiläisten kuninkaat ja Egyptin kuninkaat hyökkäämään meidän kimppuumme.”

⁷Siksi he olivat nousseet ja paenneet hämärissä. Telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä he olivat jättäneet niille sijoilleen ja paenneet henkensä edestä.

Spitaaliset tuovat hyvän sanoman

⁸Tultuaan leirin laitaan spitaaliset menivät erääseen telttaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeaa, kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin, menivät toiseen telttaan ja ottivat sieltäkin saalista, menivät pois ja kätkivät myös sen.

⁹Mutta sitten he sanoivat toisilleen: ”Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, me syylistymme rikokseen. Tulkaa, menkäämme kertomaan tästä kuninkaan palatsiin.”

¹⁰Sitten he menivät, kutsuivat kaupungin portinvartijat ja kertoivat heille: ”Me menimme aramilaisten leiriin, mutta siellä ei ollut ketään, eikä kuulunut ihmisten ääniä. Siellä oli vain hevosia ja aaseja kytkettyinä, ja teltat olivat paikoillaan.”

11 Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan palatsiin.

12 Kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: ”Minäpä sanon teille, mitä aramilaiset aikovat tehdä. He tietävät meidän kärsivän nälkää ja ovat poistuneet leiristään ja piiloutuneet kedolle. He ajattelevat, että kun me lähdemme ulos kaupungista, he ottavat meidät elävinä kiinni ja pääsevät sisälle kaupunkiin.”

13 Mutta eräs hänen palvelijoistaan vastasi: ”Ottakoot muutamat miehet viisi jäljellä olevista hevosista. Niillehän käy muutenkin samoin kuin kaikelle Israelin joukolle, joka on jäljellä kaupungissa, ja samoin kuin on käynyt kaikelle Israelin joukolle, joka on jo tuhoutunut. Lähettäkäämme heidät matkaan, niin näemme.”

14 Niin he ottivat kahdet vaunut hevosineen, ja kuningas lähetti ne aramilaisten sotajoukon jälkeen sanoen vaunusotureille: ”Menkää katsomaan!”

15 He menivät aramilaisten jäljessä Jordanille asti ja näkivät, että koko tie oli täynnä vaatteita ja varusteita, jotka aramilaiset olivat heittäneet pois hädissään. Miehet palasivat ja kertoivat kaiken kuninkaalle.

16 Silloin kansa lähti ja ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta hienoja vehnäjauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, HERRAN sanan mukaan.

Epäuskoinen upseeri saa surmansa

17 Kuningas oli asettanut porttia valvomaan sen upseerin, jonka käsivarresta hän vaunuissa otti tukea, mutta kansa tallasi hänet portin luona kuoliaaksi. Kävi juuri niin kuin Jumalan mies oli puhunut silloin, kun kuningas oli tullut hänen luokseen.

18 Jumalan mies oli nimittäin sanonut kuninkaalle: ”Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla kaksi sea-mittaa ohria sekelin ja yksi sea-mitta hienoja vehnäjauhoja sekelin.”

¹⁹ Mutta upseeri oli vastannut Jumalan miehelle: ”Vaikka HERRA tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?” Silloin Elisa oli vastannut: ”Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä sinä et saa.”

²⁰ Niin hänen myös kävi. Kansa polki hänet portin luona jalkoihinsa, ja hän kuoli.

2. Kuninkaiden 8

Elisa auttaa suunemilaista naista

¹ Elisa puhui naiselle, jonka pojan hän oli herättänyt henkiin, ja sanoi: ”Nouse, sinä ja perheesi, ja mene muualle asumaan, missä vain voit asua, sillä Herra on kutsunut tähän maahan nälänhädän, ja se myös tulee seitsemäksi vuodeksi.”

² Nainen nousi ja teki Jumalan miehen sanan mukaan. Hän lähti perheineen ja asui muukalaisena filistealaisten maassa seitsemän vuotta.

³ Niiden seitsemän vuoden kuluttua nainen palasi filistealaisten maasta. Hän meni kuninkaan luo ja äänekkäästi valittaen vetosi tähän saadakseensa talonsa ja peltonsa takaisin.

⁴ Kuningas oli silloin puhumassa Geehasin, Jumalan miehen palvelijan, kanssa ja oli pyytänyt häneltä: ”Kerro minulle kaikista niistä suurista teoista, jotka Elisa on tehnyt.”

⁵ Juuri kun Geehasi oli kertomassa kuninkaalle, kuinka Elisa oli herättänyt kuolleen henkiin, tuli kuninkaan luo nainen, jonka pojan Elisa oli herättänyt henkiin, ja anoi äänekkäästi valittaen takaisin taloaan ja peltoaan. Silloin Geehasi sanoi: ”Herrani, kuningas, tämä on se nainen, ja tuo on hänen poikansa, jonka Elisa herätti henkiin.”

⁶ Kuningas tiedusteli naiselta asiaa, ja tämä kertoi hänelle kaiken. Silloin kuningas lähetti erään hoviherran hänen mukaansa ja sanoi: ”Järjestä hänelle takaisin kaikki, mikä hänelle kuuluu, ja korvaa kaikki pellon sadot siitä päivästä alkaen, jona hän lähti maasta, tähän päivään asti.”

Elisan ennustus Hasaelista

⁷Kun Elisa kerran tuli Damaskokseen, Aramin kuningas Benhadad oli sairaana. Kun hänelle kerrottiin, että Jumalan mies on tullut kaupunkiin,

⁸sanoi kuningas Hasaelille: ”Ota mukaasi lahja, mene tapaamaan Jumalan miestä ja kysy hänen kauttaan HERRALTA , toivunko minä tästä taudista.”

⁹Hasael meni tapaamaan Elisaa ja otti mukaansa lahjaksi neljäkymmentä kamelinkuormaa kaikkea, mikä Damaskoksessa oli parasta. Hän tuli ja astui Elisan eteen ja sanoi: ”Poikasi Benhadad, Aramin kuningas, lähetti minut sinun luoksesi kysymään, toipuuko hän tästä taudista.”

¹⁰Elisa sanoi: ”Mene ja sano hänelle: ’Sinä toivut.’ HERRA on kuitenkin näyttänyt minulle, että hän kuolee.”

¹¹Jumalan mies tuijotti eteensä ilmeettömänä, kunnes lopulta purskahti itkuun.

¹²Hasael kysyi: ”Minkä tähden herrani itkee?” Elisa vastasi: ”Koska minä tiedän, kuinka paljon paha sinä tulet tekemään israelilaisille. Sinä sytytät tuleen heidän varustetut kaupunkinsa, surmaat miekalla heidän nuoret miehensä, murskaat heidän pienet lapsensa ja halkaiset heidän raskaana olevat vaimonsa.”

¹³Hasael sanoi: ”Mikä on palvelijasi, tällainen koira, että hän voisi saavuttaa jotakin niin suurta?” Elisa vastasi: ” HERRA on näyttänyt minulle, että sinusta tulee Aramin kuningas.”

¹⁴Hasael lähti Elisan luota ja tuli herransa luo. Kuningas kysyi häneltä: ”Mitä Elisa sanoi sinulle?” Hasael vastasi: ”Hän sanoi minulle, että sinä toivut.”

¹⁵Mutta seuraavana päivänä Hasael otti peitteen, kastoi sen veteen ja piti sitä levitettynä Benhadadin kasvoilla, kunnes tämä kuoli. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

Jooram Juudan kuninkaana

¹⁶Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, viidentenä hallitusvuotena, Joosafatin vielä ollessa Juudan kuninkaana, tuli Jooramista, Juudan kuninkaan Joosafatin pojasta, kuningas.

¹⁷Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen ja hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta.

¹⁸Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

¹⁹Palvelijansa Daavidin tähden HERRA ei kuitenkaan tahtonut tuhota Juudaa, koska hän oli luvannut antaa Daavidin ja hänen poikiensa lampun palaa ikuisesti.

²⁰Jooramin päivinä edomilaiset nousivat kapinaan Juudan valtaa vastaan ja asettivat itselleen kuninkaan.

²¹Jooram meni kaikkine sotavaunuineen rajan yli Saairiin. Hän nousi yöllä ja voitti häntä ja sotavaunujen päälliköitä piirittäneet edomilaiset, mutta hänen sotaväkinsä pakeni teltoilleen.

²²Edomilaiset siis nousivat kapinaan Juudaa vastaan, ja näin on ollut tähän päivään asti. Samaan aikaan myös Libna nousi kapinaan.

²³Muista Jooramia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

²⁴Jooram meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Ahasja Juudan kuninkaana

²⁵Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Ahasja, Juudan kuninkaan Jooramin poika, kuninkaaksi.

²⁶Ahasja oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Israelin kuninkaan Omrin pojan tytär.

²⁷Ahasja vaelsi Ahabin suvun tietä ja teki tämän suvun tavoin sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, sillä hän oli äidin puolelta Ahabin sukua.

²⁸Ahasja lähti Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.

²⁹Kuningas Jooram palasi Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita aramilaiset olivat lyöneet häneen Raamassa, kun hän oli taistellut Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Ja Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana.

2. Kuninkaiden 9

Jeehu voidellaan Israelin kuninkaaksi

¹Profeetta Elisa kutsui erään profeetanoppilaan ja sanoi hänelle: ”Vyötä itsesi, ota tämä öljyastia mukaasi ja mene Gileadin Raamotiin.

²Kun tulet sinne, etsi sieltä käsiisi Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika. Mene sisään, käske hänen nousta toveriensa keskeltä ja vie hänet sisähuoneeseen.

³Ota öljyastia, vuodata öljy hänen päähänsä ja sano: ’Näin sanoo HERRA : Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.’ Avaa sitten ovi ja pakene viivyttelystä.”

⁴Niin nuorukainen, profeetan palvelija, meni Gileadin Raamotiin.

⁵Kun hän tuli sinne, hän näki sotaväen päälliköt istumassa. Hän sanoi: ”Minulla on asiaa sinulle, päällikkö.” Jeehu kysyi: ”Kenelle meistä kaikista?” Hän vastasi: ”Sinulle, päällikkö.”

⁶Silloin Jeehu nousi ja meni sisähuoneeseen. Profeetanoppilas vuodatti öljyn hänen päähänsä ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Minä olen voidellut sinut HERRAN kansan, Israelin, kuninkaaksi.

⁷Sinä surmaat herrasi Ahabin suvun, sillä minä kosten Iisebelille palvelijoitteni profeettojen veren ja kaikkien HERRAN palvelijoiden veren.

⁸Koko Ahabin suku tuhoutuu. Minä hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin.

⁹Minä teen Ahabin suvulle samoin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja samoin kuin Baesan, Ahian pojan, suvulle.

¹⁰Iisebelin syövät koirat Jisreelin vainiolla, eikä kukaan hautaa häntä.” Sitten profeetanoppilas avasi oven ja pakeni.

¹¹Jeehu tuli ulos herransa palvelijoiden luo, ja häneltä kysyttiin: ”Onko kaikki hyvin? Miksi tuo hullu tuli luoksesi?” Hän vastasi heille: ”Tehän tunnette sen miehen ja hänen puheensa.”

¹²Mutta he sanoivat: ”Valhetta! Kerro meille totuus!” Hän vastasi: ”Niin ja niin hän puhui minulle ja sanoi: ’Näin sanoo HERRA : Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.’”

¹³Silloin jokainen riisui heti viittansa, ja he panivat ne hänen alleen ylimmälle portaalle. He puhalsivat soofar-torveen ja huusivat: ”Jeehu on kuningas!”

Jeehu surmaa Jooramin ja Ahasjan

¹⁴Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika, teki salaliiton Jooramia vastaan. Jooram oli ollut koko Israelin kanssa puolustamassa Gileadin Raamotia Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan.

¹⁵Hän oli palannut Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita aramilaiset olivat lyöneet häneen hänen taistellessaan Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Jeehu sanoi: ”Jos teille sopii, älkää päästäkö lähtemään kaupungista ketään, joka menisi kertomaan Jisreeliin tästä hankkeesta.”

¹⁶Sitten Jeehu nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin, koska Jooram makasi siellä sairaana. Ahasja, Juudan kuningas, oli myös tullut sinne katsomaan Jooramia.

¹⁷Tähystäjä seisoj Jisreelin tornissa ja näki Jeehun joukon tulevan ja sanoi: ”Minä näen väkijoukon.” Jooram sanoi: ”Ota ratsumies ja lähetä hänet heitä vastaan kysymään, onko kaikki hyvin.”

¹⁸ Ratsumies lähti Jeehua vastaan ja sanoi: ”Näin kysyy kuningas: ’Onko kaikki hyvin?’” Jeehu vastasi: ”Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käänny ja seuraa minua.” Tähystäjä ilmoitti siitä sanoen: ”Sanansaattaja tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin.”

¹⁹ Silloin kuningas lähetti toisen ratsumiehen, ja tämä tuli heidän luokseen ja sanoi: ”Näin kysyy kuningas: ’Onko kaikki hyvin?’” Jeehu vastasi: ”Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käänny ja seuraa minua.”

²⁰ Tähystäjä ilmoitti: ”Sanansaattaja tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin. Ja ajotapa muistuttaa Jeehun, Nimsin pojan, ajoa, sillä hän ajaa kuin hurjapää.”

²¹ Silloin Jooram sanoi: ”Valjastakaa!” Hänen vaununsa valjastettiin, ja Jooram, Israelin kuningas, sekä Ahasja, Juudan kuningas, lähtivät kumpikin vaunuissaan Jeehua vastaan ja kohtasivat hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalla.

²² Kun Jooram näki Jeehun, hän kysyi: ”Onko kaikki hyvin, Jeehu?” Tämä vastasi: ”Kuinka kaikki voisi olla hyvin, kun äitisi Iisebelin haureudet ja hänen monet noituutensa saavat yhä jatkua?”

²³ Silloin Jooram käänsi vaununsa, pakeni ja huusi Ahasjalle: ”Petos, Ahasja!”

²⁴ Mutta Jeehu jännitti jousen kaikin voimin ja ampui Jooramia hartioiden väliin. Nuoli lävisti hänen sydämensä, ja hän vaipui polvilleen vaunuissaan.

²⁵ Sitten Jeehu sanoi Bidkarille, vaunu-upseerilleen: ”Ota ja heitä hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalle. Muistathan sinä niin kuin minäkin, että kun ratsastimme rinnakkain hänen isänsä Ahabin jäljessä, Herra lausui hänestä tämän ennustuksen:

²⁶ ”Totisesti, minä näin eilen Naabotin ja hänen poikiensa veren, sanoo HERRA. Ja tällä samalla maapalstalla minä kosten sinulle, sanoo HERRA.’ Ota hänet nyt ja heitä tälle maapalstalle HERRAN sanan mukaan.”

²⁷ Kun Ahasja, Juudan kuningas, näki mitä tapahtui, hän pakeni puutarhatalolle päin. Mutta Jeehu ajoi häntä takaa ja sanoi: ”Ampukaa hänetkin vaunuihinsa.” He ampuivat häntä Guurin solassa, joka on Jibleamin luona. Ahasja pääsi kuitenkin pakenemaan Megiddoon, mutta siellä hän kuoli.

²⁸ Hänen palvelijansa veivät hänet vaunuissa Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa, hänen isiensä viereen, Daavidin kaupunkiin.

²⁹ Ahasja oli tullut Juudan kuninkaaksi Ahabin pojan Jooramin yhdentenätoista hallitusvuotena.

Iisebelin kuolema

³⁰ Sitten Jeehu tuli Jisreeliin. Kun Iisebel kuuli siitä, hän maalasi ihomaalilla silmäluomensa, koristeli hiuksensa ja asettui ikkunan ääreen katselemaan.

³¹ Jeehun tullessa portista sisään Iisebel kysyi: ”Kävikö hyvin Simrille, herransa murhaajalle?”

³² Jeehu kohotti katseensa ikkunaa kohti ja kysyi: ”Kuka on minun puolellani? Kuka?” Niin pari kolme hoviherraa katsoi alas häneen.

³³ Jeehu sanoi: ”Heittäkää hänet alas.” He heittivät Iisebelin alas, ja hänen vertaan roiskui seinään ja hevosiin, ja ne tallasivat hänet jalkoihinsa.

³⁴ Jeehu meni sisään ja söi ja joi. Sitten hän sanoi: ”Pitäkää huolta, että se kirottu nainen tulee haudatuksi. Olihan hän sentään kuninkaan tytär.”

³⁵ Mutta kun he menivät hautaamaan häntä, he eivät löytäneet muuta kuin pääkallon, jalat ja kädet.

³⁶ He palasivat ja kertoivat sen Jeehulle. Silloin Jeehu sanoi: ”Tässä on toteutunut HERRAN sana, jonka hän puhui palvelijansa, tisbeläisen Elian, kautta: ’Koirat syövät Iisebelin lihan Jisreelin vainiolla,

³⁷ ja Iisebelin ruumis on niin kuin lanta pellolla Jisreelin vainiolla, niin ettei voida sanoa: Tämä on Iisebel.’”

2. Kuninkaiden 10

Jeehu hävittää Ahabin ja Ahasjan suvun

¹Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Jeehu kirjoitti kirjeet ja lähetti ne Samariaan Jisreelin päälliköille, vanhimille ja Ahabin poikien holhoojille. Hän kirjoitti näin:

²”Hetimit, kun tämä kirje tulee teille, joiden luona herranne pojat ovat ja joiden hallussa ovat vaunut, hevoset, varustettu kaupunki ja aseet,

³valitkaa silloin herranne pojista paras ja oikeamielisin ja asettakaa hänet isänsä valtaistuimelle ja sotikaa herranne suvun puolesta.”

⁴He kauhistuivat ja sanoivat: ”Kun ne kaksi kuningasta eivät kestäneet hänen edessään, kuinka me kestäisimme?”

⁵Niinpä palatsin päällikkö ja kaupungin päällikkö sekä vanhimmat ja holhoojat lähettivät Jeehulle sanan: ”Me olemme sinun palvelijoitasi ja teemme kaiken, mitä sinä meille määrää. Emme me tee ketään kuninkaaksi. Tee, mitä hyväksi näet.”

⁶Jeehu kirjoitti heille toisen kirjeen, joka kuului näin: ”Jos olette minun puolellani ja olette kuuliaisia minulle, ottakaa mukanne herranne poikien päät ja tulkaa huomenna tähän aikaan minun luokseni Jisreeliin.” Kuninkaan seitsemänkymmentä poikaa asuivat näet kaupungin ylimysten luona, jotka kasvattivat heitä.

⁷Kirjeen saatuaan he ottivat kuninkaan pojat kiinni ja tappoivat kaikki seitsemänkymmentä miestä, panivat heidän päänsä koreihin ja lähettivät ne Jeehulle Jisreeliin.

⁸Kun sanansaattaja tuli ja ilmoitti Jeehulle, että kuninkaan poikien päät on tuotu, Jeehu sanoi: ”Pankaa ne kahteen rökkiöön portille, ja olkoot ne siinä aamuun asti.”

⁹Aamulla Jeehu meni ulos, asettui portille ja puhui kaikelle kansalle: ”Te olette syyttömiä. Minä olen se, joka tein salaliiton herraani vastaan ja tapoin hänet, mutta kuka sitten on surmannut kaikki nämä?”

¹⁰Tietäkää siis, ettei yksikään HERRAN sana, jonka hän on puhunut Ahabin sukua vastaan, jää toteutumatta. HERRA on tehnyt sen, minkä hän on puhunut palvelijansa Elian kautta.”

¹¹Niin Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Jisreelissä sekä kaikki hänen ylimyksensä, läheisensä ja pappinsa, kunnes Ahabin kannattajista ei jäänyt jäljellä ainoatakaan.

¹²Sitten Jeehu nousi ja lähti Samariaan. Tultuaan tien varrella olevan paimenten Beet-Eekedin luo

¹³hän kohtasi Juudan kuninkaan Ahasjan veljet ja kysyi: ”Keitä te olette?” He vastasivat: ”Olemme Ahasjan veljiä ja menemme tervehtimään kuninkaan poikia ja kuninkaan äidin poikia.”

¹⁴Jeehu sanoi: ”Ottakaa heidät elävinä kiinni.” He ottivat heidät kiinni elävinä ja tappoivat heidät Beet-Eekedin vesisäiliön luona, neljäkymmentäkaksi miestä. Hän ei jättänyt heistä eloon ainoatakaan.

¹⁵Kun Jeehu lähti sieltä, hän kohtasi Joonadabin, Reekabin pojan, joka tuli häntä vastaan. Jeehu tervehti häntä ja sanoi: ”Onko sydämesi yhtä vilpitön minua kohtaan kuin minun sydämeni on sinua kohtaan?” ”Kyllä on”, vastasi Joonadab. Jeehu sanoi: ”Jos niin on, niin anna kätesi.” Joonadab ojensi kätensä Jeehulle, ja tämä otti hänet vaunuihinsa.

¹⁶Jeehu sanoi: ”Tule mukaani katsomaan, kuinka minä kiivailen HERRAN puolesta.” Niin Joonadab sai ajaa hänen vaunuissaan.

¹⁷Tultuaan Samariaan Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Samariassa. Hän hävitti heidät HERRAN sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Elialle.

Jeehu surmaa Baalin palvelijat

¹⁸Sitten Jeehu kutsui kansan koolle ja sanoi: ”Ahab on palvellut Baalia vähän, mutta Jeehu palvelee häntä paljon.

¹⁹Kutsukaa nyt luokseni kaikki Baalin profeetat, kaikki hänen palvelijansa ja pappinsa. Kukaan ei saa jäädä pois, sillä minä järjestän suuren uhrijuhlan

Baalin kunniaksi. Joka jää pois, menettää henkensä.” Näin Jeehu menetteli kavalasti tuhotakseen Baalin palvelijat.

²⁰ Jeehu sanoi: ”Kuuluttakaa pyhä juhla kokous Baalin kunniaksi.” Ja kokous kutsuttiin koolle.

²¹ Jeehu lähetti sanan kaikkialle Israeliin, ja kaikki Baalin palvelijat tulivat. Kukaan ei jäänyt saapumatta. Kaikki menivät Baalin temppeliin, ja se täyttyi ääriään myöten.

²² Jeehu sanoi vaatekammion hoitajalle: ”Tuo puvut kaikille Baalin palvelijoille.” Tämä toi heille puvut.

²³ Kun Jeehu tuli Joonadabin, Reekabin pojan, kanssa Baalin temppeliin, hän sanoi Baalin palvelijoille: ”Tutkikaa ja katsokaa tarkoin, ettei täällä teidän joukossanne ole yhtään HERRAN palvelijaa vaan ainoastaan Baalin palvelijoita.”

²⁴ Sitten he menivät uhraamaan teurasuhreja ja polttouhreja. Jeehu oli kuitenkin asettanut ulkopuolelle kahdeksankymmentä miestä ja sanonut: ”Jos yksikään niistä miehistä, jotka minä tuon teidän käsiinne, pääsee pakoon, menee henki hengestä.”

²⁵ Kun he olivat toimittaneet polttouhrin, Jeehu sanoi henkivartijoille ja päälliköille: ”Menkää sisään ja surmatkaa heidät. Yksikään ei saa päästä ulos.” Niin heidät surmattiin miekalla, ja henkivartijat ja päälliköt heittivät ulos heidän ruumiinsa. Sitten he menivät Baalin temppelisaliin,

²⁶ veivät ulos Baalin temppelin patsaat ja polttivat ne.

²⁷ He murskasivat Baalin patsaan, hävittivät Baalin temppelin ja tekivät sille paikalle käymälöitä, jotka ovat vieläkin käytössä.

²⁸ Näin Jeehu hävitti Baalin palvonnan Israelista.

²⁹ Mutta Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, kultaisista sonnivasikoista, jotka olivat Beetelissä ja Daanissa, ja joilla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä, Jeehu ei luopunut.

³⁰HERRAsanoi Jeehulle: ”Koska olet suorittanut hyvin sen, mikä on oikein minun silmissäni, ja koska teit Ahabin suvulle aivan sen mukaan, mitä oli sydämelläni, saavat sinun poikasi istua Israelin valtaistuimella neljänteen polveen.”

³¹Jeehu ei kuitenkaan vaeltanut tarkoin, kaikesta sydämestään, HERRAN, Israelin Jumalan, lain mukaan. Hän ei kääntynyt pois Jerobeamin synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

Hasael voittaa israelilaiset

³²Niihin aikoihin HERRA alkoi pirstoa Israelia. Hasael voitti israelilaiset kaikkialla Israelin alueilla

³³Jordanista itään päin ja valloitti koko Gileadin maan, joka kuului gaadilaisille, ruubenilaisille ja manasselaisille, Arnonjoen rannalla sijaitsevasta Aroerista alkaen. Hän valloitti sekä Gileadin että Baasanin.

Jeehun kuolema

³⁴Muista Jeehua koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, kaikista hänen urotöistään, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

³⁵Sitten Jeehu meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

³⁶Aika, jonka Jeehu hallitsi Israelia Samariassa, oli kaksikymmentäkahdeksan vuotta.

2. Kuninkaiden 11

Ataljan hirmuvalta ja Joojadan salaliitto

¹Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko kuningassuvun.

²Kuningas Jooramin tytär Jehoseva, Ahasjan sisar, oli kuitenkin ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä salaa makuuhuoneeseen. Jooasta pidettiin Ataljalta kätkeytyneenä, eikä hän joutunut surmatuksi.

³ Poika oli piilotettuna Jehosevan luona HERRAN temppelissä kuusi vuotta, sen ajan, jonka Atalja hallitsi maata.

⁴ Seitsemäntenä vuotena Joojada lähetti hakemaan kaarilaisten palkkasoturien ja henkivartijoiden sadanpäälliköt ja käski tuoda heidät luokseen HERRAN temppeliin. Tehtyään heidän kanssaan liiton ja vannotettuaan heitä HERRAN temppelissä hän näytti heille kuninkaan pojan.

⁵ Sitten hän käski heitä sanoen: ”Teidän tulee tehdä näin: Yksi kolmannes teistä, joiden on mentävä vartioon sapattina, vartioikoon kuninkaan palatsia.

⁶ Toinen kolmannes olkoon Suurinportilla ja kolmas henkivartijoiden takana olevalla portilla. Vartioikaa palatsia vuorotellen.

⁷ Kaksi kolmasosaa teistä – kaikki, jotka ovat vapaavuorossa tänä sapattina – vartioikoot HERRAN temppeliä kuninkaan luona.

⁸ Jokainen asettukoon kuninkaan ympärille ase kädessään. Se, joka lähestyy rivejä, surmattakoon. Olkaa kuninkaan lähellä, menipä hän ulos tai sisään.”

⁹ Sadanpäälliköt tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käsenyt. Kukin heistä otti miehensä – sekä ne, joiden oli mentävä vartioon sapattina, että ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina – ja he tulivat pappi Joojadan luo.

¹⁰ Pappi antoi sadanpäälliköille HERRAN temppelissä olleet keihäät ja kilvet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille.

¹¹ Henkivartijat asettuivat kuninkaan ympärille kukin ase kädessään. Heidä seisoi alttarista katsoen temppelin oikealta sivulta sen vasemmalle sivulle saakka.

¹² Sitten Joojada toi esiin kuninkaan pojan, pani kruunun hänen päähänsä ja antoi hänelle lain kirjan . He julistivat hänet kuninkaaksi ja voitelivat hänet öljyllä. He taputtivat käsiään ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

¹³ Kun Atalja kuuli henkivartijoiden ja kansan huudon, hän meni kansan luo HERRAN temppeliin.

¹⁴ Siellä hän näki kuninkaan seisomassa pylvään vieressä, kuten tapa oli. Päälliköt ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko kansa riemuitsi ja puhalsi torviin. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

¹⁵ Mutta pappi Joojada käski sotajoukkoa komentavia sadanpäälliköitä ja sanoi heille: ”Viekää hänet pois rivistöjen välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä.” Joojada oli näet sanonut: ”Älkää surmatko häntä HERRAN temppelissä!”

¹⁶ He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu tielle, jota myöten hevosia kuljetettiin kuninkaan palatsiin, hänet surmattiin siellä.

Ataljan valta päättyy

¹⁷ Joojada solmi liiton HERRAN, kuninkaan ja kansan välillä, jotta he olisivat HERRAN kansa. Hän solmi myös liiton kuninkaan ja kansan välille.

¹⁸ Sitten koko kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen. Temppelin alttarit ja kuvat särjettiin perusteellisesti, ja Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä. Kun pappi Joojada oli asettanut vartiostot HERRAN temppelin ympärille,

¹⁹ hän otti mukaansa sadanpäälliköt, kaarilaiset palkkasoturit ja henkivartijat sekä koko kansan. Sitten he veivät kuninkaan HERRAN temppelistä ja tulivat henkivartijoiden portin kautta kuninkaan palatsiin, ja siellä Jooas istuutui kuninkaalliselle valtaistuimelle.

²⁰ Koko kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Atalja oli surmattu miekalla kuninkaan palatsin luona.

2. Kuninkaiden 12

Jooas Juudan kuninkaana

¹ Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi.

² Hän tuli kuninkaaksi Jeehun seitsemäntenä hallitusvuotena ja hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, ja hän oli kotoisin Beersebasta.

³ Jooas teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, koko sen ajan, jona pappi Joojada opetti häntä.

⁴ Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhraisi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla.

⁵ Jooas sanoi papeille: ”Kaikki pyhitetyt rahat, jotka tuodaan HERRAN temppeliin – katselmuksessa annettu käypä raha, arvion mukaan suoritettavat lunastusuhrirahat ja kaikki vapaaehtoiset uhrirahat, jotka joku sydämensä vaatimuksesta tuo Herran temppeliin –

⁶ papit ottakoot ne rahat haltuunsa kukin tuttavaltaan ja korjatkoot niillä temppelin vauriot kaikkialta, mistä vaurioita löytyy.”

⁷ Mutta vielä kuningas Jooaksen kahdentenäkymmenentenäkolmantena hallitusvuotena papit eivät olleet korjanneet temppelin vaurioita.

⁸ Silloin kuningas Jooas kutsui pappi Joojadan ja muut papit ja sanoi heille: ”Miksi te ette ole korjanneet mitään, mikä temppelissä on rappeutunutta? Nyt te ette enää saa ottaa rahaa tuttaviltanne, vaan teidän on annettava rahat temppelin vaurioiden korjaamiseen.”

⁹ Papit suostuivat siihen, etteivät enää ottaisi rahaa kansalta eivätkä myöskään korjaisi temppelin vaurioita.

¹⁰ Pappi Joojada otti arkun, kaiversi reiän sen kanteen ja asetti arkun alttarin viereen, oikealle puolelle siitä katsoen, mistä tullaan HERRAN temppeliin. Ovenvartijoina toimivat papit panivat siihen kaiken rahan, joka tuotiin HERRAN temppeliin.

¹¹ Aina kun nähtiin, että arkussa oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri tuli yhdessä ylipapin kanssa, ja he kokosivat HERRAN temppelissä olevat rahat ja laskivat ne.

¹² Sitten he antoivat punnitut rahat työn valvojille, joille työt HERRAN temppelissä oli uskottu, ja nämä maksoivat niillä palkan HERRAN temppeliä korjaaville puusepille, rakennusmiehille,

¹³ muurareille ja kivenhakkaajille. Rahoilla ostettiin myös puutavaraa ja hakattuja kiviä HERRAN temppelin vaurioiden korjaamiseksi ja maksettiin kaikki temppelin korjausmenot.

¹⁴ HERRAN temppeliin tuoduilla rahoilla ei kuitenkaan teetetty temppelin hopeavateja, veitsiä, pirskotusmaljoja, torvia eikä mitään muita kulta- tai hopeaesineitä.

¹⁵ Rahat annettiin työn valvojille, että nämä teettäisivät niillä HERRAN temppelin korjaustyöt.

¹⁶ Niiltä miehiltä, joille rahat luovutettiin työmiehille annettaviksi, ei vaadittu tilintekoa, sillä he toimivat luottomiehinä.

¹⁷ Vikauhri- ja syntiuhrirahoja ei tuotu HERRAN temppeliin, vaan ne kuuluivat papeille.

Hasaelin sotaretki

¹⁸ Siihen aikaan Aramin kuningas Hasael ryhtyi sotimaan Gatia vastaan ja valloitti sen. Sitten hän suuntasi katseensa Jerusalemiä kohti hyökätäkseen sinne.

¹⁹ Silloin Juudan kuningas Jooas otti kaikki pyhät lahjat, jotka hänen isänsä, Juudan kuninkaat Joosafat, Jooram ja Ahasja, olivat pyhittäneet, sekä omat pyhät lahjansa ja kaiken kullan, joka oli HERRAN temppelin aarrekammiossa ja kuninkaan palatsissa, ja lähetti ne Aramin kuninkaalle Hasaelille. Niin tämä luopui aikeistaan hyökätä Jerusalemiin.

Jooas surmataan

²⁰ Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

²¹ Hänen palvelijansa nousivat häntä vastaan, tekivät salaliiton ja surmasivat hänet Millon linnoituksessa, siellä, mistä mennään alas Sillaan.

²²Jooaksen palvelijat Joosabad, Simeatin poika, ja Jehosavad, Soomerin poika, löivät hänet kuoliaaksi. Hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Amasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 13

Jooahas Israelin kuninkaana

¹Juudan kuninkaan Jooaksen, Ahasjan pojan, kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena tuli Jooahas, Jeehun poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa seitsemäntoista vuotta.

²Hän teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä. Hän kulki Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut.

³Niin HERRAN viha syttyi israelilaisia kohtaan, ja hän antoi heidät Hasaelin, Aramin kuninkaan, ja Benhadadin, Hasaelin pojan, käsiin koko Jooahaksen hallitusajaksi.

⁴Mutta Jooahas etsi HERRAN kasvoja, ja HERRA kuuli häntä, sillä hän näki israelilaisten kurjuuden Aramin kuninkaan sortaessa heitä.

⁵HERRA antoi israelilaisille pelastajan, ja he pääsivät Aramin vallan alta ja saivat asua kodeissaan niin kuin ennenkin.

⁶He eivät kuitenkaan kääntyneet pois Jerobeamin suvun synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsivat niissä. Myös aseratarha jäi paikoilleen Samariaan.

⁷HERRA ei jättänyt Jooahakselle väkeä enempää kuin viisikymmentä ratsumiestä, kymmenet sotavaunut ja kymmenentuhatta jalkamiestä, sillä Aramin kuningas oli hävittänyt Israelin joukot. Niistä oli tullut kuin tomua, jota tallataan.

⁸Muista Jooahasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

⁹ Sitten Jooahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Jooas Israelin kuninkaana

¹⁰ Juudan kuninkaan Jooaksen kolmantenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Jooas, Jooahaksen poika, Israelin kuninkaaksi. Hän hallitsi Samariassa kuusitoista vuotta.

¹¹ Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsi niissä.

¹² Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

¹³ Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänen valtaistuimelleen istui Jerobeam. Jooas haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen.

Elisan viimeinen ennustus ja ihme

¹⁴ Kun Elisa sairasti kuolintautiaan, Israelin kuningas Jooas tuli hänen luokseen. Kuningas itki hänen edessään ja sanoi: ”Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!”

¹⁵ Elisa sanoi hänelle: ”Nouda jousi ja nuolia.” Israelin kuningas haki hänelle jousen ja nuolia,

¹⁶ ja Elisa sanoi: ”Laske kätesi jousen päälle.” Kun hän oli laskenut kätensä jousen päälle, Elisa pani omat kätensä kuninkaan käsien päälle.

¹⁷ Sitten Elisa sanoi: ”Avaa idänpuoleinen ikkuna.” Kun Jooas oli avannut ikkunan, Elisa sanoi: ”Ammu.” Ja hän ampui. Niin Elisa sanoi: ”HERRAN voitonnuoli, voitonnuoli Aramia vastaan! Sinä voitat aramilaiset Afekissa perin pohjin.”

¹⁸ Sitten hän sanoi: ”Ota nuolet.” Kun Israelin kuningas oli ottanut nuolet, Elisa sanoi: ”Lyö niillä maata.” Hän löi kolme kertaa ja lopetti.

¹⁹ Mutta Jumalan mies vihastui häneen ja sanoi: ”Sinun olisi pitänyt lyödä viisi tai kuusi kertaa. Silloin olisit voittanut aramilaiset perin pohjin. Nyt sinä voitat aramilaiset vain kolme kertaa.”

²⁰ Sitten Elisa kuoli, ja hänet haudattiin. Aina alkuvuodesta tuli maahan mooabilaisten partiojoukkoja.

²¹ Kerran, kun erästä miestä oltiin hautaamassa, hautaajat huomasivat partiojoukon. Silloin he heittivät miehen ruumiin Elisan hautaan ja pakenivat. Mutta kun ruumis kosketti Elisan luita, mies heräsi henkiin ja nousi jaloilleen.

Jooas voittaa aramilaiset

²² Aramin kuningas Hasael ahdisti Israelia niin kauan kuin Jooahas eli.

²³ Mutta HERRA oli laupias israelilaisille, armahti heitä ja kääntyi heidän puoleensa sen liiton tähden, jonka hän oli tehnyt Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Hän ei halunnut tuhota israelilaisia eikä ollut vielä heittänyt heitä pois kasvojensa edestä.

²⁴ Sitten Aramin kuningas Hasael kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

²⁵ Jooas, Jooahaksen poika, otti Benhadadilta, Hasaelin pojalta, takaisin ne kaupungit, jotka Hasael oli valloittanut hänen isältään Jooahakselta. Kolme kertaa Jooas voitti hänet ja otti takaisin Israelille kuuluvat kaupungit.

2. Kuninkaiden 14

Amasja Juudan kuninkaana

¹ Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, toisena hallitusvuotena tuli Amasja, Jooaksen poika, Juudan kuninkaaksi.

² Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jehoaddan, ja hän oli kotoisin Jerusalemista.

³ Amasja teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ei kuitenkaan niin kuin hänen isänsä Daavid. Hän teki kaikessa niin kuin hänen isänsä Jooas oli tehnyt.

⁴ Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhraisi ja suitsutti edelleen uhrikukkuloilla.

⁵ Kun kuninkuus oli vahvistunut Amasjan käsissä, hän surmautti ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä.

⁶ Mutta murhaajien lapset hän jätti surmaamatta, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu Mooseksen lain kirjaan, jossa HERRA on käskennyt: ”Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kutakin rangaistakoon kuolemalla hänen oman syntinsä tähden.”

Jooas ja Amasja sotivat

⁷ Amasja voitti kymmenentuhatta edomilaista Suolalaaksossa, valloitti Seelan asevoimin ja antoi sille nimen Jokteel, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

⁸ Sitten Amasja lähetti sanansaattajat Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, Jeehun pojanpojan, luo ja käski sanoa hänelle: ”Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa.”

⁹ Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle tämän sanan: ”Libanonin ohdake lähetti Libanonin setrille sanan: ’Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.’ Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan.

¹⁰ Sinä olet voittanut Edomin perin pohjin, ja sydämesi on siitä ylpistynyt. Tyydy siihen kunniaan ja pysy kotonasi. Miksi aiheuttaisit onnettomuuden ja sortuisit, sinä itse ja Juuda sinun kanssasi?”

¹¹ Mutta Amasja ei kuunnellut. Silloin Israelin kuningas Jooas lähti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta.

¹² Juudan miehet joutuivat tappiolle Israelin edessä ja pakenivat kukin kotiinsa.

¹³ Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Ahasjan pojan Jooaksen poika. Kun Jooas tuli Jerusalemiin, hän revitti Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka.

¹⁴ Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki HERRAN temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa olevat esineet. Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

Jooaksen kuolema

¹⁵ Muista Jooasta koskevista asioista, siitä mitä hän teki, hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

¹⁶ Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen. Hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Amasjan kuolema

¹⁷ Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta.

¹⁸ Muista Amasjaa koskevista asioista on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

¹⁹ Häntä vastaan tehtiin Jerusalemissa salaliitto, ja hän pakeni Laakikseen. Mutta Laakikseen lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä.

²⁰ Hänet kuljetettiin hevosilla Jerusalemiin ja haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin.

²¹ Sitten koko Juudan kansa otti Asarjan, joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan tilalle.

²²Asarja linnoitti Eilatin palautettuaan sen Juudalle, sitten kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

Jerobeam Israelin kuninkaana

²³Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaksen pojan, viidentenätoista hallitusvuotena tuli Jerobeam, Jooaksen poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa neljäkymmentävuotta.

²⁴Hän teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

²⁵Hän kuitenkin palautti entiselleen Israelin alueen, Hamatin rajalta Kuolleeseenmereen saakka. Tämä toteutui sen sanan mukaan, jonka HERRA, Israelin Jumala, oli puhunut palvelijansa, profeetta Joonan, Amittain pojan, kautta, joka oli kotoisin Gat-Heeferistä.

²⁶Sillä HERRA oli nähnyt Israelin hyvin katkeran kurjuuden, kuinka kaikki menehtyivät, eikä Israelilla ollut yhtään auttajaa.

²⁷HERRA ei ollut myöskään vielä sanonut, että hän pyyhkii Israelin nimen pois taivaan alta, ja niin hän pelasti heidät Jerobeamin, Jooaksen pojan, kautta.

²⁸Muista Jerobeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän kävi sotaa ja palautti Israelille Damaskoksen ja Hamatin, jotka olivat kuuluneet Juudalle, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

²⁹Sitten Jerobeam meni lepoon isiensä, Israelin kuninkaiden, luo, ja hänen poikansa Sakarja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 15

Asarja Juudan kuninkaana

¹Jerobeamin, Israelin kuninkaan, kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Asarja, Amasjan poika, Juudan kuninkaaksi.

²Hän oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, kotoisin Jerusalemista.

³Asarja teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan kuten hänen isänsä Amasja oli tehnyt.

⁴Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhraisi ja suitsutti edelleen uhrikukkuloilla.

⁵HERRA löi kuningasta, niin että hän sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui eri talossa, ja Jootam, kuninkaan poika, oli palatsin päällikkönä ja tuomitsi maan kansaa.

⁶Muista Asarjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

⁷Sitten Asarja meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Jootam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Sakarja Israelin kuninkaana

⁸Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenakymmenentenäkahdeksantena hallitusvuotena tuli Sakarja, Jerobeamin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kuusi kuukautta.

⁹Hän teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, niin kuin hänen isänsä olivat tehneet. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

¹⁰Sallum, Jaabeksen poika, teki salaliiton häntä vastaan, löi hänet kuoliaaksi kansan nähden ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

¹¹Muista Sakarjaa koskevista asioista on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

¹² Näin toteutui HERRAN sana, jonka hän oli puhunut Jeehulle sanoen: ”Sinun poikasi istukoot Israelin valtaistuimella neljänteen polveen.” Niin myös tapahtui.

Sallum Israelin kuninkaana

¹³ Sallum, Jaabeksen poika, tuli kuninkaaksi Ussian , Juudan kuninkaan, kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena ja hallitsi Samariassa kuukauden päivät.

¹⁴ Menahem, Gaadin poika, lähti liikkeelle Tirsasta ja tuli Samariaan. Hän löi siellä kuoliaaksi Sallumin, Jaabeksen pojan, ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

¹⁵ Muista Sallumia koskevista asioista ja hänen tekemästään salaliitosta on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

¹⁶ Siihen aikaan Menahem hävitti Tifsahin ja kaiken, mitä siellä oli, sekä siihen liittyvän alueen Tirsaan saakka. Koska kaupungin portteja ei avattu hänelle, hän hävitti kaupungin ja viilsi vatsan auki kaikilta raskaina olevilta naisilta.

Menahem Israelin kuninkaana

¹⁷ Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena tuli Menahem, Gaadin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kymmenen vuotta.

¹⁸ Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Koko elinaikanaan hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

¹⁹ Kun Puul , Assurin kuningas, hyökkäsi maahan, Menahem antoi Puulille tuhat talenttia hopeaa, että tämä auttaisi häntä vahvistamaan kuninkuuden.

²⁰ Menahem otti rahat kaikilta Israelin varakkailta miehiltä. Jokaisen tuli antaa Assurin kuninkaalle viisikymmentä sekeliä hopeaa. Sitten Assurin kuningas palasi takaisin eikä jäänyt siihen maahan.

²¹Muista Menahemia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

²²Sitten Menahem meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Pekahja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Pekahja Israelin kuninkaana

²³Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkympmenentenä hallitusvuotena tuli Pekahja, Menahemin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksi vuotta.

²⁴Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

²⁵Pekah, Remaljan poika, yksi Pekahjan upseereista, teki salaliiton häntä vastaan. Pekah otti mukaansa viisikymmentä Gileadin miestä ja tappoi Pekahjan sekä Argobin ja Arjen Samariassa kuninkaan palatsin sisimmässä linnoituksessa. Niin hän surmasi Pekahjan ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

²⁶Muista Pekahjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Pekah Israelin kuninkaana

²⁷Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkympmenentenäkahdentena hallitusvuotena Pekah, Remaljan poika, tuli Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksikymmentä vuotta.

²⁸Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

²⁹Israelin kuninkaan Pekahin aikana tuli Tiglat-Pileser, Assurin kuningas, ja valloitti Iijonin, Aabel-Beet-Maakan, Jaanoahin, Kedeksen, Haasorin, Gileadin ja Galilean, koko Naftalin maan, ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Assuriin.

³⁰Hoosea, Eelan poika, teki salaliiton Pekahia, Remaljan poikaa, vastaan ja löi hänet kuoliaaksi. Hän tuli kuninkaaksi Pekahin tilalle Jootamin, Ussian pojan, kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena.

³¹Muista Pekahia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Jootam Juudan kuninkaana

³²Israelin kuninkaan Pekahin, Remaljan pojan, toisena hallitusvuotena tuli Jootam, kuningas Ussian poika, Juudan kuninkaaksi.

³³Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jerusa, Saadokin tytär.

³⁴Jootam teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt.

³⁵Uhririkukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhraisi ja suitsutti yhä uhrikukkuloilla. Jootam rakennutti HERRAN temppelin Yläportin.

³⁶Muista Jootamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

³⁷Niihin aikoihin Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, alkoivat HERRAN lähettäminä ahdistella Juudaa.

³⁸Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 16

Aahas Juudan kuninkaana

¹Pekahin, Remaljan pojan, seitsemäntenätoista hallitusvuotena tuli Aahas, kuningas Jootamin poika, Juudan kuninkaaksi.

² Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein HERRAN , hänen Jumalansa, silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

³ Hän kulki Israelin kuninkaiden tietä. Hän pani jopa poikansakin kulkemaan tulen läpi, niiden kansojen kauhistuttavien tekojen mukaan, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten tieltä.

⁴ Hän uhraisi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen vehreän puun alla.

Aram ja Israel sotivat Juudaa vastaan

⁵ Siihen aikaan Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, lähtivät sotimaan Jerusalemia vastaan. He saartoivat Aahaksen joukot mutta eivät kyenneet valloittamaan kaupunkia.

⁶ Samaan aikaan Resin, Aramin kuningas, palautti Eilatin Aramille ja karkotti Juudan miehet kaupungista. Niin Eilatiin tuli aramilaisia ja he asettuivat sinne ja ovat asuneet siellä tähän päivään asti.

⁷ Aahas lähetti sanansaattajat Assurin kuninkaan Tiglat-Pileserin luo sanomaan hänelle: ”Minä olen sinun palvelijasi ja poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin kuninkaan ja Israelin kuninkaan käsistä. He ovat nousseet minua vastaan.”

⁸ Aahas otti HERRAN temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa olevan hopean ja kullan ja lähetti sen lahjaksi Assurin kuninkaalle.

⁹ Assurin kuningas kuuli häntä ja lähti sotimaan Damaskosta vastaan. Hän valloitti kaupungin ja vei sen asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, mutta kuningas Resinin hän surmasi.

Kuningas Aahas ja pappi Uuria

¹⁰ Silloin kuningas Aahas lähti Damaskokseen kohtaamaan Assurin kuningasta Tiglat-Pileseriä. Kun kuningas Aahas näki Damaskoksessa olevan

alttarin, hän lähetti pappi Uurialle kuvauksen alttarista ja siitä tehdyn tarkan mallin.

¹¹ Pappi Uuria rakensi alttarin aivan sen kuvauksen mukaan, jonka kuningas Aahas oli hänelle lähettänyt Damaskoksesta ja sai sen valmiiksi jo ennen kuin kuningas Aahas oli palannut.

¹² Kun kuningas palasi Damaskoksesta ja näki alttarin, hän lähestyi sitä ja nousi sen äärelle.

¹³ Hän poltti polttouhrinsa ja ruokauhrinsa, vuodatti juomauhrinsa ja pirskontti yhteysuhriensa veren alttarille.

¹⁴ Pronssialttarin, joka oli HERRAN edessä, hän siirsi pois temppelin edustalta, uuden alttarin ja HERRAN temppelin välistä. Hän siirsi pronssialttarin sen uuden alttarin pohjoispuolelle.

¹⁵ Kuningas Aahas antoi pappi Uurialle käskyn sanoen: ”Polta suuremmalla alttarilla aamun polttouhri, illan ruokauhri, kuninkaan polttouhri sekä hänen ruokauhrinsa, samoin myös koko kansan polttouhri sekä sen ruoka- ja juomauhrit. Pirskota kaikki polttouhrin ja teurasuhrin veri alttarille. Pronssialttarin käyttämistä minä vielä harkitsen.”

¹⁶ Pappi Uuria teki kaiken aivan niin kuin kuningas Aahas oli käskennyt.

¹⁷ Kuningas Aahas leikkautti irti pronssijalustojen laidat ja otti padat pois niiden päältä. Hän antoi nostaa altaan pois sen alla olevien pronssihärkien päältä ja asettaa sen kivialustalle.

¹⁸ Hän siirsi HERRAN temppelialueen sisäpuolelle myös palatsiin rakennetun sapattikatoksen ja temppelin ulkopuolella olevan kuninkaan sisäänkäynnin. Näin hän teki Assurin kuninkaan vuoksi.

¹⁹ Mitä muuta kerrottavaa on Aahaksesta, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

²⁰ Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 17

Israelin JA JUUDAN LOPPUVAIHEET Hoosea Israelin kuninkaana

¹ Juudan kuninkaan Aahaksen kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Hoosea, Eelan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa yhdeksän vuotta.

² Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ei kuitenkaan samalla tavoin kuin ennen häntä hallinneet Israelin kuninkaat.

³ Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Hooseaa vastaan, ja niin Hooseasta tuli hänen palvelijansa, joka maksoi hänelle veroa.

⁴ Assurin kuningas huomasi kuitenkin, että Hoosea oli ryhtynyt salahankkeisiin lähettämällä sanansaattajia Soon, Egyptin kuninkaan, luo eikä suorittanut enää Assurin kuninkaalle vuotuista veroa niin kuin ennen. Silloin Assurin kuningas otti hänet kiinni ja sulki hänet vankilaan.

Israelin valtakunnan tuho

⁵ Sitten Assurin kuningas hyökkäsi koko maahan ja piiritti Samariaa kolme vuotta.

⁶ Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assurin kuningas valloitti Samarian ja vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin. Hän asetti heidät asumaan Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin.

⁷ Näin tapahtui, koska israelilaiset olivat tehneet syntiä HERRAA, Jumalaansa, vastaan, joka oli johdattanut heidät Egyptin maasta, pois faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä, ja koska he olivat palvoneet muita jumalia.

⁸He olivat vaeltaneet niiden kansojen säädösten mukaan, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten edeltä, ja tehneet samoin kuin Israelin kuninkaatkin.

⁹Israelilaiset olivat salaa tehneet HERRAA , Jumalaansa, vastaan sellaista, mikä ei ole oikein. He olivat rakentaneet itselleen uhrikukkulatemppeleitä kaikkiin kaupunkeihinsa, olivatpa ne vartiotornilla varustettuja tai linnoitettuja kaupunkeja.

¹⁰He olivat pystyttäneet itselleen patsaita ja asera-tarhoja jokaiselle korkealle kummulle ja jokaisen vehreän puun alle.

¹¹He olivat suitsuttaneet kaikilla uhrikukkuloilla niin kuin ne kansat, jotka HERRA oli karkottanut heidän edeltään. Näin he olivat vihasuttaneet HERRAN pahoilla teoillaan.

¹²He olivat palvelleet epäjumalia, vaikka HERRA oli heille sanonut: ”Älkää tehkö sellaista.”

¹³HERRA oli varoittanut Israelia ja Juudaa kaikkien profeettojensa, kaikkien näkijöiden, kautta ja sanonut: ”Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa minun käskyjäni ja lakejani, kaikkea sitä opetusta, jota minä käskin teidän isienne noudattaa ja jonka minä olen lähettänyt teille palvelijoitteni, profeettojen, kautta.”

¹⁴Mutta he eivät kuulleet vaan olivat uppiniskaisia niin kuin isänsäkin, jotka eivät uskoneet HERRAAN , Jumalaansa.

¹⁵He pitivät halpana hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä kanssa, ja hänen varoituksensa, jotka hän oli heille antanut. He vaelsivat turhuuksien perässä ja tulivat turhanpäiväisiksi seuratessaan ympärillään asuvia pakanakansoja, joiden tekojen mukaan HERRA oli kieltänyt heitä tekemästä.

¹⁶He hylkäsivät kaikki HERRAN , Jumalansa, käskyt ja tekivät itselleen valettuja kuvia, kaksi sonnivasikkaa. He tekivät itselleen myös asera-tarhoja, kumarsivat kaikkea taivaan joukkoa ja palvelivat Baalia.

¹⁷He panivat poikansa ja tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekivät taikoja ja harjoittivat noituutta. He antautuivat tekemään sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, ja vihastuttivat hänet.

¹⁸Niin HERRA vihastui kovin Israeliin ja siirsi sen pois kasvojensa edestä. Jäljelle ei jäänyt muita kuin Juudan heimo yksin.

¹⁹Myöskään Juuda ei noudattanut HERRAN, Jumalansa, käskyjä vaan vaelsi niiden lakien mukaan, jotka Israel oli itselleen säätänyt.

²⁰Niin HERRA hylkäsi kaikki Israelin jälkeläiset, nöyryytti heitä ja antoi heidät ryöstäjien käsiin, kunnes viimein heitti heidät pois kasvojensa edestä.

²¹Kun HERRA oli repäissyt Israelin pois Daavidin kuningassuvulta, israelilaiset tekivät kuninkaaksi Jerobeamin, Nebatin pojan. Jerobeam sai israelilaiset luopumaan HERRAN seuraamisesta ja vietteli heidät suureen syntiin.

²²Israelilaiset vaelsivat kaikissa Jerobeamin synneissä. He eivät luopuneet niistä,

²³kunnes HERRA viimein siirsi Israelin pois kasvojensa edestä, niin kuin hän oli puhunut kaikkien palvelijoidensa, profeettojen, kautta. Näin israelilaiset joutuivat pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen Assuriin, jossa he ovat olleet tähän päivään asti.

Samarian uudet asukkaat ja sekauskonto

²⁴Sen jälkeen Assurin kuningas antoi tuoda siirtolaisia Baabelista, Kuutasta, Avvasta, Hamatista ja Sefarvaimista ja asetti heidät asumaan Samarian kaupunkeihin israelilaisten tilalle. He ottivat Samarian haltuunsa ja asettuivat asumaan sen kaupunkeihin.

²⁵Kun he alkuaikoina siellä asuessaan eivät pelänneet HERRAA, hän lähetti heidän keskuuteensa leijonia, jotka tappoivat heitä.

²⁶Niin Assurin kuninkaalle kerrottiin: ”Kansat, jotka sinä veit pakkosiirtolaisuuteen ja asetit asumaan Samarian kaupunkeihin, eivät tunne sen maan jumalan lakia. Siksi hän on lähettänyt leijonia heidän

keskuuteensa, ja ne surmaavat heitä, koska he eivät tiedä, miten sen maan jumalaa on palveltava.”

²⁷ Silloin Assurin kuningas antoi käskyn ja sanoi: ”Viekää sinne joku niistä papeista, jotka toitte sieltä pakkosiirtolaisuuteen. Asukoon kansa siellä, ja pappi opettakoon heille, miten sen maan jumalaa palvellaan.”

²⁸ Silloin yksi papeista, joka oli viety Samariasta pakkosiirtolaisuuteen, tuli ja asettui asumaan Beeteliin. Hän opetti heille, miten heidän tuli palvella HERRAA .

²⁹ Kukin kansa teki kuitenkin itselleen omat jumalansa ja asetti ne samarialaisten rakentamiin uhrikukkulatemppeleihin, kukin kansa niissä kaupungeissa, joissa asui.

³⁰ Baabelin miehet tekivät itselleen Sukkot-Benotin, Kuutin miehet tekivät Neergalin, Hamatin miehet Asiman,

³¹ ja avvalaiset tekivät Nibhasin ja Tartakin. Sefarvaimilaiset polttivat poikiaan tullessa Adrammelekille ja Anammelekille, Sefarvaimin jumalille.

³² He pelkäsivät kyllä HERRAA mutta asettivat myös keskuudestaan itselleen uhrikukkulapappeja, jotka uhrasivat heidän puolestaan uhrikukkulatemppeleissä.

³³ He siis pelkäsivät HERRAA mutta palvelivat myös omia jumaliaan niiden kansojen tapojen mukaan, joiden keskuudesta heidät oli tuotu.

³⁴ Vielä tänäkin päivänä he tekevät vanhojen tapojensa mukaan. He eivät pelkää HERRAA eivätkä noudata saamiaan lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka HERRA antoi Jaakobin pojille, hänen, jolle hän antoi nimen Israel.

³⁵ HERRA oli tehnyt liiton israelilaisten kanssa ja käsenyt heitä sanoen: ”Älkää pelätkö muita jumalia, älkää palvoko älkääkä palvelko niitä, älkää myöskään uhratko niille,

³⁶vaan pelätkää HERRAA , joka johdatti teidät Egyptin maasta suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrella. Häntä pelätkää, häntä kumartakaa ja hänelle uhratkaa!

³⁷Noudattakaa aina tarkoin niitä lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka Mooses on teitä varten kirjoittanut, älkääkä pelätkö muita jumalia.

³⁸Älkää unohtako liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne, älkääkä pelätkö muita jumalia.

³⁹Pelätkää ainoastaan HERRAA , teidän Jumalaanne, niin hän vapauttaa teidät kaikkien vihollistenne vallasta.”

⁴⁰Mutta samarialaiset eivät totelleet vaan tekivät vanhojen tapojensa mukaan.

⁴¹Näin nämä kansat pelkäsivät HERRAA mutta palvelivat samalla omia jumalankuviaan. Myös heidän lapsensa ja lastensa lapset ovat tähän päivään asti tehneet samoin kuin heidän isänsä.

2. Kuninkaiden 18

Hiskia Juudan kuninkaana

¹Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, kolmantena hallitusvuotena tuli Juudan kuninkaaksi Hiskia, kuningas Aahaksen poika.

²Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abi, Sakarjan tytär.

³Hiskia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

⁴Hän hävitti uhrikukkulatemppeilit, murskasi patsaat, hakkasi maahan asera-tarhan ja löi palasiksi pronssikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt. Niihin aikoihin asti israelilaiset olivat näet polttaneet uhreja sille ja kutsuneet sitä nimellä Nehustan.

⁵Hiskia turvasi HERRAAN , Israelin Jumalaan. Yksikään hänen jälkeensä tulleista Juudan kuninkaista ei ollut hänen vertaisensa, ei myöskään kukaan niistä, jotka olivat olleet ennen häntä.

⁶Hän seurasi tarkasti HERRAA eikä luopunut hänestä vaan noudatti hänen käskyjään, jotka HERRA oli antanut Moosekselle.

⁷Niin HERRA oli Hiskian kanssa, ja hän menestyi kaikessa, mihin ryhtyi. Hän nousi kapinaan Assurin kuningasta vastaan eikä enää palvellut häntä.

⁸Hän löi filistealaiset aina Gazaa ja sen lähialueita myöten ja kukisti sekä vartiotornilla varustetut että linnoitetut kaupungit.

Israel joutuu pakkosiirtolaisuuteen

⁹Kuningas Hiskian neljäntenä hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, seitsemäs vuosi, Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Samariaa vastaan ja piiritti sitä.

¹⁰Kolmen vuoden kuluttua hän valloitti sen. Samaria valloitettiin Hiskian kuudentena vuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean yhdeksäs hallitusvuosi.

¹¹Sitten Assurin kuningas vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja sijoitti heidät Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin.

¹²Näin tapahtui, koska he eivät olleet kuunnelleet HERRAN , Jumalansa, ääntä. He olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaikki HERRAN palvelijan Mooseksen antamat käskyt, eivätkä totelleet eivätkä noudattaneet niitä.

Sanherib ja Hiskia

¹³Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena Sanherib, Assurin kuningas, hyökkäsi kaikkia Juudan linnoitettuja kaupunkeja vastaan ja valloitti ne.

¹⁴Silloin Juudan kuningas Hiskia lähetti Assurin kuninkaalle Laakikseen sanan: ”Minä olen tehnyt väärin. Vetäydy pois minun kimpustani, niin minä teen, mitä tehtäväkseni panet.” Assurin kuningas määräsi Hiskian, Juudan

kuninkaan, maksamaan kolmesataa talenttia hopeaa ja kolmekymmentä talenttia kultaa.

¹⁵ Hiskia antoi hänelle kaiken hopean, mitä HERRAN temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa oli.

¹⁶ Siinä yhteydessä hän leikkautti HERRAN temppelin ovista ja ovien pielistä kullan, jolla hän oli ne päällystänyt, ja antoi sen Assurin kuninkaalle.

Jerusalemien piiritys

¹⁷ Assurin kuningas lähetti Laakiksesta ylipäällikkönsä, hovinsa ylieunukin ja ylimmän juomanlaskijansa suuren sotajoukon kanssa Jerusalemiin kuningas Hiskiaa vastaan. He lähtivät liikkeelle ja tultuaan Jerusalemiin he pysähtyivät Yläaltaan vesijohdon luo, joka on Pyykinpesijänkedolle vievän tien varrella.

¹⁸ He kutsuivat kuningasta, mutta palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät heidän luokseen.

¹⁹ Ylin juomanlaskija sanoi heille: ”Ilmoittakaa Hiskialle: Näin sanoo suurmestari, Assurin kuningas: Mikä on tuo luottamus, joka sinulla on?

²⁰ Arvelet kai, että pelkästä huulten puheesta tulee neuvo ja voima sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan?

²¹ Sinä luotat nyt tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, Egyptiin, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat.

²² Ja jos te sanotte minulle: ’Me luotamme HERRAAN, meidän Jumalaamme’, niin eikö hän ole se, jonka uhrikukkulatemppelet ja alttarit Hiskia hävitti? Eikö Hiskia sanonut Juudalle ja Jerusalemlle: ’Tämän alttarin edessä Jerusalemissa teidän on kumartaen rukoiltava’?

²³ Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa. Minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä voit hankkia niille ratsastajat.

²⁴ Kuinka sitten voisit torjua yhdenkään käskynhaltijan, herrani vähimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin!

²⁵ Olenko minä siis HERRAN sallimatta hyökännyt tätä paikkaa vastaan hävittämään sitä? HERRA on sanonut minulle: 'Hyökkää tuohon maahan ja hävitä se.'

²⁶ Eljakim, Hilkian poika, ja Sebna ja Jooah sanoivat ylimmälle juomanlaskijalle: "Ole hyvä ja puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meidän kanssamme heprean kieltä muurilla olevan kansan kuullen."

²⁷ Mutta ylin juomanlaskija vastasi heille: "Onko herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja vain sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri noille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omia ulosteitaan ja juomaan omaa virtsaansa!"

²⁸ Ylin juomanlaskija seiso i ja huusi kovalla äänellä heprean kielellä nämä sanat: "Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sana!

²⁹ Näin sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne!' Hän ei voi pelastaa teitä kuninkaan käsistä.

³⁰ Älköön Hiskia saako teitä luottamaan HERRAAN sanomalla: 'Totisesti HERRA pelastaa meidät. Tätä kaupunkia ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.'

³¹ Älkää uskoko Hiskiaa, sillä näin sanoo Assurin kuningas: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja tulkaa minun luokseni. Silloin saatte jokainen syödä omasta viinipuustanne ja viikunapuustanne ja juoda vettä omasta kaivostanne,

³² kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen. Se on viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa, jalon öljypuun ja hunajan maa. Silloin te saatte elää ettekä kuole. Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä hän johtaa teidät harhaan sanoessaan: HERRA pelastaa meidät.

³³ Onko yksikään muiden kansojen jumalista kyennyt pelastamaan maataan Assurin kuninkaan käsistä?

³⁴ Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvan jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni?

³⁵ Kuka kaikkien maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Voisiko HERRA pelastaa Jerusalemin minun käsistäni?”

³⁶ Mutta kansa oli vaiti eikä vastannut hänelle mitään, sillä kuningas oli antanut käskyn: ”Älkää vastatko hänelle.”

³⁷ Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, tulivat Hiskian luo vaatteet repäistyinä ja kertoivat hänelle, mitä ylin juomanlaskija oli sanonut.

2. Kuninkaiden 19

Jesajan ennustus

¹ Kun kuningas Hiskia kuuli sen, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni HERRAN temppeliin.

² Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin, kirjuri Sebnan ja pappien vanhimmat säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, luo

³ ja käski heidän sanoa hänelle: ”Näin sanoo Hiskia: ”Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä, sillä lapset ovat tulleet kohdun suulle, mutta ei ole voimaa synnyttää.

⁴ Jospa HERRA , sinun Jumalasi, on kuullut kaikki ylimmän juomanlaskijan sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä sanoista, jotka HERRA , sinun Jumalasi, on kuullut. Kohota nyt rukous sen jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.”

⁵ Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo,

⁶ Jesaja sanoi heille: ”Sanokaa herrallenne: ’Näin sanoo HERRA : Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat herjanneet minua.

⁷ Minä annan mennä häneen sellaisen hengen, että kun hän kuulee sanoman, hän palaa omaan maahansa. Ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan.’”

Sanheribin sanoma Hiskialle

⁸ Kun ylin juomanlaskija palasi takaisin, hän tapasi Assurin kuninkaan sotimassa Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt Laakiksesta.

⁹ Kun Sanherib oli kuullut Tirhakasta, Kuusin kuninkaasta: ”Hän on lähtenyt sotimaan sinua vastaan,” Sanherib lähetti sanansaattajat uudelleen Hiskian luo ja käski näiden sanoa

¹⁰ Hiskialle, Juudan kuninkaalle: ”Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat, pettää itseäsi äläkä sano: ’Jerusalemla ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.’

¹¹ Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Sinäkö muka pelastuisit?

¹² Ovatko kansojen jumalat pelastaneet niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet, nimittäin Goosania, Harrania, Resefiä ja Telassarin edeniläisiä?

¹³ Missä on Hamatin kuningas ja missä Arpadin kuningas, ja missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvan kaupunkien kuninkaat?”

Hiskian rukous

¹⁴ Hiskia otti kirjeen sanansaattajilta ja luki sen. Sitten hän meni HERRAN temppeliin, levitti kirjeen HERRAN eteen,

¹⁵ rukoili HERRAN edessä ja sanoi: ” HERRA , Israelin Jumala, sinä, joka asut kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

¹⁶ HERRA, käännä korvasi ja kuule! HERRA , avaa silmäsi ja katso! Kuule Sanheribin sanat, joilla tuo hänen lähettämänsä mies on herjannut elävää Jumalaa.

¹⁷ On totta, HERRA , että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kansat ja niiden maat.

¹⁸ He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen, koska ne eivät olleet jumalia vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä. Sen tähden he ovat voineet hävittää ne.

¹⁹ Mutta nyt, HERRA , meidän Jumalamme, pelasta meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että vain sinä, HERRA , olet Jumala.”

Herran vastaus Hiskialle

²⁰ Silloin Jesaja, Aamotsin poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: ”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Minä olen kuullut, mitä olet rukoillut minulta Sanheribin, Assurin kuninkaan, tähden.

²¹ Tämä on se sana, jonka HERRA on puhunut hänestä: Sinua halveksii ja pilkkaa neitsyt, tytär Siion, sinun jälkeesi nyökyttää ilkkuen päätään tytär Jerusalem.

²² Ketä olet herjannut ja häväissyt, ketä vastaan olet korottanut äänesi? Korkealle olet kohottanut katseesi Israelin Pyhää vastaan.

²³ Sanansaattajiesi kautta sinä herjasit HERRAA ja sanoit: ’Monilla vaunuillani minä nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka. Minä hakkasin maahan sen korkeat setrit ja parhaat sypressit ja tunkeuduin sen etäisimpään yöpymispaikkaan ja rehevimpään metsään.

²⁴ Minä kaivoin kaivoja ja join vierasta vettä, kuivasin jalkapohjillani kaikki Egyptin virrat.’

²⁵ Etkö ole kuullut? Jo kauan sitten minä olen tätä valmistanut, jo muinaisuudesta asti sitä muovannut! Nyt olen sen toteuttanut, ja varustetuista kaupungeista on tullut autioita rauniokumpuja.

²⁶ Niiden asukkaat olivat voimattomia, he kauhistuivat ja joutuivat häpeään. Heidän kävi kuin kedon ruohon, kuin vihreän heinän, kuin katolla kasvavien korsien ja keskenkasvuisena kulottuneen viljan.

²⁷ Istuitpa sinä tai lähdit tai tulit, sen minä tiedän, ja myös sen, että raivoat minua vastaan.

²⁸ Koska sinä raivoat minua vastaan ja koska ylpeytesi on tullut minun korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota olet tullut.

²⁹ Tämä on merkkini sinulle: Tänä vuonna syödään jälkikasvua, seuraavana kesantoviljaa, mutta kolmantena kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää.

³⁰ Ja Juudan heimon jäännös, ne, jotka ovat jääneet jäljelle, kasvattavat juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.

³¹ Sillä Jerusalemissa lähtee kasvamaan jäännös, pelastuneiden joukko Siionin vuorelta. HERRAN Sebaotin kiivaus saa sen aikaan.

³² Mutta Assurin kuninkaasta HERRA sanoo näin: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä ammu sinne yhtään nuolta, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia.

³³ Samaa tietä, jota hän tuli, hän palaa takaisin, tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo HERRA .

³⁴ Minä puolustan tätä kaupunkia ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.”

Assurin tappio ja Sanheribin kuolema

³⁵ Sinä yönä HERRAN enkeli lähti liikkeelle ja löi kuoliaaksi Assurin leirissä satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun aamulla varhain noustiin, kaikkialla lojui kuolleita.

³⁶ Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti pois, palasi takaisin Niiniveen ja jäi sinne.

³⁷ Mutta kun hän oli kumartuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla ja pakenivat Araratin maahan. Sanheribin tilalle tuli kuninkaaksi hänen poikansa Eesarhaddon.

2. Kuninkaiden 20

Hiskian sairaus ja Herran lupaus Hiskialle

¹ Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamotsin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo HERRA : Järjestä talosi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane.”

² Silloin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili HERRAA sanoen:

³ ”Oi HERRA , muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!” Ja hän itki katkerasti.

⁴ Jesaja ei ollut vielä lähtenyt keskimmäiseltä esipihalta, kun hänelle tuli tämä HERRAN sana:

⁵ ”Palaa takaisin ja sano Hiskialle, kansani hallitsijalle: Näin sanoo HERRA , isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt kyöneleesi. Minä parannan sinut. Kolmantena päivänä sinä voit mennä HERRAN temppeliin.

⁶ Minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta ja pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä. Minä puolustan tätä kaupunkia itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.”

⁷ Jesaja sanoi: ”Tuokaa viikunakakku.” Palvelijat toivat kakun, ja kun he panivat sen paiseen päälle, Hiskia parani.

⁸ Hiskia kysyi silloin Jesajalta: ”Mikä on merkinä siitä, että HERRA parantaa minut ja voin kolmantena päivänä mennä HERRAN temppeliin?”

⁹ Jesaja vastasi: ”Tämä on sinulle merkinä HERRALTA siitä, että HERRA tekee, minkä on luvannut: varjo kulkee joko kymmenen askelmaa eteenpäin tai palaa kymmenen askelmaa takaisin.”

¹⁰ Hiskia sanoi: ”Helppohan varjon on pidentyä kymmenen askelmaa eteenpäin. Ei, vaan palatkoon varjo kymmenen askelmaa takaisinpäin.”

¹¹ Silloin profeetta Jesaja huusi HERRAA , ja Herra palautti varjon Aahaksen portaikossa takaisinpäin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Baabelin kuninkaan lähettiläät

¹² Siihen aikaan Berodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti kirjeen ja lahjoja Hiskialle, sillä hän oli kuullut, että Hiskia oli ollut sairaana.

¹³ Kuultuaan lähettiläitä Hiskia näytti heille kaikki varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajusteet ja kalliin öljyn, asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Hiskian palatsissa ja koko hänen valtakunnassaan ei ollut mitään, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

¹⁴ Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: ”Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: ”He ovat tulleet kaukaisesta maasta, Baabelista.”

¹⁵ Jesaja kysyi: ”Mitä he ovat nähneet sinun palatsissasi?” Hiskia vastasi: ”He ovat nähneet kaiken, mitä palatsissani on. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt.”

¹⁶ Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule HERRAN sana:

¹⁷ Päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä palatsissasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo HERRA .

¹⁸ Sinun poikiasi, jotka sinusta polveutuvat ja jotka sinulle syntyvät, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.”

¹⁹Hiskia sanoi Jesajalle: ” HERRAN sana, jonka olet puhunut, on hyvä.” Hän sanoi vielä: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni!”

Hiskian kuolema

²⁰Muista Hiskiaa koskevista asioista, kaikista hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän rakensi altaan ja vesijohdon ja johti veden kaupunkiin, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

²¹Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 21

Manasse Juudan kuninkaana

¹Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hefsivah.

²Manasse teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä. Hän teki samoja iljettäviä tekoja kuin kansat, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten edeltä.

³Hän rakensi jälleen uhrikukkulatemppeleit, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti alttareita Baalille ja teki asera-tarhan, kuten Israelin kuningas Ahab oli tehnyt. Manasse kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa

⁴ja rakensi alttareita myös HERRAN temppeliin, josta HERRA oli sanonut: ”Jerusalemiin minä asetan nimeni.”

⁵Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle HERRAN temppelin molempiin esipihoihin.

⁶Lisäksi hän pani poikansa kulkemaan tulen läpi, ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja hankki itselleen henkienmanaajia ja selvänäkijöitä. Hän teki paljon sellaista, mikä on paha HERRAN silmissä, ja vihastutti hänet.

⁷Manasse asetti teettämänsä Aseran kuvan temppeliin, josta HERRA oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: ”Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin sukukuntien alueelta, minä asetan nimeni ikiajoiksi.

⁸En pane enää Israelia harhailemaan pois siitä maasta, jonka minä olen antanut heidän isilleen, jos he vain noudattavat kaikkea, mitä minä olen käskenyt heidän noudattaa, koko sitä lakia, jota palvelijani Mooses on käskenyt heidän noudattaa.”

⁹Mutta he eivät totelleet, ja Manasse eksytti heidät, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka HERRA oli hävittänyt israelilaisten edeltä.

Ennustus Juudan valtakunnan tuhosta

¹⁰Silloin HERRA puhui palvelijoidensa, profeettojen, kautta ja sanoi:

¹¹”Manasse, Juudan kuningas, on tehnyt nämä inhottavat teot ja siten tehnyt pahaa enemmän kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä. Epäjumalillaan hän on vietellyt myös Juudan tekemään syntiä.

¹²Sen tähden HERRA, Israelin Jumala sanoo näin: Minä tuotan sellaisen onnettomuuden Jerusalemile ja Juudalle, että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat.

¹³Minä mittaan Jerusalemin samalla mittanuoralla kuin Samarian ja punnitsen sen samalla vaa’alla kuin Ahabin suvun. Minä pyyhkäisen Jerusalemin, niin kuin vati pyyhitään, se pyyhitään ja käännetään kumolleen.

¹⁴Minä hylkään perintöosani jäännöksen ja annan heidät vihollistensa käsiin. He joutuvat kaikkien vihollistensa saaliiksi ja ryöstettäviksi,

¹⁵koska he ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. Näin he ovat vihasuttaneet minut siitä päivästä asti, jona heidän isänsä lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään saakka.”

Manassen synnit

¹⁶Manasse vuodatti myös hyvin paljon viatonta verta, kunnes oli täyttänyt sillä Jerusalemin ääriään myöten. Tämän syntinsä lisäksi hän vietti myös Juudan tekemään syntiä, sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

¹⁷Muista Manassea koskevista asioista, kaikesta, mitä hän teki, ja synnistä, jota hän harjoitti, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

¹⁸Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin palatsinsa puutarhaan, Ussan puutarhaan. Hänen poikansa Aamon tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Aamon Juudan kuninkaana

¹⁹Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Mesullemet. Hän oli Haarusin tytär, kotoisin Jotbasta.

²⁰Aamon teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, samoin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt.

²¹Hän kulki kaikessa samaa tietä, jota hänen isänsä oli kulkenut. Hän palveli epäjumalia, joita hänen isänsä oli palvellut, ja kumarsi niitä.

²²Hän hylkäsi HERRAN, isiensä Jumalan, eikä kulkenut HERRAN tietä.

Aamon murhataan

²³Aamonin palvelijat tekivät salaliiton kuningasta vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa palatsissaan.

²⁴Maan kansa surmasi kuitenkin kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan, ja kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen tilalleen.

²⁵Muista Aamonia koskevista asioista ja siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

²⁶Hänet haudattiin omaan hautaansa Ussan puutarhaan, ja hänen poikansa Joosia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 22

Joosia Juudan kuninkaana

¹Joosia oli kahdeksan vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jedida. Hän oli Adajan tytär, kotoisin Boskatista.

²Joosia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ja kulki kaikessa isänsä Daavidin tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

³Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan kuningas Joosia lähetti kirjuri Saafanin, Asaljan pojan, Mesullamin pojanpojan, HERRAN temppeliin ja sanoi:

⁴”Mene ylipappi Hilcian luo ja käske häntä laskemaan kaikki HERRAN temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvartijat ovat koonneet kansalta.

⁵Hän antakoon rahat työn valvojille, joille työt HERRAN temppelissä on uskottu. Nämä maksakoot niillä palkan HERRAN temppelissä suoritettavan työn tekijöille temppelin vaurioiden korjaamiseksi,

⁶puusepille, rakennusmiehille ja muurareille. Niillä ostettakoon myös temppelin korjaamiseksi tarvittava puutavara ja hakatut kivet.

⁷Heiltä ei kuitenkaan tule vaatia tilintekoa rahoista, jotka heille luovutetaan, sillä he toimivat luottomiehinä.”

Temppelistä löytyy lain kirja

⁸Ylipappi Hilcia sanoi kirjuri Saafanille: ”Minä löysin HERRAN temppelistä lain kirjan.” Hilcia antoi kirjan Saafanille, ja tämä luki sen.

⁹Kirjuri Saafan meni kuninkaan luo ja teki hänelle selkoa asiasta sanoen: ”Palvelijasi ovat ottaneet arkusta rahat, jotka olivat temppelissä, ja antaneet ne työn valvojille, joille työt HERRAN temppelissä on uskottu.”

¹⁰Kirjuri Saafan kertoi vielä kuninkaalle: ”Pappi Hilcia antoi minulle erään kirjan.” Ja Saafan luki kirjan kuninkaan edessä.

¹¹Kun kuningas kuuli lain kirjan sanat, hän repäisi vaatteensa.

¹² Sitten kuningas antoi pappi Hilkialle, Saafanin pojalle Ahikamille, Miikajan pojalle Akborille, kirjuri Saafanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle käskyn sanoen:

¹³ ”Menkää ja kysykää minun puolestani ja kansan ja koko Juudan puolesta HERRALTA neuvoa tämän löydetyn kirjan vuoksi. HERRAN viha on suuri, ja se on syttynyt meitä vastaan, koska isämme eivät ole totelleet tämän kirjan sanoja eivätkä ole tehneet sen mukaan, mitä siihen on kirjoitettu meitä varten.”

Naisprofeetta Huldin vastaus

¹⁴ Niin pappi Hilkia, Ahikam, Akbor, Saafan ja Asaja menivät naisprofeetta Huldin luo, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin vaimo ja asui Jerusalemin toisessa kaupunginosassa. Sallum oli Tikvan poika ja Harhaksen pojanpoika. He puhuivat Huldalle asiasta,

¹⁵ ja hän sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni:

¹⁶ Näin sanoo HERRA: Minä tuotan tälle paikalle ja sen asukkaille kaiken sen onnettomuuden, mitä sanotaan siinä kirjassa, jonka Juudan kuningas on lukenut.

¹⁷ He ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihastuttaneet minut kaikilla kättensä teoilla. Minussa on syttynyt viha tätä paikkaa kohtaan, eikä se sammu.

¹⁸ Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa HERRALTA, sanokaa: Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, sanoista, jotka sinä olet kuullut:

¹⁹ Koska sydämesi on pehmennyt ja sinä olet nöyrytynyt HERRAN edessä kuullessasi, mitä minä olen puhunut tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan, että he tulevat kauhistukseksi ja kiroukseksi, ja koska olet repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo HERRA.

²⁰ Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä silmäsi näe kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä tuotan tälle paikalle.” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

2. Kuninkaiden 23

Joosia puhdistaa jumalanpalveluksen

¹Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat.

²Kuningas meni HERRAN temppeliin, ja hänen kanssaan menivät kaikki Juudan miehet ja kaikki Jerusalemin asukkaat, papit ja profeetat, koko kansa pienimmästä suurimpaan. Hän luki heidän kuultensa kaikki HERRAN temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat.

³Kuningas seiso i korokkeella ja teki HERRAN edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata HERRAA, noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka olivat kirjoitettuina siinä kirjassa. Koko kansa sitoutui liittoon.

⁴Sitten kuningas käski ylipappi Hilkiä ja häntä arvossa lähimpiä pappeja sekä ovenvartijoita viemään HERRAN temppelistä pois kaikki esineet, joita oli tehty Baalille, Aseralle ja kaikelle taivaan joukolle. Hän poltti ne Jerusalemin ulkopuolella Kidroninlaaksossa ja vei niiden tuhkan Beeteliin.

⁵Joosia pani viralta epäjumalien papit, jotka Juudan kuninkaat olivat asettaneet polttamaan uhreja uhrikukkuloilla Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin ympäristössä ja jotka polttivat uhreja Baalille, auringolle, kuulle, eläinradan tähtikuvioille ja kaikelle taivaan joukolle.

⁶Hän vei Aseran kuvan pois HERRAN temppelistä Jerusalemin ulkopuolelle Kidroninlaaksoon ja poltti sen siellä, murskasi sen tomuksi ja heitti tomun yleiselle hautausmaalle.

⁷Hän hajotti haureellisten pyhäkköpoikien huoneet, jotka olivat HERRAN temppelissä ja joissa naiset kutoivat vaatteita Aseralle.

⁸Kuningas poisti kaikki papit Juudan kaupungeista, hävitti ja häpäisi Gebasta Beersebaan asti uhrikukkulatemppelet, joilla papit olivat polttaneet uhreja. Hän hajotti uhripaikat, joita oli kaupunginpäällikkö Joosuan portin edustalla, kaupungin sisäänmenoportin vasemmalla puolella.

⁹Uhrikukkulapapit eivät saaneet nousta HERRAN alttarille Jerusalemissa, mutta he saivat syödä happamatonta leipää pappisveljiensä kanssa.

¹⁰Joosia hävitti ja häpäisi myös Tofetin, joka oli Ben-Hinnomin laaksossa, ettei kukaan enää voisi siellä panna poikaansa tai tytärtään kulkemaan tulen läpi Molokin kunniaksi.

¹¹Hän hävitti ne hevospatsaat, jotka Juudan kuninkaat olivat pystyttäneet auringon kunniaksi HERRAN temppelin sisäänkäynnin luo pylväikköön hovihera Netan-Melekin huoneen viereen. Auringonvaunut hän poltti tullessa.

¹²Kuningas hajotti alttarit, jotka Juudan kuninkaat olivat teettäneet Aahaksen yläsalin katolle, ja ne alttarit, jotka Manasse oli teettänyt HERRAN temppelin molempiin esipihoihin. Hän poisti ne sieltä kiireesti ja heitti niiden tomun Kidroninlaaksoon.

¹³Kuningas häpäisi ne uhrikukkulat, jotka olivat Jerusalemissa itään ja Turmiovuoresta etelään. Israelin kuningas Salomo oli rakentanut ne Astartelle, siidonilaisten iljetykselle, ja Kemokselle, mooabilaisten iljetykselle, sekä Milkomille, ammonilaisten kauhistukselle.

¹⁴Hän murskasi patsaat ja hakkasi maahan asera-tarhan, ja sitten hän täytti niiden paikan ihmisten luilla.

¹⁵Joosia hajotti myös Beetelissä olevan alttarin ja sen uhrikukkulan, jonka Jerobeam, Nebatin poika, oli teettänyt, hän, joka vietti Israelin tekemään syntiä. Senkin alttarin ja uhrikukkulan Joosia hajotti. Sitten hän poltti uhrikukkulan ja murskasi sen tomuksi sekä poltti asera-tarhan.

¹⁶Kun Joosia sitten kääntyi ja näki haudat, jotka olivat vuorella, hän lähetti miehiä ottamaan luut haudoista. Hän poltti luut alttarilla ja näin häpäisi

alttarin HERRAN sanan mukaan, niin kuin oli julistanut se Jumalan mies, joka ilmoitti nämä asiat.

¹⁷Sitten Joosia kysyi: ”Mikä on tuo hautamerkki, jonka minä näen?” Kaupungin miehet vastasivat hänelle: ”Se on sen Jumalan miehen hauta, joka tuli Juudasta ja julisti sen, minkä sinä nyt olet tehnyt Beetelin alttarille.”

¹⁸Joosia sanoi: ”Antakaa hänen olla. Älköön kukaan koskeko hänen luidhinsa.” Niin he jättivät Jumalan miehen luut rauhaan, samoin sen profeetan luut, joka oli tullut Samariasta.

¹⁹Myös Samarian kaupungeista Joosia hävitti kaikki uhrikukkulatemppeleit, jotka Israelin kuninkaat olivat rakentaneet ja näin vihastuttaneet HERRAN . Hän teki niille aivan samoin kuin oli tehnyt Beetelissä.

²⁰Kaikki siellä olevat uhrikukkulapapit hän surmasi heidän alttareillaan ja poltti ihmisten luita niiden päällä. Sitten kuningas palasi takaisin Jerusalemiin.

Pääsiäisen vietto

²¹Joosia antoi koko kansalle käskyn sanoen: ”Viettäkää HERRAN , teidän Jumalanne, pääsiäistä niin kuin on kirjoitettu tässä liiton kirjassa.”

²²Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty sen ajan jälkeen, jona tuomarit tuomitsivat Israelia, eikä koko sinä aikana, jona Israelin kuninkaat ja Juudan kuninkaat hallitsivat.

²³Vasta kuningas Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin Jerusalemissa HERRAN pääsiäistä tällä tavoin.

Joosian loppuvaiheet

²⁴Joosia surmasi myös henkienmanaajat ja selvänäkijät ja hävitti kotijumalat, jumalankuvat ja kaikki muut iljetykset, joita vielä löytyi Juudan maasta ja Jerusalemista. Näin hän toteutti lain sanat, jotka oli kirjoitettu pappi Hilkian HERRAN temppelistä löytämään kirjaan.

²⁵Ennen Joosiaa ei ole ollut hänen kaltaistaan kuningasta, ei ketään, joka kaikesta sydäimestään, kaikesta sielustaan ja kaikesta voimastaan olisi

kääntynyt HERRAN puoleen ja seurannut Mooseksen koko lakia, eikä hänen jälkeensä ole tullut hänen kaltaistaan.

²⁶ HERRA ei kuitenkaan kääntynyt hehkuvasta vihastaan, joka oli syttynyt Juudaa vastaan kaiken sen vuoksi, millä Manasse oli vihastuttanut hänet.

²⁷ HERRA sanoi: ”Minä siirrän myös Juudan pois kasvojeni edestä, kuten siirsin Israelin. Minä hylkään Jerusalemin, tämän kaupungin, jonka valitsin, ja temppelin, josta sanoin: Minun nimeni on oleva siellä.”

²⁸ Muista Joosiaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

²⁹ Hänen aikanaan farao Neko, Egyptin kuningas, lähti Assurin kuninkaan avuksi Eufratvirralle. Kuningas Joosia lähti faraota vastaan, mutta farao surmasi hänet Megiddossa heti, kun näki hänet.

³⁰ Joosian palvelijat veivät hänet kuolleen vaunuissa Megiddosta, toivat hänet Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa. Sitten maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen, voiteli hänet ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä tilalle.

Jooahas Juudan kuninkaana

³¹ Jooahas oli kahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.

³² Jooahas teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet.

³³ Farao Neko vangitutti Jooahaksen Riblassa, Hamatin maassa, estääkseen häntä hallitsemasta Jerusalemissa, ja määräsi maalle rangaistuksena sakkoa sata talenttia hopeaa ja kymmenen talenttia kultaa.

Joojakim Juudan kuninkaana

³⁴ Farao Neko teki Joosian pojan Eljakimin kuninkaaksi hänen isänsä Joosian tilalle ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Mutta Jooahasin hän vei mukanaan Egyptiin, ja siellä Jooahas kuoli.

³⁵ Joojakim antoi faraolle hopean ja kullan, mutta voidakseen maksaa rahat faraon käskyn mukaan hän verotti maata. Hän otti maan kansalta hopeaa ja kultaa sen mukaan kuin kullakin oli varallisuutta, antaakseen sen farao Nekolle.

³⁶ Joojakim oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sebida Pedajan tytär Ruumasta.

³⁷ Joojakim teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet.

2. Kuninkaiden 24

Nebukadnessar hyökkää Juudaan

¹ Joojakimin aikana Nebukadnessar, Baabelin kuningas, hyökkäsi Juudaan. Joojakim oli hänelle alamainen kolmen vuoden ajan, mutta sitten hän nousi kapinaan Nebukadnessaria vastaan.

² Silloin HERRA lähetti Joojakimia vastaan kaldealaisten, aramilaisten, mooabilaisten ja ammonilaisten rosvojoukkoja. Hän lähetti ne Juudan kimppuun hävittämään sitä sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut palvelijoidensa, profeettojen, kautta.

³ Tämä tapahtui Juudalle HERRAN käskystä. Näin hän poisti Juudan kasvojensa edestä Manassen syntien tähden, kaiken sen tähden, mitä hän oli tehnyt,

⁴ ja myös sen viattoman veren tähden, jonka hän oli vuodattanut, kun hän oli täyttänyt Jerusalemin viattomalla verellä. Sitä HERRA ei antanut anteeksi.

⁵ Muista Joojakimia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

⁶ Sitten Joojakim meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

⁷ Egyptin kuningas ei enää lähtenyt maastaan, sillä Baabelin kuningas oli vallannut Egyptinpurosta Eufratvirtaan saakka kaiken, mikä oli kuulunut Egyptin kuninkaalle.

Joojakin Juudan kuninkaana

⁸ Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta. Hänen äitinsä oli nimeltään Nehusta. Hän oli Elnatanin tytär, kotoisin Jerusalemista.

⁹ Joojakin teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä oli tehnyt.

¹⁰ Siihen aikaan Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin joukot kävivät Jerusalemin kimppuun, ja kaupunki joutui saarroksiin.

¹¹ Niin Nebukadnessar, Baabelin kuningas, saapui ja hyökkäsi kaupunkia vastaan, ja hänen joukkonsa piirittivät sitä.

¹² Silloin Joojakin, Juudan kuningas, ja hänen äitinsä, palvelijansa, päällikkönsä ja hoviherransa antautuivat Baabelin kuninkaalle. Baabelin kuningas otti Joojakinin vangiksi kahdeksantena hallitusvuotenaan

¹³ ja vei pois Jerusalemista kaikki HERRAN temppelin ja kuninkaan palatsin aarteet. Hän särki kaikki kultaesineet, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt HERRAN temppeliin. Tapahtui niin kuin HERRA oli puhunut.

¹⁴ Nebukadnessar vei pakkosiirtolaisuuteen koko Jerusalemin, kaikki päälliköt ja kaikki sotasankarit, kymmenentuhatta pakkosiirtolaista, samoin kaikki rakennusmiehet ja sepät. Jäljelle jäivät vain maaseudun köyhät.

¹⁵ Hän siirsi Joojakinin vankina Baabeliin, samoin kuninkaan äidin, kuninkaan vaimot ja hänen hoviherransa sekä muut maan mahtavat. Hän vei heidät pakkosiirtolaisina Jerusalemista Baabeliin,

¹⁶ samoin kaikki sotilaat, luvultaan seitsemäntuhatta, ja rakennusmiehet ja sepät, luvultaan tuhat, kaikki sotakuntoisia miehiä. Baabelin kuningas vei heidät pakkosiirtolaisina Baabeliin.

¹⁷Baabelin kuningas asetti Joojakinin sedän Mattanjan kuninkaaksi tämän tilalle ja muutti hänen nimensä Sidkiaksi.

Sidkiasta tulee Juudan kuningas

¹⁸Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal. Hän oli Jeremian tytär, kotoisin Libnasta.

¹⁹Sidkia teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, samoin kuin Joojakim oli tehnyt.

²⁰Koska HERRA oli vihastunut Jerusalemiin ja Juudaan, hän lopulta heitti heidät pois kasvojensa edestä. Mutta Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

2. Kuninkaiden 25

Jerusalemin valloitus ja Sidkian tuomio

¹Sidkian yhdeksäntenä hallitusvuotena, sen kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ja koko hänen sotajoukkonsa hyökkäsivät Jerusalemin kimppuun ja leiriytyivät sitä vastaan. He rakensivat piiritysvallit sen ympärille.

²Kaupunkia piiritetiin kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuoteen asti.

³Neljannen kuun yhdeksäntenä päivänä nälänhätä kaupungissa oli jo niin ankara, ettei maan kansalla ollut leipää.

⁴Silloin kaupungin puolustus murtui, ja kaikki sotilaat pakenivat yöllä muurien välissä olevan porttitien kautta, joka oli kuninkaan puutarhan puolella. Vaikka kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä, kuningas miehineen pakeni Aromaahan päin.

⁵Mutta kaldealaisten sotajoukko lähti ajamaan kuningasta takaa ja saavutti hänet Jerikon aroilla. Koko hänen sotaväkinsä oli hajaantunut hänen luotaan.

⁶ Sidkia otettiin kiinni ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen Riblaan ja hänelle julistettiin tuomio.

⁷ Sidkian pojat surmattiin hänen silmiensä edessä, ja sen jälkeen Baabelin kuningas sokaisi hänen silmänsä. Hän kytki Sidkian pronssikahleisiin ja vei hänet Baabeliin.

Jerusalemin hävitys

⁸ Viidennessä kuussa, kuukauden seitsemäntenä päivänä, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksäntenätoista hallitusvuotena, tuli Baabelin kuninkaan palvelija Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Jerusalemiin.

⁹ Hän poltti HERRAN temppelin, kuninkaan palatsin ja kaikki Jerusalemin talot, jokaisen suuren talon hän poltti maan tasalle.

¹⁰ Kaldealaisten sotajoukko, joka oli henkivartijoiden päällikön mukana, repi Jerusalemin muurit kauttaaltaan maahan.

Kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen

¹¹ Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen loput kansasta, joka oli jäljellä kaupungissa, nekin, jotka olivat menneet Baabelin kuninkaan puolelle sekä muun kansan.

¹² Mutta osan maaseudun köyhistä henkivartijoiden päällikkö jätti jäljelle viinitarhureiksi ja peltomiehiksi.

¹³ HERRAN temppelissä olleet pronssipylväät, altaiden telineet ja HERRAN temppelissä olleen pronssialtaan kaldealaiset särkivät ja veivät pronssin Baabeliin.

¹⁴ He veivät pois myös kattilat, lapiot, veitset, kupit ja kaikki pronssiesineet, joita oli käytetty uhripalveluksessa.

¹⁵ Henkivartijoiden päällikkö vei myös hiilipannut ja pirstotusmaljat, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa.

¹⁶Molempien pylväiden ja altaan ja jalustojen, jotka Salomo oli teettänyt HERRAN temppeliin, näiden kaikkien esineiden pronssin määrä ei ollut punnittavissa.

¹⁷Yhden pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja sen päässä oli pronssinen pylväskruunu, jonka korkeus oli kolme kyynärää. Pylväskruunua ympäröi ristikkokoriste, ja granaattiomenia oli yltympäri, kaikki pronssia. Toinen pylväs ristikkokoristeineen oli samanlainen.

¹⁸Henkivartijoiden päällikkö otti mukaansa ylipappi Serajan ja häntä arvossa lähimmän papin, Sefanjan, sekä kolme ovenvartijaa.

¹⁹Kaupungista hän otti yhden hoviherran, joka oli sotaväen tarkastaja, viisi kuninkaan lähimmistä miehistä, jotka tavattiin kaupungista, sotapäällikön kirjurin, jonka tehtävänä oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, sekä kuusikymmentä kaupungista tavattua miestä maan kansasta.

²⁰Nämä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, otti kiinni ja vei Baabelin kuninkaan eteen Riblaan.

²¹Baabelin kuningas löi heidät kuoliaiksi Riblassa, Hamatin maassa. Ja niin Juuda vietiin pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

Gedalja käskynhaltijana

²²Juudan maassa olevalle väelle, jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli jättänyt sinne, hän asetti käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan.

²³Kun kaikki sotaväen päälliköt miehineen kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan käskynhaltijaksi, he tulivat Gedaljan luo Mispaan. Päälliköt olivat Ismael, Netanjan poika, Joohanen, Kaareahin poika, netofalainen Seraja, Tanhumetin poika, ja Jaasanja, maakatilaisten miehen poika.

²⁴Gedalja vannotti heitä ja heidän miehiään ja sanoi: ”Älkää pelätkö kaldealaisten palvelijoita. Jääkää maahan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin.”

²⁵ Mutta seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua, mukanaan kymmenen miestä, ja he löivät kuoliaaksi Gedaljan ja ne Juudan miehet ja kaldealaiset, jotka olivat hänen kanssaan Mispassa.

²⁶ Silloin kaikki kansa, pienimmästä suurimpaan, sotaväen päälliköt mukaan lukien, nousi ja meni Egyptiin, sillä he pelkäsivät kaldealaisia.

Kuningas Joojakin armahdetaan

²⁷ Kun oli Joojakinin, Juudan kuninkaan, pakkosiirtolaisuuteen joutumisen kolmaskymmenesseitsemäs vuosi, kahdennentoista kuukauden kahdeskymmenesseitsemäs päivä, sama vuosi, jolloin Evil-Merodak, Baabelin kuningas, tuli kuninkaaksi, hän korotti Juudan kuninkaan Joojakinin ja vapautti hänet vankilasta.

²⁸ Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja asetti tämän istuimen muiden hänen luonaan Baabelissa olevien kuninkaiden istuimia ylemmäksi.

²⁹ Joojakin sai vaihtaa pois vangin puvun ja aterioida aina Baabelin kuninkaan edessä, niin kauan kuin eli.

³⁰ Hän sai kuninkaalta elatuksensa, mitä kunakin päivänä tarvitsi, vakinaisen elatuksen, niin kauan kuin eli.

1. Aikakirja

1. Aikakirja 1

Sukuluetteloita Aadamin jälkeläiset

- ¹Aadam, Seet, Enos,
²Keenan, Mahalalel, Jered,
³Hanok, Metusalah, Lemek,
⁴Nooa, Seem, Haam ja Jaafet.

Jaafetin suku

- ⁵Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras.
⁶Goomerin pojat olivat Askenas, Diifat ja Toogarma.
⁷Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa ja Tarsisa, kittiläiset ja roodanilaiset.

Haamin suku

- ⁸Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.
⁹Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Seba ja Dedan.
¹⁰Kuusille syntyi Nimrod. Hän oli ensimmäinen mahtimies maan päällä.
¹¹Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehavilaiset, naftuhilaiset,
¹²patrokselaiset ja kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähtöisin, sekä kaftorilaiset.
¹³Kanaanin jälkeläisiä olivat Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet
¹⁴sekä jebusilaiset, amorilaiset, girkasilaiset,
¹⁵hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset,
¹⁶arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset.

Seemin suku

¹⁷Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud, Aram, Uus, Huul, Geter ja Mesek.

¹⁸Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber.

¹⁹Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg , sillä hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan.

²⁰Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah,

²¹Hadoram, Uusal, Dikla,

²²Eebal, Abimael, Saba,

²³Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia.

Seemistä Abrahamiin

²⁴Seem, Arpaksad, Selah,

²⁵Eeber, Peleg, Regu,

²⁶Serug, Naahor, Terah,

²⁷ja Abram eli Abraham.

Abrahamin jälkeläiset

²⁸Abrahamin pojat olivat Iisak ja Ismael.

²⁹Tämä on heidän sukuluettelonsa: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam,

³⁰Misma, Duuma, Massa, Hadad, Teema,

³¹Jetur, Naafis ja Keedema. Nämä olivat Ismaelin pojat.

³²Keturan, Abrahamin sivuvaimon, synnyttämät pojat olivat Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suuah. Joksanin pojat olivat Saba ja Dedan.

³³Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä.

³⁴Abrahamille syntyi Iisak. Iisakin pojat olivat Eesau ja Israel.

³⁵Eesaun pojat olivat Elifas, Reguel, Jeus, Jaelam ja Koorah.

³⁶ Elifaksen pojat olivat Teeman, Oomar, Sefi, Gaetam, Kenas, Timna ja Amalek.

³⁷ Reguelin pojat olivat Nahat, Serah, Samma ja Missa.

Hoorilaisen Seirin jälkeläiset

³⁸ Seirin pojat olivat Lootan, Soobal, Sibon, Ana, Diison, Eeser ja Diisan.

³⁹ Lootanin pojat olivat Hoori ja Hoomam. Lootanin sisar oli Timna.

⁴⁰ Soobalin pojat olivat Aljan, Maanahat, Eebal, Sefi ja Oonan. Sibonin pojat olivat Aija ja Ana.

⁴¹ Anan poika oli Diison, ja Diisonin pojat olivat Hamran, Esban, Jitran ja Keran.

⁴² Eeserin pojat olivat Bilhan, Saavan ja Jaakan. Diisanin pojat olivat Uus ja Aran.

Edomin hallitsijat

⁴³ Nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia. Ensimmäinen oli Bela, Beorin poika. Hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba.

⁴⁴ Kun Bela kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi bosralainen Joobab, Serahin poika.

⁴⁵ Kun Joobab kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Huusam teemaniilaisten maasta.

⁴⁶ Kun Huusam kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, hän, joka voitti midianilaiset Mooabin maassa. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.

⁴⁷ Kun Hadad kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi masrekalainen Samla.

⁴⁸ Kun Samla kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Saul Rehobot-Naharista.

⁴⁹ Kun Saul kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Baal-Haanan, Akborin poika.

⁵⁰ Kun Baal-Haanan kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Hadad. Hänen kaupunkinsa nimi oli Paai. Hänen vaimonsa oli Matredin tytär, Mee-Saahabin tyttären tytär, nimeltään Mehetabel.

⁵¹ Kun Hadad oli kuollut, Edomin heimojen päälliköiksi tulivat ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet,

⁵² ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon,

⁵³ ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar,

⁵⁴ ruhtinas Magdiel ja ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin heimojen päälliköt.

1. Aikakirja 2

Israelin ja Juudan jälkeläiset

¹ Nämä olivat Israelin pojat: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar ja Sebulon,

² Daan, Joosef ja Benjamin, Naftali, Gaad ja Asser.

³ Juudan pojat olivat Eer, Oonan ja Seela. Kanaanilainen Suuahin tytär synnytti hänelle nämä kolme poikaa. Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin HERRAN silmissä keltoton, ja Herra antoi hänen kuolla.

⁴ Taamar, Juudan miniä, synnytti Juudalle Peretsin ja Serahin. Juudan poikia oli kaikkiaan viisi.

⁵ Peretsin pojat olivat Hesron ja Haamul.

⁶ Serahin pojat olivat Simri, Eetan, Heeman, Kalkol ja Daara, kaikkiaan viisi.

⁷ Karmin poika oli Aakar, joka syöksi Israelin onnettomuuteen, kun hän menetteli uskottomasti anastamalla tuhon omaksi vihittyä.

⁸ Eetanin poika oli Asarja.

⁹ Hesronin pojat, jotka hänelle syntyivät, olivat Jerahmeel, Raam ja Kelubai

.

¹⁰ Raamille syntyi Amminadab ja Amminadabille Nahson, Juudan jälkeläisten ruhtinas.

¹¹ Nahsonille syntyi Salma ja Salmalle Booas.

¹² Booakselle syntyi Oobed ja Oobedille Iisai.

¹³ Iisaille syntyi esikoisena Eliab, toisena Abinadab, kolmantena Simea,

¹⁴ neljäntenä Netanel, viidentenä Raddai,

¹⁵ kuudentena Oosem ja seitsemäntenä Daavid.

¹⁶ Heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asahel, kaikkiaan kolme.

¹⁷ Abigail synnytti Amasan, jonka isä oli ismaelilainen Jeter.

¹⁸ Kaaleb, Hesronin poika, sai lapsia Asuban kanssa, joka oli hänen vaimonsa, ja Jeriotin kanssa. Nämä olivat Asuban pojat: Jeaser, Soovad ja Ardon.

¹⁹ Kun Asuba kuoli, Kaaleb otti vaimokseen Efratin, ja tämä synnytti hänelle Huurin.

²⁰ Huurille syntyi Uuri ja Uurille Besalel.

²¹ Sen jälkeen Hesron meni Maakirin, Gileadin isän, tyttären luo ja otti tämän vaimokseen. Hesron oli silloin kuudenkymmenen vuoden ikäinen. Maakirin tytär synnytti hänelle Segubin.

²² Segubille syntyi Jaair, jonka hallinnassa oli kaksikymmentäkolme kaupunkia Gileadin maassa.

²³ Mutta gesurilaiset ja aramilaiset ottivat heiltä Jaairin leirikylät ja Kenatin ja sen ympärillä olevat kaupungit, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikissa näissä asui Maakirin, Gileadin isän, jälkeläisiä.

²⁴ Hesronin kuoltua Kaaleb-Efratassa Abia, Hesronin vaimo, synnytti hänelle Ashurin, Tekoan isän.

²⁵ Hesronin esikoisen Jerahmeelin pojat olivat Raam, esikoinen, Buuna, Ooren, Oosem ja Ahia.

²⁶ Jerahmeelilla oli toinenkin vaimo, jonka nimi oli Atara. Hän oli Oonamin äiti.

²⁷ Raamin, Jerahmeelin esikoisen, pojat olivat Maas, Jaamin ja Eeker.

²⁸ Oonamin pojat olivat Sammai ja Jaada. Sammain pojat olivat Naadab ja Abisur.

²⁹ Abisurin vaimon nimi oli Abihail, ja tämä synnytti hänelle Ahbanin ja Moolidin.

³⁰ Naadabin pojat olivat Seled ja Appaim. Seled kuoli lapsettomana.

³¹ Appaimin poika oli Jisi, Jisin poika Seesan ja Seesanin Ahlai.

³² Sammain veljen Jaadan pojat olivat Jeter ja Joonatan. Jeter kuoli lapsettomana.

³³ Joonatanin pojat olivat Pelet ja Saasa. Nämä olivat Jerahmeelin jälkeläisiä.

³⁴ Seesanilla ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänellä oli egyptiläinen orja, jonka nimi oli Jarha.

³⁵ Seesan antoi orjalleen Jarhalle vaimoksi tyttärensä, joka synnytti tälle Attain.

³⁶ Attaille syntyi Naatan ja Naatanille Saabad.

³⁷ Saabadille syntyi Eflal ja Eflalille Oobed.

³⁸ Oobedille syntyi Jeehu ja Jeehulle Asarja.

³⁹ Asarjalle syntyi Heles ja Helekselle Eleasa.

⁴⁰ Eleasalle syntyi Sismai ja Sismaille Sallum.

⁴¹ Sallumille syntyi Jekamja ja Jekamjalle Elisama.

⁴² Kaalebin, Jerahmeelin veljen, jälkeläisiä olivat Meesa, hänen esikoisensa, joka oli Siifin isä, ja Maaresa poikineen. Maaresa oli Hebronin isä.

⁴³ Hebronin pojat olivat Koorah, Tappuuah, Rekem ja Sema.

⁴⁴ Semalle syntyi Raham, Jorkeamin isä, ja Rekemille syntyi Sammai.

- ⁴⁵ Sammain poika oli Maaon, ja Maaon oli Beet-Suurin isä.
- ⁴⁶ Eefa, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Haaranin, Moosan ja Gaaseksen. Haaranille syntyi Gaases.
- ⁴⁷ Jahdain pojat olivat Regem, Jootam, Geesan, Pelet, Eefa ja Saaf.
- ⁴⁸ Maaka, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Seberin ja Tirhanan.
- ⁴⁹ Hän synnytti myös Saafin, Madmannan isän, ja Seban, Makbenan ja Gibeän isän. Kaalebin tytär oli Aksa.
- ⁵⁰ Nämä olivat Kaalebin jälkeläisiä. Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, pojat olivat Soobal, Kirjat-Jearimin isä,
- ⁵¹ Salma, Beetlehemin isä, ja Haaref, Beet-Gaaderin isä.
- ⁵² Soobalin, Kirjat-Jearimin isän, jälkeläisiä olivat Rooe ja puolet manahatilaaisista.
- ⁵³ Kirjat-Jearimin suvut olivat jeteriläiset, puutilaiset, suumatilaiset ja misrailaiset. Heidän keskuudestaan ovat lähteneet soratilaiset ja estaolilaiset.
- ⁵⁴ Salmasta saivat alkunsa Beetlehem ja netofalaiset, Atrot-Beet-Jooab ja toinen puoli manahatilaaisista, nimittäin sorilaiset.
- ⁵⁵ Jaebesissa asuneiden kirjureiden suvut olivat tiratilaiset, simatilaiset ja sukatilaiset. He olivat keeniläisiä, jotka polveutuivat Hammatista, Reekabin suvun kantaisästä.

1. Aikakirja 3

Daavidin jälkeläiset

- ¹ Nämä olivat Daavidin pojat, jotka syntyivät hänelle Hebronissa. Esikoinen oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam, toinen oli Daniel, jonka äiti oli karmelilainen Abigail,
- ² kolmas oli Absalom, jonka äiti oli Maaka, Gesurin kuninkaan Talmain tytär, neljäs oli Adonia, jonka äiti oli Haggit,

³viides oli Sefatja, jonka äiti oli Abital, ja kuudes oli Jitream, jonka äiti oli Daavidin vaimo Egla.

⁴Nämä kuusi poikaa syntyivät hänelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta. Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentäkolme vuotta.

⁵Jerusalemissa Daavidille syntyivät nämä neljä poikaa: Simea, Soobab, Naatan ja Salomo. Heidän äitinsä oli Bat-Suua , Ammielin tytär.

⁶Myös Jibhar, Elisama, Elifelet,

⁷Noogah, Nefeg, Jaafia,

⁸Elisama, Eljada ja Elifelet, nämä yhdeksän

⁹olivat kaikki Daavidin poikia, sivuvaimojen poikia mainitsematta. Taamar oli heidän sisarensa.

Salomon jälkeläiset

¹⁰Salomon poika oli Rehabeam, tämän poika oli Abia, tämän Aasa, tämän Joosafat,

¹¹tämän Jooram, tämän Ahasja, tämän Jooas,

¹²tämän Amasja, tämän Asarja, tämän Jootam,

¹³tämän Aahas, tämän Hiskia, tämän Manasse,

¹⁴tämän Aamon ja tämän Joosia.

¹⁵Joosian pojat olivat Joohanan , joka oli esikoinen, toinen oli Joojakim, kolmas Sidkia ja neljäs Sallum.

¹⁶Joojakimin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Jekonja ja tämän poika Sidkia.

¹⁷Vangitun Jekonjan pojat olivat Sealtiel,

¹⁸Malkiram, Pedaja, Senassar, Jekamja, Hoosama ja Nedabja.

¹⁹Pedajan pojat olivat Serubbaabel ja Simei. Serubbaabelin pojat olivat Mesullam ja Hananja. Heidän sisarensa oli Selomit.

²⁰ Viisi muuta olivat Hasuba, Oohel, Berekja, Hasadja ja Juusab-Hesed.

²¹ Hananjan jälkeläisiä olivat Pelatja ja Jesaja, Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadjan pojat ja Sekanjan pojat.

²² Sekanjan poika oli Semaja, ja Semajan pojat olivat Hattus, Jigal, Baariah, Nearja ja Saafat, kuusi poikaa.

²³ Nearjan pojat olivat Eljoenai, Hiskia ja Asrikam, kolme poikaa.

²⁴ Eljoenain pojat olivat Hoodavja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Joohanan, Delaja ja Anani, seitsemän poikaa.

1. Aikakirja 4

Muita Juudan jälkeläisiä

¹ Juudan jälkeläisiä olivat Perets, Hesron, Karmi, Huur ja Soobal.

² Reajalle, Soobalin pojalle, syntyi Jahat, ja Jahatille syntyivät Ahumai ja Lahad. Nämä olivat soratilaisten suvut.

³ Eetamin isän pojat olivat Jisreel, Jisma ja Jidbas. Heidän sisarensa nimi oli Haslelponi.

⁴ Penuel oli Gedorin ja Eeser Huusan isä. Nämä olivat Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, Beetlehemmin isän, jälkeläiset.

⁵ Ashurilla, Tekoan isällä, oli kaksi vaimoa, Hela ja Naara.

⁶ Naara synnytti hänelle Ahussamin, Heeferin, Teemenin ja Ahastarin. Nämä olivat Naaran pojat.

⁷ Helan pojat olivat Seret, Soohar ja Etnan.

⁸ Koosin jälkeläisiä olivat Aanub ja Soobeba sekä Aharhelin, Haarumin pojan, suvut.

⁹ Javesta pidettiin suuremmassa arvossa kuin veljiään. Hänen äitinsä oli antanut hänelle nimen Javes, sanoen: ”Olen synnyttänyt hänet kivulla.”

¹⁰ Javes huusi avukseen Israelin Jumalaa ja sanoi: ”Jospa sinä siunaisit minua runsaasti ja laajentaisit alueeni! Jospa kätesi olisi minun kanssani ja sinä

varjelisit minut pahasta, niin ettei minun tarvitsisi kärsiä kipuja!” Ja Jumala teki, mitä hän pyysi.

¹¹Kelubille, Suuhan veljelle, syntyi Mehir, joka oli Estonin isä.

¹²Estonille syntyivät Beet-Raafa, Paaseah ja Tehinna, Ir-Naahaksen isä. Nämä olivat reekalaisia.

¹³Kenasin pojat olivat Otniel ja Seraja, ja Otnielin pojat olivat Hatat ja Meonotai .

¹⁴Meonotaille syntyi Ofra, Serajalle syntyi Jooab, Gee-Harasimin, Seppienlaakson, isä. Siellä näet asui seppiä.

¹⁵Kaalebin, Jefunnen pojan, jälkeläisiä olivat Iiru, Eela ja Naam, Eelan pojat ja Kenas.

¹⁶Jehallelin pojat olivat Siif, Siifa, Tiireja ja Asarel.

¹⁷Esran pojat olivat Jeter, Mered, Eefer ja Jaalon. Bitjalle syntyivät Mirjam, Sammai ja Jisbah, Estemoan isä.

¹⁸Nämä olivat Bitjan, faraon tyttären jälkeläisiä, jonka Mered oli ottanut vaimokseen. Meredin Juudan heimoa oleva vaimo synnytti Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sookon isän, ja Jekutielin, Saanoahin isän.

¹⁹Hoodian vaimon, Nahamin sisaren, pojat olivat garmilaisen Ke’ilan isä ja maakatilainen Estemoa.

²⁰Siimonin pojat olivat Amnon ja Rinna, Ben-Haanan ja Tiilon. Jisin jälkeläisiä olivat Soohet ja hänen poikansa Ben-Soohet.

²¹Juudan pojan Seelan jälkeläisiä olivat Eer, Leekan isä, Lada, Maaresan isä, ja pellavakankaiden kutojien suvut Beet-Asbeasta.

²²Seelan jälkeläisiä olivat myös Jookim ja koosebalaiset sekä Jooas ja Saaraf, jotka hallitsivat Mooabissa ja Jaasubi-Lehemissä. Mutta nämä ovat vanhoja asioita.

²³He olivat savenvalajia ja asuivat Netaimissa ja Gederassa kuninkaan luona. He olivat hänen palveluksessaan ja asuivat siellä.

Simeonin jälkeläiset

²⁴Simeonin pojat olivat Nemuel ja Jaamin, Jaarib, Serah ja Saul.

²⁵Saulin poika oli Sallum, tämän poika oli Mibsam ja tämän Misma.

²⁶Misman jälkeläisiä olivat hänen poikansa Hammuel, tämän poika Sakkur ja tämän Simei.

²⁷Simeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tytärtä, mutta hänen veljillään ei ollut monta lasta. Heidän heimonsa ei ollut yhtä suuri kuin Juudan heimo.

²⁸Heitä asui Beersebassa, Mooladassa, Hasar-Suualissa,

²⁹Bilhassa, Etsemissä, Tooladissa,

³⁰Betuelissa, Hormassa, Siklagissa,

³¹Beet-Markabotissa, Hasar-Suusimissa, Beet-Birissä ja Saaraimissa. Nämä olivat heidän kaupunkinsa Daavidin hallitusaikaan asti.

³²Heidän asuma-alueitaan olivat myös Eetam, Ain, Rimmon, Tooken ja Aasan, viisi kaupunkia

³³sekä kylät, jotka olivat näiden kaupunkien ympärillä, Baaliin asti. Nämä olivat heidän asuinpaikkansa, ja heillä oli omat sukuluettelonsa.

³⁴Mesobab, Jamlek ja Joosa, Amasjan poika,

³⁵Jooel ja Jeehu, Joosibjan poika – tämä oli Serajan poika ja tämä Asielin poika –

³⁶Eljoenai, Jaakoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja

³⁷ja Siisa, Sifin poika – tämä oli Allonin poika, tämä Jedajan poika, tämä Simrin poika ja tämä Semajan poika –

³⁸nämä nimeltä mainitut olivat sukujensa ruhtinaita, ja heidän perhekuntansa lisääntyivät suuresti.

³⁹ He menivät Gedoriin päin, laakson itäiseen osaan saakka, etsimään laidunta pikkukarjalleen.

⁴⁰ He löysivät vihannan ja hyvän laitumen. Maa oli avara joka suuntaan, ja se oli myös rauhallinen ja levollinen, sillä sen aikaisemmat asukkaat olivat Haamin jälkeläisiä.

⁴¹ Nämä nimeltä mainitut simeonilaiset tulivat Hiskian, Juudan kuninkaan, päivinä, tuhosivat haamilaisten asuinpaikat ja löivät siellä olleet meunilaiset. He vihkivät heidät tuhon omiksi, niin kuin on nähtävissä tänäkin päivänä, ja asettuivat sinne heidän sijaansa, koska siellä oli laidunta heidän pikkukarjalleen.

⁴² Simeonilaisista viisisataa miestä meni Seirin vuoristoon Pelatjan, Nearjan, Refajan ja Ussielin, Jisin poikien, johdolla.

⁴³ He surmasivat loput sinne paenneista amalekilaisista ja ovat siitä lähtien asuneet siellä aina tähän päivään asti.

1. Aikakirja 5

Ruubenin jälkeläiset

¹ Seuraavat olivat Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä. Hän tosin oli esikoinen, mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, hänen esikoisuutensa annettiin Israelin pojan Joosefin pojille. Häntä ei siis merkitty sukuluetteloon esikoisena.

² Juudasta tuli kuitenkin veljiään mahtavampi, ja hänen jälkeläisistään nousi hallitsija, vaikka esikoisuus joutuikin Joosefille.

³ Ruubenin, Israelin esikoisen, pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi.

⁴ Jooelin jälkeläiset olivat hänen poikansa Semaja, tämän poika oli Goog, tämän Simei,

⁵ tämän Miika, tämän Reaja, tämän Baal

⁶ ja tämän Beera, jonka Assurin kuningas Tillegat-Pilneser vei pakkosiirtolaisuuteen. Beera oli ruubenilaisten ruhtinas.

⁷Hänen veljensä, merkittyinä sukuluetteloihinsa suvuittain, olivat päämies Jeiel, Sakarja

⁸ja Bela, Aasaksen poika – tämä oli Seman poika ja tämä Jooelin poika. Ruubenilaisia asui Aroerissa aina Neboon ja Baal-Meoniin asti.

⁹Idässä heidän asuinalueensa ulottui Eufratvirrasta autiomaan laitamille asti, sillä heillä oli suuria karjalaumoja Gileadin maassa.

¹⁰Saulin päivinä he kävivät sotaa hagrilaisia vastaan ja kukistivat heidät. He asettuivat asumaan näiden asuinalueille Gileadin koko itäistä rajaseutua myöten.

Gaadin jälkeläiset

¹¹Gaadilaiset asuivat ruubenilaisten rajanaapureina Baasanin maassa Salkaan saakka.

¹²Jooel oli päämies ja Saafam häntä lähinnä, sitten tulivat Janai ja Saafat Baasanissa.

¹³Heidän veljensä, lueteltuina perhekunnittain, olivat Miikael, Mesullam, Seba, Joorai, Jakan, Siia ja Eeber, kaikkiaan seitsemän.

¹⁴Nämä olivat Abihailin poikia. Abihail oli Huurin poika, tämä oli Jaaroahin poika, tämä Gileadin, tämä Miikaelin, tämä Jesisain, tämä Jahdon ja tämä Buusin poika.

¹⁵Ahi, Guunin pojan Abdielin poika, oli heidän perhekuntansa päämies.

¹⁶He asuivat Gileadissa, Baasanissa ja siihen kuuluvissa kaupungeissa sekä kaikilla Saaronin laidunalueilla niin kauas kuin ne ulottuivat.

¹⁷Kaikki nämä merkittiin sukuluetteloihin Juudan kuninkaan Jootamin ja Israelin kuninkaan Jerobeamin päivinä.

Jordanin itäpuolella asuvien heimojen taistelut

¹⁸Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla sekä toisella puolella Manassen heimoa oli neljäkymmentäneljätuhatta seitsemänsataakuusikymmentä urheaa,

sotakelpoista miestä – kilven ja miekan käyttäjiä, jousella ampujia, taisteluun harjaantuneita sotamiehiä.

¹⁹ He kävivät sotaa hagrilaisia sekä Jeturia, Naafista ja Noodabia vastaan,

²⁰ ja kun he saivat apua, niin hagrilaiset ja kaikki, jotka olivat näiden kanssa, joutuivat heidän käsiinsä. He näet huusivat taistelussa Jumalan puoleen, ja Jumala kuuli heidän rukouksensa, koska he turvasivat häneen.

²¹ He veivät saaliinaan vihollistensa karjan, viisikymmentätuhatta kamelia, kaksisataaviisikymmentätuhatta lammasta ja kaksituhatta aasia, sekä lisäksi satatuhatta ihmistä.

²² Surmattuja oli paljon, sillä sota oli Jumalan sota. Voittajat asettuivat asumaan vihollistensa alueille, kunnes heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

Toinen puoli Manassen heimoa

²³ Toinen puoli Manassen heimosta asui Baasanista Baal-Hermoniin, Seniriin ja Hermonvuoreen saakka ulottuvalla alueella, ja he lisääntyivät suuresti.

²⁴ Nämä olivat heidän perhekuntiensa päämiehet: Eefer, Jisi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hoodavja ja Jahdiel, urheita satureita, kuuluisia miehiä, perhekuntiensa päämiehiä.

²⁵ He olivat kuitenkin uskottomia isiensä Jumalaa kohtaan ja kulkivat haureudessa sen maan kansojen jumalien jäljessä, kansojen, jotka Jumala oli hävittänyt heidän tieltään.

²⁶ Silloin Israelin Jumala herätti Assurin kuninkaan Puulin eli Tillegat-Pilneserin hengen ja antoi viedä ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen heimoa pakkosiirtolaisuuteen. Heidät vietiin Halahiin, Haaboriin ja Haaraan sekä Goosanvirran rannoille. Siellä he ovat tänäkin päivänä.

Leevin jälkeläiset

²⁷ Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari.

²⁸ Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

²⁹ Amramin lapset olivat Aaron, Mooses ja Mirjam. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

³⁰ Eleasarille syntyi Piinehas ja Piinehakselle Abisua.

³¹ Abisualle syntyi Bukki ja Bukkille Ussi.

³² Ussille syntyi Serahja ja Serahjalle Merajot.

³³ Merajotille syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub.

³⁴ Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Ahimaas.

³⁵ Ahimaakselle syntyi Asarja ja Asarjalle Joochanan.

³⁶ Joochananille syntyi Asarja, hän, joka toimitti papinvirkaa siinä temppelissä, jonka Salomo rakennutti Jerusalemiin.

³⁷ Asarjalle syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub.

³⁸ Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Sallum.

³⁹ Sallumille syntyi Hilikia ja Hilkialle Asarja.

⁴⁰ Asarjalle syntyi Seraja ja Serajalle Jehosadak.

⁴¹ Jehosadakin täytyi lähteä Juudan ja Jerusalemin asukkaiden mukana, kun HERRA antoi Nebukadnessarin viedä heidät pakkosiirtolaisuuteen.

1. Aikakirja 6

¹ Leevin pojat olivat Geersom, Kehat ja Merari.

² Nämä olivat Geersomin poikien nimet: Libni ja Simei.

³ Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

⁴ Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat leeviläisten suvut heidän isiensä mukaan.

⁵ Geersomista polveutuivat hänen poikansa Libni, tämän poika Jahat, tämän Simma,

⁶ tämän Jooah, tämän Iddo, tämän Serah ja tämän Jeatrai.

- ⁷Kehatin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Amminadab, tämän poika Koorah, tämän Assir,
- ⁸tämän Elkana, tämän Ebjasaf, tämän Assir,
- ⁹tämän Tahat, tämän Uuriel, tämän Ussia ja tämän Saul.
- ¹⁰Elkanan pojat olivat Amasai ja Ahimot.
- ¹¹Tämän poika oli Elkana, tämän poika Suufai, tämän Nahat,
- ¹²tämän Eliab, tämän Jeroham ja tämän Elkana.
- ¹³Samuelin pojat olivat esikoinen Jooel ja toisena syntynyt Abia.
- ¹⁴Merarin jälkeläiset olivat Mahli, tämän poika Libni, tämän Sime, tämän Ussa,
- ¹⁵tämän Simea, tämän Haggia ja tämän Asaja.
- ¹⁶Nämä ovat ne, jotka Daavid asetti laulunjohtajiksi HERRAN huoneeseen, sen jälkeen kun liitonarkku oli asetettu paikoilleen.
- ¹⁷He palvelivat laulajina Jumalan asumuksen, ilmestysmajan, edessä, kunnes Salomo rakensi HERRAN temppelin Jerusalemiin. He hoitivat palvelustehtävänsä niin kuin oli säädetty.
- ¹⁸Ja nämä ovat ne, jotka yhdessä poikiensa kanssa oli asetettu palvelukseen. Kehatilaista olivat laulaja Heeman, joka oli Jooelin poika, tämä Samuelin poika,
- ¹⁹tämä Elkanan, tämä Jerohamin, tämä Elielin, tämä Tooahin,
- ²⁰tämä Suufin, tämä Elkanan, tämä Mahatin, tämä Amasain,
- ²¹tämä Elkanan, tämä Jooelin, tämä Asarjan, tämä Sefanjan,
- ²²tämä Tahatin, tämä Assirin, tämä Ebjasafin, tämä Koorahin,
- ²³tämä Jisharin, tämä Kehatin, tämä Leevin ja tämä Israelin.
- ²⁴Heemanin oikealla puolella seisoi hänen kumppaninsa Aasaf, Berekjan poika, tämä oli Simeanin poika,

²⁵ tämä Miikaelin, tämä Baasejan, tämä Malkian,

²⁶ tämä Etnin, tämä Serahin, tämä Adajan,

²⁷ tämä Eetanin, tämä Simman, tämä Simein,

²⁸ tämä Jahatin, tämä Geersomin ja tämä Leevin.

²⁹ Heidän veljensä, Merarin jälkeläiset, seisoivat vasemmalla puolella: Eetan, joka oli Kiisin poika, tämä oli Abdin poika, tämä Mallukin,

³⁰ tämä Hasabjan, tämä Amasjan, tämä Hilkian,

³¹ tämä Amsin, tämä Baanin, tämä Semerin,

³² tämä Mahlin, tämä Muusin, tämä Merarin ja tämä Leevin.

³³ Heidän veljensä, muut leeviläiset, oli määrätty kaikkiin muihin palvelutehtäviin pyhäkössä, Jumalan huoneessa.

Aaronin jälkeläiset

³⁴ Aaron ja hänen jälkeläisensä uhrasivat polttouhrialttarilla ja suitsutusalttarilla ja hoitivat kaikki tehtävät kaikkeinpyhimässä sekä suorittivat Israelin sovituksen, aivan niin kuin Jumalan palvelija Mooses oli käsenyt.

³⁵ Nämä olivat Aaronin jälkeläiset. Hänen poikansa oli Eleasar, tämän poika oli Piinehas, tämän Abisua,

³⁶ tämän Bukki, tämän Ussi, tämän Serahja,

³⁷ tämän Merajot, tämän Amarja, tämän Ahitub,

³⁸ tämän Saadok ja tämän Ahimaas.

Leeviläisten asuinpaikat

³⁹ Seuraavaksi luetellaan leeviläisten asuinpaikat ja alueet heidän leiripaikkojensa mukaan. Kehatin sukuun kuuluville Aaronin jälkeläisille annettiin arpaosana

⁴⁰ Hebron Juudan maasta ympärillä olevine laidunmaineen.

⁴¹ Kaupungin peltomaat kylineen annettiin kuitenkin Kaalebille, Jefunnen pojalle.

⁴² Aaronin jälkeläisille annettiin turvakaupunki Hebron sekä Libna laidunmaineen, Jattir, Estemoa laidunmaineen,

⁴³ Hiilen laidunmaineen, Debir laidunmaineen,

⁴⁴ Aasan laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen.

⁴⁵ Benjaminin heimon alueelta annettiin Geba laidunmaineen, Aalemet laidunmaineen ja Anatot laidunmaineen. Aaronin jälkeläisten kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista samoin kuin heidän sukujaan.

⁴⁶ Loput kehatilaiset saivat arvalla toiselta puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

⁴⁷ Geersomilaisten suvut saivat kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimolta, Asserin heimolta ja Naftalin heimolta sekä Baasanista Manassen heimolta.

⁴⁸ Merarilaisten suvut saivat arvalla Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia.

⁴⁹ Israelilaiset antoivat leeviläisille vielä seuraavat kaupungit laidunmaineen.

⁵⁰ Juudan heimon, simeonilaisten heimon ja benjaminilaisten heimon alueilta he arpoivat nimeltä mainitut kaupungit.

⁵¹ Jotkut kehatilaisten suvuista saivat kaupunkeja Efraimin heimon alueelta.

⁵² Heille annettiin turvakaupunki Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta sekä Geser laidunmaineen,

⁵³ Jokmeam laidunmaineen, Beet-Hooron laidunmaineen,

⁵⁴ Aijalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen.

⁵⁵ Manassen heimon toisen puolen alueelta he saivat Aanerin laidunmaineen ja Bileamin laidunmaineen. Nämä tulivat lopuille kehatilaisten suvuista.

⁵⁶ Geersomilaiset suvut saivat toiselta puolelta Manassen heimoa Golanin laidunmaineen Baasanista ja Astarotin laidunmaineen.

⁵⁷Isaskarin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen, Daaveratin laidunmaineen,

⁵⁸Raamotin laidunmaineen ja Aanemin laidunmaineen.

⁵⁹Asserin heimolta he saivat Maasalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen,

⁶⁰Huukokin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen.

⁶¹Naftalin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammonin laidunmaineen ja Kirjataimin laidunmaineen.

⁶²Loput merarilaiset saivat Sebulonin heimolta Rimmonin laidunmaineen ja Taaborin laidunmaineen.

⁶³Ruubenin heimolta he saivat Jerikon kohdalta Jordanin toiselta puolelta, Jordanin itäpuolella olevasta autiomaasta, Beserin laidunmaineen, Jahaksen laidunmaineen,

⁶⁴Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen.

⁶⁵Gaadin heimolta he saivat Gileadista Raamotin laidunmaineen, Mahanaimin laidunmaineen,

⁶⁶Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen.

1. Aikakirja 7

Isaskarin jälkeläiset

¹Isaskarin pojat olivat Toola, Puua, Jaasuv ja Simron, kaikkiaan neljä.

²Toolan pojat olivat Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel. He olivat perhekuntiensa päämiehiä ja urheita satureita, Toolan jälkeläisiä. Daavidin aikana heidän lukumääränsä oli sukuluetteloiden mukaan kaksikymmentäkaksituhatta kuusisataa.

³Ussin poika oli Jisrahja, ja Jisrahjan pojat olivat Miikael, Obadja, Jooel ja Jissia, kaikkiaan viisi, kaikki päämiehiä.

⁴ Heidän lisäksi oli sukuuetteloiden mukaan perhekunnittain taisteluun valmiina sotajoukkoina kolmekymmentäkuusituhatta miestä. Toolan jälkeläisillä oli nimittäin paljon vaimoja ja lapsia.

⁵ Heidän veljensä kaikissa Isaskarin suvuissa olivat urheita satureita. Sukuuetteloihin merkittyjä oli kaikkiaan kahdeksankymmentäseitsemäntuhatta.

Benjaminin jälkeläiset

⁶ Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Jediael, kaikkiaan kolme.

⁷ Belan pojat olivat Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iiri, kaikkiaan viisi, perhekuntiansa päämiehiä, urheita satureita. Heitä oli sukuuetteloihin merkittyinä kaksikymmentäkaksituhatta kolmekymmentäneljä.

⁸ Bekerin pojat olivat Semira, Jooas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot ja Aalemet. Kaikki nämä olivat Bekerin poikia.

⁹ Sukuuetteloidensa mukaan merkittyjä perhekuntiansa päämiehiä, urheita satureita, oli kaksikymmentätuhatta kaksisataa.

¹⁰ Jediaelin jälkeläiset olivat hänen poikansa Bilhan ja Bilhanin pojat Jeus, Benjamin, Eehud, Kenaana, Seetan, Tarsis ja Ahisahar.

¹¹ Kaikki nämä seitsemäntoistatuhatta kaksisataa olivat Jediaelin jälkeläisiä, perhekuntiansa päämiehiä, urheita satureita, sotakelpoisia miehiä valmiina taisteluun.

¹² Suppim ja Huppim olivat Iirin poikia, ja Huusim oli Aherin poika.

Naftalin jälkeläiset

¹³ Naftalin, Bilhan pojan, pojat olivat Jahatsiel, Guuni, Jeaser ja Sallum.

Manassen jälkeläiset

¹⁴ Manassen poika oli Asriel, jonka synnytti Manassen aramilainen sivuvaimo. Hän synnytti myös Maakirin, Gileadin isän.

¹⁵ Maakir otti vaimoksi Huppimin ja Suppimin sisaren, jonka nimi oli Maaka. Hänen toisen poikansa nimi oli Selofhad, ja Selofhadille syntyi tyttäriä.

¹⁶Maaka, Maakirin vaimo, synnytti pojan, jolle hän antoi nimen Peres. Peresin veljen nimi oli Seres, ja tämän pojat olivat Uulam ja Rekem.

¹⁷Uulamin poika oli Bedan. Nämä olivat Manassen pojan Maakirin pojan Gileadin pojat.

¹⁸Gileadin sisar Mooleket synnytti Iishodin, Abieserin ja Mahlan.

¹⁹Semidan pojat olivat Ahjan, Sekem, Likhi ja Aniam.

Efraimin jälkeläiset

²⁰Efraimin poika oli Suutelah, tämän poika oli Bered, tämän Tahat, tämän Elada, tämän Tahat,

²¹tämän Saabad ja tämän Suutelah. Efraimin poikia olivat myös Eser ja Elead. Mutta siinä maassa syntyneet Gatista kotoisin olevat miehet surmasivat heidät, koska he olivat lähteneet ryöstämään näiden karjaa.

²²Heidän isänsä Efraim suri kauan, ja hänen veljensä tulivat lohduttamaan häntä.

²³Sitten Efraim yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Beria , koska tämän syntymä oli tapahtunut perhettä kohdanneen onnettomuuden aikana.

²⁴Hänen tyttärensä oli Seera. Tämä rakensi Ala- ja Ylä-Beet-Hooronin sekä Ussen-Seeran.

²⁵Hänen poikansa olivat Refah ja Resef. Resefin poika oli Telah, tämän poika oli Tahan,

²⁶tämän Ladan, tämän Ammihud, tämän Elisama,

²⁷tämän Nuun ja tämän Joosua.

²⁸Heidän omistamansa maat ja asuinpaikat olivat Beetel ja sen ympärillä olevat kylät, idässä Naaran ja lännessä Geser ja sen ympärillä olevat kylät sekä Sikem ja sen ympärillä olevat kylät Aijaan ja sitä ympäröiviin kyliin asti.

²⁹ Lisäksi heille kuuluivat manasselaisten rajalla olevat Beet-Sean ja sen ympärillä olevat kylät, Taanak ja sen ympärillä olevat kylät, Megiddo ja sen ympärillä olevat kylät ja Door ja sen ympärillä olevat kylät. Näissä asuivat Joosefin, Israelin pojan, jälkeläiset.

Asserin jälkeläiset

³⁰ Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah.

³¹ Berian pojat olivat Heber ja Malkiel, joka oli Birsaitin isä.

³² Heberille syntyi Jaflet, Soomer, Hootam ja heidän sisarensa Suua.

³³ Jafletin pojat olivat Paasak, Bimhal ja Asva. Nämä olivat Jafletin pojat.

³⁴ Semerin pojat olivat Ahi, Rohga, Hubba ja Aram.

³⁵ Hänen veljensä Heelemin pojat olivat Soofah, Jimna, Seeles ja Aamal.

³⁶ Soofahin pojat olivat Suuah, Harnefer, Suual, Beer, Jimra,

³⁷ Beser, Hood, Samma, Silsa, Jitran ja Beera.

³⁸ Jeterin pojat olivat Jefunne, Fispä ja Ara.

³⁹ Ullan pojat olivat Aarah, Hanniel ja Risja.

⁴⁰ Kaikki nämä olivat Asserin jälkeläisiä, perhekuntiensa päämiehiä, urheita sotureita, ruhtinaista ensimmäisiä. Sukuluetteloiden mukaan Asserin heimon sotakelpoisten miesten lukumäärä oli kaksikymmentäkuusituhatta.

1. Aikakirja 8

Benjaminin jälkeläiset

¹ Benjaminille syntyi esikoisena Bela, toisena Asbel, kolmantena Ahrah,

² neljäntenä Nooha ja viidentenä Raafa.

³ Belan pojat olivat Addar, Geera, Abihud,

⁴ Abisua, Naaman, Ahoah,

⁵ Geera, Sefufan ja Huuram.

⁶ Eehudin pojat, Gebassa asuvien perhekuntien päämiehet, jotka joutuivat siirtymään Manahatiin,

⁷ olivat Naaman, Ahia ja Geera, jonka johdolla he siirtyivät. Geeralle syntyivät Ussa ja Ahihud.

⁸ Saharaimille syntyi jälkeläisiä Mooabin maassa sen jälkeen, kun hän oli hylännyt vaimonsa Huusimin ja Baaran.

⁹ Hänen vaimonsa Hoodes synnytti hänelle Joobabin, Sibjan, Meesan, Malkamin,

¹⁰ Jeutsin, Sokjan ja Mirman. Nämä olivat hänen poikiaan, perhekuntien päämiehiä.

¹¹ Huusim oli synnyttänyt hänelle Abitubin ja Elpaalin.

¹² Elpaalin pojat olivat Eeber, Misam ja Semed. Semed rakensi Oonon ja Loodin sekä sen ympärillä olevat kylät.

¹³ Beria ja Sema olivat Aijalonin asukkaiden perhekuntien päämiehiä. He karkottivat Gatin asukkaat.

¹⁴ Ahjo, Saasak, Jeremot,

¹⁵ Sebadja, Arad, Eder,

¹⁶ Miikael, Jispa ja Jooha olivat Berian poikia.

¹⁷ Sebadja, Mesullam, Hiski, Heber,

¹⁸ Jismerai, Jislia ja Joobab olivat Elpaalin poikia.

¹⁹ Jaakim, Sikri, Sabdi,

²⁰ Elienai, Silletai, Eliel,

²¹ Adaja, Beraja ja Simrat olivat Simein poikia.

²² Jispan, Eder, Eliel,

²³ Abdon, Sikri, Haanan,

²⁴ Hananja, Eelam, Antotia,

²⁵ Jifdeja ja Penuel olivat Saasakin poikia.

²⁶ Samserai, Seharja, Atalja,

²⁷ Jaaresja, Elia ja Sikri olivat Jerohamin poikia.

²⁸ Nämä olivat perhekuntiensa päämiehiä, päämiehiä sukuuetteloidensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

²⁹ Gibeonissa asui Gibeonin isä Jeiel . Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka,

³⁰ ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab,

³¹ Gedor, Ahjo, Seker ja Miklot .

³² Miklotille syntyi Simea . Nämäkin asuivat veljineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina.

³³ Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal.

³⁴ Joonatanin poika oli Meribbaal , ja Meribbaalille syntyi Miika.

³⁵ Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tarea ja Aahas.

³⁶ Aahakselle syntyi Jooadda , Jooaddalle syntyivät Aalemet, Asmavet ja Simri. Simrille syntyi Moosa,

³⁷ ja Moosalle syntyi Binea – tämän poika oli Raafa , tämän Elasa ja tämän Aasel.

³⁸ Aaselilla oli kuusi poikaa, ja nämä olivat heidän nimensä: Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Kaikki nämä olivat Aaselin poikia.

³⁹ Hänen veljensä Eesekin pojat olivat Uulam, hänen esikoisensa, toinen oli Jeus ja kolmas Elifelet.

⁴⁰Uulamin pojat olivat urheita sotureita, jousen jännittäjiä, ja heillä oli paljon poikia ja pojanpoikia, sataviisikymmentä. Nämä kaikki olivat benjaminilaisia.

1. Aikakirja 9

¹Koko Israel merkittiin sukuluetteloihin, ja nimet kirjoitettiin Israelin kuninkaiden kirjaan.

Jerusalem asukkaat

Juuda vietiin uskottomuutensa tähden pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan.

²Ensimmäiset asukkaat, jotka asettuivat perintömailleen kaupunkeihinsa, olivat Israelin kansaa, pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita.

³Jerusalemassa asui Juudan jälkeläisiä, benjaminilaisia, efraimilaisia ja manasselaisia, nimittäin

⁴Uutai, Ammihudin poika, joka oli Omrin poika, tämä Imrin ja tämä Baanin poika, joka oli Peretsin, Juudan pojan, jälkeläisiä.

⁵Seelalaisia olivat Asaja, esikoinen, ja hänen poikansa.

⁶Serahilaisia olivat Jeguel ja hänen veljensä. Juudan heimoa oli kuusisataayhdeksänkymmentä miestä.

⁷Benjaminilaisia olivat Sallu, Mesullamin poika, Senuan pojan Hoodavjan pojanpoika,

⁸Jibneja, Jerohamin poika, ja Eela, Mikrin pojan Ussin poika, Mesullam, Sefatjan poika, joka oli Jivnean pojan Reguelin poika

⁹sekä heidän yhdeksänsataaviisikymmentäkuusi sukuluetteloihin merkittyä veljeään. Kaikki nämä miehet olivat perhekuntiensa päämiehiä.

Jerusalemassa asuvat papit ja leeviläiset

¹⁰Pappeja olivat Jedaja, Joojarib, Jaakin

¹¹ja Jumalan temppelin esimies Asarja, Mesullamin pojan Hilikian poika. Mesullamin isä oli Saadok, isoisa Merajot ja isoisan isä Ahitub.

¹²Pappeja olivat myös Adaja, Jehohamin poika. Adaja oli Pashurin poika ja tämä Malkian poika, Maesai, Adielin poika, tämä oli Jahseran poika, tämä Mesullamin, tämä Mesillemitin ja tämä Immerin poika.

¹³Lisäksi tulivat heidän veljensä, perhekuntiensa päämiehet, tuhat seitsemänsataakuusikymmentä miestä, jotka olivat Jumalan temppelin palvelutyöhön kelpoisia miehiä.

¹⁴Leeviläisiä olivat Semaja, Hassubin poika. Hassub oli Asrikamin poika ja tämä Hasabjan poika, Merarin jälkeläisiä,

¹⁵Bakbakkar, Heres, Gaalal ja Mattanja, Miikan poika, tämä oli Sikrin poika ja tämä Aasafin poika,

¹⁶Obadja, Semajan poika. Semaja oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin poika, ja Berekja, Aasan poika, tämä oli Elkanan poika, hänen, joka asui netofalaisten kylissä.

¹⁷Portinvartijoita olivat Sallum, Akkub, Talmon ja Ahiman veljineen. Sallum oli päällikkö,

¹⁸ja aina tähän päivään asti he ovat vartioineet Kuninkaanportilla, idän puolella. Nämä olivat olleet leeviläisten leirin portinvartijoita.

¹⁹Sallum, Kooren poika, Koorahin pojan Ebjasafin pojanpoika ja hänen veljensä, jotka olivat Koorahin perhekuntaa, saivat palvelustehtäväkseen telttamajan sisäänkäynnin vartioimisen. Myös heidän isänsä olivat olleet HERRAN leirin sisäänkäynnin vartijoita.

²⁰Piinehas, Eleasarin poika, oli silloin heidän esimiehenään, ja HERRA oli hänen kanssaan.

²¹Sakarja, Meselemjan poika, oli vartijana ilmestysmajan portilla.

²²Sisäänkäynnin vartijoiksi valittuja oli kaikkiaan kaksisataakaksitoista. Heidät oli merkitty sukuluetteloon kyliensä mukaan. Daavid ja Samuel, näkijä, olivat asettaneet heidät luottamustehtäviinsä.

²³Näin he ja heidän poikansa toimivat vartiovuoroissa HERRAN temppelin, telttamajan portilla.

²⁴Portinvartijoita oli neljällä puolella: idässä, lännessä, pohjoisessa ja etelässä.

²⁵Heidän veljiensä oli tultava kylistään määräaikoina seitsemäksi päiväksi heidän avukseen.

²⁶Näistä leeviläisistä portinvartijoista neljällä ylimmällä oli pysyvä luottamustehtävä, ja heidän vastuullaan olivat myös Jumalan temppelin sivuhuoneet ja aarrekammiot.

²⁷He yöpyivät Jumalan temppelin läheisyydessä, sillä heidän vastuullaan oli vartioiminen ja ovien avaaminen joka aamu.

²⁸Muutamat heistä olivat vastuussa jumalanpalveluksessa tarvittavista esineistä, sillä ne laskettiin aina, kun ne tuotiin sisälle ja vietiin pois.

²⁹Toiset heistä oli määrätty pitämään huolta esineistä, kaikista pyhistä esineistä, sekä hienoista vehnä jauhoista, viinistä, öljystä, suitsukkeista ja hajuaineista.

³⁰Muutamat pappissukuun kuuluvista pojista valmistivat voiteita hajuaineista.

³¹Mattitjalla, joka oli leeviläinen ja koorahilaisen Sallumin esikoinen, oli luottamustehtävänä valmistaa pannulla paistettavia leivonnaisia.

³²Muutamien kehatilaisista, heidän veljistään, oli pidettävä huoli pyhistä leivistä, jotka asetettiin Herran eteen. Heidän oli valmistettava uudet leivät joka sapatiksi.

³³Laulajina toimivat leeviläisten perhekuntien päämiehet. He asuivat temppelin sivuhuoneissa, ja heidät oli vapautettu muusta palveluksesta, sillä he olivat toimessaan sekä päivällä että yöllä.

³⁴Nämä olivat leeviläisten perhekuntien päämiehiä, päämiehiä sukuuetteloidensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

- ³⁵Gibeonissa asui Gibeonin isä Jeiel. Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka,
³⁶ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab,
³⁷Gedor, Ahjo, Sakarja ja Miklot.
³⁸Miklotille syntyi Simeam. Nämäkin asuivat veljineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina.
³⁹Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal.
⁴⁰Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille syntyi Miika.
⁴¹Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tahrea ja Aahas .
⁴²Aahakselle syntyi Jaera, Jaeralle syntyivät Aalemet, Asmavet ja Simri. Simrille syntyi Moosa.
⁴³Moosalle syntyi Binea, tämän poika oli Refaja, tämän Elasa ja tämän Aasel.
⁴⁴Aaselilla oli kuusi poikaa, joiden nimet olivat Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Nämä olivat Aaselin poikia.

1. Aikakirja 10

Saulin kuolema

- ¹Filistealaiset sotivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja paljon israelilaisia kaatui surmattuina Gilboanvuorella.
²Filistealaiset ajoivat takaa Saulia ja hänen poikiaan ja tavoittivat heidät. He surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.
³Taistelu Saulia vastaan kävi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet he haavoittivat häntä nuolillaan.
⁴Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: ”Vedä esiin miekkasi ja lävistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamattomat tulisi ja pitäisi minua pilkkanaan.”

Hänen aseenkantajansa ei kuitenkaan tahtonut tehdä sitä, sillä hän pelkäsi kovin. Silloin Saul otti miekan ja heittäytyi siihen.

⁵ Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli.

⁶ Näin Saul ja hänen kolme poikaansa kuolivat, ja yhdessä hänen kanssaan kuoli koko hänen hallitsijasukunsa.

⁷ Kun kaikki laaksossa asuvat israelilaiset huomasivat, että Israelin sotajoukko oli paennut ja että Saul poikineen oli kuollut, he pakenivat ja jättivät kaupunkinsa, ja filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

⁸ Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattujen varusteita ja löysivät Saulin ja hänen poikansa kaatuneina Gilboanvuorelta.

⁹ He ryöstivät hänen varusteensa, ottivat hänen päänsä ja aseensa ja lähettivät ne ympäri filistealaisten maata julistaakseen voitonsanomaa epäjumalilleen ja kansalle.

¹⁰ Filistealaiset asettivat Saulin aseet omien jumaliensa temppeliin, ja hänen pääkallonsa he kiinnittivät Daagonin temppeliin.

¹¹ Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat saivat kuulla, mitä kaikkea filistealaiset olivat tehneet Saulille,

¹² kaikki asekuntoiset miehet lähtivät, ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit ja toivat ne Jaabekseen. Siellä he hautasivat heidän luunsa tammen alle ja paastosivat seitsemän päivää.

¹³ Näin Saul kuoli uskottomuutensa tähden. Hän oli ollut uskoton HERRALLE eikä ollut noudattanut HERRAN käskyä. Hän oli myös kysynyt neuvoa henkienmanaajalta

¹⁴ eikä HERRALTA . Siksi Herra surmasi hänet ja siirsi kuninkuuden Daavidille, Iisain pojalle.

1. Aikakirja 11

Daavidin hallituskausi

Daavid voidellaan kuninkaaksi

¹Koko Israel kokoontui Daavidin luo Hebroniin ja sanoi: ”Me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

²Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaana, sinä johdit Israelin sotajoukkoa. Sinulle HERRA , sinun Jumalasi, on sanonut: ’Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee minun kansani Israelin ruhtinas.’”

³Myös kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet kuninkaan luo Hebroniin, ja siellä Daavid teki heidän kanssaan liiton HERRAN edessä. Sitten he voitellivat Daavidin Israelin kuninkaaksi sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Samuelin kautta.

Jerusalemin valloitus

⁴Daavid ja kaikki israelilaiset menivät Jerusalemiin eli Jebukseen, jossa asui jebusilaisia, sen maan asukkaita.

⁵Jebuksen asukkaat sanoivat Daavidille: ”Tänne sinä et pääse.” Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin.

⁶Daavid sanoi: ”Siitä, joka ensimmäisenä surmaa jebusilaisen, tulee päällikkö ja ruhtinas.” Niin Jooab, Serujan poika, nousi ensimmäisenä kaupunkiin, ja hänestä tuli päällikkö.

⁷Daavid asettui asumaan vuorilinnaan, ja sen tähden sitä ruvettiin kutsumaan Daavidin kaupungiksi.

⁸Hän laajensi kaupunkia Millosta alkaen joka suuntaan ja linnoitti sen. Jooab puolestaan rakensi entiselleen muun osan kaupunkia.

⁹Daavid tuli aina vain mahtavammaksi, sillä HERRA Sebaot oli hänen kanssaan.

Daavidin sotasankarit

¹⁰Nämä olivat Daavidin tärkeimmät sotasankarit, jotka yhdessä koko Israelin kanssa tukivat häntä kaikin voimin tehdäkseen hänestä Israelin kuninkaan HERRAN sanan mukaisesti.

¹¹ Tässä on luettelo Daavidin sotasankareista: Jaasobeam, hakmonilaisen miehen poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmeasataa miestä vastaan, ja surmasi heidät yhdellä kertaa.

¹² Hänestä seuraava oli Eleasar, Doodon poika, ahohilainen. Hän oli yksi kolmesta sankarista.

¹³ Hän oli Daavidin kanssa Pas-Dammimissa, kun filistealaiset olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Siellä oli peltopalsta täynnä ohraa. Väki pakeni filistealaisten edellä,

¹⁴ mutta Eleasar tovereineen asettui keskelle peltoa, sai sen pidettyä hallussaan ja voitti filistealaiset. Näin HERRA antoi suuren voiton.

¹⁵ Kerran nuo kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä menivät kallioharjanteen yli Daavidin luo, Adullamin luolalle. Filistealaisten joukko oli silloin leiriytyneenä Refaiminlaaksossa.

¹⁶ Daavid oli linnakkeessaan, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä.

¹⁷ Daavid halusi vettä ja sanoi: ”Jospa joku toisi minulle juotavaksi vettä kaivosta, joka on Beetlehemin portilla!”

¹⁸ Silloin nämä kolme murtautuivat filistealaisten leirin läpi ja ammensivat vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta, ottivat sitä mukaansa ja toivat Daavidille. Mutta Daavid ei tahtonut juoda sitä vaan vuodatti veden juomauhriksi HERRALLE .

¹⁹ Hän sanoi: ”Jumala varjelkoon minua tekemästä sitä! Joisinko minä näiden miesten verta, heidän henkensä hintaa, sillä henkensä uhalla he toivat tämän veden.” Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tällaisia tekoja tekivät nämä kolme sankaria.

²⁰ Abisai, Jooabin veli, oli niiden kolmen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmeasataa miestä vastaan ja surmasi heidät. Hän oli arvostettu niiden kolmen rinnalla.

²¹ Hän oli kaksinkertaisessa arvossa näihin kolmeen verrattuna, ja hän oli heidän päällikkönsä mutta ei vetänyt vertoja niille kolmelle.

²² Benaja, Joojadan poika, joka teki monia urotekoja, oli urhoollisen miehen poika Kapseelistä. Hän surmasi kaksi mooabilaista sotasankaria, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan.

²³ Hän surmasi myös suurikokoisen egyptiläisen, viisi kyynärää pitkän miehen. Egyptiläisellä oli kädessään keihäs, joka oli kuin kutojien kangastukki, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessään, tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi miehen tämän omalla keihäällä.

²⁴ Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika, joka oli arvostettu niiden kolmen rinnalla.

²⁵ Hän oli arvostetumpi kuin ne kolmekymmentä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Daavid asetti hänet henkivartiostonsa päälliköksi.

²⁶ Urheita satureita olivat myös Asahel, Jooabin veli, Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä,

²⁷ harorilainen Sammot, pelonilainen Heeles,

²⁸ tekoalainen Iira, Ikkeksen poika, anatotilainen Abieser,

²⁹ huusalainen Sibbekai, ahohilainen Iilai,

³⁰ netofalainen Maharai, netofalainen Heeled, Baanan poika,

³¹ Iitai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta, piratonilainen Benaja,

³² Huurai Nahale-Gaasista, arabalainen Abiel,

³³ baharumilainen Asmavet, saalbonilainen Eljahba,

³⁴ gisonilaisen Haasemin pojat, hararilainen Joonatan, Saagen poika,

³⁵ hararilainen Abiam, Saakaran poika, Elifal, Uurin poika,

³⁶ mekeralainen Heefer, pelonilainen Ahia,

³⁷ karmelilainen Hesro, Naarai, Esbain poika,

- ³⁸ Jooel, Naatanin veli, Mibhar, Hagrin poika,
³⁹ ammonilainen Selek, beerotilainen Nahrai, Jooabin, Serujan pojan,
 aseenkantaja,
⁴⁰ jeteriläinen Iira, jeteriläinen Gaareb,
⁴¹ heettiläinen Uuria, Saabad, Ahlain poika,
⁴² ruubenilainen Adina, Siisan poika, ruubeniilaisten päämies, ja hänen
 kanssaan kolmekymmentä muuta,
⁴³ Haanan, Maakan poika, mitniläinen Joosafat,
⁴⁴ astarotilainen Ussia, aroerilaisen Hootamin pojat Saama ja Jeiel,
⁴⁵ tiisiläiset Jediael, Simrin poika, ja hänen veljensä Jooha,
⁴⁶ mahavimilainen Eliel, Elnaamin pojat Jeribai ja Joosavja, mooabilainen
 Jitma,
⁴⁷ Eliel, Oobed ja mesovajalainen Jaasiel.

1. Aikakirja 12

Daavidin ensimmäiset kannattajat

- ¹ Nämä miehet tulivat Daavidin luo Siklagiin, kun hän ei vielä voinut liikkua
 vapaasti Saulin, Kiisin pojan, takia. He kuuluivat niiden sotasankareiden
 joukkoon, jotka auttoivat häntä sodassa.
- ² He olivat jousimiehiä, taitavia linkoamaan kiviä sekä oikealla että
 vasemmalla kädellä ja ampumaan nuolia jousella. Saulin heimolaisia,
 benjaminilaisia olivat
- ³ gibealaisen Semaan pojat, päämies Ahieser ja Jooas, Asmavetin pojat Jesiel
 ja Pelet, Beraka, anatotilainen Jeehu,
- ⁴ gibeonilainen Jismaja, yksi niistä kolmestakymmenestä sotasankarista ja
 niiden kolmenkymmenen päällikkö,
- ⁵ Jeremia, Jahasiel, Joohanan, gederalainen Joosabad,

- ⁶ Elusai, Jerimot, Bealja, Semarja, harufilainen Sefatja,
⁷ koorahilaiset Elkana, Jissia, Asarel, Jooeser ja Jaasobeam
⁸ sekä Jerohamin pojat Jooela ja Sebadja Gedorista.
- ⁹ Myös gaadilaisista siirtyi osa Daavidin puolelle autiomaalinnakkeeseen. He olivat urheita sotureita, taisteluvalmiita, sodan kokeneita miehiä, kilven ja keihään käyttäjiä, näöltään hurjia kuin leijonat ja ketteriä kuin gasellit vuorilla.
- ¹⁰ Eeser oli heidän päällikkönsä, Obadja oli toinen, Eliab kolmas,
¹¹ Mismanna neljäs, Jeremia viides,
¹² Attai kuudes, Eliel seitsemäs,
¹³ Joohanen kahdeksas, Elsabad yhdeksäs,
¹⁴ Jeremia kymmenes ja Makbannai yhdestoista.
- ¹⁵ Nämä olivat gaadilaisia, sotajoukon päälliköitä. Vähäisinkin heistä vastasi sataa, ja paras oli tuhannen miehen veroinen.
- ¹⁶ Nämä miehet olivat menneet Jordanin yli ensimmäisessä kuussa, kun joki tulvi yli kaikkien äyräittensä, ja he olivat karkottaneet kaikki laaksojen asukkaat sekä itä- että länsirannalta.
- ¹⁷ Kun Benjaminin ja Juudan heimoista tuli miehiä Daavidin linnakkeeseen,
¹⁸ Daavid meni ulos heitä vastaan ja sanoi: ”Jos te tulette minun luokseni rauha mielessä auttaaksenne minua, sydämeni on yhtä kanssanne. Mutta jos te tulette kavaltamaan minut ahdistajilleni, vaikka väkivalta ei tahraa käsiäni, nähköön isiemme Jumala sen ja rangaiskoon teitä.”
- ¹⁹ Silloin Henki puki voimalla Amasain, niiden kolmenkymmenen päällikön, ja hän sanoi: ”Sinun puolellasi, Daavid, me olemme, sinun kanssasi, Iisain poika. Rauha, rauha sinulle ja rauha sinun auttajillesi, sillä sinun Jumalasi auttaa sinua!” Niin Daavid otti heidät vastaan ja asetti heidät partiojoukkojen päälliköiksi.

²⁰Myös Manassen heimosta siirtyi joitakin miehiä Daavidin puolelle, kun hän lähti sotaan Saulia vastaan filistealaisten kanssa. He eivät kuitenkaan joutuneet auttamaan filistealaisia, sillä filistealaisten päälliköt olivat neuvoteltuaan päättäneet lähettää Daavidin pois, sanoen: ”Meidän päämme on vaarassa, jos hän siirtyy herransa Saulin puolelle.”

²¹Kun Daavid lähti Siklagiin, hänen puolelleen siirtyivät Manassen heimosta Adna, Joosabad, Jediael, Miikael, Joosabad, Elihu ja Silletai. Nämä olivat Manassen heimon tuhannenpäälliköitä.

²²Nämä auttoivat Daavidia rosvojoukkoja vastaan, sillä he olivat kaikki urheita satureita, ja heistä tuli sotajoukon päälliköitä.

²³Päivä päivältä tuli lisää miehiä Daavidin puolelle hänen avukseen, kunnes hänen sotajoukkonsa oli suuri kuin Jumalan sotajoukko.

Daavidista tulee koko Israelin kuningas

²⁴Nämä ovat sotaan varustautuneiden joukkojen lukumäärät, niiden, jotka tulivat Daavidin luo Hebroniin siirtääkseen kuninkuuden Saulilta Daavidille HERRAN käskyn mukaan.

²⁵Juudan heimon miehiä, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä, oli sotaan varustettuina kuusituhatta kahdeksansataa,

²⁶simeonilaisia oli seitsemäntuhatta sata urheaa soturia,

²⁷leeviläisiä neljätuhatta kuusisataa,

²⁸lisäksi Joojada, Aaronin suvun päämies, ja hänen kanssaan kolmetuhatta seitsemänsataa miestä

²⁹sekä nuorukainen Saadok, urhea soturi, ja lisäksi kaksikymmentäkaksi perhekuntansa päämiestä.

³⁰Benjaminilaisia, Saulin veljiä, oli kolmetuhatta. Vielä siihen aikaan suurin osa benjaminilaisista palveli uskollisesti Saulin kuningashuonetta.

³¹Efraimilaisia oli kaksikymmentätuhatta kahdeksansataa, urheita satureita, perhekuntiensa kuuluisia miehiä.

³² Manassen heimon toisesta puoliskosta oli kahdeksantoistatuhatta miestä. Heidät oli nimeltä mainiten valittu, jotta he menisivät tekemään Daavidin kuninkaaksi.

³³ Isaskarilaisia, jotka ymmärsivät, mitä aika vaati, ja tiesivät, mitä Israelin oli tehtävä, oli kaksisataa päällikköä ja kaikki heidän veljensä heidän johdollaan.

³⁴ Sebulonilaisia oli viisikymmentätuhatta miestä, jotka olivat varustautuneet sotaan kaikin asein. He olivat yksimielisesti valmiita järjestäytymään taisteluun.

³⁵ Naftalilaisia oli tuhat päällikköä ja heidän kanssaan kolmekymmentäseitsemäntuhatta miestä, kullakin kilpi ja keihäs varusteinaan.

³⁶ Daanilaisia oli kaksikymmentäkahdeksantuhatta kuusisataa sotaan varustautunutta miestä

³⁷ ja asserilaisia neljäkymmentätuhatta taisteluun valmista sotilasta.

³⁸ Jordanin toisella puolella asuvia ruubenilaisia, gaadilaisia ja Manassen heimon toista puoliskoa oli satakaksikymmentätuhatta kaikin sota-asein varustautunutta miestä.

³⁹ Kaikki nämä sotilaat tulivat Hebroniin kaikesta sydäimestään kuin taisteluun järjestäytyneinä tehdäkseen Daavidin koko Israelin kuninkaaksi. Myös kaikki muut israelilaiset olivat yksimielisiä Daavidin kuninkuudesta.

⁴⁰ Miehet olivat siellä Daavidin kanssa kolme päivää, söivät ja joivat, sillä heidän veljensä olivat valmistaneet heille evästä.

⁴¹ Myös ne, jotka asuivat Hebronin lähellä, aina Isaskarin, Sebulonin ja Naftalin alueille asti, toivat ruokaa aaseilla, kameleilla, muuleilla ja härillä. He toivat ruokatavaroita, jauhoja, viikunakakkuja ja rusinakakkuja, viiniä ja öljyä, nautakarjaa ja pikkukarjaa runsaasti, sillä Israelissa vallitsi ilo.

1. Aikakirja 13

Liitonarkku tuodaan Kirjat-Jearimista

¹Daavid neuvotteli tuhannen- ja sadanpäälliköiden, kaikkien johtomiesten kanssa.

²Sitten Daavid sanoi koko Israelin seurakunnalle: ”Jos se on teistä hyvä ja jos se on HERRASTA , meidän Jumalastamme, niin lähettäkäämme kutsu jäljelle jääneille veljillemme joka taholle kaikkiin Israelin maakuntiin ja heidän lisäksi papeille ja leeviläisille, jotka asuvat laidunmaiden ympäröimissä kaupungeissa, että he kokoontuisivat meidän luoksemme.

³Siirtäkäämme sitten Jumalamme arkku luoksemme. Mehän emme pitäneet siitä huolta Saulin päivinä.”

⁴Koko seurakunta vastasi, että näin oli tehtävä, sillä kaikkien mielestä se oli oikein.

⁵Niin Daavid kutsui koko Israelin koolle, aina Egyptin Siihorista asti ja sieltä, mistä mennään Hamatiin, tuomaan Jumalan liitonarkkua Kirjat-Jearimista.

⁶Daavid ja kaikki israelilaiset menivät ylös Baalatiin eli Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, hakemaan sieltä Jumalan liitonarkun, jonka HERRA , joka asuu kerubien keskellä, oli ottanut nimiinsä.

⁷He asettivat Jumalan liitonarkun uusiin vaunuihin ja lähtivät kuljettamaan sitä Abinadabin talosta. Ussa ja Ahjo ohjasivat vaunuja.

⁸Daavid ja kaikki israelilaiset riemuitsivat Jumalan edessä kaikin voimin ja lauloivat lyyroja, harppuja, rumpuja, symbaaleja ja pasuunoita soittaen.

Ussan kuolema

⁹Kun he tulivat Kiidonin puimatantereen luo, Ussa ojensi kätensä pitääkseen arkusta kiinni, sillä härät alkoivat vikuroida.

¹⁰Silloin HERRA vihastui Ussaan ja surmasi hänet, koska tämä oli ojentanut kätensä ja tarttunut arkkuun. Niin Ussa kuoli siihen paikkaan, Jumalan eteen.

¹¹Daavid vihastui, koska HERRA oli murtanut Ussan . Siksi paikan nimenä on Perets-Ussa vielä tänäkin päivänä.

¹²Sinä päivänä Daavidissa heräsi pelko Jumalaa kohtaan ja hän sanoi: ”Kuinka minä voisin tuoda Jumalan liitonarkun luokseni?”

¹³Eikä Daavid siirtänyt arkkua luokseen Daavidin kaupunkiin, vaan kuljetti sen syrjään gatilaisen Oobed-Edomin taloon.

¹⁴Jumalan liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi Oobed-Edomin perheen haltuun hänen taloonsa. Ja HERRA siunasi Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli.

1. Aikakirja 14

Daavidin kuninkuus vahvistuu

¹Hiiram , Tyroksen kuningas, lähetti Daavidin luo lähettiläitä. Hän lähetti myös setripuuta sekä puuseppiä ja kivenhakkaajia rakentamaan Daavidille palatsia.

²Tästä Daavid ymmärsi, että HERRA oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa, koska hänen kuninkuutensa oli korotettu korkealle Herran kansan Israelin tähden.

³Daavid otti lisää vaimoja Jerusalemissa, ja hänelle syntyi vielä poikia ja tyttäriä.

⁴Niiden poikien nimet, jotka syntyivät hänelle Jerusalemissa, olivat Sammua, Soobab, Naatan, Salomo,

⁵Jibhar, Elisua, Elpelet,

⁶Noogah, Nefeg, Jaafia,

⁷Elisama, Beeljada ja Elifelet.

Daavid voittaa filistealaiset

⁸Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, he lähtivät kaikki etsimään Daavidia. Sen kuultuaan Daavid lähti heitä vastaan.

- ⁹ Kun filistealaiset olivat tulleet ja tehneet ryöstöretken Refaiminlaaksoon,
- ¹⁰ Daavid kysyi Jumalalta: ”Menenkö filistealaisia vastaan? Annatko heidät minun käsiini?” HERRA sanoi hänelle: ”Mene, minä annan heidät sinun käsiisi.”
- ¹¹ Filistealaiset menivät Baal-Perasimiin, ja Daavid löi heidät siellä. Silloin Daavid sanoi: ”Jumala on murtanut viholliseni minun kädelläni niin kuin vedet murtavat padon.” Siksi hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim .
- ¹² Filistealaiset jättivät siihen jumalansa, ja Daavidin käskystä ne poltettiin.
- ¹³ Mutta filistealaiset tekivät vielä kerran ryöstöretken laaksoon.
- ¹⁴ Daavid kysyi taas Jumalalta, ja Jumala vastasi: ”Älä lähde heidän peräänsä, vaan kierrä heidät ja käy heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.
- ¹⁵ Kun kuulet askelten kahinan balsamipuiden latvoista, lähde silloin taisteluun, sillä Jumala käy sinun edelläsi ja tuhoaa filistealaisten sotajoukon.”
- ¹⁶ Daavid teki niin kuin Jumala oli häntä käsenyt, ja israelilaiset voittivat filistealaisten sotajoukon ja ajoivat heitä takaa Gibeonista aina Geseriin saakka.
- ¹⁷ Daavidin maine levisi kaikkiin maihin, ja HERRA saattoi kaikki kansat pelkäämään häntä.

1. Aikakirja 15

Leeviläisten palvelutehtävät

- ¹ Daavid rakensi itselleen taloja Daavidin kaupunkiin ja valmisti paikan Jumalan liitonarkulle ja pystytti sitä varten telttamajan.
- ² Sitten Daavid sanoi: ”Jumalan liitonarkkia eivät saa kantaa muut kuin leeviläiset, sillä heidät HERRA on valinnut kantamaan HERRAN liitonarkkia ja palvelemaan häntä ikuisesti.”

³Daavid kutsui koko Israelin koolle Jerusalemiin tuomaan HERRAN liitonarkkua paikkaan, jonka hän oli sitä varten valmistanut.

⁴Daavid kutsui koolle myös Aaronin jälkeläiset ja leeviläiset:

⁵Kehatin jälkeläisistä suvun päämies Uurielin ja hänen veljensä, satakaksikymmentä miestä,

⁶Merarin jälkeläisistä päämies Asajan ja hänen veljensä, kaksisataakaksikymmentä miestä,

⁷Geersomin jälkeläisistä päämies Jooelin ja hänen veljensä, satakolmekymmentä miestä,

⁸Elisafanin jälkeläisistä päämies Semajan ja hänen veljensä, kaksisataa miestä,

⁹Hebronin jälkeläisistä päämies Elielin ja hänen veljensä, kahdeksankymmentä miestä,

¹⁰ja Ussielin jälkeläisistä päämies Amminadabin ja hänen veljensä, satakaksitoista miestä.

¹¹Sitten Daavid kutsui papeista Saadokin ja Ebjatarin sekä leeviläisistä Uurielin, Asajan, Jooelin, Semajan, Elielin ja Amminadabin

¹²ja sanoi heille: ”Te olette leeviläisten perhekuntien päämiehet. Pyhittäytykää, te ja teidän veljenne, ja tuokaa HERRAN , Israelin Jumalan, liitonarkku siihen paikkaan, jonka minä olen sitä varten valmistanut.

¹³Koska te ette ensimmäisellä kerralla olleet mukana, niin HERRA , meidän Jumalamme, mursi meidät, sillä me emme etsineet häntä oikealla tavalla.”

¹⁴Silloin papit ja leeviläiset pyhittäytyivät tuomaan HERRAN , Israelin Jumalan, liitonarkkua.

¹⁵Leeviläiset kantoivat Jumalan liitonarkkua kantotankojen varassa olkapäillään, niin kuin Mooses oli HERRAN sanan mukaan käskenyt.

¹⁶Daavid käski leeviläisten päämiesten valita veljiensä keskuudesta laulajia korottamaan äänensä riemullisesti harppujen, lyyrojen ja symbaalien säestyksellä.

¹⁷Silloin leeviläiset asettivat tähän tehtävään veljiensä keskuudesta Heemanin, Jooelin pojan, Aasafin, Berekjan pojan, ja Merarin jälkeläisistä Eetanin, Kuusajan pojan.

¹⁸Heidän kanssaan arvossa seuraavina olivat heidän veljensä Sakarja, Ben , Jaasiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Mattitja, Elifelehu, Mikneja, Oobed-Edom ja Jeiel, jotka olivat portinvartijoita.

¹⁹Laulajista Heemanin, Aasafin ja Eetanin tuli soittaa pronssisymbaaleja.

²⁰Sakarjan, Asielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Maasejan ja Benajan tuli harppujen säestyksellä laulaa korkeassa äänialassa.

²¹Mattitjan, Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin, Jeielin ja Asasjan tuli lyyrojen säestyksellä johtaa laulua matalassa äänialassa.

²²Kenanja, leeviläisten johtaja kantamistehtävässä, valvoi pyhien esineiden kantamista, sillä hänellä oli siihen taitoa.

²³Berekja ja Elkana olivat liitonarkun vartijoina.

²⁴Papit, Sebanja, Joosafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser, puhalsivat pasuunoihin Jumalan liitonarkun edellä. Myös Oobed-Edom ja Jehia olivat arkun vartijoina.

Liitonarkku tuodaan Jerusalemiin

²⁵Sitten Daavid, Israelin vanhimmat ja tuhannenpäälliköt lähtivät liikkeelle ja toivat riemuiten HERRAN liitonarkun Oobed-Edomin talosta.

²⁶Kun leeviläiset Jumalan avulla kantoivat HERRAN liitonarkkua, uhrattiin seitsemän sonnimullikkaa ja seitsemän pässiä.

²⁷Daavid oli pukeutunut hienosta pellavakankaasta tehtyyn viittaan. Samoin olivat pukeutuneet kaikki leeviläiset, jotka kantoivat liitonarkkua, ja laulajat

sekä Kenanja, joka johti kantamista. Daavidilla oli yllään myös pellavainen kasukka.

²⁸Näin koko Israel toi HERRAN liitonarkun ylös Jerusalemiin. Sofar-torviin puhallettiin, ja riemuhuudot raikuivat pasuunoiden, symbaalien, harppujen ja lyyrojen soidessa.

²⁹Kun HERRAN liitonarkku oli tulossa Daavidin kaupunkiin, Saulin tytär Miikal katseli ikkunasta. Nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan hän halveksi tätä sydämessään.

1. Aikakirja 16

Liitonarkku sijoitetaan telttamajaan

¹Jumalan liitonarkku tuotiin ja asetettiin telttamajaan, jonka Daavid oli sitä varten pystyttänyt. Sitten uhrattiin polttouhreja ja yhteysuhreja Jumalan edessä.

²Kun Daavid oli suorittanut loppuun polttouhrien ja yhteysuhrien uhraamisen, hän siunasi kansan HERRAN nimessä.

³Sitten hän jakoi kaikille israelilaisille, miehille ja naisille, kullekin leivän, kappaleen lihaa ja rusinakakun.

⁴Daavid asetti leeviläisiä HERRAN liitonarkun eteen palvelemaan ja kunnioittamaan, kiittämään ja ylistämään HERRAA, Israelin Jumalaa.

⁵Heidän johtajanaan oli Aasaf ja hänestä seuraavana Sakarja. Sitten olivat Asiel, Semiramot, Jehiel, Mattitja, Eliab, Benaja, Oobed-Edom ja Jeiel, jotka soittivat harppuja ja lyyroja. Symbaaleja helisytti Aasaf,

⁶ja papit, Benaja ja Jahasiel, puhalsivat lakkaamatta pasuunoihin Jumalan liitonarkun edessä.

Daavidin ylistyslaulu

⁷Silloin, sinä päivänä, Daavid asetti ensimmäistä kertaa Aasafin ja hänen veljensä kiittämään Herraa näin:

⁸”Kiittäkää HERRAA , huutakaa avuksi hänen nimeään, tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa!

⁹Laulakaa hänelle, laulakaa hänelle ylistystä, kertokaa kaikista hänen ihmeistään!

¹⁰Kerskatkaa hänen pyhästä nimestään! Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät HERRAA .

¹¹Etsikää HERRAA ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojaan.

¹²Muistakaa hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita,

¹³te Israelin, hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.

¹⁴Hän on HERRA , meidän Jumalamme. Hänen tuomionsa kohtaavat koko maata.

¹⁵Muistakaa ikuisesti hänen liittonsa, sana, jonka hän sääti tuhansia sukupolvia varten,

¹⁶liitto, jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja vala, jonka hän vannoi Iisakille.

¹⁷Hän vahvisti sen laiksi Jaakobille, Israelille ikuiseksi liitoksi,

¹⁸sanoen: ’Sinulle minä annan Kanaanin maan, se on teidän perintöosanne.’

¹⁹Teitä oli vähäinen joukko, vain muutamia, ja te olitte muukalaisia siinä maassa.

²⁰He vaelsivat kansan luota toisen luo ja valtakunnasta toiseen.

²¹Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän nuhteli kuninkaita heidän vuokseen:

²²’Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni.’

²³Laulakaa HERRALLE , kaikki maa! Julistakaa päivästä päivään hänen pelastussanomaansa.

²⁴ Kertokaa kansojen keskuudessa hänen kunniastaan, hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,

²⁵ sillä HERRA on suuri ja sangen ylistettävä, hän on kaikkia jumalia pelättävämpi.

²⁶ Kaikki muiden kansojen jumalat ovat epäjumalia, mutta HERRA on tehnyt taivaat.

²⁷ Kunnia ja loisto on hänen edessään, voima ja riemu hänen asuinpaikassaan.

²⁸ Antakaa HERRALLE , te kansojen heimot, antakaa HERRALLE kunnia ja voima.

²⁹ Antakaa HERRALLE hänen nimensä kunnia, tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa hänen eteensä. Kumartukaa HERRAN eteen pyhyiden kauneudessa,

³⁰ vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa. Maanpiiri pysyy lujana, horjumatta.

³¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa! Sanokaa kansojen keskuudessa: ' HERRA hallitsee kuninkaana!'

³² Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on! Riemuitkoot kedot ja kaikki, mitä niillä kasvaa!

³³ Kaikki metsän puut huutavat riemusta HERRAN edessä, sillä hän on tullut tuomitsemaan maata.

³⁴ Kiittäkää HERRAA , sillä hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti.

³⁵ Sanokaa: 'Pelasta meidät, Jumala, meidän pelastajamme! Vapauta ja kokoa meidät kansojen seasta, että kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja pitäisimme kunnianamme sinun ylistystäsi.'

³⁶ Siunattu olkoon HERRA , Israelin Jumala, iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen!" Ja kaikki kansa sanoi: "Aamen", ja ylisti HERRAA .

Pappien ja leeviläisten tehtävät

³⁷Daavid asetti Aasafin ja hänen veljensä telttamajaan HERRAN liitonarkun eteen suorittamaan vakituista palvelusta arkun edessä, sen mukaan kuin kullekin päivälle oli määrätty,

³⁸samoin Oobed-Edomin ja hänen veljensä, kuusikymmentäkahdeksan miestä. Oobed-Edomin, Jeditunin pojan, ja Hoosan hän asetti portinvartijoiksi.

³⁹Pappi Saadokin ja hänen veljensä, papit, hän asetti palvelukseen HERRAN asumuksen eteen kukkulalle, joka on Gibeonissa.

⁴⁰Heidän tuli uhrata säännöllisesti aamuin ja illoin polttouhreja HERRALLE polttouhrialttarilla, niin kuin on kirjoitettuna HERRAN laissa, jonka Herra oli antanut Israelille.

⁴¹Heeman ja Jedutun sekä muut nimeltä mainitut oli valittu heidän kanssaan kiittämään HERRAA laululla: ”Hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

⁴²Heemanin ja Jedutunin hallussa olivat pasuunat ja symbaalit soittajia varten sekä säestyssoittimet jumalanpalveluslauluja varten. Jedutunin pojat olivat portinvartijoita.

⁴³Sitten koko kansa lähti, ja kukin palasi kotiinsa. Daavidkin meni tapaamaan perhettään.

1. Aikakirja 17

Daavidille annettu lupaus

¹Kerran, kun Daavid oli kotonaan, hän sanoi profeetta Naatanille: ”Katso, minä asun setripuisessa palatsissa, mutta HERRAN liitonarkku on telttakankaan alla.”

²Naatan sanoi Daavidille: ”Tee kaikki, mitä sydämelläsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi.”

³Mutta sinä yönä Naatanille tuli tämä Jumalan sana:

⁴”Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo HERRA : Et sinä ole se, joka rakentaa minulle huoneen asuakseni siinä.

⁵Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä alkaen, jolloin lähdin johdattamaan Israelia, aina tähän päivään saakka, vaan olen siirtynyt teltasta telttaan ja asumuksesta toiseen.

⁶Olenko minä missään niistä paikoista, joissa olen vaeltanut Israelin kanssa, sanallakaan sanonut yhdellekään Israelin tuomareista, jotka olin asettanut kaitsemaan kansaani: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?’

⁷Sano siis nyt palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä olen ottanut sinut kansani Israelin hallitsijaksi laitumelta, lampaiden jäljestä.

⁸Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt edeltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen sinun nimesi suureksi, maan mahtavimpien nimien vertaiseksi.

⁹Minä olen määrännyt paikan kansalleni Israelille ja istuttanut sen siihen. Se on asettunut paikoilleen eikä ole enää levoton, eivätkä vääryyden tekijät enää tuhoa sitä niin kuin ennen,

¹⁰siitä lähtien kun asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä alistan valtaasi kaikki sinun vihollisesi ja ilmoitan sinulle, että HERRA rakentaa sinulle kuningashuoneen.

¹¹Kun päiväsi ovat täyttyneet ja menet isiesi luo, minä nostan seuraajaksesi sinun siemenesi, yhden jälkeläistesi joukosta, ja vahvistan hänen kuninkuutensa.

¹²Hän rakentaa minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.

¹³MINÄ OLEN oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Minä en ota häneltä pois armoani, niin kuin otin häneltä, joka oli ennen sinua.

¹⁴Minä pidän hänen asemansa ikuisesti lujana huoneessani ja valtakunnassani, ja hänen valtaistuimensa kestää ikuisesti.”

¹⁵Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitos ja rukous

¹⁶Silloin kuningas Daavid meni, asettui HERRAN eteen ja sanoi: ”Oi HERRA , Jumala! Mikä olen minä, tai mikä on minun sukuni, kun olet saattanut minut tähän asemaan?

¹⁷Mutta tämäkin on ollut vähäistä sinun silmissäsi, Jumala, ja niin sinä olet puhunut palvelijasi suvun kaukaisesta tulevaisuudesta, ja sinä, oi HERRA , Jumala, olet nähnyt minut miehenä, joka on asetettu korkealle.

¹⁸Mitä voisi Daavid vielä sanoa sinulle siitä kunniasta, jota olet osoittanut palvelijallesi! Sinähän tunnet palvelijasi.

¹⁹HERRA , palvelijasi tähden ja oman tahtosi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot ja ilmoittanut kaikki nämä suuret asiat.

²⁰HERRA , kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, ei ole muuta Jumalaa kuin sinä.

²¹Mikä muu kansa maan päällä on sinun kansasi Israelin kaltainen, jota Jumala itse on lähtenyt lunastamaan omaksi kansakseen. Ja sinä teit itsellesi suuren ja pelottavan nimen karkottamalla muut kansat kansasi edeltä, jonka lunastit Egyptistä.

²²Sinä olet tehnyt kansasi Israelin ikuisiksi ajoiksi omaksi kansaksesi, ja sinä, HERRA , tulit tämän kansan Jumalaksi.

²³HERRA , olkoon nyt ikuisesti luja se sana, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan. Tee, niin kuin olet puhunut.

²⁴Olkoon sinun nimesi ikuisesti vahva ja suuri, niin että voidaan sanoa: ’ HERRA Sebaot, Israelin Jumala, on Jumala Israelissa’, ja pysyköön palvelijasi Daavidin suku ikuisesti sinun edessäsi.

²⁵Sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijallesi rakentavasi hänelle kuningashuoneen. Siksi palvelijasi on saanut rohkeuden rukoilla edessäsi.

²⁶Ja nyt, HERRA , sinä, joka olet tosi Jumala, sinä, joka olet ilmoittanut palvelijallesi kaiken tämän hyvän,

²⁷ ole suosiollinen ja siunaa palvelijasi sukua, että se saisi ikuisesti olla sinun edessäsi, sillä se, mitä sinä, HERRA , siunaat, on oleva ikuisesti siunattu.”

1. Aikakirja 18

Daavidin voitot

¹Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, alisti heidät ja otti heidän käsistään Gatin ja sen ympärillä olevat kylät.

²Hän voitti myös mooabilaiset, ja heistä tuli Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa.

³Samoin Daavid voitti Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, Hamatin suunnalla, kun tämä oli menossa lujittamaan valtaansa Eufratvirralla.

⁴Daavid otti häneltä tuhat vaunuhevosta, seitsemäntuhatta ratsumiestä ja kaksikymmentätuhatta jalkamiestä. Daavid katkaisi kaikilta vaunuhevosilta vuohisjänteet, ainoastaan sata vaunuhevosta hän säästi.

⁵Kun Damaskoksen aramilaiset tulivat auttamaan Hadad-Eseriä, Sooban kuningasta, Daavid voitti Aramissa heidät, kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

⁶Daavid sijoitti varuskuntia Aramin Damaskokseen, ja aramilaisista tuli Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa. HERRA antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni.

⁷Daavid otti kultakilvet, jotka Hadad-Eserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin.

⁸Hän otti myös suuret määrät pronssia Tibhatista ja Kuunista, Hadad-Eserin kaupungeista. Siitä Salomo teetti pronssialtaan, pylväät ja muut pronssiesineet.

⁹Kun Toou, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid oli voittanut Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, koko sotajoukon,

¹⁰hän lähetti poikansa Hadoramin tervehtimään kuningas Daavidia ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadad-Eseriä vastaan ja

voittanut hänet. Hadad-Eser oli näet ollut sodassa Tooun kanssa. Hän lähetti Daavidille kaikenlaisia kulta-, hopea- ja pronssiesineitä.

¹¹Myös ne kuningas Daavid pyhitti HERRALLE sen hopean ja kullan lisäksi, minkä hän oli ottanut muilta kansoilta, nimittäin edomilaisilta, mooabilaisilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta.

¹²Abisai, Serujan poika, voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoistatuhatta miestä.

¹³Hän sijoitti Edomiin varuskuntia, ja kaikista edomilaisista tuli Daavidin alamaisia. Näin HERRA antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni.

Daavidin korkeimmat virkamiehet

¹⁴Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia ja teki kaikelle kansalleen sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta.

¹⁵Jooab, Serujan poika, oli sotaväen ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri.

¹⁶Pappeja olivat Saadok, Ahitubin poika, ja Abimelek, Ebjatarin poika. Savsa oli kirjuri.

¹⁷Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkö, ja Daavidin pojat olivat kuninkaan ylimmät virkamiehet.

1. Aikakirja 19

Haanun häpäisee Daavidin sanansaattajat

¹Näiden tapahtumien jälkeen ammonilaisten kuningas Naahas kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

²Daavid sanoi: ”Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, sillä hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle.” Niin Daavid lähetti sanansaattajat lohduttamaan Haanunia hänen isänsä kuoleman tähden. Mutta kun Daavidin palvelijat tulivat Haanunin luo ammonilaisten maahan lohduttamaan häntä,

³ ammonilaisten päälliköt sanoivat Haanunille: ”Luuletko, että Daavid tahtoo kunnioittaa sinun isääsi, kun hän lähettää lohduttajia luoksesi? Varmaankin hänen palvelijansa ovat tulleet luoksesi tutkimaan ja vakoilemaan maata perusteellisesti.”

⁴ Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä parran ja leikkasi heidän vaatteistaan puolet pois, takamuksia myöten. Sitten hän päästi heidät menemään.

⁵ Kun Daavidille tultiin kertomaan miehistä, joita oli pahoin häväisty, hän lähetti sananviejän heitä vastaan, ja käski sanoa: ”Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.”

Daavid voittaa ammonilaiset

⁶ Kun ammonilaiset huomasivat joutuneensa Daavidin vihoihin, Haanun ja ammonilaiset lähettivät tuhat talenttia hopeaa palkatakseen Mesopotamiasta, Maakan Aramista ja Soobasta itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä.

⁷ He palkkasivat kolmekymmentäkaksituhatta sotavaunua sekä Maakan kuninkaan ja hänen väkensä. Nämä tulivat ja leiriytyivät Meedeban edustalle. Myös ammonilaiset tulivat kaupungeistaan, kokoontuivat yhteen ja lähtivät sotaan.

⁸ Kun Daavid kuuli sen, hän lähetti sinne Jooabin ja koko sotajoukon valiosotilaineen.

⁹ Ammonilaiset tulivat ulos kaupungista ja asettuivat sotarintamaan kaupungin portin edustalle, ja paikalle saapuneet kuninkaat olivat joukkoineen erillään kedolla.

¹⁰ Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys edestä ja takaa, hän valitsi Israelin valiosotilaista joukon, jonka hän asetti rintamaan aramilaisia vastaan.

¹¹ Loput väestä hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja ne järjestäytyivät rintamaan ammonilaisia vastaan.

¹² Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset osoittautuvat minulle ylivoimaisiksi, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset osoittautuvat sinulle ylivoimaisiksi, minä autan sinua.

¹³ Ole luja! Pysykäämme lujina kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön sitten HERRA , minkä hyväksi näkee.”

¹⁴ Sitten Jooab ja sotaväki, joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat.

¹⁵ Kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, myös he pakenivat Jooabin veljeä Abisaita ja vetäytyivät kaupunkiin. Sitten Jooab palasi Jerusalemiin.

¹⁶ Kun aramilaiset huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he lähettivät sanansaattajia noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, joita johti Soofak, Hadad-Eserin sotaväen päällikkö.

¹⁷ Siitä ilmoitettiin Daavidille, ja hän kokosi koko Israelin sotaväen ja meni Jordanin yli. Kohdattuaan aramilaiset hän asettui rintamaan heitä vastaan. Kun Daavid oli asettunut rintamaan aramilaisia vastaan, nämä ryhtyivät taistelemaan hänen kanssaan

¹⁸ mutta joutuivat pakenemaan Israelia. Daavid surmasi aramilaisilta seitsemäntuhatta vaunusoturia ja neljäkymmentätuhatta jalkamiestä. Hän surmasi myös heidän päällikkönsä Soofakin.

¹⁹ Kun Hadad-Eserin miehet huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he tekivät rauhan Daavidin kanssa, ja heistä tuli hänen alamaisiaan. Tämän jälkeen aramilaiset eivät enää tahtoneet auttaa ammonilaisia.

1. Aikakirja 20

Daavid valloittaa Rabban

¹ Kun vuosi oli vaihtunut ja oli kuninkaiden sotaanlähdön aika, Jooab johti joukot taisteluun. Hän hävitti ammonilaisten maata ja piiritti Rabbaa, kun Daavid itse oli Jerusalemissa. Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen.

² Daavid otti ammonilaisten kuninkaan päästä kultakruunun. Se osoittautui talentin painoiseksi, ja siinä oli kallisarvoinen jalokivi. Kruunu pantiin Daavidin päähän, ja hän vei kaupungista hyvin paljon saalista.

³ Kaupungin kansan hän vei pois ja pani sen tekemään kivityötä sahoilla, rautaisilla taltoilla ja hakuilla. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid palasi Jerusalemiin mukanaan koko sotaväkensä.

Taisteluja filistealaisia vastaan

⁴ Sen jälkeen syntyi Geserissä taistelu filistealaisia vastaan. Huusalainen Sibbekai surmasi Sippain, joka oli Raafan jälkeläisiä, ja niin heidät alistettiin.

⁵ Kun taas syntyi taistelu filistealaisia vastaan, Elhanan, Jaaorin poika, surmasi Lahmin, joka oli gatilaisen Goljatin veli ja jonka peitsen varsi oli kuin kangaspuiden tukki.

⁶ Vielä syttyi taistelu, nyt Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta.

⁷ Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet.

⁸ Nämä polveutuivat Gatissa asuneesta Raafasta, ja he kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoidensa surmaamina.

1. Aikakirja 21

Väestönlaskenta

¹ Saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin laskemaan israelilaisten lukumäärän.

² Daavid sanoi Jooabille ja kansan johtomiehille: ”Menkää ja laskekaa israelilaiset Beersebasta Daaniin asti ja tuokaa sitten minulle tieto heidän lukumäärästään.”

³ Jooab vastasi: ” HERRA lisätköön kansansa satakertaiseksi, olkoon se kuinka suuri tahansa. Eivätkö he, herrani, kuningas, kaikki ole herrani palvelijoita? Miksi herrani pyytää tätä? Miksi Israelin näin pitäisi joutua syylliseksi?”

⁴ Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia, ja niin Jooab lähti ja kulki kaikkialla Israelissa. Sitten hän tuli takaisin Jerusalemiin

⁵ ja ilmoitti kuninkaalle väestönlaskennan tuloksen: koko Israelissa oli miljoona satatuhatta miekkamiestä ja Juudassa neljäsataaseitsemänkymmentätuhatta miekkamiestä.

⁶ Leevin ja Benjaminin heimoja Jooab ei kuitenkaan laskenut muiden joukkoon, sillä kuninkaan käsky kauhistutti Jooabia.

Rutto

⁷ Tämä väestönlaskenta oli Jumalan silmissä paha asia, ja hän löi sen vuoksi Israelia.

⁸ Silloin Daavid sanoi Jumalalle: ”Minä olen tehnyt suuren synnin suorittaessani tämän. Anna nyt anteeksi palvelijasi rikos. Minä olen menetellyt hyvin tyhmästi.”

⁹ HERRA puhui Gaadille, Daavidin näkijälle:

¹⁰ ”Mene ja puhu Daavidille: ’Näin sanoo HERRA : Minä panen valittavaksesi kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.’”

¹¹ Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo HERRA : ’Voit valita

¹² joko kolme nälkävuotta tai kolme kuukautta hävitystä ahdistajiesi vainotessa, vihollistesi miekka kintereilläsi, tai kolmeksi päiväksi maahan HERRAN miekan ja ruton, HERRAN enkelin tuottaman tuhon koko Israelin alueelle.’ Harkitse nyt, mitä minä vastaan lähettäjälleni.”

¹³ Daavid vastasi Gaadille: ”Olen suuressa ahdingossa. Mutta minä tahdon jättäytyä HERRAN käsiin, sillä hänen laupeutensa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua.”

¹⁴Niin HERRA salli ruton puhjeta Israelissa, ja kansaa kuoli seitsemänkymmentätuhatta miestä.

¹⁵Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin tekemään siellä tuhoa. Kun enkeli oli tekemässä tuhotyötään, HERRA katsoi sitä, katui tätä onnettomuutta ja sanoi tuhoojaenkelille: ”Jo riittää, laske kätesi alas.” HERRAN enkeli oli silloin jebusilaisen Ornanin puimatantereen luona.

¹⁶Daavid kohotti katseensa ja näki HERRAN enkelin seisovan maan ja taivaan välillä, kädessään paljastettu miekka ojennettuna Jerusalemin yli. Silloin Daavid ja vanhimmat, säkkeihin pukeutuneina, heittäytyivät kasvoilleen.

¹⁷Daavid sanoi Jumalalle: ”Minä käskin laskea kansan. Minä olen se, joka olen tehnyt syntiä ja menetellyt väärin. Mutta nämä minun lampaani, mitä he ovat tehneet? HERRA, minun Jumalani, minä pyydän, olkoon sinun kätesi minua ja minun isäni perhettä vastaan, mutta ei kansaasi vastaan sille vitsaukseksi.”

Daavid rakentaa alttarin Herralle

¹⁸Silloin HERRAN enkeli käski Gaadin sanoa Daavidille, että hänen oli mentävä pystyttämään HERRALLE alttari jebusilaisen Ornanin puimatantereelle.

¹⁹Daavid lähti sen sanan mukaan, jonka Gaad oli HERRAN nimessä puhunut.

²⁰Ornan oli juuri puimassa vehnää. Kun hän kääntyi katsomaan, hän näki enkelin. Silloin hänen neljä poikaansa, jotka olivat hänen kanssaan, menivät piiloon.

²¹Kun Ornan näki Daavidin lähestyvän, hän lähti puimatantereelta ja kumartui Daavidin eteen kasvoilleen maahan.

²²Daavid sanoi Ornanille: ”Anna puimatanner minulle, niin minä rakennan siihen alttarin HERRALLE. Myy se minulle täydestä hinnasta, että vitsaus lakkaisi vaivaamasta kansaa.”

²³ Ornan vastasi Daavidille: ”Ota se itsellesi. Tehköön herrani ja kuninkaani, mitä hyväksi näkee. Minä annan härät polttouhriksi, puimaäkeet haloiksi ja vehnän ruokauhriksi. Minä annan ne kaikki.”

²⁴ Mutta kuningas Daavid sanoi Ornanille: ”Ei, minä ostan sen täydestä hinnasta. Minä en voi viedä HERRALLE sitä, mikä on sinun, enkä uhrata ilmaisia polttouhreja.”

²⁵ Niin Daavid maksoi Ornanille siitä paikasta kuusisataa sekeliä kultaa.

²⁶ Sitten Daavid rakensi sinne alttarin HERRALLE ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Hän huusi avuksi HERRAA, ja Herra vastasi hänelle tulella, jonka hän lähetti taivaasta polttouhrialttarille.

²⁷ Ja HERRA käski enkelin panna miekkansa tuppeen.

²⁸ Noina aikoina, kun Daavid näki, että HERRA oli vastannut hänelle jebusilaisen Ornanin puimatantereella, hän alkoi uhrata siellä.

²⁹ HERRAN asumus ja polttouhrialttari, jotka Mooses oli teettänyt autiomaassa, olivat kuitenkin siihen aikaan Gibeonin uhrikukkulalla.

³⁰ Mutta Daavid ei voinut mennä sinne kysymään neuvoa Jumalalta, koska hän pelkäsi HERRAN enkelin miekkaa.

1. Aikakirja 22

Temppelin rakennustöiden valmistelut

¹ Daavid sanoi: ”Tässä olkoon HERRAN, Jumalan, temppeli ja tässä alttari Israelin polttouhria varten.”

² Niin Daavid käski koota muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa, ja pani heidät kivenhakkaajiksi louhimaan ja hakkaamaan kiviä Jumalan temppelin rakentamista varten.

³ Daavid hankki paljon rautaa, josta tehtiin portinovien naulat ja tukiraudat, sekä niin paljon pronssia, ettei sitä voitu punnita,

⁴ ja setripuuta niin paljon, ettei sen määrää voitu mitata. Siidonilaiset ja tyroslaiset toimittivat hänelle runsaasti setripuuta.

⁵ Daavid sanoi: ”Poikani Salomo on nuori ja kokematon. Tempppelin, joka rakennetaan HERRALLE , on oltava suuri ja mahtava, ja sen nimen ja loiston on tultava tunnetuksi kaikissa maissa. Sitä varten tahdon tehdä valmisteluja.” Niin Daavid teki paljon valmisteluja ennen kuolemaansa.

Daavidin ohjeet Salomolle

⁶ Daavid kutsui poikansa Salomon luokseen ja käski hänen rakentaa temppelin HERRALLE , Israelin Jumalalle.

⁷ Hän sanoi Salomolle: ”Poikani, minun sydämelläni oli ajatus rakentaa temppeli HERRAN , Jumalani, nimelle,

⁸ mutta minulle tuli tämä HERRAN sana: ’Sinä olet vuodattanut paljon verta ja käynyt suuria sotia. Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet vuodattanut maahan paljon verta minun edessäni.

⁹ Mutta sinulle on syntyvä poika. Hänestä tulee rauhan mies, ja minä annan hänen päästä rauhaan kaikilta vihollisilta, jotka asuvat hänen ympärillään. Hänen nimekseen tulee Salomo , ja minä annan rauhan ja levon Israelille hänen päivinään.

¹⁰ Hän rakentaa temppelin minun nimelleni. Hän on oleva minun poikani, ja minä olen hänen isänsä, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi Israelissa.’

¹¹ Olkoon siis HERRA sinun kanssasi, poikani, että menestyisit ja saisit rakennetuksi temppelin HERRALLE , Jumalallesi, niin kuin hän on sinusta puhunut.

¹² Kun HERRA on määrännyt sinut Israelin hallitsijaksi, hän antakoon sinulle viisautta ja ymmärrystä noudattaaksesi HERRAN , Jumalasi, lakia.

¹³ Sinä menestyt, jos tarkoin noudatat niitä lakeja ja säädöksiä, jotka HERRA antoi Moosekselle Israelia varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkä arkaile.

¹⁴ Katso, vaikeuksienikin keskellä olen hankkinut HERRAN temppeliä varten satatuhatta talenttia kultaa, miljoona talenttia hopeaa sekä pronssia ja rautaa

niin paljon, ettei sitä ole voitu punnita. Olen hankkinut myös puuta ja kiveä, ja sinä saat hankkia niitä vielä lisää.

¹⁵Sinulla on käytössäsi paljon työmiehiä, kivenhakkaajia, muurareita, puuseppiä ja kaikenlaisen muun työn taitajia.

¹⁶Kultaa, hopeaa, pronssia ja rautaa on ylen määrin. Nouse ja ryhdy työhön. HERRA olkoon kanssasi!”

Daavidin ohjeet Israelin johtomiehille

¹⁷Daavid käski kaikkien Israelin johtomiesten auttaa poikaansa Salomoa. Hän sanoi heille:

¹⁸”Onhan HERRA , teidän Jumalanne, ollut teidän kanssanne ja suonut teidän päästä joka taholla rauhaan. Hän on antanut maan asukkaat minun käsiini, ja maa on alistettu HERRAN ja hänen kansansa vallan alle.

¹⁹Kääntäkää siis sydämenne ja sielunne etsimään HERRAA , Jumalaanne! Nouskaa ja rakentakaa HERRAN , Jumalan, pyhäkkö, että HERRAN liitonarkku ja Jumalan pyhät esineet voitaisiin viedä HERRAN nimelle rakennettuun temppeliin.”

1. Aikakirja 23

Leeviläiset ja heidän tehtävänsä

¹Kun Daavid oli tullut vanhaksi ja saanut elämästä kyllänsä, hän asetti poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi.

²Hän kutsui kokoon kaikki Israelin johtomiehet, papit ja leeviläiset.

³Kolmikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset laskettiin, ja miesten lukumäärä oli yhteensä kolmekymmentäkahdeksantuhatta.

⁴Daavid sanoi: ”Näistä kaksikymmentäneljätuhatta johtakoon töitä HERRAN temppelissä, kuusituhatta olkoon johtomiehinä ja tuomareina,

⁵neljätuhatta olkoon portinvartijoina ja neljätuhatta ylistäköön HERRAA soittimilla, jotka olen teettänyt ylistämistä varten.”

⁶Daavid jakoi heidät osastoihin Leevin poikien Geersonin, Kehatin ja Merarin mukaan.

⁷Geersonilaisia olivat Ladan ja Simei.

⁸Ladanin poikia olivat Jehiel, joka oli päämies, ja Seetam ja Jooel, nämä kolme.

⁹Simein poikia olivat Selomit, Hasiel ja Haaran, nämä kolme. Nämä olivat Ladanin perhekuntien päämiehiä.

¹⁰Simein poikia olivat myös Jahat, Siisa, Jeus ja Beria. Nämäkin olivat Simein poikia, nämä neljä.

¹¹Jahat oli päämies, ja hänestä seuraava oli Siisa. Jeusilla ja Berialla ei ollut monta poikaa, ja heidät laskettiin yhdeksi perhekunnaksi, yhdeksi palvelusvuoroksi.

¹²Kehatin poikia oli neljä: Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

¹³Amramin pojat olivat Aaron ja Mooses. Aaron, hän ja hänen poikansa, erotettiin ikuisesti suorittamaan kaikkein pyhintä palvelusta, suitsuttamaan HERRAN edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan kansaa hänen nimessään ikuisesti.

¹⁴Jumalan miehen Mooseksen pojat luettiin kuuluviksi Leevin heimoon.

¹⁵Mooseksen pojat olivat Geersom ja Elieser.

¹⁶Geersomin poika oli Sebuel, päämies.

¹⁷Elieserin poika oli Rehabja, päämies. Elieserillä ei ollut muita poikia, mutta Rehabjalla oli hyvin monta poikaa.

¹⁸Jisharin poika oli Selomit, päämies.

¹⁹Hebronin pojista ensimmäinen oli Jeria, päämies, toinen poika oli Amarja, kolmas Jahasiel ja neljäs Jekamam.

²⁰Ussielin pojista ensimmäinen oli Miika, päämies, ja toinen poika oli Jissia.

²¹Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Mahlin pojat olivat Eleasar ja Kiis.

²² Eleasar kuoli, eikä häneltä jäänyt poikia vaan ainoastaan tyttäriä, jotka heidän serkkunsa, Kiisin pojat, ottivat vaimoikseen.

²³ Muusin poikia oli kolme: Mahli, Eeder ja Jeremot.

²⁴ Nämä olivat Leevin pojat perhekuntiensa mukaan, perhekuntien päämiehet, niin monta kuin heitä oli ollut katselmuksessa, nimien lukumäärän, henkilöluvun mukaan. Heistä kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat toimittivat palvelustehtäviä HERRAN temppelissä.

²⁵ Daavid sanoi: ” HERRA , Israelin Jumala, on suonut levon kansalleen, ja hän on asuva Jerusalemissa ikuisesti.

²⁶ Leeviläisten ei tarvitse enää kantaa asumusta eikä välineitä, joita palveluksessa käytetään.”

²⁷ Daavidin viimeisten määräysten mukaan leeviläisten lukumäärään laskettiin kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat.

²⁸ Heidän tehtävänään oli avustaa Aaronin jälkeläisiä HERRAN temppelin palvelusmenoissa, pitää huolta esipihoista ja sivuhuoneista, pitää kaikki pyhät esineet puhtaina ja huolehtia Jumalan temppelin palvelustehtävistä,

²⁹ pyhistä leivistä, ruokauhrijauhoista, ohuista happamattomista leivistä, paistolevyllä paistetuista leivistä ja öljyyn leivotuista leivistä sekä tilavuus- ja pituusmitoista.

³⁰ Heidän tuli seisoa joka aamu kiittämässä ja ylistämässä HERRAA , samoin joka ilta,

³¹ ja uhrata kaikki polttouhrit HERRALLE sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhla-aikoina, joka kerta sen mukaan kuin niitä oli määrätty uhrattavaksi HERRAN edessä.

³² Näin heidän oli pidettävä huolta ilmestysmajasta ja pyhäköstä ja avustettava palvelustehtävissä veljiään, Aaronin jälkeläisiä, HERRAN temppelissä.

1. Aikakirja 24

Aaronin jälkeläisten osastot

¹Myös Aaronin jälkeläiset jaettiin omiin osastoihinsa. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

²Naadab ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut poikia. Sen vuoksi pappeina palvelivat ainoastaan Eleasar ja Iitamar.

³Daavid jakoi heidät yhdessä Eleasarin pojan, Saadokin, ja Iitamarin pojan, Ahimelekin, kanssa, osastoihin heidän palvelustehtäviensä mukaan.

⁴Kun Eleasarin jälkeläisillä havaittiin olevan enemmän päämiehiä kuin Iitamarin jälkeläisillä, heidät jaettiin niin, että Eleasarin jälkeläiset saivat perhekunnilleen kuusitoista päämiestä ja Iitamarin jälkeläiset kahdeksan.

⁵Heidät jaettiin arvalla, molemmat suvut keskenään, ja niin sekä Eleasarin että Iitamarin jälkeläisiä oli pyhäkköruhtinaina ja Jumalan ruhtinaina.

⁶Semaja, Netanelin poika, kirjuri, joka oli Leevin sukua, kirjoitti heidän nimensä muistiin kuninkaan, päämiesten, pappi Saadokin, Ahimelekin, Ebjatarin pojan, sekä pappien ja leeviläisten perhekuntien päämiesten läsnäollessa. Arvalla valittiin vuorotellen kaksi Eleasarin ja yksi Iitamarin perhekunnista.

⁷Ensimmäinen arpa tuli Joojaribille, toinen Jedajalle,

⁸kolmas Haarimille, neljäs Seoromille,

⁹viides Malkialle, kuudes Mijjaminille,

¹⁰seitsemäs Koosille, kahdeksas Abialle,

¹¹yhdeksäs Jeesualle, kymmenes Sekanjalle,

¹²yhdestoista Eljasibille, kahdestoista Jaakimille,

¹³kolmastoista Huppalle, neljästoista Jesebabille,

¹⁴viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille,

¹⁵seitsemästoista Heesirille, kahdeksastoista Pissesille,

¹⁶yhdeksästoista Petahjalle, kahdeskymmenes Hesekielille,

¹⁷ kahdeskymmenesyhdes Jaakinille, kahdeskymmeneskahdes Gaamulille,
¹⁸ kahdeskymmeneskolmas Delajalle ja kahdeskymmenesneljäs Maasjalle.
¹⁹ Nämä olivat heidän palvelusvuoronsa, kun he menivät HERRAN temppeliin.
 Näin heidän isänsä Aaron oli heille säätänyt sen käskyn mukaan, jonka hän
 oli saanut HERRALTA , Israelin Jumalalta.

Muut Leevin jälkeläiset

²⁰ Muita Leevin jälkeläisiä olivat Amramin poika Suubael, Suubaelin poika
 Jehdeja,
²¹ Rehabjan poika Jissia, joka oli päämies,
²² ja jisharilaiset Selomot ja Selomotin poika Jahat.
²³ Hebronin poikia olivat: Jeria, toinen Amarja, kolmas Jahasiel ja neljäs
 Jekamam.
²⁴ Ussielin poika oli Miika, ja Miikan poika oli Saamir.
²⁵ Miikan veli oli Jissia, ja Jissian poika oli Sakarja.
²⁶ Merarin poikia olivat Mahli ja Muusi, ja myös Jaasia oli hänen poikansa.
²⁷ Merarin pojalle Jaasialle syntyivät Beno, Sooham, Sakkur ja Ibri.
²⁸ Mahlin poika oli Eleasar, jolla ei ollut poikia.
²⁹ Kiisin poika oli Jerahmeel.
³⁰ Muusin poikia olivat Mahli, Eeder ja Jerimot. Nämä olivat leeviläisten
 jälkeläisiä perhekuntiensa mukaan.
³¹ Myös nämä heittivät arpaa yhdenvertaisina veljiensä, Aaronin poikien
 kanssa kuningas Daavidin, Saadokin, Ahimelekin sekä pappien ja leeviläisten
 perhekuntapäämiesten läsnä ollessa, perhekuntapäämiehet tasavertaisina
 nuorimpien veljiensä kanssa.

1. Aikakirja 25

Temppelilaulajien osastot

¹Daavid ja sotapäälliköt erottivat palvelukseen Aasafin, Heemanin ja Jedutunin pojat, joiden tuli profeetallisessa hengessä soittaa lyyroilla, harpuilla ja symbaaleilla. Seuraavassa luetellaan palveluksessa olleet miehet:

²Aasafin poikia olivat Sakkur, Joosef, Netanja ja Asarela. Heitä johti Aasaf, joka profeetallisessa hengessä soitti kuninkaan antamien ohjeiden mukaan.

³Jedutunilaisia olivat Jedutunin kuusi poikaa, Gedalja, Seri, Jesaja, Simeij, Hasabja ja Mattitja. Heitä johti heidän isänsä Jedutun, joka profeetallisessa hengessä lyyraa soittaen lauloi kiitosta ja ylistystä HERRALLE .

⁴Heemanilaisia olivat Heemanin pojat Bukkia, Mattanja, Ussiel, Sebucl, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti, Roomamti-Eser, Josbekasa, Malloti, Hootir ja Mahasiot.

⁵Nämä kaikki olivat Heemanin, kuninkaan näkijän, poikia. Jumala oli näet luvannut nostaa Heemanin kunniaan ja oli antanut hänelle neljätoista poikaa ja kolme tytärtä.

⁶Kaikki nämä pojat lauloivat isiensä Aasafin, Jedutunin ja Heemanin johdolla HERRAN temppelissä symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä, kun Jumalan temppelipalvelusta suoritettiin kuninkaan kirjoittamien tekstien mukaan.

⁷Temppelilaulajien ja heidän veljiensä lukumäärä – kaikkien taitajien, jotka oli opetettu laulamaan HERRALLE – oli kaksisataakahdeksankymmentäkahdeksan.

⁸He heittivät arpaa palvelusvuoroista, niin nuoret kuin vanhat, taitajat yhdessä oppilaiden kanssa.

⁹Ensimmäinen arpa, Aasafin suvun arpa, lankesi Joosefille. Toinen arpa lankesi Gedaljalle, hänelle ja hänen veljilleen ja pojilleen, yhteensä kahdelletoista,

¹⁰kolmas Sakkurille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

¹¹neljäs Jisrille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

- ¹² viides Netanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ¹³ kuudes Bukkialle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ¹⁴ seitsemäs Jesarelalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ¹⁵ kahdeksas Jesajalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ¹⁶ yhdeksäs Mattanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ¹⁷ kymmenes Simeille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ¹⁸ yhdestoista Asarelille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ¹⁹ kahdestoista Hasabjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²⁰ kolmastoista Suubaelille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²¹ neljästoista Mattitjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²² viidestoista Jeremotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²³ kuudestoista Hananjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²⁴ seitsemästoista Josbekasalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²⁵ kahdeksastoista Hananille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²⁶ yhdeksästoista Mallotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
- ²⁷ kahdeskymmenes Elijatalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

²⁸ kahdeskymmenesyhdes Hootirille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

²⁹ kahdeskymmeneskahdes Giddaltille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

³⁰ kahdeskymmeneskolmas Mahasiotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

³¹ ja kahdeskymmenesneljäs Roomamti-Eserille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista.

1. Aikakirja 26

Portinvartijoiden osastot

¹ Portinvartijain osastot olivat: koorahilainen Meselemja, Kooren poika, oli Aasafin jälkeläisiä.

² Meselemjan pojista Sakarja oli esikoinen, toinen oli Jediael, kolmas Sebadja, neljäs Jatniel,

³ viides Eelam, kuudes Joohanen ja seitsemäs Eljoenai.

⁴ Oobed-Edomin pojista esikoinen oli Semaja, toinen oli Joodavad, kolmas Jooah, neljäs Saakar, viides Netanel,

⁵ kuudes Ammiel, seitsemäs Isaskar ja kahdeksas Peulletai. Näin Jumala oli Oobed-Edomia siunannut.

⁶ Hänen pojalleen Semajalle syntyi poikia, jotka hallitsivat isänsä sukua, sillä he olivat erityisen kyvykkäitä miehiä.

⁷ Semajan pojat olivat Otni, Refael, Oobed, Elsabad ja hänen veljensä Elihu ja Semakja, kyvykkäitä miehiä.

⁸ Kaikki nämä Oobed-Edomin jälkeläiset, he ja heidän poikansa ja veljensä, olivat kyvykkäitä miehiä ja tarmokkaita palveluksessa. Oobed-Edomin jälkeläisiä oli kaikkiaan kuusikymmentäkaksi.

⁹ Meselemjalla oli kahdeksantoista poikaa ja veljeä, kyvykkäitä miehiä.

¹⁰Myös Hoosalla, joka oli Merarin jälkeläisiä, oli poikia. Päämies oli Simri, jonka hänen isänsä asetti päämieheksi, vaikka hän ei ollut esikoinen.

¹¹Toinen oli Hilikia, kolmas Tebalja ja neljäs Sakarja. Hoosan poikia ja veljiä oli kaikkiaan kolmetoista.

¹²Näiden portinvartijaosastojen päälliköiden, samoin kuin heidän veljiensä, tehtävänä oli palvella kukin vuorollaan HERRAN temppelissä.

¹³He heittivät arpaa kustakin portista, sekä nuoret että vanhemmat, perhekuntien mukaan.

¹⁴Itäpuolen portin arpa lankesi Selemjalle. Sitten heitettiin arpaa hänen pojalleen Sakarjalle, joka oli viisas neuvonantaja. Hänelle lankesi pohjoispuolen portin arpa.

¹⁵Oobed-Edomille tuli eteläinen portti ja hänen pojilleen varastohuone.

¹⁶Suppimille ja Hoosalle tuli läntinen, Salleket-portti, josta tie lähtee nousemaan ylöspäin. Vartiopaikat olivat toinen toisensa vieressä.

¹⁷Idän puolella oli joka päivä kuusi miestä, pohjoisen puolella neljä ja etelän puolella neljä. Varastohuoneiden luona oli kaksi parivartiota.

¹⁸Lännessä temppelin sisäänkäynnin, Parbarin, luona oli neljä miestä ja Parbarille johtavalla tiellä kaksi.

¹⁹Nämä olivat koorahilaisten ja merarilaisten portinvartijoiden osastot.

Temppelin aarrekammioiden valvojat

²⁰Leeviläisistä Ahian tehtävänä oli valvoa Jumalan temppelin ja pyhien lahjojen aarrekammioita.

²¹Ladanin pojat, geersonilaisten jälkeläiset, nimittäin geersonilaisen Ladanin perhekuntien päämiehet, jotka polveutuivat Ladanista, olivat jehieliläisiä.

²²Jehielin pojat olivat Seetam ja hänen veljensä Jooel. He valvoivat HERRAN temppelin aarrekammioita.

²³Mitä tulee amramilaisiin, jisharilaisiin, hebronilaisiin ja ossielilaisiin,

²⁴niin Sebuël, Mooseksen pojan Geersomin jälkeläinen, oli aarrekkamioiden valvojien päällikkö.

²⁵Geersomin veljet, jotka polveutuivat Elieseristä, olivat Elieserin poika Rehabja, tämän poika Jesaja, tämän Jooram, tämän Sikri ja tämän Selomot.

²⁶Selomotin ja hänen veljiensä vastuulla olivat kaikki ne pyhät lahjat, jotka kuningas Daavid, perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja muut sotapäälliköt olivat pyhittäneet.

²⁷He olivat pyhittäneet sodista saamaansa saalista HERRAN temppelin ylläpitoa varten.

²⁸Samoin kaikki, mitä näkijä Samuel, Saul, Kiisin poika, Abner, Neerin poika, ja Jooab, Serujan poika, olivat pyhittäneet, kaikki, mikä pyhitettiin, jätettiin Selomotin ja hänen veljiensä valvontaan.

Virkamiehet ja tuomarit

²⁹Jisharilaisista määrättiin Kenanja ja hänen poikansa toimimaan johtomiehinä ja tuomareina maallisissa hallintotehtävissä Israelissa.

³⁰Hebronin jälkeläisistä määrättiin Hasabja ja hänen veljensä, tuhat seitsemänsataa kyvykästä miestä, hallintotehtäviin Israelissa Jordanin länsipuolella, kaikkinaisiin HERRAN palvelusta koskeviin toimiin ja myös kuninkaan palvelukseen.

³¹Hebronilainen Jeria oli isiensä sukuuetteloiden mukaan hebronilaisten päämies. Daavidin neljäntenäkymmenentenä hallitusvuotena hebronilaiset tutkittiin, ja Gileadin Jaeserissa heidän joukostaan löytyi erittäin kyvykkäitä miehiä.

³²Jerian sukua oli kaksituhatta seitsemänsataa kyvykästä miestä, perhekuntiensa päämiehiä. Heidät kuningas Daavid määräsi johtamaan ruubenilaisia, gaadilaisia ja toista puolta Manassen heimoa kaikissa jumalanpalvelusta koskevissa asioissa ja kuninkaan asioissa.

1. Aikakirja 27

Sotaväen osastojen päälliköt

¹Israelilaiset, mukaan lukien perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt sekä johtomiehet, palvelivat kuningasta osastoittain kaikessa. Nämä osastot vaihtuivat kuukausittain, vuoden jokaisena kuukautena. Kussakin osastossa oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

²Ensimmäisen osaston päällikkönä, ensimmäisenä kuukautena, oli Jaasobeam, Sabdielin poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

³Hän kuului Peretsin jälkeläisiin ja oli ensimmäisenä kuukautena kaikkien osastojen päälliköiden komentaja.

⁴Toisen kuukauden osaston päällikkönä oli ahohilainen Doodai, ja osastossa oli myös päällikkö Miklot. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

⁵Kolmas sotapäällikkö, kolmantena kuukautena, oli Benaja, ylipappi Joojadan poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

⁶Tämä Benaja oli niiden kolmenkymmenen joukkoon kuuluva sotasankari ja niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hänen osastossaan oli myös hänen poikansa Ammisabad.

⁷Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel, Jooabin veli, ja hänen jälkeensä hänen poikansa Sebadja. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

⁸Viides, viidentenä kuukautena, oli päällikkö Samhut, kotoisin Jisrahista. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

⁹Kuudes, kuudentena kuukautena, oli tekoalainen Iira, Ikkeksen poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

¹⁰Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena, oli pelonilainen Heeles, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

¹¹Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena, oli huusalainen Sibbekai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

¹²Yhdeksäs, yhdeksäntenä kuukautena, oli anatotilainen Abieser, Benjaminin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

¹³Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli netofalainen Mahrai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

¹⁴Yhdestoista, yhdentenätoista kuukautena, oli piratonilainen Benaja, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

¹⁵Kahdestoista, kahdentenatoista kuukautena, oli netofalainen Heldai, Otnielin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

Israelin heimojen päämiehet

¹⁶Israelin heimojen päämiehet olivat seuraavat: Ruubenin heimon päämies oli Elieser, Sikrin poika, Simeonin heimon Sefatja, Maakan poika,

¹⁷Leevin heimon Hasabja, Kemuelin poika, Aaronin suvun Saadok,

¹⁸Juudan heimon Elihu, yksi Daavidin veljistä, Isaskarin heimon Omri, Miikaelin poika,

¹⁹Sebulonin heimon Jismaja, Obadjan poika, Naftalin heimon Jerimot, Asrielin poika,

²⁰Efraimin heimon Hoosea, Asasjan poika, Manassen heimon toisen puolen päällikkö oli Jooel, Pedajan poika,

²¹ja Manassen heimon toisen puolen Jiddo, Sakarjan poika, Gileadissa, Benjaminin heimon Jaasiel, Abnerin poika,

²²ja Daanin heimon Asarel, Jerohamin poika. Nämä olivat Israelin heimojen päämiehet.

²³Daavid ei ottanut luetteloon mukaan kaksikymmenvuotiaita tai sitä nuorempia, sillä HERRA oli luvannut tehdä Israelin monilukaiseksi kuin taivaan tähdet.

²⁴Jooab, Serujan poika, oli aloittanut väestönlaskennan mutta ei saanut sitä valmiiksi. Laskennan vuoksi viha kohtasi Israelia, eikä lukumäärää kirjoitettu kuningas Daavidin aikakirjaan.

Kuninkaan taloudenhoitajat

²⁵Kuninkaan aarekammioista vastasi Asmavet, Adielin poika, ja maaseudulla, kaupungeissa, kylissä ja linnakkeissa olevista varastoista Joonatan, Ussian poika.

²⁶Maatöitä tekevistä peltomiehistä vastasi Esri, Kelubin poika,

²⁷viinitarhoista raamatilainen Simej, ja siitä, mitä tarhat tuottivat viinikellareihin, vastasi sifmiläinen Sabdi.

²⁸Oliivipuista ja Sefelan tasangon metsäviikunapuista vastasi gaderilainen Baal-Haanan ja öljyvarastoista Jooas.

²⁹Saaronissa laiduntavasta nautakarjasta vastasi saaronilainen Sitrai ja laaksojen nautakarjasta Saafat, Adlain poika.

³⁰Kameleista vastasi ismaeililainen Oobil, aasintammoista meeronotilainen Jehdeja

³¹ja lammasmaumoista hagrilainen Jaasis. Nämä kaikki olivat kuningas Daavidin taloudenhoitajia.

Daavidin lähimmät miehet

³²Daavidin setä Joonatan, viisas ja oppinut mies, oli neuvonantajana. Jehiel, Hakmonin poika, piti huolta kuninkaan pojista.

³³Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja ja arkilainen Huusai kuninkaan ystävä.

³⁴Ahitofelin jälkeen neuvonantajiksi tulivat Joojada, Benajan poika, ja Ebjatar. Kuninkaan sotapäällikkö oli Jooab.

1. Aikakirja 28

Daavidin puhe Israelin johtomiehille

¹Daavid kutsui koolle Jerusalemiin kaikki Israelin johtomiehet: heimojen päämiehet, kuningasta palvelevat osastojen päälliköt, tuhannen- ja sadanpäälliköt, kuninkaan ja hänen poikiensa kaiken omaisuuden ja karjan johtavat hoitajat, hovin virkamiehet, sotasankarit ja kaikki valiosotilaat.

²Sitten kuningas Daavid nousi seisomaan ja sanoi: ”Kuulkaa minua, veljeni ja kansani! Sydämelläni oli aikomus rakentaa temppeli HERRAN liitonarkun leposijaksi ja meidän Jumalamme jalkojen astinlaudaksi, ja olin tehnyt valmisteluja sen rakentamiseksi.

³Mutta Jumala sanoi minulle: ’Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet sotilas ja olet vuodattanut verta.’

⁴HERRA, Israelin Jumala, oli kuitenkin valinnut minut koko isäni suvusta olemaan Israelin kuninkaana ikuisesti. Juudan hän oli valinnut ruhtinaaksi. Juudan heimosta hän valitsi minun isäni suvun, ja isäni poikien joukosta hän tahtoi tehdä minut koko Israelin kuninkaaksi.

⁵Ja kaikkien minun poikieni joukosta – HERRA on antanut minulle monta poikaa – hän valitsi poikani Salomon istumaan HERRAN valtakunnan valtaistuimella ja hallitsemaan Israelia.

⁶HERRAsanoi minulle: ’Sinun poikasi Salomo rakentaa minulle temppelin ja esipihan, sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja MINÄ OLEN oleva hänen isänsä.

⁷Minä vahvistan hänen kuninkuutensa ikuisiksi ajoiksi, jos hän pysyy lujana ja noudattaa minun lakejani ja säädöksiäni, niin kuin hän nyt tekee.’

⁸Ja nyt minä sanon koko Israelin, HERRAN seurakunnan, edessä ja meidän Jumalamme kuullen: Noudattakaa ja tutkikaa kaikkia HERRAN , Jumalanne, käskyjä, että saisitte pitää omananne tämän hyvän maan ja saisitte jättää sen jälkeenne ikuisiksi perinnöksi lapsillenne.

⁹Ja sinä, poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä ehyellä sydämellä ja alttiilla mielellä, sillä HERRA tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää kaikki ajatukset ja aikomukset. Jos etsit häntä, löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, hän hylkää sinut ikuisiksi ajoiksi.

¹⁰Huomaa siis nyt, että HERRA on valinnut sinut rakentamaan temppelin. Ole luja ja ryhdy työhön!”

Temppelin rakenne

¹¹Sitten Daavid antoi pojalleen Salomolle mallin temppelin eteishallista ja sen sivukammioista, aarekammioista, yläsaleista, sisähuoneista ja siitä huoneesta, jossa armoistuin oli.

¹²Hän antoi myös määräyksen kaikesta, mitä hänellä oli mielessään HERRAN huoneen esipihoista ja kaikista niitä ympäröivistä huoneista, Jumalan temppelin ja pyhien esineiden aarekammioista,

¹³pappien ja leeviläisten osastoista, kaikesta HERRAN temppelissä toimitettavasta jumalanpalveluksesta ja kaikista HERRAN temppelin esineistä,

¹⁴kaikkien jumalanpalveluksessa käytettävien kultaesineiden kullan painosta ja kaikkien hopeaesineiden painosta, joita kussakin palvelustehtävässä tarvittiin.

¹⁵Hän antoi määräyksen kultaisten, seitsenhaaraisten lampunjalkojen ja niiden kultaisten lamppujen painosta, erikseen kunkin lampunjalan ja sen lamppujen painosta, samoin hopeisten lampunjalkojen painosta, erikseen kaikkien lampunjalkojen ja niiden lamppujen painosta, jokaisen lampunjalan käytön mukaan,

¹⁶edelleen sen kullan painosta, joka käytettiin niihin pöytiin, joille pyhät leivät asetettiin, erikseen kunkin pöydän, samoin hopeisten pöytien hopeasta,

¹⁷haarukoiden, maljojen ja kannujen valmistukseen käytetyn puhtaan kullan painosta, samoin kultapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta, ja hopeapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta,

¹⁸sekä suitsutusalttariin käytetyn puhdistetun kullan painosta. Samoin hän antoi määräyksen vaunujen mallista ja kultakerubeista, joiden tuli levittää siipensä ja peittää HERRAN liitonarkku.

¹⁹Daavid sanoi: ”Tämä kaikki on kirjoituksessa, joka on lähtenyt HERRAN kädestä. Hän on opettanut minulle kaikki tämän mallin mukaan tehtävät työt.”

²⁰Daavid sanoi pojalleen Salomolle: ”Ole luja ja rohkea! Ryhdy työhön, älä pelkää äläkä arkaile, sillä HERRA Jumala, minun Jumalani, on kanssasi. Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua, jotta saisit valmiiksi kaikki HERRAN temppelissä tehtävät työt.

²¹Pappien ja leeviläisten osastot ovat valmiina kaikkeen palvelukseen Jumalan temppelissä, ja sinulla on kaikkiin töihin käytössäsi niitä, jotka alttiisti ja taitavasti tekevät kaikenlaista työtä. Niin myös päälliköt ja koko kansa noudattavat kaikessa sinun käskyjäsi.”

1. Aikakirja 29

Lahjat temppelin rakentamiseen

¹Sitten kuningas Daavid sanoi koko seurakunnalle: ”Poikani Salomo, jonka Jumala on valinnut, on nuori ja kokematon, ja tehtävä on suuri, sillä tätä temppeliä ei ole tarkoitettu ihmiselle vaan HERRALLE Jumalalle.

²Siksi minä olen parhaan kykyni mukaan hankkinut Jumalani temppeliä varten kultaa kultatöihin, hopeaa hopeatöihin, pronssia pronssitöihin, rautaa rautatöihin, ja puuta puutöihin, sekä onyksi-kiveä, jalokivimosaiikkia, mustankiiltävää ja kirjavaa kiveä, kaikenlaista kallista kiveä ja marmorikiveä suuret määrät.

³Ja vielä, koska Jumalani temppeli on minulle rakas, minä luovutan omistamani kulta- ja hopea-arteet Jumalani temppeliä varten, kaiken sen lisäksi, minkä olen jo hankkinut pyhää temppeliä varten:

⁴kolmetuhatta talenttia kultaa, Oofirin kultaa, seitsemäntuhatta talenttia puhdistettua hopeaa huoneiden seinien päällystämiseen,

⁵kultaa kultatöihin ja hopeaa hopeatöihin, kaikenlaisiin käsityöläisten töihin. Kuka muu haluaa tänään tuoda runsaskätisesti lahjoja HERRALLE ?”

⁶Silloin perhekuntien päämiehet, Israelin heimojen päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja kuninkaan töiden ylivalvojat toivat vapaaehtoisia lahjoja.

⁷He antoivat Jumalan temppelin rakennustyötä varten viisituhatta talenttia ja kymmenentuhatta dareikkia kultaa, kymmenentuhatta talenttia hopeaa, kahdeksantoistatuhatta talenttia pronssia ja satatuhatta talenttia rautaa.

⁸Ne, joilla oli jalokiviä, antoivat ne HERRAN temppelin aarrekammioon geersonilaisen Jehielin huostaan.

⁹Kansa iloitsi heidän alttiudestaan, sillä he antoivat ehyellä sydämellä vapaaehtoisesti HERRALLE . Myös kuningas Daavid iloitsi suuresti.

Daavidin kiitosrukous

¹⁰Daavid ylisti HERRAA koko seurakunnan nähden ja sanoi: ”Ole ylistetty, HERRA , Israelin Jumala, meidän isämme, iankaikkisesta iankaikkiseen!

¹¹Sinun, HERRA , on suuruus ja voima, kunnia, kirkkaus ja valta, sillä sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä. Sinun, HERRA , on valtakunta, ja sinä olet korkein, yli kaikkien hallitsijoiden.

¹²Rikkaus ja kunnia ovat sinulta, ja sinä hallitset kaikkea. Sinun kädessäsi on voima ja valta, sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja vahvaksi.

¹³Nyt me kiitämme sinua, Jumalamme, ja ylistämme sinun ihanaa nimeäsi.

¹⁴Mikä minä olen, tai mikä on minun kansani, kyetäksemme antamaan vapaaehtoisesti tällaisia lahjoja? Sinulta tämä kaikki on tullut, ja omasta kädestäsi me olemme ne sinulle antaneet.

¹⁵Mehän olemme muukalaisia ja vieraita sinun edessäsi kuten kaikki isämmekin, ja meidän päivämme maan päällä ovat kuin varjo, ilman toivoa.

¹⁶HERRA, meidän Jumalamme, sinun kädestäsi on kaikki tämä runsaus, jonka olemme tuoneet rakentaaksemme temppelin sinulle, sinun pyhälle nimellesi, ja sinulle kuuluu tämä kaikki.

¹⁷ Mutta minä tiedän, Jumalani, että sinä koettelet sydämen ja miellyt vilpittömyyteen. Kaikki nämä lahjat olen antanut vapaaehtoisesti vilpittömällä sydämellä, ja nyt olen iloinnut nähdessäni, kuinka tänne kokoontunut kansasi on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa.

¹⁸ HERRA, isiemme Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, säilytä aina kansasi sydämen ajatukset ja aikomukset tällaisina ja ohjaa heidän sydämensä sinun puoleesi.

¹⁹ Anna pojalleni Salomolle ehyt sydän, että hän noudattaisi sinun käskyjäsi, todistuksiasi ja säädöksiäsi ja toimisi niiden kaikkien mukaan ja että hän myös rakentaisi tämän temppelin, jota varten minä olen tehnyt valmisteluja.”

²⁰ Sitten Daavid sanoi koko seurakunnalle: ”Ylistäkää HERRAA , Jumalaanne!” Niin koko seurakunta ylisti HERRAA , isiensä Jumalaa, ja kumartui maahan osoittamaan kunnioitusta HERRALLE ja kuninkaalle.

Salomo kruunataan kuninkaaksi

²¹ Seuraavana päivänä he uhrasivat teurasuhreja ja toivat polttouhreina HERRALLE tuhat sonnimullikkaa, tuhat pässiä ja tuhat karitsaa sekä niihin kuuluvat juomauhrit. He uhrasivat myös paljon teurasuhreja koko Israelin puolesta.

²² He söivät ja joivat HERRAN edessä sinä päivänä suuren ilon vallitessa. Sitten he toistamiseen asettivat Salomon, Daavidin pojan, kuninkaaksi ja voitativat hänet HERRALLE pyhitetyksi ruhtinaaksi. Saadokin he voitativat papiksi.

²³ Salomo istui kuninkaana isänsä Daavidin jälkeen HERRAN valtaistuimella. Hän menestyi, ja koko Israel oli hänelle kuuliainen.

²⁴ Samoin kaikki päälliköt ja sotasankarit ja myös kaikki kuningas Daavidin pojat kättä lyöden vannovivat uskollisuutta kuningas Salomolle.

²⁵ HERRA teki Salomon hyvin suureksi koko Israelin silmissä ja antoi hänelle kuninkaallisen loiston, jonka kaltaista ei ollut yhdelläkään Israelin kuninkaalla ollut ennen häntä.

Daavidin kuolema

²⁶ Daavid, Iisain poika, oli hallinnut koko Israelia.

²⁷ Aika, jonka hän hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta.

²⁸ Sitten hän kuoli korkeassa iässä, elämästä, rikkaudesta ja kunniasta kyllänsä saaneena, ja hänen poikansa Salomo tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

²⁹ Daavidin vaiheet, sekä aikaisemmat että myöhemmät, on kirjoitettu näkijä Samuelin, profeetta Naatanin ja näkijä Gaadin aikakirjoihin.

³⁰ Niissä kerrotaan kaikesta, mitä tapahtui hänen hallituskaudellaan, hänen sankariteoistaan sekä tapahtumista, jotka kohtasivat häntä, Israelia ja kaikkien maiden valtakuntia.

2. Aikakirja

2. Aikakirja 1

Salomon hallituskausi Salomon uhri

¹Salomo, Daavidin poika, vahvistui kuninkuudessaan, ja HERRA, hänen Jumalansa oli hänen kanssaan ja teki hänet hyvin mahtavaksi.

²Salomo puhui koko Israelille, tuhannen- ja sadanpäälliköille sekä tuomareille ja kaikille Israelin ruhtinaille ja perhekuntien päämiehille.

³Sitten Salomo lähti yhdessä koko seurakunnan kanssa Gibeonissa olevalle uhrikukkulalle, sillä siellä oli Jumalan ilmestysmaja, jonka HERRAN palvelija Mooses oli tehnyt autiomaassa.

⁴Jumalan liitonarkun Daavid oli kuitenkin tuonut Kirjat-Jearimista Jerusalemiin, paikkaan, jonka hän oli sille valmistanut ja johon hän oli pystyttänyt teltan sitä varten.

⁵Sen sijaan pronssialttari, jonka Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika, oli rakentanut, oli HERRAN asumuksen edessä Gibeonissa. Siellä Salomo ja seurakunta etsivät Herraa.

⁶Salomo uhrasi siellä HERRAN edessä ilmestysmajan edustalla pronssialttarin ääressä. Hän uhrasi alttarilla tuhat polttouhria.

Jumala ilmestyy Salomolle

⁷Yöllä Jumala ilmestyi Salomolle ja sanoi hänelle: ”Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

⁸Salomo vastasi Jumalalle: ”Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta isälleni Daavidille ja olet tehnyt minusta kuninkaan hänen sijaansa.

⁹Oi, HERRA Jumala, toteutukoon lupaus, jonka olet antanut isälleni Daavidille! Olethan sinä pannut minut hallitsemaan kansaa, jota on niin paljon kuin tomua maassa.

¹⁰Anna siis minulle viisaus ja ymmärrys, jotta voisin johtaa tätä kansaa, sillä kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle suurelle kansallesi?”

¹¹Jumala sanoi Salomolle: ”Koska sinulla on tämä mieli etkä pyytänyt rikkautta, omaisuutta tai kunniaa, et vihamiestesi henkeä etkä myöskään pitkää ikää, vaan anoit itsellesi viisautta ja ymmärrystä jakaaksesi oikeutta kansalleni, jonka kuninkaaksi minä olen sinut tehnyt,

¹²sinulle annetaan viisautta ja ymmärrystä. Lisäksi minä annan sinulle enemmän rikkautta, omaisuutta ja kunniaa, kuin kenelläkään kuninkaalla on ollut ennen sinua tai tulee olemaan sinun jälkeesi.”

¹³Kun Salomo oli käynyt Gibeonin uhrikukkulalla ilmestysmajan luona, hän palasi Jerusalemiin ja alkoi hallita Israelia.

Salomo vaurastuu

¹⁴Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli tuhat neljäsataa sotavaunua ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.

¹⁵Hopeaa ja kultaa kuningas hankki Jerusalemiin niin paljon kuin siellä on kiviä, ja setripuuta niin paljon kuin on metsäviikunapuita Sefelan alangolla.

¹⁶Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan.

¹⁷Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen sataviisikymmentä. Kauppiaat välittivät niitä myös kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

¹⁸Salomo käski rakentaa temppelin HERRAN nimelle ja kuninkaallisen palatsin itselleen.

2. Aikakirja 2

Temppelin rakennustyön valmistelut

¹Salomo määräsi seitsemänkymmentätuhatta miestä taakankantajiksi, kahdeksankymmentätuhatta miestä kivenlouhijoiksi vuoristoon ja heille kolmetuhatta kuusisataa työnjohtajaa.

²Sitten Salomo lähetti Huuramille , Tyroksen kuninkaalle, sanan: ”Tee minulle, niin kuin teit isälleni Daavidille, jolle lähetit setripuuta, jotta hän rakentaisi itselleen palatsin asuakseen siinä.

³Minä rakennan temppelin HERRAN , Jumalani, nimelle ja pyhitän sen hänelle, jotta siellä poltettaisiin hyvänhajuista suitsuketta hänen edessään, pidettäisiin aina esillä pyhiä leipiä ja uhrattaisiin polttouhreja aamuin ja illoin, sapatteina, uudenkuun päivinä ja HERRAN , meidän Jumalamme, juhlina. Tämä on Israelin ikuinen velvollisuus.

⁴Temppelistä, jonka rakennan, tulee suuri, sillä meidän Jumalamme on suurin kaikista jumalista.

⁵Mutta kuka kykenisi rakentamaan hänelle temppelin, kun taivaat ja taivasten taivaatkaan eivät riitä hänen asumukseksaan? Ja mikä minä olen rakentamaan hänelle temppeliä? En voi muuta kuin uhrata hänen edessään.

⁶Lähetä siis minulle mies, joka on taitava tekemään kulta-, hopea-, pronssi- ja rautatöitä ja myös tekemään kudontatöitä purppuranpunaisista, helakanpunaisista ja sinipunaisista langoista ja joka osaa tehdä myös kaiverrustöitä. Hän saa työskennellä yhdessä niiden taitajien kanssa, joita minulla on Juudassa ja Jerusalemissa ja jotka minun isäni Daavid on valinnut.

⁷Lähetä minulle Libanonilta setri-, sypressi- ja santelipuuta, sillä minä tiedän, että palvelijasi ovat taitavia kaatamaan Libanonin puita. Minun palvelijani voivat olla yhdessä sinun palvelijoittesi kanssa

⁸hankkimassa minulle suuret määrät puuta, sillä temppelistä, jonka minä rakennan, tulee suuri ja ihmeellinen.

⁹Sinun palvelijoillesi, kirvesmiehille, jotka kaatavat puut, minä annan kaksikymmentätuhatta koor-mittaa vehnä jauhoja, kaksikymmentätuhatta koor-mittaa ohraa, kaksikymmentätuhatta bat-mittaa viiniä ja kaksikymmentätuhatta bat-mittaa öljyä.”

¹⁰Huuram, Tyroksen kuningas, vastasi kirjeellä, jonka hän lähetti Salomolle: ”Koska HERRA rakastaa kansaansa, hän on asettanut sinut sen kuninkaaksi.”

¹¹Huuram jatkoi: ”Siunattu olkoon HERRA, Israelin Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan! Hän on antanut kuningas Daavidille viisaan pojan, jolla on viisautta ja ymmärrystä rakentaa temppeli HERRALLE ja kuninkaallinen palatsi itselleen.

¹²Minä lähetän viisaan ja taitavan miehen, Huuram-Avin.

¹³Hän on Daanin heimoon kuuluvan naisen poika, ja hänen isänsä on tyroslainen. Hän osaa tehdä kulta-, hopea-, pronssi-, rauta-, kivi- ja puutöitä, niin myös kutoa purppuranpunaisista ja sinipunaisista langoista, valkoisista pellavalangoista ja helakanpunaisista langoista. Hän osaa tehdä kaikenlaisia kaiverrustöitä ja suunnitella kaikenlaisia teoksia, joita hänen tehtäväkseen annetaan, sinun taitavien miestesi ja herrani, sinun isäsi Daavidin, taitavien miesten kanssa.

¹⁴Lähetäköön herrani siis sanansa mukaan palvelijoilleen vehnää, ohraa, öljyä ja viiniä.

¹⁵Me hakkaamme puita Libanonilta niin paljon kuin tarvitset ja tuomme ne lauttoina meritse sinulle Jaafoon. Kuljeta sinä ne sitten ylös Jerusalemiin.”

¹⁶Salomo käski laskea kaikki Israelin maassa asuvat miespuoliset muukalaiset niin kuin hänen isänsä Daavid oli laskenut. Heitä huomattiin olevan sataviisikymmentäkolmetuhatta kuusisataa.

¹⁷Hän asetti näistä seitsemänkymmentätuhatta taakankantajiksi, kahdeksankymmentätuhatta kivenlouhijoiksi vuoristoon ja kolmetuhatta kuusisataa työnjohtajiksi teettämään väellä työtä.

2. Aikakirja 3

Temppelin rakentaminen

¹Sitten Salomo alkoi rakentaa HERRAN temppeliä Jerusalemiin, Moorian vuorelle, paikkaan, jonka Daavid oli valinnut jebusilaisen Ornanin puimatantereelta ja jossa HERRA oli ilmestynyt hänen isälleen Daavidille.

²Salomo alkoi rakentaa temppeliä neljäntenä hallitusvuotenaan toisen kuun toisena päivänä.

³Tällaisen perustuksen Salomo laski rakennettavalle Jumalan temppelille: sen pituus oli, vanhan kyynäränmitan mukaan, kuusikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä kyynärää.

⁴Temppelin edessä olevan eteishallin pituus oli sama kuin temppelin leveys, kaksikymmentä kyynärää, ja sen korkeus oli satakaksikymmentä kyynärää. Salomo päällysti sen sisältä puhtaalla kullalla.

⁵Suuren huoneen hän päällysti sypressipuulla, johon hän teki kohokuvina palmuja ja ketjuja, ja silasi sen parhaalla kullalla.

⁶Hän upotti huoneen seiniin kaunistukseksi kalliita kiviä. Kulta oli Parvaimin kultaa.

⁷Huoneen palkit, kynnykset, seinät ja ovet hän silasi kullalla. Seiniin hän oli kaivertanut kerubeja.

⁸Salomo teki huoneen, kaikkeinpyhimmän, jonka pituus oli sama kuin temppelin leveys, kaksikymmentä kyynärää, ja leveys kaksikymmentä kyynärää. Hän käytti sen päällystämiseen kuusisataa talenttia parasta kultaa.

⁹Kultanaulojen paino oli viisikymmentä sekeliä. Myös yläsalit hän silasi kullalla.

¹⁰Hän teki kaikkeinpyhimpään valutyönä kaksi kerubia, ja ne silattiin kullalla.

¹¹Kerubien siipien pituus oli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja kosketti huoneen seinää, ja sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui toisen kerubin siipeen.

¹²Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui huoneen seinään. Myös sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja oli kiinni toisen kerubin siivessä.

¹³Näiden kerubien levällään olevien siipien pituudeksi tuli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Kerubit seisoivat jaloillaan, kasvot käännettyinä huoneen keskustaa kohti.

¹⁴Hän teetti esiripun sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja valkoisista pellavalangoista ja teetti siihen kerubeja.

Pronssipylväät

¹⁵Temppelin eteen Salomo teetti kaksi kolmenkymmenenviiden kyynärän korkuista pylvästä. Niiden päässä olevien pylväskruunujen korkeus oli viisi kyynärää.

¹⁶Hän teetti kaikkeinpyhimpään ketjuja ja laitatti ne pylväiden päähän. Hän teetti sata granaattiomenaa ja antoi kiinnittää ne ketjuihin.

¹⁷Pylväät hän pystytti temppelin eteen, toisen oikealle puolelle ja toisen vasemmalle puolelle. Oikeanpuoleiselle hän antoi nimen Jaakin ja vasemmanpuoleiselle nimen Boos.

2. Aikakirja 4

Pronssialttari, pronssiallas ja padat

¹Salomo teetti pronssialttarin, jonka pituus oli kaksikymmentä kyynärää, leveys kaksikymmentä kyynärää ja korkeus kymmenen kyynärää.

²Hän teetti myös ympyränmuotoisen valetun pronssialtaan, meren. Se oli kymmenen kyynärää reunasta reunaan, korkeudeltaan viisi kyynärää, ja kolmenkymmenen kyynärän pituinen mittanuora ylsi sen ympäri.

³Sen alaosassa oli yltympäri joka puolella häränkuvia, kymmenen kutakin kyynärää kohti. Häränkuvia oli kaksi riviä, yhtä valua altaan kanssa.

⁴ Allas seisoi kahdentoista härkäpatsaan varassa, joista kolme katsoi pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään. Allas oli härkien päällä, ja niiden kaikkien takamukset olivat vastakkain.

⁵ Allas oli kämmenenleveyden paksuinen, ja sen reuna oli kuin maljan reuna, auenneen liljankukan muotoinen. Allas oli kolmentuhannen bat-mitan vetoinen.

⁶ Salomo teetti myös kymmenen pataa ja asetti niistä viisi oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle pesemistä varten. Niissä huuhdottiin se, mikä kuului polttouhuriin. Allas taas oli pappien peseytymistä varten.

Temppelin muu kalusto

⁷ Salomo teetti kymmenen kultaista, seitsenhaaraista lampunjalkaa niistä annettujen säädösten mukaan ja pani ne temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle.

⁸ Hän teetti kymmenen pöytää ja asetti ne temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle. Hän teetti myös sata kultaista vihmontamaljaa.

⁹ Salomo teetti pappien esipihan sekä suuren esipihan ja sinne johtavat ovet. Nämä ovet hän päällysti pronssilla.

¹⁰ Altaan hän asetti oikealle sivulle, kaakkoiskulmaan.

¹¹ Huuram-Avi teki myös padat, tuhkalapiot ja vihmontamaljat. Näin Huuram-Avi sai suoritetuksi sen työn, mikä hänen oli tehtävä kuningas Salomolle Jumalan temppeliä varten.

¹² Hän teki kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päällä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

¹³ neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen ja kaksi riviä granaattiomenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta pylväiden päällä olevaa maljanmuotoista pylväskruunua.

¹⁴ Hän teki jalustat ja padat jalustojen päälle,

¹⁵ altaan ja kaksitoista härkää altaan alle.

¹⁶ Padat, tuhkalapiot ja haarukat sekä kaikki niihin kuuluvat esineet, jotka Huuram-Avi teki kuningas Salomolle HERRAN temppeliin, olivat kiillotettua pronssia.

¹⁷ Kuningas antoi valaa ne kovaan maaperään kaivetuissa muoteissa Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Seredan välillä.

¹⁸ Salomo teetti kaikkia näitä esineitä hyvin paljon, eikä pronssin painoa selvitetty.

¹⁹ Salomo teetti myös kaikki esineet, jotka Herran temppelissä ovat: kultaisen alttarin ja pöydät, joilla pidettiin pyhiä leipiä,

²⁰ puhtaasta kullasta kaikkeinpyhimmän edessä olevat seitsenhaaraiset lampunjalat lamppuineen, jotka oli sytytettävä säädetyllä tavalla,

²¹ kukkakoristeet, lamput ja lamppusakset, kaikki kultaa, puhtainta kultaa,

²² samoin veitset, maljat, kupit ja hiilipannut, puhdasta kultaa, sekä kultaiset temppelin sisäosan ovet, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, ja ne temppelin ovet, jotka veivät temppelisaliin.

2. Aikakirja 5

¹ Kun koko se työ, jonka Salomo teetti HERRAN temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavidin pyhittämät esineet: hopean ja kullan sekä kaikki astiat. Ne hän luovutti Jumalan temppelin aarrekammioihin.

Liitonarkku tuodaan temppeliin

² Sitten Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten perhekuntien päämiehet, jotta he toisivat HERRAN liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista.

³ Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuninkaan luo juhlaan, jota vietetään seitsemännessä kuussa.

⁴ Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, leeviläiset nostivat liitonarkun

⁵ ja veivät sen sekä ilmestysmajan ja kaiken majassa olevan pyhän kaluston ylös temppeliin. Leeviläiset papit veivät ne sinne.

⁶ Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhrasi liitonarkun edessä lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea.

⁷ Papit veivät HERRAN liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle.

⁸ Kerubit levittivät siipensä sen paikan yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja.

⁹ Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden arkusta ulkonevat päät voitiin nähdä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

¹⁰ Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi taulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, missä HERRA teki liiton israelilaisten kanssa, kun he olivat lähteneet Egyptistä.

¹¹ Kaikki paikalla olevat papit olivat pyhittäytyneet osastoihin katsomatta. Kun papit lähtivät pyhäköstä,

¹² seisoivat kaikki leeviläiset laulajat, Aasaf, Heeman ja Jedutun poikineen ja veljineen alttarin itäpuolella, yllään hienosta pellavasta tehdyt vaatteet, symbaalit, harput ja lyyrat käsissään. Heidän kanssaan oli satakaksikymmentä pappia, jotka puhalsivat pasuunoihin,

¹³ ja niin puhaltajat ja laulajat rupesivat yhteen ääneen ylistämään ja kiittämään HERRAA. Kun pasuunat, symbaalit ja muut soittimet soivat ja laulajat ylistivät HERRAA sanoin: ”Herra on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti”, täytti pilvi huoneen, HERRAN temppelin,

¹⁴ niin etteivät papit voineet pilven vuoksi toimittaa palvelusta, sillä HERRAN kirkkaus täytti Jumalan temppelin.

2. Aikakirja 6

Salomon puhe

- ¹Silloin Salomo sanoi: ” HERRA on sanonut haluavansa asua pimeässä.
- ²Minä olen kuitenkin rakentanut sinulle temppelin, paikaksi, jossa voit asua ikuisesti.”
- ³Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisoessa
- ⁴hän sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA , Israelin Jumala, joka on kädellään toteuttanut sen, minkä suullaan lupasi sanoessaan minun isälleni Daavidille:
- ⁵’Siitä päivästä lähtien, jona toin kansani, Israelin, pois Egyptistä, en ole valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. En ole myöskään valinnut ketään olemaan kansani Israelin ruhtinaana.
- ⁶Mutta sitten minä valitsin Jerusalemin nimeni asuinsijaksi ja Daavidin kansani Israelin hallitsijaksi.’
- ⁷Isäni Daavidin sydämellä oli aikomus rakentaa temppeli HERRAN , Israelin Jumalan, nimelle.
- ⁸Mutta HERRA sanoi isälleni Daavidille: ’Koska sydämelläsi on ollut aikomus rakentaa temppeli minun nimelleni, olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut.
- ⁹Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan sen rakentaa poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi. Hän rakentaa temppelin minun nimelleni.’
- ¹⁰HERRA on pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin HERRA on puhunut, ja olen rakentanut temppelin HERRAN , Israelin Jumalan, nimelle.
- ¹¹Minä olen asettanut sinne arkun, ja arkussa ovat HERRAN liiton taulut, liiton, jonka hän teki israelilaisten kanssa.”

Salomon rukous

- ¹²Salomo seiso i HERRAN alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä ja ojensi kätensä.

¹³ Salomo oli näet teettänyt pronssisen lavan, viisi kyynärää pitkän, viisi kyynärää leveän ja kolme kyynärää korkean, ja antanut asettaa sen esipihan keskelle. Hän nousi lavalle, polvistui koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti

¹⁴ ja sanoi: ” HERRA , Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa taivaassa eikä maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijaitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kokosydämisesti.

¹⁵ Sinä pidit, mitä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen olet kädelläsi toteuttanut, niin kuin nyt on tapahtunut.

¹⁶ Oi HERRA , Israelin Jumala! Pidä se, minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille: ’Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että he vaeltavat minun lakini mukaan, niin kuin sinä olet minun edessäni vaeltanut.’

¹⁷ Oi HERRA , Israelin Jumala! Käyköön siis toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille.

¹⁸ Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä ihmisten keskuudessa? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunnoksi, kuinka sitten tämä temppeli, jonka minä olen rakentanut!

¹⁹ Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, HERRA , minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee sinun edessäsi.

²⁰ Olkoot silmäsi avoinna päivin ja öin tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, johon sinä olet sanonut asettavasi nimesi, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä.

²¹ Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyyntö, kun he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

²²Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja hänet pannaan vannomaan vala ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppelissä,

²³niin kuule taivaassa ja auta palvelijasi oikeuteen tuomitsemalla syyllinen syylliseksi. Anna syyllisen joutua vastuuseen teoistaan, mutta julista syytön syyttömäksi ja palkitse häntä hänen syyttömyytensä mukaisesti.

²⁴Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä siksi, että israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat armoa kasvojesi edessä tässä temppelissä,

²⁵niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heille ja heidän isilleen antanut.

²⁶Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä,

²⁷niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoittesi ja kansasi Israelin synti, sinä, joka osoitat heille hyvän tien, jota heidän tulee kulkea, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

²⁸Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsirkat tai tuhosirkat, jos kansasi vihollinen ahdistaa jotakin maan asutuksista, tai olkoonpa kyseessä mikä tahansa vitsaus tai vaiva,

²⁹mutta jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa siksi, että he kukin tuntevat vitsauksen sydämessään ja tuskissaan ojentavat kätensä tähän temppeliin päin,

³⁰niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, ja anna anteeksi. Anna kullekin hänen vaelluksensa mukaan, sillä sinä tunnet jokaisen sydämen, sinä yksin tunnet ihmisten sydämet,

³¹jotta he pelkäisivät sinua ja vaeltaisivat sinun teitäsi niin kauan kuin elävät tässä maassa, jonka olet meidän isillemme antanut.

³²Samoin, jos joku muukalainen, joka ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kaukaisesta maasta sinun suuren nimesi, väkevän kätesi ja ojennetun käsivartesi tähden, ja jos hän rukoilee tähän temppeliin päin kääntyneenä,

³³niin kuule häntä taivaassa, asuinpaikassasi, ja tee kaikki se, mitä muukalainen sinulta avukseen huutaa. Tee niin, että kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua kansasi Israelin tavoin ja tulisivat tietämään, että tätä temppeliä, jonka minä olen rakentanut, kutsutaan sinun nimesi mukaan.

³⁴Jos kansasi lähtee sotaan vihollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä heidät, israelilaiset, lähetät, ja he rukoilevat sinua kääntyneinä kohti kaupunkia, jonka sinä olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen rakentanut sinun nimellesi,

³⁵niin kuule taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

³⁶Jos he tekevät syntiä sinua vastaan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä tee – ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan ja heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi kaukana tai lähellä olevaan maahan,

³⁷mutta he menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, tekevät parannuksen ja anovat sinulta armoa vankeutensa maassa sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin ja olleet jumalattomia',

³⁸ja jos he silloin kääntyvät sinun puoleesi kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan vankeutensa maassa, jonne heidät on viety vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä kohti maata, jonka olet antanut heidän isilleen, ja kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut,

³⁹ niin kuule asuinsijassasi taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus ja anna anteeksi kansallesi, israelilaisille, synnit, joita he ovat tehneet sinua vastaan.

⁴⁰ Oi Jumalani, olkoot siis silmäsi avoinna ja tarkatkoot korvasi rukouksia tässä paikassa.

⁴¹ Ja nyt: Nouse, HERRA Jumala, tule leposijaasi, sinä ja sinun voimasi arkkui! Olkoon, HERRA Jumala, sinun pappiesi vaatetuksena pelastus, ja sinun hurskaasi riemuitkoot siitä, mikä on hyvää.

⁴² HERRA Jumala, älä hylkää voideltuasi. Muista armolupauksiasi, jotka annoit Daavidille, palvelijallesi.”

2. Aikakirja 7

Jumalan kirkkaus täyttää temppelin

¹ Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, taivaasta lankesi tuli, joka kulutti polttouhrin ja teurasuhrit, ja HERRAN kirkkaus täytti temppelin,

² niin etteivät papit voineet mennä HERRAN temppeliin, sillä HERRAN kirkkaus täytti sen.

³ Kun kaikki israelilaiset näkivät tulen lankeavan alas ja HERRAN kirkkauden olevan temppelin yllä, he polvistuivat kivetyllä pihalla maahan kasvoilleen, kumarsivat ja ylistivät HERRAA sanoen: ”Hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

Temppelin vihkimisuhri

⁴ Sitten kuningas ja koko Israel hänen kanssaan uhrasivat teurasuhrin HERRAN edessä.

⁵ Kuningas Salomo uhrasi teurasuhrina kaksikymmentäkaksituhatta nautaa ja satakaksikymmentätuhatta lammasta ja vuohta. Näin kuningas ja kaikki israelilaiset vihkivät HERRAN temppelin.

⁶ Papit seisoivat palveluspaikoillaan. Myös leeviläiset, käsissään kuningas Daavidin teettämät HERRALLE pyhitetyt soittimet, seisoivat

kiittämässä HERRAA Daavidin ylistyslaulun sanoin: ”Hänen armonsa pysyy ikuisesti.” Heitä vastapäätä papit soittivat pasuunoita, ja koko Israelin kansa seiso.

⁷Salomo pyhitti HERRAN temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrit ja yhteysuhrien rasvat. Polttouhri, ruokauhri ja rasvat eivät näet mahtuneet pronssialttarille, jonka Salomo oli teettänyt.

⁸Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa seitsemän päivää. Se oli hyvin suuri seurakunnankokous, johon tultiin koko maasta, aina Hamatin rajalta Egyptinpurolle asti.

⁹Kahdeksantena päivänä heillä oli juhlakokous, sillä he viettivät alttarin vihkimisjuhlaa seitsemän päivää ja lehtimajanjuhlaa seitsemän päivää.

¹⁰Mutta seitsemännen kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä Salomo päästi kansan menemään koteihinsa. He iloitsivat ja olivat hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä HERRA oli tehnyt Daavidille, Salomolle ja kansalleen Israelille.

Herra ilmestyy Salomolle

¹¹Kun Salomo oli saanut valmiiksi HERRAN temppelin ja kuninkaan palatsin ja onnistuneesti suorittanut kaiken HERRAN temppelissä ja omassa palatsissaan,

¹²niin HERRA ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: ”Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja valinnut tämän temppelin paikaksi, jossa minulle uhrataan.

¹³Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, tai jos käsken heinäsiirkojen syödä maan kasvun tai jos lähetän ruton kansani keskuuteen,

¹⁴mutta minun kansani, jota kutsutaan minun nimelläni, nöyrytyy ja rukoilee ja etsii minun kasvojani ja kääntyy pahoilta teiltään, niin minä kuulen taivaassa, annan anteeksi sen synnit ja teen sen maan jälleen terveeksi.

¹⁵Silmäni ovat avoinna ja korvani kuuntelevat tarkoin rukouksia tässä paikassa.

¹⁶Minä olen nyt valinnut ja pyhittänyt tämän temppelin, että minun nimeni olisi siinä iäti. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siinä kaikkina päivinä.

¹⁷Jos sinä vaellat minun edessäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi, ja teet kaiken, mitä olen käskennyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni,

¹⁸minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi, niin kuin minä lupasin tehdessäni liiton isäsi Daavidin kanssa: 'Aina on mies sinun suvustasi oleva hallitsijana Israelin valtaistuimella.'

¹⁹Mutta jos te käännytte pois minusta ja hylkääte lakini ja käskyni, jotka minä olen pannut teidän eteenne, ja menette ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä,

²⁰minä kiskaisen teidät juurineen maasta, jonka olen teille antanut, ja tämän temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni, minä heitän pois kasvojeni edestä ja teen siitä sananparsien ja pilkkapuheiden aiheen kaikkien kansojen keskuudessa.

²¹Vaikka tämä temppeli nyt on mahtava, niin silloin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja kysyy: 'Minkä vuoksi HERRA on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?'

²²Silloin vastataan: 'Siitä syystä, että he hylkäsivät HERRAN, isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta, ja turvautuivat muihin jumaliin, kumarsivat ja palvelivat niitä. Sen tähden hän on antanut kaiken tämän pahan kohdata heitä.'"

2. Aikakirja 8

Salomon ajan tapahtumia

¹Kun kaksikymmentä vuotta oli kulunut ja Salomo oli rakentanut HERRAN temppelin ja oman palatsinsa,

²hän ryhtyi linnoittamaan kaupunkoja, jotka Huuram oli antanut hänelle, ja asetti israelilaisia asumaan niihin.

³ Sitten Salomo meni Hamat-Tsoobaan ja valloitti sen.

⁴ Hän linnoitti myös autiomaassa olevan Tadmorin ja kaikki varastokaupungit, jotka hän oli rakentanut Hamatiin.

⁵ Vielä Salomo linnoitti Ylä-Beet-Hooronin ja Ala-Beet-Hooronin muureilla, porteilla ja salvoilla varustetuiksi kaupungeiksi,

⁶ samoin Baalatin ja kaikki omistamansa varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit sekä kaiken muun haluamansa, kaiken, mitä hän tahtoi linnoittaa, Jerusalemissa, Libanonilla ja koko maassa, jota hän hallitsi.

⁷ Kaiken väen, joka oli jäänyt jäljelle heettiläisistä, amorilaisista, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia,

⁸ heidän jälkeläisensä, jotka vielä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kokonaan tuhonneet, Salomo määräsi pakkotyöläisiksi aina tähän päivään asti.

⁹ Israelilaisista Salomo ei kuitenkaan ottanut ketään orjaksi, vaan heitä oli sotilaina sekä hänen vaunusoturiensa ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päällikköinä.

¹⁰ Kuningas Salomolla oli myös kaksisataaviisikymmentä israelilaista töiden ylivalvojaa johtamassa työväkeä.

¹¹ Salomo toi faraon tyttären Daavidin kaupungista palatsiin, jonka hän oli tälle rakentanut. Salomo näet sanoi: ”Älköön vaimoni asuko Daavidin, Israelin kuninkaan, palatsissa, sillä se on pyhä paikka, koska HERRAN liitonarkku aikoinaan saapui sinne.”

¹² Siihen aikaan Salomo uhraisi HERRALLE polttouhreja HERRAN alttarilla, jonka hän oli rakentanut eteishallin edustalle.

¹³ Hän toimitti uhrit sapatteina ja uudenkuun päivinä sekä kolme kertaa vuodessa juhla-aikoina – happamattoman leivän juhlanan, viikkojuhlanan ja lehtimajanjuhlanan – kunakin päivänä sen päivän uhrit, niin kuin Mooses oli käskennyt.

¹⁴Hän asetti isänsä Daavidin säätämyksen mukaisesti pappien osastot toimittamaan palvelustyötään ja leeviläiset suorittamaan tehtäviään, laulamaan ylistystä ja palvelemaan pappien rinnalla kunakin päivänä sen päivän tehtävissä. Hän asetti myös portinvartijat osastoittain vartioimaan joka portille, niin kuin Jumalan mies Daavid oli käskenyt.

¹⁵Missään ei poikettu kuninkaan käskyistä, koskivatpa ne pappien tai leeviläisten tehtäviä tai aarrekammioiden hoitamista.

¹⁶Näin suoritettiin Salomon kaikki työt HERRAN temppelin perustamispäivään asti ja aina siihen asti, kunnes temppeli valmistui. Niin oli HERRAN temppeli valmis.

¹⁷Siihen aikaan Salomo meni Esjon-Geberiin ja Eilatiin, joka on meren rannalla Edomin maassa.

¹⁸Huuram lähetti palvelijansa tuomaan hänelle laivoja. Nämä palvelijat tunsivat merenkulun ja menivät Salomon palvelijoiden kanssa Oofiriin. Sieltä he hakivat kultaa neljäsataaviisikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

2. Aikakirja 9

Saban kuningatar Salomon luona

¹Kun Saban kuningatar sai kuulla Salomon maineesta, hän tuli Jerusalemiin koettelemaan Salomoa vaikeilla kysymyksillä. Hänen mukanaan tuli hyvin suuri kamelikaravaani. Kamelien kuormissa oli hajuaaineita ja hyvin paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän kertoi tälle kaiken, mitä hänellä oli sydämellään.

²Salomo vastasi kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän olisi kyennyt sitä selittämään.

³Kun Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, palatsin, jonka hän oli rakentanut,

⁴ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoittensa asunnot, ja sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja heidän

vaatetuksensa sekä portaikon, jota pitkin hän nousi HERRAN temppeliin, hän meni miltei hengettömäksi

⁵ ja sanoi kuninkaalle: ”Totta on, mitä kuulin maassani puhuttavan sinusta ja sinun viisaudestasi.

⁶ Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan sinun suuresta viisaudestasi ollut minulle kerrottu! Sinä olet paljon suurempi kuin minä olin kuullut huhuttavan.

⁷ Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka aina saavat seistä edessäsi ja kuulla viisauttasi!

⁸ Siunattu olkoon HERRA , sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut valtaistuimelleen olemaan kuninkaana HERRAN , sinun Jumalasi, kunniaksi. Koska Jumalasi rakastaa Israelia, hän tahtoo pitää sen vahvana ikuisesti. Siksi hän on asettanut sinut israelilaisille kuninkaaksi, hallitsemaan oikeuden ja vanhurskauden mukaan.”

⁹ Saban kuningatar antoi kuninkaalle satakaksikymmentä talenttia kultaa ja suuret määrät hajuaineita ja jalokiviä. Kuningas Salomolla ei ollut aikaisemmin ollut sellaisia hajuaineita, joita Saban kuningatar hänelle antoi.

¹⁰ Tämän lisäksi Huuramin ja Salomon palvelijat, jotka hakivat kultaa Oofirista, toivat myös santelipuuta ja jalokiviä.

¹¹ Santelipuusta kuningas teetti portaat HERRAN temppeliin ja omaan palatsiinsa sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaisia ei ollut ennen nähty Juudan maassa.

¹² Kuningas Salomo puolestaan antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä hän halusi ja pyysi, antoi vielä enemmän kuin hän oli tuonut kuninkaalle. Sitten kuningatar lähti paluumatkalle ja meni palvelijoineen omaan maahansa.

Salomon rikkaus ja viisaus

¹³ Salomolle vuosittain tuodun kultan paino oli kuusisataakuusikymmentäkuusi talenttia.

¹⁴ Sen lisäksi kultaa ja hopeaa tuli kauppamiehiltä ja kaupustelijoilta sekä kaikilta Arabian kuninkailta ja oman maan käskynhaltijoilta.

¹⁵ Kuningas Salomo teetti kullasta pakottamalla kaksisataa suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa.

¹⁶ Samoin hän teetti kolmesataa pienempää kilpeä kullasta pakottamalla ja käytti jokaiseen kolmesataa sekeliä kultaa. Kilvet hän asetti Libanoninmetsä-palatsiin.

¹⁷ Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla.

¹⁸ Valtaistuimelle johti kuusi porrasta ja kultainen astinlauta, joka oli kiinnitetty valtaistuimeen. Istuimen kummallakin sivulla oli käsinoja, ja käsinojen vieressä seisoivat kaksi leijonaa.

¹⁹ Kuudella portaalla seisoivat kummassakin päässä leijona, kaikkiaan kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.

²⁰ Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja myös kaikki Libanoninmetsä-palatsin astiat olivat puhdasta kultaa. Hopeaa ei Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena.

²¹ Kuninkaalla oli näet laivoja, jotka purjehtivat Tarsikseen mukanaan Huuramin palvelijoita. Kerran kolmessa vuodessa nämä Tarsiksen laivat palasivat ja toivat kultaa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

²² Kuningas Salomo oli rikkaampi ja viisaampi kuin yksikään kuningas maan päällä,

²³ ja kaikki maan kuninkaat halusivat nähdä Salomon ja kuulla viisautta, jonka Jumala oli hänen sydämeensä antanut.

²⁴ Tulijat toivat kukin vuosi vuodelta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, hajuaineita, hevosia ja muuleja.

²⁵ Salomolla oli neljätuhatta tallia hevosia ja sotavaunuja varten sekä kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.

²⁶ Hän hallitsi kaikkia kuninkaita Eufratvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti.

²⁷ Hopeaa kuningas hankki Jerusalemiin kuin kiviä ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita on Sefelan alangolla.

²⁸ Hevosia Salomolle tuotiin Egyptistä ja kaikista muista maista.

Salomon kuolema

²⁹ Muista Salomoa koskevista asioista, niin hänen aikaisemmista kuin myöhemmistäkin vaiheistaan, on kirjoitettu profeetta Naatanin historiassa, siilolaisen Ahian profetiassa ja näkijä Jeddon näyissä, jotka koskivat Jerobeamia, Nebatin poikaa.

³⁰ Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä vuotta.

³¹ Sitten Salomo meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Aikakirja 10

Juudan valtakunnan historia Valtakunta jakautuu kahtia

¹ Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi.

² Kun Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa, hän palasi Egyptistä.

³ Myös Jerobeamille lähetettiin kutsu, ja niin hän ja kaikki israelilaiset tulivat Rehabeamin luo, ja he sanoivat hänelle:

⁴ ”Sinun isäsi teki ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä ja raskasta iestä, jonka isäsi pani päällemme, niin me palvelemme sinua.”

⁵ Hän vastasi heille: ”Odottakaa kolme päivää ja tulkaa sitten minun luokseni.” Niin kansa lähti pois.

⁶ Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän vielä eläessä. Hän kysyi: ”Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?”

⁷ He vastasivat hänelle: ”Jos olet hyvä ja suosiollinen tätä kansaa kohtaan ja puhut sille hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi.”

⁸ Mutta Rehabeam hylkäsi vanhinten hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorilta miehiltä, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan.

⁹ Hän kysyi heiltä: ”Mitä te neuvotte vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: ’Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme?’”

¹⁰ Silloin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: ”Puhu tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: ’Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päältämme.’ Sano sille näin: ’Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio.

¹¹ Jos isäni on pannut teidän päällemme raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskillä .”

¹² Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: ”Palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.”

¹³ Kuningas Rehabeam vastasi israelilaisille kovin sanoin. Hän hylkäsi vanhimpien neuvon

¹⁴ ja puhui heille nuorten neuvon mukaan: ”Minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi ja lisään sen kuormaa. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskillä.”

¹⁵ Kuningas ei kuunnellut kansaa, sillä Jumala salli tapahtua näin toteuttaakseen sanansa, jonka hän, HERRA, oli puhunut siilolaisen Ahian kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

¹⁶ Kun koko Israelin kansa huomasi, ettei kuningas kuunnellut sitä, se sanoi kuninkaalle: ”Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Pidä huolta talostasi, Daavid!” Ja israelilaiset menivät kotiinsa.

¹⁷ Näin Rehabeamista tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

¹⁸ Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Hadoramin israelilaisten luo, he kivittivät hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin.

¹⁹ Näin Israel nousi kapinaan Daavidin kuningashuonetta vastaan, ja näin on ollut aina tähän päivään asti.

2. Aikakirja 11

Herran sana Rehabeamille

¹ Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle Juudan ja Benjaminin heimot, satakahdeksankymmentätuhatta sotakuntoista valiosotilasta, sotaan Israelia vastaan palauttaakseen kuninkuuden itselleen.

² Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä HERRAN sana:

³ ”Sano Juudan kuninkaalle Rehabeamille, Salomon pojalle, sekä kaikille Juudan ja Benjaminin alueilla asuville israelilaisille:

⁴ ’Näin sanoo HERRA : Älkää lähtekö sotimaan veljiänne vastaan. Palatkaa kukin kotinne, sillä se, mikä on tapahtunut, on lähtöisin minusta.” He tottelivat HERRAN sanaa, kääntyivät takaisin eivätkä menneet sotimaan Jerobeamia vastaan.

Rehabeam lujittaa valtaansa

⁵Rehabeam asui Jerusalemissa ja linnoitti Juudan kaupunkeja piirityksen varalle.

⁶Hän linnoitti Beetlehemin, Eetanin, Tekoan,

⁷Beet-Suurin, Sookon, Adullamin,

⁸Gatin, Maaresan, Siifin,

⁹Adoraimin, Laakiksen, Asekan,

¹⁰Soran, Aijalonin ja Hebronin. Nämä ovat Juudan ja Benjaminin alueilla olevia linnoitettuja kaupunkeja.

¹¹Hän vahvisti niiden varustuksia, asetti niille päälliköt ja sijoitti niihin ruoka-, öljy- ja viinivarastoja.

¹²Jokaiseen kaupunkiin hän sijoitti kilpiä ja keihäitä ja linnoitti kaupungit hyvin lujiksi. Näin Juuda ja Benjamin pysyivät hänen vallassaan.

¹³Papit ja leeviläiset, joita asui kaikkialla Israelissa, tulivat kukin alueeltaan ja asettuivat Rehabeamin puolelle.

¹⁴Leeviläiset näet jättivät laidunmaansa ja perintömaansa ja lähtivät Juudaan ja Jerusalemiin, koska Jerobeam ja hänen poikansa olivat hylänneet heidät, eivätkä sallineet heidän pappeina palvella HERRAA .

¹⁵Jerobeam oli asettanut omia pappejaan palvelemaan uhrikukkuloilla ja uhraamaan pukkien ja sonnivasikoiden patsaille, jotka hän oli teettänyt.

¹⁶Leeviläisiä seurasivat kaikista Israelin heimoista ne, jotka sydämestään antautuivat etsimään HERRAA , Israelin Jumalaa. He tulivat Jerusalemiin uhratakseen HERRALLE , isiensä Jumalalle.

¹⁷Näin he vahvistivat Juudan valtakuntaa ja tukivat kolme vuotta Rehabeamia, Salomon poikaa, sillä kolme vuotta he vaelsivat Daavidin ja Salomon teitä.

Rehabeamin perhe

¹⁸Rehabeam otti vaimokseen Mahalatin, joka oli Daavidin pojan Jerimotin ja Iisain pojan Eliabin tyttären Abihailin tytär.

¹⁹Mahalat synnytti hänelle poikia: Jeusin, Semarjan ja Saahamin.

²⁰Mahalatin jälkeen Rehabeam otti vaimokseen Maakan, Absalomin tyttären, joka synnytti hänelle Abian, Attain, Siisan ja Selomitin.

²¹Rehabeam rakasti Maakaa, Absalomin tytärtä, enemmän kuin kaikkia muita vaimojaan ja sivuvaimojaan. Hän oli näet ottanut kahdeksantoista vaimoa ja kuusikymmentä sivuvaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkahdeksan poikaa ja kuusikymmentä tytärtä.

²²Rehabeam asetti Abian, Maakan pojan, päämieheksi, ruhtinaaksi veljiensä joukossa, sillä hän aikoi tehdä tästä kuninkaan.

²³Viisaasti hän jakoi kaikki Juudan ja Benjaminin alueiden maakunnat ja varustetut kaupungit kaikkien poikiensa kesken ja antoi heille runsaasti elintarpeita ja hankki heille paljon vaimoja.

2. Aikakirja 12

Siisak hyökkää Juudaan

¹Kun Rehabeamin kuninkuus oli vakiintunut ja hänestä oli tullut mahtava, hän hylkäsi HERRAN lain, niin myös koko Israel hänen kanssaan.

²Mutta kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena Egyptin kuningas Siisak hyökkäsi Jerusalemia vastaan. Näin tapahtui sen vuoksi, että israelilaiset olivat tulleet uskottomiksi HERRAA kohtaan.

³Siisakilla oli mukanaan tuhat kaksisataa sotavaunua ja kuusikymmentätuhatta ratsumiestä. Lisäksi hänen kanssaan tuli Egyptistä suunnaton joukko libyalaisia, sukkilaisia ja kuusilaisia.

⁴Siisak valloitti Juudan varustetut kaupungit ja tuli Jerusalemiin saakka.

⁵Profeetta Semaja tuli Rehabeamin ja Juudan päämiesten luo, jotka olivat vetäytyneet Jerusalemiin Siisakia pakoon, ja sanoi heille: ”Näin

sanoo HERRA : ”Te olette hylänneet minut, ja siksi minäkin olen hylännyt teidät ja jättänyt teidät Siisakin käsiin.”

⁶Silloin Israelin päämiehet ja kuningas nöyryivät ja sanoivat: ” HERRA on vanhurskas.”

⁷Kun HERRA näki heidän nöyryvän, tuli Semajalle tämä HERRAN sana: ”Koska he ovat nöyryyneet, minä en tuhoa heitä vaan annan heidän juuri ja juuri pelastua, eikä minun vihaani vuodateta Jerusalemin päälle Siisakin käden kautta.

⁸Heistä tulee kuitenkin hänen palvelijoitaan, että he tulisivat tietämään, millaista on palvella minua ja millaista on palvella vieraiden maiden kuninkaita.”

⁹Egyptin kuningas Siisak hyökkäsi siis Jerusalemia vastaan. Hän otti HERRAN temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet ja vei ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet.

¹⁰Kuningas Rehabeam teetti niiden tilalle pronssikilvet ja uskoi ne kuninkaan palatsin ovella vartioivan henkikaartin päälliköiden haltuun.

¹¹Niin usein kuin kuningas meni HERRAN temppeliin, henkivartijat seurasivat mukana ja kantoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

¹²Kun Rehabeam nöyryyi, HERRAN viha häntä kohtaan lauhtui eikä täydellistä tuhoa tullut. Olihan Juudassa vielä jotain hyvääkin.

Rehabeamin kuolema

¹³Kuningas Rehabeamin asema vahvistui Jerusalemissa, ja hän säilytti kuninkuutensa. Hän oli neljäkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka HERRA oli valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä asettaakseen nimensä sinne. Rehabeamin äiti oli ammonilainen, nimeltään Naema.

¹⁴Rehabeam teki sitä, mikä on pahaa, sillä hän ei kiinnittänyt sydäntään etsimään HERRAA .

¹⁵Rehabeamin vaiheet, aikaisemmat ja myöhemmät, on kirjoitettu sukuluetteloiden tapaan profeetta Semajan ja näkijä Iddon historiaan. Rehabeam ja Jerobeam kävivät sotaa kaiken aikaa.

¹⁶Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Abia.

2. Aikakirja 13

Abia Juudan kuninkaana

¹Abia tuli Juudan kuninkaaksi kuningas Jerobeamin kahdeksantenatoista hallitusvuotena.

²Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Mikaja , Uurielin tytär, kotoisin Gibeasta. Abian ja Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.

³Abia aloitti sodan urhoollisten miesten sotajoukolla, neljällä sadalla tuhannella valiosotilaalla, mutta Jerobeam asettui rintamaan häntä vastaan kahdeksansadantuhannen kokeneen valiosotilaan joukolla.

⁴Abia nousi Semaraimin vuoren laelle Efraimin vuoristossa ja huusi: ”Kuulkaa minua, Jerobeam ja koko Israel!

⁵Kyllä teidän pitäisi tietää, että HERRA , Israelin Jumala, on antanut Daavidille ja hänen pojilleen ikuisiksi ajoiksi Israelin kuninkuuden, lujan kuin suolaliitto.

⁶Jerobeam, Nebatin poika, Daavidin pojan Salomon palvelija, nousi kuitenkin kapinaan herraansa vastaan.

⁷Hänen luokseen kokoontui tyhjäntoimittajia, kelvottomia miehiä, ja he pääsivät voitolle Rehabeamista, Salomon pojasta. Rehabeam oli nuori ja arka eikä voinut vastustaa heitä.

⁸Nyt te luulette voivanne vastustaa HERRAN valtakuntaa, joka on Daavidin poikien käsissä, koska teitä on suuri joukko ja teillä on kultaiset sonnivasikat, jotka Jerobeam on teettänyt teille jumaliksi.

⁹Ettekö te karkottaneet HERRAN pappeja, Aaronin jälkeläisiä ja leeviläisiä, ja asettaneet itsellenne pappeja, niin kuin muiden maiden kansat? Kuka tahansa tuli vihittämään itsensä papinvirkaan sonnimullikka ja seitsemän pässiä mukanaan, hänestä tuli epäjumalan pappi.

¹⁰Mutta meidän Jumalamme on HERRA . Me emme ole hylänneet häntä, ja Aaronin jälkeläiset palvelevat pappeina HERRAA , ja leeviläiset toimivat omissa palvelutehtävissään.

¹¹He polttavat joka aamu ja joka ilta polttouhreja ja hyvänhajuista suitsutusta HERRALLE , järjestävät leivät puhtaalla kullalla päällystetyille pöydälle ja sytyttävät joka ilta kultaisen, seitsenhaaraisen lampunjalan lamput. Me näet noudatamme HERRAN , meidän Jumalamme, säädöksiä, mutta te olette hylänneet hänet.

¹²Meidän kanssamme on Jumala, meitä johtamassa, ja hänen pappinsa puhaltavat pasuunoillaan taistelumerkin teitä vastaan. Israelilaiset, älkää sotiko HERRAA , isienne Jumalaa, vastaan, sillä siinä te ette onnistu!”

¹³Mutta Jerobeam oli pannut väijytysjoukkoja kiertämään Juudan miesten taakse. Niinpä osa joukoista oli Juudan miesten edessä ja osa väijyksissä heidän takanaan.

¹⁴Kun Juudan miehet kääntyivät, he näkivät, että heidän edessään ja takanaan oli sotajoukkoja. Silloin he huusivat avukseen HERRAA , ja papit puhalsivat pasuunoihin.

¹⁵Sitten Juudan miehet nostivat sotahuudon, ja heidän huutaessaan Jumala antoi Abian ja Juudan voittaa Jerobeamin ja koko Israelin.

¹⁶Israelilaiset kääntyivät pakoon Juudan miesten edessä, ja Jumala antoi heidät näiden käsiin.

¹⁷Abia joukkoineen tuotti heille suuren tappion. Israelilaisista kaatui surmattuina viisisataatuhatta valiosotilasta.

¹⁸Näin israelilaiset nöyryytettiin sillä kertaa. Mutta Juudan miehet voimistuivat, koska he turvautuivat HERRAAN , isiensä Jumalaan.

¹⁹Abia ajoi Jerobeamia takaa ja valloitti häneltä kaupunkeja: Beetelin ja sen ympärillä olevat kylät, Jesanan ja sen ympärillä olevat kylät sekä Efronin ja sen ympärillä olevat kylät.

²⁰Jerobeam ei enää tullut voimiinsa Abian aikana, ja HERRA löi häntä, niin että hän kuoli.

²¹Abian valta sen sijaan vahvistui. Hän otti itselleen neljätoista vaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkaksi poikaa ja kuusitoista tytärtä.

²²Muista Abiaa koskevista asioista, hänen vaelluksestaan ja sanoistaan, on kirjoitettu profeetta Iddon selityskirjaan.

²³Sitten Abia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä. Hänen aikanaan maassa oli rauha kymmenen vuotta.

2. Aikakirja 14

Aasa Juudan kuninkaana

¹Aasa teki sitä, mikä oli hyvää ja oikein HERRAN , hänen Jumalansa, silmissä.

²Hän hävitti vieraat alttarit ja kukkuloilla olevat uhripaikat, murskasi patsaat ja kaatoi aserapaalut.

³Aasa kehotti Juudaa etsimään HERRAA , isiensä Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyjä.

⁴Hän hävitti kaikista Juudan kaupungeista kukkuloilla olevat uhripaikat ja auringonpatsaat, ja hänen hallitessaan valtakunnassa oli rauha.

⁵Aasa rakensi Juudaan linnoitettuja kaupunkeja. Maassa oli näet rauha, eikä hän näinä vuosina joutunut sotaan, sillä HERRA oli antanut hänelle levon.

⁶Aasa sanoi Juudalle: ”Linnoittakaamme nämä kaupungit, ympäröikäämme ne muureilla ja torneilla, porteilla ja salvoilla. Maa on vielä vallassamme, koska olemme etsineet HERRAA , Jumalaamme. Me olemme etsineet häntä,

ja hän on antanut meille levon joka taholla.” Niin he rakensivat ja onnistuivat siinä.

⁷Aasalla oli sotajoukko, Juudan heimosta kolmesataatuhatta miestä varustettuina kilvillä ja keihäillä ja Benjaminin heimosta kaksisataakahdeksankymmentätuhatta miestä, jotka kantoivat kilpeä ja jännittivät jousta. Kaikki nämä olivat kokeneita sotureita.

⁸Kuusilainen Serah lähti heitä vastaan sotajoukolla, jossa oli tuhannen tuhatta miestä ja kolmesataa sotavaunua, ja tuli Maaresaan saakka.

⁹Aasa lähti häntä vastaan, ja he järjestäytyivät taisteluun Sefatan laaksoon lähelle Maaresaa.

¹⁰Silloin Aasa huusi avuksi HERRAA , Jumalaansa, ja sanoi: ” HERRA , sinä yksin voit auttaa taistelussa vahvan ja heikon välillä. Auta meitä, HERRA , meidän Jumalamme, sillä me turvaamme sinuun ja sinun nimessäsi me olemme lähteneet tuota suurta joukkoa vastaan. HERRA , sinä olet meidän Jumalamme, älä salli ihmisen päästä voitolle sinusta!”

¹¹Niin HERRA löi kuusilaiset Aasan ja Juudan edessä, ja kuusilaiset pakenivat.

¹²Aasa sotajoukkoineen ajoi heitä takaa Gerariin saakka, ja kuusilaisia kaatui niin paljon, ettei heistä jäänyt henkiin ainoatakaan, sillä HERRA ja hänen sotajoukkonsa tuhosivat heidät. Aasan joukot saivat hyvin paljon saalista

¹³ja valloittivat kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä, sillä HERRAN kauhu oli vallannut ne. He ryöstivät kaikki kaupungit, sillä niissä oli paljon ryöstettävää.

¹⁴He valtasivat myös paimentolaisleirit ja ottivat saaliikseen paljon pikkukarjaa ja kameleja. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

2. Aikakirja 15

Asarjan profetia

¹Jumalan Henki tuli Asarjan, Oodedin pojan, ylle.

² Hän meni Aasan luo ja sanoi hänelle: ”Kuulkaa minua, Aasa ja Juudan ja Benjaminin heimot! HERRA on teidän kanssanne, kun te olette hänen kanssaan. Jos etsitte häntä, te löydätte hänet, mutta jos te hylkääte hänet, hän hylkää teidät.

³ Israel oli kauan aikaa ilman oikeaa Jumalaa, ilman opetusta antavaa pappia ja ilman lakia.

⁴ Mutta kun israelilaiset ahdistuksessaan palasivat HERRAN, Israelin Jumalan, luo ja etsivät häntä, he löysivät hänet.

⁵ Tuohon aikaan ei kulkijoilla ollut rauhaa, sillä suuri sekasorto vallitsi kaikkien maiden asukkaiden keskuudessa.

⁶ Kansat hävittivät toisiaan, ja kaupunki kävi kaupunkia vastaan, sillä Jumala saattoi ne kaikenlaisilla ahdistuksilla sekasorron valtaan.

⁷ Mutta olkaa te lujia älkääkään antako kätenne vaipua, sillä te saatte teoistanne palkan.”

Aasa puhdistaa jumalanpalveluksen

⁸ Kun Aasa kuuli nämä profeetta Oodedin sanat ja profetian, hän rohkaisti mielensä ja poisti iljetykset kaikkialta Juudan ja Benjaminin alueelta sekä kaupungeista, jotka hän oli valloittanut Efraimin vuoristosta. Sitten hän kunnosti HERRAN alttarin, joka oli HERRAN temppelin eteishallin edessä.

⁹ Aasa kutsui koolle Juudan ja Benjaminin heimot ja niiden keskuudessa asuvat muukalaiset, jotka olivat tulleet Efraimin, Manassen ja Simeonin alueilta. Monet olivat näet siirtyneet Israelista hänen luokseen nähtyään, että HERRA, hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan.

¹⁰ He kaikki kokoontuivat Jerusalemiin Aasan viidennentoista hallitusvuoden kolmannessa kuussa.

¹¹ Sinä päivänä he uhrasivat HERRALLE seitsemänsataa nautaa ja seitsemäntuhatta lammasta ja vuohta siitä saaliista, jonka he olivat tuoneet.

¹²He sitoutuivat liittoon etsiäkseen HERRAA , isiensä Jumalaa, koko sydäimestään ja kaikesta sielustaan,

¹³ja sopivat, että jokainen, joka ei etsisi HERRAA , Israelin Jumalaa, surmattaisiin, olipa hän pieni tai suuri, mies tai nainen.

¹⁴He vannoivat valan HERRALLE suureen ääneen, riemuhuudoin, pasuunoiden ja sofar-torvien pauhatessa.

¹⁵Koko Juuda iloitsi valasta, sillä he olivat vannoneet sen koko sydäimestään. Kun he näin kaikella tahtonsa voimalla etsivät HERRAA , he löysivät hänet, ja HERRA antoi heidän päästä rauhaan joka taholla.

¹⁶Kuningas Aasa erotti jopa isoäitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt inhottavan patsaan Aseralle. Aasa hakkasi tämän inhotuksen maahan, rouhensi ja poltti sen Kidroninlaaksossa.

¹⁷Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty Israelista, vaikka muuten Aasa palveli Herraa ehyellä sydämellä koko elinaikansa.

¹⁸Hän vei Jumalan temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopean ja kullan ja astiat.

¹⁹Sotaa ei ollut Aasan kolmanteenkymmenenteenviidenteen hallitusvuoteen asti.

2. Aikakirja 16

Aasan ja Baesan vihollisuus

¹Aasan kolmantenkymmenentenäkuudentena hallitusvuotena Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman estääkseen ketään tulemasta Juudan kuninkaan Aasan luota tai menemästä hänen luokseen.

²Silloin Aasa otti hopean ja kullan HERRAN temppelin ja kuninkaan palatsin aarrekammioista ja lähetti ne Benhadadille, Aramin kuninkaalle, joka asui Damaskoksessa. Aasa käski sanoa:

³”Olkoon liitto meidän välillämme, kuten oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle hopeaa ja kultaa. Mene ja riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, jotta hän jättäisi minut rauhaan.”

⁴Benhadad kuuli kuningas Aasaa. Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi Iijonin, Daanin ja Aabel-Maimin sekä kaikki Naftalin varastokaupungit.

⁵Kun Baesa kuuli tämän, hän lopetti Raaman linnoittamisen ja jätti työnsä kesken.

⁶Kuningas Aasa otti mukaansa kaikki Juudan miehet, ja he veivät Raamasta pois kivet ja puut, joita Baesa oli käyttänyt linnoitustyössään. Niillä Aasa linnoitti Geban ja Mispan.

Aasa vihastuu näkijä Hananiin

⁷Noihin aikoihin näkijä Hanani tuli Aasan, Juudan kuninkaan, luo ja sanoi hänelle: ”Koska olet turvautunut Aramin kuninkaaseen etkä HERRAAN , Jumalaasi, Aramin kuninkaan sotajoukko pelastuu sinun käsistäsi.

⁸Eikö kuusilaisia ja libyalaisia ollut suuri sotajoukko, hyvin paljon vaunuja ja ratsumiehiä? Mutta koska sinä turvauduit HERRAAN , hän antoi heidät sinun käsiisi.

⁹Sillä HERRAN silmät tarkkailevat koko maata vahvistaakseen niitä, jotka ehyellä sydämellä ovat antautuneet hänelle. Sinä olet tehnyt tyhmästi. Tästä lähtien joudut jatkuvasti käymään sotia.”

¹⁰Mutta Aasa vihastui näkijään ja heitätti hänet vankilaan, niin raivoissaan hän oli. Tuohon aikaan Aasa sortii myös muita alamaisiaan.

Aasan sairaus ja kuolema

¹¹Aasan aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheista on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

¹²Kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan, ja tauti yltyi ankaraksi. Sairaudestaan huolimatta hän ei etsinyt HERRAA vaan haki apua lääkäreiltä.

¹³ Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo. Hän kuoli neljäntenäkymmenentenäyhdyhdentänä hallitusvuotenaan.

¹⁴ Hänet haudattiin omaan hautaansa, jonka hän oli hakkauttanut itselleen Daavidin kaupunkiin, ja asetettiin leposijalle, joka oli täytetty hajusteilla ja erilaisilla voiteensekoittajan valmistamilla aineilla. Hänen kunniakseen poltettiin erittäin suuri kuolinsuitsutus.

2. Aikakirja 17

Joosafat Juudan kuninkaana

¹ Aasan jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Joosafat. Hän vahvisti valtansa Israelissa .

² Hän sijoitti sotaväkeä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin ja asetti maaherroja Juudan maahan ja Efraimin kaupunkeihin, jotka hänen isänsä Aasa oli valloittanut.

³ HERRA oli Joosafatin kanssa, sillä hän vaelsi samoja teitä, joita hänen isänsä Daavid oli aikaisemmin kulkenut. Hän ei etsinyt baaleja,

⁴ vaan hän etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen käskyjensä mukaan eikä tehnyt niin kuin Israel teki.

⁵ Siksi HERRA vahvisti Joosafatin kuninkuuden, ja koko Juuda antoi lahjoja hänelle. Niin hän sai paljon rikkautta ja kunniaa.

⁶ Hänen rohkeutensa kasvoi HERRAN teillä, hän jopa hävitti kukkuloilla olevat uhripaikat ja aserat Juudasta.

⁷ Kolmantena hallitusvuotenaan Joosafat lähetti ylimmät virkamiehensä Benhailin, Obadjan, Sakarjan, Netanelin ja Miikajan antamaan opetusta Juudan kaupungeissa.

⁸ Heidän kanssaan hän lähetti leeviläiset Semajan, Netanjan, Sebadjan, Asaelin, Semiramotin, Joonatanin, Adonian, Tobian ja Toob-Adonian, ja näiden kanssa papit Elisaman ja Jooramin.

⁹Nämä opettivat Juudassa. Heillä oli mukanaan HERRAN lain kirja, ja he kiersivät kaikissa Juudan kaupungeissa ja opettivat kansaa.

Joosafatin valta kasvaa

¹⁰Kaikissa Juudaa ympäröivien maitten valtakunnissa syntyi sellainen pelko HERRAA kohtaan, etteivät ne uskaltaneet sotia Joosafatia vastaan.

¹¹Jotkut filistealaisetkin toivat Joosafatille lahjoja ja verona hopeaa. Arabialaiset toivat hänelle pikkukarjaa, seitsemäntuhatta seitsemänsataa pässiä ja seitsemäntuhatta seitsemänsataa pukkia.

¹²Joosafat tuli yhä mahtavammaksi, ja hän rakensi Juudaan linnoituksia ja varastokaupunkeja.

¹³Hänellä oli suuria rakennushankkeita Juudan kaupungeissa, ja Jerusalemissa hänellä oli sotaväkeä, valiosotilaita.

¹⁴Seuraavassa luetellaan sotilasosastot heimoittain. Juudan heimon tuhannenpäälliköitä olivat päällikkö Adna, jonka alaisuudessa oli kolmesataatuhatta valiosotilasta.

¹⁵Hänen rinnallaan oli päällikkö Joohanin, jonka alaisuudessa oli kaksisataakahdeksankymmentätuhatta valiosotilasta.

¹⁶Joohanin rinnalla oli Amasja, Sikrin poika, HERRALLE vapaaehtoisesti antautunut, jonka alaisuudessa oli kaksisataatuhatta valiosotilasta.

¹⁷Benjamin heimon päälliköitä olivat Eljada, urhea soturi, jonka alaisuudessa oli kaksisataatuhatta jousella ja kilvellä varustettua valiosotilasta,

¹⁸ja hänen rinnallaan Joosabad, jonka alaisuudessa oli satakahdeksankymmentätuhatta sotaan varustettua miestä.

¹⁹Nämä palvelivat kuningasta niiden rinnalla, jotka kuningas oli sijoittanut kaikkialle Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.

2. Aikakirja 18

Väärien profeettojen neuvot Ahabille

¹Näin Joosafatille kertyi paljon rikkautta ja kunniaa ja hän lankoutui Ahabin kanssa.

²Muutamien vuosien kuluttua hän meni Ahabin luo Samariaan. Ahab teurastutti Joosafatille ja hänen kanssaan olevalle väelle paljon pikkukarjaa ja nautoja ja yllytti häntä lähtemään sotaan Gileadin Raamotia vastaan.

³Ahab, Israelin kuningas, kysyi Joosafatilta, Juudan kuninkaalta: ”Lähdetkö kanssani Gileadin Raamotiin?” Joosafat vastasi hänelle: ”Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi! Minä lähden kanssasi sotaan.”

⁴Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: ”Kysy kuitenkin ensin, mitä HERRA sanoo.”

⁵Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja, neljäsataa miestä, ja kysyi heiltä: ”Tuleeko meidän lähteä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai emmekö lähde?” He vastasivat: ”Lähde! Jumala antaa sen kuninkaan käsiin.”

⁶Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole enää ketään muuta HERRAN profeettaa, jolta voisimme kysyä?”

⁷Israelin kuningas vastasi Joosafatille: ”On vielä yksi mies, jolta voisimme kysyä HERRAN tahtoa. Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa. Hän on Miika, Jimlan poika.” Joosafat sanoi: ”Älköön kuningas puhuko noin.”

⁸Israelin kuningas kutsui erään hovimiehen ja sanoi: ”Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!”

⁹Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin valtaistuimellaan Samarian portin aukiolla puettuina kuninkaallisiin vaatteisiin, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään.

¹⁰Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: ”Näin sanoo HERRA : ’Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.’”

¹¹Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: ”Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä menestyt, sillä HERRA antaa kaupungin kuninkaan käsiin.”

Miikan neuvoja ei kuunnella

¹²Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: ”Katso, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanomasi heidän sanomansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää.”

¹³Mutta Miika vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää, minä puhun sen, minkä Jumalani minulle sanoo.”

¹⁴Miika tuli kuninkaan eteen, ja kuningas kysyi häneltä: ”Miika, tuleeko meidän lähteä sotaan Gileadin Raamotiin vai luovummeko ajatuksesta?” Miika vastasi: ”Lähtekää, niin te menestytte, sillä heidät annetaan teidän käsiinne.”

¹⁵Mutta kuningas sanoi hänelle: ”Kuinka monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totta HERRAN nimessä?”

¹⁶Miika vastasi: ”Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja HERRA sanoi: ’Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.’”

¹⁷Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!”

¹⁸Mutta Miika sanoi: ”Kuulkaa siis HERRAN sana! Minä näin HERRAN istuvan istuimellaan ja kaikki taivaan joukot seisomassa hänen luonaan, hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

¹⁹Ja HERRA kysyi: ’Kuka viekoittelisi Ahabin, Israelin kuninkaan, lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?’ Yksi sanoi yhtä, toinen toista.

²⁰Silloin tuli esiin eräs henki, joka asettui seisomaan HERRAN eteen ja sanoi: ’Minä viekoittelen hänet.’ HERRA kysyi siltä: ’Miten?’

²¹Henki vastasi: ’Minä lähden sinne ja menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun.’ Silloin HERRA sanoi: ’Saat viekoitella, sillä siihen sinä pystyt. Mene ja tee niin!’

²² Ja nyt, katso, HERRA on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettojesi suuhun. HERRA on päättänyt, että sinun osaksesi tulee onnettomuus.”

²³ Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: ”Mitä tietä HERRAN Henki olisi poistunut minusta puhuakseen vain sinun kanssasi?”

²⁴ Miika vastasi: ”Sen saat nähdä sinä päivänä, jona kuljet huoneesta toiseen etsien piilopaikkaa.”

²⁵ Israelin kuningas sanoi: ”Ottakaa Miika kiinni ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Jooaksen luo

²⁶ ja sanokaa: ”Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes minä palaan voittajana takaisin.”

²⁷ Miika vastasi: ”Jos sinä todella palaat voittajana takaisin, silloin HERRA ei ole puhunut minun kauttani.” Ja vielä hän sanoi: ”Kuulkaa tämä, kaikki kansat!”

Ahab kuolee taistelussa

²⁸ Sitten Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin.

²⁹ Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Minä pukeudun tuntemattomaksi ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi.” Niin Israelin kuningas pukeutui valeasuun ja lähti taisteluun.

³⁰ Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille: ”Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, oli hän arvoltaan alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa.”

³¹ Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: ”Tuo on varmaankin Israelin kuningas”, ja piirittivät hänet hyökätäkseen hänen kimppuunsa. Silloin Joosafat huusi apua, ja HERRA auttoi häntä, ja houkutteli heidät pois hänen luotaan.

³² Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei hän ollutkaan Israelin kuningas, he lakkasivat ahdistamasta häntä.

³³ Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa ja ampunut umpimähkään, osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi silloin vaunujensa ohjaajalle: ”Käännä vaunut ja vie minut pois taistelusta. Minä olen haavoittunut.”

³⁴ Mutta taistelun käydessä tuona päivänä yhä kiivaammaksi Israelin kuningas jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia iltaan asti. Auringonlaskun aikaan hän kuoli.

2. Aikakirja 19

Joosafat järjestää oikeusasioita

¹ Joosafat, Juudan kuningas, palasi rauhassa takaisin kotiinsa Jerusalemiin.

² Silloin näkijä Jeehu, Hananin poika, meni kuningas Joosafatia vastaan ja sanoi hänelle: ”Oliko sinun autettava jumalatonta? Rakastatko sinä HERRAN vihamiehiä? Tämän vuoksi sinun päälläsi on HERRAN viha.

³ Mutta sinussa on myös hyvää. Olethan hävittänyt aserat maasta ja taivuttanut sydämesi etsimään Jumalaa.”

⁴ Niin Joosafat jäi Jerusalemiin. Hän kulki jälleen kansan keskuudessa Beersebasta aina Efraimin vuoristoon asti ja sai kansan palaamaan takaisin HERRAN , isiensä Jumalan, luo.

⁵ Hän asetti tuomareita maahan, kaupunki kaupungilta jokaiseen Juudan linnoitettuun kaupunkiin.

⁶ Hän sanoi tuomareille: ”Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tuomitessanne vastuussa ihmisille vaan HERRALLE . Hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette.

⁷ Hallitkoon siis teitä HERRAN pelko. Katsokaa tarkoin, mitä teette, sillä HERRA , meidän Jumalamme, ei ole väärämielinen eikä puolueellinen, eikä hän ota lahjuksia.”

⁸Myös Jerusalemiin Joosafat asetti leeviläisiä, pappeja ja Israelin perhekuntien päämiehiä jakamaan oikeutta HERRAN lain mukaan ja ratkaisemaan riita-asioita. Kun Joosafat oli palannut Jerusalemiin,

⁹hän antoi tuomareille käskyn: ”Tehkää näin HERRAN pelossa, luotettavasti ja kokosydämisesti:

¹⁰Jokaisessa riita-asiassa, jonka omissa kaupungeissaan asuvat virkaveljenne tuovat teidän eteenne – koskipa asia sitten henkirikosta tai lain, käskyjen, säädöksien tai oikeuksien tulkintaa – varoittakaa heitä, ettei heistä tulisi syyllisiä HERRAN edessä ja ettei viha kohtaisi teitä ja veljiänne. Tehkää näin, niin ette joudu syyllisiksi.

¹¹Ylipappi Amarja on esimiehenne kaikissa HERRAN asioissa ja Sebadja, Ismaelin poika, Juudan heimon päämies, kaikissa kuninkaan asioissa. Leeviläiset ovat teidän johtomiehiänne. Olkaa lujat ja ryhtykää työhön! HERRA olkoon sen kanssa, joka toimii oikein.”

2. Aikakirja 20

Joosafat etsii hädässä Herraa

¹Tämän jälkeen lähtivät mooabilaiset ja ammonilaiset ja heidän kanssaan myös joukko muita ammonilaisten keskuudessa asuvia sotimaan Joosafatia vastaan.

²Joosafatille tultiin kertomaan: ”Suuri sotajoukko tulee sinua vastaan meren toiselta puolelta, Edomista , ja se on jo Hasason-Taamarissa.” Hasason-Taamar tarkoittaa Een-Gediä.

³Joosafat pelästyi ja kääntyi etsimään neuvoa HERRALTA , ja hän kuulutti paaston koko Juudaan.

⁴Silloin Juuda kokoontui pyytämään apua HERRALTA , ja kaikista Juudan kaupungeista tultiin huutamaan HERRAA avuksi.

⁵Joosafat astui Juudan ja Jerusalemin seurakunnan eteen HERRAN temppelissä, uuden esipihan edessä,

⁶ja sanoi: ” HERRA , meidän isiemme Jumala! Etkö juuri sinä ole Jumala taivaassa? Sinä hallitset kaikkia kansoja ja valtakuntia, sinun kädessäsi on voima ja väkevyys, eikä kukaan kestä sinun edessäsi.

⁷Etkö sinä, meidän Jumalamme, ole se, joka karkotit tämän maan asukkaat kansasi Israelin edeltä ja annoit maan ystäväsi Abrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi?

⁸He asettuivat siihen asumaan, rakensivat siihen temppelin sinun nimellesi ja sanoivat:

⁹’Jos meitä kohtaa onnettomuus, miekka, rangaistus, rutto tai nälänhätä, niin me astumme tämän temppelin eteen ja sinun eteesi, sillä sinun nimesi on tässä temppelissä. Me huudamme sinua hädässämme, ja sinä kuulet ja autat.’

¹⁰Vastassamme ovat nyt ammonilaiset, mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset. Sinä et antanut israelilaisten kulkea näiden kansojen alueiden kautta, kun he tulivat Egyptin maasta, vaan he kulkivat niiden ohi eivätkä tuhonneet niitä.

¹¹Näin he nyt palkitsevat meidät: he ovat tulossa karkottamaan meidät maasta, joka kuuluu sinulle ja jonka olet antanut meille perinnöksi.

¹²Jumalamme, etkö tuomitse noita kansoja? Meillä ei ole voimaa vastustaa tuota suurta joukkoa, joka on tulossa kimppuumme. Me emme tiedä mitä tehdä, ja siksi meidän silmämme katsovat sinuun.”

¹³Kaikki Juudan miehet seisoivat HERRAN edessä mukanaan vaimot ja lapset ja jopa sylivauvat.

Herra vastaa Joosafatille

¹⁴Silloin HERRAN Henki tuli seurakunnan keskellä leeviläisen Jahasielin, Aasafin jälkeläisen päälle. Jahasiel oli Sakarjan poika, tämä Benajan poika, tämä Jeielin ja tämä Mattanjan poika.

¹⁵Hän sanoi: ”Kuunnelkaa tarkasti, kaikki te Juudan ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin sanoo teille HERRA : ’Älkää pelätkö älkääkä arkailko tuota suurta sotajoukkoa, sillä tämä sota ei ole teidän vaan Jumalan.

¹⁶ Menkää huomenna alas vihollisia vastaan. He nousevat silloin Sitsin solaa pitkin, ja te kohtaatte heidät sen laakson päässä, joka on itään päin Jeruelin autiomaasta.

¹⁷ Mutta teidän asianne ei ole silloin taistella. Pysykää paikoillanne, seisokaa ja katsokaa, kuinka HERRA pelastaa teidät, Juuda ja Jerusalemin. Älkää pelätkö älkääkään arkailko! Menkää huomenna heitä vastaan, ja HERRA on teidän kanssanne’.”

¹⁸ Silloin Joosafat kumartui maahan kasvoilleen, ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat heittäytyivät HERRAN eteen osoittamaan hänelle kunnioitusta.

¹⁹ Kehatin ja Koorahin jälkeläisiin kuuluvat leeviläiset nousivat ylistämään HERRAA, Israelin Jumalaa, hyvin voimakkaalla äänellä.

²⁰ Varhain seuraavana aamuna he kaikki nousivat ja lähtivät Tekoan autiomaahan. Kun he olivat lähdössä, Joosafat astui esiin ja sanoi: ”Kuulkaa minua, Juudan ja Jerusalemin asukkaat! Uskokaa HERRAAN, Jumalaanne, niin te olette turvassa, ja uskokaa hänen profeettojaan, niin te menestytte.”

²¹ Kysyttyään kansalta neuvoa hän asetti pyhiin asuihin pukeutuneet laulajat ylistämään HERRAA. Nämä lähtivät liikkeelle sotaan varustautuneen joukon edellä ja lauloivat: ”Kiittäkää HERRAA, hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

Joosafat voittaa vihollisensa

²² Samalla hetkellä kun he virittivät riemuhuudon ja ylistyslaulun, HERRA antoi väijyksissä olleen joukon hyökätä ammonilaisten, mooabilaisten ja Seirin vuoristolaisten selustaan, niiden, jotka olivat hyökänneet Juudan kimppuun, ja niin heidät lyötiin.

²³ Ammonilaiset ja mooabilaiset asettuivat näet Seirin vuoristolaisia vastaan tuhoamaan ja hävittämään näitä. Surmattuaan Seirin miehet he ryhtyivät surmaamaan toisiaan.

²⁴Kun Juudan miehet tulivat paikalle, josta näkyi autiomaahan, ja kääntyivät katsomaan sotajoukkoa, he näkivät maassa vain ruumiita. Yksikään vihollisista ei ollut päässyt pakoon.

²⁵Silloin Joosafat lähti joukkoineen ryöstämään heiltä saalista. He löysivät ruumiiden seasta paljon tavaraa, vaatteita ja kalliita esineitä ja ottivat itselleen enemmän kuin jaksoivat kantaa. Kolme päivää he ryöstivät saalista, sillä sitä oli paljon.

²⁶Neljäntenä päivänä he kokoontuivat Berakalaaksoon. Siellä he ylistivät HERRAA, ja siksi paikan nimenä on Berakalaakso vielä tänäkin päivänä.

²⁷Sen jälkeen kaikki Joosafatin johdossa olevat Juudan ja Jerusalemin miehet kääntyivät iloiten paluumatkalle Jerusalemiin, sillä HERRA oli ilahduttanut heitä antamalla heille voiton heidän vihollisistaan.

²⁸He saapuivat Jerusalemiin ja menivät harppuja, lyyroja ja pasuunoita soittaen HERRAN temppeliin.

²⁹Pelko Jumalaa kohtaan valtasi kaikki ympärillä olevat valtakunnat, kun niissä kuultiin HERRAN sotineen Israelin vihollisia vastaan.

³⁰Näin Joosafatin valtakunta sai elää rauhassa, sillä hänen Jumalansa antoi hänen päästä rauhaan joka taholla.

Joosafatin liitto Ahasjan kanssa

³¹Joosafat hallitsi siis Juudaa. Hän oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli Asuba, Silhin tytär.

³²Joosafat kulki kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein HERRAN silmissä.

³³Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty, eikä kansa ollut vielääkään taivuttanut sydäntään isiensä Jumalan puoleen.

³⁴Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan, on kirjoitettu Jeehun, Hananin pojan, historiassa, joka on otettu Israelin kuninkaiden kirjaan.

³⁵Myöhemmin Juudan kuningas Joosafat liittoutui Israelin kuninkaan Ahasjan kanssa, jonka teot olivat jumalattomia.

³⁶Joosafat liittoutui Ahasjan kanssa rakentaakseen laivoja, joiden oli määrä kulkea Tarsikseen. Laivat he rakensivat Esjon-Geberissä.

³⁷Mutta Elieser, Doodavahun poika Maaresasta, profetoi Joosafatia vastaan ja sanoi: ”Koska olet liittoutunut Ahasjan kanssa, HERRA särkee sen, mitä olet rakentanut.” Niin laivat joutuivat haaksirikkoon eivätkä päässeet Tarsikseen.

2. Aikakirja 21

Jooram Juudan kuninkaana

¹Joosafat meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Jooram tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

²Jooramin veljiä olivat Joosafatin pojat Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Miikael ja Sefatja. Nämä kaikki olivat Juudan kuninkaan Joosafatin poikia.

³Heidän isänsä oli antanut heille paljon lahjoja: hopeaa, kultaa ja kalleuksia sekä linnoitettuja kaupunkeja Juudassa. Kuninkuuden hän oli kuitenkin antanut Jooramille, sillä tämä oli esikoinen.

⁴Kun Jooram oli noussut isänsä valtaistuimelle ja vahvistanut asemansa, hän tappoi miekalla kaikki veljensä ja eräitä Israelin johtomiehiä.

⁵Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen ja hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta.

⁶Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

⁷ HERRA ei kuitenkaan tahtonut tuhota Daavidin sukua, koska hän oli tehnyt liiton Daavidin kanssa ja koska hän oli luvannut antaa Daavidin ja hänen poikiensa lampun palaa ikuisesti.

⁸ Jooramin päivinä edomilaiset nousivat kapinaan Juudan valtaa vastaan ja asettivat itselleen kuninkaan.

⁹ Silloin Jooram lähti liikkeelle päällikköineen ja kaikkine sotavaunuineen. Hän nousi yöllä ja voitti edomilaiset, jotka olivat piirittäneet hänet ja sotavaunujen päälliköt.

¹⁰ Edomilaiset kuitenkin kapinoivat Juudan valtaa vastaan, kunnes pääsivät vapaiksi, ja näin on ollut tähän päivään asti. Myös Libna nousi kapinaan ja irrottautui Jooramin vallan alaisuudesta, koska Jooram oli hylännyt HERRAN, isiensä Jumalan.

¹¹ Kaiken lisäksi hän teetti uhripaikkoja kukkuloille Juudan vuoristoon, vietti Jerusalemin asukkaat haureuteen ja johti Juudan harhaan.

Profeetta Elian kirje

¹² Jooramille tuli profeetta Elialta kirje, jossa sanottiin: ”Näin sanoo HERRA, isäsi Daavidin Jumala: Sinä et ole kulkenut isäsi Joosafatin teitä etkä Aasan, Juudan kuninkaan, teitä

¹³ vaan olet kulkenut Israelin kuninkaiden tietä. Olet vietellyt Juudan ja Jerusalemin asukkaat Ahabin suvun kaltaiseen haureuteen, ja olet myös tappanut veljesi, jotka olivat sinun isäsi perhekuntaa, parempia kuin sinä.

¹⁴ Sen tähden HERRA lyö ankaralla vitsauksella sinun kansaasi, poikiasi, vaimojasi ja kaikkea, mitä sinulla on.

¹⁵ Sinä itse sairastut vaikeaan tautiin, sisusvaivaan, kunnes ajan mittaan suolesi työntyvät taudin voimasta ulos.”

Jooramin rangaistus ja kuolema

¹⁶ Sitten HERRA herätti Jooramia vastaan filistealaisten hengen ja niiden arabialaisten hengen, jotka asuivat kuusilaisten naapureina.

¹⁷Nämä hyökkäsivät Juudaa vastaan, valloittivat sen ja veivät saaliinaan kaiken omaisuuden, mitä kuninkaan palatsissa oli. He veivät myös hänen poikansa ja vaimonsa, niin ettei hänen pojistaan jäänyt jäljelle kuin Jooahas, hänen nuorin poikansa.

¹⁸Kaiken tämän jälkeen HERRA rankaisi häntä parantumattomalla sisusvaivalla.

¹⁹Tauti paheni päivä päivältä, kunnes toisen vuoden lopulla hänen suolensa työntyivät taudin voimasta ulos, ja hän kuoli koviin tuskiin. Hänen kansansa ei polttanut hänelle kuolinsuitsutusta, niin kuin oli poltettu hänen isilleen.

²⁰Jooram oli kolmenkymmenenkahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta. Hän meni pois kenenkään kaipaamatta, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin, ei kuitenkaan kuninkaiden hautoihin.

2. Aikakirja 22

Ahasja Juudan kuninkaana

¹Jerusalemin asukkaat tekivät Ahasjan, Jooramin nuorimman pojan, kuninkaaksi hänen jälkeensä, sillä kaikki vanhemmat pojat oli tappanut rosvojoukko, joka oli tullut arabialaisten kanssa leiriin. Näin Ahasjasta, Jooramin pojasta, tuli Juudan kuningas.

²Ahasja oli kahdenkymmenenkahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yhden vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Omrin pojantytär.

³Myös Ahasja vaelsi Ahabin suvun teitä, sillä hänen äitinsä oli neuvomassa häntä jumalattomuuteen.

⁴Ahabin suvun tavoin Ahasja teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, sillä hänen isänsä kuoleman jälkeen Ahabin sukulaiset olivat hänen neuvonantajinaan, ja se koitui hänen turmiokseen.

⁵ Heidän neuvostaan Ahasja myös lähti Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.

⁶ Hän palasi Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita häneen oli lyöty Raamassa hänen taistellessaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana.

Jeehu surmauttaa Ahasjan

⁷ Jumala oli säättänyt Ahasjan tuhoksi sen, että tämä meni Jooramin luo. Sinne tultuaan hän lähti Jooramin kanssa kohtaamaan Jeehua, Nimsin poikaa, jonka HERRA oli voidellut hävittämään Ahabin suvun.

⁸ Kun Jeehu oli toteuttamassa Ahabin suvun saamaa tuomiota, hän tapasi Juudan ruhtinaat ja Ahasjan veljenpojat, jotka palvelivat Ahasjaa, ja tappoi heidät.

⁹ Sitten hän etsi Ahasjaa, ja tämä saatiin kiinni Samariassa, jossa hän piileskeli. Ahasja vietiin Jeehun eteen ja surmattiin. Jeehun miehet hautasivat hänet, sillä he sanoivat: ”Onhan hän Joosafatin poika, hänen joka etsi koko sydäimestään HERRAA.” Mutta Ahasjan suvussa ei ollut ketään, joka olisi kyennyt hallitsemaan kuninkaana.

Ataljan hirmuvalta ja Joojadan salaliitto

¹⁰ Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko Juudan heimon kuningassuvun.

¹¹ Kuninkaan tytär Joosabat oli kuitenkin salaa ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen. Näin Joosabat, joka oli kuningas Jooramin tytär, pappi Joojadan vaimo ja Ahasjan sisar, sai Jooaksen kätkeytyksi Ataljalta, niin ettei tämä voinut surmata häntä.

¹² Poika oli piilotettuna heidän luonaan Jumalan temppelissä kuusi vuotta Ataljan hallitessa maata.

2. Aikakirja 23

¹Seitsemäntenä vuotena Joojada rohkaisi mielensä ja teki liiton sadanpäälliköiden Asarjan, Jerohamin pojan, Ismaelin, Joohanenin pojan, Asarjan, Oobedin pojan, Maasejan, Adajan pojan, ja Elisafatin, Sikrin pojan kanssa.

²Nämä kiertelivät Juudassa ja kokosivat leeviläiset kaikista Juudan kaupungeista sekä Israelin perhekuntien päämiehet. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

³Koko seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa Jumalan temppelissä. Joojada sanoi: ”Kuulkaa! Kuninkaan pojasta on tuleva kuningas, niin kuin HERRA on puhunut Daavidin pojista.

⁴Teidän tulee tehdä näin: Se kolmannes teistä, papeista ja leeviläisistä, jonka on mentävä palvelukseen sapattina, olkoon sisäänkäyntien vartijoina,

⁵kolmannes kuninkaan palatsissa ja kolmannes Jesodportilla. Muu väki olkoon HERRAN temppelin esipihoilla.

⁶Muut kuin papit ja palvelusta suorittavat leeviläiset eivät saa mennä HERRAN temppeliin. Nämä voivat mennä, sillä he ovat pyhiä, mutta muun kansan on noudatettava HERRAN määräystä.

⁷Leeviläisten on asetuttava kuninkaan ympärille kullakin ase kädessään. Jokainen, joka tunkeutuu temppeliin, on surmattava. Olkaa te kuninkaan luona, menipä hän sitten ulos tai sisään.”

⁸Leeviläiset ja koko Juudan kansa tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käskenyt. Kukin sadanpäällikkö otti ne miehensä, joiden oli mentävä palvelukseen sapattina, ja ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina, sillä pappi Joojada ei ollut vapauttanut osastoja palveluksesta.

⁹Pappi Joojada antoi sadanpäälliköille Jumalan temppelissä olevat keihäät, kilvet ja muut varusteet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille.

¹⁰ Hän asetti kaikki miehet seisomaan kuninkaan ympärille kullakin keihäs kädessään. Heitä seisoivat temppelin eteläsivulta sen pohjoissivulle saakka alttaria ja temppeliä päin kääntyneinä.

¹¹ Sitten he toivat esiin kuninkaan pojan, panivat kruunun hänen päähänsä ja antoivat hänelle lain kirjan. He julistivat hänet kuninkaaksi, ja Joojada ja hänen poikansa voitelivat hänet ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

¹² Kun Atalja kuuli kansan huudon sen juostessa ja ylistäessä kuningasta, hän meni kansan luo HERRAN temppeliin.

¹³ Siellä hän näki kuninkaan seisomassa korokkeellaan pylvään vieressä sisäänkäynnin luona. Päälliköt ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko kansa riemuitsi. Pasuunoihin puhallettiin, ja laulajat soittimineen johtivat ylistystä. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

¹⁴ Mutta pappi Joojada käski sotajoukkoa komentavia sadanpäälliköitä ja sanoi heille: ”Viekää hänet pois rivistöjen välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä.” Joojada oli näet sanonut: ”Älkää surmatko häntä HERRAN temppelissä.”

¹⁵ He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu kuninkaan palatsin Hevosportille, porttikäytävään, hänet surmattiin siellä.

Ataljan valta päättyy

¹⁶ Joojada teki liiton omasta, koko kansan ja kuninkaan puolesta, että he olisivat HERRAN kansa.

¹⁷ Sitten koko kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen. Temppelin alttarit ja kuvat murskattiin, ja Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä.

¹⁸ Joojada asetti HERRAN temppeliä valvomaan leeviläisiä pappeja, jotka Daavid oli jakanut osastoihin HERRAN temppeliä varten uhraamaan polttouhreja HERRALLE, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, iloiten ja laulaen Daavidin ohjeiden mukaan.

¹⁹Hän asetti portinvartijat HERRAN temppelin porteille, ettei sisään pääsisi kukaan, joka oli jollakin tavalla saastainen.

²⁰Hän otti mukaansa sadanpäälliköt, ylimykset ja kansan johtomiehet sekä koko kansan. He veivät kuninkaan HERRAN temppelistä ja tulivat Yläportin kautta kuninkaan palatsiin ja asettivat kuninkaan istumaan kuninkaalliselle valtaistuimelle.

²¹Koko kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena, sillä Atalja oli surmattu miekalla.

2. Aikakirja 24

Jooas Juudan kuninkaana

¹Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, kotoisin Beersebasta.

²Niin kauan kuin pappi Joojada eli, Jooas teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä.

³Joojada otti hänelle kaksi vaimoa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

Jooas korjauttaa temppelin

⁴Sen jälkeen Jooas sai sydämelleen kunnostaa HERRAN temppelin.

⁵Hän kutsui kokoon papit ja leeviläiset ja sanoi heille: ”Lähtekää Juudan kaupunkeihin ja kootkaa kaikkialta Israelista rahaa vuosittain Jumalanne temppelin korjaamista varten. Teidän tulee kiirehtiä tätä asiaa.” Leeviläiset eivät kuitenkaan pitäneet kiirettä tässä asiassa.

⁶Silloin kuningas kutsui ylipappi Joojadan ja sanoi hänelle: ”Miksi et ole huolehtinut siitä, että leeviläiset toisivat Juudasta ja Jerusalemistä Israelin seurakunnan veron, jonka HERRAN palvelija Mooses määräsi todistuksen telttamajaa varten?”

⁷Jumalaton Atalja ja hänen poikansa ovat näet tunkeutuneet Jumalan temppeliin, ja he ovat käyttäneet kaikkia HERRAN temppelin pyhiä esineitä baalien palvontaan.”

⁸Kuninkaan käskystä tehtiin arkku ja se asetettiin HERRAN temppelin portin ulkopuolelle.

⁹Juudassa ja Jerusalemissa kuulutettiin, että HERRALLE oli tuotava vero, jonka Jumalan palvelija Mooses oli autiomaassa määrännyt Israelille.

¹⁰Kaikki johtomiehet ja koko kansa toivat iloiten verorahan ja heittivät sen arkkuun, kunnes se täyttyi.

¹¹Aina kun leeviläiset toivat arkun kuninkaan asettamien valvojien luo ja näkivät, että siinä oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri ja ylipapin virkamies tulivat tyhjentämään arkun, ja sitten he kantoivat sen takaisin paikoilleen. Näin he tekivät joka päivä ja kokosivat paljon rahaa.

¹²Sitten kuningas ja Joojada antoivat rahat HERRAN temppelin työn valvojille, ja nämä palkkasivat kivenhakkaajia ja puuseppiä kunnostamaan HERRAN temppeliä, niin myös rauta- ja kupariseppiä korjaamaan sitä.

¹³Työntekijät ahkeroivat, ja työ edistyi heidän käsissään. He saattoivat entiselleen Jumalan temppelin sen määrämittojen mukaan ja kunnostivat sen.

¹⁴Kun he olivat saaneet työnsä valmiiksi, he veivät loput rahat kuninkaalle ja Joojadalle. Niillä teetettiin kalustoa HERRAN temppeliin: jumalanpalveluksessa ja uhraamisessa käytettäviä esineitä, kuppeja ja kulta- ja hopeaesineitä. Papit uhrasivat HERRAN temppelissä säännöllisesti polttouhreja niin kauan kuin Joojada eli.

¹⁵Mutta Joojada tuli vanhaksi ja kuoli elämästä kyllänsä saaneena. Hän oli kuollessaan sadankolmenkymmenen vuoden ikäinen.

¹⁶ Hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin kuninkaiden viereen, sillä hän oli tehnyt hyvää Israelissa Jumalan ja hänen temppelinensä puolesta.

Jooas luopuu Herrasta

¹⁷ Joojadan kuoleman jälkeen Juudan johtomiehet tulivat kuningas Jooaksen luo ja osoittivat kumartaen hänelle kunnioitustaan, ja kuningas kuuli heitä.

¹⁸ He hylkäsivät HERRAN , isiensä Jumalan, temppelin ja palvelivat aserapaaluja ja epäjumalankuvia. Silloin Jumalan viha kohtasi Juudan ja Jerusalemin asukkaita heidän rikkomustensa tähden.

¹⁹ Hän lähetti heidän keskuuteensa profeettoja palauttamaan heidät HERRAN luo. Nämä varoittivat heitä, mutta he eivät kuunnelleet.

²⁰ Silloin Jumalan Henki puki voimalla Sakarjan, pappi Joojadan pojan, ja hän nousi korokkeelle kansan eteen ja sanoi: ”Näin sanoo Jumala: ’Miksi te rikotte HERRAN käskyt? Ette te silloin menesty. Koska olette hylänneet HERRAN , hänkin hylkää teidät.’”

²¹ Mutta he tekivät salaliiton Sakarjaa vastaan ja kivittivät hänet kuoliaaksi kuninkaan käskystä HERRAN temppelin esipihalla.

²² Kuningas Jooas ei muistanut hyvyttä, jota Sakarjan isä Joojada oli hänelle osoittanut, vaan surmautti Joojadan pojan. Tämä sanoi kuollessaan: ” HERRA nähköön ja kostakoon.”

Jooaksen tuomio ja kuolema

²³ Vuoden vaihteessa aramilaisten sotajoukko hyökkäsi Jooaksen kimppuun. Aramilaiset tulivat Juudaan ja Jerusalemiin ja surmasivat kaikki kansan johtomiehet. Kaiken heiltä saadun saaliin he lähettivät Damaskoksen kuninkaalle.

²⁴ Vaikka aramilaisten sotajoukko tuli vähälukuisena, HERRA antoi sen käsiin Juudan valtavan sotajoukon, koska Juuda oli hylännyt HERRAN , isiensä Jumalan. Näin aramilaiset panivat toimeen Jooaksen tuomion.

²⁵ Kun aramilaiset sitten lähtivät Jooaksen kimpusta, he jättivät hänet pahoin haavoittuneena. Hänen palvelijansa tekivät salaliiton häntä vastaan pappi

Joojadan pojan murhan tähden ja tappoivat Jooaksen hänen omaan vuoteeseensa. Näin hän kuoli, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Kuninkaiden hautoihin häntä ei haudattu.

²⁶Ne, jotka tekivät salaliiton Jooasta vastaan olivat: Saabad, ammonilaisen naisen Simeatin poika, ja Joosabad, mooabilaisen naisen Simritin poika.

²⁷Jooaksen pojista, monista häntä koskevista ennustuksista ja Jumalan temppelin korjaustöistä on kirjoitettu Kuninkaiden kirjan selityskirjaan. Jooaksen jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Amasja.

2. Aikakirja 25

Amasja Juudan kuninkaana

¹Amasja oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jooaddan, kotoisin Jerusalemistä.

²Amasja teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ei kuitenkaan ehyellä sydämellä.

³Kun hänen kuninkuutensa oli vahvistunut, hän tappoi ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä.

⁴Mutta heidän lapsensa hän jätti surmaamatta, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu lakiin, Mooseksen kirjaan, jossa HERRA on käskennyt: ”Älköön isiä surmattako lasten tähden älköönkä lapsia isien tähden. Jokainen kuolkoon oman syntinsä tähden.”

Amasja voittaa edomilaiset

⁵Sitten Amasja kokosi Juudan miehet ja jakoi heidät, koko Juudan ja Benjaminin heimot perhekunnittain, tuhannen- ja sadanpäälliköiden johtamiin osastoihin. Hän piti heistä katselmuksen, kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, ja huomasi heitä olevan kolmesataatuhatta sotakelpoista, keihästä ja kilpeä käyttävää valiomiestä.

⁶Lisäksi hän palkkasi Israelista sadalla hopeatalentilla satatuhatta valiosotilasta.

⁷Mutta Jumalan mies tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Kuningas! Israelin sotajoukon ei pidä lähteä sinun kanssasi, sillä HERRA ei ole Israelin, ei kenenkään näiden efraimilaisten kanssa.

⁸Mutta lähde sinä rohkeasti taisteluun. Muuten Jumala kaataa sinut vihollistesi edessä, sillä Jumalalla on valta auttaa ja kaataa.”

⁹Amasja kysyi Jumalan mieheltä: ”Miten sitten käy niille sadalle talentille, jotka olen antanut Israelin joukolle?” Jumalan mies vastasi: ” HERRA voi antaa sinulle paljon enemmän kuin ne.”

¹⁰Silloin Amasja erotti sen joukon, joka oli tullut Efraimista hänen luokseen, ja lähetti sen kotiin. Miehet vihastuivat kovin Juudaan ja palasivat kotiinsa vihasta hehkuen.

¹¹Mutta Amasja rohkaisi mielensä ja johti väkensä Suolalaaksoon. Siellä hän surmasi kymmenentuhatta seiriläistä.

¹²Toiset kymmenentuhatta Juudan miehet ottivat elävinä vangeiksi. Nämä he veivät kallion laelle ja syöksivät heidät sieltä alas, niin että he kaikki ruhjoutuivat.

¹³Mutta ne, jotka kuuluivat Amasjan takaisin lähettämään joukkoon eivätkä olleet päässeet hänen kanssaan sotaan, tekivät ryöstöretken Juudan kaupunkeihin, Samariasta aina Beet-Hooroniin saakka. He surmasivat niiden asukkaista kolmetuhatta ja ottivat paljon ryöstösaalista.

¹⁴Kun Amasja tuli takaisin voitettuaan edomilaiset, hän toi mukanaan seiriläisten jumalat ja asetti ne itselleen jumaliksi. Hän kumarsi niitä ja poltti niille uhreja.

¹⁵Silloin HERRAN viha syttyi Amasjaa kohtaan, ja hän lähetti tämän luo profeetan, joka sanoi hänelle: ”Miksi kysyt neuvoa tuon kansan jumalilta, jotka eivät voineet pelastaa omaa kansaansa sinun käsistäsi?”

¹⁶ Kun profeetta näin puhui Amasjalle, hän vastasi: ”Olemmeko asettaneet sinut kuninkaan neuvonantajaksi? Lopeta jo, ettei sinua surmattaisi.” Profeetta lopetti ja sanoi: ”Minä tiedän, että Jumala on päättänyt tuhota sinut, koska teet näin etkä ole kuunnellut neuvoani.”

Juudan ja Israelin sota

¹⁷ Keskusteltuaan neuvonantajiansa kanssa Amasja, Juudan kuningas, lähetti Jooakselle, Jooahaksen pojalle, Jeehun pojanpojalle, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: ”Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa.”

¹⁸ Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle vastauksen: ”Libanonin ohdake lähetti Libanonin setrille sanan: ’Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.’ Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan.

¹⁹ Sinä sanot: ’Näetkö, minä olen voittanut edomilaiset!’ Sydämesi on ylpistynyt saatuaasi kunniaa. Pysy kotonasi. Miksi haastaisit riitaa onnettomuudekseen ja sortuisit, sinä itse ja Juuda sinun kanssasi?”

²⁰ Mutta Amasja ei kuunnellut häntä. Se tuli Jumalalta, jotta Jumala voisi antaa Juudan Jooaksen käsiin, koska Juuda oli kysynyt neuvoa Edomin jumalilta.

²¹ Silloin Israelin kuningas Jooas lähti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta.

²² Juudan miehet joutuivat Israelia vastaan tappiolle ja pakenivat kukin kotiinsa.

²³ Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Ahasjan pojan Jooaksen poika. Kun Jooas tuli Jerusalemiin, hän antoi repiä Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka.

²⁴Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki esineet, jotka olivat HERRAN temppelissä Oobed-Edomin hallussa, sekä kuninkaan palatsin aarteet. Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

Amasjan kuolema

²⁵Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta.

²⁶Muista Amasjaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

²⁷Siitä alkaen, jolloin Amasja luopui HERRASTA , punottiin Jerusalemissa salaliittoa häntä vastaan. Hän pakeni Laakikseen, mutta sinne lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä.

²⁸Hänet nostettiin hevosten selkään ja vietiin haudattavaksi hänen isiensä viereen Juudan kaupunkiin.

2. Aikakirja 26

Ussia Juudan kuninkaana

¹Sitten koko Juudan kansa otti Ussian , joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan tilalle.

²Ussia linnoitti Eilatin ja palautti sen Juudalle, sen jälkeen kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

³Ussia oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, kotoisin Jerusalemista.

⁴Ussia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan kuten hänen isänsä Amasja oli tehnyt.

⁵Hän etsi Jumalaa niin kauan kuin Jumalan näkyjä ymmärtävä Sakarja eli, ja niin kauan kuin hän etsi HERRAA , Jumala antoi hänen menestystä.

Ussia menestyy sodissa

⁶Ussia lähti sotimaan filistealaisia vastaan ja antoi repiä Gatin, Jabnen ja Asdodin muurit. Sitten hän rakennutti muita kaupunkia Asdodin alueella ja filistealaisten maassa.

⁷Jumala auttoi häntä taisteluissa filistealaisia vastaan ja Guur-Baalissa asuvia arabialaisia vastaan sekä meunilaisia vastaan.

⁸Ammonilaiset maksoivat veroa Ussialle, ja hänen maineensa levisi aina Egyptiin saakka, sillä hänestä oli tullut hyvin mahtava.

⁹Ussia rakennutti Jerusalemiin Kulmaportin, Laaksoportin ja kulmauksen päälle tornit ja varusti ne lujiksi.

¹⁰Hän rakennutti torneja myös autiomaahan ja hakkautti paljon vesisäiliöitä, sillä hänellä oli paljon karjaa sekä Sefelan alangolla että ylätasangolla. Vuoristossa ja puutarhamailloilla hänellä oli maanviljelijöitä ja viinitarhureita, sillä hän harrasti maanviljelyä.

¹¹Ussialla oli sotajoukko, joka suoritti palvelusta ja lähti sotaan osastoittain sen lukumäärän mukaan, miten paljon miehiä oli ollut katselmuksessa, jonka kirjuri Jeiel ja johtomies Maaseja olivat toimittaneet Hananjan, kuninkaallisen päällikön, johdolla.

¹²Perhekuntien päämiesten, valiosotilaiden, lukumäärä oli kaikkiaan kaksituhatta kuusisataa.

¹³Heidän rinnallaan oli kolmensadanseitsemäntuhannen viidensadan miehen suuruinen sotajoukko, joka taisteli väellä ja voimalla kuninkaan puolesta vihollista vastaan.

¹⁴Ussia varusti koko sotajoukon kilvillä, keihäillä, kypärillä, rintahaarniskoilla, jousilla, lingoilla ja linkokivillä.

¹⁵Hän teetti Jerusalemiin taitavasti suunniteltuja sotakoneita, jotka asetettiin torneihin ja muurien kulmiin ja joilla ammuttiin nuolia ja suuria kiviä. Hänen maineensa levisi kauas, sillä hän sai ihmeellisesti apua, niin että hänestä tuli mahtava.

Ussian ylpeys ja rangaistus

¹⁶Kun Ussiasta oli tullut mahtava, hänen sydämensä ylpistyi, niin että hän toimi kelpottomasti. Hänestä tuli uskon HERRAA , Jumalaansa, kohtaan, ja hän meni suitsutusalttarin ääreen HERRAN temppeliin suitsuttamaan.

¹⁷Mutta pappi Asarja meni sinne hänen jälkeensä mukanaan kahdeksankymmentä HERRAN pappia, rohkeita miehiä.

¹⁸He asettuivat seisomaan kuningas Ussian ympärille ja sanoivat hänelle: ”Ei ole sinun asiasi, Ussia, suitsuttaa HERRALLE . Sen saavat tehdä vain papit, Aaronin jälkeläiset, jotka on pyhitetty suitsuttamaan. Lähde ulos pyhäköstä, sillä sinä olet ollut uskon, ja siitä sinulle ei tule kunniaa HERRALTA , Jumalalta.”

¹⁹Silloin Ussia, jolla juuri silloin oli kädessään suitsutusastia suitsuttamista varten, vihastui. Mutta kun hän vihastui pappeihin, hänen otsaansa puhkesi spitaali HERRAN temppelissä suitsutusalttarin ääressä pappien läsnäollessa.

²⁰Kun ylipappi Asarja ja kaikki muut papit kääntyivät Ussiaan päin, he näkivät, että hänellä oli spitaali otsassa. Silloin he ajoivat hänet kiireesti ulos, ja itsekin hän lähti sieltä nopeasti pois, sillä HERRA oli lyönyt häntä.

²¹Kuningas Ussia sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui spitaalisenä eri talossa, sillä hänet oli estetty menemästä HERRAN temppeliin. Jootam, hänen poikansa, oli kuninkaan palatsin päällikkönä ja tuomitsi maan kansaa.

²²Muista Ussiaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoittanut profeetta Jesaja, Aamotsin poika.

²³Sitten Ussia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, kuninkaiden hautausmaalle. Hänestä sanottiin: ”Hän on spitaalinen.” Ussian jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jootam.

2. Aikakirja 27

Jootam Juudan kuninkaana

¹Jootam oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli Saadokin tytär, nimeltään Jerusa.

²Jootam teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. Hän ei kuitenkaan tunkeutunut HERRAN temppeliin kuten isänsä. Kansa vaelsi silti yhä kelvottomasti.

³Jootam varusti HERRAN temppelin Yläportin, ja hän vahvisti laajalti myös Ofelin muuria.

⁴Hän linnoitti Juudan vuoriston kaupunkeja, ja metsiin hän rakensi linnoja ja torneja.

⁵Jootam kävi sotaa ammonilaisten kuningasta vastaan. Hän voitti ammonilaiset, ja heidän oli maksettava hänelle sinä vuonna sata talenttia hopeaa, kymmenentuhatta koor-mittaa vehnää ja kymmenentuhatta koor-mittaa ohraa. Tämän ammonilaiset suorittivat hänelle myös toisena ja kolmantena vuotena.

⁶Jootam vahvistui, koska hän vaelsi vakaasti HERRAN , Jumalansa, kasvojen edessä.

⁷Muista Jootamia koskevista asioista, kaikista hänen sodistaan ja hänen vaelluksestaan, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan.

⁸Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta.

⁹Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Aikakirja 28

Aahas Juudan kuninkaana

¹Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

² Hän vaelsi Israelin kuninkaiden teitä ja teki myös valettuja kuvia baaleille.

³ Hän suitsutti Ben-Hinnomin laaksossa ja poltti poikiaan tulella niiden kansojen kauhistuttavien tekojen mukaan, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten tieltä.

⁴ Hän uhraisi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen vehreän puun alla.

⁵ Siksi HERRA , hänen Jumalansa, antoi hänet Aramin kuninkaan valtaan. Aramilaiset löivät hänet, ottivat häneltä suuren joukon sotilaita vangiksi ja veivät heidät Damaskokseen. Herra antoi hänet myös Israelin kuninkaan käsiin, ja tämä tuotti hänelle suuren tappion.

⁶ Pekah, Remaljan poika, surmasi yhtenä päivänä satakaksikymmentätuhatta Juudan sotakuntoista miestä, koska Juuda oli hylännyt HERRAN , isiensä Jumalan.

⁷ Sikri, efraimilainen sotasankari, tappoi kuninkaan pojan Maasejan, palatsin päällikön Asrikamin ja Elkanan, joka oli arvossa kuninkaasta seuraava.

⁸ Israelilaiset ottivat vangiksi heimoveljiensä vaimot, pojat ja tyttäret, yhteensä kaksisataatuhatta ja ryöstivät heiltä myös paljon saalista, jonka he veivät Samariaan.

⁹ Siellä oli HERRAN profeetta nimeltään Ooded. Hän meni sotajoukkoa vastaan, kun se oli tulossa Samariaan, ja sanoi: ” HERRA , teidän isienne Jumala, on vihastunut Juudaan ja antanut sen asukkaat teidän käsiinne. Raivon vallassa te olette tappaneet heitä, ja vihanne on noussut taivaaseen asti.

¹⁰ Nyt te aiotte alistaa nämä Juudan ja Jerusalemin asukkaat orjiksenne ja orjattariksenne! Ettekö te itsekkin ole syyllisiä HERRAN , Jumalanne, edessä?

¹¹ Kuulkaa nyt minua ja palauttakaa vangit, jotka olette ottaneet heimoveljienne joukosta, sillä HERRAN vihan hehku on teidän päällänne.”

¹² Myös muutamat efraimilaisten johtomiehistä, Asarja, Joohanenin poika, Berekja, Mesillemotin poika, Hiskia, Sallumin poika, ja Amasa, Hadlain poika, menivät sodasta palaavia vastaan

¹³ ja sanoivat heille: ”Älkää tuoko tänne noita vankeja. Niin tehden te saatatte meidät syyllisiksi HERRAN edessä, kun aiotte entisestään lisätä meidän syntejämme ja syyllisyyttämme. Onhan meidän syyllisyytemme jo nyt suuri, ja vihan hehku on Israelin päällä.”

¹⁴ Silloin sotilaat päästivät vangit vapaiksi ja luopuivat myös ryöstösaaliistaan johtomiesten ja koko seurakunnan edessä.

¹⁵ Tehtävään nimetyt miehet nousivat, ottivat huostaansa vangit ja antoivat saaliista vaatteet kaikille niille, jotka heidän joukossaan olivat alasti. He antoivat heille vaatteita ja kenkiä, ruokaa ja juomaa. He voitelivat heidät öljyllä ja toimittivat kaikille uupuneille aaseja ja veivät heidät Jerikoon, Palmukaupunkiin, veljiensä luo. Sitten he palasivat Samariaan.

Assyria ahdistaa Juudaa

¹⁶ Siihen aikaan kuningas Aahas lähetti sanansaattajia Assyrian kuninkaiden luo saadakseen apua,

¹⁷ sillä edomilaisetkin olivat tulleet ja lyöneet Juudan ja ottaneet vankeja.

¹⁸ Myös filistealaiset olivat tehneet ryöstöretken Sefelan alangon ja Juudan eteläosan kaupunkeihin. He olivat valloittaneet Beet-Semeksen, Aijalonin, Gederotin, Sookon ja sen ympärillä olevat kylät, Timnan ja sen ympärillä olevat kylät sekä Gimson ja sen ympärillä olevat kylät ja asettuneet niihin asumaan.

¹⁹ Näin HERRA nöyryytti Juudaa Aahaksen, Israelin kuninkaan, tähden, koska tämä oli harjoittanut hillittömyyttä Juudassa ja ollut uskoton HERRAA kohtaan.

²⁰ Tillegat-Pilneser, Assyrian kuningas, tuli Aahasta vastaan, mutta kävikin hänen kimppuunsa sen sijaan että olisi tukenut häntä.

²¹ Vaikka Aahas otti osan HERRAN temppelin, kuninkaan palatsin ja johtomiesten linnojen aarteista ja antoi kaiken Assyrian kuninkaalle, siitä ei ollut hänelle apua.

Aahaksen luopumus ja kuolema

²² Kuningas Aahas oli ahdinkonsa aikana entistä uskottomampi HERRAA kohtaan.

²³ Hän uhraasi Damaskoksen jumalille, jotka olivat voittaneet hänet, sillä hän ajatteli: ”Koska Aramin kuninkaiden jumalat ovat auttaneet heitä, uhraan minäkin niille, että ne auttaisivat myös minua.” Mutta ne koituivat hänelle ja koko Israelille lankeemukseksi.

²⁴ Aahas kokosi Jumalan temppelin esineet ja hakkasi ne kappaleiksi. Hän sulki HERRAN temppelin ovet ja teetti itselleen alttareita joka puolelle Jerusalemiä.

²⁵ Lisäksi hän teetti jokaisen Juudan kaupungin kukkuloille uhripaikkoja suitsuttaakseen vieraille jumalille. Näin hän vihoitti HERRAN, isiensä Jumalan.

²⁶ Mitä tulee muihin Aahasta koskeviin asioihin ja koko hänen aikaisempaan ja myöhempään vaellukseensa, niistä on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

²⁷ Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin kaupungin muurien sisäpuolelle Jerusalemiin, sillä häntä ei viety Israelin kuninkaiden hautoihin. Hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Aikakirja 29

Hiskia Juudan kuninkaana

¹ Hiskia tuli kuninkaaksi kahdenkymmenenviiden vuoden ikäisenä, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abia, Sakarjan tytär.

² Hiskia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

Hiskian puhe leeviläisille

³ Hiskia avasi ensimmäisen hallitusvuotensa ensimmäisessä kuussa HERRAN temppelin ovet ja korjasi ne.

⁴ Sitten hän kutsui papit ja leeviläiset ja kokosi heidät itäiselle aukiolle.

⁵ Hän sanoi heille: ”Kuulkaa minua, leeviläiset! Pyhittäkää nyt itsenne ja pyhittäkää HERRAN, isienne Jumalan, temppeli ja viekää pyhäköstä pois kaikki saastainen.

⁶ Meidän isämme ovat olleet uskottomia ja tehneet sitä, mikä on pahaa HERRAN, meidän Jumalamme, silmissä. He ovat hylänneet hänet, he ovat kääntäneet kasvonsa pois HERRAN asumuksesta ja kääntäneet sille selkänsä.

⁷ He ovat myös sulkeneet eteishallin ovet ja sammuttaneet lamput. He eivät ole polttaneet suitsuketta eivätkä ole uhranneet polttouhreja pyhäkössä Israelin Jumalalle.

⁸ Sen tähden on HERRAN viha kohdannut Juudaa ja Jerusalemiä, ja hän on tehnyt ne kauhun, hämmästyksen ja pilkallisen vihellyksen kohteiksi, niin kuin omin silmin näette.

⁹ Sen tähden ovat meidän isämme kaatuneet miekkaan ja meidän poikamme, tyttäremme ja vaimomme joutuneet vankeuteen.

¹⁰ Minä tahdon nyt sydämestäni tehdä liiton HERRAN, Israelin Jumalan, kanssa, että hänen vihansa hehku kääntyisi pois meidän päältämme.

¹¹ Älkää siis, poikani, enää olko välinpitämättömiä, sillä HERRA on valinnut teidät seisomaan hänen edessään ja palvelemaan häntä, olemaan hänen palvelijoinaan ja suitsuttamaan hänelle.”

Herran temppeli puhdistetaan

¹²Silloin nousivat leeviläisistä kehatilaiset Mahat, Amasain poika, ja Joel, Asarjan poika, merarilaiset Kiis, Abdin poika, ja Asarja, Jehallelelin poika, geersonilaiset Jooah, Simman poika, ja Eeden, Jooahin poika,

¹³Elisafanin jälkeläiset Simri ja Jeiel, Aasafin jälkeläiset Sakarja ja Mattanja,

¹⁴Heemanin jälkeläiset Jehiel ja Simei, ja Jedutunin jälkeläiset Semaja ja Ussiel.

¹⁵He kokosivat veljensä, pyhittäytyivät ja menivät puhdistamaan HERRAN temppeliä, niin kuin kuningas oli HERRAN sanan mukaan käsenyt.

¹⁶Papit menivät sisälle HERRAN temppeliin puhdistamaan sitä. He toivat HERRAN temppelin esipihalle kaiken saastaisen, minkä löysivät HERRAN temppelistä. Leeviläiset ottivat sen vastaan ja veivät ulos Kidroninlaaksoon.

¹⁷He alkoivat pyhittämisen ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä. Kuukauden kahdeksantena päivänä he olivat edenneet HERRAN temppelin eteishalliin asti. HERRAN temppeliä he pyhittivät toiset kahdeksan päivää ja saivat työnsä valmiiksi ensimmäisen kuun kuudentenatoista päivänä.

¹⁸Sitten he menivät kuningas Hiskian luo palatsiin ja sanoivat: ”Me olemme puhdistaneet koko HERRAN temppelin, polttouhrialttarin ja kaikki sen esineet sekä pyhien leipien pöydän ja kaikki sen esineet.

¹⁹Kaikki esineet, jotka kuningas Aahas hallitusaikanaan oli uskottomuudessaan hylännyt, me olemme kunnostaneet ja pyhittäneet, ja ne ovat nyt HERRAN alttarin edessä.”

Temppelipalvelus uudistetaan

²⁰Kuningas Hiskia kutsui varhain aamulla koolle kaupungin johtomiehet ja meni HERRAN temppeliin.

²¹He toivat seitsemän sonnimullikkaa, seitsemän pässiä, seitsemän karitsaa ja seitsemän vuohipukkia syntiuhriksi valtakunnan, pyhäkön ja koko Juudan

puolesta. Hiskia käski pappien, Aaronin jälkeläisten, uhrata ne HERRAN alttarilla.

²²Papit teurastivat sonnit, ottivat veren ja vihmoivat sen alttarille. Sitten he teurastivat pässit ja vihmoivat veren alttarille. Vielä he teurastivat karitsat ja vihmoivat veren alttarille.

²³Lopuksi he toivat syntiuhripukit kuninkaan ja seurakunnan eteen ja laskivat kätensä niiden päälle.

²⁴Papit teurastivat ne ja uhrasivat niiden veren syntiuhrina alttarilla koko Israelin sovituksi, sillä kuningas oli käskennyt uhrata polttouhrin ja syntiuhrin koko Israelin puolesta.

²⁵Kuningas asetti leeviläiset symbaaleineen, harppuineen ja lyyroineen HERRAN temppeliin, niin kuin Daavid, kuninkaan näkijä Gaad ja profeetta Naatan olivat käskeneet. Tämä oli HERRAN antama käsky, joka oli tullut hänen profeettojensa kautta.

²⁶Leeviläiset seisoivat paikoillaan käsissään Daavidin teettämät soittimet, samoin papit pasuunat käsissään.

²⁷Sitten Hiskia käski uhrata alttarilla polttouhrin. Kun uhraaminen aloitettiin, alkoi myös laulu HERRALLE pasuunoiden ja Daavidin, Israelin kuninkaan, teettämien soittimien säestyksellä.

²⁸Koko seurakunta kumartui maahan, ja laulu kaikui ja pasuunat soivat niin kauan kuin polttouhria uhrattiin.

²⁹Kun uhraaminen oli päättynyt, kuningas ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, polvistuivat kumartaen rukoilemaan.

³⁰Kuningas Hiskia ja johtomiehet käskivät leeviläisten ylistää HERRAA Daavidin ja näkijä Aasafin sanoin. Leeviläiset ylistivät häntä iloiten, kumartuivat maahan ja rukoilivat.

³¹Sitten Hiskia alkoi puhua ja sanoi: ”Nyt te olette pyhittäytyneet HERRALLE . Tulkaa ja tuokaa teurasuhreja ja kiitosuhreja HERRAN temppeliin.” Silloin

seurakunta toi teurasuhreja ja kiitosuhreja, ja jokainen, jonka sydän häntä siihen vaati, toi myös polttouhreja.

³²Seurakunnan tuomien polttouhrien lukumäärä oli seitsemänkymmentä nautaa, sata pässiä ja kaksisataa karitsaa. Kaikki nämä tuotiin polttouhriksi HERRALLE .

³³Muita pyhiä lahjoja oli kuusisataa nautaa ja kolmetuhatta lammasta.

³⁴Pappeja oli kuitenkin niin vähän, etteivät he voineet nylkeä kaikkia polttouhriteuraita. Siksi heidän leeviläiset veljensä auttoivat heitä, kunnes työ oli suoritettu ja muutkin papit olivat pyhittäytyneet. Leeviläiset näet olivat pyhittäytymisessään tunnollisempia kuin papit.

³⁵Myös polttouhreja, yhteysuhrirasvoja ja polttouhriin kuuluvia juomauhreja oli paljon. Näin järjestettiin HERRAN temppelissä suoritettava palvelus.

³⁶Hiskia ja koko kansa iloitsivat siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut, sillä se oli tapahtunut nopeasti.

2. Aikakirja 30

Hiskian järjestämä pääsiäisjuhla

¹Hiskia lähetti sanansaattajia kaikkialle Israeliin ja Juudaan ja kirjoitti myös kirjeet Efraimin ja Manassen heimoille, että kaikki tulisivat HERRAN temppeliin Jerusalemiin viettämään pääsiäistä HERRAN , Israelin Jumalan, kunniaksi.

²Kuningas oli näet päättänyt, neuvoteltuaan johtomiestensä ja koko Jerusalemin seurakunnan kanssa, että pääsiäistä vietettäisiin toisessa kuussa.

³He eivät nimittäin voineet viettää pääsiäistä ajallaan, koska pappeja ei ollut pyhittäytynyt riittävää määrää eikä kansa vielä ollut koolla Jerusalemissa.

⁴Suunnitelma oli kuninkaan ja koko seurakunnan mielestä hyvä.

⁵Niin he päättivät kuuluttaa kaikkialla Israelissa Beersebasta Daaniin asti, että kaikkien oli tultava Jerusalemiin viettämään pääsiäistä HERRAN , Israelin

Jumalan, kunniaksi. Sitä ei ollut vietetty joukolla, niin kuin on laissa kirjoitettuna.

⁶Juoksijat kulkivat kuninkaan ja johtomiesten kirjeet mukanaan halki koko Israelin ja Juudan ja julistivat kuninkaan käskyn mukaisesti: ”Israelilaiset! Palatkaa HERRAN, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumalan, luo, niin hän palaa teidän luoksenne, teidän, jotka olette päässeet pakoon ja pelastuneet Assyrian kuninkaiden käsistä.

⁷Älkää olko niin kuin teidän isänne ja veljenne, jotka olivat uskottomia HERRALLE, isiensä Jumalalle, ja jotka hän antoi tuhon omiksi, kuten te itse olette nähneet.

⁸Älkää enää olko niskureita niin kuin teidän isänne. Ojentakaa kätenne HERRAN puoleen, tulkaa hänen pyhäkköönsä, jonka hän on pyhittänyt ikuisiksi ajoiksi, ja palvelkaa HERRAA, teidän Jumalaanne, että hänen vihansa hehku väistyisi teistä.

⁹Jos palaatte HERRAN luo, veljenne ja poikanne saavat vangitsijoiltaan armahduksen ja voivat palata takaisin tähän maahan. HERRA, teidän Jumalaanne, on armollinen ja laupias eikä käännä kasvojaan pois teistä, kun te palaatte hänen luokseen.”

¹⁰Juoksijat kulkivat kaupungista kaupunkiin Efraimin ja Manassen alueella, aina Sebulonin alueelle asti, mutta heille naurettiin ja heitä pilkattiin.

¹¹Kuitenkin jotkut Asserin, Manassen ja Sebulonin heimojen miehistä nöyrytyivät ja tulivat Jerusalemiin.

¹²Myös Juudassa vaikutti Jumalan käsi, ja hän antoi kansalle yksimielisen sydämen, niin että se teki, mitä kuningas ja johtomiehet olivat HERRAN sanan mukaan määränneet.

¹³Niin Jerusalemiin kokoontui paljon kansaa viettämään happamattoman leivän juhlaa toisessa kuussa. Kokoontuneita oli hyvin paljon,

¹⁴ja he lähtivät liikkeelle ja poistivat Jerusalemissa olleet epäjumalien alttarit. Myös kaikki suitsutusalttarit he poistivat ja heittivät Kidroninlaaksoon.

¹⁵Toisen kuun neljäntenätoista päivänä he teurastivat pääsiäislampaan. Papit ja leeviläiset olivat häpeissään ja menivät pyhittäytymään. Sitten he toivat polttouhreja HERRAN temppeliin.

¹⁶He asettuivat paikoilleen sen käskyn mukaisesti, jonka Mooses, Jumalan mies, oli säätänyt. Papit vihmoivat veren, jonka leeviläiset antoivat heille.

¹⁷Koska seurakunnassa oli paljon sellaisia, jotka eivät olleet pyhittäytyneet, leeviläiset huolehtivat pääsiäislampaiden teurastamisesta ja pyhittämisestä HERRALLE kaikkien niiden puolesta, jotka eivät olleet puhtaita.

¹⁸Vaikka kansan joukosta useimmat, varsinkin Efraimin, Manassen, Isaskarin ja Sebulonin heimoista, eivät olleet puhdistautuneet, vaan söivät pääsiäislampaan vastoin sitä mitä oli kirjoitettu, Hiskia kuitenkin rukoili heidän puolestaan ja sanoi: ” HERRA , joka on hyvä, antakoon anteeksi

¹⁹jokaiselle, joka on taivuttanut sydämensä etsimään HERRAA , isiensä Jumalaa, vaikka ei olekaan puhdas pyhäkkösäädösten mukaisesti.”

²⁰HERRA kuuli Hiskiaa ja antoi kansalle anteeksi .

²¹Jerusalemissa olevat israelilaiset viettivät seitsemän päivää happamattoman leivän juhlaa iloiten suuresti, ja leeviläiset ja papit ylistivät HERRAA joka päivä soittaen kovaäänisesti soittimillaan.

²²Hiskia puhutteli ystävällisesti leeviläisiä, jotka suorittivat tehtävänsä taitavasti ja neuvokkaasti HERRAN kunniaksi. Seitsemän päivän ajan he söivät juhlahuhreja, uhrasivat yhteysuhreja ja ylistivät HERRAA , isiensä Jumalaa.

²³Koko seurakunta päätti viettää juhlaa vielä toiset seitsemän päivää, ja niin vietettiin ilojuhlaa vielä seitsemän päivää.

²⁴ Hiskia, Juudan kuningas, oli nimittäin antanut seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja seitsemäntuhatta lammasta. Lisäksi johtomiehet olivat antaneet seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja kymmenentuhatta lammasta. Suuri joukko pappeja oli pyhittäytynyt.

²⁵ Koko Juudan seurakunta iloitsi, samoin papit, leeviläiset ja koko Israelista tullut väki, niin myös muukalaiset, jotka olivat tulleet Israelin maasta ja asuivat Juudassa.

²⁶ Jerusalemissa vallitsi suuri ilo. Tämän kaltaista ei Jerusalemissa ollut tapahtunut Israelin kuninkaan Salomon, Daavidin pojan, ajoista asti.

²⁷ Sitten leeviläiset papit nousivat ja siunasivat kansan. Heidän äänensä tuli kuulluksi, ja heidän rukouksensa nousi Herran pyhään asumukseen, taivaaseen asti.

2. Aikakirja 31

Hiskia järjestää jumalanpalveluksen

¹ Kun juhlat olivat päättyneet, kaikki saapuvilla olevat israelilaiset lähtivät Juudan kaupunkeihin. He murskasivat patsaat, hakkasivat aserapaalut maahan ja hävittivät kukkuloilla olevat uhripaikat ja alttarit kaikkialta Juudan, Benjaminin, Efraimin ja Manassen alueelta. Sitten kaikki israelilaiset palasivat kukin perintömaalleen ja kaupunkeihinsa.

² Hiskia järjesti pappien ja leeviläisten osastot. Hän asetti jokaisen osastoonsa ja tehtäviinsä hänen papillisen tai leeviläisen palvelustehtävänsä mukaan, toimittamaan polttouhreja ja yhteysuhreja sekä suorittamaan palvelusta, kiittämään ja ylistämään HERRAN leirin porteilla.

³ Se osa, jonka kuningas antoi omaisuudestaan, käytettiin polttouhreiksi, nimittäin aamu- ja iltapolttouhreiksi sekä sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhlina toimitettaviksi polttouhreiksi, niin kuin HERRAN laissa on kirjoitettuna.

⁴Kuningas käski kansan, Jerusalemin asukkaiden, antaa papeille ja leeviläisille heidän osuutensa, jotta nämä voisivat täyttää HERRAN lain vaatimukset.

⁵Kun tämä sana levisi, israelilaiset toivat runsaat ensihedelmät viljasta, viinistä, öljystä, hunajasta ja kaikesta maan sadosta. He toivat lisäksi runsaat kymmenykset kaikesta.

⁶Ne Israelin ja Juudan miehet, jotka asuivat Juudan kaupungeissa, toivat hekin kymmenykset nautakarjasta, lampaista ja vuohista. Niiden lisäksi he erottivat kymmenyksinä HERRALLE, heidän Jumalalleen, muita pyhiä lahjoja, jotka he panivat kasoihin.

⁷Kolmannessa kuussa he alkoivat kerätä niitä kasoihin ja lopettivat työn seitsemännessä kuussa.

⁸Kun Hiskia ja johtomiehet tulivat ja näkivät lahjakasat, he siunasivat HERRAA ja hänen kansaansa Israelia.

⁹Ja kun Hiskia kysyi papeilta ja leeviläisiltä näistä kasoista,

¹⁰ylipappi Asarja, joka oli Saadokin sukua, vastasi hänelle: ”Siitä asti kun HERRAN temppeliin alettiin tuoda uhrilahjoja, olemme syöneet kylliksemme, ja paljon on jäänyt tähteeksikin. HERRA on siunannut kansaansa, ja siksi näin paljon on jäänyt jäljelle.”

¹¹Sitten Hiskia käski kunnostaa HERRAN temppelin varastohuoneet. Kun ne oli kunnostettu,

¹²niihin tuotiin tunnollisesti uhrilahjat, kymmenykset ja pyhät lahjat. Niitä valvomassa oli leeviläinen Koonanja ja hänen veljensä Simei, joka oli arvossa hänestä seuraava.

¹³Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Joosabad, Eliel, Jismakja, Mahat ja Benaja olivat Koonanjan ja hänen veljensä Simein käskyläisinä kuningas Hiskian ja Asarjan, Jumalan temppelin esimiehen, määräyksestä.

¹⁴Leeviläinen Koore, Jimnan poika, joka oli portinvartijana idän puolella, valvoi Jumalalle annettuja vapaaehtoisia lahjoja ja hoiti HERRALLE tulevat uhrilahjat ja kaikkein pyhimvät lahjat.

¹⁵Hänen alaisinaan olivat Eeden, Minjamin, Jeesua, Semaja, Amarja ja Sekanja, joiden oli tunnollisesti osastoittain suoritettava osuudet pappiskaupunkien veljille, niin pienille kuin suurille.

¹⁶Osuudet suoritettiin kaikille miehille sukuuetteluihin katsomatta, kolmivuotiaille ja sitä vanhemmille, sekä kaikille, jotka menivät joka päivä osastoittain HERRAN temppeliin tekemään palvelusta vuorollaan.

¹⁷Papit merkittiin sukuuetteluihin perhekunnittain ja leeviläiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, osastoittain palvelustehtäviensä mukaan.

¹⁸Sukuuetteluihin oli merkitty kaikki heidän pikkulapsensa, vaimonsa, poikansa ja tyttärensä koko seurakunnasta, sillä papit pyhittäytyivät palvelustehtävänsä tunnollisesti.

¹⁹Niitä Aaronin jälkeläisiä, pappeja varten, jotka asuivat laidunmailla kaupunkiansa ulkopuolella, oli kussakin kaupungissa nimeltä mainitut miehet, joiden tehtävänä oli suorittaa osuudet kaikille pappisperheiden miespuolisille jäsenille, samoin kaikille sukuuetteluihin merkityille leeviläisille.

²⁰Näin Hiskia teki koko Juudassa. Hän teki sitä, mikä oli hyvää, oikeaa ja totta HERRAN, hänen Jumalansa, edessä.

²¹Hän etsi Jumalaansa kaikessa, mihin ryhtyi, koskipa se sitten palvelusta Jumalan temppelissä, lakia tai käskyjä. Kaiken tämän hän teki koko sydämeästään, ja niin hän menestyi.

2. Aikakirja 32

Sanheribin sotaretki Juudaan

¹Näiden tapahtumien ja Hiskian uskollisuutta osoittavien tekojen jälkeen tuli Sanherib, Assyrian kuningas, ja hyökkäsi Juudaan, piiritti sen linnoitettuja kaupunkeja ja aikoi valloittaa ne itselleen.

²Kun Hiskia näki, että Sanherib oli tullut ja että hän aikoi sotia Jerusalemiä vastaan,

³hän neuvotteli johtomiestensä ja valiosotilaidensa kanssa kaupungin ulkopuolella olevien vesilähteiden tukkimisesta. He päättivät auttaa häntä.

⁴Paljon kansaa tuli koolle, ja ihmiset tukkivat kaikki lähteet ja puron, joka virtasi sen seudun läpi. He sanoivat: ”Miksi Assyrian kuninkaat tänne tultuaan löytäisivät paljon vettä?”

⁵Hiskia rohkaisi mielensä ja rakensi uudelleen koko revityn osan muuria, korotti torneja ja rakensi muurin ulkopuolelle toisen muurin. Hän vahvisti Millon varustuksia Daavidin kaupungissa ja teetti paljon heittoaseita ja kilpiä.

⁶Hän asetti joukoille sotapäälliköt, kokosi nämä luokseen aukiolle kaupungin portin eteen ja puhui heille rohkaisevasti sanoen:

⁷”Olkaa lujat ja rohkeat! Älkää pelätkö älkääkä arkailko Assyrian kuningasta ja hänen kanssaan olevaa joukkoa. Hän, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen kanssaan.

⁸Hänen kanssaan on lihan käsivarsi, mutta meidän kanssamme on HERRA , meidän Jumalamme. Hän auttaa meitä ja sotii meidän sotiamme.” Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin.

⁹Tämän jälkeen Sanherib, Assyrian kuningas, joka oli Laakiksen edustalla koko sotajoukkonsa kanssa, lähetti palvelijoitaan Jerusalemiin Hiskian, Juudan kuninkaan, ja kaikkien Jerusalemissa olevien Juudan miesten luo ja käski sanoa:

¹⁰”Näin sanoo Sanherib, Assyrian kuningas: Mihin te luotatte, kun jätte saarroksiin Jerusalemiin?

¹¹ Eikö ole niin, että Hiskia viettelee teitä ja antaa teidän kuolla nälkään ja janoon, kun hän sanoo: ' HERRA , meidän Jumalamme, pelastaa meidät Assyrian kuninkaan käsistä?'

¹² Eikö juuri Hiskia hävittänyt kukkuloilla olevat teidän jumalanne uhripaikat ja alttarit ja sanonut Juudalle ja Jerusalemitille näin: 'Yhden ainoan alttarin edessä teidän on kumartaen rukoiltava ja sen päällä poltettava uhreja'?

¹³ Ettekö tiedä, mitä minä ja isäni olemme tehneet muiden maiden kansoille? Ovatko näiden kansojen jumalat voineet pelastaa maitaan minun käsistäni?

¹⁴ Onko yksikään minun isieni tuhoamien kansojen jumalista voinut pelastaa kansansa minun käsistäni? Kuinka sitten teidän jumalanne voisi pelastaa teidät minun käsistäni?

¹⁵ Älkää siis enää antako Hiskian pettää ja vietellä itseänne älkääkä uskoko häntä, sillä ei minkään kansan eikä minkään valtakunnan jumala ole voinut pelastaa kansaansa minun käsistäni tai isieni käsistä, saati sitten teidän jumalanne. Hän ei pelasta teitä minun käsistäni."

¹⁶ Sanheribin palvelijat puhuivat vielä muutakin HERRAA , Jumalaa, ja hänen palvelijaansa Hiskiaa vastaan.

¹⁷ Sanherib kirjoitti myös kirjeitä häpäistäkseen HERRAA , Israelin Jumalaa, ja puhuakseen häntä vastaan. Niissä sanottiin: "Niin kuin eivät muiden maiden kansojen jumalat ole pelastaneet kansojaan minun käsistäni, ei Hiskiankaan jumala kykene pelastamaan kansaansa minun käsistäni."

¹⁸ Sanheribin palvelijat huusivat kovalla äänellä juudan kielellä jerusalemitilaisille, joita oli muurilla, herättääkseen heissä pelkoa ja kauhua ja niin saadakseen kaupungin valloitetuksi.

¹⁹ He puhuivat Jerusalemin Jumalasta niin kuin muiden maiden kansojen jumalista, jotka ovat ihmiskätten tekoa.

²⁰Kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamotsin poika, rukoilivat tämän vuoksi ja huusivat taivaan puoleen.

²¹Silloin HERRA lähetti enkelin, joka tuhosi kaikki valiosotilaat, johtomiehet ja päälliköt Assyrian kuninkaan leirissä. Kuningas palasi takaisin maahansa häpeä kasvoillaan. Kun hän sitten meni jumalansa temppeliin, hänen omat poikansa surmasivat hänet siellä miekalla.

²²Näin HERRA pelasti Hiskian ja kaikki Jerusalemin asukkaat Sanheribin, Assyrian kuninkaan, käsistä ja kaikkien muidenkin käsistä ja antoi heille rauhan joka taholla.

²³Monet toivat HERRALLE lahjoja Jerusalemiin ja kalleuksia Hiskialle, Juudan kuninkaalle. Kaiken tämän jälkeen hän kohosi kaikkien kansojen silmissä suureen arvoon.

Hiskian sairaus, rikkaus ja kuolema

²⁴Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Hän rukoili HERRAA , ja Herra vastasi ja antoi hänelle ennusmerkin.

²⁵Hiskia ei kuitenkaan palkinnut hyvää hyvällä, sillä hänen sydämensä ylpistyi. Sen tähden hänen niin kuin Juudan ja Jerusalemin osaksi tuli viha.

²⁶Mutta kun Hiskia nöyrtyi sydämensä ylpeydestä ja myös Jerusalemin asukkaat nöyrtyivät, ei HERRAN viha kohdannut heitä Hiskian elinaikana.

²⁷Hiskia sai hyvin paljon rikkautta ja kunniaa. Hän teetti itselleen aarrekkamioita hopeaa, kultaa, kalliita kiviä, hajusteita, kilpiä ja kaikenlaisia kallisarvoisia esineitä varten,

²⁸samoin varastoja vilja-, viini- ja öljysatoa varten sekä talleja kaikenlaisille eläimille ja katoksia karjalaumoja varten.

²⁹Hän rakennutti myös kaupunkeja itselleen ja hankki suuret laumat lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa, sillä Jumala oli antanut hänelle hyvin suuren omaisuuden.

³⁰ Hiskia myös patosi Giihonin ylälähteen veden ja johti sen alas Daavidin kaupunkiin, länteen päin. Hiskia menestyi kaikessa, mitä hän teki.

³¹ Kun Babylonian johtomiesten sanansaattajat, jotka oli lähetetty ottamaan selvää maassa tapahtuneesta ennusmerkistä, tulivat hänen luokseen, Jumala jätti hänet yksin vain koetellakseen häntä ja tullakseen tuntemaan kaiken, mitä hänen sydämessään oli.

Hiskian kuolema

³² Muista Hiskiaa koskevista asioista ja hänen hurskaista teoistaan on kirjoitettu profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, näyssä Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjassa.

³³ Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin rinteeseen, jossa Daavidin jälkeläisten haudat ovat. Hänen kuoltuaan koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat osoittivat hänelle kunnioitustaan. Hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Aikakirja 33

Manasse Juudan kuninkaana

¹ Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta.

² Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, samoja iljettäviä tekoja kuin kansat, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten edeltä.

³ Hän rakensi jälleen kukkuloille uhripaikat, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti alttareita baaleille ja teki asera-tarhoja. Hän kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa

⁴ ja rakensi alttareita myös HERRAN temppeliin, josta HERRA oli sanonut: ”Minun nimeni on oleva Jerusalemissa ikuisesti.”

⁵ Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle HERRAN temppelin molempiin esipihoihin.

⁶ Lisäksi hän pani poikansa kulkemaan tulen läpi Ben-Hinnomin laaksossa, ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja velhoutta ja hankki itselleen henkienmanaajia ja selvänäkijöitä. Hän teki paljon sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja vihastutti hänet.

⁷ Manasse asetti teettämänsä veistetyin kuvapatsaan Jumalan temppeliin, josta Jumala oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: ”Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen joukosta, minä asetan nimeni ikiajoiksi.

⁸ Enkä minä enää anna teidän, israelilaisten, joutua pois siitä maasta, jonka minä olen määrännyt teidän isillenne, jos te vain tarkoin noudatatte kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa, koko sitä lakia ja niitä säädöksiä ja oikeuksia, jotka on annettu Mooseksen kautta.”

⁹ Mutta Manasse eksytti Juudan ja Jerusalemin asukkaat, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka HERRA oli hävittänyt israelilaisten tieltä.

Manassen vankeus ja nöyryminen

¹⁰ HERRA puhui Manasselle ja hänen kansalleen, mutta he eivät kuunnelleet.

¹¹ Silloin HERRA toi Assyrian kuninkaan sotapäälliköt heidän kimppuunsa. He ottivat Manassen kiinni, panivat hänelle nenärenkaan ja veivät hänet pronssikahleisiin kytkettynä Babyloniin.

¹² Mutta ahdingossa ollessaan Manasse etsi HERRAN, Jumalansa, mielisuosiota ja nöyryyi syvästi isiensä Jumalan edessä.

¹³ Ja kun hän rukoili Jumalaa, Jumala kuuli hänen rukouksensa ja anomisensa ja toi hänet jälleen kuninkaaksi Jerusalemiin. Silloin hän ymmärsi, että HERRA on Jumala.

¹⁴ Sen jälkeen Manasse rakennutti Daavidin kaupungin ulomman muurin Giihonin länsipuolisessa laaksossa Kalaporttiin saakka, niin että se ympäröi Ofelin, ja teki siitä hyvin korkean. Hän asetti sotapäälliköitä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.

¹⁵ Hän poisti HERRAN temppelistä vieraat jumalat ja kuvapatsaan sekä kaikki alttarit, jotka hän oli rakennuttanut HERRAN temppelin vuorelle ja Jerusalemiin, ja heitätti ne kaupungin ulkopuolelle.

¹⁶ Sitten hän kunnosti HERRAN alttarin, uhrasi sillä yhteys- ja kiitosuhreja ja kehotti Juudaa palvelemaan HERRAA , Israelin Jumalaa.

¹⁷ Mutta kansa uhrasi edelleen kukkuloilla olevilla uhripaikoilla, kuitenkin ainoastaan HERRALLE , Jumalalleen.

Manassen kuolema

¹⁸ Muista Manassea koskevista asioista, siitä, miten hän rukoili Jumalaansa, ja näkijöiden sanoista, jotka hänelle puhuttiin HERRAN , Israelin Jumalan, nimessä, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

¹⁹ Myös hänen rukouksestaan ja siitä, kuinka se tuli kuulluksi, ja kaikista hänen synneistään ja uskottomuudestaan sekä kukkuloista, joille hän rakensi uhripaikkoja ja pystytti asera-tarhoja ja jumalankuvia ennen nöyryytymistään, on kirjoitettu Hoosain aikakirjaan .

²⁰ Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin palatsiinsa. Hänen jälkeensä kuninkaaksi tuli hänen poikansa Aamon.

Aamon Juudan kuninkaana

²¹ Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta.

²² Hän teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. Aamon uhrasi kaikille niille jumalankuville, jotka hänen isänsä Manasse oli teettänyt, ja palveli niitä.

²³ Aamon ei nöyrtynyt HERRAN edessä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli nöyrtynyt, vaan kartutti itselleen suuren syntivelan.

²⁴ Niin Aamonin palvelijat tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa palatsissaan.

²⁵Maan kansa surmasi kuitenkin kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonin vastaan, ja kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen tilalleen.

2. Aikakirja 34

Joosia Juudan kuninkaana

¹Joosia oli kahdeksan vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta.

²Hän teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ja kulki kaikessa isänsä Daavidin teitä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

³Kahdeksantena hallitusvuotenaan, ollessaan vielä nuorukainen, Joosia alkoi etsiä isänsä Daavidin Jumalaa. Kahdentenatoista vuotena hän alkoi puhdistaa Juudaa ja Jerusalemiä kukkuloilla olevista uhripaikoista ja aseratarhoista sekä veistetyistä ja valetuista jumalankuvista.

⁴Baalin alttarit hajotettiin hänen läsnäollessaan, ja niiden yli kohoavat auringonpatsaat hän hakkasi maahan. Aserapaalut sekä veistetyt ja valetut jumalankuvat hän murskasi ja rouhensi tomuksi ja sirotteli tomun niiden haudoille, jotka olivat uhranneet epäjumalille.

⁵Myös pappien luut hän poltti heidän omilla alttareillaan. Näin hän puhdisti Juudan ja Jerusalemin.

⁶Manassen, Efraimin ja Simeonin heimojen kaupungeissa aina Naftalin alueelle asti, kaikkialla niiden raunioilla

⁷koko Israelin maassa, hän hajotti alttarit, löi palasiksi ja rouhensi aserapaalut ja jumalankuvat ja hakkasi maahan kaikki auringonpatsaat. Sitten hän palasi Jerusalemiin.

Temppelin korjaus

⁸Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan, puhdistettuaan maan ja temppelin, Joosia lähetti Saafanin, Asaljan pojan, kaupungin päällikön Maasejan ja

kansleri Jooahin, Jooahaksen pojan, korjaamaan HERRAN, Jumalansa, temppeliä.

⁹ He tulivat ylipappi Hilkian luo ja antoivat hänelle Jumalan temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvartijoina toimivat leeviläiset olivat koonneet Manassen, Efraimin ja koko muun Israelin sekä Juudan ja Benjaminin alueelta ja Jerusalemin asukkailta.

¹⁰ Rahat annettiin työnjohtajille, jotka oli pantu valvomaan töitä HERRAN temppelissä, ja he palkkasivat niillä miehiä, jotka työskentelivät HERRAN temppelissä kunnostaen ja korjaten temppeliä.

¹¹ Osa rahoista annettiin puusepille ja rakennusmiehille, että he voisivat hankkia hakattuja kiviä sekä puutavaraa kiinnitysparruiksi ja kattohirsiksi niihin rakennuksiin, jotka Juudan kuninkaat olivat päästäneet rappeutumaan.

¹² Nämä miehet toimivat siinä työssä luottomiehinä. Heitä valvomaan ja johtamaan oli pantu leeviläiset Merarin jälkeläiset Jahat ja Obadja, sekä Kehatin jälkeläiset Sakarja ja Mesullam, samoin kaikki ne leeviläiset, jotka olivat soittotaitoisia.

¹³ He valvoivat taakankantajia ja johtivat kaikkia työmiehiä eri töissä. Leeviläisiä oli myös kirjureina, johtomiehinä ja portinvartijoina.

Temppelistä löytyy lain kirja

¹⁴ Kun leeviläiset olivat viemässä pois HERRAN temppeliin tuotuja rahoja, pappi Hilkia löysi HERRAN lain kirjan, joka oli annettu Mooseksen kautta.

¹⁵ Silloin Hilkia sanoi kirjuri Saafanille: ”Minä löysin HERRAN temppelistä lain kirjan.” Hilkia antoi kirjan Saafanille.

¹⁶ Saafan meni kirja mukanaan kuninkaan luo ja teki hänelle selkoa korjaustöistä. Hän sanoi: ”Palvelijasi ovat tehneet kaiken, mitä heidän tehtäväkseen on annettu.

¹⁷ He ovat ottaneet arkusta rahat, jotka olivat HERRAN temppelissä, ja antaneet ne työnjohtajille ja ammattimiehille.”

¹⁸ Kirjuri Saafan kertoi vielä kuninkaalle: ”Pappi Hilkea antoi minulle erään kirjan.” Ja Saafan luki kirjaa kuninkaan edessä.

¹⁹ Kun kuningas kuuli lain sanat, hän repäisi vaatteensa.

²⁰ Sitten kuningas antoi Hilkealle, Saafanin pojalle Ahikamille, Miikan pojalle Abdonille, kirjuri Saafanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle käskyn sanoen:

²¹ ”Menkää ja kysykää tämän löydetyn kirjan vuoksi HERRALTA neuvoa minun puolestani ja niiden puolesta, jotka ovat jäljellä Israelissa ja Juudassa. HERRAN viha on näet suuri, ja se on vuodatettu päällemme, koska isämme eivät ole noudattaneet HERRAN sanaa niin, että olisivat tehneet kaikessa sen mukaisesti, mitä tässä kirjassa on kirjoitettu.”

Naisprofeetta Huldin vastaus

²² Hilkea ja muut, jotka kuningas määräsi, menivät naisprofeetta Huldin luo, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tokhatin pojan, Hasran pojanpojan, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa kaupunginosassa. He puhuivat Huldalle asiasta,

²³ ja hän sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni:

²⁴ Näin sanoo HERRA: Minä annan onnettomuuden kohdata tätä paikkaa ja sen asukkaita. Minä sallin toteutua kaikkien niiden kirousten, jotka on kirjoitettu Juudan kuninkaalle luettuun kirjaan.

²⁵ Koska he ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihasuttaneet minut kaikilla kättensä teoilla, minä vuodatan vihani tämän paikan ylle, eikä se sammu.

²⁶ Mutta sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa HERRALTA: Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, siitä sanomasta, jonka olet kuullut:

²⁷ Koska sydämesi on pehmennyt ja sinä olet nöyrytynyt Jumalan edessä kuultuasi hänen sanansa tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan – koska olet

nöyrytynyt minun edessäni, repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo HERRA .

²⁸ Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä silmäsi tule näkemään mitään siitä onnettomuudesta, jonka minä tuotan tälle paikalle ja sen asukkaille.” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

Liitto Herran kanssa

²⁹ Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat.

³⁰ Kuningas meni HERRAN temppeliin, samoin kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, myös papit ja leeviläiset, koko kansa suurimmasta pienimpään. Hän luki heidän kuultensa kaikki HERRAN temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat.

³¹ Kuningas seisoj omalla paikallaan ja teki HERRAN edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata HERRAA , noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka oli kirjoitettu siihen kirjaan.

³² Hän otti liittoon kaikki, jotka asuivat Jerusalemissa ja Benjaminin alueella. Jerusalemin asukkaat sitoutuivat Jumalan, isiensä Jumalan, liittoon.

³³ Joosia poisti kaikki iljetykset kaikilta israelilaisten alueilta ja vaati jokaista Israelissa asuvaa palvelemaan HERRAA , heidän Jumalaansa. Niin kauan kuin Joosia eli, he eivät luopuneet HERRASTA , isiensä Jumalasta.

2. Aikakirja 35

Joosia järjestää pääsiäisen vieton

¹ Sitten Joosia järjesti Jerusalemissa pääsiäisen vieton HERRAN kunniaksi. Pääsiäislammas teurastettiin ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä.

² Joosia asetti papit palvelustehtäviinsä ja rohkaisi heitä palvelemaan HERRAN temppelissä.

³ Hän sanoi leeviläisille, jotka opettivat koko Israelia ja olivat HERRALLE pyhitettyjä: ”Asettakaa pyhä arkku temppeliin, jonka Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas, on rakentanut. Teidän ei enää tarvitse kantaa sitä olallanne. Palvelkaa HERRAA, Jumalaanne, ja hänen kansaansa Israelia.

⁴ Valmistautukaa perhekunnittain, osastojenne mukaan, niin kuin Daavid, Israelin kuningas, on määrännyt ja niin kuin on kirjoitettuna Salomon, hänen poikansa, käskykirjeessä.

⁵ Asettukaa pyhäkköön veljienne, kansan, perhekuntaosastojen mukaan siten, että jokaista osastoa kohden on yksi leeviläisten perhekuntaryhmä.

⁶ Pyhittäkää itsenne, teurastakaa pääsiäislammas ja valmistakaa se veljillenne. Tehkää tämä sen sanan mukaan, jonka HERRA on antanut Mooseksen kautta.”

⁷ Joosia antoi kansalle, kaikille, jotka olivat saapuneet, pääsiäisuhreiksi karitsoja ja kilipukkeja, pikkukarjaa yhteensä kolmekymmentätuhatta, ja lisäksi kolmetuhatta nautaa. Nämä otettiin kuninkaan omaisuudesta.

⁸ Myös päämiehet antoivat vapaaehtoisia lahjoja kansalle, papeille ja leeviläisille. Jumalan temppelin esimiehet Hilkia, Sakarja ja Jehiel antoivat papeille pääsiäisuhreiksi yhteensä kaksituhatta kuusisataa karitsaa ja kilipukkia ja lisäksi kolmesataa nautaa.

⁹ Leeviläisten päämiehet Koonanja, Semaja ja hänen veljensä Netanel sekä Hasabja, Jeiel ja Joosabad antoivat leeviläisille pääsiäisuhreiksi yhteensä viisituhatta karitsaa ja kilipukkia ja lisäksi viisisataa nautaa.

¹⁰ Kun kaikki oli valmista temppelipalvelusta varten, papit asettuivat paikoilleen, samoin leeviläiset osastojensa mukaan, niin kuin kuningas oli käskennyt.

¹¹ Sitten teurastettiin pääsiäislammas, ja papit vihmoivat veren, jonka leeviläiset antoivat heille. Leeviläiset nylkivät nahan,

¹² mutta panivat polttouhrikappaleet syrjään, jotta ne annettaisiin kansalle perhekuntaryhmien mukaan HERRALLE uhrattaviksi, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen kirjaan. Samoin he tekivät naudoille.

¹³ Leeviläiset paistoivat tulella pääsiäislampaan säädetyllä tavalla, mutta pyhät uhrilihat he keittivät padoissa, ruukuissa ja vadeissa ja veivät ne kiireesti kansalle.

¹⁴ Sitten he valmistivat pääsiäislampaan itselleen ja papeille, sillä papit, Aaronin jälkeläiset, uhrasivat polttouhreja ja rasvoja yöhön asti. Sen tähden leeviläiset valmistivat pääsiäislampaan sekä itselleen että papeille, Aaronin jälkeläisille.

¹⁵ Laulajat, Aasafin jälkeläiset, olivat paikoillaan sen käskyn mukaisesti, jonka Daavid, Aasaf, Heeman ja kuninkaan näkijä Jedutun olivat antaneet, ja portinvartijat vartioivat jokaisella portilla. Koska heillä ei ollut lupa lähteä palveluksesta, heidän leeviläiset veljensä valmistivat pääsiäislampaan heille.

¹⁶ Näin järjestettiin kaikki HERRAN palvelus sinä päivänä, pääsiäisen vietto ja polttouhrien uhraaminen HERRAN alttarilla, niin kuin kuningas Joosia oli käskennyt.

¹⁷ Paikalla olevat israelilaiset viettivät silloin pääsiäistä ja happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää.

¹⁸ Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty Israelissa sitten profeetta Samuelin päivien, eikä yksikään Israelin kuningas ollut viettänyt pääsiäistä niin kuin nyt olivat viettäneet Joosia, papit ja leeviläiset, koko Juuda, saapuvilla olevat israelilaiset ja Jerusalemin asukkaat.

¹⁹ Tämä pääsiäinen vietettiin Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena.

Joosian kuolema

²⁰ Kaiken tämän jälkeen, kun Joosia oli kunnostanut temppelin, lähti Egyptin kuningas Neko sotimaan Karkemista vastaan, joka on Eufratin varrella. Joosia lähti häntä vastaan.

²¹ Mutta Neko lähetti hänen luokseen sanansaattajia sanomaan: ”Mitä sinulla on tekemistä minun kanssani, Juudan kuningas? Enhän minä nyt ole hyökkäämässä sinua vastaan vaan sitä kuningashuonetta vastaan, joka on sodassa minun kanssani. Jumala on käskennyt minun kiiruhtaa. Jätä rauhaan jumala, joka on minun kanssani, ettei hän tuhoaisi sinua.”

²² Joosia ei kuitenkaan väistynyt hänen tieltään vaan pukeutui tuntemattomaksi taistellakseen häntä vastaan. Hän ei totellut Nekon sanoja, jotka kuitenkin tulivat Jumalan suusta, vaan ryhtyi taisteluun Megiddon tasangolla.

²³ Mutta jousiampujat osuivat kuningas Joosiaan. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Viekkää minut pois, sillä minä olen haavoittunut pahasti.”

²⁴ Kuninkaan palvelijat siirsivät hänet sotavaunuista, panivat hänet hänen toisiin vaunuihinsa ja kuljettivat Jerusalemiin. Siellä hän kuoli, ja hänet haudattiin isiensä hautaan. Koko Juuda ja Jerusalem surivat Joosiaa.

²⁵ Jeremia sepitti Joosiasta valitusvirren, ja kaikki laulajat ja laulajattaret ovat esittäneet valitusvirsiä Joosiasta tähän päivään asti. Nämä ovat tulleet yleisiksi Israelissa, ja ne on kirjoitettu Valitusvirsiin.

²⁶ Muista Joosiaa koskevista asioista, hänen hurskaista teoistaan, joita hän teki kirjoitetun HERRAN lain mukaisesti,

²⁷ ja hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan.

2. Aikakirja 36

Jooahas Juudan kuninkaana

¹ Maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen ja teki hänestä kuninkaan Jerusalemissa hänen isänsä tilalle.

² Jooahas oli kahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi. Hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta.

³ Egyptin kuningas pani hänet viralta Jerusalemissa ja rankaisi maata sadan hopeatalentin ja yhden kultatalentin sakolla.

⁴ Egyptin kuningas asetti Jooahaksen veljen Eljakimin Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Jooahaksen, hänen veljensä, Neko otti kiinni ja vei Egyptiin.

Joojakim Juudan kuninkaana

⁵ Joojakim oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN , hänen Jumalansa, silmissä.

⁶ Babylonian kuningas Nebukadnessar hyökkäsi hänen kimppuunsa ja kytki hänet pronssikahleisiin viedäkseen hänet Babyloniaan.

⁷ Nebukadnessar vei osan HERRAN temppelin esineistä Babyloniaan ja pani ne Babyloniassa olevaan temppeliinsä.

⁸ Muista Joojakimia koskevista asioista ja iljettävyyksistä, joita hän teki ja joita hänessä havaittiin, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan. Hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

Joojakin Juudan kuninkaana

⁹ Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta ja kymmenen päivää. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

¹⁰ Vuoden vaihteessa kuningas Nebukadnessar lähetti noutamaan hänet sekä HERRAN temppelin kallisarvoiset esineet Baabeliin. Nebukadnessar asetti Joojakinin veljen Sidkian Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi.

Sidkia Juudan kuninkaana

¹¹ Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta.

¹² Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN , hänen Jumalansa, silmissä, eikä hän nöyrytnyt profeetta Jeremian edessä, jonka sanat tulivat HERRAN suusta.

¹³ Hän myös kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka oli vannottanut hänellä uskollisuuden valan Jumalan nimeen. Hän oli uppiniskainen ja paadutti sydämensä eikä kääntynyt HERRAN , Israelin Jumalan, puoleen.

¹⁴ Myös kaikki pappien johtomiehet ja kansa harjoittivat yhä enemmän uskottomuutta jäljittelemällä kaikkia muiden kansojen iljettävyyyksiä. Näin he saastuttivat HERRAN temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

¹⁵ HERRA , heidän isiensä Jumala, lähetti jo varhain ja aina uudestaan heille varoituksia sanansaattajiensa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustaan.

¹⁶ Mutta he ivasivat Jumalan sanansaattajia, halveksivat hänen sanaansa ja pilkkasivat hänen profeettojaan, kunnes HERRAN viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei parannuskeinoa enää ollut.

Jerusalemin hävitys ja kansan pakkosiirtolaisuus

¹⁷ Herra toi Juudan asukkaiden kimppuun kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössään. Hän ei säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä, vaan antoi kaikki kaldealaisten kuninkaan käsiin.

¹⁸ Kaikki Jumalan temppelin esineet, suuret ja pienet, HERRAN temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen johtomiestensä aarteet, nämä kaikki Nebukadnessar vei Babyloniin.

¹⁹ Jumalan temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit hajotettiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella ja kaikki sen kallisarvoiset esineet tuhottiin.

²⁰ Ne, jotka olivat säästyneet miekalta, vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan, ja he joutuivat Babylonian kuninkaan ja hänen poikiensa orjiksi siihen asti, kunnes Persian kuningaskunta sai vallan.

²¹ Näin toteutui HERRAN sana, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta. Maa oli autiona ja lepäsi, kunnes se oli saanut hyvityksen sapateistaan, täydet seitsemänkymmentä vuotta.

Kooreksen käsky

²²Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena HERRA herätti Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen täyttääkseen sanansa, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta. Niin Koores antoi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja julisti myös käskykirjeessä:

²³”Näin sanoo Koores, Persian kuningas: HERRA , taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat. Hän on käskennyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukostanne kuuluu hänen kansaansa, olkoon HERRA , hänen Jumalansa, hänen kanssaan ja hän menköön sinne.”

Esra

Esra 1

Kotiinpaluu Serubbaabelin ja Jeesuan johdolla Kooreksen käsky

¹Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena HERRA herätti Persian kuninkaan hengen täyttääkseen sanansa, jonka HERRA oli puhunut Jeremian kautta. Niin Koores antoi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja julisti myös käskykirjeessä:

²”Näin sanoo Koores, Persian kuningas: HERRA , taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat, ja hän on käskenyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa.

³Kuka vain teidän joukostanne kuuluu hänen kansaansa, hänen Jumalansa olkoon hänen kanssaan. Menköön hän Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan HERRAN , Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa.

⁴Kaikki, jotka ovat jäljellä siitä kansasta, missä tahansa asuvatkin muukalaisina, saakoot paikkakuntansa miehiltä avustuksena hopeaa ja kultaa, tavaraa ja karjaa sekä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin rakentamiseksi Jerusalemiin.”

Herran temppelin esineet tuodaan Jerusalemiin

⁵Silloin Juudan ja Benjaminin sukujen päämiehet sekä papit ja leeviläiset varustautuivat matkaan, kaikki, joiden hengen Jumala herätti, niin että he päättivät lähteä rakentamaan HERRAN temppeliä Jerusalemiin.

⁶Kaikki heidän ympärillään asuvat tukivat heitä lahjoittamalla hopea-astioita ja kultaa, tavaraa, karjaa ja kalleuksia, ja vielä muutakin heille lahjoitettiin.

⁷Kuningas Koores antoi tuoda esiin HERRAN temppelin esineet, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemista ja asettanut oman jumalansa temppeliin.

⁸Koores, Persian kuningas, käski aarteistonhoitaja Mitredatin tuoda ne esiin. Tämä laski niiden lukumäärän ja luovutti ne Sesbassarille, Juudan ruhtinaalle.

⁹Niiden lukumäärät olivat: kolmekymmentä kultamaljaa, tuhat hopeamaljaa, kaksikymmentäyhdeksän uhriveistä,

¹⁰kolmekymmentä kultapikaria, neljäsataakymmenen halvempiarvoista hopeapikaria ja tuhat muuta esinettä.

¹¹Kulta- ja hopeaesineitä oli kaikkiaan viisituhatta neljäsataa. Kaikki nämä Sesbassar toi mukanaan, kun pakkosiirtolaiset palasivat Babyloniasta Jerusalemiin.

Esra 2

Kotiin palanneiden luettelo

¹Nämä ovat ne Juudan maakunnan miehet, jotka lähtivät pakkosiirtolaisuudesta, Babylonian vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli heidät vienyt. He palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa.

²He tulivat yhdessä Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordokain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehum ja Baanan kanssa. Näiden israelilaisten miesten lukumäärät olivat:

³Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sataseitsemänkymmentäkaksi,

⁴Sefatjan jälkeläisiä kolmesataaseitsemänkymmentäkaksi,

⁵Aarahin jälkeläisiä seitsemänsataaseitsemänkymmentäviisi,

⁶Pahat-Mooabin sukua olevien Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä kaksituhatta kahdeksansataakaksitoista,

⁷Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä,

⁸Sattun jälkeläisiä yhdeksänsataaneljäkymmentäviisi,

⁹Sakkain jälkeläisiä seitsemänsataakuusikymmentä,

- ¹⁰ Baanin jälkeläisiä kuusisataaneljäkymmentäkaksi,
¹¹ Beevain jälkeläisiä kuusisataakaksikymmentäkolme,
¹² Asgadin jälkeläisiä tuhat kaksisataakaksikymmentäkaksi,
¹³ Adonikamin jälkeläisiä kuusisataakuusikymmentäkuusi,
¹⁴ Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta viisikymmentäkuusi,
¹⁵ Aadinin jälkeläisiä neljäsataaviisikymmentäneljä,
¹⁶ Hiskian sukua olevan Aaterin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäkahdeksan,
¹⁷ Beesain jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäkolme,
¹⁸ Jooran jälkeläisiä satakaksitoista,
¹⁹ Haasumin jälkeläisiä kaksisataakaksikymmentäkolme
²⁰ ja Gibbarin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäviisi.
²¹ Beetlehemiläisiä oli satakaksikymmentäkolme,
²² Netofan miehiä viisikymmentäkuusi,
²³ Anatotin miehiä satakaksikymmentäkahdeksan,
²⁴ asmavetilaisia neljäkymmentäkaksi,
²⁵ kirjat-jearimilaisia, kefiralaisia ja beerotilaisia
 seitsemäsataaneljäkymmentäkolme,
²⁶ raamalaisia ja gebalaisia kuusisataakaksikymmentäyksi,
²⁷ Mikmaan miehiä satakaksikymmentäkaksi,
²⁸ Beetelin ja Ain miehiä kaksisataakaksikymmentäkolme
²⁹ ja nebolaisia viisikymmentäkaksi.
³⁰ Magbisin jälkeläisiä oli sataviisikymmentäkuusi,
³¹ toisen Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä
³² ja Haarimin jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentä.

- ³³Loodilaisia, haadidilaisia ja oonolaisia oli seitsemänsataakaksikymmentäviisi,
- ³⁴jerikolaisia kolmesataaneljäkymmentäviisi
- ³⁵ja senaalaisia kolmetuhatta kuusisataakolmekymmentä.
- ³⁶Pappeja oli: Jeesian sukua olevan Jedajan jälkeläisiä yhdeksänsataaseitsemänkymmentäkolme,
- ³⁷Immerin jälkeläisiä tuhat viisikymmentäkaksi,
- ³⁸Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksisataaneljäkymmentäseitsemän
- ³⁹ja Haarimin jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista.
- ⁴⁰Leeviläisiä, Hoodavjan poikien Jeesian ja Kadmielin jälkeläisiä, oli seitsemänkymmentäneljä.
- ⁴¹Laulajia, Aasafin jälkeläisiä, oli satakaksikymmentäkahdeksan.
- ⁴²Ovenvartijoiden jälkeläisiä, Sallumin, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soobain jälkeläisiä, oli kaikkiaan satakolmekymmentäyhdeksän.
- ⁴³Temppelipalvelijoita olivat Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset,
- ⁴⁴Keeroksen jälkeläiset, Siiahan jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,
- ⁴⁵Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Akkubin jälkeläiset,
- ⁴⁶Haagabin jälkeläiset, Salmain jälkeläiset, Haananin jälkeläiset,
- ⁴⁷Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset, Reajan jälkeläiset,
- ⁴⁸Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset, Gassamin jälkeläiset,
- ⁴⁹Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset, Beesain jälkeläiset,
- ⁵⁰Asnan jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefusimin jälkeläiset,
- ⁵¹Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,
- ⁵²Baslutin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset,
- ⁵³Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,

⁵⁴ Nesiahin jälkeläiset ja Hatifan jälkeläiset.

⁵⁵ Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat Sootain jälkeläiset, Hassooferetin jälkeläiset, Perudan jälkeläiset,

⁵⁶ Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset,

⁵⁷ Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pookeret-Sebaimin jälkeläiset ja Aamin jälkeläiset.

⁵⁸ Temppelipalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli kaikkiaan kolmesataayhdeksänkymmentäkaksi.

⁵⁹ Seuraavat Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addanista ja Immeristä lähteneet eivät kyenneet ilmoittamaan perhekuntaansa ja polveutumistaan eivätkä osoittamaan, että olivat israelilaisia:

⁶⁰ Delajan jälkeläiset, Tobian jälkeläiset ja Nekodan jälkeläiset, yhteensä kuusisataaviisikymmentäkaksi.

⁶¹ Habaijan, Koosin ja Barsillain jälkeläiset olivat pappissukua. Barsillai oli ottanut vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä, ja häntä kutsuttiin heidän sukunsa nimellä.

⁶² Nämä miehet etsivät sukuluetteloista merkintää suvustaan mutta eivät löytäneet, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi.

⁶³ Maaherra kielsi heitä syömästä kaikkein pyhimmistä uhreista, ennen kuin nousisi pappi, joka voisi ratkaista asian uurimin ja tummimin avulla.

⁶⁴ Seurakuntaa oli yhteensä neljäkymmentäkaksituhatta kolmesataakuusikymmentä henkeä

⁶⁵ ja lisäksi palvelijoita ja palvelijattaria, joita oli seitsemäntuhatta kolmesataakolmekymmentäseitsemän, mukaanlukien kaksisataa laulajaa, miehiä ja naisia.

⁶⁶ Lähtijöillä oli seitsemänsataakolmekymmentäkuusi hevosta, kaksisataaneljäkymmentäviisi muulia,

⁶⁷ neljäsataakolmekymmentäviisi kamelia ja kuusituhatta seitsemäsataakaksikymmentä aasia.

⁶⁸ Tullessaan HERRAN temppelin paikalle Jerusalemiin sukujen päämiehet antoivat keskuudestaan vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppeliä varten, jotta se voitaisiin pystyttää entiselle paikalleen.

⁶⁹ He antoivat rakennusrahastoon sen mukaan kuin pystyivät, yhteensä kuusikymmentäyksituhatta dareikkia kultaa, viisituhatta minaa hopeaa ja sata papinpukua.

⁷⁰ Papit, leeviläiset ja osa kansasta sekä laulajat, portinvartijat ja temppelipalvelijat asettuivat asumaan omiin kaupunkeihinsa ja kaikki muut israelilaiset omiinsa.

Esra 3

Altari rakennetaan

¹ Kun tuli seitsemäs kuukausi ja israelilaiset asuivat jo kaupungeissaan, kansa kokoontui yhtenä miehenä Jerusalemiin.

² Silloin Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen pappisveljensä, sekä Serubbaabel, Sealtielin poika, veljineen ryhtyivät rakentamaan Israelin Jumalan alttaria uhratakseen sen päällä polttouhreja, niin kuin on kirjoitettuna Mooseksen, Jumalan miehen, laissa.

³ He pystyttivät alttarin entiselle paikalleen, vaikka pelkäsivät maan kansoja. Alttarilla he uhrasivat polttouhreja HERRALLE aamuin ja illoin.

⁴ He viettivät myös lehtimajanjuhlaa, niin kuin oli säädetty, ja uhrasivat polttouhreja joka päivä niin paljon kuin oli säädetty, kunakin päivänä sen päivän uhrin.

⁵ Siitä lähtien papit uhrasivat jokapäiväisen polttouhrin sekä uudenkuun ja kaikkien muiden HERRALLE pyhitettyjen juhlapäivien uhrin ja lisäksi vapaaehtoisina lahjoina HERRALLE tuodut uhrin.

⁶Seitsemännen kuun ensimmäisestä päivästä alkaen he uhrasivat polttouhreja HERRALLE , vaikka temppelin perustusta ei vielä ollut laskettu.

⁷Sitten he palkkasivat kivenhakkaajia ja kirvesmiehiä sekä antoivat siidonilaisille ja tyroslaisille ruokaa, juomaa ja öljyä, jotta nämä kuljettaisivat setripuita Libanonilta meritse Jaafoon . Siihen Koores, Persian kuningas, oli antanut heille luvan.

Temppelin perustus lasketaan

⁸Toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat saapuneet Jumalan temppelin paikalle Jerusalemiin, vuoden toisessa kuussa, Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ryhtyivät työhön pappisveljiensä, leeviläisten ja kaikkien vankeudesta Jerusalemiin palanneiden kanssa. Kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset pantiin johtamaan HERRAN temppelin rakennustyötä.

⁹Hoodavjan jälkeläiset , Jeesua poikineen ja veljineen ja Kadmiel poikineen, sekä leeviläiset Heenadadin pojat poikineen ja veljineen ryhtyivät yhdessä johtamaan niitä, jotka tekivät Jumalan temppelin rakennustyötä.

¹⁰Kun rakentajat olivat laskeneet HERRAN temppelin perustuksen, papit asettuivat virkapuvuissaan ylistämään torvien säestyksellä HERRAA . Samoin tekivät leeviläiset, Aasafin jälkeläiset, symbaaleilla Daavidin, Israelin kuninkaan, antamien ohjeiden mukaisesti.

¹¹He kiittivät ja ylistivät HERRAA , sillä hän on hyvä ja hänen armonsä pysyy ikuisesti Israelia kohtaan. Ja koko kansa kohotti suuren riemuhuudon ylistäen HERRAA siitä, että HERRAN temppelin perustus oli laskettu.

¹²Mutta monet vanhat papit, leeviläiset ja sukujen päämiehet, jotka olivat nähneet edellisen temppelin, itkivät äänekkäästi nähdessään tämän uuden temppelin perustuksen laskemisen. Monet taas puhkesivat riemuhuutoihin.

¹³Raikuvaa riemuhuutoa ja kansan itkua ei voinut erottaa toisistaan, sillä kansa huusi kovalla äänellä, ja se kuului kauas.

Esra 4

Vastustajat juonittelevat

¹Kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaisuudesta palanneet rakensivat temppeliä HERRALLE , Israelin Jumalalle,

²he astuivat Serubbaabelin ja sukujen päämiesten eteen ja sanoivat heille: ”Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne. Mehän etsimme teidän Jumalaanne niin kuin tekin, ja hänelle me olemme uhranneet Assyrian kuninkaan Eesarhaddonin päivistä alkaen, hänen, joka toi meidät tänne.”

³Mutta Serubbaabel, Jeesua ja muut Israelin sukujen päämiehet sanoivat heille: ”Ette te voi rakentaa yhdessä meidän kanssamme temppeliä meidän Jumalallemme. Me yksin rakennamme sen HERRALLE , Israelin Jumalalle, niin kuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käsenyt.”

⁴Tämän jälkeen maan kansa yritti saada juutalaisten kädet herpoamaan pelottelemalla heitä, etteivät he jatkaisi rakentamista.

⁵Kansa palkkasi heitä vastaan neuvonantajia, jotta nämä tekisivät tyhjäksi heidän hankkeensa. Tätä jatkui niin kauan kuin Persian kuningas Koores eli ja vielä Persian kuninkaan Daarejaveksen hallituskauteen asti.

Syytöskirje juutalaisia vastaan

⁶Ahasveroksen hallitusaikana, hänen hallitus kautensa alussa, kirjoitettiin syytöskirje Juudan ja Jerusalemin asukkaita vastaan.

⁷Artahsastan aikana Bislam, Mitredat ja Taaveel sekä heidän virkatoverinsa kirjoittivat kirjeen Artahsastalle, Persian kuninkaalle. Se oli käännetty aramean kielelle ja kirjoitettu aramealaisella kirjoituksella.

⁸Käskynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai kirjoittivat kuningas Artahsastalle Jerusalemia koskevan kirjeen, joka alkoi näin:

⁹Silloin ja silloin. ”Käskynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai sekä heidän virkatoverinsa, tuomarit ja viranomaiset sekä tarpelilaiset, persialaiset, erekiläiset, babylonialaiset, suusanilaiset, dehavilaiset, eelamilaiset

¹⁰ ja muut kansat, jotka suuri ja maineikas Aasenappar vei pakkosiirtolaisuuteen ja sijoitti Samarian kaupunkiin ja muualle Eufratvirran tämänpuoleiselle alueelle” ja niin edelleen.

¹¹ Ja tämä on jäljennös kirjeestä, jonka he lähettivät hänelle: ”Kuningas Artahsastalle sinun palvelijasi, miehet Eufratvirran tältä puolelta” ja niin edelleen.

¹² ”Tulkoon kuninkaan tietoon, että ne juutalaiset, jotka lähtivät sinun luotasi meidän luoksemme, ovat saapuneet Jerusalemiin. Nyt he rakentavat tuota kapinallista ja paha kaupunkia. He ovat saamassa sen muurit kuntoon ja korjaavat sen perustuksia.

¹³ Tietäköön siis kuningas, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen muurit pannaan kuntoon, he eivät enää maksa rahaveroa, luonnontuotteina maksettavaa veroa eivätkä tiemaksuja. Siitä kärsivät kuninkaiden tulot.

¹⁴ Kun kerran syömme palatsin suolaa, meidän ei sovi katsella kuninkaan häpäisyä. Siksi me lähetämme tämän tiedoksi kuninkaalle,

¹⁵ että antaisit tutkia isiesi aikakirjaa. Siitä huomaat ja saat tietää, että se kaupunki on ollut kapinallinen kaupunki, joka on aiheuttanut vahinkoa kuninkaille ja maakunnille. Siellä on muinaisista ajoista asti pantu toimeen levottomuuksia. Sen tähden se kaupunki on hävitetty.

¹⁶ Me ilmoitamme siis kuninkaalle, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen muurit pannaan kuntoon, sinulle ei jää mitään osaa Eufratvirran tämänpuoleisesta alueesta.”

Temppelin rakennustyö keskeytetään

¹⁷ Kuningas lähetti vastauksen käskynhaltija Rehumille ja kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, jotka asuivat Samariassa ja muualla Eufratvirran tällä puolella: ”Rauhaa” ja niin edelleen.

¹⁸ ”Kirjelmä, jonka lähetitte meille, on luettu minulle tarkasti.

¹⁹ Minä annoin käskyn tutkia asiaa, ja silloin huomattiin, että tuo kaupunki on muinaisista ajoista alkaen noussut kuninkaita vastaan ja että siellä on pantu toimeen kapinoita ja levottomuuksia.

²⁰ Jerusalemissa on ollut mahtavia kuninkaita, jotka ovat hallinneet kaikkea Eufratvirran sillä puolella olevaa maata ja joille on suoritettu rahaveroa, luonnontuotteina maksettavaa veroa ja tiemaksuja.

²¹ Antakaa siis käsky, että noita miehiä on estettävä eikä tuota kaupunkia saa rakentaa, ennen kuin minä annan siitä käskyn.

²² Ja varokaa lyömästä laimin mitään tässä asiassa, ettei tästä koituisi vielä suurempaa vahinkoa kuninkaalle.”

²³ Niin pian kuin kuningas Artahsastan kirjeen jäljennös oli luettu Rehumille, kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, he lähtivät kiireesti Jerusalemiin juutalaisten luo ja pakottivat väkivalloin heidät lopettamaan työnsä.

²⁴ Silloin Jumalan temppelin rakennustyö Jerusalemissa keskeytyi, ja se oli pysähdyksissä Daarejaveksen, Persian kuninkaan, toiseen hallitusvuoteen asti.

Esra 5

Rakentaminen aloitetaan uudelleen

¹ Mutta profeetta Haggai ja profeetta Sakarja, Iddon poika, profetoivat Juudassa ja Jerusalemissa asuville juutalaisille Israelin Jumalan nimessä.

² Silloin Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ryhtyivät rakentamaan Jumalan temppeliä Jerusalemissa. Heidän kanssaan olivat Jumalan profeetat, jotka tukivat heitä.

³ Siihen aikaan Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen alueen käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä näiden virkatoverit tulivat heidän luokseen ja kysyivät heiltä: ”Kuka on käsenyt teitä rakentamaan tämän temppelin ja panemaan kuntoon tämän muurin?”

⁴ He kysyivät myös: ”Mitkä ovat niiden miesten nimet, jotka rakentavat tätä rakennusta?”

⁵ Juutalaisten vanhinten yllä oli kuitenkin heidän Jumalansa valvova silmä, niin ettei heitä estetty työstä. Asiasta meni kuitenkin selonteko Daarejavekselle, ja aikanaan siihen vastattiin kirjeellä.

⁶ Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka Euftratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija Tattenai ja Setar-Boosenai sekä tämän virkatoverit, Euftratvirran tällä puolella olevat persialaiset virkamiehet, lähettivät kuningas Daarejavekselle.

⁷ Selonteko, jonka he lähettivät hänelle, kuului näin: ”Kuningas Daarejavekselle runsasta rauhaa!

⁸ Tulloon kuninkaan tietoon, että me kävimme Juudan maakunnassa katsomassa suuren Jumalan temppelinä. Sitä rakennettiin hakatuista kivistä, ja seiniin pantiin hirsiä. Työtä tehtiin tarkasti, ja se sujui rakentajien käsissä.

⁹ Sitten kysyimme vanhimmilta: ’Kuka on käskenyt teitä rakentamaan tämän temppelin ja panemaan kuntoon tämän muurin?’

¹⁰ Me kysyimme heiltä myös heidän nimensä ilmoittaaksemme ne sinulle ja kirjoitimme muistiin niiden miesten nimet, jotka olivat työnjohtajia.

¹¹ He vastasivat meille: ’Me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja me rakennamme uudestaan temppelinä, joka oli rakennettu jo monta vuotta sitten. Suuri Israelin kuningas rakensi sitä ja sai sen valmiiksi.

¹² Mutta meidän isämme vihoittivat taivaan Jumalan, ja siksi hän antoi heidät kaldealaisen Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, käsiin. Nebukadnessar hävitti temppelin ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan.

¹³ Mutta Kooreksen, Babylonian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Koores antoi käskyn, että tämä Jumalan temppeli oli rakennettava jälleen.

¹⁴ Kuningas Koores käski myös tuoda Babylonin temppelistä Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä ja vienyt Babylonin temppeliin. Ne annettiin Sesbassar-nimiselle miehelle, jonka Koores oli asettanut käskynhaltijaksi.

¹⁵ Koores sanoi hänelle: Ota nämä esineet ja vie ne Jerusalemin temppeliin. Jumalan temppeli rakennettakoon entiselle paikalleen.

¹⁶ Niin tämä Sesbassar tuli Jerusalemiin ja laski Jumalan temppelin perustuksen. Niistä ajoista tähän asti on temppeliä rakennettu, eikä se vielä ole valmis.’

¹⁷ Jos siis kuningas näkee hyväksi, tutkittakoon kuninkaan aarrekammiossa siellä Babylonissa, onko kuningas Koores todella antanut käskyn rakentaa tämän Jumalan temppelin Jerusalemiin. Kuningas lähettänee meille tiedon tahdostaan tässä asiassa.”

Esra 6

Kooreksen käsky vahvistetaan

¹ Niin kuningas Daarejaves antoi käskyn, että asiaa tutkittaisiin Babylonin arkistossa, jonne myös aarteet koottiin.

² Ahmetan palatsista Meedian maakunnasta löydettiin kirjakäärö, johon oli kirjoitettu seuraavasti: ”Muistettava tapahtuma:

³ Ensimmäisenä hallitusvuotenaan kuningas Koores antoi käskyn, joka koski Jumalan temppeliä Jerusalemissa: ’Rakennettakoon temppeli paikaksi, jossa uhrataan uhreja. Laskettakoon sen perustukset lujiksi. Sen korkeus olkoon kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusikymmentä kyynärää.

⁴ Siinä olkoon vuorotellen kolme kerrosta hakattuja kiviä ja yksi kerros hirsiiä. Kustannukset maksetaan kuninkaan varoista.

⁵ Myös Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar otti Jerusalemin temppelistä ja vei Babyloniin, palautettakoon paikoilleen Jerusalemin temppeliin ja asetettakoon ne Jumalan huoneeseen.”

⁶Daarejavekselta tuli tällainen vastaus: ”Tämän vuoksi on sinun, Tattenai, joka olet Eufratvirran sen puoleisen maan käskynhaltija, sinun, Setar-Boosenai ja muiden Eufratvirran sillä puolella olevien persialaisten virkatoverienne pysyttävä siitä erillänne.

⁷Jättäkää Jumalan temppelin rakennustyö rauhaan. Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot Jumalan temppelin entiselle paikalleen.

⁸Minä annan käskyn siitä, mitä teidän on tehtävä juutalaisten vanhimpien hyväksi heidän rakentaessaan Jumalan temppeliä. Kuninkaan varoista, jotka tulevat Eufratvirran senpuoleisen alueen verotuloista, maksettakoon noille miehille tarkoin ja viivyttlemättä heidän kulunsa.

⁹Mitä sitten tarvitaankin – mullikoita, päsejä tai karitsoita polttouhreiksi taivaan Jumalalle, vehnää, suolaa, viiniä tai öljyä – se annettakoon Jerusalemin papeille joka päivä heidän esityksensä mukaan, mitään laiminlyömättä,

¹⁰jotta he uhraisivat hyvälle tuoksuvia uhreja taivaan Jumalalle ja rukoilisivat kuninkaan ja hänen poikiensa hengen puolesta.

¹¹Minä olen antanut käskyn, että kuka ikinä rikkoo tätä määräystä vastaan, hänen talostaan revittäköön hirsi ja hänet lyötäköön siihen riippumaan, ja hänen talonsa hajotettakoon rauniokasaksi.

¹²Jumala, joka on asettanut nimensä asumaan siinä temppelissä, kukistakoon jokaisen kuninkaan ja kansan, joka ojentaa kätensä rikkoakseen tätä määräystä vastaan ja tahtoo hävittää Jerusalemissa olevan Jumalan temppelin. Minä, Daarejaves, olen antanut tämän käskyn. Noudatettakoon sitä tarkoin.”

Temppeli valmistuu

¹³Niin Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä heidän virkatoverinsa tekivät tarkoin sen käskyn mukaan, jonka kuningas Daarejaves oli lähettänyt.

¹⁴ Juutalaisten vanhimmat jatkoivat rakentamista, ja heidän työnsä onnistui profeetta Haggain ja Sakarjan, Iddon pojan, profeetallisten sanomien rohkaisemina. He rakensivat temppelin valmiiksi, niin kuin Israelin Jumala oli käskennyt ja niin kuin Koores, Daarejaves ja Artahsasta, Persian kuninkaat, olivat määränneet.

¹⁵ Temppeli tuli valmiiksi adar-kuun kolmantena päivänä, kuningas Daarejaveksen kuudentena hallitusvuotena.

¹⁶ Silloin israelilaiset – papit, leeviläiset ja muut pakkosiirtolaisuudesta palanneet – viettivät iloiten Jumalan temppelin vihkiäisiä.

¹⁷ He uhrasivat Jumalan temppelin vihkiäisissä sata mullikkaa, kaksisataa pässiä ja neljäsataa karitsaa sekä syntiuhriksi koko Israelin puolesta kaksitoista pukkia, Israelin heimojen luvun mukaan.

¹⁸ Papit asetettiin ryhmittäin ja leeviläiset osastoittain palvelemaan Jumalaa Jerusalemissa, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen kirjaan.

Pääsiäisjuhla

¹⁹ Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä pakkosiirtolaisuudesta palanneet viettivät pääsiäistä.

²⁰ Papit ja leeviläiset olivat näet yhtenä miehenä puhdistautuneet, niin että he kaikki olivat puhtaita. He teurastivat pääsiäislampaat kaikille pakkosiirtolaisuudesta palanneille, myös veljilleen papeille ja itselleen.

²¹ Pakkosiirtolaisuudesta palanneet israelilaiset söivät pääsiäislammasta, samoin kaikki muut, jotka olivat erottautuneet maassa asuvien kansojen saastaisuudesta etsiäkseen yhdessä israelilaisten kanssa HERRAA, Israelin Jumalaa.

²² Iloiten he viettivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää, sillä HERRA oli ilahduttanut heitä ja kääntänyt Assyrian kuninkaan sydämen heidän puolelleen, niin että hän tuki heitä Jumalan, Israelin Jumalan, temppelin rakennustyössä.

Esra 7

Kotiinpaluu Esran johdolla Esra saapuu Jerusalemiin

¹Näiden tapausten jälkeen Persian kuninkaan Artahsastan hallitusaikana Jerusalemiin saapui Esra, Serajan poika. Seraja oli Asarjan poika, tämä Hilikian poika,

²tämä Sallumin, tämä Saadokin, tämä Ahitubin,

³tämä Amarjan, tämä Asarjan, tämä Merajotin,

⁴tämä Serahjan, tämä Ussin, tämä Bukkin,

⁵tämä Abisuan ja tämä Piinehasin poika. Piinehas oli ylipappi Aaronin pojan Eleasarin poika.

⁶Tämä Esra tuli Babyloniasta. Hän oli kirjanoppinut, hyvin perehtynyt Mooseksen lakiin, jonka HERRA , Israelin Jumala, oli antanut. Kuningas antoi Esralle kaiken, mitä tämä halusi, koska Esran yllä oli HERRAN , hänen Jumalansa, käsi.

⁷Muitakin israelilaisia, myös pappeja, leeviläisiä, laulajia, portinvartijoita ja temppelipalvelijoita, lähti Jerusalemiin kuningas Artahsastan seitsemäntenä hallitusvuotena.

⁸Esra saapui Jerusalemiin kuninkaan seitsemännen hallitusvuoden viidennessä kuussa.

⁹Lähtö Babyloniasta oli tapahtunut ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, ja viidennen kuukauden ensimmäisenä päivänä Esra saapui Jerusalemiin, sillä Jumalan hyvä käsi oli Esran yllä,

¹⁰koska hän oli kiinnittänyt sydämensä HERRAN lain tutkimiseen noudattaakseen ja opettaakseen Israelissa lakia ja oikeutta.

Kuningas Artahsastan kirje

¹¹Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle, kirjanoppineelle, HERRAN Israelille antamien käskyjen ja säädösten tuntijalle:

¹²”Artahsasta, kuninkaiden kuningas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle. Täydellistä rauhaa” ja niin edelleen.

¹³”Minä annan käskyn, että valtakunnassani jokainen Israelin kansan jäsen, joka on halukas lähtemään Jerusalemiin, lähteköön kanssasi, myös papit ja leeviläiset.

¹⁴Koska siis olet lähettiläänä kuninkaan ja hänen seitsemän neuvonantajansa käskystä, sinun on tarkastettava, ovatko olot Juudassa ja Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, lain, joka on sinun hallussasi.

¹⁵Sinun on vietävä mukanasi kuninkaan ja hänen neuvonantajiansa vapaaehtoisena lahjana antama hopea ja kulta Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa.

¹⁶Sinun on vietävä myös kaikki se hopea ja kulta, jonka saat koko Babylonian maakunnasta, sekä vapaaehtoiset lahjat, joita kansa ja papit antavat Jerusalemissa olevaa Jumalansa temppeliä varten.

¹⁷Osta siis huolellisesti harkiten näillä rahoilla mullikoita, pässejä ja karitsoita sekä niiden kanssa uhrattavia ruoka- ja juomauhreja ja uhraa ne alttarilla teidän Jumalanne temppelissä, joka on Jerusalemissa.

¹⁸Ja mitä sinä ja veljesi näette hyväksi tehdä jäljelle jääneellä hopealla ja kullalla, se tehkää Jumalanne tahdon mukaisesti.

¹⁹Ne esineet, jotka sinulle annetaan Jumalasi temppelissä toimitettavaa jumalanpalvelusta varten, sinun on vietävä täysilukuisina Jerusalemiin Jumalasi eteen.

²⁰Muut Jumalasi temppelin kulut, joita sinulle aiheutuu, voit maksaa kuninkaan aarrekammion varoista.

²¹ Ja minä, kuningas Artahsasta, annan käskyn kaikille Eufratvirran senpuoleisten aarteistojen hoitajille: 'Kaikki, mitä pappi Esra, taivaan Jumalan lain tuntija, pyytää teiltä, toimitettakoon hänelle täsmällisesti:

²² hopeaa aina sataan talenttiin asti, vehnää sataan koor-mittaan, viiniä sataan bat-mittaan ja öljyä sataan bat-mittaan asti sekä suolaa ilman rajoitusta.

²³ Kaikki, mitä taivaan Jumala kääkee, tehtäköön hänen temppelinsä hyväksi täsmällisesti, ettei viha kohtaisi kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa.

²⁴ Vielä annamme teille tiedoksi, ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan rahaveroa, luonnontuotteita tai tiemaksua yhdeltäkään papilta tai leeviläiseltä, laulajalta, portinvartijalta, temppelipalvelijalta tai keneltäkään muulta, joka toimittaa Jumalan temppelin palvelustehtäviä.

²⁵ Ja sinä, Esra, aseta sen viisauden mukaan, jonka olet Jumalaltasi saanut, tuomareita ja lakimiehiä jakamaan oikeutta kaikelle Eufratvirran sillä puolella olevalle kansalle, kaikille, jotka tuntevat sinun Jumalasi lain. Niille, jotka eivät sitä tunne, opettakaa sitä.

²⁶ Jokainen, joka ei noudata sinun Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, tuomittakoon tarkoin harkiten joko kuolemaan tai karkotukseen, omaisuuden menetykseen tai vankeuteen.”

Esra kiittää Herraa

²⁷ Siunattu olkoon HERRA, meidän isiemme Jumala, joka on antanut kuninkaan sydämeen halun kaunistaa HERRAN temppeliä Jerusalemissa.

²⁸ Hän on suonut minun saavuttaa kuninkaan, hänen neuvonantajiansa ja kaikkien kuninkaan mahtavien ruhtinaiden suosion. Minä rohkaisin mieleni, koska ylläni oli HERRAN, minun Jumalani käsi, ja kokosin Israelin päämiehiä lähtemään kanssani matkaan.

Esra 8

Luettelo Esran kanssa lähteneistä

¹Nämä olivat ne sukujen päämiehet ja heidän sukuluetteloihinsa merkityt, jotka kuningas Artahsastan hallitusaikana lähtivät kanssani Babyioniasta:

²Piinehasin jälkeläisiä Geersom, Iitamarin jälkeläisiä Daniel, Daavidin jälkeläisiä Hattus,

³Paroksen jälkeläisen Sekanjan jälkeläisiä Sakarja ja hänen kanssaan sataviisikymmentä sukuluetteloihin merkittyä miestä,

⁴Pahat-Mooabin jälkeläisiä Eljoenai, Serahjan poika, ja hänen kanssaan kaksisataa miestä,

⁵Sekanjan jälkeläisiä Jahasielin poika ja hänen kanssaan kolmesataa miestä,

⁶Aadinin jälkeläisiä Ebed, Joonatanin poika, ja hänen kanssaan viisikymmentä miestä,

⁷Eelamin jälkeläisiä Jesaja, Ataljan poika, ja hänen kanssaan seitsemänkymmentä miestä,

⁸Sefatjan jälkeläisiä Sebadja, Miikaelin poika, ja hänen kanssaan kahdeksankymmentä miestä,

⁹Jooabin jälkeläisiä Obadja, Jehielin poika, ja hänen kanssaan kaksisataakahdeksantoista miestä,

¹⁰Selomitin jälkeläisiä Joosifjan poika ja hänen kanssaan satakuusikymmentä miestä,

¹¹Beevain jälkeläisiä Sakarja, Beevain poika, ja hänen kanssaan kaksikymmentäkahdeksan miestä,

¹²Asgadin jälkeläisiä Joohanan, Hakkatanin poika, ja hänen kanssaan satakymmenen miestä,

¹³Adonikamin jälkeläisistä viimeiset, joiden nimet olivat Elifelet, Jeiel ja Semaja, ja heidän kanssaan kuusikymmentä miestä

¹⁴sekä Bigvain jälkeläisiä Uutai ja Sabbud ja heidän kanssaan seitsemänkymmentä miestä.

Leeviläisiä etsitään

¹⁵Minä kokosin heidät joelle, joka virtaa Ahavaan päin, ja me olimme siellä leiriytyneinä kolme päivää. Mutta kun tarkastin kansaa ja pappeja, en löytänyt yhtään leeviläistä.

¹⁶Silloin minä lähetin päämiehet Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin, Jaaribin, Elnatanin, Naatanin, Sakarjan ja Mesullamin sekä Joojaribin ja Elnatanin, jotka olivat oppineita miehiä.

¹⁷Minä käskin heidän mennä päämies Iddon luo siihen paikkaan, jota kutsutaan Kaasifjaksi. Minä panin heidän suuhunsa sanat, jotka heidän oli puhuttava Iddolle, hänen veljelleen ja Kaasifjan temppelipalvelijoille, että nämä lähettäisivät meille palvelijoita Jumalamme temppeliä varten.

¹⁸Ja koska meidän Jumalamme hyvä käsi oli yllämme, he lähettivät meille viisaan miehen, Seerebjan, joka oli Mahlin, Leevin pojan, Israelin pojanpojan, jälkeläisiä, sekä hänen poikansa ja veljensä, kahdeksantoista miestä,

¹⁹ja Hasabjan ja hänen kanssaan Jesajan, joka oli Merarin jälkeläisiä, veljineen ja poikineen, kaksikymmentä miestä.

²⁰He lähettivät myös niiden temppelipalvelijoiden jälkeläisiä, jotka Daavid ja johtomiehet olivat antaneet leeviläisten palvelukseen, kaksisataakaksikymmentä temppelipalvelijaa. Kaikkien nimet kirjoitettiin luetteloon.

Esra kuuluttaa paaston

²¹Siellä Ahavajoella minä kuulutin paaston ja kehotin kaikkia nöyrytymään Jumalamme edessä ja anomaan häneltä suotuisaa matkaa itsellemme, vaimoillemme, lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme.

²²Minua näet hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä puolustamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska olimme sanoneet kuninkaalle: ”Meidän Jumalamme hyvä käsi on kaikkien niiden yllä, jotka etsivät häntä, mutta hänen voimansa ja vihansa on kaikkia niitä vastaan, jotka hylkäävät hänet.”

²³ Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.

Lahjaksi saatujen kalleuksien hoito

²⁴ Minä valitsin pappien johtomiehistä kaksitoista sekä Seerebjan ja Hasabjan ja heidän lisäksi kymmenen heidän veljistään.

²⁵ Heille minä annoin punnitsemani hopean, kullan ja esineet, lahjan, jonka kuningas ja hänen neuvonantajansa ja ruhtinaansa sekä kaikki Babyloniassa olevat israelilaiset olivat antaneet meidän Jumalamme temppeliä varten.

²⁶ Punnitsein ja annoin heille hopeaa kuusisataaviisikymmentä talenttia sekä sadan talentin arvosta hopeaesineitä ja sata talenttia kultaa,

²⁷ kaksikymmentä kultapikaria, arvoltaan tuhat dareikkia, sekä kaksi hienoa, kullanhoitoista pronssiastiaa, jotka olivat kallisarvoisia kuin kulta.

²⁸ Minä sanoin heille: ”Te olette HERRALLE pyhitettyjä, myös esineet ovat pyhitettyjä. Hopea ja kulta on vapaaehtoinen lahja HERRALLE, isienne Jumalalle.

²⁹ Säilyttäkää niitä huolellisesti, kunnes punnitsette ne pappien ja leeviläisten johtomiesten ja Israelin sukujen päämiesten edessä Jerusalemissa, HERRAN temppelin aarrekammioissa.”

³⁰ Niin papit ja leeviläiset ottivat vastaan punnitun hopean ja kullan sekä esineet viedäkseen ne Jerusalemiin, Jumalamme temppeliin.

Esra saapuu Jerusalemiin

³¹ Ensimmäisen kuun kahdentenatoista päivänä lähdimme liikkeelle Ahavajoelta mennäksemme Jerusalemiin. Meidän Jumalamme käsi oli yllämme, ja hän varjeli meidät matkalla vihollisten ja väijyjien käsistä.

³² Kun tulimme Jerusalemiin, lepäsimme siellä kolme päivää.

³³ Mutta neljäntenä päivänä hopea, kulta ja esineet punnittiin meidän Jumalamme temppelissä ja annettiin pappi Meremotin, Uurian pojan,

haltuun. Hänen kanssaan olivat Eleasar, Piinehaksen poika, sekä leeviläiset Joosabad, Jeesuan poika, ja Nooadja, Binnuin poika.

³⁴ Kaikki laskettiin ja punnittiin, ja niiden painot kirjoitettiin samalla muistiin.

³⁵ Sitten vankeudesta tulleet pakkosiirtolaiset uhrasivat polttouhreina Israelin Jumalalle kaksitoista mullikkaa koko Israelin puolesta sekä yhdeksänkymmentäkuusi pässiä, seitsemänkymmentäseitsemän karitsaa ja kaksitoista syntiuhripukkia, kaikki polttouhreina HERRALLE .

³⁶ He antoivat kuninkaan määräykset kuninkaan satraapeille ja Eufratvirran tällä puolella oleville käskynhaltijoille, ja nämä tukivat avustuksin kansaa ja Jumalan temppeliä.

Esra 9

Seka-avioliitot

¹ Kun tämä kaikki oli suoritettu, johtomiehet tulivat luokseni ja sanoivat: ”Israelin kansa, jopa papit ja leeviläiset, eivät ole pysyneet erossa vieraiden maiden kansoista, kanaanilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, jebusilaisista, ammonilaisista, mooabilaisista, egyptiläisistä ja amorilaisista eivätkä niiden iljetyksistä.

² He ovat ottaneet itselleen ja pojilleen vaimoja näiden kansojen tyttäristä, ja näin on pyhä siemen sekoittunut vieraiden maiden kansoihin. Johtajat ja esimiehet ovat ensimmäisinä syyllistyneet tähän uskottomuuteen.”

³ Tämän kuultuani minä repäisin vaatteeni ja viittani, revin pääni hiuksia ja partaani ja kävin järkyttyneenä istumaan.

⁴ Minun luokseni kokoontuivat kaikki, jotka vavisten pelkäsivät sitä, mitä Israelin Jumala oli puhunut pakkosiirtolaisten uskottomuudesta, ja minä istuin tyrmistyneenä iltauhrin aikaan asti.

Esran rukous kansan puolesta

⁵Mutta iltauhrin aikaan minä nousin nöyryyttämästä itseäni. Vaatteet ja viitta reväistytinä lankesin polvilleni ja ojensin käteni HERRAN , Jumalani, puoleen

⁶ja sanoin: ”Jumalani, olen häpeissäni enkä rohkene kohottaa kasvojani sinun puoleesi, Jumalani, sillä meidän pahat tekomme ovat nousseet päämme yli ja syyllisyytemme on kohonnut taivaaseen asti.

⁷Isiemme päivistä aina tähän päivään asti on syyllisyytemme ollut suuri, ja pahojen tekojemme tähden meidät ja meidän kuninkaamme ja pappimme on annettu vieraiden maiden kuninkaiden käsiin miekalla surmattaviksi, vangittaviksi, ryöstettäväksi ja häväistäväksi, niin kuin on tänäkin päivänä.

⁸Mutta nyt HERRA , meidän Jumalamme, on pienen hetken osoittanut meille armoaan. Onhan hän sallinut pelastuneiden joukon jäädä meistä jäljelle ja antanut meille jalansijan pyhässä paikassaan. Näin meidän Jumalamme on antanut valonpilkahduksen silmiimme ja suonut meidän hieman hengähtää orjuudessamme.

⁹Orjia me olemme, mutta orjuudessakaan meidän Jumalamme ei ole meitä hylännyt, vaan hän on suonut meidän saavuttaa Persian kuninkaiden suosion ja antanut meidän elpyä, jotta korottaisimme raunioista Jumalamme temppelin ja rakentaisimme sen uudelleen. Hän on antanut meille suojaisan paikan Juudassa ja Jerusalemissa.

¹⁰Jumalamme, mitä me voimme enää tämän jälkeen sanoa? Mehän olemme hylänneet sinun käskysi,

¹¹jotka sinä annoit palvelijoittesi, profeettojen, kautta sanoen: ’Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, on saastainen maa sen kansojen saastaisuuden tähden ja niiden iljettävien tekojen tähden, joilla nämä ihmiset saastaisuudessaan ovat sen täyttäneet äärestä ääreen.

¹²Älkää siis antako tyttäriänne heidän pojilleen älkääkä ottako heidän tyttäriään omille pojillenne vaimoiksi. Älkää myöskään ikinä etsikö heidän

rauhaansa ja hyvinvointiaan. Näin te vahvistutte ja saatte syödä maan hyviä antimia ja voitte jättää maan perinnöksi lapsillenne ikuisiksi ajoiksi.’

¹³Kaikessa siinä, mikä on kohdannut meitä pahojen tekojemme ja suuren syyllisyytemme vuoksi, sinä, meidän Jumalamme, kuitenkin olet rangaissut meitä vähemmän kuin olimme ansainneet, ja olet sallinut meistä tällaisen joukon pelastua.

¹⁴Kävisimmekö jälleen rikkomaan sinun käskyjäsi ja ryhtyisimmekö sukulaissuhteisiin kansojen kanssa, joiden teot ovat iljettäviä? Etkö sinä silloin vihastuisi meihin ja tekisi meistä lopun, niin että ketään ei jäisi jäljelle eikä kukaan pelastuisi?

¹⁵HERRA , Israelin Jumala, sinä olet vanhurskas. Meistä on jäljellä pelastuneita vain sen verran kuin tänään on nähtävissä. Tässä me olemme sinun edessäsi syyllisinä emmekä sen vuoksi voi kestää edessäsi.”

Esra 10

Seka-avioliitot puretaan

¹Kun Esra Jumalan temppelin edustalla näin rukoili maahan heittäytyneenä ja itkien tunnusti kansan synnit, hänen luokseen kokoontui hyvin suuri joukko Israelin miehiä, naisia ja lapsia. Kansakin itki katkerasti.

²Sekanja, Jehielin poika, Eelamin jälkeläisiä, alkoi puhua ja sanoi Esralle: ”Me olemme olleet uskottomia Jumalaamme kohtaan, kun olemme ottaneet vaimoiksemme vierasheimoisia naisia maan kansoista. Silti Israelilla on vielä toivoa.

³Tehkäämme nyt Jumalamme kanssa liitto, että me Herran neuvon mukaan ja niiden neuvon mukaan, jotka vavisten pelkäävät Jumalamme käskyä, lähetämme pois kaikki nämä vaimot ja heistä syntyneet lapset. Tehtäköön lain mukaan.

⁴Nouse, sillä tämä asia kuuluu sinulle, ja me olemme sinun kanssasi. Ole luja ja ryhdy toimeen.”

⁵Niin Esra nousi ja vannotti pappeja, leeviläisiä ja koko Israelin johtomiehiä tekemään näin. Ja he vannoinvat.

⁶Esra lähti Jumalan temppelin edustalta ja meni Joohanenin, Eljasibin pojan, kammioon. Sinne tultuaan hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä hän murehti pakkosiirtolaisten uskottomuutta.

⁷Kaikille pakkosiirtolaisuudesta palanneille kuulutettiin Juudassa ja Jerusalemissa, että heidän tuli kokoontua Jerusalemiin.

⁸Johtomiehet ja vanhimmat olivat päättäneet, että jos joku ei tullut kolmen päivän kuluessa, hänen koko omaisuutensa oli vihittävä tuhon omaksi ja hänet itsensä oli erotettava pakkosiirtolaisten seurakunnasta.

⁹Niin kaikki Juudan ja Benjaminin miehet kokoontuivat Jerusalemiin kolmantena päivänä. Silloin oli yhdeksännen kuun kahdeskymmenes päivä. Koko kansa asettui Jumalan temppelin aukiolle vavisten ei vain asian vaan myös rankkasateen vuoksi.

¹⁰Pappi Esra nousi ja sanoi heille: ”Te olette olleet uskottomia, kun olette ottaneet vierasheimoisia vaimoja ja siten lisänneet Israelin syyllisyyttä.

¹¹Mutta tunnustakaa nyt syntinne HERRALLE, isienne Jumalalle, ja tehkää hänen tahtonsa mukaan: erottautukaa maan kansoista ja vierasheimoisista vaimoista.”

¹²Koko seurakunta vastasi kovalla äänellä: ”Niin kuin sinä olet puhunut, niin meidän on tehtävä.

¹³Mutta kansaa on paljon ja on sateiden aika, emmekä voi seistä täällä ulkona. Tämä ei ole yhden eikä kahden päivän asia, sillä olemme rikkoneet paljon tässä asiassa.

¹⁴Edustakoot johtomiehemme koko seurakuntaa, ja tulkoot kaikki, jotka kaupungeissamme ovat ottaneet vierasheimoisia vaimoja, tänne määrättyinä aikoina ja tulkoot heidän kanssaan kunkin kaupungin vanhimmat ja

tuomarit. Tehkäämme näin, jotta Jumalan viha, joka on syttynyt tämän asian tähden, kääntyisi meistä pois.”

¹⁵Ainoastaan Joonatan, Asaelin poika, ja Jahseja, Tikvan poika, nousivat vastustamaan tätä, ja Mesullam ja leeviläinen Sabbetai kannattivat heitä.

¹⁶Pakkosiirtolaisuudesta palanneet tekivät niin kuin oli päätetty. Pappi Esran lisäksi tehtävään valittiin jokaisesta suvusta nimeltä mainiten sukunsa päämies. Kymmenennen kuun ensimmäisenä päivänä he istuivat tutkimaan asiaa,

¹⁷ja ensimmäisen kuun ensimmäiseen päivään mennessä he olivat saaneet selville kaikki miehet, jotka olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja.

¹⁸Havaittiin, että pappien pojista seuraavat olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja: Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen veljiensä jälkeläisistä Maaseja, Elieser, Jaarib ja Gedalja,

¹⁹jotka kättä lyöden lupasivat lähettää pois vaimonsa ja syyllisinä uhrata pässin syyllisyytensä sovittamiseksi,

²⁰Immerin jälkeläisistä Hanani ja Sebadja,

²¹Haarimin jälkeläisistä Maaseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Ussia,

²²Pashurin jälkeläisistä Eljoenai, Maaseja, Ismael, Netanel, Joosabad ja Elasa,

²³leeviläisistä Joosabad, Siimei, Keelaja eli Kelita, Petahja, Juuda ja Elieser,

²⁴laulajista Eljasib ja portinvartijoista Sallum, Telem ja Uuri.

²⁵Muista israelilaisista tekivät samoin Paroksen jälkeläiset Ramja, Jissia, Malkia, Miijamin, Eleasar, Malkia ja Benaja,

²⁶Eelamin jälkeläiset Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elia,

²⁷Sattun jälkeläiset Eljoenai, Eljasib, Mattanja, Jeremot, Saabad ja Asisa,

²⁸Beevain jälkeläiset Joohanen, Hananja, Sabbai ja Atlai,

²⁹Baanin jälkeläiset Mesullam, Malluk, Adaja, Jaasuv, Seal ja Jeramot,

³⁰ Pahat-Mooabin jälkeläiset Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnui ja Manasse,

³¹ Haarimin jälkeläiset Elieser, Jissia, Malkia, Semaja, Simeon,

³² Benjamin, Malluk ja Semarja,

³³ Haasumin jälkeläiset Mattenai, Mattatta, Saabad, Elifelet, Jeremai, Manasse ja Siimei,

³⁴ Baanin jälkeläiset Maadai, Amram, Uuel,

³⁵ Benaja, Beedja, Keluhu,

³⁶ Vanja, Meremot, Eljasib,

³⁷ Mattanja, Mattenai, Jaasai,

³⁸ Baani, Binnui, Siimei,

³⁹ Selemja, Naatan, Adaja,

⁴⁰ Maknadbai, Saasai, Saarai,

⁴¹ Asarel, Selemja, Semarja,

⁴² Sallum, Amarja ja Joosef

⁴³ sekä Nebon jälkeläiset Jeiel, Mattitja, Saabad, Sebina, Jaddai, Jooel ja Benaja.

⁴⁴ Nämä kaikki olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja, ja osa vaimoista oli synnyttänyt lapsia.

Nehemia

Nehemia 1

Nehemia saa sanoman Jerusalemistä

¹Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus. Kahdentenkymmenentenä vuotena kislev-kuussa, kun olin Suusanin linnassa,

²tuli Hanani, eräs veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Minä kyselin heiltä Jerusalemistä ja jäljellä olevista juutalaisista, jotka olivat palanneet vankeudesta.

³He sanoivat minulle: ”Ne vankeudesta palanneet, jotka asuvat siinä maakunnassa, ovat suuressa kurjuudessa ja häväistynä. Myös Jerusalemin muurit on hajotettu ja sen portit poltettu.”

Nehemia rukoilee

⁴Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien. Minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä

⁵ja sanoin: ”Oi HERRA, taivaan Jumala, suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi.

⁶Kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi rukousta ja olkoot silmäsi avoimina, kun minä nyt päivin ja öin rukoilen sinun edessäsi palvelijoihisi israelilaisten puolesta ja tunnustan synnit, jotka me israelilaiset olemme tehneet sinua vastaan. Myös minä ja isäni suku olemme tehneet syntiä!

⁷Me olemme tehneet pahoin sinua vastaan emmekä ole noudattaneet käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle.

⁸Muista sana, jonka annoit palvelijallesi Moosekselle: ’Jos lankeatte uskottomuuteen, minä hajotan teidät muiden kansojen sekaan.

⁹Mutta jos te palaatte minun luokseni, noudatatte minun käskyjäni ja teette niiden mukaan, niin vaikka teidän karkotettunne olisivat taivaan ääriässä, minä kokoan heidät sieltäkin ja tuon heidät paikkaan, jonka olen valinnut nimeni asuinsijaksi.’

¹⁰Ovathan he sinun palvelijoitasi, sinun kansaasi, jonka sinä vapautit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi.

¹¹Oi Herra, kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi ja niiden palvelijoittesi rukousta, jotka tahtovat pelätä sinun nimeäsi! Anna nyt palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen miehen edessä.” Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

Nehemia 2

Nehemia saa luvan lähteä Jerusalemiin

¹Kuningas Artahsastan kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena niisan-kuussa, kun viini oli kuninkaan edessä, minä otin viinin ja annoin sen hänelle. Kun en ollut koskaan aikaisemmin ollut murheellinen hänen edessään,

²kuningas kysyi minulta: ”Miksi kasvosi ovat murheelliset? Et kai ole sairas? Sinulla on varmaan jokin sydämen suru!” Silloin minä pelästyin kovin,

³mutta sanoin kuninkaalle: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Kuinka kasvoni eivät näyttäisi murheellisilta, kun kaupunki, jossa isieni haudat ovat, on raunioina ja sen portit on poltettu?”

⁴Kuningas sanoi minulle: ”Mitä sinä siis pyydät?” Minä rukoilin taivaan Jumalaa

⁵ja vastasin kuninkaalle: ”Jos kuninkaalle sopii ja palvelijasi on saanut suosion sinun edessäsi, niin lähetä minut Juudaan rakentamaan uudelleen kaupunkia, jossa isieni haudat ovat.”

⁶Kuningas kysyi minulta kuningattaren istuessa hänen vieressään: ”Kuinka kauan matkasi kestäisi? Milloin voisit palata?” Kuningas siis näki hyväksi lähettää minut, ja minä ilmoitin hänelle arvioimani ajan.

⁷Sanoin vielä kuninkaalle: ”Jos kuningas hyväksi näkee, annettakoon mukaani kirjeet Eufratvirran tuolla puolella toimiville käskynhaltijoille, että he sallisivat minun kulkea perille Juudeaan asti.

⁸ Samoin annettakoon mukaani kirje kuninkaan metsän vartijalle Aasafille, että hän antaisi minulle hirsii temppelin linnoituksen porttien kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten, johon menen asumaan.” Kuningas antoi ne minulle, koska Jumalani hyvä käsi oli minun päälläni.

⁹ Saavuttuani käskynhaltijoiden luo Eufratvirran toiselle puolelle minä annoin heille kuninkaan kirjeet. Kuningas oli lähettänyt minun kanssani myös ratsumiehiä päällikköineen.

¹⁰ Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia kuulivat tästä, he pahastuivat kovin siitä, että oli tullut joku, joka tahtoi toimia israelilaisten parhaaksi.

Nehemia tarkastaa Jerusalemin muurit

¹¹ Kun olin saapunut Jerusalemiin ja ollut siellä kolme päivää,

¹² minä nousin yöllä muutamien miesten kanssa. En ollut ilmoittanut kenellekään, mitä Jumalani oli pannut sydämelleni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemin hyväksi. Minulla ei ollut mukanani muita juhtia kuin se, jolla ratsastin.

¹³ Minä lähdin yöllä Laaksoportista Lohikäärmelähteelle ja Lantaportille päin ja tarkastelin Jerusalemin hajotettuja muureja ja sen poltettuja portteja.

¹⁴ Kuljin eteenpäin Lähdeportille ja Kuninkaanlammikolle, mutta juhdalla, jonka selässä istuin, ei ollut siellä tilaa päästä eteenpäin.

¹⁵ Niinpä ratsastin yöllä ylös laakson kautta ja tarkastelin muuria. Sitten palasin Laaksoportin kautta takaisin kaupunkiin.

¹⁶ Johtomiehet eivät tienneet, missä olin käynyt ja mitä olin tehnyt, sillä en ollut kertonut vielä mitään juutalaisille, en papeille, ylimyksille, johtomiehille enkä muillekaan, jotka tulisivat olemaan mukana työssä.

¹⁷ Mutta nyt minä sanoin heille: ”Te näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalem on raunioina ja sen portit on poltettu. Ryhtykäämme siis rakentamaan Jerusalemin muuria, ettemme enää olisi häväistyksen alaisina.”

¹⁸ Kerroin heille myös, kuinka Jumalani hyvä käsi oli ollut minun päälläni ja mitä kuningas oli minulle sanonut. Silloin miehet sanoivat: ”Nouskaamme ja alkakaamme rakentaa.” Ja he saivat rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön.

¹⁹ Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia sekä arabialainen Gesem saivat kuulla tästä, he pilkkasivat meitä ja sanoivat meille halveksien: ”Mitä te oikein teette? Kapinoitteko te kuningasta vastaan?”

²⁰ Minä vastasin heille: ”Taivaan Jumala antaa meille menestystä, ja me, hänen palvelijansa, ryhdymme rakentamaan. Teillä sen sijaan ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teistä jää tänne muistoa.”

Nehemia 3

Luettelo muurin rakentajista

¹ Ylipappi Eljasib ja hänen pappisveljensä nousivat ja rakensivat Lammasportin. He pyhittivät sen ja asettivat ovet paikoilleen. Siitä he jatkoivat Sadantorniin saakka, jonka he pyhittivät, ja siitä edelleen Hananelintorniin saakka.

² Eljasibista eteenpäin rakensivat Jerikon miehet, ja heistä eteenpäin rakensi Sakkur, Imrin poika.

³ Senaalaiset rakensivat Kalaportin. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.

⁴ Heistä eteenpäin muuria korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, hänen vierellään Mesullam, Berekjan poika, Mesesavelin pojanpoika, ja hänen vierellään Saadok, Baanan poika.

⁵ Näiden vierellä muuria vahvistivat tekoalaiset, mutta heidän ylimyksensä eivät osallistuneet esimiesten määräämään työhön.

⁶ Vanhanportin korjasivat Joojada, Paaseahin poika, ja Mesullam, Besodjan poika. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen ovet, teljet ja salvat.

⁷ Heistä eteenpäin muuria korjasivat gibeonilainen Melatja ja meeronotilainen Jaadon sekä Gibeonin ja Mispan miehet. He olivat Eufratvirran tämänpuoleisen käskynhaltijan vallan alaisia.

⁸ Heidän vierellään muuria korjasi Ussiel, Harhajan poika, yksi kultasepistä, ja hänen vierellään Hananja, yksi voiteensekoittajista. He korjasivat Jerusalemin muuria Leveään muuriin saakka.

⁹ Heistä eteenpäin muuria korjasi Refaja, Huurin poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö.

¹⁰ Hänestä eteenpäin muuria korjasi oman talonsa kohdalta Jedaja, Harumafin poika, ja hänen vierellään Hattus, Hasavnejan poika.

¹¹ Seuraavan osuuden ja Uunitornin korjasivat Malkia, Haarimin poika, ja Hassub, Pahat-Mooabin poika.

¹² Heidän vierellään muuria korjasi tyttäriensä kanssa Sallum, Hallooheksen poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö.

¹³ Laaksoportin korjasi Haanun yhdessä Saanoahin asukkaiden kanssa. He rakensivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi he korjasivat muuria tuhat kyynärää Lantaporttiin saakka.

¹⁴ Lantaportin korjasi Malkia, Reekabin poika, Beet-Keremin piirin päällikkö. Hän rakensi sen ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.

¹⁵ Lähdeportin korjasi Sallun, Kolhoosen poika, Mispan piirin päällikkö. Hän rakensi sen, teki siihen katon ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi hän korjasi kuninkaan puutarhan luona olevan Vesijohtolammikon muurin Daavidin kaupungista laskeutuviin portaisiin saakka.

¹⁶ Hänestä seuraavana muuria korjasi Nehemia, Asbukin poika, Beet-Suurin piirin toisen puolen päällikkö, Daavidin hautojen kohdalle, tekolammikolle ja kasarmille saakka.

¹⁷ Hänestä seuraavana muuria korjasivat leeviläiset johtajanaan Rehum, Baanin poika, ja siitä eteenpäin oman piirinsä osalta Hasabja, Keilan piirin toisen puolen päällikkö.

¹⁸ Hänestä seuraavana muuria korjasivat heidän veljensä johtajanaan Bavvai, Heenadadin poika, Keilan piirin toisen puolen päällikkö.

¹⁹ Hänestä eteenpäin Eeser, Jeesuan poika, Mispan päällikkö, korjasi toisen osan muuria siltä kohdalta, mistä nousee kulmavarustuksessa olevaan asehuoneeseen.

²⁰ Seuraavan osan muuria korjasi innokkaasti Baaruk, Sabbain poika, kulmavarustuksesta ylipappi Eljasibin talon oveen saakka.

²¹ Seuraavan osan korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, Eljasibin talon ovesta hänen talonsa päätyyn.

²² Seuraavina muuria korjasivat lähiseutujen papit.

²³ Heistä seuraavina muuria korjasivat Benjamin ja Hassub oman talonsa kohdalta ja heidän vierellään Asarja, Maasejan poika, Ananjan pojanpoika, oman talonsa kohdalta.

²⁴ Seuraavan osan korjasi Binnui, Heenadadin poika Asarjan talosta muurin kulmavarustukseen saakka.

²⁵ Paalal, Uusain poika, korjasi muuria läheltä kulmavarustusta ja tornia, joka kohoaa ylemmän kuninkaanlinnan vartioston pihasta. Seuraavan osan korjasi Pedaja, Paroksen poika,

²⁶ ja Oofelissa asuvat temppelipalvelijat kunnostivat muuria itäiseen Vesiporttiin ja sen luona kohoavaan torniin saakka.

²⁷ Seuraavan osan korjasivat tekoalaiset muurista kohoavan suuren tornin kohdalta Oofelin muuriin saakka.

²⁸ Hevosportista eteenpäin muuria korjasivat papit, kukin oman talonsa kohdalta.

²⁹ Seuraavan osan korjasi Saadok, Immerin poika, oman talonsa kohdalta, ja hänestä seuraavana Semaja, Sekanjan poika, Itäportin vartija.

³⁰ Seuraavan osan korjasivat Hananja, Selemjan poika, ja Haanun, Saalafin kuudes poika. Heistä seuraavana muuria korjasi Mesullam, Berekjan poika, oman asuntonsa kohdalta.

³¹ Hänestä eteenpäin korjasi muuria Malkia, yksi kultasepistä, Mifkadportin kohdalta temppelipalvelijoiden ja kauppiaiden taloon ja muurinkulmauksessa olevaan yläsaliin saakka.

³² Kultasepät ja kauppiaat korjasivat muurinkulmauksessa olevan yläsalin ja Lammasportin välisen osan.

Vastustajat juonittelevat

³³ Kun Sanballat sai kuulla meidän rakentavan muuria, hän vihastui ja suuttui kovin. Hän pilkkasi juutalaisia

³⁴ ja sanoi veljiensä ja Samarian sotajoukon edessä: ”Mitä nuo kurjat juutalaiset tekevät? Jätetäänkö heidät rauhaan? Tulevatko he uhraamaan? Saavatko he jonakin päivänä työnsä valmiiksi? Herättävätkö he eloon tuhkäläjissä olevat kivet?”

³⁵ Hänen vierellään ammonilainen Tobia sanoi: ”Rakentakoot vain! Kettukin saa heidän kivimuurinsa hajoamaan, jos kiipeää sen päälle.”

³⁶ ”Kuule, Jumalamme, kuinka halveksittuja meistä on tullut. Saata heidän häpäisevät sanansa kääntymään heitä itseään vastaan. Anna heidän joutua ryöstetyiksi ja vangeiksi vieraaseen maahan.

³⁷ Älä peitä heidän syyllisyyttään äläkä pyyhi heidän syntejään pois edestäsi, sillä he ovat loukanneet rakentajia.”

³⁸ Me rakensimme muuria sen koko pituudelta puoleen korkeuteen asti. Siitä kansa sai rohkeutta jatkaa työtä.

Nehemia 4

Rakennustöitä jatketaan ase kädessä

¹Mutta kun Sanballat, Tobia, arabialaiset, ammonilaiset ja asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurien korjaus edistyi ja niiden aukot alkoivat täyttyä, he suuttuivat silmittömästi.

²He kaikki tekivät keskenään liiton lähteäkseen taistelemaan Jerusalemia vastaan ja saattaakseen sen sekasortoon.

³Silloin me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme vihollisten varalta vartijat vartioimaan yötä päivää.

⁴Mutta Juudan heimo sanoi: ”Kantajien voimat ehtyvät, ja soraläjiä on vielä paljon. Emme kykene saamaan muuria valmiiksi.”

⁵Vihollisemme taas sanoivat: ”He eivät tiedä eivätkä huomaa mitään, ennen kuin jo olemme heidän keskellään. Silloin me tapamme heidät ja teemme lopun siitä työstä.”

⁶Niin vihollisten keskuudessa asuvat juutalaiset tulivat ja varoittivat meitä kerta toisensa jälkeen kaikista niistä paikoista, joista nämä aikoivat hyökätä kimppuumme.

⁷Silloin minä perustin vartiopaikat muurin taakse sen mataliin ja avoimiin kohtiin ja asetin kansan asemiin suvuittain miekkoineen, keihäineen ja jousineen.

⁸Tarkastettuani kaiken minä nousin ja sanoin ylimyksille, johtomiehille ja muulle kansalle: ”Älkää pelätkö heitä! Muistakaa, että Herra on suuri ja pelättävä. Taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta.”

⁹Kun vihollisemme saivat kuulla, että heidän juonensa oli paljastunut meille ja että Jumala oli tehnyt sen tyhjäksi, me kaikki palasimme takaisin muurille, jokainen omaan työhönsä.

¹⁰Siitä päivästä alkaen puolet palvelijoistani teki työtä ja puolet oli varustautunut keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla. Pälliköt olivat koko Juudan heimon tukena

¹¹ sen rakentaessa muuria. Taakkojen ja kuormien kantajat tekivät toisella kädellään työtä, toisessa he pitivät asetta.

¹² Kullakin rakentajalla oli miekka vyöllään työtä tehdessään. Torvensoittaja oli vierelläni.

¹³ Minä sanoin ylimyksille, esimiehille ja muulle kansalle: ”Työ on suuri ja laaja, ja me olemme muurilla hajallamme, kaukana toisistamme.

¹⁴ Kun kuulette torven soivan jossakin paikassa, kokoontukaa sinne meidän luoksemme. Meidän Jumalamme sotii puolestamme.”

¹⁵ Niin me jatkoimme työtä, ja puolet väestä oli aseistettuna keihäillä aamunkoitosta aina siihen asti, kun tähdet tulivat näkyviin.

¹⁶ Siihen aikaan minä annoin kansalle myös määräyksen: ”Jokainen yöpyköön palvelijoineen Jerusalemissa, että kaikki voisivat olla apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä tekemässä työtä.”

¹⁷ Me emme edes riisuneet vaatteitamme, en minä, eivät veljeni eivätkä palvelijani, eivät myöskään mukanani kulkevat vartijat. Heillä jokaisella oli aseensa sekä vettä.

Nehemia 5

Kansa valittaa velkojaan

¹ Mutta kansan keskuudessa monet miehet vaimoineen alkoivat valittaa äänekkäästi juutalaisia heimoveljiään vastaan.

² Jotkut sanoivat: ”Meitä ja meidän poikiamme ja tyttäriämme on paljon. Meidän täytyy saada viljaa syödäksemme ja pysyäksemme hengissä.”

³ Toiset taas sanoivat: ”Meidän on täytynyt pantata peltomme, viinitarhamme ja talomme saadaksemme viljaa nälkäämme.”

⁴ Vielä oli niitä, jotka sanoivat: ”Meidän on täytynyt lainata rahaa peltojamme ja viinitarhojamme vastaan, jotta voimme maksaa verot kuninkaalle.

⁵ Olemmehan me sentään samaa lihaa ja verta kuin veljemme, ja meidän lapsemme ovat heidän lastensa veroisia. Nyt meidän täytyy kuitenkin myydä poikamme ja tyttäremme orjiksi. Tyttäriämme on jo myytykin, emmekä voi sille mitään, koska peltomme ja viinitarhamme ovat toisten käsissä.”

Velkojen anteeksianto

⁶ Kuultuani heidän valituksensa ja nämä puheet minä vihastuin kovin.

⁷ Harkittuani asiaa minä nuhtelin ylimyksiä ja johtomiehiä. Minä sanoin heille: ”Te kaikki kiskotte korkoa veljiltänne.” Sitten kutsuin koolle suuren kansankokouksen heitä vastaan

⁸ ja sanoin: ”Me olemme kykymme mukaan ostaneet vapaiksi juutalaisia heimoveljiämme, jotka oli myyty vieraiden kansojen orjiksi, ja kuitenkin te nyt myytte veljiänne. Täytyykö meidän lunastaa heidätkin?” He olivat vaiti eivätkä saaneet sanaa suustaan.

⁹ Minä sanoin: ”Se, mitä teette, ei ole oikein. Eikö teidän tulisi vaeltaa Jumalamme pelossa, jotta vihollisemme eivät saisi aihetta pilkata meitä?

¹⁰ Myös minä, veljeni ja palvelijani olemme lainanneet näille veljille rahaa ja viljaa. Luopukaamme nyt vaatimasta näitä saatavia.

¹¹ Palauttakaa tekin heille heti heidän peltonsa, viinitarhansa, öljypuunsa ja talonsa sekä korko lainaamastanne rahasta, viljasta, viinistä ja öljystä.”

¹² He vastasivat: ”Me palautamme ne emmekä vaadi heiltä mitään takaisin. Teemme niin kuin sanot.” Niin minä kutsuin papit paikalle ja vannotin kaikkia tekemään niin kuin oli sovittu.

¹³ Sitten ravistin viittani helmaa ja sanoin: ”Jokaisen, joka rikkoo tämän sopimuksen, ravistakoon Jumala näin pois hänen talostaan ja vaivannäkönsä hedelmistä. Näin hänet ravistettakoon pois kodistaan ja tyhjennettäköön kaikesta.” Koko seurakunta sanoi: ”Aamen!” ja ylisti HERRAA . Ja kansa teki niin kuin oli luvannut.

Nehemia käskynhaltijana

¹⁴Siitä päivästä lähtien, jona minut määrättiin olemaan käskynhaltijana Juudan maassa, siis kuningas Artahsastan kahdennestakymmenennestä hallitusvuodesta aina hänen kolmanteenkymmenenteen kahdenteen hallitusvuoteensa saakka, eli kahtentoista vuotena, en minä eivätkä veljeni syöneet sitä ruokaa, joka olisi kuulunut käskynhaltijalle.

¹⁵Minua aikaisemmat käskynhaltijat olivat rasittaneet kansaa ja ottaneet siltä leipää ja viiniä neljäkymmenen hopeasekelin arvosta, ja myös heidän palvelijansa olivat sortaneet kansaa. Mutta minä en tehnyt niin, koska pelkäsin Jumalaa.

¹⁶Minä osallistuin myös muurin korjaustyöhön. Peltomaata emme hankkineet, joten kaikki palvelijankin olivat kokoontuneet muurille työhön.

¹⁷Minun pöydässäni aterioi sataviisikymmentä juutalaista sekä esimiehet ja lisäksi ne miehet, jotka ympärillämme olevista kansoista olivat tulleet luoksemme.

¹⁸Minun kustannuksellani valmistettiin päivittäin ruuaksi yksi härkä ja kuusi valiolammasta sekä lintuja. Joka kymmenes päivä hankittiin paljon kaikenlaisia viinejä. Siitä huolimatta en vaatinut itselleni käskynhaltijalle kuuluvaa ruokaa, koska työ painoi kansaa raskaasti.

¹⁹”Jumalani, muista minun hyväkseni kaikki, mitä olen tehnyt tämän kansan parhaaksi.”

Nehemia 6

Vastustajat pelottelevat Nehemiaa

¹Kun Sanballat, Tobia, arabialainen Gesem ja meidän muut vihollisemme kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja ettei siinä enää ollut aukkoja – tosin en vielä siihen aikaan ollut asettanut porttien ovia paikoilleen,

²Sanballat ja Gesem lähettivät minulle sanan: ”Tule, kohdatkaamme toisemme Kefirimissä, Oononlaaksossa.” He näet aikoivat tehdä minulle pahaa.

³ Minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat sanomaan: ”Minulla on suuri työ tekeillä enkä voi tulla. Miksi työn pitäisi keskeytyä sen vuoksi, että minä jättäisin sen ja tulisin teidän luoksenne?”

⁴ He lähettivät minulle saman viestin neljä kertaa, mutta minä vastasin heille aina samoin sanoin.

⁵ Sitten Sanballat lähetti viidennen kerran luokseni palvelijansa samoissa asioissa, ja tällä oli kädessään avoin kirje.

⁶ Siihen oli kirjoitettu: ”Kansojen keskuudessa puhutaan, ja myös Gasmu sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapinaa ja siitä syystä sinä rakennat muuria. Näiden puheiden mukaan sinä pyrit heidän kuninkaakseen

⁷ ja olet myös asettanut profeettoja julistamaan itsestäsi Jerusalemissa näin: ’Juudassa on kuningas.’ Nyt kuningaskin saa kuulla nämä puheet. Tule siis, meidän on neuvoteltava yhdessä.”

⁸ Silloin minä lähetin hänelle sanan: ”Mitään tuollaista, mistä puhut, ei ole tapahtunut, vaan olet keksinyt sen omasta päästäsi.”

⁹ He kaikki pelottelivat meitä arvelleen, että kätemme herpoavat työstä ja työ jää tekemättä. ”Mutta vahvista, Jumala, minun käteni!”

¹⁰ Kun menin tapaamaan Semajaa, Delajan poikaa, Mehetabelin pojanpoikaa, hänen taloonsa, jonne hän oli eristäytynyt, hän sanoi: ”Menkäämme yhdessä Jumalan temppelin temppelisaliin ja sulkekaamme salin ovet, sillä he aikovat surmata sinut. He tulevat yöllä ja tappavat sinut.”

¹¹ Mutta minä sanoin: ”Pakenisiko minunlaiseni mies? Tai kuinka voisi minunlaiseni mies mennä temppeliin ja kuitenkin jäädä eloon? Minä en mene.”

¹² Minä näet ymmärsin, ettei Semaja ollut Jumalan lähettämä, vaan hän lausui minulle tämän ennustuksen, koska Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet.

¹³ Hänet oli palkattu, jotta minä pelästyisin ja tekisin niin kuin he toivoivat. Näin olisin tehnyt syntiä, ja he olisivat saaneet pilkan aiheen häväistäkseen minua.

¹⁴ ”Jumalani, muista Tobiaa ja Sanballatia heidän tekojensa mukaisesti, niin myös naisprofeetta Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka yrittivät pelotella minua.”

Muuri valmistuu

¹⁵ Muuri valmistui elul-kuun kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä, kun työtä oli tehty viisikymmentäkaksi päivää.

¹⁶ Kun kaikki vihollisemme kuulivat tästä ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkivät sen, he tunsivat itsensä nöyryytetyiksi. He näet ymmärsivät, että työ oli suoritettu meidän Jumalamme avulla.

¹⁷ Niinä päivinä Juudan ylimykset lähettivät lukuisia kirjeitä Tobialle ja myös Tobia lähetti kirjeitä heille,

¹⁸ sillä Juudassa oli monia Tobian liittolaisia, jotka olivat vannoneet hänelle uskollisuudenvalan. Olihan Tobia Sekanjan, Aarahin pojan, vävy, ja hänen poikansa Joohanan oli ottanut vaimokseen Berekjan pojan Mesullamin tyttären.

¹⁹ Lisäksi nämä puhuivat Tobiasta hyvää minun edessäni ja kertoivat sitten hänelle, mitä olin sanonut. Kirjeitäkin Tobia lähetti minulle saadakseen minut pelkäämään.

Nehemia 7

Jerusalem vartiointi järjestetään

¹ Kun muuri oli valmistunut, minä asetin porttien ovet paikoilleen. Sitten portinvartijat, laulajat ja leeviläiset määrättiin tehtäviinsä.

² Jerusalem johtoon minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikkö Hananjan, sillä hän oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin monet muut.

³ Sanoin heille: ”Jerusaleminkin portteja ei saa avata ennen kuin aurinko paistaa lämpimästi, ja ne on suljettava ja teljettävä vartijoiden vielä seistessä paikoillaan. Jerusaleminkin asukkaat on pantava vartioimaan, kukin omalle vartiopaikalleen oman talonsa kohdalle.”

⁴ Kaupunki oli suuri ja laaja, mutta siinä oli vähän väkeä, ja taloja oli vielä rakentamatta.

Luettelo kotiin palanneista

⁵ Jumala pani sydämelleni, että minun tuli koota ylimykset, johtomiehet ja kansa sukuluetteloihin merkitsemistä varten. Silloin löysin ensimmäisinä palanneiden sukuluettelon ja huomasin, että siihen oli kirjoitettu näin:

⁶ Nämä ovat ne Juudan maakunnan asukkaat, jotka tulivat pakkosiirtolaisuudesta, vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli heidät vienyt, ja jotka nyt palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin omaan kaupunkiinsa.

⁷ He tulivat Serubbaabelin, Jeesian, Nehemian, Asarjan, Raamian, Nahamanin, Mordokain, Bilsanin, Misperetin, Bigvain, Nehumin ja Baanan johtamina. Israelin kansan miesten lukumäärä oli:

⁸ Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sataseitsemänkymmentäkaksi,

⁹ Sefatjan jälkeläisiä kolmesataaseitsemänkymmentäkaksi,

¹⁰ Aarahin jälkeläisiä kuusisataaviisikymmentäkaksi,

¹¹ Pahat-Mooabin jälkeläisten Jeesian ja Jooabin jälkeläisiä kaksituhatta kahdeksansataakahdeksantoista,

¹² Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä.

¹³ Sattun jälkeläisiä kahdeksansataaneljäkymmentäviisi,

¹⁴ Sakkain jälkeläisiä seitsemänsataakuusikymmentä,

¹⁵ Binnuin jälkeläisiä kuusisataaneljäkymmentäkahdeksan,

¹⁶ Beevain jälkeläisiä kuusisataakaksikymmentäkahdeksan,

- ¹⁷ Asgadin jälkeläisiä kaksituhatta kolmesataakaksikymmentäkaksi,
¹⁸ Adonikamin jälkeläisiä kuusisataakuusikymmentäseitsemän,
¹⁹ Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta kuusikymmentäseitsemän,
²⁰ Aadinin jälkeläisiä kuusisataaviisikymmentäviisi,
²¹ Hiskian sukua olevan Aaterin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäkahdeksan,
²² Haasumin jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäkahdeksan,
²³ Beesain jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäneljä,
²⁴ Haarifin jälkeläisiä satakaksitoista
²⁵ ja Gibeonin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäviisi.
²⁶ Beetlehemin ja Netofan miehiä oli satakahdeksänkymmentäkahdeksan,
²⁷ Anatotin miehiä satakaksikymmentäkahdeksan,
²⁸ Beet-Asmavetin miehiä neljäkymmentäkaksi,
²⁹ Kirjat-Jearimin, Kefiran ja Beerotin miehiä
 seitsemänsataaneljäkymmentäkolme,
³⁰ Raaman ja Geban miehiä kuusisataakaksikymmentäyksi,
³¹ Mikmaksen miehiä satakaksikymmentäkaksi,
³² Beetelin ja Ain miehiä satakaksikymmentäkolme
³³ ja toisen Nebon miehiä viisikymmentäkaksi.
³⁴ Toisen Eelamin asukkaiden jälkeläisiä oli tuhat
 kaksisataaviisikymmentäneljä,
³⁵ haarimilaisia kolmesataakaksikymmentä,
³⁶ jerikolaisia kolmesataaneljäkymmentäviisi,
³⁷ loodilaisia, haadidilaisia ja oonolaisia seitsemänsataakaksikymmentäyksi
³⁸ ja senaalaisia kolmetuhatta yhdeksänsataakolmekymmentä.

- ³⁹ Pappeja, Jedajan jälkeläisiä Jeesian suvusta, oli yhdeksänsataaseitsemänkymmentäkolme,
- ⁴⁰ Immerin jälkeläisiä tuhat viisikymmentäkaksi,
- ⁴¹ Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksisataaneljäkymmentäseitsemän
- ⁴² ja Haarimin jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista.
- ⁴³ Leeviläisiä, Hoodevan poikien Jeesian ja Kadmielin jälkeläisiä, oli seitsemänkymmentäneljä.
- ⁴⁴ Laulajia, Aasafin jälkeläisiä, oli sataneljäkymmentäkahdeksan.
- ⁴⁵ Portinvartijoita, Sallumin, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soobain jälkeläisiä, oli satakolmekymmentäkahdeksan.
- ⁴⁶ Temppeleipalvelijoita olivat Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbautin jälkeläiset,
- ⁴⁷ Keeroksen jälkeläiset, Siian jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,
- ⁴⁸ Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Salmain jälkeläiset,
- ⁴⁹ Haananin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset,
- ⁵⁰ Reajan jälkeläiset, Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset,
- ⁵¹ Gassamin jälkeläiset, Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset,
- ⁵² Beesain jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefisesimin jälkeläiset,
- ⁵³ Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,
- ⁵⁴ Baslitin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset,
- ⁵⁵ Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,
- ⁵⁶ Nesiainin jälkeläiset ja Hatifan jälkeläiset.
- ⁵⁷ Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat Sootain jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Peridan jälkeläiset,
- ⁵⁸ Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset,

⁵⁹ Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pokeret-Sebaimin jälkeläiset ja Aamonin jälkeläiset.

⁶⁰ Kaikkiaan temppelipalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli kolmesataayhdeksänkymmentäkaksi.

⁶¹ Nämä Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addonista ja Immeristä lähteneet eivät kyenneet ilmoittamaan, olivatko he suvultaan ja syntyperältään israelilaisia:

⁶² Delajan jälkeläiset, Tobian jälkeläiset ja Nekodan jälkeläiset, kuusisataaneljäkymmentäkaksi henkeä,

⁶³ lisäksi papeista Habaijan, Koosin ja Barsillain jälkeläiset. Barsillai oli ottanut itselleen vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä, ja häntä kutsuttiin heidän sukunsa nimellä.

⁶⁴ Nämä miehet etsivät sukuluetteloitaan, mutta niitä ei löytynyt, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi.

⁶⁵ Maaherra sanoi heille, etteivät he saa syödä pyhistä uhrilahjoista, ennen kuin nousisi pappi, joka voisi käyttää uurimia ja tummimia.

⁶⁶ Kaiken kaikkiaan seurakuntaa oli neljäkymmentäkaksituhatta kolmesataakuusikymmentä henkeä

⁶⁷ sekä heidän palvelijansa ja palvelijattarensa, joita oli seitsemäntuhatta kolmesataakolmekymmentäseitsemän. Lisäksi mukana oli kaksisataaneljäkymmentäviisi laulajaa, miehiä ja naisia.

⁶⁸ Kameleja heillä oli neljäsataakolmekymmentäviisi ja aaseja kuusituhatta seitsemänsataakaksikymmentä.

Vapaaehtoisia lahjoja rakennustyötä varten

⁶⁹ Osa sukujen päämiehistä antoi lahjoja rakennustyötä varten. Käskeynhaltija antoi rahastoon tuhat kultadrakhmaa, viisikymmentä pirskotusmaljaa ja viisisataakolmekymmentä papinpukua.

⁷⁰ Muutamat sukujen päämiehistä antoivat rakennusrahastoon kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta kaksisataa minaa hopeaa.

⁷¹ Muu kansa antoi yhteensä kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta minaa hopeaa sekä kuusikymmentäseitsemän papinpukua.

⁷² Koko Israel, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppelipalvelijat ja kansa, asettui asumaan kaupunkeihinsa. Kun tuli seitsemäs kuukausi, israelilaiset asuivat jo kaupungeissaan.

Nehemia 8

Esra lukee kansalle Jumalan lain kirjaa

¹ Silloin koko kansa kokoontui yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukiolle ja Esraa, kirjanoppinutta, pyydettiin tuomaan Mooseksen lain kirja, jonka HERRA oli antanut Israelille.

² Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä pappi Esra toi lain kansankokouksen eteen, miesten ja naisten, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, mitä kuulivat.

³ Hän luki sitä Vesiportin edustalla olevalla aukiolla päivänkoitosta puolipäivään saakka miesten ja naisten edessä, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, ja koko kansa kuunteli lain kirjan lukemista.

⁴ Esra, kirjanoppinut, seisoj puukorokkeella, joka oli tehty tätä tarkoitusta varten. Hänen vierellään oikealla puolella seisoivat Mattitja, Sema, Anaja, Uuria, Hilikia ja Maaseja ja vasemmalla puolella Pedaja, Miisael, Malkia, Haasum, Hasbaddana, Sakarja ja Mesullam.

⁵ Esra avasi kirjan koko kansan nähden – hän näet seisoj kansaa ylempänä – ja kun hän avasi sen, koko kansa nousi seisomaan.

⁶ Esra ylisti HERRAA , suurta Jumalaa, ja kaikki kohottivat kätensä ylös ja vastasivat: ”Aamen, aamen!” Ja he kumartuivat kasvoilleen maahan rukoilemaan HERRAA .

⁷ Sitten Jeesua, Baani, Seerebja, Jaamin, Akkub, Sabbetai, Hoodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Joosabad, Haanan, Pelaja ja muut leeviläiset opettivat kansaa ymmärtämään lakia, ja kansa seisoj paikoillaan.

⁸ He lukivat Jumalan lain kirjaa selkeästi ja selittivät sitä niin, että luettu ymmärrettiin.

⁹ Maaherra Nehemia, ylipappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat koko kansalle: ”Tämä päivä on pyhitetty HERRALLE, teidän Jumalallenne. Älkää murehtiko älkääk itkekö.” Koko kansa näet itki kuullessaan lain sanat.

¹⁰ Nehemia sanoi vielä: ”Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia. Lähettäkää maistiaisia niillekin, joilla ei ole mitään valmistettuna. Tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Älkää siis olko murheissanne, sillä ilo HERRASSA on teidän väkevyytenne.”

¹¹ Myös leeviläiset rauhoittivat kansaa ja sanoivat: ”Rauhoittukaa, sillä tämä päivä on pyhä. Älkää enää olko murheissanne.”

¹² Niin kaikki lähtivät syömään ja juomaan. He lähettivät maistiaisia ja viettivät suurta ilojuhlaa, sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu.

Lehtimajanjuhla

¹³ Seuraavana päivänä kaikki Israelin sukujen päämiehet, myös papit ja leeviläiset, kokoontuivat Eran, kirjanoppineen, luo oppiakseen ymmärtämään lain sanoja.

¹⁴ He huomasivat lakiin kirjoitetun, että HERRA oli Mooseksen kautta käskennyt israelilaisten asua lehtimajoissa seitsemännessä kuussa pidettävän juhlan aikana

¹⁵ ja että kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, myös Jerusalemiin, oli vietävä sana ja kuulutettava: ”Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun, metsäöljypuun, myrtin, palmun ja muiden lehtevien puiden oksia ja tehkää niistä lehtimajoja, niin kuin on kirjoitettu.”

¹⁶ Niin kansa lähti, toi oksia ja teki lehtimajoja kukin talonsa katolle ja pihalleen. Niitä tehtiin myös Jumalan temppelin esipihoille sekä Vesiportin aukiolle ja Efraiminportin aukiolle.

¹⁷ Kaikki vankeudesta palanneet, koko seurakunta, tekivät lehtimajoja ja asuivat niissä. Näin israelilaiset eivät olleet tehneet sitten Joosuan, Nuunin pojan, aikojen, ja kaikkialla vallitsi hyvin suuri ilo.

¹⁸ Jumalan lain kirjaa luettiin joka päivä, ensimmäisestä päivästä viimeiseen asti. Juhlaa vietettiin seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä pidettiin juhlakokous säädetyllä tavalla.

Nehemia 9

Suuri synnintunnustus

¹ Saman kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä israelilaiset kokoontuivat paastoten, säkit yllään ja multaa pään päällä.

² Israelin jälkeläiset erottautuivat kaikista muukalaisista, ja paikoillaan seisten he tunnustivat syntinsä ja isiensä rikkomukset.

³ He seisoivat paikoillaan, ja heille luettiin HERRAN , heidän Jumalansa, lain kirjaa neljännespäivän ajan. Toisen neljänneksen aikana he tunnustivat syntinsä ja maahan kumartuneina rukoilivat HERRAA , Jumalaansa.

⁴ Jeesua, Baani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Seerebja, Baani ja Kenani nousivat leeviläisten korokkeelle ja huusivat kovalla äänellä avuksi HERRAA , Jumalaansa.

⁵ Leeviläiset Jeesua, Kadmiel, Baani, Hasavneja, Seerebja, Hoodia, Sebanja ja Petahja sanoivat: ”Nouskaa ja kiittäkää HERRAA , Jumalaanne: Ikuisuudesta ikuisuuteen olkoon sinun kunniakas nimesi siunattu ja korotettu yli kaiken kiitoksen ja ylistyksen.

⁶ Sinä yksin olet HERRA ! Sinä olet tehnyt taivaat ja taivasten taivaat kaikkine joukkoineen, maan ja kaiken, mitä siinä on, meret ja kaikki, mitä niissä on. Sinä annat elämän kaikille, ja taivaan joukot kumartavat sinua.

⁷Sinä olet HERRA Jumala, joka valitsit Abram. Sinä veit hänet pois Kaldean Uurista ja annoit hänelle nimen Abraham.

⁸Sinä havaitsit hänet uskolliseksi kasvojesi edessä ja teit hänen kanssaan liiton antaaksesi hänen jälkeläisilleen kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, jebusilaisten ja gargasilaisten maan. Lupauksesi sinä olet täyttänyt, sillä sinä olet vanhurskas.

⁹Sinä näit isiemme kurjuuden Egyptissä ja kuulit heidän huutonsa Kaislameren rannalla.

¹⁰Sinä teit tunnustekoja ja ihmeitä rangaisten faraota, kaikkia hänen palvelijoitaan ja koko hänen kansaansa, sillä sinä tiesit heidän kohdelleen kansaasi ylimielisesti. Sinä teit itsellesi nimen, joka on suuri tänäkin päivänä.

¹¹Meren sinä halkaisit israelilaisten edessä, ja he kulkivat meren poikki kuivaa myöten, mutta heidän takaa-ajajansa sinä syöksit syvyyteen kuin kiven valtaviin vesiin.

¹²Sinä johdit heitä päivällä pilvipatsaassa ja yöllä tulipatsaassa valaisten heille tien, jota heidän tuli kulkea.

¹³Sinä laskeuduit Siinainvuorelle, puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot, luotettavat lait, hyvät säädökset ja käskyt.

¹⁴Pyhän sapattisi sinä ilmoitit heille ja annoit heille käskyt, säädökset ja lain palvelijasi Mooseksen kautta.

¹⁵Sinä annoit heille taivaasta leipää heidän nälkäänsä ja hankit heille kalliosta vettä heidän janoonsa. Sinä käskit heidän mennä ja ottaa omakseen sen maan, jonka olit kättä kohottaen luvannut heille antaa.

¹⁶Mutta meidän isämme olivat ylimielisiä. He alkoivat niskoitella eivätkä totelleet sinun käskyjäsi.

¹⁷He kieltäytyivät olemasta kuuliaisia eivätkä muistaneet ihmeitäsi, jotka sinä olit heidän keskellään tehnyt. He olivat niskureita ja valitsivat uppiskaisuudessaan johtajan palatakseen takaisin orjuuteen. Mutta sinä

olet anteeksiantava Jumala, armollinen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa. Sinä et hylännyt heitä,

¹⁸vaikka he tekivät itselleen valetun sonnivasikan ja sanoivat: 'Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptistä.' Vaikka he pahoin sinua pilkkasivat,

¹⁹sinä olit suuri armossa etkä hylännyt heitä autiomaassa. Pilvipatsas ei poistunut päivällä heidän luotaan, vaan johti heitä tiellä, eikä tulipatsas poistunut yöllä vaan valaisi heille tietä, jota heidän tuli kulkea.

²⁰Hyvän Henkesi sinä annoit opettamaan heitä, mannaa et heiltä kieltänyt, ja vettä sinä annoit heidän janoonsa.

²¹Neljäkymmentä vuotta sinä huolehdit heistä autiomaassa, mitään heiltä ei puuttunut. Heidän vaatteensa eivät kuluneet, eivätkä heidän jalkansa turvonneet.

²²Sinä annoit heidän haltuunsa valtakuntia ja kansoja, ja niiden maat sinä annoit heille reuna-alueita myöten. He ottivat omakseen Hesbonin kuninkaan Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan.

²³Sinä teit heidän lapsensa lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja veit heidät siihen maahan, jonka olit luvannut heidän isilleen, että he ottaisivat sen omakseen.

²⁴Heidän lapsensa ottivat maan omakseen. Sinä nöyryytit heidän edessään maan asukkaat, kanaanilaiset, jotka sinä annoit heidän käsiinsä yhdessä heidän kuninkaidensa ja maan kansan kanssa, jotta he voisivat tehdä näille, mitä tahtoivat.

²⁵He valloittivat linnoitetut kaupungit ja rehevän maan. He ottivat omakseen talot, jotka olivat täynnä kaikkea hyvää, kallioon hakatut vesisäiliöt, viinitarhat, öljypuut ja suuret määrät hedelmäpuita. He saivat syödä kyllikseen ja lihoivat. He saivat nauttia sinun antimiesi runsaudesta.

²⁶Kuitenkin he niskoittelivat ja kapinoivat sinua vastaan ja heittivät sinun lakisi selkänsä taakse. He tappoivat sinun profeettasi, jotka varoittivat heitä

koettaen saada heidät kääntymään sinun puoleesi. Pahoin he sinua pilkkasivat.

²⁷Sen tähden sinä annoit heidät ahdistajien käsiin, ja nämä sortivat heitä. Mutta kun he ahdinkonsa aikana huusivat sinua, sinä kuulit taivaassa ja suuren armosi tähden annoit heille vapauttajia, jotka vapauttivat heidät ahdistajien käsistä.

²⁸Rauhaan päästyään he tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa sinun edessäsi. Silloin sinä jätit heidät vihollisten käsiin. Nämä sortivat heitä, mutta kun he jälleen huusivat sinua avukseen, sinä kuulit taivaassa ja pelastit heidät laupeudessaasi monta kertaa.

²⁹Sinä varoitit heitä saadaksesi heidät jälleen noudattamaan lakiasi, mutta he olivat ylimielisiä eivätkä totelleet käskyjäsi. He tekivät syntiä säädöksiäsi vastaan, joita noudattamalla ihminen saa elää. Uppiniskaisina he käänsivät sinulle selkänsä ja olivat niskureita eivätkä totelleet.

³⁰Sinä osoitit kärsivällisyyttä heitä kohtaan vuodesta toiseen, ja Hengelläsi sinä varoitit heitä profeettojesi kautta, mutta he eivät kuunnelleet. Siksi sinä annoit heidät vieraiden kansojen käsiin.

³¹Suuressa armossasi et kuitenkaan tehnyt heistä loppua. Sinä et hylännyt heitä, sillä sinä olet laupias ja armollinen Jumala.

³²Ja nyt, Jumalamme, sinä suuri, väkevä ja pelättävä Jumala, sinä, joka pidät liittosi ja laupeutesi voimassa: älä katso vähäksi kaikkea sitä ahdinkoa, joka on kohdannut meitä, kuninkaitamme, ruhtinaitamme, pappejamme, profeettojamme ja isiämme, koko sinun kansaasi, Assyrian kuninkaiden ajoista tähän päivään saakka.

³³Sinä olet vanhurskas kaikessa, mikä meitä on kohdannut. Sinä olet ollut uskollinen teoissasi, mutta me olemme olleet jumalattomat.

³⁴Meidän kuninkaamme, ruhtinaamme, pappimme ja isiämme eivät ole noudattaneet sinun lakiasi eivätkä kuunnelleet sinun käskyjäsi ja todistuksiasi, joilla olit varoittanut heitä.

³⁵Ja vaikka he elivät omassa valtakunnassaan ja siinä antimien runsaudessa, jonka olit heille antanut, ja siinä avarassa ja rehevässä maassa, jonka olit heille lahjoittanut, he eivät kuitenkaan palvelleet sinua eivätkä kääntyneet pois pahoista teoistaan.

³⁶Katso, nyt me olemme orjia! Siinä maassa, jonka annoit isillemme, jotta he saisivat syödä sen hedelmiä ja antimia, siinä maassa meidän täytyy nyt olla orjina.

³⁷Se tuottaa runsaan sadon kuninkaille, jotka sinä syntiemme tähden olet pannut meitä hallitsemaan. He hallitsevat meitä ja karjaamme niin kuin tahtovat, ja me olemme suuressa ahdingossa.”

Nehemia 10

Kansa sitoutuu noudattamaan lakia

¹”Kaiken tämän johdosta me teemme sitovan liiton, kirjallisen sopimuksen, johon meidän päällikkömme, leeviläisemme ja pappimme painavat sinettinsä.

²Sineteissä ovat seuraavien henkilöiden nimet: maaherra Nehemia, Hakaljan poika, ja Sidkia,

³Seraja, Asarja, Jeremia,

⁴Pashur, Amarja, Malkia,

⁵Hattus, Sebanja, Malluk,

⁶Haarim, Meremot, Obadja,

⁷Daniel, Ginneton, Baaruk,

⁸Mesullam, Abia, Miijamin,

⁹Maasja, Bilgai ja Semaja, jotka ovat pappeja,

¹⁰leeviläisistä Jeesua, Asanjan poika, Binnui, Heenadadin jälkeläinen, Kadmiel

¹¹ja heidän veljensä Sebanja, Hoodia, Kelita, Pelaja, Haanan,

¹² Miika, Rehob, Hasabja,

¹³ Sakkur, Seerebja, Sebanja,

¹⁴ Hoodia, Baani ja Beninu

¹⁵ ja kansan päämiehistä Paros, Pahat-Mooab, Eelam, Sattu, Baani,

¹⁶ Bunni, Asgad, Beevai,

¹⁷ Adonia, Bigvai, Aadin,

¹⁸ Aater, Hiskia, Assur,

¹⁹ Hoodia, Haasum, Beesai,

²⁰ Haarif, Anatot, Neevai,

²¹ Magpias, Mesullam, Heesir,

²² Mesesavel, Saadok, Jaddua,

²³ Pelatja, Haanan, Anaja,

²⁴ Hoosea, Hananja, Hassub,

²⁵ Halloohes, Pilha, Soobek,

²⁶ Rehum, Hasabna, Maaseja,

²⁷ Ahia, Haanan, Aanan,

²⁸ Malluk, Haarim ja Baana.

²⁹ Ja muu kansa, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppelipalvelijat ja kaikki, jotka ovat erottautuneet vieraiden maiden kansoista noudattaakseen Jumalan lakia, sekä heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä, kaikki, jotka pystyvät sitä ymmärtämään,

³⁰ kaikki he liittyvät ylhäisiin veljiinsä. He tulevat valalle ja vannovat vaeltavansa Jumalan lain mukaan, joka on annettu Jumalan palvelijan Mooseksen kautta. He vannovat noudattavansa ja seuraavansa kaikkia HERRAN , meidän Herramme, käskyjä, määräyksiä ja säädöksiä.

³¹Me emme anna tyttäriämme vaimoiksi muihin kansoihin kuuluville emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi.

³²Me emme osta sapattina emmekä muinakaan pyhäpäivinä mitään kauppatavaraa tai viljaa muihin kansoihin kuuluvilta, kun he tuovat niitä sapattina myytäväksi. Joka seitsemäs vuosi jätämme maan lepäämään emmekä peri silloin mitään velkoja.

³³Me sitoudumme antamaan kolmannessekelin vuodessa Jumalamme temppelissä suoritettavaa palvelusta varten:

³⁴pyhiä leipiä varten, jokapäiväistä ruokauhria ja polttouhria, sapattiuhreja, uudenkuun uhreja, juhlahuhreja, pyhiä lahjoja ja syntiuhreja varten sovituksen toimittamiseksi Israelille sekä kaikkia Jumalamme temppelissä suoritettavia palvelutehtäviä varten.

³⁵Me, papit, leeviläiset ja kansa, olemme heittäneet arpaa siitä, mikä suku tuo temppeliin kunakin vuonna määrääkaaan polttopuut HERRAN , meidän Jumalamme, alttarilla poltettavia uhreja varten, niin kuin laissa on kirjoitettuna.

³⁶Me tuomme joka vuosi HERRAN temppeliin peltojemme ensisadon ja kaikkien hedelmäpuiden ensihedelmät,

³⁷samoin esikoiset pojistamme ja karjastamme, niin kuin laissa on kirjoitettuna. Tuomme esikoiset naudoistamme ja lampaistamme Jumalamme temppeliin papeille, jotka hoitavat virkaansa Jumalamme temppelissä.

³⁸Me tuomme papeille Jumalamme temppelin varastohuoneisiin parhaista rouhituista jyivistä ensisatomme ja muut antimme, kaikenlaisten puiden parhaat hedelmät, parhaan viinin ja öljyn. Me annamme leeviläisille kymmenykset peltojemme tuotteista. Leeviläiset itse keräävät kymmenykset kaikista kaupungeista, joissa teemme työtä.

³⁹Papin, Aaronin pojan, tulee olla leeviläisten mukana heidän ottaessaan vastaan kymmenyksiä, ja leeviläisten tulee viedä kymmenykset saamistaan kymmenyksistä Jumalamme temppelin varastohuoneisiin.

⁴⁰Israelilaisten ja leeviläisten on vietävä uhraamansa vilja, viini ja öljy huoneisiin, joissa säilytetään pyhäkön esineitä ja joissa palvelusvuorossa olevat papit, portinvartijat ja laulajat oleskelevat. Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä.”

Nehemia 11

Jerusalem asukkaat

¹Kansan johtomiehet asettuivat asumaan Jerusalemiin, mutta muu kansa heitti arpaa saadakseen joka kymmenennen asettumaan Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, yhdeksän kymmenesosan jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin.

²Kansa siunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat asumaan Jerusalemiin.

³Seuraavassa luetellaan ne Juudan maakunnan johtomiehet, joiden asuinpaikkana oli Jerusalem. Muissakin Juudan kaupungeissa asui israelilaisia, heidän joukossaan pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita sekä Salomon palvelijoiden jälkeläisiä, kukin perintömaallaan omassa kaupungissaan.

⁴Jerusalemassa asuivat nämä Juudan ja Benjaminin heimojen miehet: Juudan heimosta: Ataja, Ussian poika, jonka isoisä oli Sakarja. Tämän isä oli Amarja, tämän Sefatja ja tämän Mahalalel. He olivat Peretsin jälkeläisiä,

⁵ja Maaseja, joka oli Baarukin poika. Baaruk oli Kol-Hosen poika, tämä Hasajan, tämä Adajan, tämä Joojaribin ja tämä Sakarjan poika, Seelan jälkeläisiä.

⁶Jerusalemassa asuvia Peretsin jälkeläisiä oli kaikkiaan neljäsataakuusikymmentäkahdeksan sotakuntoista miestä.

⁷ Benjaminin heimoa: Sallu, Mesullamin poika. Mesullam oli Jooedin poika, tämä Pedajan, tämä Koolajan, tämä Maasejan, tämä Iitielin ja tämä Jesajan poika.

⁸ Hänen lisäksi olivat Gabbai ja Sallai, yhteensä yhdeksänsataakaksikymmentäkahdeksan.

⁹ Jooel, Sikrin poika, toimi heidän esimiehenään ja Juuda, Senuan poika, toisena kaupunginpäällikkönä.

¹⁰ Pappeja: Jedaja, Joojaribin poika, Jaakin

¹¹ ja Seraja, Hilcian poika, Jumalan temppelin esimies. Hilcia oli Mesullamin poika, tämä Saadokin, tämä Merajotin ja tämä Ahitubin poika.

¹² Lisäksi olivat heidän veljensä, jotka toimittivat palvelusta temppelissä, kahdeksansataakaksikymmentäkaksi miestä. Heitä olivat myös Adaja, Jerohamin poika. Jeroham oli Pelaljan poika, tämä Amsin, tämä Sakarjan, tämä Pashurin ja tämä Malkian poika,

¹³ ja heidän veljensä, jotka olivat perhekuntien päämiehiä, kaksisataaneljäkymmentäkaksi miestä. Lisäksi oli Amassai, Asarelin poika, tämä oli Ahsain poika, tämä Mesillemotin ja tämä Immerin poika,

¹⁴ sekä heidän veljensä, jotka olivat urheita sotureita, satakaksikymmentäkahdeksan miestä. Heidän päällikkönsä oli Sabdiel, Gedolimin poika.

¹⁵ Leeviläisiä: Semaja, Hassubin poika – tämä oli Asrikamin poika, tämä Hasabjan ja tämä Bunnin poika –

¹⁶ sekä Sabbetai ja Joosabad, leeviläisten johtomiehet, jotka valvoivat Jumalan temppelin ulkopuolella tehtävää työtä,

¹⁷ lisäksi Mattanja, Miikan poika, joka rukoiltaessa aloitti kiitoksen – tämä oli Sabdin poika ja tämä Aasafin, ylistyksen johtajan, poika – sekä Bakbukja, Mattanjan nuorempi veli, ja Abda, Sammuan poika – tämä oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin poika.

¹⁸ Leeviläisiä oli pyhässä kaupungissa yhteensä kaksisataakahdeksankymmentäneljä.

¹⁹ Portinvartijoita olivat Akkub, Talmon ja heidän veljensä, yhteensä sataseitsemänkymmentäkaksi. He vartioivat portteja.

²⁰ Muut israelilaiset ja papit ja leeviläiset asuivat Juudan muissa kaupungeissa, kukin perintömaallaan.

²¹ Temppeleipalvelijat asuivat Oofelissa. Siiha ja Gispa valvoivat temppeleipalvelijoita.

²² Leeviläisten esimiehenä Jerusalemissa Jumalan temppelin palvelutehtävissä oli Ussi, Baanin poika. Tämä oli Hasabjan poika, tämä Mattanjan ja tämä Miikan poika, Aasafin jälkeläisiä, laulajia.

²³ Oli olemassa laulajia koskeva kuninkaan käsky, jonka mukaan heille annettiin heidän jokapäiväinen toimeentulonsa.

²⁴ Petahja, Mesesavelin poika, Juudan pojan Serahin jälkeläisiä, toimi kuninkaan asettamana edusmiehenä kaikissa kansaa koskevissa asioissa.

Muiden kaupunkien asukkaat

²⁵ Juudan heimon miehiä asui myös seuraavissa kylissä, jotka olivat heidän omien peltomaidensa ympäröimiä: Kirjat-Arbassa ja sen ympärillä olevissa kylissä, Diibonissa ja sen ympärillä olevissa kylissä, Jekavseelissa ja siihen kuuluvissa kylissä

²⁶ sekä Jeesuassa, Mooladassa, Beet-Peletissä,

²⁷ Hasar-Suualissa, Beersebassa ja sen ympärillä olevissa kylissä,

²⁸ Siklagissa, Mekonassa ja sen ympärillä olevissa kylissä,

²⁹ Een-Rimmonissa, Sorassa, Jarmutissa,

³⁰ Saanoahissa, Adullamissa ja niihin kuuluvissa kylissä, Laakiksessa ja sen alueilla, Asekassa ja sen ympärillä olevissa kylissä. Heitä asui Beersebasta aina Hinnominlaaksoon asti.

³¹ Benjaminin heimon miehiä asui Gebassa, Mikmasissa, Aijassa, Beetelissä ja sen ympärillä olevissa kylissä,

³² Anatotissa, Noobissa, Ananjassa,

³³ Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa,

³⁴ Haadidissa, Seboimissa, Neballatissa,

³⁵ Loodissa, Oonossa ja Gee-Harasimissa.

³⁶ Eräitä leeviläisten osastoja siirtyi Juudan alueelta Benjaminin alueelle.

Nehemia 12

Pappien ja leeviläisten sukuluettelot

¹ Seuraavassa luetellaan ne papit ja leeviläiset, jotka olivat tulleet pakkosiirtolaisuudesta Serubbaabelin, Sealtielin pojan, ja ylipappi Jeesuan kanssa: Seraja, Jeremia, Esra,

² Amarja, Malluk, Hattus,

³ Sekanja, Rehum, Meremot,

⁴ Iddo, Ginnetoi, Abia,

⁵ Miijamin, Maadja, Bilga,

⁶ Semaja, Joojarib, Jedaja,

⁷ Sallu, Aamok, Hilkia ja Jedaja. Nämä olivat pappien ja heidän veljiensä päämiehiä Jeesuan aikana.

⁸ Leeviläisiä olivat Jeesua, Binnui, Kadmiel, Seerebja, Juuda ja Mattanja. He johtivat yhdessä veljiensä kanssa kiitoslaulua.

⁹ Heidän veljensä Bakbukja ja Unni hoitivat tehtäviä heidän rinnallaan.

¹⁰ Jeesualle syntyi Joojakim, Joojakimille Eljasib, Eljasibille Joojada,

¹¹ Joojadalle Joonatan ja Joonatanille Jaddua.

¹² Seuraavat papit olivat Joojakimin aikana sukujensa päämiehiä: Meraja oli Serajan suvun päämies, Hananja Jeremian,

- ¹³ Mesullam Esran, Joohanen Amarjan,
¹⁴ Joonatan Mallukin, Joosef Sebanjan,
¹⁵ Adna Haarimin, Helkai Merajotin,
¹⁶ Sakarja Iddon, Mesullam Ginnetonin,
¹⁷ Sikri Abian, Piltai Minjaminin ja Moadjan,
¹⁸ Sammu Bilgan, Joonatan Semajan,
¹⁹ Mattenai Joojaribin, Ussi Jedajan,
²⁰ Kallai Sallain, Eeber Aamokin,
²¹ Hasabja Hilkan ja Netanel Jedajan suvun päämies.
- ²² Eljasibin, Joojadan, Joohanenin ja Jadduan aikana merkittiin leeviläisten sukujen päämiehet luetteloihin, samoin papit persialaisen Daarejaveksen hallitusaikana.
- ²³ Leeviläisten sukujen päämiehet on merkitty aikakirjaan Joohanenin, Eljasibin pojan, aikaan asti.
- ²⁴ Leeviläisten päämiehet Hasabja, Seerebja ja Jeesua, Kadmielin poika, sekä heidän veljensä heidän rinnallaan lauloivat ylistystä ja kiitosta järjestäytyneinä osastoittain Daavidin, Jumalan miehen, käskyn mukaan.
- ²⁵ Mattanja, Bakkukja, Obadja, Mesullam, Talmon ja Akkub olivat portinvartijoita, joiden tehtävänä oli vartioida porttien varastohuoneita.
- ²⁶ Nämä miehet elivät Joojakimin, Jeesuan pojan, Joosadakin pojanpojan, aikana ja käskynhaltija Nehemian ja pappi Esran, kirjanoppineen, aikana.

Muurin vihkimisjuhla

- ²⁷ Jerusalemin muurin vihkiäisjuhlaa varten haettiin leeviläiset kaikista asuinpaikoistaan ja tuotiin Jerusalemiin viettämään juhlaa iloiten ja laulamaan kiitosvirsiä ja lauluja symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä.

²⁸ Laulajien jälkeläiset koottiin kaikkialta Jerusalemin ympäristöstä ja netofalaisten kylistä,

²⁹ Beet-Gilgalista sekä Geban ja Asmavetin alueilta. Laulajat olivat rakentaneet itselleen kyliä Jerusalemin ympäristöön.

³⁰ Papit ja leeviläiset puhdistautuivat, ja sitten he puhdistivat kansan sekä portit ja muurin.

³¹ Sen jälkeen minä vein Juudan johtomiehet ylös muurille ja järjestin kaksi suurta kiitoslaulua laulavaa kuoroa ja juhlakulkuetta. Toinen kuoroista kulki muuria pitkin oikealle kohti Lantaporttia.

³² Sen jäljessä kulkivat Hoosaja ja toinen puoli Juudan johtomiehistä

³³ sekä Asarja, Esra, Mesullam,

³⁴ Juuda, Benjamin, Semaja, Jeremia

³⁵ ja pasuunoita soittavat papit Sakarja, Joonatanin poika, Aasafin jälkeläinen – tämä oli Semajan poika, tämä Mattanjan, tämä Miikajan ja tämä Sakkurin –

³⁶ ja hänen veljensä Semaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Hanani, jotka soittivat Daavidin, Jumalan miehen, soittimia. Heidän edellään kulki Esra, kirjanoppinut.

³⁷ He kulkivat Lähdeportin ohi, jatkoivat suoraan eteenpäin ja nousivat Daavidin kaupungin portaita ylös Daavidin palatsin yläpuolella olevalle muurille. Sieltä he kulkivat itään päin Vesiportille asti.

³⁸ Toinen kulkue kulki muurilla vastakkaiseen suuntaan, sen jäljessä minä ja toinen puoli kansaa, Uunitornin ohi Leveällemuurille asti,

³⁹ Efraiminportin, Vanhanportin, Kalaportin, Hananelintornin ja Sadantornin ohi Lammasportille. Kulkue pysähtyi Vartioportin luona.

⁴⁰ Sitten molemmat kulkueet asettuivat Jumalan temppeliin, niin myös minä ja kanssani puolet johtomiehistä,

⁴¹ samoin papit Eljakim, Maaseja, Minjamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja, joilla oli pasuunat,

⁴² sekä Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joohanan, Malkia, Eelam ja Eser. Laulajat aloittivat laulun Jisrahjan johdolla.

⁴³ Tuona päivänä uhrattiin suuria uhreja, ja kaikki iloitsivat, sillä Jumala oli antanut heille suuren ilon. Myös naiset ja lapset iloitsivat, ja ilonpito kuului Jerusalemissa kauas.

Pappien ja leeviläisten osuudet

⁴⁴ Samana päivänä asetettiin miehiä valvomaan varastohuoneita, joissa säilytettiin lahjoja, esikoisuhreja ja kymmenyksiä. Niihin oli myös kerättävä kaupunkien peltomailta papeille ja leeviläisille lain mukaan kuuluvat osuudet. Juudan kansa näet iloitsi jumalanpalvelusta toimittavista papeista ja leeviläisistä,

⁴⁵ sillä nämä hoitivat jumalanpalvelustehtävät ja puhdistusmenot tunnollisesti. Myös laulajat ja portinvartijat hoitivat tehtävänsä niin kuin Daavid ja hänen poikansa Salomo olivat käskeneet.

⁴⁶ Olihan jo muinoin, Daavidin ja Aasafin aikana, ollut laulunjohtajia, jotka johtivat ylistys- ja kiitoslauluja Jumalan kunniaksi.

⁴⁷ Koko Israel antoi Serubbaabelin ja Nehemian aikana laulajille ja portinvartijoille heidän osuutensa, heidän jokapäiväiset tarpeensa. Kansa pyhitti osuudet leeviläisille, ja leeviläiset pyhittivät osuudet Aaronin jälkeläisille.

Nehemia 13

Nehemian tekemät uudistukset

¹ Tuona päivänä luettiin Mooseksen kirjaa kansan kuullen. Siihen havaittiin kirjoitetun, etteivät ammonilaiset eivätkä mooabilaiset pääsisi koskaan Jumalan seurakuntaan,

²sillä he eivät tulleet israelilaisia vastaan leipää ja vettä tuoden, vaan palkkasivat Bileamin kiroamaan Israelia. Meidän Jumalamme muutti kuitenkin kirouksen siunaukseksi.

³Kuultuaan tämän säädöksen israelilaiset erottivat keskuudestaan kaiken sekakansan.

⁴Tätä ennen ylipappi Eljasib, Tobian sukulainen, oli asetettu meidän Jumalamme temppelin varastohuoneiden valvojaksi.

⁵Eljasib oli sisustanut Tobian käyttöön suuren huoneen. Aikaisemmin sinne oli tapana panna ruokauhri, suitsuke, astiat sekä kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä, jotka oli säädetty annettaviksi leeviläisille, laulajille ja portinvartijoille, sekä lisäksi pappien osuudet.

⁶Tämän kaiken tapahtuessa minä en ollut Jerusalemissa, sillä Artahsastan, Babylonian kuninkaan, kolmantenakymmenentenäkahdentena hallitusvuotena olin mennyt kuninkaan luo. Jonkin ajan kuluttua pyysin kuninkaalta luvan

⁷ja palasin Jerusalemiin. Kun minä huomasin, millaisen vahingon Eljasib oli tehnyt sisustaessaan huoneen Tobian käyttöön Jumalan temppelin alueelta,

⁸minä suutuin kovasti ja heitin kaikki Tobian suvun esineet ulos huoneesta.

⁹Sitten käskin puhdistaa kaikki huoneet ja viedä niihin takaisin Jumalan temppelin esineet, ruokauhrin ja suitsukkeen.

¹⁰Sain myös tietää, ettei leeviläisille ollut annettu heidän osuuksiaan ja että leeviläiset ja laulajat, joiden olisi ollut tehtävä palvelusta, olivat palanneet kukin maatilalleen.

¹¹Minä nuhtelin esimiehiä tästä asiasta ja kysyin: ”Miksi Jumalan temppeli on laiminlyöty?” Sitten kokosin leeviläiset ja laulajat ja asetin heidät tehtäviinsä.

¹²Silloin koko Juudan heimo toi kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä varastohuoneisiin.

¹³Minä asetin ylipappi Selemjan, lainoppineen Saadokin ja leeviläisen Pedajan valvomaan varastohuoneita ja annoin heidän apulaisekseen Haananin, Sakkurin pojan, Mattanjan pojanpojan. Heitä kaikkia pidettiin luotettavina, ja heidän tehtävänä oli jakaa osuudet veljilleen.

¹⁴”Muista minua tämän tähden, Jumalani, äläkä pyyhi pois uskollisia tekojani, jotka minä olen tehnyt Jumalani temppelin ja sen palveluksen hyväksi.”

¹⁵Siihen aikaan minä näin Juudassa niitä, jotka sapattina polkivat viinikuurnaa. Toiset taas kuljettivat sapatinpäivänä aasien selässä viljakuormia, samoin kuin viiniä, rypäleitä, viikunoita ja kaikenlaista muuta tavaraa, ja toivat niitä Jerusalemiin sapatinpäivänä. Minä varoitin heitä myymästä elintarvikkeita tuona päivänä.

¹⁶Kaupungissa asui myös tyroslaisia, jotka toivat sinne kalaa ja kaikenlaista kauppatavaraa ja myivät sitä Juudan kansalle sapattina, vieläpä Jerusalemissa.

¹⁷Minä nuhtelin Juudan ylimyksiä ja sanoin heille: ”Kuinka te voitte menetellä näin pahoin ja häpäistä sapatinpäivän?

¹⁸Eivätkö teidän isänne tehneet juuri näin? Eikö Jumalamme siksi antanut kaiken tämän pahan kohdata meitä ja tätä kaupunkia? Ja silti te vain lisäätte vihaa Israelin päälle häpäisemällä sapatin.”

¹⁹Ja minä käskin, että portit on suljettava ennen sapattia, heti kun Jerusalemin porteilla alkoi hämärtää, ja kielsin avaamasta niitä ennen sapatin päättymistä. Ja minä asetin palvelijoitani porteille valvomaan, ettei yksikään kuorma pääsisi kaupunkiin sapatinpäivänä.

²⁰Kauppiaat ja kaikenlaisten tavaroiden myyjät jäivät kuitenkin yöksi Jerusalemin ulkopuolelle kerran tai kahdesti.

²¹Silloin minä varoitin heitä ja sanoin heille: ”Miksi te jäätte yöksi muurin edustalle? Jos te vielä kerran teette sen, minä käyn teihin käsiksi.” Sen jälkeen he eivät enää tulleet sapattina.

²² Sitten sanoin leeviläisille, että heidän on puhdistauduttava ja tultava vartioimaan portteja, jotta sapatinpäivä voitaisiin pitää pyhänä. ”Jumalani, muista hyväkseni myös tämä ja armahda minua suuressa armossasi.”

²³ Noina päivinä näin myös juutalaisia, jotka olivat ottaneet vaimoikseen asdodilaisia, ammonilaisia ja mooabilaisia naisia.

²⁴ Puolet heidän lapsistaan puhui asdodin kieltä tai jonkin muun kansan kieltä. He eivät osanneet puhua juudan kieltä.

²⁵ Silloin minä nuhtelin heitä ja uhkasin heitä kirouksella. Muutamia heistä minä jopa löin ja revin heitä parrasta. Vannotin heitä Jumalan kautta: ”Älkää antako tyttäriänne heidän pojilleen vaimoiksi älkääkään ottako heidän tyttäriään vaimoiksi pojillenne tai itsellenne.

²⁶ Eikö Salomo, Israelin kuningas, tehnyt juuri tuollaista syntiä? Hänen vertaistaan kuningasta ei ollut yhdelläkään kansalla. Hän oli rakas Jumalalleen, ja Jumala asetti hänet koko Israelin kuninkaaksi. Kuitenkin vieraiden kansojen naiset saivat hänetkin tekemään syntiä.

²⁷ Pitääkö meidän yhä kuulla teistä, että te harjoitatte kaikkea tätä suurta pahuutta ja olette uskottomia meidän Jumalaamme kohtaan ottamalla vaimoiksenne muukalaisnaisia?”

²⁸ Yksi ylipappi Eljasibin pojan Joojadan pojista oli hooronilaisen Sanballatin vävy. Hänet minä karkotin luotani.

²⁹ ”Jumalani, muista, että he ovat saastuttaneet pappeuden sekä pappeutta ja leeviläisiä koskevan liiton.”

³⁰ Näin minä puhdistin kansan kaikesta muukalaisuudesta ja asetin papit ja leeviläiset palvelutehtäviin, kunkin omaan tehtävänsä,

³¹ ja määräsin myös ajat, jolloin polttopuut uhreja varten ja ensihedelmät oli tuotava. ”Jumalani, muista tämä minun hyväkseni.”

Ester

Ester 1

Persian kuninkaan hovi Kuningas Ahasveroksen pidot

¹Tämä tapahtui Ahasveroksen päivinä, sen Ahasveroksen , joka hallitsi sataakahtakymmentäseitsemää maakuntaa Intiasta Kuusiin saakka.

²Kuningas Ahasveros istui siihen aikaan kuninkaallisella valtaistuimellaan Suusanin linnassa.

³Kolmantena hallitusvuotenaan hän järjesti pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen. Persian ja Meedian sotapäälliköt, ylimykset ja maakuntien ruhtinaat olivat hänen edessään,

⁴ja hän esitteli heille kuninkaallisen rikkautensa loistoa ja majesteetillisten kalleuksiansa kauneutta pitkät ajat, satakahdeksankymmentä päivää.

⁵Kun nuo päivät olivat kuluneet, kuningas järjesti kuninkaallisen palatsin puutarhan esipihaan seitsenpäiväiset pidot koko sille väelle, joka oli Suusanin linnassa, niin ylhäisille kuin alhaisillekin.

⁶Valkoisia ja sinipunaisia pellavaverhoja oli kiinnitetty valkoisilla ja purppuranpunaisilla pellavanauhoilla katoksiksi hopeatankojen ja valkomarmoripylväiden varaan. Vihreästä ja valkoisesta marmorista, helmiäisestä ja hohtokivestä tehdyllä pihakiveyksellä oli kultaisia ja hopeisia lepovuoteita.

⁷Juotavaa tarjottiin kulta-astioista, jotka kaikki olivat erilaisia. Kuninkaallista viiniä oli runsaasti, kuninkaalliseen tapaan.

⁸Juomiseen ei kuitenkaan ollut mitään pakkoa, sillä kuningas oli antanut kaikille hovimestareilleen määräyksen, että heidän oli tehtävä kuten vieraat halusivat.

⁹Kuningatar Vasti puolestaan laittoi pidot naisille kuningas Ahasveroksen kuninkaalliseen palatsiin.

Kuningatar Vasti kieltäytyy täyttämästä kuninkaan käskyä

¹⁰Seitsemäntenä päivänä, kun kuningas oli tullut viinistä hyvälle mielin, hän antoi käskyn Mehumanille, Bistalle, Harbonalle, Bigtalle, Avagtalle, Seetarille ja Karkakselle, seitsemälle eunukille, jotka palvelivat hoviherroina kuningas Ahasverosta,

¹¹tuoda kuningatar Vasti kuninkaallinen kruunu päässä kuninkaan eteen voidakseen näyttää kansoille ja ruhtinaille hänen kauneutensa. Kuningatar oli näet hyvin kaunis.

¹²Kuningatar Vasti kuitenkin kieltäytyi tulemasta eikä noudattanut kuninkaan käskyä, jonka hoviherrat olivat hänelle välittäneet. Silloin kuningas suuttui kovin ja hänen vihansa syttyi.

¹³Kuningas puhui tästä oppineille ja ennusmerkkien tuntijoille, sillä oli tapana, että kuningas esitti asiansa kaikille lain ja oikeuden tuntijoille.

¹⁴Hänen lähimmät neuvonantajansa olivat Karsena, Seetar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Meedian ruhtinasta, jotka näkivät kuninkaan kasvoista kasvoihin ja istuivat valtakunnan johtopaikoilla.

¹⁵Kuningas kysyi: ”Mitä kuningatar Vastille on lain mukaan tehtävä, kun hän ei noudattanut kuningas Ahasveroksen käskyä, jonka hoviherrat olivat hänelle välittäneet?”

¹⁶Silloin Memukan sanoi kuninkaan ja ruhtinaiden edessä: ”Kuningatar Vasti ei ole rikkonut ainoastaan kuningasta vastaan, vaan myös kaikkia ruhtinaita ja kaikkia kansoja vastaan kuningas Ahasveroksen kaikissa maakunnissa.

¹⁷Kun kuningattaren teko tulee kaikkien naisten tietoon, he alkavat halveksia aviomiehiään. Hehän voivat sanoa: ’Kuningas Ahasveros käski tuoda kuningatar Vastin eteensä, mutta tämä ei tullut.’

¹⁸Jo tänään voivat Persian ja Meedian ruhtinattaret, jotka ovat kuulleet kuningattaren teosta, ottaa sen puheeksi kaikkien kuninkaan ruhtinaiden kanssa, jolloin siitä koituu loputtomiin halveksuntaa ja riitaa.

¹⁹ Jos kuningas näkee hyväksi, antakoon hän kuninkaallisen käskyn, joka kirjoitetaan Persian ja Meedian lakeihin, jolloin sitä ei voi peruuttaa: Vasti ei enää saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen, ja hänen kuninkaallisen arvonsa kuningas antaa toiselle, häntä paremmalle.

²⁰ Kun kuninkaan antama säädös tulee tunnetuksi koko hänen suuressa valtakunnassaan, kaikki vaimot antavat kunnian aviomiehilleen, ovatpa ylhäisiä tai alhaisia.”

²¹ Tämä puhe miellytti kuningasta ja ruhtinaita, ja kuningas teki Memukanin ehdotuksen mukaan.

²² Hän lähetti kirjeet kaikkiin kuninkaan maakuntiin, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä, että jokaisen miehen tuli saada olla herra talossaan ja puhua oman kansansa kieltä.

Ester 2

Esteristä tulee kuningatar

¹ Näiden tapausten jälkeen, kun kuningas Ahasveroksen viha oli asettunut, hän muisti Vastin ja mitä Vasti oli tehnyt ja mitä hänestä oli päätetty.

² Silloin kuninkaan palveluksessa olevat nuoret miehet sanoivat: ”Etsittäköön kuninkaalle nuoria, kauniita neitsyitä.

³ Asettakoon kuningas kaikkiin valtakuntansa maakuntiin virkamiehiä, jotka kokoavat kaikki kauniit, nuoret neitsyet Suusanin linnan naisten taloon. Siellä kuninkaan hoviherran ja vaimojen vartijan Heegain huostassa heille annettakoon kauneudenhoitoa.

⁴ Se neito, johon kuningas mieltyy, tulkoon kuningattareksi Vastin tilalle.” Tämä neuvo miellytti kuningasta, ja hän teki sen mukaan.

⁵ Suusanin linnassa oli juutalainen mies nimeltä Mordokai, Jaairin poika. Jaair oli Simein poika ja Simei benjaminilaisen Kiisin poika.

⁶ Kiis oli tuotu Jerusalemissa pakkosiirtolaisuuteen niiden vankien joukossa, jotka Babylonian kuningas Nebukadnessar oli tuonut pakkosiirtolaisuuteen samalla kertaa Jekonjan, Juudan kuninkaan, kanssa.

⁷ Mordokai oli setänsä tyttären Hadassan, toiselta nimeltään Esterin, kasvatusisä, sillä tämä oli jäänyt orvoksi. Neito oli kaunisvartaloineen ja viehättävä. Mordokai oli ottanut hänet tyttärekseen hänen isänsä ja äitinsä kuoltua.

⁸ Kun kuninkaan käsky ja säädös oli kuulutettu ja kun paljon neitoja koottiin Suusanin linnaan Heegain huostaan, myös Ester vietiin kuninkaan palatsiin haareminvalvoja Heegain hoiviin.

⁹ Neito miellytti Heegaita, ja hän pääsi tämän suosioon. Heegai järjesti kiireesti Esterille hänen kauneudenhoitonsa, ruokaosuutensa sekä seitsemän valiopalvelijataria kuninkaan palatsista ja siirsi hänet palvelijattarineen haaremin parhaaseen osaan.

¹⁰ Ester ei paljastanut kansaansa eikä syntyperäänsä, sillä Mordokai oli kieltänyt häntä niitä ilmaisemasta.

¹¹ Mordokai itse kuljeskeli joka päivä haaremin esipihan edustalla saadakseen tietää, voiko Ester hyvin ja mitä hänelle tapahtuu.

¹² Kukin neito meni vuorollaan kuningas Ahasveroksen luo oltuaan ensin kaksitoista kuukautta kauneudenhoidossa, kuten neidoista oli määrätty. Näin heidän aikansa kului kauneudenhoidossa: kuusi kuukautta heitä hoidettiin mirhaöljyllä ja toiset kuusi kuukautta tuoksuvoiteilla ja muilla naisten kauneudenhoitokeinoilla.

¹³ Kun neito meni kuninkaan luo, hänen annettiin viedä haaremista kuninkaan palatsiin kaikki, mitä hän pyysi.

¹⁴ Hän meni sinne illalla ja palasi aamulla toiseen haaremiin kuninkaan sivuvaimojen valvojan eunukki Saasgasin huostaan. Neito ei enää saanut mennä kuninkaan luo, paitsi jos kuningas oli häneen mieltynyt ja hänet kutsuttiin nimeltä.

¹⁵Kun Esterin, Mordokain sedän Abihailin tyttären, jonka Mordokai oli ottanut tyttäreksen, vuoro tuli mennä kuninkaan luo, hän ei halunnut mukaansa muuta kuin sen, mitä kuninkaan haareminvalvoja eunukki Heegai neuvoi ottamaan. Kaikki, jotka näkivät Esterin, ihastuivat häneen.

¹⁶Ester vietiin kuningas Ahasveroksen luo hänen kuninkaalliseen palatsiinsa hänen seitsemännen hallitusvuotensa kymmenennessä kuussa, teebet-kuussa.

¹⁷Kuningas rakasti Esteriä enemmän kuin ketään muuta naista, ja hän sai kuninkaan mieltymyksen ja suosion ennen kaikkia muita neitoja. Kuningas pani hänen päähänsä kuninkaallisen kruunun ja asetti hänet kuningattareksi Vastin sijaan.

¹⁸Kuningas järjesti Esterin kunniaksi suuret pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen. Hän myönsi maakunnille verohelpotuksia ja jakeli lahjoja kuninkaalliseen tapaan.

Mordokai paljastaa salaliiton

¹⁹Kun neitsyitä koottiin toisen kerran, Mordokai toimitti palvelutehtävää kuninkaanlinnan portissa.

²⁰Ester ei paljastanut syntyperäänsä eikä kansaansa, koska Mordokai oli häntä kieltänyt. Ester teki, mitä Mordokai käski, kuten oli tehnyt ollessaan hänen kasvattityttärenään.

²¹Tuohon aikaan, kun Mordokai toimitti palvelutehtävää kuninkaanlinnan portissa, kaksi kuninkaan portinvartijaa, eunukit Bigtan ja Teres, suuttuivat ja etsivät tilaisuutta surmataksaan kuningas Ahasveroksen.

²²Asia tuli Mordokain tietoon, ja hän ilmaisi sen kuningatar Esterille. Ester kertoi sen kuninkaalle Mordokain nimissä.

²³Kun asia tutkittiin ja se havaittiin todeksi, molemmat miehet ripustettiin hirsipuuhun. Tapaus kirjoitettiin aikakirjaan kuninkaan ollessa läsnä.

Ester 3

Juutalaisia uhkaa tuho

Haaman päättää tuhota juutalaiset

¹Näiden tapausten jälkeen kuningas Ahasveros ylensi agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, korkeaan asemaan ja antoi hänelle ylimmän sijan kaikkien luonaan olevien ruhtinaiden joukossa.

²Kaikki kuninkaanlinnan portissa olevat kuninkaan palvelijat polvistuivat ja kumartuivat maahan Haamanin edessä, sillä sellaisen käskyn kuningas oli hänestä antanut. Mordokai ei kuitenkaan polvistunut eikä kumartunut.

³Silloin kuninkaanlinnan portissa olevat kuninkaan palvelijat sanoivat Mordokaille: ”Miksi sinä rikot kuninkaan käskyä?”

⁴Päivästä päivään he puhuivat hänelle näin, ja kun hän ei totellut heitä, he kertoivat asian Haamanille. He tahtoivat nähdä, oliko Mordokain esittämä syy pätevä. Hän oli näet sanonut heille olevansa juutalainen.

⁵Kun Haaman näki, ettei Mordokai polvistunut eikä kumartunut maahan hänen edessään, hän tuli kiukkua täyteen.

⁶Koska Haamanille oli ilmoitettu Mordokain kansallisuus, hänestä tuntui mitättömältä käydä käsiksi vain Mordokaihin. Sen sijaan hän etsi tilaisuutta tuhota kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, kaikkialta Ahasveroksen valtakunnasta.

⁷Kuningas Ahasveroksen kahdennentoista hallitusvuoden ensimmäisessä kuussa, niisan-kuussa, heitettiin Haamanin edessä puuria eli arpaa vuoden jokaisesta päivästä ja kuukaudesta aina kahdenteentoista kuukauteen eli adar-kuuhun asti .

⁸Sitten Haaman sanoi kuningas Ahasverokselle: ”On yksi kansa, joka on hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, eivätkä he noudata kuninkaan lakeja. Kuninkaan ei sovi jättää heitä rauhaan.

⁹ Jos kuningas hyväksi näkee, kirjoitettakoon määräys, että heidät on tuhottava, ja minä punnitsen kymmenentuhatta talenttia hopeaa virkamiehille vietäväksi kuninkaan aarrekammioihin.”

¹⁰ Kuningas otti sinettisormuksen sormestaan ja antoi sen agagilaiselle Haamanille, Hammedatan pojalle, juutalaisten vastustajalle,

¹¹ ja sanoi hänelle: ”Hopea olkoon sinun, ja tuolle kansalle voit tehdä mitä hyväksi näet.”

¹² Kuninkaan kirjurit kutsuttiin koolle ensimmäisen kuun kolmantenatoista päivänä. Kuninkaan satraapeille ja jokaisen maakunnan käskynhaltijalle ja jokaisen kansan ruhtinaalle kirjoitettiin määräys Haamanin käskyn mukaan, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä. Se kirjoitettiin kuningas Ahasveroksen nimissä ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella.

¹³ Kaikkiin kuninkaan maakuntiin lähetettiin lähettien mukana kirjeet, joissa määrättiin, että kaikki juutalaiset, nuoret ja vanhat, lapset ja naiset, oli hävitettävä, tapettava ja tuhottava samana päivänä, kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä ja että heidän omaisuutensa oli ryöstettävä.

¹⁴ Kirjeen jäljennös oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa tiedoksi kaikille kansoille, että ne valmistautuisivat tuota päivää varten.

¹⁵ Kun säädös oli annettu Suusanin linnassa, lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kiireesti matkaan. Kuningas ja Haaman istuivat juomaan, mutta Suusanin kaupungissa vallitsi hämmennys.

Ester 4

Mordokai pyytää apua Esteriltä

¹ Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin, sirotteli päälleen tuhkaa ja lähti kulkemaan pitkin kaupunkia huutaen kovalla äänellä ja valittaen katkerasti.

²Hän meni kuninkaanlinnan portin edustalle, koska sisälle kuninkaan linnaan ei saanut mennä säkkiin pukeutuneena.

³Jokaisessa maakunnassa ja jokaisella paikkakunnalla, minne kuninkaan käsky ja säädös saapui, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru. He paastosivat, itkivät ja valittivat, ja monet levittivät vuoteekseen säkin ja tuhkaa.

⁴Esterin palvelijattaret ja hoviherrat tulivat ja kertoivat hänelle Mordokaista. Silloin kuningatar joutui suureen tuskaan ja lähetti vaatteita, jotta Mordokai riisuisi säkin yltään ja pukeutuisi niihin, mutta hän ei ottanut niitä vastaan.

⁵Silloin Ester kutsui kuninkaan hoviherrojen joukosta Hatakin, jonka kuningas oli asettanut hänen palvelukseensa, ja käski hänen mennä Mordokain luo saadakseen tietää, mitä oli tapahtunut ja mistä kaikki johtui.

⁶Hatak lähti Mordokain luo kaupungin torille, kuninkaanlinnan portin edustalle.

⁷Mordokai kertoi kaiken, mitä oli tapahtunut, ja myös tarkalleen, kuinka paljon hopeaa Haaman oli luvannut punnita kuninkaan aarrekkammioihin juutalaisten tuhoamisesta.

⁸Mordokai antoi hänelle myös jäljennöksen sen lain tekstistä, joka oli annettu Suusanissa juutalaisten hävittämiseksi. Hatakin tuli näyttää se Esterille ja ilmoittaa asia hänelle sekä kehottaa, että hän menisi kuninkaan luo anomaan häneltä armoa ja pyytämään apua kansalleen.

⁹Hatak meni Esterin luo ja kertoi Mordokain sanat.

¹⁰Niin Ester puhui Hatakille ja käski hänen sanoa Mordokaille:

¹¹”Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakunnissa asuva kansakin tietää, että jokainen mies tai nainen, joka menee kutsumatta kuninkaan luo sisempään esipihaan, surmataa. Laki on sama jokaiselle. Ainoastaan se, jota kohti kuningas ojentaa kultaisen valtikkansa, saa jäädä eloon. Mutta minua ei ole kolmeenkymmeneen päivään kutsuttu kuninkaan luo.”

¹²Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat,

¹³hän käski vastata Esterille: ”Älä luulekaan, että kaikista juutalaisista sinä yksin pelastut, vaikka asut kuninkaan palatsissa.

¹⁴Jos sinä vaikenet tällaisena aikana, apu ja pelastus tulevat juutalaisille muualta, mutta sinua ja isäsi perhettä kohtaa tuho. Kuka tietää, ehkä olet päässyt kuninkaalliseen arvoon juuri tällaista aikaa varten.”

¹⁵Ester käski vastata Mordokaille:

¹⁶”Mene kutsumaan koolle kaikki Suusanista löytyvät juutalaiset. Paastotkaa minun tähteni, olkaa syömättä ja juomatta kolme vuorokautta, yöt ja päivät. Myös minä paastoon palvelijattarieni kanssa. Sitten menen kuninkaan luo, vaikka se on vastoin lakia. Jos tuhoudun, niin tuhoudun.”

¹⁷Mordokai meni pois ja teki aivan niin kuin Ester oli häntä käsenyt.

Ester 5

Ester järjestää pidot kuninkaalle ja Haamanille

¹Kolmantena päivänä Ester pukeutui kuninkaalliseen asuun ja meni seisomaan kuninkaanlinnan sisempään esipihaan, palatsin edustalle. Kuningas istui palatsissaan kuninkaallisella valtaistuimella ovea vastapäätä.

²Kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan esipihassa, tämä sai armon hänen silmissään, ja kuningas ojensi Esteriä kohti kultaisen valtikkansa, joka oli hänen kädessään. Silloin Ester meni lähemmäs ja kosketti valtikan päätä.

³Kuningas kysyi häneltä: ”Mikä sinun on, kuningatar Ester, ja mitä pyydät? Olkoon vaikka puoli valtakuntaa, se annetaan sinulle.”

⁴Ester vastasi: ”Jos kuningas hyväksi näkee, tulkoon kuningas ja myös Haaman tänä päivänä pitoihin, jotka olen järjestänyt kuninkaan kunniaksi.”

⁵Kuningas sanoi: ”Noutakaa kiireesti Haaman tehdäksemme Esterin toivomuksen mukaan.” Niin kuningas ja Haaman tulivat pitoihin, jotka Ester oli järjestänyt.

⁶ Viiniä juotaessa kuningas kysyi Esteriltä: ”Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mikä on toiveesi, se täytetään, vaikka toivot puolta valtakuntaa.”

⁷ Ester vastasi: ”Pyyntöni ja toiveeni on:

⁸ Jos olen saanut armon kuninkaan silmissä ja jos kuningas näkee hyväksi antaa minulle, mitä pyydän, ja täyttää, mitä toivon, että kuningas ja Haaman tulisivat pitoihin, jotka minä järjestän heille huomiseksi. Silloin minä täytän kuninkaan toivomuksen.”

Haaman pystyttää hirsipuun Mordokaita varten

⁹ Sinä päivänä Haaman lähti pidoista iloisena ja hyvillä mielin. Mutta kun hän näki Mordokain kuninkaanlinnan portissa ja kun tämä ei noussut ylös eikä vapissut hänen edessään, hän täyttyi vihasta Mordokaita kohtaan.

¹⁰ Haaman hillitsi kuitenkin itsensä ja meni kotiinsa. Sitten hän lähetti noutamaan lähimmät ystävänsä sekä vaimonsa Sereksen.

¹¹ Haaman kehuskeli heille rikkautensa loistoa ja poikiensa paljoutta ja sitä, miten kuningas oli antanut hänelle korkean aseman ja ylentänyt hänet ruhtinaiden ja kuninkaan palvelijoiden yläpuolelle.

¹² Hän sanoi: ”Eipä kuningatar Esterkään kutsunut järjestämiinsä pitoihin kuninkaan lisäksi muita kuin minut. Ja myös huomiseksi minut on kutsuttu kuninkaan kanssa kuningattaren luo.

¹³ Mutta tämä kaikki ei riitä minulle niin kauan kuin näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaanlinnan portissa.”

¹⁴ Hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä vastasivat hänelle: ”Anna pystyttää viisikymmentä kyynärää korkea hirsipuu ja pyydä aamulla kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan siihen. Sitten voit mennä iloisena kuninkaan kanssa pitoihin.” Tämä puhe miellytti Haamania, ja hän teetti hirsipuun.

Ester 6

**Juutalaisten riemuvoitto
Kuningas palkitsee Mordokain**

¹Sinä yönä kuningas ei saanut unta. Niinpä hän käski tuoda muistettavien tapahtumien kirjan, aikakirjan, ja sitä luettiin kuninkaalle.

²Siihen huomattiin kirjoitetun, että Mordokai oli ilmoittanut kuninkaan portinvartijoiden, eunukkien Bigtanin ja Tereksen, etsineen tilaisuutta käydä käsiksi kuningas Ahasverokseen.

³Kuningas kysyi: ”Millaisen kunnian ja ylennyksen Mordokai on tästä saanut?” Kuninkaan hoviherrat vastasivat: ”Ei hän ole saanut mitään.”

⁴Kuningas kysyi: ”Kuka on esipihassa?” Haaman oli näet tullut kuninkaanlinnan ulompaan esipihaan pyytääkseen kuninkaalta, että Mordokai ripustettaisiin hirsipuuhun, jonka hän tätä varten oli pystyttänyt.

⁵Kuninkaan hoviherrat vastasivat: ”Esipihassa seisoo Haaman.” Kuningas sanoi: ”Tulkoon sisään.”

⁶Kun Haaman oli tullut, kuningas kysyi häneltä: ”Mitä on tehtävä miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan?” Haaman ajatteli sydämessään: ”Kenellepä muulle kuin minulle kuningas tahtoisi osoittaa vielä enemmän kunnioitustaan?”

⁷Haaman vastasi kuninkaalle: ”Sille miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan,

⁸tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas on ollut puettuna, ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut ja jonka päässä on ollut kuninkaallinen kruunu.

⁹Puvun ja hevosen tuokoon joku kuninkaan jalosukuisista ruhtinaista. Mies, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan, puettakoon tuohon pukuun ja häntä kuljetettakoon tuon hevosen selässä kaupungin kaduilla ja hänen edellään huudettakoon: ”Näin tehdään miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan!”

¹⁰Silloin kuningas sanoi Haamanille: ”Riennä hakemaan puku ja hevonen ja tee juutalaiselle Mordokaille, joka toimittaa palvelustehtävää

kuninkaanlinnan portissa, juuri niin kuin puhuit. Älä jätä tekemättä mitään siitä, mitä sanoit.”

¹¹ Niin Haaman nouti hevosen ja puvun, puki Mordokain, kuljetti häntä hevosen selässä kaupungin kaduilla ja huusi hänen edellään: ”Näin tehdään miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan!”

¹² Sitten Mordokai palasi kuninkaanlinnan porttiin, mutta Haaman kiirehti kotiinsa murheissaan ja pää peitettynä.

¹³ Haaman kertoi vaimolleen Serekselle ja lähimmille ystävilleen kaiken, mitä oli tapahtunut. Silloin hänen neuvonantajansa ja hänen vaimonsa Seres sanoivat hänelle: ”Jos Mordokai, jonka edessä olet alkanut horjua, on syntyään juutalainen, sinä et voi hänelle mitään, vaan sinä sorrut perin pohjin hänen edessään.”

¹⁴ Kun he vielä puhuivat hänen kanssaan, kuninkaan hoviherrat tulivat ja veivät kiireesti Haamanin pitoihin, jotka Ester oli järjestänyt.

Ester 7

Haamanin tuho

¹ Kuningas ja Haaman tulivat kuningatar Esterin luo juomaan viiniä.

² Viiniä juotaessa kuningas sanoi Esterille myös toisena päivänä: ”Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mikä on toiveesi, se täytetään, vaikka toivot puolta valtakuntaa.”

³ Kuningatar Ester vastasi: ”Jos olen saanut armon silmiesi edessä, oi kuningas, ja jos kuningas näkee hyväksi, niin annettakoon minun ja kansani pitää henkemme. Se on pyyntöni ja toiveeni.

⁴ Meidät, minut ja kansani, on myyty hävitettäväksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi. Jos meidät olisi myyty vain orjiksi ja orjattariksi, olisin siitä vaiti. Sellaisen vaivan takia ei kannattaisi kuningasta häiritä.”

⁵ Silloin kuningas Ahasveros kysyi kuningatar Esteriltä: ”Kuka hän on? Missä on se, joka on rohjennut tehdä sellaista?”

⁶Ester vastasi: ”Se vastustaja ja vihollinen on tuo paha Haaman.” Silloin Haaman pelästyi kuningasta ja kuningatarta.

⁷Kuningas nousi vihoissaan kesken viinin juonnin ja meni linnan puutarhaan. Haaman jäi sisälle rukoillakseen kuningatar Esteriä säästämään hänen henkensä, sillä hän näki, että kuninkaalla oli paha mielessä häntä vastaan.

⁸Kun kuningas tuli puutarhasta takaisin palatsiin, jossa viiniä juotiin, Haaman oli heittäytynyt lepovuoteelle, jolla kuningatar Ester lepäsi. Silloin kuningas sanoi: ”Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle palatsissa – ja minun läsnäollessani!” Tuskin kuningas oli saanut tämän sanotuksi, kun Haamanin kasvot jo peitettiin.

⁹Harbona, yksi kuningasta palvelevista hoviherroista, sanoi: ”Onhan Haamanin talon edessä viisikymmentä kyynärää korkea hirsipuu. Haaman teetti sen Mordokaille, jonka puhe kerran koitui kuninkaan hyväksi.” Kuningas sanoi: ”Ripustakaa Haaman siihen.”

¹⁰Haaman ripustettiin hirsipuuhun, jonka hän oli valmistanut Mordokaita varten. Silloin kuninkaan viha asettui.

Ester 8

Mordokai korotetaan ja Haamanin juoni kumotaan

¹Sinä päivänä kuningas Ahasveros antoi kuningatar Esterille talon, joka oli kuulunut Haamanille, juutalaisten vastustajalle. Mordokai sai tulla kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mitä sukua Mordokai oli hänelle.

²Kuningas oli ottanut sinettisormuksensa pois Haamanilta ja antoi sen Mordokaille. Ester määräsi Mordokain Haamanin talon hoitajaksi.

³Ester puhui kuninkaalle vielä uudelleen. Hän heittäytyi kuninkaan jalkojen juureen, itki ja rukoili häntä tekemään tyhjäksi agagilaisen Haamanin pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan.

⁴Kuningas ojensi Esteriä kohti kultaisen valtikkansa. Ester nousi ylös, jäi seisomaan kuninkaan eteen

⁵ja sanoi: ”Jos kuningas näkee hyväksi ja olen saanut armon hänen edessään, ja jos asia on kuninkaasta oikea ja minä miellytän häntä, niin kirjoitettakoon määräys, että agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, juonet on tehtävä tyhjiksi ja ne kirjeet, jotka hän kirjoitutti tuhotakseen juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa, on peruutettava.

⁶Kuinka minä voisin katsella onnettomuutta, joka kohtaa kansaani! Kuinka jaksaisin nähdä sukuni tuhon!”

⁷Kuningas Ahasveros sanoi kuningatar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: ”Koska Haaman hyökkäsi juutalaisia vastaan, minä annoin hänen talonsa Esterille ja Haaman ripustettiin hirsipuuhun.

⁸Kirjoittakaa nyt kuninkaan nimissä sellainen juutalaisia koskeva määräys, jonka katsotte parhaaksi, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella. Kirjettä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimissä ja sinetöity kuninkaan sinettisormuksella, ei voi kumota.”

⁹Kolmannen kuun eli siivan-kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä kutsuttiin kuninkaan kirjurit paikalle. Kirjeet kirjoitettiin Mordokain ohjeiden mukaisesti sekä juutalaisille että satraapeille, käskynhaltijoille ja maaherroille sataankahteenkymmeneenseitsemään maakuntaan Intiasta Kuusiin saakka, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä, myös juutalaisille heidän omalla kirjoituksellaan ja kielellään.

¹⁰Kirjeet kirjoitettiin kuningas Ahasveroksen nimissä ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella. Ne lähetettiin ratsulähettien mukana, jotka ratsastivat kuninkaan juoksijatammoista polveutuvilla hevosilla.

¹¹Kirjeissä sanottiin, että kuningas salli juutalaisten kokoontua jokaisessa kaupungissa puolustamaan henkeään. Heidän sallittiin hävittää, tappaa ja tuhota jokaisen kansan tai maakunnan aseväestä jokainen, joka heitä

vainoaa, mukaan lukien heidän vaimonsa ja lapsensa, ja ryöstää heiltä saatava saalis.

¹² Näin oli lupa tehdä yhtenä päivänä, kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä, kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa.

¹³ Kirjeen jäljennös oli annettava säädöksenä jokaisessa maakunnassa ja julkaistava kaikille kansoille tiedoksi, jotta juutalaiset olisivat valmiina kostamaan sinä päivänä vihollisilleen.

¹⁴ Kuninkaallisilla hevosilla ratsastavat lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kovalla kiireellä matkaan heti, kun säädös oli annettu Suusanin linnassa.

¹⁵ Mordokai lähti kuninkaan luota yllään kuninkaalliset, sinipunaiset pellavavaatteet ja viitta, joka oli tehty valkoisesta ja purppuranpunaisesta pellavakankaasta. Päässään hänellä oli suuri kultakruunu. Silloin Suusanin kaupunki puhkesi riemuhuutoihin.

¹⁶ Juutalaisille oli koittanut valo ja ilo, riemu ja kunnia.

¹⁷ Jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, kaikkialla, minne kuninkaan käsky ja hänen säädöksensä tuli, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlapäivä. Monet maan muihin kansoihin kuuluvat kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät.

Ester 9

Juutalaiset tuhoavat vihollisensa

¹ Kuninkaan käsky ja säädös oli määrä panna täytäntöön kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä. Tuona päivänä juutalaisten viholliset olivat odottaneet saavansa heidät valtaansa, mutta kävikin päinvastoin: juutalaiset saivat vihamiehensä valtaansa.

² Silloin juutalaiset kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa kokoontuivat asuinkaupungeissaan käydäkseen käsiksi niihin, jotka

halusivat tuhota heidät. Kukaan ei kestänyt heidän edessään, sillä kauhu heitä kohtaan oli vallannut kaikki kansat.

³ Kaikki maaherrat, satraapit, käskynhaltijat ja kuninkaan virkamiehet tukivat juutalaisia, sillä kauhu Mordokaita kohtaan oli vallannut heidät.

⁴ Mordokai oli mahtava mies kuninkaan hovissa. Hänen maineensa levisi kaikkiin maakuntiin, sillä tämä mies, Mordokai, tuli aina vain mahtavammaksi.

⁵ Juutalaiset löivät miekalla kaikki vihollisensa, surmasivat ja tuhosivat heidät. He tekivät vihamiehilleen mitä tahtoivat.

⁶ Suusanin linnassa juutalaiset surmasivat ja tuhosivat viisisataa miestä.

⁷ He tappoivat myös Parsandatan, Dalfonin, Aspatan,

⁸ Pooratan, Adaljan, Aridatan,

⁹ Parmastan, Arisain, Aridain ja Vaisatan,

¹⁰ nämä kymmenen, jotka olivat Haamanin, Hammedatan pojan, juutalaisten vastustajan, poikia. Saaliiseen he eivät kuitenkaan käyneet käsiksi.

¹¹ Suusanin linnassa surmattujen lukumäärä tuli kuninkaan tietoon vielä samana päivänä.

¹² Silloin kuningas sanoi kuningatar Esterille: ”Suusanin linnassa juutalaiset ovat surmanneet ja tuhonneet viisisataa miestä ja Haamanin kymmenen poikaa. Mitä he lienevätkään tehneet muissa kuninkaan maakunnissa? Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mitä toivot, se täytetään.”

¹³ Ester vastasi: ”Jos kuningas näkee hyväksi, sallittakoon Suusanin juutalaisten huomennakin tehdä saman säädöksen mukaan kuin tänään. Ja Haamanin kymmenen pojan ruumiit ripustettakoon hirsipuuhun.”

¹⁴ Kuningas käski tehdä niin. Siitä annettiin säädös Suusanissa, ja Haamanin kymmenen pojan ruumiit ripustettiin hirsipuuhun.

¹⁵ Suusanin juutalaiset kokoontuivat myös adar-kuun neljäntenätoista päivänä ja surmasivat Suusanissa kolmesataa miestä. Saaliiseen he eivät kuitenkaan käyneet käsiksi.

¹⁶ Myös muiden kuninkaan maakuntien juutalaiset kokoontuivat puolustamaan henkeään päästäkseen rauhaan vihollisiltaan. He surmasivat seitsemänkymmentäviisituhatta vastustajaansa, mutta saaliiseen he eivät käyneet käsiksi.

¹⁷ Tämä tapahtui adar-kuun kolmantenatoista päivänä, ja saman kuun neljäntenätoista päivänä he lepäsivät ja viettivät sitä pitojen ja ilon päivänä.

¹⁸ Mutta Suusanin juutalaiset kokoontuivat adar-kuun kolmantenatoista ja neljäntenätoista päivänä. Viidentenatoista päivänä he lepäsivät ja viettivät sen pitojen ja ilon päivänä.

¹⁹ Sen tähden maaseudun juutalaiset, maaseutukaupunkien asukkaat, viettävät adar-kuun neljättätoista päivää ilon, pitojen ja juhlan päivänä ja lähettävät silloin toisilleen maistiaisia.

Puurim-juhla

²⁰ Mordokai kirjoitti nämä tapaukset muistiin ja lähetti kirjeet kaikille niin lähellä kuin kaukana asuville juutalaisille kuningas Ahasveroksen kaikkiin maakuntiin.

²¹ Hän sääti heille, että heidän tuli viettää joka vuosi adar-kuun neljättätoista ja viidettätoista päivää juhlapäivinä,

²² koska juutalaiset niinä päivinä olivat päässeet rauhaan vihollisiltaan. Siinä kuussa murhe oli kääntynyt heille iloksi ja suru juhlan vietoksi. Siksi heidän tuli viettää niitä päiviä pitojen ja ilon päivinä ja lähettää toisilleen maistiaisia ja köyhille lahjoja.

²³ Näin juutalaiset ottivat tavakseen sen, mitä he nyt olivat alkaneet noudattaa ja mistä Mordokai oli heille kirjoittanut.

²⁴ Agagilainen Haaman, Hammedatan poika, kaikkien juutalaisten vastustaja, oli näet punonut juonen juutalaisten tuhoamiseksi ja heittänyt puuria eli arpaa hävittääkseen ja tuhotakseen heidät.

²⁵ Tämän tultua kuninkaan tietoon kuningas oli määrännyt kirjallisesti, että Haamanin juutalaisia vastaan punoma katala juoni oli käännettävä häntä itseään vastaan. Niinpä hänet ja hänen poikansa ripustettiin hirsipuuhun.

²⁶ Siksi juutalaiset antoivat näille päiville nimen ”puurim” sanan ”puur” mukaan . Kaiken sen vuoksi, mitä tuohon kirjeeseen oli kirjoitettu, mitä juutalaiset olivat itse nähneet ja mitä heille oli tapahtunut,

²⁷ he asettivat ja vakiinnuttivat itselleen ja jälkeläisilleen sekä kaikille heihin liittyville muuttumattoman ja pysyvän tavan viettää näitä kahta päivää käskykirjeen mukaisesti määräaikana joka vuosi.

²⁸ Näitä päiviä tuli jokaisen sukupolven ja suvun muistaa ja viettää kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa, ettei puurim-päivien vietto katoaisi juutalaisten keskuudesta ja etteivät heidän jälkeläisensä unohtaisi niitä.

²⁹ Kuningatar Ester, Abihailin tytär, ja juutalainen Mordokai kirjoittivat kaikella arvovallallaan toisen puurim-kirjeen vahvistaakseen aikaisemmat määräykset.

³⁰ Mordokai lähetti ystävällisiä ja vilpittömiä sanoja sisältäviä kirjeitä kaikille juutalaisille Ahasveroksen valtakunnan sataankahteenkymmeneenseitsemään maakuntaan.

³¹ Näin hän saattoi voimaan puurim-päivien vieton niiden määräaikana, niin kuin hän ja kuningatar Ester sekä juutalaiset itsekkin olivat niistä itselleen ja jälkeläisilleen säätäneet. Kirjeissä oli myös määräyksiä puurim-päiviin kuuluvista paastoista ja valitushuudoista.

³² Nämä puurim-määräykset vahvistettiin ja kirjoitettiin kirjaan Esterin käskystä.

Ester 10

Mordokain korkea arvo

¹Kuningas Ahasveros saattoi työveron alaisiksi kaikki maat, rannikkoseudut ja merien saaret.

²Kaikki Ahasveroksen suuret teot ja saavutukset sekä tarkka selvitys Mordokain valta-asemasta, johon kuningas hänet korotti, on kirjoitettu Meedian ja Persian kuninkaiden aikakirjaan.

³Juutalainen Mordokai oli näet kuningas Ahasveroksen lähin mies. Juutalaiset pitivät häntä suuressa arvossa, ja hän oli lukuisten heimoveljiensä rakastama, sillä hän etsi kansansa parasta ja puhui koko kansansa rauhan puolesta.

Job

Job 1

Job ja hänen perheensä

¹Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli nuhteeton ja oikeamielinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa.

²Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.

³Karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa. Palvelusväkeäkin hänellä oli hyvin paljon. Job oli kaikista Idän miehistä mahtavin.

⁴Hänen pojillaan oli tapana järjestää pitoja; kullakin oli talossaan pidot vuoropäivänään. Silloin he lähettivät sanan kolmelle sisarelleen ja kutsuivat heidät syömään ja juomaan kanssaan.

⁵Aina kun pitopäivät olivat kierroksensa kiertäneet, Job lähetti pojille sanan ja pyhitti heidät. Varhain aamulla hän nousi ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin poikia oli. Job näet ajatteli: ”Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään sanoneet hyvästit Jumalalle.” Näin Job teki joka kerta.

Saatana saa koetella Jobia

⁶Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli heidän joukossaan myös Saatana.

⁷Herra kysyi Saatanalta: ”Mistä sinä tulet?” Saatana vastasi Herralle: ”Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta.”

⁸Herra kysyi Saatanalta: ”Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä hänen vertaistaan. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, joka pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa.”

⁹Saatana vastasi Herralle: ”Suottako Job pelkää Jumalaa?”

¹⁰Olethan itse joka puolelta suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on. Olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata.

¹¹ Mutta ojennapa kätesi ja kajoa siihen, mitä hänellä on. Varmasti hän sanoo sinulle hyvästit vasten kasvoja.”

¹² Silloin Herra sanoi Saatanelle: ”Hyvä on. Kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun vallassasi, mutta häneen itseensä et saa koskea kädelläsi.” Sitten Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä.

Job menettää omaisuutensa ja lapsensa

¹³ Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret taas aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa,

¹⁴ Jobin luo tuli sanantuojia, joka sanoi: ”Härillä kynnettiin, ja aasintammat olivat laitumella siinä lähellä.

¹⁵ Silloin savalaiset hyökkäsivät, ryöstivät eläimet ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

¹⁶ Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: ”Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat, vuohet ja palvelijat ja kulutti kaikki; vain minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

¹⁷ Hänen vielä puhuessaan tuli taas yksi, joka sanoi: ”Kaldealaiset jakaantuivat kolmeksi joukoksi, ryntäsivät kamelien kimppuun ja ryöstivät ne. Palvelijat he surmasivat miekan terällä. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

¹⁸ Hänen vielä puhuessaan tuli jälleen yksi, joka sanoi: ”Poikasi ja tyttäresi aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa.

¹⁹ Yhtäkkiä autiomaan toiselta puolelta tuli raju tuulispää, iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorten päälle, niin että he kuolivat. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

²⁰ Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Ajettuaan päänsä paljaaksi hän heittäytyi kasvoilleen maahan

²¹ ja sanoi: ”Alastomana minä tulini äitini kohdusta ja alastomana sinne palaan. Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi!”

²²Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut Jumalasta sopimattomasti.

Job 2

Saatana saa vielä koetella Jobia

¹Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat taas tulivat ja asettuivat Herran eteen, myös Saatana tuli heidän joukossaan ja asettui Herran eteen.

²Herra kysyi Saatanalta: ”Mistä sinä tulet?” Saatana vastasi Herralle: ”Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta.”

³Herra kysyi Saatanalta: ”Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole hänen vertaistaan maan päällä. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Yhä hän pysyy nuhteettomuudessaan, vaikka sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet ilman syytä.”

⁴Saatana vastasi Herralle: ”Nahka nahasta! Kaiken, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestään.

⁵Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa. Varmasti hän sanoo sinulle hyvästit vasten kasvojasi.”

⁶Herra sanoi Saatanalle: ”Katso, hän on käsissäsi. Säästä kuitenkin hänen henkensä.”

Jobin ahdinko pahenee

⁷Niin Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, jalkapohjista päälakeen asti.

⁸Job otti saviastian palasen ja kaapi sillä itseään tuhkakasassa istuen.

⁹Hänen vaimonsa sanoi hänelle: ”Vieläkö pysyt nuhteettomuudessasi? Sano hyvästit Jumalalle ja kuole.”

¹⁰Mutta Job vastasi: ”Sinä puhut kuin mikäkin hupsu nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan myös pahaa?” Kaikessa tässä Job ei tehnyt huulillaan syntiä.

Ystävät saapuvat lohduttamaan Jobia

¹¹Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaikesta siitä onnettomuudesta, joka oli kohdannut Jobia, he tulivat kukin paikkakunnaltaan: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Tsoofar. Yhteisestä sopimuksesta he päättivät mennä osoittamaan hänelle myötätuntoa ja lohduttamaan häntä.

¹²Kun he olivat vielä etäällä, he nostivat katseensa mutta eivät voineet edes tuntea häntä. Silloin he puhkesivat äänekkääseen itkuun, kukin repäisi rikki viittansa ja viskasi tomua päänsä päälle kohti taivasta.

¹³Sitten he istuivat Jobin kanssa maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan heistä ei puhunut hänelle sanaakaan, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli hyvin suuri.

Job 3

JOBIN ENSIMMÄINEN PUHE Job kiroaa syntymäpäivänsä

¹Sen jälkeen Job alkoi puhua ja kirosi syntymäpäivänsä.

²Hän sanoi:

³”Kadotkoon se päivä, jona synnyin, ja yö, joka sanoi: ’Poika on siinnyt.’

⁴Muuttukoon pimeydeksi se päivä. Älköön sitä kysykö Jumala korkeudessa, älköön sille valo loistako.

⁵Vaatikoon sen itselleen pimeys ja kuoleman varjo. Laskeutukoon pilvi sen päälle, kauhistuttakoon sitä päivän pimeneminen.

⁶Ottakoon pimeys pois sen yön. Älköön se iloitko vuoden päivien joukossa, älköön se kuuluko kuukausien lukuun.

⁷Hedelmätön olkoon se yö, älköön sinä yönä riemuhuuto raikuko.

⁸Kirotkoon sen päivienmanaajat, ne, jotka ovat valmiit herättämään Leviatanin .

⁹Pimentykööt sen aamutähdet. Odottakoon se valoa, joka ei tule, älköön se aamuruskon katsetta nähkö,

¹⁰ sillä se ei sulkenut minulta kohdun ovea eikä kätkenyt vaivaa silmiltäni.”

Kuolema olisi elämää parempi

¹¹”Miksi en kuollut heti äitini helmaan, menehtynyt kohdusta tullessani?

¹² Miksi olivat polvet minua vastaanottamassa, minkä vuoksi rinnat imeäkseni?

¹³ Makaisinhan nyt rauhassa, nukkuisin ja saisin levätä

¹⁴ kuninkaiden ja maan neuvosmiesten kanssa, jotka ovat jälleenrakentaneet raunioita,

¹⁵ tai päämiesten kanssa, joilla oli kultaa, jotka täyttivät talonsa hopealla.

¹⁶ Tai olisin olematon kuin maahan kätkeyty keskonen, kuin lapset, jotka eivät ole nähneet päivänvaloa.

¹⁷ Siellä lakkaavat jumalattomat raivoamasta, siellä saavat uupuneet levätä.

¹⁸ Kaikki vangit ovat rauhassa, eivät kuule piiskurin ääntä.

¹⁹ Samanlaisia ovat siellä pieni ja suuri, orja on vapaa herrastaan.”

Olemassaolon tuska

²⁰”Miksi hän antaa vaivatulle valoa ja elämää murhemielisille?

²¹ Hehän odottavat kuolemaa, joka ei tule, etsivät sitä enemmän kuin aarretta.

²² He iloitsisivat riemusta huutaen, jos saisivat osakseen haudan.

²³ Miksi hän antaa valoa miehelle, jonka tie on ummessa, jonka Jumala on sulkenut aitaukseen?

²⁴ Huokaus on tullut leiväkseni, valitukseni virtaa kuin vesi.

²⁵ Mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi, mitä pelkäsin, se minulle tapahtui.

²⁶ En ehtinyt tyyntyä, en asettua rauhaan enkä käydä lepoon, kun tuska tuli jälleen.”

Job 4

ELIFAAN ENSIMMÄINEN PUHE

Miksi tuskastut?

- ¹Silloin teemanilainen Elifas vastasi:
- ²”Ethän pane pahaksesi, jos sinulle puhutaan? Kuka voisi pidättääkään sanojaan?
- ³Katso, monia sinä olet ojentanut, voimattomia käsiä olet vahvistanut.
- ⁴Sanasi ovat nostaneet kompastuneen, horjuvia polvia olet tukenut.
- ⁵Mutta nyt, kun sinua kohtaa onnettomuus, sinä tuskastut. Kun se osuu itseesi, sinä kauhistut.
- ⁶Eikö jumalanpelko ole uskalluksesi ja nuhteeton vaellus sinun toivosi?”

Kärsimyksillä on syynsä

- ⁷”Muistelehan: kuka viaton on joskus hukkunut, ja missä oikeamieliset ovat joutuneet tuhoon?
- ⁸Sen mukaan kuin minä olen nähnyt, ne, jotka vääryyttä kyntävät ja turmiota kylvävät, ne sitä myös niittävät.
- ⁹Jumalan henkäyksestä he hukkuvat, hänen vihansa tuulahduksesta he häviävät.
- ¹⁰Leijonan ärjyntä, nuoren leijonan ääni, vaiennetaan, nuorten leijonien hampaat murskataan.
- ¹¹Leijona menehtyy saaliin puutteessa, ja jalopeuran pennut joutuvat hajalle.”

Onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä?

- ¹²”Varkain tuli minulle sana, korvani kuuli kuiskauksen siitä,
- ¹³kun ajatukset häilyivät öisissä näyissä, kun raskas uni oli vallannut ihmiset.
- ¹⁴Minut valtasi pelko ja vavistus, kaikki minun luuni kauhistuivat.
- ¹⁵Tuuli puhalsi yli kasvojeni, ihokarvani nousivat pystyyn.

¹⁶Jokin hahmo seisoj silmiäni edessä, en erottanut, millainen se oli. Hiljaisuudessa kuulin äänen:

¹⁷'Onko ihminen vanhurskaampi kuin Jumala, onko mies puhtaampi kuin hänen Luojansa?

¹⁸Katso, palvelijoihinsakaan hän ei luota, enkeleissäänkin hän näkee vikoja,
¹⁹saati sitten niissä, jotka asuvat savimajoissa, joiden perustukset ovat tomussa! He rusentuvat kuin koiperhonen;

²⁰ennen kuin päivä iltaan painuu, heidät muserretaan. Kukaan ei kiinnitä huomiota, kun he hukkuvat ainiaaksi.

²¹Eikö ole niin, että heidän telttanuoransa irrotetaan, ja he kuolevat viisaudesta osattomina?"

Job 5

Ihminen on syypää kärsimyksiinsä

¹"Huuda vain! Onko ketään, joka sinulle vastaisi, kuka on se pyhä, jonka puoleen voisit kääntyä?

²Mielettömän tappaa suuttumus, yksinkertaisen surmaa kiivaus.

³Minä näin mielettömän juurtuvan, mutta äkkiä jouduin kiroamaan hänen asuinsijaansa.

⁴Hänen lapsensa jäävät apua vaille. Heitä poljetaan portissa, eikä pelastajaa ole.

⁵Minkä hän on leikannut, sen syö nälkäinen, ottaa vaikka orjantappuroista, ja janoinen tavoittelee hänen omaisuuttaan.

⁶Eihän onnettomuus kasva maasta, eikä vaiva verso mullasta,

⁷vaan ihminen syntyy vaivaan, ja kipinät, liekin lapset, lentävät korkealle."

Jumala korottaa alhaiset

⁸"Minä ainakin etsisin Jumalaa ja asettaisin asiani Jumalan eteen,

⁹hänen, joka tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää,

¹⁰joka antaa sateen maan päälle ja lähettää vettä vainioille.

¹¹Hän korottaa alhaiset, surevat saavat avun ja turvan.

¹²Hän tekee tyhjäksi ovelien hankkeet, niin ettei mikään menesty heidän käsissään.

¹³Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa, ovelien suunnitelmat raukeavat tyhjiin.

¹⁴Päivällä heidät yllättää pimeys, keskellä päivää he hapuilevat kuin yöllä.

¹⁵Mutta köyhän hän pelastaa heidän suunsa miekalta, auttaa väkevän käsistä.

¹⁶Ja niin on köyhällä toivo, mutta väärä joutuu sulkemaan suunsa.”

Kaikkivaltias pelastaa sinut ahdingosta

¹⁷”Katso, autuas se ihminen, jota Jumala ojentaa! Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta.

¹⁸Sillä hän haavoittaa ja hän sitoo, hän lyö murskaksi, mutta hänen kätensä myös parantavat.

¹⁹Kuudesta ahdingosta hän sinut pelastaa, seitsemässä paha ei sinua kohtaa.

²⁰Nälänhädässä hän lunastaa sinut kuolemasta ja sodassa miekan terältä.

²¹Kielen ruoskalta sinä olet turvassa etkä pelkää, kun hävitys tulee.

²²Hävitykselle ja nälänhädälle sinä naurat, eikä sinun tarvitse pelätä metsän petoja.

²³Kedon kivien kanssa sinä olet liitossa, ja metsän pedot elävät rauhassa sinun kanssasi.

²⁴Saat huomata, että majasi on rauhassa, ja kun tarkastat asuinsijaasi, ei sieltä mitään puutu.

²⁵Saat myös huomata, että jälkeläisiäsi on paljon ja vesasi ovat kuin ruoho maassa.

²⁶Kypsässä iässä sinä menet hautaan, niin kuin lyhde korjataan ajallaan.

²⁷ Huomaa: me olemme tutkineet tämän, ja näin se on. Kuuntele meitä ja pidä tämä mielessäsi.”

Job 6

JOBIN TOINEN PUHE Job toivoo kuolemaa

¹ Job vastasi:

² ”Jospa minun suruni punnittaisiin ja kova onneni pantaisiin samaan vaakakuppiin!

³ Ne painavat enemmän kuin meren hiekka, siksi sanani menevät harhaan.

⁴ Ovathan lihassani Kaikkivaltiaan nuolet, minun henkeni juo niiden myrkkyä. Jumalan kauhut nousevat minua vastaan.

⁵ Huutaako villiaasi vihannassa ruohikossa, ammuuko härkä rehuviljansa ääressä?

⁶ Syödäänkö mautonta ilman suolaa, onko makua munan valkuaisessa?

⁷ Sieluni kieltäytyy koskemasta sellaisiin. Ne ovat minulle kuin saastainen ruoka.

⁸ Kunpa pyyntöni täyttyisi ja Jumala antaisi minulle sen, mitä toivon.

⁹ Jospa Jumala vain suvaitsisi musertaa minut, ojentaa kätensä ja leikata minut pois!

¹⁰ Silloin minulla olisi vielä lohdutuksena se, etten ole kieltänyt Pyhän sanoja. Hypähtäisin ilosta armottoman tuskan alla.”

Job on pettynyt ystäviinsä

¹¹ ”Mikäpä on voimani, että voisin enää toivoa, mikä loppuni, että voisin olla kärsivällinen?

¹² Onko minulla kiven lujuus, onko ruumiini vaskea?

¹³ Enkö enää kykene auttamaan itseäni? Onko minulta kadonnut kaikki voima?

¹⁴ Tuleehan ystävän olla laupias nääntyvälle, vaikka tämä olisikin hylännyt Kaikkivaltiaan pelon.

¹⁵ Minun veljeni ovat pettäneet minut kuin keväinen puro, he ovat kuin kuivuneita joenuomia.

¹⁶ Ne ovat jääsohjosta sameita, niihin kätkeytyy lumi.

¹⁷ Auringon paahtaessa ne ehtyvät. Kun tulee helle, ne häviävät uomastaan.

¹⁸ Niiden juoksun urat mutkistuvat, ne haihtuvat tyhjiin ja katoavat.

¹⁹ Teeman karavaanit tähystelivät niitä, Savan matkalaiset panivat toivonsa niihin.

²⁰ He joutuivat häpeään, kun luottivat niihin, perille päästyään he joutuivat pettymään.

²¹ Samoin tekin olette nyt tyhjän veroisia, te näette kauheita asioita ja pelästytte.

²² Olenko sanonut: 'Antakaa minulle jotakin' ja 'maksakaa varoistanne lahjus minun puolestani',

²³ 'pelastakaa minut vihollisen vallasta ja lunastakaa minut väkivaltaisten käsistä'?

²⁴ Opettakaa minua, niin minä vaikenen. Neuvokaa minulle, missä olen erehtynyt.

²⁵ Kuinka tehoaakaan oikea puhe! Mutta mitä hyötyä on teidän nuhtelustanne?

²⁶ Aiotteko nuhdella sanoja, epätoivoisen sanoja, jotka ovat vain tuulta.

²⁷ Orvostakin te heittäisitte arpaa ja hieroisitte kauppaa ystävästänne.

²⁸ Suvaitkaa nyt kääntyä minuun päin: en totisesti valehtele vasten kasvojanne.

²⁹ Perukaa puheenne, älköön vääryyttä tapahtuko, perukaa, vielä minä olen oikeassa.

30 Olisiko kielelläni vääräys? Eikö suulakeni tuntisi, mikä on turmiollista?”

Job 7

Ihmisen elämä on sotapalvelusta

1”Eikö ihmisen elämä maan päällä ole ankaraa työtä, eivätkö hänen päivänsä ole kuin palkkalaisen päivät?

2 Hän on kuin orja, joka kaipaa varjoon, kuin palkkalainen, joka odottaa työstään palkkaa.

3 Minä olen saanut perinnöksi pettymysten kuukaudet, ja vaivan yöt on annettu osakseni.

4 Maata mennessäni ajattelen, milloin voisin nousta, ja ilta venyy. Tuskastun ja kääntelehdin levottomana aamuhämärään asti.

5 Madot peittävät ruumiini, rupeni ovat kuin maan kamara, ihoni halkeilee ja märkii.

6 Päiväni kiitävät nopeammin kuin kutojan sukkula, ne katoavat vailla toivoa.”

Ihmisen elämä on tuulen henkäys

7”Muista, että elämäni on vain tuulen henkäys. Silmäni ei enää saa nähdä onnea.

8 Silmä, joka minut näki, ei enää minua näe. Sinun silmäsi etsivät minua, mutta minua ei ole.

9 Pilvi häipyy ja häviää, ei myöskään tuonelaan vaipunut sieltä nouse.

10 Taloonsa hän ei enää palaa, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne.

11 En minä suitsi suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, valitan sieluni katkerassa murheessa.

12 Olenko minä meri tai lohikäärme, kun asetat vartioston minua vastaan?

13 Kun ajattelen: leposijani lohduttaa minua, vuoteeni huojentaa tuskaani,

14 niin sinä kauhistutat minua unilla ja säikytät minua näyillä.

¹⁵ Mieluummin tukehdun, mielummin kuolen kuin kidun luurankona.”

Jätä minut rauhaan

¹⁶”Olen saanut tarpeekseni, en tahdo elää ikuisesti. Jätä minut rauhaan, ovathan päiväni kuin henkäys.

¹⁷ Mikä on ihminen, että pidät häntä niin tärkeänä ja kiinnität häneen huomiosi,

¹⁸ tarkastelet häntä aamu aamulta, tutkit häntä hetki hetkeltä?

¹⁹ Milloin sinä käännät katseesi minusta? Etkö hellitä sen vertaa, että saan sylkeni nielaistuksi?

²⁰ Jos olenkin tehnyt syntiä, niin mitä sillä olen sinulle tehnyt, sinä ihmisten vartija? Miksi asetit minut maalitauluksesi? Miksi tulin itselleni taakaksi?

²¹ Miksi et anna rikostani anteeksi etkä ota pois syyllisyyttäni? Sillä nyt minä menen levolle maan tomuun. Sinä etsit minua, mutta minua ei enää ole.”

Job 8

BILDADIN ENSIMMÄINEN PUHE Jumalako vääristäisi oikeuden?

¹ Suuhilainen Bildad vastasi Jobille:

²”Kuinka kauan sinä tuollaisia puhelet? Suusi sanat ovat kuin raju tuuli.

³ Jumalako vääristäisi oikeuden, Kaikkivaltiasko vääristäisi vanhurskauden?

⁴ Ehkä lapsesi tekivät syntiä häntä vastaan, ja hän hylkäsi heidät heidän rikkomuksensa valtaan.

⁵ Jos sinä etsit Jumalaa ja anot Kaikkivaltiaalta armoa,

⁶ jos olet puhdas ja rehellinen, silloin hän varmasti herää avuksesi ja saattaa entiselleen vanhurskautesi asunnon.

⁷ Vaikka alkusi on vähäinen, lopulta kasvat hyvin suureksi.”

Kuuntele isien viisautta

⁸”Kysypä aikaisemmalta sukupolvelta; tarkkaa, mitä heidän isänsä ovat tutkineet.

⁹Mehän olemme eilisen lapsia emmekä mitään tiedä, päivämme ovat vain varjo maan päällä.

¹⁰He opettavat sinua, puhuvat sinulle, tuovat julki sanat sydäimestään.

¹¹Kasvaako papyrus siellä, missä ei ole rämettä? Nostaako ruoko varttaan siellä, missä ei ole vettä?

¹²Kun se vielä versoo eikä ole valmista korjattavaksi, se kuivettuu ennen kaikkia muita kasveja.

¹³Niin käy kaikkien, jotka unohtavat Jumalan. Jumalattoman toivo katoaa.

¹⁴Hän panee turvansa seittiin, etsii tukea hämähäkinverkosta.

¹⁵Hän nojaa taloonsa, mutta se ei pysy pystyssä, hän pitää siitä kiinni, mutta se ei kestä.

¹⁶Hän kasvaa rehevänä auringon paisteessa, ja hänen vesansa leviävät yli puutarhan.

¹⁷Hänen juurensa kietoutuvat kiviröykkiöön, hän kiinnittää katseensa kiviseen taloon.

¹⁸Kun hänet hävitetään asuinsijaltaan, se kieltää hänet: ’En ole sinua nähnytkään.’

¹⁹Katso, siinä oli hänen vaelluksensa ilo, ja tomusta kasvaa toisia.”

Jumala ei hylkää nuhteetonta

²⁰”Ei Jumala hylkää nuhteetonta eikä tartu pahantekijöiden käteen.

²¹Vielä hän täyttää suusi naurulla ja huulesi riemuhuudolla.

²²Sinun vihamiehesi puetaan häpeään, eikä jumalattomien majaa enää ole.”

Job 9

JOBIN KOLMAS PUHE Kuka voi estää Jumalaa?

¹Job vastasi:

²”Totta kai minä tiedän, että asia on niin. Kuinka ihminen voisi olla oikeassa Jumalaa vastaan!

³Jos ihminen tahtois käydä oikeutta hänen kanssaan, hän ei pystyisi vastaamaan hänelle edes yhteen kysymykseen tuhannesta.

⁴Hänen sydämessään on viisaut, hän on väkevä voimassaan. Kuka on niskoitellut häntä vastaan saamatta rangaistusta?

⁵Hän siirtää vuoret niiden aavistamatta, vihassaan hän kääntää ne nurin.

⁶Hän järkyttää maan paikaltaan, ja sen pylväät vapisevat.

⁷Hän kieltää aurinkoa nousemasta, hän lukitsee tähdet sinetillään.

⁸Yksinään hän levittää taivaat ja tallaa meren kukkuloita.

⁹Hän teki Leijonan tähdistön ja Kalevanmiekan, Seulaset ja etelän tähtitarhat.

¹⁰Hän tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää.

¹¹Katso, hän kulkee ohitseni, enkä minä häntä näe, hän kiittää ohi, enkä minä häntä huomaa.

¹²Jos hän tempaa käsiinsä, kuka voi häntä estää? Kuka voi sanoa hänelle: ’Mitä sinä teet?’”

Kuka voi vetää Jumalan tilille?

¹³”Jumala ei lakkaa vihastaan, hänen alleen vaipuvat Rahabin auttajat.

¹⁴Kuinka sitten minä voisin vastata hänelle, valita sanani hänen edessään?

¹⁵Vaikka olisin oikeassa, en kykenisi vastaamaan. Minun täytyisi anoa armoa tuomariltani.

¹⁶Jos minä huuttaisin, ja hän vastaisi minulle, en usko, että hän kuuntelisi valitustani,

¹⁷ hän, joka murjoo minua myrskytuulella ja lisää haavojeni lukua ilman syytä.

¹⁸ Hän ei anna minun edes vetää henkeäni vaan täyttää minut katkeralla tuskalla.

¹⁹ Jos kysytään vahvaa voimaa, hän sanoo: 'Tässä olen!' Jos oikeutta: 'Kuka haastaa minut?'

²⁰ Vaikka olisin oikeassa, oma suuni tuomitsisi minut syylliseksi. Vaikka olisin syytön, hän kuitenkin julistaisi minut väärintekijäksi.

²¹ Syytön minä olen. En välitä hengestäni, inhoan elämääni.

²² Yhdentekevää kaikki! Siksi sanon: hän tekee lopun niin syyttömästä kuin syyllisestäkin.

²³ Jos ruoska surmaa äkisti, hän pilkkaa viattomien epätoivoa.

²⁴ Maa on jätetty jumalattomien valtaan, hän peittää sen tuomarien kasvot – ellei hän, kuka sitten?"

Päiväni kiitävät pois

²⁵ "Minun päiväni rientävät juoksijaa nopeammin, pakenevat onnea näkemättä,

²⁶ ne kiitävät kuin ruokoveneet, kuin kotka, joka iskee saaliiseen.

²⁷ Jos ajattelen: 'Tahdon unohtaa valitukseni, luopua kasvojeni synkkyydestä ja muuttua iloiseksi',

²⁸ niin minä kauhistun kaikkia tuskiani. Tiedän, ettet julista minua viattomaksi.

²⁹ Minä olen syyllinen. Miksi turhaan vaivaan itseäni?

³⁰ Jos peseytyisin lumessa ja puhdistaisin käteni lipeällä,

³¹ sinä upottaisit minut liejuiseen kuoppaan, niin että omat vaatteidenikin inhoaisivat minua.

³² Eihän hän ole ihminen niin kuin minä, niin että voisin vastata hänelle ja kävisimme oikeutta keskenämme.

³³ Ei meillä ole riidan ratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän molempien päälle

³⁴ ja ottaisi hänen vitsansa pois päältäni, niin ettei hänen kauhunsa säikyttäisi minua.

³⁵ Silloin minä puhuisin enkä pelkäisi häntä. Mutta niin ei ole. Minä olen yksin.”

Job 10

Jumala, miksi vaadit minua tilille?

¹”Sieluni on kyllästynyt elämään. Minä päästän valitukseni valloilleen ja puhun sieluni murheessa.

² Minä sanon Jumalalle: Älä tuomitse minua syylliseksi! Ilmoita minulle, miksi käyt oikeutta minua vastaan.

³ Onko mielestäsi oikein, että teet vääryyttä, että hylkää sen, jonka kätesi ovat tehneet, mutta ilmestyt avuksi jumalattomien hankkeisiin?

⁴ Onko sinulla ihmisen silmät, näetkö niin kuin ihminen näkee?

⁵ Ovatko sinun päiväsi kuin ihmisen päivät, ovatko vuotesi kuin miehen vuodet,

⁶ kun etsit vääryyttä minusta ja tutkit minun syntejäni?

⁷ Sinun tiedossasi on, etten ole syyllinen ja ettei ole ketään, joka pelastaa sinun käsistäsi.”

Sinähän olet minut luonut

⁸”Sinun kätesi ovat minut muovanneet ja valmistaneet. Nyt sinä kuitenkin tuhoat minut.

⁹ Muista, että olet muovannut minua kuin savea, ja nyt sinä muutat minut tomuksi jälleen.

¹⁰Etkö sinä valuttanut minua kuin maitoa ja juoksuttanut kuin juustoa?

¹¹Sinä puit minut nahkaan ja lihaan, kudoit minut kokoon luista ja jänteistä.

¹²Elämän ja armon sinä minulle soit. Sinun huolenpitosi on varjellut henkeni.

¹³Mutta sinä kätkit sydämeesi tämän, minä tiedän, että tämä oli sinun mielessäsi:

¹⁴Jos syntiä tein, sinä vartioit minua, syyllisyydestäni et minua puhdistanut.

¹⁵Jos olisin syyllinen, niin voi minua! Ja vaikka olisin oikeassa, en silti voisi päätäni nostaa, häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani katsellen.

¹⁶Jos pääni nousee, sinä metsästät minua kuin leijona ja näytät ihmetekojasi minua vastaan.

¹⁷Sinä hankit yhä uusia todistajia minua vastaan. Vihasi minua kohtaan kasvaa, ja sinä lähetät yhä uusia joukkoja minun kimppuuni.”

Miksi minun piti syntyä?

¹⁸”Miksi toit minut ulos äitini kohdusta? Olisinpa menehtynyt, ennen kuin yksikään silmä minua näki!

¹⁹Olisin niin kuin minua ei olisi ollutkaan, minut olisi kannettu kohdusta hautaan.

²⁰Eikö elämäni päiviä ole vähän ja nekin lopuillaan? Jättäköön hän minut rauhaan, että saisin edes hiukan iloita

²¹ennen kuin lähden, ikinä palaamatta, pimeyden ja kuoleman varjon maahan,

²²pimeyden maahan, synkkään maahan, kuoleman varjon maahan, jossa vallitsee sekasorto ja jossa valkeuskin on pimeyttä.”

Job 11

TSOOFARIN ENSIMMÄINEN PUHE Hillitse kielesi, Job

¹Naamalainen Tsoofar vastasi Jobille:

²”Jäisikö sanatulva vastausta vaille? Olisiko monisanainen mies aina oikeassa?

³Saisivatko tyhjät puheesi miehet vaikenemaan, niin että pilkkaisit eikä kukaan saisi sinua häpeämään?

⁴Sinähan sanot: ’Se mitä puhun, on oikein , ja puhdas minä olen ollut sinun silmiesi edessä.’

⁵Toivoisinpa, että Jumala puhuisi, avaisi huulensa sinua vastaan

⁶ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, sen, että hänellä on monin verroin ymmärrystä. Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi.

⁷Sinäkö ottaisit selvän Jumalan syvyyksistä? Sinäkö pääsisit perille Kaikkivaltiaan täydellisyydestä?

⁸Se on korkea kuin taivas – mitä voit tehdä? Se on syvempi kuin tuonela – mitä voit siitä ymmärtää?

⁹Se on avarampi kuin maa ja laveampi kuin meri.

¹⁰Jos hän kiittää paikalle ja ottaa vangiksi, kutsuu oikeuden koolle, kuka voi häntä estää?

¹¹Tunteehan hän valheen miehet, vääryyden hän näkee sitä tarkkaamattakin.”

Jos nöyryyt, voit olla turvassa

¹²”Onttopäinen mies voi saada ymmärrystä sitten, kun villiaasi syntyy ihmiseksi!

¹³Valmista sinäkin sydämesi ja ojenna kätesi hänen puoleensa.

¹⁴Mutta jos kädessäsi on vääryys, heitä se kauas äläkä anna petoksen asua majoissasi.

¹⁵ Silloin saat kohottaa kasvosi ilman häpeän tahraa, olet kuin vaskesta valettu etkä pelkää mitään.

¹⁶ Sinä unohdat onnettomuutesi, muistelet sitä kuin vettä, joka on virrannut pois.

¹⁷ Elämäsi kirkastuu sydänpäivää selkeämmäksi, pimeään aikakin on kuin aamunkoitto.

¹⁸ Olet luottavalla mielellä, sillä sinulla on toivo. Tähystelet ympärillesi ja käyt turvassa nukkumaan;

¹⁹ käyt levolle, eikä kukaan sinua säilytä. Monet etsivät sinun suosiotasi .

²⁰ Mutta jumalattomien silmät raukeavat. Turvapaikka on heiltä kadonnut, ja heidän toivonsa on elämän loppu.”

Job 12

JOBIN NELJÄS PUHE On minullakin ymmärrystä

¹ Job vastasi:

² ”Totisesti, te olette kansa, ja teidän mukanne kuolee viisaus!

³ Onhan minullakin ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä, en ole teitä huonompi. Kukapa ei tuollaista tietäisi?

⁴ Minä olen ystäväni pilkattavana, minä, joka huusin Jumalaa avuksi, ja hän vastasi minulle. Hurskas ja nuhteeton on pilkattavana.

⁵ Turvassa olevan mielestä onnettomuuden uhria sopii ylenkatsoa. Tämä on valmiina niille, joiden jalka horjuu.

⁶ Rauhassa ovat rosvojen teltat, turvassa ne, jotka uhmaavat Jumalaa, ne, jotka kantavat jumalaansa käsissään.

⁷ Kysy vaikka eläimiltä, niin ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, niin ne ilmoittavat sen sinulle.

⁸Tai tutkistele maata, niin se opettaa sinua, ja meren kalat kertovat siitä sinulle.

⁹Kuka kaikista näistä ei tietäisi, että Herran käsi on tämän tehnyt.

¹⁰Hänen kädessään on jokaisen elävän olennon sielu ja jokaisen ihmisen henki.

¹¹Eikö korva koettele sanoja ja suulaki maista ruuan makua?

¹²Vanhuksilla on viisautta ja kauan eläneillä ymmärrystä.”

Jumalan viisaus ja voima

¹³”Jumalalla on viisaus ja voima, hänellä on neuvo ja ymmärrys.

¹⁴Minkä hän hajottaa, sitä ei enää rakenneta; kenet hän sulkee sisälle, sille ei avata.

¹⁵Katso, hän pidättää vedet, ja syntyy kuivuus, hän päästää ne irti, ja ne myllertävät maan.

¹⁶Hänellä on voima ja ymmärrys. Hänelle kuuluu niin eksyksissä kulkeva kuin eksyttäjäkin.

¹⁷Hän kuljettaa neuvonantajat paljasjalkaisina pois ja tekee tuomareista tyhmiä.

¹⁸Kuninkaitten kahleista hän vapauttaa ja sitoo köyden heidän omille vyötäisilleen.

¹⁹Hän kuljettaa papit paljasjalkaisina pois, ja ikimahtavat hän kukistaa.

²⁰Hän hämmentää luotettavien puheen ja riistää vanhimmilta ymmärryksen.

²¹Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaiden päälle ja avaa virtojen padot.

²²Hän paljastaa syvyydet pimeyden peitosta ja tuo pilkkopimeän valon piiriin.

²³Hän antaa kansojen kasvaa ja tekee niistä lopun. Hän laajentaa kansojen alueet ja kuljettaa lopulta kansat pois.

²⁴Maan kansojen päämiehiltä hän vie ymmärryksen ja saattaa heidät harhailemaan tiettömässä autiomaassa.

²⁵He haparoivat pimeässä, valoa vailla, hän panee heidät hoippumaan kuin juopuneet.”

Job 13

Jospa edes osaisitte vaieta

¹”Katso, kaiken tämän on silmäni nähnyt, korvani kuullut ja sitä tarkannut.

²Mitä te tiedätte, sen tiedän minäkin, en ole teitä huonompi.

³Minä haluan puhua Kaikkivaltiaalle, tahdon ajaa asiaani Jumalaa vastaan.

⁴Mutta te hoidatte valheella, te olette puoskareita, jokainen teistä.

⁵Jospa edes osaisitte visusti vaieta! Se luettaisiin teille viisaudeksi.

⁶Kuulkaa siis minun perustelujani ja kuunnelkaa, mitä huuleni puhuvat puolestani.

⁷Puolustatteko te Jumalaa väärällä puheella ja puhutte valhetta hänen puolestaan?

⁸Oletteko te puolueellisia hänen hyväkseen? Tekö ajatte Jumalan asiaa?

⁹Käykö teidän hyvin , kun hän käy teitä tutkimaan? Voitteko pettää hänet niin kuin ihminen petetään?

¹⁰Totisesti, hän rankaisee teitä, jos olette salassa puolueellisia.

¹¹Eikö hänen suuruutensa pelästytä teitä? Eikö teitä valtaa kauhu hänen edessään?

¹²Tuhkamietelmiä ovat teidän mietelauseenne, savivarustuksia teidän varustuksenne.”

Minä tiedän, että olen oikeassa

¹³”Vaietkaa, antakaa minun olla. Minä tahdon puhua, käyköön minun miten tahansa.

¹⁴Miksi otan lihani hampaisiini ja panen henkeni kämmenelleni?

¹⁵Vaikka hän surmaa minut, häneen minä panen toivoni. Tahdon vain puolustaa vaellustani hänen edessään.

¹⁶Jo sekin koituu minulle pelastukseksi, sillä jumalaton ei voi tulla hänen kasvojensa eteen.

¹⁷Kuunnelkaa tarkoin minun puhettani, sitä, mitä lausun korvienne kuullen.

¹⁸Olenhan esittänyt asiani, ja minä tiedän, että olen oikeassa.

¹⁹Kuka voi käydä oikeutta minua vastaan? Silloin minä vaikenen ja kuolen.

²⁰Kahta asiaa vain älä minulle tee, niin en kätkeydy kasvojesi edestä:

²¹älä siirrä kättäsi pois minun päältäni, älköönkä kauhusi minua säikyttäkö.

²²Kutsu sitten minua, niin minä vastaan. Tai minä puhun, ja vastaa sinä minulle.”

Jumala, miksi pidät minua vihollisenasi?

²³”Mikä on pahojen tekojeni ja syntieni määrä? Ilmoita minulle rikkomukseni ja syntini.

²⁴Miksi peität kasvosi ja pidät minua vihollisenasi?

²⁵Pelotteletko sinä tuulen ajelemaa lehteä, vainoatko kuivunutta kortta?

²⁶Sinähän määrää osakseni katkerat kärsimykset ja perinnökseni nuoruuteni pahat teot.

²⁷Jalkani sinä panet jalkapuuhun, kaikkia minun polkujani sinä vartioit. Sinä piirrät rajan jalkapohjieni kohdalle.

²⁸Ihminen hajoaa kuin laho puu, kuin koinsoyövä vaate.”

Job 14

Ihminen elää vain hetken

¹”Ihminen, naisesta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta.

²Hän kasvaa ja lakastuu kuin kukkanen, hän pakenee kuin varjo, joka ei pysy.

³Ja sellaista sinä pidät silmällä! Sinä viet hänet käymään oikeutta kanssasi.

- ⁴ Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.
- ⁵ Hänen päivänsä ovat määrättyt, ja hänen kuukausiensa luku on sinun tiedossasi. Sinä olet asettanut hänelle rajat, joita hän ei voi ylittää.
- ⁶ Käännä siis katseesi pois hänestä, että hän pääsisi rauhaan ja saisi iloita kuin palkkalainen työpäivän päätettyään.
- ⁷ Onhan puullakin toivo: vaikka se kaadetaan maahan, se kasvaa uudelleen, eikä siltä vesaa puutu.
- ⁸ Vaikka sen juuri vanhenee maassa ja kanto kuolee mullassa,
- ⁹ se versoo jälleen veden tuoksusta ja työntää oksia kuin istutettu taimi.
- ¹⁰ Mutta kun mies kuolee, hänen voimansa on poissa. Kun ihminen on menehtynyt, missä hän on?
- ¹¹ Vesi juoksee pois järvestä, joki ehtyy ja kuivuu.
- ¹² Samoin ihminen käy levolle eikä enää nouse. Ennen kuin taivaat katoavat, he eivät herää, eivätkä havahdu unestaan.”

Jospa muistaisit minua, Jumala

- ¹³ ”Jospa kätkisit minut tuonelaan, piilottaisit minut, kunnes vihasi on asettunut. Jospa asettaisit minulle määräajan ja sitten muistaisit minua.
- ¹⁴ Kun mies on kuollut, virkoaako hän jälleen eloon? Minä odottaisin kaikki sotapalvelukseni päivät, kunnes tulee vuoroni päästä vapaalle.
- ¹⁵ Sinä kutsuisit minua, ja minä vastaisin sinulle. Sinä kaipaisit kättesi tekoa.
- ¹⁶ Silloin sinä kyllä laskisit askeleeni mutta et pitäisi kirjaa synneistäni.
- ¹⁷ Rikokseni olisi sinetillä lukittuna kukkaroon, pahat tekoni sinä peittäisit piiloon.
- ¹⁸ Mutta niin kuin vuori sortuu ja hajoaa ja kallio siirtyy sijaltaan,
- ¹⁹ vesi kuluttaa kivet ja rankkasade huuhtoo pois maan mullan, niin sinä hävität ihmisen toivon.

²⁰ Sinä nujerrat hänet iäksi, ja hän menee pois. Sinä muutat hänen hahmonsa ja lähetät hänet pois.

²¹ Hänen lapsensa saavat osakseen kunniaa, mutta hän ei siitä tiedä. Heistä tulee halpa-arvoisia, mutta hän ei sitä huomaa.

²² Hän tuntee vain oman ruumiinsa kivun, vain oman sielunsa murheen.”

Job 15

ELIFAAN TOINEN PUHE Oma suusi julistaa sinut syylliseksi

¹ Teemanilainen Elifas vastasi ja sanoi:

² ”Vastaako viisas tuulesta temmatulla tiedolla, täyttääkö hän sisimpänsä itätuulella?

³ Puolustautuuko hän puheella, josta ei ole hyötyä, ja sanoilla, jotka eivät auta?

⁴ Sinähän teet tyhjäksi jumalanpelonkin ja häiritset hiljentymistä Jumalan edessä.

⁵ Pahuutesi neuvoo suutasi, sinä valitset viekkaitten kielen.

⁶ Oma suusi julistaa sinut syylliseksi, en minä. Omat huulesi todistavat sinua vastaan.

⁷ Synnyitkö sinä ihmisistä ensimmäisenä, luotiinko sinut ennen kukkuloita?

⁸ Oletko ollut kuulemassa Jumalan neuvonpitoa ja sieltä siepannut viisauden itsellesi?

⁹ Mitä sinä tiedät, jota me emme tietäisi? Mitä sinä ymmärrät, jota mekin emme tuntisi?

¹⁰ Onhan meidänkin joukossamme harmaapää ja vanhus, iältään isänsikin vanhempi.

¹¹ Väheksytkö Jumalan lohdutuksia, sanaa, jonka hän puhui sinulle lempeästi?

¹² Miksi annat sydämesi kiihtyä, miksi silmäsi pyörivät?

¹³ Sinähän käännät kiukkusi Jumalaa vastaan ja syydät sanoja suustasi!

¹⁴ Kuinka ihminen voisi olla puhdas, kuinka naisesta syntynyt vanhurskas!

¹⁵ Katso, pyhiinsäkään hän ei luota, eivät taivaatkaan ole hänen silmissään puhtaat,

¹⁶ saati sitten ihminen, inhottava ja kelvoton, joka juo vääryyttä kuin vettä.”

Jumalattoman osa

¹⁷ ”Kuuntele minua, minä ilmoitan sinulle, minä kerron, mitä olen nähnyt.

¹⁸ Näin viisaat ilmoittavat eivätkä salaa, mitä ovat isiltään oppineet,

¹⁹ niiltä, joille yksin maa oli annettu ja joiden seassa ei muukalainen liikkunut:

²⁰ ’Jumalaton elää pelossa koko elämänsä ajan, ne harvat vuodet, jotka väkivaltaiselle on määrätty.

²¹ Kauhun äänet kuuluvat hänen korvissaan, keskellä rauhaakin hävittäjä käy hänen kimppuunsa.

²² Hän ei usko pääsevänsä pimeydestä, hänet on miekalle määrätty.

²³ Hän harhailee etsien leipää: missä sitä on? Hän ymmärtää, että hänelle on valmiina pimeyden päivä.

²⁴ Hätä ja ahdinko kauhistuttavat häntä, ne ryntäävät hänen kimppuunsa kuin kuningas, joka on valmiina hyökkäykseen,

²⁵ koska hän ojensi kätensä Jumalaa vastaan, uhitteli Kaikkivaltiaalle

²⁶ ja ryntäsi häntä vastaan niska köyryssä, paksujen kilvenkupujensa suojassa.

²⁷ Vaikka hän peitti kasvonsa ihrallaan ja kasvatti lanteensa lihaviksi,

²⁸ asui hävitetyissä kaupungeissa, taloissa, joissa ei ollut lupa asua, jotka oli määrätty jäämään raunioiksi,

²⁹ ei hän rikastu, eikä hänen omaisuutensa ole pysyvää. Hänen tähkänsä eivät taivu maata kohden.

³⁰ Ei hän pääse pimeydestä, liekki korventaa hänen versionsa, Herran suun henkäyksestä hän häviää.

³¹ Älköön hän luottako tyhjään – hän tulee pettymään. Hänen voittonsa häipyy tyhjiin.

³² Mitta täyttyy ennen aikojaan, eikä hänen lehvänsä vihannoi.

³³ Hän on kuin viiniköynnös, joka pudottaa raakileensa, kuin öljypuu, joka varistaa kukkansa.

³⁴ Jumalattoman joukko on hedelmätön, tuli kuluttaa lahjustenottajan teltat.

³⁵ He kantavat sisällään tuhoa ja synnyttävät turmiota, heidän kohtunsa valmistaa petosta.”

Job 16

JOBIN VIIIDES PUHE Kurjia lohduttajia olette kaikki

¹ Tähän Job vastasi:

² ”Tuollaista olen kuullut paljon, kurjia lohduttajia te olette kaikki.

³ Eikö tule jo loppu sanoista, jotka ovat pelkkää tuulta, vai mikä ärsyttää sinua vastaamaan?

⁴ Voisinhan minäkin puhua niin kuin te, jos te olisitte minun sijassani. Voisin sommitella sanoja teitä vastaan ja nyökytellä teille päätäni,

⁵ rohkaista teitä suuni puheella ja huojentaa huulteni lohduttavilla sanoilla.”

Jumala asetti minut maalitaulukseen

⁶ ”Jos puhun, ei tuskani helpota. Jos vaikenen, lähtee se silläkään?

⁷ Mutta nyt Jumala on minut uuvuttanut. Sinä olet tuhonnut koko minun joukkoni.

⁸ Sinä olet rusikoinut minua – se on tullut todistetuksi. Riutunut olemukseni nousi minua vastaan syyttäen minua vasten silmiä.

⁹ Hänen vihansa raateli ja vainosi minua, kiristeli minulle hampaitaan. Viholliseni hiovat katseitaan minua vastaan.

¹⁰ Minua vastaan he avaavat suunsa ammolleen ja lyövät minua pilkaten poskille. Kaikki he kokoontuvat minua vastaan.

¹¹ Jumala jättää minut väärintekijöiden valtaan ja syöksee minut jumalattomien käsiin.

¹² Minä elin rauhassa, mutta hän ravisti minua, tarttui minua niskasta ja ruhjoi minut. Hän asetti minut maalitaulukseen.

¹³ Hänen jousimiehensä saartavat minut. Hän halkaisee munuaiseni säälimättä ja vuodattaa sappeni maahan.

¹⁴ Hän murtaa minuun aukon toisensa jälkeen ja ryntää kimppuuni kuin soturi.

¹⁵ Säkipuvun ompelin iholleni, sarveni painoin tomuun.

¹⁶ Minun kasvoni punoittavat itkusta, silmäluomillani on kuoleman varjo,

¹⁷ vaikka käsissäni ei ole vääryyttä ja rukoukseni on puhdas.”

Todistaja ja puolustaja

¹⁸ ”Maa, älä peitä minun vertani! Älköön huudollani olko lepopaikkaa!

¹⁹ Katso, nytkin on todistajani taivaassa, ja puolustajani korkeuksissa.

²⁰ Minun ystäväni pilkkaavat minua. Kyynelsilmin minä katson Jumalaan,

²¹ että hän hankkisi miehelle oikeuden Jumalaa vastaan ja ihmiselle hänen lähimmäistään vastaan.

²² Sillä vähän on vuosia enää edessäni, sitten lähden tielle, jolta en palaa.”

Job 17

Henkeni on raastettu rikki

¹ ”Minun henkeni on rikki raastettu, päiväni sammuvat. Edessäni on hauta.

² Totisesti, pilkkaajat piirittävät minua, ja silmieni täytyy alati katsella heidän vihamielisyyttään.

³ Jumala, pane pantti talteen puolestani! Kuka muu löisi kättä hyväkseni?

⁴ Sinä olet sulkenut ymmärrykseltä heidän sydämensä, sen tähden sinä et päästä heitä voitolle.

⁵ Ystäviä kutsutaan saamaan osansa, mutta omien lasten silmät raukeavat.

⁶ Minut on pantu kansoille sananparreksi, silmille syljettävä minusta on tullut.

⁷ Silmäni ovat surusta hämärtyneet, kaikki jäseneni ovat varjon kaltaisia.

⁸ Tästä ovat oikeamieliset kauhuissaan, viatonta kuohuttaa jumalattoman meno.

⁹ Vanhurskas pitää kiinni tiestään, ja se, jolla on puhtaat kädet, kasvaa voimassa.”

Kuolema on ainoa toivoni

¹⁰ ”Mutta te kaikki, tulkaa jälleen tänne! En löydä viisasta teidän joukostanne.

¹¹ Päiväni ovat menneet, suunnitelmani on murskattu, ne, joihin olin sydämeni kiinnittänyt.

¹² Yön he tekevät päiväksi sanoen: ’Valo on lähellä, vaikka on pimeää.’

¹³ Vaikka toisin toivoisin, tuonela on asuntoni. Minä levitän vuoteeni pimeyteen,

¹⁴ minä sanon haudalle: ’Sinä olet isäni’, ja madoille: ’Äitini ja sisareni.’

¹⁵ Missä on silloin toivoni? Minun toivoni, kuka sitä näkee?

¹⁶ Astuuko se alas tuonelan salpojen taakse, kun yhdessä käymme levolle maan tomuun?”

Job 18

BILDADIN TOINEN PUHE Jumalattoman valo sammuu

- ¹Nyt alkoi suuhilainen Bildad puhua. Hän sanoi:
- ²”Milloin lopetatte tällaiset puheet? Tulkaa järkiinne, sitten puhelemme.
- ³Miksi meitä pidetään eläinten kaltaisina, olemmeko teidän silmissänne tylsimyksiä?
- ⁴Sinä, joka raivossasi raatelet itseäsi – sinunko tähtesi jätettäisiin maa autioksi ja kallio siirtyisi sijaltaan?
- ⁵Myös jumalattoman valo sammuu, hänen tulensa liekki ei loista.
- ⁶Valo pimenee hänen majassaan, hänen lamppunsa sammuu.
- ⁷Hänen voimakkaat askeleensa joutuvat ahtaalle, hänen omat hankkeensa syöksevät hänet maahan.
- ⁸Omat jalat vievät hänet verkkoon, hän kävelee pyyntihaudan katteella.
- ⁹Silmukka tarttuu hänen kantapäähänsä, ansa kiristyy hänen ympärilleen.
- ¹⁰Hänelle on viritetty maahan ansa, polulle häntä varten pyydys.
- ¹¹Kaikkialla on kauhuja, jotka pelottavat ja ajavat häntä takaa hänen kintereillään.
- ¹²Ahnas tuho vaanii häntä, onnettomuus odottaa hänen vierellään.
- ¹³Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa, hänen jäseniään jäytää kuoleman esikoinen.
- ¹⁴Hänet temmataan pois majansa turvasta, pannaan kulkemaan kauhujen kuninkaan luo.
- ¹⁵Hänen majassaan asuvat vieraat, hänen asuinpaikalleen sirotellaan rikkiä.
- ¹⁶Alhaalta kuivuvat hänen juurensa, ylhäältä lakastuvat oksat.
- ¹⁷Hänen muistonsa katoaa maasta, hänen nimeään ei tunneta kadulla.
- ¹⁸Hänet sysätään valosta pimeyteen ja karkotetaan maan piiristä.
- ¹⁹Ei jää häneltä vesaa eikä versoa kansansa keskuuteen, ketään ei jää jäljelle hänen asuntoihinsa.

²⁰Lännen asukkaat kauhistuvat hänen tuomionsa päivää, idän asukkaat valtaa vavistus.

²¹Näin käy väärintekijän huoneelle, näin sen asuinpaikalle, joka ei Jumalaa tunne.”

Job 19

JOBIN KUODES PUHE Jumala on tehnyt minulle vääryyttä

¹Job vastasi ja sanoi:

²”Kuinka kauan te vaivaatte sieluani ja runtelette minua sanoillanne?

³Jo kymmenen kertaa olette minua häväisseet, häpeämättä te minua ahdistatte.

⁴Jos olisinkin erehtynyt, erehdykseni olisi oma asiani.

⁵Voitteko todella ylvästellä minua vastaan? Voitteko osoittaa minun ansainneen häpeäni?

⁶Tietäkää siis, että Jumala on tehnyt minulle vääryyttä ja kietonut minut verkkoonsa.

⁷Minä huudan: ’Väkivaltaa!’ mutta en saa vastausta, huudan apua, mutta oikeutta ei ole.

⁸Hän on aidannut tieni, niin etten pääse läpi. Hän on levittänyt pimeyden poluilleni.

⁹Hän on riisunut minulta kunniani ja ottanut päästäni kruunun.

¹⁰Hän raastaa minua joka puolelta, olen mennyttä. Hän on repäissyt irti toivoni kuin puun.

¹¹Hän antoi vihansa syttyä minua vastaan ja piti minua vihollisenaan.

¹²Yhtenä miehenä tulivat hänen joukkonsa ja raivasivat tien hyökätäkseen minua vastaan. Ne leiriytyivät majani ympärille.”

Kaikki inhoavat minua

13”Veljeni hän on karkottanut luotani kauas, tuttavani ovat minusta peräti vieraantuneet.

14Läheiseni ovat minut jättäneet, uskottuni ovat minut unohtaneet.

15Ne, jotka majailevat talossani, jopa palvelijattareni, pitävät minua outona. Minusta on tullut muukalainen heidän silmissään.

16Minä kutsun palvelijaani, mutta hän ei vastaa. Suuni rukoilee häneltä sääliä.

17Hengitykseni haju on vaimostani outo, äitini poikien mielestä minä löyhkään.

18Poikasetkin halveksivat minua. Kun nousen seisomaan, he puhuvat minusta ilkkuen.

19Kaikki läheiseni inhoavat minua; nekin, joita rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan.

20Luuni ovat tarttuneet kiinni lihaan ja nahkaan, minusta on jäljellä pelkät ikenet.”

Armahtakaa te minua

21”Armahtakaa minua, armahtakaa, te minun ystäväni, sillä Jumalan käsi on koskenut minuun!

22Miksi te vainoatte minua samalla tavoin kuin Jumala? Ettekö saa jo kylliksenne lihani kalvamisesta?

23Oi, jospa minun sanani kirjoitettaisiin muistiin, jospa ne piirrettäisiin kirjaan

24tai hakattaisiin kallioon ikuisiksi ajoiksi rautataltalla ja lyijyllä!”

Minä tiedän lunastajani elävän

25”Minä tiedän lunastajani elävän. Viimeisenä hän on seisova multien päällä.

26Kun tämä nahka on raastettu yltäni ja olen ruumiistani irti, minä saan nähdä Jumalan.

²⁷Hänet olen näkevä apunani. Silmäni saavat nähdä hänet, eikä hän ole minulle vieras. Sisäelimeni riutuvat minussa,

²⁸kun sanotte: 'Ahdistetaan häntä ankarasti, syy löytyy hänestä'.

²⁹Pelätkää siis miekkaa, sillä viha kohtaa miekan ansainneita rikoksia. Tietäkää, että on olemassa tuomari.”

Job 20

TSOOFARIN TOINEN PUHE Jumalattomien riemu loppuu lyhyeen

¹Sitten naamalainen Tsoofar lausui:

²”Tuohon minun ajatukseni vaativat vastaamaan, moisesta mieleni kuohuu.

³Häpäisevää nuhdetta minun täytyy kuunnella, mutta henkeni ja ymmärrykseni antaa minulle vastauksen.

⁴Etkö sitä tiennyt jo vanhastaan, eikä ole ollut tiedossa siitä asti, kun ihminen asetettiin maan päälle,

⁵että jumalattomien riemu loppuu lyhyeen ja riettaan ilo kestää vain hetken.

⁶Vaikka hän ulottuisi taivaaseen asti ja hänen päänsä koskettaisi pilviä,

⁷hän kuitenkin katoaa ainiaaksi oman ulosteensa tavoin. Ne, jotka näkivät hänet, kysyvät: 'Missä hän on?'

⁸Unen lailla hän lentää pois, eikä häntä enää löydetä, hän häipyy kuin öinen näky.

⁹Silmä, joka näki hänet, ei enää näe häntä, eikä hänen asuinsijansa häntä enää havaitse.

¹⁰Hänen poikiensa täytyy hyvittää köyhät, hänen käsiensä on luovuttava omaisuudesta.

¹¹Hänen luunsa olivat täynnä nuoruuden voimaa, mutta nyt se on vaipunut multaan hänen kanssaan.”

Kyyn kieli tappaa jumalattoman

- ¹²”Jos paha maistuu makealta hänen suussaan, hän kätkee sen kielensä alle.
- ¹³Hän säästelee sitä eikä siitä luovu vaan pysyttää sen keskellä suulakeaan.
- ¹⁴Tämä ruoka muuttuu hänen vatsassaan: siitä tulee kobran myrkkyä hänen sisällään.
- ¹⁵Hän nieli rikkautta, mutta hänen on oksennettava se pois. Jumala ajaa sen ulos hänen vatsastaan.
- ¹⁶Kobran myrkkyä hän imi, kyyn kieli hänet tappaa.
- ¹⁷Ei hän saa ilokseen katsella puroja, ei hunajan ja kerman virtoja ja jokia.
- ¹⁸Vaivannäkönsä tulokset hänen on annettava pois, hän ei saa niistä itse nauttia. Voittamastaan rikkaudesta hän ei voi iloita.
- ¹⁹Hän murskasi köyhät ja jätti heidät virumaan, hän ryösti itselleen talon, jota hän ei ollut rakentanut.
- ²⁰Milloinkaan hän ei ole ollut sisimmässään tyytyväinen, mutta hänen himoitsemansa tavara ei häntä pelasta.
- ²¹Mikään ei säilynyt hänen ahminnaltaan, sen tähden hänen hyvinvointinsa ei kestä.
- ²²Yltäkylläisyytensä runsaudessa hänellä on hätä, häneen iskevät kaikkien kurjien kourat.
- ²³Kun hän on täyttämässä vatsaansa, Jumala lähettää hänen kimppuunsa vihansa hehkun ja antaa sota-aseittensa sataa hänen päälleen.
- ²⁴Jos hän pakenee rauta-aseita, hänet lävistää vaskijousen nuoli.
- ²⁵Kun hän vetää nuolen selästään, hänen sappensa läpi käy salama. Kauhut valtaavat hänet,
- ²⁶pilkkopimeys on varattu hänen aarteilleen. Hänet kuluttaa tuli, joka palaa lietsomatta. Se tuhoaa, mitä on jäljellä hänen majassaan.
- ²⁷Taivas paljastaa hänen pahat tekonsa, maa nousee häntä vastaan.

²⁸Minkä hän taloonsa kokosi, se menee menojaan vihan päivänä kuin tulvavedet.

²⁹Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta, Jumalan hänelle määräämä perintöosa.”

Job 21

JOBIN SEITSEMÄS PUHE Kuulkaa minun sanojani!

¹Job vastasi:

²”Kuulkaa toki minun sanojani! Olkoon se teidän antamanne lohdutus!

³Olkaa kärsivällisiä minua kohtaan ja antakaa minun puhua. Kun olen puhunut, pilkatkaa sitten.

⁴Ihmisiäkö vastaan minä valitan? Kuinka en kävisi kärsimättömäksi!

⁵Kääntykää katsomaan minua, niin tyrmistytte ja panette käden suullenne.

⁶Kun käyn ajattelemaan, niin kauhistun, ja vavistus valtaa ruumiini.”

Miksi jumalattomat saavat elää rauhassa

⁷”Miksi jumalattomat saavat elää, tulla vanhaksi, jopa lisätä mahtiaan ja rikkauttaan?

⁸Heidän lapsensa pysyvät vahvoina heidän kanssaan, jälkeläisensä heidän silmiensä alla.

⁹Heidän kotinsa ovat rauhassa, kauhuista kaukana, ei heihin osu Jumalan vitsa.

¹⁰Hänen sonninsa astuu eikä turhaan, hänen lehmänsä poikii eikä synnytä kesken.

¹¹Poikansa he laskevat ulos kuin lammasmaahan, heidän lapsensa hyppelivät iloisina.

¹²He virittävät lauluja rumpua ja lyyraa soittaen, he iloitsevat huilunsoitosta.

¹³ He viettävät päivänsä onnessa, mutta hetkessä he laskeutuvat alas tuonelaan.

¹⁴ Kuitenkin he sanovat Jumalalle: 'Mene pois meidän luotamme, sinun teistäsi emme tahdo tietää.

¹⁵ Mikä on Kaikkivaltias, että häntä palvelisimme? Mitä hyötyä meillä siitä on, että pyydämme häneltä apua?'

¹⁶ Katso, heidän onnensa ei ole heidän omissa käsissään. Jumalattomien neuvo olkoon kaukana minusta."

Jumalattomille ei kosteta

¹⁷ "Kuinka usein sammuu jumalattomien lamppu, ja tavoittaako heidät onnettomuus, arpaosa, jonka Jumala jakaa heille vihassaan?

¹⁸ Ovatko he kuin tuulen ajamat oljet, kuin akanat, jotka myrsky on temmannut mukaansa?

¹⁹ Jumala muka säästää jumalattoman rangaistuksen hänen lapsilleen. Kostakoon hänelle itselleen, niin että hän sen tuntee.

²⁰ Nähköön hän tuhonsa omin silmin, juokoon itse Kaikkivaltiaan vihaa.

²¹ Sillä mitä hän välittää omaisistaan, jotka jäävät hänen jälkeensä, kun hänen kuukausiensa luku on täysi?

²² Onko opetettava ymmärrystä Jumalalle, hänelle, joka korkeuden olennotkin tuomitsee?

²³ Toinen kuolee täydessä onnessaan, kaikin tavoin rauhassa ja levossa.

²⁴ Hänen astiansa ovat maitoa täynnä, ja hänen luittensa ydin on tuore.

²⁵ Toinen kuolee katkeralla mielellä saamatta maistaa onnea.

²⁶ Samalla tavoin he käyvät levolle maahan, ja madot peittävät heidät.

²⁷ Kuulkaa, minä tunnen teidän ajatuksenne ja juonet, joiden avulla te yritätte tehdä minulle vääryyttä.

²⁸Te sanotte: 'Missä on nyt mahtimiehen talo, missä maja, jossa jumalattomat asuivat?'

²⁹Ettekö ole kyselleet tien kulkijoilta? Ette voi tehdä tyhjäksi heidän todistustaan siitä,

³⁰että paha säästetään onnettomuuden päivänä, vihan päivänä hänet viedään suojaan.

³¹Kuka syyttää häntä vasten kasvoja hänen pahasta vaelluksestaan? Kuka kostaa hänelle sen, mitä hän on tehnyt?

³²Hänet saatetaan kalmistoon, ja hänen hautakumpuaan vaalitaan.

³³Lempeitä ovat hänelle laakson turpeet. Kaikki ihmiset seuraavat hänen jäljessään, niin kuin hänen edelläänkin kulkeneita on lukematon joukko.

³⁴Kuinka tarjoatte minulle noin turhaa lohdutusta? Vastauksistanne jää pelkkä petollisuus jäljelle.”

Job 22

ELIFAAN KOLMAS PUHE Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?

¹Teemanilainen Elifas vastasi:

²”Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa? Ei, ainoastaan itseään hyödyttää se, jolla on ymmärrystä.

³Onko Kaikkivaltiaalle etua siitä, että olet vanhurskas, tai voittoa siitä, että vaellat nuhteettomasti?

⁴Jumalanpelkosiko vuoksi hän sinua ojentaa ja käy kanssasi oikeutta?”

Pahuutesi on suuri, Job

⁵”Eikö pahuutesi ole suuri, eikö vääriä tekojasi ole loputtomasti?

⁶Sinähän otit veljiltäsi pantin ilman aihetta ja riistit vaatteet alastomilta.

⁷Et antanut nääntyvälle vettä juotavaksi, nälkäiseltä kielsit leivän.

⁸Voimakkaan omaksi tuli maa, ja vain suosikit saivat asua siinä.

⁹Lesket sinä lähetit luotasi tyhjin käsin, orpojen käsivarret murskattiin.

¹⁰Sen tähden ympärilläsi on nyt ansoja, ja äkillinen kauhu valtaa sinut.

¹¹Vai etkö näe pimeyttä? Vesitulva peittää sinut.”

Sinä väheksyt Jumalaa

¹²”Eikö Jumala ole korkea kuin taivas? Katso ylimpiä tähtiä – kuinka korkealla ne ovatkaan!

¹³Ja sinä sanot: ’Mitäpä Jumala tietää! Voiko hän tuomita synkkien pilvien takaa?

¹⁴Hän on pilvien piilossa, ei hän näe, taivaan holvilla hän käyskentelee.’

¹⁵Seuraatko ikivanhaa polkua, jota pahantekijät vaelsivat,

¹⁶nuo, jotka temmattiin pois ennen aikojaan ja joiden perustuksen virta vei mennessään.

¹⁷He sanoivat Jumalalle: ’Käänny pois meistä. Mitä Kaikkivaltias voisi meille tehdä?’

¹⁸Kuitenkin hän oli täyttänyt heidän talonsa kaikella hyvällä. Mutta minusta on kaukana jumalattomien neuvo.

¹⁹Vanhurskaat näkevät heidän tuhonsa ja iloitsevat, nuhteeton pilkkaa heitä:

²⁰”Totisesti, vastustajamme on tuhottu. Sen, mitä heistä jäi jäljelle, kulutti tuli.””

Tee sovinto Jumalan kanssa

²¹”Tee siis sovinto ja elä rauhassa Jumalan kanssa, niin saavutat onnen.

²²Ota vastaan opetus hänen suustaan ja kätke hänen sanansa sydämeesi.

²³Jos palaat Kaikkivaltiaan luo, sinun elämäsi rakentuu uudestaan . Jos karkotat vääryyden kauas majastasi,

²⁴viskaat kultasi tomuun ja Oofirin kullan jokilaakson louhikkoon,

²⁵jos Kaikkivaltiaasta tulee kulta-aarteesi, parhain hopeasi,

²⁶silloin iloitset Kaikkivaltiaasta ja nostat kasvosi Jumalan puoleen.

²⁷ Kun rukoilet häntä, hän kuulee sinua, ja sinä voit täyttää lupauksesi.

²⁸ Kun jotakin päätät, se onnistuu sinulle, ja sinun teillesi loistaa valo.

²⁹ Jos tie painuu alaspäin, sinä sanot: 'Ylös', ja hän auttaa nöyrytyvää.

³⁰ Hän pelastaa senkin, joka ei ole syytön; sinun kättesi puhtauden tähden tämä pelastuu.”

Job 23

JOBIN KAHDEKSAS PUHE Kuinka voisin löytää Jumalan

¹ Job vastasi:

² ”Tänäänkin valitukseni on kapinaa! Käteni on painava huokaukseni tähden.

³ Jospa tietäisin, kuinka löytäisin hänet, ja pääsisin hänen asunnolleen!

⁴ Minä esittäisin hänelle riita-asiani ja täyttäisin suuni todisteilla.

⁵ Tahtoisinpa tietää, mitä hän minulle vastaisi, ja ymmärtää, mitä hän minulle sanoisi.

⁶ Kävisikö hän oikeutta minua vastaan suurella voimallaan? Ei, totisesti hän kuuntelisi minua tarkasti.

⁷ Silloin olisi hänen vastapuolenaan oikeamielinen mies. Olisin vapaa tuomaristani ainiaaksi.

⁸ Minä menen itään, mutta ei hän ole siellä, menen länteen, mutta en häntä havaitse.

⁹ Jos hän toimii pohjoisessa, en saa häntä silmiini, jos hän kääntyy etelään, en häntä näe.

¹⁰ Hän kyllä tietää, mistä minun tieni kulkee. Jos hän tutkisi minut, osoittautuisin kullan kaltaiseksi.

¹¹ Hänen askeleissaan on jalkani pysynyt, hänen tietään olen noudattanut siltä poikkeamatta.

¹²Hänen huultensa käskystä en ole poikennut. Hänen suunsa sanat olen kätkenyt tarkemmin kuin omat päätökseni.”

Jumala tekee mitä tahtoo

¹³”Mutta hän pysyy samassa päätöksessään, kuka voi häntä estää? Mitä hän tahtoo, sen hän tekee.

¹⁴Hän toteuttaa sen, mikä on minulle säädetty. Sellaista hänellä on tallella vielä paljon.

¹⁵Sen tähden valtaa minut kauhu hänen kasvojensa edessä. Kun sitä ajattelen, pelkään häntä.

¹⁶Jumala on lannistanut minun rohkeuteni, Kaikkivaltias on kauhistuttanut minut.

¹⁷En minä pimeyden tähden menehdy, en sen vuoksi, että synkeys peittää minut.”

Job 24

Miksi Jumala sallii jumalattomien pahat teot?

¹”Miksi Kaikkivaltias ei ole varannut tuomion aikoja? Miksi eivät ne, jotka hänet tuntevat, saa nähdä hänen tilintekonsa päiviä?

²Jumalattomat siirtävät rajoja, ryöstävät laumoja ja laskevat ne laitumelleen.

³Orpojen aasin he vievät mennessään, ottavat pantiksi lesken härän.

⁴He työntävät köyhät tien sivuun, kaikkien maan kurjien täytyy piileskellä.

⁵He ovat kuin villiaasit autiomaassa: he lähtevät työhönsä, purtavaa etsimään, aro antaa leivän heidän lapsilleen.

⁶Kedolta he korjaavat rehuviljaa ruuakseen, jumalattoman viinitarhasta he keräävät tähteitä.

⁷Alastomina he viettävät yönsä, vailla vaatteita, ilman peittoa kylmässä.

⁸He kastuvat vuorilla sateesta, vailla suojaa he syleilevät kalliota.

⁹Äidin rinnoilta riistetään orpo, ja kurjalta otetaan pantti.

- ¹⁰ He kulkevat alastomina, ilman vaatteita, nälkäisinä he kantavat lyhteitä.
- ¹¹ Muurien sisällä he pusertavat öljyä, polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissaan.
- ¹² Kaupungista kuuluu miesten voihkina, ja haavoille lyötyjen sielu huutaa apua. Mutta Jumala ei piittaa vääryydestä.
- ¹³ On niitä, jotka kapinoivat valoa vastaan, eivät tunne sen teitä eivätkä pysy sen poluilla.
- ¹⁴ Murhaaja nousee ennen päivän valkenemista, tappaa kurjan ja köyhän. Hän hiipii yöllä kuin varas.
- ¹⁵ Avionrikkojan silmä tähyilee hämärää, hän peittää kasvonsa ja ajattelee: 'Ei kenenkään silmä näe minua.'
- ¹⁶ Pimeässä murtaudutaan taloihin. Päiväksi nämä ihmiset sulkeutuvat sisälle eivätkä tahdo valosta tietää.
- ¹⁷ Pilkkopimeä on heille kuin aamunkoitto, ovathan pimeyden kauhut heille tuttuja."

Lopulta vääryys murskataan kuin puu

- ¹⁸ "Kevyesti kiittää jumalaton vetten viemänä. Kirottu on maassa hänen peltopalstansa, ei hän enää poikkeakaan viinitarhojen tielle.
- ¹⁹ Kuiva maa ja kuumuus ahmaisevat lumiveden, tuonela nielee synnintekijät.
- ²⁰ Äidin kohtu unohtaa hänet, madot syövät hänet herkkunaan, eikä häntä enää muisteta. Vääryys murskataan kuin puu.
- ²¹ Hän kohteli pahoin hedelmätöntä, joka ei synnytä lapsia, leskelle hän ei hyvää tehnyt.
- ²² Mahtavat Jumala pitää yllä voimallaan. He nousevat jälleen, vaikka olivat jo epätoivoisia hengestään.
- ²³ Hän antaa heidän olla turvassa, heillä on tuki. Hänen silmänsä valvovat heidän teitään.

²⁴ Vähäksi aikaa he kohoavat korkealle, sitten heitä ei enää ole. He vaipuvat kuolemaan, heidät temmataan pois niin kuin kaikki muutkin, heidät taitetaan kuin tähkäpäät.

²⁵ Eikö näin ole? Kuka osoittaa minut valehtelijaksi? Kuka tekee tyhjäksi minun sanani?”

Job 25

BILDADIN KOLMAS PUHE Kukaan ei ole vanhurskas

¹ Sitten suuhilainen Bildad sanoi:

² ”Hallitusvalta ja pelättävyys ovat hänen, joka tekee rauhan korkeuksissaan.

³ Onko määrää hänen joukoillaan? Kenelle ei koittaisi hänen valonsa?

⁴ Kuinka ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä? Kuinka naisesta syntynyt olisi puhdas?

⁵ Katso, eihän kuukaan ole kirkas, eivät tähdetkään ole puhtaat hänen silmissään.

⁶ Kuinka sitten ihminen, tuo mato, ja ihmislapsi, tuo toukka!”

Job 26

JOBIN YHDEKSÄS PUHE Kuinka oletkaan auttanut voimatonta!

¹ Tähän Job vastasi:

² ”Kuinka oletkaan auttanut voimatonta, pelastanut sen, jonka käsivarsi on heikko!

³ Kuinka oletkaan neuvonut sitä, jolta puuttuu viisautta, ja tuonut julki paljon ymmärrystä!

⁴ Kenelle oikein olet sanasi osoittanut? Kenen henki on kauttasi puhunut?”

Jumalan valtasuuruus

⁵ ”Vainajat vapisevat vesien ja niiden asukkaitten alapuolella.

- ⁶ Tuonela on paljaana Jumalan edessä, eikä ole manalalla peitettä.
- ⁷ Pohjoiset taivaat hän levittää tyhjyyden yli, ripustaa maan olemattoman päälle.
- ⁸ Hän käärii vedet pilviinsä, eivätkä pilvet halkea niiden painosta.
- ⁹ Hän peittää näkyvistä valtaistuimensa, levittää pilvensä sen yli.
- ¹⁰ Hän on piirtänyt rajan, kaaren vetten pinnalle, sinne asti, missä valo päättyy pimeään.
- ¹¹ Taivaan pylväät huojuvat, ne kauhistuvat hänen nuhteluaan.
- ¹² Voimallaan hän taltutti meren, ymmärryksensä voimalla hän murskasi Rahabin .
- ¹³ Hänen henkäyksestään taivas kirkastui. Hänen kätensä lävisti pakenevan käärmeen.
- ¹⁴ Katso, nämä ovat ainoastaan hänen tekojensa ääriviivat, kuinka hiljainen onkaan kuiskaus, jonka hänestä kuulemme! Kuka sitten voi käsittää hänen väkevyytensä jyllinän?”

Job 27

JOBIN KYMMENES PUHE Omatuntoni ei soimaa minua

- ¹ Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:
- ² ”Niin totta kuin Jumala elää, hän, joka on riistänyt minulta oikeuteni, ja Kaikkivaltias, joka on murehduttanut sieluni:
- ³ niin kauan kuin minussa vielä on henkeä ja Jumalan henkäys sieraimissani,
- ⁴ huuleni eivät totisesti puhu petosta eikä kieleni lausu vilppiä.
- ⁵ Olkoon minusta kaukana se, että myöntäisin teidän olevan oikeassa. Niin kauan kuin elän, en luovu syyttömyydestäni.
- ⁶ Pidän kiinni vanhurskaudestani enkä hellitä, yhdestäkään elämäni päivästä ei omatuntoni minua soimaa.”

Itätuuli vie jumalattoman

⁷”Käyköön viholliselleni niin kuin jumalattomalle ja vastustajalleni niin kuin väärintekijälle.

⁸Mitä toivoa on jumalattomalla, kun Jumala leikkaa pois hänen elämänsä, tempaa pois hänen sielunsa?

⁹Kuuleeko Jumala hänen huutonsa, kun häntä kohtaa ahdinko?

¹⁰Voiko hän iloita Kaikkivaltiaasta, huutaa Jumalan puoleen kaikkina aikoina?

¹¹Minä opetan teille, millainen on Jumalan käsi, en salaa Kaikkivaltiaan ajatuksia.

¹²Olettehan te kaikki sen itse nähneet, miksi puhutte turhia?

¹³Tämä on jumalattoman ihmisen osa, Jumalan säätämä perintöosa, jonka väkivaltaiset saavat Kaikkivaltiaalta:

¹⁴Jos hänellä on paljonkin lapsia, he ovat miekan omia. Hänen jälkeläisensä eivät saa kylliksi leipää.

¹⁵Ne, jotka heistä jäävät jäljelle, saattaa hautaan rutto, eivätkä heidän leskensä itke.

¹⁶Jos hän kasaa hopeaa kuin multaa ja kokoaa vaatteita kuin savea,

¹⁷niin kootkoon, mutta vanhurskas pukee ne ylleen, ja viattomat jakavat keskenään hopean.

¹⁸Hän rakentaa taloan kuin koiperhosen toukka, se on kuin vartijan tekemä maja pellolla.

¹⁹Rikkaana hän menee levolle; ei mitään ole hävinnyt. Kun hän avaa silmänsä, mitään ei ole jäljellä.

²⁰Kauhut tavoittavat hänet kuin tulvavedet, yöllä yllättää hänet rajuilma.

²¹Itätuuli nostaa hänet, ja hän menee menojaan. Tuuli puhalttaa hänet pois paikaltaan.

²² Jumala ampuu häntä säälimättä, hänen on hädissään paettava Jumalan käden voimaa.

²³ Silloin hänelle paukutetaan käsiä ja vihelletään hänen omalta asuinpaikaltaan.”

Job 28

Ihminen etsii maan aarteita

¹”Hopeallakin on suonensa ja löytöpaikkansa kullalla, joka puhdistetaan.

² Rauta otetaan maasta, kivistä sulatetaan kupari.

³ Pimeydestä tehdään loppu, ja pilkkopimeässä olevat kivet tutkitaan perin pohjin.

⁴ Kaivoskuilu louhitaan syvälle maan asukkaiden alle. Unohdettuina, kaukana kulkuteistä, miehet siellä riippuvat, heiluvat kaukana ihmisten ilmoilta.

⁵ Maasta kasvaa leipä, mutta maan uumenet mullistetaan kuin tulen voimalla.

⁶ Sen kivissä on safiirilla sijansa, siellä on kultahiekkaa.

⁷ Polkua sinne ei tiedä petolintu, haukan silmä ei sitä havaitse.

⁸ Sitä eivät astele ylväät eläimet, leijona ei sitä kulje.

⁹ Siellä käydään käsiksi piikiveen, vuoret mullistetaan juuria myöten.

¹⁰ Kallioihin murretaan käytäviä. Silmä näkee kaikenlaiset kalleudet.

¹¹ Vesisuonet estetään tihkumasta, salattu tuodaan päivänvaloon.”

Viisautta ei voi ostaa kullalla

¹²”Mutta viisaus – mistä se löytyy, missä on ymmärryksen asuinpaikka?

¹³ Ihminen ei tiedä sen arvoa, eikä sitä löydy elävien maasta.

¹⁴ Syvyys sanoo: ’Ei se ole minussa’, ja meri sanoo: ’Ei se ole minun luonani.’

¹⁵ Sitä ei voi ostaa puhtaalla kullalla, hopeaa ei voi punnita sen maksuksi.

¹⁶ Sen hinnaksi ei riitä Oofirin kulta, eivät kalliit onyksi-kivet eivätkä safiirit.

¹⁷ Ei vedä sille vertaa kulta eikä lasi, eivät riitä sen vaihtohinnaksi aitokultaiset astiat.

¹⁸ Koralleja ja kristalleja ei voi edes mainita, viisauden omistaminen on kalliimpi kuin helmet.

¹⁹ Ei vedä viisaudelle vertaa Kuusin topaasi, puhdas kulta ei riitä sen maksuksi.”

Jumala yksin tuntee viisauden lähteen

²⁰ ”Mistä sitten tulee viisaus, ja missä on ymmärryksen asuinpaikka?

²¹ Se on kätkeyty kaikkien elävien silmiltä, se on salattu taivaan linnuiltakin.

²² Manala ja kuolema sanovat: ’Korvamme ovat kuulleet siitä kerrottavan.’

²³ Jumala tietää tien sen luokse, hän tuntee sen asuinpaikan.

²⁴ Hänen katseensa tavoittaa maan ääret, hän näkee kaiken, mitä on taivaan alla.

²⁵ Kun hän antoi tuulelle voiman ja määräsi mitalla vedet,

²⁶ kun hän sääti lain sateelle ja ukkospilvelle tien,

²⁷ silloin hän sen näki ja ilmoitti, toi sen esille ja myös tutki sen.

²⁸ Ihmiselle hän sanoi: ’Katso, Herran pelko on viisautta, pahan karttaminen ymmärrystä.’”

Job 29

JOBIN YHDESTOISTA PUHE Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni

¹ Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

² ”Olisinpa niin kuin olin menneinä kuukausina, niin kuin niinä päivinä, joina Jumala minua varjeli.

³ Silloin hänen lamppunsa loisti pääni päällä ja minä vaelsin hänen valossaan halki pimeyden.

⁴Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni, kun Jumalan ystävyys oli majani yllä,

⁵ja Kaikkivaltias oli vielä minun kanssani ja lapseni olivat ympärilläni.

⁶Silloin askeleeni kylpivät kermassa ja kallio vierelläni vuoti öljyvirtoja.

⁷Kun menin kaupunginportille, kun asetin istuimeni torille,

⁸nuorukaiset väistyivät nähdessään minut, vanhukset nousivat ja jäivät seisomaan,

⁹päämiehet lakkasivat puhumasta ja panivat käden suulleen,

¹⁰ruhtinaiden ääni vaikenä, ja heidän kielensä tarttui kitalakeen.”

Minä autoin kurjia

¹¹”Kenen korva minusta kuuli, hän ylisti minua onnelliseksi, kenen silmä minut näki, hän antoi minusta hyvän todistuksen.

¹²Sillä minä pelastin kurjan, joka huusi apua, ja orvon, jolla ei ollut auttajaa.

¹³Menehtyvän siunaus tuli osakseni, lesken sydämen sain riemuitsemaan.

¹⁴Vanhurskauden puin ylleni, ja se verhosi minut, oikeus oli minulla viittana ja päähineenä.

¹⁵Minä olin sokean silmä ja ontuvan jalka.

¹⁶Köyhille minä olin isä, tuntemattomankin asiaa tutkin tarkoin.

¹⁷Minä murskasin väärintekijän leukaluut ja tempasin saaliin hänen hampaistaan.”

Silloin minua kunnioitettiin

¹⁸”Silloin ajattelin: ’Minä saan kuolla omassa pesässäni, ja päiviäni tulee olemaan niin paljon kuin hiekanjyviä.

¹⁹Juureni ovat vedelle avoinna, ja kaste viipyy oksillani.

²⁰Kunniani on alati uusi, ja jouseni nuortuu minun kädessäni.’

²¹Kaikki kuuntelivat minua ja odottivat, ottivat vaieten vastaan neuvoni.

²² Kun olin puhunut, he eivät sanaakaan sanoneet, vihmana valui puheeni heihin.

²³ He odottivat minua kuin sadetta ja avasivat suunsa kuin kevätkuurolle.

²⁴ Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomia, minun kasvojeni valoisuus ei jättänyt heitä synkiksi.

²⁵ Jos suvaisin tulla heidän luokseen, minä istuin kunniapaikalla, istuin kuin kuningas sotajoukkonsa keskellä, niin kuin se, joka lohduttaa murheelliset.”

Job 30

Nyt olen pilkan kohde

¹”Nyt minulle nauravat elinpäiviltään nuoremmat, joiden isiä pidin arvottomina edes paimenkoirieni pariin.

² Ja mitäpä minua hyödyttäisi heidän kättensä voima, kun heidän nuoruutensa tarmon on vienyt

³ puute ja kova nälänhätä. He kaluavat kuivaa maata, jo ennestään typötyhjää maata.

⁴ He poimivat suolaheiniä pensaiden ympäriltä, heidän ruokanaan ovat kinsteripensaan juuret.

⁵ Heidät karkotetaan ihmisten parista, heidän peräänsä huudetaan kuin varkaille.

⁶ Heidän on asuttava rotkojen rinteillä, maakoloissa ja kallioluolissa.

⁷ Pensaiden keskellä he ulisevat, piikkikasvien alle he sulloutuvat,

⁸ nuo houkkien ja halveksittujen jälkeläiset, jotka on ruoskalla ajettu maasta.

⁹ Nyt minusta on tullut heille pilkkalaulu, olen joutunut heidän sananparrekseen.

¹⁰ He inhoavat minua, pysyttelevät minusta kaukana eivätkä häikäile sylkeä silmilleni.

¹¹Onhan Jumala irrotanut jouseni jänteen ja nöyryyttänyt minut, siksi he eivät enää hillitse kieltään minun edessäni.

¹²Oikealta puoleltani nousee tuo pentulauma. He lyövät jalat altani, he raivaavat luokseni tien, minun turmiokseni.

¹³He hävittävät minun polkuni, ovat apuna minua tuhottaessa, vaikka itse ovat vailla auttajaa.

¹⁴Kuin leveästä muurinaukosta he tulevat, raunioiden alta he vyöryvät esiin.

¹⁵Kauhut käyvät kimppuuni. Kuin tuuli sinä pyyhkäiset pois ylhäisen asemani, ja onneni katoaa kuin pilvi.

¹⁶Ja nyt, minun sieluni vuotaa tyhjiin, kurjuuden päivät ovat saavuttaneet minut.

¹⁷Yö kaivaa luut irti ruumiistani, kalvajani eivät käy levolle.

¹⁸Valtava voima on muuttanut vaatteeni muodottomaksi, se kiristyy ympärilleni kuin paitani päänaukko.

¹⁹Jumala on paiskannut minut lokaan, minusta on tullut kuin tomua ja tuhkaa.”

Sinä et vastaa minulle, Jumala

²⁰”Minä huudan sinua avuksi, mutta sinä et vastaa! Tässä seison, mutta sinä vain tuijotat minua.

²¹Sinä olet muuttunut julmaksi minua kohtaan, sinä vainoat minua väkevällä kädelläsi.

²²Sinä kohotat minut myrskytuulen vietäväksi, annat minun menehtyä rajuilman pauhinassa.

²³Minä tiedän, että sinä viet minua kohti kuolemaa, majaan, minne kaikki elävät kokoontuvat.

²⁴Eikö kuitenkin saisi raunioista kättään ojentaa tai onnettomuudessa apua huutaa?

²⁵ Vai enkö itkenyt kovaosaisen kohtaloa, eikä sieluni säälinyt köyhää?

²⁶ Hyvää minä odotin, mutta minua kohtasi paha, ikävöin valoa, mutta tulikin pimeys.”

Minä kuljen suruasussa

²⁷”Sisälläni kuohuu lakkaamatta, kurjuuden päivät ovat kohdanneet minua.

²⁸ Minä kuljen suruasussa, vailla auringonvaloa. Minä nousen ja huudan apua väkijoukossa.

²⁹ Minusta on tullut sakaalien veli ja strutsien kumppani.

³⁰ Minun nahkani on mustunut ja lohkeilee, luuni ovat kuumeen korventamat.

³¹ Valitukseksi muuttui lyyrani soitto ja huiluni sävel itkijöiden ääneksi.”

Job 31

En ole vaeltanut valheessa

¹”Minä olen tehnyt sopimuksen silmieni kanssa: kuinka voisinkaan katsoa neitosen puoleen!

² Minkä osan saisin silloin ylhäältä, minkä perintöosan Kaikkivaltiaalta korkeudesta?

³ Tuleehan väärämielisille turmio ja väärintekijöille onnettomuus.

⁴ Eikö hän näe minun tieni ja laske kaikki askeleeni?

⁵ Vaelsinko valheessa, kiiruhtiko jalkani petokseen?

⁶ Punnitkoon Jumala minut oikealla vaa’alla, niin hän huomaa minun nuhteettomuuteni.

⁷ Jos askeleeni poikkesivat tieltä ja sydämeni seurasi silmieni mukana, jos tahra on tarttunut käsiini,

⁸ niin syököön toinen, mitä kylvän, ja vesani revittäköön juurineen.

⁹ Jos sydämeni villiintyi toisen vaimoon ja väijyin lähimmäiseni ovella,

¹⁰ niin jauhakoon oma vaimoni vieraan jyviä, vaipukoot toiset hänen syleilyynsä.

¹¹ Sillä tekoni olisi ollut ilkityö, raskaasti rangaistava rikos,

¹² kuin tuli, joka kuluttaisi kaiken manalaan saakka, repisi juurineen kaiken satoni.”

En ole riistänyt palvelijoitani

¹³ ”Jos olen halveksinut orjani ja orjattareni oikeutta, kun heillä oli riita-asia minun kanssani,

¹⁴ niin mitä tekisin, jos Jumala nousisi tuomitsemaan, mitä vastaisin, jos hän vaatisi minut tilille?

¹⁵ Eikö hän, joka äidin kohdussa teki minut, tehnyt heitäkin, eikö hän valmistanut meidät molemmat äidin kohdussa?

¹⁶ Olenko kieltänyt vähäosaisilta sen, mitä he toivoivat, ja saattanut lesken silmät sammumaan?

¹⁷ Olenko syönyt leipäpalani yksin niin, ettei orpokin olisi saanut siitä syödä?

¹⁸ Ei, nuoruudestani asti minä kasvatin häntä kuin oma isä, koko elinaikani olen pitänyt hänestä huolta .

¹⁹ Jos näin jonkun menehtyvän vaatteiden puutteessa, köyhän olevan vailla ruumiin verhoa,

²⁰ niin eivätkö hänen jäsenensä siunanneet minua, kun hän sai lämmitellä karitsoitteni villoilla.

²¹ Puinko nyrkkiä orvolle, kun huomasin saavani kannatusta portissa?

²² Jos näin on, irtaantukoon olkapääni hartioistani ja murtukoon käsivarteni sijoiltaan.

²³ Silloin minun olisi pelättävä Jumalalta tulevaa onnettomuutta, enkä kestäisi hänen majesteettiutensa edessä.”

En ole luopunut Jumalasta

²⁴”Olenko pannut luottamukseni kultaan, sanonut puhtaalle kullalle: ’Sinä olet turvani’?

²⁵Iloitsinko siitä, että rikkauteni oli suuri ja käteni oli saanut paljon hankituksi?

²⁶Kun katselin loistavaa aurinkoa ja kuuta, joka vaelsi ylhäisyydessään,

²⁷antautuiko silloin sydämeni salassa vieteltäväksi, heittikö käteni niille suudelmia?

²⁸Ei, sekin olisi ollut raskaasti rangaistava rikos, sillä olisin kieltänyt Jumalan, joka on korkeuksissa.”

En ole peitellyt rikkomuksiani

²⁹”Olenko iloinnut vihamieheni tuhosta, huutanut riemusta, kun häntä kohtasi onnettomuus?

³⁰En ole sallinut suuni tehdä syntiä, kiroten vaatia hänen henkeään.

³¹Eiköhän talonväkeni sanoisi: ’Kukin on saanut lihaa kylliksi.’

³²Muukalaisen ei tarvinnut viettää yötä ulkona, minä pidin oveni auki tielle päin.

³³Olenko Aadamin tavoin peitellyt rikkomuksiani, kätkenyt poveeni syyllisyyden?

³⁴Olenko säikkynyt suurta joukkoa, pelännyt sukujen halveksuntaa ja pysynyt – ovesta ulos menemättä – hiljaa?”

Kaikkivaltias vastatkoon minulle!

³⁵”Kunpa joku kuuntelisi minua! Tuossa on puumerkkini. Kaikkivaltias vastatkoon minulle! Vastapuoleni kirjoittakoon kirjaan syytöksensä!

³⁶Totisesti, olkapäälläni sitä kantaisin, sitoisin sen seppeleeksi päähäni.

³⁷Tekisin hänelle selkoa jokaisesta askeleestani, astuisin hänen eteensä kuin ruhtinas.

³⁸Jos peltoni valitti minun tähteni ja kaikki sen vaot itkivät,

³⁹jos kulutin sen voiman korvauksetta ja saatoin sen oikeat omistajat huokaamaan,

⁴⁰niin kasvakoon se vehnän sijasta piikkipensaita ja ohran sijasta pahanhajuista ruohoa.” Tähän päättyvät Jobin puheet.

Job 32

Elihu vihastuu

¹Kun nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, joka oli omissa silmissään vanhurskas,

²buusilainen Elihu vihastui. Hän oli Barakelin poika, Raamin suvusta. Jobiin hän vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana.

³Tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska he eivät keksineet vastausta Jobille ja kuitenkin syyttivät häntä jumalattomaksi.

⁴Elihu oli odottanut vuoroa puhuakseen Jobille, koska toiset olivat vuosiltaan häntä vanhempia.

⁵Mutta kun hän näki, ettei noilla kolmella miehellä enää ollut sanaa suussaan vastaukseksi, hän suuttui.

ELIHUN ENSIMMÄINEN PUHE Vanhukset eivät ymmärrä kaikkea

⁶Buusilainen Elihu, Barakelin poika, vastasi Jobille ja sanoi: ”Nuori minä olen vuosiltani, ja te olette vanhoja. Sen vuoksi minä arastelin ja pelkäsin ilmoittaa tietoani teille.

⁷Minä ajattelin: ’Puhukoon ikä, ja vuosien paljous tuokoon julki viisautta.’

⁸Mutta onhan ihmisissä henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa heille ymmärrystä.

⁹Eivät iäkkäät aina ole viisaimpia, eivätkä vain vanhukset ymmärrä, mikä on oikein.

¹⁰Sen vuoksi minä sanon: Kuule minua! Minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen kuunnellut viisaita puheitanne

11”Olen odottanut, mitä te sanoisitte, olen kuunnellut teidän viisaita puheitanne, kun te tutkitte sanoja.

12Minä tarkkasin teitä, ja katso, kukaan ei kumonnut Jobin sanoja. Kukaan teistä ei voinut vastata hänen puheisiinsa.

13Älkää vain sanoko: ’Olemme kohdanneet viisauden, vain Jumala voi voittaa hänet, ei ihminen.’

14Minulle hän ei ole sanojaan suunnannut, enkä minä käy hänelle vastaamaan teidän puheillanne.

15Nuo miehet ovat kauhuissaan, eivät enää vastaa, sanat ovat heiltä kadonneet.

16Odottaisinko vain, kun he eivät puhu, kun he siinä seisovat eivätkä enää vastaa?

17Vastaanpa minäkin osaltani, minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen täynnä sanoja

18”Minä olen täynnä sanoja, henki sisälläni ahdistaa minua.

19Katso, minun sisimpäni on kuin viini, jolle ei avata ulospääsyä, se on pakahtumaisillaan kuin vasta täytetyt leilit.

20Tahdon puhua saadakseni helpotusta, avata huuleni ja vastata.

21En aio pitää kenenkään puolta enkä mielistellä ketään ihmistä,

22sillä en osaa liehakoida. Jos niin tekisin, Luojani ottaisi minut pian pois.”

Job 33

Vilpittömästä sydäimestä lähtevät sanani

1”Mutta kuule nyt, Job, minun puhettani, ota korviisi kaikki minun sanani.

2Katso, olen avannut suuni, kieleni puhuu suussani.

3Sanani lähtevät vilpittömästä sydäimestä, huuleni puhuvat puhdasta tietoa.

⁴ Jumalan Henki on minut luonut, Kaikkivaltiaan henkäys antaa minulle elämän.

⁵ Vastaa minulle, jos siihen kykenet! Varustaudu minua vastaan, nouse taisteluun!

⁶ Olen Jumalan edessä samanlainen kuin sinä: savesta minutkin on otettu.

⁷ Näethän, etten ole niin kauhistava, että säilyttäisin sinut. Minun mahtini ei ole raskaana ylläsi.”

Sinä sanoit olevasi puhdas

⁸ ”Sinä olet puhunut korvieni kuullen, olen kuullut sanasi:

⁹ ’Puhdas minä olen, en ole rikkonut. Olen viaton, eikä minussa ole vääryyttä.

¹⁰ Katso, hän keksii syitä minua vastaan, hän pitää minua vihollisenaan.

¹¹ Hän panee minun jalkani jalkapuuhun, vartioitsee kaikkia polkujani.’

¹² Minä vastaan sinulle: sinä et ole oikeassa, sillä Jumala on suurempi kuin ihminen.

¹³ Miksi riitelet häntä vastaan, jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen sanoihin?”

Jumala puhuu monin tavoin

¹⁴ ”Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella, sitä vain ei huomata.

¹⁵ Unessa, öisessä näyssä, kun raskas uni valtaa ihmiset ja he nukkuvat vuoteillaan,

¹⁶ hän avaa ihmisten korvat ja vahvistaa sinetillä heille antamansa varoituksen,

¹⁷ kääntääkseen ihmisen pois pahasta teosta, varjellakseen miestä ylpeydestä,

¹⁸ säästääkseen hänet joutumasta hautaan, hänen elämänsä syöksymästä miekkaan.”

Sairauskin voi puhutella

¹⁹ ”Häntä kuritetaan myös tuskalla vuoteessa, kun hänen luissaan on alituinen kipu.

²⁰ Hänen henkensä inhoaa leipää ja sielunsa herkkuruokaa.

²¹ Hänen lihansa kuihtuu olemattomiin, ja hänen luunsa, ennen näkymättömät, paljastuvat.

²² Näin hän lähenee hautaa, hänen henkensä kuoleman lähettiläitä.

²³ Jos hänen puolellaan silloin on enkeli, välittäjä, yksi tuhansista, niistä, jotka ilmoittavat ihmiselle, mikä on oikein,

²⁴ niin Jumala armahtaa häntä ja sanoo: 'Päästä hänet joutumasta hautaan, minä olen saanut lunastusmaksun.'

²⁵ Silloin hänen ruumiinsa uhkuu nuoruuden voimaa, hän palaa takaisin nuoruutensa päiviin.

²⁶ Hän rukoilee Jumalaa, ja Jumala on hänelle suosiollinen. Hän saa riemuiten katsella Jumalan kasvoja. Näin Jumala palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa.

²⁷ Hän laulaa nyt muille ihmisille: 'Minä tein syntiä ja vääristin oikeuden, mutta minulle ei maksettu samalla mitalla.

²⁸ Hän pelasti minut joutumasta hautaan, ja henkeni saa katsella valoa.'

²⁹ Jumala tekee kaiken tämän miehelle kaksi, jopa kolmekin kertaa

³⁰ palauttaakseen hänet haudasta ja antaakseen elämän valon loistaa hänelle."

Kuule minua, Job

³¹ "Tarkkaa, Job, kuule minua, vaikene ja anna minun puhua.

³² Mutta jos löydät sanoja, vastaa minulle. Puhu, sillä mielelläni soisin sinun olevan oikeassa.

³³ Jos et, niin kuule minua, vaikene, niin minä opetan sinulle viisautta."

Job 34

ELIHUN TOINEN PUHE Tutkikaamme, mikä on oikein

¹Elihu jatkoi:

²”Kuulkaa minun sanojani, te viisaat, kuunnelkaa minua, te tietomiehet.

³Korvahan koettelee sanat, kitalaki maistaa ruuan maun.

⁴Tutkikaamme, mikä on oikein, yrittäkäämme yhdessä ymmärtää, mikä on hyvää.

⁵Onhan Job sanonut: ’Olen oikeassa, mutta Jumala on riistänyt minulta oikeuteni.

⁶Vaikka puolellani on oikeus, minua pidetään valehtelijana. Nuolenhaava minussa on parantumaton, vaikka en ole mitenkään rikkonut.’

⁷Kuka muu on sellainen kuin Job, joka juo pilkkasanoja kuin vettä,

⁸joka liittyy väärintekijöiden seuraan ja vaeltaa jumalattomien miesten parissa?

⁹Hänhän sanoo: ’Ei mies siitä hyödy, että elää Jumalalle mieliksi.’”

Jumalassa ei ole vääryyttä

¹⁰”Sen tähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet! Pois se, että Jumalassa olisi jumalattomuutta tai Kaikkivaltiaassa vääryyttä.

¹¹Hän maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan ja antaa miehen kohdata vaelluksensa hedelmät.

¹²Totisesti, Jumala ei tee väärin, Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta.

¹³Kuka on määrännyt hänet hallitsemaan maata? Kuka on perustanut koko maanpiirin?

¹⁴Jos hän huomioisi vain itsensä ja vetäisi takaisin Henkensä, elämänhenkäyksen,

¹⁵niin kaikki liha menehtyisi yhdellä kertaa ja ihminen tulisi jälleen tomuksi.

¹⁶Jos sinulla on ymmärrystä, kuule tätä, kuuntele tarkoin sanojani.

¹⁷ Voisiko todella hallita se, joka vihaa oikeutta? Tuomitsetko sinä syylliseksi Vanhurskaan ja Voimallisen,

¹⁸ joka sanoo kuninkaalle: 'Sinä keltoton', ja ylimyksille: 'Sinä jumalaton',

¹⁹ joka ei pidä päämiesten puolta eikä aseta ylhäistä alhaisen edelle – ovathan he kaikki hänen kättensä tekoa.

²⁰ Yhtäkkiä, keskellä yötä, he kuolevat. Ihmiset horjuvat ja menehtyvät, mahtava siirretään pois käden koskematta.

²¹ Sillä Jumalan silmät valvovat ihmisen teitä, hän näkee kaikki ihmisen askeleet.

²² Ei ole pimeyttä, ei synkeyttä, johon väärintekijät voisivat piiloutua.

²³ Jumala ei ilmoita ihmiselle määräaikaa, jolloin tämän on astuttava tuomiolle hänen eteensä.

²⁴ Tutkimatta hän murskaa mahtavat ja asettaa toiset heidän sijaansa.

²⁵ Hän tuntee heidän tekonsa, yöllä hän syöksee heidät alas, ja he musertuvat.

²⁶ Jumala ruuskii heitä kuin ainakin jumalattomia julkisella paikalla,

²⁷ koska he luopuivat seuraamasta häntä eivätkä vähääkään välittäneet hänen teistään.

²⁸ Vähäosaisen huudon he saivat kohoamaan hänen eteensä, ja hän kuuli kurjien huudon.

²⁹ Jos hän on hiljaa, kuka hänet siitä tuomitsee syylliseksi? Jos hän peittää kasvonsa, kuka voi hänet nähdä? Niin kansaa kuin ihmistäkin hän valvoo,

³⁰ ettei jumalaton ihminen pääse hallitsemaan, ei kukaan niistä, jotka ovat kansalle ansaksi.”

Job puhuu ymmärtämättömästi

³¹ ”Sanotaanko Jumalalle: 'Olen kärsinyt rangaistuksen, en enää tee pahaa.

³² Opetä sinä minulle, mitä en voi ymmärtää. Jos olen tehnyt vääryyttä, en sitä enää tee’?

³³ Sinunko mielesi mukaan hänen pitäisi palkita ja rangaista, kun olet niin tyytymätön? Sinunhan on tehtävä valinta eikä minun. Puhu, mitä tiedät.

³⁴ Miehet, joilla on ymmärrystä, sanovat minulle, viisas mies, joka kuuntelee minua, lausuu:

³⁵ 'Job puhuu taitamattomasti, hänen sanoistaan puuttuu ymmärrys.

³⁶ Kunpa Jobia koeteltaisiin lakkaamatta! Hänhän vastaa kuin väärintekijät!

³⁷ Syntiinsä hän lisää kapinallisuuden, paukuttaa käsiään keskellämme ja syyttää sanoja Jumalaa vastaan.'"

Job 35

ELIHUN KOLMAS PUHE Jumala on ihmisen yläpuolella

¹ Elihu jatkoi puhettaan:

² "Onko mielestäsi oikein, että sanot olevasi vanhurskaampi kuin Jumala?

³ Sinähän kysyt: 'Mitä se minua hyödyttää? Hyödynkö vanhurskaudesta enemmän kuin synninteosta?'

⁴ Minä vastaan sinulle ja myös ystävillesi, jotka ovat luonasi.

⁵ Luo silmäsi taivaalle ja katso, katsele pilviä, jotka ovat korkealla yläpuolellasi.

⁶ Jos syntiä teet, mitä sillä hänelle teet? Vaikka sinulla olisi paljonkin rikoksia, miten se häntä haittaa?

⁷ Jos olet vanhurskas, mitä hän siitä saa? Ottaako hän jotakin sinun kädestäsi?

⁸ Ihmistä, itsesi kaltaista, koskee jumalattomuutesi ja ihmislasta sinun vanhurskautesi.

⁹ Sorron paljoutta valitetaan, huudetaan apua mahtavien käsivartta vastaan.

¹⁰ Ei kysytä: 'Missä on Jumala, minun Luojaani, joka yöllä saa viriämään ylistyslaulut,

¹¹joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille ja antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan linnuille?’

¹²Huudetaan apua, mutta hän ei vastaa pahojen ylpeyden tähden.”

Asiasi on Jumalan edessä

¹³”Mutta turhuuksia Jumala ei kuule, Kaikkivaltias ei ota sellaista huomioon,

¹⁴saati jos sanot, ettet voi häntä nähdä. Asia on hänen edessään, odota häntä.

¹⁵Mutta nyt, kun hän ei vaadi tilille vihassaan eikä kovin kiinnitä huomiota ylimielisyyteen,

¹⁶niin Job avaa suunsa puhumaan joutavia ja syyttää suuria sanoja ilman ymmärrystä.”

Job 36

ELIHUN NELJÄS PUHE Jumala ei halveksi ketään

¹Elihu jatkoi puhettaan:

²”Maltahan vähän, niin ilmoitan sinulle jotakin, sillä vielä minulla on sanoja Jumalan puolustukseksi.

³Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan vanhurskaaksi hänet, joka on minut tehnyt.

⁴Sanani eivät totisesti ole valhetta, edessäsi on mies, jolla on täydellinen tieto.

⁵Katso, Jumala on voimallinen mutta ei halveksi ketään. Hänen ymmärryksensä voima on väkevä.

⁶Jumalattoman hän ei anna elää, mutta kurjille hän hankkii oikeuden.

⁷Hän ei käännä silmiään vanhurskaista vaan antaa heidän istua kuninkaiden kanssa ikuisesti valtaistuimella. He kohoavat korkealle.

⁸Jos heidät kytketäänkin kahleisiin, sidotaan kurjuuden köysillä,

⁹ niin hän ilmoittaa heille, mitä he ovat tehneet ja miten rikkoneet pöyhkeilyllään.

¹⁰ Hän avaa heidän korvansa nuhtelulle ja kääntää heidän kääntymään pois vääryydestä.

¹¹ Jos he tottelevat ja palvelevat häntä, he saavat viettää päivänsä onnellisina ja vuotensa tyytyväisinä.

¹² Mutta jos he eivät tottele, he syöksyvät miekkaan ja menehtyvät ymmärtämättömyyteensä.

¹³ Jumalattomat pysyvät vihamielisinä eivätkä huuda apua, kun hän on heidät vanginnut.

¹⁴ He kuolevat nuoruudessaan, heidän elämänsä päättyy pyhäkön miesporttojen joukossa.

¹⁵ Kurjan Jumala pelastaa hänen kurjuutensa kautta ja avaa hänen korvansa ahdingon aikana.”

Vääräys on ihmiselle mieluisampi kuin kärsimys

¹⁶ ”Sinutkin houkutteli ahdingosta avara tila, jossa ei ole ahtautta, ja rasvaisista ruoista notkuvan ruokapöydän rauha.

¹⁷ Nyt kohtasi sinua täysin määrin jumalattoman tuomio, tuomio ja oikeus ovat käyneet sinuun käsiksi.

¹⁸ Älköön kärsimyksen polte houkutelko sinua pilkkaamaan, älköön lunastusmaksun suuruus viekö sinua harhaan.

¹⁹ Voivatko avunhuutosi ja kaikki voimanponnistuksesi auttaa sinut ahdingosta?

²⁰ Älä ikävöi yötä, joka siirtää kansat paikoiltaan.

²¹ Varo, ettet käänny vääryyteen, vaikka valitsisitkin mieluummin sen kuin kärsimyksen.”

Emme voi käsittää Jumalan suuruutta

²²”Katso, Jumala on valtava voimassaan. Kuka on hänen kaltaisensa opettaja?

²³Kuka määrää hänen tiensä? Kuka sanoo hänelle: ’Sinä olet tehnyt vääryyttä’?

²⁴Muista sinäkin ylistää hänen töitään, niitä, joiden kiitosta ihmiset laulavat.

²⁵Kaikki ihmiset näkevät ne, kuolevaiset katselevat niitä kaukaa.

²⁶Jumala on suuri, emmekä me häntä käsitä, hänen vuosiensa luku on tutkimaton.

²⁷Hän vetää ylös vesipisarat, tiivistää sumun sateeksi.

²⁸Pilvet sitä vuodattavat, valuttavat ihmispaljouden päälle.

²⁹Kuka ymmärtää pilvien leviämisen ja jyrähdykset hänen majastaan?

³⁰Katso, hän levittää niiden yli valonsa ja peittää meren syvyydet.

³¹Näin hän rankaisee kansoja, näin antaa runsaan ravinnon.

³²Hän täyttää molemmat kätensä leimauksella ja käskee salamoiden osua maaliinsa.

³³Jylinä ilmoittaa hänen tulostaan, karjakin tietää, mitä on tulossa.”

Job 37

Jumala hallitsee luomakuntaa

¹”Sen vuoksi sydämeni vapisee ja hypähtää paikoiltaan.

²Kuulkaa, kuulkaa hänen äänensä pauhua ja kohinaa, joka käy ulos hänen suustaan!

³Hän antaa sen kaikua vapaasti kaiken taivaan alla ja lähettää leimauksensa maan ääriin asti.

⁴Heti perään ärjyy ukkonen, hän antaa ylvään äänensä jylistä. Ei hän pidättelee vaan antaa äänensä raikua.

⁵ Ihmeellisesti jylisee Jumalan ääni, hän tekee suuria tekoja, joita emme voi käsittää.

⁶ Hän sanoo lumelle: 'Putoa maahan', samoin sadekuurolle, valtaville rankkasateilleen.

⁷ Näin hän sinetöi jokaisen kädet, että hänen luomansa ihmiset saisivat ymmärrystä.

⁸ Pedot vetäytyvät piiloon ja pysyvät luolissaan.

⁹ Rajuilma tulee kammioistaan, pohjatuuli tuo pakkasen.

¹⁰ Jää syntyy Jumalan henkäyksestä, ja vetten lakeudet jähmettyvät.

¹¹ Hän kuormaa pilvet kosteudella ja levittää välähtelevät ukkospilvensä.

¹² Hän ohjaa niitä. Ne vyöryvät sinne tänne hänen ohjauksessaan tehdäkseen kaiken, mitä hän niille määrää maanpiirin päällä.

¹³ Hän antaa niiden kohdata maata, milloin kuritukseksi, milloin armon osoitukseksi.

¹⁴ Kuuntele tätä tarkoin, Job, pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmetekoja.

¹⁵ Tiedätkö, kuinka Jumala antaa pilville käskynsä ja kuinka hän saa ne välähtämään?

¹⁶ Käsitätkö pilvien tasapainon ja Kaikkitietävän ihmeet?

¹⁷ Sinä, jota vaatteet kuumentavat, kun maa on raukeana etelätuulesta,

¹⁸ sinäkö pingottaisit hänen kanssaan taivaan, joka on luja kuin valettu kuvastin?"

Jumalan pelottava valtasuuruus

¹⁹ "Neuvo meille, mitä meidän on hänelle sanottava. Pimeyden tähden emme kykene saamaan aikaan mitään.

²⁰ Olisiko hänelle ilmoitettava, että tahdon puhua? Kukapa vaatisi omaa tuhoaan!

²¹ Näinkin on: ihmiset eivät näe valoa, joka loistaa kirkkaana taivaalla, kun tuuli on puhaltanut ja puhdistanut sen.

²² Pohjoisesta tulee kullanhohde. Jumalaa ympäröi pelottava majesteettius.

²³ Kaikkivaltiasta emme voi tavoittaa, häntä, joka on suuri voimassa. Oikeamielistä ja täydellisen vanhurskasta hän ei vaivaa.

²⁴ Sen tähden ihmiset häntä pelkäävät. Hän ei katso kehenkään, joka on omasta mielestään viisas .”

Job 38

HERRAN ENSIMMÄINEN PUHE Nyt minä kysyn sinulta, Job

¹ Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä ja sanoi:

² ”Kuka on tämä, joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?

³ Vyötä nyt kupeesi kuin mies! Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua.

⁴ Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää.”

Herra on luonut taivaan ja maan

⁵ ”Kuka määräsi maan mitat – sinähän sen tiedät! Tai kuka veti mittanuoran sen yli?

⁶ Mihin upotettiin sen peruspylväät, kuka pani paikoilleen sen kulmakiven,

⁷ kun kaikki aamutähdet riemuitsivat ja kaikki Jumalan pojat puhkesivat riemuhuutoon?

⁸ Kuka sulki meren ovilla, kun se murtautui esiin kohdustaan,

⁹ kun minä annoin sille pilven vaatteeksi ja synkän pimeyden kapaloksi,

¹⁰ kun minä säädin sille rajani, asetin paikoilleen sen teljet ja ovet

¹¹ ja sanoin: ’Tähän asti saat tulla mutta et pitemmälle, tässä täytyy sinun ylväiden aaltojesi asettua’?

¹² Oletko milloinkaan käsenyt päivän koittaa tai osoittanut aamuruskolle paikan,

¹³ että se tarttuisi kiinni maan liepeisiin ja ravistaisi jumalattomat siitä pois?

¹⁴ Maa muuttaa muotoaan kuin savi sinetin alla, ja kaikki tulee näkyviin kuin vaetetettuna.

¹⁵ Jumalattomilta riistetään heidän valonsa, ja kohotettu käsivarsi murskataan.

¹⁶ Oletko käynyt meren lähteillä asti ja kulkenut tutkimassa syvyydet?

¹⁷ Ovatko kuoleman portit paljastuneet sinulle, oletko nähnyt kuolemanvarjon portit?

¹⁸ Oletko tutkinut maan koko laajuudessaan? Ilmoita, jos kaiken tämän tiedät!

¹⁹ Mikä on tie sinne, missä valo asuu, ja missä on pimeyden asuinsija,

²⁰ että veisit sen alueelleen, kun tunnet sen majalle vievät polut?

²¹ Sinähän sen tiedät, kun synnyit jo siihen aikaan. Onhan päiviesi luku ylen suuri!

²² Oletko käynyt lumen varastohuoneissa, oletko nähnyt rakeiden varastot,

²³ jotka minä olen säästänyt ahdingon ajaksi, taistelun ja sodan päiväksi?

²⁴ Mitä tietä valo jakaantuu ja itätuuli leviää yli maan?

²⁵ Kuka on avannut väylän sadekuurolle ja ukkospilvelle tien,

²⁶ niin että se sataa maahan, joka on asumaton, autiomaahan, jossa ei ihmistä ole?

²⁷ Näin saa autio aavikko vettä kyllikseen, ja maa kasvaa vihreää ruohoa.

²⁸ Onko sateella isää? Kuka on saanut aikaan kastepisarat?

²⁹ Kenen kohdusta jää on tullut? Kuka on synnyttänyt taivaan huurteen?

³⁰ Vesi kätkeytyy kuin kiven alle, syvyyden pinta sulkeutuu.

³¹ Pystytkö solmimaan yhteen Seulasten siteet tai irrottamaan kahleista Kalevanmiekan?

³² Voitko tuoda esiin eläinradan tähdet aikanaan ja taluttaa Leijonaa pentuineen?

³³ Tunnetko taivaan lait? Sinäkö säädät, miten se maata hallitsee?

³⁴ Kantaako äänesi pilviin asti? Saatko vesimassat peittämään itsesi?

³⁵ Pystytkö lähettämään salamat matkaan? Sanovatko ne sinulle: 'Tässä me olemme'?

³⁶ Kuka on antanut iibis-linnulle viisauden? Kuka on antanut kukolle ymmärryksen?

³⁷ Kuka laskee viisauudessaan pilvien luvun? Kuka kaataa tyhjiksi taivaan leilit,

³⁸ kun multa on kuin valettua metallia ja maakokkareet toisiinsa takertuneita?

³⁹ Sinäkö ajat saaliin leijonalle, tyydytät nuorten leijonien nälän,

⁴⁰ kun ne kyyristelevät luolissaan ja väijyvät tiheikössä?

⁴¹ Kuka hankkii ravinnon korpeille, kun niiden poikaset huutavat Jumalan puoleen ja harhailevat ympäriinsä ruokaa vailla?"

Job 39

Herra on luonut eläinkunnan

¹ "Tiedätkö sinä vuorikauristen poikimisajat, valvotko sinä peurojen synnytyskipuja?

² Lasketko, milloin niiden kuukaudet tulevat täyteen? Tiedätkö ajan, jolloin ne poikivat?

³ Ne kyyristyvät maahan, synnyttävät vasansa ja pääsevät synnytystuskistaan.

- ⁴ Niiden vasat vahvistuvat ja kasvavat kedolla. Ne lähtevät pois eivätkä enää palaa.
- ⁵ Kuka on päästänyt villiaasin vapaaksi, kuka on irrottanut villiaasin siteet,
- ⁶ sen, jolle minä annoin asunnoksi aron, asuinsijaksi suola-aavikon?
- ⁷ Se nauraa kaupungin hälinälle, ajajan huutoa se ei kuuntele.
- ⁸ Se hakee vuorilta laitumensa ja etsii kaikkea vihreää.
- ⁹ Suostuuko villihärkä sinua palvelemaan? Yöpyykö se syöttökalukalosi ääressä?
- ¹⁰ Voitko ohjaksilla pakottaa villihärän vaolle? Äestääkö se laaksonpohjia sinua seuraten?
- ¹¹ Voitko luottaa siihen, kun sen voima on niin suuri? Voitko jättää työsi sen tehtäväksi?
- ¹² Voitko uskoa, että se palauttaa viljasi ja kokoaa ne sinun puimatantereellesi?
- ¹³ Strutsin siipi lepattaa iloisesti, mutta asuuko sen sulissa ja höyhenissä haikaran hellyys?
- ¹⁴ Se jättää munansa maahan, antaa niiden hautua hiekan lämmössä.
- ¹⁵ Se unohtaa, että jalka voi ne murskata, metsän eläimet voivat polkea ne rikki.
- ¹⁶ Se on tyly poikasilleen aivan kuin ne eivät olisikaan sen omia. Hukkaan menee sen vaiva, mutta sitä se ei pelkää.
- ¹⁷ Onhan Jumala kieltänyt siltä viisauden ja jättänyt sen ymmärryksestä osattomaksi.
- ¹⁸ Kun se kiittää ilmaa piesten, se nauraa hevoselle ja ratsumiehelle.
- ¹⁹ Annatko sinä hevoselle voiman, puetko sinä sen kaulaan hulmuavan harjan?

²⁰ Sinäkö saat sen hyppimään kuin heinäsirkan? Sen uljas korskunta on pelottavaa.

²¹ Se kuopii lakeuden pintaa ja iloitsee, voimalla se syöksyy päin aseita.

²² Se nauraa pelolle, ei se säiky eikä väistä miekkaa.

²³ Sen yllä rämisee nuoliviini, välkehtii keihäs ja peitsi.

²⁴ Kiihkoisasti tömistäen se taivalta ahmii, mikään ei sitä pidättele, kun soofar-torvi soi.

²⁵ Milloin vain sotatorvi soi, se hirnuu: ihahaa! Jo kaukaa se vainuaa taistelun, päälliköiden karjunnan ja sotahuudon äänen.

²⁶ Sinunko ymmärryksesi voimasta haukka kohoaa, levittää siipensä kohti etelää?

²⁷ Sinunko käskystäsi kotka lentää korkeuksiin ja tekee pesänsä korkealle?

²⁸ Kalliolla se asuu, siellä se yöpyy, kallion kielekkeellä vuorilinnassaan.

²⁹ Sieltä se tähystelee syötävää, sen silmät katsovat kauas.

³⁰ Sen poikaset särpivät verta. Missä on kaatuneita, siellä on sekin.”

Job 40

Job nöyryty Herran edessä

¹ Herra sanoi vielä Jobille:

² ”Tahtooko vikoilija käydä oikeutta Kaikkivaltiaasta vastaan? Jumalan nuhtelija vastatkoon tähän!”

³ Silloin Job vastasi Herralle:

⁴ ”Minähän olen vähäinen, mitä voisin sinulle vastata? Panen käteni suuni eteen.

⁵ Kerran olen puhunut, enää en virka mitään. Kahdestikin puhuin, enää en sitä tee.”

HERRAN TOINEN PUHE

Onko sinun käsivartesi niin kuin Jumalan käsivarsi?

⁶Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä:

⁷”Vyötä nyt kupeesi kuin mies! Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua.

⁸Teetkö sinä tyhjäksi minun tuomioni? Tuomitsetko minut syylliseksi, jotta olisit itse oikeassa?

⁹Onko käsivartesi kuin Jumalan käsivarsi? Voitko jylistä äänelläsi niin kuin hän jylisee?

¹⁰Kaunista itsesi kunnialla ja majesteettiudella, pukeudu loistoon ja kirkkauteen.

¹¹Päästä vihasi valloilleen, katso kaikkia ylpeitä ja lannista heidät.

¹²Nöyryytä katseellasi kaikki ylpeät ja murskaa jumalattomat siihen paikkaan.

¹³Kätke heidät kaikki tomuun, sulje heidän kasvonsa salaiseen paikkaan.

¹⁴Silloin minäkin ylistän sinua, kun oikea kätesi on sinua auttanut.”

Herra loi Behemotin

¹⁵”Katso Behemotia, jonka minä loin niin kuin sinutkin. Se syö ruohoa kuin naudat.

¹⁶Katso, sen voima on lanteissa, sen väkevyys vatsalihaksissa.

¹⁷Se ojentaa häntänsä jäykäksi kuin setripuun, sen reisijänteet ovat kuin punottua köyttä.

¹⁸Sen luut ovat kuin vaskiputket, selkäranka kuin rautatanko.

¹⁹Behemot on Jumalan töistä ensimmäinen. Sen luoja ojentaa sille miekan.

²⁰Sille kantavat satonsa vuoret, joilla kaikki metsän eläimet kisailevat.

²¹Lootuspensaiden alla se makaa, ruovikon ja rämeen kätkössä.

²²Lootukset peittävät sen varjoonsa, puron pajut ympäröivät sitä.

²³Se ei säiky, vaikka virta on väkevä, se on huoleton, vaikka itse Jordan kuohuisi sen kitaan.

²⁴ Kukapa kävisi kiinni sen silmiin? Kuka lävistäisi koukulla sen turvan?”

Herra loi Leviatanin

²⁵”Voitko vetää ongella ylös Leviatanin tai pitää siimalla aloillaan sen kielen?

²⁶Voitko kiinnittää kaislaköyden sen kuonoon ja lävistää atraimella sen leuat?

²⁷ Anooko se sinulta hartaasti armoa? Puhuuko se sinulle mielistellen?

²⁸ Tekeekö se liiton sinun kanssasi, niin että saat sen olemaan orjanasi ainaisesti?

²⁹ Voitko leikkiä sillä niin kuin pikkulinnulla tai sitoa sen tyttäriäsi varten?

³⁰ Hierovatko pyyntimiehet siitä keskenään kauppaa? Paloittelevatko he sen kauppiaiden kesken?

³¹ Voitko iskeä sen nahan täyteen keihäitä ja sen pään kalaharppuunoita?

³² Käyhän vain käsiksi siihen! Tulet muistamaan sen ottelun, et yritä toista kertaa!”

Job 41

Leviatanin kuvauksen jatkoa

¹”Ymmärräthän, että siinä pettää toivo. Jo sen pelkästä näkemisestä sortuu maahan.

² Ei kukaan ole niin hurja, että ärsyttäisi sitä. Kuka sitten kestäisi minun edessäni?

³ Kuka on ensin antanut minulle jotakin, joka minun olisi korvattava? Minunhan on kaikki, mitä on taivaan alla.

⁴ En malta olla puhumatta Leviatanin jäsenistä, sen voimasta ja sopusuhtaisuudesta.

⁵ Kuka voi riisua siltä päällysvaатteen, kuka tunkeutua sen hammasrivien väliin?

⁶ Kuka on avannut sen kasvojen ovet? Sen hampaitten ympärillä on kauhu.

- ⁷ Sen ylpeytenä ovat selkäkilpien rivit, lujalla sinetillä kiinnitetyt.
- ⁸ Ne sopivat tarkasti toisiinsa, tuuli ei pääse niiden lävitse.
- ⁹ Ne liittyvät tiiviisti yhteen, pysyvät kiinni eivätkä irtoa toisistaan.
- ¹⁰ Valo välähtää, kun Leviatan aivastaa. Sen silmät ovat kuin aamuruskon silmät.
- ¹¹ Sen kidasta lähtee tulisoihituja, sinkoilee säkeniä.
- ¹² Sen sieraimista suitsuaa savu kuin kiehuva kattilasta ja kaislatulesta.
- ¹³ Sen puhallus sytyttää hiilet, ja sen suusta lähtee liekki.
- ¹⁴ Sen niskassa asuu voima, ja sen edellä hyppelee kauhu.
- ¹⁵ Sen lihapoimut ovat kiinteät, ne ovat kuin valetut, järkkymättömät.
- ¹⁶ Sen sydän on valettu kovaksi kuin kivi, kovaksi kuin alempi jauhinkivi.
- ¹⁷ Kun se nousee, väkevät miehet kauhistuvat, kauhistuneina he vetäytyvät pois.
- ¹⁸ Jos sen kimppuun käydään miekoin, ei se tehoa, ei tehoa peitsi, ei heittoase eikä nuoli.
- ¹⁹ Rauta on sille kuin olkea, vaski kuin lahoa puuta.
- ²⁰ Ei aja sitä pakoon nuoli, jousen poika, oljiksi muuttuvat sen edessä linkokivet.
- ²¹ Nuija on sille kuin heinänkorsi, keihästen suhinalle se nauraa.
- ²² Sen vatsapuolella on kuin teräviä saviastiansiruja, se kyntää mutaa leveästi kuin puimaäes.
- ²³ Se saa syvyyden kiehumaan kuin padan, tekee meren voidekattilan kaltaiseksi.
- ²⁴ Jälkeensä se jättää loistavan polun, syvyydellä näyttää olevan hopeahapset.
- ²⁵ Maan päällä ei ole sen vertaista. Se on luotu pelottomaksi.

²⁶ Se katselee halveksien kaikkea korkeaa, se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas.”

Job 42

JOBIN VASTAUS HERRALLE Job tunnustaa Herran kaikkivaltiuuden

¹ Silloin Job vastasi Herralle:

² ”Minä tiedän, että sinä voit kaiken eikä mikään päätöksesi ole sinulle mahdoton toteuttaa.

³ Sinä kysyt: ’Kuka on tämä, joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?’ Siksi vastaan: minä puhuin ymmärtämättömästi asioista, jotka ovat kovin ihmeellisiä minun käsittää.

⁴ Kuuntele nyt minua, kun minä puhun. Minä kysyn, opeta sinä minua.

⁵ Vain korvakuulolta olin sinusta kuullut, mutta nyt ovat silmäni nähneet sinut.

⁶ Sen tähden peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhkassa.”

LOPPUSANAT Herran sanat Jobin kolmelle ystävälle

⁷ Puhuttuaan Jobille nämä sanat Herra sanoi teemanilaiselle Elifakselle: ”Minun vihani on syttynyt sinua ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job.

⁸ Ottakaa siis seitsemän sonnimullikkaa ja seitsemän pässiä, menkää minun palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puolestanne polttouhri, ja palvelijani Job rukoilkoon teidän puolestanne. Tehdäkseni hänelle mieliksi en määrää teille häpeällistä rangaistusta siitä, ettette puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job.”

⁹ Teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Tsoofar menivät ja tekivät niin kuin Herra oli heille puhunut, ja Herra oli Jobille suosiollinen.

¹⁰ Kun Job rukoili ystäviensä puolesta, Herra käänsi Jobin kohtalon. Ja Herra antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä ennen oli ollut.

¹¹ Kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki entiset tuttavat tulivat hänen luokseen ja aterioivat hänen kanssaan hänen talossaan. He osoittivat hänelle myötätuntoa ja lohduttivat häntä kaiken sen onnettomuuden vuoksi, jonka Herra oli antanut häntä kohdata. Kukin heistä antoi hänelle yhden kesitan hopeaa ja yhden kultaisen korurenkaan.

¹² Herra siunasi Jobin elämän loppuvaiheita vielä runsaammin kuin sen alkupuolta, niin että hän sai neljätoistatuhatta lammasta, kuusituhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa.

¹³ Hän sai vielä seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.

¹⁴ Ensimmäiselle tyttärelle hän antoi nimen Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren-Happuuk .

¹⁵ Eikä koko maassa ollut niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret. Heidän isänsä antoi heille perintöosan, niin kuin heidän veljilleenkin.

¹⁶ Tämän jälkeen Job eli vielä sataneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä lapsensa ja lastensa lapset aina neljänteen polveen asti.

¹⁷ Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena.

Psalmit

Psalmit 1

Ensimmäinen kirja Vanhurskaan tie ja jumalattoman tie

- ¹Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomien neuvon mukaan, ei viivy syntisten teillä eikä istu pilkkaajien parissa,
- ²vaan on mieltynyt HERRAN opetukseen ja tutkii sitä päivin ja öin.
- ³Hän on kuin vesipurojen ääreen istutettu puu, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu. Kaikki, mitä hän tekee, menestyy.
- ⁴Niin ei ole jumalattomien laita, vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli lennättää.
- ⁵Sen tähden jumalattomat eivät kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskaiden seurakunnassa.
- ⁶Sillä HERRA tuntee vanhurskaiden tien, mutta jumalattomien tie vie tuhoon.

Psalmit 2

Herra ja hänen Voideltunsa

- ¹Miksi kansat kohisevat ja kansakunnat turhia ajattelevat?
- ²Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä pitävät neuvoa HERRAA ja hänen Voideltuaan vastaan:
- ³”Katkaiskaamme yltämme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä.”
- ⁴Hän, joka istuu taivaassa, nauraa, Herra pilkkaa heitä.
- ⁵Silloin hän puhuu heille vihassaan, kauhistuttaa heitä kiivaudessaan:
- ⁶”Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni.”
- ⁷Tahdon ilmoittaa, mitä HERRA on säätänyt. Hän sanoi minulle: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.
- ⁸Pyydä minulta, niin minä annan kansat perinnöksesi ja maan ääret omiksesi.

⁹Rautaisella valtikalla sinä ne murskaat, särjet kuin saviastian.”

¹⁰Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat! Ottakaa nuhteesta opiksenne, maan tuomarit!

¹¹Palvelkaa HERRAA hänen pelossaan, iloitkaa ja vaviskaa.

¹²Suudelkaa Poikaa, ettei hän vihastuisi ettekä te suistuisi tieltä, sillä hänen vihansa syttyy äkkiä. Autuaita ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

Psalmit 3

Ahdistetun rukous

¹Daavidin psalmi hänen paetessaan poikaansa Absalomia.

²HERRA, kuinka paljon minulla onkaan ahdistajia! Monet nousevat minua vastaan.

³Monet sanovat minusta: ”Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa.” Sela .

⁴Mutta sinä, HERRA , olet minun suojakilpeni. Sinä olet kunniani, sinä nostat minun pääni pystyyn.

⁵Ääneen minä huudan HERRAA , ja hän vastaa minulle pyhältä vuoreltaan. Sela.

⁶Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä HERRA tukee minua.

⁷En pelkää kymmentuhantista kansanjoukkoa, joka asettuu minua piirittämään.

⁸Nouse, HERRA ! Pelasta minut, Jumalani! Sinä lyöt kaikkia vihollisiani poskelle, sinä murskaat jumalattomien hampaat.

⁹HERRASSAon pelastus. Sinun siunauksesi on kansasi yllä. Sela.

Psalmit 4

Luottamus Herran varjelukseen

¹Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

²Vastaa minulle, Jumala, minun vanhurskauteni, kun huudan sinua. Sinä päästät minut ahdistuksesta. Ole minulle armollinen, kuule rukoukseni!

³Ihmiset, kuinka kauan minun kunniaani loukataan? Te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta. Sela.

⁴Tietäkää: HERRA on erottanut hurskaan itseään varten. HERRA kuulee, kun huudan häntä.

⁵Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa. Sela.

⁶Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa HERRAAN .

⁷Moni sanoo: ”Kunpa saisimme osaksemme jotakin hyvää!” HERRA , käännä meihin kasvojesi valo.

⁸Sinä annat sydämeeni suuremman ilon kuin muilla on sadonkorjuun aikaan runsaasta viljasta ja viinistä.

⁹Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, HERRA , sinä yksin annat minun asua turvassa.

Psalmit 5

Herra, johdata minua!

¹Musiikinjohtajalle. Huiluilla. Daavidin psalmi.

²HERRA, kuule minun sanani, huomaa huokaukseni!

³Kuuntele avunhuutoani, kuninkaani ja Jumalani, sillä sinua minä rukoilen.

⁴HERRA , aamulla sinä kuulet ääneni, aamulla minä esitän pyyntöni sinulle ja odotan.

⁵Sinä et ole Jumala, joka mieltyy vääryyteen. Paha ei saa asua sinun luonasi.

⁶Kerskailijat eivät kestä sinun silmiesi edessä. Sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä,

⁷sinä hävität valheenpuhujat. Verenvuodattajia ja petollisia HERRA inhoaa.

⁸Mutta minä saan tulla sinun huoneeseesi suuren armosi tähden, saan kumartua pyhään temppeliisi päin sinun pelossasi.

⁹HERRA , johdata minua vanhurskaudessa vihamiesteni tähden, tasoita tiesi eteeni.

¹⁰Sillä heidän suussaan ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmeltunut. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellään he liehrittelevät.

¹¹Jumala, osoita heidät syyllisiksi, kaatukoot he omiin hankkeisiinsa. Karkota heidät pois monien rikostensa vuoksi, sillä he ovat niskoitelleet sinua vastaan.

¹²Mutta iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, ja riemuitkoot ikuisesti, sillä sinä suojelet heitä. Iloitkoot sinussa ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi.

¹³Sillä sinä, HERRA , siunaat vanhurskasta, sinä suojaat häntä hyvyydelläsi kuin kilvellä.

Psalmi 6

Ahdistuneen rukous

¹Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla šeminitin tapaan. Daavidin psalmi.

²HERRA, älä nuhtele minua vihassasi, älä kiivaudessa minua kurita.

³HERRA, armahda minua, sillä minä olen näännyksissä. Paranna minut, HERRA , sillä olen pelästynyt luitani myöten.

⁴Sieluni on kovin säikähtänyt. Voi, HERRA – kuinka kauan?

⁵Käänny jälleen puoleeni, HERRA , vapauta sieluni, pelasta minut armosi tähden.

⁶Sillä kuolemassa ei sinua muisteta. Kuka kiittää sinua tuonelassa?

⁷Olen uupunut huokaamisesta. Joka yö itken vuoteeni märäksi ja kastelen leposijani kyynelilläni.

⁸Silmäni ovat murheesta hämärtyneet, himmenneet kaikkien vastustajieni tähden.

⁹Menkää pois luotani, kaikki väärintekijät, sillä HERRA on kuullut itkuni äänen.

¹⁰HERRA on kuullut anomiseni, HERRA ottaa rukoukseni vastaan.

¹¹Kaikki viholliseni joutuvat häpeään ja säikähtävät perin pohjin. He pakenevat ja joutuvat hetkessä häpeään.

Psalmit 7

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

¹Daavidin valituspsalmi, jonka hän lauloi HERRALLE benjaminilaisen Kuusin sanojen johdosta.

²HERRA , minun Jumalani, sinuun minä turvaan! Pelasta minut ja vapauta minut kaikista vainoojistani,

³etteivät he raatelisi minua kuin leijona, repisi kappaleiksi, eikä olisi pelastajaa.

⁴HERRA , minun Jumalani, jos olen tehnyt näin: jos käsissäni on vääryyttä,

⁵jos olen tehnyt paha sille, joka eli rauhassa minun kanssani, ja riistänyt siltä, joka syyttä minua ahdistaa,

⁶niin ajakoon vihollinen minua takaa, saakoon minut kiinni, polkekoon maahan elämäni ja painakoon kunniani tomuun. Sela.

⁷HERRA , nouse vihassasi, nouse ahdistajieni raivoa vastaan ja herää avukseni, sinä, joka olet säätänyt tuomion.

⁸Ympäröiköön sinua kansakuntien joukko, palaa sen yläpuolelle korkeuteen.

⁹HERRA tuomitsee kansat. Auta minut oikeuteeni, HERRA , vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan.

¹⁰Tee loppu jumalattomien pahuudesta, vahvista vanhurskaita, sinä, vanhurskas Jumala, joka tutkit sydämet ja mielet .

¹¹Minun kilpenäni on Jumala, oikeamielisten pelastaja.

¹²Jumala on vanhurskas tuomari, Jumala, joka vihastuu joka päivä.

¹³Jos kääntymystä ei tapahdu, hän teroittaa miekkansa, jännittää jousensa ja tähtää.

¹⁴Hän valmistaa jumalatonta varten surma-aseensa ja tekee nuolensa palaviksi.

¹⁵Katso, jumalaton on pahuuden synnytystuskissa, raskaana ilkeydestä ja synnyttää valheen.

¹⁶Hän kaivaa kuopan ja kovertaa sen mutta putoaa itse kaivamaansa hautaan.

¹⁷Hänen ilkeytensä kääntyy häntä itseään vastaan, ja hänen vääryytensä lankeaa hänen oman päänsä päälle.

¹⁸Minä kiitän HERRAA hänen vanhurskaudestaan ja laulan ylistystä HERRAN , Korkeimman, nimelle.

Psalmi 8

Luoja suuret teot

¹Musiikinjohtajalle. Viininkorjuulaulu . Daavidin psalmi.

²HERRA , meidän Herramme, kuinka mahtava onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä, sinun, joka olet asettanut kunniasi yli taivaiden!

³Lasten ja imeväisten suun kautta sinä ilmaiset voimasi vastustajiesi tähden, vaientaaksesi vihollisen ja kostonhimoisen.

⁴Kun katselen sinun taivastasi, sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet asettanut paikoilleen,

⁵niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen!

⁶Sinä teit hänestä lähes jumalolennon, seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella.

⁷Sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaiken hänen jalkojensa alle:

⁸lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös villieläimet,

⁹taivaan linnut ja meren kalat, ja kaikki, jotka merten polkuja kulkevat.

¹⁰HERRA , meidän Herramme, kuinka mahtava onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä!

Psalmit 9

Herra on sorrettujen puolustaja

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Pojan kuoleman johdosta”. Daavidin psalmi.

²Minä kiitän sinua, HERRA , koko sydämeistäni, tahdon kertoa kaikista sinun ihmeteoistasi.

³Minä iloitsen ja riemuitsen sinussa, laulan ylistystä nimellesi, sinä Korkein.

⁴Kun viholliseni perääntyivät, he kompastuivat ja tuhoutuivat sinun kasvojesi edessä,

⁵sillä sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani. Sinä istuit valtaistuimelle, sinä, vanhurskas tuomari.

⁶Sinä nuhtelit kansoja, tuhosit jumalattomat ja pyyhit pois heidän nimensä ainiaaksi.

⁷Vihollisista on tullut loppu. Kaupungit ovat ikuisesti raunioina, niiden muisto on totisesti kadonnut.

⁸HERRA hallitsee ikuisesti. Hän on pystyttänyt istuimensa käydäkseen oikeutta.

⁹Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, jakaa kansakunnille oikeutta tasapuolisesti.

¹⁰HERRAon sorretun linna, turvapaikka ahdingon aikoina.

¹¹Sinuun luottavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat, sillä sinä et hylkää niitä, jotka etsivät sinua, HERRA .

¹² Laulakaa ylistystä HERRALLE , joka asuu Siionissa, kertokaa kansojen keskuudessa hänen teoistaan.

¹³ Sillä veritekojen rankaisija muistaa heidät, hän ei unohda kurjien huutoa.

¹⁴ Armahda minua, HERRA , katso, kuinka vihamieheni sortavat minua! Sinä nostat minut kuoleman porteilta,

¹⁵ että minä kertoisin kaikki sinun ylistettävät tekosi, tytär Siionin porteissa riemuitsisin valmistamastasi pelastuksesta .

¹⁶ Kansat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan. Jumalattomien jalat ovat takertuneet verkkoon, jonka he olivat itse virittäneet.

¹⁷ HERRAon tehnyt itsensä tunnetuksi siitä, että hän tekee oikeuden. Jumalaton kietoutuu kättensä tekoihin. Higgajon . Sela.

¹⁸ Perääntykööt jumalattomat tuonelaan, kaikki kansat, jotka unohtavat Jumalan.

¹⁹ Köyhää ei unohdeta iäksi, eikä kurjien toivo katoa ainiaaksi.

²⁰ Nouse, HERRA ! Älköön ihminen mahtailko. Tuomittakoon kansat sinun kasvojesi edessä.

²¹ HERRA , saata ne pelon valtaan! Tietäkööt kansat olevansa vain ihmisiä. Sela.

Psalmi 10

Jatkoa edelliseen psalmiin

¹ Miksi, HERRA , seisot kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?

² Ylpeydessään jumalattomat vainoavat kurjia, jotka takertuvat heidän punomiinsa juoniin.

³ Sillä jumalaton kerskailee omista himoistaan, kiskuri kiroaa ja halveksii HERRAA .

⁴ Ylpeydessään jumalaton ajattelee: ”Ei Jumala vaadi tilille. Ei häntä edes ole.” Siinä kaikki hänen ajatuksensa.

⁵Hänen hankkeensa menestyvät aina. Sinun tuomiosi ovat kaukana hänestä. Kaikille vastustajilleen hän hymähtää.

⁶Hän sanoo sydämessään: ”En minä horju, en koskaan joudu onnettomuuteen.”

⁷Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta ja sortoa, tuho ja turmio on hänen kielensä alla.

⁸Hän istuu väijyksissä kylien liepeillä, salassa hän surmaa viattoman. Hänen silmänsä vaanivat avutonta.

⁹Hän väijyy kätöksä kuin leijona pensaikossa, hän väijyy hyökätäkseen kurjan kimppuun. Hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa.

¹⁰Hän kyyristyy, painautuu maahan, ja avuttomat joutuvat hänen kynsiinsä.

¹¹Hän sanoo sydämessään: ”Jumala on sen unohtanut. Hän on peittänyt kasvonsa eikä ikinä näe.”

¹²Nouse, HERRA ! Kohota kätesi, Jumala! Älä unohda kurjia.

¹³Miksi jumalaton pilkkaa sinua, Jumala, ja sanoo sydämessään, ettet sinä vaadi tilille?

¹⁴Sinä olet sen nähnyt. Sinä havaitset tuskan ja vaivan, sinä otat ne käsiisi. Sinulle avuton uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja.

¹⁵Murskaa jumalattoman käsivarsi ja rankaise pahan jumalattomuus, niin ettei sitä enää ole.

¹⁶HERRAon kuningas aina ja ikuisesti. Vieraat kansat ovat hävinneet hänen maastaan.

¹⁷Sinä kuulet nöyrien kaipauksen, HERRA . Sinä vahvistat heidän sydämensä. Korvasi kuuntelevat tarkkaan

¹⁸auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihminen, joka on maasta tehty, enää saisi kauhua aikaan.

Psalmi 11

Herra on vanhurskas

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. HERRAAN minä turvaan. Kuinka voitte sanoa minulle: ”Pakene vuorellesi kuin lintu!”

²Katso, jumalattomat jännittävät jousensa, he ovat panneet nuolensa jänteelle ampuakseen pimeässä oikeamielisiä.

³Kun perustukset tuhotaan, mitä vanhurskas voi tehdä?

⁴HERRA on pyhässä temppelissään, HERRA , jonka valtaistuin on taivaassa. Hänen silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmiset.

⁵HERRA tutkii niin vanhurskaan kuin jumalattomankin, mutta väkivaltaa rakastavaa hänen sielunsa vihaa.

⁶Hän antaa sataa jumalattomien päälle ansoja, tulta ja tulikiveä. Polttava tuuli on heidän maljansa, heidän osansa.

⁷Sillä HERRA on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta. Oikeamielinen saa nähdä hänen kasvonsa.

Psalmi 12

Jumalattomat kerskailevat

¹Musiikinjohtajalle. Šeminitin tapaan. Daavidin psalmi.

²HERRA, pelasta minut, sillä hurskaita ei enää ole, uskollisuus on hävinnyt ihmisten keskuudesta.

³He puhuvat valhetta toinen toiselleen. He puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin.

⁴HERRA hävittää kaikki liukkaat huulet, jokaisen kielen, joka kerskuen puhuu,

⁵ne, jotka sanovat: ”Kielemme voimalla me voitamme, huulemme ovat apunamme – kenestä on meille herraksi?”

⁶”Kurjien ryöstön, köyhien huokausten tähden minä nyt nousen”, sanoo HERRA . ”Minä tuon pelastuksen sille, joka sitä huokaillen ikävöi.”

⁷ HERRANSanat ovat puhtaita sanoja, hopeaa, maasulatossa jalostettua, seitsenkertaisesti puhdistettua.

⁸ Sinä, HERRA , varjelet heitä. Sinä suojelet heitä aina tältä sukupolvelta.

⁹ Jumalattomat kiertelevät ympäriinsä, kun halpamaisuus pääsee valtaan ihmisten keskuudessa.

Psalmit 13

Kauan kärsineen rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

² Kuinka kauan, HERRA , yhä unohdat minut? Kuinka kauan kätket minulta kasvosi?

³ Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani, päivästä päivään murheita sydämessäni? Kuinka kauan viholliseni saa ylvästellä minua vastaan?

⁴ Katso tänne, HERRA ! Vastaa minulle, Jumalani! Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,

⁵ ettei viholliseni sanoisi: ”Minä voitin hänet”, etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun.

⁶ Mutta minä luotan sinun armoosi. Riemuitkoon sydämeni valmistamastasi pelastuksesta . Minä tahdon laulaa HERRALLE , sillä hän on tehnyt minulle hyvin.

Psalmit 14

Jumalattomuuden mielettömyys

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Mielelön sanoo sydämessään: ”Ei Jumalaa ole.” Jotka näin ajattelevat, ovat turmeltuneita ja tekevät iljettäviä tekoja. Ei ole ketään, joka tekee hyvää.

² HERRakatsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, onko ketään ymmärtävää, ketään, joka etsii Jumalaa.

³Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhden yhtäkään.

⁴Eivätkö he mitään käsitä, kaikki nuo väärintekijät? He syövät minun kansaani, syövät kuin leipää, eivät he huuda avukseen HERRAA .

⁵Yhtäkkiä he joutuvat kauhun valtaan, sillä Jumala on läsnä vanhurskaassa sukukunnassa.

⁶Te tahdotte häpäistä kurjan aikeet, mutta HERRA on hänen turvansa.

⁷Kunpa Israelin pelastus jo tulisi Siionista! Kun HERRA palauttaa kansansa ennalleen, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Psalmit 15

Kuka saa asua Herran vuorella?

¹Daavidin psalmi. HERRA , kuka saa majoilla telttamajassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi?

²Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka toimii vanhurskaasti ja puhuu totuus sydämessään.

³Se, joka ei panettele kielellään, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi.

⁴Se, joka halveksii kelvotonta mutta kunnioittaa HERRAA pelkääviä. Se, joka ei valaansa riko, vaikka olisi vannonut vahingokseen.

⁵Se, joka ei vaadi rahastaan korkoa eikä ota lahjusta viattoman turmioksi. Joka näin tekee, ei ikinä horju.

Psalmit 16

Herrassa on turva

¹Daavidin laulu. Varjele minua, Jumala, sillä sinuun minä turvaan.

²Minä sanon HERRALLE : ”Sinä olet minun Herrani, ilman sinua minulla ei ole mitään hyvää.”

³Pyhät, jotka ovat maan päällä, ovat kunnioitettavia, ja heille kuuluu minun koko suosioni.

⁴Niiden murheet lisääntyvät, jotka kiiruhtavat muiden jumalien luo. Minä en vuodata niille verta juomauhriksi enkä ota huulilleni niiden nimiä.

⁵HERRA , sinä olet minun perintöosani ja maljaosani, sinä hoidat minun arpani.

⁶Ihana maa on tullut osakseni, ja kaunis on minun perintöosani.

⁷Minä ylistän HERRAA , joka on minua neuvonut. Yölläkin sisimpäni minua siihen kehoittaa.

⁸Minä pidän aina edessäni HERRAN . Kun hän on oikealla puolellani, minä en horju.

⁹Sen tähden minun sydämeni iloitsee, sieluni riemuitsee, ja myös ruumiini asuu turvassa.

¹⁰Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä katoavaisuutta.

¹¹Sinä ilmoitat minulle elämän tien. Sinun kasvojesi edessä on yltäkyläinen ilo, sinun oikeassa kädessäsi ikuinen ihanuus.

Psalmi 17

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

¹Daavidin rukous. Kuule, HERRA , oikeaa asiaani! Tarkkaa minun huutoani, kuuntele rukoustani, joka ei lähde petollisilta huulilta.

²Sinulta tulee oikeuteni, sinun silmäsi näkevät sen, mikä on oikein.

³Sinä koettelet sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä. Sinä tutkit minua mutta et mitään löydä. Olen päättänyt, ettei suuni tee syntiä.

⁴Tehkööt ihmiset mitä tahansa, minä pysyn sinun huultesi sanassa ja vältän väkivaltaisen teitä.

⁵Tue askeleitani poluillasi, etteivät jalkani horju.

⁶Minä huudan sinua avukseni, sillä sinä, Jumala, vastaat minulle. Kallista korvasi puoleeni, kuule minun puheeni.

⁷Osoita ihmeellinen armosi, sinä, joka pelastat sinuun turvaavat niiltä, jotka nousevat sinun oikeaa kättäsi vastaan.

⁸Varjele minua kuin silmäterää. Kätke minut siipiesi suojaan

⁹jumalattomilta, jotka riistävät minua, verivihollisiltani, jotka saartavat minut.

¹⁰He ovat sulkeneet tunnottomat sydämensä, heidän suunsa puhuu ylpeillen.

¹¹He ovat kintereilläni. Nyt he saartavat minut! He vaanivat silmillään painaakseen minut maahan.

¹²Tuo on kuin saalista himoitseva leijona, kuin nuori leijona, joka väijyy piilossa.

¹³Nouse, HERRA ! Asetu häntä vastaan, paina hänet maahan! Vapauta miekallasi minun sieluni tuon jumalattoman vallasta,

¹⁴kädelläsi ihmisistä, HERRA , tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä. Heidän vatsansa sinä täytät antimillasi, heidän lapsensa tulevat ravituiksi, ja he jättävät yltäkylläisyytensä pienokaisilleen.

¹⁵Mutta minä saan katsella sinun kasvojasi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni sinun muotosi katselemisella.

Psalmi 18

Herra pelastaa kaikilta vihollisilta

¹Musiikinjohtajalle. HERRAN palvelijan Daavidin psalmi. Nämä sanat hän puhui HERRALLE sinä päivänä, jona HERRA oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin kädestä.

²Hän sanoi: Sydäimestäni minä rakastan sinua, HERRA , minun voimani,

³HERRA , minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, kallioni, jonka turviin pakenen, minun kilpeni, pelastukseni sarvi ja turvapaikkani!

⁴Ylistetty olkoon HERRA ! Näin minä huudan ja pelastun vihollisiltani.

⁵Kuoleman köydet kiertyivät ympärilleni, turmion virrat pelästyttivät minut.

⁶Tuonelan siteet kietoivat minut, kuoleman ansat tulivat yllättäen eteeni.

⁷Ahdistuksessani minä huusin HERRAA , huusin avuksi Jumalaani. Hän kuuli temppelistään minun ääneni, huutoni tuli hänen eteensä ja kantautui hänen korviinsa.

⁸Silloin maa huojuu ja järisee, vuorten perustukset järkkäyvät. Ne horjuivat, koska hän vihastui.

⁹Savu nousi hänen sieraimistaan ja kuluttava tuli hänen suustaan, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

¹⁰Hän taivutti taivaat ja astui alas synkkä pilvi jalkojensa alla.

¹¹Hän ratsasti kerubilla ja lensi, kiiti tuulen siivillä.

¹²Hän teki kätköpaikakseen pimeyden, majaksi ympärilleen synkät vedet, paksut pilvet.

¹³Loisteesta, joka kävi hänen edellään, purkautuivat pilvet rakeiksi ja tulisiksi hiiliksi.

¹⁴HERRA jylisi taivaassa, Korkein antoi äänensä kuulua: satoi rakeita ja tulisia hiiliä.

¹⁵Hän lennätti nuolensa ja hajotti viholliset, ampui salamoita ja saattoi heidät hämmennyksiin.

¹⁶Vetten syvänteet tulivat näkyviin, ja maanpiirin perustukset paljastuivat sinun nuhtelustasi, HERRA , vihasi hengen puhalluksesta.

¹⁷Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, hän veti minut ylös syvistä vesistä.

¹⁸Hän pelasti minut väkevältä viholliseltani, vihamiehiltäni, sillä he olivat minua vahvempia.

¹⁹He nousivat minua vastaan hätäni päivänä, mutta HERRA oli minun tukenani.

²⁰Hän toi minut avaraan paikkaan. Hän pelasti minut, sillä hän on mieltynyt minuun.

²¹HERRA palkitsee minut vanhurskauteni mukaan, kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa.

²²Sillä minä olen noudattanut HERRAN teitä enkä ole luopunut Jumalastani jumalattomuuteen.

²³Kaikki hänen säädöksensä ovat edessäni, hänen lakejaan en luotani torju.

²⁴Olen nuhteeton hänen edessään ja varon tekemästä pahaa.

²⁵HERRA maksaa minulle vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin käteni ovat puhtaat hänen silmiensä edessä.

²⁶Uskollista kohtaan sinä olet uskollinen, nuhteetonta kohtaan nuhteeton.

²⁷Puhdasta kohtaan sinä olet puhdas mutta kiero kohtaan nurja.

²⁸Sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat alas.

²⁹Sinä saat minun lamppuni loistamaan. HERRA , minun Jumalani, valaisee pimeyteni.

³⁰Sinun avullasi minä juoksen kiinni rosvojoukon, Jumalani avulla hyppään yli muurin.

³¹Jumalan tie on täydellinen, HERRAN sana tulessa koeteltu. Hän on kilpenä kaikille, jotka häneen turvaavat.

³²Sillä kuka muu on Jumala paitsi HERRA , ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalamme?

³³Hän on Jumala, joka vyöttää minut voimalla ja tekee minun tieni nuhteettomaksi.

³⁴Hän tekee minun jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi ja asettaa minut kukkuloilleni.

- ³⁵Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään.
- ³⁶Sinä annat minulle pelastuksesi kilven. Sinun oikea kätesi tukee minua, sinun alentumisesi tekee minut suureksi.
- ³⁷Sinä annat askeleilleni avaran tilan, eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.
- ³⁸Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät enkä palaa, ennen kuin heistä on tullut loppu.
- ³⁹Minä murskaan heidät, eivätkä he voi nousta, he sortuvat minun jalkojeni alle.
- ⁴⁰Sinä vyötät minut voimalla sotaan, vastustajani sinä painat alleni.
- ⁴¹Sinä ajat minun viholliseni pakoon, vihamieheni minä tuhoan.
- ⁴²He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat HERRAA , mutta hän ei vastaa heille.
- ⁴³Minä murskaan heidät tomuksi tuuleen, viskaan heidät kuin loan kadulle.
- ⁴⁴Sinä vapautat minut kansan riidoista. Sinä asetat minut kansojen pääksi, ja kansat, joita en tuntenut, palvelevat minua.
- ⁴⁵Jo korvan kuulemalta ne minua tottelevat, muukalaiset liehittelevät minua.
- ⁴⁶He menettävät rohkeutensa ja tulevat vavisten varustuksistaan.
- ⁴⁷HERRA elää! Siunattu olkoon kallioni, korotettu olkoon Jumala, minun pelastajani!
- ⁴⁸Hän on Jumala, joka kostaa puolestani ja saattaa kansat valtani alle.
- ⁴⁹Hän vapauttaa minut vihollisistani. Niin, sinä korotat minut vastustajieni ylitse, vapautat minut väkivaltaisesta miehestä.
- ⁵⁰Sen tähden minä kiitän kansojen keskuudessa sinua, HERRA , ja laulan kiitosta sinun nimellesi.
- ⁵¹Hän antaa kuninkaalleen suuria voittoja ja osoittaa laupeutta voidellulleen, Daavidille ja hänen siemenelleen, ikuisesti.

Psalmit 19

Jumalan ilmoitus luomakunnassa ja sanassa

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

²Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi ilmoittaa hänen kättensä tekoja.

³Päivä lausuu päivälle sanan, yö ilmoittaa yölle tiedon.

⁴Se ei ole puhetta eikä sanoja, joiden ääni ei kuuluisi.

⁵Niiden ääni ulottuu yli koko maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Sinne hän on sijoittanut majan auringolle.

⁶Se on kuin hääkammiosta lähtevä sulhanen, se riemuitsee kuin sankari juostessaan rataansa.

⁷Se nousee taivaiden ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä mikään voi piiloutua sen helteeltä.

⁸HERRAN opetus on täydellinen, se virvoittaa sielun. HERRAN todistus on luotettava, se tekee yksinkertaisesta viisaan.

⁹HERRAN asetukset ovat oikeat, ne ilahduttavat sydämen. HERRAN käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

¹⁰HERRAN pelko on puhdas, se pysyy iäti. HERRAN säädökset ovat todet ja vanhurskaat kaikki tyynni.

¹¹Ne ovat halutummats kuin kulta, kuin puhtaan kullan paljous, makeammat kuin hunaja, kuin kennosta valuva hunaja.

¹²Niistä myös sinun palvelijasi ottaa opikseen, niiden noudattamisesta saa suuren palkan.

¹³Kuka ymmärtää erehdykset? Puhdista minut salaisista synneistä.

¹⁴Varjele palvelijasi myös julkeilta ihmisiltä, älkööt he hallitko minua. Silloin olen nuhteeton ja paljosta synnistä puhdas.

¹⁵Kelvatkoot suuni sanat ja sydämeni ajatukset sinun edessäsi, HERRA , minun kallioni ja lunastajani.

Psalmi 20

Herra auttaa hädän päivänä

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

²Vastatkoon HERRA sinulle hädän päivänä, suojelkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi.

³Lähetäköön hän sinulle avun pyhäköstä ja tukensa Siionista.

⁴Muistakoon hän kaikki uhrilahjasi, ja olkoon polttouhrisi lihava hänen silmissään. Sela.

⁵Hän antakoon sinulle, mitä sydämesi haluaa, ja toteuttakoon kaikki suunnitelmasi.

⁶Riemuitkaamme sinun voitostasi ja nostakaamme lippumme Jumalamme nimessä. Täyttäköön HERRA kaikki sinun pyyntösi.

⁷Nyt minä tiedän, että HERRA pelastaa voideltunsa, vastaa hänelle pyhästä taivaastaan, pelastaa hänet oikean kätensä voimatoilla.

⁸Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme HERRAN , Jumalamme, nimeä.

⁹He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.

¹⁰HERRA , pelasta kuningas! Vastaa meille, kun me huudamme.

Psalmi 21

Kuningas luottaa Herraan

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

²HERRA , sinun voimastasi kuningas iloitsee, kuinka suuresti hän riemuitseekaan valmistamastasi pelastuksesta .

³Hänen sydämensä kaipauksen sinä täytit etkä kieltänyt hänen huultensa toivetta. Sela.

⁴Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen, panet hänen päähänsä kultaisen kruunun.

⁵Elämää hän sinulta pyysi, sen sinä hänelle annoit: pitkän iän, ainaisen, iankaikkisen elämän.

⁶Suuri on hänen kunniansa, kun sinä pelastat hänet. Sinä puuet hänen ylleen loiston ja kirkkauden.

⁷Sinä teet hänet siunaukseksi ikuisiksi ajoiksi, ilahdutat häntä riemulla kasvojesi edessä.

⁸Sillä kuningas luottaa HERRAAN . Korkeimman armon tähden hän ei horju.

⁹Sinun kätesi löytää kaikki vihollisesi, sinun oikea kätesi saavuttaa vihamiehesi.

¹⁰Sinä teet heidät tulisen pätsin kaltaisiksi, kun sinä paljastat kasvosi. HERRA nielee heidät vihassaan, tuli kuluttaa heidät.

¹¹Sinä hävität maasta heidän hedelmänsä ja heidän jälkeläisensä ihmisten joukosta.

¹²Sillä he suunnittelevat paha sinua vastaan, punovat juonia mutta eivät mitään voi.

¹³Sinä ajat heidät pakoon, kun tähtäät heitä kasvoihin jousellasi.

¹⁴Nouse voimassasi, HERRA ! Laulaen ja soittaen me ylistämme sinun väkevyyttäsi.

Psalmi 22

Vanhurskaan kärsimys ja korotus

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Aamuruskon peura”. Daavidin psalmi.

²Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Olet kaukana, et pelasta minua, olet kaukana, kun huudan apua.

³Jumalani, minä huudan päivin, mutta sinä et vastaa, ja öin, enkä voi olla hiljaa.

⁴Kuitenkin sinä olet Pyhä, sinä asut Israelin ylistyslaulujen keskellä.

⁵Sinuun luottivat isämme, he luottivat, ja sinä saatoit heidät turvaan.

⁶He huusivat sinua ja pelastuivat, sinuun he luottivat eivätkä joutuneet häpeään.

⁷Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten herjaama ja kansan halveksima.

⁸Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua. He aukovat suutaan ja nyökyttelevät päätään:

⁹”Jätä itsesi HERRAN haltuun! Herra vapauttakoon ja pelastakoon hänet, koska on mieltynyt häneen.”

¹⁰Sinä päästit minut kohdusta, annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla.

¹¹Sinun huomaasi minut on jätetty syntymästäni saakka, äitini kohdusta asti sinä olet ollut Jumalani.

¹²Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on lähellä eikä auttajaa ole.

¹³Minua ympäröi sonnilauma, Baasanin härät piirittävät minut.

¹⁴Ne avaavat kitansa minua vastaan, kuin raatelevat, karjuvat leijonat.

¹⁵Olen kuin maahan vuodatettu vesi. Kaikki minun luuni ovat irti toisistaan. Sydämeni on kuin vahaa, se on sulanut sisimmässäni.

¹⁶Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni on tarttunut kitalakeeni. Sinä lasket minut alas kuoleman tomuun.

¹⁷Sillä koirat piirittävät minut, pahantekijöiden parvi saartaa minut. He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.

¹⁸Minä voin laskea kaikki luuni. He katselevat ja tuijottavat minua.

¹⁹He jakavat vaatteeni keskenään ja heittävät puvustani arpaa.

²⁰Mutta sinä, HERRA , älä ole kaukana, väkevyyteni, riennä avukseni!

²¹Pelasta sieluni miekalta, ainokaiseni koirien kynsistä.

²²Pelasta minut leijonan kidasta, villihärkien sarvista. Sinä vastasit minulle.

²³Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä.

²⁴Te, jotka pelkäätte HERRAA , ylistäkää häntä! Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin jälkeläiset! Pelätkää häntä, kaikki Israelin jälkeläiset!

²⁵Sillä hän ei halveksinut eikä inhonnut kurjan kärsimystä, ei kätkenyt häneltä kasvojaan vaan kuuli hänen avunhuutonsa.

²⁶Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa. Minä täytän lupaukseni häntä pelkäävien edessä.

²⁷Nöyrät syövät ja tulevat kylläisiksi, ne, jotka HERRAA etsivät, ylistävät häntä. Eläköön sydämenne ikuisesti!

²⁸Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palaavat HERRAN luo. Kaikki kansojen heimot kumartuvat palvoen sinun eteesi.

²⁹HERRANON kuninkuus, hän hallitsee kansoja.

³⁰Kaikki maan mahtavat aterioivat ja kumartuvat palvomaan Herraa. Hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka maan tomuun vaipuvat. He eivät voi pysyä elossa.

³¹Heidän jälkeensä tulevat palvelevat HERRAA , hänestä kerrotaan tulevalle sukupolvelle.

³²He tulevat ja julistavat hänen vanhurskauttaan vastedes syntyvälle kansalle, kertovat, että hän on tämän tehnyt.

Psalmi 23

Herra on minun paimeneni

¹Daavidin psalmi. HERRA on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

²Vihreille niityille hän vie minut lepäämään, tyynten vetten äärelle hän minut johdattaa.

³Hän virvoittaa minun sieluni. Hän johdattaa minua vanhurskauden teillä nimensä tähden.

⁴Vaikka minä vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinun väkevä kätesi ja paimensauvasi lohduttavat minua.

⁵Sinä katat minulle pöydän minun vihollisteni nähden. Sinä voitelet minun pääni öljyllä, minun maljani on ylitsevuotava.

⁶Sula hyvyys ja armo seuraavat minua kaikkina elämäni päivinä, ja minä saan asua HERRAN huoneessa päivieni loppuun asti.

Psalmit 24

Herra on kunnian kuningas

¹Daavidin psalmi. HERRAN on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

²Hän on perustanut sen merien päälle, vahvistanut sen virtoja korkeammalle.

³Kuka saa nousta HERRAN vuorelle ja kuka seisoa hänen pyhässä paikassaan?

⁴Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei tavoittele turhuutta eikä vanno väärin.

⁵Hän saa siunauksen HERRALTA ja vanhurskauden Jumalalta, pelastajaltaan.

⁶Tämä on suku, joka etsii häntä, joka etsii sinun kasvojasi, Jaakobin Jumala. Sela.

⁷Nostakaa pääanne, te portit, kohotkaa korkeiksi, te ikuiset ovet! Kunnian kuningas tulee.

⁸Kuka on tämä kunnian kuningas? Hän on HERRA, väkevä ja voimallinen, HERRA, voimallinen sodassa.

⁹Nostakaa pääanne, te portit, nostakaa pääanne, te ikuiset ovet! Kunnian kuningas tulee.

¹⁰ Kuka hän on, tämä kunnian kuningas? Hän on HERRA Sebaot, hän on kunnian kuningas. Sela.

Psalmit 25

Pelastuksen ja anteeksiantamuksen rukous

- ¹ Daavidin psalmi. Sinun puoleesi, HERRA , minä ylennän sieluni.
- ² Jumalani, sinuun minä luotan. Älä salli minun joutua häpeään, älkööt viholliseni saako riemuja minusta.
- ³ Ei yksikään, joka sinua odottaa, joudu häpeään. Häpeään joutuvat ne, jotka ovat syyttä uskottomia.
- ⁴ HERRA, ilmoita minulle tiesi, opeta minulle polkusi.
- ⁵ Johdata minua totuudessasi ja opeta minua, sillä sinä olet Jumala, minun pelastajani. Sinua minä odotan kaiken päivää.
- ⁶ Muista laupeuttasi, HERRA , ja armoasi, sillä ne ovat olleet ikuisuudesta asti.
- ⁷ Älä muista nuoruuteni syntejä äläkä rikoksiani. Muista minua armosi mukaan, hyvytesi tähden, HERRA .
- ⁸ HERRA on hyvä ja oikeamielinen, sen tähden hän neuvoo syntiset tielle.
- ⁹ Hän johdattaa nöyriä oikein ja opettaa heille tiensä.
- ¹⁰ Kaikki HERRAN polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja lakinsa .
- ¹¹ Nimesi tähden, HERRA , anna anteeksi syntivelkani, vaikka se on suuri.
- ¹² Kuka on se mies, joka HERRAA pelkää? Hänelle Herra neuvoo tien, joka tämän tulee valita.
- ¹³ Hänen sielunsa asuu hyvyiden keskellä, ja hänen jälkeläisensä perivät maan.
- ¹⁴ HERRA paljastaa salaisuutensa niille, jotka häntä pelkäävät, ja ilmoittaa heille liittonsa.

¹⁵Minun silmäni katsovat aina HERRAAN , sillä hän päästää jalkani verkosta.

¹⁶Käänny puoleeni, armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja.

¹⁷Ahdistukset täyttävät sydämeni, päästä minut hädästäni.

¹⁸Katso minun kurjuuttani ja vaivaani, anna kaikki syntini anteeksi.

¹⁹Katso vihollisiani, heitä on paljon, ja heidän vihansa minua kohtaan on väkivaltainen.

²⁰Varjele minun sieluni ja vapauta minut. Älä salli minun joutua häpeään, sillä sinuun minä turvaan.

²¹Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjelkoot minua, sinuun minä panen toivoni.

²²Jumala, lunasta Israel kaikista ahdistuksistaan.

Psalmit 26

Tutki minua, Herra

¹Daavidin psalmi. Auta minut oikeuteeni, HERRA , sillä minä olen vaeltanut nuhteettomasti, minä luotan HERRAAN enkä horju.

²Tutki minua, HERRA , ja pane minut koetukselle, puhdista sisimpäni ja sydämeni.

³Sillä sinun armosi on silmieni edessä, ja minä olen vaeltanut sinun totuudessasi.

⁴En istu valehtelijoiden seurassa enkä kulje teeskentelijöiden kanssa.

⁵Minä vihaan pahojen seuraa enkä istu jumalattomien parissa.

⁶Minä pesen käteni viattomuudessa ja kierrän alttarisi ympäri, HERRA ,

⁷antaakseni kuulua kiitoksen äänen ja julistaakseni kaikkia sinun ihmetekojasi.

⁸HERRA, minä rakastan sinun huoneesi sijaa, sinun kirkkautesi asumuksen paikkaa.

⁹Älä tempaa sieluani pois syntisten kanssa äläkä elämäni verenvuodattajien mukana,

¹⁰joiden käsissä on pahuus ja joiden oikea käsi on lahjuksia täynnä.

¹¹Minä vaellan nuhteettomasti. Lunasta minut ja ole minulle armollinen!

¹²Minun jalkani seisoo tasaisella maalla. Seurakunnan kokouksissa minä ylistän HERRAA .

Psalmit 27

Herra on elämäni turva

¹Daavidin psalmi. HERRA on minun valoni ja pelastajani, ketä minä pelkäisin! HERRA on elämäni turva, ketä minä kauhistuisin!

²Kun pahantekijät käyvät kimppuuni syödäkseen lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat.

³Vaikka sotajoukko leiriytyisi minua vastaan, sydämeni ei pelkäisi. Vaikka minua vastaan nousisi sota, silloinkin olisin luottavainen.

⁴Yhtä olen pyytänyt HERRALTA , sitä minä etsin, että saisin asua HERRAN huoneessa kaikki elämäni päivät, katsella HERRAN ihanuutta ja mietiskellä hänen temppelissään.

⁵Hän piilottaa minut majaansa pahana päivänä, hän kätkee minut telttansa suojaan. Hän nostaa minut kalliolle.

⁶Nyt pääni kohoaa vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät. Riemuhuudoin minä uhraan uhreja hänen majassaan, laulan ja soitan HERRALLE .

⁷Kuule ääneni, HERRA , kun huudan! Ole minulle armollinen ja vastaa minulle!

⁸Sydämeni vetoaa sinun sanaasi: ”Etsikää minun kasvojani.” HERRA , minä etsin sinun kasvojasi.

⁹Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet ollut minun apuni, älä jätä äläkä hylkää minua, Jumala, minun pelastajani.

¹⁰ Vaikka isäni ja äitini minut hylkäisivät, HERRA ottaa minut hoiviinsa.

¹¹ HERRA, opeta minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua vihamiesteni tähden.

¹² Älä anna minua alttiiksi ahdistajieni mielivallalle, sillä väärät todistajat ovat nousseet minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa.

¹³ Mutta minä uskon näkeväni HERRAN hyvyyden elävien maassa.

¹⁴ Odota HERRAA . Ole luja, ja olkoon sydämesi rohkea. Odota HERRAA .

Psalmit 28

Herra on kansansa väkevyys

¹ Daavidin psalmi. Sinua, HERRA , minä huudan, minun kallioni, älä ole minulle kuuro, etten minä, kun sinä olet vaiti, muuttuisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi.

² Kuule ääneni, kun anon armoa ja huudan sinua avuksi, kun nostan käteni sinun pyhäkkösi pyhintä kohti.

³ Älä tempaa minua pois jumalattomien kanssa äläkä väärintekijöiden mukana. He puhuvat lähimmäisilleen rauhasta, mutta heidän sydämissään on pahuus.

⁴ Anna heille heidän työnsä mukaan, heidän tekojensa pahuuden mukaan. Anna heille heidän kättensä tekojen mukaan, maksa heille palkka, joka heille kuuluu.

⁵ Sillä he eivät ymmärrä HERRAN töitä eivätkä hänen kättensä tekoja. Hän kukistaa heidät, ei hän heitä rakenna.

⁶ Kiitetty olkoon HERRA , sillä hän on kuullut ääneni, kun anoin armoa.

⁷ HERRA on voimani ja kilpeni. Häneen minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun. Siitä sydämeni riemuitsee, ja laulullani minä häntä kiitän.

⁸ HERRAON kansansa väkevyys, hän on voideltunsa pelastus ja turva.

⁹ Pelasta kansasi ja siunaa perintöosaasi. Kaitse heitä ja kanna heitä ikuisesti.

Psalmit 29

Herra ilmoittaa voimansa luomakunnassa

¹Daavidin psalmi. Antakaa HERRALLE , te Jumalan pojat, antakaa HERRALLE kunnia ja väkevyys.

²Antakaa HERRALLE hänen nimensä kunnia, kumartukaa HERRAN eteen pyhässä kauneudessa.

³HERRAN ääni vetten päällä – kunnian Jumala jylisee! HERRA suurten vetten päällä!

⁴HERRANääni on voimallinen, HERRAN ääni on mahtava.

⁵HERRANääni särkee setrit, HERRA särkee Libanonin setrit.

⁶Hän hypittää niitä kuin vasikkaa, Libanonia ja Sirjonia kuin nuorta villihärkää.

⁷HERRAN ääni halkoo tulen liekit.

⁸HERRAN ääni saa autiomaan vapisemaan, HERRA saa vapisemaan Kaadeksen autiomaan.

⁹HERRAN ääni pelästyttää peurat ja riisuu paljaiksi metsät. Kaikki hänen temppelissään sanoo: ”Kunnia!”

¹⁰HERRA hallitsi vedenpaisumuksen yllä, HERRA hallitsee kuninkaana ikuisesti.

¹¹HERRA antaa kansalleen väkevyyden, HERRA siunaa kansaansa rauhalla.

Psalmit 30

Pelastuneen kiitoslaulu

¹Daavidin psalmi, temppelinvihkimislaulu.

²Minä ylistän sinua, HERRA , sillä sinä nostit minut syvyyksistä etkä sallinut viholliseni iloita minusta.

³HERRA, minun Jumalani, sinua minä huusin, ja sinä paransit minut.

⁴ HERRA, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.

⁵ Laulakaa ylistystä HERRALLE , te hänen hurskaansa, kiittäkää hänen pyhää nimeään.

⁶ Sillä hetken kestää hänen vihansa, eliniän hänen suosionsa. Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo.

⁷ Minä sanoin menestykseni päivinä: ”En minä ikinä horju.”

⁸ HERRA , armossasi sinä vahvistit vuoreni. Mutta kun sinä kätkit kasvosi, minä säikähdin.

⁹ Sinua, HERRA , minä huusin, Herra, sinulta anoin armoa:

¹⁰ Mitä hyötyä on verestäni, kun vaivun hautaan? Kiittäkö tomu sinua, julistaako se sinun uskollisuuttasi?

¹¹ Kuule, HERRA , ja armahda minua, HERRA , tule auttajakseni.

¹² Sinä muutit valitukseni karkeloksi, sinä riisuit surupukuni ja vyötit minut ilolla,

¹³ että sieluni laulaisi sinun kunniaasi eikä vaikenisi. HERRA , minun Jumalani, sinua minä kiitän ikuisesti.

Psalmit 31

Herraan minä turvaan

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

² HERRA, sinuun minä turvaan, älä salli minun ikinä joutua häpeään. Vapauta minut vanhurskaudessaasi.

³ Kallista korvasi puoleeni, pelasta minut pian! Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut pelastat.

⁴ Sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani, ja nimesi tähden sinä johdatat ja ohjaat minua.

⁵Päästä minut verkosta, joka on minulle viritetty, sillä sinä olet minun turvani.

⁶Sinun käteesi minä uskon henkeni. Sinä, HERRA , lunastat minut, sinä uskollinen Jumala.

⁷Minä vihaan niitä, jotka seuraavat turhuutta ja petosta. Minä turvaan HERRAAN .

⁸Minä iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi, sinun, joka olet nähnyt minun kurjuuteni, tuntenut sieluni ahdistukset.

⁹Sinä et jättänyt minua vihollisen käsiin vaan asetit jalkani avaralle paikalle.

¹⁰Armahda minua, HERRA , sillä minulla on ahdistus. Minun silmäni ovat surusta sumentuneet, niin myös sieluni ja ruumiini.

¹¹Minun elämäni kuluu murheessa, vuoteni huokauksissa. Voimani on rauennut syyllisyyteni tähden, ja luuni ovat heikentyneet.

¹²Kaikkien ahdistajieni tähden minusta on tullut häväistyksen kohde, ylenpalttisen pilkan aihe naapureilleni, pelon aihe tuttavilleni. Ne, jotka minut ulkona näkevät, pakenevat minua.

¹³Minut on unohdettu kuin olisin kuollut, olen kuin särkynyt astia.

¹⁴Minä kuulen monien parjaukset – kauhua kaikkialla! Kokoontuessaan he pitävät neuvoa minua vastaan, aikovat ottaa minulta hengen.

¹⁵Mutta sinuun, HERRA , minä turvaan. Minä sanon: ”Sinä olet minun Jumalani.”

¹⁶Minun päiväni ovat sinun kädessäsi, pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojiltani.

¹⁷Valaise kasvosi palvelijallesi, pelasta minut armossasi.

¹⁸HERRA, älä salli minun joutua häpeään, sillä sinua minä huudan avukseni. Jumalattomat joutukoot häpeään, vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.

¹⁹ Mykistykööt valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röyhkeästi, ylpeästi ja halveksien.

²⁰ Kuinka suuri onkaan hyvytysi, jonka olet varannut niille, jotka sinua pelkäävät, ja jota osoitat ihmisten edessä niille, jotka sinuun turvautuvat!

²¹ Sinä kätket heidät kasvojesi suojaan ihmisten juonittelulta, sinä kätket heidät turvapaikkaan kielten riidalta.

²² Siunattu olkoon HERRA , sillä hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa piiritetyssä kaupungissa.

²³ Minä sanoin hädässäni: ”Minut on reväisty pois sinun silmiesi edestä.” Kuitenkin sinä kuulit ääneni, kun huusin sinua ja anoin armoa.

²⁴ Rakastakaa HERRAA , kaikki hänen hurskaansa. HERRA varjelee uskolliset, mutta ylpeilijöille hän kostaa runsain mitoin.

²⁵ Olkoon sydämenne rohkea ja olkaa lujat, kaikki te, jotka odotatte HERRAA .

Psalmit 32

Synnintunnustus ja anteeksianto

¹ Daavidin mietepsalmi. Autuas se, jonka rikos on annettu anteeksi, jonka synti on peitetty!

² Autuas se ihminen, jolle HERRA ei lue hänen pahoja tekojaan ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

³ Kun minä vaikenin synnistäni, minun luuni riutuivat valittaessani kaiken päivää.

⁴ Sillä öin ja päivin sinun kätesi oli raskaana päälläni. Elinnesteeni kuivui kuin kesän helteessä. Sela.

⁵ Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt syyllisyyttäni. Minä sanoin: ”Minä tunnustan HERRALLE rikkomukseni”, ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

⁶Sen tähden rukoilkoon sinua jokainen hurskas aikana, jona sinut voidaan löytää. Vaikka suuret vedet tulvisivat, ne eivät häneen ulotu.

⁷Sinä olet minun piilopaikkani, sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröit minut pelastuksen riemulla. Sela.

⁸”Minä opetan sinua”, sanoo Herra, ” ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa. Minä neuvon sinua, minun silmäni valvoo sinua.”

⁹Älkää olko niin kuin järjettömät hevoset ja muulit. Kuolaimilla ja ohjaksilla valjastettuina niitä on hillittävä, muuten ne eivät pysy lähelläsi.

¹⁰Jumalattomalla on monta tuskaa, mutta joka HERRAAN turvaa, häntä ympäröi armo.

¹¹Iloitkaa ja riemuitkaa HERRASSA , vanhurskaat, kohottakaa riemuhuuto, kaikki oikeamieliset!

Psalmit 33

Laulakaa Herralle uusi laulu!

¹Riemuitkaa HERRASSA , te vanhurskaat! Oikeamielisten sopii ylistää häntä.

²Kiittäkää HERRAA lyyran säestyksellä, soittakaa hänelle kymmenkielisellä harpulla.

³Laulakaa hänelle uusi laulu, soittakaa taitavasti riemuhuudon kaikuessa.

⁴Sillä HERRAN sana on oikea, ja kaikki hänen tekonsa ovat luotettavia.

⁵Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta. HERRAN armo täyttää maan.

⁶HERRANSanalla on taivaat tehty ja kaikki niiden joukot hänen suunsa henkäyksellä.

⁷Hän kokoaa meren vedet kuin röykkiöksi, panee syvyydet varastoihin.

⁸Pelätköön HERRAA kaikki maa, hänen edessään vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.

⁹Sillä hän sanoi, ja niin tapahtui. Hän käski, ja se oli tehty.

- ¹⁰ HERRA tekee tyhjäksi kansojen neuvon, estää kansojen aikeet.
- ¹¹ HERRAN neuvo pysyy ikuisesti, hänen sydämensä ajatukset polvesta polveen.
- ¹² Autuas se kansa, jonka Jumala on HERRA, kansakunta, jonka hän on perinnökseen valinnut!
- ¹³ HERRA katsoo taivaasta ja näkee kaikki ihmiset.
- ¹⁴ Valtaistuimeltaan hän valvoo kaikkia maan asukkaita,
- ¹⁵ hän, joka on luonut heidän kaikkien sydämensä, hän, joka ymmärtää kaikki heidän tekonsa.
- ¹⁶ Kuningas ei pelastu paljon sotaväellä, eikä sankari selviydy suurella voimalla.
- ¹⁷ Pettävä on sotaratsu pelastajaksi, ei sen suuri voima auta pakoon.
- ¹⁸ Katso, HERRAN silmä valvoo niitä, jotka pelkäävät häntä ja panevat toivonsa hänen armoonsa,
- ¹⁹ että hän pelastaisi heidän sielunsa kuolemasta, pitäisi heidät elossa nälänhädän aikana.
- ²⁰ Meidän sielumme odottaa HERRAA, hän on meidän apumme ja kilpemme.
- ²¹ Hänessä iloitsee meidän sydämemme, koska me turvaamme hänen pyhään nimeensä.
- ²² Sinun armosi, HERRA, olkoon meidän yllämme, kun panemme toivomme sinuun.

Psalmi 34

Pelastuneen kiitoslaulu

- ¹ Daavidin psalmi, kun hän oli tekeytynyt mielipuoleksi Abimelekin edessä. Tämä karkotti hänet luotaan, ja hän lähti pois.
- ² Minä kiitän HERRAA joka hetki, hänen ylistyksensä on aina minun suussani.

- ³Minun sieluni kerskaa HERRASSA , nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat.
- ⁴Julistakaa kanssani HERRAN suuruutta, korottakaamme yhdessä hänen nimeään.
- ⁵Minä etsin HERRAA , ja hän vastasi minulle. Hän vapautti minut kaikista peloistani.
- ⁶Ne, jotka häneen katsovat, säteilevät iloa, eivätkä heidän kasvonsa punastu häpeästä.
- ⁷Tässä on kurja, joka huusi, ja HERRA kuuli ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista.
- ⁸HERRAN enkeli asettuu niiden ympärille, jotka pelkäävät Herraa, ja vapauttaa heidät.
- ⁹Maistakaa ja nähkää, että HERRA on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa!
- ¹⁰Pelätkää HERRAA , te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääviltä ei puutu mitään.
- ¹¹Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta HERRAA etsiviltä ei puutu mitään hyvää.
- ¹²Tulkaa, lapset, kuulkaa minua, HERRAN pelkoa minä teille opetan.
- ¹³Kuka oletkin, joka tahdot elää, rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä,
- ¹⁴varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta,
- ¹⁵karta pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja tavoittele sitä.
- ¹⁶HERRANSilmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän avunhuutoaan.
- ¹⁷HERRANKasvot ovat pahantekijöitä vastaan, jotta hän hävittäisi maasta heidän muistonsa.
- ¹⁸Vanhurskaat huutavat, ja HERRA kuulee ja pelastaa heidät kaikista ahdistuksista.

¹⁹ HERRAON lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.

²⁰ Monet ahdistukset kohtaavat vanhurskasta, mutta HERRA pelastaa hänet niistä kaikista.

²¹ Hän varjelee kaikki hänen luunsa, yksikään niistä ei murru.

²² Pahuus tappaa jumalattoman, ja ne, jotka vanhurskasta vihaavat, tulevat syyllisiksi.

²³ HERRA lunastaa palvelijoittensa sielun, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syylliseksi.

Psalmit 35

Rukous jumalattomien vainotessa

¹ Daavidin psalmi. Aja asiani, HERRA, minun riitapuoliani vastaan, sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat.

² Ota pieni kilpi ja suuri kilpi, nouse avukseni.

³ Vedä esiin keihäs ja sulje tie vainoojiltani. Sano sielulleni: ”Minä olen sinun pelastuksesi.”

⁴ Joutukoot häpeään ja pilkattaviksi ne, jotka tavoittelevat henkeäni. Perääntykööt ja hävetkööt ne, jotka aikovat minulle pahaa.

⁵ Olkoot he kuin akanat tulessa, ja HERRAN enkeli karkottakoon heidät.

⁶ Olkoon heidän tiensä pimeä ja liukas, ja HERRAN enkeli ajakoon heitä takaa.

⁷ Sillä syyttä he ovat kätkeneet eteeni kuopan verkkoineen, syyttä he ovat sen kaivaneet minua varten.

⁸ Tulkoon vainoojalleni tuho aavistamatta, ja tarttukoon hän itse virittämäänsä verkkoon, pudotkoon siihen ja tuhoutukoon.

⁹ Silloin sieluni iloitsee HERRASSA, riemuitsee hänen antamastaan pelastuksesta.

¹⁰Kaikki minun luuni sanovat: ” HERRA , kuka on sinun vertaisesi, sinun, joka pelastat kurjan vahvempansa käsistä, kurjan ja köyhän riistäjänsä vallasta.”

¹¹Väärät todistajat nousevat esiin ja kysyvät minulta sellaista, mitä en tiedä.

¹²He palkitsevat minulle hyvän pahalla, minun sieluni on orpo.

¹³Heidän sairastaessaan minä pukeuduin säkkiin, vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää painuksissa.

¹⁴Kuin surren ystävää, kuin omaa veljeäni, kuin omaa äitiäni surren minä kuljin synkkänä ja pää painuksissa.

¹⁵Mutta kun kompastuin, he iloitsivat ja kokoontuivat, kokoontuivat minua vastaan, nuo julmurit, joita en tuntenut. He herjasivat minua lakkaamatta,

¹⁶nuo jumalattomat. He kiristelivät hampaitaan ja leipäpalaa kärkeen pilkkasivat minua.

¹⁷Herra, kuinka kauan sinä tätä katselet? Päästä minun sieluni tuhosta, varjele minun ainoa elämäni nuorilta leijonilta.

¹⁸Minä kiitän sinua suuressa seurakunnassa, ylistän sinua kansanpaljouden keskellä.

¹⁹Älkööt iloitko minusta ne, jotka vihaavat minua ilman syytä. Älkööt silmää iskekö ne, jotka vihaavat minua ilman aiheutta.

²⁰Sillä he eivät puhu rauhan puheita vaan miettivät petoksen sanoja maan hiljaisia vastaan.

²¹He levittelevät suutaan minua vastaan ja sanovat: ”Kas niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin näemme!”

²²Sinä, HERRA , näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole minusta kaukana.

²³Herää ja nouse, minun Jumalani ja Herrani, tuo minulle oikeus riita-asiassani.

²⁴Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, HERRA , minun Jumalani, älä salli heidän riemuista minusta.

²⁵Älä salli heidän sanoa sydämessään: ”Kas niin! Sitä me halusimmekin.” Älä salli heidän sanoa: ”Me olemme hänet nielleet.”

²⁶Joutukoot häpeän ja pilkan alaisiksi kaikki, jotka iloitsevat onnettomuudestani. Saakoot puvukseen häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät minua vastaan.

²⁷Huutakoot ilosta ja riemuitkoot ne, jotka haluavat minulle oikeutta. Sanokoot he aina: ”Ylistetty olkoon HERRA, joka tahtoo palvelijansa parasta.”

²⁸Myös minun kieleni julistakoon sinun vanhurskauttasi, sinun ylistystäsi kaiken päivää.

Psalmit 36

Herran luona on elämän lähde

¹Musiikinjohtajalle. HERRAN palvelijan Daavidin psalmi.

²Sydämessäni kuulen, mitä synti puhuu jumalattomalle, jolla ei ole jumalanpelkoa silmiensä edessä.

³Synti silottelee kaiken hänen silmissään, niin ettei hän huomaa eikä vihaa pahuuttaan.

⁴Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta. Hän ei enää ymmärrä tehdä hyvää.

⁵Vuoteessaan hän miettii vääryyttä. Hän asettuu tielle, joka ei ole hyvä, hän ei inhoa pahaa.

⁶HERRA, sinun armosi täyttää taivaat, pilviin ulottuu sinun uskollisuutesi.

⁷Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, sinun tuomiosi kuin suuri syvyys. Ihmistä ja eläintä sinä autat, HERRA.

⁸Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmiset turvautuvat sinun siipiesi suojaan.

⁹He saavat kyllänsä sinun huoneesi runsaista antimista, sinä juotat heitä suloisuutesi virrasta.

¹⁰Sillä sinun luonasi on elämän lähde, sinun valossasi me näemme valon.

¹¹Säilytä armosi niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille.

¹²Älköön ylpeiden jalka saavuttako minua, älköön jumalattomien käsi minua karkottako.

¹³Tuonne ovat pahantekijät kaatuneet. Heidät on syösty maahan, eivät he voi nousta.

Psalmit 37

Väärintekijät ja vanhurskaat

¹Daavidin psalmi. Älä vihastu pahojen tähden, älä kadehdi väärintekijöitä.

²Sillä hetkessä heidät niitetään pois kuin heinä, ja he lakastuvat kuin vihreä ruoho.

³Luota HERRAAN ja tee hyvää, asu maassa ja noudata totuutta.

⁴Olkoon ilosi HERRASSA , niin hän antaa sinulle mitä sydämesi pyytää.

⁵Anna tiesi HERRAN haltuun ja luota häneen, niin hän sen tekee.

⁶Hän tuo esiin vanhurskautesi kuin valon ja oikeutesi kuin keskipäivän.

⁷Hiljenny HERRAN edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, joka menestyy tiellään, mieheen, joka juonia punoo.

⁸Jätä pois viha ja hylkää kiukku. Älä kannaa kaunaa, se on vain pahaksi.

⁹Sillä pahat hävitetään, mutta ne, jotka HERRAA odottavat, perivät maan.

¹⁰Vielä vähän aikaa, niin jumalatonta ei enää ole. Kun katsot hänen asuinpaikkaansa, hän on poissa.

¹¹Mutta nöyrät perivät maan ja nauttivat rauhan runsaudesta.

¹²Jumalaton juonii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitaan.

¹³HERRAuraa jumalattomalle, koska näkee hänen päivänsä tulevan.

¹⁴Jumalattomat ovat paljastaneet miekkansa ja jännittäneet jousensa kaataakseen kurjan ja köyhän, teurastaakseen ne, jotka kulkevat oikeaa tietä.

¹⁵Mutta heidän miekkansa osuu heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särjetään.

¹⁶Parempi se vähä, mikä vanhurskaalla on, kuin monen jumalattoman rikkaus.

¹⁷Sillä jumalattomien käsivarret murretaan, mutta HERRA tukee vanhurskaita.

¹⁸HERRATuntee nuhteettomien päivät, ja heidän perintönsä pysyy ikuisesti.

¹⁹Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä he ovat kylläisiä.

²⁰Mutta jumalattomat hukkuvat, ja HERRAN viholliset ovat kuin niittyjen koreus. He katoavat – kuin savu he katoavat.

²¹Jumalaton ottaa lainan eikä maksa takaisin, mutta vanhurskas on armahtava ja antelias.

²²Ne, joita Herra siunaa, perivät maan, mutta ne, jotka hän kiroaa, revitään juurineen maasta.

²³HERRA ohjaa sen miehen askeleet, jonka tie on hänelle mieluinen.

²⁴Jos hän lankeaa, ei hän sorru maahan, sillä HERRA tukee häntä kädellään.

²⁵Olen ollut nuori ja tullut vanhaksi, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hylättynä enkä hänen lapsiaan kerjäämässä leipää.

²⁶Aina hän armahtaa ja antaa lainaksi, ja hänen jälkeläisensä ovat siunaukseksi.

²⁷Karta pahaa ja tee hyvää, niin saat asua maassasi ikuisesti.

²⁸Sillä HERRA rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitaan. Heidät varjellaan ikuisesti, mutta jumalattomien jälkeläiset hävitetään.

²⁹Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä ikuisesti.

³⁰Vanhurskaan suu lausuu viisautta, ja hänen kielensä puhuu oikeutta.

³¹Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askeleensa eivät horju.

³²Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii tilaisuutta tappaakseen hänet.

³³Mutta HERRA ei jätä vanhurskasta hänen käsiinsä eikä julista vanhurskasta syylliseksi, kun tämä on tuomittavana.

³⁴Odota HERRAA ja kulje aina hänen tietään, niin hän korottaa sinut, ja sinä saat periä maan ja nähdä, kuinka jumalattomat hävitetään.

³⁵Minä näin jumalattoman, väkivaltaisen, levittäytyneenä kuin paikoilleen juurtunut viheriöivä puu.

³⁶Mutta hän meni pois, eikä häntä enää ollut, minä etsin häntä, eikä häntä löytynyt.

³⁷Tarkkaa nuhteetonta ja katso rehellistä – rauhan miehellä on tulevaisuus.

³⁸Kaikki pahantekijät tuhoutuvat, jumalattomien loppuna on perikato.

³⁹Mutta vanhurskaiden pelastus tulee HERRALTA , hän on heidän turvansa ahdingon aikana.

⁴⁰HERRAauttaa heitä ja vapauttaa heidät, vapauttaa jumalattomista ja pelastaa heidät, sillä he turvaavat häneen.

Psalmit 38

Kärsivän rukous, katumuspsalmi

¹Daavidin psalmi. Muistettavaksi.

²HERRA, älä nuhtelee minua vihassasi, älä kiivaudessasi minua kurita,

³sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun ja sinun kätesi painaa minua.

⁴Lihassani ei ole tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa syntieni tähden.

⁵Sillä syntieni taakka on kohonnut yli pääni. Kuin raskas kuorma se painaa minua yli voimieni.

- ⁶Haavani haisevat ja märkivät mielettömyyteni tähden.
- ⁷Olen painunut kumaraan, aivan kyyryyn, kuljen synkkänä kaiken päivää.
- ⁸Lanteeni ovat täynnä polttoa, eikä lihassani ole tervettä paikkaa.
- ⁹Olen voimaton ja täysin runneltu, minä huudan sydämeni tuskassa.
- ¹⁰Herra, sinun edessäsi on koko minun kaipaukseni, eikä huokaukseni ole sinulta salassa.
- ¹¹Sydämeni jyskyttää, voimani on jättänyt minut. Ja silmieni valo – sitäkään ei minulla ole.
- ¹²Ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä vitsauksestani, ja omaiseni seisovat kaukana.
- ¹³Ne, jotka tavoittelevat henkeäni, virittävät ansoja, ja ne, jotka aikovat tehdä minulle pahaa, puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiken aikaa.
- ¹⁴Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, olen kuin mykkä, joka ei suutaan avaa.
- ¹⁵Minusta on tullut kuin mies, joka ei kuule ja jonka suusta ei lähde moitteen sanaa.
- ¹⁶Sillä sinua, HERRA , minä odotan. Sinä vastaat, Herra, minun Jumalani.
- ¹⁷Minä sanon: älkööt he iloitko minusta, älkööt ylvästelkö minua vastaan, kun jalkani horjuu.
- ¹⁸Olenhan kaatumaisillani, ja tuskani on aina edessäni.
- ¹⁹Minä tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden.
- ²⁰Mutta viholliseni elävät ja ovat mahtavia. Yhä enemmän on niitä, jotka vihaavat minua ilman syytä,
- ²¹jotka palkitsevat hyvän pahalla ja vastustavat minua, koska minä pyrin hyvään.
- ²²Älä hylkää minua, HERRA ! Jumalani, älä ole minusta kaukana!

²³Riennä avukseni, Herra, minun pelastukseni!

Psalmit 39

Elämän katoavaisuus

¹Musiikinjohtajalle. Jedutunin mukaan. Daavidin psalmi.

²Minä sanoin: ”Minä valvon vaellustani, etten tekisi kielelläni syntiä. Minä vartioin suutani ja pidän sen suljettuna, niin kauan kuin jumalaton on edessäni.”

³Minä vaikenin, olin ääneti, en puhunut siitä, mikä on hyvää, mutta tuskani vain yltyi.

⁴Sydämeni hehkui rinnassani, huokaillessani syttyi tuli, ja niin minä puhuin kielelläni.

⁵HERRA, ilmoita minulle, milloin loppuni tulee ja mikä on päivieni määrä, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen olen.

⁶Katso, muutaman kämmenenleveyden verran sinä annoit minulle päiviä, ja elinaikani on edessäsi kuin ei mitään. Vain turhuutta ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. Sela.

⁷Vain varjokuvana ihminen vaeltaa, aivan turhaan hän metelöi. Hän kokoaa rikkauksia eikä tiedä, kuka ne korjaa.

⁸Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni.

⁹Vapauta minut kaikista rikkomuksistani, älä pane minua houkkien häväistäväksi.

¹⁰Minä vaikenen enkä suutani avaa, sillä sinä olet tämän tehnyt.

¹¹Poista vitsauksesi minun päältäni, muuten minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen.

¹²Sinä kuritat ihmistä rangaistuksilla synnin tähden, sinä kulutat hänen ihanuutensa niin kuin koi kuluttaa. Vain turhuutta ovat kaikki ihmiset. Sela.

¹³Kuule rukoukseni, HERRA , kuuntele avunhuutoani, älä ole kuuro kyöneleilleni. Minä olen muukalainen sinun luonasi, vieras niin kuin kaikki isänikin.

¹⁴Käännä syyttävä katseesi minusta, että minä ilostuisin, ennen kuin menen pois eikä minua enää ole.

Psalmit 40

Pelastetun kiitos ja rukous

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

²Hartaasti minä odotin HERRAA , ja hän kumartui puoleeni ja kuuli avunhuutoni.

³Hän nosti minut ylös turmion kuopasta, upottavasta liejusta. Hän asetti jalkani kalliolle ja vahvisti askeleeni.

⁴Hän antoi minun suuhuni uuden laulun, ylistyslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet, tuntevat pelkoa ja turvaavat HERRAAN .

⁵Autuas se mies, joka panee luottamuksensa HERRAAN eikä käänny ylpeiden puoleen eikä niiden, jotka valheeseen eksyvät.

⁶HERRA , minun Jumalani, monet ovat sinun tekemäsi ihmeet ja sinun ajatuksesi meitä kohtaan – ei ole ketään sinun vertaistasi – niitä tahdon julistaa ja niistä puhua. Niitä on paljon enemmän kuin voidaan laskea.

⁷Teurasuhria ja ruokauhria sinä et halua – korvani sinä avasit – polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi.

⁸Silloin minä sanoin: ”Katso, minä tulen, kirjakääröön on minusta kirjoitettu.

⁹Sinun tahtosi, Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun opetuksesi on sisimmässäni.”

¹⁰Minä julistan ilosanomaa vanhurskaudesta suuressa seurakunnassa. Katso, minä en sulje huuliani, sinä, HERRA , sen tiedät.

¹¹Minä en peitä vanhurskauttasi sydämeeni vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja pelastusteoistasi. Minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.

¹²Sinä, HERRA , älä sulje minulta laupeuttasi! Armosi ja totuutesi varjelkoon minua aina.

¹³Onnettomuudet ovat saartaneet minut, niitä on määrättömästi. Syntini ovat ottaneet minut kiinni, kaikkia en voi edes nähdä, sillä niitä on enemmän kuin hiuksia päässäni. Rohkeuteni on poissa.

¹⁴HERRA, olkoon sinulle mieluista pelastaa minut. HERRA , riennä avukseni!

¹⁵Hävetkööt ja joutukoot hämmennyksiin kaikki, jotka tavoittelevat henkeäni tuhotakseen minut. Perääntykööt ja joutukoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta.

¹⁶Tyrmistykööt häpeästään ne, jotka sanovat minulle: ”Kas niin, kas niin!”

¹⁷Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät. Ne, jotka rakastavat sinun valmistamaasi pelastusta , sanokoot aina: ” HERRA on suuri!”

¹⁸Vaikka olen kurja ja köyhä, Herra pitää minut mielessään. Sinä olet minun apuni ja pelastajani. Jumalani, älä viivy!

Psalmit 41

Sairaan ja parjatun rukous

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

²Autuas se, joka pitää huolta vähäosaisesta. Hänet HERRA pelastaa pahana päivänä.

³HERRA varjelee häntä ja pitää hänet elossa. Maassa häntä kutsutaan onnelliseksi, etkä sinä, Herra, anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa mielivallalle.

⁴HERRA tukee häntä tautivuoteella. Kun hän sairastaa, sinä nostat hänet vuoteeltaan.

⁵Minä sanoin: ” HERRA , armahda minua! Paranna sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan!”

⁶Viholliseni puhuvat minusta pahaa: ”Milloin hän kuolee ja hänen nimensä häviää?”

⁷Ja jos joku tulee katsomaan minua, hän puhuu tyhjänpäiväisiä. Hän kerää sydämeensä pahuutta, lähtee ulos ja puhuu sitä.

⁸Kaikki vihamieheni yhdessä kuiskuttelevat minusta, he ajattelevat minusta pahaa:

⁹”Jokin parantumaton paha on tarttunut häneen, ei hän enää nouse siitä missä makaa.”

¹⁰Jopa läheinen ystäväni, johon minä luotin ja joka söi leipääni, on nostanut kantapäätänsä minua vastaan.

¹¹Mutta sinä, HERRA , armahda minua ja nosta minut ylös, niin minä maksan heille.

¹²Siitä minä tiedän sinun mieltyneen minuun, ettei viholliseni saa minusta riemuita.

¹³Mutta minä – minua sinä tuet nuhteettomuuteni tähden ja asetat minut kasvojesi eteen ainiaaksi.

¹⁴Siunattu olkoon HERRA , Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen! Aamen, aamen.

Psalmi 42

Toinen kirja Masentuneen rukous

¹Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.

²Niin kuin peura kaipaa vesipuroille, niin minun sieluni kaipaa sinua, Jumala.

³Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan tulla ja nähdä Jumalan kasvot?

⁴Kyöneleet ovat olleet leipäni päivin ja öin, kun minulle yhtenäin sanotaan:
”Missä on sinun Jumalasi?”

⁵Näitä minä muistelen ja vuodatan ulos sieluni murheen, kun kuljen väentungoksessa Jumalan huoneeseen riemun ja kiitoksen raikuessa juhlivasta joukosta.

⁶Miksi olet masentunut, sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä hänen kasvojensa suomasta pelastuksesta.

⁷Jumalani, sieluni on minussa masentunut, sen tähden minä muistan sinua Jordanin maalla, Hermonin kukkuloilla ja Misarinvuorella.

⁸Syvyys huutaa syvyydelle sinun koskiesi pauhatessa; kaikki kuohusi ja aaltosi vyöryvät ylitseni.

⁹Päivällä HERRA lähettää armonsa, ja yöllä on sisimmässäni hänen laulunsa – rukous elävälle Jumalalle.

¹⁰Minä sanon Jumalalle, kalliolleni: ”Miksi olet unohtanut minut? Miksi minun täytyy kulkea murehtien, vihollisen ahdistamana?”

¹¹Luissani on kuin kuolemantuska, kun viholliseni häpäisevät minua sanoen minulle yhtenäin: ”Missä on sinun Jumalasi?”

¹²Miksi olet masentunut, sieluni, ja miksi olet minussa levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, pelastajaani, minun Jumalaani.

Psalmit 43

Jatkoa edelliseen psalmiin

¹Hanki minulle oikeus, Jumala, ja aja riita-asiani jumalatonta kansaa vastaan. Päästä minut petollisista ja pahoista ihmisistä.

²Sillä sinä, Jumala, olet turvapaikkani. Miksi olet hylännyt minut? Miksi minun täytyy kulkea murehtien, vihollisen ahdistamana?

³Lähetä valosi ja totuutesi, ne johdattakoot minua. Viekööt ne minut pyhälle vuorellesi, sinun asuntoihisi,

⁴että saan tulla Jumalan alttarin eteen, Jumalan eteen, joka on iloni ja riemuni. Silloin kiitän sinua lyyraa soittaen, Jumala, minun Jumalani.

⁵Miksi olet masentunut, sieluni, ja miksi olet minussa levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, pelastajaani, minun Jumalaani.

Psalmit 44

Rukous vihollisten ahdistassa

¹Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.

²Jumala, me olemme kuulleet omin korvin, isämme ovat kertoneet meille teosta, jonka sinä teit heidän päivinään, muinaisina päivinä.

³Sinä karkotit kädelläsi kansat, mutta heidät sinä istutit, sinä hävitit kansakunnat, sinä ajoit ne pois.

⁴Sillä eivät isämme ottaneet maata haltuunsa miekallaan eikä heidän käsivartensa pelastanut heitä, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsivartesi ja sinun kasvojesi valo, koska sinä olit mieltynyt heihin.

⁵Sinä, Jumala, olet minun kuninkaani, anna määräys Jaakobin pelastuksesta.

⁶Sinun avullasi me syöksemme ahdistajamme maahan, sinun nimessäsi me tallaamme vastustajamme.

⁷Sillä minä en luota jouseeni eikä miekkani minua pelasta,

⁸vaan sinä pelastat meidät ahdistajistamme ja saatat vihamiehemme häpeään.

⁹Jumalassa me kerskaamme kaiken päivää, sinun nimeäsi me kiitämme ikuisesti. Sela.

¹⁰Kuitenkin sinä hylkäsit ja häpäisit meidät etkä lähtenyt meidän sotajoukkojemme mukaan.

¹¹Sinä panit meidät pakenemaan ahdistajaa, ja vihamiehemme ryöstivät itselleen saalista.

¹² Sinä annoit meidät syötäviksi kuin lampaat ja hajotit meidät kansojen sekaan.

¹³ Sinä myit kansasi halvalla etkä siitä paljoa hyötynyt.

¹⁴ Sinä jätit meidät naapuriemme häväistäviksi, ympärillämme asuvien pilkan ja ivan kohteeksi.

¹⁵ Sinä teit meidät sananparreksi kansojen keskuudessa, päänpudistuksen aiheeksi kansakuntien keskellä.

¹⁶ Kaiken päivää häväistykseni on mielessäni, ja kasvojeni häpeä peittää minut

¹⁷ herjaajan ja pilkkaajan puheiden tähden, vihollisen ja kostonhimoisen tähden.

¹⁸ Tämä kaikki on meitä kohdannut, vaikka emme ole sinua unohtaneet emmekä rikkoneet sinun liittoasi.

¹⁹ Sydämemme ei ole vetäytynyt sinusta pois, eivätkä askelemme ole poikenneet sinun polultasi,

²⁰ vaikka olet runnellut meitä sakaalien asuinsijoilla ja peittänyt meidät kuoleman varjolla.

²¹ Jos olisimme unohtaneet Jumalamme nimen ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan puoleen,

²² eikö Jumala tutkisi sitä? Hänhän tuntee sydämen salaisuudet?

²³ Totisesti, sinun vuoksesi meitä surmataaan kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina.

²⁴ Herää, miksi nukut, Herra? Nouse, älä hylkää iäksi!

²⁵ Miksi peität kasvosi, unohdat kurjuutemme ja ahdistuksemme?

²⁶ Sillä sielumme on vaipunut tomuun, ruumiimme on painunut maahan.

²⁷ Nouse, auta meitä ja lunasta meidät armosi tähden!

Psalmit 45

Ylistyslaulu kuninkaan häissä

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Liljat”. Koorahilaisten mietepsalmi. Laulu rakkaudesta.

²Sydämeni tulvii ihania sanoja. Minä lausun psalmini kuninkaalle, kieleni on taitavan kirjoittajan kynä.

³Sinä olet ihmislapsista ihanin, suloisuus on vuodatettu huulillesi, sen vuoksi Jumala siunaa sinua iäti.

⁴Vyötä miekka kupeellesi, sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja loistoosi.

⁵Ratsasta menestyksellisesti totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta. Oikea kätesi opettakoon sinulle pelottavia tekoja.

⁶Sinun nuolesi iskeytyvät terävinä kuninkaan vihollisten sydämiin, kansat kaatuvat allesi.

⁷Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ikuisesti. Sinun kuninkuutesi valtikka on oikeuden valtikka.

⁸Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat laittomuutta. Sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin kumppaneitasi.

⁹Mirhalta, aaloelta ja kassialta tuoksuvat kaikki vaatteesi, norsunluupalatseista sinua ilahdutetaan kielisoittimilla.

¹⁰Kuninkaiden tyttäret ovat kaunistautuneet kalleuksillasi, kuningatar seisoo oikealla puolellasi Oofirin kullassa.

¹¹Kuule, tytär, katso ja kuuntele tarkoin: unohda kansasi ja isäsi koti.

¹²Kuningas on mieltynyt sinun kauneuteesi. Hän on herrasi, heittäydy maahan hänen eteensä.

¹³Tytär Tyros ja kansan rikkaimmat etsivät lahjoillaan suosiotasi.

¹⁴Kuninkaan tytär kaikessa loistossaan on sisähuoneissa, kultakudosta on hänen pukunsa.

¹⁵ Kirjailluissa vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan luo. Neitsyet, hänen ystävättärensä, seuraavat häntä, heidät tuodaan sinun luoksesi.

¹⁶ Iloiten ja riemuiten heitä saatetaan, he tulevat kuninkaan palatsiin.

¹⁷ Sinun poikasi nouskoot isiesi sijaan, sinä asetat heidät ruhtinaiksi koko maahan.

¹⁸ Minä teen nimesi muistettavaksi polvesta polveen, sen vuoksi kansat kiittävät sinua aina ja ikuisesti.

Psalmit 46

Jumala on meidän linnamme

¹ Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten laulu, korkeassa äänialassa.

² Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, varma apumme hädän hetkellä.

³ Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy ja vuoret sortuisivat merten syvyyksiin,

⁴ vaikka merten aallot pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisivat niiden mahtavuudesta. Sela.

⁵ Virta haaroineen ilahduttaa Jumalan kaupunkia, Korkeimman asuntojen pyhää paikkaa.

⁶ Jumala on sen keskellä, se ei horju. Jumala auttaa sitä aamun koitteessa.

⁷ Kansat metelöivät, valtakunnat horjuvat, hänen äänensä kuuluu, ja maa järkkyy.

⁸ HERRA Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme. Sela.

⁹ Tulkaa ja katsokaa HERRAN töitä, hänen, joka tekee hämmästyttäviä tekoja maan päällä.

¹⁰ Hän lopettaa sodat maan ääriä myöten. Hän särkee jousen, taittaa keihään ja polttaa sotavaunut tullessa.

¹¹”Laskekaa aseenne ja tietäkää, että minä olen Jumala, minä olen korkea kansojen keskellä, korkea maan päällä.”

¹²HERRASebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme. Sela.

Psalmit 47

Herra on kansojen kuningas

¹Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.

²Taputtakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa riemuhuuto Jumalalle!

³Sillä HERRA on korkein, pelottava, koko maan suuri kuningas.

⁴Hän alistaa kansat valtaamme, kansakunnat jalkojemme alle.

⁵Hän on valinnut meille perintöosan, joka on Jaakobin, hänen rakkaansa, kunnia. Sela.

⁶Jumala on astunut ylös riemuhuudon raikuessa, HERRA pasuunan pauhatessa.

⁷Laulakaa ylistystä Jumalalle, laulakaa, laulakaa ylistystä kuninkaallemme, laulakaa!

⁸Jumala on koko maan kuningas, laulakaa hänelle psalmi.

⁹Jumala on kansojen kuningas, Jumala istuu pyhällä istuimellaan.

¹⁰Kansojen ylhäiset kokoontuvat Abrahamin Jumalan kansaksi, sillä maan kilvet kuuluvat Jumalalle. Hän on ylen korkea.

Psalmit 48

Siion on Jumalan kaupunki

¹Laulu, koorahilaisten psalmi.

²Suuri on HERRA, suuresti ylistettävä. Hän, meidän Jumalamme, asuu kaupungissaan, pyhällä vuorellaan.

³Kauniina kohoaa, kaiken maan ilona, pohjoisen puolella Siionin vuori, suuren Kuninkaan kaupunki.

⁴Sen linnoissa Jumala tunnetaan turvapaikaksi.

⁵Katso, kuninkaat kokoontuivat, lähtivät yhdessä eteenpäin.

⁶He näkivät sen ja hämmästyivät, pelästyivät ja kiiruhtivat pois.

⁷Heidät valtasi siellä vavistus, kuin tuska synnyttäjän.

⁸Itätuulella sinä särjet Tarsiksen laivat.

⁹Niin kuin olimme kuulleet, niin me sen nyt näimme HERRAN Sebaotin kaupungissa, Jumalamme kaupungissa. Jumala pitää sen lujana ikuisesti. Sela.

¹⁰Jumala, me mietiskelemme armoasi sinun temppelissäsi.

¹¹Niin kuin sinun nimesi, Jumala, niin ulottuu ylistyksesi maan ääriin saakka. Sinun oikea kätesi on vanhurskautta täynnä.

¹²Siionin vuori iloitsee, Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioittesi tähden.

¹³Kiertäkää Siion, kulkekaa sen ympäri, laskekaa sen tornit.

¹⁴Tarkastelkaa sen muureja, kulkekaa sen linnoissa kertoaksenne niistä tulevalle sukupolvelle.

¹⁵Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme ikuisesti. Hän johdattaa meidät kuoleman yli.

Psalmit 49

Ihminen loistossaan ei ole pysyvä

¹Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.

²Kuulkaa tämä, kaikki kansat, kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat,

³sekä alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät.

⁴Minun suuni puhuu viisautta, sydämeni mietteissä on ymmärrystä.

⁵Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita, ratkaisen arvoitukseni lyyraa soittaen.

⁶Miksi pelkäisin pahoina päivinä, kun petturien vääräys ympäröi minua,

⁷noiden, jotka luottavat vaurauteensa ja kerskailevat suuresta rikkaudesta.

⁸Ei kukaan voi veljeään lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa

⁹– onhan ihmisten sielujen lunastus kallis, ihmiseltä se jää ikuisesti suorittamatta –

¹⁰niin että hän saisi elää ikuisesti eikä näkisi kuolemaa.

¹¹Nähdäänhän, että viisaat kuolevat. Myös tyhmät ja järjettömät menehtyvät ja jättävät toisille vaurautensa.

¹²Sisimmässään he ajattelevat, että heidän huoneensa pysyy ikuisesti, heidän asuinsijansa polvesta polveen. He nimittävät maatiloja nimensä mukaan.

¹³Mutta mahtavinkaan ihminen ei ole pysyvä. Häntä voi verrata eläimiin, jotka häviävät.

¹⁴Tämä on heidän tiensä, heidän hulluutensa, ja heidän jälkeensä niiden, jotka mieltyvät heidän puheisiinsa. Sela.

¹⁵Kuin lammaslauma heidät viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee. Aamun koittaessa oikeamieliset hallitsevat heitä. Heidän hahmonsa katoaa, tuonela on heidän asuntonsa.

¹⁶Mutta Jumala lunastaa minun sieluni tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut huomaansa. Sela.

¹⁷Älä pelkää, kun joku rikastuu, kun hänen kotinsa loisto lisääntyy.

¹⁸Sillä kuollessaan hän ei ota mitään mukaansa eikä hänen rikkautensa astu alas hänen jäljessään.

¹⁹Vaikka hän eläessään kutsuu itseään siunatuksi – ja sinuahan ylistetään, kun sinulla on kaikki hyvin –

²⁰ hänen sielunsa joutuu esi-isiensä luo, jotka eivät ikinä valoa näe.

²¹ Mahtavinkin ihminen, jolla ei ole ymmärrystä on verrattavissa eläimiin, jotka hukkuvat.

Psalmit 50

Kuuliaisuus on oikea uhri

¹Aasafin psalmi. Jumala, HERRA Jumala, on puhunut ja kutsunut maan auringon noususta sen laskuun asti.

²Siionista, jonka kauneus on täydellinen, Jumala on ilmestynyt kirkkaudessaan.

³Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene. Hänen edellään käy kuluttava tuli ja hänen ympärillään väkevä myrsky.

⁴Hän kutsuu taivaat ylhäältä ja maan käydäkseen oikeutta kansansa kanssa.

⁵”Kootkaa eteeni minun hurskaani, jotka uhrin kautta ovat tehneet liiton minun kanssani.”

⁶Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan, sillä Jumala itse on tuomari. Sela.

⁷”Kuule, kansani, kun minä puhun. Israel, minä todistan sinua vastaan. Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.

⁸En minä nuhtelee sinua uhriesi tähden – polttouhrisi ovat aina minun edessäni.

⁹En ota härkää talostasi enkä vuohipukkeja karjatarhoistasi,

¹⁰ sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten karja.

¹¹Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä kedoilla liikkuu, on minun.

¹²Jos minun tulisi nälkä, en sitä sinulle sanoisi, sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on.

¹³Minäkö söisin härkien lihaa tai joisin vuohipukkien verta?

¹⁴Uhraa kiitosta Jumalalle ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

¹⁵Huuda minua avuksi ahdistuksen päivänä. Minä vapautan sinut, ja sinä olet kunnioittava minua.”

¹⁶Mutta jumalattomalle Jumala sanoo: ”Mikä sinä olet kertomaan minun säädöksistäni ja ottamaan liittoni huulillesi?

¹⁷Sinähän vihaat nuhtelua ja heität minun sanani selkäsi taakse!

¹⁸Jos näet varkaan, sinä miellyt häneen, ja avionrikkojien kanssa sinä pidät yhtä.

¹⁹Sinä päästät suusi puhumaan pahaa ja kielesi punomaan petosta.

²⁰Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, sinä panettelet äitisi poikaa.

²¹Näitä olet tehnyt, ja minä olen ollut vaiti. Luuletko sinä, että minä olen ollut sinun kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä silmiesi eteen.

²²Ymmärtäkää tämä, te, jotka unohdatte Jumalan, etten raatelisi teitä eikä olisi pelastajaa!

²³Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua. Joka pitää huolen vaelluksestaan, se saa nähdä pelastuksen, jonka Jumala antaa.”

Psalmit 51

Langenneen rukous, katumuspsalmi

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi

²profeetta Naatanin tultua hänen luokseen sen jälkeen, kun hän oli yhtynyt Batsebaan.

³Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden, pyyhi pois syntini suuren laupeutesi tähden.

⁴Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni.

⁵Minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina edessäni.

⁶ Sinua Ainoaa vastaan olen syntiä tehnyt, olen tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi. Sinä osoittaudut vanhurskaaksi puheessasi ja puhtaaksi tuomitessasi.

⁷ Katso, synnin alaisena olen syntynyt, synnin alaiseksi sikisin äitini kohdussa.

⁸ Totuutta sinä tahdot sisimpään saakka, ja salassa sinä ilmoitat minulle viisauden.

⁹ Puhdista minut synnistä iisopilla, niin minä puhdistun. Pese minut, niin tulen lunta valkeammaksi.

¹⁰ Anna minun kuulla iloa ja riemua, ratketkoot riemuun luut, jotka olet murskannut.

¹¹ Peitä kasvosi näkemästä syntejäni ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni.

¹² Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista vahvaksi henki minun sisimmässäni.

¹³ Älä heitä minua pois kasvojesi edestä äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.

¹⁴ Anna minulle jälleen pelastuksesi ilo ja tue minua alttiuden hengellä.

¹⁵ Minä tahdon opettaa väärintekijöille sinun tiesi, että syntiset palaisivat sinun luoksesi.

¹⁶ Vapauta minut verivelasta Jumala, Jumala, minun pelastajani. Silloin minun kieleni laulaen ylistää sinun vanhurskauttasi.

¹⁷ Herra, avaa minun huuleni, niin suuni julistaa sinun ylistystäsi.

¹⁸ Sillä sinä et halua uhria, sen kyllä antaisin, polttouhri ei ole sinulle mieleen.

¹⁹ Jumalalle kelpaava uhri on särkynyt henki. Särkynyttä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, halveksi.

²⁰ Tee laupeudessasi hyvää Siionille, rakenna Jerusalemin muurit.

²¹ Silloin sinä miellyt vanhurskauden uhreihin, polttouhreihin ja kokonaisuhreihin. Silloin uhrataan härkiä sinun alttarillasi.

Psalmit 52

Jumala rankaisee väärintekijää

- ¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin mietepsalmi,
- ² kun edomilainen Dooeg oli tullut ilmoittamaan Saulille: ”Daavid on mennyt Ahimelekin taloon.”
- ³ Miksi kerskailet pahuudesta, sankari? Jumalan armo pysyy ainaisesti.
- ⁴ Sinun kielesi punoo turmiota, se on kuin terävä partaveitsi, sinä petturi.
- ⁵ Sinä rakastat pahaa enemmän kuin hyvää, valhetta enemmän kuin totuuden puhumista. Sela.
- ⁶ Sinä rakastat kaikkia tuhoisia sanoja, sinä kavala kieli.
- ⁷ Sen vuoksi Jumala murskaa sinut ainiaaksi, hän tarttuu sinuun ja raastaa sinut teltastasi, repii sinun juuresi elävien maasta. Sela.
- ⁸ Vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät, he nauravat häntä:
- ⁹ ”Katsokaa miestä, joka ei pitänyt Jumalaa turvanaan vaan luotti suureen rikkauteensa ja turvautui omaisuuteensa.”
- ¹⁰ Mutta minä olen kuin viheriöivä öljypuu Jumalan huoneessa, minä turvaan Jumalan armoon aina ja ikuisesti.
- ¹¹ Minä kiitän sinua aina siitä, mitä olet tehnyt, ja panen toivoni hurskaittesi edessä sinun nimeesi, sillä se on hyvä.

Psalmit 53

Jumalattomuuden mielettömyys

- ¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin mietepsalmi. Lauletaan kuin ”Sairaus”.
- ² Houkka sanoo sydämessään: ”Ei Jumalaa ole.” He ovat turmeltuneita ja inhottavia pahuudessaan. Ei ole ketään, joka tekee hyvää.

³Jumala katsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.

⁴Kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.

⁵Eivätkö he mitään käsitä, nuo väärintekijät, jotka syövät kansaani kuin söisivät leipää eivätkä huuda avukseen Jumalaa?

⁶He joutuvat pelon valtaan siinä, missä ei ole pelättävää. Jumala hajottaa niiden luut, jotka sinua saartavat. Sinä saatat heidät häpeään, sillä Jumala on hylännyt heidät.

⁷Jospa Israelin pelastus jo tulisi Siionista! Kun Jumala palauttaa kansansa ennalleen, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Psalmit 54

Vainotun rukous

¹Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi,

²kun siifiläiset olivat tulleet kertomaan Saulille: ”Eiköhän Daavid piileksi meillä päin.”

³Jumala, pelasta minut nimesi tähden, aja minun asiani voimassasi!

⁴Jumala, kuule rukoukseni, kuuntele suuni sanoja,

⁵sillä muukalaiset nousevat minua vastaan ja väkivaltaiset tavoittelevat henkeäni. He eivät piittaa Jumalasta. Sela.

⁶Katso, Jumala on auttajani, Herra on niiden kanssa, jotka minua tukevat.

⁷Hän kääntää pahan minun vihamiehiäni kohti. Hävitä heidät totuutesi tähden.

⁸Alttiisti minä uhraan sinulle, kiitän sinun nimeäsi, HERRA , sillä se on hyvä.

⁹Hän on vapauttanut minut kaikesta ahdingosta, ja silmäni ovat saaneet nähdä vihollisteni tappion.

Psalmit 55

Rukous petollisen ystävän takia

- ¹Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi.
- ²Jumala, kuule rukoukseni, älä kätkeydy, kun anon armoa.
- ³Kuuntele minua ja vastaa minulle. Minä kuljen rauhattomana valittaen ja huokaillen,
- ⁴koska vihollinen huutaa ja jumalaton ahdistaa. He vyöryttävät päälleni onnettomuutta ja vainoavat minua vihassaan.
- ⁵Sydämeni vapisee rinnassani, kuoleman kauhut ovat langenneet päälleni.
- ⁶Pelko ja vapina valtaa minut, ja minut peittää kauhu.
- ⁷Minä sanon: Olisipa minulla siivet, niin lentäisin pois kuin kyyhkynen lepopaikkaan!
- ⁸Minä pakenisin kauas ja yöpyisin autiomaassa. Sela.
- ⁹Rientäisin pakopaikkaani myrskytuulen ja rajuilman alta.
- ¹⁰Herra, sekoita, tee eripuraisiksi heidän kielensä. Minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa,
- ¹¹yötä päivää ne kiertävät sen muureilla. Vääryys ja pahuus ovat sen keskellä.
- ¹²Turmelus on sen sisällä, sorto ja petos ei väisty sen torilta.
- ¹³Ei minua herjaa vihollinen – sen minä kestäisin. Eikä minua vastaan mahtaille vihamieheni – häneltä voisin piiloutua.
- ¹⁴Ei, vaan se olet sinä, vertaiseni ihminen, ystäväni ja tuttavani,
- ¹⁵jonka kanssa olimme suloisessa sovussa ja vaelsimme yhdessä Jumalan huoneeseen väentungoksessa.
- ¹⁶Yllättäköön kuolema heidät, menkööt he elävältä alas tuonelaan, sillä pahuus on heidän asunnoissaan ja heidän sisimmässään.

¹⁷Mutta minä huudan Jumalaa, ja HERRA pelastaa minut.

¹⁸Illoin, aamuin ja keskipäivällä minä valitan ja huokailen, ja hän kuulee minun ääneni.

¹⁹Hän on lunastanut minun sieluni rauhaan taistelusta, jota käydään minua vastaan, sillä paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan.

²⁰Jumala kuulee minua ja nöyryyttää heidät, hän, joka on hallinnut muinaisista ajoista asti. Sela. He eivät muuta mieltään eivätkä pelkää Jumalaa.

²¹Jumalaton käy käsiksi niihin, jotka elävät rauhassa hänen kanssaan, ja rikkoo liittonsa.

²²Sulava kuin voi on hänen suunsa, mutta hänellä on sota mielessä. Pehmeämpiä kuin öljy ovat hänen sanansa, kuitenkin ne ovat kuin paljastetut miekat.

²³Heitä taakkasi HERRAN huomaa, hän pitää sinusta huolen. Hän ei salli vanhurskaan ainaisesti horjua.

²⁴Murhamiehet ja petturit sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen, he eivät pääse edes puoleen ikäänsä. Mutta minä luotan sinuun.

Psalmit 56

Luottamus Jumalaan vihollisen vainotessa

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Mykkä kyyhkynen kaukaisessa maassa”. Daavidin laulu, kun filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatissa.

²Armahda minua, Jumala, sillä ihmiset polkevat minua, koko ajan he sotivat minua vastaan ja ahdistavat minua.

³Vihamieheni polkevat minua kaiken päivää. Paljon on niitä, jotka sotivat ylpeästi minua vastaan.

⁴Sinä päivänä, jona pelkään, minä turvaudun sinuun,

⁵ Jumalaan, jonka sanaa minä ylistän, Jumalaan minä luotan enkä pelkää. Mitä ihminen voisi minulle tehdä?

⁶ Kaiken aikaa he vääntelevät sanojani, kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle pahaa.

⁷ He väijyvät, he kätkeytyvät, he vakoilevat askeleitani tavoitellessaan henkeäni.

⁸ Hekö pahuudessaan pelastuisivat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat maahan.

⁹ Sinä olet laskenut pakolaispäiväni. Pane leiliisi kyyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi.

¹⁰ Kerran viholliseni kääntyvät takaisin, sinä päivänä, jona huudan Herraa. Siitä tiedän, että Jumala on puolellani.

¹¹ Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, HERRAAN minä luotan ja ylistän hänen sanaansa.

¹² Jumalaan minä luotan, enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi?

¹³ Minulla on lupauksia täytettävänä sinulle, Jumala. Minä uhraan sinulle kiitosuhrit.

¹⁴ Sillä sinä pelastit sieluni kuolemasta, varjelit jalkani kompastumasta, että minä vaeltaisin Jumalan edessä, elämän valossa.

Psalmi 57

Rukous ja kiitos hädässä

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Daavidin laulu, kun hän pakeni Saulia luolaan.

² Armahda minua, Jumala, armahda minua, sillä sinuun sieluni turvautuu. Minä turvaudun sinun siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat menneet ohi.

³Minä huudan avukseni Jumalaa, Korkeinta, Jumalaa, joka vie asiani päätökseen.

⁴Hän lähettää taivaasta minulle pelastuksen ja saattaa sortajani häpeään. Sela. Jumala lähettää armonsa ja totuutensa.

⁵Sieluni on leijonien keskellä, minä makaan kuin tulisilla hiilillä, ihmisten joukossa, joiden hampaat ovat keihäitä ja nuolia ja joiden kieli on terävä miekka.

⁶Jumala, kohotkoon kunniasi yli taivaitten, kirkkautesi yli kaiken maan!

⁷He virittivät verkon minun tielleni, sieluni masentui. He kaivoivat eteeni kuopan mutta suistuivat siihen itse. Sela.

⁸Minun sydämeni on valmis, Jumala, minun sydämeni on valmis, minä tahdon laulaa ja soittaa!

⁹Herää, sieluni , herää, harppu ja lyyra! Minä tahdon herättää aamuruskon.

¹⁰Herra, sinua minä kiitän kansojen keskellä, laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa.

¹¹Sillä sinun armosi on suuri ja yltää taivaisiin ja sinun totuutesi pilviin asti.

¹²Jumala, kohotkoon kunniasi yli taivaitten, kirkkautesi yli kaiken maan!

Psalmit 58

Jumala tuomitsee maan päällä

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Daavidin laulu.

²Onko se todella oikeamielistä puhetta, kun vaikenette? Tuomitsetteko silloin oikein, te ihmislapset?

³Ette, vaan sydämestänne te teette vääryyttä. Kättenne väkivallalla te raivaatte tien maan päällä.

⁴Jumalattomat ovat eksyksissä kohdusta asti, valheenpuhujat ovat harhassa syntymästään saakka.

⁵Heissä on myrkkyä kuin käärmeen myrkky. He ovat kuin kuuro kobra, joka tukkii korvansa

⁶eikä kuule lumoajien ääntä, taitavan taikojan loitsuja.

⁷Jumala, särje hampaat heidän suustaan, HERRA , murskaa nuorten leijonien raateluhampaat!

⁸Häipykööt he pois kuin vesi, joka menee menojaan. Kärjettömiä olkoot heidän ampumansa nuolet.

⁹Olkoot he kuin etana, joka sulaa mataessaan, kuin naisen synnyttämät keskoset, jotka eivät aurinkoa näe.

¹⁰Ennen kuin patanne tuntevat orjantappurat allaan, hän myrskyllään puhalttaa pois niin tuoreen kuin kuivankin.

¹¹Vanhurskas iloitsee, kun näkee koston. Hän pesee jalkansa jumalattoman veressä.

¹²Silloin ihmiset sanovat: ”Totisesti, vanhurskas saa palkkansa . Totisesti, on olemassa Jumala, joka tuomitsee maan päällä.”

Psalmit 59

Rukous vihollisten vuoksi

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Daavidin laulu, kun Saul lähetti miehiä vartioimaan hänen taloaan ja tappamaan hänet.

²Vapauta minut vihollisistani, Jumalani. Suojele minua niiltä, jotka nousevat minua vastaan.

³Vapauta minut pahantekijöistä, pelasta minut murhamiesten käsistä.

⁴Katso, kuinka he väijyvät henkeäni. Mahtavat kokoontuvat minua vastaan, vaikka en ole rikkonut enkä syntiä tehnyt, HERRA .

⁵Ilman syytäni he juoksevat ja varustautuvat. Herää, tule avukseni ja katso puoleeni!

⁶ Sinä, Jumala, HERRA Sebaot, Israelin Jumala, herää kostamaan kaikille pakanoille. Älä armahda ketään pahaa petturia. Sela.

⁷ He palaavat illalla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

⁸ Kuule, mitä he syytävät suustaan. Miekat ovat heidän huulillaan, sillä he ajattelevat: ”Kuka sen kuulee?”

⁹ Mutta sinä, HERRA, naurat heille, sinä pidät pilkkanasi kaikkia pakanoita.

¹⁰ Jumala, minun väkevyyteni, sinua minä odotan, sillä sinä olet minun linnani.

¹¹ Armollinen Jumalani tulee minua vastaan. Jumala antaa minun nähdä vihamiesteni tappion.

¹² Älä tapa heitä, ettei kansani unohtaisi sitä. Horjuta heitä voimallasi ja syökse heidät alas, Herra, meidän kilpemme.

¹³ Heidän suunsa synnin, heidän huultensa sanojen tähden, joutukoot he ylpeydessään kiinni, kirousten ja valheiden tähden, joita he puhuvat.

¹⁴ Hävitä heidät vihassasi, hävitä olemattomiin, niin he saavat tietää, että Jumala hallitsee Jaakobissa ja maan ääriin saakka. Sela.

¹⁵ He palaavat illalla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

¹⁶ He harhailevat saadakseen ruokaa, ja elleivät saa kyllikseen, he murisevat.

¹⁷ Mutta minä laulan sinun voimastasi, riemuitsen aamuisin sinun armostasi, sillä sinä olet minun linnani ja pakopaikkani, kun minulla on ahdistus.

¹⁸ Jumala, minun voimani, sinulle minä tahdon laulaa ylistystä, sillä sinä olet linnani, minun armollinen Jumalani.

Psalmi 60

Rukous tappion kääntyessä voitoksi

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Todistuksen lilja”. Opetettavaksi. Daavidin laulu,

² kun hän taisteli Mesopotamian ja Sooban aramilaisia vastaan ja kun Jooab palatessaan voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoistatuhatta miestä.

³ Jumala, sinä hylkäsit meidät ja hajotit meidät, sinä olit vihastunut – auta meidät ennallemme!

⁴ Sinä järisyttit maan ja saatoit sen halkeilemaan. Korjaa sen repeämät, sillä se horjuu.

⁵ Olet antanut kansasi kokea kovia, olet juottanut meille myrkkyyviiniä.

⁶ Niille, jotka sinua pelkäävät, olet antanut lipun nostettavaksi ylös totuuden puolesta – sela –

⁷ että rakkaasi vapautettaisiin. Pelasta meidät oikealla kädelläsi ja vastaa meille!

⁸ Jumala on puhunut pyhyydessään: ”Riemuiten minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

⁹ Minun on Gilead, minun on Manasse. Efraim on pääni suojus, ja Juuda on valtikkani.

¹⁰ Mooab on pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni. Filistea, nosta minulle riemuhuuto!”

¹¹ Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin? Kuka johtaa minut Edomiin?

¹² Etkö sinä, Jumala, hylännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, sotajoukkojemme kanssa!

¹³ Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä ihmisapu on turha.

¹⁴ Jumalan voimassa me teemme väkeviä tekoja. Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmi 61

Avunhuuto maan ääristä

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

² Jumala, kuule minun huutoni, kuuntele tarkoin rukoustani.

³ Maan äärestä minä huudan sinua, kun sydämeni näantyy. Saata minut kalliolle, joka on minulle liian korkea,

⁴ sillä sinä olet turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan.

⁵ Anna minun asua majassasi ikuisesti, kätkeytyä sinun siipiesi suojaan. Sela.

⁶ Sillä sinä, Jumala, olet kuullut lupaukseni, olet antanut minulle perinnön, joka kuuluu nimeäsi pelkääville.

⁷ Sinä lisäät kuninkaalle elinpäiviä, hänen vuotensa ovat kuin sukupolvien saatto.

⁸ Hallitkoon hän ikuisesti Jumalan edessä. Säädä armo ja totuus häntä varjelemaan,

⁹ niin minä laulan ikuisesti ylistystä nimellesi, täytän lupaukseni päivästä päivään.

Psalmit 62

Jumala on meidän turvamme

¹ Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Daavidin psalmi.

² Jumalaa yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa. Häneltä tulee minun pelastukseni.

³ Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni. Hän on turvani, en minä pahoin horju.

⁴ Kuinka kauan te hyökkäätte yhtä miestä vastaan yhdessä hänet surmataksenne, niin kuin hän olisi kaatuva seinä, kuin murrettu muuri.

⁵ He neuvottelevat vain syöstäkseen hänet hänen korkeudestaan. He ovat mieltyneet valheeseen. Suullaan he siunaavat mutta sydämessään kiroavat. Sela.

⁶ Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa minun sieluni, sillä hänessä on minun toivoni.

⁷ Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni. Hän on turvani, minä en horju.

⁸ Jumalassa on pelastukseni ja kunniani. Hän on minun voimani kallio ja turvani.

⁹ Luottakaa häneen joka hetki, te Israelin kansa, vuodattakaa hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme. Sela.

¹⁰ Vain tuulenhenkäys ovat ihmiset, pelkkää valhetta jalosukuiset. Kaikki he nousevat vaa'assa tuulta kevyempinä.

¹¹ Älkää turvautuko riistoon, älkää turhaan panko toivoanne ryöstösaaliiseen. Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö.

¹² Kerran on Jumala puhunut, kahdesti olen kuullut, että väkevyys on Jumalan.

¹³ Sinun, Herra, on armo, sillä sinä maksat ihmiselle hänen tekojensa mukaan.

Psalmit 63

Jumalan armo on parempi kuin elämä

¹ Daavidin psalmi, kun hän oli Juudan autiomaassa.

² Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain. Sinua minun sieluni janoaa, sinua kaipaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa.

³ Minä katselin sinua pyhäkössä nähdäkseni voimasi ja kunniasi.

⁴ Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä; minun huuleni ylistävät sinua.

⁵ Minä ylistän sinua koko elämäni ajan ja kohotan käteni sinun nimessäsi.

⁶ Sieluni tulee kylläiseksi kuin juhlapöydässä. Suuni ylistää riemuitsevin huulin,

⁷ kun muistan sinua vuoteessani ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä.

⁸ Sillä sinä olet ollut apuni, ja minä laulan ylistystä siipiesi suojassa.

⁹ Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee minua.

¹⁰Mutta ne, jotka suunnittelevat sieluni tuhoamista, joutuvat maan syvyyksiin.

¹¹Heidät annetaan miekan saaliiksi, he joutuvat sakaalien osaksi.

¹²Mutta kuningas iloitsee Jumalassa. Jokainen, joka vannoo Jumalan kautta, kerskaa Jumalasta, sillä valheenpuhujien suu tukitaan.

Psalmit 64

Salakavalat juonittelijat

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

²Jumala, kuule ääneni, kun valitan. Varjele elämäni vihollisen pelolta.

³Kätke minut pahojen salaliitolta, pahantekijöiden riehuvalta joukolta.

⁴He hiovat kielensä kuin miekan, suuntaavat katkeran puheensa kuin nuolen
⁵ampuakseen piilopaikastaan nuhteetonta. Äkkiä he ampuvat häntä eivätkä pelkää.

⁶He rohkaisevat itseään pahoissa aikeissaan. He kehuivat virittävänsä ansoja ja kysyvät: ”Kuka sen näkee?”

⁷He suunnittelevat vääryyksiä: ”Meillä on juoni suunniteltuna.” Syvä on miehen sisin ja sydän.

⁸Mutta Jumala ampuu heitä nuolella, yhtäkkiä heitä kohtaavat iskut.

⁹Heidän oma kielensä tulee heille ansaksi. Kaikki, jotka heidät näkevät, nyökyttelevät ilkkuen päätään.

¹⁰Ja kaikki ihmiset pelästyvät. He julistavat Jumalan töitä ja ottavat opikseen hänen teoistaan.

¹¹Iloitkoon vanhurskas HERRASSA ja turvatkoon häneen! Kaikki oikeamieliset kerskatkoot!

Psalmit 65

Jumalan virta on vettä täynnä

- ¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.
- ²Jumala, sinulle kuuluu ylistys Siionissa, ja sinulle täytetään lupaus.
- ³Sinä, joka kuulet rukouksen, sinun luoksesi tulee kaikki liha.
- ⁴Syntini ovat minulle ylen raskaat, mutta sinä sovitat meidän rikoksemme.
- ⁵Autuas se, jonka sinä valitset ja otat lähellesi, esikartanoissasi asumaan! Me tulemme kylläisiksi sinun huoneesi hyvyydestä, sinun temppelisi pyhyydestä.
- ⁶Pelottavilla teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, Jumala, meidän pelastajamme, kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva.
- ⁷Voimallasi sinä olet perustanut vuoret, sinä olet vyöttäytynyt väkevyydellä.
- ⁸Sinä hiljennät merten pauhinan, niiden aaltojen pauhinan ja kansojen metelin,
- ⁹niin että maan äärissä asuvat pelkäävät sinun tunnustekojesi. Sinä saat auringon nousun ja laskun maat kohottamaan riemuhuudon.
- ¹⁰Sinä pidät maasta huolen ja kastelet sen runsaasti, teet sen hyvin rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa, sinä todellakin valmistat sen.
- ¹¹Sinä kastelet maan vaot, tasoitat sen multapaakut, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen kasvun.
- ¹²Sinä kruunaat vuoden hyvyydelläsi, ja sinun polkusi tiukkuvat runsautta,
- ¹³tiukkuvat autiomaan keitaille, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.
- ¹⁴Kedot verhoutuvat lammaslaumoihin, ja laaksot peittyvät viljaan. Riemuitaan ja lauletaan!

Psalmi 66

Ylistys Jumalan ihmeellisestä avusta

¹Musiikinjohtajalle. Laulu, psalmi. Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, kaikki maa!

²Laulakaa hänen nimensä kunniaa, antakaa hänelle kunnia ja ylistys!

³Sanokaa Jumalalle: ”Kuinka pelottavia ovatkaan sinun tekosi!” Suuren voimasi tähden vihollisesi matelevat sinun edessäsi.

⁴Koko maa kumartaa sinua ja laulaa ylistystäsi, laulaa nimesi ylistystä. Sela.

⁵Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä, pelottavia tekoja ihmisiä kohtaan.

⁶Hän muutti meren kuivaksi maaksi, virran poikki mentiin jalkaisin. Siellä me iloitsimme hänestä.

⁷Hän hallitsee voimassaan ikuisesti, hänen silmänsä tarkkaavat kansoja. Kapinalliset älkööt korottako itseään. Sela.

⁸Ylistäkää, kansat, meidän Jumalaamme, antakaa hänen ylistyksensä äänen raikua.

⁹Hän antaa meidän sielullemme elämän eikä salli jalkamme horjua.

¹⁰Totisesti sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet puhdistanut meitä, niin kuin hopea puhdistetaan sulattamalla.

¹¹Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman lanteillemme.

¹²Sinä panit ihmiset ajamaan päämme yli. Me jouduimme tuleen ja veteen, mutta sinä veit meidät yltäkyläisyyteen.

¹³Minä saavun huoneeseesi polttouhrien kera. Minä täytän sinulle lupaukseni,

¹⁴jotka huuleni lausuivat ja suuni puhui hädässäni.

¹⁵Minä uhraan sinulle lihavia polttouhreja pässien uhrisavun kera. Minä valmistan sinulle uhreiksi härkiä ja vuohipukkeja. Sela.

¹⁶Tulkaa, kaikki jotka pelkätte Jumalaa, kuulkaa, niin kerron, mitä hän on sielulleni tehnyt.

¹⁷Minä huusin häntä suullani, ja ylistys oli kielelläni.

¹⁸Jos minä olisin vaalinut vääryyttä sydämessäni, ei Herra olisi minua kuullut.

¹⁹Kuitenkin Jumala kuuli minua ja kuunteli tarkoin rukoukseni ääntä.

²⁰Kiitetty olkoon Jumala, joka ei hylännyt rukoustani eikä ottanut minulta pois armoaan!

Psalmit 67

Jumalan armo ja siunaus

¹Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, laulu.

²Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä. Hän valaiskoon kasvonsa meille – sela –

³että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi, kaikissa kansoissa sinun valmistamasi pelastus .

⁴Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt.

⁵Iloitkoot ja huutakoot riemusta kansakunnat, sillä sinä tuomitset kansat oikein ja johdat kansakuntia maan päällä. Sela.

⁶Kiittäkööt kansat sinua, Jumala, kiittäkööt sinua kaikki kansat.

⁷Maa on antanut satonsa. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme.

⁸Siunatkoon meitä Jumala, ja pelätkööt häntä kaikki maan ääret.

Psalmit 68

Ylistäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.

²Nouskoon Jumala, hajaantukoot hänen vihollisensa, hänen vihamiehensä paetkoot hänen kasvojensa edestä.

³Sinä hajotat heidät niin kuin savu hajoaa. Niin kuin vaha sulaa tulen ääressä, niin katoavat jumalattomat Jumalan kasvojen edestä.

⁴Mutta vanhurskaat iloitsevat ja riemuitsevat, Jumalan edessä he iloitsevat riemuiten.

⁵Laulakaa Jumalalle, laulakaa hänen nimensä ylistystä! Tehkää tie hänelle, joka ratsastaa halki aromaiden. Herra on hänen nimensä, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä!

⁶Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossaan.

⁷Jumala antaa yksinäisille kodin ja vie vangitut vapauteen, mutta niskoittelijat saavat asua kuivassa maassa.

⁸Jumala, kun sinä lähdit kansasi edellä, kun sinä astelit autiomaassa – sela –

⁹niin maa vapisi, jopa taivaatkin pisaroivat vettä Jumalan edessä, itse Siinai vapisi Jumalan, Israelin Jumalan, edessä.

¹⁰Runsaille sateilla sinä, Jumala, vihmoit perintömaatasi. Kun se oli näljännyksissä, sinä virvoitit sen.

¹¹Sinun laumasi asettui siihen asumaan. Hyvyydessäsi sinä, Jumala, valmistit sen kurjille.

¹²Herra antaa sanoman, suuri on ilosanoman saattajatarten joukko.

¹³”Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat, he pakenevat, ja perheenemäntä jakaa saaliin.

¹⁴Jäättekö makailemaan lammastarhojen vaiheille? Kyyhkysen siivet on silattu hopealla, sen sulat vihertävällä kullalla.

¹⁵Kun Kaikkivaltias ajoi kuninkaat hajalle, satoi lunta Salmonilla.”

¹⁶Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori.

¹⁷Miksi te, monihuippuiset vuoret, katsotte karsaasti vuorta, jonka Jumala on halunnut asuinpaikakseen? Totisesti, HERRA asuu siellä ikuisesti.

¹⁸Jumalan sotavaunuja on kymmeniätuhansia, tuhansia ja taas tuhansia. Herra on niiden keskellä pyhytydessään kuin Siinai.

¹⁹Sinä nousit korkeuteen, otit vankeja saaliiksi, sait lahjaksi ihmisiä. Jopa kapinallisetkin joutuvat asumaan luonasi, Jumala.

²⁰Siunattu olkoon Herra, joka päivittäin kantaa kuormamme, Jumala meidän pelastajamme. Sela.

²¹Meillä on Jumala, Jumala, joka pelastaa, ja HERRA , Herra, joka kuolemasta vapauttaa.

²²Mutta vihollistensa pään Jumala murskaa, niiden karvaisen päälleen, jotka syyllisinä vaeltavat.

²³Herra sanoo: ”Baasanista minä heidät palautan, palautan meren syvyyksistä,

²⁴jotta saisit pestä jalkasi heidän veressään ja jotta koiriesi kieli saisi osansa vihollisista.”

²⁵Jumala, ihmiset näkevät juhla-kulkueesi, minun Jumalani ja kuninkaani kulkueet pyhäkössä.

²⁶Edellä kulkevat laulajat, jäljessä soittajat rumpuja lyövien neitsyiden keskellä.

²⁷Kiittäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa, kiittäkää HERRAA , te jotka olette Israelin lähteestä.

²⁸Siellä nuori Benjamin johtaa heitä, Juudan ruhtinaita joukkoineen, Sebulonin ruhtinaita, Naftalin ruhtinaita.

²⁹Jumalasi on säättänyt sinulle vallan. Jumala, osoita voimasi, niin kuin olet tehnyt meille ennenkin.

³⁰Sinun temppelisi tähden, joka kohoo Jerusalemin yli, kuninkaat tuovat sinulle lahjoja.

³¹Nuhtele ankarasti ruovikon petoa, härkien laumaa, kansojen vasikoita, niin että ne lankeavat maahan hopeaharkkoineen. Hajota kansat, jotka rakastavat taisteluja.

³²Mahtavat saapuvat Egyptistä, Kuus kiiruhtaa ojentamaan käsiään Jumalan puoleen.

³³Maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, laulakaa Herran ylistystä – sela –

³⁴hänen, joka ratsastaa ikuisten taivaitten taivaassa! Katso, hän antaa äänensä kuulua, mahtavan äänen.

³⁵Tunnustakaa Jumalan väkevyys! Hänen majesteettiutensa on Israelin yllä ja hänen voimansa pilvissä.

³⁶Pelättävä olet sinä pyhäkössäsi, Jumala! Hän on Israelin Jumala, hän antaa kansalleen voiman ja väkevyyden. Siunattu olkoon Jumala!

Psalmit 69

Herran kärsivän palvelijan rukous

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Liljat”. Daavidin psalmi.

²Pelasta minut, Jumala, sillä vedet nousevat sieluuni asti.

³Olen vajonnut syvälle pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin, ja virta on huuhtonut minut mukanaan.

⁴Olen väsynyt huutamisesta, kurkkuani kuivaa. Silmäni ovat rauenneet odottaessani Jumalaani.

⁵Enemmän kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat. Paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut, noita petollisia vihollisiani. Se, mitä en ole ryöstänyt, minun täytyy palauttaa.

⁶Jumala, sinä tunnet mielettömyyteni, eikä syyllisyyteni ole sinulta salassa.

⁷Älkööt minun vuokseni joutuko häpeään ne, jotka odottavat sinua, Herra JUMALA, Sebaot. Älkööt minun vuokseni joutuko häväistyiksi ne, jotka etsivät sinua, Israelin Jumala.

⁸Sillä sinun tähtesi minä kannan häpeää, pilkka peittää kasvoni.

⁹Olen käynyt vieraaksi veljilleni, muukalaiseksi äitini lapsille,

¹⁰sillä kiivaus huoneesi puolesta on kuluttanut minut ja sinua herjaavien herjaukset ovat osuneet minuun.

¹¹Minä itkin ja vaivasin sieluani paastolla, mutta siitäkin sain pilkkaa osakseni.

¹²Kun otin puvukseni säkin, silloinkin minusta tuli heille sananparsii.

¹³Porteissa istujat puhuvat minua vastaan, ja väkijuomien juojat laulavat minusta.

¹⁴Mutta otollisella ajalla minä tuon rukoukseni sinulle, HERRA . Jumala, vastaa minulle suuressa armossasi pelastavan uskollisuutesi tähden.

¹⁵Pelasta minut liejusta, etten vajoaisi siihen. Anna minun pelastua vihamiesteni käsistä ja vetten syvyyksistä.

¹⁶Älköön virta huuhtoko minua mukanaan, älköön syvyys minua nielkö, älköönkä kuilu sulkeko suutaan ylläni.

¹⁷Vastaa minulle, HERRA , sillä sinun armosi on hyvä, käänny puoleeni suuren laupeutesi tähden.

¹⁸Älä kätke kasvojasi palvelijaltasi. Vastaa minulle pian, sillä minulla on ahdistus.

¹⁹Tule lähelle sieluani ja lunasta se, lunasta minut vihollisteni tähden.

²⁰Sinä tiedät häväistykseni, häpeäni ja pilkkani. Kaikki ahdistajani ovat sinun edessäsi.

²¹Häväistys on särkenyt sydämeni, olen kuolemansairas. Minä odotin sääliä, mutta sitä ei ollut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt.

²²He panivat koiruohoa ruokaani ja juottivat hapanviiniä janooni.

²³Tulkoon heidän pöytänsä heille pyydykseksi ja hyvinvointinsa ansaksi.

²⁴Pimentykööt heidän silmänsä, etteivät he näkisi, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan.

²⁵Vuodata heidän päälleen kiivautesi, ja vihasi hehku saavuttakoon heidät.

²⁶ Tulkoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän teltoissaan olko asukasta.

²⁷ Sillä he vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, kertoilevat niiden tuskista, joita sinä olet haavoittanut.

²⁸ Lisää heille syyllisyyttä syyllisyyden päälle, älkööt he pääskö osallisiksi sinun vanhurskaudestasi.

²⁹ Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköön heitä kirjoitettako vanhurskaiden joukkoon.

³⁰ Minä olen kurja ja tunnen tuskaa. Sinun valmistamasi pelastus , Jumala, suojatkoon minua.

³¹ Minä ylistän Jumalan nimeä laulaen ja julistan hänen suuruuttaan kiittäen.

³² Se kelpaa HERRALLE paremmin kuin uhrihärkä, paremmin kuin sonni, sarvipää ja sorkkajalka.

³³ Nöyrät näkevät tämän ja iloitsevat. Etsikää Jumalaa, niin sydämenne saa elää,

³⁴ sillä HERRA kuulee köyhiä eikä halveksi vankejaan.

³⁵ Ylistäkööt häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu.

³⁶ Sillä Jumala pelastaa Siionin ja rakentaa Juudan kaupungit. Hänen palvelijansa asettuvat sinne ja saavat sen perinnökseen.

³⁷ Se tulee heidän jälkeläistensä perintöosuudeksi, ja ne, jotka hänen nimeään rakastavat, saavat asua siinä.

Psalmit 70

Jumala on suuri!

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Muistettavaksi.

² Jumala, riennä pelastamaan minut! HERRA , riennä avukseni!

³ Hävetkööt ja hämmentykööt ne, jotka tavoittelevat henkeäni. Perääntykööt ja joutukoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle pahaa.

⁴ Kääntykööt takaisin häpeissään ne, jotka sanovat: ”Kas niin, kas niin!”

⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät. Ne, jotka rakastavat valmistamaasi pelastusta, sanokoot aina: ”Jumala on suuri!”

⁶ Mutta minä olen kurja ja köyhä. Jumala, riennä minun luokseni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani. HERRA, älä viivy!

Psalmit 71

Vanhuksen rukous ja kiitos

¹ HERRA, sinuun minä turvaan, älä salli minun ikinä joutua häpeään.

² Vapauta minut vanhurskaudessaasi ja auta minut pakoon, käännä korvasi puoleeni ja pelasta minut.

³ Ole minulle turvakallio, jolle saan aina tulla. Sinä olet säätänyt minulle pelastuksen, sillä sinä olet minun kallioni ja linnani.

⁴ Jumalani, auta minut pakoon jumalattoman kädestä, väärintekijän ja väkivaltaisen kourista.

⁵ Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, HERRA, sinä olet ollut minun turvani nuoruudestani asti.

⁶ Sinun varassasi olen ollut kohdusta saakka, sinä päästit minut äitini kohdusta. Sinua minä aina ylistän.

⁷ Monelle minä olen kuin kummajainen, mutta sinä olet vahva turvani.

⁸ Suuni on täynnä sinun kiitostasi, kaiken päivää sinun ihanuutesi ylistystä.

⁹ Älä heitä minua pois vanhuudessani, älä hylkää minua, kun voimani loppuvat.

¹⁰ Sillä viholliseni puhuvat minusta, ne, jotka väijyvät henkeäni, neuvottelevat keskenään ja sanovat:

¹¹ ”Jumala on hylännyt hänet. Ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, ei hänellä ole pelastajaa.”

¹² Jumala, älä ole kaukana minusta, Jumalani, riennä avukseni.

¹³Joutukoot häpeään ja tuhoutukoot minun vastustajani. Peittykööt häväistykseen ja pilkkaan ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

¹⁴Mutta minä odotan ja toivon alati ja ylistän sinua yhä enemmän.

¹⁵Suuni kertoo sinun vanhurskaudestasi, kaiken päivää sinun pelastusteoistasi, vaikka en tunnekaan niiden määrää.

¹⁶Minä kuljen Herran JUMALAN voimateoissa, muistutan sinun vanhurskaudestasi, sinun ainoan.

¹⁷Jumala, sinä olet opettanut minua nuoruudestani asti, ja tähän saakka olen julistanut sinun ihmeitäsi.

¹⁸Ja vaikka olen tullut vanhaksi ja harmaaksi, älä hylkää minua, Jumala, että saan julistaa käsivartesi voimaa nousevalle sukupolvelle, sinun voimatekojasi kaikille vielä tuleville.

¹⁹Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu korkeuksiin, sinun, joka teet suuria tekoja. Jumala, kuka on sinun vertaisesi?

²⁰Sinä, joka olet antanut minun kokea monia vaikeita ahdistuksia, sinä virvoitat minut ja nostat minut jälleen ylös maan syvyyksistä.

²¹Anna minun arvoni kasvaa, käänny puoleeni ja lohduta minua.

²²Silloin minä kiitän harppua soittaen sinua, sinun uskollisuuttasi, Jumalani. Soitan lyyralla ylistystä sinulle, sinä Israelin Pyhä.

²³Huuleni riemuitsevat, kun laulan sinulle ylistystä, niin myös sieluni, jonka olet lunastanut.

²⁴Kaiken päivää minun kieleni kertoo sinun vanhurskaudestasi, sillä häpeän ja pilkan kohteiksi joutuvat ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

Psalmi 72

Rukous kuninkaan puolesta

¹Omistettu Salomolle. Jumala, anna kuninkaalle kyky tuomita niin kuin sinä tuomitset; anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle.

²Hän tuomitkoon kansaasi vanhurskaasti ja kurjiasi oikeuden mukaan.

³Kantakoot vuoret rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskaudessa.

⁴Hän hankkikoon kansan kurjille oikeuden, pelastakoon köyhät ja musertakoon sortajan.

⁵Niin he pelkäävät sinua niin kauan kuin aurinko ja kuu pysyvät, polvesta polveen.

⁶Olkoon hän kuin sade, joka lankeaa nurmikolle, kuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.

⁷Hänen päivinään vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas, kunnes kuuta ei enää ole.

⁸Hallitkoon hän merestä mereen ja virrasta maan ääriin saakka.

⁹Hänen edessään polvistuvat autiomaan asujat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua.

¹⁰Tarsiksen ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat maksavat veroa.

¹¹Hänen edessään kumartuvat maahan kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat häntä,

¹²sillä hän pelastaa köyhän, joka huutaa apua, ja kurjan, jolla ei ole auttajaa.

¹³Hän säälii vähäosaista ja köyhää ja pelastaa köyhien sielun.

¹⁴Hän lunastaa heidät sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen silmissään kallis.

¹⁵Hän eläköön, ja hänelle annettakoon Saban kultaa. Hänen puolestaan rukoiltakoon aina ja häntä siunattakoon lakkaamatta.

¹⁶Olkoon maan vilja runsasta vuorten huippuja myöten. Sen hedelmä huojuukoon kuin Libanon, ja kansaa nousekoon kaupungeista kuin ruohoa maasta.

¹⁷Pysyköön hänen nimensä ikuisesti. Niin kauan kuin aurinko paistaa, olkoon hänen nimensä Jinnoon . Hänessä siunatkoot itsensä kaikki kansat ja ylistäkööt häntä onnelliseksi.

¹⁸Kiitetty olkoon HERRA Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee.

¹⁹Kiitetty olkoon hänen kunniakas nimensä ikuisesti, kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniaansa. Aamen, aamen.

²⁰Daavidin, Iisain pojan, rukoukset päättyvät.

Psalmi 73

Kolmas kirja Miksi jumalattomat menestyvät?

¹Aasafin psalmi. Todellakin, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän.

²Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat liukastua,

³sillä minä kadehdin ylvästelijöitä, kun näin jumalattomien menestyvän.

⁴He ovat vapaita vaivoista kuolemaansa asti, heidän ruumiinsa on terve.

⁵Eivät he ole osallisia kuolevaisten raadannasta, eikä heitä vaivata niin kuin muita ihmisiä.

⁶Siksi ylpeys on heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka verhoaa heidät.

⁷Heidän silmänsä pullistuvat ulos lihavuuden vuoksi, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina.

⁸Pahuudessaan he pilkkaavat ja puhuvat väkivallan puheita. He puhuvat kuin korkeuksista.

⁹He ovat suunnanneet suunsa taivasta vastaan, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.

¹⁰Siksi kansa kääntyy heidän puoleensa ja särpii vettä yllin kyllin.

¹¹ Jumalattomat sanovat: ”Kuinka Jumala sen tietäisi, onko Korkeimmalla tietoa?”

¹² Katso näitä jumalattomia: he elävät ainaisessa rauhassa ja lisäävät rikkauttaan.

¹³ Aivan turhaan olen puhdistanut sydämeni ja pessyt käteni viattomuudessa,

¹⁴ sillä minua vaivataan kaiken päivää ja saan kuritusta joka aamu.

¹⁵ Jos olisin sanonut: noin minäkin puhun, olisin pettänyt lastesi suvun.

¹⁶ Minä mietin ymmärtääkseni tämän, mutta se oli minusta kovin vaikeaa,

¹⁷ kunnes pääsin sisälle Jumalan pyhyysiin ja käsitin, mikä heidän loppunsa on.

¹⁸ Todellakin, sinä panet heidät liukkaalle, syökset heidät perikatoon.

¹⁹ Kuinka äkkiä he joutuvatkaan tuhoon! He tuhoutuvat täysin, heidän loppunsa on kauhea.

²⁰ Niin kuin uni katoaa herätessä, niin sinä noustessasi, Herra, teet tyhjäksi heidän valhekuvansa.

²¹ Kun sydämeni katkeroitui ja sisimpääni pisti,

²² silloin minä olin älytön enkä ymmärtänyt mitään, olin edessäsi kuin nauta.

²³ Kuitenkin minä pysyn aina sinun luonasi, sinä pidät kiinni oikeasta kädestäni.

²⁴ Sinä johdatat minua neuvosi mukaan ja otat minut viimein kunniaan.

²⁵ Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet kanssani, en kaipaa mitään maan päältä.

²⁶ Ruumiini ja sieluni ovat riutuneet, mutta Jumala on sydämeni kallio ja ikuinen osani.

²⁷ Sillä katso, ne, jotka ovat sinusta kaukana, hukkuvat. Sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa luopuvat sinusta.

²⁸ Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa , minä panen turvani Herraan JUMALAAAN , kertoakseni kaikista sinun töistäsi.

Psalmit 74

Valitus temppelin hävityksen johdosta

¹ Aasafin mietepsalmi. Miksi, oi Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi? Miksi vihasi savuaa laitumesi lampaita vastaan?

² Muista seurakuntaasi, jonka muinoin ostit ja lunastit perintöheimoksesi, muista Siionin vuorta, jolla asut!

³ Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille. Kaiken on vihollinen raiskannut pyhäkössä.

⁴ He karjuivat kokoushuoneessasi, he pystyttivät sinne omat lippunsa voitonmerkeiksi.

⁵ Näytti kuin tiheässä metsässä olisi heilutettu kirveitä korkealle.

⁶ Ja nyt he lyövät kaikki temppelin koristeveistokset kirveillä ja nuijilla rikki!

⁷ He polttivat pyhäkkösi tulella maan tasalle, häpäisivät nimesi asumuksen.

⁸ He sanoivat sydämessään: ”Me hävitämme kaiken.” He polttivat kaikki Jumalan kokoushuoneet maasta.

⁹ Emme näe merkkejämme, ei ole enää profeettaa. Joukossamme ei ole ketään, joka tietäisi, kuinka kauan!

¹⁰ Kuinka kauan, Jumala, ahdistaja saa herjata, saako vihollinen iankaiken pilkata sinun nimeäsi?

¹¹ Miksi pidätät kättäsi, oikeaa kättäsi? Vedä se povestasi ja hävitä heidät.

¹² Jumala on minun kuninkaani muinaisuudesta asti. Hän tekee pelastustekoja kaikkialla maan päällä.

¹³ Sinä halkaisit voimallasi meren, musersit lohikäärmeiden päät vetten päällä.

¹⁴Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät ja annoit sen ruoaksi autiomaan asukkaille.

¹⁵Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron, sinä kuivasit väkevät virrat.

¹⁶Sinun on päivä ja sinun on yö, sinä valmistit valon ja auringon.

¹⁷Sinä määräsit kaikki maan rajat, kesän ja talven olet sinä tehnyt.

¹⁸Muista tämä: vihollinen herjaa HERRAA , ja houkka kansa pilkkaa sinun nimeäsi.

¹⁹Älä anna pedolle alttiiksi metsäkyyhkysi sielua, älä unohda iäksi kurjiesi elämää.

²⁰Katso liittoasi, sillä maan pimennot ovat täynnä väkivallan pesiä.

²¹Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin. Kurja ja köyhä saakoot ylistää sinun nimeäsi.

²²Nouse, Jumala, aja asiasi! Muista, miten houkat herjaavat sinua kaiken päivää.

²³Älä unohda vihollistesi huutoa, älä vastustajiesi melua, joka kohoaa lakkaamatta.

Psalmit 75

Jumalan vanhurskas tuomio

¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Psalmi, Aasafin laulu.

²Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua! Lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeistäsi kerrotaan.

³”Vaikka minä asetan määrääjän, minä tuomitsen oikein.

⁴Maa kaikkine asukkaineen järkkyy, mutta minä pidän lujina sen pylväät. Sela.

⁵Pöyhkeilijöille minä sanon: ’Älkää pöyhkeilkö!’ ja jumalattomille: ’Älkää sarvea nostako!’

⁶Älkää nostako sarveanne korkealle, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti.”

⁷Ei tule apua idästä, ei lännestä eikä vuorisesta autiomaasta,

⁸vaan Jumala on tuomari: yhden hän alentaa, toisen ylentää.

⁹Sillä HERRAN kädessä on malja, joka vaahtoa täynnä sekoitettua viiniä, ja siitä hän kaataa. Kaikkien maan jumalattomien täytyy se juoda, särpiä se pohjasakkoja myöten.

¹⁰Minä julistan iäti, laulan ylistystä Jaakobin Jumalalle.

¹¹Ja kaikki jumalattomien sarvet minä katkaisen, mutta vanhurskaan sarvet kohoavat korkealle.

Psalmit 76

Israelin Jumala voittaa

¹Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, Aasafin laulu.

²Jumala on tunnettu Juudassa, hänen nimensä on suuri Israelissa.

³Saalemissa on hänen majansa, Siionissa hänen asumuksensa.

⁴Siellä hän mursi jousen salamat, kilven, miekan ja sodan. Sela.

⁵Sinä olet loistokas, ylväämpi kuin voittosaaliin vuoret.

⁶Urhoollisilta ryöstettiin aseet, he nukkuivat uneensa, eikä kukaan sankareista kyennyt käyttämään käsiään.

⁷Sinun nuhtelustasi, Jaakobin Jumala, vaunumiehet ja hevoset vaipuivat raskaaseen uneen.

⁸Sinä olet pelottava, sinä yksin. Kuka kestää sinun edessäsi, kun sinä vihastut?

⁹Sinä annoit tuomiosi kuulua taivaasta. Maa pelästyi ja vaiken, ja

¹⁰kun Jumala nousi tuomiolle pelastaakseen kaikki maan nöyrät. Sela.

¹¹Ihmisten vihakin tulee sinulle ylistykseksi. Vihasta pelastuneet sinä vyötät voimalla.

¹²Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne HERRALLE , Jumalallenne. Kaikki hänen ympärillään asuvat tuokoot lahjoja Pelättävälle.

¹³Hän lannistaa ruhtinaitten rohkeuden, häntä pelkäävät maan kuninkaat.

Psalmit 77

Lohdullinen katsaus menneisyyteen

¹Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Aasafin psalmi.

²Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan. Minä korotan ääneni Jumalan puoleen, ja hän kuuntelee minua.

³Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa. Käteni ojentuu yöllä Herran puoleen eikä väsy. Minun sieluni ei lohdutuksesta huoli.

⁴Minä mietiskelen Jumalaa ja huokaan. Minä mietiskelen ja henkeni näännyy. Sela.

⁵Sinä pidät silmäni auki. Olen niin järkyttynyt, etten voi puhua.

⁶Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammuin menneitä vuosia.

⁷Minä muistan yöllä soittoni ja lauluni, mietiskelen sydämessäni, ja henkeni tutkii.

⁸Hylkääkö Herra ikuisiksi ajoiksi, eikö hän enää ole suosiollinen?

⁹Onko hänen armonsä mennyt ainiaaksi, onko hänen ilmoituksensa lakannut ikiajoiksi ?

¹⁰Onko Jumala unohtanut olla armollinen, onko hän vihassaan sulkenut laupeutensa? Sela.

¹¹Minä sanon: minun tuskani on se, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut.

¹²Minä muistelen Herran tekoja, niin, minä muistelen sinun muinaisia ihmeitäsi.

¹³Minä mietiskelen kaikkia sinun töitäsi ja ajattelen sinun tekojasi.

¹⁴ Jumala, sinun tiesi on pyhä. Kuka on jumala, suuri niin kuin sinä, Jumala?

¹⁵ Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä. Sinä olet tehnyt voimasi tunnetuksi kansojen keskuudessa.

¹⁶ Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosefin lapset. Sela.

¹⁷ Vedet näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja vapisivat, jopa syvyydet järjisivät.

¹⁸ Pilvet syöksivät vettä, taivaat antoivat äänensä jylistä, ja sinun nuolesi lensivät.

¹⁹ Sinun ukkosesi jylinä vyöryi, salamat valaisivat maanpiirin, maa vapisi ja järkkäyi.

²⁰ Meren halki kävi sinun tiesi, polkusi läpi suurten vetten, eikä sinun jalanjälkiäsi voitu havaita.

²¹ Sinä johdit kansaasi kuin lammasmaa Mooseksen ja Aaronin kädellä.

Psalmi 78

Jumalan johdatus Israelin historiassa

¹ Aasafin mietepsalmi. Kuuntele, kansani, minun opetustani, kääntäkää korvanne kuulemaan sanojani.

² Minä avaan suuni vertauksiin, tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia.

³ Mitä olemme kuulleet ja saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet,

⁴ sitä me emme heidän lapsiltaan salaa. Me kerromme aina viimeiseen sukupolveen asti HERRAN ylistettävistä teoista, hänen voimastaan ja ihmeistään, joita hän on tehnyt.

⁵ Hän asetti Jaakobiin todistuksen, sääti Israeliin lain ja käski isiämme opettamaan ne lapsilleen,

⁶ jotta tulevakin polvi ne tuntisi, ja vastedes syntyvät lapset nousisivat ja kertoisivat niistä omille lapsilleen.

⁷Ja niin nämä panisivat luottamuksensa Jumalaan eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja vaan pitäisivät hänen käskynsä.

⁸Silloin he eivät olisi niin kuin isänsä, niskoitteleva ja kapinoiva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei ollut vakaa ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle.

⁹Efraimilaiset, aseistetut jousimiehet, kääntyivät pakoon taistelun päivänä.

¹⁰He eivät pitäneet Jumalan liittoa, vaan kieltäytyivät vaeltamasta hänen opetuksensa mukaan.

¹¹He unohtivat hänen tekonsa ja ihmeensä, jotka hän oli antanut heidän nähdä.

¹²Heidän isiensä nähden hän teki ihmeitä Egyptin maassa, Soaanin kedolla.

¹³Hän halkaisi meren ja vei heidät sen läpi, hän pani vedet seisomaan kuin seinämän.

¹⁴Hän johdatti heitä päivisin pilvellä ja öisin tulen valolla.

¹⁵Hän halkoi kalliota autiomaassa ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä.

¹⁶Hän juoksutti puroja kalliosta ja vuodatti vettä virtanaan.

¹⁷Silti he yhä tekivät syntiä häntä vastaan, niskoittelivat Korkeinta vastaan kuivassa maassa.

¹⁸He kiusasivat Jumalaa sydämessään vaatimalla mieleistään ruokaa.

¹⁹He puhuivat Jumalaa vastaan ja sanoivat: ”Voiko Jumala kattaa pöydän autiomaassa?

²⁰Kyllä hän kallioon iski, niin että vedet vuotivat ja purot tulvivat, mutta voiko hän antaa myös leipää tai hankkia kansalleen lihaa?”

²¹Kun HERRA sen kuuli, hän kiivastui. Tuli syttyi Jaakobissa, ja viha nousi Israelia vastaan,

²²koska he eivät uskoneet Jumalaa eivätkä luottaneet hänen valmistamaansa pelastukseen .

- ²³ Hän käski pilviä korkeudessa ja avasi taivaan ovet.
- ²⁴ Hän antoi sataa heille mannaa syötäväksi ja tarjosi heille taivaan viljaa.
- ²⁵ Ihmiset söivät enkelten leipää. Hän lähetti heille evästä yllin kyllin.
- ²⁶ Hän pani itätuulen liikkeelle taivaalla ja ohjasi voimallaan etelätuulta.
- ²⁷ Hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa.
- ²⁸ Hän pudotti ne heidän leiriinsä, heidän asuntojensa ympärille.
- ²⁹ He söivät ja tulivat kylläisiksi. Hän toi heille sitä, mitä he himoitsivat.
- ³⁰ He eivät olleet vielä tyydyttäneet himoaan, ja ruoka oli vielä heidän suussaan,
- ³¹ kun Jumalan viha nousi heitä vastaan. Hän tappoi lihavimmat heidän joukostaan ja painoi maahan Israelin nuoret miehet.
- ³² Kaikesta huolimatta he yhä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeisiinsä.
- ³³ Sen tähden hän lopetti heidän päivänsä kuin tuulahduksen, päätti heidän vuotensa äkilliseen perikatoon.
- ³⁴ Kun hän surmasi heitä, he etsivät häntä, kääntyivät ja etsivät hartaasti Jumalaa.
- ³⁵ He muistivat, että Jumala on heidän kallionsa ja että Jumala, Korkein, on heidän lunastajansa.
- ³⁶ Mutta he mielistelivät häntä suullaan ja valehtelivat hänelle kielellään.
- ³⁷ Heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan, eivätkä he olleet uskollisia hänen liitossaan.
- ³⁸ Silti hän on laupias, antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa. Usein hän myös käänsi vihansa pois eikä antanut kaiken kiivautensa herätä.
- ³⁹ Hän muisti, että he ovat vain lihaa, he ovat tuuli, joka menee eikä palaa.

⁴⁰Kuinka usein he niskoittelivatkaan häntä vastaan autiomaassa ja murehduttivat aavikolla hänen mielensä!

⁴¹Yhä edelleen he koettelivat Jumalaa ja kiusasivat Israelin Pyhää.

⁴²He eivät muistaneet hänen väkevää kättään, eivät päivää, jona hän lunasti heidät ahdistajan vallasta,

⁴³hän, joka teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Soosanin kedolla.

⁴⁴Hän muutti Niilin ja Egyptin purot vereksi, niin ettei niistä voinut juoda.

⁴⁵Hän lähetti egyptiläisten keskuuteen paarmoja, jotka purivat heitä, ja sammakoita, jotka tekivät heille vahinkoa.

⁴⁶Hän antoi heidän satonsa toukille ja heidän vaivannäkönsä tuloksen heinäsirkoille.

⁴⁷Hän hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja heidän metsäviikunapuunsa raekivillä.

⁴⁸Hän antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille ja heidän laumansa salamoille.

⁴⁹Hän lähetti heitä vastaan vihansa hehkun, kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen, parven pahoja enkeleitä.

⁵⁰Hän raivasi tien vihalleen, ei säästänyt heidän sielujaan kuolemalta vaan antoi heidät ruton valtaan.

⁵¹Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä, miehuuden ensimmäiset Haamin majoista.

⁵²Hän ajoi kansansa liikkeelle kuin lampaat ja johdatti heitä autiomaassa kuin laumaa.

⁵³Hän johdatti heitä turvallisesti, eivätkä he pelänneet, mutta heidän vihollisensa peitti meri.

⁵⁴Hän vei kansansa pyhälle alueelleen, tälle vuorelle, jonka hänen oikea kätensä oli hankkinut.

⁵⁵Hän karkotti kansat heidän tieltään, jakoi niiden maan arvalla heille perinnöksi ja asetti Israelin heimot asumaan niiden majoihin.

⁵⁶Mutta he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta, ja kapinoivat häntä vastaan eivätkä noudattaneet hänen säädöksiään .

⁵⁷He kääntyivät pois ja olivat uskottomia isiensä tavoin, he muuttuivat velton jousen kaltaisiksi.

⁵⁸He vihoittivat hänet uhrikukkuloillaan ja herättivät veistetyillä kuvilla hänen kiivautensa.

⁵⁹Jumala kuuli sen ja kiivastui, hän peräti hylkäsi Israelin.

⁶⁰Hän jätti asumuksensa Siilossa, telttamajan, jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle.

⁶¹Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisen käsiin.

⁶²Hän antoi kansansa alttiiksi miekalle ja kiivastui perintöosaansa.

⁶³Tuli kulutti sen nuorukaiset, eikä sen neitoja ylistetty häälauluilla.

⁶⁴Sen papit kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän leskensä itkeneet.

⁶⁵Silloin Herra havahtui kuin unesta, kuin viinistä villiintynyt sankari.

⁶⁶Hän löi vihollisensa takaisin, tuotti heille ikuisen häpeän.

⁶⁷Hän hylkäsi Joosefin majan eikä valinnut Efraimin heimoa,

⁶⁸vaan valitsi Juudan heimon, Siionin vuoren, jota hän rakastaa.

⁶⁹Hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle, rakensi sen niin kuin maan, jonka oli perustanut ikiajoiksi.

⁷⁰Hän valitsi palvelijansa Daavidin, otti hänet lammastarhoista

⁷¹ja toi hänet imettävien lammasten jäljestä kaitsemaan kansaansa Jaakobia ja perintöosaansa Israelia.

⁷²Ja Daavid kaitsi heitä vilpittömin sydämin, johti heitä taitavalla kädellä.

Psalmi 79

Valitus Jerusalemin hävityksestä

¹Aasafin psalmi. Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet sinun perintöosaasi. He ovat saastuttaneet pyhän temppelisi ja ovat tehneet Jerusalemin kiviraunioiksi.

²He ovat antaneet palvelijoittesi ruumiit ruoaksi taivaan linnuille, hurskaittesi lihan maan pedoille.

³He ovat vuodattaneet heidän vertaan kuin vettä ympäri Jerusalemia, eikä kukaan ole haudannut kuolleita.

⁴Me olemme joutuneet naapuriemme häväistäviksi, ympärillämme asuvien pilkattaviksi ja ivattaviksi.

⁵Kuinka kauan, HERRA , olet vihainen? Ikuisestiko? Kuinka kauan kiivautesi palaa kuin tuli?

⁶Vuodata vihasi pakanakansoihin, jotka eivät tunne sinua, ja niiden valtakuntien päälle, jotka eivät huuda avukseen sinun nimeäsi.

⁷Sillä he ovat syöneet Jaakobin ja autioittaneet sen asuinsijat.

⁸Älä lue meidän syyksemme esi-isiemme rikoksia vaan anna armosi pian kohdata meitä, sillä me olemme joutuneet suureen kurjuuteen.

⁹Auta meitä, Jumala, meidän pelastajamme, nimesi kunnian tähden! Pelasta meidät ja anna anteeksi meidän syntimme nimesi tähden.

¹⁰Miksi pakanat saisivat sanoa: ”Missä on heidän Jumalansa?” Tulkoon pakanoiden keskuudessa tunnetuksi meidän silmiemme nähden, kuinka sinä kostat palvelijoittesi veren, joka on vuodatettu.

¹¹Tulkoon vankien valitus sinun eteesi. Suurella voimallasi pidä elossa kuoleman lapset.

¹²Maksa naapureittemme syliin seitsenkertaisesti se herjaus, jolla he ovat häväisseet sinua, Herra.

¹³Mutta me, sinun kansasi, sinun laitumesi lampaat, kiitämme sinua ikuisesti, julistamme ylistystäsi polvesta polveen.

Psalmit 80

Jumala, palauta meidät ennallemme

- ¹Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Liljat”. Aasafin todistus. Psalmi.
- ²Kuule, Israelin paimen, joka johdat Joosefia kuin lammasmaumaa. Sinä, joka istut kerubien keskellä, ilmesty kirkkaudessa
- ³Efraimin, Benjaminin ja Manassen edessä. Herätä voimasi ja tule meille pelastukseksi.
- ⁴Jumala, palauta meidät ennallemme, anna kasvojesi valon loistaa, niin me pelastumme.
- ⁵HERRASebaot, kuinka kauan olet vihastunut kansasi rukoukseen?
- ⁶Olet syöttänyt heille kyynelten leipää, olet juottanut heille maljoittain kyyneleitä.
- ⁷Olet pannut meidät riidaksi naapureillemme, ja vihollisemme ilkkuvat meitä.
- ⁸Sotajoukkojen Jumala, palauta meidät ennallemme, anna kasvojesi valon loistaa, niin me pelastumme.
- ⁹Sinä siirsit viiniköynnöksen Egyptistä, karkotit pakanat ja istutit sen.
- ¹⁰Sinä raivasit tilaa sen eteen, juurrutit sen, ja se täytti maan.
- ¹¹Vuoret peittyivät sen varjoon ja Jumalan setrit sen oksien alle.
- ¹²Se levitti köynnöksensä mereen asti ja vesansa virtaan saakka.
- ¹³Miksi hajotit aidan sen ympäriltä, niin että kaikki tien kulkijat sitä raastavat?
- ¹⁴Sitä repii metsäkarju, kedon eläimet sitä syövät.
- ¹⁵Sotajoukkojen Jumala, palaa takaisin! Katso taivaasta ja näe! Ota hoitoosi tämä viiniköynnös

¹⁶ ja suojaa taimi, minkä oikea kätesi istutti, poika, jonka olet kasvattanut itseäsi varten.

¹⁷ Se on tulen polttama, maahan hakattu. He hukkuvat, kun sinä heitä nuhtelet.

¹⁸ Olkoon kätesi miehen yllä, joka on oikealla puolellasi, ihmislapsen yllä, jonka olet kasvattanut itseäsi varten.

¹⁹ Silloin emme enää luovu sinusta. Pidä meidät elossa, niin me huudamme avuksemme sinun nimeäsi.

²⁰ HERRA Sebaot, palauta meidät ennallemme, anna kasvojesi valon loistaa, niin me pelastumme.

Psalmi 81

Juhlapäivän laulu

¹ Musiikinjohtajalle. Viininkorjuulaulu. Aasafin psalmi.

² Kohottakaa ilohuuto Jumalalle, joka on meidän väkevyytemme! Nostakaa riemuhuuto Jaakobin Jumalalle!

³ Virittäkää kiitoslaulu, lyökää rumpuja, soittakaa suloisesti lyyraa ja harppua.

⁴ Puhaltakaa pasuunaan uudenkuun aikaan ja täydenkuun päivänä, juhlapäivämme kunniaksi.

⁵ Sillä tämä on laki Israelille, Jaakobin Jumalan säädös.

⁶ Hän asetti sen todistukseksi Joosefiin lähtiessään Egyptin maata vastaan. Kuulen kieltä, jota en tunne.

⁷ ”Minä poistin taakan hänen harteiltaan, päästin hänen kätensä irti kantokorista.

⁸ Hädässäsi sinä huusit, ja minä vapautin sinut. Ukkospilven kätkestä minä vastasin sinulle. Minä koettelin sinua Meriban veden luona.” Sela.

⁹ ”Kuule, kansani, minä varoitan sinua. Israel, jospa kuulisit minua!

¹⁰Älköön sinulla olko vierasta jumalaa, älä kumarru palvomaan muukalaisten jumalaa.

¹¹Minä olen HERRA , sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta. Avaa suusi, niin minä sen täytän.

¹²Mutta kansani ei kuullut minun ääntäni, Israel ei välittänyt minusta.

¹³Niinpä minä annoin heidän mennä pois paatunein sydämin vaeltamaan omien neuvojensa mukaan.

¹⁴Oi, jospa minun kansani kuulisi minua ja Israel vaeltaisi minun teitäni!

¹⁵Silloin minä hetkessä kukistaisin sen viholliset ja kääntäisin käteni sen ahdistajia vastaan.”

¹⁶Ne, jotka HERRAA vihaavat, matelisivat hänen edessään, tämä olisi heidän osansa ikuisesti.

¹⁷Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla vehnällä: ”Minä ravitsen sinut hunajalla kalliosta.”

Psalmit 82

Jumala tuomitsee väärät tuomarit

¹Aasafin psalmi. Jumala seisoo jumalien kokouksessa, tuomitsee jumalien keskellä:

²”Kuinka kauan te tuomitsette väärin ja pidätte jumalattomien puolta?” Sela.

³”Auttakaa oikeuteensa vähäosainen ja orpo, hankkikaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus.

⁴Vapauttakaa vähäosainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattomien käsistä.

⁵Eivät he tiedä eivätkä ymmärrä, he vaeltavat pimeydessä. Kaikki maan perustukset horjuvat.

⁶Minä sanoin: ”Te olette jumalia, kaikki te olette Korkeimman poikia.

⁷Silti te kuolette kuin ihmiset, kaadutte kuin kuka tahansa ruhtinaista.”

⁸Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä kaikki kansat ovat sinun perintöosasi.

Psalmit 83

Avunhuuto Israelin vihollisia vastaan

¹Laulu, Aasafin psalmi.

²Jumala, älä ole ääneti! Älä vaikene, Jumala, älä ole niin hiljaa!

³Sillä katso, sinun vihollisesi metelöivät ja vihaajasi ovat nostaneet päänsä.

⁴He juonittelevat sinun kansaasi vastaan ja pitävät neuvoa suojattejasi vastaan.

⁵He sanovat: ”Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä enää muisteta.”

⁶Yksissä tuumin he ovat neuvotelleet, sinua vastaan he ovat tehneet liiton:

⁷Edomin teltat ja ismaeililaiset, Mooab ja hagrilaiset,

⁸Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea ja Tyroksen asukkaat.

⁹Myös Assur on liittynyt heihin, tullut tueksi Lootin lapsille. Sela.

¹⁰Tee heille niin kuin Midianille, niin kuin Siiseralle, niin kuin Jaabinille Kiisonjoen rannalla.

¹¹He tuhoutuivat Een-Doorissa, he joutuivat lannaksi maahan.

¹²Tee heidän ylhäisilleen niin kuin Oorebille ja Seebille, kaikille heidän ruhtinailleen niin kuin Sebahille ja Salmunnalle,

¹³jotka sanoivat: ”Ottakaamme haltuumme Jumalan asuinsijat.”

¹⁴Jumalani, tee heidät pyöriviksi ohdakepalloiksi , kuin kuiviksi korsiksi, joita tuuli ajaa.

¹⁵Niin kuin tuli polttaa metsän, niin kuin liekki korventaa vuoret,

¹⁶niin aja heitä takaa rajuilmallasi ja kauhistuta heitä myrskylläsi.

¹⁷Peitä heidän kasvonsa häpeällä, että he etsisivät sinun nimeäsi, HERRA .

¹⁸ Joutukoot he häpeään ja olkoot kauhuissaan ainaisesti, tulkoot häväistyiksi ja hukkukoot.

¹⁹ Saakoot he tietää, että sinä ainoa, jonka nimi on HERRA , olet korkein kaikessa maassa.

Psalmit 84

Pyhiinvaeltajan laulu

¹ Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten viininkorjuulaulu. Psalmi.

² Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, HERRA Sebaot!

³ Minun sieluni ikävöi ja näantyy kaipauksesta HERRAN esipihoihin, sydämeni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon elävälle Jumalalle.

⁴ Löysihän lintunen kodin ja varpunen pesän, johon se poikasensa laskee – sinun alttarisi, HERRA Sebaot, minun kuninkaani ja Jumalani.

⁵ Onnellisia ovat ne, jotka asuvat sinun huoneessasi! He ylistävät sinua alati. Sela.

⁶ Onnellisia ne ihmiset, joiden voima on sinussa, joilla on sydämellään pyhät matkat!

⁷ Kun he kulkevat kyynellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi , ja syyssade peittää sen siunauksilla.

⁸ He kulkevat voimasta voimaan, heidät nähdään Jumalan edessä Siionissa.

⁹ HERRA Sebaot, kuule minun rukoukseni, kuuntele, Jaakobin Jumala. Sela.

¹⁰ Jumala, katso kilpeämme, katso voideltusi kasvoja!

¹¹ Yksi päivä sinun esipihoissasi on parempi kuin tuhat muualla. Mieluummin olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä kuin asun jumalattomien majoissa.

¹² Sillä HERRA Jumala on aurinko ja kilpi. HERRA antaa armon ja kunnian, ei hän pidätä hyvää niiltä, jotka vaeltavat nuhteettomasti.

¹³ HERRA Sebaot, autuas se ihminen, joka luottaa sinuun!

Psalmit 85

Herran kansa rukoilee siunauksen aikaa

- ¹Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.
- ²HERRA , sinä olit suosiollinen maallesi, sinä palautit Jaakobin vankeudesta.
- ³Sinä otit pois kansasi rikkomuksen ja peitit kaikki heidän syntinsä. Sela.
- ⁴Sinä vedit pois kaiken suuttumuksesi ja käännäyt pois vihasi hehkusta.
- ⁵Palauta meidät ennallemme, Jumala, meidän pelastajamme, ja poista vihasi päältäamme.
- ⁶Oletko suuttunut meihin ikuisesti, pitkitätkö vihaasi polvesta polveen?
- ⁷Etkö herätä meitä jälleen eloon, että kansasi iloitsisi sinussa?
- ⁸HERRA , osoita meille armosi ja pelasta meidät.
- ⁹Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, HERRA , puhuu, sillä hän puhuu rauhaa kansalleen ja hurskailleen. Älkööt he palatko tyhmyyteen.
- ¹⁰Onhan hänen valmistamansa pelastus lähellä niitä, jotka häntä pelkäävät, että kunnia asuisi maassamme.
- ¹¹Armo ja totuus tapaavat toisensa, vanhurskaus ja rauha suutelevat toisiaan.
- ¹²Totuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsoo taivaasta.
- ¹³Totisesti, HERRA antaa kaikkea hyvää, ja maamme antaa satonsa.
- ¹⁴Vanhurskaus käy hänen edellään ja johtaa hänen askeleitaan tiellä.

Psalmit 86

Opeta minulle tiesi, Herra

- ¹Daavidin rukous. HERRA , kallista korvasi ja vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhä.
- ²Varjele sieluni, sillä minä olen uskollinen. Sinä olet minun Jumalani. Pelasta palvelijasi, joka luottaa sinuun.
- ³Armahda minua, Herra, sillä sinua minä huudan kaiken päivää.

⁴ Ilahduta palvelijasi sielu, sillä sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni.

⁵ Olethan sinä, Herra, hyvä ja anteeksiantava, ja armosi on suuri kaikille, jotka huutavat sinua avukseen.

⁶ HERRA, kuule minun rukoukseni, kuuntele tarkoin anomiseni ääntä.

⁷ Hätäni päivänä minä huudan sinua avukseni, sillä sinä vastaat minulle.

⁸ Ei ole sinun vertaistasi jumalien joukossa, Herra, ei mikään ole sinun tekojesi vertaista.

⁹ Kaikki kansat, jotka olet tehnyt, tulevat ja kumartuvat palvoen sinun edessäsi, Herra, kunnioittavat sinun nimeäsi.

¹⁰ Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä yksin olet Jumala.

¹¹ Opetä minulle tiesi, HERRA, että vaeltaisin sinun totuudessasi. Tee sydämeni ehyeksi, että pelkäisin sinun nimeäsi.

¹² Herra, minun Jumalani, sinua minä kiitän kaikesta sydäimestäni ja kunnioitan sinun nimeäsi ikuisesti,

¹³ sillä sinun armosi on suuri minua kohtaan, sinä olet pelastanut sieluni tuonelan syvyyksistä.

¹⁴ Jumala, röyhkeät ovat nousseet minua vastaan, väkivaltaisten joukko tavoittelee henkeäni, eivät he sinusta piittaa.

¹⁵ Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtava Jumala. Sinä olet pitkämielinen, sinun armosi ja uskollisuutesi on suuri.

¹⁶ Käänny puoleeni ja armahda minua! Anna voimasi palvelijallesi, pelasta palvelijattaresi poika.

¹⁷ Tee tunnusteko minun hyväkseni. Nähkööt vihamieheni sen ja hävetkööt, kun sinä, HERRA, autat ja lohdutat minua.

Psalmit 87

Siion, Jumalan kaupunki

¹ Koorahilaisten psalmi, laulu. Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia,

²Siionin portteja, HERRA rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja.

³Sinusta puhutaan kunnioittavasti, sinä Jumalan kaupunki. Sela.

⁴”Minä mainitsen tunnustajikseni Rahabin ja Baabelin. Katso, Filisteasta, Tyroksesta ja Kuusista minä mainitsen: sekin on syntynyt siellä.

⁵Mutta Siionista sanotaan: Joka ainoa on syntynyt siellä.” Hän itse, Korkein, vahvistaa sen.

⁶HERRA luettelee, kirjatessaan kansat: ”Tämä on syntynyt siellä.” Sela.

⁷Karkeloiden he laulavat: ”Kaikki lähteeni ovat sinussa.”

Psalmi 88

Rukous suurimmassa hädässä

¹Laulu, koorahilaisten psalmi. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Sairaus”. Esrahilaisen Heemanin mietepsalmi.

²HERRA, Jumala, minun pelastajani, päivin ja öin minä huudan sinun edessäsi.

³Tulkoon rukoukseni sinun eteesi, kallista korvasi huutoni puoleen.

⁴Sillä minun sieluni on saanut kokea pahaa kyllikseen, elämäni on lähellä tuonelaa.

⁵Minua pidetään hautaan menevien kaltaisena, minusta on tullut kuin mies, jolla ei ole voimaa.

⁶Minut on jätetty kuolleitten joukkoon kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat. Heitä sinä et enää muista, ja heidät on erotettu sinun kädestäsi.

⁷Sinä olet pannut minut syvimpään hautaan, pimeyden syvyyksiin.

⁸Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki tyrskysi ahdistavat minua. Sela.

⁹Tuttavani sinä olet karkottanut minusta kauas, olet tehnyt minut heille inhottavaksi. Olen suljettuna sisään enkä pääse ulos.

¹⁰Silmäni ovat kuihtuneet kurjuudesta. Joka päivä minä huudan sinua, HERRA , ja ojennan käteni sinun puoleesi.

¹¹Teetkö sinä ihmeitä kuolleille, nousevatko vainajat sinua kiittämään? Sela.

¹²Kerrotaanko haudassa sinun armostasi, kadotuksessa sinun uskollisuudestasi?

¹³Tunnetaanko pimeydessä sinun ihmeitäsi ja unohduksen maassa sinun vanhurskauttasi?

¹⁴Mutta minä huudan sinun puoleesi, HERRA , ja aamulla varhain tuon rukoukseni sinun eteesi.

¹⁵Miksi, HERRA , hylkääät sieluni, miksi peität kasvosi minulta?

¹⁶Minä olen ollut kurja ja lähellä kuolemaa nuoruudestani asti. Minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton.

¹⁷Sinun vihasi vyöryy minun ylitseni, kauhusi tuhoavat minut.

¹⁸Ne saartavat minua kaiken päivää kuin vedet, kaikki yhdessä ne piirittävät minua.

¹⁹Kaikki rakkaat ja ystävät sinä olet karkottanut minusta kauas, pimeys on ainoa tuttavani.

Psalmit 89

Rukous Daavidille annettujen lupausten täyttymisestä

¹Esrailaisen Eetanin mietepsalmi.

²Minä laulan lakkaamatta HERRAN armoteoista, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen.

³Olenhan sanonut: ”Sinun armosi pysyy lujana ikuisesti. Taivaisiin sinä olet perustanut uskollisuutesi.”

⁴”Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen vannonut palvelijalleni Daavidille:

⁵ 'Minä vahvistan jälkeläisesi ikiajoiksi ja rakennan sinulle valtaistuimen, joka kestää polvesta polveen.'" Sela.

⁶ Taivaat ylistävät sinun ihmeitäsi, HERRA , ja pyhien seurakunta sinun uskollisuuttasi.

⁷ Sillä kuka korkeuksissa on HERRAN vertainen, kuka jumalien joukossa HERRAN kaltainen?

⁸ Hän on Jumala, suuresti kunnioitettu pyhien kokouksessa, kaikkia ympärillään olevia pelättävämpi.

⁹ HERRA Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Uskollisuutesi ympäröi sinua.

¹⁰ Sinä hallitset meren raivon. Kun sen aallot kohoavat, sinä tynnytät ne.

¹¹ Sinä ruhjoit Rahabin kuoliaaksi. Väkevällä käsivarrellasi sinä löit vihollisesi hajalle.

¹² Sinun ovat taivaat, sinun on myös maa. Maanpiirin kaikkineen sinä olet perustanut.

¹³ Sinä loit pohjoisen ja etelän. Taabor ja Hermon riemuitsevat sinun nimessäsi.

¹⁴ Sinulla on voimallinen käsivarsi, sinun kätesi on väkevä, oikea kätesi on kohotettu.

¹⁵ Vanhurskaus ja oikeus ovat sinun valtaistuimesi perustus. Armo ja totuus käyvät kasvojesi edellä.

¹⁶ Onnellinen se kansa, joka tuntee juhlariemun ja vaeltaa sinun kasvojesi valossa, HERRA !

¹⁷ Sinun nimessäsi he riemuitsevat kaiken päivää, sinun vanhurskaudessaasi heidät korotetaan.

¹⁸ Sinä olet heidän voimansa ja kaunistuksensa, ja armossasi sinä kohotat meidän sarvemme.

- ¹⁹ HERRA on meidän kilpemme, Israelin Pyhä meidän kuninkaamme.
- ²⁰ Muinoin sinä puhuit hurskaillesi näyssä ja sanoit: ”Olen antanut avun sankarille, olen korottanut kansan keskeltä nuorukaisen.
- ²¹ Olen löytänyt palvelijani Daavidin. Olen voidellut pyhällä öljylläni hänet,
- ²² jota käteni lujasti tukee ja jota käsivarteni vahvistaa.
- ²³ Vihollinen ei voi häntä pettää eikä vääryyden mies häntä sortaa,
- ²⁴ sillä minä murskaan hänen ahdistajansa hänen edestään ja lyön hänen vihamiehensä maahan.
- ²⁵ Minun uskollisuuteni ja armoni ovat hänen kanssaan, minun nimessäni kohoo hänen sarvensa.
- ²⁶ Minä asetan hänen kätensä meren ylle, virtojen ylle hänen oikean kätensä.
- ²⁷ Hän kutsuu minua: ’Sinä olet isäni, sinä olet Jumalani ja pelastukseni kallio.’
- ²⁸ Niinpä minä asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista korkeimmaksi.
- ²⁹ Minä säilytän armoni hänelle ikuisesti, liittoni hänen kanssaan on luja.
- ³⁰ Minä annan hänen jälkeläistensä pysyä iäti ja hänen valtaistuimensa yhtä kauan kuin taivaat.
- ³¹ Jos hänen poikansa hylkäävät minun opetukseni eivätkä vaella säädöksieni mukaan,
- ³² jos he rikkovat minun lakini eivätkä noudata käskyjäni,
- ³³ minä rankaisen heitä vitsalla heidän rikoksistaan ja kuritan heitä heidän pahojen tekojensa tähden.
- ³⁴ Mutta armoani minä en ota häneltä pois enkä vilpistele uskollisuudessani.
- ³⁵ Minä en riko liittoani enkä muuta sitä, mikä on huuliltani lähtenyt.
- ³⁶ Minä olen kerran vannonut pyhyytteni kautta, totisesti, minä en valehtele Daavidille!

³⁷ Hänen siemenensä pysyy ikuisesti ja hänen valtaistuimensa niin kuin aurinko minun edessäni.

³⁸ Se pysyy lujana iäti kuin kuu, uskollinen todistaja taivaalla.” Sela.

³⁹ Kuitenkin sinä hylkäsit voideltusi, halveksit häntä ja vihastuit häneen.

⁴⁰ Sinä olet purkanut liiton, olet häväissyt palvelijasi kruunun ja heittänyt sen maahan.

⁴¹ Olet särkenyt kaikki hänen muurinsa, olet tehnyt raunioiksi hänen linnoituksensa.

⁴² Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet, hänestä on tullut naapuriensa häpeä.

⁴³ Sinä olet korottanut hänen ahdistajiensa oikean käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehilleen.

⁴⁴ Olet tehnyt tehottomaksi hänen miekkansa terän etkä ole sodassa pitänyt häntä pystyssä.

⁴⁵ Sinä olet tehnyt lopun hänen loistostaan ja syössyt maahan hänen valtaistuimensa.

⁴⁶ Olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät, olet peittänyt hänet häpeällä. Sela.

⁴⁷ Kuinka kauan, HERRA ? Kätkeydytkö iäksi? Kuinka kauan vihasi palaa kuin tuli?

⁴⁸ Muista, kuinka katoavainen minä olen! Kuinka vähäisiksi oletkaan luonut kaikki ihmiset!

⁴⁹ Kuka on se mies, joka elää näkemättä kuolemaa, joka pelastaa sielunsa tuonelan vallasta? Sela.

⁵⁰ Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi? Olethan vannonut Daavidille uskollisuuttasi.

⁵¹ Muista, Herra, palvelijoittesi häväistys! Minä kärsin sisimmässäni kaikkien noiden monien kansojen vuoksi,

⁵² jotka herjaavat – sinun vihollisesi – HERRA , jotka herjaavat voideltusi askeleita.

⁵³ Siunattu olkoon HERRA , ikuisesti! Aamen, aamen.

Psalmi 90

Neljäs kirja Ihmiselämän katoavaisuus

¹ Mooseksen, Jumalan miehen, rukous. Herra, sinä olet ollut meidän turvapaikkamme polvesta polveen.

² Ennen kuin vuoret syntyivät, ennen kuin loit maan ja maanpiirin – iankaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala.

³ Sinä palautat ihmiset tomuun. Sinä sanot: ”Palatkaa, te ihmisten lapset.”

⁴ Tuhat vuotta on sinun silmissäsi kuin eilinen päivä, joka kiiti ohi, kuin öinen vartiohetki.

⁵ Sinä huuhdot heidät pois kuin unen. Ihmiset ovat kuin aamulla versova ruoho:

⁶ aamulla se kasvaa ja puhkeaa kukkaan, mutta illalla se leikataan, ja se lakastuu.

⁷ Näin me katoamme sinun vihasi voimasta, ja sinun kiivautesi kauhistuttaa meitä.

⁸ Sinä asetat pahat tekomme eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valoon.

⁹ Kaikki päivämme kuluvat sinun vihasi alla, vuotemme haihtuvat kuin huokaus.

¹⁰ Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta, ja jos voimamme kestää, kahdeksänkymmentä vuotta. Ja parhaimmillaankin ne ovat vaivaa ja turhuutta, sillä ne kiitävät ohi, ja me lennämme pois.

¹¹Kuka tuntee sinun vihasi voiman, sinun kiivautesi, että hän pelkäisi sinua?

¹²Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että saisimme viisaan sydämen.

¹³HERRA, palaa takaisin! Kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi.

¹⁴Ravitse meidät aamuisin armollasi, niin me riemuitsemme ja iloitsemme kaikkina päivinä.

¹⁵Ilahduta meitä yhtä monta päivää kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta kuin olemme kokeneet pahaa.

¹⁶Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

¹⁷Olkoon yllämme Herran, meidän Jumalamme, suosio. Vahvista kättemme työ, niin, vahvista meidän kättemme työ!

Psalmi 91

Korkeimman suojelus

¹Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,

²se sanoo Herralle: ”Sinä olet minun turvani ja linnani, minun Jumalani, johon minä luotan.”

³Hän päästää sinut linnustajan ansasta ja surmaavasta rutosta.

⁴Sulillaan hän suojaa sinua, hänen siipiensä alla sinä saat turvan. Hänen totuutensa on kilpi ja suojus.

⁵Sinä et pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,

⁶et ruttoa, joka kulkee pimeässä, et tautia, joka tekee tuhojaan keskellä päivää.

⁷Kaatukoon tuhat sivultasi, kymmenentuhatta oikealta puoleltasi, mutta sinuun ei satu.

⁸Sinä saat omin silmin katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan,

⁹sillä sinä ajattelet: ”Sinä, HERRA, olet minun turvani.” Korkeimman sinä olet ottanut turvapaikaksesi.

- ¹⁰ Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.
- ¹¹ Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.
- ¹² He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.
- ¹³ Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen yli, sinä tallaat jalkoihisi nuoren leijonan ja lohikäärmeen.
- ¹⁴ ”Koska hän on kiintynyt minuun, minä pelastan hänet. Minä vien hänet turvaan, koska hän tuntee minun nimeni.
- ¹⁵ Hän huutaa minua avukseen, ja minä vastaan hänelle. Minä olen hänen kanssaan ahdistuksessa. Minä vapautan hänet ja kunnioitan häntä.
- ¹⁶ Minä tyydytän hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä valmistamani pelastuksen.”

Psalmit 92

Vanhurskas kukoistaa

- ¹ Psalmi, sapatinpäivän laulu.
- ² Hyvä on kiittää HERRAA ja laulaa ylistystä sinun nimellesi, sinä Korkein.
- ³ Hyvä on julistaa aamulla sinun armoasi ja yön tullen sinun uskollisuuttasi
- ⁴ kymmenkielisen soittimen, harpun ja lyyran, säestyksellä.
- ⁵ Sillä sinä olet ilahduttanut minua teoillasi, HERRA , minä riemuitsen sinun kättesi töistä.
- ⁶ Kuinka suuret ovatkaan sinun tekosi, HERRA ! Sinun ajatuksesi ovat sangen syvät.
- ⁷ Järjetön mies ei tätä tiedä, eikä tyhmä tätä ymmärrä.
- ⁸ Vaikka jumalattomat rehottavat kuin ruoho ja kaikki väärintekijät kukoistavat, se koituu heidän ikuiseksi tuhokseen.
- ⁹ Mutta sinä, HERRA , olet ikuisesti korkea.

¹⁰Totisesti, sinun vihollisesi, HERRA , totisesti, sinun vihollisesi hukkuvat, kaikki väärintekijät joutuvat hajalleen.

¹¹Mutta minun sarveni sinä kohotat kuin villihärän sarvet, minut voidellaan tuoreella öljyllä.

¹²Silmäni katsovat vainoojiani, korvani kuulevat, kun pahat nousevat minua vastaan.

¹³Vanhurskas kukoistaa kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri.

¹⁴Ne, jotka on istutettu HERRAN huoneeseen, kukoistavat meidän Jumalamme esipihoissa.

¹⁵Vielä vanhuudessaan he tuottavat hedelmää, ovat reheviä ja tuoreita

¹⁶ja julistavat, että HERRA on oikeamielinen, hän, minun kallioni, jossa ei ole vääryyttä.

Psalmit 93

Herra on kuningas

¹HERRA on kuningas, hän on pukeutunut loistoon. HERRA on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. Sen tähden maanpiiri pysyy lujana, se ei horju.

²Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta, hamasta ikuisuudesta olet sinä.

³Virrat nostavat, HERRA , virrat nostavat äänensä, virrat nostavat kuohunsa.

⁴Mutta mahtavampi kuin suurten, valtavien vetten pauhina, mahtavampi kuin meren kuohut on HERRA korkeudessa.

⁵Sinun todistuksesi ovat täysin luotettavat. Pyhyys kaunistaa sinun huonettasi kautta aikojen, HERRA .

Psalmit 94

Herra on koston Jumala

¹Koston Jumala, HERRA , koston Jumala, ilmesty kirkkaudessa!

²Nouse, maan tuomari, maksa ylpeille heidän ansionsa mukaan.

³Kuinka kauan jumalattomat, HERRA , kuinka kauan jumalattomat saavat iloita?

⁴He syytävät sanoja, puhuvat röyhkeästi, he ylpeilevät, kaikki nuo väärintekijät.

⁵HERRA , sinun kansaasi he runtelevat, sortavat sinun perintöosaasi.

⁶He tappavat leskiä ja muukalaisia, murhaavat orpoja

⁷ja sanovat: ”Ei Herra näe, ei Jaakobin Jumala huomaa.”

⁸Ymmärtäkää, te kansan järjettömät, te typerykset, milloin tulette järkiinne?

⁹Hän, joka on istuttanut korvan – hänkö ei kuule? Hän, joka on luonut silmän – hänkö ei näe?

¹⁰Hän, joka kurittaa kansoja – hänkö ei nuhtelisi, hän, joka antaa ihmiselle ymmärrystä?

¹¹HERRA tuntee ihmisten ajatukset: ne ovat turhuutta.

¹²Onnellinen se mies, jota sinä, Herra, kuritat ja jolle opetat lakiasi

¹³antaaksesi hänelle rauhan pahoina päivinä, kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta.

¹⁴Ei HERRA hylkää kansaansa eikä jätä perintöosaansa,

¹⁵sillä oikeus noudattaa jälleen vanhurskautta, ja kaikki oikeamieliset seuraavat sitä.

¹⁶Kuka nousee puolelleni pahoja vastaan, kuka asettuu rinnalleni väärintekijöitä vastustamaan?

¹⁷Ellei HERRA olisi apunani, sieluni asuisi kohta hiljaisuuden maassa.

¹⁸Kun sanon: minun jalkani horjuu, sinun armosi, HERRA , tukee minua.

¹⁹Kun minulla on paljon huolia sisimmässäni, sinun lohdutuksesi ilahduttaa sieluani.

²⁰Onko yhteyttä sinulla ja turmeltuneella tuomioistuimella, jossa lain varjolla tehdään vääryyttä,

²¹ahdistetaan vanhurskaan sielua ja viaton tuomitaan syylliseksi?

²²Mutta HERRASTA on tullut minulle turvapaikka, Jumalastani suojakallio.

²³Hän kääntää heidän pahuutensa heitä itseään vastaan ja tuhoaa heidät heidän pahuutensa tähden. HERRA , meidän Jumalamme, tuhoaa heidät.

Psalmi 95

Herra on suuri Jumala

¹Tulkaa, laulakaamme iloiten HERRALLE , kohottakaamme riemuhuuto pelastuksemme kalliolle!

²Käykäämme hänen kasvojensa eteen kiittäen, laulakaamme hänelle riemulauluja,

³sillä HERRA on suuri Jumala, kaikkia jumalia suurempi kuningas.

⁴Maan syvyydet ovat hänen kädessään, vuorten huiputkin kuuluvat hänelle.

⁵Hänen on meri, hän on sen tehnyt, kuivan maan ovat hänen kätensä muovanneet.

⁶Tulkaa, palvokaamme häntä, kumartukaamme ja polvistukaamme HERRAN , Luojamme, eteen,

⁷sillä hän on meidän Jumalamme. Me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee . Tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä,

⁸älkää kovettako sydäntänne niin kuin Meribassa, niin kuin Massan päivänä autiomaassa,

⁹jossa teidän isänne kiusasivat ja koettelivat minua, vaikka olivat nähneet minun tekoni.

¹⁰Neljäkymmentä vuotta minä olin tympääntynyt siihen sukupolveen ja sanoin: ”He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivät he tunne minun teitäni.”

¹¹Heistä minä vannoin vihassani: ”He eivät pääse minun lepoonni.”

Psalmit 96

Herra on suuri ja sangen ylistettävä

¹Laulakaa HERRALLE uusi laulu! Laulakaa HERRALLE , kaikki maa!

²Laulakaa HERRALLE , ylistäkää hänen nimeään! Julistakaa päivästä päivään ilosanomaa hänen valmistamastaan pelastuksesta .

³Kertokaa kansojen keskuudessa hänen kunniastaan, hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,

⁴sillä HERRA on suuri ja sangen ylistettävä, hän on kaikkia jumalia pelättävämpi.

⁵Epäjumalia ovat kaikki pakanakansojen jumalat, mutta HERRA on tehnyt taivaat.

⁶Kunnia ja loisto on hänen edessään, voima ja kauneus hänen pyhäkössään.

⁷Antakaa HERRALLE , te kansojen heimot, antakaa HERRALLE kunnia, tunnustakaa hänen voimansa.

⁸Antakaa HERRALLE hänen nimensä kunnia, tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa hänen esipihoihinsa.

⁹Kumartukaa palvomaan HERRAA pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa.

¹⁰Sanokaa kansojen keskuudessa: ” HERRA hallitsee kuninkaana, ja maanpiiri pysyy lujana, horjumatta. Hän tuomitsee kansat oikeudenmukaisesti.”

¹¹Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa! Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on!

¹²Riemuitkoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on! Kaikki metsän puut huutakoot riemusta

¹³HERRAN edessä, sillä hän tulee, hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat totuuden mukaan.

Psalmit 97

Herra on Korkein yli kaiken maan

¹HERRAON kuningas, riemuitkoon maa! Iloitkoon saarten suuri joukko.

²Pilvi ja pimeys on hänen ympärillään, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perusta.

³Tuli käy hänen edellään ja polttaa ympäriltä hänen vihollisensa.

⁴Hänen salamansa valaisevat maanpiirin. Maa näkee sen ja vapisee.

⁵Vuoret sulavat kuin vaha HERRAN edessä, koko maan Herran edessä.

⁶Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa.

⁷Häpeään joutuvat kaikki kuvien palvojat, jotka kerskuvat epäjumalista. Kumartukaa hänen edessään, kaikki jumalat.

⁸Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioittesi tähden, HERRA .

⁹Sillä sinä, HERRA , olet Korkein yli kaiken maan, olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalien.

¹⁰Te, jotka rakastatte HERRAA , vihatkaa pahaa. Hän varjelee hurskaittensa sielut, pelastaa heidät jumalattomien käsistä.

¹¹Vanhurskaalle koittaa valo ja oikeamielisille ilo.

¹²Iloitkaa HERRASSA , te vanhurskaat! Kiittäkää hänen pyhää nimeään!

Psalmit 98

Herra on kuningas ja tuomari

¹Psalmi. Laulakaa HERRALLE uusi laulu, sillä hän on tehnyt ihmeitä. Oikealla kädellään, pyhällä käsivarrellaan hän on saanut voiton.

²HERRAON ilmoittanut pelastustekonsa, pakanoiden silmien edessä hän on paljastanut vanhurskautensa.

³Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan. Kaikki maan ääret ovat nähneet pelastuksen, jonka meidän Jumalamme on valmistanut.

⁴Kohottakaa riemuhuuto HERRALLE , kaikki maa! Puhjetkaa riemuun, iloitkaa ja laulakaa ylistystä!

⁵Laulakaa HERRAN ylistystä lyyran säestyksellä, lyyran ja ylistyslaulun sävelin,

⁶vaskitorvien ja oinaansarven äänin. Kohottakaa riemuhuuto HERRAN , kuninkaan, edessä!

⁷Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

⁸Virrat taputtakoot käsiään, vuoret yhtykööt riemuhuutoon

⁹HERRAN edessä, sillä hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat oikeuden mukaan.

Psalmi 99

Herra, meidän Jumalamme, on pyhä

¹HERRAON kuningas – vaviskoot kansat! Hän istuu kerubien keskellä – huojukoon maa!

²HERRAON suuri Siionissa, korotettu yli kaikkien kansojen.

³Kiittäkööt ne sinun suurta ja pelättävää nimeäsi. Se on pyhä.

⁴Kuninkaan voima on siinä, että hän rakastaa oikeutta. Sinä olet asettanut oikeudenmukaisuuden kohdalleen, oikeuden ja vanhurskauden sinä toimitat Jaakobissa.

⁵Korottakaa HERRAA , meidän Jumalaamme, kumartukaa palvoen hänen jalkojensa astinlaudan eteen. Hän on pyhä.

⁶Mooses ja Aaron ovat hänen pappiensa joukossa, Samuel niiden joukossa, jotka huutavat avuksi hänen nimeään. He huutavat HERRAA , ja hän vastaa heille.

⁷Pilvipatsaasta hän puhui heille. He noudattivat hänen todistuksiaan ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut.

⁸HERRA, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille. Sinä olit heille anteeksiantava Jumala mutta kostit heidän pahat tekonsa.

⁹Korottakaa HERRAA , meidän Jumalaamme! Kumartukaa palvoen hänen pyhää vuortaan kohti, sillä HERRA , meidän Jumalamme, on pyhä.

Psalmit 100

Palvelkaa Herraa iloiten!

¹Kiitospsalmi. Kohottakaa riemuhuuto HERRALLE , kaikki maa!

²Palvelkaa HERRAA iloiten, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemuiten.

³Tietäkää, että HERRA on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

⁴Tulkaa hänen portteihinsa kiittäen, hänen esipihoihinsa ylistäen. Kiittäkää häntä, ylistäkää hänen nimeään,

⁵sillä HERRA on hyvä. Hänen armonsa pysyy ikuisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Psalmit 101

Jumalan mielen mukainen hallitsija

¹Daavidin psalmi. Minä laulan armosta ja oikeudesta. Sinulle, HERRA , minä laulan ylistystä.

²Tahdon kulkea viisaasti nuhteettomuuden tiellä. Milloin tulet minun luokseni? Tahdon vaeltaa kodissani vilpittömin sydämin.

³ En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on turmiollista. Minä vihaan luopioiden tekoja, ne eivät saa tarttua minuun.

⁴ Kiero sydän poistukoon minusta, en tahdo tietääkään pahasta.

⁵ Joka panettelee salaa lähimmäistään, sen minä hävitän. Ylpeitä silmiä ja kopeaa sydäntä – niitä minä en siedä.

⁶ Minun silmäni etsivät maan uskollisia, että he asuisivat minun kanssani. Joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se saa palvella minua.

⁷ Petoksen harjoittaja ei saa asua talossani, valheiden puhuja ei kestä silmieni edessä.

⁸ Joka aamu minä hävitän maasta kaikki jumalattomat, tuhotakseni kaikki väärintekijät HERRAN kaupungista.

Psalmit 102

Herra rakentaa Siionin

¹ Kurjan rukous, kun hän on näännyksissä ja vuodattaa valituksensa HERRAN eteen.

² HERRA , kuule rukoukseni, tulkoon huutoni eteesi.

³ Älä kätke minulta kasvojasi, kun minulla on ahdistus. Kallista korvasi minun puoleeni. Kiiruhda vastaamaan minulle, kun huudan sinua avuksi,

⁴ sillä päiväni ovat haihtuneet kuin savu ja luitani polttaa kuin tulella.

⁵ Sydämeni on kuin tallattu ja kuivunut ruoho, sillä minä olen unohtanut syödä leipääni.

⁶ Äänekkään valitukseni tähden olen pelkkää luuta ja nahkaa.

⁷ Olen kuin pelikaani autiomaassa, minusta on tullut kuin raunioiden huuhkaja.

⁸ Minä makaan valveilla, olen kuin yksinäinen lintu katolla.

⁹ Kaiken päivää viholliseni häpäisevät minua. Ne, jotka pitävät minua pilkkanaan, ovat vannoneet valan minua vastaan.

- ¹⁰Minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyynelillä
- ¹¹sinun vihasi ja kiivastumisesi tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois.
- ¹²Päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho.
- ¹³Mutta sinä, HERRA , pysyt ikuisesti, sinun muistosi pysyy polvesta polveen.
- ¹⁴Sinä nouset ja armahdat Siionia. On aika tehdä sille laupeus, sillä määrähetki on tullut.
- ¹⁵Sen kivet ovat palvelijoillesi rakkaita, ja heidän on sääli sen multaa.
- ¹⁶Kansat pelkäävät HERRAN nimeä ja kaikki maan kuninkaat hänen kunniaansa,
- ¹⁷kun HERRA rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassaan.
- ¹⁸Hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat menettäneet kaikkensa, eikä halveksi heidän rukousta.
- ¹⁹Tämä kirjoitettakoon tulevalle sukupolvelle, ja kansa, joka vastaisuudessa luodaan, on ylistävä Herraa.
- ²⁰HERRA katseli pyhästä korkeudestaan, hän katsoi taivaasta maahan
- ²¹kuullakseen vankien huokaukset, vapauttaakseen kuoleman lapset,
- ²²että Siionissa julistettaisiin HERRAN nimeä ja Jerusalemissa hänen ylistystään,
- ²³kun kansat ja valtakunnat kokoontuvat yhteen palvelemaan HERRAA .
- ²⁴Hän on lannistanut matkalla minun voimani, lyhentänyt päiväni.
- ²⁵Minä sanon: Jumalani, älä ota minua pois, sinä, jonka vuodet kestävät polvesta polveen.
- ²⁶Muinoin sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoa.
- ²⁷Ne katoavat, mutta sinä pysyt; ne kuluvat kaikki kuin vaate. Sinä vaihdat ne kuin vaatteet, ja ne vaihtuvat.

²⁸Mutta sinä olet aina sama, eivätkä sinun vuotesi lopu.

²⁹Sinun palvelijoittesi lapset asuvat turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät lujina sinun edessäsi.

Psalmit 103

Herra on laupias ja armahtava

¹Daavidin psalmi. Ylistä HERRAA , minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeään.

²Ylistä HERRAA , minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää hän on tehnyt.

³Hän antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi.

⁴Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.

⁵Hän tyydyttää sinun kaipauksesi hyvyydellään; sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotka.

⁶HERRA tekee vanhurskaita tekoja ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille.

⁷Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi Moosekselle, tekonsa Israelin lapsille.

⁸HERRA on laupias ja armahtava, pitkämielinen ja suuri armossaan.

⁹Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa ikuisesti.

¹⁰Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä maksa meille pahojen tekojemme mukaan.

¹¹Sillä niin korkealla kuin taivas on maan yllä, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

¹²Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.

¹³Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin HERRAKIN armahtaa niitä, jotka häntä pelkäävät.

¹⁴Sillä hän tietää, millaista tekoa me olemme; hän muistaa, että olemme tomua.

¹⁵Ihmisen elinpäivät ovat kuin ruoho; hän kukoistaa kuin kedon kukka.

¹⁶Kun tuuli käy hänen ylitseen, ei häntä enää ole eikä hänen asuinpaikkansa häntä enää tunne.

¹⁷Mutta HERRAN armo on ikuisuudesta ikuisuuteen niiden yllä, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa kestää lasten lapsille,

¹⁸niille, jotka pitävät hänen liittonsa, muistavat hänen asetuksensa ja noudattavat niitä.

¹⁹HERRA on pystyttänyt istuimensa taivasiin, ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkea.

²⁰Ylistäkää HERRAA , te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka toteutatte hänen sanansa, kun kuulette sen.

²¹Ylistäkää HERRAA , kaikki hänen joukkonsa, te hänen palvelijansa, jotka täytätte hänen tahtonsa.

²²Ylistäkää HERRAA , kaikki hänen luotunsa hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Ylistä HERRAA , minun sieluni!

Psalmi 104

Herran luomistekojen ylistys

¹Ylistä HERRAA , minun sieluni! HERRA , minun Jumalani, sinä olet ylen suuri. Olet pukeutunut loistoon ja kirkkauteen.

²Herra verhoutuu valoon kuin viittaaan, hän levittää taivaat kuin teltan.

³Hän rakentaa yläsalinsa vetten keskelle, tekee pilvet vaunuikseen ja kulkee tuulen siivillä.

⁴Hän tekee tuulet sanansa saattajiksi, palvelijoikseen tulenliekit .

⁵Hän on asettanut maan perustuksilleen, niin ettei se ikinä horju.

⁶Sinä peitit syvyyden kuin vaatteella, vedet seisoivat vuorten yllä.

- ⁷ Ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne kiirehtivät pakoon.
- ⁸ Vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.
- ⁹ Sinä asetit rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaa peittämään maata.
- ¹⁰ Sinä puhkaisit lähteet laaksoihin. Vedet virtaavat vuorten välissä
- ¹¹ ja antavat juoman kaikille kedon eläimille; villiaasit niistä janonsa sammuttavat.
- ¹² Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja laulavat lehvien välistä.
- ¹³ Yläsaleistaan hän kastelee vuoret. Sinun töittesi hedelmistä maa tulee kylläiseksi.
- ¹⁴ Hän kasvattaa ruohon karjalle ja kasvit ihmisen viljeltäviksi, tuottamaan maasta leivän.
- ¹⁵ Viini ilahduttaa ihmisen sydämen, öljy saa hänen kasvonsa kiiltämään, ja leipä vahvistaa hänen sydäntään.
- ¹⁶ Kyllikseen saavat vettä HERRAN puut, Libanonin setrit, jotka hän on istuttanut.
- ¹⁷ Niissä pesivät linnut, sypresseissä on haikaran koti.
- ¹⁸ Korkeat vuoret ovat kauriita varten, kalliit ovat tamaanien suojana.
- ¹⁹ Hän on tehnyt kuun näyttämään aikoja, aurinko tietää laskunsa hetken.
- ²⁰ Sinä teet pimeän, ja tulee yö. Silloin kaikki metsän eläimet lähtevät liikkeelle.
- ²¹ Nuoret leijonat karjuvat saalista ja pyytävät Jumalalta ruokaansa.
- ²² Aurinko nousee – ne vetäytyvät pois ja laskeutuvat makuulle pesäpaikkoihinsa.
- ²³ Silloin ihminen lähtee toimiinsa ja on työssään iltaan asti.

²⁴ Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi, HERRA ! Sinä olet tehnyt ne kaikki viisaasti. Maa on täynnä sinun luotujasi.

²⁵ Merikin, suuri ja aava – siinä vilisee pieniä ja suuria eläimiä lukematon määrä.

²⁶ Siellä kulkevat laivat, siellä on Leviatan, jonka sinä olet luonut kisailemaan siellä.

²⁷ Kaikki ne odottavat sinua, että antaisit niille ruuan ajallaan.

²⁸ Sinä jakelet niille, ja ne kokoavat, sinä avaat kätesi, ja ne tulevat kylläisiksi hyvyydestäsi.

²⁹ Kun sinä peität kasvosi, ne pelästyvät. Kun otat pois niiden hengen, ne kuolevat ja palaavat jälleen tomuun.

³⁰ Kun sinä lähetät Henkesi, ne luodaan, ja sinä uudistat maan kasvot.

³¹ Pysyköön HERRAN kunnia ikuisesti, saakoon HERRA iloita teoistaan!

³² Hän katsoo maata, ja se vapisee, hän koskettaa vuoria, ja ne savuavat.

³³ Minä laulan HERRALLE kaiken ikäni, laulan ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin elän.

³⁴ Olkoon mietiskelyni hänelle mieluisaa. Minä iloitsen HERRASSA .

³⁵ Hävitkööt syntiset maasta, älköön jumalattomia enää olko. Ylistä HERRAA , minun sieluni! Halleluja!

Psalmi 105

Herran armotekojen ylistys

¹ Kiittäkää HERRAA , huutakaa avuksi hänen nimeään, tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa!

² Laulakaa hänelle, laulakaa hänelle ylistystä, kertokaa kaikista hänen ihmeistään!

³ Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne! Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät HERRAA .

- ⁴ Etsikää HERRAA ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojaan.
- ⁵ Muistakaa hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita,
- ⁶ te Abrahamin, hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.
- ⁷ Hän on HERRA , meidän Jumalamme. Hänen tuomionsa ulottuvat yli koko maan.
- ⁸ Hän muistaa ikuisesti liittonsa, säätämänsä sanan tuhansiin sukupolviin,
- ⁹ liittonsa, jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja valansa, jonka hän vannoi Iisakille.
- ¹⁰ Hän vahvisti sen laiksi Jaakobille, Israelille ikuiseksi liitoksi,
- ¹¹ sanoen: ”Sinulle minä annan Kanaaninmaan, teidän perintöösanne.”
- ¹² Heitä oli vähäinen joukko, vain muutamia, ja he olivat muukalaisia siinä maassa.
- ¹³ He vaelsivat kansasta kansaan ja valtakunnasta toiseen.
- ¹⁴ Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän nuhteli kuninkaita heidän vuokseen:
- ¹⁵ ”Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni.”
- ¹⁶ Hän kutsui nälänhädän maahan, mursi kaiken leivän tuen.
- ¹⁷ Hän oli lähettänyt heidän edellään miehen: Joosef oli myyty orjaksi.
- ¹⁸ Hänen jalkojaan vaivattiin kahleilla. Hän joutui rautoihin,
- ¹⁹ kunnes hänen sanansa kävi toteen ja HERRAN sana osoitti hänet puhtaaksi.
- ²⁰ Silloin kuningas lähetti vapauttamaan hänet, kansojen hallitsija päästi hänet vapaaksi.
- ²¹ Hän pani Joosefin talonsa herraksi ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi,

²²sitomaan omaan tahtoonsa faraon ruhtinaita ja opettamaan hänen vanhimmilleen viisautta.

²³Niin Israel tuli Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi Haamin maahan.

²⁴Herra teki kansansa hyvin hedelmälliseksi, väkevämmäksi kuin sen ahdistajat.

²⁵Hän käänsi näiden sydämet vihaamaan Jumalan kansaa, kohtelemaan kavalasti hänen palvelijoitaan.

²⁶Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka hän oli valinnut.

²⁷Nämä tekivät hänen tunnustekojaan egyptiläisten keskellä, ihmeitä Haamin maassa.

²⁸Hän lähetti pimeyden, ja pimeys tuli, eivätkä he voineet vastustaa hänen sanojaan.

²⁹Hän muutti vedet vereksi ja tappoi heidän kalansa.

³⁰Heidän maansa vilisi sammakoita kuninkaiden huoneita myöten.

³¹Hän sanoi, ja tuli paarmoja ja syöpäläisiä kaikkialle heidän alueelleen.

³²Hän antoi heille rakeita sateen sijaan ja tulen leimauksia heidän maahansa.

³³Hän hävitti heidän viini- ja viikunapuunsa ja pirstoi puut heidän alueeltaan.

³⁴Hän sanoi, ja tuli heinäsirkkoja ja niiden toukkia lukematon joukko,

³⁵ja ne söivät kaiken vihannan heidän maastaan, söivät heidän maansa hedelmät.

³⁶Hän surmasi kaikki esikoiset heidän maassaan, kaikki heidän miehuutensa ensi hedelmät.

³⁷Sitten hän vei Israelin sieltä pois varustettuna hopealla ja kullalla, eikä sen heimoissa ollut kompastelevia.

³⁸Egypti iloitsi heidän lähdöstään, sillä sen oli vallannut kauhu heidän takiaan.

³⁹Herra levitti kansansa suojaksi pilven ja tulen valaisemaan yötä.

⁴⁰Kansa pyysi, ja hän pani tulemaan viiriäisiä ja antoi heille kylliksi taivaan leipää.

⁴¹Hän avasi kallion, ja vedet virtasivat, kuivassa maassa juoksivat virrat.

⁴²Sillä hän muisti pyhän sanansa, hän muisti palvelijaansa Abrahamia.

⁴³Hän vei kansansa pois sen iloitessa, valittunsa riemuhuudon raikuessa.

⁴⁴Hän antoi heille kansojen maat, ja he perivät kansakuntien vaivannäön hedelmät,

⁴⁵että he noudattaisivat hänen lakejaan ja seuraisivat hänen opetuksiaan.
Halleluja!

Psalmi 106

Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus

¹Halleluja! Kiittäkää HERRAA , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.

²Kuka voi luetella HERRAN voimateot, kylliksi kuuluttaa hänen ylistystään?

³Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina toimivat vanhurskaasti!

⁴HERRA , muista minua suosiolla, jota kansallesi osoitat. Etsi minua ja pelasta minut,

⁵että näkisin valittujesi onnen ja saisin iloita yhdessä kansasi kanssa, kerskata perintöösasi kanssa.

⁶Me olemme tehneet syntiä isiemme tavoin, olemme tehneet pahaa, olleet jumalattomia.

⁷Meidän isämme eivät ymmärtäneet sinun ihmeitäsi Egyptissä, eivät muistaneet monia armotekojesi, vaan kapinoivat meren rannalla, Kaislameren äärellä.

⁸Mutta Herra pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tunnetuksi.

- ⁹ Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksien halki kuin autiomaassa.
- ¹⁰ Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen vallasta.
- ¹¹ Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ainoakaan heistä ei jäänyt jäljelle.
- ¹² Silloin he uskoivat hänen sanansa ja lauloivat hänen ylistystään.
- ¹³ Mutta pian he unohtivat hänen tekonsa eivätkä odottaneet hänen neuvoaan.
- ¹⁴ He paloivat himosta autiomaassa ja kiusasivat Jumalaa aavikolla.
- ¹⁵ Niinpä hän antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin.
- ¹⁶ He kadehtivat leirissä Moosesta ja Aaronia, HERRAN pyhää.
- ¹⁷ Silloin maa aukeni ja nieli Daatanin, peitti Abiramin joukon.
- ¹⁸ Heidän joukossaan syttyi tuli, liekki poltti jumalattomat.
- ¹⁹ He tekivät vasikan Hoorebilla ja kumartuivat palvomaan valettua kuvaa.
- ²⁰ He vaihtoivat Kunniansa ruohoa syövän härän kuvaan.
- ²¹ He unohtivat Jumalan, pelastajansa, joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja,
- ²² ihmeitä Haamin maassa, pelottavia tekoja Kaislameren äärellä.
- ²³ Hän olisi tuhonnut heidät, ellei Mooses, hänen valittunsa, olisi astunut hänen eteensä puolustajaksi ja kääntänyt pois hänen vihaansa tuhoa tuottamasta.
- ²⁴ He halveksivat ihanaa maata eivätkä uskoneet hänen sanaansa.
- ²⁵ He napsivat teltoissaan eivätkä kuunnelleet HERRAN ääntä.
- ²⁶ Silloin hän nosti kätensä heitä vastaan tuhotakseen heidät autiomaassa,
- ²⁷ hävittääkseen heidän jälkeläisensä kansojen keskuudessa ja hajottaakseen heidät vieraisiin maihin.

²⁸He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria, söivät kuolleille jumalille tuotuja uhreja

²⁹ja vihoittivat teoillaan Jumalan. Silloin vitsaus puhkesi heidän keskuudessaan.

³⁰Mutta Piinehas astui esiin, pani tuomion täytäntöön, ja vitsaus lakkasi.

³¹Se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, polvesta polveen, ikuisesti.

³²Meriban vesien äärellä he vihastuttivat Jumalan. Mooseksen kävi pahoin heidän vuokseen,

³³sillä he katkeroittivat hänen mielensä, ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti.

³⁴He eivät hävittäneet kansoja, jotka HERRA oli käskenyt heidän hävittää,

³⁵vaan sekoittuivat vieraisiin kansoihin ja ottivat oppia heidän teoistaan.

³⁶He palvelivat heidän jumalankuviaan, ja niistä tuli heille ansa.

³⁷He uhrasivat poikiaan ja tyttäriään riivaajille.

³⁸He vuodattivat viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, ja uhrasivat heidät Kanaanin epäjumalille. Maa saastui verenvuodatukselta,

³⁹ja he saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureellisia teoissaan.

⁴⁰HERRA vihastui kansaansa ja inhosi perintöosaansa.

⁴¹Hän antoi heidät vieraiden kansojen käsiin, ja heidän vihamiehensä hallitsivat heitä.

⁴²Israelilaisten viholliset ahdistivat heitä, ja heidän oli alistuttava näiden käden alle.

⁴³Monet kerrat Herra pelasti heidät, mutta he niskoittelivat oman mielensä mukaan ja sortuivat pahuutensa tähden.

⁴⁴Kuitenkin hän katsoi heihin heidän ahdistuksessaan, kun kuuli heidän huutonsa.

⁴⁵Hän muisti heidän kanssaan tekemänsä liiton ja leppyi suuressa armossaan.

⁴⁶Hän salli heidän saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen.

⁴⁷Pelasta meidät, HERRA , meidän Jumalamme! Kokoa meidät kansojen seasta, että kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja pitäisimme kunnianamme sinun ylistystäsi.

⁴⁸Kiitetty olkoon HERRA , Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen, ja kaikki kansa sanokoon: ”Aamen. Hallelujaa!”

Psalmit 107

VIIDES KIRJA Lunastettujen kiitoslaulu

¹Kiittäkää HERRAA , sillä hän on hyvä ja hänen armonsä pysyy ikuisesti.

²Näin sanokoot HERRAN lunastetut, jotka hän on lunastanut ahdistajan kädestä

³ja koonnut vieraista maista, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä.

⁴He harhailivat autiomaassa, kuivassa maassa, löytämättä tietä kaupunkiin, johon asettua asumaan.

⁵Heillä oli nälkä ja jano, heidän sielunsa näänty.

⁶Mutta hädässään he huusivat HERRAA , ja hän pelasti heidät ahdingosta.

⁷Hän ohjasi heidät kulkemaan suoraa tietä kaupunkiin, jossa asua.

⁸Kiittäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,

⁹sillä hän tyydyttää nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvillä antimilla.

¹⁰He istuivat pimeydessä ja kuoleman varjossa, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,

¹¹koska olivat niskoitelleet Jumalan sanoja vastaan ja halveksineet Korkeimman neuvoa.

¹²Hän lannisti heidän mielensä raadannalla. He sortuivat, eikä ollut auttajaa.

¹³Silloin he huusivat hädässään HERRAA , ja hän pelasti heidät ahdingosta.

¹⁴Hän vei heidät ulos pimeydestä ja kuoleman varjosta ja katkaisi heidän kahleensa.

¹⁵Kiittäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,

¹⁶sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo rautaiset salvat.

¹⁷He olivat tyhmiä vaeltaessaan syntisesti ja saivat kärsiä vaivaa pahojen tekojensa tähden.

¹⁸Kaikki ruoka inhotti heitä, ja he saapuivat kuoleman porteille asti.

¹⁹Silloin he huusivat hädässään HERRAA , ja hän pelasti heidät ahdingosta.

²⁰Hän lähetti sanansa ja paransi heidät. Hän pelasti heidät tuhosta.

²¹Kiittäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.

²²Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuhuudoin hänen töistään.

²³He lähtivät laivoilla merelle ja tekivät työtä aavoilla vesillä.

²⁴He näkivät HERRAN teot, hänen ihmeensä meren syvyyksissä.

²⁵Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, aallot kohosivat korkealle.

²⁶He kohosivat kohti taivasta, vajosivat syvyyksiin, heidän sielunsa nääntyi hädässä.

²⁷He horjuivat ja hoippuivat kuin juopuneet, ja kaikki heidän viisautensa hävisi.

²⁸Silloin he huusivat hädässään HERRAA , ja hän vapautti heidät ahdingosta.

²⁹Hän tynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät.

³⁰ He iloitsivat, kun ne vaikenivat, ja hän johti heidät kaivattuun satamaan.

³¹ Kiittäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.

³² Korottakoot häntä kansankokouksessa ja ylistäkööt häntä vanhinten istunnossa.

³³ Hän muutti virrat autiomaaksi ja vesilähteet janoiseksi maaksi,

³⁴ hedelmällisen maan suola-aroksi sen asukkaiden pahuuden tähden.

³⁵ Hän muutti autiomaan vesilammikoiksi ja kuivan maan vesilähteiksi.

³⁶ Hän asutti sinne nälkäiset, ja he rakensivat kaupungin asuakseen siinä.

³⁷ He kylvivät peltoja ja istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat runsaan sadon.

³⁸ Hän siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti, eikä hän antanut heidän karjansa vähetä.

³⁹ Mutta sorron, pahuuden ja huolten painon alla he vähenevät ja vaipuvat maahan.

⁴⁰ Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaitten päälle ja panee heidät harhailemaan tiettömissä autiomaissa,

⁴¹ mutta nostaa köyhän kurjuudesta ja tekee suvut suuriksi kuin lammaslaumat.

⁴² Oikeamieliset näkevät sen ja iloitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa.

⁴³ Joka on viisas, se pitääköön nämä mielessään ja tutkikoon HERRAN armotekoja.

Psalmit 108

Kiitos ja rukous

¹ Laulu. Daavidin psalmi.

²Minun sydämeni on valmis, Jumala. Minä tahdon laulaa ja soittaa. Se olkoon kunniani.

³Herää, harppu, herää, lyyra! Minä tahdon herättää aamuruskon.

⁴HERRA , sinua minä kiitän kansojen keskellä ja laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa.

⁵Sillä suuri, taivaat ylittävä on sinun armosi, ja sinun uskollisuutesi ulottuu pilviin asti.

⁶Ole korotettu yli taivaitten, Jumala, olkoon kunniasi koko maan yllä!

⁷Vapauta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle, että rakkaasi tulisivat pelastetuiksi.

⁸Jumala on puhunut pyhydessään: ”Riemuiten minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

⁹Minun on Gilead, minun on Manasse. Efraim on pääni suojus, Juuda on valtikkani.

¹⁰Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni. Minä nostan voittohuudon Filistean yli.”

¹¹Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin? Kuka johtaa minut Edomiin?

¹²Etkö sinä, Jumala, hylännyt meidät? Sinä, Jumala, et lähtenyt meidän sotajoukkojemme kanssa.

¹³Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä ihmisten apu on turha.

¹⁴Jumalassa me teemme väkeviä tekoja. Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmit 109

Syyttömästi vainotun rukous

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti,

²sillä jumalattomat ja petolliset ovat avanneet suunsa minua vastaan. He puhuvat minulle valheellisin kielin.

- ³Vihan sanoin he ovat minut piirittäneet ja sotivat syyttä minua vastaan.
- ⁴Rakkauteni palkaksi he syyttävät minua, mutta minä rukoilen.
- ⁵Hyvän he palkitsevat minulle pahalla ja rakkauteni vihallä.
- ⁶Aseta jumalaton vihamiestäni vastaan, seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellaan.
- ⁷Oikeuden edessä hän osoittautukoon syylliseksi, ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi.
- ⁸Olkoot hänen päivänsä vähälukuiset, ottakoon toinen hänen tehtävänsä.
- ⁹Tulkoon hänen lapsistaan orpoja ja hänen vaimostaan leski.
- ¹⁰Kuljeksikoot hänen lapsensa aina kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta.
- ¹¹Koronkiskuri saalistakoon kaiken hänen omansa, ja vieraat riistäkööt hänen työnsä hedelmät.
- ¹²Älköön kukaan osoittako hänelle laupeutta, älköön kukaan armahtako hänen orpojaan.
- ¹³Hänen jälkeläisensä hävitkööt, pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa.
- ¹⁴Hänen isiensä pahuus pysyköön HERRAN muistissa, älköönkä hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois.
- ¹⁵Olkoot ne aina HERRAN edessä, ja hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä,
- ¹⁶koska tuo mies ei muistanut tehdä laupeutta vaan vainosi kurjaa ja köyhää ja sydämen tuskassa olevaa tappaakseen hänet.
- ¹⁷Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä. Hän ei huolinut siunauksesta, ja se loittoni hänestä kauas.
- ¹⁸Hän puki kirouksen ylleen kuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa kuin vesi ja hänen luihinsa kuin öljy.

¹⁹Se olkoon vaate, johon hän verhoutuu, ja vyö, jolla hän itsensä aina vyöttää.

²⁰Tämä olkoon HERRALTA palkka minun syyttäjilleni ja niille, jotka puhuvat pahaa minua vastaan.

²¹Mutta sinä, HERRA , minun Herrani, toimi puolestani nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä. Pelasta minut,

²²sillä minä olen kurja ja köyhä ja sydämeni on haavoittunut rinnassani.

²³Minä katoan kuin pitenevä varjo, minut pudistellaan pois kuin heinäsiirako.

²⁴Polveni horjuvat paastoamisesta, ja ruumiini on kuihtunut rasvattomaksi.

²⁵Olen joutunut heidän herjattavakseen. Minut nähdessään he nyökyttävät päätänsä.

²⁶Auta minua, HERRA , minun Jumalani, pelasta minut armossasi.

²⁷Tulkoot he tietämään, että tämä on sinun kätesi työtä, että sinä, HERRA , sen teit.

²⁸He kiroavat, mutta sinä siunaat. Jos he nousevat, he joutuvat häpeään, mutta palvelijasi saa iloita.

²⁹Olkoon vastustajieni pukuna häväistys, kietoutukoot he häpeäänsä kuin viittaaan.

³⁰Minun suuni kiittää suuresti HERRAA , ja monien keskellä minä ylistän häntä.

³¹Sillä Herra seisoo köyhän oikealla puolella ja pelastaa hänet niiden käsistä, jotka hänet tuomitsevat.

Psalmit 110

Herran Voideltu

¹Daavidin psalmi. HERRA sanoi minun Herralleni: ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.”

² HERRAojentaa sinun voimasi valtikan Siionista: ”Hallitse vihollistesi keskellä!

³ Sinun kansasi on altis voimasi päivänä. Pyhässä kauneudessa – kuin kasteen aamuruskon kohdusta – olen sinut synnyttänyt.”

⁴ HERRA on vannonut eikä muuta mieltään: ”Sinä olet pappi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

⁵ Herra on sinun oikealla puolellasi, hän murskaa kuninkaat vihansa päivänä.

⁶ Hän tuomitsee kansojen keskuudessa. Maa on täynnä ruumiita. Hän murskaa päitä laajalti maan päällä.

⁷ Hän juo purosta tien varrelta, sen tähden hän kohottaa päänsä.

Psalmi 111

Herran teot ovat suuria

¹ Halleluja! Minä kiitän HERRAA kaikesta sydämeistäni oikeamielisten kokouksessa ja seurakunnassa.

² Suuret ovat HERRAN teot. Kaikki, jotka ovat niihin mieltyneet, tutkivat niitä.

³ Kunniakkaat ja ihanat ovat hänen tekonsa, iäti pysyy hänen vanhurskautensa.

⁴ Hän on tehnyt ihmeensä muistettaviksi. HERRA on armollinen ja laupias.

⁵ Hän antaa ruuan niille, jotka häntä pelkäävät, hän muistaa liittonsa ikuisesti.

⁶ Hän ilmoitti kansalleen tekojensa voiman antaessaan heille kansojen perintöosan.

⁷ Hänen kättensä teot ovat totuus ja oikeus. Kaikki hänen asetuksensa ovat luotettavia,

⁸ ne pysyvät lujina aina ja ikuisesti. Ne on laadittu totuudessa ja oikeamielisesti.

⁹ Hän lähetti kansalleen lunastuksen, sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi. Pyhä ja pelättävä on hänen nimensä.

¹⁰ HERRANpelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy ikuisesti.

Psalmit 112

Herraa pelkäävän onni

¹ Halleluja! Autuas se mies, joka pelkää HERRAA ja on suuresti mieltynyt hänen käskyihinsä.

² Hänen jälkeläisistään tulee maan mahtavia, oikeamielisten suku tulee siunatuksi.

³ Varallisuutta ja rikkautta on hänen kodissaan. Hänen vanhurskautensa pysyy iäti.

⁴ Oikeamielisille loistaa pimeydessä valo: armollinen, laupias ja vanhurskas.

⁵ Hyvin käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan.

⁶ Hän ei ikinä horju. Vanhurskaan muisto pysyy ikuisesti.

⁷ Ei hän pelkää pahaa sanomaa. Hänen sydämensä on vahva, hän turvaa HERRAAN .

⁸ Hänen sydämensä on luja ja peloton, ja lopulta hän näkee ahdistajiensa tappion.

⁹ Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy ainaisesti, hänen sarvensa kohoaa kunniassa.

¹⁰ Jumalaton näkee sen ja raivostuu, hän kiristelee hampaitaan ja pakahtuu. Tyhjiin raukeaa jumalattomien halu.

Psalmit 113

Herra on alhaisten auttaja

¹ Halleluja! Ylistäkää, te HERRAN palvelijat, ylistäkää HERRAN nimeä!

²Siunattu olkoon HERRAN nimi nyt ja ikuisesti!

³Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon HERRAN nimi ylistetty.

⁴HERRAON korkea yli kaikkien kansojen, yli taivaitten kohoaa hänen kunniansa.

⁵Kuka on niin kuin HERRA , meidän Jumalamme, joka istuu korkealla

⁶ja alentuu katsomaan taivasta ja maata?

⁷Hän nostaa tomusta vähäosaisen, korottaa jätekasasta köyhän

⁸asettaakseen hänet istumaan ruhtinaiden rinnalle, kansansa ruhtinaiden rinnalle.

⁹Hän saattaa hedelmättömän asumaan kodissa iloisena lasten äitinä.
Halleluja!

Psalmit 114

Israelin pelastuminen Egyptistä

¹Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta,

²silloin Juudasta tuli Herran pyhäkkö, Israelista hänen valtakuntansa.

³Meri näki sen ja pakeni, Jordan kääntyi takaisin.

⁴Vuoret hyppivät kuin pässit, kukkulat kuin lampaiden karitsat.

⁵Mikä sinun on, meri, kun pakenet, mikä sinun, Jordan, kun käännyt takaisin?

⁶Vuoret, miksi te hypitte kuin pässit, te kukkulat kuin lampaiden karitsat?

⁷Vapise, maa, Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä.

⁸Hän muuttaa kallion vesilammeksi, kovan kiven vesilähteeksi.

Psalmit 115

Israel, luota Herraan!

¹Älä meille, HERRA , älä meille vaan omalle nimellesi anna kunnia, armosi ja uskollisuutesi tähden.

- ²Miksi kansat saisivat sanoa: ”Missä on heidän Jumalansa?”
- ³Meidän Jumalamme on taivaissa. Kaiken, mitä hän tahtoo, hän tekee.
- ⁴Kansojen jumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa.
- ⁵Niillä on suu, mutta ne eivät puhu, silmät, mutta ne eivät näe.
- ⁶Niillä on korvat, mutta ne eivät kuule, nenä, mutta hajua ne eivät tunne.
- ⁷Niiden kädet eivät koskettele, niiden jalat eivät astu, eikä niiden kurkusta tule ääntä.
- ⁸Niiden kaltaisiksi tulevat niiden tekijät ja kaikki, jotka niihin luottavat.
- ⁹Israel, luota HERRAAN ! Hän on sinun apusi ja kilpesi.
- ¹⁰Aaronin suku, luota HERRAAN ! Hän on sinun apusi ja kilpesi.
- ¹¹Te, jotka HERRAA pelkäätte, luottakaa HERRAAN ! Hän on teidän apunne ja kilpenne.
- ¹²HERRA muistaa meitä ja siunaa, hän siunaa Israelin sukua, hän siunaa Aaronin sukua.
- ¹³HERRASIUNAA niitä, jotka häntä pelkäävät, niin pieniä kuin suuriakin.
- ¹⁴HERRA lisätköön teitä, teitä ja teidän lapsianne.
- ¹⁵Te olette HERRAN siunaamia, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.
- ¹⁶Taivas on HERRAN taivas, mutta maan hän on antanut ihmisille.
- ¹⁷Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei kukaan hiljaisuuteen laskeutuneista.
- ¹⁸Mutta me, me siunaamme Herraa, nyt ja ikuisesti. Halleluja!

Psalmit 116

Pelastetun kiitosuhri

- ¹Minä rakastan HERRAA , sillä hän kuulee anomiseni äänen
- ²ja on kallistanut korvansa puoleeni. Siksi minä huudan häntä avuksi kaikkina päivinäni.

³Kuoleman köydet kietoivat minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua, jouduin hätään ja murheeseen.

⁴Mutta minä huusin avukseni HERRAN nimeä: ”Oi HERRA , vapauta minun sieluni!”

⁵HERRA on laupias ja vanhurskas, meidän Jumalamme on armollinen.

⁶HERRA varjee yksinkertaiset. Minä olin vajonnut kurjuuteen, mutta hän pelasti minut.

⁷Palaa takaisin lepoosi, sieluni, sillä HERRA on tehnyt sinulle hyvin.

⁸Hän pelasti sieluni kuolemasta, silmäni kyynelistä ja jalkani kompastumasta,

⁹sen tähden minä saan vaeltaa HERRAN edessä elävien maassa.

¹⁰Minä uskon, siksi puhun, minä, joka olin kovin ahdistettu.

¹¹Minä sanoin hädän hetkellä: ”Kaikki ihmiset ovat valehtelijoita.”

¹²Millä minä korvaan HERRALLE kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

¹³Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni HERRAN nimeä.

¹⁴Minä täytän lupaukseni HERRALLE koko hänen kansansa edessä.

¹⁵Kallis on HERRAN silmissä hänen hurskaittensa kuolema.

¹⁶Oi HERRA , minä olen sinun palvelijasi! Minä olen sinun palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika. Sinä päästit minut siteistäni.

¹⁷Sinulle minä uhraan kiitosuhrin ja huudan avukseni HERRAN nimeä.

¹⁸Minä täytän lupaukseni HERRALLE koko hänen kansansa edessä,

¹⁹HERRAN huoneen esipihoissa, sinun keskelläsi, Jerusalem. Halleluja!

Psalmi 117

Herran uskollisuus pysyy ikuisesti

¹Ylistäkää HERRAA , kaikki kansat, ylistäkää häntä, kaikki kansakunnat!

²Sillä hänen armonsa on voimallinen meitä kohtaan ja HERRAN uskollisuus pysyy ikuisesti. Halleluja!

Psalmit 118

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

¹Kiittäkää HERRAA , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti!

²Näin sanokoon Israel, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

³Näin sanokoon Aaronin suku, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

⁴Näin sanokoot ne, jotka pelkäävät HERRAA , sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

⁵Ahdingossani minä huusin Herraa. Hän vastasi minulle ja vei minut avaralle paikalle.

⁶HERRAON minun puolellani, en minä pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä!

⁷HERRAON minun puolellani, hän on minun auttajani. Minä saan nähdä vihamiesteni tappion.

⁸Parempi on turvata HERRAAN kuin luottaa ihmiseen.

⁹Parempi on turvata HERRAAN kuin luottaa ylhäisiin.

¹⁰Kaikki kansat piirittivät minua, mutta HERRAN nimessä minä hävitän ne.

¹¹Ne piirittivät minua joka taholta, mutta HERRAN nimessä minä hävitän ne.

¹²Niin kuin mehiläiset ne minua piirittivät, mutta ne sammuvat kuin tuli orjantappuroissa. HERRAN nimessä minä hävitän ne.

¹³Minua sysättiin rajusti, jotta kaatuisin, mutta HERRA auttoi minua.

¹⁴Herra on minun voimani ja ylistyslauluni, hän tuli minulle pelastukseksi.

¹⁵Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majoissa:
” HERRAN oikea käsi tekee väkeviä tekoja.

¹⁶HERRANOikea käsi on kohotettu, HERRAN oikea käsi tekee väkeviä tekoja!”

- ¹⁷En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran tekoja.
- ¹⁸Herra kuritti minua ankarasti, mutta kuolemalle hän ei minua antanut.
- ¹⁹Avatkaa minulle vanhurskauden portit! Niistä minä käyn sisälle kiittämään Herraa.
- ²⁰Tämä on HERRAN portti; vanhurskaat käyvät siitä sisälle.
- ²¹Minä kiitän sinua siitä, että vastasit minulle ja tulit minulle pelastukseksi.
- ²²Kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi .
- ²³HERRALTATämä on tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme.
- ²⁴Tämä on se päivä, jonka HERRA on tehnyt. Riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä!
- ²⁵Oi HERRA , pelasta! Oi HERRA , anna menestys!
- ²⁶Siunattu olkoon hän, joka tulee HERRAN nimessä! Me siunaamme teitä HERRAN huoneesta.
- ²⁷HERRAon Jumala, hän valaisee meitä. Sitokaa juhlahuri köysillä alttarin sarviin.
- ²⁸Sinä olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän, minun Jumalani, sinua minä korotan.
- ²⁹Kiittäkää HERRAA , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti!

Psalmit 119

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

- ¹Autuaita ne, joiden tie on nuhteeton, jotka vaeltavat HERRAN opetuksen mukaan.
- ²Autuaita ne, jotka noudattavat hänen käskyjään , jotka etsivät häntä koko sydämeästään
- ³eivätkä tee vääryyttä, vaan vaeltavat hänen teillään.
- ⁴Sinä olet säätänyt asetuksesi, että niitä tarkoin noudatettaisiin.

- ⁵ Kunpa tieni olisivat vakaat, että noudattaisin sinun lakejasi!
- ⁶ Silloin en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi.
- ⁷ Minä kiitän sinua vilpittömin sydämin, kun opin tuntemaan sinun vanhurskaat tuomiosi.
- ⁸ Minä noudatan sinun käskyjäsi – älä minua peräti hylkää.
- ⁹ Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että noudattaa sinun sanaasi.
- ¹⁰ Minä etsin sinua koko sydämestäni. Älä salli minun eksyä sinun käskyistäsi.
- ¹¹ Olen kätkenyt sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.
- ¹² Siunattu olet sinä, HERRA ! Opeta minulle lakisi.
- ¹³ Huulillani minä kerron kaikki sinun suusi tuomiot.
- ¹⁴ Minä iloitsen sinun todistustesi tiellä, niin kuin iloitaan kaikesta rikkaudesta.
- ¹⁵ Minä mietiskelen sinun asetuksiasi ja tarkkailen sinun teitäsi.
- ¹⁶ Minä saan iloni sinun laeistasi. Sinun sanaasi minä en unohda.
- ¹⁷ Tee palvelijallesi hyvää, että eläisin ja noudattaisin sinun sanaasi.
- ¹⁸ Poista peite silmiltäni, jotta voin katsella opetuksesi ihmeitä.
- ¹⁹ Minä olen muukalainen maan päällä, älä salaa minulta käskyjäsi.
- ²⁰ Minun sieluni murtuu, kun se ikävöi kaiken aikaa sinun tuomioitasi.
- ²¹ Sinä nuhtelet julkeita, noita kirottuja, jotka poikkeavat sinun käskyistäsi.
- ²² Poista minun päältäni häväistys ja halveksunta, olenhan pitänyt sinun todistuksesi.
- ²³ Ruhtinaatkin istuvat ja puhuvat keskenään minua vastaan, mutta palvelijasi mietiskelee sinun lakejasi.
- ²⁴ Myös sinun todistuksesi ovat ihastukseni, ne ovat minun neuvonantajiani.

- ²⁵Minun sieluni on painunut maahan, virvoita minua sanasi mukaan.
- ²⁶Minä kerroin, mitä teitä olen kulkenut, ja sinä vastasit minulle. Opeta minulle lakisi.
- ²⁷Auta minua ymmärtämään asetustesi tie, niin minä mietiskelen sinun ihmeitäsi.
- ²⁸Minun sieluni itkee surusta. Vahvista minua sanasi mukaan.
- ²⁹Pidä minut poissa valheen teiltä ja armossasi opeta minua.
- ³⁰Minä olen valinnut uskollisuuden tien, olen asettanut eteeni sinun säädöksesi.
- ³¹Minä pidän kiinni sinun todistuksistasi, HERRA . Älä saata minua häpeään.
- ³²Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat sydämeni.
- ³³HERRA , opeta minulle lakiesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti.
- ³⁴Anna minulle ymmärrys, niin seuraan sinun opetustasi ja noudatan sitä kaikesta sydämestäni.
- ³⁵Opasta minua käskyjesi polulla, sillä sitä minä haluan.
- ³⁶Taivuta sydämeni todistustesi, älä väärän voiton puoleen.
- ³⁷Käännä silmäni pois katselemasta turhuutta, virvoita minua tielläsi.
- ³⁸Toteuta palvelijallesi sanasi, joka on annettu sinua pelkääville.
- ³⁹Poista häväistykseni, jota kammoan, sillä sinun tuomiosi ovat hyvät.
- ⁴⁰Kuinka ikävöinkään sinun asetuksiasi! Virvoita minua vanhurskaudessaasi.
- ⁴¹Tulkoon minulle sinun armosi, HERRA , valmistamasi pelastus, niin kuin olet puhunut,
- ⁴²että voisin vastata herjaajalleni. Sinun sanaasi minä luotan.
- ⁴³Älä ota peräti suustani pois totuuden sanaa, sillä sinun tuomioosi minä panen toivoni.
- ⁴⁴Minä tahdon noudattaa aina sinun lakiasi, aina ja ikuisesti.

- ⁴⁵ Minä saan vaeltaa avaralla paikalla, sillä olen etsinyt sinun asetuksiasi.
- ⁴⁶ Minä puhun sinun todistuksistasi kuninkaiden edessä enkä joudu häpeään.
- ⁴⁷ Minä saan iloni sinun käskyistäsi, joita minä rakastan.
- ⁴⁸ Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, joita rakastan, ja mietiskelen sinun lakejasi.
- ⁴⁹ Muista palvelijallesi antamaasi sanaa, jonka kautta annoit minulle toivon.
- ⁵⁰ Tämä on lohdutukseni kurjuudessani: sinun sanasi virvoittaa minua.
- ⁵¹ Julkeat ilkkuvat minua kovin, mutta minä en poikkeakaan sinun opetuksestasi.
- ⁵² HERRA , minä muistan sinun tuomiosi ikiajoista asti ja saan lohdutuksen.
- ⁵³ Palava vihastus on vallannut minut jumalattomien tähden, jotka hylkäävät sinun opetuksesi.
- ⁵⁴ Sinun lakisi ovat ylistyslauluni muukalaisuuteni majassa.
- ⁵⁵ Yölläkin minä muistan sinun nimeäsi, HERRA ; tahdon noudattaa sinun opetustasi.
- ⁵⁶ Tämä on tullut osakseni: noudattaa sinun asetuksiasi.
- ⁵⁷ HERRA on minun osani. Olen luvannut noudattaa sinun sanaasi.
- ⁵⁸ Koko sydämestäni minä etsin sinun kasvojasi. Ole minulle armollinen sanasi mukaan.
- ⁵⁹ Minä tutkin teitäni ja käännän askeleeni sinun todistuksiasi kohti.
- ⁶⁰ Minä riennän viivyttelystä noudattamaan sinun käskyjäsi.
- ⁶¹ Jumalattomien köydet kiertyvät ympärilleni, mutta sinun opetustasi minä en unohda.
- ⁶² Keskiyölläkin minä nousen kiittämään sinua sinun vanhurskaista tuomioistasi.
- ⁶³ Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka pelkäävät sinua ja noudattavat sinun asetuksiasi.

- ⁶⁴ Sinun armosi, HERRA , täyttää maan. Opeta minulle lakisi.
- ⁶⁵ HERRA, hyvin sinä olet palvelijallesi tehnyt, sanasi mukaan.
- ⁶⁶ Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä minä luotan sinun käskyihisi.
- ⁶⁷ Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi.
- ⁶⁸ Sinä olet hyvä, ja hyvää sinä teet. Opeta minulle lakisi.
- ⁶⁹ Julkeat tahraavat minua valheillaan. Minä noudatan sinun asetuksiasi koko sydäimestäni.
- ⁷⁰ Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä saan iloni sinun opetuksestasi.
- ⁷¹ Minulle oli hyväksi, että minut nöyryytettiin, näin opin sinun lakisi.
- ⁷² Sinun suusi opetus on minulle arvokkaampi kuin tuhannet kulta- ja hopeaharkot.
- ⁷³ Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet. Anna minulle ymmärrys oppiakseni sinun käskysi.
- ⁷⁴ Ne, jotka sinua pelkäävät, näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni sinun sanaasi.
- ⁷⁵ HERRA , minä tiedän, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaat ja että uskollisuudessasi sinä olet minua nöyryyttänyt.
- ⁷⁶ Sinun armosi lohduttakoon minua, niin kuin olet palvelijallesi luvannut.
- ⁷⁷ Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että eläisin, sillä sinun opetuksesi on ihastukseni.
- ⁷⁸ Joutukoot häpeään julkeat, koska he syyttävät minua valheellisesti. Minä tutkiskelen sinun asetuksiasi.
- ⁷⁹ Palatkoot minun luokseni ne, jotka pelkäävät sinua ja tuntevat sinun todistuksesi.
- ⁸⁰ Pysyköön sydämeni vilpittömänä sinun laeissasi, etten joutuisi häpeään.

⁸¹Minun sieluni ikävöi näännyksiin asti sinun valmistamaasi pelastusta, sinun sanaasi minä panen toivoni.

⁸²Minun silmäni riutuvat ikävöidessäni sanaasi: milloin lohdutat minua?

⁸³Vaikka minusta on tullut kuin nahkaleili savussa, en ole unohtanut sinun lakejasi.

⁸⁴Kuinka monta päivää palvelijallasi vielä on? Milloin sinä panet täytäntöön vainoojieni tuomion?

⁸⁵Julkeat kaivavat minulle kuoppia, nuo, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.

⁸⁶Kaikki sinun käskysi ovat luotettavia. He vainoavat minua syyttä. Auta minua!

⁸⁷He ovat miltei tuhonneet minut tässä maassa, mutta minä en ole hylännyt sinun asetuksiasi.

⁸⁸Virvoita minua armosi mukaan, niin minä noudatan suusi todistusta.

⁸⁹HERRA , sinun sanasi on ikuisesti vakaa taivaissa.

⁹⁰Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen. Sinä perustit maan, ja se pysyy.

⁹¹Sinun päätöksesi mukaan ne pysyvät tänäkin päivänä, sillä ne kaikki palvelevat sinua.

⁹²Ellei sinun opetuksesi olisi ollut ihastukseni, olisin menehtynyt kurjuuteeni.

⁹³En ikinä unohda sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä olet virvoittanut minua.

⁹⁴Sinulle minä kuulun, pelasta minut, sillä minä etsin sinun asetuksiasi.

⁹⁵Jumalattomat väijyvät minua tuhotakseen minut, mutta minä tutkin sinun todistuksiasi.

⁹⁶Kaikella täydelliselläkin on rajansa, sen olen nähnyt, mutta sinun käskysi on hyvin avara.

⁹⁷Kuinka rakastankaan sinun opetustasi! Kaiken päivää se on mietiskelyni aiheena.

⁹⁸Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat ikuisesti minun.

⁹⁹Minulla on enemmän ymmärrystä kuin kaikilla opettajillani, sillä sinun todistuksiasi minä mietiskelen.

¹⁰⁰Minulla on enemmän ymmärrystä kuin vanhoilla, sillä sinun asetuksiasi minä noudatan.

¹⁰¹Minä pidän jalkani pois kaikilta pahoilta teiltä noudattaakseni sinun sanaasi.

¹⁰²En ole poikennut sinun säädöksistäsi, sillä sinä olet opettanut minua.

¹⁰³Kuinka suloisia ovatkaan sanasi kielelläni, hunajaa makeampia suussani!

¹⁰⁴Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä. Sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.

¹⁰⁵Sinun sanasi on jalkojeni lamppu ja valo minun polullani.

¹⁰⁶Olen vannonut ja tahdon pitää valani, että noudatan sinun vanhurskaita päätöksiäsi.

¹⁰⁷Olen kärsinyt hyvin paljon. HERRA , virvoita minua sanasi mukaan.

¹⁰⁸Kelvatkoot sinulle, HERRA , minun suuni vapaaehtoiset uhrit. Opetä minulle säädöksesi.

¹⁰⁹Henkeni on aina kämmenelläni, mutta sinun opetustasi en unohda.

¹¹⁰Jumalattomat ovat virittäneet ansan minun eteeni, mutta sinun asetuksistasi minä en eksy.

¹¹¹Sinun todistuksesi ovat ikuinen perintöösani, ne ovat sydämeni ilo.

¹¹²Olen taivuttanut sydämeni noudattamaan sinun lakejasi, aina ja loppuun asti.

¹¹³Kahtaalle horjuvia minä vihaan, mutta sinun opetustasi minä rakastan.

- 114 Sinä olet kätköpaikkani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.
- 115 Menkää pois luotani, te pahantekijät! Minä tahdon pitää Jumalani käskyt.
- 116 Tue minua sanasi mukaan, että eläisin, äläkä saata minua toivossani häpeään.
- 117 Auta minua, niin minä pelastun ja tarkastelen aina sinun lakejasi.
- 118 Sinä hylkäätkä kaikki, jotka eksyvät laeistasi, sillä turhaa on heidän petollisuutensa.
- 119 Niin kuin kuonan sinä hävität kaikki maan jumalattomat. Sen tähden minä rakastan sinun todistuksiasi.
- 120 Ruumiini vapisee sinun pelostasi, minä pelkään sinun tuomioitasi.
- 121 Olen tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, älä jätä minua sortajieni käsiin.
- 122 Ole palvelijasi takaaja hänen hyväkseen, älä salli röyhkeiden minua sortaa.
- 123 Silmäni ikävöivät pelastusta ja sinun vanhurskasta sanaasi.
- 124 Tee palvelijallesi armosi mukaan ja opeta minulle lakisi.
- 125 Minä olen sinun palvelijasi, anna minulle ymmärrys, että tuntisin sinun todistuksesi.
- 126 Nyt on aika HERRAN toimia – sinun lakiasi rikotaan!
- 127 Mutta minä rakastan käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhdasta kultaa.
- 128 Minä pidän kaikkia asetuksiasi oikeina, kaikkia valheen teitä minä vihaan.
- 129 Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi, siksi minä säilytän ne sielussani.
- 130 Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee ja antaa yksinkertaiselle ymmärrystä.

- 131 Minä avaan suuni ja huohotan, sillä minä kaipaen sinun käskyjäsi.
- 132 Käänny puoleeni ja armahda minua, niin kuin on oikein niitä kohtaan, jotka sinun nimeäsi rakastavat.
- 133 Tee askeleeni vakaiksi sanallasi, ettei mikään vääryys minua hallitse.
- 134 Vapauta minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan sinun asetuksiasi.
- 135 Valaise kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle lakisi.
- 136 Silmäni vuotavat kyynelvirtoja, kun sinun opetustasi ei noudateta.
- 137 HERRA , sinä olet vanhurskas, ja sinun tuomiosi ovat oikeamielisiä.
- 138 Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja suuressa uskollisuudessa.
- 139 Kiivauteni on kuluttanut minut, sillä ahdistajani ovat unohtaneet sinun sanasi.
- 140 Sinun sanasi on koeteltu ja puhdas, palvelijasi rakastaa sitä.
- 141 Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta en ole unohtanut sinun asetuksiasi.
- 142 Sinun vanhurskautesi on ikuinen vanhurskaus, ja sinun opetuksesi on totuus.
- 143 Hätä ja ahdistus ovat kohdanneet minua, mutta sinun käskysi ovat ihastukseni.
- 144 Sinun todistuksesi ovat ikuisesti vanhurskaat, anna minulle ymmärrys, että eläisin.
- 145 Kaikesta sydämeistäni minä huudan sinua, vastaa minulle, HERRA . Minä tahdon noudattaa sinun lakejasi.
- 146 Minä huudan sinua, pelasta minut. Silloin minä noudatan sinun todistuksiasi.
- 147 Jo ennen aamun valkenemista minä huudan apua, sinun sanoihisi minä panen toivoni.

- 148 Ennen yön vartiohetkiä silmäni tutkiskelevat sinun sanaasi.
- 149 Kuule minun ääneni armosi mukaan. HERRA , virvoita minua oikeutesi mukaan.
- 150 Ilkeät vainoojat ovat lähellä, sinun opetuksestasi he ovat kaukana.
- 151 Sinä, HERRA , olet lähellä. Kaikki sinun käskysi ovat totuus.
- 152 Jo kauan olen tiennyt todistuksistasi, että sinä olet perustanut ne iäti pysyviksi.
- 153 Näe kurjuuteni ja pelasta minut, sillä minä en unohda sinun opetustasi.
- 154 Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita minua sanasi mukaan.
- 155 Pelastus on kaukana jumalattomista, sillä he eivät välitä sinun laeistasi.
- 156 HERRA , monet ovat sinun armotekosi, virvoita minua oikeutesi mukaan.
- 157 Monta on minulla vainoojaa ja ahdistajaa, mutta sinun todistuksistasi minä en poikkea.
- 158 Minä näen petturit, ja minua inhottaa, koska he eivät noudata sinun sanaasi.
- 159 Katso, minä rakastan sinun asetuksiasi, HERRA , virvoita minua armossasi.
- 160 Sinun sanasi on kokonaan totuus, ja kaikki sinun vanhurskaat päätöksesi pysyvät ikuisesti.
- 161 Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi.
- 162 Minä riemuitsen sinun sanastasi niin kuin suuren saaliin löytäjä.
- 163 Valhetta minä vihaan ja inhoan, sinun opetustasi minä rakastan.
- 164 Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua vanhurskaiden tuomioittesi tähden.
- 165 Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun opetustasi. He eivät kompastu mihinkään.

¹⁶⁶Minä odotan pelastusta sinulta, HERRA , ja teen käskyjesi mukaan.

¹⁶⁷Sieluni noudattaa sinun todistuksiasi; minä rakastan niitä suuresti.

¹⁶⁸Minä noudatan sinun asetuksiasi ja todistuksiasi, sillä kaikki tieni ovat sinun edessäsi.

¹⁶⁹Tulkoon huutoni sinun eteesi, HERRA , anna minulle ymmärrys sanasi mukaan.

¹⁷⁰Tulkoon anomiseni sinun eteesi, pelasta minut sanasi mukaan.

¹⁷¹Vuodattakoot huuleni ylistystä, sillä sinä opetat minulle lakisi.

¹⁷²Puhukoon kieleni sinun sanaasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaita.

¹⁷³Olkoon sinun kätesi apunani, olenhan valinnut sinun asetuksesi.

¹⁷⁴Minä ikävöin pelastusta sinulta, HERRA , ja sinun opetuksesi on minun ihastukseni.

¹⁷⁵Saakoon sieluni elää ja ylistää sinua, sinun tuomiosi auttakoot minua.

¹⁷⁶Minä olen eksyksissä kuin kadonnut lammas. Etsi palvelijaasi, sillä sinun käskyjäsi minä en unohda.

Psalmi 120

Rauhaa kaipaavan rukous

¹Matkalaulu . Ahdistuksessani minä huudan HERRAA , ja hän vastaa minulle.

²HERRA , pelasta minun sieluni valheellisilta huuilta, petolliselta kieleltä.

³Mitä hän sinulle antaakaan ja mitä siihen lisää, sinä petollinen kieli:

⁴soturin teräviä nuolia ja kinsteripensaan tulisia hiiliä!

⁵Voi minua, sillä minä asun muukalaisena Mesekissä, oleskelen Keedarin teltojen keskellä!

⁶Liian kauan on sieluni asunut niiden seurassa, jotka vihaavat rauhaa.

⁷Minä tahdon rauhaa, mutta jos sanankin sanon, he ovat valmiit sotaan.

Psalmit 121

Herra on varjelijasi

- ¹Matkalaulu. Minä nostan silmäni vuoria kohti – mistä minulle tulee apu?
- ²Apu minulle tulee HERRALTA , taivaan ja maan Luojalta.
- ³Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku.
- ⁴Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.
- ⁵HERRA on sinun varjelijasi, HERRA on suojaava varjo sinun oikealla puolellasi.
- ⁶Aurinko ei vahingoita sinua päivällä eikä kuu yöllä.
- ⁷HERRA varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi.
- ⁸HERRA varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi nyt ja ikuisesti.

Psalmit 122

Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle!

- ¹Daavidin matkalaulu. Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme HERRAN huoneeseen.”
- ²Meidän jalkamme seisoivat sinun porteissasi, Jerusalemlle.
- ³Sinä, Jerusalemlle, olet rakennettu kaupungiksi, joka on täysin yhtenäinen .
- ⁴Sinne nousevat sukukunnat, Herran sukukunnat, niin kuin Israelille on säädetty, kiittämään HERRAN nimeä.
- ⁵Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet.
- ⁶Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle! Ne, jotka sinua rakastavat, saavat levon ja rauhan.
- ⁷Olkoon hyvinvointi muuriasi sisällä, rauha linnoissasi!
- ⁸Veljieni ja ystävieni tähden tahdon lausua: olkoon sinulla rauha, vallitkoon sinussa rauha.

⁹HERRAN , meidän Jumalamme, huoneen tähden tahdon etsiä sinun parastasi.

Psalmit 123

Halveksittujen avunpyyntö

¹Matkalaulu. Minä nostan silmäni sinua kohti, joka asut taivaissa.

²Katso, niin kuin palvelijoiden silmät katsovat heidän isäntänsä kättä ja niin kuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä kättä, niin meidän silmämme katsovat HERRAN , meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä.

³Armahda meitä, HERRA , armahda meitä, sillä kylliksi olemme jo saaneet halveksuntaa.

⁴Sielumme on jo saanut aivan kyllikseen ylimielisten pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Psalmit 124

Herra on auttajamme

¹Daavidin matkalaulu. Ellei HERRA olisi ollut puolellamme – näin sanokoon Israel –

²ellei HERRA olisi ollut puolellamme ihmisten noustessa meitä vastaan,

³he olisivat nielleet meidät elävältä, kun heidän vihansa syttyi meitä kohtaan.

⁴Silloin vedet olisivat huuhtoneet meidät mukanaan, virta olisi tulvinut sielumme yli,

⁵kuohuvat vedet olisivat tulvineet ja hukuttaneet meidät.

⁶Kiitetty olkoon HERRA , joka ei antanut meitä heidän hampaittensa raadeltaviksi.

⁷Meidän sielumme pääsi pakoon kuin lintu pyydystäjien ansasta. Ansa särkyi, ja me pääsimme pakoon.

⁸Meidän apumme on HERRAN nimessä, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Psalmit 125

Rauha Israelille!

¹Matkalaulu. Jotka HERRAAN turvaavat, ovat kuin Siionin vuori. Se ei horju vaan pysyy ikuisesti.

²Vuoret ympäröivät Jerusalemia, ja HERRA ympäröi kansaansa, nyt ja ikuisesti.

³Jumalattoman valtikka ei pysy vanhurskaitten arpaosan yllä, etteivät vanhurskaat ojentaisi käsiään vääryyteen.

⁴HERRA, tee hyvää hyvälle ja sydämeltään oikeamielisille.

⁵Mutta ne, jotka poikkeavat mutkaisille teilleen, HERRA vieköön pois yhdessä väärintekijöiden kanssa. Rauha Israelille!

Psalmit 126

Kyynelin kylvetään, riemuiten leikataan

¹Matkalaulu. Kun HERRA käänsi Siionin kohtalon, me olimme kuin unta näkevät.

²Silloin suumme täyttyi naurusta ja kielemme riemusta. Silloin sanottiin kansojen keskuudessa: ” HERRA on tehnyt suuria heitä kohtaan.”

³HERRA on tehnyt suuria meitä kohtaan, ja siitä me iloitsimme!

⁴HERRA, palauta meidät ennallemme, niin kuin uomat täyttyvät vedellä Negevissä.

⁵Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat.

⁶Joka itkien lähtee matkaan kylvösiementä vieden, se riemuiten palaa lyhteitään kantaen.

Psalmit 127

Lapset ovat Herran perintö

¹Salomon matkalaulu. Jos HERRA ei taloa rakenna, turhaan sen rakentajat näkevät vaivaa. Jos HERRA ei kaupunkia varjele, turhaan sen vartija valvoo.

²Turhaan te nousette varhain, istutte yömyöhään ja syötte murehtien leipänne. Hän kyllä antaa ystävälleen unen.

³Katso, lapset ovat HERRALTA saatu lahja, kohdun hedelmä on palkka.

⁴Kuin nuolet sankarin kädessä, ovat nuoruudessa saadut pojat.

⁵Onnellinen se mies, jonka viini on nuolia täynnä! He eivät joudu häpeään, kun puhuvat portissa vihollistensa kanssa.

Psalmi 128

Herraa pelkäävää siunataan

¹Matkalaulu. Autuas on jokainen, joka pelkää HERRAA ja vaeltaa hänen teitään.

²Sinä saat nauttia kättesi työn hedelmistä. Onnellinen olet sinä, sinun käy hyvin!

³Vaimosi on kuin hedelmällinen viiniköynnös huoneesi perällä, lapsesi kuin öljypuun taimet pöytäsi ympärillä.

⁴Katso, näin siunataan miestä, joka pelkää HERRAA .

⁵HERRA siunatkoon sinua Siionista, niin että saat katsella Jerusalemin menestystä kaikkina elinpäivinäsi,

⁶ja saat nähdä lastesi lapset. Rauha Israelille!

Psalmi 129

Siionin vihollisten voimattomuus

¹Matkalaulu. Kovin on minua ahdistettu nuoruudestani asti – näin sanokoon Israel –

²kovin ovat viholliset ahdistaneet minua nuoruudestani asti mutta eivät ole mahtaneet minulle mitään.

- ³ Kyntäjät ovat selkääni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot.
- ⁴ Mutta HERRA on vanhurskas, hän on katkonut jumalattomien köydet.
- ⁵ Joutukoot häpeään ja kääntykööt takaisin kaikki, jotka vihaavat Siionia.
- ⁶ Olkoot he kuin katoilla kasvava ruoho, joka kuivuu ennen korrelle puhkeamista.
- ⁷ Siitä ei leikkaaja täytä kouraansa, ei lyhteensitoja syliään,
- ⁸ eivätkä ohikulkijat sano: ” HERRAN siunaus tulkoon teille. Me siunaamme teitä HERRAN nimessä.”

Psalmi 130

Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra

- ¹ Matkalaulu. Syvyyksistä minä huudan sinua, HERRA .
- ² Herra, kuule minun ääneni. Kuunnelkoot korvasi tarkoin rukousteni ääntä.
- ³ Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?
- ⁴ Mutta sinun luonasi on anteeksiantamus, että sinua pelättäisiin.
- ⁵ Minä odotan HERRAA , minun sieluni odottaa, ja hänen sanaansa minä panen toivoni.
- ⁶ Sieluni odottaa Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua.
- ⁷ Pankoon Israel toivonsa HERRAAN , sillä HERRAN luona on armo, hänen luonaan on täysi lunastus.
- ⁸ Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Psalmi 131

Tyytyminen Jumalan tahtoon

- ¹ Daavidin matkalaulu. HERRA , minun sydämeni ei ole ylpeä, eivätkä silmäni ole korskeat. En puutu asioihin, jotka ovat minulle liian suuria ja ihmeellisiä.

²Totisesti, minä olen tynnyttänyt ja rauhoittanut sieluni. Niin kuin vieroitettu lapsi äidin helmassa, niin kuin vieroitettu lapsi, niin on minun sieluni.

³Pane toivosi HERRAAN , Israel, nyt ja ikuisesti!

Psalmit 132

Siion on Herran asuinpaikka

¹Matkalaulu. HERRA , muista Daavidin hyväksi kaikki hänen kärsimyksensä,

²hänen, joka vannoi valan HERRALLE ja teki lupauksen Jaakobin Väkevälle:

³”Totisesti, en mene kotiteltaani enkä nouse leposijalleni,

⁴en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa,

⁵ennen kuin löydän paikan HERRALLE , asuinsijan Jaakobin Väkevälle.”

⁶Katso, me kuulumme siitä Efratassa, me löysimme sen Jaarin kedoilta.

⁷Menkäämme hänen asumukseensa, kumartukaamme hänen jalkojensa astinlaudan eteen.

⁸Nouse, HERRA , lepopaikkaasi, sinä ja sinun väkevyytesi arkku.

⁹Sinun pappisi pukeutukoot vanhurskauteen, ja sinun hurskaasi riemuitkoot.

¹⁰Palvelijasi Daavidin tähden, älä torju voideltuasi.

¹¹HERRAon vannonut Daavidille, ja totisesti, hän ei peräänny siitä: ”Sinun jälkeläisesi minä asetan valtaistuimellesi.

¹²Jos sinun poikasi pitävät minun liittoni ja todistukseni, jotka minä heille opetan, niin heidänkin poikansa saavat aina ja iäti istua sinun valtaistuimellasi.”

¹³Sillä HERRA on valinnut Siionin, sen hän on halunnut asuinpaikakseen:

¹⁴”Tämä on minun lepopaikkani ainaisesti, tässä minä asun, tänne olen halunnut.

¹⁵Siionin ravinnon minä siunaan runsaasti, annan sen köyhille kylliksi leipää.

¹⁶Sen pappien ylle minä puen pelastuksen, ja sen hurskaat iloitsevat ja riemuitsevat.

¹⁷Siellä minä annan nousta Daavidille sarven, asetan paikoilleen voideltuni lampun.

¹⁸Hänen vihollisensa minä puen häpeään, mutta hänen päässään loistaa hänen kruununsa.”

Psalmit 133

Veljessovun siunaus

¹Daavidin matkalaulu. Kuinka hyvää ja suloista onkaan, kun veljekset elävät sopuisasti yhdessä!

²Se on kuin pään päälle vuodatettu hyvä öljy, jota valuu partaan, Aaronin partaan, öljy, jota tippuu pitkin hänen viittaansa.

³Se on kuin Hermonin kaste, joka laskeutuu Siionin vuorille. Sillä sinne on HERRA säätänyt siunauksen, ikuisen elämän.

Psalmit 134

Psalmi yövartiossa

¹Matkalaulu. Kiittäkää HERRAA , kaikki te HERRAN palvelijat, jotka öisin seisotte HERRAN huoneessa.

²Kohottakaa kätenne pyhäkössä ja kiittäkää HERRAA !

³HERRAsiunatkoon sinua Siionista, hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Psalmit 135

Herran nimi pysyy ikuisesti

¹Halleluja! Ylistäkää HERRAN nimeä! Ylistäkää, te HERRAN palvelijat,

²jotka seisotte HERRAN huoneessa, meidän Jumalamme huoneen esipihoissa.

³Ylistäkää Herraa, sillä HERRA on hyvä, laulakaa kiitosta hänen nimelleen, sillä se on suloinen.

⁴Sillä Herra on valinnut Jaakobin omakseen, Israelin erityiseksi omaisuudekseen.

⁵Minä tiedän, että HERRA on suuri, meidän Herramme on kaikkia jumalia suurempi.

⁶Kaiken, mitä HERRA tahtoo, hän tekee taivaassa ja maan päällä, merissä ja kaikissa syvyyksissä.

⁷Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee sateen ja salamat ja tuo tuulen varastoistaan.

⁸Hän on se, joka löi Egyptin esikoiset, niin ihmisten kuin eläintenkin.

⁹Hän teki tunnustekoja ja ihmeitä sinun keskelläsi, Egypti, faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan vastaan.

¹⁰Hän löi monet kansat ja tuotti surman väkeville kuninkaille

¹¹– Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle – kaikille Kanaanin valtakunnille

¹²ja antoi heidän maansa perintöosaksi, perintöosaksi kansalleen Israelille.

¹³HERRA, sinun nimesi pysyy ikuisesti, sinun muistosi, HERRA , polvesta polveen.

¹⁴HERRA jakaa kansalleen oikeutta ja armahtaa palvelijoitaan.

¹⁵Kansojen epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa.

¹⁶Suu niillä on, mutta ne eivät puhu, silmät, mutta ne eivät näe.

¹⁷Niillä on korvat, mutta ne eivät ota korviinsa, niiden suussa ei ole henkäystäkään.

¹⁸Niiden tekijät tulevat niiden kaltaisiksi, kaikki, jotka niihin turvaavat.

¹⁹Israelin suku, kiittäkää HERRAA ! Aaronin suku, kiittäkää HERRAA !

²⁰Leevin suku, kiittäkää HERRAA ! HERRAA pelkäävät, kiittäkää HERRAA !

²¹ Kohotkoon HERRALLE kiitos Siionista, hänelle, joka asuu Jerusalemissa.
Halleluja!

Psalmit 136

Herran armo pysyy ikuisesti

- ¹Kiittäkää HERRAA , sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.
- ²Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.
- ³Kiittäkää herrojen Herraa, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ⁴häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ⁵häntä, joka on tehnyt taivaat ymmärryksellä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ⁶häntä, joka on levittänyt maan vesien ylle, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ⁷häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ⁸auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ⁹kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.
- ¹⁰Kiittäkää häntä, joka löi egyptiläisiä surmaten heidän esikoisensa, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ¹¹ja vei Israelin pois heidän keskeltään, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ¹²väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.
- ¹³Kiittäkää häntä, joka halkaisi Kaislameren kahtia, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ¹⁴ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,
- ¹⁵ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.

¹⁶ Kiittäkää häntä, joka johdatti kansaansa autiomaassa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

¹⁷ häntä, joka löi suuret kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

¹⁸ ja surmasi mahtavat kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

¹⁹ Siihonin, amorilaisten kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

²⁰ ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

²¹ ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

²² perintöosaksi palvelijalleen Israelille, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

²³ Kiittäkää häntä, joka muisti meitä alennustilassamme, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

²⁴ ja pelasti meidät ahdistajiemme käsistä, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

²⁵ häntä, joka antaa ravinnon kaikille luoduille, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

²⁶ Kiittäkää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

Psalmit 137

Baabelin virtojen rannoilla

¹ Baabelin virtojen varsilla me istuimme ja itkimme, kun muistelimme Siionia.

² Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme lyyramme,

³ sillä vangitsijamme vaativat meiltä lauluja ja sortajamme iloa: ”Laulakaa meille Siionin lauluja!”

⁴ Kuinka me voisimme laulaa HERRAN lauluja vieraalla maalla?

⁵ Jos unohdan sinut, Jerusalem, unohda sinä minun oikea käteni.

⁶ Tarttukoon kieleni kitalakeeni, ellen sinua muista, ellen pidä Jerusalemia ylimpänä ilonani.

⁷Muista, HERRA , Jerusalemin tuhon päivää, jolloin edomilaiset huusivat:
”Hävittäkää se, hävittäkää perustuksiaan myöten!”

⁸Tytär Baabel, sinä tuhoon tuomittu! Autuas se, joka maksaa sinulle palkan
siitä, minkä olet meille tehnyt.

⁹Autuas se, joka ottaa pienokaisesi ja murskaa ne kallioon.

Psalmit 138

Kiitos Herralle rukousvastauksesta

¹Daavidin psalmi. Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni, laulan sinun
kiitostasi jumalien edessä.

²Minä kumarrun sinun pyhää temppeliäsi kohti ja kiitän sinun nimeäsi
armosi ja totuutesi tähden, sillä sinä olet tehnyt nimesi ja sanasi suureksi yli
kaiken.

³Kun huusin sinua avuksi, sinä vastasit minulle. Sinä rohkaisit minua, ja
minun sieluni sai voiman.

⁴Kaikki maan kuninkaat kiittävät sinua, HERRA , koska ovat kuulleet sinun
suusi sanat.

⁵He laulavat HERRAN teistä, sillä suuri on HERRAN kunnia.

⁶HERRA on korkea, hän näkee alhaisen, ja ylpeän hän tuntee jo kaukaa.

⁷Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä, sinä pidät minut elossa.
Vihollisteni vihaa vastaan sinä ojennat kätesi, ja sinun oikea kätesi pelastaa
minut.

⁸HERRA vie asiani päätökseen. HERRA , sinun armosi pysyy ikuisesti. Älä jätä
kesken kättesi työtä!

Psalmit 139

Herra on kaikkivaltias

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. HERRA , sinä olet minut tutkinut ja sinä
tunnet minut.

²Sinä tiedät, milloin minä istun ja milloin nousen, sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa.

³Polkuni ja makuusijani sinä olet vaaksalla mitannut, kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.

⁴Minun kielelläni ei ole sanaakaan, jota sinä, HERRA , et täysin tuntisi.

⁵Edestä ja takaa sinä olet minut saartanut, olet laskenut kätesi päälleni.

⁶Tämä tieto on minulle ylen ihmeellinen, niin korkea, etten voi sitä käsittää.

⁷Minne voisini mennä sinun Henkesi ulottuvilta, minne paeta kasvojesi edestä?

⁸Jos nousisin taivaaseen, sinä olet siellä, jos tekisin vuoteeni tuonelaan, sielläkin sinä olet.

⁹Jos kohoaisin aamuruskon siivin ja asettuisin asumaan meren ääriin,

¹⁰sielläkin sinun kätesi minua johtaisi, sinun oikea kätesi pitäisi minusta kiinni.

¹¹Ja vaikka sanoisin: ”Pimeys peittäköön minut, ja valo ympärilläni muuttukoon yöksi”,

¹²ei pimeyskään kätke minua sinulta, vaan yö valaisisi kuin päivä, pimeys olisi kuin valo.

¹³Sinä loit minut sisintäni myöten, sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa.

¹⁴Minä kiitän sinua siitä, että minut on tehty ylen ihmeellisesti. Ihmeelliset ovat sinun tekosi, sieluni tietää sen sangen hyvin.

¹⁵Minun luuni eivät olleet sinulta kätkössä, kun minut salassa valmistettiin, kun minut kudottiin taidokkaasti maan syvyyksissä.

¹⁶Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani. Kaikki päivät oli luotu ja kirjoitettu sinun kirjaasi, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut.

¹⁷Kuinka kalliit ovatkaan minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka valtava onkaan niiden määrä!

¹⁸Jos laskisin ne, niitä olisi enemmän kuin hiekanjyviä. Minä herään ja olen yhä sinun luonasi.

¹⁹Jumala, kunpa sinä surmaisit jumalattomat! Murhamiehet, väistykää luotani!

²⁰He puhuvat sinusta juonitellen ja lausuvat nimesi turhaan, nuo vihollisesi.

²¹HERRA , enkö vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat, enkö inhoaisi niitä, jotka sinua vastustavat?

²²Minun vihani on loputon heitä kohtaan, heistä on tullut minun vihollisiani.

²³Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni,

²⁴ja jos näet tieni johtavan vaivaan, ohjaa minut iankaikkiselle tielle.

Psalmit 140

Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi

¹Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

²Vapauta minut, HERRA , pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,

³jotka ajattelevat sydämessään pahaa ja lietsovat joka päivä sotaa.

⁴He ovat teroittaneet kielensä käärmeen kielen kaltaiseksi, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela.

⁵Varjele minut, HERRA , jumalattoman käsistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka miettivät, kuinka saada jalkani kompastumaan.

⁶Nuo ylpeät ovat virittäneet minulle ansan ja pauloja, levittäneet verkon tielle, asettaneet pyydyksiä minua varten. Sela.

⁷Minä sanoin HERRALLE : ”Sinä olet minun Jumalani.” HERRA , kuule avunpyyntöni.

⁸HERRA, Herra, minun väkevä pelastukseni, sinä suojaat pääni taistelun päivänä.

⁹ HERRA , älä anna jumalattomien halujen täyttyä, älä anna heidän aikeittensa onnistua, etteivät he ylpeilisi. Sela.

¹⁰ Peittäköön saartajieni pään paha, jota heidän huulensa puhuvat.

¹¹ Pudotkoon tulisia hiiliä heidän päälleen. Herra syösköön heidät tuleen, syviin kuoppiin, joista he eivät voi nousta.

¹² Liukaskielinen mies ei saa pysyvää sijaa maassa, onnettomuus ajaa väkivaltaista takaa ja tuhoaa hänet.

¹³ Minä tiedän, että HERRA ajaa kurjan asiaa, hankkii oikeuden köyhille.

¹⁴ Totisesti, vanhurskaat kiittävät sinun nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

Psalmi 141

Herra, aseta suulleni vartija

¹ Daavidin psalmi. HERRA , minä huudan sinua, riennä luokseni. Kuuntele minun ääntäni, kun sinua huudan.

² Rukoukseni olkoon alati suitsutusuhrina sinun edessäsi, kätteni kohottaminen olkoon iltauhri.

³ HERRA, aseta suulleni vartija, vartioi huulteni ovea.

⁴ Älä anna sydämeni taipua pahaan, tekemään jumalattomia tekoja väärintekijöiden kanssa, etten joutuisi maistamaan heidän herkkupalojaan.

⁵ Lyököön minua vanhurskas – se on armoa. Ojentakoon hän minua – se on öljyä päähäni, siitä älköön pääni kieltäytykö. Yhä uudelleen minä kohotan rukoukseni jumalattomien pahoja tekoja vastaan.

⁶ Heidän tuomarinsa syöstään kalliolta alas, ja silloin minun sanojani kuunnellaan, sillä ne ovat suloiset.

⁷ Niin kuin kuokittu ja kynnetty maa ovat meidän luumme hajallaan tuonelan suulle asti.

⁸ Sinuun katsovat silmäni, HERRA , Herra. Sinuun minä turvaan, älä hylkää minun sieluani.

⁹ Varjele minut ansasta, joka on minulle viritetty, ja väärintekijöiden pyydyksistä.

¹⁰ Joutukoot jumalattomat itse omiin verkkoihinsa, salli minun käydä niiden ohitse.

Psalmit 142

Vainotun rukous

¹ Daavidin mietepsalmi. Daavidin rukous hänen ollessaan luolassa.

² Minä korotan ääneni ja huudan HERRAA , minä korotan ääneni ja anon HERRALTA armoa.

³ Minä vuodatan hänen eteensä valitukseni, kerron hänelle ahdistukseni.

⁴ Minun henkeni näantyy, mutta sinä tunnet polkuni. Tielle, jota kuljen, on viritetty ansa minua varten.

⁵ Katso oikealle puolelleni, niin näet, että kukaan ei halua tuntea minua. Minulla ei ole pakopaikkaa, kukaan ei välitä sielustani.

⁶ Minä huudan sinun puoleesi, HERRA , ja sanon: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa.

⁷ Kuuntele tarkoin huutoani, sillä minä olen joutunut suureen kurjuuteen. Pelasta minut vainoojieni käsistä, sillä he ovat minua vahvempia!

⁸ Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään sinun nimeäsi. Vanhurskaat kokoontuvat ympärilleni, kun sinä teet minulle hyvin.

Psalmit 143

Kukaan ei ole vanhurskas Herran edessä

¹ Daavidin psalmi. HERRA , kuule minun rukoukseni, ota korviisi anomiseni! Vastaa minulle uskollisuudessasi ja vanhurskaudessaasi.

²Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä sinun edessäsi ei yksikään elävä ole vanhurskas.

³Vihollinen vainooa sieluani, hän on ruhjonut elämäni maahan ja pannut minut istumaan pimeässä kuin ammoiden kuolleet.

⁴Minun henkeni näantyy, sydän rinnassani on kauhuissaan.

⁵Minä muistelen muinaisia päiviä, mietin kaikkia sinun töitäsi ja pohdin kättesi tekoja.

⁶Minä ojennan käteni sinun puoleesi, sieluni on edessäsi kuin janoinen maa. Sela.

⁷Kiirehdi, vastaa minulle, HERRA , henkeni näantyy! Älä kätke minulta kasvojasi, etten tulisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi.

⁸Anna minun aamulla kuulla armonsanasi, sillä sinuun minä turvaan. Ilmoita minulle tie, jota minun tulee kulkea, sillä sinun puoleesi minä ylennän sieluni.

⁹Pelasta minut vihollisteni käsistä, HERRA . Sinun luoksesi minä kätkeydyn.

¹⁰Opetä minua tekemään sinun tahtosi mukaan, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johtakoon minua tasaista maata.

¹¹HERRA, virvoita minua nimesi tähden, vanhurskaudessaasi päästä sieluni ahdistuksesta.

¹²Tuhoa armossasi minun viholliseni ja hävitä kaikki sieluni ahdistajat, sillä minä olen sinun palvelijasi.

Psalmit 144

Kiitoslaulu Jumalan siunauksista

¹Daavidin psalmi. Kiitetty olkoon HERRA , minun kallioni, joka opettaa käteni taistelemaan, sormeni sotimaan.

²Hän on minun armahtajani ja linnani, varustukseni ja pelastajani, kilpeni, johon minä turvaan, hän, joka laskee kansani minun valtani alle.

³ HERRA, mikä on ihminen, että otat hänet huomioon, mikä ihmislapsi, että häntä ajattelet!

⁴ Ihminen on kuin tuulenhenkäys, hänen päivänsä kuin väistyvä varjo.

⁵ HERRA, taivuta taivaasi ja astu alas, kosketa vuoria, niin että ne savuavat.

⁶ Iske salamoilla ja hajota viholliseni, lennätä nuolesi ja saata heidät sekasortoon.

⁷ Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muukalaisten käsistä.

⁸ Heidän suunsa puhuu turhuutta, ja heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

⁹ Jumala, minä laulan sinulle uuden laulun, soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla,

¹⁰ sinulle, joka suot kuninkaille pelastuksen ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan pahalta miekalta.

¹¹ Tempaa ja pelasta minut muukalaisten käsistä. Heidän suunsa puhuu turhuutta ja heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

¹² Meidän poikamme ovat kuin taimet, nuoruudessaan suureksi kasvatetut, tyttäremme kuin kulmapatsaat, palatsin kaunistukseksi veistetyt.

¹³ Ruoka-aittamme ovat täynnä, ne tarjoavat kaikenlaista ravintoa. Pikkukarjamme lisääntyy laitumillamme kymmenintuhansin.

¹⁴ Härkämme ovat kuormatut. Ei ole aukkoa muurissa, ei pakolaista, ei kuulu valitushuutoa kaduillamme.

¹⁵ Autuas se kansa, jolle näin käy, autuas se kansa, jonka Jumala on HERRA !

Psalmit 145

Ylistyslaulu Jumalan hyvydestä

¹ Daavidin ylistyslaulu. Minä korotan sinua, Jumalani, sinä kuningas, minä ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

- ²Joka päivä minä ylistän sinua, ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.
- ³Suuri on HERRA ja sangen ylistettävä, tutkimaton on hänen suuruutensa!
- ⁴Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi ja kertoo sinun voimallisista töistäsi.
- ⁵Sinun majesteettisen kunniasi kirkkautta, sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon mietiskellä.
- ⁶Sinun pelottavien tekojesi voimasta puhutaan, minä kerron sinun suurista töistäsi.
- ⁷Sinun suuren hyvyytesi maine tulee julki, ja sinun vanhurskaudestasi riemuitaan.
- ⁸Armahtava ja laupias on HERRA , pitkämielinen ja suuri armossaan.
- ⁹HERRAon hyvä kaikkia kohtaan ja armahtaa kaikkia luotujaan.
- ¹⁰Kiittäköt sinua, HERRA , kaikki sinun luotusi, sinun hurskaasi ylistäköt sinua.
- ¹¹Puhukoot he sinun valtakuntasi kunniasta, kertokoot sinun voimastasi.
- ¹²Näin he saattavat ihmisten tietoon Herran voimalliset teot ja hänen valtakuntansa kunnian ja kirkkauden.
- ¹³Sinun valtakuntasi on ikuinen valtakunta, sinun herruutesi pysyy polvesta polveen.
- ¹⁴HERRAtukee kaikkia kaatuvia, kaikki alaspainetut hän nostaa pystyyn.
- ¹⁵Kaikkien silmät katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille heidän ravintonsa ajallaan.
- ¹⁶Sinä avaat kätesi ja ravitset hyvydessäsi kaiken elollisen.
- ¹⁷HERRAon vanhurskas kaikissa toimissaan ja uskollinen kaikissa teoissaan.
- ¹⁸HERRA on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksi huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksi huutavat.

¹⁹Hän täyttää häntä pelkäävien toiveet, hän kuulee heidän avunhuutonsa ja auttaa heitä.

²⁰HERRAvarjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki jumalattomat hän hukuttaa.

²¹Minun suuni lausukoon HERRAN ylistystä, ja kaikki luodut kiittäkööt hänen pyhää nimeään aina ja ikuisesti.

Psalmi 146

Ylistys Herralle hänen teoistaan

¹Halleluja! Ylistä HERRAA , minun sieluni!

²Niin kauan kuin elän, minä tahdon ylistää HERRAA , tahdon laulaa ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin olen olemassa.

³Älkää luottako ruhtinaiisiin, älkää ihmiseen – ei hänestä ole pelastajaksi.

⁴Hänen henkensä lähtee, ja hän tulee jälleen maaksi; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.

⁵Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa HERRAAN , Jumalaansa.

⁶Hän on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Hän pysyy ikuisesti uskollisena.

⁷Hän hankkii oikeuden sorretuille ja antaa leivän nälkäisille. HERRA vapauttaa vangitut.

⁸HERRAavaa sokeiden silmät ja nostaa pystyyn alaspainetut. HERRA rakastaa vanhurskaita.

⁹HERRAvarjelee muukalaisia, tukee orpoja ja leskiä, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.

¹⁰HERRAon kuningas ikuisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!

Psalmi 147

Herran armon ja voiman ylistys

- ¹Ylistäkää Herraa! Hyvä on laulaa ylistystä meidän Jumalallemme. Se on suloista, ylistäminen on soveliaista.
- ²HERRArakentaa Jerusalemin, hän kokoaa Israelin karkotetut.
- ³Hän parantaa ne, joilla on särkynyt sydän, ja sitoo heidän haavansa.
- ⁴Hän on määrännyt tähtien luvun, hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.
- ⁵Suuri on meidän Herramme, suuri hänen voimansa, hänen ymmärryksensä on mittaamaton.
- ⁶HERRAtukee nöyriä, mutta jumalattomat hän painaa maahan.
- ⁷Laulakaa HERRALLE kiitosta, laulakaa ylistystä Jumalallemme lyyran säestyksellä!
- ⁸Hän peittää pilvillä taivaan ja valmistaa maalle sateen. Hän saa vuoret kasvamaan ruohoa.
- ⁹Hän antaa ruuan eläimille, korpin poikasillekin, kun ne huutavat.
- ¹⁰Ei hänelle kelpaa hevosen voima, ei hän mielly miehen jalkojen nopeuteen.
- ¹¹HERRA mieltyy niihin, jotka häntä pelkäävät, niihin, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa.
- ¹²Kiitä HERRAA, Jerusalem, ylistä Jumalaasi, Siion,
- ¹³sillä hän tekee lujiksi porttiesi salvat, hän siunaa sinun lapsesi keskelläsi.
- ¹⁴Hän antaa rauhan rajoillesi, ravitsee sinut parhaalla vehnällä.
- ¹⁵Hän lähettää käskynsä maahan, nopeasti kiittää hänen sanansa.
- ¹⁶Hän antaa sataa lunta kuin villaa ja sirottaa härmää kuin tuhkaa.
- ¹⁷Hän viskaa rakeitaan kuin leivänmuruja – kuka voi kestää hänen pakkastaan?
- ¹⁸Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet. Hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat.

¹⁹ Hän julistaa sanansa Jaakobille, lakinsa ja säädöksensä Israelille.

²⁰ Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään muulle kansalle, eivätkä ne tunne hänen säädöksiään. Halleluja!

Psalmit 148

Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!

¹ Halleluja! Ylistäkää HERRAA taivaissa, ylistäkää häntä korkeuksissa!

² Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa!

³ Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää häntä, kaikki loistavat tähdet!

⁴ Ylistäkää häntä, te taivaitten taivaat ja te vedet, jotka olette taivaitten yläpuolella!

⁵ Ylistäkööt ne HERRAN nimeä, sillä hän antoi käskyn, ja ne tulivat luoduiksi.

⁶ Hän asetti ne olemaan aina ja ikuisesti, hän antoi lain, joka ei häviä.

⁷ Ylistäkää HERRAA maassa, ylistäkää te meripedot ja kaikki syvyydet,

⁸ tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka panet toimeen hänen käskynsä,

⁹ te vuoret ja kaikki kukkulat, te hedelmäpuut ja kaikki setrit,

¹⁰ te villieläimet ja kaikki kotieläimet, te matelijat ja siivekkäät linnut,

¹¹ maan kuninkaat ja kaikki kansakunnat, ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit,

¹² nuorukaiset ja myös neitokset, te vanhat yhdessä nuorten kanssa.

¹³ Ylistäkööt he HERRAN nimeä, sillä yksin hänen nimensä on korkea, hänen kunniansa ulottuu yli maan ja taivaitten.

¹⁴ Hän on korottanut kansalleen sarven, ylistyksen aiheeksi kaikille hurskailleen, Israelin lapsille, kansalle, joka on häntä lähellä. Halleluja!

Psalmit 149

Herran kansa ylistäköön hänen nimeään!

¹Halleluja! Laulakaa HERRALLE uusi laulu, laulakaa hänen ylistystään pyhien seurakunnassa!

²Iloitkoon Israel tekijästään, riemuitkoot Siionin lapset kuninkaastaan!

³Ylistäkööt he hänen nimeään karkeloiden, ylistäkööt häntä rumpuja ja lyyraa soittaen,

⁴sillä HERRA on mieltynyt kansaansa, hän kaunistaa nöyrät pelastuksella.

⁵Iloitkoot hurskaat kunniasta, laulakoot ilosta vuoteillaan!

⁶Heidän suustaan kuulukoon Jumalan ylistys, ja heidän kädessään olkoon kaksiteräinen miekka,

⁷että he kostaisivat kansoille, kurittaisivat kansakuntia,

⁸panisivat kahleisiin niiden kuninkaat ja rautoihin niiden ylhäiset

⁹ja panisivat täytäntöön heistä kirjoitetun tuomion. Se on kunniaksi kaikille hänen pyhilleen. Halleluja!

Psalmi 150

Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa!

¹Halleluja! Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään, ylistäkää häntä taivaan avaruuksissa hänen voimastaan!

²Ylistäkää häntä hänen voimallisista teoistaan, ylistäkää häntä hänen valtavan suuruutensa tähden!

³Ylistäkää häntä pasuunaan puhaltaen, ylistäkää häntä harppua ja lyyraa soittaen!

⁴Ylistäkää häntä rumpua lyöden ja karkeloiden, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huiluilla!

⁵Ylistäkää häntä helisevillä symbaaleilla, ylistäkää häntä kumisevilla symbaaleilla!

⁶Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa! Halleluja!

Sananlaskut

Sananlaskut 1

OPETUS VIISAUTEEN JA YMMÄRRYKSEEN Sananlaskujen tarkoitus

- ¹Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut
- ²viisauden ja kurin oppimiseksi, ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi,
- ³ymmärrystä tuovan kurin saamiseksi, vanhurskauden, oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden oppimiseksi.
- ⁴Antakoot ne yksinkertaisille järkevyyttä, nuorisolle tietoa ja harkintakykyä.
- ⁵Viisas kuulkaan ja saakoon lisää oppia, ja ymmärtävä hankkikoon opastusta
- ⁶ymmärtääkseen sananlaskuja ja vertauksia, viisaiden sanoja ja heidän arvoituksiaan.

Herran pelko on tiedon alku

- ⁷HERRANpelko on tiedon alku, typerät pitävät halpana viisauden ja kurin.
- ⁸Kuule, poikani, isäsi ojennusta äläkä hylkää äitisi opetusta,
- ⁹sillä ne ovat ihana seppäle sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi.

Älä lähde synnin teille

- ¹⁰Poikani, jos synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu,
- ¹¹vaikka he sanovat: ”Lähde mukaamme! Väijykäämme verta, vaanikaamme viatonta syyttömästi.
- ¹²Nielaiskaamme heidät elävältä kuin tuonela, kokonaisina niin kuin ne, jotka haetaan vaipuvat.
- ¹³Me saamme kaikenlaista kallista tavaraa, täytämme talomme saaliilla.
- ¹⁴Heitä kanssamme arpaa, olkoon meillä kaikilla yhteinen kukkaro.”
- ¹⁵Älä lähde, poikani, samalle tielle kuin he. Pidätä jalkasi heidän polultaan,
- ¹⁶sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan verta.

¹⁷Turhaa on virittää verkko kaikkien siivekkäiden silmien eteen.

¹⁸Ne väijyvät omaa vertaan, vaanivat omaa henkeään.

¹⁹Näin käy jokaiselle väärän voiton tavoittelijalle; se ottaa omistajaltaan hengen.

Viisaus kutsuu

²⁰Viisaus huutaa kadulla, antaa äänensä kuulua toreilla.

²¹Meluisten katujen kulmissa se kutsuu, porttien luona kaupungissa se lausuu sanansa:

²²”Kuinka kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta? Kuinka kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan ja tyhmät vihaavat tietoa?

²³Kääntykää minun nuhdeltavikseni. Katso, minä vuodatan teille henkeäni, ilmoitan teille sanani.

²⁴Kun minä kutsuin, te ette siitä piitanneet, kun ojensin kättäni, kukaan ei kuunnellut.

²⁵Te vieroksuite kaikkia minun neuvojani ettekä suostuneet minun ojennettavikseni.

²⁶Niinpä minäkin nauran teidän hädällenne ja pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte,

²⁷kun tulee myrskynä se, mitä te kauhistutte, kun hätänne saapuu kuin rajuilma, kun päällenne tulee vaiva ja ahdistus.

²⁸Silloin he kutsuvat minua, mutta minä en vastaa, etsivät minua, mutta eivät löydä.

²⁹Koska he vihasivat tietoa, he eivät valinneet HERRAN pelkoa,

³⁰eivät suostuneet minun neuvooni, vaan pitivät halpana kaiken nuhteluni.

³¹Niinpä he saavat syödä vaelluksensa hedelmää ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan.

³² Sillä yksinkertaiset tappaa heidän luopumuksensa, ja tyhmät tuhoaa heidän huolettomuutensa.

³³ Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuutta pelkäämättä.”

Sananlaskut 2

Viisaus varjelee pahasta

¹ Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket käskyni mieleesi,

² niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi ymmärrykseen,

³ jos kutsut avuksi ymmärrystä ja korotat äänesi taidon puolesta,

⁴ jos haet sitä kuin hopeaa ja etsit kuin aarretta,

⁵ silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen,

⁶ sillä Herra antaa viisautta, hänen suustaan lähtee tieto ja ymmärrys.

⁷ Oikeamielisille hänellä on tallella menestys ja kilpi nuhteettomasti vaeltaville,

⁸ niin että hän suojelee oikeuden polut ja varjelee hurskaittensa tien.

⁹ Silloin sinä ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden, oikeamielisyyden ja kaiken, mikä kuuluu hyvyyden piiriin.

¹⁰ Kun viisaus tulee sydämeesi, tieto tulee sielullesi mieluisaksi,

¹¹ harkinta varjelee sinua ja ymmärrys sinua suojelee.

¹² Se pelastaa sinut pahuuden tieltä, kavalasti puhuvalta mieheltä,

¹³ niiltä, jotka ovat hylänneet oikeat polut vaeltaakseen pimeyden teitä,

¹⁴ niiltä, jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat häijystä kavaluudesta.

¹⁵ Heidän polkunsä ovat mutkaiset, ja he joutuvat teillään harhaan.

¹⁶ Viisaus pelastaa sinut vieraalta naiselta, toisen vaimolta, sanoillaan liehakoivalta,

¹⁷ joka on hylännyt nuoruutensa ystävän ja unohtanut Jumalansa liiton.

¹⁸Hänen huoneensa vaipuu kohti kuolemaa, hänen tiensä kulkee vainajien luo.

¹⁹Ei palaa kukaan, joka hänen luokseen menee, eikä pääse takaisin elämän poluille.

²⁰Ota tämä varteen vaeltaaksesi hyvien tietä ja noudattaaksesi vanhurskaitten polkuja,

²¹sillä oikeamieliset saavat asua maassa, ja nuhteettomat jäävät siihen jäljelle,

²²mutta jumalattomat hävitetään maasta, ja uskottomat reväistään siitä pois.

Sananlaskut 3

Viisaus ja jumalanpelko

¹Poikani, älä unohda minun opetustani, sydämesi säilyttäköön minun käskyni:

²ne kartuttavat sinulle pitkää ikää, elinvuosia ja rauhaa.

³Laupeus ja uskollisuus älkööt hylätkö sinua. Kiedo ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun,

⁴niin saat oikean ymmärryksen ja suosion Jumalan ja ihmisten edessä.

⁵Turvaa HERRAAN kaikesta sydämestäsi, älä nojaudu omaan ymmärrykseesi.

⁶Tunne hänet kaikilla teilläsi, niin hän sinun polkusi tasoittaa.

⁷Älä ole viisas omissa silmissäsi. Pelkää HERRAA ja karta pahaa!

⁸Se on terveellistä ruumiillesi ja virkistävää luillesi.

⁹Kunnioita HERRAA antamalla varoistasi ja paras osa kaikesta sadostasi,

¹⁰niin sinun jyväättasi täyttyvät runsaudella ja viini pursuaa kuurnistasi.

¹¹Poikani, älä pidä halpana HERRAN kuritusta äläkä vieroksu hänen ojennustaan,

¹²sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa niin kuin isä poikaa, joka on hänelle mieluinen.

¹³Autuas se ihminen, joka on löytänyt viisauden, ihminen, joka on tavoittanut ymmärryksen!

¹⁴Parempi on hankkia sitä kuin hopeaa, sen antama hyöty on kultaa arvokkaampi.

¹⁵Se on kallisarvoisempi kuin helmet, mitkään kalleutesi eivät vedä sille vertaa.

¹⁶Pitkä ikä on sen oikeassa kädessä, vasemmassa rikkaus ja kunnia.

¹⁷Sen tiet ovat suloisia teitä ja kaikki sen polut rauhaisia.

¹⁸Se on elämän puu niille, jotka siihen tarttuvat; onnellisia ne, jotka pitävät siitä kiinni.

¹⁹HERRAon perustanut maan viisaudella, vahvistanut taivaat ymmärryksellä.

²⁰Hänen tietonsa avulla syvyydet jakaantuivat, ja pilvet pisaroivat kastetta.

²¹Poikani, nämä älkööt häipykö näkyvistäsi: säilytä harkinta ja maltti.

²²Ne ovat elämä sinun sielullesi ja kaunistus sinun kaulallesi.

²³Silloin kuljet tiesi turvallisesti etkä loukkaa jalkaasi.

²⁴Kun menet maata, et pelkää mitään, kun laskeudut levolle, unesi on makea.

²⁵Pääset pelkäämästä äkkikauhistuksia ja tuhoa, joka kohtaa jumalattomat.

²⁶Sinä saat luottaa Herraan; hän varjelee jalkasi tarttumasta ansaan.

Laupeus ja oikeamielisyys

²⁷Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, jos sen antaminen on sinun vallassasi.

²⁸Älä sano lähimmäisesellesi: ”Mene nyt ja tule uudelleen, huomenna minä annan sinulle”, kun sinulla kuitenkin on.

²⁹Älä mieti pahaa lähimmäistäsi vastaan, joka asuu lähelläsi luottavaisena.

³⁰ Älä käräjöi syyttä kenenkään kanssa, kun toinen ei ole sinulle pahaa tehnyt.

³¹ Älä kadehdi väkivaltaista miestä äläkä omaksu yhtäkään hänen teistään,

³² sillä Herra inhoaa kieroilijaa, mutta hän on oikeamielisten ystävä.

³³ Jumalattoman huoneessa on Herran kirous, mutta vanhurskaitten asuinsijan hän siunaa.

³⁴ Pilkkaajille hänkin on pilkallinen, mutta nöyrille hän antaa armon.

³⁵ Viisaat perivät kunnian, mutta tyhmien osa on häpeä.

Sananlaskut 4

Viisauden tie

¹ Kuulkaa, lapset, isän ojennusta, kuunnelkaa oppiaksenne ymmärrystä.

² Minä annan teille hyviä neuvoja, älkää hylätkö minun opetustani.

³ Olinhan minäkin isäni poika, hento, äitini ainokainen.

⁴ Isäni opetti minua ja sanoi minulle: ”Pitäköön sydämesi kiinni minun sanoistani, noudata käskyjäni, niin saat elää.

⁵ Hanki viisautta, hanki ymmärrystä, älä unohda sanojani äläkä poikkea niistä.

⁶ Älä hylkää viisautta, niin se varjelee sinua, rakasta sitä, niin se suojelee sinua.

⁷ Viisauden alkukohta on: hanki viisautta ja kaikella, mitä omistat, hanki ymmärrystä.

⁸ Arvosta sitä, niin se korottaa sinut. Se tuo sinulle kunniaa, jos suljet sen syliisi.

⁹ Se painaa päähäsi ihanan seppeleen ja lahjoittaa sinulle kauniin kruunun.”

¹⁰ Kuuntele, poikani, ja ota sanani varteen, niin elämäsi vuosia on oleva paljon.

- ¹¹ Minä neuvon sinut viisauden tielle, ohjaan sinut oikeille poluille.
¹² Kulkiessasi askeleesi eivät joudu ahtaalle, juostessasi et kompastu.
¹³ Tartu opetukseen äläkä hellitä, säilytä se huolellisesti, se on sinun elämäsi.

Jumalattomien polku ja vanhurskaitten polku

- ¹⁴ Älä lähde jumalattomien polulle, älä astu pahojen tielle.
¹⁵ Karta sitä, älä astu sille, poikkeaa pois ja kulje ohitse.
¹⁶ Hehän eivät voi nukkua, elleivät tee pahaa, heiltä menee uni, elleivät ole ketään kaataneet.
¹⁷ He syövät leipänään jumalattomuutta, juovat viininään väkivallan tekoja.
¹⁸ Mutta vanhurskaitten polku on kuin aamun koitto , joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.
¹⁹ Jumalattomien tie on kuin pimeys: he eivät tiedä, mihin kompastuvat.

Varjele sydämesi

- ²⁰ Poikani, tarkkaa minun puhettani, kallista korvasi sanoilleni.
²¹ Älkööt ne väistykö silmistäsi, varjele niitä sydämesi sisimmässä,
²² sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiilleen.
²³ Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee.
²⁴ Poista itsestäsi suun kavaluus ja karkota luotasi valhe.
²⁵ Katsokoot silmäsi suoraan, olkoon katseesi luotu eteenpäin.
²⁶ Tasoita polku jaloillesi, olkoot kaikki sinun tiesi vakaat.
²⁷ Älä poikkeaa oikeaan, älä vasempaan, väistäköön jalkasi pahaa.

Sananlaskut 5

Varoitus irstaista naisista

- ¹ Poikani, kuuntele minun viisauttani, kallista korvasi ymmärrykselleni.
² Säilytä harkintakyky, huulillasi säilyköön tieto.
³ Hunajaa valuvat vieraan naisen huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi.

- ⁴Lopulta hän on karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka.
- ⁵Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen askeleensa.
- ⁶Ei hän käy tasaista elämän polkua, hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan.
- ⁷Ja nyt, lapset, kuulkaa minua, älkää poiketko sanoistani.
- ⁸Pysy kaukana tuollaisesta, älä lähesty hänen talonsa ovea,
- ⁹ettet antaisi voimaasi muille, vuosiasi armottomalle,
- ¹⁰ettei sinun voimasi hedelmä ravitsisi vieraita, eikä vaivannäkösi tulos joutuisi toisen taloon
- ¹¹ja ettet joutuisi lopulta voihkimaan ruumiisi ja lihasi riutuessa
- ¹²ja sanomaan: ”Miksi minä vihasin kuritusta ja sydämeni halveksi nuhdetta?
- ¹³Miksi en kuullut neuvojieni ääntä, kallistanut korvaani opettajieni puoleen?
- ¹⁴Olin joutua peräti turmioon seurakunnan ja kansan keskellä.”

Puhtaan rakkauden onni

- ¹⁵Juo vettä omasta kaivostasi, sitä, mikä omasta lähteestäsi juoksee.
- ¹⁶Virtaisivatko lähteesi kadulle, vesipurosi toreille?
- ¹⁷Olkoot ne yksin sinun omasi, älkööt vieraiden sinun kanssasi.
- ¹⁸Olkoon sinun lähteesi siunattu, iloitse nuoruutesi vaimosta.
- ¹⁹Armas peura, suloinen vuorikauris! Hänen rintansa sinua aina juovuttakoot, hurmaannu alati hänen rakkauteensa.
- ²⁰Miksi, poikani, eksyisit toisen vaimoon ja syleilisit vieraan naisen povea?
- ²¹Sillä HERRAN silmien edessä ovat miehen tiet, hän tarkkaa kaikkia tämän polkuja.

²² Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa, hän takertuu oman syntinsä pauloihin.

²³ Kurittomuuteensa hän kuolee ja joutuu harhaan suuressa hulluudessaan.

Sananlaskut 6

Varoitus takuuseen menosta

¹ Poikani, jos olet mennyt takuuseen lähimmäisesi puolesta ja lyönyt kättä vieraan hyväksi,

² jos olet kietoutunut omiin puheisiisi ja joutunut sanoistasi kiinni,

³ niin tee, poikani, näin, että pelastuisit – olethan joutunut lähimmäisesi valtaan: Mene, heittäydy maahan ja vetoa lähimmäiseesi.

⁴ Älä suo silmillesi unta äläkä silmäluomillesi torkahdusta.

⁵ Pelastaudu kuin gaselli saalistajan käsistä, kuin lintu pyydystäjän ansasta.

Laiskuus

⁶ Mene, laiska, muurahaisen luo, katso sen tapoja ja viisastu.

⁷ Ei sillä ole johtajaa, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa,

⁸ mutta silti se hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa ruokansa sadonkorjuun aikana.

⁹ Kuinka kauan sinä, laiska, makaat, milloin nouset unestasi?

¹⁰ Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän aikaa ristissä käsin,

¹¹ niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo ja puute kuin aseellinen mies.

Kavaluus

¹² Kelvoton ihminen, perin paha on se, joka kaikkialla kieroilee,

¹³ joka iskee silmää, antaa merkkejä jaloillaan, viittoilee sormillaan.

¹⁴ Hän miettii pahaa kavaluus mielessä ja kaiken aikaa rakentaa riitoja.

¹⁵ Sen tähden hänen turmionsa tulee äkisti, hänet muserretaan hetkessä, eikä apua ole.

Seitsemän Jumalan inhoamaa asiaa

¹⁶ Näitä kuutta HERRA vihaa, seitsemää hänen sielunsa inhoaa:

¹⁷ ylpeitä silmiä, petollista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta,

¹⁸ sydäntä, joka miettii häijyjä juonia, jalkoja, jotka juoksevat kiireesti pahaan,

¹⁹ väärää todistajaa, joka laskettelee valheita, ja riidan rakentajaa veljesten välille.

Aviorikoksen mielettömyys

²⁰ Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta.

²¹ Pidä ne aina sydämellesi sidottuina, kiedo ne kaulasi ympärille.

²² Silloin ne ohjaavat sinua kulkiessasi, vartioivat sinua levolle käytyäsi, ja puhuttelevat sinua herätessäsi.

²³ Käsky on lamppu, opetus on valo, ja ojentava nuhde on elämän tie.

²⁴ Ne varjelevat sinut pahalta naiselta, vieraan naisen lipevältä kieleltä.

²⁵ Älä himoitse sydämessäsi hänen kauneuttaan, älköön hän saako sinua katseillaan vangituksi.

²⁶ Porttonaisen tähden menee viimeinenkin leipä, ja naitu nainen pyydystää kallista sielua.

²⁷ Voiko kukaan kerätä tulta syliinsä vaatteittensa syttymättä?

²⁸ Voiko kukaan kävellä hiilloksella jalkojen kärventymättä?

²⁹ Samoin käy sen, joka lähestyy lähimmäisensä vaimoa: ei jää rankaisematta kukaan, joka toisen vaimoon kajoaa.

³⁰ Eikö varasta halveksita, vaikka hän olisi varastanut nälissään saadakseen syödä vatsansa täyteen?

³¹ Kiinni jäätyään hänen on korvattava seitsenkertaisesti, annettava kaikki talonsa varat.

³² Joka tekee aviorikoksen, on mieletön; itsensä tuhoaa, joka niin tekee.

³³ Hän saa rangaistuksen ja häpeän, eikä hänen häväistystään pyyhitä pois.

³⁴ Sillä mustasukkaisuus nostaa miehen vihan, koston päivänä hän on säälimätön.

³⁵ Hän ei huoli mistään lunastusmaksusta, ei suostu sovintoon, vaikka kuinka lahjaasi lisäisit.

Sananlaskut 7

Varo viettelijätärtä!

¹ Poikani, noudata minun sanojani, kätke mieleesi minun käskyni.

² Noudata käskyjäni, niin saat elää, säilytä opetukseni kuin silmäteräsi.

³ Sido ne sormiisi, kirjoita ne sydämesi tauluun.

⁴ Sano viisaudelle: ”Sinä olet sisareni”, kutsu ymmärrystä sukulaiseksesi,

⁵ että varjeltuisit toisen vaimolta, vieraalta naiselta, joka liukkaasti liehakoitsee.

⁶ Taloni ikkunasta minä katselin ikkuna-aukon läpi

⁷ ja huomasin yksinkertaisten poikien joukossa nuorukaisen, joka oli vailla ymmärrystä.

⁸ Hän meni kadun yli kulmauksessa, jossa eräs nainen asui, ja suuntasi kulkunsa naisen asuntoa kohti

⁹ päivän jo illaksi hämähärryttyä, pimeässä, yön tultua.

¹⁰ Ja katso, nainen tuli häntä vastaan porton puvussa, kavaluus sydämessään.

¹¹ Hän oli rauhaton ja hillitön, hänen jalkansa eivät pysyneet kotona.

¹² Milloin hän oli kadulla, milloin torilla, hän väijyi jokaisessa kulmauksessa.

¹³ Hän tarttui nuorukaiseen, suuteli häntä ja julkeasti katsoen sanoi hänelle:

- ¹⁴”Minun oli uhrattava yhteysuhri, tänä päivänä täytin lupaukseni.
- ¹⁵Sen tähden lähdin ulos sinua vastaan, minä etsin sinua ja olen löytänyt sinut.
- ¹⁶Olen levittänyt leposijalleni peitteitä, monivärisiä Egyptin liinavaatteita.
- ¹⁷Vuoteelleni olen pirsskottanut mirhaa, aaloeta ja kanelia.
- ¹⁸Tule, juopukaamme lemmestä, nauttikaamme aamuun asti, riemuitkaamme rakkaudesta.
- ¹⁹Mieheni ei ole kotona, hän lähti pitkälle matkalle.
- ²⁰Rahakukkaron hän otti mukaansa. Hän tulee kotiin vasta täydenkuun päiväksi.”
- ²¹Nainen taivutti hänet paljolla houkuttelullaan, vietti lipevillä huulillaan.
- ²²Äkkiä poika lähti hänen jälkeensä, niin kuin härkä menee teurastettavaksi, niin kuin kahlehdittu hullu kuritettavaksi,
- ²³niin kuin satimeen kiiruhtava lintu. Hän ei tiennyt olevansa henkeään kaupalla, kunnes nuoli lävisti hänen maksansa.
- ²⁴Sen tähden, poikani, kuulkaa minua, tarkatkaa suuni sanoja.
- ²⁵Älköön sinun sydämesi poiketko tuon naisen teille, älä eksy hänen poluilleen.
- ²⁶Sillä paljon on surmattuja, hänen kaatamiaan, lukuisasti niitä, jotka hän on tappanut.
- ²⁷Hänen talostaan lähtevät tuonelan tiet, ne vievät alas kuoleman kammioihin.

Sananlaskut 8

Iankaikkinen viisaus kutsuu

- ¹Eikö viisaus kutsu, eikö ymmärrys anna äänensä kuulua?
- ²Kukkuloiden laelle, tien viereen, polkujen risteyksiin hän on asettunut.

- ³ Porttien luona, kaupungin portilla, oviaukoista hän huutaa:
- ⁴ ”Teitä minä kutsun, miehet, ihmislapset, kuulkaa minun ääneni.
- ⁵ Oppikaa, yksinkertaiset, järkevyyttä, te tyhmät, oppikaa ymmärrystä.
- ⁶ Kuulkaa, minä puhun suurista asioista ja avaan huuleni puhumaan sitä, mikä on oikein.
- ⁷ Minun suuni tuo julki totuuden, jumalattomuus on huulilleni kauhistus.
- ⁸ Kaikki sanani ovat vanhurskaita, niissä ei ole mitään kieroä eikä väärää.
- ⁹ Ne kaikki ovat mutkattomia ymmärtävälle, suoriat niille, jotka löytävät tiedon.
- ¹⁰ Ottakaa vastaan minun ojennukseni, älkää hopeaa, ja tietoa mieluummin kuin hienointa kultaa.
- ¹¹ Onhan viisaus parempi kuin helmet, eivät mitkään kalleudet vedä sille vertaa.
- ¹² Minä, viisaus, asun yhdessä järkevyyden kanssa, olen löytänyt tiedon ja harkintakyvyn.
- ¹³ Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, pahuuden tietä ja kavalaa suuta minä vihaan.
- ¹⁴ Minun luonani on neuvo ja neuvokkuus. Minä olen ymmärrys, minun on voima.
- ¹⁵ Minun avullani kuninkaat hallitsevat ja ruhtinaat säätävät sen, mikä on oikein.
- ¹⁶ Minun avullani päämiehet hallitsevat niin myös ylhäiset ja kaikki maan tuomarit.
- ¹⁷ Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja ne, jotka minua varhain etsivät, löytävät minut.
- ¹⁸ Minun luonani on rikkaus ja kunnia, ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.

¹⁹Minun hedelmäni on parempi kuin kulta, kuin puhtain kulta, minun antamani sato parempi kuin parhain hopea.

²⁰Minä vaellan vanhurskauden polkua, keskellä oikeuden tietä,

²¹antaakseni minua rakastaville pysyvän perinnön. Minä täytän heidän aarrekkammionsa.

²²HERRA omisti minut tiensä alussa, muinaisuudessa, ennen kuin hän oli tehnyt mitään.

²³Iankaikkisuudesta minä olen ollut, alusta asti, ennen kuin maata olikaan.

²⁴Ennen kuin oli merten syvyyksiä, ennen runsasvetisiä lähteitä synnyin minä.

²⁵Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita synnyin minä,

²⁶kun hän ei vielä ollut tehnyt maata eikä mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan.

²⁷Kun hän valmisti taivaat, minä olin siinä, kun hän veti piirin syvyyden ylle,

²⁸kun hän lujitti pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman,

²⁹kun hän asetti merelle sen rajat, etteivät vedet nousisi korkeammalle, kuin hän oli säätänyt, kun hän vahvisti maan perustukset,

³⁰silloin minä olin hänen rinnallaan uskottuna , olin hänen ilonsa päivästä päivään ja iloitsin hänen edessään kaikin ajoin.

³¹Minä leikin hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastuksenani olivat ihmislapset.

³²Ja nyt, lapset, kuulkaa minua: autuaita ovat ne, jotka noudattavat minun teitäni.

³³Ottakaa varteen ojennus, niin viisastutte, älkää lyökö sitä laimin.

³⁴Autuas se ihminen, joka kuulee minua, joka valvoo minun ovillani päivästä päivään, vartioi minun ovieni pieliä!

³⁵Joka minut löytää, löytää elämän ja saa osakseen HERRAN suosion.

³⁶Mutta joka eksyy minusta, saa vahingon sielulleen. Kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat kuolemaa.”

Sananlaskut 9

Viisaus kutsuu pitoihinsa

¹Viisaus on rakentanut talonsa, veistänyt seitsemän pylvästään.

²Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut ja myös pöytänsä kattanut.

³Hän on lähettänyt palvelustyttönsä kuuluttamaan kutsua kaupungin korkeimmilta paikoilta:

⁴”Joka on yksinkertainen, poiketkoon tänne.” Niille, joilta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo:

⁵”Tulkaa syömään minun leipääni ja juomaan viiniä, jonka olen itse sekoittanut.

⁶Hylätkää yksinkertaisuus, niin saatte elää, ja astukaa ymmärryksen tielle.”

Herran pelko on viisauden alku

⁷Joka pilkkaajaa ojentaa, saa häväistyksen vastaansa ja solvauksen se, joka jumalatonta nuhtelee.

⁸Älä nuhtele pilkkaaajaa, ettei hän sinua vihaisi. Nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua.

⁹Anna viisaalle opetusta, niin hän yhä viisastuu, anna vanhurskaalle tietoa, niin hän oppii lisää.

¹⁰Herran pelko on viisauden alku, Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä.

¹¹Viisaus lausuu: ”Minun avullani päiväsi enenevät ja elämäsi vuodet jatkuvat.

¹²Jos olet viisas, olet omaksi hyväksesi viisas. Jos olet pilkkaaaja, saat sen yksin kestää.”

Tyhmyys houkuttelee

¹³Tyhmä nainen on meluisa, yksinkertainen, ei hän mitään tiedä.

¹⁴Hän istuu talonsa ovella istuimella, kaupungin korkeimmalla paikalla,

¹⁵kutsumassa tien kulkijoita, jotka kulkevat polullaan suoraan:

¹⁶”Joka on yksinkertainen, poiketkoon tänne.” Sille, jolta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo:

¹⁷”Varastettu vesi on makeaa, salassa syöty leipä maistuu hyvältä.”

¹⁸Eikä toinen tiedä, että siellä on haamuja hänen kutsuvierainaan tuonelan laaksoissa.

Sananlaskut 10

Lyhyitä sananlaskuja elämän eri aloilta

¹Salomon sananlaskut. Viisas poika on isälleen iloksi, tyhmä poika on äidilleen murheeksi.

²Jumalattoman aarteista ei ole hyötyä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.

³HERRAEi salli vanhurskaan nähdä nälkää, mutta jumalattomien halun hän torjuu.

⁴Köyhtyy, joka veltosti käyttää kättään, mutta ahkerien kädet tuottavat rikkautta.

⁵Viisas poika kokoaa kesällä, kelvoton poika nukkuu korjuuaikana.

⁶Siunaukset tulevat vanhurskaan pään päälle, mutta jumalattomien suussa piilee väkivalta.

⁷Vanhurskaan muisto on siunaukseksi, mutta jumalattomien nimi lahoaa.

⁸Viisassydäminen ottaa käskyt varteen, mutta typerähuulinen tuhoutuu.

⁹Vilpittömästi vaeltava kulkee turvassa, mutta joka tiellään mutkittelee, tulee ilmi.

¹⁰ Joka silmää iskee, saa aikaan tuskaa, ja huuliltaan typerä poljetaan maahan.

¹¹ Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suussa piilee väkivalta.

¹² Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää kaikki rikkomukset.

¹³ Ymmärtävän huulilta löytyy viisaus, mutta joka on ymmärrystä vailla, sille vitsa selkään!

¹⁴ Viisaat kätkevät tietonsa, mutta typerän suu tuottaa pikaisen turmion.

¹⁵ Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa, mutta vähävaraisten köyhyys on heidän turmionsa.

¹⁶ Vanhurskaan työ koituu elämäksi, jumalattoman voitto synniksi.

¹⁷ Elämän tien kulkija ottaa ojennuksen huomioon, mutta nuhteet hylkäävä eksyy.

¹⁸ Joka vihansa peittää, sen huulilla on valhe, ja joka parjausta levittää, on tyhmä.

¹⁹ Missä on paljon sanoja, sieltä ei syntiä puutu, mutta joka huulensa hillitsee, on taitava.

²⁰ Vanhurskaan kieli on hienointa hopeaa, jumalattomien äly ei ole paljon arvoinen.

²¹ Vanhurskaan huulet kaitsevat monia, mutta typerät kuolevat mielettömyyteensä.

²² HERRAN siunaus rikkaaksi tekee, oma vaiva ei siihen mitään lisää.

²³ Tyhmälle on huvia ilkityön teko mutta ymmärtävälle miehelle viisaus.

²⁴ Mitä jumalaton pelkää, se häntä kohtaa, mitä vanhurskaat kaipaavat, se heille annetaan.

²⁵ Myrskyn mentyä jumalatonta ei enää ole, mutta vanhurskaalla on iankaikkinen perustus.

- ²⁶Kuin etikka hampaille ja savu silmille on laiska lähettäjilleen.
- ²⁷HERRAN pelko elinpäiviä jatkaa, mutta jumalattomien vuodet hupenevat.
- ²⁸Vanhurskaitten odotus johtaa iloon, mutta jumalattomien toivo hukkuu.
- ²⁹HERRANjohdatus on nuhteettoman turva, mutta väärintekijöille se on turmioksi.
- ³⁰Vanhurskas ei ikinä horju, mutta jumalattomat eivät saa asua maassa.
- ³¹Vanhurskaan suu kantaa viisauden hedelmää, mutta kavala kieli leikataan pois.
- ³²Vanhurskaan huulet tietävät, mikä on Herralle mieleen, mutta jumalattomien suu on pelkkää kavaluutta.

Sananlaskut 11

- ¹Väärä vaaka on HERRALLE iljetys, mutta täysipainoinen punnus on hänelle mieleen.
- ²Minne röyhkeys tulee, sinne tulee häpeäkin, mutta nöyrien luona on viisaus.
- ³Oikeamielistä ohjaa hänen nuhteettomuutensa, mutta uskottomat tuhoaa heidän kieroutensa.
- ⁴Ei auta omaisuus vihan päivänä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.
- ⁵Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä, mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa.
- ⁶Oikeamieliset pelastaa heidän vanhurskautensa, uskottomat vangitsee heidän himonsa.
- ⁷Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu toivo, ja pahantekijöiden odotus raukeaa tyhjiin.
- ⁸Vanhurskas pelastetaan hädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa.

- ⁹Jumalaton turmelee suullaan lähimmäisensä, mutta ymmärrys on vanhurskaiden pelastus.
- ¹⁰Vanhurskaiden onnesta kaupunki iloitsee, ja jumalattomien tuhoutumisesta syntyy riemu.
- ¹¹Oikeamielisten siunauksesta kaupunki kohoaa, mutta jumalattomien suun sen hajottaa.
- ¹²Vailla ymmärrystä on se, joka halveksii lähimmäistään, mutta ymmärtäväinen mies on vaiti.
- ¹³Panettelijana kulkeva ilmaisee salaisuuden, mutta se, jolla on luotettava henki, kätkee asian.
- ¹⁴Missä ohjausta ei ole, kansa sortuu, mutta neuvonantajien runsaus tuo menestyksen.
- ¹⁵Pahoin käy sen, joka menee takuuseen vieraan puolesta, mutta se, joka vihaa kädenlyöntiä, voi olla huoleton.
- ¹⁶Viehättävä nainen saa kunniaa, ja vallanpitäjät saavat rikkautta.
- ¹⁷Armeliass mies tekee hyvää itselleen, mutta armoton syöksee itsensä onnettomuuteen.
- ¹⁸Jumalaton hankkii pettävää voittoa, mutta joka vanhurskautta kylvää, saa pysyvän palkan.
- ¹⁹Joka on vakaa vanhurskaudessa, saa elämän, mutta paha tavoitteleva saa kuoleman.
- ²⁰Väärämieliset ovat HERRALLE iljetys, mutta nuhteettomasti vaeltaviin hän mieltyy.
- ²¹Totisesti , paha ei jää rankaisematta, mutta vanhurskaiden siemen pelastuu.
- ²²Kultarengas sian kärsässä on kaunis nainen vailla ymmärrystä.

²³ Vanhurskaiden kaipuusta koituu vain hyvää, jumalattomien toivo johtaa vihaan.

²⁴ Toinen jakaa omastaan ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja on aina vain puutteessa.

²⁵ Sielu, joka jakaa siunausta, tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itsekin virvoittuu.

²⁶ Joka viljan pitää takanaan, sitä kansa kiroaa, mutta joka viljan antaa kaupaksi, sen pään päälle tulee siunaus.

²⁷ Hyvään pyrkivä etsii sitä, mikä on Jumalalle mieleen, mutta joka pahaa suunnittelee, sitä se kohtaa.

²⁸ Rikkauteensa luottava kukistuu, mutta vanhurskaat viheriöivät kuin lehvä.

²⁹ Talonsa rappiolle laskeva perii tuulta, typerä joutuu viisaan orjaksi.

³⁰ Vanhurskaan hedelmä on elämän puu, ja viisas voittaa sieluja.

³¹ Katso, vanhurskas saa palkkansa maan päällä, saati sitten jumalaton ja syntinen.

Sananlaskut 12

¹ Joka rakastaa tietoa, rakastaa varoitusta, mutta järjetön on se, joka vihaa nuhdetta.

² Hyvä saa osakseen HERRAN suosion, mutta juonittelijan hän tuomitsee syylliseksi.

³ Ihminen ei kestä jumalattomuuden varassa, mutta vanhurskaan juuri on horjumaton.

⁴ Kelpo vaimo on miehensä kruunu, mutta kunnoton on kuin mätä hänen luissaan.

⁵ Vanhurskaitten ajatukset ovat oikeita, jumalattomien suunnitelmat petollisia.

- ⁶ Jumalattomien puheet väijyvät verta, mutta oikeamieliset pelastaa heidän suunsa.
- ⁷ Jumalattomat hävitetään, eikä heitä enää ole, mutta vanhurskaitten suku pysyy.
- ⁸ Ymmärryksensä mukaan miestä kiitetään, mutta nurjasydämistä halveksitaan.
- ⁹ Parempi halpa-arvoinen, jolla on palvelija, kuin ylvästelijä, joka on vailla leipää.
- ¹⁰ Vanhurskas tietää, mitä hänen karjansa kaipaa, mutta jumalattomien sydän on armoton.
- ¹¹ Joka viljelee maataan, saa kylliksi leipää, mutta tyhjän tavoittelija on mieltä vailla.
- ¹² Jumalaton himoitsee pahojen saalista, mutta vanhurskaiden juuri on antoisa.
- ¹³ Huulten rikkomuksessa on paha ansa, mutta vanhurskas pääsee hädästä.
- ¹⁴ Suunsa hedelmästä mies saa kyllikseen hyvää, ihmisen eteen kiertyvät hänen kättensä työt.
- ¹⁵ Typerän tie on hänen omissa silmissään oikea, mutta neuvoa kuunteleva on viisas.
- ¹⁶ Typerän suuttumus tulee heti ilmi, mutta järkevä peittää häpeänsä.
- ¹⁷ Toden puhuja lausuu sitä, mikä on oikein, mutta valheellinen todistaja puolustaa petosta.
- ¹⁸ Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisaitten kieli on lääke.
- ¹⁹ Se, jonka huulet puhuvat totta, pysyy iäti, mutta se, jonka kieli puhuu valhetta, vain hetkisen.
- ²⁰ Jotka pahaa miettivät, niillä on mielessä petos, mutta jotka rauhaan neuvovat, niille tulee ilo.

²¹ Ei kohtaa turmio vanhurskasta, mutta jumalattomat saavat onnettomuutta täysin määrin.

²² Valheelliset huulet ovat iljetys HERRALLE , mutta uskollisesti toimivat ovat hänelle mieleen.

²³ Järkevä ihminen kätkee tiedon, mutta tyhmien sydän huutaa julki typeryyttä.

²⁴ Ahkerien käsi saa hallita, mutta velto joutuu pakkotyöhön.

²⁵ Huoli painaa alas miehen mielen, mutta hyvä sana sen ilahduttaa.

²⁶ Vanhurskas opastaa lähimmäistään, mutta jumalattomat eksyttää heidän oma tiensä.

²⁷ Veltto ei saa paistetuksi saalistaan, mutta ahkeruus on ihmiselle arvokas omaisuus.

²⁸ Vanhurskauden polulla on elämä, sillä tiellä kulkeminen ei ole kuolemaksi.

Sananlaskut 13

¹ Viisas poika kuuntelee isän ojennusta, mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta kuullakseen.

² Suunsa hedelmästä ihminen saa nauttia hyvää, mutta uskottomilla on halu väkivaltaan.

³ Joka pitää suunsa kurissa, säilyttää henkensä, mutta avosuinen joutuu turmioon.

⁴ Laiskan sielu kaipaa mutta ei saa mitään, ahkerat tulevat ravituiksi.

⁵ Vanhurskas vihaa valhepuhetta, mutta jumalattoman vaellus on iljettävää ja häpeällistä.

⁶ Vanhurskaus varjelee nuhteettomasti vaeltavan, mutta jumalattomuus syöksee syntisen maahan.

⁷ Toinen on olevinaan rikas omistamatta mitään, toinen köyhä, vaikka hänellä on paljon omaisuutta.

⁸ Mies joutuu antamaan rikkautensa henkensä lunnaiksi, mutta köyhän ei tarvitse kuunnella uhkailua.

⁹ Vanhurskaitten valo loistaa iloisesti, mutta jumalattomien lamppu sammuu.

¹⁰ Ylimielisyys tuottaa pelkkää riitaa, mutta viisaus on niillä, jotka noudattavat neuvoja.

¹¹ Helposti saatu omaisuus hupenee, mutta joka vähin erin kokoaa, saa sen karttumaan.

¹² Pitkittynyt odotus tekee sydämen sairaaksi, mutta täyttynyt halu on elämän puu.

¹³ Joka sanaa halveksii, joutuu tuhoon, joka käskyä pelkää, se palkitaan.

¹⁴ Viisaan opetus on elämän lähde kuoleman ansojen välttämiseksi.

¹⁵ Hyvä ymmärrys tuo suosiota, mutta petturien tie on kova.

¹⁶ Jokainen järkevä toimii taitavasti, mutta tyhmä levittää typeryyttä.

¹⁷ Jumalaton sanansaattaja suistuu turmioon, mutta uskollinen lähettiläs on kuin lääke.

¹⁸ Kuria vierovalle köyhyys ja häpeä, mutta nuhdetta noudattavalle kunnia.

¹⁹ Tyydytetty halu on sielulle mieluinen, pahan karttaminen tyhmille kauhistus.

²⁰ Vaella viisaiden kanssa, niin viisastut, tyhmien kumppanin käy huonosti.

²¹ Synnintekijöitä vainoaa onnettomuus, mutta vanhurskaat saavat palkakseen onnen.

²² Hyvä ihminen jättää perinnön lapsenlapsillekin, mutta syntisen varat talletetaan vanhurskasta varten.

²³ Köyhien uudismaa tuottaa runsaan ruuan, mutta moni joutuu tuhoon, kun oikeus ei vallitse.

²⁴ Joka vitsaa säästää, vihaa lastaan, joka häntä rakastaa, kurittaa häntä ajoissa.

²⁵ Vanhurskas saa syödä kyllikseen, mutta jumalattoman vatsa jää vajaaksi.

Sananlaskut 14

¹ Vaimojen viisaus talot rakentaa, mutta typeryys ne omin käsin purkaa.

² Joka vaeltaa suoraan, se pelkää HERRAA , mutta joka mutkittelee tiellään, halveksii häntä.

³ Typerän suussa on vitsa hänen ylpeydelleen, mutta viisaita vartioivat heidän huulensa.

⁴ Missä härkiä puuttuu, siellä syöttökaukalo on tyhjä; runsas sato saadaan härän voimalla.

⁵ Uskollinen todistaja ei valehtelee, mutta väärä todistaja laskettelee valheita.

⁶ Pilkkaaaja etsii turhaan viisautta, mutta ymmärtävälle tiedon saaminen on helppoa.

⁷ Lähde pois tyhmän miehen luota, hänen huuliltaan et tietoa saa.

⁸ Järkevän viisautta on tarkata omaa vaellustaan, mutta tyhmien typeryys on petosta.

⁹ Typeriä pilkkaa heidän syyllisyytensä, mutta oikeamielisten keskellä on Jumalan suosio.

¹⁰ Sydän tuntee oman surunsa, eikä sen iloon saa vieras sekaantua.

¹¹ Jumalattoman talo hävitetään, mutta oikeamielisten maja kukoistaa.

¹² Miehen mielestä voi tie olla oikea, vaikka se lopulta on kuoleman tie.

¹³ Nauraessakin voi sydän kärsiä ja ilo päättyä murheeseen.

¹⁴ Se, jolla on luopunut sydän, saa tyydytyksen omista teistään ja hyvä mies omistaan.

¹⁵ Yksinkertainen uskoo joka sanan, mutta järkevä tarkkaa askeleitaan.

¹⁶ Viisas pelkää ja karttaa pahaa, mutta tyhmä on ylimielinen ja luottavainen.

¹⁷ Äkkipikainen tekee typeryyksiä, ja juonittelija tulee vihatuksi.

¹⁸ Yksinkertaiset saavat typeryyden perinnökseen mutta järkevät tiedon kruunukseen.

¹⁹ Pahojen täytyy kumartua hyvien edessä ja jumalattomien vanhurskaan porteilla.

²⁰ Köyhää vihaa hänen kumppaninsakin, mutta rikasta rakastavat monet.

²¹ Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii; autuas se, joka kurjia armahtaa.

²² Eivätkö eksy ne, jotka miettivät pahaa? Armo ja uskollisuus niille, jotka miettivät hyvää.

²³ Kaikesta vaivannäöstä on hyötyä mutta huulten höpinästä vain vahinkoa.

²⁴ Viisaiden kruunu on heidän rikkautensa, mutta tyhmien typeryyks on älyttömyyttä.

²⁵ Uskollinen todistaja pelastaa elämän, mutta valheita lasketteleva on täynnä petosta.

²⁶ HERRAN pelossa on vahva varmuus, turva vielä lapsillekin.

²⁷ HERRAN pelko on elämän lähde kuoleman ansojen välttämiseksi.

²⁸ Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan turmio.

²⁹ Pitkämielisellä on paljon ymmärrystä, mutta äkkipikainen tuo julki mielettömyyttä.

³⁰ Levollinen sydän on ruumiille elämäksi, mutta kiihko on mätä luissa.

³¹ Joka sortaa vähäosaista, herjaa hänen Luojaansa, mutta Luojaa kunnioittaa se, joka armahtaa köyhää.

³² Jumalaton syöstään omaan pahuuteensa, mutta vanhurskas on kuollessaankin turvattu.

³³ Ymmärtävän sydämeen asettuu viisaus, tyhmien keskellä se tekee itsensä tunnetuksi.

³⁴ Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synti on kansakuntien häpeä.

³⁵ Taitava palvelija saa kuninkaan suosion mutta kunnoton hänen vihansa.

Sananlaskut 15

¹ Lempeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan.

² Viisaiden kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta tyhmien suu suoltaa typeryyksiä.

³ HERRAN silmät näkevät joka paikkaan, ne pitävät silmällä hyviä ja pahoja.

⁴ Lääkitsevä kieli on elämän puu, mutta kielen vilpillisyys haavoittaa mielen.

⁵ Typerä pitää halpana isänsä ojennuksen, mutta joka nuhdetta noudattaa, on järkevä.

⁶ Vanhurskaan talossa ovat suuret aarteet, mutta jumalattoman saalis joutuu tuhoon.

⁷ Viisaiden huulet levittävät tietoa, mutta tyhmien sydän ei ole vakaa.

⁸ Jumalattomien uhrit ovat HERRALLE iljetys, mutta oikeamielisten rukoukset ovat hänelle mieluisia.

⁹ Jumalattoman tie on HERRALLE iljetys, mutta vanhurskauteen pyrkivää hän rakastaa.

¹⁰ Kova kuritus tulee sille, joka hylkää oikean tien; joka nuhdetta vihaa, on kuoleman oma.

¹¹ HERRA näkee tuonelan ja kadotuksen, saati sitten ihmislasten sydämet.

¹² Pilkkaaja ei pidä siitä, että häntä nuhdellaan, viisaiden luo hän ei mene.

¹³ Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen tuskassa mieli on murtunut.

¹⁴ Ymmärtävän sydän etsii tietoa, mutta tyhmien suu suosii typeryyttä.

- ¹⁵ Puutteenalaiselle ovat pahoja kaikki päivät, mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot.
- ¹⁶ Parempi vähän HERRAN pelossa kuin runsaat varastot levottomuudessa.
- ¹⁷ Parempi vihannesruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa.
- ¹⁸ Kiivas mies aloittaa kiistan, mutta pitkämielinen saa riidan loppumaan.
- ¹⁹ Laiskan tie on kuin piikkinen pensasaita, mutta oikeamielisten polku on raivattu.
- ²⁰ Viisas poika on isälleen iloksi, mutta tyhmä ihminen halveksii äitiään.
- ²¹ Typeryys on ilo sille, joka on vailla ymmärrystä, mutta ymmärtävä mies kulkee suoraan.
- ²² Hankkeet sortuvat siellä, missä neuvonpito puuttuu, mutta toteutuvat siellä, missä on runsaasti neuvonantajia.
- ²³ Mies saa ilon suunsa vastauksesta. Kuinka hyvä onkaan oikeaan aikaan sanottu sana!
- ²⁴ Taitava käy elämän tietä ylöspäin välttääkseen tuonelan, joka on alhaalla.
- ²⁵ Ylpeiden huoneen HERRA hajottaa, mutta lesken rajan hän vahvistaa.
- ²⁶ Pahan ihmisen hankkeet ovat HERRALLE iljetys, mutta lempeät sanat ovat puhtaita.
- ²⁷ Väärän voiton tavoittelija saattaa huoneensa turmioon, mutta joka lahjuksia vihaa, saa elää.
- ²⁸ Vanhurskaan sydän miettii mitä vastata, mutta jumalattomien suu suoltaa pahuutta.
- ²⁹ HERRA on kaukana jumalattomista, mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee.
- ³⁰ Valoisa katse ilahduttaa sydämen, hyvän sanoman kuuleminen vahvistaa luita.

³¹ Se, jonka korva kuuntelee terveellistä nuhdetta , saa asua viisaiden keskellä.

³² Joka ei välitä ojennuksesta, halveksii omaa elämäänsä, mutta joka kuuntelee nuhdetta, hankkii ymmärrystä.

³³ HERRANpelko on kuri viisauteen, kunnian edellä käy nöyryys.

Sananlaskut 16

¹ Ihminen suunnittelee mielessään, mutta kielen vastaus tulee Herralta.

² Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat, mutta Herra tutkii henget.

³ Heitä työsi HERRAN haltuun, niin sinun hankkeesi menestyvät.

⁴ Kaiken on HERRA tehnyt tarkoitustaan varten, myös jumalattoman onnettomuuden päivän varalle.

⁵ Jokainen ylvästelijä on HERRALLE kauhistus: totisesti , sellainen ei jää rankaisematta.

⁶ Armolla ja uskollisuudella rikos sovitetaan, ja Herran pelko pitää pahan loitolla.

⁷ Jos miehen tiet ovat HERRALLE mieleen, Herra saattaa vihamiehetkin sovintoon hänen kanssaan.

⁸ Parempi vähän vanhurskaudessa kuin suuret voitot vääryydessä.

⁹ Sydämessään ihminen suunnittelee tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa.

¹⁰ Kuninkaan huulilla on jumalallinen ratkaisu, hänen suunsa ei petä, kun hän tuomitsee.

¹¹ Oikea puntari ja vaaka ovat HERRAN , hänen tekoaan ovat kaikki painot kukkarossa.

¹² Jumalattomuuden harjoittaminen on kuninkaille kauhistus, sillä vanhurskaudesta valtaistuin vahvistuu.

¹³ Vanhurskaat huulet ovat kuninkaille mieleen, oikein puhuvaa he rakastavat.

¹⁴ Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja, mutta viisas mies sen lepyttää.

¹⁵ Kuninkaan kasvojen valoisuus on elämäksi, hänen suosionsa on kuin keväinen sadepilvi.

¹⁶ Kuinka paljon parempi onkaan hankkia viisautta kuin kultaa! Parempi on hankkia ymmärrystä kuin hopeaa.

¹⁷ Oikeamielisten tie kiertää pahan, henkensä säilyttää, kun pitää huolta vaelluksestaan.

¹⁸ Kukistumisen edellä käy ylpeys, kompastumisen edellä ylimielisyys.

¹⁹ Parempi vaatimattomana köyhien parissa kuin jakamassa saalista ylpeiden kanssa.

²⁰ Joka painaa mieleensä sanan, se löytää onnen. Autuas se, joka turvaa Herraan!

²¹ Jolla on viisas sydän, sitä sanotaan ymmärtäväksi, ja puheen miellyttävyys antaa opetukselle tehoa.

²² Ymmärrys on omistajalleen elämän lähde, mutta typeryyks on tyhmälle kuritus.

²³ Viisaan sydän tekee hänen suunsa taitavaksi ja antaa tehoa hänen huultensa opetukselle.

²⁴ Lempeät sanat ovat kuin valuva hunaja: makeita sielulle ja lääkettä luille.

²⁵ Miehen mielestä tie voi olla oikea, vaikka se lopulta on kuoleman tie.

²⁶ Työmiehen nälkä tekee työtä hänen hyväkseen, sillä oma suu ajaa häntä työhön.

²⁷ Kelvoton mies suunnittelee pahaa, hänen huulillaan on kuin polttava tuli.

²⁸ Juonitteleva mies saa aikaan riidan, ja panettelija erottaa ystävykset.

²⁹Väkivallan mies houkuttelee lähimmäistään ja johtaa hänet tielle, joka ei ole hyvä.

³⁰Joka silmillään kyräilee, sillä on mielessään kavaluus; joka huulensa yhteen puristaa, sillä on paha mielessä.

³¹Harmaat hapsset ovat kunnian kruunu; se saadaan vanhurskauden tiellä.

³²Kärsivällinen on parempi kuin sankari ja mielensä hillitsevä parempi kuin kaupungin valloittaja.

³³Helmassa pudistellen arpa heitetään, mutta jokainen ratkaisu tulee Herralta.

Sananlaskut 17

¹Parempi kuiva leivänkannikka rauhassa kuin talo täynnä paistilihaa riidassa.

²Taitava palvelija hallitsee kelvotonta poikaa ja saa veljesten rinnalla osan perinnöstä.

³Hopealle sulatin, kullalle uuni, mutta sydämet koettelee Herra.

⁴Paha kuuntelee ilkeitä puheita, petollinen tarkkaa vahingollista kieltä.

⁵Joka köyhää pilkkaa, se herjaa hänen Luojaansa, joka onnettomuudesta iloitsee, ei jää rankaisematta.

⁶Vanhusten kruunu ovat lastenlapset, ja isät ovat lasten kunnia.

⁷Ei sovi houkalle suuret sanat, saati sitten jalosukuiselle valheen puhuminen.

⁸Lahjus on käyttäjänsä silmissä ihana kivi: kääntyypä hän minne tahansa, hän menestyy.

⁹Joka rikkomuksen peittää, se vaalii rakkautta, mutta joka asioita kaivelee, se joutuu eroon ystävästään.

¹⁰Nuhde tehoaa ymmärtäväiseen paremmin kuin sata lyöntiä tyhmään.

- ¹¹ Vain kapinaa hankkii paha ihminen, mutta häntä vastaan lähetetään armoton sanansaattaja.
- ¹² Kohdatkoon miestä karhu, jolta on riistetty pennut, mutta älköön tyhmä typeryydessään.
- ¹³ Joka hyvän pahalla palkitsee, sen kodista ei onnettomuus väisty.
- ¹⁴ Kiistan aloittaminen on kuin päästäisi vedet valloilleen – luovu siitä, ennen kuin riita puhkeaa.
- ¹⁵ Julistaa syyllinen syyttömäksi tai syytön syylliseksi, kumpikin on Herralle iljetys.
- ¹⁶ Mitä hyötyä on rahasta tyhmän käsissä? Viisauden hankkimiseen hänellä ei ole ymmärrystä.
- ¹⁷ Ystävä rakastaa kaikkina aikoina, ja veli on syntynyt avuksi hädässä.
- ¹⁸ Vailla ymmärrystä on mies, joka lyö kättä ja menee takuuseen toisen puolesta.
- ¹⁹ Joka riitaa rakastaa, se rakastaa rikkomusta. Joka porttinsa korottaa, se etsii tuhoa.
- ²⁰ Kieroilija ei löydä onnea, kavalakielinen suistuu onnettomuuteen.
- ²¹ Tyhmä on murheeksi siittäjälleen, houkan isä on iloa vailla.
- ²² Iloinen sydän on terveydeksi, mutta murtunut mieli kuivattaa luut.
- ²³ Jumalaton ottaa lahjuksen povestaan vääristääkseen oikeuden tiet.
- ²⁴ Ymmärtäväisen kasvoilla on viisaus, mutta tyhmän silmät harhailevat maailman rantaa.
- ²⁵ Tyhmä poika on isälleen harmiksi ja synnyttäjälleen katkeraksi murheeksi.
- ²⁶ Paha jo sekin, jos syytöntä sakotetaan, kovin kohtuutonta, jos jaloja lyödään.

²⁷ Joka säästää sanojaan, on taitava, ja rauhallisella miehellä on ymmärrystä.

²⁸ Typeräkin käy viisaasta, jos on vaiti; joka huulensa sulkee, on ymmärtäväinen.

Sananlaskut 18

¹ Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään, kaikin neuvoin hän haastaa riitaa.

² Tyhmä ei pyri ymmärrykseen, vaan oman mielipiteensä julki tuomiseen.

³ Minne jumalaton tulee, sinne tulee halveksuntakin ja häpeällisen elämän mukana häväistys.

⁴ Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, ne ovat virtaava puro ja viisauden lähde.

⁵ Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta ja vääntää vääräksi syyttömän asiaa oikeudessa.

⁶ Tyhmän huulet tuovat mukanaan riidan, ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.

⁷ Oma suu on tyhmälle turmioksi ja omat huulet ansaksi hänelle itselleen.

⁸ Panettelijan puheet ovat kuin herkkupaloja, ne painuvat syvälle sisimpään asti.

⁹ Joka on velto toimessaan, on vahingontekijän veli.

¹⁰ HERRAN nimi on vahva torni, vanhurskas juoksee sinne ja saa turvan.

¹¹ Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa, kuin korkea muuri hänen kuvitteluissaan.

¹² Tuhon edellä miehen sydän ylpistyy, mutta kunnian edellä käy nöyryys.

¹³ Joka vastaa ennen kuin on kuullut, on typerä ja saa siitä häpeän.

¹⁴ Miehekäs mieli kestää sairauden, mutta kuka voi kestää, jos mieli on murtunut?

¹⁵ Ymmärtävän sydän hankkii tietoa, sitä etsivät viisaitten korvat.

- ¹⁶ Lahja laajentaa ihmisen vaikutuspiirin ja vie hänet mahtimiesten pariin.
- ¹⁷ Riita-asiassa ensiksi puhuva on oikeassa, kunnes hänen vastapuolensa tulee ja ottaa hänestä selon.
- ¹⁸ Arpa asettaa riidat ja ratkaisee väkevien välit.
- ¹⁹ Loukattu veli on vaikeampi voittaa kuin vahva kaupunki, ja riidat ovat kuin linnanportin salvat.
- ²⁰ Suunsa hedelmästä mies saa vatsansa täyteen, huultensa sadosta hän syö kyllikseen.
- ²¹ Kuolema ja elämä ovat kielen vallassa. Joka sitä rakastaa, joutuu syömään sen hedelmää.
- ²² Joka hyvän vaimon löysi, se onnen löysi, sai osakseen Herran suosion.
- ²³ Köyhä puhuu anellen, mutta rikas vastaa tylästi.
- ²⁴ Vahingokseen mies on monien ystävä, mutta on myös ystäviä, veljiäkin uskollisempia.

Sananlaskut 19

- ¹ Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin kieropuheinen, joka on vielä tyhmäkin.
- ² Ilman taitoa ei intokaan ole hyväksi, ja kiirehtivän jalka astuu harhaan.
- ³ Ihmisen oma typeryys turmelee hänen tiensä, mutta Herralle hän sydämessään vihoittelee.
- ⁴ Omaisuus lisää paljon ystäviä, mutta vähävarainen joutuu ystävästään eroon.
- ⁵ Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja valheiden puhuja ei pelastu.
- ⁶ Monet etsivät ylhäisen suosiota, ja kaikki ovat anteliaan ystäviä.
- ⁷ Köyhä on kaikkien veljiensä vihaama, vielä enemmän karttavat häntä hänen ystävänsä. Hän vetoaa heihin sanoillaan, mutta turhaan.

⁸Joka viisautta hankkii, se rakastaa sieluaan, joka ymmärrystä vaalii, se löytää onnen.

⁹Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita laskettelee, tuhoutuu.

¹⁰Tyhmälle ei sovi yltäkylläisyys, saati sitten orjalle ruhtinaiden hallitseminen.

¹¹Ymmärrys tekee ihmisen pitkämieliseksi, hänen kunniansa on antaa rikkomus anteeksi.

¹²Kuninkaan viha on kuin nuoren leijonan karjunta, mutta hänen suosionsa on kuin kaste ruohikolle.

¹³Tyhmä poika on isälleen onnettomuus, riitainen vaimo kuin pahoin vuotava katto.

¹⁴Talo ja omaisuus peritään isiltä, mutta viisas vaimo tulee Herralta.

¹⁵Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen, ja velto joutuu näkemään nälkää.

¹⁶Joka käskyt pitää, säilyttää henkensä; joka ei teistänsä välitä, on kuoleman oma.

¹⁷Joka vähäosaista armahtaa, lainaa HERRALLE, ja Herra maksaa takaisin hänen hyvän tekonsa.

¹⁸Kurita poikaasi, kun vielä on toivoa; ethän halua hänen kuolemaansa.

¹⁹Rajuluontoinen joutuu sakkoihin, jos häntä autat, joudut tekemään sen toistekin.

²⁰Kuule neuvoa, ota ojennus varteen, että olisit vastedes viisaampi.

²¹Monet ovat miehen mielessä ajatukset, mutta Herran neuvo pysyy.

²²Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa, ja köyhä on parempi kuin valehtelija.

²³HERRAN pelko on elämäksi: saa levätä yönsä ravittuna, eikä mikään paha kohtaa.

²⁴Laiska pistää kätensä kulhoon mutta ei jaksa viedä sitä suuhun saakka.

²⁵ Lyö pilkkaajaa, niin yksinkertainen saa ymmärrystä, nuhtelee ymmärtäviäistä, niin hän ottaa opikseen.

²⁶ Joka kohtelee pahoin isäänsä ja häättää pois äitinsä, on keltoton ja hävynön poika.

²⁷ Poikani, jos lakkaat kuulemasta ojennusta, eksyt pois tiedon sanoista.

²⁸ Keltoton todistaja pitää oikeutta pilkkanaan, ja jumalattomien suu nielee vääryyttä.

²⁹ Tuomiot ovat valmiina pilkkaajille, lyönnit tyhmien selkään.

Sananlaskut 20

¹ Viini on pilkkaaja, väkijuoma metelöitsijä: ei ole viisas kukaan, joka niistä hoipertelee.

² Kuninkaan viha on pelottava kuin nuoren leijonan karjunta. Joka hänet vihastuttaa, tekee syntiä omaa elämäänsä vastaan.

³ Miehellä on kunniaksi pysyä erossa riidoista, kaikki typerät haastavat riitaa.

⁴ Syksyllä ei laiska kynnä, korjuuaikana hän etsii satoa, mutta ei löydä.

⁵ Syviä vesiä ovat miehen sydämen aivoitukset, mutta ymmärtäväinen mies ammentaa ne esiin.

⁶ Monet kuuluttavat omaa uskollisuuttaan, mutta kuka voi löytää luotettavan miehen?

⁷ Vanhurskas vaeltaa nuhteettomasti, onnellisia ovat myös lapset hänen jälkeensä.

⁸ Kuningas istuu tuomioistuimella, silmillään hän hajottaa kaiken pahan.

⁹ Kuka voi sanoa: ”Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni”?

¹⁰ Kahtalaiset punnukset ja kahtalaiset eefa-mitat – molemmat ovat Herralle kauhistus.

- ¹¹Teoistaan tuntee jo poikasenkin, onko hänen elämänsä puhdasta ja oikeaa.
- ¹²Kuulevan korvan ja näkevän silmän – molemmat on Herra luonut.
- ¹³Älä unta rakasta, ettet köyhtyisi. Pidä silmäsi auki, niin saat kylliksi leipää.
- ¹⁴”Huonoa, huonoa!” ostaja sanoo, mutta ostettuaan ja mentyään pois hän kehuskelee.
- ¹⁵Olkoon kultaa, olkoon helmiä paljon, kallein aarre on taitavat huulet.
- ¹⁶Ota vaatteet siltä, joka meni takaamaan vierasta, ota häneltä pantti muukalaisten puolesta.
- ¹⁷Makea on miehelle petoksella saatu leipä, mutta jälkeenpäin hän saa suunsa täyteen soraa.
- ¹⁸Neuvotellen suunnitelmat vahvistuvat, sotaa sinun on käytävä neuvokkuudella.
- ¹⁹Joka panettelijana kulkee, ilmaisee salaisuuden. Älä antaudu avosuisen pariin.
- ²⁰Joka isäänsä ja äitiään kiroaa, sen lamppu sammuu pilkkopimeään.
- ²¹Perintö, jota aluksi kiivaasti tavoitellaan, ei lopulta tuo siunausta.
- ²²Älä sano: ”Minä kosten pahan.” Odota Herraa, hän auttaa sinua.
- ²³Kahdenlaiset punnukset ovat HERRALLE kauhistus, ja väärä vaaka ei ole hyväksi.
- ²⁴HERRALTA tulevat miehen askeleet. Mitäpä ihminen itse tiestään ymmärtäisi?
- ²⁵Ihmiselle on ansaksi luvata nopeasti pyhä lahja ja vasta sitten harkita lupauksiaan.
- ²⁶Viisas kuningas hajottaa jumalattomat ja antaa puimajyrän käydä heidän ylitseen.
- ²⁷Ihmisen henki on HERRAN lamppu, se tutkii ihmisen sisimpiä myöten .

²⁸ Laupeus ja uskollisuus suojaavat kuningasta, laupeudella hän vahvistaa valtaistuimensa.

²⁹ Voima on nuorukaisen kunnia, ja harmaat hapsset ovat vanhusten kaunistus.

³⁰ Ruhjeet ja haavat puhdistavat pois pahan, lyönnit puhdistavat sisimmätkin kammiot.

Sananlaskut 21

ivuttaa sen, minne ikinä tahtoo.

² Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään oikeita, mutta Herra tutkii sydämet.

³ Vanhurskauden ja oikeuden harjoittaminen on Herralle mieluisampaa kuin teurasuhrit.

⁴ Ylpeät silmät ja pöyhkeä sydän – jumalattomien lamppu – ovat syntiä.

⁵ Ahkeran ajatukset ovat vain hyödyksi, mutta kaikki turha kiire vie puutteeseen.

⁶ Ne, jotka hankkivat aarteita petollisin kielin, ovat kuin haihtuva henkäys; he etsivät kuolemaa.

⁷ Jumalattomat tempaa pois heidän oma väkivaltansa, sillä he eivät tahdo tehdä oikeutta.

⁸ Rikollisen tie on mutkainen, mutta puhtaan teot ovat oikeat.

⁹ Parempi asua katon kulmalla kuin riitaisan vaimon huonetoverina.

¹⁰ Jumalattoman sielu himoitsee pahaa, lähimmäinen ei saa armoa hänen silmiensä edessä.

¹¹ Kun pilkkaajaa rangaistaan, yksinkertainen viisastuu; kun viisasta neuvotaan, hän ottaa opikseen.

¹² Vanhurskas Jumala tarkkaa jumalattoman taloa, hän syöksee jumalattomat onnettomuuteen.

- ¹³ Joka tukkii korvansa puutteenalaisen huudolta, se joutuu itse huutamaan vastausta saamatta.
- ¹⁴ Salainen lahja lepyttää vihan ja poveen kätkeyty lahjus kiivaan kiukun.
- ¹⁵ Vanhurskaalla on ilo siitä, että tehdään oikeutta, mutta väärintekijöille se on kauhistus.
- ¹⁶ Ihminen, joka eksyy ymmärryksen tieltä, joutuu lepäämään vainajien joukossa.
- ¹⁷ Puutteeseen päätyy riemujen rakastaja; ei rikastu se, joka viiniä ja öljyä rakastaa.
- ¹⁸ Jumalaton joutuu lunnaiksi vanhurskaan puolesta ja uskon oikeamielisten sijasta.
- ¹⁹ Parempi asua autiomaassa kuin riitaisan vaimon vaivattavana.
- ²⁰ Kalliita aarteita ja öljyä on viisaan majassa, mutta tyhmä ihminen hävittää ne.
- ²¹ Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii, se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian.
- ²² Viisas ryntää väkevien kaupunkiin ja kukistaa varustuksen, joka oli sen turva.
- ²³ Joka suutaan ja kieltään vartioi, se varjelee sielunsa ahdistuksilta.
- ²⁴ Julkea röyhkeilijä saa pilkkaajan nimen, hänen tekonsa ovat määrätöntä julkeutta.
- ²⁵ Oma halu laiskan tappaa, sillä hänen kätensä kieltäytyvät tekemästä työtä.
- ²⁶ Aina on hartaasti haluavia, ja vanhurskas antaa säästelemättä.
- ²⁷ Jumalattomien uhri on iljetys, saati sitten, jos se tuodaan pahassa mielessä!

²⁸Valheellinen todistaja hukkuu, mutta kuunteleva mies saa aina puheenvuoron.

²⁹Jumalaton tekee kasvonsa julkeiksi, oikeamielinen tiensä vakaiksi.

³⁰Ei auta viisaus, ei ymmärrys, ei mikään neuvo Herraa vastaan.

³¹Hevonen on varustettu taistelun päiväksi, mutta voitto on Herran hallussa.

Sananlaskut 22

¹Hyvä nimi on suurta rikkautta kallisarvoisempi, suosio parempi kuin hopea ja kulta.

²Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa, Herra on luonut kumpaisenkin.

³Järkevä näkee vaaran ja piiloutuu, mutta yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.

⁴Nöyryyden ja HERRAN pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä.

⁵Okaita ja ansoja on väärämielisen tiellä. Joka niistä pysyy kaukana, varjelee henkensä.

⁶Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhetessaankaan siltä poikkeaa.

⁷Rikas hallitsee köyhiä, ja velallinen joutuu velkojan orjaksi.

⁸Joka vääryyttä kylvää, se turmiota niittää, ja hänen vihansa vitsasta tulee loppu.

⁹Hyväsydäminen saa siunauksen, sillä hän antaa leivästään vähäosaiselle.

¹⁰Aja pois pilkkaaja, niin kiista poistuu, loppuu riita ja häväistys.

¹¹Kuningas on sen ystävä, joka rakastaa sydämen puhtautta ja jonka puhe on miellyttävää.

¹²HERRAN silmät varjelevat ymmärtäväistä, mutta uskottoman sanat hän tekee tyhjiksi.

¹³Laiska sanoo: ”Ulkona on leijona, minut tapetaan keskellä toria.”

¹⁴ Vieraan naisen suu on syvä kuoppa, Herran vihaama suistuu siihen.

¹⁵ Typeryys on kiertynyt kiinni pojan sydämeen, mutta kurituksen vitsa karkottaa sen hänestä.

¹⁶ Vähäosaiselle on voitoksi, jos häntä sorretaan, rikkaalle tappioksi, jos hänelle annetaan.

Viisaiden sanoja

¹⁷ Kallista korvasi kuuntelemaan viisaiden sanoja ja tarkkaa minunkin opetustani.

¹⁸ On ihanaa, jos kätket ne sisimpääsi, olkoot ne kaikki valmiina huulillasi.

¹⁹ Jotta Herra olisi sinun turvanasi, minä olen nyt neuvonut juuri sinua.

²⁰ Olenhan kirjoittanut sinulle jo kauan sitten, antanut neuvoja ja tietoa

²¹ opettaakseni sinulle totuutta, luotettavia sanoja, että luotettavin sanoin voisit vastata lähettäjillesi.

²² Älä riistä heikolta, koska hän on voimaton, äläkä polje kurjan oikeutta portissa,

²³ sillä Herra ajaa hänen asiansa ja riistää hänen riistäjiltään hengen.

²⁴ Älä ryhdy äkkipikaisen ystäväksi äläkä liittoudu helposti kiivastuvan kanssa,

²⁵ ettet tottuisi hänen teihinsä ja saattaisi sieluasi ansaan.

²⁶ Älä ole niitä, jotka kättä lyövät, jotka menevät takuuseen veloista.

²⁷ Ellei sinulla ole, millä maksaa, viedään pian vuodekin altasi!

²⁸ Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka esi-isäsi ovat asettaneet paikalleen.

²⁹ Näet miehen, taitavan toimissaan: Kuninkaita hän palvelee, ei hän palvele alhaisia.

Sananlaskut 23

- ¹Kun istut aterialle mahtimiehen seurassa, pidä tarkoin mielessä, kuka on edessäsi,
- ²ja pane veitsi kurkullesi, jos olet kovin nälkäinen.
- ³Älä himoitse hänen herkkujaan, ne ovat petollisia ruokia.
- ⁴Älä näe vaivaa rikastuaksesi, lakkaa käyttämästä ymmärrystäsi siihen.
- ⁵Kun suuntaat silmäsi rikkauteen, se onkin yhtäkkiä poissa; totisesti se saa siivet, kuin kotka se lentää taivaalle.
- ⁶Älä syö pahantahtoisen leipää äläkä himoitse hänen herkkujaan.
- ⁷Hän näet tekee niin kuin on mielessään miettinyt: hän sanoo sinulle: ”Syö ja juo”, mutta se ei tule hänen sydämestään.
- ⁸Syömäsi palan sinä oksennat, ja suloiset sanasi tuhlasit turhaan.
- ⁹Älä puhu tyhmän kuullen, sillä hän halveksii järkeviä sanojasi.
- ¹⁰Älä siirrä ikivanhaa rajaa äläkä mene orpojen pelloille,
- ¹¹sillä heidän lunastajansa on väkevä, ja hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan.
- ¹²Tuo sydämesi ojennettavaksi ja korvasi ymmärryksen sanojen ääreen.
- ¹³Älä kiellä pojalta kuritusta, sillä jos lyöt häntä vitsalla, hän säästyy kuolemasta.
- ¹⁴Vitsalla sinä häntä lyöt, tuonelasta hänen sielunsa pelastat.
- ¹⁵Poikani, jos sinun sydämesi viisastuu, niin minun sydämeni iloitsee.
- ¹⁶Sisimpäni riemuitsee , jos sinun huulesi puhuvat sitä, mikä on oikein.
- ¹⁷Älköön sydämesi kadehtiko synnintekijöitä, vaan kiivaile aina HERRAN pelon puolesta.
- ¹⁸Silloin sinulla totisesti on tulevaisuus eikä toivosi raukea tyhjiin.
- ¹⁹Kuule, poikani, viisastu ja ohjaa sydämesi oikealle tielle!
- ²⁰Älä vietä aikaasi viininjuojien parissa äläkä lihan ahmijoiden,

- ²¹ sillä juomari ja ahmatti köyhtyvät, ja uneliaisuus puettaa ryysyihin.
- ²² Kuuntele isääsi, jolta olet saanut elämän, äläkä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha.
- ²³ Osta totuutta, älä myy, osta viisautta, kuria ja ymmärrystä.
- ²⁴ Todellakin, vanhurskaan isä saa riemuita. Se, joka on siittänyt viisaan, saa iloita hänestä.
- ²⁵ Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi, riemuitkoon synnyttäjäsi.
- ²⁶ Anna, poikani, sydämesi minulle, olkoot minun tieni silmissäsi mieluisat.
- ²⁷ Portto on syvä kuoppa, ja vieras nainen on ahdas kaivo.
- ²⁸ Hän väijyy aivan kuin rosvo ja lisää uskottomien lukua ihmisten seassa.
- ²⁹ Kenellä on voivotus, kenellä vaikerrus? Kenellä riidat, kenellä valitus? Kenellä haavat ilman syytä? Kenellä sameat silmät?
- ³⁰ Niillä, jotka viipyvät viinin ääressä, jotka tulevat mausteviiniä maistelemaan.
- ³¹ Älä katsele viiniä, kuinka se punoittaa, kuinka se maljassa hohtaa. Helposti se valahtaa kurkusta alas.
- ³² Lopulta se puree kuin käärme ja vuodattaa myrkkyä kuin kyy.
- ³³ Silmäsi näkevät outoja, ja sydämesi puhelee sekavia.
- ³⁴ Sinusta tuntuu kuin makaisit keskellä merta, kuin makaisit maston huipussa.
- ³⁵ ”Löivät minua, mutta en tuntenut kipua, pieksivät minua, mutta en tiennyt siitä mitään. Milloinkahan herään? Tahdonpa taas hakea tätä samaa.”

Sananlaskut 24

- ¹ Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä pyri heidän seuraansa,
- ² sillä heidän sydämensä miettii tuhotöitä ja heidän huulensa puhuvat turmion puheita.

- ³Viisaudella talo rakennetaan ja ymmärryksellä vahvistetaan.
- ⁴Ymmärryksen avulla kammiot täyttyvät kaikesta kallisarvoisesta ja ihanasta.
- ⁵Viisas mies on väkevä, tietorikas on täynnä voimaa.
- ⁶Neuvokkuudella sinun on käytävä sotaa, neuvonantajien runsaus tuo menestyksen.
- ⁷Kovin on korkea typerälle viisaus, ei hän avaa suutaan portissa.
- ⁸Jolla on pahanteko mielessä, sitä sanotaan juonittelijaksi.
- ⁹Mielettömän suunnitelmat ovat syntiä; pilkkaajaa ihmiset kammoksuvat.
- ¹⁰Jos olet voimaton ahdingon aikana, voimasi ei ole suuri.
- ¹¹Pelasta ne, joita viedään kuolemaan, pysäytä ne, jotka hoippuvat surmattaviksi.
- ¹²Jos sanot: ”Emme me siitä tienneet”, niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija. Hän, joka valvoo sieluasi, tietää kaiken ja maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan.
- ¹³Syö hunajaa, poikani, sillä se on hyvää, ja mesi on makeaa suussasi.
- ¹⁴Tiedä, että viisaus on samanlaista sielullesi: Jos sen löydät, sinulla on tulevaisuus eikä toivosi mene hukkaan.
- ¹⁵Älä väijy, jumalaton, vanhurskaan majaa, älä hävitä hänen leposijaansa.
- ¹⁶Vaikka vanhurskas kaatuisi seitsemän kertaa, hän nousee jälleen, mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen.
- ¹⁷Älä iloitse vihamiehesi kaatuessa, älköön sydämesi riemuitko hänen kompastuessaan,
- ¹⁸ettei Herra, kun hän sen näkee, pitäisi sitä pahana ja kääntäisi vihaansa pois hänestä.
- ¹⁹Älä vihastu pahantekijöiden tähden, älä kadehdi jumalattomia,

- ²⁰ sillä ei pahalla ole tulevaisuutta ja jumalattomien lamppu sammuu.
- ²¹ Poikani, pelkää HERRAA ja kuningasta! Älä liity kapinallisten seuraan,
- ²² sillä yhtäkkiä, kenenkään aavistamatta, tulee onnettomuus niin kapinallisille kuin heihin liittyneillekin.
- ²³ Nämäkin ovat viisaitten sanoja: Ei ole hyvä tuomitessa katsoa henkilöön.
- ²⁴ Joka sanoo syylliselle: ”Sinä olet syytön”, sitä kansat kiroavat, kansakunnat sadattelevat.
- ²⁵ Mutta niiden, jotka nuhtelevat pahantekijää, käy hyvin, ja heidän osakseen tulee siunaus ja onni.
- ²⁶ Huulille suutelee se, joka oikean vastauksen antaa.
- ²⁷ Suorita tehtäväsi ulkona, pane peltosi kuntoon. Sitten perusta itsellesi perhe.
- ²⁸ Älä ole syyttä todistajana lähimmäistäsi vastaan, vai haluatko pettää huulillasi?
- ²⁹ Älä sano: ”Niin kuin hän teki minulle, niin minäkin teen hänelle. Minä maksan miehelle hänen tekojensa mukaan.”
- ³⁰ Minä kuljin laiskurin pellon ohitse, mielettömän miehen viinitarhan vieritse.
- ³¹ Ja katso: se kasvoi kauttaaltaan ohdakkeita, maan pinta oli nokkosten peitossa, ja kiviäitä oli luhistunut.
- ³² Minä katselin ja painoin mieleeni, näin ja otin opikseni:
- ³³ nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän aikaa ristissä käsin,
- ³⁴ niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo ja puute kuin aseellinen mies.

Sananlaskut 25

HISKIAN MIESTEN KOKOAMIA SANANLASKUJA

- ¹Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, Hiskian, Juudan kuninkaan, miesten kokoamia.
- ²Jumalan kunnia on salata asia, kuninkaiden kunnia on tutkia asia.
- ³Taivaan korkeus, maan syvyys ja kuninkaiden sydämet ovat tutkimattomia.
- ⁴Kun hopeasta poistetaan kuona, syntyy hopeasepältä astia.
- ⁵Kun jumalaton poistetaan kuninkaan luota, valtaistuini vahvistuu vanhurskaudessa.
- ⁶Älä ylvästele kuninkaan edessä äläkä asetu mahtavien paikoille.
- ⁷Parempi on, jos sinulle sanotaan: ”Tule tänne ylös”, kuin että sinut alennetaan ylhäisen edessä, jonka silmäsi ovat nähneet.
- ⁸Älä lähde kärkevästi käräjoimään! Lopulta et tiedä mitä tehdä, kun vastapuolesi saattaa sinut häpeään.
- ⁹Riitele oma riitasi vastapuolesi kanssa, mutta älä ilmaise toisen salaisuutta.
- ¹⁰Muutoin kuka siitä kuuleekin, häpäisee sinua, eivätkä pahat puheet sinusta lakkaa.
- ¹¹Kultaomenia hopeamaljoissa ovat oikeaan aikaan lausutut sanat.
- ¹²Kuin kultainen korvarengas ja hienosta kullasta tehty koru on viisas neuvoja kuulevalle korvalle.
- ¹³Kuin lumen viileys korjuuajana on luotettava lähetti lähettäjilleen: hän virvoittaa isäntiensä sielun.
- ¹⁴Kuin pilvet ja tuuli, ilman sadetta, on mies, joka kerskuu valheellisilla lahjoilla.
- ¹⁵Kärsivällisyydellä taivutetaan mahtimies, ja lempeä kieli murskaa luun.
- ¹⁶Jos hunajaa löydät, syö kohtuullisesti, ettet kylläntyisi siihen ja oksentaisi sitä.

¹⁷Astu harvoin jalallasi lähimmäisesi kotiin, ettei hän sinuun kyllästy ja ala vihata sinua.

¹⁸Kuin sotanuija, miekka ja terävä nuoli on mies, joka todistaa väärin lähimmäistään vastaan.

¹⁹Kuin mureneva hammas ja horjuva jalka on uskottoman antama turva ahdingon päivänä.

²⁰Joka laulaa lauluja murheelliselle sydämelle, on kuin se, joka riisuu vaatteet pakkaspäivänä tai kaataa etikkaa lipeän sekaan.

²¹Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle leipää syötäväksi, jos hänellä on jano, anna hänelle vettä juotavaksi.

²²Näin sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle, ja HERRA palkitsee sen sinulle.

²³Pohjoistuuli saa aikaan sateen ja salassa kuiskiva kieli vihaiset kasvot.

²⁴Parempi on asua katon kulmalla kuin riitaisan vaimon huonetoverina.

²⁵Kuin raikas vesi nääntyvälle on hyvä sanoma kaukaisesta maasta.

²⁶Sotkettu lähde ja turmeltu kaivo on vanhurskas, joka horjuu jumalattoman edessä.

²⁷Liika hunajan syönti ei ole hyväksi, eikä kunnian tavoittelu kunniakasta.

²⁸Kuin kaupunki, jonka muurit ovat hajalla, on mies, joka ei mieltään hillitse.

Sananlaskut 26

¹Niin kuin lumi sopii kesään ja sade korjuu-aikaan, yhtä vähän sopii tyhmälle kunnia.

²Kuin pakeneva lintu, kuin lentävä pääsky on aiheeton kirous: ei se käy toteen.

³Hevoselle ruoska, aasille suitset, tyhmille keppeä selkään!

- ⁴ Älä vastaa tyhmälle hänen typeryytensä mukaan, ettet olisi hänen kaltaisensa sinäkin.
- ⁵ Vastaa tyhmälle hänen typeryytensä mukaan, ettei hän pitäisi itseään viisaana.
- ⁶ Jalat altaan katkaisee ja vääryyttä saa kärsiä se, joka lähettää sanan tyhmän mukana.
- ⁷ Velttoina riippuvat halvaantuneen sääret, samoin sananlasku tyhmien suussa.
- ⁸ Kunnian osoittaminen tyhmälle on kuin sitoisi kiven linkoon kiinni.
- ⁹ Kuin ohdake, joka on osunut juopuneen käteen, on sananlasku tyhmien suussa.
- ¹⁰ Kuin jousimies, joka kaikkia haavoittaa, on se, joka palkkaa tyhmän tai pestaa ohikulkijoita.
- ¹¹ Kuin koira, joka palaa oksennukselleen, on tyhmä, joka toistaa typeryyksiään.
- ¹² Näet miehen, viisaan omissa silmissään – enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.
- ¹³ Laiska sanoo: ”Tiellä on leijona, jalopeura torien vaiheilla.”
- ¹⁴ Ovi saranoillaan kääntyilee, laiska vuoteellaan.
- ¹⁵ Laiska pistää kätensä kulhoon mutta ei jaksu viedä sitä suuhun saakka.
- ¹⁶ Laiska on omissa silmissään viisaampi kuin seitsemän, jotka vastaavat älykkäästi.
- ¹⁷ Kulkukoiraa korvista tarttuu se, joka kiihtyy toisten riidasta.
- ¹⁸ Kuin mieletön, joka ampuu tulisia nuolia ja kylvää kuolemaa,
- ¹⁹ on mies, joka pettää lähimmäisensä ja sanoo: ”Leikillänihän minä sen tein.”
- ²⁰ Puiden loppuessa sammuu tuli, ja panettelijan poistuessa laantuu riita.

²¹Hiilistä hehku, puista tuli, toraisa mies riidan lietsoo.

²²Panettelijan puheet ovat kuin herkkupaloja, ne painuvat syvälle sisimpään.

²³Kuin saviastia ja hopeasilaus sen pinnassa ovat ystävyyttä hehkuvat huulet ja paha sydän.

²⁴Vihamies tekeytyy huulillaan ystäväksi mutta hautoo petosta sisimmässään.

²⁵Vaikka hän muuttaisi äänensä suloiseksi, älä usko häntä, sillä seitsemän iljettävyyttä on hänellä sydämessään.

²⁶Vihamielisyys kätkeytyy kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu.

²⁷Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu; joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin pyörähtää.

²⁸Valheellinen kieli vihaa niitä, joita se ruhjoo, lipevä suu tuottaa turmion.

Sananlaskut 27

¹Älä kerskaile huomisesta päivästä, ethän tiedä, mitä kukin päivä tuo tullessaan.

²Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi, vieras, eivät omat huulesi.

³Raskas on kivi ja painavaa hiekka, mutta molempia raskaampi typerän suuttumus.

⁴Kiukku on julma, viha on kuin tulva, mutta kuka voi kestää mustasukkaisuuden edessä?

⁵Parempi julkinen nuhde kuin salattu rakkaus.

⁶Ystävän lyönnitkin ilmaisevat uskollisuutta, mutta vihamiehen suudelmat ovat petollisia.

⁷Kylläinen polkee hunajaakin, nälkäiselle kaikki karvaskin on makeaa.

⁸Kuin pesästään paennut lintu on mies, joka on paossa kotiseudultaan.

⁹ Öljy ja suitsuke ilahduttavat sydämen, samoin ystävän lempeys ja hänen alttiit neuvonsa.

¹⁰ Ystävääsi ja isäsi ystävää älä hylkää. Älä mene veljesi taloon onnettomuutesi päivänä, sillä parempi on läheinen naapuri kuin kaukainen veli.

¹¹ Ole viisas, poikani, niin ilahdutat sydäntäni, ja minä voin antaa herjaajalleni vastauksen.

¹² Viisas näkee vaaran ja piiloutuu, yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.

¹³ Ota vaatteet siltä, joka meni toista takaamaan; ota häneltä pantti vieraan naisen tähden.

¹⁴ Joka varhain aamulla äänekkäästi siunaa ystäväänsä, sille se luetaan kiroukseksi.

¹⁵ Pahoin vuotava katto rankkasateen päivänä ja riitaisa vaimo ovat yhdenveroiset.

¹⁶ Joka hänet tahtoo pitää salassa, se pitää salassa tuulta ja tavoittaa öljyä oikeaan käteensä.

¹⁷ Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistaan hioo.

¹⁸ Joka hoitaa viikunapuuta, saa syödä sen hedelmää. Joka palvelee hyvin isäntäänsä, sitä kunnioitetaan.

¹⁹ Niin kuin kasvot kuvastuvat vedessä, niin kuvastuu ihmisen sydän toisessa ihmisessä.

²⁰ Tuonela ja kadotus eivät saa kyllikseen, eivät myöskään saa kyllikseen ihmisen silmät.

²¹ Hopealle sulatin, kullalle uuni, miestä arvioidaan hänen maineensa mukaan.

²² Jos survot hullua huhmaressa, survimella soran seassa, ei lähde hänestä hänen typeryytensä.

²³ Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi näyttää, pidä huoli laumoista.

²⁴ Eiväthän aarteet säily iäti, pysykö kruunukaan polvesta polveen?

²⁵ Kun heinä on korjattu ja tuore odelma tulee näkyviin ja vuorten ruoho on koottu talteen,

²⁶ sinulla on karitsoita vaatteiden ostoa varten, vuohipukkeja pellon ostohinnaksi

²⁷ ja kylliksi vuohenmaitoa itsesi ja perheesi ravinnoksi sekä palvelustyttöjesi elatukseksi.

Sananlaskut 28

¹ Jumalattomat pakenevat, vaikka kukaan ei aja takaa, mutta vanhurskaat ovat rohkeita kuin nuori leijona.

² Rikkomustensa tähden maa saa paljon ruhtinaita, mutta yhden järkevän ja viisaan miehen ansiosta järjestys pysyy kauan.

³ Köyhä mies, joka sortaa vähäosaisia, on kuin sade, joka huuhtoo mullan pois, niin ettei tule leipää.

⁴ Laista piittaamattomat kehuvat jumalattomia, mutta lain noudattajat vastustavat heitä.

⁵ Pahat ihmiset eivät ymmärrä, mikä on oikein, mutta ne, jotka HERRAA etsivät, ymmärtävät kaiken.

⁶ Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin kahdella tiellä mutkitteleva rikas.

⁷ Joka noudattaa lakia, on ymmärtäväinen poika, mutta kemuja rakastavien kumppani tuottaa isälleen häpeää.

⁸ Joka kartuttaa omaisuuttaan korolla ja voitolla, kokoaa sille, joka armahtaa vähäosaisia.

- ⁹ Joka kääntää korvansa kuulemasta opetusta, sen rukouskin on kauhistus.
- ¹⁰ Joka eksyttää oikeamielisiä pahalle tielle, suistuu omaan kuoppaansa, mutta nuhteettomat perivät onnen.
- ¹¹ Rikas mies on omissa silmissään viisas, mutta köyhä, jolla on ymmärrystä, ottaa hänestä selvän.
- ¹² Kun vanhurskaat riemuitsevat, ihanuus on suuri, mutta kun jumalattomat nousevat, ihmisiä saa etsiä.
- ¹³ Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty, mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon.
- ¹⁴ Onnellinen se ihminen, joka aina pelkää Herraa, mutta joka sydämensä kovettaa, se suistuu onnettomuuteen.
- ¹⁵ Kuin muriseva leijona ja kohti ryntäävä karhu on köyhän kansan jumalaton hallitsija.
- ¹⁶ Ruhtinas, jolta puuttuu ymmärrystä, tekee paljon vääryyttä, mutta väärän voiton vihaaja saa elää kauan.
- ¹⁷ Ihmisen, jota verivelka painaa, on pakoiltava aina hautaan saakka. Älköön häntä autettako.
- ¹⁸ Nuhteettomasti vaeltava pelastuu, mutta kahdella tiellä mutkittelija kaatuu äkisti.
- ¹⁹ Joka peltonsa viljelee, saa kyllikseen leipää, mutta tyhjän tavoittelija saa kyllikseen köyhyyttä.
- ²⁰ Luotettava mies saa runsaan siunauksen, mutta se, jolla on kiihko rikastua, ei jää rankaisematta.
- ²¹ Ei ole hyvä katsoa henkilöön, mutta rikkomus tehdään jopa leipäpalan tähden.
- ²² Pahansuopainen haluaa kiihkeästi varallisuutta eikä ymmärrä joutuvansa puutteeseen.

²³ Joka toista nuhtelee, saa lopulta enemmän suosiota kuin se, joka kielellään liehakoi.

²⁴ Joka ryöstää isältään ja äidiltään ja sanoo: ”Ei tämä ole rikos”, se on tuhontekijän kumppani.

²⁵ Ahne nostaa riidan, mutta HERRAAN luottava tulee ravituksi.

²⁶ Omaan ymmärrykseensä luottava on tyhmä, mutta viisaudessa vaeltava pelastuu.

²⁷ Joka köyhälle antaa, ei joudu puutteeseen, mutta sitä, joka sulkee häneltä silmänsä, kovin kirotaan.

²⁸ Kun jumalattomat nousevat, ihmiset piiloutuvat, kun he tuhoutuvat, lisääntyy vanhurskaitten luku.

Sananlaskut 29

¹ Paljon kuritusta saanut mies, joka pysyy niskoittelijana, muserretaan äkisti, eikä paranemista tapahdu.

² Vanhurskaiden enentyessä kansa iloitsee, mutta jumalattomien hallitessa kansa huokailee.

³ Se, joka rakastaa viisautta, on isälleen iloksi, mutta porttojen kumppani hävittää omaisuuden.

⁴ Oikeudenmukaisuudella kuningas pitää maan kunnossa, mutta verojen kiskoja tuhoaa sen.

⁵ Mies, joka liehakoi lähimmäistään, virittää verkon hänen askeleilleen.

⁶ Pahalle miehelle on oma rikos ansaksi, mutta vanhurskas saa riemuita ja iloita.

⁷ Vanhurskas tuntee vähäosaisten asian, mutta jumalaton ei siitä mitään ymmärrä.

⁸ Pilkkaaajat villitsevät kaupungin, mutta viisaat tyyntävät vihan.

⁹Kun viisas mies käy oikeutta typerän miehen kanssa, tämä räyhää tai nauraa eikä rauhoitu.

¹⁰Verenhimoiset vihaavat nuhteetonta, oikeamielisten henkeä he väijyvät.

¹¹Tyhmä purkaa kaiken sisunsa, mutta viisas sen viimein tyynnyttää.

¹²Hallitsija, joka kuuntelee valhepuheita, saa palvelijoikseen vain jumalattomia.

¹³Köyhä ja hänen sortajansa kohtaavat toisensa; kummankin silmille HERRA antaa valon.

¹⁴Jos kuningas tuomitsee vähäosaisia oikein, hänen valtaistuimensa on iäti vahva.

¹⁵Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta kuritta kasvanut poika on äitinsä häpeä.

¹⁶Kun jumalattomia tulee lisää, rikoksetkin lisääntyvät, mutta vanhurskaat saavat nähdä heidän kukistumisensa.

¹⁷Ojenna poikaasi, niin hän virvoittaa sinua ja tarjoaa sielullesi herkkuruokaa.

¹⁸Kun ei ole näkyä, kansa villiintyy. Autuas se, joka ottaa opetuksen varteen!

¹⁹Sanoista ei palvelija ota ojentuakseen: hän kyllä ymmärtää, mutta ei tottele.

²⁰Näet miehen, joka puhuu hätiköiden – enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.

²¹Jos palvelijaansa hemmottelee nuoresta pitäen, hänestä tulee lopulta röyhkeä.

²²Äkkipikainen mies nostaa riidan, ja helposti kiivastuva joutuu moniin rikkomuksiin.

²³Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta nöyrähenkinen saa kunniaa.

²⁴Joka osallistuu varkaan saaliiseen, vihaa itseään; hän kuulee vannotuksen, mutta ei ilmaise mitään.

²⁵Ihmispelko asettaa ansan, mutta HERRAAN luottava on turvassa.

²⁶Hallitsijan suosiota etsivät monet, mutta HERRALTA tulee miehelle oikeus.

²⁷Vääryyden mies on vanhurskaille iljetys, ja oikean tien kulkija on iljetys jumalattomalle.

Sananlaskut 30

LOPPUSANAT Aagurin sanat

¹Aagurin, Jaaken pojan, sanat ja lauselmät. Näin puhuu tämä mies: Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala. Olen väsyttänyt itseni, Jumala, minä näännyn.

²Olenhan järjetön mieheksi, ei minulla ole ihmisen ymmärrystä,

³enkä ole oppinut viisautta, niin että olisin tullut tuntemaan Pyhimmän.

⁴Kuka on noussut taivaaseen ja astunut sieltä alas? Kuka on koonnut kouriinsa tuulen? Kuka on käärinnyt vedet viitan sisään? Kuka on asettanut kohdalleen kaikki maan ääret? Mikä on hänen nimensä ja mikä hänen poikansa nimi, sinähän sen tiedät?

⁵Jokainen Jumalan sana on puhdasta kultaa; hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat.

⁶Älä lisää mitään hänen sanoihinsa, ettei hän vaatisi sinua tilille ja ettet osoittautuisi valehtelijaksi.

⁷Kahta minä sinulta pyydän, älä niitä minulta koskaan kiellä kuolemaani saakka:

⁸Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä minulle anna, älä rikkautta, anna minulle ravinnoksi määräosani leipää,

⁹ettei minusta kylläisenä tulisi kieltäjää ja etten sanoisi: ”Kuka on HERRA ?” tai etten köyhtyneenä varastaisi ja tulisi käyttäneeksi väärin Jumalani nimeä.

¹⁰ Älä kieli palvelijasta hänen herralleen, ettei hän kiroaisi sinua ja ettet tulisi syylliseksi.

¹¹ Voi sukupolvea, joka kiroaa isäänsä eikä siunaa äitiään,

¹² sukupolvea, joka on omissa silmissään puhdas, vaikka ei ole pesty saastastaan.

¹³ Voi sitä sukupolvea – kuinka ylpeät ovatkaan sen silmät ja kuinka kopeasti se katsookaan –

¹⁴ sukupolvea, joka tekee hampaansa miekoiksi ja leukaluunsa veitsiksi syödäkseen kurjat pois maasta ja köyhät ihmisten joukosta!

¹⁵ Verenimijällä on kaksi tytärtä: ”Anna vielä! Anna vielä!” Kolme on, jotka eivät saa kyllikseen, neljä, jotka eivät sano: ”Jo riittää”:

¹⁶ tuonela ja hedelmätön kohtu, maa, joka ei saa kylliksi vettä, ja tuli, joka ei sano: ”Jo riittää.”

¹⁷ Joka isäänsä pilkkaa ja pitää halpana totella äitiään, siltä korpit hakkaavat puron luona silmät puhki ja kotkan poikaset syövät ne.

¹⁸ Kolme on minusta kovin ihmeellistä, ja neljä on, joita en käsitä:

¹⁹ kotkan tie taivaalla, käärmeen tie kalliolla, laivan tie keskellä merta ja miehen tie nuoren naisen luo.

²⁰ Niin myös avionrikkojanaisen tie: hän syö, pyyhkii suunsa ja sanoo: ”En ole pahaa tehnyt.”

²¹ Kolmen alla järkkyy maa, neljän alla se ei voi kestää:

²² orjan alla, kun hän pääsee kuninkaaksi, houkan, kun hän saa kyllikseen leipää,

²³ hyljityn naisen alla, kun hän saa miehen, ja palvelijattaren, kun hän syrjäyttää emäntänsä.

²⁴ Neljä on maan vähäistä mutta silti erinomaisen viisasta.

²⁵ Muurahaiset ovat voimaton kansa, mutta leipänsä ne kokoavat kesällä.

²⁶Tamaanit ovat heikko kansa, mutta asuntonsa ne tekevät kallioihin.

²⁷Heinäsirkoilla ei ole kuningasta, mutta koko lauma lähtee liikkeelle osastoittain.

²⁸Sisiliskoon voi tarttua käsin, vaikka se asuu kuninkaiden linnoissa.

²⁹Kolmella on ylväs astunta, neljä kulkee komeasti:

³⁰leijona, sankari eläinten joukossa, joka ei väisty minkään tieltä,

³¹ylvästelevä kukko ja kauris sekä kuningas joukkonsa johdossa.

³²Jos kerskuut houkkamaisuudessasi tai harkiten, niin laske käsi suullesi.

³³Sillä maitoa vatkaamalla saa voita, nenää vääntämällä saa esiin verta ja kiukkua ärsyttämällä saa aikaan riidan.

Sananlaskut 31

Lemuelin sanat

¹Lemuelin, Massan kuninkaan, sanat, joilla hänen äitinsä oli häntä kasvattanut.

²Mitä, poikani, mitä, kohtuni poika, mitä, lupauseni poika?

³Älä anna voimaasi naisille, vaellustasi niille, jotka tuhoavat kuninkaat.

⁴Ei sovi kuninkaiden, Lemuel, ei sovi kuninkaiden viiniä juoda eikä ruhtinaiden kaipailla väkijuomaa.

⁵Juopotellessaan he unohtavat, mitä on säädetty, ja vääntävät vääräksi kaikkien kurjuuden lasten oikeuden.

⁶Antakaa väkijuomaa menehtyvälle ja viiniä murhemielisille.

⁷Sellainen juokoon ja unohtakoon köyhyytensä älköönkä enää vaivaansa muistelko.

⁸Avaa suusi mykän puolesta, oikeuden hankkimiseksi kaikille sortuville.

⁹Avaa suusi, tuomitse oikein, hanki kurjalle ja köyhälle oikeus.

Kelpo vaimon ylistys

- ¹⁰Kelpo vaimon kuka löytää? Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi.
- ¹¹Hänen miehensä sydän luottaa häneen, eikä siltä mieheltä saalista puutu.
- ¹²Hän toimii miehensä parhaaksi, ei vahingoksi, kaikkina elinpäivinään.
- ¹³Hän hankkii villat ja pellavat ja tekee työtä ahkerin käsin.
- ¹⁴Hän on kauppiaan laivojen kaltainen: leipänsä hän noutaa kaukaa.
- ¹⁵Hän nousee, kun vielä on yö, ja antaa ravinnon talonsa väelle, palvelustyoillekin heidän osansa.
- ¹⁶Hän haluaa peltoa ja hankkii sen, istuttaa viinitarhan kättensä työn hedelmällä.
- ¹⁷Hän vyöttää kupeensa voimalla ja vahvistaa käsivartensa.
- ¹⁸Hankkeensa hän huomaa käyvän hyvin, ei sammu hänen lamppunsa yöllä.
- ¹⁹Hän ojentaa kätensä kehräpuuhun, hänen kouransa tarttuvat väärttinään.
- ²⁰Hän avaa kätensä kurjalle, ojentaa köyhälle molemmat kätensä.
- ²¹Hän ei pelkää talonväkensä puolesta lunta, sillä koko hänen väkensä on puettu purppuravillaan.
- ²²Hän valmistaa itselleen peitteitä, ja hienoa pellavaa ja purppuravillaa on hänen pukunsa.
- ²³Hänen miehensä on tunnettu porteissa, istuessaan maan vanhinten joukossa.
- ²⁴Hän tekee pellavapaitoja ja myy niitä, voittoa hän toimittaa kauppiaille.
- ²⁵Voima ja kunnia on hänen pukunaan, hän nauraa tulevalle päivälle.
- ²⁶Hän avaa suunsa puhumaan viisautta, hänen kielellään on lempeä opetus.
- ²⁷Hän tarkkaa, mitä hänen talossaan tehdään, hän ei syö laiskan leipää.
- ²⁸Hänen poikansa nousevat ja ylistävät häntä onnelliseksi, hänen miehensä ylistää häntä:

²⁹ ”Paljon on naisia, töissään erinomaisia, mutta yli niiden kaikkien kohoat sinä.”

³⁰ Pettävää on sulous, kauneus katoavaa, ylistettävä on se vaimo, joka pelkää Herraa.

³¹ Suokaa hänen nauttia kättensä työn hedelmistä, hänen tekonsa häntä porteissa ylistäkööt.

Saarnaajan

Saarnaajan 1

ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ Kaikki on turhuutta

¹Saarnaajan, Daavidin pojan, Jerusalemin kuninkaan sanat.

²Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja, turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta!

Ei mitään uutta auringon alla

³Mitä hyötyä ihmiselle on kaikesta vaivannäöstään, jolla hän vaivaa itseään auringon alla?

⁴Sukupolvi menee, sukupolvi tulee, mutta maa pysyy ikuisesti.

⁵Aurinko nousee, aurinko laskee. Se kiirehtii sijalleen, josta se jälleen nousee.

⁶Tuuli kääntyy etelään ja kiertää pohjoiseen, kiertää yhä kiertämistään. Samalle kierrolleen tuuli palaa.

⁷Kaikki joet laskevat mereen, mutta meri ei täyty. Paikkaan, jonne joet ovat laskeneet, ne yhä edelleen laskevat.

⁸Kaikki asiat ovat työläitä, kukaan ei kykene niitä ilmaisemaan. Silmä ei saa kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttään kuulemisesta.

⁹Mitä on ollut, sitä on vastakin, ja mitä on tapahtunut, sitä vastakin tapahtuu. Ei ole mitään uutta auringon alla.

¹⁰Jos olisikin jotakin, mistä sanotaan: ”Katso, tämä on uutta”, niin on sitä ollut ennenkin, muinaisina aikoina, jotka olivat ennen meitä.

¹¹Ei jää muistoa muinaisista, ei myöskään niiden jälkeen tapahtuneista jää muistoa niille, jotka jäljessä tulevat.

Saarnaaja tutkii ajallista elämää

¹²Minä, Saarnaaja, olin Israelin kuninkaana Jerusalemissa.

¹³Minä käänsin sydämeni etsimään ja tutkimaan viisautta kaikesta, mitä tapahtuu auringon alla. Tämä on vaikea tehtävä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille, että he sillä itseään vaivaisivat.

¹⁴Katselin kaikkia tekoja, joita tehdään auringon alla, ja katso, kaikki ne ovat turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁵Väärä ei voi suoristua, eikä vajaata voi laskea täydeksi.

¹⁶Minä puhuin sydämessäni: Olen hankkinut suuren viisauden ja lisännyt sitä niin, että olen viisaampi kuin kaikki, jotka ennen minua ovat hallinneet Jerusalemissa. Sydämeni on löytänyt paljon viisautta ja tietoa.

¹⁷Minä käänsin sydämeni ottamaan selvää viisaudesta, mielettömyydestä ja tyhmyydestä ja tulin tietämään, että sekin on tuulen tavoittelua.

¹⁸Sillä missä on paljon viisautta, siellä on paljon murhetta. Joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

Saarnaajan 2

Elämän nautinnot ovat turhuutta

¹Minä sanoin sydämelleni: ”Tule, minä annan sinun kokea iloa, nauttia hyvää.” Mutta katso, sekin oli turhuutta.

²Naurusta minä sanoin: ”Mieletöntä!”, ja ilosta: ”Mitä se hyödyttää?”

³Minä päätin mielessäni virkistää ruumistani viinillä – kuitenkin niin, että sydämeni pysyisi viisaudessa – ja samalla noudattaa tyhmyyttä, kunnes saisin nähdä, mikä on hyväksi ihmislapsille, mitä heidän tulee tehdä taivaan alla vähinä elämänsä päivinä.

Suuret teot ovat turhuutta

⁴Ryhdyin suuriin töihin: rakensin itselleni taloja ja istutin viinitarhoja,

⁵tein itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita.

⁶Tein itselleni vesilammikoita kastellakseni niiden vedellä puita kasvavaa metsikköä.

⁷Minä ostin orjia ja orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli. Minulla oli myös karjaa, nautaeläimiä ja pikkukarjaa, enemmän kuin kenelläkään niistä, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa.

⁸Kokosin itselleni myös hopeaa ja kultaa, kuninkaiden ja maakuntien aarteita. Hankin itselleni laulajia, laulajattaria ja ihmislasten iloja: vaimon, jopa vaimoja.

⁹Minä tulin yhä mahtavammaksi, yli kaikkien, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa, kuitenkin viisauteni säilyttäen.

¹⁰En kieltänyt silmiltäni mitään, mitä ne pyysivät, enkä torjunut sydämeltäni mitään iloa. Minun sydämeni iloitsi kaiken vaivannäköni tuloksista. Se oli osani kaikesta vaivannäöstäni.

¹¹Mutta kun käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin itseäni vaivannut niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua. Mistään ei ole hyötyä auringon alla.

Viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi

¹²Kun käännyn katsomaan viisautta, mielettömyyttä ja tyhmyyttä – sillä mitäpä muuta voi tehdä ihminen, joka tulee toisen kuninkaan jälkeen, kuin mitä jo ennenkin on tehty –

¹³niin minä näin, että viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi, niin kuin valo on pimeyttä hyödyllisempi.

¹⁴Viisaalla on silmät päässään, tyhmä vaeltaa pimeässä. Minä tulin kuitenkin tietämään, että toisen käy niin kuin toisenkin.

¹⁵Minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuakin. Miksi sitten olen tullut näin ylen viisaaksi? Niinpä sanoin sydämessäni: Turhuutta on tämäkin.

¹⁶Eihän viisaasta, sen paremmin kuin tyhmästäkään, jää ikuista muistoa, kun tulevana päivinä kaikki vaipuu unohduksiin. Eikö viisas kuole samoin kuin tyhmäkin?

¹⁷Ja minä vihasin elämää, sillä minusta on pahaa se, mitä tapahtuu auringon alla. Kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁸Minä vihasin kaikkea vaivannäköäni, jolla vaivasin itseäni auringon alla, koska minun täytyy jättää sen hedelmät ihmiselle, joka tulee minun jälkeeni.

¹⁹Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Kuitenkin hän tulee hallitsemaan kaikkia vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta.

²⁰Niin minä annoin sydämeni vaipua epätoivoon kaiken vaivannäköni vuoksi, jolla olin rasittanut itseäni auringon alla.

²¹Joku ihminen näkee vaivaa toimien viisaasti, taitavasti ja menestyksellisesti, mutta hänen on luovutettava omaisuutensa ihmiselle, joka ei ole siitä vaivaa nähnyt. Sekin on turhuutta ja suuri onnettomuus.

²²Mitä siis ihminen saa kaikesta vaivannäöstään ja sydämensä pyrkimyksestä, jolla hän rasittaa itseään auringon alla?

²³Ovathan kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä murhetta, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. Tämäkin on turhuutta.

Kaikki tulee Jumalan kädestä

²⁴Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa. Mutta tästäkin minä tulín näkemään, että se tulee Jumalan kädestä.

²⁵”Sillä kuka voi syödä ja kuka voi nauttia ilman minua?” sanoo Herra.

²⁶Ihmiselle, joka on hänelle mieleen, hän antaa viisautta, tietoa ja iloa, mutta syntiselle hän antaa työksi koota ja kartuttaa omaisuutta annettavaksi sille, joka on Jumalalle mieluinen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

Saarnaajan 3

Kaikella on aikansa

¹Kaikella on määräaika. Jokaisella asialla on aikansa taivaan alla.

²Aika on syntyä ja aika kuolla, aika on istuttaa ja aika repiä istutus,

- ³ aika on surmata ja aika parantaa, aika on purkaa ja aika rakentaa,
⁴ aika on itkeä ja aika nauraa, aika on valittaa ja aika hypellä,
⁵ aika on heitellä kiviä ja aika kerätä kivet, aika on syleillä ja aika olla syleilemättä,
⁶ aika on etsiä ja aika kadottaa, aika on säilyttää ja aika viskata pois,
⁷ aika on repäistä rikki ja aika ommella yhteen, aika on olla vaiti ja aika puhua,
⁸ aika on rakastaa ja aika vihata, aika on sodalla ja aika rauhalla.

Jumalan teot ovat ikuiset

- ⁹ Mitä hyötyä työntekijälle on vaivannäöstään?
¹⁰ Minä olen katsellut työtä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille heidän rasitukseksien.
¹¹ Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikanaan, myös ikuisuuden hän on pannut heidän sydämeensä. Ihminen ei kuitenkaan käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei niiden alkua eikä loppua.
¹² Minä tulin tietämään, ettei ihmisillä ole muuta hyvää kuin iloita ja tehdä hyvää eläessään.
¹³ Jo sekin on jokaiselle ihmiselle Jumalan lahja, että hän voi syödä, juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa.
¹⁴ Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy ikuisesti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Jumala on sen niin tehnyt, että häntä pelättäisiin.
¹⁵ Mitä nyt on, sitä on ollut ennenkin, ja mitä vastedes on, sitäkin on ollut jo ennen. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyt ohi.

Kaikki palaa tomuun

- ¹⁶ Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siellä oli jumalattomuus. Minä näin vanhurskauden paikan, ja sielläkin oli jumalattomuus.

¹⁷Minä sanoin sydämessäni: Jumala tuomitsee vanhurskaan ja jumalattoman, sillä hänen luonaan jokaisella asialla ja jokaisella teolla on aikansa.

¹⁸Minä sanoin sydämessäni: Ihmisten tähden se on näin, jotta Jumala koettelisi heitä, ja he näkisivät, että omassa olossaan he ovat kuin eläimiä.

¹⁹Ihmisten käy niin kuin eläinten. Sama on molempien kohtalo. Niin kuin nämä kuolevat niin nuokin, yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään etusijaa eläimiin nähden, sillä kaikki on turhuutta.

²⁰Kaikki menevät samaan paikkaan. Kaikki ovat tulleet tomusta, ja kaikki palaavat tomuun.

²¹Kuka tuntee ihmisen hengen, joka kohoaa ylös, ja eläimen hengen, joka vajoaa alas maahan?

²²Minä havaitsin, ettei ole mitään parempaa kuin se, että ihminen iloitsee teoistaan. Se on hänen osansa, sillä kuka tuo hänet takaisin, niin että hän näkisi sen, mitä tulee hänen jälkeensä?

Saarnaajan 4

Sorrettujen kyyneleet

¹Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla. Minä näin sorrettujen kyyneleet, eikä heillä ole lohduttajaa. Voimakas on heidän sortajiensa käsi, eikä sorretuilla ole lohduttajaa.

²Niin minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmiksi kuin niitä, jotka vielä ovat elossa.

³Näitä kumpiakin onnellisemmaksi ylistin sitä, joka ei vielä ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mitä tehdään auringon alla.

Kateus on turhuutta

⁴Ja minä näin, että kaikki vaivannäkö ja menestyminen työssä on toisen kateutta toista kohtaan. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

⁵Tyhmä panee kädet ristiin ja kalvaa omaa lihaansa.

⁶Parempi on kourallinen lepoa kuin molemmat kourat täynnä vaivannäköä ja tuulen tavoittelua.

Kaksin on parempi kuin yksin

⁷Vielä minä näin turhuuden auringon alla:

⁸Tuossa on yksinäinen, jolla ei ole ketään toista, hänellä ei ole poikaa, ei edes veljeä, mutta kaikella hänen vaivannäöllään ei ole loppua, eivätkä hänen silmänsä saa kyllikseen rikkaudesta. Kenen hyväksi minä siis näen vaivaa ja kiellän sieluni nauttimasta hyvää? Tämäkin on turhuutta ja paha asia.

⁹Kaksin on parempi kuin yksin, sillä kumpikin saa vaivannäöstään hyvän palkan.

¹⁰Jos he kaatuvat, niin toinen nostaa toverinsa ylös, mutta voi yksinäistä, jos hän kaatuu! Ei ole toista nostamassa häntä ylös.

¹¹Ja jos kaksi makaa yhdessä, heillä on lämmin, mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmin?

¹²Yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi pitää puolensa. Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea.

Viisaus on parempi tyhmyyttä

¹³Parempi on köyhä, mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoitusta huomioon.

¹⁴Tuo toinen lähti vankilasta, mutta hänestä tuli kuningas, vaikka oli syntynyt köyhänä tuon toisen ollessa kuninkaana.

¹⁵Minä näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan nuorukaisen puolella, tuon, joka asettuu vanhan sijalle.

¹⁶Ei ollut loppua kaikella kansan paljoudella, niillä kaikilla, joiden edellä hän kulki, mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitse. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁷ Kulje harkituin askelin, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan on parempi kuin teurasuhrin anto tyhmien tavoin, sillä tietämättään he tekevät pahaa.

Saarnaajan 5

Varoitus turhista lupauksista

¹ Älä avaa suutasi hätiköiden, älköön sydämesi kiirehtikö lausumaan sanoja Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä. Olkoot siis sanasi harvat.

² Sillä työn paljous tuo unen, ja missä on paljon sanoja, siellä tyhmä on äänessä.

³ Kun teet lupauksen Jumalalle, täytä se viivyttelystä, sillä hän ei mielisty tyhmiin. Täytä siis, mitä lupaat.

⁴ On parempi, ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä.

⁵ Älä anna suusi saattaa ruumistasi syylliseksi äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: ”Se oli erehdys.” Miksi Jumalan pitäisi vihastua sinun puheeseesi ja turmella kättesi työt?

⁶ Sillä paljot puheet ovat turhuutta niin kuin paljot unetkin. Mutta pelkää sinä Jumalaa.

Oikeutta poljetaan

⁷ Jos näet, että maakunnassa sorretaan köyhää, poljetaan oikeutta ja vanhurskautta, älä sitä ihmettele. Ylhäistä valvoo ylhäisempi ja vielä ylhäisemmät heitä molempia.

⁸ Viljellyn maan kannalta on kuitenkin kaikin tavoin hyödyksi, että maassa on kuningas.

Rikkaus on turhuutta

⁹ Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kyllikseen, eikä voittoa se, joka rakastaa rikkautta. Tämäkin on turhuutta.

¹⁰Varallisuuden karttuessa karttuvat sen syöjätkin. Mitä muuta etua siitä on omistajalleen, kuin että hän näkee sen silmillään?

¹¹Työntekijän uni on makea, söipä hän vähän tai paljon, mutta rikkaan kylläisyys ei anna hänen nukkua.

¹²Raskaan onnettomuuden olen nähnyt auringon alla: rikkauden, joka on säilytetty onnettomuudeksi omistajalleen.

¹³Tuo rikkaus voi kadota onnettoman tapauksen vuoksi, ja jos hänelle on syntynyt poika, tämän käsiin ei jää mitään.

¹⁴Yhtä alastomana, kuin hän tuli äitinsä kohdusta, hänen on mentävä pois. Vaivannäkönsä hedelmistä hän ei voi viedä mitään täältä mukanaan.

¹⁵Tämäkin on raskas onnettomuus: hänen on mentävä, aivan niin kuin hän tuli. Mitä hyötyä hänellä on siitä, että on nähnyt vaivaa tuulen hyväksi?

¹⁶Kaikki päivänsäkin hän kuluttaa pimeydessä, ja paljon on hänellä surua, kärsimystä ja harmia.

¹⁷Katso, mitä olen huomannut: hyvää ja sopivaa on ihmisen syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla hän vaivaa itseään auringon alla vähinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut. Se on hänen osansa.

¹⁸Sekin on Jumalan lahja, jos hän antaa jollekin ihmiselle rikkautta ja varallisuutta ja sallii tämän nauttia siitä, saada siitä osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa.

¹⁹Ihminen ei silloin tule paljon ajatelleeksi elämänsä päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

Saarnaajan 6

Kaiken vaivannäön turhuus

¹Onnettomuus on tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja joka painaa raskaasti ihmistä:

² Jumala antaa miehelle rikkautta, varallisuutta ja kunniaa, niin ettei häneltä puutu mitään kaikesta siitä, mitä hän kaipaa. Mutta Jumala ei salli hänen nauttia siitä, vaan siitä nauttii vieras. Tämä on turhuutta ja raskas kärsimys.

³ Vaikka miehelle syntyisi sata lasta ja hän eläisi vanhaksi ja paljot olisivat hänen vuosiensa päivät, mutta hän ei saisi tyydyttää haluaan sillä hyvällä, mitä hänellä on, eikä saisi edes kunnollista hautausta, niin minä sanon, että kuolleen syntynyt keskonen olisi onnekkaampi kuin hän.

⁴ Turhaan se tulee ja pimeyteen menee, pimeyteen peittyy sen nimi.

⁵ Ei se ole nähnyt eikä tullut tuntemaan edes aurinkoa. Sen lepo on parempi kuin tuon miehen elämä,

⁶ vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhat vuotta mutta ei saisi nähdä onnea. Eivätkö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan?

⁷ Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa hyväksi, ja kuitenkin halu ei täyty.

⁸ Mitä etua siis viisaalla on tyhmään verrattuna, mitä köyhällä siitä, että osaa oikein vaeltaa elävien edessä?

⁹ Parempi tyytyä siihen, minkä silmä jo näkee, kuin kulkea mielihaluja perässä. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁰ Kaikelle, mitä on olemassa, on jo muinoin annettu nimi, ja sekin tiedetään, mikä ihminen on. Ei hän voi riidellä väkevämpänsä kanssa.

¹¹ Paljot puheet vain lisäävät turhuutta. Mitä etua ihmiselle siitä on?

¹² Kuka tietää, mikä on ihmiselle hyväksi elämänsä aikana, niinä turhina päivinä, jotka hän viettää kuin varjo. Entä kuka ilmoittaa ihmiselle, mitä on tuleva hänen jälkeensä auringon alla?

Saarnaajan 7

ELÄMÄNOHJEITA Mikä on hyvää?

¹Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy ja kuolinpäivä parempi kuin syntymäpäivä.

²Parempi on mennä surutaloon kuin mennä pitotaloon, sillä surutalossa näkee sen, mikä on kaikkien ihmisten loppu. Elossa oleva painaa asian mieleensä.

³Suru on parempi kuin nauru, sillä sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset.

⁴Viisaitten sydän on surutalossa, tyhmien sydän huvitalossa.

⁵Parempi on kuunnella viisaan nuhdetta kuin olla kuulemassa tyhmien laulua.

⁶Kuin orjantappuroiden rätinä padan alla on tyhmän nauru; sekin on turhuutta.

⁷Väärä voitto tekee viisaan hulluksi, lahjus tuhoaa ymmärryksen .

⁸Asian loppu on parempi kuin sen alku, ja pitkämielinen on parempi kuin ylimielinen.

⁹Älköön mielesi olko karkäs vihastumaan, sillä viha pesii tyhmien povessa.

¹⁰Älä sano, mikä siinä on, että entiset ajat olivat paremmat kuin nykyiset, sillä et sinä sitä viisauttasi kysy.

¹¹Viisaus on yhtä hyvä kuin perintöosa ja parempikin niille, jotka näkevät auringon.

¹²Viisauden varjossa on kuin rahan varjossa. Mutta tieto on rahaa hyödyllisempi, ja viisaus pitää haltijansa elossa.

¹³Katso Jumalan tekoja: kuka voi suoristaa sen, minkä hän on vääräksi tehnyt?

¹⁴Hyvänä päivänä ole hyvillä mielin ja pahana päivänä ymmärrä, että Jumala on tehnyt niin toisen kuin toisenkin. Eihän ihminen saa mitään siitä, mikä tulee hänen jälkeensä.

¹⁵Kaikkeä olen nähnyt turhina päivinä: vanhurskaan, joka joutuu tuhoon vanhurskaudessaan, ja jumalattoman, joka elää kauan pahuudessaan.

Kohtuuden noudattaminen on viisautta

¹⁶Älä ole kovin vanhurskas äläkä esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit itsesi?

¹⁷Älä ole kovin jumalaton äläkä ole tyhmä: miksi kuolisit ennen aikaasi?

¹⁸On hyvä, että pidät tästä kiinni etkä hellitä kättäsi tuostakaan, sillä Jumalaa pelkäävä selviää kaikesta.

¹⁹Viisaus auttaa viisasta voimakkaammin kuin kaupungin kymmenen mahtimiestä.

²⁰Maan päällä ei ole niin vanhurskasta ihmistä, että hän tekisi vain hyvää eikä tekisi syntiä.

²¹Älä kiinnitä huomiota kaikkeen, mitä puhutaan, ettet kuulisi palvelijasi kiroavan sinua.

²²Tietäähän oma sydämesi, että myös sinä olet monta kertaa kironnut muita.

²³Kaiken tämän olen viisaudella koetellut. Minä sanoin: ”Tahdon tulla viisaaksi”, mutta viisaus pysyi minusta kaukana.

²⁴Kaukana, syvällä, syvällä on kaiken olemus, kuka voi sen löytää?

²⁵Minä ryhdyin sydämessäni pohtimaan, oppimaan ja etsimään viisautta ja kaiken lopullista selitystä tullakseni vain tietämään, että jumalattomuus on tyhmyyttä ja tyhmyys mielettömyyttä.

²⁶Ja minä löysin sen, mikä on kuolemaa katkerampi: naisen, joka on verkko, jonka sydän on ansa ja jonka kädet ovat kahleet. Se, joka on Jumalalle mieleen, pelastuu hänestä, mutta synnintekijä joutuu hänen saaliikseen.

²⁷Katso, tämän minä olen löytänyt, Saarnaaja sanoi, pyrkiessään kohta kohdalta löytämään selvyyttä.

²⁸Se, mitä en ole löytänyt, vaikka sieluni on sitä kaiken aikaa etsinyt, on tämä: tuhannesta olen löytänyt yhden miehen, mutta koko siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään naista.

²⁹ Ainoastaan tämän olen havainnut: Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia juonia.

Saarnaajan 8

Älä asetu pahan asian puolelle

¹ Kuka on viisaan vertainen, ja kuka osaa selittää asian? Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa kovuus muuttuu.

² Minä sanon: Ota tarkoin huomioon kuninkaan käsky, varsinkin Jumalan kautta vannomasi valan tähden.

³ Älä luovu hänestä kevyesti äläkä asetu pahan asian puolelle, sillä hän tekee mitä tahtoo.

⁴ Onhan kuninkaan sanalla voima. Kuka voi sanoa hänelle: ”Mitä sinä oikein teet?”

⁵ Joka noudattaa hänen käskyään, ei joudu kokemaan mitään pahaa. Viisaan sydän tietää ajan ja menettelytavan,

⁶ sillä jokaisella asialla on aikansa ja tuomionsa, ja ihmistä painaa raskaasti hänen pahuutensa.

⁷ Hän ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Kukapa ilmoittaisi hänelle, miten asiat tapahtuvat?

Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa

⁸ Ihminen ei ole tuulen valtias, niin että voisi pidättää tuulta. Kukaan ei hallitse kuoleman päivää, eikä sodasta ole pääsyä. Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa.

⁹ Kaiken tämän minä näin, kun käänsin sydämeni tarkkaamaan kaikkea, mitä auringon alla tapahtuu aikana, jolloin ihminen vallitsee toista ihmistä tämän onnettomuudeksi.

Oikeus ei toteudu

¹⁰Sitten näin, kuinka jumalattomat haudattiin ja he menivät lepoon. Mutta ne, jotka olivat tehneet oikein, joutuivat lähtemään pyhästä paikasta, ja heidät unohdettiin kaupungissa. Tämäkin on turhuutta.

¹¹Kun pahan teon tuomio viipyy, ihmiset saavat rohkeutta pahantekoon,

¹²koska syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan. Minä tosin tiedän: Jumalaa pelkääville käy hyvin sen tähden, että he häntä pelkäävät.

¹³Mutta jumalattomalle ei käy hyvin, eikä hän saa jatkaa elämäänsä pitkäksi kuin varjo, koska hän ei pelkää Jumalaa.

¹⁴Turhuutta on sekin, mitä tapahtuu maan päällä. On vanhurskaita, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet jumalattomien tekoja, ja jumalattomia, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet vanhurskaitten tekoja. Minä sanon: tämäkin on turhuutta.

¹⁵Ja minä ylistin iloa. Eihän ihmisellä auringon alla ole mitään parempaa kuin syödä ja juoda ja olla iloinen. Ilo seuraa häntä hänen vaivannäkönsä ohessa hänen elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut auringon alla.

Ihminen ei voi käsittää Jumalan tekoja

¹⁶Kun annoin sydämeni tutkia viisautta ja tarkastella asioita, joita ihminen tekee maan päällä saamatta unta silmiinsä päivällä tai yöllä,

¹⁷niin tulin näkemään kaikkia Jumalan tekoja katsellessani, että ihminen ei voi käsittää sitä, mikä tapahtuu auringon alla. Kuinka kovasti ihminen ponnisteleekaan yrittäessään ymmärtää, hän ei käsitä. Ja jos viisas luulee ymmärtävänsä, hän ei kuitenkaan voi käsittää.

Saarnaajan 9

Kaikilla on sama kohtalo

¹Kaiken tämän minä painoin mieleeni ja pyrin saamaan selvyyttä kaikesta siitä, millaisia vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan

kädessä. Ei rakkaus eikä viha ole ihmisen tiedossa, kaikkea voi olla hänellä edessäpäin.

² Kaikkea voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla ja sillä, joka ei uhraa. Hyvän käy niin kuin syntisen, vannojan niin kuin valaa karttavan.

³ Onnetonta kaikessa, mitä tapahtuu auringon alla, on se, että kaikilla on sama kohtalo. Samoin se, että ihmislasten sydän on täynnä pahuutta ja että heillä elinaikanaan on sydämessään mielettömyys. Ja sen jälkeen vainajien luo!

⁴ Toivoa on sillä, jonka vielä suodaan olla kaikkien elävien seurassa. Elävä koira on parempi kuin kuollut leijona.

⁵ Elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole enää mitään palkkaa saatavana, sillä heidän muistonsa on joutunut unohduksiin.

⁶ Myös heidän rakkautensa, vihansa ja kiihkonsa ovat menneet, eikä heillä ole enää milloinkaan osaa missään, mitä tapahtuu auringon alla.

Oikea elämäntapa

⁷ Tule siis, syö leipäsi iloiten ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikoja sitten Jumala on hyväksynyt nuo tekosi.

⁸ Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy älköön puuttuko päästäsi.

⁹ Nauti elämästä vaimosi kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle suonut auringon alla – kaikkina turhina päivinäsi. Sehän on sinun osasi elämässä keskellä vaivannäköä, jolla vaivaat itseäsi auringon alla.

¹⁰ Tee tarmokkaasti kaikki, mitä kätesi voi tehdä, sillä ei ole tekoja, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet menevä.

Viisaus on parempi kuin voima

¹¹Vielä tulin näkemään auringon alla, ettei juoksu ole nopeiden vallassa eikä sota sankareiden, ei leipä viisaiden, ei rikkaus ymmärtävien eikä suosio taitavien, vaan aika ja kohtalo hallitsevat kaikkia.

¹²Ei ihminen tiedä aikaansa. Niin kuin kalat, jotka takertuvat pahaan verkkoon, ja linnut, jotka jäävät kiinni ansaan, niin pyydystetään ihmisetkin pahana aikana, joka yllättää heidät äkisti.

¹³Tämänkin tulin huomaamaan viisaudeksi auringon alla, ja se oli minusta suuri asia:

¹⁴Oli pieni kaupunki, jossa oli vähän ihmisiä. Mahtava kuningas hyökkäsi sitä vastaan, saartoi sen ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja.

¹⁵Mutta siellä oli köyhä, viisas mies, joka pelasti kaupungin viisaudellaan. Myöhemmin yksikään ihminen ei muistanut sitä köyhää miestä.

¹⁶Niinpä minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta halveksitaan eikä hänen sanojaan kuunnella.

¹⁷Viisaiden sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmien päämiehen huuto.

¹⁸Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa synnintekijä hävittää paljon hyvää.

Saarnaajan 10

Mietelmiä ja elämänohjeita

¹Kuolleet kärpäset saavat voiteentekijän voiteen löyhkäämään ja kuplimaan. Samoin vähäinen tyhmyys vaikuttaa enemmän kuin viisaus ja kunnia.

²Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän vasemmalle.

³Tietä kulkiessaankin tyhmä on vailla ymmärrystä; jokaiselle hän paljastaa olevansa tyhmä.

⁴Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, älä jätä paikkaasi, sillä sävyisyys lievittää suuretkin synnit.

⁵On olemassa onnettomuus, olen nähnyt sen auringon alla, virhe, joka on vallanpitäjästä lähtöisin:

⁶tyhmyys on asetettu monille korkeille paikoille, ja rikkaat saavat istua alhaisella sijalla.

⁷Olen nähnyt palvelijoiden istuvan hevosten selässä ja ruhtinaiden kävelevän maassa palvelijoiden tavoin.

⁸Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu. Joka kiviaitaa purkaa, sitä puree käärme.

⁹Joka kiviä louhii, se loukkaa niihin itsensä. Joka puita halkoo, se joutuu siinä vaaraan.

¹⁰Jos teräase on tylsynyt eikä terää tahkota, on ponnistettava voimia. Viisaudesta on hyötyä työn onnistumiseen.

¹¹Jos käärme puree, kun sitä ei ole lumottu, lumoojalla ei ole hyötyä taidostaan.

¹²Sanat viisaan suusta saavat suosiota, mutta tyhmän tuhoavat hänen omat huulensa.

¹³Hänen suunsa sanojen alku on tyhmyyttä ja hänen puheensa loppu pahaa mielettömyyttä.

¹⁴Tyhmä puhuu paljon, mutta kukaan ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä hänen jälkeensä tulee?

¹⁵Oma vaivannäkö väsyttää tyhmän, kaupunkiinkaan hän ei osaa kulkea.

¹⁶Voi sinua, maa, jolla on kuninkaana poikanen ja jonka ruhtinaat jo aamusta viettävät pitojaan!

¹⁷Onnellinen sinä, maa, jonka kuningas on jalosukuinen ja jonka ruhtinaat aterioivat oikeaan aikaan, miehekkäästi eikä juopotellen!

¹⁸Missä laiskuus vallitsee, siellä kattopalkit vaipuvat. Missä kädet riippuvat velttoina, siellä huoneeseen tippuu vettä.

¹⁹ Hauskuudeksi pidot laitetaan, ja viini antaa iloa elämään, mutta raha kaiken hankkii.

²⁰ Älä edes ajatuksissasi kiroa kuningasta äläkä makuukammiossasi kiroa rikasta, sillä taivaan linnut kuljettavat äänesi ja siivelliset ilmaisevat sanasi.

Saarnaajan 11

Elämän epävarmuus

¹ Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan mittaan saat sen takaisin.

² Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin. Ethän tiedä, mitä onnettomuutta maahan voi tulla.

³ Jos pilvet tulevat täyteen vettä, ne valavat sen sateena maahan. Kaatuupa puu etelää tai pohjoista kohti, mihin paikkaan puu kaatuu, siihen se jää.

⁴ Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä, joka pilviä pälyilee, ei leikkaa.

⁵ Niin kuin et tiedä tuulen teitä etkä luiden rakentumista raskaana olevan kohdussa, niin et myöskään tiedä Jumalan tekoja, hänen, joka kaiken tekee.

⁶ Kylvä siemenesi aamulla äläkä suo kädellesi lepoa illan tullen. Ethän tiedä, kumpi onnistuu, tämäkö vai tuo, vai ovatko molemmat yhtä hyviä.

Ihminen iloitkoon nuoruudessaan

⁷ Suloista on valo, ja silmille tekee hyvää nähdä aurinkoa.

⁸ Vaikka ihminen eläisi moniakin vuosia, iloitkoon hän niistä kaikista mutta muistakoon pimeitä päiviä, sillä niitä tulee paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta.

⁹ Iloitse, nuorukainen, nuoruudessasi, sydämesi ilahduttakoon sinua nuoruusikäsi päivinä. Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun mukaan, mutta tiedä: kaikesta tästä Jumala tuo sinut tuomiolle.

¹⁰ Karkota suru sydäimestäsi ja torju kärsimys ruumiistasi, sillä nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta.

Saarnaajan 12

Muista Luojaa nuoruudessasi

¹Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista sanot: ”Nämä eivät minua miellytä”,

²ennen kuin aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet pimenevät, ja pilvet palaavat sateen jälkeen.

³Silloin talon vartijat tärisyvät pelosta, voimamiehet vapisevat, ja vähiin käyneet jauhajanaiset ovat joutilaina. Ikkunoista kurkistelijat jäävät pimeään,

⁴kadulle vievät kaksoisovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee. Noustaan linnun lauluun, mutta kaikki laulun äänet hiljenevät.

⁵Silloin pelätään myös mäkiä ja tiellä on kauhuja, mantelipuu kukkii, heinäsiirkka kulkee laahustaen, ja kapriksen nuppu on tehoton. Ihminen menee iäiseen majaansa, ja valittajat kiertelevät kaduilla.

⁶Muista Luojaasi, ennen kuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy, ennen kuin vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä putoaa särkyneenä kaivoon.

⁷Tomu palaa maahan, josta se on tullutkin, ja henki palaa Jumalan luo, joka on sen antanut.

⁸Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja. Kaikki on turhuutta!

Loppusanat

⁹Saarnaaja ei ainoastaan ollut viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja muotoili paljon sananlaskuja.

¹⁰Saarnaaja pyrki löytämään kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden sanoja.

¹¹Viisaiden sanat ovat kuin häränpistimet, kootut lauseet kuin isketyt naulat. Ne ovat saman Paimenen antamia.

¹²Tämän lisäksi, poikani, ota huomioon varoitus: paljon kirjojen tekemisellä ei ole loppua, ja pitkälinen tutkistelu väsyttää ruumiin.

¹³ Loppupäätös kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Niin tulee jokaisen ihmisen tehdä,

¹⁴ sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle. Tämä koskee kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

Laulujen laulu

Laulujen laulu 1

Sulhasen rakkauden suloisuus

¹Laulujen laulu, Salomon laulu.

Morsian:

²”Suudelkoon hän minua suunsa suudelmilla – Parempaa kuin viini on sinun rakkautesi!

³Ihana on voiteittesi tuoksu, vuodatettu öljy on sinun nimesi. Sen tähden nuoret naiset rakastavat sinua.

⁴Vedä minut mukaasi, rientäkäämme! Kuningas on vienyt minut huoneisiinsa. Me riemuitsemme ja iloitsimme sinusta, me ylistämme rakkauttasi paremmaksi kuin viini! Syystä sinua rakastetaan.

⁵Jerusalemin tyttäret! Minä olen musta mutta ihana kuin Keedarin teltat, kuin Salomon telttakankaat.

⁶Älkää sitä katsoko, että minä olen musta, että olen päivän paahtama . Äitini pojat vihastuivat minuun, panivat minut vartioimaan viinitarhoja. Omaa viinitarhaani en vartioinut.

⁷Kerro minulle sinä, jota sieluni rakastaa, missä laumaasi paimennat, missä annat sen levätä keskipäivällä. Miksi minun pitäisi joutua hunnutettuna toveriesi laumojen luo!”

Muut:

⁸”Jos et itse sitä tiedä, sinä naisista kaunein, lähde kulkemaan lammasten jälkiä, kaitse karitsoitasi paimenten telttapaikoilla.”

Sulhanen:

⁹”Tammaani, joka on faraon vaunujen edessä, minä vertaan sinua, ystäväni.

¹⁰Ihanat ovat poskesi ketjuineen, kaulasi helminauhoineen.

¹¹Kultaiset ketjut me sinulle teemme ja ketjuihin hopeiset helmet.”

Morsian:

¹²”Kuninkaan istuessa pöydässään nardukseni tuoksui kaiken aikaa.

¹³ Rakkaani on minulle mirhakimppu, joka lepää rintojeni välissä.

¹⁴ Rakkaani on minulle Een-Gedin viinitarhojen hennaterttu.”

Sulhanen:

¹⁵”Kuinka kaunis sinä oletkaan, ystäväni, sinä olet kaunis, silmäsi ovat kuin kyyhkyt!”

Morsian:

¹⁶”Kuinka kaunis sinä oletkaan, rakkaani, kuinka ihana! Kuinka vehreä on vuoteemme!

¹⁷ Talomme hirret ovat setripuuta, kattopalkkimme sypressiä.”

Laulujen laulu 2

Saaronin kukka

Morsian:

¹”Minä olen Saaronin kukka, laaksojen lilja.”

Sulhanen:

²”Kuin lilja ohdakkeiden keskellä on minun ystäväni neitojen keskellä.”

Morsian:

³”Kuin omenapuu metsän puiden keskellä on rakkaani nuorukaisten keskellä. Sen varjossa haluaisin istua, sen hedelmä on suussani makea.

⁴Hän on tuonut minut viinimajaan, rakkaus on hänen lippunsa minun ylläni.

⁵ Vahvistakaa minua rusinakakuilla, virvoittakaa minua omenilla, sillä minä olen rakkaudesta sairas.

⁶Hänen vasen kätensä on pääni alla, ja hänen oikea kätensä syleilee minua.

⁷Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää häiritkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa.”

Rakkauden kevät

⁸”Rakkaani ääni! Katso, hän tulee loikkien vuorilla, kirmaten kukkuloilla.

⁹ Rakkaani on kuin gaselli tai nuori peura. Juuri nyt hän seisoo seinämme takana, katselee ikkunasta, kurkistelee ristikon läpi.

¹⁰ Rakkaani sanoi minulle: 'Nouse, ystäväni, kaunokaiseni, ja tule!

¹¹ Näethän, että talvi on väistynyt, sateet ovat ohitse, menneet menojaan,

¹² ja kukkasen ovat nousseet maasta. Laulun aika on tullut, ja metsäkyyhkysen ääni kuuluu maassamme.

¹³ Viikunapuu tekee keväthedelmää, viiniköynnösten nuput aukeavat ja tuoksuvat. Nouse, ystäväni, kaunokaiseni, ja tule.

¹⁴ Kyyhkyseni, kallionkoloissa, pengermien kätköissä: näytä minulle kasvosi, anna minun kuulla äänesi, sillä äänesi on suloinen ja kasvosi ovat ihanat.

¹⁵ Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka turmelevat viinitarhoja. Ovathan viiniköynnöksemme nupullaan.'

¹⁶ Rakkaani on minun ja minä hänen, joka paimentaa liljojen keskellä.

¹⁷ Kiertele, rakkaani, kuin gaselli tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla, kunnes iltatuuli herää ja varjot pitenevät."

Laulujen laulu 3

Missä on rakkaani?

Morsian:

¹ "Öisin minä etsin vuoteellani häntä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin häntä mutta en löytänyt.

² Silloin päätin: Minäpä nousen ja kiertelen kaupunkia, sen katuja ja toreja. Etsin häntä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin häntä, mutta en löytänyt.

³ Minua vastaan tulivat vartijat, jotka kiertävät kaupunkia. Oletteko nähneet häntä, jota sieluni rakastaa?

⁴ Tuskin olin kulkenut heidän ohitse, kun löysin hänet, jota sieluni rakastaa. Minä tartuin häneen enkä päästänyt häntä, ennen kuin olin vienyt hänet äitini taloon, kantajani kammioon.

⁵Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää herättäkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa.”

Hän saapuu!
Jerusalemin tyttäret:

⁶”Mikä on tuo, joka tulee autiomaasta kuin savupatsaat? Se tuoksuu mirhalta ja suitsukkeelta, kaikenlaisilta kauppiaiden jauheilta.

⁷Katsokaa, Salomon kantotuoli ! Sen ympärillä on kuusikymmentä urhoa, Israelin urhoja,

⁸kaikki miekkamiehiä, sotaan harjaantuneita. Jokaisella kupeellaan miekka yön kauhujen vuoksi.

⁹Kantotuolin teetti itselleen kuningas Salomo Libanonin puista.

¹⁰Hän teetti sen pylväät hopeasta, selkänojan kullasta ja istuimen purppurasta. Sisältä sen koristeli Jerusalemin tytärten rakkaus.

¹¹Siionin tyttäret, tulkaa ja katsokaa kuningas Salomoa ja kruunua, jolla hänen äitinsä hänet kruunasi hänen häääpäivänään, hänen sydämensä ilonpäivänä.”

Laulujen laulu 4

Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta
Sulhanen:

¹”Kuinka kaunis oletkaan, ystäväni, kuinka kaunis oletkaan! Silmäsi ovat kuin kyyhkyt huntusi takana, hiuksesi kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadin vuorilta.

²Sinun hampaasi ovat kuin lauma kerittyjä lampaita, jotka ovat nousseet pesulta. Kaikilla on parinsa, ei ole yhtään yksinäistä.

³Sinun huulesi ovat kuin purppuranauha, suloinen on sinun suusi. Kuin granaattiomena, kypsyyttään halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana.

⁴Kaulasi on kuin Daavidin torni, kerroksittain rakennettu. Siinä riippuu tuhat kilpeä, sankareiden kilpiä kaikki.

⁵Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset, jotka käyvät laitumella liljojen keskellä.

⁶Kunnes iltatuuli herää ja varjot pitenevät, minä käyskentelen mirhavuorella ja suitsukekukulalla.

⁷Kaikki sinussa on kaunista, ystäväni; sinussa ei ole yhtäkään virhettä.

⁸Tule kanssani Libanonilta, morsiameni, tule kanssani Libanonilta. Tule pois Amanan huipulta, Senirin ja Hermonin huipulta, leijonien asuinsijoilta, pantterien vuorilta.”

Sulhanen ylistää morsiamen rakkautta

⁹”Olet vienyt sydämeni, siskoni, morsiameni, olet vienyt sydämeni yhdellä silmäykselläsi, yhdellä kaulaketjusi helmellä.

¹⁰ Kuinka ihana onkaan rakkautesi, siskoni, morsiameni! Kuinka paljon viiniä suloisempi on sinun rakkautesi, suloisempi kaikkia balsameja on sinun voiteittesi tuoksu!

¹¹ Hunajaa tiukkuvat sinun huulesi, morsiameni, mettä ja maitoa on sinun kielesi alla. Vaatteittesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu.”

Rakkauden paratiisi

¹²”Olet lukittu puutarha, siskoni, morsiameni, lukittu puutarha, sinetöity lähde,

¹³ paratiisi, joka kasvaa granaattiomenia, herkullisia hedelmiä, hennaa ja nardus-lajeja,

¹⁴ nardusta ja saframia, mausteruokoa ja kanelia ja kaikkia suitsukepuita, mirhaa ja aaloeta sekä parasta balsamia.

¹⁵ Sinä olet puutarhojen lähde, Libanonilta virtaavien elävien vetten kaivo.”

Morsian:

¹⁶”Herää, pohjatuuli, tule, etelätuuli, puhalla puutarhaani, niin että sen tuoksut leviävät. Rakkaani tulkoon puutarhaansa ja syököön sen ihania hedelmiä.”

Laulujen laulu 5

Sulhanen:

¹”Olen tullut puutarhaani, siskoni, morsiameni. Olen poiminut mirhani ja balsamini, olen syönyt hunajaa kennostani, olen juonut viinini ja maitoni. Syökää, ystävät, juokaa ja juopukaa rakkaudesta.”

Morsian unelmoi

Morsian:

²”Minä nukun, mutta sydämeni valvoo. Rakkaani kolkuttaa ja sanoo: ’Avaa minulle, siskoseni, ystäväiseni, kyyhkyseni, puhtoiseni! Pääni on täynnä kastetta, kiharani yön pisaroita.’

³Olen riisunut ihokkaani – kuinka voisin pukea sen jälleen päälleni? Olen pessyt jalkani – kuinka voisin tahria ne taas?’

⁴Rakkaani pisti kätensä ovenraosta, ja sisimpäni liikkui häntä kohti.

⁵Minä nousin avaamaan rakkaalleni, ja käsistäni tihkui mirhaa, sormistani sulaa mirhaa salvan kädensijaan.

⁶Minä avasin rakkaalleni, mutta rakkaani oli häipynyt, mennyt menojaan. Hänen puhuessaan sieluni liikkui häntä kohti. Minä etsin häntä mutta en löytänyt, huusin häntä, mutta hän ei vastannut minulle.

⁷Vastaani tulivat vartijat, jotka kiertävät kaupunkia. He löivät minua, haavoittivat ja riistivät hunnun kasvoiltani, nuo muurien vartijat.

⁸Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret: jos löydätte rakkaani, mitä sanotte hänelle? Sanokaa, että minä olen rakkaudesta sairas.”

Jerusalemin tyttäret:

⁹”Miten sinun rakkaasi on muita parempi, sinä naisista kaunein? Miten sinun rakkaasi on muita parempi, kun meitä näin vannostat?”

Morsian ylistää sulhasen ihanuutta

Morsian:

¹⁰”Minun rakkaani on säteilevä ja verevä, hän erottuu kymmenientuhansien joukosta.

¹¹ Hänen päänsä on kultaa, puhtainta kultaa, hänen kiharaiset kutrinsa mustat kuin korppi.

¹² Hänen silmänsä ovat kuin kyyhkyset vesipurojen varsilla. Ne ovat kylpeneet maidossa ja istuvat runsauden ääressä.

¹³ Hänen poskensa ovat kuin balsamilavat, kuin tuoksuaineiden säiliöt. Hänen huulensa ovat liljat, joista tiukkuu sulaa mirhaa.

¹⁴ Hänen käsivartensa ovat kultatangot, niihin on upotettu krysoliitteja. Hänen vatsansa on norsunluinen taideteos, safiireilla peitetty.

¹⁵ Hänen säärensä ovat marmoripylväät, aitokultaisille jalustoille pystytetyt. Hän on näöltään kuin Libanon, ylväs kuin setripuut.

¹⁶ Hänen suunsa on suloisuus, hän on aivan ihana. Sellainen on rakkaani, sellainen ystäväni, te Jerusalemin tyttäret.”

Laulujen laulu 6

Minä kuulun rakkaalleni ja hän minulle
Jerusalemin tyttäret:

¹”Minne on rakkaasi mennyt, sinä naisista kaunein? Minne on rakkaasi lähtenyt, että voisimme etsiä häntä yhdessä?”

Morsian:

²”Rakkaani on mennyt puutarhaansa, balsamilavojen luo, paimentamaan laumaansa puutarhoissa ja poimimaan liljoja.

³Minä olen rakkaani oma, ja rakkaani on minun – hän, joka paimentaa liljojen keskellä.”

Silmäsi hämmentävät minua
Sulhanen:

⁴”Ystäväni, sinä olet kaunis kuin Tirsä , ihana kuin Jerusalemi, pelottava kuin sotajoukot lippuineen.

⁵Käännä silmäsi pois minusta, sillä ne hämmentävät minua. Sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadilta.

⁶Hampaasi ovat kuin lauma lampaita, jotka ovat nousseet pesulta. Kaikilla on parinsa, ei ole yhtään yksinäistä.

⁷Kuin granaattiomena, kypsyyttään halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana.

⁸Kuningattaria on kuusikymmentä, sivuvaimoja kahdeksankymmentä ja neitsyitä lukematon määrä.

⁹Yksi ainoa on minun kyyhkyseni, täydelliseni, hän on äitinsä ainokainen, synnyttäjänsä valio. Hänet nähdessään neitokset ylistävät häntä onnelliseksi, kuningattaret ja sivuvaimot ylistävät häntä:

¹⁰”Kuka on tuo, jonka katse on kuin aamunkoitto? Hän on kaunis kuin kuu, kirkas kuin aurinko, pelottava kuin sotajoukot lippuineen.”

Morsian:

¹¹”Menin pähkinätarhaan katselemaan laakson vehreyttä, katsomaan, joko viiniköynnös versoo, joko granaattiomenapuut kukkivat.

¹²Ennen kuin aavistinkaan, sieluni oli asettanut minut jalon kansani vaunuihin.”

Laulujen laulu 7

Morsian on täydellisen kaunis

Muut:

¹”Palaa, palaa, Suulamin neito! Palaa, palaa, että voimme katsella sinua!”

Morsian:

”Miksi tahdotte katsella Suulamin neitoa kuin kahden sotaleirin karkeloa?”

Sulhanen:

²”Kuinka kauniit ovat jalkasi kenkineen, jalosukuinen neito! Lanteittesi kaarteet ovat kuin korut, taitajan käten tekemät.

³Sinun napasi on pyöreä malja – sekoitettu viini älköön siitä puuttuko. Vatsasi on vehnäkeko, liljojen ympäröimä.

⁴Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset.

⁵Kaulasi on kuin norsunluinen torni, silmäsi ovat kuin Hesbonin lammikot Bat-Rabbimin portin luona. Nenäsi on kuin Libanonin torni, joka katsoo Damaskoon päin.

⁶Kuin Karmel kohoaa sinun pääsi, palmikkosi ovat kuin purppuraa – niihin kutreihin kuningas on kiedottu.”

Rakastetun ihanuus

⁷”Kuinka kaunis oletkaan, kuinka suloinen, sinä rakkain , ihanuuksinesi!

⁸Sinun vartalosi on kuin palmupuu, ja rintasi ovat kuin rypäletertut.

⁹Minä ajattelin: Nousen palmupuuhun, tartun sen hedelmää kantaviin oksiin. Olkoot rintasi silloin kuin viiniköynnöksen rypäleet, hengityksesi tuoksu kuin omenien tuoksu

¹⁰ja suusi kuin hyvä viini. Se valahtaa helposti rakkaaseeni ja hyväilee nukkuvan huulia.”

Lähtekäämme maalle, rakkaani!

Morsian:

¹¹”Minä olen rakkaani oma, ja minuun on hänen halunsa.

¹²Tule, rakkaani, lähtekäämme kedolle, yöpykäämme kylissä.

¹³Nouskaamme jo varhain viinitarhoihin katsomaan, joko viiniköynnös kukkii ja nuput ovat auenneet, joko kukkivat granaattiomenapuut. Siellä minä annan sinulle rakkauteni.

¹⁴Lemmenmarjat tuoksuvat, ja oviemme edessä on kaikenlaisia herkkuja, uusia ja myös vanhoja. Sinua varten, rakkaani, olen ne säästänyt.”

Laulujen laulu 8

Olisitpa oma veljeni!

Morsian:

¹”Olisitpa kuin oma veljeni, äitini rintoja imenyt! Tapaisin sinut ulkona, suutelisin sinua, eikä kukaan halveksisi minua.

²Minä kuljettaisin sinua, veisin äitini taloon, hänen, joka on minua opettanut. Minä juottaisin sinulle mausteviiniä, granaattiomenieni mehua.

³Hänen vasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikea kätensä syleilee minua.

⁴Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret: älkää herättäkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa.”

Rakkaus on väkevä kuin kuolema

Muut:

⁵”Kuka tuolla tulee erämaasta rakkaaseensa nojaten?”

Morsian:

”Omenapuun alla minä sinut herätin. Siellä äitisi kärsi kipuja vuoksesi, siellä kärsi kipuja synnyttäjäsi.

⁶Pane minut sinetiksi sydämellesi, sinetiksi käsivarrellesi. Rakkaus on väkevä kuin kuolema, sen kiihko on tuima kuin tuonela. Sen hehku on kuin tulen hehku, Herran liekki.

⁷Suuret vedet eivät voi rakkautta sammuttaa, virrat eivät voi sitä tulvaansa hukuttaa. Jos joku tarjoaisi talonsa ja tavaransa rakkauden hinnaksi, häntä vain halveksittaisiin.”

Veljet kiusoittelevat sisartaan

Morsiamen veljet:

⁸”Meillä on pieni sisko, jolla ei vielä ole rintoja. Mitä teemme siskollemme silloin, kun häntä aletaan kysellä?

⁹Jos hän on muuri, rakennamme sille hopeisen harjan. Jos hän on ovi, vahvistamme sen setrilaudoin.”

Morsian:

¹⁰”Minä olen muuri, ja rintani ovat kuin tornit. Mutta nyt olen hänen silmissään kuin antautuva kaupunki.

¹¹Salomolla oli viinitarha Baal-Haamonissa. Hän antoi viinitarhan vartijoiden huostaan. Sen hedelmistä joku antaisi tuhat sekeliä hopeaa.

¹²Minun viinitarhani on edessäni. Ne tuhat sekeliä olkoot sinun, Salomo, ja hedelmien vartijat saakoot kaksisataa.”

Sulhanen:

13”Hedelmätarhojen asujatar, ystävät kuuntelevat ääntäsi. Anna minunkin kuulla sitä.”

Morsian:

14”Riennä, rakkaani, ja ole kuin gaselli tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla.”

Jesaja

Jesaja 1

Israel on luopunut Herrasta

¹Jesajan, Aamotsin pojan, näky Juudasta ja Jerusalemista, jonka hän näki Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä.

²Kuulkaa, taivaat, kuuntele, maa, sillä HERRA puhuu: Minä kasvatin lapsia, sain heidät suuriksi, mutta he luopuivat minusta.

³Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä.

⁴Voi syntistä sukua, kansaa, jota syyllisyys raskaana painaa! Voi pahantekijöiden siementä, kelvottomia lapsia! He ovat hylänneet HERRAN, pitäneet Israelin Pyhää pilkkanaan, he ovat kääntyneet pois.

⁵Mihin teitä vielä pitäisi lyödä, kun yhä jatkatte luopumustanne? Koko pää on sairas, koko sydän heikko.

⁶Jalkateristä päähän asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan ruhjeita ja kuhmuja ja vereksiä haavoja, joita ei ole puhtaaksi puristettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty.

⁷Teidän maanne on autiona, kaupunkinne ovat tulella poltetut. Muukalaiset syövät teidän maatanne teidän silmienne edessä. Se on autiona kuin ainakin muukalaisten hävittämä.

⁸Jäljellä on tytär Siion yksinään kuin vartijan maja viinitarhassa, kuin vartiolava kurkkumaalla, kuin saarrettu kaupunki.

⁹Ellei HERRA Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, vaikka vähäistäkin, meidän olisi käynyt kuin Sodoman, olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.

Ulkonainen jumalanpalvelus on turhaa

¹⁰Kuulkaa HERRAN sana, te Sodoman päämiehet, kuuntele Jumalamme opetusta, sinä Gomorran kansa.

¹¹Mitä merkitsevät minulle teidän runsaat teurasuhrinne? sanoo HERRA . Minä olen saanut kyllikseni polttouhripässeistä ja syöttöeläinten rasvasta. Ei minua miellytä mullikoiden, karitsoiden eikä pukkien veri.

¹²Kun te tulette minun kasvojeni eteen, kuka sitä teiltä vaatii – minun esipihojeni tallaamista?

¹³Älkää enää tuoko minulle turhaa ruokauhria, uhrisavu iljettää minua. En voi enää sietää uuttakuuta, en sapattia enkä kokouksen kuuluttamista, vääryyttä ja juhla kokousta.

¹⁴Minun sieluni vihaa teidän uudenkuun juhlianne ja juhla-aikojanne. Niistä on tullut minulle kuorma, jota olen väsynyt kantamaan.

¹⁵Kun te ojennatte kätenne, minä peitän teiltä silmäni. Vaikka kuinka paljon rukoilisitte, minä en kuule, sillä teidän kätenne ovat verta täynnä.

¹⁶Peseytykää, puhdistautukaa, viekää pahat tekonne pois minun silmiäni edestä. Lakatkaa tekemästä pahaa.

¹⁷Oppikaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, ojentakaa sortajaa, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa.

Tuomio ja armo

¹⁸Tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo HERRA . Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat lumivalkeiksi. Vaikka ne ovat purppuranväriset, ne tulevat villanvalkoisiksi.

¹⁹Jos suostutte kuulemaan minua, saatte syödä maan hyvyyttä,

²⁰mutta jos ette suostu vaan niskoittelette, miekka syö teidät. Sillä HERRAN suu on puhunut.

Jerusaleminkin uskottomuus ja puhdistus

²¹Kuinka onkaan portoksi tullut uskollinen kaupunki! Se oli täynnä oikeutta, siellä asui vanhurskaus. Nyt siellä asuvat murhamiehet.

²²Sinun hopeasi on muuttunut kuonaksi, jalo viinisi on vedellä laimennettu.

²³Päämiehesi ovat kapinoitsijoita ja varkaiden tovereita, kaikki he rakastavat lahjuksia ja tavoittelevat lahjoja. He eivät hanki orvolle oikeutta, lesken asia ei pääse heidän eteensä.

²⁴Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA Sebaot, Israelin Väkevä: Voi heitä! Minä tyydytän vihani vastustajissani, minä kostan vihollisilleni.

²⁵Minä käännän käteni sinua kohti ja puhdistan sinusta kuonan kuin lipeällä ja poistan sinusta kaiken epäpuhtauden.

²⁶Minä palautan sinun tuomarisi entiselleen ja neuvonantajasi sellaisiksi kuin he alkuaan olivat. Sen jälkeen sinua kutsutaan vanhurskauden linnaksi ja uskolliseksi kaupungiksi.

Siion lunastetaan, luopiot hukkuvat

²⁷Siion lunastetaan oikeudella ja sen kääntyneet vanhurskaudella.

²⁸Mutta kapinalliset ja syntiset kaikki joutuvat turmioon, ja ne, jotka hylkäävät HERRAN, tuhoutuvat.

²⁹Te saatte häpeän tammista, joita te himoitsitte, ja joudutte häpeään puutarhojen vuoksi, jotka te valitsitte,

³⁰sillä teidän käy kuin tammen, jonka lehdet lakastuvat, ja kuin puutarhan, joka on vailla vettä.

³¹Mahtimiehestä tulee tappuratukko ja hänen teostaan kipinä. Molemmat palavat yhdessä, eikä sammuttajaa ole.

Jesaja 2

Tuleva rauhan aika

¹Sana Juudasta ja Jerusalemistä; Jesajan, Aamotsin pojan, näky.

²Päivien lopulla on HERRAN temppelin vuori seisova lujana, ylimpänä vuorista, korkeimpana kukkuloista, ja kaikki kansat virtaavat sinne.

³Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme HERRAN vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän

opettaisi meille teitään ja että me vaeltaisimme hänen polkujaan. Sillä Siionista lähtee opetus, Jerusalemissa HERRAN sana.”

⁴Hän ratkaisee kansakuntien riidat, jakaa oikeutta monille kansoille. Miekat taotaan auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.

⁵Tulkaa, Jaakobin heimo, vaeltakaamme HERRAN valkeudessa.

Herran päivä masentaa ihmisten ylpeyden

⁶Sinä hylkäsit kansasi, Jaakobin heimon, koska se oli täynnä idän tapoja. Maa on kuin Filistea, täynnä ennustelijoita, ja muukalaisten kanssa lyödään kättä.

⁷Heidän maansa tuli täyteen hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole määrää. Heidän maansa tuli täyteen hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole loppua.

⁸Heidän maansa tuli täyteen epäjumalia. He kumartavat kätensä tekoa, sitä, minkä ovat sormillaan valmistaneeet.

⁹Silloin ihminen masentuu, ja mies painuu maahan, mutta älä anna heille anteeksi.

¹⁰Mene kallion kätköön, piiloudu maan peittoon HERRAN kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon.

¹¹Ihmisten ylpeät silmät painuvat maahan, miesten pöyhkeys muuttuu masennukseksi. Sinä päivänä HERRA yksin on korkea.

¹²Sillä HERRAN Sebaotin päivä kohtaa kaikkea ylpeää ja pöyhkeää ja kaikkea korkeaa, niin että se painuu maahan.

¹³Se kohtaa Libanonin setripuita, korkeita ja ylväitä, kaikkia Baasanin tammia,

¹⁴kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia ylväitä kukkuloita,

¹⁵kaikkia korkeita torneja ja kaikkia vahvoja muureja,

¹⁶kaikkia Tarsiin-laivoja ja kaikkia uljaita aluksia.

¹⁷ Silloin ihmisten ylpeys häviää, ja miesten pöyhkeys painuu maahan. Sinä päivänä HERRA yksin on korkea,

¹⁸ mutta epäjumalat katoavat kaikki tyynni.

¹⁹ Ihmiset menevät silloin kallioluoliin ja maakuoppiin HERRAN kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan.

²⁰ Sinä päivänä ihmiset viskaavat myyrille ja lepakoille hopea- ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet palvottavikseen.

²¹ He menevät kallioluoliin ja kallionhalkeamiin HERRAN kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan.

²² Lakatkaa siis luottamasta ihmiseen, jolla on vain henkäys sieraimissaan. Mitä hänestä olisi ajateltava?

Jesaja 3

Jerusalem rappio ja kukistuminen

¹ Katso, Herra, HERRA Sebaot, ottaa Jerusalemita ja Juudalta tuen ja turvan: kaiken leivän tuen ja kaiken veden tuen,

² sankarin ja soturin, tuomarin, profeetan, ennustajan ja vanhimman,

³ viidenkymmenenpäällikön ja korkea-arvoisen, neuvonantajan, taitavan mestarin ja loitsujen taitajan.

⁴ Nuorukaiset minä annan heille ruhtinaiksi, ja pahanilkiset hallitsevat heitä.

⁵ Kansassa kukin sortaa toistaan, jokainen lähimmäistään. Nuorukainen rehentelee vanhaa miestä vastaan, halveksittu kunnianarvoisaa vastaan.

⁶ Kun veli tarttuu veljeensä isänsä talossa ja sanoo: ”Sinulla on viitta, rupea sinä ruhtinaaksemme ja ota hoitoosi tämä rauniokasa”,

⁷ niin tämä korottaa sinä päivänä äänensä ja vastaa: ”En ryhdy haavoja sitomaan. Talossani ei ole leipää eikä vaatteita, älkää tehkö minusta kansan ruhtinasta.”

⁸ Sillä Jerusalem kompastuu ja Juuda kaatuu, koska niiden sanat ja teot ovat HERRAA vastaan. Ne uhmaavat hänen katseensa kirkkautta.

⁹ Niiden kasvojen hahmo todistaa niitä vastaan. Syntinsä ne tuovat julki kuin sodomalaiset, eivätkä niitä salaa. Voi niitä! Itselleen ne pahaa tekevät.

¹⁰ Sanokaa vanhurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä vanhurskaat saavat nauttia tekojensa hedelmistä.

¹¹ Voi jumalatonta! Hänen käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle.

Kansan johtajat tuomitaan

¹² Minun kansani valtiat ovat lapsia, ja naiset hallitsevat sitä. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet polkujesi suunnan.

¹³ HERRA asettuu käymään oikeutta, nousee tuomitsemaan kansoja.

¹⁴ HERRA käy tuomiolle kansansa vanhimpia ja sen päämiehiä vastaan. Te olette raiskanneet viinitarhan, teidän taloissanne on kurjilta ryöstettyä tavaraa.

¹⁵ Kuinka saatatte runnella minun kansaani ja ruhjoa kurjien kasvot? sanoo Herra, HERRA Sebaot.

Siionin tyttärien rangaistus

¹⁶ HERRA sanoo: Siionin tyttäret ovat tulleet ylpeiksi, kulkevat kaula kenossa ja silmillään keimaillen, astua sipsuttelevat ja kilistelevät nilkkarenkaitaan.

¹⁷ Sen vuoksi Herra tekee Siionin tytärten pääläet rupisiksi, HERRA paljastaa heidän häpynsä.

¹⁸ Sinä päivänä Herra poistaa upeat nilkkarenkaat, otsanauhat ja puolikuukorut,

¹⁹ korvarenkaat, rannerenkaat ja hunnut,

²⁰ juhlapäähineet, nilkkavitjat, rintavyöt, hajustepullot ja taikahelyt,

²¹ sormukset ja nenärenkaat,

²² juhlapuvut, viitat, hartiahuivit ja kukkarot,

²³ käsipeilit, hienopellavaiset paidat, päähineet ja harsovaatteet.

²⁴ Silloin tuoksun sijaan tulee löyhkä, vyön sijaan nuora, hiuslaitteiden sijaan kaljuus, hienojen vaatteiden sijaan säkkipuku, kauneuden sijaan poltinmerkki.

Siionin miehet kaatuvat sodassa

²⁵ Sinun miehesi, Siion, kaatuvat miekkaan, sinun sankarisi sortuvat sodassa.

²⁶ Siionin portit valittavat ja vaikeroivat, typötyhjänä Siion istuu maassa.

Jesaja 4

¹ Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen ja sanoo: ”Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme, kunhan vain meidät otetaan sinun nimiisi. Ota pois meidän häpeämme.”

Puhdistetun Siionin kirkkaus

² Sinä päivänä on HERRAN verso oleva kauneus ja kunnia, ja maan hedelmä on Israelin pelastuneille ylpeilyn aihe, heidän kaunistuksensa.

³ Niitä, jotka ovat säilyneet Siionissa ja jääneet jäljelle Jerusalemiin, kutsutaan pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa.

⁴ Kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja huuhtonut Jerusalemista sen verivelat tuomion ja puhdistuksen hengellä,

⁵ HERRA luo Siionin vuorelle koko asuinsijansa ja sen juhla kokousten ylle päivän ajaksi pilven ja savun ja yön ajaksi liekehtivän tulen hohteen. Kaiken kirkkauden yllä on oleva katos

⁶ ja maja antamassa varjoa päivän helteeltä sekä turvaamassa ja suojaamassa rajuilmalta ja sateelta.

Jesaja 5

Israel on Herran viinitarha

¹Minä tahdon laulaa ystävästäni, rakkaan ystäväni laulun hänen viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha hedelmällisellä vuorenrinteellä.

²Hän kuokki sen, perkasi siitä kivet ja istutti siihen jaloja köynnöksiä. Hän rakensi sen keskelle tornin ja louhi myös kuurnan. Hän odotti sen tuottavan hyviä rypäleitä, mutta se tuottikin huonoja hedelmiä.

³Ja nyt, Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, olkaa tuomareina minun ja viinitarhani välillä.

⁴Mitä viinitarhalleni vielä olisi tehtävä? Mitä jätin tekemättä? Miksi se tuotti huonoja hedelmiä, vaikka odotin sen tuottavan rypäleitä?

⁵Nyt minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni: Minä poistan siitä aidan, niin että se jää turmeltavaksi, särjen siitä muurin, niin että se jää tallattavaksi.

⁶Minä jätän sen joutomaaksi, ei sitä enää leikata eikä kuokita, vaan se kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa. Minä kiellän pilviä satamasta sille vettä.

⁷Israelin kansa on HERRAN Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen istutuksensa, josta hän iloitsi. Hän odotti oikeutta, mutta tulikin turmelus, ja vanhurskautta, mutta tulikin valitus.

Voi-huutoja synninharjoittajille

⁸Voi teitä, jotka liitätte talon taloon, yhdistätte pellon peltoon, kunnes ei enää jää tilaa, ja te yksin asutte maassa.

⁹Korviini kuului HERRAN Sebaotin sana: Totisesti, monet talot jäävät autioiksi, suuret ja kauniit rakennukset asukasta vaille.

¹⁰Kymmenen auranalan viinitarha on tuottava vain yhden bat-mitan viiniä ja hoomerin kylvö vain eefa-mitallisen viljaa.

¹¹Voi niitä, jotka aamuvarhaisesta juoksevat väkijuoman perässä ja myöhäiseen iltaan asti viipyvät viinistä hehkuvina!

¹²Heillä on lyyrat, harput, rummut ja huilut ja viinit pidoissaan, mutta HERRAN tekoja he eivät huomaa, eivät näe hänen kättensä töitä.

¹³Sen vuoksi kansani joutuu pakkosiirtolaisuuteen ennalta arvaamatta. Sen ylhäiset näkevät nälkää, ja sen meluava joukko näantyy janoon.

¹⁴Sen vuoksi tuonela levittää kitansa ammolleen, avaa suunsa suunnattomaksi. Sinne vaipuu sen loisto, sinne sen meluava joukko, kaikki ilonpitäjät.

¹⁵Ihminen taipuu alas, ja mies painuu maahan, maahan painuvat ylpeitten silmät.

¹⁶Mutta HERRA Sebaot on oleva ylhäinen tuomitessaan, pyhä Jumala on oleva pyhä vanhurskaudessaan.

¹⁷Lampaat käyvät siellä kuin laitumillaan, ja muukalaiset syöttävät karjaansa rikkaitten rauniopaikoilla.

¹⁸Voi niitä, jotka vetävät perässään syyllisyyttä turhuuden köysillä, syntiä kuin vaunuja valjailla,

¹⁹niitä, jotka sanovat: ”Pitäköön hän kiirettä, tehköön pian tekonsa, niin että me sen näemme. Lähestyköön ja toteutukoon Israelin Pyhän suunnitelma, niin että me sen huomaamme!”

²⁰Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi, jotka kääntävät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pimeydeksi, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!

²¹Voi niitä, jotka ovat viisaita omissa silmissään ja ymmärtäviä omasta mielestään!

²²Voi niitä, jotka ovat sankareita viinin juonnissa ja kelpo urhoja väkijuoman sekoittamisessa,

²³jotka lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja riistävät oikeuden siltä, joka on oikeassa.

²⁴Sen tähden: niin kuin tulen kieli syö oljenkorret ja kuiva ruoho häviää liekkiin, niin mätäneee heidän juurensa. Heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan, sillä he ovat hylänneet HERRAN Sebaotin opetuksen ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa.

²⁵Sen tähden HERRAN viha syttyi kansaansa kohtaan. Hän ojensi kätensä heitä vastaan ja löi heitä niin, että vuoret vapisivat, ja heidän ruumiinsa lojuivat tunkioina keskellä katuja. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

Kaukainen kansa tulee rankaisemaan Israelia

²⁶Hän pystyttää viirin kaukaiselle kansalle ja viheltää sen luokseen maan ääristä. Ja katso, se rientää, se tulee nopeasti.

²⁷Ei kukaan heistä väsy eikä kompastu, ei kukaan torku eikä nuku. Heidän vyönsä ei irtoa vyötäisiltä, heidän kengistään ei katkea hihna.

²⁸Sen kansan nuolet on teroitettu, sen kaikki jouset jännitetty. Sen hevosten kaviot ovat kuin piikiveä ja sen vaunujen pyörät kuin rajuilma.

²⁹Se karjuu kuin leijona, se karjuu kuin nuoret leijonat. Ärjyen se tempaa saaliin ja vie sen pois, eikä pelastajaa ole.

³⁰Se ärjyy saaliilleen sinä päivänä kuin ärjyvä meri. Jos maata tähyillään, nähdään pimeyttä ja ahdistusta, ja valo on pimennyt synkkiin pilviin.

Jesaja 6

Jesajan näky ja kutsu profeetaksi

¹Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin.

²Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella he lensivät.

³He huusivat toinen toiselleen: ”Pyhä, pyhä, pyhä on HERRA Sebaot; koko maa on täynnä hänen kunniaansa.”

⁴Ovenpielet vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone tuli täyteen savua.

⁵Niin minä sanoin: ”Voi minua! Minä olen tuhon oma, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, HERRAN Sebaotin.”

⁶Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta.

⁷Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: ”Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi. Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu.”

⁸Sitten kuulin Herran äänen sanovan: ”Kenet minä lähetän? Kuka lähtee meidän puolestamme?” Minä sanoin: ”Tässä minä olen, lähetä minut.”

⁹Niin hän sanoi: ”Mene ja sano tälle kansalle: ’Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.’

¹⁰Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja tulisi parannetuksi.”

¹¹Minä kysyin: ”Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?” Hän vastasi: ”Siihen asti, kunnes kaupungit ovat autioina, asukkaita vailla ja talot tyhjinä ihmisistä, kunnes pellot on hävitetty autioiksi.

¹²HERRA karkottaa ihmiset kauas, ja suuri autius tulee keskelle maata.

¹³Jos siellä on jäljellä kymmenesosakin, niin sekin hävitetään. Mutta niin kuin tammesta ja rautatammesta jää kaadettaessa kanto, niin jää siitäkin. Se kanto on pyhä siemen.”

Jesaja 7

¹Juudan kuninkaan Aahaksen, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemia vastaan, mutta he eivät kyenneet valloittamaan sitä.

²Kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin, että Aram oli leiriytynyt Efraimiin, kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi niin kuin metsän puut vapisevat tuulen voimasta.

³Silloin HERRA sanoi Jesajalle: ”Mene poikasi Sear-Jaasubin kanssa Aahasta vastaan Yläaltaan vesijohdon päähän Pyykinpesijänkedon tielle

⁴ja sano hänelle: Katso, että pysyt rauhallisena, älä pelkää, älköön sydämesi arkailko noita kahta savuavaa kekäleenpätäkää – Resinin ja Aramin sekä Remaljan pojan vihanvimmaa.

⁵Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat suunnitelleet sinua vastaan pahaa ja sanoneet:

⁶’Lähdemme Juudaa vastaan, lyömme sen kauhulla, valtaamme sen itsellemme ja asetamme sinne kuninkaaksi Taabalin pojan.’

⁷Näin sanoo Herra, HERRA : Ei se onnistu, niin ei tapahdu.

⁸Sillä Aramin pää on Damasko, ja Damaskon pää on Resin. Vielä kuusikymmentäviisi vuotta, ja Efraim on murskattu, eikä se enää ole kansa. Efraimin pää on Samaria,

⁹ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette kestä.”

Merkki Herralta: Immanuel

¹⁰HERRApuhui jälleen Aahakselle ja sanoi hänelle:

¹¹”Pyydä itsellesi merkki HERRALTA , Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tai ylhäältä korkeudesta.”

¹²Mutta Aahas vastasi: ”En pyydä enkä kiusaa HERRAA .”

¹³Siihen Jesaja lausui: ”Kuulkaa, Daavidin suku: eikö teille riitä, että te väsyttätte ihmiset, kun vielä minun Jumalanikin väsyttätte itseenne?

¹⁴Sen vuoksi Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel .

¹⁵Kermaa ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

¹⁶ Mutta ennen kuin poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, autioituu maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut.”

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

¹⁷ HERRA antaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ajan, jollaista ei ole ollut siitä lähtien, kun Efraim erosi Juudasta – Herra antaa tulla Assurin kuninkaan.

¹⁸ Sinä päivänä tapahtuu, että HERRA viheltää kärpäsille Egyptin virtojen lähteillä ja mehiläisille Assurin maassa.

¹⁹ Ne tulevat kaikki ja laskeutuvat puronrotkoihin ja kallionhalkeamiin, kaikkiin piikkipensaisiin ja kaikille juottopaikoille.

²⁰ Sinä päivänä Herra ajattaa virran tuolta puolen palkatulla partaveitsellä, Assurin kuninkaalla, teiltä hiukset ja häpykarvat; viepä se vielä parrankin.

²¹ Siihen aikaan mies pitää hiehon ja pari lammasta,

²² mutta runsaan maidontulon tähden hän syö voita – voita ja hunajaa syövät kaikki maahan jäljelle jääneet.

²³ Siihen aikaan jokainen paikka, jossa kasvaa tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat sekeliä, joutuu orjantappuroiden ja ohdakkeiden valtaan.

²⁴ Sinne on mentävä nuolet ja jousi mukana, sillä koko maa on orjantappuran ja ohdakkeen vallassa.

²⁵ Orjantappuroiden ja ohdakkeiden pelosta ei enää kukaan mene yhdellekään niistä vuorista, joita nyt perataan kuokalla. Ne jäävät härkien laitumeksi ja lampaiden tallattaviksi.”

Jesaja 8

Merkki kansalle

¹ HERRA sanoi minulle: ”Ota iso taulu ja kirjoita siihen selvin kirjaimin ’Maher-Saalal-Haas-Bas’.”

² Niin minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

³Sitten minä lähestyin profeettavaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. HERRA sanoi minulle: ”Anna pojalle nimeksi Maher-Saalal-Haas-Bas.

⁴Sillä ennen kuin poika oppii sanomaan ’isäni’ ja ’äitini’, viedään Damaskon rikkaudet ja Samarian ryöstösaalis Assurin kuninkaan eteen.”

Assurin hyökyaalto Juudaan

⁵HERRA puhui minulle jälleen ja sanoi näin:

⁶”Koska tämä kansa halveksii Siiloahin hiljaa virtaavia vesiä ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan kanssa,

⁷niin katso, Herra antaa vyöryä heidän ylitseen virran vedet, valtavat ja suuret: Assurin kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa. Virta nousee yli kaikkien uomiensa ja tulvii yli kaikkien äyräittensä.

⁸Se tunkeutuu Juudaan, peittää tulvallaan maan, ulottuu kaulaan saakka. Se levittää siipensä, se täyttää sinun maasi, Immanuel, laidasta laitaan.”

⁹Nostakaa sotahuuto, kansat, kuitenkin kukistutte. Kuulkaa, kaikki maan ääret: varustautukaa, kuitenkin kukistutte, varustautukaa, kuitenkin kukistutte.

¹⁰Tehkää yhdessä suunnitelma: se raukeaa, solmikkaa sopimus, ei se menesty, sillä Jumala on meidän kanssamme.

Loukkauskivi ja kompastuksen kallio

¹¹Näin HERRA sanoi minulle, kun hänen kätensä voima oli päälläni. Hän varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä:

¹²”Älkää kutsuko salaliitoksi kaikkea, mitä tämä kansa salaliitoksi kutsuu. Älkää pelätkö, mitä se pelkää, älkääkään kauhistuko.

¹³HERRA Sebaot pitää pyhänä, pelätkää ja kauhistukaa häntä.

¹⁴Hän on oleva pyhäkkö. Hänestä tulee loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille kuningashuoneille, loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille.

¹⁵Monet heistä kompastuvat, kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.

¹⁶Sido todistus, lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini.”

¹⁷Minä odotan HERRAA , vaikka hän on kätkenyt kasvonsa Jaakobin suvulta. Minä panen toivoni häneen.

¹⁸Katso, minä ja lapset, jotka HERRA on minulle antanut, me olemme HERRAN Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

Kansaa kohtaa synkeys ja pimeys

¹⁹Kun teille sanotaan: ”Kysykää vainajahengiltä ja tietäjiltä, jotka supisevat ja mumisevat”, niin vastatkaa: ”Eikö kansa kysyisi Jumalaltaan? Kuolleiltako pitäisi kysyä eläviä koskevia asioita?”

²⁰Pysykää laissa ja todistuksessa. Elleivät he näin sano, heille ei aamunkoittoa tule.

²¹He joutuvat kulkemaan pitkin maata kärsien vaivaa ja nälkää. Nälissään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa. He luovat silmänsä korkeuteen,

²²he katsahtavat maan puoleen, mutta näkevät vain ahdistavaa pimeyttä, tuskaista synkeyttä. Heidät on syösty pimeyteen.

²³Mutta ahdistunut ei jää synkeyteen. Entiseen aikaan Herra teki halveksituksi Sebulonin maan ja Naftalin maan, mutta tulevana aikoina hän saattaa kunniaan meren tien, Jordanin tuonpuoleisen alueen, pakanoiden Galilean.

Jesaja 9

Ennustus Messiaan syntymästä

¹Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa valkeus.

²Sinä teet kansan suureksi, annat sille suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan.

³ Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän hartioitaan lyövän kepin ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä .

⁴ Kaikki taistelun melskeessä kulutetut sotasaappaat ja veren tahrinat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruuaksi.

⁵ Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu. Hänen harteillaan on herruus, ja hänen nimensä on Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.

⁶ Herruus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallaan. Se vahvistetaan ja lujitetaan oikeudella ja vanhurskaudella nyt ja ikuisesti. HERRAN Sebaotin kiivaus on sen tekevä.

Herran käsi rankaisee Israelia

⁷ Herra lähetti sanan Jaakobille, se iski Israeliin,

⁸ sen sai tuntea koko kansa, Efraim ja Samarian asukkaat. Mutta ylpeydessään ja sydämensä pöyhkeydessä he sanoivat:

⁹ ”Tiiliseinät sortuivat maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä. Metsäviikunapuut hakattiin poikki, mutta me korvaamme ne setripuilla.”

¹⁰ Silloin HERRA nostatti Resinin väen ahdistamaan Israelia ja yllytti sen vihollisia.

¹¹ Aramilaiset edestä ja filistealaiset takaa söivät ahnaasti Israelia, suun täydeltä. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, ja hänen kätensä on vielä ojennettuna.

¹² Mutta kansa ei palannut kurittajansa luo eikä etsinyt HERRAA Sebaotia.

¹³ Sen vuoksi HERRA katkaisee Israelilta pään ja hännän, palmunlatvan ja kaislanvarret samana päivänä.

¹⁴ Vanhin ja arvohenkilö on pää, mutta profeetta, joka opettaa valhetta, on häntä.

¹⁵ Tämän kansan johtajista tuli eksyttäjiä, ja johdettavat joutuivat hämmingin valtaan.

¹⁶ Sen tähden Herra ei iloitse sen nuorista miehistä eikä armahda sen orpoja ja leskiä, sillä he ovat kaikki jumalattomia ja pahantekijöitä. Jokainen suu puhuu mielettömyyttä. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, ja hänen kätensä on vielä ojennettuna.

¹⁷ Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli, joka kuluttaa orjantappurat ja ohdakkeet ja sytyttää metsän tiheiköt, niin että ne tupruavat savuna korkealle.

¹⁸ HERRAN Sebaotin vihasta maa syttyy palamaan, kansa on kuin tulen ruokaa. Ihmiset eivät armahda toisiaan,

¹⁹ vaan ahmivat oikealta, mutta heidän on yhä nälkä. He syövät vasemmalta, mutta eivät saa kyllikseen. Jokainen syö oman käsivartensa lihaa.

²⁰ Manasse syö Efraimia ja Efraim Manassea, ja yhdessä molemmat käyvät Juudan kimppuun. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, yhä vielä on hänen kätensä ojennettuna.

Jesaja 10

Voi-huuto väärintekijöille

¹ Voi niitä, jotka säätävät kelvottomia lakeja ja laativat vääriä tuomioita

² vääntääkseen vääräksi vähäosaisten asian ja riistääkseen kansani kurjilta oikeuden, niin että lesket joutuvat heidän saaliikseen ja orvot heidän ryöstettäväikseen.

³ Mutta mitä te teette tilinteon päivänä, kaukaa saapuvan rajuilman kourissa? Kenen turviin pakenette saamaan apua ja minne jätätte kalleutenne?

⁴ Ei auta kuin vaipua vangittujen joukkoon tai kaatua surmattujen sekaan. Kaikesta tästä huolimatta hänen vihansa ei ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettuna.

Assur on Jumalan vihan vitsa

⁵ Voi Assuria, vihani vitsaa! Voi häntä, jolla on kädessään minun suuttumukseni sauva!

⁶Minä lähetän hänet jumalattoman kansakunnan kimppuun, käsken hänet kansaa vastaan, johon olen vihastunut, saalistamaan ja ryöstämään, tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.

⁷Mutta hän ei ajattele näin. Tämä ei ole hänen sydämensä ajatus, vaan hänen sydämessään on halu hävittää ja tuhota monia kansoja.

⁸Sillä hän sanoo: ”Eivätkö päämieheni ole kaikki kuninkaita?

⁹Eikö Kalnon käynyt samoin kuin Karkemiin, eikö Hamatin samoin kuin Arpadin ja Samarian samoin kuin Damaskon?

¹⁰Minun käteni on saavuttanut epäjumalien valtakunnat, joiden jumalankuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian.

¹¹Enkö siis tekisi Jerusalemille ja sen jumalankuville samoin kuin tein Samarialle ja sen epäjumalille?”

Herra kostaa Assurin ylpeyden

¹²Mutta kun minä, Herra, olen päättänyt kaiken työni Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä vaadin Assurin kuninkaan tilille hänen sydämensä ylpeyden hedelmistä ja kopeitten silmiensä korskeudesta.

¹³Sillä hän sanoo: ”Oman käteni voimalla ja omalla viisaudellani minä sen tein, sillä minulla on ymmärrystä. Minä siirsin kansojen rajat, ryöstin niiden aarteet ja puskin kuin härkä kumoon valtaistuimella istujat.

¹⁴Minun käteni tavoitti kansojen rikkaudet kuin linnunpesän. Niin kuin hylätyt munat kootaan, niin olen koonnut kaikki maat. Ei ollut ketään, joka olisi siipeä räpäyttänyt tai nokkaa avannut ja piipittänyt.”

¹⁵Mahtaileeko kirves hakkaajaa vastaan, tai isotteleeko saha sahaajaa vastaan? Ikään kuin vitsa heiluttaisi kohottajaansa ja sauva nostaisi ilmaan hänet, joka ei ole puuta!

¹⁶Sen tähden Herra, HERRA Sebaot, lähettää Assurin roteviin miehiin näivetystaudin, ja sen loiston alle syttyy tuli kuin tulipalo.

¹⁷ Israelin valkeus on oleva tuli, Israelin Pyhä on liekki, joka polttaa ja kuluttaa sen ohdakkeen ja orjantappuran samana päivänä.

¹⁸ Hänen metsänsä ja hedelmätarhansa ihanuudesta tulee kerta kaikkiaan loppu, maasta tulee kuin riutuva sairas.

¹⁹ Vähän jää jäljelle hänen metsänsä puista; pieni poikakin voi kirjoittaa ne muistiin.

Israelin jäännös turvautuu Herraan

²⁰ Sinä päivänä ei Israelin jäännös eikä Jaakobin heimon pelastunut joukko enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa se turvautuu HERRAAN, Israelin Pyhään.

²¹ Jäännös palaa takaisin, Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan luo.

²² Sillä vaikka sinun kansaasi, Israel, olisi kuin meren hiekkaa, siitä palaa ainoastaan jäännös. Hävityksestä on tehty päätös, joka on tulvillaan vanhurskautta, ja se toteutuu.

²³ Herra, HERRA Sebaot, panee toimeen päätöksensä, hävityksen kaikessa maassa.

Herra kukistaa Assurin

²⁴ Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA Sebaot: ”Kansani, joka asut Siionissa, älä pelkää Assuria, vaikka hän lyö sinua vitsallaan ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tavoin.

²⁵ Sillä lyhyt hetki vielä, niin suuttumukseni sinua kohtaan on hävinnyt ja minun vihani kääntyy hävittämään heidät.”

²⁶ HERRA Sebaot heiluttaa ruoskaa häntä vastaan niin kuin silloin, kun Midian lyötiin Oorebin kalliolla. Hänen sauvansa on ojennettuna meren yli, ja hän kohottaa sen niin kuin hän kohotti sen Egyptiä vastaan.

²⁷ Sinä päivänä Assurin kuninkaan kuorma kirpoaa harteiltasi ja hänen ikeensä niskaltasi. Ies on särkyvä lihavuuden voimasta.

²⁸Hän tulee Aijatiin, kulkee Migronin kautta, jättää kuormastonsa Mikmaaseen.

²⁹He kulkevat solatien kautta: ”Gebassa me yövymme.” Raama vapisee, Saulin Gibeaa pakenee.

³⁰Kirkaise, tytär Gallim! Kuuntele tarkoin, Laisa! Poloinen Anatot!

³¹Madmena lähtee pakoon, Geebimin asukkaat etsivät turvaa.

³²Vielä samana päivänä vihollinen pysähtyy Noobiin, hän heristää nyrkkiään tytär Siionin vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan.

³³Yhtäkkiä Herra, HERRA Sebaot, karsii oksat kauhistavalla voimalla, mahtavat rungot kaadetaan, ja korkeat puut sortuvat maahan.

³⁴Metsän tiheiköt hakataan kirveellä maahan, ja Libanon kaatuu Voimallisen edessä.

Jesaja 11

Messias ja hänen valtakuntansa

¹Mutta Iisain kannosta nousee verso, ja vesa puhkeaa sen juurista.

²Hänen päällään lepää HERRAN Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, tiedon ja HERRAN pelon henki.

³HERRAN pelko on hänen ilonsa. Ei hän tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta,

⁴vaan hän tuomitsee köyhien asiat vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille. Suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.

⁵Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö, totuus vyönä hänen lanteillaan.

⁶Silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri makaa vohlan vieressä. Vasikka, nuori leijona ja syöttöhärkä kulkevat yhdessä, ja pieni poika paimentaa niitä.

⁷Lehmä ja karhu käyvät samalla laitumella, niiden vasikat ja pennut makaavat vierekkäin. Leijona syö rehua kuin härkä.

⁸Imeväinen leikkii kobran kolon luona, ja vieroitettu lapsi kurottaa kätensä kyyn onkaloon.

⁹Missään minun pyhällä vuorellani ei tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä HERRAN tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren.

¹⁰Sinä päivänä seisoo Iisain juurivesa kansojen viirinä. Kansat etsivät häntä, ja hänen asumuksensa on täynnä kunniaa.

Herra kokoaa kansansa Israelin

¹¹Sinä päivänä Herra ojentaa kätensä toisen kerran hankkiakseen omakseen kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assurissa ja Egyptissä, Patroksessa, Kuusissa ja Eelamissa, Sinearissa, Hamatissa ja meren saarilla.

¹²Hän kohottaa viirin kansoille ja kokoaa Israelin karkotetut, Juudan hajalleen joutuneet hän kerää maan neljältä kulmalta.

¹³Silloin katoaa Efraimin kateus ja Juudasta häviävät ahdistajat. Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdistaa Efraimia.

¹⁴Rinta rinnan he ryntäävät länteen filistealaisten maahan, yhdessä he ryöstävät idän miehiä. Edom ja Mooab joutuvat heidän käsiinsä, ammonilaiset heidän alamaiseksi.

¹⁵HERRA tuhoaa Egyptin merenlahden ja kohottaa vihansa hehkussa kätensä virtaa vastaan, lyö sen hajalle seitsemäksi puroksi, niin että sen yli voi kulkea kengät jalassa.

¹⁶Silloin on oleva valtatie hänen kansansa jäännökselle, joka on jäljellä Assurissa, niin kuin oli Israelia varten silloin, kun se lähti Egyptin maasta.

Jesaja 12

¹Sinä päivänä sinä sanot: ”Minä kiitän sinua, HERRA . Sinä olit minuun vihastunut, mutta vihasi kääntyi pois, ja sinä lohdutit minua.

²Katso, Jumala on pelastajani. Minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, HERRA on minun väkevyytteni ja ylistyslauluni. Hän tuli minulle pelastukseksi.”

³Te saatte iloiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.

⁴Sinä päivänä te sanotte: ”Kiittäkää HERRAA , huutakaa avuksi hänen nimeään, ilmoittakaa hänen tekonsa kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on korkea.

⁵Laulakaa ylistystä HERRALLE , sillä hän on tehnyt jaloja tekoja; tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa maassa.

⁶Huutakaa ja riemuitkaa, Siionin asukkaat, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä.”

Jesaja 13

SANOMA PAKANAKANSOILLE Herran päivä tulee armottomana

¹Ennustus Baabelista. Sen näki Jesaja, Aamotsin poika.

²Pystyttäkää viiri paljaalle vuoren laelle, korottakaa äänenne taistelijoille, viittokaa heitä menemään sisälle ruhtinaitten porteista.

³Minä olen antanut käskyn vihkiytyneilleni ja kutsunut ylväät ja riemuitsevat urhoni vihani työhön.

⁴Ääni vuorilta, kuin paljon väen pauhina, kuin valtakuntien, kokoontuneitten kansojen kohina! HERRA Sebaot katsastaa sotajoukkoaan.

⁵He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääristä, HERRA ja hänen vihansa aseet, hävittämään koko maan.

⁶Vaikeroikaa, sillä HERRAN päivä on lähellä, se tulee niin kuin hävitys Kaikkivaltiaalta.

⁷Sen tähden herpoavat kaikki kädet ja kaikkien kuolevaisten sydämet raukeavat.

⁸He kauhistuvat, kivut ja tuskat valtaavat heidät. Kuin synnyttäjä he vääntelehtivät, tuijottavat toisiinsa hämmästyneinä, liekehtivin kasvoin.

⁹Katso, HERRAN päivä tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, joka autioittaa maan ja hävittää sen syntiset.

¹⁰ Taivaan tähdet ja kalevanmiekat eivät säteile valoaan, aurinko on pimeä noustessaan, kuu ei kirkkaana kumota.

¹¹ Minä vaadin maanpiirin tilille pahuudestaan ja jumalattomat pahoista teoistaan. Minä teen lopun julkeiden pöyhkeydestä ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden.

¹² Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta.

¹³ Sen tähden minä järisytän taivaat, ja maa järkkyy paikaltaan HERRAN Sebaotin kiivaudesta hänen vihansa hehkun päivänä.

Baabel hävitetään autioksi

¹⁴ Kuin säikytetyt gasellit, kuin lammasmaa, jota ei kukaan kokoa, kukin heistä kääntyy kansansa luo, kukin pakenee omalle maalleen.

¹⁵ Kuka ikinä tavoitetaan, se lävistetään, joka saadaan kiinni, se kaatuu miekkaan.

¹⁶ Heidän pienet lapsensa lyödään murskaksi heidän silmiensä edessä, heidän talonsa ryöstetään ja vaimonsa raiskataan.

¹⁷ Katso, minä herätän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät pidä hopeaa arvossa eivätkä välitä kullasta.

¹⁸ Heidän jousensa ruhjovat nuorukaisia, he eivät armahda kohdun hedelmää eivätkä sääli lapsia.

¹⁹ Valtakuntien kaunistuksen, Baabelin, joka loistossaan on kaldealaisten ylpeys, käy niin kuin kävi Sodomalle ja Gomorralle, kun Jumala hävitti ne.

²⁰ Ei siellä enää ikinä asuta, se jää autioksi polvesta polveen. Ei arabi sinne telттаansa pystytä, eivätkä paimenet siellä laumaansa lepuuta.

²¹ Autiomaan eläimet siellä lepäävät, huoneet ovat täynnä huuhekajia, strutsit siellä asuvat ja villivuohet hyppelevät.

²² Hyeenat ulvovat sen palatseissa, sakaalit sen huvilinnoissa. Sen aika tulee, se on lähellä, sen päiviä ei pidennetä.

Jesaja 14

Israel palaa omaan maahansa

¹ HERRAarmahtaa Jaakobia, valitsee vielä Israelin ja asettaa israelilaiset heidän omaan maahansa. Muukalaiset liittyvät heihin ja yhdistyvät Jaakobin heimoon.

² Kansat tuovat heidät heidän omaan maahansa. Israelin heimo saa heidät HERRAN maassa omikseen, palvelijoiksi ja palvelijattariksi. Näin he vangitsevat vangitsijansa ja vallitsevat käskijöitään.

Pilkkalaulu Baabelin kuninkaan kukistumisesta

³ Sinä päivänä, jona HERRA päästää sinut rauhaan vaivastasi, ahdingostasi ja siitä kovasta työstä, jota sinulla teetetään,

⁴ sinä virität tämän pilkkalaulun Baabelin kuninkaasta: ”Kuinka onkaan käskijästä tullut loppu, tullut loppu sortamisesta!

⁵ HERRA on katkaissut jumalattomien sauvan, vallanpitäjien vitsan,

⁶ joka vimmoissaan löi kansoja, löi lakkaamatta, joka vihaa täynnä alisti kansakuntia, vainosi armottomasti.

⁷ Koko maa on saanut levon ja rauhan, ihmiset puhkeavat riemuun.

⁸ Sypressitkin ilakoivat sinun vuoksesi ja Libanonin setrit sanovat: ’Kun sinä makaat maassa, kukaan ei nouse tänne meitä hakkaamaan.’

⁹ Tuonela tuolla alhaalla on liikkeellä sinun vuoksesi, se ottaa sinut vastaan, kun tulet. Se panee liikkeelle kuolleitten henget sinun tähtesi, kaikki maan johtokauriit, se nostattaa valtaistuimiltaan kaikki kansojen kuninkaat.

¹⁰ Kaikki he lausuvat sinulle: ’Sinustakin on tullut yhtä heikko kuin meistä, olet tullut meidän kaltaiseksemme.’

¹¹ Alas tuonelaan on syösty sinun loistosi, sinun harppujesi helinä. Vuoteena allasi ovat madot, peitteenäsi toukat.

¹² Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika? Kuinka oletkaan maahan syösty, sinä kansojen valtias!

¹³ Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, minä korotan istuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle ja istun kokoontumisvuorelle, perimmäiseen pohjolaan.

¹⁴ Minä nousen pilvien yläpuolelle, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.'

¹⁵ Mutta tuonelaan sinut on syösty, perimmäiseen kuiluun.

¹⁶ Ne, jotka sinut näkevät, katsovat sinua pitkään, tarkastelevat sinua: 'Onko tämä se mies, joka järisytti maata, vapisutti valtakuntia,

¹⁷ joka teki maanpiirin autiomaaksi ja hävitti sen kaupungit eikä päästänyt vankeja kotiin?'

¹⁸ Kaikki kansojen kuninkaat lepäävät kunniassa, kukin kammiossaan.

¹⁹ Mutta sinut on viskattu kauas haudastasi kuin inhottu vesa. Olet peittynyt surmattujen, miekalla lävistettyjen ja kiviseen kuoppaan suistuneiden, alle. Sinä olet kuin tallattu raato.

²⁰ Et sinä saa liittyä heihin haudassa, sillä sinä olet maasi hävittänyt, kansasi tappanut. Ei ikinä enää mainita pahantekijöiden siementä.

²¹ Pankaa kuntoon teurastuspenkki hänen lapsilleen heidän isiensä pahojen tekojen tähden, etteivät he nousisi ottamaan omakseen maata ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla."

Baabel lakaistaan pois

²² Minä nousen heitä vastaan, sanoo HERRA Sebaot, ja hävitän Baabelilta nimen ja jäännöksen, perilliset ja jälkeläiset, sanoo HERRA .

²³ Minä teen siitä pöllöjen perintömaan, vetisen rämeen. Minä lakaisen sen pois hävityksen luudalla, sanoo HERRA Sebaot.

Herra musertaa Assurin

²⁴ HERRA Sebaot on vannonut näin: Totisesti, niin kuin olen ajatellut, niin tapahtuu, minkä olen päättänyt, se toteutuu:

²⁵ Minä murskaan Assurin maassani ja tallaan hänet vuorillani, niin että hänen ikeensä heltiää kansani päältä ja hänen kuormansa kirpoaa heidän hartioiltaan.

²⁶ Tämä on päätös, päätetty kaikesta maasta. Tämä on käsi, ojennettu kaikkien kansojen yli.

²⁷ Sillä HERRA Sebaot on päättänyt – kuka sen tyhjäksi tekee? Hänen kätensä on ojennettu – kuka sen torjuu?

Filistean tuomio, Siionin pelastus

²⁸ Kuningas Aahaksen kuolinvuonna tuli tämä sanoma:

²⁹ Älä iloitse, Filistea – kaikki, mitä sinussa on – siitä, että sauva, joka sinua löi, on murtunut. Käärmeen jälkeläisestä kasvaa kyy, ja sen hedelmä on lentävä tulinen käärme.

³⁰ Kurjista kurjimmat löytävät laitumen, ja köyhät saavat levätä turvassa, mutta sinun juuresi minä näännytän nälkään, ja sinun jäännöksesi surmataan.

³¹ Valita portti! Huuda kaupunki! Menehdy pelkoon, koko Filistean maa! Sillä pohjoisesta nousee savupatsas. Yksikään ei erkane vihollisen riveistä.

³² Ja mitä vastataan vieraan kansan lähettiläille? HERRA on perustanut Siionin, ja hänen kansansa kurjat saavat sieltä turvan.

Jesaja 15

Hävityksen yö kohtaa Mooabia

¹ Ennustus Mooabista. Hävityksen yönä tuhoutuu Aar-Mooab, hävityksen yönä tuhoutuu Kiir-Mooab.

² Baitin ja Diibonin asukkaat nousevat uhrikukkuloille itkemään. Nebon laella ja Meedebassa Mooab valittaa. Kaikki päät on ajeltu paljaiksi, kaikki parrat on leikattu.

³ Kaduilla he kulkevat säkkeihin vyöttäytyneinä, katoilta ja toreilta kuuluu pelkkää valitusta. He vaipuvat itkien maahan.

⁴ Hesbon ja Elale parkuvat, Jahatsiin asti kuuluu niiden ääni. Sen vuoksi Mooabin aseistetut miehet vaikeroivat, Mooabin sielu vapisee.

⁵ Minun sydämeni valittaa Mooabin tähden, sen pakolaisia on aina Sooariin ja Eglat-Selisijaan asti. Luuhitin solatietä he nousevat itkien, Hooronaimin tiellä he puhkeavat valitushuutoon hävityksen tähden.

⁶ Nimrimin vedet ehtyvät, siitä tulee autio. Ruoho kuivuu, heinikko lakastuu, vihantaa ei ole.

⁷ Sen vuoksi he kantavat kertyneen omaisuutensa ja tallessa pitämänsä tavaran Pajupuron yli.

⁸ Huuto kiertää Mooabin alueella, valitus kantaa Eglaimiin asti, se kuuluu Beer-Eelimiin asti,

⁹ sillä Diimonin vedet ovat verta täynnä. Minä tuotan vielä lisääkin onnettomuutta Diimonille: leijonan Mooabin pelastuneiden ja maahan jääneiden kimppuun.

Jesaja 16

Mooabin pakolaiset

¹ ”Lähetäkää viestin viejä maan hallitsijan luo Selasta autiomaan kautta tytär Siionin vuorelle.”

² Kuin pakenevat linnut, kuin säilytetty pesue, ovat Mooabin tyttäret Arnonin kahlauspaikoilla.

³ ”Anna neuvo, tee päätös, anna varjosi olla kuin yö keskellä päivää, kätke karkotetut, älä anna ilmi pakenevia.

⁴ Asukoot luonasi Mooabin karkotetut, ole heille suojana hävittäjää vastaan.” Sillä sortajalle tulee loppu, hävitys lakkaa, ja maahan polkija häviää maasta.

⁵ Valtaistuini vahvistetaan laupeudella, ja Daavidin majassa istuu luotettava tuomari, joka noudattaa oikeutta ja ahkeroi vanhurskautta.

Mooabin ylpeily vaiennetaan

⁶”Me olemme kuulleet tuon kovin ylpeän Mooabin ylpeilyn, hänen pöyhkeilynsä, ylpeilynsä ja vihansa ja hänen väärät puheensa.”

⁷Sen vuoksi Mooab valittaa. Kaikki valittavat Mooabin tähden. Kiir-Haresetin rypälekakkuja te huokailette, perin murtuneina.

⁸Sillä kuihtuneet ovat Hesbonin penkereet ja Sivman viiniköynnökset. Kansojen valtiaita kaatoivat niiden jalot rypäleet. Köynnökset ulottuivat Jaeseriin asti, harhailivat halki erämaan, niiden vesat levisivät, ylittivät meren.

⁹Sen tähden minä itken Jaeserin kanssa, itken Sivman viiniköynnöksiä, kastelen kyyneleilläni sinua, Hesbon, ja sinua, Elale. Hedelmän- ja viininkorjuun keskelle on kajahtanut sotahuuto.

¹⁰Ilo ja riemu on kadonnut hedelmätarhasta, viinitarhoissa ei riemusta remahdella, viiniä ei poljeta viinikuurnissa. Minä olen vaientanut ilohuudon.

¹¹Siksi sisimpäni väräjä Mooabin tähden kuin lyyra, sydämeni väräjä Kiir-Heresin tähden.

¹²Kun Mooab näyttäytyy uhrikukkulalla, hän vain uuvuttaa itsensä. Vaikka hän menee pyhäkköönsä rukoilemaan, ei hän sillä mitään voita.

¹³Tämä on sana, jonka HERRA jo aikaisemmin puhui Mooabille.

¹⁴Mutta nyt HERRA puhuu näin: Ennen kuin kolme vuotta on kulunut loppuun, kolme palkkalaisen vuotta, Mooabin kunnia ja sen suuret, meluavat joukot joutuvat häpeään. Jäännös on oleva vähälukuinen ja merkityksetön.

Jesaja 17

Damaskon ja Efraimin rangaistus

¹Ennustus Damaskoksesta: Katso, Damaskos poistetaan kaupunkien luvusta, ja siitä tulee rauniokasa.

²Autioiksi jäävät Aroerin kaupungit, karjalaumojen haltuun. Ne makailevat siellä kenenkään pelottelematta.

³Efraimilta häviävät linnoitetut kaupungit, Damaskokselta kuninkuus, Aramista ei jää jäännöstkään. Niiden käy niin kuin israelilaisten kunnian, sanoo HERRA Sebaot.

⁴Sinä päivänä Jaakobin kunnia painuu alas ja hänen lihava ruumiinsa laihtuu.

⁵Käy niin kuin viljalle, kun leikkaaja korjaa sen, kun hänen käsivartensa leikkaa tähkäreitä. Käy niin kuin tähkäreitä poimittaessa Refaimin tasangolla.

⁶Sinne jää jälkikorjuuta sen verran kuin öljypuuhun, kun sitä ravistetaan: pari kolme marjaa korkealle latvaan, neljä viisi hedelmällisiin oksiin, sanoo HERRA, Israelin Jumala.

⁷Sinä päivänä ihminen luo katseen Luojaansa, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään.

⁸Ei hän luo katsettaan alttareihin, omien kättensä tekoihin, eikä katso siihen, mitä hänen sormensa ovat valmistaneet, ei asera-paaluhiin eikä suitsutusalttareihin.

⁹Sinä päivänä hänen vahvat kaupunkinsa ovat kuin metsien ja kukkuloiden hylätyt asuinpaikat, jotka jätettiin autioiksi israelilaisten tullessa. Maasta tulee autio,

¹⁰sillä sinä unohdit Jumalan, pelastajasi etkä muistanut turvakalliotasi. Sen tähden sinä istutat ihania istutuksia ja kylvät ulkomaisia viiniköynnöksiä.

¹¹Samana päivänä, jona ne istutat, saat ne kasvamaan suuriksi, samana aamuna saat kylvösi kukoistamaan. Mutta sairauden ja parantumattoman kivun päivänä sato on poissa.

Kansojen pauhu

¹²Voi paljojen kansojen pauhua – ne pauhaavat niin kuin meri pauhaisi! Voi kansakuntien kohinaa – ne kohisevat niin kuin valtavat vedet kohisisivat!

¹³Kansakunnat kohisevat kuin paljot vedet, mutta hän nuhtelee niitä, ja ne pakenevat kauas. Niitä ajetaan takaa, ne ovat kuin akanat vuorilla tuulen puhaltaessa, kuin ohdakepallo myrskyn kourissa.

¹⁴Katso, illalla on oleva kauhu, aamun tullen niitä ei enää ole. Tämä on riistäjiemme osa, ryöstäjiemme arpa.

Jesaja 18

Herran sana Kuusin lähettiläille

¹Voi siipien surinan maata, joka on tuolla puolen Kuusin jokien,

²joka lähettää sanansaattajat virralle, ruokoveneissä vesille! Lähtekää, te nopeat sanansaattajat, vartevan ja kiiltäväihoisen kansan luo, lähellä ja kaukana pelätyn kansan, väkevän valloittajakansan luo, jonka maata joet halkovat.

³Kaikki maanpiirin asukkaat, te, jotka asutte maan päällä, katsokaa, milloin viiri nostetaan vuorille, ja kuunnelkaa, kun soofar-torveen puhalletaan.

⁴Sillä näin on HERRA minulle sanonut: ”Minä pysyn hiljaa ja katselen asunnostani. Olen kuin hehkuva helle auringon paistaessa, kuin kastepilvi korjuuajan helteessä.”

⁵Ennen viininkorjuuta, kun kukinta on lopussa ja kukasta on tullut kypsä rypäle, köynnökset leikataan oksaveitsellä, varret katkotaan ja hävitetään.

⁶Kaikki ne jätetään vuorten petolintujen ja maan eläinten haltuun. Petolinnut siellä viettävät kesää, ja kaikenlaiset maan eläimet siellä talvehtivat.

⁷Siihen aikaan tuodaan lahja HERRALLE Sebaotille. Sen tuo kookas ja kiiltäväihoinen kansa, lähellä ja kaukana pelätty kansa, väkevä sortajakansa, jonka maata joet halkovat. Lahja tuodaan siihen paikkaan, jossa asuu HERRAN Sebaotin nimi: Siionin vuorelle.

Jesaja 19

Egyptin alennustila

¹Ennustus Egyptistä: Katso, HERRA ajaa kiitävällä pilvellä ja tulee Egyptiin. Silloin vapisevat hänen edessään Egyptin epäjumalat, sydän raukeaa Egyptin rinnassa.

²Minä kiihotan Egyptin Egyptiä vastaan, niin että he sotivat keskenään: veli veljeä, ystävä ystävää vastaan, kaupunki kaupunkia, valtakunta valtakuntaa vastaan.

³Egypti hämmentyy, rohkeus katoaa sen rinnasta, ja minä sekoitan sen suunnitelmat. He kysyvät neuvoa epäjumalilta ja henkien manaajilta, vainaja- ja tietäjähengiltä.

⁴Minä luovutan Egyptin tylyn herran käsiin, ja kova kuningas on hallitseva sitä, sanoo Herra, HERRA Sebaot.

⁵Vesi katoaa virrasta, joki ehtyy ja kuivuu.

⁶Joet levittävät löyhkää, Egyptin kanavat mataloituvat ja ehtyvät, ruoko ja kaisla mustuvat.

⁷Kaislikot virran varsilla ja suulla, ja kaikki virran rannan kylvömaat kuivuvat, tuuli lennättää ne pois, eikä niitä enää ole.

⁸Kalastajat valittavat ja murehtivat. Kaikki, jotka heittävät onkea virtaan ja laskevat verkkoa veteen, nääntyvät.

⁹Häpeään joutuvat pellavakuitujen puhdistajat ja ne, jotka kutovat kankaita hienosta pellavasta.

¹⁰Maan peruspylväät murskataan, ja kaikki palkkalaiset ovat murheellisella mielellä.

¹¹Mielettömiä ovat kaikki Soonanin päämiehet, viisaimmatkin faraon neuvonantajista antavat järjettömiä neuvoja. Kuinka voitte sanoa faraolle: ”Olen viisaitten poika, muinaisajan kuninkaiden jälkeläinen?”

¹²Missä siis ovat viisaasi? Ilmoittakoot sinulle – hehän sen tietävät – mitä HERRA Sebaot on Egyptin osaksi määrännyt.

¹³ Sooanin päämiehet ovat mieltä vailla, Noofin päämiehiä on petetty. Egyptiä horjuttavat sen sukukuntien päämiehet .

¹⁴ HERRA on vuodattanut sen keskuuteen hämmennyksen hengen. Kaikessa, mitä Egypti tekee, he saattavat sen horjumaan kuin juopunut, joka horjahtaa oksennukseensa.

¹⁵ Egyptiltä ei onnistu mikään teko, tekipä sen pää tai häntä, palmunlehvä tai kaislanvarsi.

¹⁶ Sinä päivänä Egypti on oleva naisten kaltainen. Se vapisee ja pelkää HERRAN Sebaotin kohotettua kättä, kun hän kohottaa kätensä sitä vastaan.

¹⁷ Ja Juudan maa on Egyptille kauhuksi. Niin usein kuin Juudan nimi mainitaan, Egypti kauhistuu HERRAN Sebaotin päätöstä, jonka hän on siitä päättänyt.

Egypti kääntyy Herran puoleen

¹⁸ Sinä päivänä viisi kaupunkia Egyptin maassa puhuu kanaanin kieltä ja vannoo valansa HERRALLE Sebaotille. Yhtä niistä kutsutaan Iir-Heres .

¹⁹ Sinä päivänä HERRAN alttari on keskellä Egyptin maata ja Egyptin rajalla HERRAN muistokivi.

²⁰ Ne ovat merkinä ja todistuksena HERRASTA Sebaotista Egyptin maassa. Egyptiläiset huutavat HERRAA sortajien vuoksi, ja hän lähettää heille vapauttajan, joka ajaa heidän asiansa ja pelastaa heidät.

²¹ Näin HERRA tekee itsensä tunnetuksi egyptiläisille. Sinä päivänä egyptiläiset tuntevat HERRAN ja palvelevat häntä teuras- ja ruokauhrein. He tekevät HERRALLE lupauksia ja täyttävät ne.

²² HERRA lyö egyptiläisiä, lyö, mutta hän myös parantaa. Kun he palaavat HERRAN luo, hän kuulee heidän rukouksensa ja parantaa heidät.

Egypti, Assur ja Israel siunauksena

²³ Sinä päivänä on oleva valtatie Egyptistä Assuriin. Assurilaiset kulkevat Egyptiin ja egyptiläiset Assuriin. Egypti ja Assur palvelevat yhdessä Herraa.

²⁴ Sinä päivänä Israel on kolmantena Egyptin ja Assurin rinnalla, siunauksena keskellä maata.

²⁵ HERRA Sebaot siunaa niitä näin: ”Siunattu olkoon Egypti, minun kansani, ja Assur, minun kätteni teko, ja Israel, minun perintöosani.”

Jesaja 20

Assur valloittaa Egyptin ja Kuusin

¹ Sinä vuonna, jona tartan tuli Assurin kuninkaan Sargonin lähettämänä Asdodiin ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen,

² HERRA puhui Jesajan, Aamotsin pojan, kautta. Hän sanoi: ”Mene ja riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä kengät jalastasi.” Jesaja teki niin: kulki kolme vuotta vaatteitta ja avojaloin.

³ Sitten HERRA sanoi: ”Niin kuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta kulkenut vaatteitta ja avojaloin, merkiksi ja enteeksi Egyptille ja Kuusille ,

⁴ niin on Assurin kuningas kuljettava sotavankeja Egyptistä ja pakkosiirtolaisia Kuusista, nuoria ja vanhoja, alastomina ja avojaloin, takapuolet paljaina – Egyptin häpeä!

⁵ Silloin kauhistuvat ja häpeävät ne, jotka olivat panneet toivonsa Kuusiin, ja joiden ylpeyden aiheena oli Egypti.

⁶ Tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: ”Katso, miten on käynyt sen, johon me panimme toivomme ja jonka turviin me pakenimme apua saamaan pelastuaksemme Assurin kuninkaan käsistä. Kuinka me pääsisimme pakoon?”

Jesaja 21

Baabel kukistuu

¹Ennustus meren rannan autiomaasta: Niin kuin myrskytuulet kiitävät Etelämaassa, niin tuli autiomaasta, pelottavasta maasta,

²ankara näky, jossa minulle ilmoitettiin: ”Ryöstäjä ryöstää, hävittäjä hävittää. Hyökkää, Eelam! Piiritä, Meedia! Minä teen lopun kaikesta huokailusta.”

³Sen tähden vavistus täyttää lanteeni, tuskat valtaavat minut kuin synnyttäjän tuskat. Olen niin hämmentynyt, etten voi kuulla, niin kauhuissani, etten voi nähdä.

⁴Sydämeni on neuvoton, kauhut pelästyttävät minua. Ikävöimäni iltahämärä on muuttunut minulle kauhuksi.

⁵Pöytä katetaan, istuintyynyt pannaan paikoilleen, syödään ja juodaan. Nouskaa, ruhtinaat, voidelkaa kilvet.

⁶Näin sanoi minulle Herra: ”Mene, aseta tähystäjä paikalleen! Hän ilmoittakoon sen, mitä näkee.

⁷Kun hän näkee tulevan vaunuja, parivaljakon vetämiä, ratsastajia aasin tai kamelin selässä, kuunnelkoon tarkasti, hyvin tarkasti.”

⁸Tähystäjä huusi kuin leijona: ”Herra, olen seisonut tähystyspaikalla, päivät pitkät, vartiopaikallani olen pysynyt kaiket yöt.

⁹Ja tuolla ne nyt tulevat, miehet ja parivaljakot.” Sitten hän lausui näin: ”Kukistunut, kukistunut on Baabel, kaikkien sen jumalien kuvat hän on murskannut maahan.”

¹⁰Minun maahan puitu ja puimatantereella poljettu kansani! Mitä olen kuullut HERRALTA Sebaotilta, Israelin Jumalalta, sen minä teille ilmoitan.

Edomin yö jatkuu

¹¹Ennustus Duumasta . Minulle huutaa ääni Seiristä: ”Vartija, mikä hetki yöstä on? Vartija, mikä hetki yöstä on?”

¹²Vartija vastaa: ”Aamu on tullut, mutta silti on yö. Jos kyselette, niin kyselkää, tulkaa uudelleen!”

Arabia pakenee sotaa

¹³Ennustus Arabiaa vastaan: Yöpykää Arabian metsiköissä, te dedanilaisten karavaanit.

¹⁴Teeman maan asukkaat, menkää janoisia vastaan ja viekää heille vettä. Ottakaa pakolaiset vastaan ja tarjotkaa heille leipää.

¹⁵Sillä he ovat miekkoja paossa, he pakenevat paljastettua miekkaa ja jännitettyä joustaa, sodan ankaruutta.

¹⁶Näin on Herra minulle sanonut: Vielä vuosi, sellainen kuin palkkalaisen vuosi, niin Keedarin kunnia on kokonaan kadonnut

¹⁷ja Keedarin sankarien jousiluvusta on jäljellä vain vähäinen jäännös. Sillä HERRA, Israelin Jumala, on puhunut.

Jesaja 22

Näkylaakso

¹Ennustus Näkylaaksosta : Mikä sinun oikein on, kun sinä kaikkine asukkainesi nouset katoille,

²sinä meluisa, pauhaava kaupunki, sinä ilakoiva kylä? Surmatut miehesi eivät kuolleet miekkaan eivätkä saaneet surmaansa sodassa.

³Kaikki sinun päämiehesi pakenivat yhtenä miehenä. Heidät otettiin vangiksi joustaa käyttämättä. Kuka ikinä sinun omistasi tavattiin, se vangittiin, kuinka kauas hän pakenikin.

⁴Sen tähden minä sanon: ”Kääntäkää katseenne minusta, minä itken katkerasti. Älkää tunkeilko minua lohduttamaan tyttären, minun kansani, tuhoutumisen vuoksi.”

⁵Sillä sekasorron, ahdistuksen ja hämmingin päivän on Herra, HERRA Sebaot, pitävä Näkylaaksossa. Hän murtaa muurit, ja vuoria kohti kohoaa huuto.

⁶Eelam otti viinen, tuli vaunuineen, satureineen ja ratsumiehineen; Kiir paljasti kilven.

⁷ Ihanimmat laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehet asettuivat aseisiin portin eteen.

⁸ Hän riisui Juudaa suojaavan verhon. Sinä päivänä te loitte katseenne Metsätalon asevarastoon.

⁹ Te huomasitte paljon halkeamia Daavidin kaupungin muurissa. Te varastoitte vettä Alalammikkoon,

¹⁰ te laskitte Jerusalemin talot ja revitte hajalle taloja vahvistaaksenne muuria.

¹¹ Molempien muurien väliin te teitte kokoamisaltaan Vanhanlammikon vesiä varten, mutta ette katsoneet häneen, joka tämän tuotti. Te ette huomanneet häntä, joka tämän kauan sitten valmisti.

¹² Sinä päivänä Herra, HERRA Sebaot, kutsui itkemään ja valittamaan, ajamaan pään paljaaksi ja vyöttäytymään säkkiin.

¹³ Mutta katso, iloitaan ja riemuitaan, tapetaan nautoja ja teurastetaan lampaista, syödään lihaa ja juodaan viiniä. ”Syödään ja juodaan, sillä huomenna me kuolemme.”

¹⁴ Silloin minun korviini kuului HERRAN Sebaotin ilmoitus: Totisesti, tämä teidän syntinne jää sovittamatta aina kuolemaanne saakka, sanoo Herra, HERRA Sebaot.

Sebna ja Eljakim

¹⁵ Näin sanoo Herra, HERRA Sebaot: Mene tuon voudin, Sebnan, luo, joka on linnan päällikkönä, ja sano:

¹⁶ Mitä sinulla on täällä tekemistä, ja keitä sinulla täällä on, kun tänne itsellesi haudan hakkautat, korkealle hakkautat hautasi, kallioon koverrat itsellesi asunnon?

¹⁷ Katso, HERRA heittää sinua rajusti, mies. Totisesti, hän kahmaisee sinut kokoon,

¹⁸ käärii keräksi ja paiskaa pallona maahan, joka on laaja joka suuntaan. Sinne sinä kuolet, ja sinne katoavat sinun loistovaunusi, sinä herrasi huoneen häpeä.

¹⁹ Minä syöksen sinut paikaltasi; sinut raastetaan pois asemastasi.

²⁰ Mutta sinä päivänä tapahtuu, että minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilkian pojan,

²¹ ja puen hänen ylleen sinun ihokkaasi, vyötän hänet sinun vyölläsi ja annan hänen käteensä sinun valtasi, niin että hän on oleva isänä Jerusalemin asukkaille ja Juudan suvulle.

²² Minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olalleen. Kun hän avaa, ei kukaan sulje, kun hän sulkee, ei kukaan avaa.

²³ Minä isken hänet vaarnaksi lujaan kohtaan, ja hänestä tulee kuin kunniaistuin isänsä suvulle.

²⁴ Hänen varaansa ripustetaan hänen isänsä suvun koko kunnia: vesat ja versot, kaikki pienetkin astiat, maljat ja ruukut.

²⁵ Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, pettää lujaan kohtaan isketty vaarna. Se katkeaa ja putoaa maahan, ja sen varassa ollut kuorma murskaantuu. Sillä HERRA on puhunut.

Jesaja 23

Tyyroksen hävitys

¹ Ennustus Tyyroksesta: Valittakaa, te Tarsiin laivat, sillä Tyyros on hävitetty. Ei siellä enää ole taloja eikä satamaa. Kittiläisten maasta saatiin tämä tieto.

² Mykistykää, rantamaan asukkaat! Meriä kulkevat Siidonin kauppiat ovat täyttäneet sinut.

³ Suuria vesiä myöten kulki Siijhorin siemen, Niilin vilja, sen sato. Siitä tuli kansojen kauppatavaraa.

⁴ Häpeä, Siidon, meren linnoitus, sillä näin sanoo meri: ”En ole kokenut kipuja enkä synnyttänyt, en ole nuorukaisia kasvattanut enkä neitoja saattanut varttumaan.”

⁵ Kun tämä kuullaan Egyptissä, niin siellä vavistaan Tyyroksesta kuuluvien viestien vuoksi.

⁶ Purjehtikaa Tarsiiseen ja valittakaa, te rantamaan asukkaat.

⁷ Onko tämä teidän iloinen kaupunkinne, jonka alku on muinaisuudessa, ja jonka jalat ovat kuljettaneet sen asukkaat kauas siirtolaisina asumaan?

⁸ Kuka on tämän määrännyt Tyyron osaksi, kruunujen jakelijan, jonka kauppiaat olivat ruhtinaita, kauppamiehet kunnioitettuja kaikkialla?

⁹ HERRA Sebaot on sen päättänyt häväistäkseen kaiken loiston, josta he ylpeilevät, saattaakseen kaikki maan arvohenkilöt halveksituiksi.

¹⁰ Tulvi yli maasi, tytär Tarsis, kuin Niili! Patoa ei enää ole.

¹¹ Hän on ojentanut kätensä meren yli, järjestyttännyt valtakuntia. HERRA on antanut käskyn Kanaania vastaan: hävitettäköön sen linnoitukset.

¹² Hän sanoo: ”Enää et ilakoitse, sinä häväisty neitsyt, tytär Siidon. Nouse, lähde kittiläisten maahan. Sielläkään et saa rauhaa.

¹³ Katso kaldealaisten maata, kansaa, jota ei enää ole, maata, jonka Assur muutti asuinsijaksi autiomaan eläimille. Assurilaiset pystyttivät piiritystorninsa, he kukistivat sen palatsit, muuttivat sen raunioiksi.

¹⁴ Valittakaa, Tarsiin laivat, sillä hävitetty on teidän linnoituksenne.”

Tyyros elpyy

¹⁵ Siihen aikaan Tyyros unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, jotka ovat kuin saman kuninkaan aikaa. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Tyyroksen käy niin kuin sanotaan porton laulussa:

¹⁶ ”Ota lyyrasi, kierrä kaupunkia, sinä unohdettu portto. Soita kauniisti, laula ahkerasti, että sinut muistettaisiin!”

¹⁷ Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua HERRA katsoo Tyyroksen puoleen, ja se palaa portonpalkoilleen ja tekee huorin kaikkien maan päällä olevien valtakuntien kanssa.

¹⁸ Mutta sen saama voitto ja palkka pyhitetään HERRALLE . Ei sitä koota eikä talleteta; Tyyroksen voitto koituu runsaaksi ravinnoksi ja laadukkaaksi vaatetuksiksi niille, jotka asuvat HERRAN edessä.

Jesaja 24

ILMESTYS LOPUN AJOISTA Kirus kalvaa maata

¹ HERRA tekee maan autioksi ja hävittää sen, hän mullistaa sen muodon ja karkottaa hajalleen sen asukkaat.

² Papin käy samoin kuin kansankin, isännän niin kuin hänen orjansa, emännän niin kuin hänen orjattarensa, myyjän niin kuin ostajan, lainanantajan niin kuin lainanottajan, velkojan niin kuin velallisen.

³ Maa tyhjenetään työpötyhjäksi ja ryöstetään putipuhutaaksi, sillä näin HERRA on sanonut.

⁴ Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri näantyy ja lakastuu. Kansan ylhäiset näantyvät maassa.

⁵ Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait ja hylänneet käskyt, tehneet tyhjäksi iankaikkisen liiton.

⁶ Sen vuoksi kirus kalvaa maata ja sen asukkaat syystään kärsivät. Sen vuoksi maan asukkaat kärkevtyvät kuumuudesta, ja vain vähän jää ihmisiä jäljelle.

⁷ Viini murehtii, viiniköynnös kuihtuu, kaikki ilonpitäjät huokailevat.

⁸ Loppunut on rumpujen ilo, lakannut ilakoivien melu, loppunut lyyrojen riemu.

⁹ Viiniä ei laulaen juoda, väkijuoma käy juojilleen karvaaksi.

¹⁰ Autio kaupunki on raunioina, jokainen talo teljetty, sisään ei pääse.

11 Kaduilla kaikuu valitushuuto viinin vuoksi. Kaikki ilo on mennyt mailleen, riemu paennut maasta.

12 Kaupungissa on jäljellä autius, portti on lyöty pirstaleiksi.

Ihana on vanhurskaan osa

13 Maan päällä kansojen keskuudessa käy niin kuin öljypuuta karistettaessa, niin kuin jälkikorjuussa viininkorjuun päätyttyä.

14 Jäljelle jääneet korottavat äänensä ja huutavat riemusta. HERRAN suuruutta he kuuluttavat mereltä päin:

15 ”Kunnioittakaa HERRAA valon mailla ja HERRAN, Israelin Jumalan, nimeä meren saarilla.”

16 Maan ääristä kuulemme ylistyslaulut: ”Ihana on vanhurskaan osa!” Mutta minä sanon: ”Riutuminen on osani, riutuminen. Voi minua! Petturit pettävät, kavalasti petturit pettävät!”

Maailman tuomio

17 Kauhu ja kuoppa ja ansa odottavat sinua, maan asukas.

18 Joka pakenee kauhun ääntä, putoaa kuoppaan, ja joka nousee kuopasta, jää kiinni ansaan. Sillä korkeuden akkunat aukeavat ja maan perustukset vapisevat.

19 Maa murskaantuu ja musertuu, maa halkeaa ja hajoaa, maa horjuu ja huojuu.

20 Maa hoippuu ja hoipertelee kuin juopunut, huojuu kuin vartiolava puussa. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse.

Herra hallitsee kuninkaana Siionissa

21 Sinä päivänä HERRA vaatii tilille korkeuden sotajoukon korkeudessa ja maan kuninkaat maan päällä.

22 Heidät kootaan yhteen, vangeiksi vankikuoppaan. Heidät pannaan telkien taakse, mutta pitkän ajan kuluttua heidät asetetaan tutkittavaksi.

²³ Kuu punastuu, ja aurinko häpeää, sillä HERRA Sebaot on kuningas Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja hänen vanhintensa edessä loistaa kirkkaus.

Jesaja 25

Herra on kurjan turva

¹ HERRA, sinä olet minun Jumalani! Minä korotan sinua ja kiitän sinun nimeäsi, sillä sinä olet tehnyt ihmeitä, sinun suunnitelmasi kaukaisilta päiviltä ovat todet ja vakaat.

² Sinä olet tehnyt kaupungista kivistä, varustetusta kaupungista rauniopaikan. Muukalaisten palatsi on kadonnut kaupungista, ei sitä enää ikinä rakenneta.

³ Sen tähden sinua kunnioittaa väkevä kansa, väkivaltaisten kansojen kaupunki pelkää sinua.

⁴ Sinä olit turvana kurjalle, turvana köyhälle hänen ahdingossaan, suojana rankkasateelta, varjona helteeltä. Väkivaltaisten kiukku on kuin rankkasade seinää vasten.

⁵ Niin kuin helteen kuivassa maassa sinä vaiensit muukalaisten metelin. Kuin helle pilven varjossa, niin vaimenee väkivaltaisten voittolaulu.

Pidot Siionin vuorella

⁶ HERRA Sebaot valmistaa tällä vuorella kaikille kansoille pidot rasvaisista ruuista, pidot vanhoista viineistä ja ydinrasvasta, puhtaasta vanhasta viinistä.

⁷ Hän hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoaa kaikkia kansoja, ja peiton, joka peittää kaikkia kansakuntia.

⁸ Hän hävittää kuoleman ainiaksi. Herra, HERRA pyyhkii kyynelleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta, sillä HERRA on puhunut.

⁹Sinä päivänä sanotaan: ”Tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme, hän pelastaa meidät. Tämä on HERRA , jota me odotimme. Iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi!”

¹⁰HERRANKäsi lepää tällä vuorella. Mutta Mooab tallataan paikkaansa niin kuin olkiläjä tallaantuu lantaveteen.

¹¹Siinä hän levittää käsiään niin kuin uimari uidessaan, mutta hänen ylpeytensä nujerretaan, kuinka taitavasti hän käsiään liikuttaisikin.

¹²Sinun korkeat muurisi, sinun linnoituksesi, hän sortaa maahan, painaa alas, hajottaa maan tasalle, tomuun asti.

Jesaja 26

Herra on iankaikkinen kallio

¹Sinä päivänä lauletaan Juudan maassa tätä laulua: ”Meillä on vahva kaupunki, pelastuksen hän asettaa muuriksi ja valliksi.

²Avatkaa portit, että vanhurskas kansa voi käydä sisälle, kansa, joka pysyy uskollisena.

³Sille, jonka mieli on vakaa, sinä takaat rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun.

⁴Turvatkaa HERRAAN aina ja alati, sillä Herra, HERRA on iankaikkinen kallio.

⁵Hän on kukistanut korkealla asuvat, luoksepääsemättömän kaupungin. Hän painoi sen alas, painoi maan tasalle, syöksi tomuun asti.

⁶Sitä tallaa jalka, kurjan jalat, vähäosaisen askeleet.

Tuomio ja pelastus

⁷Vanhurskaan polku on suora, sinä teet vanhurskaan tien tasaiseksi.

⁸Niin, tuomioittesi tiellä me odotamme sinua, HERRA , sinun nimeäsi ja muistoasi sielumme ikävöi.

⁹Minun sieluni ikävöi sinua yöllä, henkeni sisimmässäni etsii sinua. Kun sinun tuomiosi kohtaavat maata, maanpiirin asukkaat oppivat vanhurskautta.

¹⁰Jos jumalaton saa armon, hän ei opi vanhurskautta. Oikeuden maassa hän tekee vääryyttä eikä näe HERRAN suuruutta.

¹¹HERRA , sinun kätesi on kohotettu, mutta he eivät sitä näe. He saavat nähdä sinun kiivautesi kansasi puolesta ja joutuvat häpeämään. Heidät kuluttaa tuli, se tuli, joka kuluttaa sinun vihollisesi.

¹²HERRA , sinä valmistat meille rauhan. Myös kaikki meidän tekomme olet sinä tehnyt.

¹³HERRA , meidän Jumalamme, meitä ovat vallinneet muut herrat, et sinä. Mutta yksin sinua ja sinun nimeäsi me ylistämme.

¹⁴Kuolleet eivät virkoa eloon, vainajat eivät nouse. Sinä olet vaatinut heidät tilille, tuhonnut heidät ja hävittänyt täysin heidän muistonsa.

Herran omien ylösnousemus

¹⁵Sinä olet tehnyt kansan suureksi, HERRA , olet tehnyt kansan suureksi ja osoittanut kunniasi, olet siirtänyt kauas kaikki maan rajat.

¹⁶HERRA , ahdistuksessa he etsivät sinua, vuodattivat hiljaisia rukouksia, kun sinä kuritit heitä.

¹⁷Niin kuin raskaana oleva nainen, jonka aika on tullut, vääntelehtii ja huutaa kivuissaan, sellaisia me olimme sinun edessäsi, HERRA .

¹⁸Me olimme raskaina, me vääntelehdimme, mutta oli kuin olisimme synnyttäneet tuulta. Emme saaneet aikaan pelastusta maalle, maanpiirin asukkaita ei syntynyt.

¹⁹Mutta sinun kuolleeesi virkoavat eloon, heidän ruumiinsa nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te, jotka tomussa lepäätte! Sinun aamukasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat esiin.

Herra kostaa maan asukkaille

²⁰Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi. Pysy piilossa hetken aikaa, kunnes viha on mennyt ohi,

²¹sillä katso, HERRA lähtee asuinsijastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille heidän pahoista teoistaan. Maa paljastaa vuodatetun veren eikä enää peitä surmattujaan.”

Jesaja 27

¹Sinä päivänä HERRA vaatii tilille Leviatanin, liukkaasti pakenevan käärmeen, Leviatanin, kiemurtelevan käärmeen. Hän lyö sitä terävällä, suurella ja vahvalla miekallaan. Hän tappaa meressä olevan lohikäärmeen.

Israelin paluu ja uudistus

²Sinä päivänä sanotaan: ”Ihana viinitarha! Laulakaa siitä!”

³”Minä, HERRA, olen sen vartija, minä kastelen sitä kaiken aikaa. Öin ja päivin minä vartioin sitä, ettei mikään sitä vahingoittaisi.

⁴Vihaa minulla ei ole. Olisipa vain orjantappuroita ja ohdakkeita sotimassa minua vastaan, niiden kimppuun kävisin ja polttaisin ne kaikki tyynni –

⁵kaikki, jotka eivät antaudu minun turviini eivätkä tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun kanssani.”

⁶Tulevina aikoina Jaakob juurtuu, Israel kukkii ja kukoistaa. Koko maanpiiri on täynnä sen hedelmää.

⁷Löikö hän sitä, niin kuin sen lyöjiä lyötiin? Tapettiinko se, niin kuin sen tappajat tapettiin?

⁸Karkottamalla, pois lähettämällä, sinä sitä rankaisit. Hän pyyhkäisi sen pois kovalla myrskyllään itätuulen päivänä.

⁹Sen tähden Jaakobin pahat teot sovitetaan niin, että hän tekee kaikista alttarikivistä murskattujen kalkkikivien kaltaisia. Se on hänen syntiensä poistamisen täysi hedelmä. Enää eivät kohoa aserat eivätkä suitsutusalttarit.

¹⁰Autiona on varustettu kaupunki, se on hylätty asuinpaikka, asumaton kuin autiomaa. Vasikat siellä käyvät laitumella, siellä ne makailevat, sieltä ne kalvavat viimeisenkin vesan.

¹¹Kun oksat kuivuvat, ne taitetaan; naiset tulevat ja virittävät niistä valkean. Ei sillä kansalla ole ymmärrystä. Sen vuoksi sen tekijä ei sitä armahda, sen Luoja ei sitä sääli.

¹²Sinä päivänä HERRA karistaa tähkistä jyvät maahan Eufratvirrasta aina Egyptin puroon asti, ja teidät poimitaan yksitellen, te israelilaiset.

¹³Sinä päivänä puhalletaan suureen soofar-torveen. Silloin tulevat Assurin maahan kadonneet ja Egyptin maahan karkotetut, ja kumartuvat HERRAN eteen pyhällä vuorella Jerusalemissa.

Jesaja 28

VAROITUKSIA JA LUPAUKSIA Voi Efraimin juopumusta

¹Voi Efraimin juomarien ylvästä kruunua ja sen loistavan kauneuden kuihtuvaa kukkaa! Voi niitä, jotka ovat rehevän laakson kukkulalla viinistä päihtyneinä!

²Katso, Herralta tulee hän, joka on väkevä ja voimallinen kuin raesade, kuin raju myrsky. Kuin rankkasade, kuin valtaisana tulvivat vedet, hän kaataa sen voimalla maahan.

³Jalkoihin tallataan Efraimin juomarien ylväs kruunu.

⁴Sen loistavan kauneuden kuihtuvan kukan, joka on kukkulan laella rehevän laakson keskellä, käy kuin varhaisviikunan ennen korjuuaikaa: kuka vain sen näkee, ottaa sen heti kouraansa ja nielaisee sen.

Herra on kansansa kunnia ja oikeus

⁵Sinä päivänä HERRA Sebaot on oleva ihana kruunu ja loistava seppele kansansa jäännökselle,

⁶oikeuden henki sille, joka istuu jakamassa oikeutta, ja voima niille, jotka torjuvat hyökkäyksen portilla.

Juopottelevat papit ja profeetat puhuvat sekavia

⁷Myös nämä täällä horjuvat viinistä ja hoippuvat väkijuomasta. Väkijuomasta horjuu pappi ja profeetta, he ovat sekaisin viinistä, hoippuvat väkijuomasta. He horjuvat näyissään, huojuvat tuomioissaan.

⁸Kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta, saastaa on joka paikassa.

⁹”Keitähän tuokin luulee viisauteen neuvovansa, keitä puheellaan opettavansa? Niitäkö, jotka on juuri maidosta vieroitettu, äidin rinnoilta otettu?

¹⁰Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, mitta mitan päälle, mitta mitan päälle, vähän siellä ja vähän täällä!”

¹¹Sopertavin huulin ja vieraalla kielellä hän on puhuva tälle kansalle,

¹²hän, joka on sanonut heille: ”Tässä on lepopaikka, antakaa väsyneen levätä, tässä on levähdyspaikka.” Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla.

¹³Niinpä on HERRAN sana heille: ”Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, mitta mitan päälle, mitta mitan päälle, vähän siellä, vähän täällä”, niin että he kulkiessaan kompastuvat, kaatuvat taaksepäin ja ruhjoutuvat, joutuvat ansaan ja heidät vangitaan.

Herra asettaa Siioniin kulmakiven

¹⁴Sen vuoksi kuulkaa HERRAN sana, te pilkkaaajat, jotka hallitsette tätä kansaa, joka asuu Jerusalemissa.

¹⁵Te sanotte: ”Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, olemme tehneet sopimuksen tuonelan kanssa. Tulkoon vitsaus kuin tulva, ei se meitä saavuta, sillä me olemme tehneet valheesta turvamme ja piiloutuneet petokseen.”

¹⁶Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä lasken Siioniin peruskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujan perustuksen. Joka uskoo, se ei säiky.

¹⁷Minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden luotilangaksi. Rakeet hävittävät valheturvan, ja vedet huuhtovat mukanaan piilopaikan.

¹⁸ Teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä. Kun vitsaus tulee kuin tulva, se tallaa teidät maahan.

¹⁹ Niin usein kuin se tulee, se tempaa teidät mukaansa. Aamu aamulta se tulee, tulee päivällä ja yöllä. Totisesti, vain kauhuksi on tämän sanoman opetus.

²⁰ Sillä vuode on oleva liian lyhyt ojentautua ja peite liian kapea kääriytyä.

²¹ HERRA nousee niin kuin Perasimin vuorella, hän kiivastuu niin kuin Gibeonin laaksossa tehdäkseen työnsä, oudon työnsä, ja suorittaakseen tekonsa, merkillisen tekonsa.

²² Älkää siis pilkatko, etteivät teidän siteenne vielä kiristyisi. Minä olen kuullut Herralta, HERRALTA Sebaotilta, hänen päätöksestään hävittää koko maa.

Jumala neuvoo viljelijää

²³ Kuunnelkaa minua, kuulkaa minun ääntäni, tarkatkaa ja kuunnelkaa minun sanojani.

²⁴ Ainako kyntäjä vain kyntää, ainako möyhentää ja äestää maataan kylvökuntoon?

²⁵ Eikö ole niin: kun hän on tasoittanut maan pinnan, hän ripottelee mustaa kuminaa, sirottelee maustekuminaa, sijoittaa omiin paikkoihinsa vehnää, hirssiä ja ohraa ja reunoille spelttivehnää?

²⁶ Hänen Jumalansa, joka opettaa häntä, on neuvonut hänelle oikean tavan.

²⁷ Eihän mustaa kuminaa puimareella puida, eikä vaunun pyörää panna pyörimään maustekuminan päällä, vaan musta kumina lyödään irti kepillä ja maustekumina sauvalla.

²⁸ Puidaanko leipävilja murskaksi? Ei sitä kukaan loputtomiin pui. Vaikka vaununpyörät ja hevoset pannaan kulkemaan sen päältä, ei sitä kuitenkaan murskaksi puida.

²⁹ Tämäkin on lähtöisin HERRALTA Sebaotilta. Hänen neuvonsa ovat ihmeelliset ja hänen ymmärryksensä on suuri.

Jesaja 29

Voi Arielia, Daavidin kaupunkia!

¹ Voi Arielia, Arielia, kaupunkia, jonne Daavid asetti leirinsä! Lisätkää vuosi vuoteen, kiertäkööt juhlat kiertonsa,

² niin minä panen Arielin ahtaalle, ja se tulee täyteen valitusta ja vaikerrusta. Se on oleva minulle kuin ainakin Jumalan uhriliesi .

³ Minä asetan leirini sinua vastaan joka puolelta, saarran sinut valleilla ja pystytän piirityslaitteet ympärillesi.

⁴ Silloin sinä puhut maasta matalalta, sanasi tulevat vaimeina tomusta. Sinä uikutat kuin vainajahenki maasta, puheesi tulee supinana tomusta.

⁵ Mutta ahdistajiesi lauma tulee olemaan kuin hieno pöly ja väkivaltaisten lauma kuin lentävät akanat. Tämä tapahtuu yhtäkkiä, yhdessä hetkessä.

⁶ HERRASebaot etsii sinua ukkosen jylinässä ja maanjäristyksessä, kovassa pauhinassa, myrskyssä ja rajuilmassa, kuluttavan tulen liekissä.

⁷ Niin kuin uni, kuin yöllinen näky, on oleva kansojen lauma, joka sotii Arielia vastaan – kaikkien niiden, jotka sotivat sitä ja sen varustuksia vastaan ja ahdistavat sitä.

⁸ Niin kuin nälkäinen on unessa syövinään mutta herää tyhjyyden tunne vatsassaan, ja niin kuin janoinen on unessa juovinaan mutta herätessään onkin nälkännyksissä ja janoissaan, niin käy koko sille kansojen laumalle, joka sotii Siionin vuorta vastaan.

Juudan hengellinen sokeus ja ulkokultaisuus

⁹ Hämmästykkää ja ihmetelkkää, tuijottakaa itsenne sokeiksi ja jääkkää sokeiksi! He ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä; he hoippuvat, mutta eivät väkijuomasta.

¹⁰ Sillä HERRA on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen ja sulkenut teidän silmänne, profeetat, ja peittänyt teidän päännne, näkijät.

¹¹ Niinpä kaikki näyt ovat teille kuin sinetöidyn kirjan sanat. Jos se annetaan lukutaitoiselle ja sanotaan: ”Lue tämä”, hän vastaa: ”En voi, sillä se on sinetöity”,

¹² ja jos kirja annetaan lukutaidottomalle ja sanotaan: ”Lue tämä”, hän vastaa: ”En osaa lukea.”

¹³ Niin Herra sanoi: Tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan mutta pitää sydämensä minusta kaukana. Heidän pelkonsa minun edessäni on vain opittujen ihmiskäskyjen noudattamista.

¹⁴ Sen vuoksi, katso, minä teen jälleen tälle kansalle merkillisiä tekoja, merkillisiä ja ihmeellisiä. Sen viisaitten viisaus häviää, ja sen älyniekkojen ymmärrys katoaa.

¹⁵ Voi niitä, jotka kätkevät hankkeensa syvälle HERRALTA , niitä, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja jotka sanovat: ”Kukapa meidät näkisi, kukapa meidät tuntisi!”

¹⁶ Voi teidän mielettömyyttänne! Onko savi savenvalajan veroinen? Sanooko työ tekijästään: ”Ei hän ole minua tehnyt”, tai sanooko luomus luojastaan: ”Ei hän mitään ymmärrä”?

Pelastuksen aika

¹⁷ Vain vähän aikaa enää, niin Libanon muuttuu hedelmätarhaksi , ja hedelmätarhaa pidetään metsän veroisena.

¹⁸ Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkästä pimeydestä.

¹⁹ Nöyrät saavat yhä uutta iloa HERRASSA , ja ihmisistä köyhimmätkin riemuitsevat Israelin Pyhästä.

²⁰ Sillä väkivaltaisista on tullut loppu, pilkkaajat ovat hävinneet, ja kaikki vääryyttä rakastavat on tuhottu,

²¹ ne, jotka sanoillaan tekevät ihmisistä syyllisiä, virittävät ansoja sille, joka puolustaa oikeutta portilla, ja perättömillä puheilla vääntävät vääräksi syyttömän asian.

²² Sen tähden HERRA , joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin heimolle näin: Ei Jaakob enää joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene.

²³ Kun hän näkee keskuudessaan lapsensa, minun kätteni työn, niin hän pyhittää minun nimeni, pitää pyhänä Jaakobin Pyhän ja pelkää Israelin Jumalaa.

²⁴ Myös hengessään eksyneet pääsevät ymmärrykseen, ja napolisijat ottavat oppia.

Jesaja 30

Egyptin apu on turha ja tyhjä

¹ Voi tottelemattomia lapsia, sanoo HERRA . He pitävät neuvoa, mutta ilman minua, ja vahvistavat liittoja juomauhreihin ilman minun Henkeäni. He kokoavat syntiä synnin päälle.

² Minulta kysymättä he lähtevät kulkemaan Egyptiä kohti hakeutuakseen faraon turviin, etsiäkseen suojaa Egyptin varjosta.

³ Häpeäksi koituu teille faraon turva, häväistykseksi suojan etsiminen Egyptin varjosta.

⁴ Vaikka hänen ruhtinaansa ovat Sooaissa ja hänen lähettiläänsä ovat saapuneet Haanesiin asti,

⁵ kaikki joutuvat häpeään kansan tähden, josta ei ole heille hyötyä, ei apua eikä hyötyä, vaan häpeää ja pilkkaa.

⁶ Ennustus Etelän Behemotista . Halki ahdingon ja ahdistuksen maan, halki leijonan ja murisevan jalopeuran maan, kyykkäärmeen ja lentävän myrkkyykkäärmeen maan he kuljettavat rikkautensa aasien selässä ja aarteensa kamelien kyttyröillä kansan luo, josta ei hyötyä ole.

⁷ Egyptin apu on turha ja tyhjän veroinen. Sen vuoksi minä annan sille nimen ”Paikalleen jämähtänyt Rahab .”

Niskoitteleva kansa saa rangaistuksen

⁸ Mene nyt ja kirjoita se tauluun heidän nähtensä. Piirrä se kirjaan, että se säilyisi tuleviin aikoihin asti, aina ja ikuisesti.

⁹ Sillä he ovat kapinoiva kansa, vilpillisiä lapsia, jotka eivät tahdo kuulla HERRAN opetusta.

¹⁰ He sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja ennustajille: ”Älkää ennustako meille tosia. Puhukaa meille miellyttäviä asioita, nähkää meille harhakuvia.

¹¹ Poiketkaa tieltä, jättäkää polku; viekää pois kasvojemme edestä Israelin Pyhä.”

¹² Sen tähden, näin sanoo Israelin Pyhä: Koska te halveksitte tätä sanaa ja luotatte väkivaltaan ja kavaluuteen ja nojaututte siihen,

¹³ niin tämä synty on oleva teille kuin pullistunut repeämä korkeassa muurissa, joka uhkaa sortua. Yhtäkkiä, yhdessä hetkessä se hajoaa.

¹⁴ Se hajoaa niin kuin savenvalajan astia, joka lyödään rikki säälimättä. Sen sirpaleista ei löydy palasta, jolla ottaisi tulta liedestä tai ammentaisi vettä lammikosta.

¹⁵ Sillä näin sanoo Herra, HERRA , Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä levollisina te pelastutte, hiljainen luottamus on teidän voimanne. Mutta te ette tahtoneet,

¹⁶ vaan sanoitte: ”Ei! Hevosilla me tahdomme kiittää.” Niinpä saattekin kiittää pakoon. Te sanoitte: ”Nopean ratsun selässä me tahdomme ratsastaa.” Niinpä ovatkin vainoojanne nopeat.

¹⁷ Tuhat pakenee yhden ärjäisyä, viiden ärjäisyä te pakenette kaikki, kunnes se, mikä teistä jää jäljelle, on kuin lipputanko vuoren huipulla, kuin viiri kukkulan laella.

Siionin ahdistus ja armahdus

¹⁸Siksi HERRA odottaa, että voisi olla teille armollinen, ja sen tähden hän nousee armahtaakseen teitä, sillä HERRA on oikeuden Jumala. Autuaita ovat kaikki, jotka häntä odottavat!

¹⁹Siionin kansa, sinä, joka asut Jerusalemissa, sinun ei tarvitse enää itkeä. Totisesti Herra on sinulle armollinen, kun huudat apua. Heti kun hän kuulee äänesi, hän vastaa sinulle.

²⁰Vaikka Herra antaa teille hädän leipää ja ahdistuksen vettä, ei opettajasi sitten enää kätkeydy, vaan sinun silmäsi saavat nähdä opettajasi.

²¹Jos poikkeat oikealle tai vasemmalle, kuuluu takaa korviisi nämä sanat: ”Tässä on tie, tätä kulkekaa.”

²²Niin sinä pidät saastaisena veistettyjen jumalankuviesi hopeapäälyystä ja valettujen jumalankuviesi kultakuorta. Sinä viskaat ne pois kuin kuukautisista saastuneen vaatteen, sinä sanot niille: ”Ulos!”

²³Silloin hän antaa sateen siemenelle, jonka kylvät maahan, ja maan sadosta saat leivän, joka on mehevä ja ravitseva. Sinun karjasi käy sinä päivänä laajalla laitumella.

²⁴Härät ja aasit, jotka tekevät työtä pellolla, syövät hapanta rehuviljaa, joka on viskattu lapiolla ja viskaushangolla.

²⁵Kaikilla korkeilla vuorilla ja kaikilla suurilla kukkuloilla on oleva puroja ja vesivirtoja suuren surman päivänä tornien sortuessa.

²⁶Kuun valo on silloin kuin auringon valo, ja auringon valo on seitsenkertainen, kuin seitsemän päivän valo, sinä päivänä, jona HERRA sitoo kansansa vammat ja parantaa siihen isketyt haavat.

Herra sotii Assuria vastaan

²⁷Katso, HERRAN nimi tulee kaukaa, hänen vihansa leimuaa, savupilvi on sankka. Hänen huulensa ovat täynnä kiivautta, ja hänen kielensä on kuin kuluttava tuli.

²⁸Hänen henkäyksensä on kuin tulviva virta, joka ulottuu kaulaan asti. Se seuloo kansakuntia hävityksen seulalla ja panee eksyttävät suitset kansojen suupieliin.

²⁹Silloin te laulatte niin kuin yöllä, kun pyhä juhla alkaa, ja sydämenne iloitsee niin kuin sen, joka vaeltaa huilujen soudessa päästäkseen perille HERRAN vuorelle, Israelin kallion luo.

³⁰HERRA antaa kuulla majesteettisen äänensä ja nähdä käsivartensa, joka laskeutuu alas vihan tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä, ukonilmana, rankkasateena ja raekivinä.

³¹Assur kauhistuu HERRAN ääntä. Herra lyö sitä vitsalla,

³²ja jokaisella sauvan iskulla, jonka HERRA on päättänyt sille antaa, soivat rummut ja lyyrat. Herra sotii Assuria vastaan käsi koholla.

³³Sillä aikoja sitten on polttopaikka valmistettu, kuninkaallekin se on varattu. Se on syvä ja leveä, sytykkeitä ja polttopuita on paljon. HERRAN henkäys, kuin tulikivivirta, sytyttää sen.

Jesaja 31

Voi niitä, jotka lähtevät Egyptiin

¹Voi niitä, jotka lähtevät alas Egyptiin apua hakemaan, niitä, jotka turvaavat hevosiin ja luottavat sotavaunuihin, koska niitä on paljon, ja ratsumiehiin, koska niitä on valtaiset määrät, eivätkä katso Israelin Pyhään, eivät kysy neuvoa HERRALTA .

²Mutta onhan Herrakin viisas! Hän tuottaa onnettomuuden eikä peruuta sanojaan. Hän nousee pahantekijöiden sukua ja väärintekijöiden apuun tuloa vastaan.

³Egypti on ihminen, ei Jumala, sen hevoset ovat lihaa, eivät henkeä. Kun HERRA ojentaa kätensä, auttaja kompastuu ja autettava kaatuu. Yhdessä molemmat tuhoutuvat.

Herra sotii Siionin puolesta

⁴Sillä näin on HERRA minulle sanonut: Niin kuin leijona murisee, nuori leijona saaliinsa ääressä, kun sitä vastaan hälytetään paimenten parvi – ei se säikähdä heidän huutoaan eikä välitä heidän hälinästään – niin käy silloin, kun HERRA Sebaot astuu alas sotiakseen Siionin vuorella ja sen kukkulalla.

⁵Niin kuin linnut, jotka levittävät siipensä, niin varjelee HERRA Sebaot Jerusalemiä, varjelee ja pelastaa, armahtaa ja vapauttaa.

⁶Palatkaa, israelilaiset, hänen luokseen, josta olette niin syvälle luopuneet.

⁷Sinä päivänä jokainen teistä hylkää hopeiset ja kultaiset epäjumalansa, jotka on käsillään valmistanut tehdäkseen syntiä.

⁸Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen miekka. Hän pakenee miekkaa, ja hänen nuoret miehensä joutuvat pakkotyöhön.

⁹Hänen kallionsa kukistuu kauhusta, ja hänen ruhtinaansa pakenevat peloissaan lipun luota, sanoo HERRA, jolla on tuli Siionissa ja pätsi Jerusalemissa.

Jesaja 32

Vanhurskauden ja oikeuden valtakunta

¹Katso, kuningas on hallitseva vanhurskaasti, ja valtiat käyttävät valtaansa oikeuden mukaan.

²Silloin jokainen heistä on turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta. He ovat kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin kallionjärkeen varjo nääntyvässä maassa.

³Silloin eivät näkevien silmät ole ummessa, kuulevien korvat kuulevat tarkkaan.

⁴Ajattelemattomien sydän saavuttaa ymmärryksen, änkyttävien kieli puhuu sujuvasti ja selkeästi.

⁵Houkkaa ei enää kutsuta jaloksi, eikä petollista sanota ylhäiseksi.

⁶ Sillä houkka puhuu houkan tavoin, ja hänen sydämensä keksii pahaa. Hän harjoittaa jumalattomuutta ja puhuu eksyttävästi HERRASTA , jättää tyhjäksi nälkäisen sielun ja janoisen vaille juomaa.

⁷ Pahat ovat petollisen aseet. Hän miettii ilkeitä juonia tuhotakseen kurjat valheen sanoilla, vaikka köyhä puhuisi oikeaa asiaa.

⁸ Mutta jalo miettii jaloja asioita ja pysyy lujana jaloudessa.

Varoitus itsevarmoille naisille

⁹ Te huolettomat naiset, nouskaa ja kuunnelkaa minun puhettani; te itsevarmat tyttäret, tarkatkaa minun sanojani.

¹⁰ Vielä vuosi ja päiviä päälle, niin te itsevarmat vapisette. Viinisato on tuhoutunut, hedelmänkorjuuta ei tule.

¹¹ Kauhistukaa, huolettomat, vaviskaa, te itsevarmat, riisuutukaa, paljastautukaa, vyöttäkää säkki lanteillenne.

¹² Silloin lyödään rintoihin ja valitetaan ihanien peltojen tähden ja hedelmää kantavien viiniköynnösten tähden,

¹³ minun kansani maan tähden, joka kasvaa orjantappuraa ja ohdaketta, ilakoivan kaupungin kaikkien riemukkaiden talojen tähden.

¹⁴ Sillä palatsi on hylätty, kohiseva kaupunki on autiona, Oofel ja vartiotorni ovat jääneet luoliksi ikuisiksi ajoiksi, villiaasien iloksi ja laumojen laitumeksi.

Hengen vuodatus ja sen vaikutukset

¹⁵ Näin on oleva siihen saakka kunnes päällemme vuodatetaan Henki korkeudesta. Silloin autioma muuttuu hedelmätarhaksi ja hedelmätarha on metsän veroinen.

¹⁶ Autiomaassa asuu oikeus, ja hedelmätarhassa majoilee vanhurskaus.

¹⁷ Silloin on vanhurskauden hedelmänä rauha, vanhurskauden vaikutuksena lepo ja turvallisuus iankaikkisesti.

¹⁸Minun kansani on asuva rauhan majoissa, turvallisissa asuinpaikoissa, huolettomilla leposijoilla.

¹⁹Mutta raesade tulee, metsä kaatuu, ja kaupunki kukistuu täysin.

²⁰Onnellisia te, jotka kylvätte kaikkien vesien varsille ja annatte härän ja aasin jalkojen kulkea vapaina!

Jesaja 33

Valitus ja rukous hädän aikana

¹Voi sinua tuhooja, jota itseäsi ei ole tuhottu, petturi, jota kukaan ei ole pettänyt! Kun olet hävittämisesi hävittänyt, sinutkin hävitetään. Kun olet petettäväsi pettänyt, sinutkin petetään.

²HERRA, armahda meitä, sinua me odotamme. Tule käsivarreksemme aamu aamulta, ole meidän apumme hädän aikana.

³Kansat pakenevat sinun jylinäsi ääntä; sinun noustessasi kansakunnat hajaantuvat pakoon.

⁴Teiltä ryöstettyä saalista viedään niin kuin tuhosirkat vievät. Sen kimppuun rynnätään, niin kuin hyppysirkat ryntäävät.

⁵HERRA on korkea, hän asuu korkeudessa. Hän täyttää Siionin oikeudella ja vanhurskaudella.

⁶Hän on sinun aikojesi vahva turva, runsas apu, viisaus ja ymmärrys. HERRAN pelko on oleva Siionin aarre.

⁷Kuule, heidän sankarinsa huutavat ulkona, rauhan lähettiläät itkevät katkerasti.

⁸Valtatiet ovat autioina, polulta on kulkija poissa. Vihollinen rikkoo liiton, ei välitä kaupungeista, ei pidä minään ihmistä.

⁹Maa murehtii ja nääntyy, Libanon kuihtuu häpeästä, Saaron on muuttunut aromaaksi, Baasan ja Karmel varistavat lehtensä.

Herra tuomitsee kansat

¹⁰Nyt minä nousen, sanoo HERRA , nyt minä korotan itseni, nyt minä kohoan korkealle.

¹¹Heiniä te kannatte kohdussanne, olkia synnyttätte. Teidän oma henkäyksenne on tuli, joka kuluttaa teidät.

¹²Kansat poltetaan kalkiksi. Kuin katkotut orjantappurat ne leimahtavat liekkiin.

Kuka voi asua kuluttavassa tulessa?

¹³Kuulkaa, te kaukaiset, mitä minä olen tehnyt, te lähellä olevat, tuntekaa minun voimani.

¹⁴Syntiset Siionissa kauhistuvat, vavistus valtaa jumalattomat: ”Kuka meistä voi asua kuluttavassa tulessa? Kuka meistä voi asua iankaikkisessa hehkussa?”

¹⁵Se, joka vaeltaa vanhurskaasti ja puhuu sitä, mikä on oikein, joka halveksii väärää voittoa ja pitää kätensä erossa lahjuksista, joka tukkii korvansa kuulemasta murhahankkeita ja sulkee silmänsä näkemästä pahoja houkutuksia,

¹⁶hän on asuva korkealla, kalliolinnat ovat hänen turvapaikkansa. Hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy.

Herra on Siionin kuningas

¹⁷Sinun silmäsi saavat katsella kuningasta hänen ihanuudessaan, ne saavat nähdä kauas yli avaran maan.

¹⁸Sinun sydämesi muistelee kauhuja: missä on nyt veronlaskija, missä punnitsija, missä tornien lukija?

¹⁹Enää et näe tuota röyhkeää kansaa, kansaa, jonka outoa puhetta ei voi käsittää, jonka sopertavaa kieltä ei voi ymmärtää.

²⁰Katso Siionia, juhliemme kaupunkia! Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin, turvaisan asuinpaikan, telttamajan, jota ei siirretä, jonka vaarvoja ei ikinä repäistä irti, jonka köysistä ei yksikään katkea.

²¹Sillä voimallinen on meillä siellä HERRA . Siellä on joet, on leveät virrat, niillä ei kulje soutualus, niiden poikki ei pääse uljas laiva.

²²HERRA on tuomarimme. HERRA on johtajamme. HERRA on kuninkaamme. Hän pelastaa meidät.

²³Nyt ovat köytesi höltyneet, ne eivät pidä mastoa kannassaan, eivät pidä lippua liehumassa. Mutta silloin jaetaan ryöstösaalista runsaasti, rammatkin ryöstävät saalista,

²⁴eikä yksikään asukas sano: ”Minä olen heikko.” Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.

Jesaja 34

Maan ja taivaan joukot tuhotaan

¹Kansat, tulkaa kuulemaan, kansakunnat, kuunnelkaa. Kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja kaikki, mikä siitä versoo.

²HERRANviha kohtaa kaikkia kansoja ja hänen suuttumuksensa kaikkia niiden sotajoukkoja. Hän on vihkinyt ne tuhon omiksi, antanut ne teurastettaviksi.

³Surmattujen ruumiit viskataan pois, raadoista nousee löyhyä. Vuoret valuvat heidän vertaan.

⁴Kaikki taivaan joukot menehtyvät, taivas kääritään kokoon kuin kirja, ja kaikki taivaan joukot varisevat alas kuin lakastuneet lehdet viiniköynnöksestä, kuin kuivettuneet hedelmät viikunapuusta.

Edomin tuomio ja perikato

⁵Minun miekkani taivaassa on juopunut, se iskee alas Edomiin, tuomioksi kansalle, jonka olen vihkinyt tuhoon.

⁶HERRAN miekka on kauttaaltaan veressä, se valuu rasvaa, karitsojen ja pukkien verta, pässien munuaisrasvaa. Sillä HERRALLA on uhri Bosrassa, suuri teurastus Edomin maassa.

⁷Villihärkiä kaatuu yhteen joukkoon, mullikoita ja vahvoja härkiä. Heidän maansa juopuu verestä, ja heidän multansa kiiltää rasvasta.

⁸Sillä HERRALLA on koston päivä, maksun vuosi Siionin asian tähden.

⁹Edomin purot muuttuvat pieksi ja sen multa tulikiveksi. Sen maa muuttuu palavaksi pieksi.

¹⁰Se ei sammu yöllä eikä päivällä, sen savu nousee iäti. Se on oleva raunioina polvesta polveen, kukaan ei siellä kulje, ei koskaan.

¹¹Pelikaanit ja sarvipöllöt perivät sen, kissapöllöt ja korpit asuvat siellä. Hän vetää Edomin yli autiuden mittanuoran ja tyhjyyden luotilangan.

¹²Siellä ei ole enää ylimyksiä, jotka valitsisivat kuninkaan. Kaikki sen ruhtinaat ovat kadonneet.

¹³Sen palatsit kasvavat orjantappuroita, sen varustukset nokkosia ja ohdakkeita. Siitä tulee sakaalien asunto, strutsien kotipaikka.

¹⁴Siellä kohtaavat aavikon ulvovat eläimet, villipukit huutelevat toisilleen. Siellä pääsee Liilit rauhaan ja löytää lepopaikan.

¹⁵Siellä pesii nuolikäärme. Sinne se laskee munansa ja hautoo ne poikasiksi raunioiden varjossa. Haaskalinnutkin kokoontuvat sinne, sieltä ne löytävät toisensa.

¹⁶Tutkikaa HERRAN kirjaa ja lukekaa siitä. Yhtäkään näistä ei puutu, yksikään ei kaipaa toistaan. Hänen suunsa käskää niin, ja hänen henkensä kokoaa ne yhteen.

¹⁷Hän on heittänyt arpaa niiden kesken, ja hänen kätensä on jakanut niille maan mittanuoralla. Ne perivät sen ikiajoiksi, asuvat siellä polvesta polveen.

Jesaja 35

Pelastuksen ajan ihanuus

¹Autiomaan ja kuiva maa iloitsevat, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja.

²Se kukoistaa kauniisti, iloitsee ja huutaa riemusta. Sille annetaan Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. Silloin nähdään HERRAN kunnia, meidän Jumalamme ihanuus.

³Vahvistakaa heikot kädet, lujittakaa horjuvat polvet.

⁴Sanokaa niille, joiden sydän on pelokas: ”Olkaa lujia, älkää pelätkö. Katsokaa, teidän Jumalanne! Kosto tulee, Jumalan rangaistus. Hän tulee ja pelastaa teidät.”

⁵Silloin avautuvat sokeiden silmät ja kuurojen korvat aukenevat.

⁶Silloin rampa hyppii kuin peura ja mykän kieli ratkeaa riemuun, sillä vedet puhkeavat autiomaahan ja purot aromaahan.

⁷Hehkuva hiekka muuttuu lammikoiksi ja kuiva maa vesilähteiksi. Sakaalien asunnoissa, niiden makuusijoilla, kasvaa ruoho, ruoko ja kaisla.

⁸Siellä on oleva valtatie, jonka nimi on Pyhä tie. Sitä ei kulje saastainen, se on niitä varten, jotka vaeltavat Herran tiellä. Tyhmätkään eivät sillä tiellä eksy.

⁹Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto. Sellaisia ei siellä tavata, lunastetut siellä kulkevat.

¹⁰Näin palaavat HERRAN lunastamat: he tulevat Siioniin riemuhuudoin, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.

Jesaja 36

KUNINGAS HISKIAN AJAN HISTORIAA Assurin kuningas hyökkää Juudaan

¹Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan linnoitettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne.

²Laakisista Assurin kuningas lähetti rabsaken suuren sotajoukon kanssa kuningas Hiskiaa vastaan Jerusalemiin. Rabsake pysähtyi Yläammikon vesijohdolle, joka on Pyykinpesijäntekijälle johtavan tien varrella.

³Linnan päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luokseen.

Rabsaken puhe Jerusalemin edustalla

⁴Rabsake sanoi heille: ”Ilmoittakaa Hiskialle: Näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: ’Mihin perustuu tuo luottamus, joka sinulla on?’

⁵Minäpä sanon: luuletko sinä, että pelkkä huulten puhe riittää taidoksi ja voimaksi sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan?

⁶Sinähän luotat Egyptiin, tuohon murtuneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen.

⁷Ehkä vastaat minulle: ’Me luotamme HERRAAN, meidän Jumalaamme?’ Mutta eikö Hiskia poistanut juuri hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa? Eikö hän sanonut Juudalle ja Jerusalemlle: ’Vain tämän alttarin edessä teidän on kumartaen rukoiltava?’

⁸Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos itse pystyt hankkimaan niille ratsastajat.

⁹Kuinka sitten voisit torjua ainoankaan käskynhaltijan, edes herrani vähäisimmän palvelijan, hyökkäyksen? Mutta sinähän luotatkin Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin.

¹⁰Olenko minä siis HERRAN sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? HERRA itse sanoi minulle: ’Hyökkää tähän maahan ja hävitä se.’”

¹¹Niin Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat rabsakelle: ”Puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meille juudan kieltä muurilla olevan väen kuullen.”

¹² Mutta rabsake vastasi: ”Onko minun herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja herrallesi ja sinulle? Eikö pikemminkin niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa?”

¹³ Sitten rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudan kielellä: ”Kuulkaa suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja!

¹⁴ Näin sanoo kuningas: ’Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi teitä pelastaa.

¹⁵ Älköön Hiskia saako teitä luottamaan HERRAAN sanomalla: Varmasti HERRA pelastaa meidät, eikä tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.’

¹⁶ Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä Assurin kuningas sanoo näin: ”Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin saatte syödä kukin oman viiniköynnöksenne ja viikunapuunne hedelmiä ja juoda kukin vettä omasta säiliöstänne,

¹⁷ kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa.

¹⁸ Älkää vain antako Hiskian johtaa teitä harhaan sanomalla: ’HERRA pelastaa meidät’. Onko muidenkaan kansojen jumalista kukaan pelastanut maataan Assurin kuninkaan käsistä?

¹⁹ Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni?

²⁰ Kuka kaikkien näiden maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Pelastaisiko sitten HERRA Jerusalemin minun käsistäni?”

²¹ Mutta he olivat vaiti eivätkä vastanneet hänelle mitään, sillä kuninkaan käsky oli tämä: ”Älkää vastatko hänelle mitään.”

²² Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, palasivat Hiskian luo vaatteet rikki reväistynä ja kertoivat hänelle, mitä rabsake oli puhunut.

Jesaja 37

Hiskia etsii Herran apua

¹ Kun kuningas Hiskia kuuli tämän, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkipukuun ja meni HERRAN temppeliin.

² Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin yhdessä kirjuri Sebnan ja pappien vanhimpien kanssa säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, luo.

³ He sanoivat hänelle: ”Näin sanoo Hiskia: ”Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä. Lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää.

⁴ Ehkä HERRA , sinun Jumalasi, kuulee rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee rabsakea hänen sanoistaan. HERRA , sinun Jumalasi, on kuullut ne. Kohota siis nyt rukous jäännöksen puolesta, joka on jäljellä.”

Jesaja ennustaa Sanheribin kuoleman

⁵ Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo,

⁶ Jesaja sanoi heille: ”Kertokaa herrallenne: ”Näin sanoo HERRA : Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat minua häväisseet.

⁷ Katso, minä annan mennä häneen sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan.”

Sanherib uhkailee Hiskiaa

⁸ Rabsake lähti takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt pois Laakisista.

⁹ Mutta sitten Sanheribille kerrottiin, että Kuusin kuningas Tirhaka oli lähtenyt liikkeelle sotiakseen häntä vastaan. Silloin Sanherib lähetti lähettiläitä Hiskian luo ja käski heitä:

¹⁰ ”Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: ’Älä anna Jumalasi, johon luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele, ettei Jerusalemia anneta Assurin kuninkaan käsiin.

¹¹ Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit!

¹² Pelastivatko kansojen jumalat niitä, jotka minun isäni tuhosivat: Goosanin, Harranin, Resefin ja Telassarin edeniläiset?

¹³ Missä ovat Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin kuningas, Heenan ja Ivvan kuningas?”

Hiskian rukous

¹⁴ Kun Hiskia oli ottanut kirjeen lähettiläiden kädestä ja lukenut sen, hän meni HERRAN temppeliin ja levitti kirjeen HERRAN eteen.

¹⁵ Sitten Hiskia rukoili HERRAA näillä sanoilla:

¹⁶ ” HERRA Sebaot, Israelin Jumala, sinä, jonka valtaistuini on kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

¹⁷ HERRA, kallista korvasi ja kuule! HERRA , avaa silmäsi ja katso! Kuule kaikki Sanheribin sanat, jotka hän kirjoitti pilkatakseen elävää Jumalaa.

¹⁸ On totta, HERRA , että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kaikki kansat ja niiden maat.

¹⁹ He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen. Eiväthän ne olleetkaan jumalia vaan ihmiskätkettyä tekoa, puuta ja kiveä, ja sen vuoksi he voivat hävittää ne.

²⁰ HERRA, meidän Jumalamme, pelasta nyt meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä olet HERRA , sinä yksin.”

Herra taltuttaa Assurin kuninkaan ylpeyden

²¹Niin Jesaja, Aamotsin poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Koska olet rukoillut minua avuksi Sanheribia, Assurin kuningasta, vastaan,

²²niin tämä on se sana, jonka HERRA on puhunut hänestä: Neitsyt, tytär Siion, halveksii ja pilkkaa sinua. Tytär Jerusalem nyökyttää päätään sinun jälkeesi.

²³Ketä olet pilkannut ja herjannut, ketä vastaan olet äänesi korottanut? Korkealle olet kohottanut katseesi Israelin Pyhää vastaan.

²⁴Palvelijoittesi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoit: ’Monine vaunuineni minä nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka. Minä hakkasin maahan sen korkeat setrit, sen parhaat sypressit, ja tunkeuduin sen korkeimmalle harjalle, sen rehevimpään metsään.

²⁵Minä kaivoin kaivoja ja join vettä, jalkapohjillani minä kuivasin kaikki Egyptin virrat.’

²⁶Etkö ole kuullut: jo kauan sitten minä olen tämän valmistanut, muinaisuudesta saakka tätä suunnitellut! Nyt minä olen sen toteuttanut, ja sinä sait hävittää varustetut kaupungit autioiksi kivi-ryökyiksi.

²⁷Niiden asukkaat olivat voimattomia, kauhu ja häpeä valtasi heidät. Heidän kävi kuin kedon ruohon, kuin viheriöivän heinän, kuin katolla kasvavien korsien ja kuin pengermien viljan, joka kuivettuu ennen oljelle tulemistaan.

²⁸Istuitpa sinä tai menit ulos tai sisään, minä sen tiedän, samoin kuin sen, että sinä raivoat minua vastaan.

²⁹Koska sinä raivoat minua vastaan ja sinun ylimielisyytesi on tullut korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota tulitkin.”

Herra antaa merkin Hiskialle

³⁰”Tämä on sinulle merkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena vuonna kesantoviljaa, mutta kolmantena vuonna kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja nauttikaa niiden hedelmää.

³¹ Juudan heimon pelastuneet – ne jotka ovat jääneet jäljelle – tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.

³² Sillä Jerusalemissa lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko Siionin vuorelta. HERRAN Sebaotin kiivaus on sen tekevä.”

Herra pelastaa Jerusalemin

³³”Sen tähden, näin sanoo HERRA Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sen edustalle kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia.

³⁴ Hän palaa samaa tietä, jota hän tuli. Tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo HERRA .

³⁵ Sillä minä olen tämän kaupungin turvana ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.”

Sanheribin tappio ja kuolema

³⁶ Niin HERRAN enkeli lähti liikkeelle ja löi Assurin leirissä kuoliaaksi satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun varhain aamulla noustiin, huomattiin, että ne kaikki olivat kuolleet.

³⁷ Silloin Sanherib, Assurin kuningas, purki leirinsä ja lähti pois. Hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen.

³⁸ Kun hän kerran oli kumartuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla. Sitten he pakenivat Araratin maahan. Kuninkaaksi Sanheribin jälkeen tuli hänen poikansa Eesarhaddon .

Jesaja 38

Hiskian sairaus ja paraneminen

¹Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamotsin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo HERRA : Järjestä talosi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane.”

²Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili HERRAA :

³”Oi HERRA , muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi.” Ja Hiskia itki katkerasti.

⁴Silloin Jesajalle tuli tämä HERRAN sana:

⁵”Mene ja sano Hiskialle: ’Näin sanoo HERRA , isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt kyöneleesi. Katso, minä lisään elinpäiviisi viisitoista vuotta.

⁶Minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja olen tämän kaupungin turvana.

⁷Ja tämä on sinulle merkinä HERRALTA siitä, että HERRA toteuttaa tämän asian, jonka hän on ilmoittanut:

⁸katso, minä annan varjon siirtyä Aahaksen portaikossa taaksepäin kymmenen askelmaa, jotka se on jo laskeutunut auringon mukana.” Ja auringon varjo siirtyi portaikossa takaisin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Hiskian ylistyslaulu

⁹Hiskian, Juudan kuninkaan, laulu, hänen toivuttuaan sairaudesta:

¹⁰”Minä sanoin: Kesken rauhallisten päivieni minun on mentävä sisään tuonelan porteista. Jäljellä olevat vuoteni on riistetty minulta.

¹¹Minä sanoin: Enää en saa nähdä Herraa, Herraa, elävien maassa, enää en saa katsella ihmisiä maan asukkaiden joukossa.

¹²Minun majani puretaan ja viedään minulta kuin paimenen telttä. Olen kiertänyt loppuun elämäni kuin kutoja kankaansa, minut leikataan irti loimilangoista. Ennen kuin päivä muuttuu yöksi, sinä teet minusta lopun.

¹³ Minä pysyttelin hiljaa aamuun asti. Kuin leijona hän murskaa kaikki minun luuni. Ennen kuin päivä muuttuu yöksi, sinä teet minusta lopun.

¹⁴ Kuin pääskynen, kuin kurki minä kuikutan, minä kujerran kuin kyyhkynen; nääntyen katsovat silmäni korkeuteen. Herra, minä olen ahtaalla, tule puolustajakseni!

¹⁵ Mitä nyt sanonkaan? Hän lupasi minulle ja myös täytti lupauksensa. Hiljaisesti minä vaellan kaikki elämäni vuodet sieluni katkeran murheen vuoksi.

¹⁶ Herra, tämän kaltaiset ovat elämäksi; niissä on minun henkeni elämä kokonaan. Sinä vahvistat minua ja annat minun elää.

¹⁷ Katso, minun parhaakseni koitui katkera murhe. Sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kuoleman kuilusta. Sinä heitit selkäsi taakse kaikki minun syntini.

¹⁸ Eihän tuonela sinua kiitä, kuolema ei sinua ylistä. Hautaan vaipuneet eivät pane toivoaan sinun uskollisuuteesi.

¹⁹ Elävät, elävät sinua kiittävät, niin kuin minä tänä päivänä. Isä ilmoittaa lapsilleen sinun uskollisuutesi.

²⁰ HERRA on minun auttajani. Soittakaamme minun laulujani kaikkina elinpäivinä HERRAN huoneessa.”

²¹ Jesaja käski tuoda viikunakakun ja hautoa sillä paisetta, että Hiskia tulisi terveeksi.

²² Hiskia kysyi: ”Mikä on merkinä siitä, että voin mennä HERRAN huoneeseen?”

Jesaja 39

Baabelin kuninkaan lähettiläät

¹ Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti Hiskialle kirjeen ja lahjoja, kun oli kuullut hänen olleen sairaana ja parantuneen.

²Hiskia iloitsi lähettiläiden tulosta ja näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet ja hienon öljyn, koko asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan ollut mitään, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

³Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: ”Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: ”He ovat tulleet luokseni kaukaisesta maasta, Baabelista.”

⁴Hän kysyi edelleen: ”Mitä he ovat nähneet talossasi?” Hiskia vastasi: ”He ovat nähneet kaiken, mitä talossani on. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt”.

⁵Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule HERRAN Sebaotin sana:

⁶Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo HERRA .

⁷Sinun poikiasi – jälkeläisiäsi, jotka sinulle syntyvät – viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.”

⁸Hiskia sanoi Jesajalle: ” HERRAN sana, jonka olet puhunut, on hyvä.” Hän näet ajatteli: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni.”

Jesaja 40

HERRA PELASTAA Israelin BAABELISTA Pelastuksen sanoma Israelille

¹”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani”, sanoo teidän Jumalanne.

²”Puhukaa lempeästi Jerusalemile ja julistakaa sille, että sen vaivanaika on päättynyt ja sen syntivelka on sovitettu. Se on saanut HERRAN kädestä kaksin verroin kaikista synneistään.”

³Huutavan ääni kuuluu: ”Raivatkaa autiomaahan tie HERRALLE , tasoittakaa arolle valtatie meidän Jumalallemme.

⁴Jokainen laakso korotettakoon, jokainen vuori ja kukkula alennettakoon. Koleikoista tulkoon tasankoja ja louhikoista tasaista maata.

⁵HERRAN kunnia ilmestyy, kaikki liha saa sen nähdä. Sillä HERRAN suu on puhunut.”

⁶Ääni sanoo: ”Huuda!” Toinen vastaa: ”Mitä minä huudan?” Kaikki liha on kuin ruohoa ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen.

⁷Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun HERRAN henkäys puhaltaa siihen. Totisesti, ruohoa on kansa.

⁸Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy ikuisesti.

⁹Nouse korkealle vuorelle, Siion, ilosanoman tuoja. Korota voimakkaasti äänesi, Jerusalemi, ilosanoman tuoja! Korota äänesi, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: ”Katsokaa, teidän Jumalanne!”

¹⁰Herra, HERRA , tulee voimallisena, hänen käsivartensa hallitsee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukanaan, hänen työnsä ansio käy hänen edellään.

¹¹Hän kaitsee laumaansa paimenen lailla. Hän kokoaa karitsat käsivartensa turviin ja kantaa niitä sylissään, johdattelee imettäviä lampaita.

Jumalan suuruus ja kaikkivaltius

¹²Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on saanut kolmannesmittaan mahtumaan maan tomun? Kuka on puntarillaan punninnut vuoret, vaa’allaan kukkulat?

¹³Kuka on ohjannut HERRAN Henkeä, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa?

¹⁴Kenen kanssa hän on neuvotellut, niin että tämä olisi ohjannut häntä ymmärrykseen ja opastanut oikealle polulle, opettamalla lisännyt hänen tietoaan ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien?

¹⁵ Katso, kansakunnat ovat kuin pisara meressä , ne ovat kuin tomuhiukkanen vaa'assa. Meren saaret hän nostaa ilmaan kuin hiekkajyvän.

¹⁶ Ei Libanon riittäisi polttopuiksi eivätkä sen eläimet polttouhreiksi.

¹⁷ Kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään hänen edessään, ne ovat hänelle kuin ei mitään, kuin tyhjiys.

¹⁸ Kenen kaltaisena te siis pidätte Jumalaa, minkä muotoiseksi te hänet teette?

¹⁹ Mestari valaa jumalankuvan, kultaseppä päällystää sen kullalla, takoo sille hopeaketjut.

²⁰ Kenellä ei ole varaa sellaiseen uhrilahjaan, se valitsee puun, joka ei lahoa, ja etsii taitavan mestarin pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju.

²¹ Ettekö tiedä, ettekö ole kuulleet? Eikö teille ole alusta asti ilmoitettu, ettekö ole ymmärtäneet, miten maa on perustettu?

²² Hän istuu korkealla maan piirin yläpuolella, kuin heinäsirkkoja ovat sen asukkaat. Hän levittää taivaan kuin harson, pingottaa sen kuin teltan asuttavaksi.

²³ Hän tekee ruhtinaat olemattomiksi, saattaa maan tuomarit tyhjän veroisiksi.

²⁴ Tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty, tuskin heidän vesansa on juurtunut maahan, kun hän jo puhaltaa heihin, ja he kuivettuvat. Myrsky tempaa heidät mukaansa kuin oljenkorret.

²⁵ ”Keneen te siis minua vertaatte, niin että minä olisin hänen kaltaisensa?” sanoo Pyhä.

²⁶ Kohottakaa katseenne korkeutta kohti ja katsokaa: kuka on nämä luonut? Hän, joka johdattaa esiin niiden joukot täysilukuisina, joka nimeltä kutsuu ne kaikki. Suuri on hänen väkevyytensä ja valtaisa hänen voimansa; yksikään ei jää pois.

Herra vahvistaa väsyneitä

²⁷Miksi sinä, Jaakob, sanot näin, miksi puhut näin, Israel: ”Minun tieni on HERRALTA salassa, oikeuteni jää vaille Jumalani huomiota.”

²⁸Etkö tiedä, etkö ole kuullut? HERRA on iankaikkinen Jumala, hän on luonut maan ääret. Ei hän väsy eikä uuvu, hänen ymmärryksensä on tutkimaton.

²⁹Hän antaa väsyneelle voimaa ja voimattomalle väkevyyttä runsain määrin.

³⁰Nuorukaiset väsyvät ja uupuvat, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat,

³¹mutta ne, jotka HERRAA odottavat, saavat uuden voiman. He kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.

Jesaja 41

Herra ohjaa kansojen vaihteita

¹Vaietkaa, meren saaret, kuunnelkaa minua. Kansat kerätkööt voimansa, astukoot esiin ja sitten puhukoot. Käykäämme oikeutta keskenämme.

²Kuka herätti idästä hänet, jota vanhurskaus seuraa joka askeleella? Kuka antaa kansat hänen valtaansa ja kukistaa kuninkaat? Kuka muuttaa heidän miekkansa tomuksi, heidän jousensa lentäviksi oljenkorsiksi?

³Hän ajaa heitä takaa, kulkee turvallisesti polkua, jota hänen jalkansa eivät ole ennen kulkeneet.

⁴Kuka on tämän tehnyt ja saanut aikaan? Hän, joka alusta asti on kutsunut sukupolvet esiin: minä, HERRA, joka olen ensimmäinen ja viimeistenkin keskellä vielä sama.

⁵Meren saaret näkivät sen ja säikähtivät, maan ääret vapisivat. Ne lähestyivät ja tulivat tänne.

⁶He auttavat toinen toistaan ja sanovat toisilleen: ”Pysy lujana!”

⁷Puuseppä rohkaisee kultaseppää, levyn vasaroitsija alasimen takojaa. Juotoksesta sanotaan: ”Se on hyvä”, ja jumalankuva vahvistetaan nauloilla, niin ettei se horju.

Herra pitää Israelista huolen

⁸Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut, ystäväni Abrahamin siemen,

⁹jonka minä otin maan ääristä ja kutsuin maan kaukaisimmista perukoista, jolle minä sanoin: ”Sinä olet minun palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä ole pitänyt sinua halpana”,

¹⁰älä pelkää, sillä minä olen kanssasi. Älä pälyile ympärillesi, sillä minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.

¹¹Katso, häpeän ja pilkan saavat kaikki, jotka palavat vihasta sinua vastaan. Tyhjiin raukeavat ja tuhoutuvat ne, jotka riitelevät sinun kanssasi.

¹²Etsimälläkään et löydä niitä, jotka taistelivat sinua vastaan; tyhjiin, olemattomiin, katoavat ne, jotka kanssasi sotivat.

¹³Sillä minä, HERRA , sinun Jumalasi, tartun oikeaan käteesi ja sanon sinulle: ”Älä pelkää, minä autan sinua.”

¹⁴Älä pelkää, Jaakob, sinä mato, sinä Israelin vähäinen väki. Minä autan sinua, sanoo HERRA , sinun lunastajasi, Israelin Pyhä.

¹⁵Minä teen sinusta puimareen, rajusti raastavan, uuden ja monipiikkisen. Sinä puit ja rouhit vuoret, muutat kukkulat akanoiksi.

¹⁶Sinä viskaat ne, tuuli vie ne ja myrsky hajottaa. Mutta sinä iloitset HERRASSA , Israelin Pyhä on sinun kerskauksesi.

Autiomaan kukoistaa

¹⁷Kurjat ja köyhät etsivät vettä, mutta sitä ei ole, heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, HERRA , kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.

¹⁸Minä annan puhjeta purot paljaille kukkuloille, lähteet laaksojen pohjiin. Autiomaan minä muutan vesilammikoiksi ja kuivan maan lähteiksi.

¹⁹Minä kasvatan autiomaahan setripuita, akasioita, myrtejä ja öljypuita, minä istutan arolle syppessejä, plataaneja ja vuorimäntyjä,

²⁰jotta he näkisivät ja oppisivat tuntemaan, huomaisivat ja myös ymmärtäisivät, että HERRAN käsi on tämän tehnyt, Israelin Pyhä tämän luonut.

Epäjumalat ovat turhuutta

²¹Tuokaa esiin riita-asianne, sanoo HERRA, esittäkää todisteenne, sanoo Jaakobin kuningas.

²²Tuokaa esiin, ilmoittakaa meille, mitä on tapahtuva. Ilmoittakaa entiset asiat, millaisia ne olivat, tarkataksemme niitä ja tietääksemme, mitä niistä on tullut. Tai antakaa meidän kuulla tulevat asiat,

²³ilmoittakaa, mitä vastedes tapahtuu, tietääksemme, oletteko te jumalia. Tehkää hyvää tai tehkää pahaa, niin me katsomme ja ihmettelemme.

²⁴Tehän olette pelkkää tyhjää, ja tekonne ovat tyhjän veroiset. Iljettävä on se, joka teidät valitsee!

²⁵Minä herätin hänet pohjoisesta, ja hän tuli, auringonnousun suunnalta hänet, joka rukoilee minun nimessäni. Hän tallaa käskynhaltijoita kuin lokaa, hän on kuin savenvalaja, joka sotkee savea.

²⁶Kuka on sen alusta alkaen ilmoittanut, että olisimme sen tienneet, kuka edeltäpäin kertonut, niin että voisimme sanoa: ”Hän oli oikeassa”? Ei kukaan sitä ilmoittanut, ei kukaan tuonut sitä julki, ei kukaan kuullut teidän puhuvan sanaakaan.

²⁷Minä ilmoitin ensimmäisenä Siionille: ”Katso, tässä ne ovat!” ja annoin Jerusalemlle ilosanoman tuojan.

²⁸Minä katselen ympärilleni, mutta ei ole ketään. Kukaan näistä ei kykene neuvomaan, niin että minä kysyisin niiltä ja ne vastaisivat.

²⁹Kaikki ne ovat pelkkää harhaa, olemattomat ovat niiden teot, tuulta ja tyhjää ovat niiden valetut kuvat.

Jesaja 42

Herran palvelija

¹Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, valittuni, johon sieluni on mieltynyt. Olen laskenut Henkeni hänen ylleen, hän tuo oikeuden kansakuntien keskuuteen.

²Hän ei huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla.

³Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja heikosti palavaa kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän toteuttaa oikeutta uskollisesti.

⁴Hän ei sammu eikä murru, ja hän saattaa oikeuden voimaan maan päällä. Meren saaret odottavat hänen opetustaan.

⁵Näin sanoo Jumala, HERRA , joka loi taivaan ja kaarrutti sen, joka muovasi maan ja mitä siitä versoo, joka antoi henkäyksensä maan ihmisille ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat:

⁶Minä, HERRA , olen vanhurskaudessa sinut kutsunut, minä tartun sinun käteesi, varjelen sinut ja annan sinut liitoksi kansalle, valkeudeksi pakanoille,

⁷avaamaan sokeiden silmät, päästämään vangit tyrmästä, pimeydessä istuvat vankilasta.

⁸Minä, HERRA – se on minun nimeni – minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni veistetyille kuville.

⁹Katso, entiset ovat käyneet toteen, ja uusia minä ilmoitan. Ennen kuin ne puhkeavat taimelle, minä annan teidän niistä kuulla.

Laulakaa Herralle uusi laulu

¹⁰Laulakaa HERRALLE uusi laulu, laulakaa hänen ylistystään maan ääristä asti, te merenkulkijat ja kaikki, mitä meressä on, te meren saaret ja niiden asukkaat.

¹¹Antakoot äänensä kuulua autiomaan ja sen kaupungit, kylät, joissa Keedar asuu. Riemuitkoot Selan asukkaat, huutakoot ilosta vuorten laelta.

¹²Antakoot he HERRALLE kunnian ja julistakoot hänen ylistystään meren saarissa.

¹³ HERRA lähtee liikkeelle kuin soturi, kuin taistelija hän herättää kiivautensa. Hän nostaa sotahuudon ja karjuu, hän osoittaa vihollisilleen voimansa.

¹⁴ Minä olen ollut vaiti ikiajoista asti, olen ollut hiljaa ja hillinnyt itseni. Mutta nyt minä huudan kuin synnyttäjää, puhallan ja puuskutan.

¹⁵ Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat ja annan kaiken ruohon niillä kuivua. Minä muutan virrat saariksi ja kuivaan lammikot.

¹⁶ Minä kuljetan sokeat tietä, jota he eivät tunne, annan heidän astella polkuja, joita he eivät ennen tunteneet. Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi ja louhikot tasangoksi. Nämä asiat minä teen enkä niitä tekemättä jätä.

¹⁷ Mutta ne perääntyvät ja joutuvat häpeään, jotka turvaavat veistettyyn kuvaan ja sanovat valetuille kuville: ”Te olette meidän jumalamme.”

Kuuro ja sokea Herran palvelija

¹⁸ Kuulkaa, te kuurot! Katsokaa ja nähkää, te sokeat!

¹⁹ Kuka on sokea, ellei minun palvelijani, ja kuka niin kuuro kuin minun sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokea kuin minun uskottuni, niin sokea kuin HERRAN palvelija?

²⁰ Paljon olet nähnyt mutta et ole ottanut varteen; korvat avattiin, mutta kukaan ei kuule.

²¹ HERRA on nähnyt hyväksi vanhurskautensa tähden tehdä lain suureksi ja ihanaksi.

²² Mutta tämä on ryöstetty ja rosvottu kansa. Kaikki on suljettu vankikuoppiin ja vankiloiden uumeniin. He ovat joutuneet saaliiksi, eikä ole kuka pelastaisi, ryöstetyiksi, eikä ole ketään, kuka sanoisi: ”Anna takaisin!”

²³ Kuka teistä ottaa tämän kuullakseen, tarkkaa ja kuuntelee vastaisen varalle?

²⁴Kuka antoi Jaakobin ryöstettäväksi ja Israelin rosvojen valtaan? Eikö HERRA , jota vastaan me olemme tehneet syntiä? He eivät tahtoneet vaeltaa hänen teitään eivätkä totelleet hänen lakiaan.

²⁵Niinpä hän vuodatti Israelin päälle vihansa hehkun ja sodan tuimuuden. Se liekehti Israelin ympärillä, mutta se ei sitä huomannut. Se poltti heitä, mutta he eivät siitä välittäneet.

Jesaja 43

Herra kokoaa kansansa

¹Mutta nyt, näin sanoo HERRA , joka loi sinut, Jaakob, joka muovasi sinut, Israel: Älä pelkää, sillä minä olen sinun lunastajasi, minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.

²Jos kuljet vetten halki, minä olen sinun kanssasi, jos virtojen poikki, ne eivät tempaa sinua mukaansa. Jos kuljet tulen läpi, et kärvenny eikä liekki sinua polta.

³Sillä minä olen HERRA , sinun Jumalasi, Israelin Pyhä, sinun pelastajasi. Minä annan sinun lunnaiksesi Egyptin, sinun sijastasi Kuusin ja Seban.

⁴Koska sinä olet silmissäni kallis ja arvokas ja koska minä rakastan sinua, minä annan ihmisiä sinun sijastasi ja kansakuntia henkesi lunnaiksi.

⁵Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä tuon sinun siemenesi idästä, lännestä minä sinut kokoan.

⁶Minä sanon pohjoiselle: Anna tänne! ja etelälle: Älä estä! Tuo minun poikani kaukaa ja tyttäreni maan ääristä,

⁷kaikki, jotka on otettu minun nimiini ja jotka olen kunniakseni luonut, muovannut ja valmiiksi tehnyt.

Israel on Herran todistaja

⁸Tuo esiin sokea kansa, jolla kuitenkin on silmät, ja kuurot, joilla kuitenkin on korvat.

⁹Kaikki kansat ovat kokoontuneet yhteen, kansakunnat tulleet koolle. Kuka heistä voi ilmoittaa tällaista tai antaa meidän kuulla entisistä asioista? Asettakoot todistajansa ja näyttäkööt, että ovat oikeassa. Sittenpä kuullaan ja sanotaan: ”Se on totta.”

¹⁰Te olette minun todistajani, sanoo HERRA , te olette palvelijoitani, jotka olen valinnut, jotta tuntisitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä se olen. Ennen minua ei ole syntynyt yhtään Jumalaa, eikä minun jälkeeni tule ketään.

¹¹Minä, minä olen HERRA , eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.

¹²Minä olen ilmoittanut sen, olen pelastanut ja julistanut, eikä vierasta jumalaa ollut teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo HERRA , ja minä olen Jumala.

¹³Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni. Minä toimin, kuka sen estää?

Baabel kukistuu

¹⁴Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: Teidän tähtenne minä lähetän sanan Baabeliin, minä syöksen heidät kaikki pakoon, kaldealaiset syöksyvät laivoihin, jotka olivat heidän ylpeytensä.

¹⁵Minä, Herra, olen teidän pyhä Jumalanne, minä, Israelin Luoja, olen teidän kuninkaanne.

Herra tekee uutta

¹⁶Näin sanoo HERRA , joka teki tien mereen ja polun valtaviin vesiin,

¹⁷joka pani liikkeelle vaunut ja hevoset, sotaväen ja väkevät urhot. He makaavat eivätkä enää nouse, he vaipuivat tyhjiin, sammuiivat kuin tuli lampunsydämeistä:

¹⁸Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö.

¹⁹Katso, minä teen uutta! Nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Minä teen tien autiomaahan, virrat aavikolle.

²⁰Minua kunnioittavat metsän eläimet, sakaalit ja strutsit, koska minä johdan vedet autiomaahan, virrat kuivaan maahan, antaakseni kansani, minun valittuni, juoda.

²¹Kansa, jonka olen luonut itseäni varten, on julistava minun ylistystäni.

Syntien anteeksianto armosta

²²Mutta et sinä Jaakob, ole minua avuksi huutanut etkä minun vuokseni vaivaa nähnyt, sinä Israel.

²³Lampaista et ole tuonut minulle polttouhriksi etkä teurasuhreillasi minua kunnioittanut. Minä en ole vaivannut sinua ruokauhrilla enkä suitsutusuhrilla sinua uuvuttanut.

²⁴Et ole minulle suitsutusruokoa hopealla ostanut etkä minua teurasuhriesi rasvalla virvoittanut, vaan olet vaivannut minua synneilläsi ja rasittanut minua pahoilla teoillasi.

²⁵Mutta minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden enkä sinun syntejäsi muista.

²⁶Muistuta minua, käykäämme oikeutta keskenämme. Puhu sinä ja näytä, että olet oikeassa.

²⁷Jo kantaisäsi teki syntiä, ne, jotka ajoivat sinun asiaasi, luopuivat minusta.

²⁸Niin minä annoin pyhäkön ruhtinaat häväistäviksi, annoin Jaakobin tuhon omaksi, Israelin pilkattavaksi.

Jesaja 44

Hengen vuodatus

¹Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, sinä Israel, jonka olen valinnut.

²Näin sanoo HERRA , sinun Luojasi, joka on muovannut sinut hamasta äidin kohdusta, hän, sinun auttajasi: Älä pelkää, palvelijani Jaakob, sinä Jesurun , jonka minä olen valinnut.

³Sillä minä vuodatan vedet janoisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni vesojesi päälle,

⁴niin että ne kasvavat kuin pajut ruohikossa vesipurojen äärellä.

⁵Tämä sanoo: ”Minä olen HERRAN oma”, toinen nimittää itseään Jaakobin nimellä, joku piirtää käteensä: ”HERRAN oma” ja ottaa Israelin kunnianimekseen.

Vain Herra on Jumala

⁶Näin sanoo HERRA , Israelin kuningas, ja sen lunastaja, HERRA Sebaot: Minä olen ensimmäinen ja minä olen viimeinen, ei ole muuta Jumalaa kuin minä.

⁷Kuka on minun kaltaiseni? Ilmoittautukoon minulle, selittäköön ja osoittakoon sen. Kertokoon kaiken siitä lähtien, kun minä perustin muinaisaikojen kansan. Ilmoittakoon hän myös tulevat asiat, mitä on tapahtuva.

⁸Älkää säikkykö, älkää pelätkö. Enkö minä aikoja sitten antanut sinun ne kuulla ja ilmoittanut sinulle. Te olette minun todistajani: onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei ole muuta pelastuskalliota, minä en toista tiedä.

Epäjumalat ja niiden tekijät

⁹Kaikki jumalankuvien tekijät ovat tyhjämpäiväisiä, eivätkä nuo heidän hienot tuotteensa mitään auta. Niiden palvojat eivät näe eivätkä ymmärrä mitään, ja niin he joutuvat häpeään.

¹⁰Kuka tahansa muovaakin jumalan ja valaa kuvan, se ei mitään auta.

¹¹Katso, kaikki niiden seuraajat joutuvat häpeään; sepäthän ovat vain ihmisiä. Tulkoot kaikki koolle ja astukoot esiin: he kauhistuvat ja joutuvat häpeään!

¹²Rautaseppä ottaa työkalun ja tekee työtä hiilten hehkussa, muovailee kuvaa vasaroilla ja muotoilee sitä käsivartensa voimalla. Nälkäkin tulee ja voimat ehtyvät; hän ei saa vettä juodakseen, ja hän näantyy.

¹³ Puuseppä jännittää mittanuoran, piirtää hahmon punaliidulla, vuolee kovertimella, mittailee harpilla ja tekee miehen kuvan, kauniin ihmishahmon huoneeseen asumaan.

¹⁴ Ihminen kaataa tarpeisiinsa setripuita, ottaa rautatammen tai tammen, jonka hän on kasvattanut vahvaksi metsän puiden seassa. Hän istuttaa lehtikuusen, ja sade kasvattaa sen suureksi.

¹⁵ Ne ovat ihmisellä polttopuina. Hän lämmittää niillä, sytyttää uunin ja paistaa leipää. Vieläpä hän veistää niistä jumalan ja kumartaa sitä, tekee jumalankuvan ja heittäytyy maahan sen eteen.

¹⁶ Osan puusta hän polttaa tulesa, tulen ääressä hän syö lihaa. Hän paistaa paistin ja syö itsensä kylläiseksi. Hän myös lämmittelee ja sanoo: ”Hyvä, minun on lämmin, minä näen tulen.”

¹⁷ Lopusta hän tekee jumalan, jumalankuvan, jonka eteen hän kumartuu maahan, jota hän palvoo ja jota hän rukoilee sanoen: ”Pelasta minut, sillä sinä olet minun jumalani.”

¹⁸ Eivät he tajua eivätkä ymmärrä, sillä heidän silmänsä ovat suljetut, niin etteivät he näe, samoin heidän sydämensä, niin etteivät he käsitä.

¹⁹ Eivät he ota opikseen, ei ole heillä järkeä eikä ymmärrystä, että sanoisivat: ”Osan siitä poltin tulesa, paistoin sen hiilillä leipää, kypsytin lihaa ja söin. Tekisinkö lopusta iljetyksen, heittäytyisinkö maahan puupölkyn eteen!”

²⁰ Joka seuraa sitä, mikä on tuhkaa, hänen petetty sydämensä vie hänet harhaan. Ei hän voi pelastaa sieluaan eikä sanoa: ”Tämähän on valhetta, mikä on oikeassa kädessäni.”

Herra lunastaa Israelin

²¹ Muista tämä, Jaakob, sinä, Israel, sillä sinä olet minun palvelijani. Minä olen sinut muovannut, sinä olet minun palvelijani. En minä sinua unohda, Israel.

²² Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi kuin pilven, sinun syntisi kuin sumun. Palaa minun luokseni, sillä minä olen sinut lunastanut.

²³Huutakaa riemusta, taivaat, sillä HERRA on tämän tehnyt. Huutakaa, maan syvyidet, puhjetkaa riemuhuutoihin, vuoret, sinä, metsä, ja kaikki sinun puusi! HERRA on lunastanut Jaakobin, hän kirkastaa itsensä Israelissa.

²⁴Näin sanoo HERRA , sinun lunastajasi, joka muovasi sinut jo kohdussa: Minä olen HERRA , minä olen tehnyt kaiken. Yksinäni minä pingotin taivaan auki, levitin maan paikoilleen – kuka oli minun kanssani?

²⁵Minä teen tyhjäksi lavertelijoiden ennusmerkit, teen taikurit narreiksi. Viisaat minä pakotan perääntymään ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi.

²⁶Mutta palvelijani sanan minä toteutan ja panen täytäntöön sanansaattajieni neuvon. Minä sanon Jerusalemlle: ”Sinussa asuttakoon” ja Juudan kaupungeille: ”Teidät rakennettakoon!” Sen rauniot minä rakennan jälleen.

²⁷Minä sanon syvyydelle: ”Kuivu! Minä kuivatan sinun virtasi.”

²⁸Minä sanon Koorekselle : ”Minun paimeneni.” Hän toteuttaa kaiken, mitä minä tahdon, hän sanoo Jerusalemlle: ”Sinut rakennettakoon” ja temppelille: ”Laskettakoon sinun perustuksesi.”

Jesaja 45

Koores Jumalan palvelijana

¹Näin sanoo HERRA voidellulleen Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut alistaakseni kansat hänen edessään ja irrottaakseni vyöt kuninkaitten kupeilta, avatakseni ovet hänen edessään, niin etteivät portit sulkeudu:

²Minä kuljen sinun edelläsi ja tasoitan vuorimaat. Minä murren vaskiovet ja lyön rikki rautasalvat.

³Minä annan sinulle aarteet pimeän peitosta, kalleudet kätköistään, jotta tietäisit, että minä, HERRA olen sinut nimeltä kutsunut, minä, Israelin Jumala.

⁴Palvelijani Jaakobin ja valittuni Israelin tähden minä kutsuin sinut nimeltä ja annoin sinulle kunnianimen, vaikka sinä et minua tuntenut.

⁵Minä olen HERRA , eikä toista ole, ei ole muuta Jumalaa kuin minä. Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne,

⁶jotta auringon nousun maista sen laskun sijoille asti tiedettäisiin, ettei ole ketään muuta kuin minä. Minä olen HERRA , eikä toista ole,

⁷minä, joka teen valon ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden. Minä, HERRA , teen kaiken tämän.

⁸Pisaroikaa, te taivaat, ylhäältä, vuotakoot pilvet vanhurskautta. Avautukoon maa ja kantakoon pelastuksen hedelmää, versokoon se myös vanhurskautta. Minä, HERRA , olen sen luonut.

⁹Voi sitä, joka riitelee luojaansa vastaan, saviastia saviastioiden joukossa! Sanooko savi muovaajalleen: ”Mitä sinä pystyt tekemään? Sinun työsi on kädettömän työtä!”

¹⁰Voi sitä, joka sanoo isälle: ”Mikä sinä olet siittämään?” ja äidille: ”Mikä sinä olet synnyttämään?”

¹¹Näin sanoo HERRA , Israelin Pyhä, sen Luoja: Tekö haluatte kysyä minulta tulevia asioita lapsistani ja määrätä minun käteni töistä?

¹²Minä olen tehnyt maan ja luonut ihmisen maan päälle. Minun käteni levittivät taivaan auki, minä annoin käskyni kaikille sen joukoille.

¹³Minä herätin tuon miehen vanhurskaudessa. Minä tasoitan kaikki hänen tiensä, ja hän rakentaa minun kaupunkini ja päästää pakkosiirtolaiseni lähtemään vaatimatta maksua tai lahjusta.

Herra on salattu Jumala

¹⁴Näin sanoo HERRA : Egyptin vaivannäön tulos ja Kuusin kauppavoitto sekä sebalaiset, kookkaat miehet, tulevat luoksesi, sinun omiksesi. Sinun perässäsi he kulkevat, astuvat kahleissa, sinua he kumartavat, sinua rukoilevat: ”Ainoastaan sinun keskuudessasi on Jumala, ei ole toista, ei ole muuta Jumalaa.”

¹⁵Totisesti, sinä olet Jumala, joka salaa itsensä, sinä Israelin Jumala, sinä Pelastaja.

¹⁶Häpeään he joutuvat kaikki, pilkan kohteiksi. Pilkattuina kulkevat, nuo kuvien tekijät.

¹⁷Mutta HERRA pelastaa Israelin iankaikkisella pelastuksella. Te ette joudu häpeään ettekä pilkattaviksi, ette ikinä, ikuisuuksien ikuisuuksiin saakka.

Herran eteen on kaikkien tultava

¹⁸Näin sanoo Herra, joka on luonut taivaat: Hän on Jumala, joka on muovannut maan ja tehnyt sen, hän on asettanut sen lujasti paikoilleen. Ei hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi hän sen valmisti. Hän sanoo: ”Minä olen HERRA , eikä toista ole.”

¹⁹En ole puhunut salassa, en pimeässä maankolkassa. En ole sanonut Jaakobin siemenelle: etsikää minua tyhjyydestä. Minä, HERRA , puhun vanhurskautta, ilmoitan, mikä on oikein.

²⁰Kokoontukaa ja tulkaa tänne, astukaa esiin kaikki, te kansoista eloon jääneet. Eivät ne mitään ymmärrä ne, jotka kantavat puisia jumalankuviaan ja rukoilevat jumalaa, joka ei voi pelastaa.

²¹Ilmoittakaa ja tuokaa esiin – neuvotelkoot keskenään – kuka on tämän julistanut jo muinaisina aikoina, ilmoittanut aikoja sitten. Enkö minä, HERRA ! Minun lisäksi ei ole yhtäkään Jumalaa, ei ketään vanhurskasta Jumalaa ja pelastajaa. Ei ole muuta Jumalaa kuin minä.

²²Kääntykää minun puoleeni ja antakaa pelastaa itsenne, kaikki te maan ääret, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole.

²³Minä olen vannonut itseni kautta, minun suustani on lähtenyt totuus, peruuttamaton sana: Minun edessäni on kaikkien polvien notkistuttava, minulle pitää jokaisen kielen vanna valansa.

²⁴He sanovat minusta: ”Ainoastaan HERRASSA on vanhurskaus ja voima.” Hänen luokseen tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan.

²⁵ HERRASSatulee vanhurskaaksi ja hänestä kerskaa koko Israelin heimo.

Jesaja 46

Ero Jumalan ja epäjumalien välillä

¹ Beel vaipuu polvilleen, Nebo taipuu kumaraan. Heidän kuvansa joutuvat vetoeläinten ja kuormajuhtien selkään. Mitä te kulkueessa kannoitte, se säilytetään kuormaksi uupuneille.

² He taipuvat, he vaipuvat molemmat. He eivät voi pelastaa kuormaa, ja itse he vaeltavat vankeuteen.

³ Kuulkaa minua, Jaakobin heimo, te Israelin heimon koko jäännös, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaa äidinhelmasta alkaen.

⁴ Vanhuuteenne asti minä olen sama, vielä harmaantuneinkin minä teitä kannan. Niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan.

⁵ Keneen te minua vertaatte, kenen rinnalle minut asetatte, kenen kaltaisena pidätte minua, että hän olisi minun vertaiseni?

⁶ Nuo kaatavat kultaa kukkarosta ja punnitsevat hopeaa vaa'alla. He palkkaavat kultasepän, ja hän tekee siitä jumalan, jonka eteen he kumartuvat ja jota he palvovat.

⁷ He nostavat sen olalleen, kantavat sitä ja asettavat sen paikoilleen, ja siinä se seisoo, paikaltaan se ei liikahta. Sitä huudetaan avuksi, mutta se ei vastaa, hädästä se ei pelasta.

Varoitus luopioille ja kovasydämisille

⁸ Muistakaa tämä ja olkaa lujia. Pankaa tämä mieleenne, te luopiot.

⁹ Muistakaa entisiä tapahtumia ikiajoista asti: minä olen Jumala, eikä toista ole. Minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani.

¹⁰ Minä ilmoitan alusta asti, mitä on tuleva, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut. Näin sanon: Minun päätökseni pysyy. Kaiken, mitä tahdon, minä teen.

¹¹ Minä olen kutsunut idästä petolinnun, kaukaisesta maasta miehen, joka toteuttaa päätökseni. Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan, mitä olen suunnitellut, sen minä myös teen.

¹² Kuulkaa minua, te sydämeltänne pöyhkeät, te, jotka olette kaukana vanhurskaudesta.

¹³ Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana. Ei viivy pelastus, jonka minä tuon. Siionille minä annan pelastuksen, Israelille kirkkauteni.

Jesaja 47

Ylpeän Baabelin nöyryytys

¹ Astu alas, istu tomuun, sinä neitsyt, tytär Baabel. Istu maahan istuinta vailla, sinä Kaldean tytär. Ei sinua enää kutsuta hienoksi ja hemmotelluksi.

² Tartu käsikiviin ja jauha jauhoja. Riisu huntusi, kohota helmasi ja paljasta sääresi, kahlaa virtojen poikki.

³ Häpysi paljastuu, häpeäsi näkyy; minä kosten enkä säästä ketään.

⁴ Meidän lunastajamme nimi on HERRA Sebaot, Israelin Pyhä.

⁵ Istu ääneti, väisty pimeään, sinä Kaldean tytär. Ei sinua enää kutsuta valtakuntien valtiattareksi.

⁶ Minä vihastuin kansaani, annoin häväistä perintöösani, annoin heidät sinun käsiisi. Sinä et osoittanut sääliä heitä kohtaan, vanhuksellekin teit ikeesi kovin raskaaksi.

⁷ Sinä sanoit: ”Minä olen valtiatar ikuisesti.” Sen vuoksi et ottanut näitä asioita sydämellesi, et ajatellut loppua.

⁸ Mutta nyt kuule tämä, sinä, joka elät nautinnoissa, joka istut muka turvassa ja sanot sydämässäsi: ”Minä, eikä ketään muuta! Minä en tule istumaan leskenä enkä kokemaan lapsien menettämistä.”

⁹Kuitenkin nämä molemmat tulevat sinun osaksesi yhtäkkiä, samana päivänä: lapsettomuus ja leskeys täysin määrin. Ne kohtaavat sinua taikojesi paljoudesta, loitsujesi suuresta voimasta huolimatta.

¹⁰Sinä teit rohkeasti pahaa, sinä sanoit: ”Ei kukaan minua näe.” Sinun viisautesi ja tietosi eksyttivät sinut, ja niin sinä sanoit sydämessäsi: ”Minä, eikä ketään muuta!”

¹¹Sen tähden sinua kohtaa onnettomuus, jota et osaa manata pois. Sinut yllättää tuho, jota et kykene torjumaan. Äkkiä sinua kohtaa perikato, jota et aavistanut.

Baabelin voimattomuus

¹²Astu toki esiin loitsuinesi ja paljohne taikoinesi, joilla olet vaivannut itseäsi nuoruudestasi asti. Ehkä hyvinkin saat avun, ehkä herätät pelkoa.

¹³Sinä olet väsyttänyt itsesi paljolla neuvottelullasi. Astukoot nyt esiin ja auttakoot sinua nuo taivaan mittaajat, tähtien tähyilijät, jotka kuu kuulta ilmoittavat, mitä sinulle tapahtuu.

¹⁴Katso, he ovat kuin olkia. Tuli polttaa heidät; eivät he voi pelastaa itseään sen liekestä. Se ei ole hiillos, jonka luona lämmitellään, eikä valkea, jonka ääressä istuskellaan.

¹⁵Näin käy niiden, joiden kanssa olet itsesi väsyttänyt ja käynyt kauppaa nuoruudestasi asti: he harhailevat kukin suunnalleen, kukaan ei sinua pelasta.

Jesaja 48

Herra on puhunut ja puhuu yhä kansalleen

¹Kuulkaa tämä, Jaakobin heimo, te, joita kutsutaan Israelin nimellä ja jotka olette Juudan lähteestä, te, jotka vannotte HERRAN nimeen ja tunnustatte Israelin Jumalan, mutta ette totuudessa ettekä vanhurskaudessa:

²Teitähän kutsutaan pyhän kaupungin mukaan, te pidätte tukenanne Israelin Jumalaa, jonka nimi on HERRA Sebaot.

³Entiset asiat minä ilmoitin kauan sitten, minun suustani ne ovat lähteneet, ja minä olen ne julki julistanut. Yhtäkkiä minä toteutin ne, ja ne tapahtuivat.

⁴Minä tiesin, että sinä olet paatunut, että sinun niskajänteesi on rautaa ja otsasi vaskea.

⁵Siksi minä ilmoitin nämä asiat sinulle jo kauan sitten, annoin sinun kuulla niistä, ennen kuin ne tapahtuivat, ettet sanoisi: ”Jumalankuvani on ne tehnyt, veistetty kuvani ja valettu kuvani on niin säätänyt.”

⁶Sinä olet kuullut sen kaiken. Etkö myönnä sitä? Tästä lähtien minä annan sinun kuulla uusia asioita, salattuja, joita et ole tiennyt.

⁷Ne on luotu nyt eikä aikoja sitten. Ennen tätä päivää et ole niistä kuullut, ettet voisi sanoa: ”Johan minä ne tiedän!”

⁸Et ole niistä kuullut etkä tiennyt, ei ole korvasi ollut niille aikaisemmin avoin. Minähän tiesin, että sinä olet aivan uskoton, rikkojaksi kutsuttu äidin kohdusta asti.

Herra on pitkämielinen nimensä tähden

⁹Oman nimeni tähden minä olen pitkämielinen, ylistykseni tähden minä hillitsen vihani, etten sinua tuhoaisi.

¹⁰Katso, minä olen sulattanut sinua hopeaa saamatta, minä olen koetellut sinua ahdingon ahjossa.

¹¹Itseni, itseni tähden minä sen teen, sillä kuinka onkaan nimeäni häväisty. Kunniaani en toiselle anna.

¹²Kuule minua, Jaakob, ja sinä, Israel, jonka olen kutsunut: Minä olen aina sama, minä olen ensimmäinen ja myös viimeinen.

¹³Minun käteni on perustanut maan, minun oikea käteni on levittänyt taivaan auki. Minä kutsun niitä, ja siinä ne ovat.

Koores kukistaa Baabelin

¹⁴Kokoontukaa kaikki ja kuulkaa: Kuka niistä muista on ilmoittanut, että hän, jota HERRA rakastaa, tekee Baabelille hänen tahtonsa mukaan ja on hänen käsivartenaan kaldealaisia vastaan?

¹⁵Minä, minä olen puhunut, minä olen hänet kutsunut, olen tuonut hänet esiin, ja hän on menestyvä teillään.

¹⁶Tulkaa lähelleni, kuulkaa tämä: Alun alkaenkaan en ole puhunut salassa. Kun nämä tapahtuivat, minä olin jo siellä. Ja nyt Herra, HERRA , on lähettänyt minut ja myös oman Henkensä.

Paetkaa Baabelista

¹⁷Näin sanoo HERRA , sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen HERRA , sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä on hyödyllistä, johdatan sinua tiellä, jota kuljet.

¹⁸Jospa kuulisit minun käskyjäni! Silloin rauhasi olisi kuin virta ja vanhurskautesi kuin meren aallot,

¹⁹sinun jälkeläisiäsi olisi kuin hiekkaa, sinun kohtusi versoja kuin hiekanjyviä. Heidän nimensä ei häviäisi eikä katoaisi minun kasvojeni edestä.

²⁰Lähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta, ilmoittakaa riemuhuudoin, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä maan ääriin asti, sanokaa: ” HERRA on lunastanut palvelijansa Jaakobin.”

²¹Eivät he janoa kärsineet, kun hän kuljetti heitä autioilla seuduilla. Veden hän sai vuotamaan heille kalliosta; hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat.

²²Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo HERRA .

Jesaja 49

HERRA PELASTAA Israelin SYNNISTÄ Herran palvelijan kutsuminen

¹Kuulkaa minua, te meren saaret, ja tarkatkaa, kaukaiset kansat! HERRA on kutsunut minut äitini kohdusta asti, hän mainitsi nimeni, kun vielä olin äitini kehossa.

²Hän teki suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minut kätensä varjoon. Hän teki minusta hiotun nuolen, talletti minut viineensä.

³Ja hän sanoi minulle: ”Sinä olet minun palvelijani, Israel, jossa osoitan kirkkauteni.”

⁴Mutta minä sanoin: ”Tyhjän vuoksi olen väsyttänyt itseni, kuluttanut voimani turhaan ja tyhjään. Kuitenkin on oikeuteni HERRAN huomassa, palkkani Jumalan luona.”

⁵Ja nyt sanoo HERRA , hän, joka äitini kohdusta asti on valmistanut minut palvelijakseen palauttamaan Jaakobin hänen luokseen, niin että Israel koottaisiin hänen omakseen – minä olen arvokas HERRAN silmissä, Jumalani on tullut voimakseni.

⁶Näin sanoo HERRA : Liian vähän on sinulle, että olet palvelijani ja palautat ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuot takaisin Israelin varjeltuneet. Minä asetan sinut valoksi pakanoille, ja niin minulta tulee pelastus maan ääriin asti.

Israelin ihmeellinen pelastus

⁷Näin sanoo Herra, Israelin lunastaja, Israelin Pyhä, syvästi halveksitulle, kansojen inhoamalle valtiaitten orjalle: Kuninkaat saavat nähdä sen, he nousevat seisomaan, ruhtinaat kumartuvat maahan Herran tähden, joka on uskollinen, Israelin Pyhän tähden, joka on sinut valinnut.

⁸Näin sanoo HERRA : Otollisena aikana olen sinulle vastannut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut. Minä olen sinut valmistanut ja teen sinusta liiton kansan. Sinä palautat maan ennalleen, jaat hävitetyt perintöosat,

⁹sanot vangituille: ”Astukaa ulos!” ja pimeässä oleville: ”Tulkaa valoon!” Teiden varsilta he löytävät ravintonsa, kaikki paljaat kukkulat ovat heillä laidunpaikkoina.

¹⁰Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei ahdistaa heitä aavikon helle eikä auringon paahde, sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteille.

¹¹Kaikille vuorilleni minä teen teitä, minun valtatieni kulkevat korkealla.

¹²Tässä he tulevat, he tulevat kaukaa: nuo pohjoisesta, nuo lännestä, nuo siiniläisten maasta!

¹³Riemuitkaa, taivaat, iloitse, maa! Puhjetkaa riemuhuutoon, te vuoret, sillä Herra lohduttaa kansaansa ja armahtaa kurjiaan!

Herra ei unohda Siionia

¹⁴Mutta Siion sanoo: ”HERRA on minut hylännyt, Herra on minut unohtanut.”

¹⁵Unohtaako nainen rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.

¹⁶Katso, kämmeniini olen sinut piirtänyt; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.

¹⁷Sinun lapsesi tulevat rientäen, mutta repijäsi ja raastajasi lähtevät luotasi pois.

¹⁸Nosta katseesi, katso ympärillesi: lapsesi kokoontuvat, he kaikki tulevat sinun luoksesi. Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA, sinä puuet heidät kaikki yleski kuin koristeiden ja sidot heidät vyöllesi niin kuin morsian vyönsä.

¹⁹Sinun rauniosi, autiot paikkasi ja hävitetty maasi käy silloin ahtaaksi asukkaiden paljoudesta, ja kaukana ovat ne, jotka sinua ennen ahmivat.

²⁰Sinulta pois otetut lapsesi sanovat vielä korviesi kuullen: ”Paikka on minulle ahdas, siirry vähän, että minäkin voin asettua asumaan.”

²¹Silloin sinä sanot sydämessäsi: ”Kuka on nämä minulle synnyttänyt? Minä olin menettänyt lapseni ja olin hedelmätön, olin karkotettu ja syrjään sysätty. Kuka on heidät kasvattanut? Minuthan oli jätetty yksin. Missä nämä silloin olivat?”

²²Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan lippuni kansoja kohti. He tuovat sinun poikasi sylissään ja kantavat tyttäriäsi olallaan.

²³Kuninkaista tulee sinulle lastenhoitajat, heidän ruhtinattaristaan imettäjät. He kumartuvat sinun edessäsi kasvoilleen maahan ja nuolevat tomun jaloistasi. Silloin sinä tiedät, että minä olen HERRA ja että ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään.

²⁴Voidaanko sankarilta viedä saalis tai riistää vangit voittajalta ?

²⁵Totisesti, näin sanoo HERRA : Vangit viedään sankarilta ja saalis riistetään väkivallan mieheltä. Minä taistelen sitä vastaan, joka hyökkää kimppuusi, ja minä pelastan sinun lapsesi.

²⁶Minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa, he juopuvat omasta verestään kuin rypäleen mehusta. Kaikki liha saa tietää, että minä, HERRA , olen sinun pelastajasi, että Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi.

Jesaja 50

Siionin syyllisyys

¹Näin sanoo HERRA : Missä on äitinne erokirja, jolla olisin ajanut hänet pois? Tai kuka on minun velkojani, jolle olisin teidät myynyt? Pahojen tekojenne tähden teidät on myyty, rikkomustenne tähden on äitinne ajettu pois.

²Miksi ei ollut ketään, kun minä tulin, miksi kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin? Onko käteni todella liian lyhyt vapauttamaan, eikö minulla ole voimaa pelastaa? Minä kuivaan meren nuhtelullani, minä teen virrat autiomaaksi, niin että niiden kalat mätänevät. Veden puutteessa ne kuolevat janoon.

³Minä puen taivaat mustiin ja verhoan ne säkkipukuun.

Herran palvelijan kärsivällisyys

⁴Herra, HERRA on antanut minulle opetuslasten kielen, niin että voin sanalla virvoittaa väsynyttä. Hän herättää korvani aamu aamulta, niin että kuulen opetuslasten tavoin.

⁵Herra, HERRA on avannut minun korvani, enkä minä niskoitellut, en vetäytynyt pois.

⁶Selkäni annoin lyötäväksi, poskieni parran revittäväksi, kasvojani en peittänyt pilkalta ja syljeltä.

⁷Herra, HERRA auttaa minua, sen tähden ei pilkka minuun koskenut. Minä tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä minä tiedän, etten joudu häpeään.

⁸Lähellä on hän, joka julistaa minut syyttömäksi; kuka voi käydä oikeutta minun kanssani! Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon hän tänne!

⁹Katso, Herra, HERRA auttaa minua, kuka voi tuomita minut syylliseksi? Kaikki he hajoavat kuin vaate, koi syö heidät.

¹⁰Kuka teistä pelkää HERRAA ja kuulee hänen palvelijansa ääntä? Se, joka vaeltaa pimeydessä ja valoa vailla, luottakoon HERRAN nimeen ja turvautukoon Jumalaansa.

¹¹Mutta te kaikki, jotka sytytätte tulta, te palavilla nuolilla varustautuneet, syöksykää oman tulenne liekkeihin, sytyttämiinne palaviin nuoliin. Minun kädestäni tämä teille tulee; tuskan paikassa te joudutte virumaan.

Jesaja 51

Herra lohduttaa Siionia

¹Kuulkaa minua, te jotka pyritte vanhurskauteen, te, jotka etsitte HERRAA . Katsokaa kalliota, josta teidät on lohkaistu, ja kaivosaukkoa, josta teidät on louhittu.

²Katsokaa Abrahamia, isäänne, ja Saaraa, joka teidät synnytti. Hän oli vain yksi ainoa, kun minä hänet kutsuin, mutta minä siunasin hänet ja enensin hänet.

³ HERRA lohduttaa Siionia, hän lohduttaa kaikki sen rauniot. Hän tekee sen autiomaasta kuin Eedenin ja sen aromaasta kuin HERRAN puutarhan. Siellä on oleva riemu ja ilo, kiitoksen ja ylistyslaulun ääni.

⁴ Kuuntele minua, kansani, kuule minua, kansakuntani, sillä minusta on lähtöisin laki, ja minä säädän oikeuteni valoksi kansoille.

⁵ Lähellä on minun vanhurskauteni, minun apuni on matkalla, minun käsivarteni tuomitsevat kansoja. Merensaaret odottavat minua ja panevat toivonsa minun käsivarteeni.

⁶ Nostakaa silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka on alhaalla, sillä taivaat hajoavat kuin savu, maa kuluu pois kuin vaate ja sen asukkaat kuolevat kuin hyttyset. Mutta minun pelastukseni pysyy ikuisesti, eikä minun vanhurskauteni kukistu.

⁷ Kuulkaa minua, te, jotka tunnette vanhurskauden, kansa, jonka sydämessä on minun lakini: älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, älkää säikkykö heidän herjauksiaan.

⁸ Sillä koi syö heidät kuin vaatteen, toukka syö heidät kuin villan, mutta minun vanhurskauteni pysyy ikuisesti, minun pelastukseni polvesta polveen.

Herran väkevä käsivarsi

⁹ Herää, herää, pukeudu voimaan, sinä HERRAN käsivarsi! Herää niin kuin menneinä päivinä, muinaisten sukupolvien aikana. Etkö juuri sinä lyönyt kuoliaaksi Rahabin, lävistänyt lohikäärmeen?

¹⁰ Etkö juuri sinä kuivannut meren, suuren syvyyden vedet, sinä, joka teit meren syvänteet tieksi, jotta lunastetut voivat kulkea yli?

¹¹ HERRAN vapaiksi lunastamat palaavat, he tulevat Siioniin riemuhuudoin, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.

¹² Minä, minä olen teidän lohduttajanne. Mikä olet sinä, joka pelkää kuolevaista ihmistä, ihmislasta, jonka käy kuin ruohon,

¹³ja unohdat HERRAN , joka on sinut tehnyt, joka on levittänyt taivaan auki ja laskenut maan perustukset, sinä joka vapiset aina ja kaikki päivät sortajan vihan edessä, kun hän tähtää jousellaan tuhotakseen? Mutta missä on sortajan viha?

¹⁴Pian päästetään kumarainen vanki vapaaksi. Ei hän vankikuoppaan kuole, eikä häneltä leipää puutu.

¹⁵Minä olen HERRA , sinun Jumalasi, joka liikutan meren, niin että sen aallot pauhaavat. Minun nimeni on HERRA Sebaot.

¹⁶Minä olen pannut sanani sinun suuhusi, olen kätkenyt sinut käteni varjoon. Minä levitin taivaan auki ja perustin maan ja sanon Siionille: ”Sinä olet minun kansani.”

Herra ottaa pois vihansa maljan

¹⁷Herää, herää, nouse, Jerusalem, sinä, joka olet juonut HERRAN kädestä hänen vihansa maljan. Horjuttavan maljan olet juonut, tyhjäksi särpinyt.

¹⁸Ei yksikään kaikista hänen synnyttämistään lapsista ollut häntä taluttamassa, eikä kukaan kaikista hänen kasvattamistaan tarttunut hänen käteensä.

¹⁹Kaksittain sinua kohtasivat – kukapa sinua surkuttelisi – tuho ja hävitys, nälkä ja miekka. Miten voisin sinua lohduttaa?

²⁰Tajuttomina makasivat poikasi jokaisessa kadun kulmassa, kuin antiloopit verkossa, HERRAN vihan satuttamina, Jumalasi rankaisemina.

²¹Sen tähden kuule tätä, sinä poloinen, joka olet juopunut vaikka et viinistä.

²²Näin sanoo sinun Herrasi, HERRA , sinun Jumalasi, joka ajaa kansansa asian: Katso, minä otan pois sinun kädestäsi horjuttavan maljan, vihani pikarin, ei sinun enää tarvitse siitä juoda.

²³Minä panen sen kiusaajiesi käteen, niiden, jotka sanoivat sinulle: ”Kumarru maahan, me kuljemme ylitsesi”, ja niin sinä annoit selkäsi maankamaraksi, kulkijoille kaduksi.

Jesaja 52

Ilosanoma Siionin pelastuksesta

¹Herää, herää, pukeudu voimaasi, Siion! Pukeudu juhlapukuusi, Jerusalem, sinä pyhä kaupunki! Sillä ei koskaan enää astu sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä saastainen.

²Pudista tomu päältäsi, nouse ja istu istuimellesi, Jerusalem! Irrota kahleet kaulastasi, vangittu tytär Siion!

³Sillä näin sanoo HERRA: Ilmaiseksi teidät myytiin, rahatta teidät lunastetaan.

⁴Näin sanoo Herra, HERRA: Ensin minun kansani meni alas Egyptiin asuakseen siellä muukalaisena, ja sitten Assur sortii sitä ilman mitään syytä.

⁵Mitä minulla on nyt täällä tekemistä, sanoo HERRA, kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiat huutavat herjauksia, sanoo HERRA, ja minun nimeäni pilkataan kaiken aikaa.

⁶Sen tähden minun kansani tulee sinä päivänä tuntemaan minun nimeni ja ymmärtämään, että minä olen se, joka sanon: ”Tässä minä olen.”

⁷Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, julistaa pelastusta ja sanoo Siionille: ”Sinun Jumalasi on kuningas!”

⁸Kuule! Vartiomiehesi korottavat äänensä, kaikki he puhkeavat riemuhuutoihin, sillä he näkevät silmästä silmään, kuinka HERRA palaa Siioniin.

⁹Puhjetkaa riemuhuutoihin, kaikki Jerusalemin rauniot, sillä HERRA on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

¹⁰HERRA on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme antaman pelastuksen.

¹¹Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen. Lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te HERRAN aseenkantajat.

¹²Ei teidän tarvitse hädissänne lähteä, ei kulkea paeten, sillä HERRA kulkee teidän edellänne, Israelin Jumala seuraa suojananne.

¹³Katso, minun palvelijani menestyy. Hän nousee ja kohoaa, hän on oleva hyvin korkea.

¹⁴Niin kuin monet kauhistuivat häntä – niin runneltu hän oli, hän ei enää näyttänyt ihmiseltä, hänen hahmonsa ei ollut ihmislasten hahmo –

¹⁵niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ole ikinä kerrottu, sen he saavat nähdä. Mitä he eivät ole kuulleet, sen he voivat havaita.

Jesaja 53

Herran palvelijan kärsimys

¹Kuka uskoo meidän julistuksemme, kenelle HERRAN käsivarsi ilmoitetaan?

²Hän kasvoi Herran edessä kuin vesa, kuin juurivesa kuivasta maasta. Ei ollut hänellä komeutta eikä kauneutta. Me näimme hänet, mutta hänellä ei ollut hahmoa, johon olisimme mieltyneet.

³Hän oli halveksittu ja ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

⁴Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän kärsi. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana,

⁵mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu.

⁶Kaikki me vaelsimme eksyksissä kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta HERRA pani hänen päälleen kaikkien meidän syntivelkamme.

⁷Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut. Kuin karitsa, joka viedään teurastettavaksi, kuin lammas, joka on ääneti keritsijöittensä edessä, ei hänkään suutansa avannut.

⁸Sorrettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen aikalaisistaan sitä ajatteli? Sillä hänet leikattiin pois elävien maasta, minun kansani rikkomusten tähden rangaistus kohtasi häntä.

⁹Hänelle annettiin hauta jumalattomien joukossa, mutta rikkaan luo hän tuli kuoltuaan, sillä hän ei ollut tehnyt vääryyttä eikä hänen suussaan ollut petosta.

¹⁰HERRANäki hyväksi ruhjoa häntä, lyödä häntä kärsimyksellä. Jos sinä asetat hänen sielunsa vikauhriksi, hän saa nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja HERRAN tahto toteutuu hänen kauttaan.

¹¹Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä työnsä hedelmän ja tulee ravituksi. Tuntemisensa kautta minun vanhurskas palvelijani vanhurskauttaa monet, ja hän kantoi heidän pahat tekonsa.

¹²Sen tähden minä annan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän jakaa saalista, sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemalle, ja hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon. Hän kantoi monien synnit ja rukoili pahantekijöiden puolesta.

Jesaja 54

Siionin saama armo ja kunnia

¹Huuda riemusta, sinä hedelmätön, joka et ole synnyttänyt! Puhkea riemuhuutoon ja ilakoi sinä, jolla ei ole ollut synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä naisella on enemmän lapsia kuin aviovaimolla, sanoo HERRA .

²Laajenna telttasi ala, levitä majojesi seinäkankaat. Älä säästele! Pidennä telttaköytesi ja vahvista vaarnasi!

³Sinä leviät oikealle ja vasemmalle, sinun jälkeläisesi ottavat omikseen kansat ja asuttavat autiot kaupungit.

⁴Älä pelkää, sillä sinä et joudu häpeään. Älä ole häpeissäsi, sillä sinä et tule pettymään. Nuoruutesi häpeän sinä unohdat, leskeytesi häväistystä et enää muista,

⁵ sillä hän, joka sinut teki, on sinun aviomiehesi, HERRA Sebaot on hänen nimensä. Sinun lunastajasi on Israelin Pyhä; häntä kutsutaan kaiken maan Jumalaksi.

⁶ Sillä niin kuin hylätyn, syvästi murheellisen vaimon on HERRA sinut kutsunut – nuoruusajan vaimon, jota on halveksittu – sanoo sinun Jumalasi.

⁷ Lyhyeksi hetkeksi minä sinut hylkäsin, mutta minä kokoan sinut jälleen suurella laupeudella.

⁸ Ylitsevuotavassa vihassani minä peitin hetkeksi sinulta kasvoni, mutta minä armahdan sinut iankaikkisella armolla, sanoo HERRA, sinun lunastajasi.

⁹ Tämä on minulle niin kuin olivat Nooan vedet: niin kuin minä vannoin, etteivät Nooan vedet enää tulvi maan yli, niin minä vannon, etten enää vihastu sinuun enkä sinua soimaa.

¹⁰ Vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo HERRA, sinun armahtajasi.

¹¹ Sinä poloinen, myrskyn raastama, sinä, joka olet vailla lohduttajaa! Katso, minä peitän seinäsi turkoosikivillä, lasken perustuksesi safiireista.

¹² Minä teen muuriasi harjat rubiineista, porttisi säkenöivistä kivistä ja koko ympärysmuurisi jalokivistä.

¹³ Sinun lapsesi ovat kaikki HERRAN opetuslapsia, lapsillasi on oleva suuri rauha.

¹⁴ Sinut vahvistetaan vanhurskaudella. Sinä saat olla kaukana sorrosta, ei sinun tarvitse pelätä, ja kaukana hävityksestä, ei se sinua lähesty.

¹⁵ Jos joku hyökkää kimppuusi, se ei tapahdu minun tahdostani. Se, joka hyökkää kimppuusi, kaatuu eteesi.

¹⁶ Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeaa ja valmistaa aseensa käyttäjän käteen. Minä olen myös luonut tuhoojan hävitystyötä varten.

¹⁷ Jokainen ase, joka valmistetaan sinun varallesi, on tehoton, ja jokaisen kielen, joka nousee käymään kanssasi oikeutta, sinä osoitat vääräksi. Tämä

on HERRAN palvelijoiden perintöosa, vanhurskaus, jonka he ovat minulta saaneet, sanoo HERRA .

Jesaja 55

Kutsu armoliittoon

¹Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ja syökää. Tulkaa, ostakaa ilman rahaa, ilman hintaa viiniä ja maitoa.

²Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, ja annatte työnne ansion siitä, mikä ei ravitse? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvää, ja sielunne nauttii yltäkylläisyydestä.

³Kallistakaa korvanne, tulkaa minun luokseni. Kuulkaa, niin sielunne saa elää. Minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, Daavidille antamani armolupauksen mukaisesti.

⁴Hänet minä asetin kansoille todistajaksi, kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi.

⁵Sinä kutsut kansan, jota et tunne, ja kansa, joka ei sinua tunne, rientää luoksesi HERRAN , sinun Jumalasi, tähden, Israelin Pyhän tähden, sillä hän korottaa sinut kunniaan.

Etsikköaika

⁶Etsikää HERRAA silloin, kun hänet voidaan löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä.

⁷Jumalaton hylätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon HERRAN luo, niin hän armahtaa, ja meidän Jumalamme luo, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.

⁸Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo HERRA ,

⁹sillä niin paljon kuin taivas on maata korkeampi, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.

Herran sanan vaikutus

¹⁰Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kostuttavat maan, tekevät sen hedelmälliseksi ja versovaksi, niin että se antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän,

¹¹niin käy myös sanani, joka minun suustani lähtee: ei se palaa luokseni tyhjin toimin vaan toteuttaa sen, mitä minä haluan, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.

¹²Iloiten te lähdette, ja rauhassa teitä saatetaan. Vuoret ja kukkulat puhkeavat edessänne riemuhuutoon, ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiään.

¹³Orjantappuroiden sijaan kasvaa sypressejä, nokkosten sijaan myrtejä. Tämä tapahtuu HERRAN nimen kunniaksi, ikuiseksi merkiksi, joka ei häviä.

Jesaja 56

Muukalaisetkin pääsevät Herran yhteyteen

¹Näin sanoo HERRA : Noudattakaa oikeutta ja toteuttakaa vanhurskautta, sillä minun pelastukseni tulee. Se on lähellä, ja minun vanhurskauteni ilmestyy.

²Autuas on se ihminen, joka tämän tekee, ihmislapsi, joka tässä pysyy, joka varoo saastuttamasta sapattia ja tekemästä käsillään mitään pahaa.

³Älköön muukalainen, joka on liittynyt HERRAN joukkoon, sanoko: ”Varmasti HERRA erottaa minut kansastaan.” Älköönkä kuohittu sanoko: ”Minähän olen kuiva puu.”

⁴Sillä näin sanoo HERRA : Kuohituille, jotka pitävät minun sapattini, valitsevat sen, mikä on minulle mieleen ja pysyvät minun liitossani,

⁵minä annan huoneessani ja muurieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on parempi kuin pojat ja tyttäret. Minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä.

⁶Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet HERRAN kansaan palvellakseen häntä ja rakastaakseen HERRAN nimeä, ollakseen hänen palvelijoitaan – kaikki, jotka varovat saastuttamasta sapattia ja pysyvät minun liitossani –

⁷heidät minä tuon pyhälle vuorelleni, ja he saavat iloita minun rukoushuoneessani. Heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa minun alttarillani ovat minulle mieluisat, sillä minun huonettani on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi.

⁸Herra, HERRA sanoo näin, hän, joka kokoaa Israelin karkotetut: Minä kokoan vielä muitakin näiden koottujen lisäksi.

Israelin kelvottomat paimenet

⁹Kaikki kedon ja metsän eläimet, tulkaa syömään.

¹⁰Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä. He ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He uneksivat, makailevat ja nukkuvat mielellään.

¹¹Kuitenkin näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään tyydytä. Ja tällaisia ovat paimenet! Eivät he mitään kykene ymmärtämään. He ovat kaikki kääntyneet omille teilleen ja etsivät kukin omaa voittoa, joka ikinen.

¹²”Tulkaa,” he sanovat, ”minä hankin viiniä, ryypätään väkevää juomaa. Olkoon huomina päivä tämän päivän kaltainen, verrattoman ihana.”

Jesaja 57

Israelinirstaus ja uskottomuus

¹Vanhurskas katoaa, eikä kukaan sitä huomaa. Hurskaat miehet otetaan pois, eikä kukaan sitä ymmärrä, sillä vanhurskas otetaan pois onnettomuuden alta.

²Hän menee rauhaan. Ne, jotka vakaasti vaeltavat, saavat levätä leposijoillaan.

³Mutta tulkaa te tänne, te noitanaisten lapset, te avionriikkojan ja porttonaisen sikiöt.

⁴Ketä te pidätte pilkkananne? Ketä vastaan avaatte suunne ammolleen ja työnnätte kielenne pitkälle ulos? Ettekö te ole rikoksen lapsia, valheen sikiöitä,

⁵te, jotka hehkutte himosta tammien varjossa, jokaisen rehevän puun alla, te, jotka teurastatte lapsia rotkoissa, kallionkielekkeiden alla?

⁶Laakson sileät paadet ovat sinun osasi, juuri ne ovat sinun arpaosasi. Niille sinä olet juomauhrit vuodattanut, ruokauhrit uhrannut. Siihenkö minun pitäisi tyytyä!

⁷Sinä asetit vuoteesi suurelle ja korkealle vuorelle. Sinne sinä myös nousit teurasuhria uhraamaan.

⁸Sinä panit merkkisi oven ja pihtipielien taakse. Sinä luovuit minusta, paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi, teit sen tilavaksi. Sinä sovit kaupoista heidän kanssaan, makasit heidän kanssaan mielelläsi, näit heidän elimensä.

⁹Sinä kuljit kuninkaan luo öljyinesi, hankit runsaasti voiteita. Sinä lähetit sanansaattajiasi kauas, laskeuduit aina tuonelaan asti.

¹⁰Sinä väsyit matkasi pituudesta, etkä kuitenkaan sanonut: ”Turha vaiva!” Sinä löysit uutta voimaa, sen tähden et käynyt heikoksi.

¹¹Ketä sinä arkailit ja pelkäsit, kun olit petollinen etkä minua muistanut, et minusta piitannut? Eikö niin: koska minä olen ollut vaiti ikiajoista asti, sinä et pelkää minua?

¹²Mutta minä ilmoitan, mitä ovat sinun vanhurskautesi ja sinun tekosi; ne eivät sinua auta.

¹³Kun sinä huudat apua, auttakoon sinua jumaliesi joukko! Kuitenkin tuuli tempaa mukaansa ne kaikki, tuulenhenkäys vie ne pois. Mutta joka minuun turvaa, se perii maan ja ottaa omakseen minun pyhän vuoreni.

Herra armahtaa nöyryyviä

¹⁴Herra sanoo näin: Raivatkaa, raivatkaa, tasoittakaa tie, poistakaa kompastuskivet minun kansani tieltä.

¹⁵Näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, joka pysyy ikuisesti ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niiden luona, joilla on murtunut ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja herättäisin eloon murtuneiden sydämen.

¹⁶En minä ikuisesti teitä syytä enkä vihastu ainiaaksi. Muutoin henki nääntyisi minun kasvojeni edessä, ne sielut, jotka olen tehnyt.

¹⁷Hänen ahneutensa synnin tähden minä vihastuin. Minä löin häntä, minä kätkeydyin ja olin vihoissani. Siitä huolimatta hän kulki oman sydämensä tietä.

¹⁸Minä olen nähnyt hänen tiensä, mutta minä parannan hänet. Minä johdatan häntä ja annan lohdutuksen hänelle ja hänen surevilleen.

¹⁹Minä luon huulten hedelmän, rauhan, rauhan kaukaisille ja läheisille, sanoo HERRA, ja minä parannan hänet.

²⁰Mutta jumalattomat ovat kuin kuohuva meri, joka ei voi tyyntyä ja jonka aallot kuohuttavat esiin liejua ja mutaa.

²¹Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

Jesaja 58

LUONNOLLINEN JA HENGELLINEN ISRAEL

Oikea paasto ja sapatin vietto

¹Huuda täyttä kurkkua, älä pidättele, anna äänesi raikua kuin pasuuna. Ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa, Jaakobin huoneelle heidän syntinsä.

²Minua he muka etsivät joka päivä ja haluavat tietoa minun teistäni, niin kuin kansa, joka toteuttaa vanhurskautta eikä hylkää Jumalansa säätämää oikeutta. He vaativat minulta vanhurskaita tuomioita, haluavat, että Jumala lähestyisi heitä:

³ ”Miksi paastoamme, kun sinä et sitä näe, kuritamme itseämme, kun sinä et sitä huomaa?” Tehän ajatte omia asioitanne paastopäivänäkin ja ahdistatte työhön kaiken raatajajoukkonne.

⁴ Teidän paastonne aiheuttaa eripuraisuutta ja riitaa, te lyötte jumalattomin nyrkein. Ette te nykyään paastoa niin, että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa.

⁵ Tällainenko on paasto, jonka minä hyväksyn, päivä, jona ihminen kurittaa itseään, kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhkassa? Tätäkö sinä sanot paastoksi ja HERRALLE mieluisaksi päiväksi?

⁶ Eikö tämä ole paasto, jonka minä hyväksyn: että avaatte vääryyden kahleet, irrotatte ikeen nuorat, päästätte pahoinpidellyt vapaiksi ja särjette kaikki ikeet?

⁷ Eikö tämä ole oikea paasto, että taitat leivästäsi nälkäiselle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi ja että nähdessäsi alastoman vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?

⁸ Silloin sinulle koittaa valkeus kuin aamurusko ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen. Vanhurskautesi käy edelläsi, ja HERRAN kunnia seuraa suojanasi.

⁹ Silloin sinä rukoilet, ja HERRA vastaa, sinä huudat apua, ja hän sanoo: ”Tässä olen.” Jos poistat keskuudestasi ikeen, sormella osoittelun ja väärät puheet,

¹⁰ jos avaat sydämesi nälkäiselle ja ravitset kylläiseksi hätää kärsivän, sinulle koittaa pimeässä valo, ja pilkkopimeä on sinulle kuin keskipäivä.

¹¹ HERRAon alati ohjaava sinua. Hän ravitsee sinun sielusi kuivassa autiomaassa, hän vahvistaa sinun luusi. Sinä olet kuin runsaasti kasteltu puutarha, kuin lähteensilmä, jonka vesi ei ehdy.

¹² Jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniopaikat, sinä kohotat paikalleen muinaisten sukupolvien perusmuurit. Sinun nimesi on oleva: halkeamien umpeen muuraaja, teiden korjaaja maan asuttamiseksi.

¹³Jos sinä sapatin vuoksi pidätät jalkasi, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhänä päivänäni, ja kutsut sapattia ilopäiväksi, HERRAN pyhäpäivää kunnioitettavaksi, ja kunnioitat sitä, niin ettet kulje omilla asioillasi, et aja omaa etuasi etkä puhu joutavia,

¹⁴silloin on ilosi oleva HERRASSA . Minä kuljetan sinua maan kukkuloilla ja annan sinulle elannon isäsi Jaakobin perintöosasta. Sillä HERRAN suu on puhunut.

Jesaja 59

Synti erottaa Jumalasta

¹Katso, ei HERRAN käsi ole liian lyhyt auttamaan eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan,

²vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne. Teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule,

³sillä teidän kätenne ovat veren tahrinat ja sormenne vääryyden saastuttamat. Teidän huulenne puhuvat valhetta ja kielenne kuiskii petosta.

⁴Ei kukaan haasta oikeuteen vanhurskaasti, eikä kukaan käy oikeutta rehellisesti. He turvautuvat olemattomaan ja puhuvat perättömiä. He kantavat tuhoa kohdussaan ja synnyttävät turmion.

⁵He hautovat myrkkykäärmeen munia, he kutovat hämähäkinseittejä. Joka niitä munia syö, se kuolee, rikki menneestä puhkeaa kyykäärme.

⁶Ei tule vaatetta heidän seiteistään, eivät he voi verhoutua siihen, minkä valmistivat. Heidän työnsä ovat vääryyden töitä, ja heidän kätensä ovat täynnä väkivaltaisia tekoja.

⁷Heidän jalkansa juoksevat pahan tekoon, he kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta. Heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia, tuho ja hävitys on heidän teillään.

⁸Rauhan tietä he eivät tunne, oikeus ei johda heidän askeleitaan. Polkunsä he tekevät mutkaisiksi; ei kukaan, joka niitä kulkee, tunne rauhaa.

Kansa tunnustaa syntinsä

⁹Sen tähden on oikeus meistä kaukana, eikä vanhurskaus tavoita meitä. Me odotamme valoa, mutta katso, on pimeä, kirkkautta, mutta me vaellamme synkässä pimeydessä.

¹⁰Kuin sokeat me haparoimme seinänvieriä pitkin, haparoimme kuin olisimme silmiä vailla. Sydänpäivällä me kompastelemme niin kuin hämärissä, olemme terveitten keskellä kuin kuolleet.

¹¹Me murisemme kaikki kuin karhut ja kujerramme kuin kyyhkyset. Me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule, pelastusta, mutta se on meistä kaukana,

¹²sillä rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi ja syntimme todistavat meitä vastaan. Meidän rikoksemme seuraavat meitä, ja pahat tekomme me tunnemme.

¹³Me olemme luopuneet HERRASTA ja kieltäneet hänet, vetäytyneet pois seuraamasta Jumalaamme. Olemme puhuneet sorron ja kapinan puheita, kantaneet kuin kohdussa valheen sanoja ja purkaneet niitä sisimmästämme.

¹⁴Oikeus on työnnetty pois, ja vanhurskaus seisoo kaukana, sillä totuus kompastelee torilla, suoruus ei voi tulla sisälle.

Herra tuo pelastuksen katuville

¹⁵Näin oli totuus kadonnut, ja joka luopui pahasta, se ryöstettiin paljaaksi. HERRA näki sen, ja hänen silmissään oli paha se, ettei ollut oikeutta.

¹⁶Hän näki, ettei ollut ketään, hän ihmetteli, ettei kukaan astunut väliin. Silloin hänen oma käsivartensa auttoi häntä, ja hänen vanhurskautensa tuki häntä.

¹⁷Hän puki ylleen vanhurskauden kuin haarniskan, hän pani päähänsä pelastuksen kypärän, hän pukeutui koston vaatteisiin ja verhoutui kiivauteen kuin viittaa.

¹⁸Tekojen mukaan hän maksaa palkan: vihan vastustajilleen, koston vihollisilleen. Meren saarillekin hän maksaa palkan.

¹⁹Silloin lännessä pelätään HERRAN nimeä ja päivänkoiton puolella hänen kunniaansa. Sillä se tulee kuin padottu virta, jota HERRAN Henki ajaa eteenpäin.

²⁰Mutta Siionille, niille Jaakobissa, jotka kääntyvät synnistä, tulee lunastaja, sanoo HERRA .

²¹Näin minä teen, tämä on minun liittoni heidän kanssaan, sanoo HERRA : minun Henkeni, joka on sinun ylläsi, ja minun sanani, jotka minä olen pannut suuhusi, eivät väisty suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä lastesi lasten suusta, sanoo HERRA – eivät nyt eivätkä milloinkaan.

Jesaja 60

Siion on Herran kaupunki

¹Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee ja HERRAN kunnia koittaa sinun ylläsi.

²Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa HERRAN kirkkaus, sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.

³Kansat vaeltavat sinun valoasi kohti, kuninkaat kohti aamunkoittosi kirkkautta.

⁴Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet, he tulevat luoksesi. Sinun poikasi tulevat kaukaa, tyttäriäsi kannetaan sylissä.

⁵Silloin saat sen nähdä, ja sinä loistat ilosta. Sydämesi vapisee ja rintasi avartuu, kun meren aarteet tuodaan luoksesi ja kansojen rikkaudet tulevat omiksesi.

⁶Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Eefan nuorten kamelien. Kaikki ne tulevat Sabasta ja kantavat kultaa ja suitsuketta. HERRAN ylistystä, ilosanomaa ne ilmoittavat.

⁷Kaikki Keedarin laumat kokoontuvat luoksesi, Nebajotin pässit palvelevat sinua. Minulle mieluisina uhreina niitä uhrataan alttarillani, ja minä kirkastan kirkkauteni huoneen.

⁸Keitä ovat nuo, jotka lentävät kuin pilvet, kuin kyyhkysset lakkoihinsa?

⁹Meren saaret odottavat minua. Etumaisina tulevat Tarsiin-laivat tuodakseen sinun lapsesi kaukaa. Hopeansa ja kultansa heillä on mukanaan HERRAN , sinun Jumalasi, nimen kunniaksi, Israelin Pyhän, sillä hän on kirkastanut sinut.

¹⁰Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua. Vihassani minä löin sinua, mutta rakkaudessani minä sinua armahdan.

¹¹Sinun porttisi pidetään aina auki, ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä, että kansojen rikkaudet tuotaisiin sinulle ja heidän kuninkaansa saatettaisiin luoksesi.

¹²Mutta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, tuhoutuu, ja ne kansat hävitetään kokonaan.

¹³Libanonin kunnia tulee luoksesi, sypressit, plataanit ja vuorimännyt yhdessä kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa. Minä saatan kunniaan jalkojeni sijan.

¹⁴Kumarassa kulkien sortajiesi pojat tulevat luoksesi, ja kaikki sinun pilkkaajasi heittäytyvät jalkojesi juureen. He nimittävät sinua HERRAN kaupungiksi, Israelin Pyhän Siioniksi.

Herra on Siionin iankaikkinen valkeus

¹⁵Sinä olet ollut hylätty, niin vihattu, ettei kukaan kulkenut kauttasi, mutta minä teen sinut ikuiseksi ylpeyden aiheeksi, iloksi polvesta polveen.

¹⁶Sinä saat imeä kansojen maitoa, kuninkaiden rintoja. Sinä tulet tuntemaan, että minä, HERRA , olen sinun auttajasi, Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi.

¹⁷Vasken sijaan minä annan kultaa ja raudan sijaan hopeaa, puun sijaan vaskea ja kiven sijaan rautaa. Minä annan sinulle hallitsijaksi rauhan ja valtiaaksi vanhurskauden.

¹⁸Ei kuulla enää väkivallasta sinun maassasi, ei tuhosta eikä hävityksestä rajojesi sisällä. Sinä kutsut pelastusta muuriksesi ja ylistystä portiksesi.

¹⁹Aurinko ei enää ole valonasi päivällä, eikä sinua valaise kuun hohde, vaan HERRA on sinun iankaikkinen valosi, ja Jumalasi on sinun kirkkautesi.

²⁰Aurinkosi ei enää laske, eikä kuu katoa sinulta näkyvistä, sillä HERRA on sinun iankaikkinen valosi, ja päättyneet ovat sinun murheesi päivät.

²¹Silloin sinun kansassasi kaikki ovat vanhurskaita, he saavat periä maan ikuisiksi ajoiksi. He ovat minun istutukseni verso, minun kätteni teko kirkkauteeni ilmoittamiseksi.

²²Pienimmästäkin tulee tuhatlukuinen heimo, vähäisimmästä väkevä kansa. Minä, HERRA, sen aikanaan nopeasti toteutan.

Jesaja 61

Herran Voideltu tuo ilosanoman

¹Herran, HERRAN Henki on minun päälläni, sillä HERRA on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille. Hän on lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kahleiden kirpoamista,

²julistamaan HERRAN suosion vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää. Hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia,

³panemaan Siionin murheellisten päähän juhlapäähineen tuhkan sijaan, antamaan heille iloöljyä murheen sijaan ja ylistyksen viitan masentuneen hengen sijaan. Ja heitä kutsutaan vanhurskauden tammiksi, HERRAN istutukseksi hänen kirkkautensa ilmoittamiseksi.

Israelin uudistus

⁴He rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen esi-isien autioituneet asuinpaikat. He palauttavat ennalleen rauniokaupungit, jotka ovat olleet autioina polvesta polveen.

⁵Vieraat paimentavat teidän laumojanne, muukalaiset ovat peltomiehiänne ja viinitarhureitanne.

⁶Mutta teitä kutsutaan HERRAN papeiksi, nimitetään meidän Jumalamme palvelijoiksi. Te saatte nauttia kansojen rikkauksista ja kerskua niiden aarteista.

⁷Häpeänne hyvitetään teille kaksin verroin, ja pilkatut saavat riemuita osastaan. He saavat kaksinkertaisen perinnön maassaan, heillä on oleva iankaikkinen ilo,

⁸sillä minä, HERRA , rakastan oikeutta, vihaan riistoa ja vääryyttä. Minä annan heille palkan uskollisesti ja teen heidän kanssaan iankaikkisen liiton.

⁹Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansojen keskellä ja heidän versionsa kansakuntien joukossa. Kaikki, jotka heidät näkevät, huomaavat, että he ovat HERRAN siunaama siemen.

Pelastuksen ilo

¹⁰Minä iloitsen suuresti HERRASSA , minun sieluni riemuitsee Jumalassani, sillä hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan. Olen kuin sulhanen, joka kantaa papin tavoin juhlapäähinettä, ja kuin morsian, joka on kaunistautunut koruillaan.

¹¹Niin kuin maa työntää esiin versojaan ja puutarha saa kylvetyn siemenen kasvamaan, niin saattaa Herra, HERRA , versomaan vanhurskauden ja kiitoksen kaikkien kansojen nähden.

Jesaja 62

Siionia kutsutaan Herran rakastetuksi

¹Siionin tähden en voi vaieta, Jerusalemin tähden en saa rauhaa, ennen kuin sen vanhurskaus nousee kuin kirkas valo ja sen pelastus kuin leimuava soihtu.

²Kansat näkevät sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaas kunniasi, ja sinulle annetaan uusi nimi, jonka HERRAN suu säätää.

³Sinusta tulee kaunis kruunu HERRAN kädessä, kuninkaallinen päähine Jumalasi kämmenellä.

⁴Ei sinua enää sanota hylätyksi eikä sinun maatasi autioksi, vaan sinua kutsutaan nimellä Rakastettuni ja sinun maatasi nimellä Aviovaimo, sillä HERRA rakastaa sinua ja ottaa sinun maasi omakseen.

⁵Niin kuin nuori mies ottaa neitsyen vaimokseen, niin ottavat sinun lapsesi sinut omakseen, ja niin kuin sulhanen iloitsee morsiamesta, niin iloitsee Jumalasi sinusta.

⁶Sinun muureillesi, Jerusalem, minä olen asettanut vartijat. Älkööt he vaietko hetkeksikään, ei päivällä eikä yöllä. Te, jotka muistutatte HERRAA , älkää suoko itsellenne lepoa.

⁷Älkää suoko hänelle lepoa, ennen kuin hän on lujittanut Jerusalemin, tehnyt sen ylistyslauluksi maassa.

⁸HERRAON vannonut oikean kätensä ja väkevän käsivartensa kautta: Totisesti, minä en enää anna jyviäsi vihollistesi ruuaksi, eivätkä muukalaiset enää juo viiniäsi, josta sinä olet nähnyt vaivan,

⁹vaan ne, jotka viljan kokoavat, ne sen syövätkin ja ylistävät HERRAA , ja jotka viinin korjaavat, ne sen juovatkin minun pyhissä esipihoissani.

Siionin pelastus tulee

¹⁰Menkää, menkää porteista, tasoittakaa kansalle tie. Tehkää, tehkää valtatie, raivatkaa kivet pois, kohottakaa lippu kansoille.

¹¹Kuulkaa, HERRA kuuluttaa maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun pelastajasi tulee. Hänen palkkansa on hänen mukanaan, hänen työnsä ansio kulkee hänen edellään.

¹²Heitä kutsutaan nimellä Pyhä kansa, HERRAN lunastamat, ja sinua nimellä Kaivattu, Kaupunki, jota ei hylätä.

Jesaja 63

Herran vihan päivä

¹Kuka tuolla tulee Edomista, kirkkaanpunaisissa vaatteissa Bosrasta, tuo komeapukuinen, joka uljaana astelee suuressa voimassaan? ”Minä, joka puhun vanhurskautta, joka olen voimallinen auttamaan.”

²Miksi on punaväriä puvussasi, miksi vaatteesi ovat kuin viinikuurnan polkijan?

³”Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut kanssani. Minä poljin heidät vihassani, tallasin heidät kiivaudessani, ja niin heidän vertaan roiskui vaatteilleni, ja minä tahrasin koko pukuni.

⁴Sillä koston päivä oli mielessäni, ja lunastettujeni vuosi oli tullut.

⁵Minä katselin ympärilleni, mutta ei ollut auttajaa, ja minä ihmettelin, kun ei kukaan tullut tueksi. Silloin oma käsivarteni auttoi minua ja vihani tuli tuekseni.

⁶Minä tallasin kansat vihassani ja juovutin heidät kiivaudessani. Minä vuodatin maahan heidän verensä.”

Herran armo Israelia kohtaan

⁷HERRANarmotöitä minä julistan, HERRAN ylistettäviä tekoja, kaikkea, mitä HERRA on meille tehnyt, hänen suurta hyvyyttään Israelin heimoa kohtaan, kaikkea, mitä hän on heille tehnyt laupeudessaan ja suuressa armossaan.

⁸Hän sanoi: ”Ovathan he minun kansani, he ovat lapsia, jotka eivät petä minua.” Niin hän ryhtyi heidän pelastajakseen.

⁹ Kaikissa heidän ahdistuksissaan oli hänelläkin ahdistus, hänen lähettämänsä enkeli pelasti heidät. Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät vapaiksi, hän nosti ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä.

Katuvaan Israelin valitus

¹⁰ Mutta he niskuroivat ja tekivät murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä. Niin hän muuttui heidän viholliseksi, hän itse soti heitä vastaan.

¹¹ Silloin hänen kansansa muisti muinaiset päivät, muisti Moosesta ja kysyi: Missä on hän, joka toi heidät ylös merestä, heidät ja hänen laumansa paimenen? Missä on hän, joka pani paimenen sydämeen Pyhän Henkensä,

¹² hän, joka antoi mahtavan käsivartensa kulkea Mooseksen oikealla puolella, hän, joka halkaisi vedet heidän edessään tehdäkseen itselleen iankaikkisen nimen?

¹³ Missä on hän, joka kuljetti heitä syvyyksien halki kuin hevosia autiomaassa, eivätkä he kompastelleet?

¹⁴ Niin kuin karja laskeutuu laaksoon, niin he pääsivät lepoon HERRAN Hengen johtamina. Näin sinä olet kansaasi johdattanut tehdäkseen itsellesi kunniakkaan nimen.

¹⁵ Katsahda taivaasta, katso pyhästä ja loistavasta asunnostasi. Missä on sinun kiivautesi ja voimalliset tekosi? Oletko sulkenut minulta armahtavaisuutesi ja sydämesi tunteet?

¹⁶ Olethan sinä meidän isämme, sillä ei Abraham meistä tiedä eikä Israel meitä tunne. Sinä, HERRA, olet meidän isämme, Ikuinen lunastajamme on sinun nimesi.

¹⁷ HERRA, miksi päästät meidät eksymään sinun teiltäsi ja annat sydämemme kovettua, niin ettemme pelkää sinua? Palaa takaisin palvelijoittesi tähden, perintöosasi sukukuntien tähden.

¹⁸ Vain vähän aikaa sai pyhä kansasi pitää perintönsä; meidän ahdistajamme ovat tallanneet sinun pyhäkkösi.

¹⁹Nyt olemme niin kuin ne, joita sinä et ole koskaan hallinnut, niin kuin meitä ei olisi otettukaan sinun nimiisi.

Jesaja 64

Katuvan Israelin rukous

¹Jospa sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, niin että vuoret järkkäisivät edessäsi, niin kuin risut leimahtavat tuleen, niin kuin vesi kiehuu tulen voimasta. Tee nimesi tunnetuksi vastustajillesi, niin että kansat vapisisivat sinun kasvojesi edessä,

²kun sinä teet pelottavia tekoja, joita emme odottaneet. Jospa astuisit alas, niin että vuoret järkkäisivät sinun edessäsi!

³Ei ole ikiajoista asti kuultu, ei korviin kantautunut eikä silmä nähnyt muuta Jumalaa paitsi sinut, joka sellaisia tekisi häntä odottavalle.

⁴Sinä käyt kohtaamaan niitä, jotka iloiten noudattavat vanhurskautta ja muistavat sinua teilläsi. Mutta me teimme syntiä, ja sinä vihastuit. Näin on ollut ikiajoista asti – saammeko pelastuksen?

⁵Kaikista meistä on tullut kuin saastaa ja kaikki meidän vanhurskaudemme on kuin tahraainen vaate. Kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekomme heittelevät meitä kuin tuuli.

⁶Ei ole ketään, joka huutaisi avukseen sinun nimeäsi, havahtuisi pitämään sinusta kiinni, sillä sinä olet peittänyt meiltä kasvosi, jättänyt meidät menehtymään syntiemme valtaan.

⁷Mutta olethan sinä, HERRA, meidän isämme! Me olemme savi, ja sinä olet meidän valajamme, kaikki me olemme sinun kättesi tekoa.

⁸HERRA, älä kovin vihastu äläkä loputtomiin muistele pahoja tekojamme. Katso, me kaikki olemme sinun kansaasi.

⁹Sinun pyhät kaupunkisi ovat tulleet autioksi, Siion on tullut autiomaaksi, Jerusalemin autioitunut.

¹⁰ Tuo pyhä ja ihana huone, jossa isämme sinua ylistivät, on tulella poltettu. Raunioina on kaikki meille kallisarvoinen.

¹¹ Voitko tästä huolimatta hillitä itsesi, HERRA , voitko olla vaiti ja vaivata meitä ylen määrin?

Jesaja 65

Pelastus ja kadotus

¹ Minä olen suonut niiden etsiä minua, jotka eivät minua kyselleet, niiden löytää minut, jotka eivät minua etsineet. Kansalle, jota ei ole otettu minun nimiini, minä olen sanonut: ”Tässä minä olen, tässä minä olen!”

² Kaiket päivät olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohti, joka vaeltaa omien ajatustensa mukaan tietä, mikä ei ole hyvä,

³ kansaa kohti, joka yhä uudestaan vihoittaa minut vasten kasvojani, uhraa puutarhoissa ja suitsuttaa tiilien päällä.

⁴ He asuvat haudoissa ja yöpyvät salaisissa paikoissa. He syövät sianlihaa, ja saastaiset liemet on heillä astioissaan.

⁵ He sanovat: ”Väisty, älä tule minua lähelle, sillä minä olen sinulle pyhä.” Nämä ovat savu minun sieraimissani, tuli, joka palaa kaiket päivät.

⁶ Katso, se on kirjoitettuna minun edessäni. En ole vaiti, vaan minä maksan, minä maksan heidän helmaansa

⁷ heidän pahat tekonsa ja heidän isiensä pahat teot, sanoo HERRA , niiden, jotka ovat suitsuttaneet vuorilla ja häväisseet minua kukkuloilla. Nyt minä mittaan heidän aikaisempien tekojensa palkan heidän helmaansa.

⁸ Näin sanoo HERRA : Niin kuin sanotaan rypäleestä, jos siinä on mehua: ”Älä hävitä sitä, sillä siinä on siunaus”, niin minä teen palvelijoitteni tähden, etten kaikkea hävittäisi.

⁹ Minä annan Jaakobista tulla jälkeläisen ja Juudasta vuorteni perijän. Minun valittuni saavat periä maan, ja palvelijani saavat asua siinä.

¹⁰Saaron on oleva lammasten laitumena ja Aakorinlaakso karjan lepopaikkana minun kansallani, joka minua etsii.

¹¹Mutta te, jotka hylkääte HERRAN ja unohdatte minun pyhän vuoreni, te, jotka katatte pöydän Gadille ja täytätte sekoitusmaljan Menin kunniaksi,

¹²teidät minä määrään miekan omiksi. Te kaikki kumarrutte teurastettaviksi, koska te ette vastanneet, kun minä kutsuin, ettekä kuunnelleet, kun minä puhuin, vaan teitte sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsitte sen, mikä ei ole minulle mieleen.

¹³Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minun palvelijani syövät, mutta te näette nälkää. Katso, minun palvelijani juovat, mutta te kärsitte janoa. Katso, minun palvelijani iloitsevat, mutta te joudutte häpeään.

¹⁴Katso, minun palvelijani riemuitsevat ja ovat hyvillä mielin, mutta te huudatte sydämen tuskasta ja voihkitte mieli murtuneena.

¹⁵Te jätätte nimenne kirouslauseeksi minun valituilleni: ”Niin surmatkoon sinut Herra, HERRA ,” mutta palvelijoilleen hän antaa toisen nimen.

¹⁶Joka siunaa itsensä tässä maassa, siunaa itsensä oikean Jumalan nimeen, ja joka vannoo tässä maassa, vannoo oikean Jumalan nimeen, sillä entiset ahdistukset on unohdettu ja ne ovat peitossa minun silmiltäni.

Uudet taivaat ja uusi maa

¹⁷Katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää nouse mieleen,

¹⁸vaan te saatte iloita ja riemuita iankaikkisesti siitä, mitä minä luon. Sillä katso, riemuksi minä luon Jerusalemin, iloksi sen kansan.

¹⁹Minä riemuitsen Jerusalemistani, minä iloitsen kansastani. Ei siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valitusta.

²⁰Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päiviensä määrää. Sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen.

²¹ He rakentavat taloja ja asuvat niissä, istuttavat viinitarhoja ja nauttivat niiden hedelmät.

²² He eivät rakenna toisten asuttavaksi, eivät istuta toisten syötäväksi, sillä niin kuin ovat puiden päivät, niin ovat elinpäivät minun kansani keskuudessa. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.

²³ He eivät tee työtä turhaan eivätkä synnytä lapsia äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat HERRAN siunaamien siemen, ja heidän vesansa pysyvät heidän luonaan.

²⁴ Ennen kuin he huutavat, minä vastaan; heidän vielä puhuessaan minä kuulen.

²⁵ Susi ja karitsa käyvät yhdessä laitumella, leijona syö rehua kuin nauta, ja käärmeen ruokana on maan tomu. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sanoo HERRA .

Jesaja 66

Nöyrät pelastuvat, tottelemattomat tuomitaan

¹ Näin sanoo HERRA : Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta. Millaisen rakennuksen te minulle rakentaisitte, millainen paikka olisi leposijani?

² Minun käteni on kaikki nämä tehnyt, ja niin ne ovat olemassa, sanoo HERRA . Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särkynyt henki ja arka tunto minun sanani edessä.

³ Teurastetaan härkä uhriksi, mutta tapetaan myös mies, uhrataan lammas, ikään kuin taitettaisiin koiralta niska. Joku uhraa ruokauhrina sian verta, joku polttaa suitsuketta ja ylistää kauhistavia epäjumalia. Nämä ovat valinneet omat tiensä ja heidän sielunsa on mieltynyt heidän iljetyksiinsä.

⁴ Niinpä minäkin valitsen heidän vaivaamisensa ja annan heitä kohdata sen, mitä he pelkäävät, sillä kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin. He eivät

kuunnelleet, kun minä puhuin, vaan tekivät sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsivat sen, mikä ei ole minulle mieleen.

⁵Kuulkaa HERRAN sana, te, jotka vapisette hänen sanansa edessä: Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä ja työntävät teidät luotaan minun nimeni tähden, sanovat: ”Osoittakoon HERRA kunniansa, niin että me näemme teidän ilonne!” Mutta he joutuvat häpeään.

⁶Metelin ääni kaupungista! Ääni temppelistä! HERRAN ääni: hän maksaa palkan vihollisilleen.

Siionin tuleva kunnia

⁷Ennen kuin Siion tuntee kipuja, hän jo synnyttää; ennen kuin tuskat tulevat, hän synnyttää poikalapsen.

⁸Kuka on tällaista kuullut? Kuka on nähnyt tällaista? Syntyykö maa yhden päivän kivulla, tai synnytetäänkö kansa yhdellä kertaa? Siionhan tunsii kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa.

⁹Minäkö avaisin kohdun suun antamatta voimaa synnyttää, sanoo HERRA , tai minäkö, joka annan voiman synnyttää, estäisin synnyttämästä?

¹⁰Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä kaikki te, jotka rakastatte häntä. Iloitkaa suuresti hänen kanssaan, te, jotka olette surreet hänen tähtensä,

¹¹jotta saisitte imeä kylliksenne hänen lohdutuksensa rinnoista, että joisitte ja nauttisitte hänen kunniansa runsaudesta.

¹²Sillä näin sanoo HERRA : Minä ohjaan hänen luokseen rauhan kuin virran ja kansojen rikkaudet kuin tulvivan joen. Te vain imette, teitä kannetaan käsissä, pidetään polvilla ja hyväillään.

¹³Niin kuin äiti lohduttaa lastaan, niin minäkin lohdutan teitä; Jerusalemissa te saatte lohdutuksen.

¹⁴Te näette sen, ja teidän sydämenne iloitsee ja luunne virkistyvät kuin vihanta ruoho. HERRAN käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoilleen, mutta vihansa hän osoittaa vihollisilleen.

Herran tuli ja miekka tuomitsevat

¹⁵Katso, HERRA saapuu tuleessa, ja hänen vaununsa ovat kuin myrsky. Hän antaa vihansa purkautua raivoisasti, nuhtelunsa tulenliekeissä.

¹⁶HERRÄkäy oikeutta kaiken lihan kanssa tulella ja miekalla. HERRAN surmaamia on oleva paljon.

¹⁷Niistä, jotka pyhittäytyvät ja puhdistautuvat puutarhamenoja varten seuraten miestä, joka on heidän keskellään, ja jotka syövät sianlihaa ja muuta inhottavaa, myös hiiriä, niistä kaikista tulee loppu, sanoo HERRA .

Herran kunnia ilmestyy

¹⁸Minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, jolloin minä kokoan kaikki kansat ja kielet, ja ne tulevat ja näkevät minun kunniani.

¹⁹Minä teen tunnusteen heidän keskellään ja lähetän eloon jääneitä heidän joukostaan vieraiden kansojen luo Tarsiiseen, Puuliin ja Luudiin, jousenjännittäjien luo, Tuubaliin ja Jaavaniin , kaukaisiin merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minusta kerrottavan eivätkä ole nähneet minun kunniaani. He ilmoittavat minun kunniani kansojen keskuudessa.

²⁰He tuovat kaikki teidän veljenne kaikista kansoista hevosilla, avoimilla vaunuilla ja katetuilla vankkureilla, muuleilla ja ratsukameleilla uhrilahjana HERRALLE minun pyhälle vuorelleni Jerusalemiin, niin kuin israelilaiset tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa HERRAN huoneeseen, sanoo HERRA .

²¹Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi papeiksi, sanoo HERRA .

²²Niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, niin pysyvät teidän siemenenne ja teidän nimenne.

²³Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka viikko sapattina kaikki ihmiset tulevat ja kumartuvat minun eteeni, sanoo HERRA .

²⁴Ja he lähtevät ulos katselemaan minusta luopuneiden ruumiita. Niiden mato ei kuole eikä niiden tuli sammua, ne ovat kauhistukseksi kaikelle lihalle.

Jeremia

Jeremia 1

ENNEN JERUSALEMIN VALLOITUSTA

Herra kutsuu Jeremian profeetaksi

¹Jeremian, Hilkian pojan, sanat. Hän oli Anatotissa, Benjaminin maassa, asuvia pappeja.

²Hänelle tuli HERRAN sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä, tämän kolmantenatoista hallitusvuotena.

³Herran sana tuli hänelle vielä Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä ja edelleen Juudan kuninkaan Sidkian, Joosian pojan, yhdennentoista hallitusvuoden loppuun asti. Sen vuoden viidennessä kuussa Jerusalemin asukkaat vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

⁴Minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁵”Jo ennen kuin minä muovasin sinut äidinkohdussa, minä tunsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit, minä pyhitin sinut ja asetin sinut kansojen profeetaksi.”

⁶Mutta minä sanoin: ”Voi, Herra, HERRA ! Enhän minä osaa puhua, sillä minä olen nuori!”

⁷HERRAsanoi minulle: ”Älä sano: ’Minä olen nuori’, vaan mene, minne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua.

⁸Älä pelkää ihmisiä, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo HERRA .”

⁹Sitten HERRA ojensi kätensä, kosketi minun suutani ja sanoi minulle: ”Minä panen sanani sinun suuhusi.

¹⁰Katso, minä olen tänä päivänä asettanut sinut kansojen ja valtakuntien yläpuolelle repimään ja hajottamaan, hävittämään ja tuhoamaan, rakentamaan ja istuttamaan.”

Mantelipuu ja kiehuva pata

¹¹Minulle tuli tämä HERRAN sana: ”Mitä sinä näet, Jeremia?” Minä vastasin: ”Minä näen mantelipuun oksan.”

¹²HERRA sanoi minulle: ”Sinä olet nähnyt oikein, sillä minä valvon , että minun sanani toteutuu.”

¹³Toisen kerran minulle tuli tämä HERRAN sana: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen suunnalla.”

¹⁴HERRA sanoi minulle: ”Pohjoisesta purkautuu onnettomuus kaikkien maan asukkaiden päälle,

¹⁵sillä minä kutsun esiin kaikki pohjoisten valtakuntien heimot, sanoo HERRA . Ne tulevat ja asettavat kukin valtaistuimensa Jerusalemin porttien eteen, kaikkien sen muurien ympärille ja kaikkien Juudan kaupunkien ympärille.

¹⁶Minä julistan Juudan asukkaille tuomioni kaiken heidän pahuutensa vuoksi, koska he ovat hylänneet minut, polttaneet uhreja muille jumalille ja palvoneet kättensä tekoja.”

Herra lupaa olla Jeremian kanssa

¹⁷”Mutta sinä, vyötä kupeesi, mene ja puhu heille kaikki, mitä minä käsken sinun puhua. Älä kauhistu heitä, etten minä kauhistuttaisi sinua heidän edessään.

¹⁸Minä teen sinusta tänä päivänä linnoitetun kaupungin, rautapatsaan ja vaskimuurin koko maata vastaan, Juudan kuninkaita ja sen ruhtinaita, sen pappeja ja maan kansaa vastaan.

¹⁹He sotivat sinua vastaan mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo HERRA .”

Jeremia 2

Israel on hylännyt Herran

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Mene ja julista Jerusalemin kuullen: Näin sanoo HERRA : ’Minä muistan sinun nuoruusaikasi uskollisuuden, morsiusaikasi rakkauden. Sinä seurasit minua autiomaassa, maassa, jossa ei mitään voi kylvää.’

³Israel on HERRALLE pyhitetty, hänen satonsa esikoinen. Kaikki, jotka sitä syövät, tulevat syyllisiksi, onnettomuus kohtaa heitä, sanoo HERRA .

⁴Kuulkaa HERRAN sana, te Jaakobin huone ja kaikki Israelin huoneen suvut!

⁵Näin sanoo HERRA : ’Mitä vääryyttä isänne minusta löysivät, kun he vetäytyivät minusta kauas ja lähtivät kulkemaan tyhjän perässä ja tulivat tyhjänpäiväisiksi?

⁶He eivät kysyneet: Missä on HERRA , joka toi meidät pois Egyptin maasta ja johdatti meitä autiomaassa, arojen ja kuilujen maassa, kuivuuden ja kuoleman varjon maassa, jossa ei kukaan kulje eikä yksikään ihminen asu?

⁷Minä toin teidät hedelmätarhojen maahan syömään sen hedelmiä ja hyviä antimia, mutta sinne tultuanne te saastutitte minun maani ja teitte perintöösani iljettäväksi.

⁸Papit eivät kysyneet: Missä on HERRA ? Lain käyttäjät eivät tunteneet minua, paimenet luopuivat minusta. Profeetat ennustivat Baalin nimessä ja seurasivat niitä, joista ei ole apua.

⁹Sen tähden minä käyn vielä oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, ja teidän lastenne lasten kanssa minä käyn oikeutta.

¹⁰Menkää kittiläisten saarille katsomaan ja lähettäkää miehiä Keedariin tutkimaan tarkoin, niin saatte tietää, onko tällaista tapahtunut.

¹¹Onko mikään kansa vaihtanut jumalia, vaikka ne eivät edes ole jumalia? Mutta minun kansani on vaihtanut kunniansa sellaiseen, mistä ei ole apua.

¹²Hämmästykää tästä, taivaat! Kauhistukaa ja tyrmistykää perin pohjin, sanoo HERRA .

¹³ Sillä minun kansani on tehnyt pahaa kaksin verroin: minut, elävän veden lähteen, se on hylännyt ja hakannut itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä.

¹⁴ Onko Israel orja vai kotona syntynyt? Miksi hän on joutunut saaliiksi?

¹⁵ Häntä vastaan karjuivat nuoret leijonat, ne antoivat äänensä kuulua. Ne tekivät hänen maansa autioksi, polttivat hänen kaupunkinsa ja hävittivät niiden asukkaat.

¹⁶ Myös Noofin ja Tahpanheen miehet pitivät päälakeasi laitumenaan.

¹⁷ Eikö tämä tapahdu sinulle sen vuoksi, että hylkää HERRAN, Jumalasi, vaikka hän tahtoo johdattaa sinua tiellä?

¹⁸ Ja nyt, mitä menemistä sinulla on Egyptiin juomaan Siihorin vettä? Mitä menemistä sinulla on Assuriin juomaan Eufratvirran vettä?

¹⁹ Oma pahuutesi tuottaa sinulle kurituksen ja luopumuksesi ojentaa sinua. Tiedä ja ymmärrä, kuinka pahaa ja katkeraa on, että sinä hylkää HERRAN, Jumalasi, etkä pelkää minua, sanoo Herra, HERRA Sebaot.”

Israel palvelee epäjumalia

²⁰ ”Kautta aikojen sinä olet särkenyt ikeesi, katkaissut kahleesi ja sanonut: ’En tahdo palvella sinua.’ Kaikilla korkeilla kukkuloilla ja kaikkien vehreiden puiden alla sinä lojuit porttona.

²¹ Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi todella aidosta siemenestä. Kuinka olet voinut muuttua vieraan viiniköynnöksen villiversoiksi?

²² Vaikka pesisit itsesi saippualla ja käyttäisit paljon lipeää, syntiesi tahrat pysyvät edessäni, sanoo Herra, HERRA .

²³ Kuinka voit sanoa: ’En ole saastuttanut itseäni enkä seurannut baaleja’? Katso tietäsi laaksossa ja muista, mitä olet tehnyt, sinä nopea, nuori naaraskameli, joka juokset sinne ja tänne,

²⁴ sinä villiaasi, autiomaahan tottunut, joka nuuhkit ilmaa himoissasi – kuka voi hillitä sen kiiman? Ei yhdenkään, joka sitä etsii, tarvitse väsyttää itseään; sen kyllä löytää, kun tulee sen kuukausi.

²⁵ Varo, ettet joudu juoksemaan paljain jaloin ja kurkku janoisena. Mutta sinä sanot: 'Ei! Tuo on turhaa puhetta! Minä rakastan muukalaisia, ja heitä minä seuraan.'

²⁶ Niin kuin teosta tavattu varas on häpeissään, niin joutuu häpeään Israelin huone kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen,

²⁷ nuo, jotka sanovat puulle: 'Sinä olet isäni', ja kivelle: 'Sinä olet minut synnyttänyt.' He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan. Kun onnettomuus kohtaa, he kuitenkin huutavat: 'Nouse ja pelasta meidät!'

²⁸ Missä ovat silloin jumalasi, jotka olet itsellesi tehnyt? Nouskoot nyt, jos voivat pelastaa sinut onnettomuuden aikana. Onhan sinulla, Juuda, jumalia, yhtä paljon kuin kaupunkoja.

²⁹ Miksi te riitelette minua vastaan? Tehän olette kaikki luopuneet minusta, sanoo HERRA .

³⁰ Turhaan minä olen lyönyt teidän lapsianne, eivät he ole ottaneet kuritusta opikseen! Teidän miekkanne on syönyt profeettojanne kuin hävittävä leijona.

³¹ Te nykyinen sukupolvi! Pankaa merkillle HERRAN sana: Olenko minä ollut Israelille autioma, pimeyden maa? Miksi kansani sanoo: 'Me juoksemme vapaina emmekä tule enää sinun luoksesi?'

Israel uskottelee olevansa syytön

³² ”Unohtaako neitsyt koristeensa, morsian koruvyönsä? Mutta minun kansani on unohtanut minut lukemattomina päivinä.

³³ Kuinka ovelasti kuljetkaan lempeä etsiessäsi! Kylläpä oletkin perehtynyt pahuuden teihin.

³⁴ Vaatteittesi liepeetkin ovat viattomien köyhien veressä, vaikka et ole tavannut heitä murtautumasta sisälle. Kuitenkin, kaikesta huolimatta,

³⁵ sinä sanot: 'Minä olen syytön, varmasti Herran viha on kääntynyt pois minusta.' Katso, minä käyn oikeutta sinun kanssasi, koska sinä sanot: 'En ole tehnyt syntiä.'

³⁶ Miksi sinä niin kevyesti muutat suuntaa! Egyptistäkin saat häpeän, niin kuin olet saanut häpeän Assurista.

³⁷ Sieltäkin sinä lähdet pois kädet pääsi päällä, sillä HERRA halveksii noita, joihin sinä luotat, etkä sinä heidän avullaan menestystä saa."

Jeremia 3

Israelin ja Juudan uskottomuus

¹ Näin sanoo Herra: "Jos mies lähettää vaimonsa pois ja tämä lähtee hänen luotaan ja joutuu toisen miehen vaimoksi, voiko mies enää palata tuon naisen luo? Eikö silloin tämä maa tule peräti saastaiseksi? Mutta sinä olet harjoittanut haureutta monen rakastajan kanssa; voisitko silti palata minun luokseni, sanoo HERRA .

² Nosta katseesi kukkuloita kohti ja katso: missä ei sinua olisi maattu? Teiden varsilla sinä istuit ja odotit heitä kuin arabi autiomaassa. Sinä saastutit maan haureudellasi ja pahuudellasi.

³ Sadekuurot tyrehtyivät, kevätsadetta ei tullut, mutta sinulla oli porttonaisen otsa: sinä kieltäydyit häpeämästä.

⁴ Nyt sinä kuitenkin huudat minulle: 'Isäni, sinä olet nuoruuteni ystävä!

⁵ Onko hän ainiaan vihoissaan, pitääkö hän vihansa voimassa ikuisesti?' Näinhän sinä puhut ja teet paha, ja siihen sinä pystyt."

⁶ Kuningas Joosian päivinä HERRA sanoi minulle: "Oletko nähnyt, mitä luopiovaimo Israel on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla sekä kaikkien vehreiden puiden alla ja harjoitti siellä haureutta.

⁷ Minä ajattelin, että kaiken tämän tehtyään hän palaisi minun luokseni, mutta hän ei palannut. Tämän näki hänen uskoton sisarensa Juuda.

⁸Ja minä näin, että kaikesta tästä huolimatta – vaikka luopiovaimo Israel oli tehnyt aviorikoksen ja minä olin antanut hänelle erokirjan ja lähettänyt hänet pois – ei hänen sisarensa, uskoton Juuda, kuitenkaan pelännyt, vaan meni ja harjoitti hänkin haureutta.

⁹Haureus oli hänestä pikkuasia, ja niin hän saastutti maan tekemällä aviorikoksen kiven ja puun kanssa.

¹⁰Kaikesta tästä huolimatta hänen uskoton sisarensa Juuda ei palannut minun luokseni koko sydämeästään vaan teeskennellen, sanoo HERRA .”

Kehotus parannukseen

¹¹HERRAsanoi minulle vielä: ”Luopiovaimo Israel on osoittanut olevansa vanhurskaampi kuin uskoton Juuda.

¹²Mene ja julista nämä sanat pohjoiseen päin ja sano: Palaa, luopiovaimo Israel, sanoo Herra! Minä en enää synkistä teille kasvojani, sillä minä olen armollinen, sanoo Herra, en pidä vihaa ikuisesti.

¹³Ainoastaan tunne syntisi, että olet luopunut HERRASTA , Jumalastasi, olet juossut muukalaisten luo jokaisen vehreän puun alle etkä ole kuunnellut minun ääntäni, sanoo HERRA .

¹⁴Palatkaa, te luopiolapset, sanoo HERRA , sillä minä olen ottanut teidät omikseni. Minä noudan teidät, yhden ainoankin kaupungista ja kaksi heimosta, ja tuon teidät Siioniin.

¹⁵Minä annan teille sydämeni mukaisia paimenia, ja he kaitsevat teitä ymmärtäväisesti ja taitavasti.

¹⁶Näin sanoo HERRA : Kun te niinä päivinä lisääntyte ja olette hedelmällisiä maassa, silloin ei enää puhuta HERRAN liitonarkusta. Se ei tule enää kenenkään mieleen, eikä sitä muisteta, sitä ei enää kaivata eikä sellaista enää tehdä.

¹⁷Siihen aikaan Jerusalemiä sanotaan HERRAN valtaistuimeksi. Kaikki kansat kokoontuvat HERRAN nimessä Jerusalemiin, eivätkä ne enää vaella pahan sydämensä paatumuksessa.

¹⁸Niinä päivinä Juudan heimo liittyy Israelin heimoon, ja ne tulevat yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin teidän isillenne perinnöksi.

¹⁹Minä ajattelin: Kuinka asetankaan sinut lasteni joukkoon ja annan sinulle kauniin maan, ihanista ihanimman perintöosan kansojen joukossa! Minä ajattelin, että sinä kutsuisit minua isäksi etkä koskaan kääntyisi pois seuraamasta minua.

²⁰Mutta niin kuin vaimo on uskon puolisolleen, niin te, Israelin huone, olette olleet uskottomia minulle, sanoo HERRA .

²¹Kalliokukkuloilta kuuluu ääni: israelilaiset anovat itkien armoa, sillä he ovat kulkeneet väärää tietä, unohtaneet HERRAN , Jumalansa.

²²Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, niin minä parannan teidän luopumuksenne.” Israelilaiset vastaavat: ”Katso, me tulemme sinun luoksesi, sillä sinä olet HERRA , meidän Jumalamme.

²³Totisesti, petosta on se, mikä kuuluu kukkuloilta, kohina vuorilta. Totisesti, HERRASSA , meidän Jumalassamme, on Israelin pelastus.

²⁴Häpeäjumala on syönyt isiemme vaivannäön tulokset nuoruudestamme asti, heidän lampaansa ja nautansa, poikansa ja tyttärensä.

²⁵Maatkaamme maassa häpeissämme. Peittäköön meidät häväistys, sillä me ja meidän isämme olemme tehneet syntiä HERRAA , meidän Jumalaamme, vastaan nuoruudestamme saakka aina tähän päivään asti. Me emme ole kuunnelleet HERRAN , meidän Jumalamme, ääntä.”

Jeremia 4

Ympärileikatkaa sydämenne

¹”Jos sinä, Israel, käännyt, sanoo HERRA , palaa minun luokseni. Jos poistat iljetyksesi kasvojeni edestä etkä harhaile

²vaan vannot totuudessa, oikein ja vanhurskaasti: 'Niin totta kuin HERRA elää', niin kansat siunaavat itsensä Herran nimessä ja kerskaavat hänestä.

³Sillä näin sanoo HERRA Juudan miehille ja Jerusalemlle: Raivatkaa itsellenne uudispelto, älkää kylväkö orjantappuroiden sekaan.

⁴Ympärileikatkaa itsenne HERRALLE, poistakaa sydämenne esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat! Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli teidän tekojenne pahuuden vuoksi. Se palaa, eikä kukaan voi sitä sammuttaa."

Tuho on tulossa

⁵"Ilmoittakaa Juudassa, kuuluttakaa Jerusalemissa, puhaltakaa pasuunaan kautta maan, huutakaa täyttä kurkkua: 'Kokoontukaa, niin lähdemme linnoitettuihin kaupunkeihin.'

⁶Nostakaa lippu kohti Siionia, paetkaa pysähtymättä, sillä minä annan tulla pohjoisesta onnettomuuden ja suuren hävityksen.

⁷Leijona on noussut tiheiköstään, kansojen tuhooja on lähtenyt liikkeelle omasta paikastaan autioittamaan sinun maasi. Kaupunkisi hävitetään, ne jäävät asukkaita vaille.

⁸Vyöttäkää tämän vuoksi säkki yllykselle, valittakaa ja parkukaa, sillä HERRAN vihan hehku ei ole väistynyt päältäamme.

⁹"Sinä päivänä, sanoo Herra, katoaa niin kuninkaiden kuin ruhtinaidenkin rohkeus. Papit tyrmistyvät ja profeetat hämmästyvät.

¹⁰Mutta minä sanoin: 'Voi, Herra, HERRA ! Totisesti, sinä olet pahoin pettänyt tämän kansan ja Jerusalemin!' Sinä sanoit: 'Teillä on oleva rauha!', mutta nyt miekka koskee sieluun asti."

¹¹Siihen aikaan sanotaan tälle kansalle ja Jerusalemlle: "Polttava tuuli tulee autiomaan kalliokukkuloilta minun kansaani, tyttärentäni, kohti. Ei se sovi viljan viskaamiseen eikä puhdistamiseen.

¹² Se tuuli on liian tuima sellaiseen, se tulee minun tarkoituksiani varten. Nyt minä julistan heille tuomion.”

¹³ Katso, hän nousee pilvien lailla, ja hänen vaununsa ovat kuin myrskytuuli, hänen hevosensa kotkia nopeammat. Voi meitä, me olemme tuhon omat!

¹⁴”Pese pahuus sydäimestäsi, Jerusalemi, että pelastuisit. Kuinka kauan viipyvät sisimmässäsi väärät ajatukseti?

¹⁵ Jo kuuluu Daanista sanansaattajan ääni, Efraimin vuorilta onnettomuuden julistus:

¹⁶ Ilmoittakaa kansoille, kuuluttakaa Jerusalemi: ’Piirittäjät tulevat kaukaisesta maasta ja korottavat äänensä Juudan kaupunkia vastaan.’

¹⁷ Niin kuin pellon vartijat he ovat sen ympärillä, koska se niskoitteli minua vastaan, sanoo HERRA .

¹⁸ Sinun vaelluksesi ja tekosi ovat tuottaneet sinulle tämän. Tämä on pahuutesi palkka. Se on sinulle katkeraa, se koskee sydämeesi asti.”

Koko maa tulee autioksi

¹⁹ Voi sisimpäni, sisimpäni! Minä vääntelehdin tuskasta. Voi sydämeni seinämiä. Sydämeni hakkaa, en voi vaieta, sillä sieluni on kuullut pasuunan äänen, sotahuudon.

²⁰ Hävitystä on tapahtunut hävityksen perään, koko maa on tuhottu. Äkisti tuhoutui majani, hetkessä minun telttani.

²¹ Kuinka kauan minun täytyy katsella sotalippuja, kuulla soofar-torven ääntä?

²² Minun kansani on typerä, minua he eivät tunne. He ovat typeriä lapsia, heillä ei ole ymmärrystä. He ovat viisaita tekemään paha, mutta hyvää he eivät osaa tehdä.

²³ Minä katselin maata, ja se oli autio ja tyhjä, ja taivasta, eikä siellä ollut valoa.

²⁴ Minä näin, kuinka vuoret järkkyivät ja kaikki kukkulat huojuivat.

²⁵ Minä katselin, eikä näkynyt yhtään ihmistä, ja kaikki taivaan linnutkin olivat paenneet.

²⁶ Minä näin, että hedelmällinen maa oli autiomaana ja kaikki sen kaupungit oli revitty maahan. Tämän oli tehnyt HERRA ja hänen vihansa hehku.

²⁷ Sillä näin sanoo HERRA : 'Koko maa tulee autioksi, mutta kokonaan minä en sitä tuhoa.

²⁸ Sen tähden maa murehtii ja taivas ylhäällä synkkenee, mutta minä olen puhunut, olen tehnyt päätöksen. Minä en kadu enkä peruuta sitä.'

²⁹ Ratsu- ja jousimiesten huutoa pakenee koko kaupunki, sen asukkaat piiloutuvat tiheikköihin ja nousevat kallioille. Koko kaupunki on hylätty, eikä siinä asu ketään.

³⁰ Ja sinä, hävitetty kaupunki, mitä teet, kun pukeudut purppuraan, koristaudut kultakoruilla ja suurennat silmäsi ihomaalilla? Turhaan sinä itseäsi kaunistat! Rakastajasi ovat hylänneet sinut, he tavoittelevat henkeäsi.

³¹ Minä kuulen kuin synnyttäjän huutoa, kuin ensisynnyttäjän tuskanhuutoa. Se on tytär Siionin huutoa, kun hän levittää kätensä ja vaikeroi: 'Voi minua! Minun sieluni menehtyy murhamiesten käsiin!'"

Jeremia 5

Uskotonta kansaa kohtaa rangaistus

¹ "Kierrelkää Jerusalemin katuja, katselkaa, tiedustelkaa ja etsikää sen toreilta. Jos löydätte yhdenkään, joka tekee oikein, ainoankaan, joka pyrkii uskollisuuteen, niin minä annan anteeksi Jerusalemlle."

² Vaikka he sanovat: "Niin totta kuin HERRA elää", he kuitenkin vannovat väärin.

³ HERRA , eivätkö sinun silmäsi etsi uskollisuutta? Sinä löit heitä, mutta he eivät tunteneet kipua; sinä teit heistä melkein lopun, mutta he eivät ottaneet kuritusta opikseen. He ovat kovettaneet kasvonsa kalliota kovemmiksi, he ovat kieltäytyneet palaamasta luoksesi.

⁴Minä sanoin: Tällaisia ovat vain alhaiset – he ovat tyhmiä, koska he eivät tunne HERRAN tietä, Jumalansa oikeutta.

⁵Niinpä minä menen ylhäisten luo ja puhun heidän kanssaan, sillä he tuntevat HERRAN tien, Jumalansa oikeuden. Mutta kaikki olivat särkeneet ikeen, katkaisseet siteet.

⁶Sen tähden metsän leijona surmaa heidät, aavikon susi tuhoaa heidät, pantteri väijyy heidän kaupunkiansa ympärillä. Kaikki kaupungista lähtevät raadellaan, sillä heidän rikoksiaan on paljon, heidän luopumuksensa on määrätön.

⁷”Kuinka minä voisin antaa tämän sinulle anteeksi? Lapsesi ovat hylänneet minut ja vannoneet niiden kautta, jotka eivät ole jumalia. Minä ravitsin heidät, mutta he olivat uskottomia ja kokoontuivat porttojen taloissa.

⁸He ovat hyvin syöneitä, himokkaita oriita, kaikki he hirnuvat lähimmäistensä vaimoja.

⁹Enkö minä rankaisisi tällaisesta, sanoo HERRA , enkö minä itse kostaisi tämänkaltaiselle kansalle?

¹⁰Nouskaa sen viinitarhojen penkereille ja hävittäkää, mutta älkää tehkö siitä loppua. Hävittäkää sen köynnösten versot, sillä ne eivät ole HERRAN .

¹¹Israelin heimo ja Juudan heimo ovat pettämällä pettäneet minut, sanoo HERRA .”

Kaukainen kansa hyökkää Israeliin

¹²”Israel on kieltänyt HERRAN ja sanonut: ’Ei hän tee mitään, ei meitä kohtaa onnettomuus. Emme tule näkemään miekkaa emmekä nälkää.

¹³Profeetoista on tullut tuulen kaltaisia, heillä ei ole Herran sanaa, niinpä heille itselleen käy sen mukaan.’

¹⁴Sen tähden näin sanoo HERRA , sotajoukkojen Jumala: Koska he ovat puhuneet tällaista, niin katso, minä teen sanani sinun suussasi tuleksi ja tämän kansan polttopuiksi, ja tuli syö heidät.

¹⁵Katso, minä tuon teitä vastaan kansan kaukaa, te Israelin heimo, sanoo HERRA . Se on luja kansa, ikivanha kansa, se on kansa, jonka kieltä sinä et tunne, et ymmärrä, mitä se puhuu.

¹⁶Heidän viinensä ovat kuin avoin hauta, kaikki he ovat sankareita.

¹⁷Se kansa syö sinun satosi ja leipäsi, se syö poikasi ja tyttäresi, se syö lampaasi ja nautasi, se syö viiniköynnöksesi ja viikunapuusi. Miekalla se hävittää linnoitetut kaupunkisi, joihin sinä panet turvasi.

¹⁸Mutta niinäkään päivinä minä en tee teistä loppua, sanoo HERRA .

¹⁹Ja kun he kysyvät: 'Miksi HERRA , meidän Jumalamme, on tehnyt meille kaiken tämän?', niin vastaa heille: 'Koska te olette hylänneet minut ja palvelleet vieraita jumalia omassa maassanne, teidän täytyy palvella muukalaisia maassa, joka ei ole teidän.'"

Uppiniskainen kansa saa rangaistuksen

²⁰"Ilmoittakaa tämä Jaakobin heimolle, kuuluttakaa Juudassa näin:

²¹Kuulkaa tämä, te typerä ja ymmärtämätön kansa! Silmät teillä on, mutta te ette näe; korvat teillä on, mutta te ette kuule.

²²Ettekö te pelkää minua, sanoo HERRA , ettekö vapise minun edessäni, minun, joka olen ikuisella säädöksellä määrännyt hiekan meren rajaksi, jonka yli se ei pääse? Vaikka meri pauhaa, se ei voi mitään, ja vaikka sen aallot kohisevat, ne eivät ylitä rajaa.

²³Mutta tällä kansalla on uppiniskainen ja tottelematon sydän. He ovat poikenneet pois ja menneet menojaan.

²⁴He eivät sano sydämeistään: 'Pelätkäämme HERRAA , meidän Jumalaamme, joka antaa sateen, syyssateen ja kevätsateen ajallaan, ja pitää huolen, että meille tulevat elonkorjuun määräviikot.'

²⁵Teidän pahat tekonne käänsivät nämä pois, syntinne estivät teitä saamasta sitä, mikä on hyvää.

²⁶Sillä kansani keskuudessa on jumalattomia, jotka väijyvät kyyryssä kuin linnunpyydystäjä. He asettavat ansoja ja ottavat vangiksi ihmisiä.

²⁷Niin kuin häkki on täynnä lintuja, niin ovat heidän talonsa täynnä petosta. Siksi heistä on tullut mahtavia ja rikkaita,

²⁸lihavia ja kiiltäviä. Heidän pahoilla puheillaan ei ole määrää. He eivät jaa oikeutta eivätkä aja orpojen asiaa niin, että nämä voittaisivat. He eivät hanki köyhille oikeutta.

²⁹Enkö minä tällaisista teoista rankaisisi, sanoo HERRA , enkö tahtoisi kostaa tämänkaltaiselle kansalle?

³⁰Hirveitä ja kauhistavia asioita tapahtuu maassa:

³¹profeetat profetoivat valhetta, papit hallitsevat heidän ohjeittensa mukaan, ja sitä minun kansani rakastaa. Mutta mitä te teette, kun tästä tulee loppu?”

Jeremia 6

Jerusalem pysyy pahuudessaan

¹”Paetkaa, benjaminilaiset, Jerusalemissa, puhaltakaa soofar-torveen Tekoassa ja nostakaa merkki Beet-Keremin kohdalle, sillä pohjoisesta nousee onnettomuus ja suuri hävitys.

²Tuon kauniin ja hemmotellun tytär Siionin minä hävitän.

³Hänen luokseen tulee laumoineen paimenia, jotka pystyttävät telttansa kaikkialle hänen ympärilleen ja laiduntavat kukin kohdaltaan.

⁴’Julistakaa Siionia vastaan pyhä sota’, he huutavat: ’Nouskaa, lähtekäämme liikkeelle puolenpäivän aikaan! Voi meitä, sillä päivä kääntyy laskuun ja illan varjot pitenevät!

⁵Nouskaa, lähtekäämme sitten yöllä ja hävittäkäämme sen palatsit.’

⁶Sillä näin sanoo HERRA Sebaot: Kaatakaa puita ja luokaa piiritysvalli Jerusalemiä vastaan. Se on kaupunki, jota on rangaistava, se on kokonaan sortoa täynnä.

⁷ Niin kuin kaivo pitää vetensä raikkaana, niin sekin pitää pahuutensa tuoreena. Sieltä kuuluu väkivallan ja sorron ääni, kipu ja haavat ovat aina edessäni.

⁸ Ota kuritus opiksesi, Jerusalem, ettei sieluni vieraantuisi sinusta enkä tekisi sinua autioksi, asumattomaksi maaksi.”

Israel on hylännyt Herran sanan

⁹ ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Israelin jäännökselle tehdään jälkikorjuu niin kuin viiniköynnökselle. Ojenna kätesi uudelleen oksiin kuin viininkorjaaja.

¹⁰ Kenelle puhuisin, ketä varoittaisin, että he kuuntelisivat? Heidän korvansa ovat ympärileikkaamattomat, eivät he osaa kuunnella. HERRAN sana on heille pilkan aihe, ei se heitä miellytä.

¹¹ Minä olen täynnä HERRAN vihaa, olen väsynyt pidättämään sitä. Vuodata se lapsukaisiin kadulla ja nuorukaisjoukkoon. Niin miehet kuin naisetkin vangitaan, myös vanhat ja ikääntyneet.

¹² Heidän talonsa, peltonsa ja vaimonsa joutuvat vieraille, sillä minä ojennan käteni maan asukkaita vastaan, sanoo HERRA .

¹³ Sillä kaikki pienimmästä suurimpaan ahnehtivat väärää voittoa, niin profeetat kuin papitkin kaikki harjoittavat petosta.

¹⁴ Kevyesti he yrittävät parantaa minun kansani vamman sanoen: ’Rauha, rauha!’, vaikka rauhaa ei ole.

¹⁵ He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistavia tekoja. Silti he eivät tunne lainkaan häpeää, he eivät osaa hävetä. Kaatukoot he sen tähden kaatuvien joukkoon, sortukoot, kun minä heitä rankaisen, sanoo HERRA .”

Kysykää muinaisia polkuja

¹⁶ Näin sanoo HERRA : ”Menkää teiden varsille ja katselkaa, kyselkää muinaisia polkuja. Kysykää, mikä tie on hyvä, ja vaeltakaa sitä, niin löydätte levon sieluillenne.” Mutta he vastasivat: ”Emme vaella.”

17”Minä olen asettanut teille vartiomiehet; kuunnelkaa soofar-torven ääntä.”
Mutta he vastasivat: ”Emme kuuntele.”

18”Sen tähden kuulkaa, te kansat, ja tiedä, seurakunta, mitä heille tapahtuu.

19 Kuule, maa! Minä tuotan onnettomuuden tälle kansalle, heidän ajatustensa hedelmän, sillä he eivät ole kuunnelleet minun sanojani vaan ovat hylänneet opetukseni.

20 Mitä minulle merkitsee Sabasta tuotu suitsutus tai paras tuoksuruoko kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrejanne en ota suosiollisesti vastaan, teidän teurasuhrinne eivät ole minulle mieluisia.

21 Sen tähden, näin sanoo HERRA : Katso, minä asetan tälle kansalle kompastuskiviä. Niihin kompastuvat isät ja pojat yhdessä, ja naapuri tuhoutuu ystävänsä kanssa.”

Pohjoisesta tulee hävittäjä

22 Näin sanoo HERRA : ”Katso, kansa tulee pohjoisesta maasta, suuri kansa nousee maan perimmäisiltä ääriä.

23 He käyttävät jouta ja keihästä, he ovat julmia ja armottomia. Heidän äänensä on kuin meren pauhu. He ratsastavat hevosilla, soturit varustettuina taisteluun sinua vastaan, tytär Siion.”

24 Me kuulimme sanoman, ja meidän kätemme herposivat, meidät valtasi ahdistus kuin synnytystuska.

25 ”Älkää menkö pelloille, älkää kulkeko tiellä, sillä siellä on vihollisen miekka, kauhua kaikkialla!

26 Tytär, minun kansani! Vyötydy säkkiin ja kieriskele tuhkassa, sure niin kuin ainokaista poikaa surraan, pidä katkerat valittajaiset, sillä äkkiarvaamatta käy hävittäjä kimppuumme.”

Profeetta on kansan koettelija

27”Minä olen asettanut sinut koettelemaan ja tutkimaan kansaani, että koettelisit heidän vaelluksensa ja oppisit tuntemaan heidät.

²⁸Kaikki he ovat paatuneita niskureita, he kulkevat panettelijoina, he ovat pelkkää vaskea ja rautaa, kelvottomia kaikki.

²⁹Palkeet puhkuvat, mutta tulesta valuu pelkkää lyijyä. Turhaan on sulatettu ja puhdistettu, mutta kuonaa ei ole saatu eroon.

³⁰Hylkyhopeaksi heitä kutsutaan, sillä HERRA halveksii heitä.”

Jeremia 7

Temppelistä on tullut ryövärien luola

¹Jeremialle tuli HERRALTA tämä sana:

²”Asetu HERRAN huoneen portille ja julista siellä tämä sana: Kuulkaa HERRAN sana, kaikki te Juudan asukkaat, jotka tulette näistä porteista kumartaen rukoilemaan HERRAA .

³Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Parantakaa vaelluksenne ja tekonne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa.

⁴Älkää luottako valhepuheeseen: ”Tämä on HERRAN temppeli, HERRAN temppeli, HERRAN temppeli!”

⁵Jos te sen sijaan todella parannatte vaelluksenne ja tekonne, jos todella jaatte oikeutta tasapuolisesti jokaiselle,

⁶ette sorra muukalaista, orpoa tai leskeä, ette vuodata viatonta verta tässä paikassa ettekä seuraa muita jumalia itsellenne onnettomuudeksi,

⁷niin minä sallin teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka minä annoin teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.

⁸Kuitenkin te luotatte valheen sanoihin, joista ei ole apua.

⁹Miten on? Te varastatte, tapatte, teette huorin, vannotte väärin, suitsutatte Baalille, seuraatte muita jumalia, joita ette tunne.

¹⁰Sitten te asetutte minun kasvojeni eteen tähän temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni , ja sanotte: ’Me olemme turvassa’, vaikka yhä teette kaikkia näitä iljettäviä tekoja.

11 Rosvojen luolanako te pidätte tätä temppeliä, joka on pyhitetty minun nimelleni? Sellaiseksi minäkin olen sen havainnut, sanoo HERRA .

12 Menkää asuinpaikkaani Siiloon, jossa minä ensin annoin nimeni asua, ja nähkää, mitä minä olen sille tehnyt kansani Israelin pahuuden tähden!

13, Mutta nyt te olette tehneet kaikkia näitä tekoja, sanoo HERRA , ette ole kuunnelleet ettekä vastanneet, vaikka minä varhaisesta alkaen olen yhä uudestaan puhunut teille ja kutsunut teitä.

14 Sen tähden minä teen tälle huoneelle, joka on pyhitetty minun nimelleni ja johon te luotatte, niin kuin olen tehnyt Siilolle. Aivan samoin minä teen tälle paikalle, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.

15 Minä heitän teidät pois kasvojeni edestä, niin kuin olen heittänyt pois teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset.”

Tottelemattomuus tuo tuomion

16”Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa tai rukousta äläkä vaivaa minua, sillä minä en kuule sinua.

17 Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?

18 Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen ja naiset alustavat taikinan. He valmistavat uhrileipiä taivaan kuningattarelle ja vuodattavat juomauhreja muille jumalille tuottaakseen minulle mielipahaa.

19 Minulleko he tuottavat mielipahaa, sanoo HERRA , eivätkö pikemminkin itselleen, kun joutuvat häpeään?

20 Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minun vihani ja kiivauteni vuotaa tämän paikan ylle. Se vuotaa niin ihmisten, eläinten, puiden kuin maan sadonkin ylle, ja se palaa eikä sammuu.”

21 Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: ”Lisätkää polttouhrinne teurasuhreihinne ja syökää itse lihat .

22 Sillä en minä puhunut teidän isillenne poltto- ja teurasuhreista enkä antanut niistä käskyä, kun vein heidät pois Egyptin maasta.

²³Sen sijaan minä annoin heille tämän käskyn: Kuunnelkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja teistä tulee minun kansani. Vaeltakaa kaikessa sitä tietä, jota minä käsken teidän vaeltaa, että teidän kävisi hyvin.

²⁴Mutta he eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat omien neuvojensa mukaan pahan sydämensä paatumuksessa. He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan.

²⁵Siitä päivästä lähtien, jona teidän isänne lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään asti minä olen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijani, profeetat – päivä päivältä varhaisista ajoista alkaen.

²⁶Mutta isänne eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni. He niskoittelivat ja tekivät enemmän pahaa kuin isänsä.

²⁷Puhu heille kaikki nämä sanat, vaikka he eivät kuuntele sinua, ja kutsu heitä, vaikka he eivät vastaa sinulle.

²⁸Sano heille: Tämä on kansa, joka ei ole kuunnellut HERRAN , Jumalansa, ääntä eikä ottanut kuritusta opikseen. Uskollisuus on kadonnut ja totuus hävinnyt heidän suustaan.

²⁹Tytär Siion, leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois. Viritä kalliokukkuloilla valitusvirsi, sillä HERRA on hylännyt ja sysännyt pois vihansa alaisen sukupolven.

³⁰Juudan miehet ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, sanoo HERRA . He ovat asettaneet iljetyksensä temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni, ja saastuttaneet sen.

³¹He ovat rakentaneet uhrikukkuloita Toofetiin, joka on Ben-Hinnomin laaksossa, polttaakseen tulessa poikiaan ja tyttäriään. Sellaista minä en ole käskennyt, eikä se ole tullut mieleenikään.

³²Sen tähden HERRA sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota 'Toofet' ja 'Ben-Hinnomin laakso' vaan 'Murhalaakso'. Toofetiin haudataan, kun muualla ei ole tilaa,

³³ja tämän kansan ruumiit joutuvat ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille, joita ei kukaan karkota pois.

³⁴Minä lopetan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin kaduilta ilon äänen ja riemun äänen, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, sillä maa muuttuu rauniokasaksi.”

Jeremia 8

Väärän rauhan julistajat

¹”Siihen aikaan, sanoo HERRA, viedään Juudan kuninkaiden ja sen ruhtinaiden luut, pappien ja profeettojen luut sekä Jerusalemin asukkaiden luut pois heidän haudoistaan.

²Ne levitetään auringon, kuun ja kaiken taivaan joukon eteen, joita he rakastivat, palvelivat ja seurasivat, joilta he kysyivät neuvoa ja joita he palvoivat. Niitä ei koota eikä haudata, vaan niistä tulee lantaa maan pinnalle.

³Koko se jäännös, joka jää jäljelle tästä pahasta heimosta kaikissa paikoissa, joihin minä karkotan heidät, valitsee mieluummin kuoleman kuin elämän, sanoo HERRA Sebaot.

⁴Sano heille: Näin sanoo HERRA: Eivätkö ne, jotka kompastuvat, nouse jälleen? Eikö se, joka kääntyy pois, käänny takaisin?

⁵Miksi tämä Jerusalemin kansa kääntyy pois ainaisessa luopumuksessa? He pitävät kiinni petoksesta eivätkä tahdo palata.

⁶Minä olen kuunnellut tarkkaan ja havainnut, että he eivät puhu oikein. Ei kukaan kadu pahuuttaan eikä sano: ’Mitä olenkaan tehnyt!’ Kaikki he juoksevat omaa rataansa, niin kuin hevonen ryntää taisteluun.

⁷Jopa haikara taivaalla tietää aikansa, metsäkyyhkynen, pääskynen ja kurki pitävät kiinni tuloajastaan, mutta minun kansani ei tunne HERRAN oikeutta.

⁸Kuinka voitte sanoa: ’Me olemme viisaita, ja meillä on HERRAN laki?’ Totisesti, valhetta on kirjoittanut kirjanoppineiden valhekynä.

⁹ Viisaat joutuvat häpeään, joutuvat kauhun valtaan, heidät vangitaan. Katso, he ovat hylänneet HERRAN sanan – mitä viisautta heillä voisi olla?

¹⁰ Sen tähden minä annan heidän vaimonsa toisille, ja toiset ottavat haltuunsa heidän peltonsa, sillä kaikki pienimmästä suurimpaan ahnehtivat väärää voittoa. He kaikki harjoittavat petosta, niin profeetat kuin papitkin.

¹¹ He parantelevat kevyesti minun kansani vammaa sanoen: 'Rauha, rauha', vaikka rauhaa ei ole.

¹² He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet iljettäviä tekoja. Silti heillä ei ole häpeän tunnetta, he eivät osaa hävetä. Kaatukoot sen tähden kaatuvien joukkoon, sortukoot, kun heidän rangaistuksensa aika tulee, sanoo HERRA .

¹³ Minä tempaan heidät pois, sanoo Herra, niin kuin rypäleet korjataan viiniköynnöksestä ja viikunat viikunapuusta, niin ettei niitä enää ole. Puiden lehdetkin lakastuvat, ja se, mitä annoin heille, otetaan heiltä pois.”

¹⁴ ”Miksi istumme alallamme? Tulkaa koolle! Menkäämme linnoitettuihin kaupunkeihin tuhoutuaksemme siellä, sillä HERRA , meidän Jumalamme, on antanut meidät tuhon omiksi ja juottanut meille myrkkyvettä, koska olemme tehneet syntiä HERRAA vastaan.

¹⁵ Rauhaa me toivoimme, mutta mitään hyvää ei tullut, paranemisen aikaa, mutta sen sijaan on kauhua!”

¹⁶ Daanista kuuluu hänen hevostensa korskuminen, hänen oriittensa hirnunnasta vapisee koko maa. Ne tulevat ja syövät maan ja kaiken, mitä siinä on, kaupungin ja sen asukkaat.

¹⁷ Minä lähetän teidän keskuuteenne myrkkykäärmeitä, kyitä, joihin lumous ei tehoa, ja ne purevat teitä, sanoo HERRA .”

Murtunut profeetta

¹⁸ Murheessani minä etsin lohdutusta, sydämeni on sairas.

¹⁹ Kuule tyttären, kansani, avunhuuto kaukaisesta maasta: ”Eikö HERRA ole Siionissa, eikö sen kuningas ole siellä?” ”Miksi he ovat vihoittaneet minut veistetyillä kuvillaan, vieraan maan turhilla epäjumalilla?”

²⁰ Elonaika on ohi, kesä on lopussa, mutta me emme ole saaneet apua.

²¹ Minun kansani, tyttäreni, murtumisen tähden minä olen murtunut, kuljen surupuvussa, tyrmistys on vallannut minut.

²² Eikö Gileadissa ole balsamia, eikö siellä ole parantajaa, vai miksi kansani, minun tyttäreni, haavat eivät kasva umpeen?

²³ Jospa pääni olisi silkkaa vettä ja silmäni kyynelten lähde, niin itkisin päivät ja yöt kansani, tyttäreni, kaatuneita!

Jeremia 9

Kaikki pettävät toisiaan

¹ Olisipa minulla autiomaassa matkamiehen yömaja! Silloin jättäisin kansani ja lähtisin pois heidän luotaan, sillä he ovat kaikki avionrikkoojia, he ovat petturien joukko.

² Niin kuin jousen he jännittävät kielensä valheeseen; he eivät käytä valtaansa maassa uskollisesti vaan kulkevat pahanteosta pahantekoon. Minua he eivät tunne, sanoo HERRA .

³ Varokaa kukin ystäväänsä, älkää luottako yhteenkään veljeen, sillä jokainen veli on petollinen ja jokainen ystävä kulkee panettelijana.

⁴ Kaikki pettävät toisiaan, kukaan ei puhu totta. He ovat totuttaneet kielensä puhumaan valhetta, ovat tehneet vääryyttä väsyksiin asti.

⁵ Sinä asut keskellä petollisuutta; petollisuudessaan he eivät tahdo tuntea minua, sanoo HERRA .

⁶ Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot: ”Katso, minä sulatan heidät ja koettelen heitä, sillä mitä muuta voisin tehdä tyttärelleni, omalle kansalleni?

⁷Heidän kielensä on tappava nuoli, se puhuu petosta. Suussaan heillä on rauhan puheet lähimmäistensä kanssa, mutta sydämessään he punovat juonia.

⁸Enkö minä tällaisista rankaisisi heitä, sanoo Herra, enkö minä kostaisi tämänkaltaiselle kansalle?”

⁹Vuorten tähden minä kohotan ääneni itkuun ja valitukseen, autiomaan laitumien tähden minä viritän itkuvirren, sillä ne on poltettu. Kukaan ei siellä kulje, eikä karjan ääniä kuulu. Taivaan linnut ja kedon eläimetkin ovat paenneet ja menneet menojaan.

Jerusalem hävitetään ja kansa hajotetaan

¹⁰”Minä teen Jerusalemissa rauniopaikan, sakaalien asuinsijan, ja Juudan kaupungeista minä teen autioita, niihin ei jää asukkaita.”

¹¹Kuka on se viisas mies, joka ymmärtää tämän, mies, jolle HERRA on puhunut, niin että hän voi ilmoittaa tämän? Minkä tähden maa on hävitetty, miksi se on korventunut kuin autiomaata, jossa kukaan ei kulje?

¹²HERRA sanoi: ”Sen tähden, että he ovat hylänneet minun opetukseni, jonka minä heille annoin. He eivät ole kuunnelleet minun ääntäni eivätkä vaeltaneet sen mukaan.

¹³Paatuneen sydämensä mukaan he ovat vaeltaneet ja seuranneet baaleja, niin kuin heidän isänsä olivat heille opettaneet.

¹⁴Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä syötän tälle kansalle koiruohoa ja juotan sille myrkkyvettä.

¹⁵Minä hajotan heidät kansojen sekaan, joita eivät he eivätkä heidän isänsä ole tunteneet, ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.”

Valitusvirsi Siionista

¹⁶Näin sanoo Herra Sebaot: ”Miettikää tätä: kutsukaa itkijänaisia, että he tulisivat tänne, ja lähettäkää noutamaan viisaita naisia, että hekin tulisivat.

¹⁷Kohottakoot he kiireesti valitushuudon meidän vuoksemme, että silmämme vuotaisivat kyyneleitä ja silmäluomemme valuisivat vettä.

¹⁸Siionista kuuluu valitus: 'Kuinka meidät onkaan hävitetty, me olemme joutuneet suureen häpeään. Meidän on täytynyt lähteä maasta, meidät on heitetty pois asunnoistamme.'"

¹⁹Kuulkaa siis HERRAN sana, te naiset, kuunnelkaa tarkkaan hänen suunsa sanaa! Opettakaa valitushuuto tyttärillenne ja itkuvirsi toinen toisellenne,

²⁰sillä kuolema on noussut sisään ikkunoistamme, tullut meidän palatseihimme. Se tuhoaa lapset kadulta, nuorukaiset toreilta.

²¹"Puhu: Tämä on HERRAN sana: Ihmisten ruumiita makaa maassa kuin lantaa pellolla, kuin lyhteitä leikkaajan jäljessä, eikä kukaan korjaa niitä."

Oikea ja väärä kerskuminen

²²Näin sanoo HERRA : "Älköön viisas kerskuko viisaudestaan, älköön sankari voimistaan, älköön rikas rikkaudestaan!

²³Jos joku kerskuu, kerskukoon siitä, että hänellä on ymmärrystä ja että hän tuntee minut, HERRAN , joka toimin uskollisesti, oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti maan päällä, sillä sellainen on minulle mieleen, sanoo HERRA .

²⁴Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin minä rankaisen kaikkia ympärileikattuja, jotka kuitenkin ovat ympärileikkaamattomia:

²⁵Egyptiä, Juudaa, Edomia, ammonilaisia, Mooabia ja kaikkia autiomaan asukkaita, jotka leikkaavat ohimoilta hiuksensa. Kaikki pakanakansat ovat näet ympärileikkaamattomia, ja koko Israelin huone on sydämeltään ympärileikkaamaton."

Jeremia 10

Epäjumalanpalvelus on turhuutta

¹Kuulkaa sana, jonka HERRA on puhunut teistä, te Israelin huone.

²Näin sanoo HERRA : "Älkää opetelko muiden kansojen tapoja älkääkään kauhistuko taivaan merkkejä, vaikka kansat kauhistuvatkin niitä.

³Sillä kansojen tavat ovat turhuutta. Puita hakataan metsästä, puuseppä veistelee niitä kirveellä.

⁴Ne koristetaan hopealla ja kullalla. Nauloja ja vasaroita käyttäen ne tuetaan, etteivät ne horju.

⁵Ne ovat kuin takomalla tehdyt palmupuut, eivät ne osaa puhua. Kantamalla niitä täytyy kantaa, sillä ne eivät osaa kävellä. Älkää pelätkö niitä, sillä ne eivät voi tehdä mitään pahaa eivätkä ne voi tehdä hyvääkään.”

Vain Herra on elävä Jumala

⁶Ei ole ketään sinun vertaistasi, HERRA ! Sinä olet suuri, ja sinun nimesi on suuri ja voimallinen.

⁷Kuka ei pelkäisi sinua, sinä kansojen kuningas; sinä olet sen arvoinen. Ei minkään kansan viisaiden joukossa, ei missään valtakunnassa ole sinun vertaistasi.

⁸Kaikki he ovat mielettömiä ja tyhmiä. He seuraavat turhia jumalia, jotka ovat puuta,

⁹ohueksi taottua hopeaa, Tarsiista tuotua, ja Uufaksen kultaa. Puuseppä ja kultaseppä ovat ne valmistaneet, niiden puku on sinipunaa ja purppuraa, taitajien tekoa kaikki.

¹⁰Mutta HERRA on tosi Jumala, hän on elävä Jumala ja ikuinen kuningas. Hänen vihastaan vapisee maa, kansat eivät voi kestää hänen kiivauttaan.

¹¹Sanokaa kansoille näin: Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta ja maata, katoavat maan päältä ja taivaan alta.

¹²Herra on tehnyt voimallaan maan, valmistanut viisaudellaan maanpiirin ja levittänyt ymmärryksellään taivaat.

¹³Kun hän antaa äänensä kuulua, vedet satavat kohisten taivaalta. Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamat ja sateen ja tuo tuulen varastoistaan.

¹⁴Järjetön on jokainen ihminen, tietoa vailla. Jokainen kultaseppä joutuu häpeään jumalankuviensa vuoksi, sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta, ei niissä ole henkeä.

¹⁵Ne ovat turhuutta, naurettavia tekeleitä, ne tuhoutuvat, kun niiden rangaistuksen aika tulee.

¹⁶Niiden kaltainen ei ole Jaakobin Jumala , sillä hän on kaiken Luoja, ja Israel on hänen omaisuuskansansa. Hänen nimensä on HERRA Sebaot.

Profeetta rukoilee kurituksen lievennystä

¹⁷Kokoa tavarasi maasta, sinä, joka istut piiritettynä,

¹⁸sillä näin sanoo HERRA : ”Katso, nyt minä linkoan pois maan asukkaat ja panen heidät niin ahtaalle, että he saavat tarpeekseen.”

¹⁹Voi minua vammaani tähden, haavani on kipeä! Minä sanon: Tämä on minun vaivani, minun on se kannettava.

²⁰Telttani on hävitetty ja kaikki telttaköyteni katkaistu. Lapseni ovat lähteneet luotani, eikä heitä enää ole. Ei ole enää ketään, joka pystyttäisi telttani ja nostaisi paikoilleen telttakankaani.

²¹Sillä paimenet olivat järjettömiä, he eivät etsineet HERRAA . Sen tähden he eivät menestyneet, ja heidän koko laumansa joutui hajalleen.

²²Kuuletteko äänen? Se lähenee! Suuri pauhina tulee pohjoisesta maasta, se tekee Juudan kaupungeista autioita sakaalien asuinsijoja.

²³HERRA, minä tiedän, ettei ihmisen tie ole hänen omassa vallassaan. Eikä ole miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa.

²⁴Kurita minua, HERRA , mutta kohtuudella, älä tee sitä vihassasi, ettet minua tuhoaisi.

²⁵Vuodata vihasi kansoihin, jotka eivät sinua tunne, ja niihin heimoihin, jotka eivät huuda avukseen sinun nimeäsi, sillä ne ovat nielleet Jaakobin, nielleet hänet ja tehneet hänestä lopun ja autioittaneet hänen asuinsijansa.

Jeremia 11

Israel ja Juuda ovat rikkoneet liiton

¹ HERRALT tuli Jeremialle tämä sana:

² ”Kuulkaa tämän liiton sanat! Puhu ne Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille

³ ja sano heille: Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Kirottu olkoon se mies, joka ei kuuntele tämän liiton sanoja,

⁴ liiton, jonka minä säädin teidän isillenne, kun vein heidät pois Egyptin maasta, sulatusuunista. Minä sanoin: Kuunnelkaa minun ääntäni ja tehkää aivan niin kuin minä käsken, niin te olette minun kansani ja MINÄ OLEN teidän Jumalanne.

⁵ Silloin minä pidän voimassa valan, jonka vannoin teidän isillenne luvattessani antaa heille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Ja näin on tänä päivänä.” Minä vastasin: ”Aamen, HERRA !”

⁶ HERRA sanoi minulle: ”Julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla ja sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja noudattakaa niitä.

⁷ Kun minä toin teidän isänne pois Egyptin maasta, minä kehotin heitä vakavasti: ’Kuunnelkaa minun ääntäni.’ Näin minä olen kehottanut varhaisista ajoista alkaen tähän päivään saakka.

⁸ He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat kukin pahan sydämensä paatumuksessa. Siksi minä toin heidän päälleen kaikki tämän liiton sanat, joita minä olin käskennyt heidän noudattaa mutta joita he eivät noudattaneet.”

⁹ HERRA sanoi minulle: ”Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden keskuudessa on salaliitto.

¹⁰ He ovat kääntyneet takaisin esi-isiensä pahoihin tekoihin, niiden, jotka kieltäytyivät kuuntelemasta minun sanojani ja jotka seurasivat muita jumalia ja palvelivat niitä. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat rikkoneet minun liittoni, jonka minä tein heidän isiensä kanssa.

¹¹Sen tähden, näin sanoo HERRA : Katso, minä tuotan heille onnettomuuden, jota he eivät voi väistää. Silloin he huutavat minua, mutta minä en kuule heitä.

¹²Juudan kaupunkien ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat avukseen niitä jumalia, joille he suitsuttavat, mutta ne eivät pelasta heitä heidän onnettomuutensa aikana.

¹³Sillä yhtä paljon kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda, ja yhtä paljon kuin Jerusalemissa on katuja, te olette pystyttäneet alttareita polttaaksenne uhreja häpeäjumalalle, Baalille.”

Onnettomuus on tulossa

¹⁴”Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa äläkä rukousta. Sillä minä en kuule, kun he huutavat minua avuksi onnettomuutensa tähden.

¹⁵Mitä tekee rakkaani minun temppelissäni, punooko hän juonia? Poistavatko lupaukset ja uhriliha sinun pahuutesi, niin että voit riemuita?

¹⁶Vehreäksi öljypuuksi, ihanaksi, kaunishedelmäiseksi Herra sinua kutsui. Suuren jylinän pauhatessa hän sytytti puun tuleen, ja sen lehvät turmeltuivat.

¹⁷HERRA Sebaot, joka sinut istutti, on säätänyt sinun osallesi onnettomuuden. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat harjoittaneet pahuutta, he ovat vihoittaneet minut polttamalla suitsuketta Baalille.”

Anatotin miehet väijyvät Jeremian henkeä

¹⁸HERRA ilmoitti minulle, ja minä sain sen tietää; sinä näytit minulle vihollisteni hankkeen.

¹⁹Minä olin kuin kesy karitsa, jota viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt, että he punoivat minua vastaan juonia sanoen: ”Tuhotkaamme puu hedelmineen, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeään enää muisteta.”

²⁰ Mutta HERRA Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii sydämen ja mielen . Herra, salli minun nähdä, miten sinä kostat heille, sillä sinulle minä olen uskonut riita-asiani.

²¹ Sen tähden HERRA sanoo Anatotin miehistä: ”He tavoittelevat sinun henkeäsi ja sanovat: ’Älä profetoi enää HERRAN nimessä, ettet kuolisi meidän käsissämme.’

²² Sen tähden HERRA Sebaot sanoo heistä näin: Minä rankaisen heitä. Heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään.

²³ Heistä ei jää jäljelle ketään, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin miehille heidän rangaistuksensa vuotena.”

Jeremia 12

Jeremian valitus ja Herran vastaus

¹ HERRA, sinä olet vanhurskas, kuinka minä voisin riidellä sinua vastaan? Kuitenkin tahdon puhua sinulle tuomioistasi. Miksi jumalattomien tie menestyy, miksi kaikki petturit saavat olla huolettomia?

² Sinä olet istuttanut heidät, he myös juurtuvat, kasvavat ja kantavat hedelmää. Heidän huulillaan sinä olet lähellä, mutta kaukana heidän sisimmästään.

³ Sinä, HERRA , tunnet minut, sinä näet minut ja tutkit, millainen sydämeni on sinua kohtaan. Tempaa heidät pois niin kuin lampaat teuraiksi ja vihi heidät surmapäivää varten.

⁴ Kuinka kauan maan täytyy murehtia ja kaiken kedon ruohon kuivettua? Eläimet ja linnut tuhoutuvat maan asukkaiden pahuuden tähden, sillä he sanovat: ”Ei hän tule näkemään meidän loppuamme.”

⁵ Jos sinä juokset jalkamiesten kanssa ja he väsyttävät sinut, kuinka voisit kilpailla hevosten kanssa? Vaikka sinä oletkin luottavainen turvallisella seudulla, kuinka selviät Jordanin tiheiköissä?

⁶ Sillä myös kotiväkesi ja omat veljesi ovat petollisia sinua kohtaan, hekin huutavat täyttä kurkkua selkäsi takana. Älä usko heitä, vaikka he puhuvat sinulle ystävällisesti.

Herra on vihastunut perintöosaansa

⁷ Minä olen jättänyt huoneeni, hylännyt perintöosani. Olen antanut rakkaimpani hänen vihollistensa käsiin.

⁸ Perintöosastani on tullut minulle kuin leijona metsässä. Se karjuu minulle, sen tähden minä vihastuin siihen.

⁹ Onko perintöosani minulle kirjava petolintu, jonka ympärillä on muita petolintuja? Menkää, kootkaa kaikki metsän eläimet, tuokaa ne ruualle.

¹⁰ Monet paimenet ovat turmelleet minun viinitarhaani, tallanneet peltoani. He ovat tehneet ihanasta pellostani aution aavikon.

¹¹ Siitä on tehty autio, se suree autiona minun edessäni. Koko maa on autiona, sillä kukaan ei siitä välitä.

¹² Kaikkien autiomaan kukkuloiden yli tulivat tuhoojat, sillä HERRAN miekka syö maan laidasta laitaan. Ei jää rauhaan mikään, mikä on kuolevaista .

¹³ He ovat kylväneet vehnää mutta korjanneet ohdakkeita. He ovat nähneet vaivaa nälännyksiin asti hyötyä saamatta. Te saatte häpeän sadostanne HERRAN vihan hehkun tähden.

Israel ja naapurikansat

¹⁴ Näin sanoo HERRA kaikista pahoista naapureista, jotka koskevat perintöosaan, jonka hän on antanut kansalleen Israelille: ”Katso, minä tempaan heidät pois maastaan, ja Juudan heimon minä tempaan pois heidän keskeltään.

¹⁵ Mutta sen jälkeen kun minä olen temmannut heidät pois, minä armahdan heitä jälleen ja annan heidän palata, jokaisen perintöosalleen ja maalleen.

¹⁶ Jos he todella oppivat minun kansani tiet, niin että vannovat valansa minun nimessäni: ’Niin totta kuin HERRA elää’ – aivan niin kuin he ennen

opettivat minun kansaani vannomaan Baalin kautta – niin he saavat pysyvän sijan minun kansani keskellä.

¹⁷ Mutta jos jokin kansa ei kuule minua, minä revin sen juurineen pois ja tuhoan sen, sanoo HERRA .”

Jeremia 13

Pilalle menneen vyön opetus

¹ HERRAsanoi minulle: ”Mene, osta itsellesi pellavainen vyö ja sido se vyötäisillesi. Älä anna sen joutua veteen.”

² Minä ostin vyön HERRAN sanan mukaan ja sidoin sen vyötäisilleni.

³ Sitten minulle tuli toinen HERRAN sana:

⁴ ”Ota vyö, jonka ostit ja joka on vyötäisilläsi, mene Eufratille ja kätke se siellä kallionkoloon.”

⁵ Niin minä menin Eufratille ja kätkin sen sinne, niin kuin HERRA oli minua käskenyt.

⁶ Pitkän ajan kuluttua HERRA sanoi minulle: ”Nouse, lähde Eufratille ja ota sieltä vyö, jonka minä käskin sinun kätkeä sinne.”

⁷ Minä menin Eufratille ja kaivoin vyön esiin paikasta, johon olin sen kätkenyt. Mutta vyö oli mennyt pilalle eikä kelvannut mihinkään.

⁸ Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁹ ”Näin sanoo HERRA : Samalla tavoin minä teen lopun Juudan ja Jerusalemin suuresta ylpeydestä.

¹⁰ Tämä paha kansa vaeltaa paatunein sydämin. Se ei tahdo kuulla minun sanojani vaan seuraa muita jumalia, palvelee ja kumartaa niitä. Sen tähden siitä tulee tämän vyön kaltainen, joka ei kelpaa mihinkään.

¹¹ Sillä niin kuin vyö liittyy miehen vyötäisiin, sanoo HERRA , niin minä liitin koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen itseeni, olemaan minun

kansani, minulle kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi. He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua.”

Herran lauma viedään vankeuteen

¹²”Puhu siis heille tämä sana: Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Jokainen leili täytetään viinillä. Jos he sanovat sinulle: ’Emmekö me muka tiedä, että jokainen leili täytetään viinillä?’

¹³vastaa silloin heille: Näin sanoo HERRA : Katso, minä täytän päihtymyksellä kaikki tämän maan asukkaat, niin Daavidin valtaistuimella istuvat kuninkaat kuin papit ja profeetatkin ja kaikki Jerusalemin asukkaat.

¹⁴Minä lyön heidät murskaksi toisiaan vasten, niin isät kuin lapsetkin, sanoo HERRA . Minä en sääli, en säästä enkä armahda, niin että jättäisin heidät hävittämättä.”

¹⁵Kuulkaa ja ottakaa korviinne älkääkä ylpeilkö, sillä HERRA on puhunut.

¹⁶Antakaa HERRALLE , teidän Jumalallenne, kunnia, ennen kuin tulee pimeä, ennen kuin loukkaatte jalkanne vuorilla hämärissä. Silloin te odotatte valoa, mutta hän tekee siitä kuoleman varjon, muuttaa sen synkeydeksi.

¹⁷Ellette kuuntele tätä, minun sieluni itkee salassa sellaisen ylpeyden vuoksi. Sieluni itkee katkerasti, ja silmäni vuotavat kyyneleitä, sillä HERRAN lauma joutuu vankeuteen.

¹⁸”Sano kuninkaalle ja kuninkaan äidille: Istukaa alhaiselle sijalle, sillä teidän loistokas kruununne on pudonnut päästänne.

¹⁹Etelän kaupungit ovat suljetut, eikä ole, kuka avaisi ne. Koko Juuda on viety pakkosiirtolaisuuteen, koko kansa on vankeudessa.

²⁰Nostakaa katseenne, niin näette ne, jotka tulevat pohjoisesta. Missä on haltuusi annettu lauma, lampaat, jotka olivat kunniasi?

²¹Mitä sanot, kun Herra määrää käskijöiksesi ne, jotka olit totuttanut ystäviksesi? Eivätkö silloin tuskat kourista sinua niin kuin synnyttävää naista?

²² Silloin sinä kysyt itseltäsi: 'Miksi minulle on näin tapahtunut?' Suuren pahuutesi tähden on helmasi nostettu ja sinulle on tehty väkivaltaa.

²³ Voiko kuusilainen muuttaa ihonsa värin tai pantteri pilkkunsa? Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet.

²⁴ Minä hajotan teidät kuin oljenkorret autiomaan tuulen vietäviksi.

²⁵ Tämä on sinun kohtalosi, Jerusalemi, osa, jonka olen sinulle mitannut, sanoo HERRA, koska olet unohtanut minut ja luottanut valheeseen.

²⁶ Siksi minä nostan sinun helmasi kasvojesi yli, niin että häpysi paljastuu.

²⁷ Aviorikoksesi ja hirnumisesi, haureutesi riettauden ja iljetyksesi kedon kukkuloilla minä olen nähnyt. Voi sinua, Jerusalemi, et sinä puhdistu vielä pitkään aikaan."

Jeremia 14

Suuri kuivuus

¹ HERRANSANA, joka tuli Jeremialle suuren kuivuuden aikana:

² "Juuda murehtii, sen portit nääntyvät ja vaipuvat murehtien maahan. Jerusalemi nousee valitushuuto.

³ Sen ylimykset lähettävät nuorukaisensa hakemaan vettä. Nämä tulevat kaivolle mutta eivät löydä vettä. He palaavat astiat tyhjinä ja peittävät päänsä pettyneinä ja häpeissään.

⁴ Talonpojat ovat häpeissään ja peittävät päänsä peltomaan tähden, joka halkeilee, kun maa ei ole saanut sadetta.

⁵ Peura poikii kedolla ja hylkää vasansa, kun ei ole ruohoa.

⁶ Villiaasit seisovat kukkuloilla ja haukkovat ilmaa kuin sakaalit. Niiden silmät ovat riutuneet, sillä ruohoa ei ole."

⁷ Vaikka pahat tekomme todistavat meitä vastaan, tee työsi, HERRA, nimesi tähden. Me olemme monesti luopuneet sinusta, me olemme tehneet syntiä.

⁸ Sinä, Israelin toivo, pelastaja ahdingon aikana! Miksi sinusta on tullut maassa kuin muukalainen, kuin matkamies, joka poikkeaa vain yöpyäkseen?

⁹ Miksi sinusta on tullut kuin tyrmistynyt mies, kuin sankari, joka ei voi pelastaa? Kuitenkin sinä olet meidän keskellämme, HERRA , ja meidät on pyhitetty sinun nimellesi – älä jätä meitä!

Kansa uskoo valheprofeettojen ennustukset

¹⁰ Näin sanoo HERRA tästä kansasta: ”Noin he harhailevat mielellään eivätkä hillitse askeleitaan. HERRA ei ole mieltynyt heihin; hän muistaa heidän pahat tekonsa ja rankaisee heitä heidän synneistään.”

¹¹ HERRA sanoi minulle: ”Älä rukoile tämän kansan puolesta, sen parhaaksi.

¹² Vaikka he paastoavat, minä en kuule heidän huutoaan. Vaikka he uhraavat polttouhreja ja ruokauhreja, minä en mielly heihin vaan teen heistä lopun miekalla, nälällä ja rutolla.”

¹³ Minä sanoin: ”Voi, Herra, HERRA , profeetathan sanovat heille: ”Te ette tule näkemään miekkaa ettekä nälkää, sillä Herra antaa teille vakaan rauhan tässä paikassa.””

¹⁴ Mutta HERRA sanoi minulle: ”Nuo profeetat profetoivat valhetta minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, en käskennyt heitä enkä puhunut heille. Valhenäkyjä, tyhjiä ennustuksia ja oman sydämensä petosta he profetoivat teille.

¹⁵ Sen tähden, näin sanoo HERRA profeetoista, jotka profetoivat minun nimessäni, vaikka minä en ole heitä lähettänyt, ja sanovat, ettei miekka eikä nälkä tule tähän maahan: Nuo profeetat kuolevat miekkaan ja nälkään,

¹⁶ ja kansa, jolle he profetoivat, tulee virumaan Jerusalemin kaduilla nälkään ja miekkaan kuolleina. Kukaan ei hautaa heitä eikä heidän vaimojaan, poikiaan tai tyttäriään. Minä vuodatan heidän päälleen heidän oman pahuutensa.”

Profeetan esirukous kansan puolesta

¹⁷”Sano heille näin: Minun silmistäni vuotavat kyyneleet yötä päivää lakkaamatta, sillä neitsyttä, tytärtäni, kansaani, on ruhjottu raskaasti, lyöty hyvin pahasti.

¹⁸Jos lähden kedolle, näen miekan kaatamia, jos tulen kaupunkiin, näen nälkään nääntyviä. Niin profeetat kuin papitkin kiertelevät maata eivätkä tiedä, mitä tehdä.”

¹⁹Oletko sinä, Herra, hylännyt Juudan kokonaan, inhoaako sielusi Siionia? Miksi olet lyönyt meitä niin, ettemme voi parantua? Rauhaa toivottiin, mutta mitään hyvää ei tullut, paranemisen aikaa, mutta sen sijaan on kauhua!

²⁰HERRA, me tunnemme jumalattomuutemme ja isiemme pahat teot. Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan.

²¹Nimesi tähden, älä hylkää! Älä anna häväistä kunniasi valtaistuinta! Muista liittoasi meidän kanssamme, älä riko sitä.

²²Voisivatko kansojen turhat jumalat antaa sadetta tai taivas sadekuuroja? Etkö se ole sinä, HERRA , meidän Jumalamme? Sinua me odotamme, sillä sinä olet tehnyt kaiken tämän.

Jeremia 15

Tuomio on peruuttamaton

¹HERRAsanoi minulle: ”Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat minun edessäni, ei sieluni taipuisi tämän kansan puoleen. Aja se pois minun kasvojeni edestä; heidän on lähdettävä!

²Kun he kysyvät sinulta: ’Minne meidän on lähdettävä?’ niin vastaa heille: Näin sanoo HERRA : Joka on kuoleman oma, se menköön kuolemaan, joka miekan, se miekkaan, joka nälän, se nälkään, joka vankeuden, se vankeuteen!

³Minä asetan heille neljänlaiset rankaisijat, sanoo HERRA : miekan surmaamaan, koirat raahaamaan sekä taivaan linnut ja maan eläimet syömään ja raatelemaan.

⁴Minä teen heistä kauhistuksen aiheen kaikille valtakunnille maan päällä Manassen, Juudan kuninkaan Hiskian pojan, tähden, kaiken sen tähden, mitä hän teki Jerusalemissa.

⁵Kuka säälii sinua, Jerusalem, kuka surkuttelee sinua, kuka poikkeaa kysymään sinun vointiasi?

⁶Sinä olet hylännyt minut, sanoo Herra, olet kääntynyt pois. Niinpä minä ojennan käteni sinua vastaan ja hävitän sinut. Olen väsynyt armahtamaan.

⁷Minä seulon heitä viskaimella maan kaupunkien porteilla. Minä teen kansani lapsettomaksi, minä tuhoan sen, sillä he eivät ole palanneet omilta teiltään.

⁸Heidän leskiään on oleva enemmän kuin meren hiekkaa. Keskellä päivää minä tuon hävittäjän heidän nuorukaistensa äitien kimppuun, saatan äkkiä lankeamaan heidän päälleen tuskan ja kauhun.

⁹Seitsemän pojan synnyttäjä on murheellinen ja toivoton. Hänen aurinkonsa laskee, kun vielä on päivä, hän joutuu häpeään ja häväistykseksi. Sen, mitä kansasta jää jäljelle, minä annan miekalle alttiiksi heidän vihollistensa edessä, sanoo HERRA .”

Jeremian valitus ja Herran vastaus

¹⁰Voi minua, äitini, kun synnytit minut mieheksi, jolla on riita ja tora koko maan kanssa! En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut, mutta silti kaikki kiroavat minua.

¹¹HERRAsanoi: ”Totisesti, minä vapautan sinut, ja sinun käy hyvin! Totisesti, minä panen sinun vihollisesi pyytämään sinua avukseen onnettomuuden ja ahdingon aikana.

¹²Murtuuko rauta, pohjoisesta tuotu rauta, tai vaski?

¹³Sinun rikkautesi ja aarteesi, Juuda, minä annan vapaasti ryöstettäväiksi kaikkien sinun syntiesi tähden, joita olet tehnyt kaikkialla rajojesi sisällä.

¹⁴Minä teen sinusta vihollistesi orjan maassa, jota et tunne, sillä minun vihani tuli on syttynyt ja se leimuaa teitä vastaan.”

¹⁵HERRA , sinä tiedät kaiken. Muista minua, pidä minusta huoli ja kosta puolestani minun vainoojilleni! Ole pitkämielinen äläkä tempaa minua pois. Tiedäthän, kuinka minä kannan häväistystä sinun tähtesi.

¹⁶Sinun sanasi löytyivät, ja minä söin ne. Sanasi olivat minulle riemu ja sydämeni ilo, sillä minut on otettu sinun nimiisi, HERRA , sotajoukkojen Jumala.

¹⁷Minä en ole istunut ilakoimassa ilveilijöiden seurassa. Sinun kätesi tähden minä olen istunut yksinäni, sinä olet täyttänyt minut kiivaudella.

¹⁸Miksi kipuni kestää ainiaan ja haavani on paha eikä tahdo parantua? Onko sinusta tullut minulle kuin ehtyvä puro, kuin lähde, jossa vesi ei pysy?

¹⁹Sen tähden, näin sanoo HERRA : ”Jos sinä muutat mielesi, niin minä tuon sinut takaisin ja sinä saat palvella minua. Jos tuot esiin jaloa, et arvotonta, niin sinä saat olla minun suunani, ja he kääntyvät sinun puoleesi, mutta sinä et joudu kääntymään heidän puoleensa.

²⁰Minä teen sinusta lujan vaskimuurin tätä kansaa vastaan. He sotivat sinua vastaan mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä pelastan ja vapautan sinut, sanoo HERRA .

²¹Minä pelastan sinut pahojen käsistä ja lunastan sinut väkivaltaisten kourista.”

Jeremia 16

Profeetan on katkaistava yhteytensä kansaan

¹Minulle tuli tämä Herran sana:

²”Älä ota itsellesi vaimoa, älköönkä sinulle syntykö poikia tai tyttäriä tässä paikassa.

³ Sillä näin sanoo HERRA tässä maassa syntyvistä pojista ja tyttäristä ja heidän äideistään, jotka heidät synnyttävät, sekä heidän isistään, jotka siittävät heidät:

⁴ He kuolevat tuskallisen kuoleman, heille ei pidetä valittajaisia eikä heitä haudata – heistä tulee lantaa maan pinnalle. He tuhoutuvat miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiistaan tulee taivaan lintujen ja maan eläinten ruokaa.

⁵ Näin sanoo HERRA : Älä mene surutaloon, älä valittajaisiin äläkä ota osaa heidän suruunsa, sillä minä otan pois tältä kansalta rauhani, armoni ja laupeuteni, sanoo HERRA .

⁶ Sekä suuret että pienet kuolevat tässä maassa. Heitä ei haudata, heille ei pidetä valittajaisia, eikä kukaan viiltele ihoa tai ajele päätään paljaaksi heidän vuokseen.

⁷ Kukaan ei murra leipää vainajaa sureville lohduttaakseen heitä, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaljaa heidän isänsä ja äitinsä kuoleman tähden.

⁸ Älä mene pitotaloon istumaan heidän seurassaan, syömään ja juomaan,

⁹ sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Minä lopetan tästä paikasta teidän silmienne nähden ja teidän päivinänne riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen.”

Kansa joutuu pakkosiirtolaisuuteen

¹⁰ ”Kun sinä ilmoitat tälle kansalle kaiken tämän, he kysyvät sinulta: ’Minkä vuoksi HERRA uhkaa meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella? Minkä rikoksen ja minkä synnin olemme tehneet HERRAA , meidän Jumalaamme, vastaan?’

¹¹ Sano silloin heille: ’Sen vuoksi, että teidän isänne hylkäsivät minut, sanoo HERRA , ja seurasivat muita jumalia. He palvelivat ja kumarsivat niitä, mutta hylkäsivät minut eivätkä noudattaneet minun opetustani.

¹² Mutta te olette tehneet vielä enemmän paha kuin isänne. Nytkin jokainen teistä vaeltaa pahan sydämensä paatumuksessa eikä kuule minua.

¹³ Siksi minä heitän teidät pois tästä maasta sellaiseen maahan, jota te ette tunne eivätkä teidän isänne tunteneet. Siellä te palvelette muita jumalia yötä päivää, sillä minä en armahda teitä.”

Kalastajat ja metsästäjät

¹⁴”Sen tähden HERRA sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta’,

¹⁵vaan sanotaan: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.’ Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän isilleen.

¹⁶ Katso, minä lähetän monta kalastajaa, sanoo HERRA , kalastamaan heitä. Sen jälkeen minä lähetän monta metsästäjää metsästäämään heitä kaikilta vuorilta, kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista.

¹⁷ Sillä minun silmäni näkevät kaikki heidän tiensä. Ne eivät ole minulta salassa, eikä heidän pahuutensa ole piilossa minun silmiltäni.

¹⁸ Ennen kuin tuon kansani takaisin, minä kosten kaksinkertaisesti heidän pahuutensa ja syntinsä, koska he ovat saastuttaneet minun maani iljetystensä raadoilla ja täyttäneet minun perintöosani kauhistuksillaan.”

¹⁹ HERRA, minun voimani ja turvani, pakopaikkani hädän päivänä! Sinun luoksesi tulevat kansat maan ääristä ja sanovat: ”Isämme saivat perinnökseen pelkkää petosta, turhia jumalia, joista ei ole mitään apua.

²⁰ Tekeekö ihminen itselleen jumalia? Eiväthän sellaiset ole jumalia!”

²¹ ”Sen tähden, katso, minä annan heidän tuntea, tällä kertaa annan heidän tuntea käteni voiman ja suuruuteni, ja niin he tulevat tietämään, että minun nimeni on HERRA .”

Jeremia 17

Juudan synty saa tuomionsa

¹”Juudan synty on kirjoitettu rautapiirtimellä ja kaiverrettu timanttikärjellä heidän sydäntensä tauluun ja heidän alttariensa sarviin.

² Heidän lapsensakin muistavat heidän alttarinsa ja asera-paalunsa vehreiden puiden vieressä, korkeilla kukkuloilla,

³ kedoilla ja vuorilla. Kaikki sinun rikkautesi, aarteesi ja uhrikukkulasi minä annan ryöstettäväksi synnin tähden, jota olet tehnyt kaikkialla alueellasi.

⁴ Sinun on luovuttava perintöosastasi, jonka minä olen sinulle antanut, ja minä teen sinusta vihollistesi orjan maassa, jota et tunne, sillä te olette sytyttäneet vihani tulen, ja se palaa ikuisesti.”

Kirous ja siunaus

⁵ Näin sanoo HERRA : ”Kirottu se mies, joka turvaa ihmisiin, luottaa lihan käsivarteen ja jonka sydän luopuu HERRASTA .

⁶ Hän on kuin alaston puu arolla, ei hän näe mitään hyvää tulevan. Hänen on asuttava helteen polttamalla aavikolla, asumattomassa suolamaassa.

⁷ Siunattu se mies, joka luottaa HERRAAN ja jonka turvana HERRA on.

⁸ Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka levittää juurensa puroon asti. Ei se pelästy helteen tuloa, vaan sen lehdet pysyvät vihreinä. Kuivanakaan vuonna ei sillä ole hätää eikä se lakkaa tekemästä hedelmää.

⁹ Sydän on petollisempi kaikkea muuta ja parantumattoman paha. Kuka sen tuntee?

¹⁰ Minä, HERRA , tutkin sydämet ja koettelen sisimmän antaakseni jokaiselle palkan hänen vaelluksensa mukaan, hänen tekojensa hedelmän mukaan.

¹¹ Kuin peltopyy, joka hautoo, mitä ei ole muninut, on se, joka hankkii rikkautta vääryydellä. Päiviensä puolivälissä hänen on se jätettävä, ja hänen loppunsa on houkan loppu.”

¹² Kunnian valtaistuin, korkein ikiajoista asti, on meidän pyhäkkömme paikka!

¹³ HERRA , sinä Israelin toivo! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. ”Jotka lähtevät luotani pois, ne kirjoitetaan tomuun, sillä he ovat hylänneet HERRAN , elävän veden lähteen.”

¹⁴ Paranna minut, HERRA , niin minä parannun, pelasta minut, niin minä pelastun, sillä sinä olet ylistykseni aihe.

¹⁵ He sanovat minulle: ”Missä on HERRAN sana? Toteutukoon se!”

¹⁶ Mutta minä en ole pakoillut paimenen tehtävää. Sinua olen seurannut, en ole toivonut turmion päivää. Sinä tiedät, että se mitä huuliltani on lähtenyt, on sinun kasvojesi edessä.

¹⁷ Älä saata minua kauhistumaan! Sinä olet turvani onnettomuuden päivänä.

¹⁸ Joutukoot vainoojani häpeään, mutta älä anna minun joutua häpeään. Joutukoot he kauhun valtaan, mutta älä anna minun joutua kauhun valtaan. Tuota heille onnettomuuden päivä ja murskaa heidät perin pohjin.

Pyhittäkää sapatti

¹⁹ HERRASanoi minulle näin: ”Mene seisomaan Kansanportille, josta Juudan kuninkaat kulkevat sisään ja ulos. Käy myös kaikilla muilla Jerusalemin porteilla

²⁰ ja sano ihmisille: Kuulkaa HERRAN sana, te Juudan kuninkaat, koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka kuljette näistä porteista.

²¹ Näin sanoo HERRA : Varokaa, ettette kanno sapattina mitään kantamusta ettekä tuo mitään sisään Jerusalemin porteista.

²² Älkää myöskään viekö sapattina mitään kantamusta ulos taloistanne älkääkään tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatti, niin kuin minä käskin teidän isienne tehdä.

²³ He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan olivat uppiniskaisia. He eivät kuunnelleet eivätkä ottaneet kuritusta opikseen.

²⁴ HERRA sanoo: Jos te todella olette minulle kuuliaisia, niin ettette tuo mitään kantamusta tämän kaupungin porteista sapattina, vaan pyhitätte sapatin ettekä tee silloin mitään työtä,

²⁵ niin tämän kaupungin porteista on tuleva sisälle vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita ja ruhtinaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella. Myös Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat tulevat, ja tämä kaupunki on oleva asuttu ikuisesti.

²⁶ Silloin tullaan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöstä, Benjaminin maasta ja alankomaasta, vuoristosta ja Negevistä ja tuodaan polttouhreja, teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja sekä kiitosuhreja HERRAN huoneeseen.

²⁷ Mutta jos te ette ole kuuliaisia minulle ettekä pyhitä sapattia vaan kuljette sapattina Jerusalemin porteista kantaen taakkoja, niin minä sytytän tuleen sen portit. Tuli kuluttaa Jerusalemin palatsit, eikä se sammu.”

Jeremia 18

Jeremia savenvalajan talossa

¹ HERRALT tuli Jeremialle tämä sana:

² ”Nouse ja mene alas savenvalajan huoneeseen, sillä siellä minä annan sinun kuulla sanani.”

³ Minä menin alas savenvalajan huoneeseen, jossa tämä teki työtä pyöränsä ääressä.

⁴ Jos astia, jota savenvalaja teki, meni pilalle hänen käsissään, niin savenvalaja teki siitä toisen astian, sellaisen kuin hän näki parhaaksi tehdä.

⁵ Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁶ ”Enkö minä voi tehdä teille, te Israelin huone, niin kuin tuo savenvalaja tekee, sanoo HERRA. Katso, te olette minun kädessäni niin kuin savi savanvalajan kädessä, te Israelin huone.

⁷Joskus minä uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan,

⁸mutta jos tuo kansa kääntyy pois pahuudestaan, jonka tähden minä sitä uhkasin, niin minä kadun onnettomuutta, jonka ajattelin tuottaa sille.

⁹Joskus minä taas lupaan istuttaa ja rakentaa kansan ja valtakunnan,

¹⁰mutta jos se tekee sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, eikä kuuntele minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, mitä olin sanonut tekeväni sille.

¹¹Sano siis nyt Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo HERRA : Katso, minä valmistan teille onnettomuutta, minulla on suunnitelmia teitä vastaan. Kääntykää siis kukin pois pahalta tieltänne ja parantakaa vaelluksenne ja tekonne.”

¹²Mutta he vastasivat: ”Turha toivo! Me vaellamme omien ajatustemme mukaan ja kukin meistä toimii oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan.”

¹³Sen tähden, näin sanoo HERRA : ”Kysykää kansojen keskuudessa, kuka on kuullut tällaisesta? Neitsyt Israel on tehnyt hyvin kauhistavia tekoja.

¹⁴Häviääkö aukealta kalliolta Libanonin lumi? Ehtyvätkö kaukaa tulevat, kylminä virtaavat vedet?

¹⁵Mutta minun kansani on unohtanut minut, he polttavat suitsuketta turhille jumalille. He kompuroivat teillään, ikivanhoilla poluilla, he kulkevat syrjäpolkuja, raivaamatonta tietä.

¹⁶Näin he tekevät maansa autioksi, ikuiseksi ivan aiheeksi . Jokainen, joka kulkee sen kautta, kauhistuu ja pudistaa päätään.

¹⁷Kuin itätuuli minä hajotan heidät vihollisen edessä. Selkäni minä näytän heille, en kasvojani heidän onnettomuutensa päivänä.”

Profeetta pyytää kostoa vainoojilleen

¹⁸Jotkut sanoivat: ”Tulkaa, pitäkäämme neuvoa Jeremiaa vastaan, sillä ei opetus katoa papilta, ei neuvo viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyödään hänet sanoilla. Ei meidän tarvitse kuunnella hänen puheitaan.”

¹⁹Kuuntele sinä, HERRA , minua ja kuule, mitä vastustajani puhuvat.

²⁰Näinkö palkitaan hyvä pahalla? Hehän ovat kaivaneet kuopan surmatakseen minut. Muista, kuinka minä olen seisonut sinun edessä ja puhunut hyvää heidän puolestaan, että vihasi kääntyisi heistä pois.

²¹Jätä siis heidän lapsensa nääntymään nälkään ja anna heidät miekan ruuaksi. Tulkoot heidän vaimonsa lapsettomiksi ja leskiksi, miehet kuolkoot ruttoon, ja nuorukaiset kaatukoot sodassa miekkaan.

²²Kuulukoon heidän taloistaan avunhuuto, kun sinä äkkiä tuot heidän kimppuunsa rosvojoukon. He ovat kaivaneet kuopan pyydystääkseen minut ja virittäneet salaa ansoja minun tielleni.

²³Sinä, HERRA , tiedät, kuinka he pitävät neuvoa tappaakseen minut. Älä anna anteeksi heidän rikostaan äläkä pyyhi pois heidän syntiään kasvojesi edestä. Kaatukoot he sinun kasvojesi edessä – tee tämä heille vihasi aikana.

Jeremia 19

Saviruukku särjetään Ben-Hinnomin laaksossa

¹HERRAsanoi näin: ”Mene, osta ruukku savenvalajalta, ota mukaasi kansan ja pappien vanhimpia

²ja lähde Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin edustalla. Julista siellä sanat, jotka minä sinulle puhun.

³Sano: Kuulkaa HERRAN sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle paikalle sellaisen onnettomuuden, että jokaisen siitä kuulevan korvat soivat.

⁴Tämä tapahtuu, koska he ovat hylänneet minut. He ovat saastuttaneet tämän paikan ja polttaneet täällä uhreja muille jumalille, joita eivät he, eivät

heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat ole tunteneet. He ovat täyttäneet tämän paikan viattomien verellä.

⁵ He ovat rakentaneet Baalin uhrikukkuloita ja polttaneet lapsiaan polttouhreina Baalille. Sellaisesta minä en ole antanut käskyä enkä puhunut, eikä se ole tullut mieleenikään.

⁶ Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin tätä paikkaa ei enää sanota Toofetiksi eikä Ben-Hinnomin laaksoksi vaan Murhalaaksoksi.

⁷ Minä teen tyhjäksi Juudan ja Jerusalemin asukkaiden suunnitelmat tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä. Minä annan heidän joutua niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa minä annan ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille.

⁸ Minä teen tämän kaupungin autioksi ja ivallisen vihellyksen aiheeksi. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden.

⁹ Minä panen heidät syömään poikiensa ja tyttäriensä lihaa. He syövät toinen toisensa lihaa ollessaan piiritettyinä ja ahdingossa, kun heidän vihollisensa, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ahdistavat heitä.

¹⁰ Särje ruukku niiden miesten nähden, jotka ovat tulleet kanssasi,

¹¹ ja sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot: Näin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin. Ne särjetään niin kuin saventalajan astia, jota ei enää voi korjata. Kuolleita haudataan Toofetiin, kun muualla ei ole tilaa.

¹² Näin minä teen tälle paikalle ja sen asukkaille, sanoo HERRA : minä teen tästä kaupungista Toofetin kaltaisen.

¹³ Jerusalemin taloista ja Juudan kuninkaiden taloista tulee Toofetin kaltaisia – saastaisia tulee kaikista taloista, joiden katoilla on uhrattu suitsuketta kaikelle taivaan joukolle ja vuodatettu juomauhreja muille jumalille.”

Jeremia joutuu jalkapuuhun

¹⁴Palattuaan Toofetista, jonne HERRA oli lähettänyt hänet profetoimaan, Jeremia asettui seisomaan HERRAN huoneen esipihaan ja sanoi kaikelle kansalle:

¹⁵”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle kaupungille ja kaikille sen tytärkaupungeille kaiken onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska he ovat olleet niskureita eivätkä ole kuunnelleet minun sanojani.”

Jeremia 20

¹Pappi Pashur, Immerin poika, HERRAN temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian profetoivan nämä sanat.

²Silloin Pashur löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli HERRAN temppeliin kuuluvassa Benjaminin yläportissa.

³Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, Jeremia sanoi hänelle: ” HERRA ei enää kutsu sinua nimellä Pashur vaan nimellä Maagor-Missaabib .

⁴Sillä näin sanoo HERRA : ’Katso, minä teen sinut kauhuksi sekä itsellesi että kaikille ystävillesi. He kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden. Koko Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla.

⁵Minä annan heidän vihollistensa käsiin kaikki tämän kaupungin rikkaudet: kaiken, mistä se on nähnyt vaivaa, kaikki sen kalleudet ja kaikki Juudan kuninkaiden aarteet. Nämä ryöstävät ne ja vievät Baabeliin.

⁶Ja sinä, Pashur, ja kaikki talosi asukkaat, te vaellatte vankeuteen. Baabeliin sinä menet ja sinne sinä kuolet. Sinne haudataan sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet profetoinut valhetta.”

Jeremia valittaa kutsumustaan

⁷”Sinä olet taivutellut minua, HERRA , ja minä olen taipunut. Sinä olet tarttunut minuun ja olet voittanut. Minä olen ollut naurun aiheena kaikki päivät, kaikki pilkkaavat minua.

⁸Sillä niin usein kuin minä puhun, minun täytyy huutaa, kuuluttaa väkivaltaa ja sortoa. HERRAN sana on tuonut minulle häväistystä ja alituista pilkkaa.”

⁹Niinpä minä sanoin: ”En tahdo muistella häntä enkä enää puhua hänen nimessään.” Mutta sisälläni luihini suljettuna oli kuin polttava tuli. Väsyksiin asti minä koetin sitä pidättää, mutta en voinut.

¹⁰Minä olen kuullut monien parjaavan: ”Kauhua kaikkialla!” ”Ilmoittakaa siitä, annetaan hänet ilmi!” Kaikki ystävänikin tarkkaavat, milloin kompastuisin. ”Ehkä hän antaa viekoitella itsensä, ja niin me voitamme hänet ja voimme kostaa hänelle.”

¹¹Mutta HERRA on minun kanssani kuin väkevä sankari. Sen tähden vainoojani kompastuvat eivätkä mahda mitään. He saavat osakseen suuren häpeän, koska heillä ei ole ymmärrystä, ikuisen pilkan, joka ei unohdu.

¹²HERRASebaot, sinä joka tutkit vanhurskaan ja näet sydämen ja mielen , salli minun nähdä, että kostat heille, sillä sinun huomaasi minä olen jättänyt asiani.

¹³Laulakaa HERRALLE , ylistäkää Herraa, sillä hän pelastaa köyhän pahantekijöiden käsistä.

Jeremia kiroaa syntymäpäivänsä

¹⁴Kirottu olkoon se päivä, jona minä synnyin, päivä, jona äitini minut synnytti, älköön se olko siunattu!

¹⁵Kirottu se mies, joka toi isälleni ilosanoman: ”Sinulle on syntynyt poikalapsi.” Hän tuotti isälleni suuren ilon.

¹⁶Käyköön sen miehen niin kuin niiden kaupunkien, jotka HERRA kukisti armoa antamatta. Kuulkoon hän avunhuudon aamulla ja sotahuudon keskipäivällä,

¹⁷koska ei surmannut minua kohtuun. Silloin äitini olisi ollut hautani ja hänen raskautensa olisi kestänyt ikuisesti.

¹⁸Miksi olen tullut ulos kohdusta näkemään tuskaa ja vaivaa? Minun päiväni päättyvät häpeässä.

Jeremia 21

Profetia Jerusalemin tuhosta

¹Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA , kun kuningas Sidkia lähetti hänen luokseen Pashurin, Malkian pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, sanomaan:

²”Kysy puolestamme neuvoa HERRALTA , sillä Nebukadnessar , Baabelin kuningas, sotii meitä vastaan. Ehkäpä HERRA tekee meille ihmeen, kaikkien muiden ihmeittensä vertaisen, niin että vihollinen lähtee pois meidän kimpustamme.”

³Jeremia vastasi heille: ”Sanokaa Sidkialle:

⁴Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Katso, minä käännän teitä itseänne vastaan teidän käsissänne olevat sota-aseet, joilla te taistelette Baabelin kuningasta ja kaldealaisia vastaan. He piirittävät teitä nyt muurin ulkopuolella, mutta minä kokoan heidät tämän kaupungin keskelle.

⁵Minä itse sodin teitä vastaan ojennetulla kädellä ja voimallisella käsivarrella, vihassa, kiivaudessa ja suuressa suuttumuksessa.

⁶Minä lyön vitsauksella tämän kaupungin asukkaita, ihmisiä ja eläimiä, ja he kuolevat kauheaan ruttoon.

⁷Sen jälkeen, sanoo HERRA , minä luovutan Juudan kuninkaan Sidkian, hänen palvelijansa sekä kansan, joka on tähän kaupunkiin jäänyt jäljelle rutolta, miekalta ja nälältä, Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin. He joutuvat vihollistensa käsiin, niiden, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Nebukadnessar surmaa heidät miekalla; hän ei säästä heitä, ei sääli eikä armahda.

⁸Sinun on sanottava tälle kansalle: Näin sanoo HERRA : Minä asetan nyt teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien.

⁹Jokainen, joka jää tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Mutta se, joka lähtee ulos ja antautuu teitä piirittäville kaldealaisille, saa elää ja pitää henkensä saaliinaan,

¹⁰sillä minä olen kääntänyt kasvoni tätä kaupunkia kohti sen onnettomuudeksi, ei onneksi, sanoo HERRA . Se annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.”

Varoitus Juudan kuningashuoneelle

¹¹”Sano Juudan kuningashuoneelle: Kuulkaa Herran sana,

¹²Daavidin huone! Näin sanoo HERRA : Tuomitkaa joka aamu oikeudenmukaisesti ja pelastakaa ryöstetty sortajan kädestä. Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli ja palaa teidän tekojenne pahuuden tähden, eikä kukaan voi sitä sammuttaa.

¹³Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sinä laakson asujatar, sinä tasangon kalliolinna, sanoo HERRA . Kuulkaa te, jotka sanotte: ’Kuka voi hyökätä meitä vastaan, kuka tunkeutua asuntoihimme?’

¹⁴Minä rankaisen teitä teidän tekojenne hedelmän mukaan, sanoo HERRA . Minä sytytän tuleen kaupunkinne metsän, ja tuli polttaa kaiken sen ympäriltä.”

Jeremia 22

¹Näin sanoo HERRA : ”Mene Juudan kuninkaan linnaan ja julista siellä tämä sana:

²Kuulkaa HERRAN sana, sinä Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka kuljette näistä porteista!

³Näin sanoo HERRA : Tehkää, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii, ja pelastakaa ryöstetty sortajan käsistä. Älkää tehkö vääryyttä ja väkivaltaa muukalaiselle, orvolle tai leskelle älkääkä vuodattako tässä paikassa viatonta verta.

⁴ Sillä jos te todella teette tämän sanan mukaan, niin tämän linnan porteista tulee vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, kuninkaita, joilla on mukanaan palvelijansa ja kansansa.

⁵ Mutta jos te ette kuule näitä sanoja, niin minä vannon itseni kautta, sanoo HERRA , että tästä linnasta tulee raunio.

⁶ Näin sanoo HERRA Juudan kuningashuoneesta: Vaikka sinä olisit minulle kuin Gilead, kuin Libanonin huippu, niin minä totisesti teen sinusta autiomaan, teen kaupunkisi asumattomiksi.

⁷ Minä vihin tuhoojat sinua vastaan, miehet ja aseet. He hakkaavat maahan sinun valiosetrиси ja heittävät ne tuleen.

⁸ Monet kansat kulkevat silloin tämän kaupungin ohi ja kysyvät toisiltaan: 'Miksi HERRA on tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?'

⁹ Siihen vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät HERRAN , Jumalansa, liiton, palvoivat muita jumalia ja palvelivat niitä.'"

Profetia Sallumista

¹⁰ "Älkää itkekö kuollutta, älkää häntä surko. Itkekää häntä, jonka täytyy lähteä pois, sillä hän ei saa enää palata eikä nähdä synnyinmaataan.

¹¹ Sillä näin sanoo HERRA Sallumista , Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian tilalle ja joka on lähtenyt pois tästä paikasta: Hän ei enää palaa tänne,

¹² vaan hän kuolee siellä, minne hänet on viety vangiksi. Tätä maata hän ei enää näe."

Profetia Joojakimista

¹³ "Voi sitä, joka rakentaa talonsa vääryydellä ja yläsalinsa ilman oikeutta, joka teettää työtä ilmaiseksi lähimmäisellään eikä anna hänelle hänen palkkaansa,

¹⁴vaan sanoo: 'Minä rakennan itselleni tilavan talon ja avarat yläsalit.' Hän hakkauttaa taloon ikkunat, laudoittaa sen setripuulla ja maalauttaa punavärillä.

¹⁵Siksikö sinä olet kuningas, että sinulla on into setripuuhun? Eikö isäsiin syönyt ja juonut, ja kuitenkin hän toimi oikein ja vanhurskaasti? Niinpä hänen kävi hyvin.

¹⁶Hän hankki oikeuden kurjalle ja köyhälle, ja silloin kaikki oli hyvin. Eikö juuri tämä ole minun tuntemistani, sanoo HERRA ?

¹⁷Mutta sinun silmäsi ja sydämesi tavoittelevat vain väärää voittoa, viattoman veren vuodattamista ja väkivallan ja sorron harjoittamista.

¹⁸Sen tähden, näin sanoo HERRA Juudan kuninkaasta Joojakimista, Joosian pojasta: Hänelle ei pidetä valittajaisia eikä sanota: 'Voi veljeni! Voi sisareni!' Kukaan ei häntä valita eikä huuda: 'Voi herraamme, voi hänen loistoaan!'

¹⁹Hänet haudataan niin kuin aasi, raahataan pois ja viskataan Jerusalemin porttien ulkopuolelle."

Jerusalem ei tahtonut kuulla Herran ääntä

²⁰"Nouse Libanonille ja huuda, korota äänesi Baasanissa, huuda Abarimin vuorilta, sillä kaikki sinun rakastajasi on murskattu.

²¹Minä puhuin sinulle menestyksesi päivinä, mutta sinä vastasit: 'En tahdo kuulla.' Tämä on ollut sinun tapasi nuoruudestasi asti, sinä et ole kuunnellut minun ääntäni.

²²Tuuli vie mennessään kaikki sinun paimenesi, ja rakastajiesi on mentävä vankeuteen. Silloin sinä joudut häpeän ja pilkan alaiseksi kaiken pahuutesi tähden.

²³Sinä, joka asut Libanonilla, olet rakentanut pesäsi setripuihin: kuinka voihtitkaan, kun sinulle tulevat tuskat kuin synnyttäjän kouristukset!"

Profetia Konjasta

²⁴”Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA : vaikka sinä, Konja , Joojakimin poika, Juudan kuningas, olisit sinettisormus minun oikeassa kädessäni, minä repäisisin sinut siitakin irti.

²⁵Minä annan sinut niiden käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi ja joiden vuoksi olet kauhuissasi: Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja kaldealaisten käsiin.

²⁶Minä heitän sinut ja äitisi, joka on sinut synnyttänyt, toiseen maahan, jossa te ette ole syntyneet, ja sinne te kuolette.

²⁷Tähän maahan, jonne teidän sielunne ikävöi, te ette enää voi palata.

²⁸Onko tämä mies, Konja, inhottava, rikottu astia, kenellekään kelpaamaton kapine? Miksi hänet ja hänen jälkeläisensä on heitetty pois, viskattu maahan, jota he eivät tunne?

²⁹Maa, maa, maa! Kuule HERRAN sana!

³⁰Näin sanoo HERRA : Merkitkää tämä mies lapsettomaksi, mieheksi, joka ei menesty koko elinaikanaan. Ei myöskään kukaan hänen jälkeläisistään menesty, niin että istuisi Daavidin valtaistuimella ja hallitsisi vielä Juudaa.”

Jeremia 23

Pahat paimenet ovat hajottaneet lauman

¹”Voi paimenia, jotka tuhoavat ja ajavat hajalle minun laitumeni lampaat, sanoo HERRA .

²Sen tähden, näin sanoo HERRA , Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: Te olette hajottaneet minun laumani, karkottaneet lampaat pois ettekä ole pitäneet niistä huolta. Katso, minä pidän huolen teidän pahojen tekojenne rankaisemisesta, sanoo HERRA .

³Minä kokoan laumani jäännöksen kaikista maista, joihin olen lampaani karkottanut. Minä tuon ne takaisin laitumelleen, ja niistä tulee hedelmällisiä, ja ne lisääntyvät.

⁴Minä herätän heille paimenia, jotka kaitsevat heitä. He eivät enää pelkää eivätkä ole kauhuissaan, eikä yhtäkään heistä tule puuttumaan, sanoo HERRA .”

Daavidin vanhurskas vesa

⁵”Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan. Hän hallitsee kuninkaana ja menestyy, hän toteuttaa oikeuden ja vanhurskauden maassa.

⁶Hänen päivinään Juuda pelastuu ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: ’ HERRA , meidän vanhurskaudemme’.

⁷Sen tähden HERRA sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka toi israelilaiset pois Egyptin maasta’,

⁸vaan: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka johdatti Israelin heimon jälkeläiset tänne pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin oli heidät karkottanut.’ Silloin he saavat jälleen asua omassa maassaan.”

Vääristä profeetoista

⁹Profeetoista: ”Sydämeni on murtunut rinnassani, kaikki luuni vapisevat. HERRAN ja hänen pyhien sanojensa vuoksi minä olen kuin juopunut, kuin mies, jonka viini on voittanut.

¹⁰Maa on täynnä avionrikkooja, se murehtii kirouksen tähden, autiomaan laitumet kuivuvat. Kaikki he rientävät pahantekoon ja käyttävät voimansa vääryyteen.

¹¹He ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin. Omasta huoneestanikin minä olen löytänyt heidän pahuuttaan, sanoo HERRA .

¹²Sen tähden heidän tiensä on heille kuin liukas polku. Pimeässä he suistuvat ja kaatuvat polullaan, koska minä tuotan heille onnettomuuden heidän rangaistuksensa vuotena, sanoo HERRA .

¹³Samarian profeetoissa minä näin turmelusta: he ennustivat Baalin nimessä ja eksyttivät kansani Israelin.

¹⁴Jerusalemin profeettojen joukossa minä näin kauhistavia tekoja: aviorikosta ja valheessa vaeltamista. He vahvistavat pahantekijöiden käsiä, ettei kukaan kääntyisi pois pahuudestaan. Kaikki he ovat minulle kuin sodomalaiset ja kaupungin asukkaat kuin gomorralaiset.

¹⁵Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot näistä profeetoista: Katso, minä syötän heille koiruohoa ja juotan heille myrkkyvettä, sillä Jerusalemin profeetoista on jumalattomuus levinnyt koko maahan.

¹⁶Näin sanoo HERRA Sebaot: Älkää kuunnelko, mitä puhuvat nuo profeetat, jotka profetoivat teille ja täyttävät teidät turhilla toiveilla. Oman sydämensä näkyjä he puhuvat, eivät he profetoi HERRAN käskystä.

¹⁷He hokevat halveksijoilleni: 'HERRA on puhunut: Teillä on oleva rauha!' Kaikille, jotka vaeltavat paatunein sydämin, he sanovat: 'Ei teitä kohtaa onnettomuus.'

¹⁸Mutta kuka on ollut mukana HERRAN neuvottelussa, nähnyt hänet ja kuullut hänen sanansa? Kuka on tarkkaan kuunnellut hänen sanojaan ja ymmärtänyt ne?

¹⁹Katso, HERRAN kiivas myrsky puhkeaa, pyörremyrsky riehuu jumalattomien pään päällä.

²⁰HERRANviha ei asetu, ennen kuin hän on täysin toteuttanut sydämensä ajatukset. Aikojen lopulla te sen hyvin ymmärrätte.

²¹Minä en ole lähettänyt noita profeettoja, mutta silti he juoksevat; minä en ole puhunut heille, mutta silti he profetoivat.

²²Jos he olisivat olleet mukana minun neuvottelussani, he julistaisivat minun sanani kansalleni ja saisivat sen palaamaan pahalta tieltään ja pahoista teoistaan.

²³HERRA sanoo: Olenko minä Jumala vain läheltä, enkö ole Jumala myös kaukaa?

²⁴ Voisiko joku piiloutua sellaiseen paikkaan, etten minä häntä näkisi? sanoo HERRA . Enkö minä täytä taivasta ja maata? sanoo HERRA .

²⁵ Minä olen kuullut, mitä julistavat nuo profeetat, jotka profetoivat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Olen nähnyt unta, olen nähnyt unta!'

²⁶ Kuinka kauan tätä jatkuu? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka profetoivat valhetta ja oman sydämensä petosta?

²⁷ Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toisilleen, saada kansani unohtamaan minun nimeni? Niinhän heidän isänsä unohtivat minun nimeni Baalin tähden.

²⁸ Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa, mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon sanani uskollisesti. Mitä tekemistä akanoilla on jyvien seassa? sanoo HERRA .

²⁹ Eikö minun sanani ole kuin tuli, sanoo Herra, ja kuin moukari, joka murskaa kallion?

³⁰ Sen tähden, sanoo HERRA , minä olen niitä profeettoja vastaan, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltaan.

³¹ Katso, minä olen niitä profeettoja vastaan, sanoo HERRA , jotka ottavat sanan omalta kieleltään ja nimittävät sitä Herran sanaksi.

³² Minä olen niitä vastaan, jotka profetoivat valheunien perusteella, kertovat niistä ja eksyttävät minun kansaani valheillaan ja kerskumisellaan. Minä en ole heitä lähettänyt enkä käskenyt, eikä heistä ole mitään apua tälle kansalle, sanoo HERRA .”

Herran taakka

³³ ”Kun tämä kansa tai profeetta tai pappi kysyy sinulta: 'Mikä on Herran ennustus', niin sano heille: 'Mikä ennustus? Ja HERRAN vastaus on: Minä heitän teidät pois.'

³⁴ Jos profeetta, pappi tai joku kansasta sanoo: ' HERRAN taakka', minä vaadin hänet ja hänen perheensä siitä tilille.

³⁵ Kysykää toisiltanne näin: 'Mitä HERRA on vastannut?' tai 'Mitä HERRA on puhunut?'

³⁶ Mutta älkää enää mainitko HERRAN taakkaa , sillä jokaiselle on tuleva taakaksi hänen oma sanansa. Tehän vääntelette elävän Jumalan, meidän Jumalamme, HERRAN Sebaotin, sanoja.

³⁷ Näin teidän tulee kysyä profeetalta: 'Mitä HERRA on sinulle vastannut ja mitä HERRA on puhunut?'

³⁸ Mutta jos te vielä puhutte HERRAN taakasta, niin HERRA sanoo näin: Koska te käytätte tätä sanaa: ' HERRAN taakka', vaikka minä olen kieltänyt teitä sanomasta: ' HERRAN taakka',

³⁹ niin minä unohdan teidät kokonaan ja heitän kasvojeni edestä pois teidät ja tämän kaupungin, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne.

⁴⁰ Minä annan tulla teidän päällemme ikuisen häpeän ja ikuisen pilkan, joka ei ole unohtuva.”

Jeremia 24

Kaksi viikunakoria

¹ Sen jälkeen, kun Baabelin kuningas Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin Juudan kuninkaan Jekonjan, Joojakimin pojan, ja Juudan päämiehet sekä sepät ja lukkosepät, HERRA näytti minulle näyn: Kaksi viikunakoria oli asetettu HERRAN temppelin edustalle.

² Toisessa korissa oli oikein hyviä viikunoita, kuin uudisviikunoita, mutta toisessa korissa oli kovin huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei niitä voinut syödä.

³ HERRA sanoi minulle: ”Mitä sinä näet, Jeremia?” Minä vastasin: ”Viikunoita. Hyvät viikunat ovat oikein hyviä, mutta huonot ovat hyvin huonoja, niin huonoja, ettei niitä voi syödä.”

⁴ Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁵”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Näiden hyvien viikunoiden kaltaisina minä pidän Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minä lähetin tästä paikasta kaldealaisten maahan.

⁶Minä olen kiinnittänyt katseeni heihin heidän parhaakseen, ja minä tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota, minä istutan heidät enkä revi pois.

⁷Minä annan heille sellaisen sydämen, että he tuntevat minut, sillä minä olen HERRA . Koska he palaavat minun luokseni kaikesta sydämestään, he ovat minun kansani ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa.

⁸Mutta, sanoo HERRA , niin kuin tehdään huonoille viikunoille, joita ei niiden huonouden takia voi syödä, niin minä teen Juudan kuninkaalle Sidkialle, hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa.

⁹Minä teen heidät kauhun aiheeksi ja onnettomuudeksi kaikille valtakunnille maan päällä, minä teen heidän nimensä häväistykseksi ja sananparreksi, ivasanaksi ja kiroukseksi kaikissa paikoissa, minne minä heidät karkotan.

¹⁰Minä lähetän heidän joukkoonsa miekan, nälän ja ruton, kunnes he ovat kokonaan hävinneet siitä maasta, jonka minä olen antanut heille ja heidän isilleen.”

Jeremia 25

Seitsemänkymmentä vuotta kestävä pakkosiirtolaisuus

¹Koko Juudan kansaa koskeva sana, joka tuli Jeremialle Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena eli Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä vuotena.

²Profeetta Jeremia puhui sanansa koko Juudan kansalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille. Hän sanoi:

³”Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, kolmannestatoista vuodesta alkaen tähän päivään saakka – kaksikymmentäkolme vuotta – on minulle

tullut HERRAN sana, ja minä olen puhunut teille aamuvarhaisesta alkaen, mutta te ette ole kuunnelleet.

⁴HERRAON varhaisista ajoista alkaen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijansa, profeetat, mutta te ette ole kuunnelleet heitä ettekä kallistaneet korvaanne heidän puheelleen.

⁵He sanoivat: 'Kääntykää jokainen pahalta tieltänne ja pahoista teoistanne, niin saatte asua maassa, jonka HERRA on antanut teille ja teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.

⁶Älkää seuratko muita jumalia, älkää palvelko ja palvoko niitä. Älkää vihoittako minua teoillanne, etten minä tuottaisi teille onnettomuutta.'

⁷Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, sanoo HERRA , vaan vihoititte minut teoillanne omaksi onnettomuudeksenne.

⁸Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot: Koska te ette ole kuunnelleet minun sanojani,

⁹minä lähetän noutamaan kaikki pohjoisen heimot, sanoo HERRA , ja palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja tuon heidät tämän maan ja sen asukkaiden kimppuun ja kaikkien näiden ympärillä olevien kansojen kimppuun. Minä vihin nämä maat tuhon omiksi ja teen niistä autioita, ivallisen vihellyksen aiheita ja ikuisia raunioita.

¹⁰Minä hävitän niiden keskeltä riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, käsikivien äänen ja lampun valon.

¹¹Koko tästä alueesta tulee raunioitunut ja autio, ja nämä kansat joutuvat palvelemaan Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.

¹²Mutta kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, minä kosten Baabelin kuninkaalle ja hänen kansalleen heidän pahuutensa, sanoo HERRA . Myös kaldealaisten maata minä rankaisen ja teen siitä ikuisesti aution.

¹³Minä toteutan kaikki sanani sitä maata vastaan – kaiken, mitä tähän kirjaan on siitä kirjoitettu, kaiken, mitä Jeremia on profetoinut kaikkia niitä kansoja vastaan.

¹⁴Nekin joutuvat näet palvelemaan monia kansoja ja suuria kuninkaita, ja minä maksan heille heidän töittensä ja heidän kättensä tekojen mukaan.”

Jeremia juottaa kansoille Herran vihan maljan

¹⁵Näin sanoi minulle HERRA , Israelin Jumala: ”Ota kädestäni tämä vihan viinin malja ja juota siitä kaikki kansat, joiden luo minä sinut lähetän.

¹⁶Kun ne juovat siitä, ne alkavat horjua ja ovat kuin mielettömiä miekan edessä, jonka minä lähetän niiden keskuuteen.”

¹⁷Niin minä otin maljan HERRAN kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden luokse HERRA minut lähetti:

¹⁸Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja kuninkaineen ja ruhtinaineen tehdäkseni niistä raunioita, kauhun, ivallisen vihellyksen ja kirouksen aiheita, sellaisia kuin ne ovat tänä päivänä;

¹⁹Egyptin kuningasta, faraota, ja hänen palvelijoitaan ja ruhtinaitaan sekä koko hänen kansaansa;

²⁰kaikkeaa sekakansaa, kaikkia Uusin maan kuninkaita, kaikkia filistealaisten maan kuninkaita, Askelonia, Gazaa, Ekronia ja asdodilaisten jäännöstä;

²¹Edomia, Mooabia ja ammonilaisia;

²²kaikkia Tyyron ja Siidonin kuninkaita sekä meren tuolla puolen olevan rantamaan kuninkaita;

²³Dedania, Teemaa ja Buusia ja kaikkia, jotka leikkaavat hiuksensa ohimoilta;

²⁴kaikkia Arabian kuninkaita ja kaikkia autiomaassa asuvan sekakansan kuninkaita;

²⁵kaikkia Simrin kuninkaita ja kaikkia Eelamin kuninkaita ja kaikkia Meedian kuninkaita;

²⁶ kaikkia pohjoisen kuninkaita, lähellä ja kaukana asuvia, toista toisensa jälkeen – kaikkia valtakuntia maan päällä. Näiden jälkeen on myös Seesakin kuninkaan juotava.

²⁷ Sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa ja juopukaa, oksentakaa ja kaatukaa älkääkään enää nousko sen miekan vuoksi, jonka minä lähetän teidän keskellenne.

²⁸ Mutta jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa sinun kädestäsi ja juomasta siitä, niin sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot: Kyllä teidän on juotava siitä,

²⁹ sillä jos minä aloitan onnettomuuden tuottamisen kaupungista, joka on pyhitetty minun nimelleni, miten te voisitte jäädä rankaisematta? Te ette jää rankaisematta, sillä minä kutsun miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo HERRA Sebaot.

³⁰ Ja sinä, profetoi heille kaikki nämä sanat ja sano heille: HERRA ärjyy korkeudesta, antaa äänensä kaikua pyhästä asunnostaan. Hän ärjyy ja jylisee yli laitumensa, huutaa kaikille maan asukkaille kuin viinikuurnan polkijat.

³¹ Pauhu kiirii maan ääriin asti, sillä HERRALLA on riita kansojen kanssa, hän käy oikeutta kaiken lihan kanssa. Jumalattomat hän antaa miekan surmattaviksi, sanoo HERRA .

³² Näin sanoo HERRA Sebaot: ”Katso, onnettomuus kulkee kansasta kansaan, raju myrsky nousee maan perimmäisiltä ääritä.

³³ HERRAN surmaamia on oleva sinä päivänä maan äärestä toiseen ääreen. Ei heille pidetä valittajaisia, ei heitä korjata eikä haudata; heistä tulee lantaa maan pinnalle.

³⁴ Parkukaa, paimenet, ja huutakaa, kieriskelkää tomussa, te lauman valtiat, sillä teidän aikanne joutua teurastettaviksi on tullut. Te kaadutte ja hajoatte pirstaleiksi kuin kallisarvoinen astia.

³⁵ Paimenilta on kadonnut pakopaikka, pelastus lauman valtiailta.

³⁶ Kuulkaa! Paimenet huutavat, lauman valtiaat valittavat, sillä HERRA hävittää heidän laitumensa.

³⁷ Heidän rauhaisat niittynsä ovat tuhoutuneet HERRAN vihan hehkusta.

³⁸ Hän on lähtenyt tiheiköstään kuin nuori leijona. Totisesti, heidän maansa on tullut autioksi sortajan vihan hehkusta, Herran vihan hehkusta.”

Jeremia 26

Jeremia puhuu temppelissä

¹ Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallitusajan alussa tuli Herralta tämä sana:

² ”Näin sanoo HERRA : Asetu seisomaan HERRAN temppelin esipihalle ja puhu kaikkia niitä Juudan kaupunkeja vastaan, joista tullaan HERRAN temppeliin kumartaen rukoilemaan. Puhu kaikki nämä sanat, jotka minä olen käsenyt sinun sanoa heille. Älä jätä pois sanaakaan.

³ Ehkäpä he kuuntelevat sinua ja palaavat itse kukin pois pahalta tieltään. Silloin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka olen aikonut heille tuottaa heidän pahojen tekojensa tähden.

⁴ Sano heille: Näin sanoo HERRA : Ellette kuuntele minua ja vaella minun opetukseni mukaan, jonka minä olen teille antanut,

⁵ ettekä kuuntele palvelijoitteni, profeettojen, sanoja, joita minä olen lähettänyt teidän luoksenne varhaisista ajoista alkaen, vaikka ette ole kuunnelleet heitä,

⁶ niin minä teen tälle temppelille, niin kuin tein Siilolle, ja tästä kaupungista minä teen kiroussanan kaikille maan kansoille.”

”Kuolemantuomio tälle miehelle!”

⁷ Papit, profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä.

⁸ Kun Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä HERRA oli käsenyt hänen puhua kaikelle kansalle, papit, profeetat ja kansa ottivat hänet kiinni ja sanoivat: ”Sinun on totisesti kuoltava!

⁹ Miksi olet profetoinut HERRAN nimessä, että tälle temppelille käy niin kuin Siilolle, ja tästä kaupungista tulee rauniopaikka, jossa ei ole asukkaita?” Ja koko kansa kokoontui Jeremian ympärille HERRAN temppelissä.

¹⁰ Kun Juudan ruhtinaat kuulivat tästä, he menivät kuninkaan palatsista HERRAN temppeliin ja istuutuivat HERRAN temppelin uudelle portille.

¹¹ Papit ja profeetat sanoivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle: ”Kuolemantuomio tälle miehelle! Hän on profetoinut tätä kaupunkia vastaan, niin kuin olette omin korvin kuulleet.”

¹² Mutta Jeremia sanoi kaikille ruhtinaille ja koko kansalle: ” HERRA on lähettänyt minut profetoimaan tälle temppelille ja tälle kaupungille kaikki ne sanat, jotka te olette kuulleet.

¹³ Parantakaa siis nyt vaelluksenne ja tekonne ja kuunnelkaa HERRAN , teidän Jumalanne, ääntä, niin HERRA katuu onnettomuutta, jolla hän on teitä uhannut.

¹⁴ Mitä minuun tulee, minä olen teidän käsissänne. Tehkää minulle niin kuin katsotte hyväksi ja oikeaksi.

¹⁵ Mutta se tietäkää, että jos surmaatte minut, te saatatte viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukkaiden päälle, sillä HERRA on todellakin lähettänyt minut teidän luoksenne puhumaan kaikki nämä sanat.”

Jeremian kuolemantuomio perutaan

¹⁶ Silloin ruhtinaat ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille: ”Ei kuolemantuomiota tälle miehelle! Hän on puhunut meille HERRAN , meidän Jumalamme, nimessä.”

¹⁷ Myös muutamat miehet maan vanhimmista nousivat ja sanoivat koko kansanjoukolle näin:

¹⁸”Moorettilainen Miika profetoi Juudan kuninkaan Hiskian päivinä ja sanoi koko Juudan kansalle: Näin sanoo HERRA Sebaot: ’Siion kynnetään pelloksi, Jerusalemissa tulee kiviraunio ja temppelivuoresta metsäkukkula.’

¹⁹Surmasivatko Juudan kuningas Hiskia ja koko Juuda hänet silloin? Eikö Hiskia pelännyt HERRAA ja pyrkinyt lepyttämään häntä, ja niin HERRA katui onnettomuutta, jolla oli heitä uhannut? Me sen sijaan olemme tuottamassa itsellemme suuren onnettomuuden.”

²⁰Oli toinenkin mies, joka profetoi HERRAN nimessä: Uuria, Semajan poika, Kirjat-Jearimista. Hän profetoi tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan aivan samalla tavoin kuin Jeremia.

²¹Kun kuningas Joojakim, kaikki hänen valiosoturinsa ja kaikki ruhtinaat kuulivat hänen sanansa, kuningas etsi häntä tappaakseen. Siitä kuultuaan Uuria alkoi pelätä, lähti pakoon ja meni Egyptiin.

²²Kuningas Joojakim lähetti kuitenkin Elnatanin, Akborin pojan, muutamien miesten kanssa Egyptiin.

²³Nämä toivat Uurian Egyptistä ja veivät hänet kuningas Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet miekalla ja heitätti hänen ruumiinsa tavallisen kansan hautaan.

²⁴Mutta Ahikamin, Saafanin pojan, käsi oli Jeremian suojana, niin ettei häntä jätetty kansan käsiin surmattavaksi.

Jeremia 27

Kaikkien on alistuttava Baabelin kuninkaan ikeen alle

¹Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, hallituskauden alussa tuli Jeremialle HERRALTA tämä sana.

²Näin sanoi HERRA minulle: ”Tee itsellesi ikeitä ja niihin siteet ja pane ikeet kaulaasi.

³ Lähetä ne sitten Edomin kuninkaalle, Mooabin kuninkaalle, ammonilaisten kuninkaalle, Tyyron kuninkaalle ja Siidonin kuninkaalle niiden lähettiläiden mukana, jotka ovat tulleet Jerusalemiin Sidkian, Juudan kuninkaan, luo.

⁴ Käske heidän mennä herrojensa luo ja sanoa heille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala:

⁵ Minä olen tehnyt maan sekä maan päällä olevat ihmiset ja eläimet suurella voimallani ja ojennetulla käsivarrellani, ja minä annan ne, kenelle hyväksi näen.

⁶ Nyt minä annan kaikki nämä maat palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, valtaan. Myös villieläimet minä annan hänelle, hänen palvelijoikseen.

⁷ Kaikki kansat palvelevat häntä ja hänen poikaansa ja pojanpoikaansa, kunnes hänenkin maansa aika tulee ja monet kansat ja suuret kuninkaat alistavat sen palvelukseensa.

⁸ Sitä kansaa ja valtakuntaa, joka ei tahdo palvella Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, eikä ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan iestä, minä rankaisen miekalla, nälällä ja rutolla, sanoo HERRA, kunnes minä teen siitä lopun hänen kauttaan.

⁹ Ja te, älkää kuunnelko profeettojanne tai velhojanne, unennäkijöitänne, ennustelijoitanne tai noitianne, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta,

¹⁰ sillä he profetoivat teille valhetta. Jos uskotte heitä, te joudutte kauas pois omasta maastanne; minä karkotan teidät, ja te tuhoudutte.

¹¹ Mutta sen kansan, joka ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan ikeen ja palvelee häntä, minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo HERRA. Siellä se saa asua ja viljellä maataan.”

Älkää kuunnelko valheprofeettoja

¹²Minä puhuin myös Juudan kuninkaalle Sidkialle nämä samat asiat ja sanoin: Ottakaa niskaanne Baabelin kuninkaan ies ja palvelkaa häntä ja hänen kansaansa, niin te saatte elää.

¹³Miksi sinä ja sinun kansasi kuolisitte miekkaan, nälkään ja ruttoon, niin kuin HERRA on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Baabelin kuningasta?

¹⁴Älkää kuunnelko niitä profeettoja, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, sillä he profetoivat teille valhetta.

¹⁵”En minä ole heitä lähettänyt”, sanoo HERRA , ”vaan he profetoivat valheellisesti minun nimessäni, jotta minä karkottaisin teidät ja te tuhoutuisitte, te ja nuo profeetat, jotka teille profetoivat.”

¹⁶Minä sanoin papeille ja koko tälle kansalle: Näin sanoo HERRA : Älkää kuunnelko noita profeettojanne, jotka profetoivat teille, että HERRAN temppelin esineet tuodaan aivan pian takaisin Baabelista. He profetoivat teille valhetta.

¹⁷Älkää kuunnelko heitä vaan palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi tästä kaupungista pitäisi tulla rauniopaikka?

¹⁸Jos he ovat profeettoja ja jos heillä on HERRAN sana, niin rukoilkoot HERRAA Sebaotia, etteivät Baabeliin joutuisi nekin esineet, jotka vielä ovat jäljellä HERRAN temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja Jerusalemissa.

Loputkin temppelin esineet viedään Baabeliin

¹⁹Sillä näin sanoo HERRA Sebaot pylväistä, vaskialtaasta , jalustoista ja muista esineistä, jotka vielä ovat jäljellä tässä kaupungissa

²⁰ja joita Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ei ottanut mukaansa, kun hän vei Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, sekä kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimykset Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.

²¹Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, esineistä, jotka vielä ovat jäljellä HERRAN temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja muualla Jerusalemissa:

²²”Ne viedään Baabeliin, ja sinne ne jäävät siihen päivään asti, jona minä kiinnitän huomioni niihin, sanoo HERRA, ja annan tuoda ne takaisin tähän paikkaan.”

Jeremia 28

Väärä profeetta Hananja

¹Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituskauden alkupuolella, neljännen vuoden viidennessä kuussa, profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, sanoi minulle HERRAN temppelissä pappien ja kaiken kansan läsnäollessa:

²”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.

³Vielä kaksi vuotta, niin minä tuon takaisin tähän paikkaan kaikki HERRAN temppelin esineet, jotka Baabelin kuningas Nebukadnessar otti täältä ja vei Baabeliin.

⁴Minä tuon takaisin tähän paikkaan myös Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka joutuivat Baabeliin, sanoo HERRA, sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.”

⁵Profeetta Jeremia vastasi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken HERRAN temppelissä seisovan kansan edessä.

⁶Jeremia sanoi: ”Aamen, tehköön HERRA niin! Toteuttakoon HERRA sanasi, jotka olet profetoinut, ja tuokoon HERRAN temppelin esineet ja kaikki pakkosiirtolaiset takaisin Baabelista tähän paikkaan.

⁷Kuulehan kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun ja kaiken kansan kuullen.

⁸Profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja sinua varhaisista ajoista alkaen, ovat profetoineet monille maille ja suurille valtakunnille sotaa, onnettomuutta ja ruttoa.

⁹Profeetta, joka profetoi rauhaa, tunnetaan Herran lähettämäksi profeetaksi siitä, että hänen sanansa toteutuu.”

¹⁰Silloin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen.

¹¹Koko kansan läsnä ollessa Hananja sanoi: ”Näin sanoo HERRA : Tällä tavoin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut.” Silloin profeetta Jeremia lähti pois.

Jeremia julistaa tuomion Hananjalle

¹²Mutta sen jälkeen kun profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta, Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

¹³”Mene ja sano Hananjalle: Näin sanoo HERRA : Puisen ikeen sinä olet särkenyt mutta tehnyt sen sijaan rautaisen.

¹⁴Sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Minä olen pannut rautaisen ikeen kaikkien näiden kansojen niskaan, jotta ne palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, ja ne palvelevatkin häntä. Myös villieläimet minä olen antanut hänen valtaansa.”

¹⁵Profeetta Jeremia sanoi vielä profeetta Hananjalle: ”Kuule, Hananja! Ei HERRA ole sinua lähettänyt, vaan sinä olet saanut tämän kansan turvaamaan valheeseen.

¹⁶Sen tähden, näin sanoo HERRA : Katso, minä poistan sinut maan päältä. Tänä vuonna sinä kuolet, sillä sinä olet julistanut luopumusta HERRASTA .”

¹⁷Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

Jeremia 29

Jeremian kirje pakkosiirtolaisille

¹Tässä on sen kirjeen teksti, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemistä vielä jäljellä oleville pakkosiirtolaisten vanhimmile sekä papeille, profeetoille ja kaikelle kansalle, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.

²Hän kirjoitti kirjeen sen jälkeen, kun kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti, hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkosepät olivat joutuneet lähtemään Jerusalemistä.

³Jeremia antoi kirjeen Elasan, Saafanin pojan, ja Gemarjan, Hilkian pojan, mukaan, kun Sidkia, Juudan kuningas, lähetti heidät Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, luo Baabeliin. Kirje kuului näin:

⁴”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka hän on vienyt Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin:

⁵Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.

⁶Ottakaa itsellenne vaimot ja siittäkää poikia ja tyttäriä. Ottakaa vaimot myös pojillenne ja naittakaa tyttärenne, ja synnyttäkööt myös nämä poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä älkääkä vähentykö.

⁷Tavoitelkaa sen kaupungin parasta, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta HERRAA, sillä sen hyvinvointi koituu teidänkin parhaaksenne.

⁸Sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettojenne ja tietäjienne, joita teillä on keskuudessanne, pettää teitä älkääkä kuunnelko unia, joita he näkevät,

⁹sillä he profetoivat teille valheellisesti minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, sanoo HERRA.”

Herra antaa tulevaisuuden ja toivon

¹⁰”Näin sanoo HERRA : Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat kuluneet, minä katson teidän puoleenne. Minä toteutan teille antamani hyvän lupauksen ja tuon teidät takaisin tähän paikkaan,

¹¹sillä minä tunnen ajatukseni, joita minulla on teitä kohtaan, sanoo HERRA . Ne ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia – minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.

¹²Silloin te huudatte minua avuksenne, tulette minun luokseni ja rukoulette minua, ja minä kuulen teitä.

¹³Silloin te etsitte minua ja löydätte minut, kun etsitte minua kaikesta sydämestänne.

¹⁴Minä annan teidän löytää itseni, sanoo HERRA , ja minä palautan teidät vankeudestanne ja kokoan teidät kaikkien kansojen keskuudesta ja kaikista paikoista, joihin olen teidät karkottanut, sanoo HERRA . Minä tuon teidät takaisin tähän paikkaan, josta minä vein teidät pakkosiirtolaisuuteen.

¹⁵Te sanotte: ’ HERRA on herättänyt meille profeettoja Baabelissa.’

¹⁶Mutta HERRA sanoo kuninkaasta, joka istuu Daavidin valtaistuimella, ja kaikesta tässä kaupungissa asuvasta kansasta, teidän veljistänne, jotka eivät joutuneet teidän kanssanne pakkosiirtolaisuuteen,

¹⁷HERRA Sebaot sanoo näin: Minä lähetän heidän keskuuteensa miekan, nälän ja rutan. Minä teen heistä kuin mädäntyneitä viikunoita, jotka ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä.

¹⁸Minä ajan heitä takaa miekalla, nälällä ja rutolla. Minä teen heistä kauhistuksen kaikille valtakunnille maan päällä, kirouksen ja tyrmistyksen aiheen, ivan vihellyksen ja häväistyksen kohteen kaikkien kansojen keskuudessa, minne minä heidät karkotan.

¹⁹Tämä tapahtuu siksi, etteivät he kuunnelleet minun sanojani, sanoo HERRA , kun minä lähetin heidän luokseen palvelijoitani profeettoja muinaisista ajoista alkaen. Te ette ole kuunnelleet, sanoo HERRA .

²⁰Mutta kuulkaa HERRAN sana, te kaikki pakkosiirtolaiset, jotka minä olen lähettänyt Jerusalemissa Baabeliin.”

Väärät profeetat Ahab ja Sidkia

²¹”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, Ahabista, Koolajan pojasta, ja Sidkiasta, Maasejan pojasta, jotka profetoivat teille valheellisesti minun nimessäni: Katso, minä annan heidät Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän surmaa heidät teidän nähtenne.

²²Kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka ovat Baabelissa, ottavat heidän nimensä kiroussanaksi ja sanovat: ’ HERRA tehköön sinulle niin kuin Sidkialle ja Ahabille, jotka Baabelin kuningas kärvensi tullessa’,

²³sillä he ovat tehneet Israelissa häpeällisiä tekoja. He ovat tehneet aviorikoksen lähimmäistensä vaimojen kanssa ja puhuneet valheellisesti minun nimessäni sellaista, mitä minä en ole käskenyt heidän puhua. Minä tiedän sen ja olen sen todistaja, sanoo HERRA .”

Jeremia julistaa tuomion Semajalle

²⁴”Puhu nehelamilaiselle Semajalle:

²⁵Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Sinä olet lähettänyt kaikelle Jerusalemissa asuvalle kansalle ja myös pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja muille papeille omissa nimissäsi kirjeitä. Sefanjalle olet sanonut:

²⁶’ HERRA on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan sijaan, jotta HERRAN temppelissä olisi järjestyksen valvojia kaikkien hullujen ja ennustajien varalle, niin että panisit sellaiset jalkapuuhiin ja kaularautaan.

²⁷Miksi et siis ole nuhdellut anatotilaista Jeremiaa, joka profetoi teille?

²⁸Niinpä hän on saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: ”Tämä kestää vielä kauan. Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.”

²⁹Pappi Sefanja luki tämän kirjeen profeetta Jeremialle.

³⁰Silloin Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

³¹”Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä viesti: Näin sanoo HERRA nehelamilaisesta Semajasta: Semaja on profetoinut teille, vaikka minä en ole lähettänyt häntä. Hän on saanut teidät turvaamaan valheeseen.

³²Sen tähden, näin sanoo HERRA : Katso, minä rankaisen nehelamilaista Semajaa ja hänen jälkeläisiään. Yksikään heistä ei tule asumaan tämän kansan keskuudessa eikä näkemään sitä hyvää, jonka minä teen kansalleni, sanoo HERRA , sillä hän on julistanut luopumusta HERRASTA .”

Jeremia 30

Pelastus ahdistuksen jälkeen

¹Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA , kuului näin:

²”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Kirjoita kirjaan kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut.

³Sillä katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan kohtalon, sanoo HERRA . Minä tuon heidät takaisin siihen maahan, jonka olen antanut heidän isilleen, ja he ottavat sen jälleen omakseen.”

⁴Nämä sanat HERRA puhui Israelista ja Juudasta:

⁵”Näin sanoo HERRA : Olemme kuulleet vavisuttavan huudon, kauhua, ei rauhaa!

⁶Kyselkää ja tutkikaa, voiko mies synnyttää? Miksi sitten näen kaikkien miesten pitelevän lanteitaan kuin synnyttäjää? Miksi kaikkien kasvot ovat kalvenneet?

⁷Voi! Suuri on se päivä, ei ole toista sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä.

⁸Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, minä särjen vihollisen ikeen sinun niskastasi ja katkaisen siteesi, eivätkä muukalaiset enää orjuuta sinua.

⁹ Silloin israelilaiset palvelevat HERRAA , Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan, jonka minä heille herätän.

¹⁰ Älä siis pelkää, sinä palvelijani Jaakob, sanoo Herra, älä ole kauhuissasi, Israel, sillä minä pelastan sinut kaukaisesta maasta ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta. Jaakob saa palata ja elää rauhassa, huolettomana kenenkään pelottelematta.

¹¹ Minä olen sinun kanssasi, sanoo Herra, ja pelastan sinut. Totisesti, minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan olen sinut hajottanut, mutta sinusta minä en loppua tee. En minä kuitenkaan jätä sinua rankaisematta vaan kuritan sinua oikeudenmukaisesti.

¹² Näin sanoo Herra: Parantumaton on vammasi, kipeä on saamasi isku.

¹³ Ei kukaan aja sinun asiaasi, haavaasi ei paranneta, se ei kasva umpeen.

¹⁴ Kaikki rakastajasi ovat sinut unohtaneet, eivät he sinua kaipaakaan. Kuin vihollista minä olen sinua lyönyt, kurittanut ankarasti, sinun suuren pahuutesi ja syntiesi monilukuisuuden tähden.

¹⁵ Miksi huudat vammaasi ja kipuasi, joka ei parannu? Suuren pahuutesi ja syntiesi paljouden vuoksi minä olen tehnyt sinulle näin.

¹⁶ Myös kaikki sinun syöjäsi syödään, ja kaikki ahdistajasi, jokainen heistä kulkee vankeuteen. Sinun ryöstäjäsi joutuvat itse ryöstetyiksi, ja kaikki saalistajasi minä annan saaliiksi.

¹⁷ Mutta sinun haavasi minä kasvatan umpeen, minä parannan sinun vammasi, sanoo Herra, koska sinua, Siion, kutsutaan hylätyksi, sellaiseksi, jota kukaan ei kaipaakaan.

¹⁸ Näin sanoo Herra: Katso, minä asetan ennalleen Jaakobin majat ja armahdan hänen asuinsijojaan. Kaupunki rakennetaan kummulleen, ja palatsi on oleva oikealla paikallaan.

¹⁹ Sieltä kaikuu kiitos ja iloitsevien ääni. Minä teen heidät monilukuisiksi, eivätkä he vähene, minä korotan heidät kunniaan, eikä heitä enää halveksita.

²⁰Silloin heidän poikansa ovat niin kuin muinoin, ja heidän seurakuntansa pysyy vahvana minun edessäni. Minä rankaisen kaikkia heidän sortajiaan.

²¹Heidän valtiaansa nousee heidän omasta keskuudestaan, heidän hallitsijansa lähtee heidän joukostaan. Minä tuon hänet lähelleni, ja hän saa astua eteeni. Sillä kuka muuten uskaltaa antaa henkensä alttiiksi lähestyäkseen minua? sanoo HERRA .

²²Ja niin te olette minun kansani, ja MINÄ OLEN teidän Jumalanne.”

²³Katso, HERRAN vihan myrsky puhkeaa, pyörremyrsky vyöryy kohti jumalattomien päätä.

²⁴Eikä HERRAN hehkuva viha väisty, ennen kuin hän on toteuttanut ja täyttänyt sydämensä suunnitelmat. Aikojen lopulla te ymmärrätte sen.

Jeremia 31

Israel kootaan omaan maahansa

¹”Siihen aikaan, sanoo HERRA , MINÄ OLEN kaikkien Israelin sukukuntien Jumala, ja he ovat minun kansani.

²Näin sanoo HERRA : Kansa, miekalta säästynyt, löysi autiomaassa armon. Minä menen saattamaan Israelin rauhaan.

³Kaukaa ilmestyi minulle HERRA ja sanoi: Ikuisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sen tähden olen vetänyt sinua puoleeni armosta.

⁴Minä rakennan sinut jälleen, sinä tulet rakennetuksi, neitsyt Israel. Sinä koristelet jälleen rumpusi ja lähdet karkeloon iloitsevien kanssa.

⁵Sinä istutat jälleen viinitarhoja Samarian vuorille; istuttajat saavat myös korjata hedelmät.

⁶Tulee päivä, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella: ’Nouskaa, lähtekäämme Siioniin HERRAN , meidän Jumalamme, luo’.

⁷Näin sanoo HERRA : Kohottakaa riemuhuuto Jaakobista, iloitkaa ja riemuitkaa hänestä, joka on kansojen pää! Kuuluttakaa, ylistäkää ja sanokaa: ’Pelasta, HERRA , kansasi Israelin jäännös.’

⁸ Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriltä. Heidän joukossaan on sokeita ja rampoja, raskaana olevia ja synnyttäjiä. Suurena joukkona he palaavat tänne.

⁹ Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesivirroille tasaista tietä, jolla he eivät kompastu, sillä minä olen Israelin isä ja Efraim on minun esikoiseni.

¹⁰ Kuulkaa HERRAN sana, te kansat, kuuluttakaa kaukaisilla saarilla ja sanokaa: 'Hän, joka hajotti Israelin, kokoaa sen jälleen, hän vartioi sitä kuin paimen laumaansa.'

¹¹ Sillä HERRA on ostanut vapaaksi Jaakobin ja lunastanut hänet sen vallasta, joka on häntä vahvempi.

¹² He tulevat ja kohottavat riemuhuudon Siionin vuorella. Virtanaan he tulevat HERRAN hyvyyden luo, viljan, viinin ja öljyn luo, lampaiden, vuohien ja nautakarjan luo. Silloin heidän sielunsa on kuin hyvin kasteltu puutarha, eivätkä he enää näänny.

¹³ Silloin neitsyt iloitsee karkeloiden ja nuorukaiset yhdessä vanhusten kanssa. Minä muutan heidän surunsa riemuksi ja annan heille lohdutuksen ja ilon murheen sijaan.

¹⁴ Minä virvoitan pappien sielut lahjojeni runsaudella , ja kansani ravitaan minun hyvyydelläni, sanoo HERRA .

¹⁵ Näin sanoo HERRA : Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku. Raakel itkee lapsiaan, eikä huoli lohdutuksesta surussaan lastensa tähden, sillä heitä ei enää ole.

¹⁶ Näin sanoo HERRA : Pidätä äänesi itkusta ja silmäsi kyyneleistä, sillä työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja lapsesi saavat palata vihollisen maasta.

¹⁷ Sinulla on tulevaisuuden toivo, sanoo Herra, ja lapsesi palaavat omalle maalleen.

¹⁸Minä olen kyllä kuullut Efraimin valituksen: 'Sinä olet kurittanut minua, olen saanut kuritusta kuin opettamaton mullikka. Tuo minut takaisin, niin minä palaan, sillä sinä olet HERRA , minun Jumalani.

¹⁹Totisesti, käännettyäni minä kaduin, ja päästyäni ymmärrykseen minä löin lanteisiini. Minä häpesin, minä jouduin häpeään, ja olen kantanut häväistystä nuoruudestani asti.'

²⁰Eikö Efraim ole minun kallis poikani, minun lempilapseni? Vaikka minä puhunkin häntä vastaan, minä kuitenkin muistan häntä. Siksi sisimpäni kaipaa hänen puoleensa; minä totisesti armahdan häntä, sanoo HERRA .

²¹Pystytä itsellesi kivimerkkejä, aseta itsellesi tienviittoja, paina mieleesi tie, polku, jota olet kulkenut. Palaa, neitsyt Israel, palaa näihin kaupunkeihisi.

²²Kuinka kauan sinä kuljeksit sinne tänne, sinä luopiotytär? Nyt HERRA luo maahan uutta: nainen piirittää miestä.

²³Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Kun minä käännän heidän kohtalonsa, niin vielä kerran sanotaan Juudan maassa ja sen kaupungeissa näin: ' HERRA siunatkoon sinua, sinä vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori!'

²⁴Juudan maassa ja kaikissa sen kaupungeissa asutaan. Siellä on peltomiehiä ja laumoineen vaeltavia paimenia.

²⁵Minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun minä täytän voimalla."

²⁶Siihen minä heräsin. Olin nähnyt unen, joka miellytti minua.

²⁷Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin minä kylvän Israelin maahan ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä.

²⁸Ja niin kuin minä valvoin, että heidät revitään, särjetään, hajotetaan ja hävitetään heidän onnettomuudekseen, niin minä valvon, että heidät rakennetaan ja istutetaan, sanoo HERRA .

²⁹Niinä päivinä ei enää sanota: 'Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat tylsyivät',

³⁰vaan jokaisen on kuoltava oman syntinsä tähden. Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raakoja rypäleitä, tylsyvät hänen omat hampaansa.”

Uusi liitto

³¹”Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton.

³²En tee sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo HERRA .

³³Mutta se liitto, jonka minä teen Israelin huoneen kanssa tulevina päivinä, sanoo HERRA , on tällainen: Minä panen opetukseni heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

³⁴Silloin kukaan ei enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: 'Tuntekaa HERRA .' Silloin kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut, sanoo HERRA , sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.

³⁵Näin sanoo HERRA , joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä, hän, joka saa meren liikkeelle, niin että sen aallot pauhaavat – HERRA Sebaot on hänen nimensä:

³⁶Vain jos nämä luonnonlait häviävät minun edestäni, sanoo HERRA , lakkaavat myös Israelin jälkeläiset olemasta kansa minun edessäni ainiaan.

³⁷Näin sanoo HERRA : Vain jos voidaan mitata taivaat ylhäältä ja tutkia maan perustukset alhaalta, silloin myös minä hylkään koko Israelin jälkeläiset kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo HERRA .

³⁸Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin HERRAN kaupunki rakennetaan uudelleen Hananelintornista Kulmaporttiin asti.

³⁹Sieltä mittanuora kulkee suoraan Gaarebinkukkulalle ja kiertää sieltä Gooaan.

⁴⁰Koko laakso ruumiineen ja tuhkiineen ja kaikki penkereet Kidroninpuroon ja Hevosportin kulmaan asti idässä ovat silloin HERRALLE pyhitettyjä. Kaupunkia ei enää koskaan hajoteta eikä tuhota.”

Jeremia 32

Jerusalemia piiritetään

¹Tämä sana tuli HERRALTA Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä hallitusvuotena, joka oli Nebukadnessarin kahdeksastoista vuosi.

²Baabelin kuninkaan sotajoukko piiritti silloin Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna Juudan kuninkaanlinnan päävartion pihaan.

³Juudan kuningas Sidkia oli sulkenut hänet sinne sanoen: ”Miksi sinä profetoit tällä tavoin: ’Näin sanoo HERRA: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa sen.

⁴Juudan kuningas Sidkia ei pääse pakoon kaldealaisten käsistä, vaan hän joutuu Baabelin kuninkaan käsiin. Hän joutuu puhumaan tämän kanssa kasvokkain ja näkee hänet silmästä silmään.

⁵Sidkia viedään Baabeliin, ja sinne hän jää, kunnes minä katson hänen puoleensa, sanoo HERRA. Jos taistelette kaldealaisia vastaan, teillä ei ole menestystä.”

Jeremia ostaa pellon Anatotissa

⁶Jeremia kertoi: ”Minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁷’Sinun luoksesi tulee Hanamel, setäsi Sallumin poika, ja hän sanoo: Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus, niin että voit ostaa sen.’

⁸Setäni poika Hanamel tulikin HERRAN sanan mukaan luokseni päävartion pihaan ja sanoi minulle: ’Ostaisitko peltoni, joka on Anatotissa, Benjaminin

maassa, sillä sinulla on siihen perintö- ja lunastusoikeus? Osta se itsellesi.’ Silloin minä tiesin, että tämä sana tuli HERRALTA .

⁹ Niin minä ostin serkultani Hanamelilta tuon Anatotissa olevan pellon. Minä punnitsin hänelle rahat, seitsemäntoista sekeliä hopeaa,

¹⁰ kirjoitin kauppakirjan, sinetöin sen, hankin todistajat ja punnitsin rahat vaa’alla.

¹¹ Sitten minä otin sinetöidyn kauppakirjan, joka sisälsi sopimuksen ja määräykset, sekä avoimen asiakirjan.

¹² Annoin kauppakirjan Baarukille, Neerian, Mahsejan pojan, pojalle serkkuni Hanamelin ja todistajien nähden, jotka olivat allekirjoittaneet kauppakirjan, ja kaikkien Juudan miesten nähden, jotka istuivat päävartion pihassa.

¹³ Heidän nähtensä minä annoin Baarukille tämän käskyn:

¹⁴ ’Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Ota nämä asiakirjat, sekä sinetöity että avoin kauppakirja, ja pane ne saviastiaan, että ne säilyisivät kauan aikaa,

¹⁵ sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Tässä maassa ostetaan vielä taloja ja peltoja ja viinitarhoja.’”

Jeremian rukous

¹⁶ ”Annettuani kauppakirjan Baarukille, Neerian pojalle, minä rukoilin HERRAA näillä sanoilla:

¹⁷ ’Oi, Herra, HERRA , sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi! Sinulle ei ole mikään mahdotonta.

¹⁸ Sinä teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isien pahat teot heidän lapsilleen, jotka tulevat heidän jälkeensä, sinä suuri ja voimallinen Jumala, jonka nimi on HERRA Sebaot.

¹⁹Sinä olet suuri neuvonantaja, ja sinun tekosi ovat valtavat. Sinun silmäsi ovat avoinna näkemään kaikki ihmisten tiet, antaaksesi jokaiselle palkan hänen vaelluksensa ja hänen tekojensa hedelmän mukaan.

²⁰Sinä olet tehnyt tunnustekoja ja ihmeitä Egyptin maassa ja myös Israelissa ja muiden kansojen keskuudessa tähän päivään asti. Näin sinä olet luonut itsellesi sellaisen maineen niin kuin se tänä päivänä on.

²¹Sinä veit kansasi Israelin pois Egyptin maasta tunnusteoilla ja ihmeillä, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sinä herätit suurta kauhua.

²²Sinä annoit heille tämän maan, jonka olit valalla vannonen luvannut antaa heidän isilleen, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

²³Mutta kun he olivat tulleet ja ottaneet sen omakseen, he eivät kuunnelleet sinun ääntäsi eivätkä vaelthaneet sinun lakisi mukaan. He eivät tehneet mitään siitä, mitä sinä olit käskenyt heidän tehdä. Niinpä sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden kohdata heitä.

²⁴Katso, piiritysvallit ulottuvat kaupunkiin asti, ja se valloitetaan. Se joutuu miekan, nälän ja ruton vuoksi kaldealaisten valtaan, ja nämä sotivat sitä vastaan. Se, mitä sinä olet puhunut, on tapahtunut, kuten näet.

²⁵Kuitenkin sinä, Herra, HERRA , sanot minulle: Osta rahalla itsellesi pelto ja hanki todistajat, vaikka kaupunki joutuu kaldealaisten käsiin.””

Herra antaa Jerusalemin Baabelin kuninkaan käsiin

²⁶Silloin Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

²⁷”Katso, minä olen HERRA , kaikkien luotujen Jumala! Onko minulle mikään mahdotonta?

²⁸Sen tähden, näin sanoo HERRA : Katso, minä annan tämän kaupungin kaldealaisten käsiin ja Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän valloittaa sen.

²⁹Kaldealaiset, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan, tulevat ja sytyttävät sen tuleen. He polttavat kaupungin niine taloineen, joiden katoilla ihmiset ovat

polttaneet uhreja Baalille ja vuodattaneet juomauhreja vieraille jumalille ja niin vihastuttaneet minut.

³⁰Sillä Israelin ja Juudan miehet ovat tehneet hamasta nuoruudestaan ainoastaan sitä, mikä on paha minun silmissäni. He ovat pelkästään vihastuttaneet minua kättensä teoilla, sanoo HERRA .

³¹Tämä kaupunki on herättänyt minussa vihaa ja kiivautta siitä päivästä lähtien, jona se rakennettiin, tähän päivään asti. Minä poistan sen kasvojeni edestä

³²kaiken sen pahan tähden, mitä Israelin ja Juudan miehet – Juudan ja Jerusalemin asukkaat kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen – ovat tehneet ja millä he ovat vihastuttaneet minut.

³³He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan. Vaikka minä olen opettanut heitä varhaisista ajoista alkaen, he eivät ole kuunnelleet eivätkä ottaneet opetusta varten.

³⁴He ovat asettaneet iljetyksiään minun nimelleni pyhitettyyn huoneeseen ja saastuttaneet sen.

³⁵He ovat rakentaneet Baalille uhrikukkuloita Ben-Hinnomin laaksoon uhratakseen poikiaan ja tyttäriään Molokille. Sellaisesta minä en ole antanut heille käskyä, eikä se ole tullut mieleenikään. Tällaisia iljettäviä tekoja he tekivät ja saivat Juudan tekemään syntiä.”

Herra kääntää kansansa kohtalon

³⁶”Sen vuoksi HERRA , Israelin Jumala sanoo nyt näin tästä kaupungista, jonka te sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan käsiin miekan, nälän ja ruton lyömänä:

³⁷Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät karkotin vihassani, kiivaudessani ja suuressa suuttumuksessani. Minä annan heidän palata tähän paikkaan, ja he saavat asua turvassa.

³⁸Silloin he ovat minun kansani ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa

³⁹ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he pelkäävät minua aina. Silloin heidän ja heidän lastensa käy hyvin.

⁴⁰Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton: minä en hylkää heitä enkä lakkaa tekemästä heille hyvää, ja pelkoni minä annan heidän sydämiinsä, niin etteivät he luovu minusta.

⁴¹Silloin minä iloitsen heistä ja teen heille hyvää. Minä totisesti istutan heidät tähän maahan koko sydämeistäni ja koko sielustani.

⁴²Sillä näin sanoo HERRA : Niin kuin olen tuottanut tälle kansalle kaiken tämän suuren onnettomuuden, niin minä myös annan heille kaiken sen hyvän, minkä minä heille lupaan.

⁴³Vielä ostetaan pelloja tässä maassa, josta te sanotte: 'Se on autio, vailla ihmisiä ja eläimiä, se on annettu kaldealaisten haltuun.'

⁴⁴Pelloja ostetaan rahalla ja kauppakirjoja kirjoitetaan ja sinetöidään ja niille hankitaan todistajia Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa sekä vuoriston, alankomaan ja Negevin kaupungeissa, sillä minä käännän niiden kohtalon, sanoo HERRA .”

Jeremia 33

Israelin ihana tulevaisuus

¹HERRANSana tuli Jeremialle vielä toisen kerran hänen ollessaan suljettuna päävartion pihaan, ja se kuului näin:

²”Näin sanoo HERRA , joka sen tekee, HERRA , joka sen luo ja toteuttaa – HERRA on hänen nimensä:

³Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita et ole tiennyt.

⁴Sillä näin sanoo HERRA , Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuninkaiden linnoista, jotka hajotetaan piiritysvallien ja miekan voimalla:

⁵ Koska he ovat tulleet taistelemaan kaldealaisia vastaan ja täyttämään talot ihmisten ruumiilla, minä surmaan heidät vihassani ja kiivaudessaani. Kaiken heidän pahuutensa tähden minä olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta.

⁶ Kuitenkin minä annan sen haavojen kasvaa umpeen ja parantua. Minä parannan heidät ja avaan heille rauhan ja totuuden runsauden.

⁷ Minä käännän Juudan ja Israelin kohtalon ja rakennan ne entiselleen.

⁸ Minä puhdistan heidät kaikista pahoista teoista, joilla he ovat tehneet syntiä minua vastaan, ja annan anteeksi kaikki heidän pahat tekonsa, joilla he ovat tehneet syntiä ja rikkoneet minua vastaan.

⁹ Tämä kaupunki on oleva minulle kunniaksi ja iloksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi kaikkien maan kansojen edessä. Kun ne kuulevat kaikesta hyvästä, mitä minä sille teen, ne pelkäävät ja vapisevat kaiken hyvinvoinnin ja menestyksen vuoksi, jonka minä sille suon.

¹⁰ Näin sanoo HERRA : Vielä kerran tässä paikassa, jonka te sanotte olevan raunioina, vailla ihmisiä ja eläimiä, – Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin autoilla kaduilla, joissa ei ole asukkaita, ei ihmisiä eikä eläimiä –

¹¹ kuullaan riemun ääni ja ilon ääni, sulhasen ääni ja morsiamen ääni. Silloin tuodaan HERRAN huoneeseen kiitosuhreja ja sanotaan: 'Kiittäkää HERRAA Sebaotia, sillä HERRA on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.' Minä käännän tämän maan kohtalon ja palautan sen entiselleen, sanoo HERRA .

¹² Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä kerran on tässä paikassa, joka nyt on rauniona, vailla ihmisiä ja eläimiä, ja kaikkien muidenkin kaupunkien ympärillä laitumia, joilla paimenet lepuuttavat lampaitaan.

¹³ Vielä kerran kulkee lampaita laskijan ohi vuoriston kaupungeissa, alankomaan ja Negevin kaupungeissa, Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa, sanoo HERRA .”

Daavidin vanhurskas vesa

¹⁴”Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin minä toteutan sen hyvän sanan, jonka olen puhunut Israelin heimolle ja Juudan heimolle.

¹⁵Niinä päivinä ja siihen aikaan minä kasvatan Daavidille vanhurskauden version, ja hän on toteuttava oikeuden ja vanhurskauden maassa.

¹⁶Niinä päivinä Juuda pelastuu ja Jerusalem saa asua turvassa. Tämä on se nimi, jolla häntä kutsutaan: ’ HERRA , meidän vanhurskaudemme’,

¹⁷ sillä näin sanoo HERRA : Daavidilta ei koskaan puutu jälkeläistä, joka istuu Israelin huoneen valtaistuimella.

¹⁸Ei myöskään leeviläisten pappien suvusta puutu koskaan miestä, joka uhraa minun edessäni polttouhreja, sytyttää ruokauhreja sekä toimittaa teurasuhrin joka päivä.”

Herra ei riko liittoaan

¹⁹Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

²⁰”Näin sanoo HERRA : Jos te voitte rikkoa minun liittoni päivän ja yön kanssa, niin etteivät päivä ja yö enää tule ajallaan,

²¹vasta silloin rikkoutuu liittoni palvelijani Daavidin kanssa, niin ettei hänellä enää ole jälkeläistä, joka hallitsisi kuninkaana hänen valtaistuimellaan. Vasta silloin rikkoutuu liittoni myös palvelijoitteni, leeviläisten pappien, kanssa.

²²Minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset ja minulle palvelusta toimittavat leeviläiset yhtä monilukuisiksi kuin taivaan joukot, joita ei voi laskea, tai kuin meren hiekka, jota ei voi mitata.”

²³Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

²⁴”Etkö ole huomannut, mitä tämä kansa puhuu: ’Herra on hylännyt ne kaksi sukua, jotka hän valitsi’? He halveksivat minun kansaani eivätkä enää pidä sitä edes kansana.

²⁵Näin sanoo HERRA : Vasta sitten jos liittoni päivän ja yön kanssa ei enää ole voimassa ja jos en ole säätänyt taivaan ja maan lakeja,

²⁶vasta silloin minä hylkään Jaakobin siemenen ja palvelijani Daavidin jälkeläiset enkä valitse heistä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisten hallitsijoita. Totisesti, minä käännän heidän kohtalonsa ja armahdan heitä.”

Jeremia 34

Jeremia ilmoittaa Sidkian kohtalon

¹Kun Baabelin kuningas Nebukadnessar, koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki hänen alaisuudessaan olevat valtakunnat ja kansat sotivat Jerusalemiä ja kaikkia alueen kaupunkeja vastaan, tuli Jeremialle HERRALTA tämä sana:

²”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Mene ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle: Näin sanoo HERRA: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.

³Sinä et pääse häntä pakoon, vaan sinut otetaan kiinni ja annetaan hänen käsiinsä. Sinä joudut katsomaan Baabelin kuningasta silmiin ja puhumaan kasvatustensa hänen kanssaan. Baabeliin sinun on mentävä.

⁴Mutta kuule HERRAN sana, Sidkia, Juudan kuningas! HERRA sanoo sinusta näin: Sinä et kuole miekkaan.

⁵Sinä saat kuolla rauhassa, ja sinulle poltetaan kuolinsuitsutus niin kuin sinun isillesi, aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, ja sinua valitetaan: ’Voi, herra!’ Tämän minä olen puhunut, sanoo HERRA.”

⁶Profeetta Jeremia puhui kaikki nämä sanat Jerusalemissa Juudan kuninkaalle Sidkialle,

⁷samaan aikaan kun Baabelin kuninkaan sotajoukko taisteli Jerusalemiä ja kaikkia vielä jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakisia ja Asekaa vastaan, sillä nämä olivat jäljellä Juudan linnoitetuista kaupungeista.

Orjien vapautus ja uusi orjuus

⁸Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA sen jälkeen, kun kuningas Sidkia oli tehnyt sopimuksen koko kansan kanssa Jerusalemissa siitä, että heidän keskuudessaan julistettaisiin vapautus

⁹ja että jokainen päästäisi vapaiksi heprealaiset orjansa ja orjattarensa, miehet ja naiset, eivätkä enää pitäisi orjinaan ketään juutalaisista veljistään.

¹⁰Kaikki ruhtinaat ja kansa, jotka olivat tehneet tämän sopimuksen, suostuivat siihen, että jokainen päästäisi vapaaksi orjansa ja orjattarensa eikä enää pitäisi heitä orjinaan. He tottelivat ja päästivät orjat menemään.

¹¹Myöhemmin he kuitenkin muuttivat mielensä, ottivat takaisin vapaiksi päästämänsä orjat ja orjattaret, ja pakottivat heidät jälleen orjikseen ja orjattarikseen.

¹²Silloin Jeremialle tuli HERRALTA tämä sana:

¹³”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Kun minä vein teidän isänne pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, minä tein liiton heidän kanssaan ja sanoin:

¹⁴’Joka seitsemäs vuosi jokaisen teistä tulee päästää vapaaksi heprealainen veljensä, joka on myynyt itsensä teille. Kun hän on palvellut sinua kuusi vuotta, päästä hänet luotasi vapaaksi.’ Teidän isänne eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni.

¹⁵Nyt te käännysitte ja teitte oikein minun silmissäni julistamalla kukin vapautuksen lähimmäiselleen, ja te teitte liiton minun edessäni temppelissä, joka on pyhitetty minun nimelleni.

¹⁶Sitten te kuitenkin jälleen häpäisitte minun nimeni: jokainen teistä otti takaisin orjansa ja orjattarensa, jotka te olitte päästäneet menemään vapaina minne halusivat, ja pakotitte heidät olemaan orjinanne ja orjattarinanne.

¹⁷Sen tähden, näin sanoo HERRA : Te ette ole totelleet minua, niin että olisitte julistaneet vapautuksen kukin veljelleen ja lähimmäiselleen. Nyt minä julistan teille vapautuksen, sanoo HERRA : miekkaan, ruttoon ja nälkään. Minä teen teistä kauhistuksen kaikille maan valtakunnille.

¹⁸Minä luovutan miehet, jotka ovat rikkoneet minun liittoni eivätkä ole tehneet sen liiton sanojen mukaan, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahtia vasikan ja kulkien sen puolikkaiden välitse.

¹⁹ Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit sekä kaiken maan kansan, jotka kulkivat vasikan puolikkaiden välitse,

²⁰ minä luovutan vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi.

²¹ Myös Juudan kuninkaan Sidkian ja hänen ruhtinaansa minä annan heidän vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä annan heidät Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on jo lähtenyt pois teidän kimpustanne.

²² Katso, minä annan käskyn, sanoo HERRA , ja tuon heidät takaisin tämän kaupungin luo sotimaan sitä vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. Minä teen Juudan kaupungeista niin autioita, ettei niissä ole ainoatakaan asukasta.”

Jeremia 35

Reekabilaiset esikuvana

¹ Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä:

² ”Mene reekabilaisten luo, puhu heille ja tuo heidät HERRAN temppeliin, johonkin sen sivuhuoneista, ja tarjoa heille viiniä juotavaksi.”

³ Niin minä hain Jaasanjan, Jeremian pojan, Habassinjan pojanpojan sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa ja kaikki muutkin reekabilaiset.

⁴ Minä vein heidät HERRAN temppeliin, Jumalan miehen Haananin, Jigdaljan pojan, poikien huoneeseen, joka on päämiesten huoneen vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin pojan, huoneen yläpuolella.

⁵ Minä asetin reekabilaisten eteen täysiä viiniruukkuja ja maljoja ja sanoin heille: ”Juokaa viiniä.”

⁶ Mutta he vastasivat: ”Me emme juo viiniä, sillä meidän isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille käskyn: ’Älkää koskaan juoko viiniä, te ja teidän jälkeläisenne.

⁷ Älkää myöskään rakentako taloja, älkää kylväkö siementä älkääkä istuttako viinitarhoja; älköön teillä olko sellaisia. Aukaa sen sijaan teltoissa koko elinaikanne, että eläisitte kauan siinä maassa, jossa asutte muukalaisina.’

⁸ Me olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille, Reekabin pojalle, kaikessa, mitä hän on käskennyt meidän tehdä. Me emme juo viiniä koko elinaikanamme, emme me eivätkä vaimomme, poikamme tai tyttäremme.

⁹ Me emme myöskään rakenna taloja asunnoiksemme, eikä meillä ole viinitarhoja eikä peltoja, emmekä me kylvä viljaa.

¹⁰ Me asumme teltoissa ja olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille kaikessa, mitä hän on käskennyt meidän tehdä.

¹¹ Mutta kun Nebukadnessar, Baabelin kuningas, hyökkäsi maahan, me sanoimme: ’Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin kaldealaisten ja aramilaisten sotajoukkoa pakoon.’ Niin me asetuimme asumaan Jerusalemiin.”

¹² Silloin Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

¹³ ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Ettekö vihdoinkin ota opiksenne ja kuuntele minun sanojani? sanoo HERRA .

¹⁴ Joonadab, Reekabin poika, kielsi poikiaan juomasta viiniä, ja hänen sanojaan kyllä noudatetaan. Hänen jälkeläisensä eivät ole juoneet viiniä tähän päivään asti, sillä he ovat kuuliaisia isänsä käskylle. Mutta minulle te ette ole olleet kuuliaisia, vaikka minä olen puhunut teille varhaisista ajoista alkaen.

¹⁵ Minä olen varhaisista ajoista alkaen lähettänyt luoksenne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan: ’Palatkaa kukin pahalta tieltänne ja parantakaa tekonne. Älkää seuratko muita jumalia älkääkä palvelko niitä, niin te saatte asua siinä maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän

isillenne.’ Mutta te ette ole kallistaneet korvaanne minun puheelleni ettekä kuunnelleet minua.

¹⁶Joonadabin, Reekabin pojan, jälkeläiset ovat kyllä täyttäneet isänsä käskyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä kansa ei ole kuunnellut minua.

¹⁷Sen tähden, näin sanoo HERRA, Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Nyt minä annan Juudaa ja kaikkia Jerusalemin asukkaita kohdata kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuunnelleet, kun minä puhuin heille, eivätkä vastanneet, kun minä kutsuin heitä.”

¹⁸Mutta reekabilaisten suvulle Jeremia sanoi: ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Koska te olette olleet kuuliaisia isänne Joonadabin käskylle, noudattaneet kaikkia hänen ohjeitaan ja tehneet aivan niin kuin hän on teitä käskenyt,

¹⁹sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, näin: Joonadabin, Reekabin pojan, suvusta ei koskaan puutu miestä, joka toimittaa palvelusta minun edessäni.”

Jeremia 36

Baaruk kirjoittaa Jeremian sanat kirjakääröön

¹Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena tuli Jeremialle HERRALTA tämä sana:

²”Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka minä olen puhunut sinulle Israelista, Juudasta ja kaikista muista kansoista siitä päivästä lähtien, jona minä aloin puhua sinulle Joosian päivistä aina tähän päivään saakka.

³Ehkäpä Juudan heimo, jokainen heistä, kääntyy pois pahalta tieltään, kun he kuulevat kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka minä aion heille tuottaa. Silloin minä annan anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä.”

⁴Jeremia kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääröön hänen sanelunsa mukaan kaikki ne sanat, jotka HERRA oli hänelle puhunut.

⁵Sitten Jeremia antoi Baarukille käskyn sanoen: ”Minulta on kielletty pääsy HERRAN temppeliin.

⁶Mutta mene sinä ja lue koko kansan kuullen HERRAN temppelissä paastopäivänä HERRAN sanat kirjakääröstä, johon olet kirjoittanut ne minun saneluni mukaan. Sinun on luettava ne koko Juudalle, kaikille, jotka ovat tulleet tänne kaupungeistaan.

⁷Ehkäpä he lankeavat maahan anomaan armoa HERRAN edessä ja kääntyvät kukin pahalta tieltään, sillä suuri on Herran viha ja kiivaus, jolla hän on uhannut tätä kansaa.”

⁸Baaruk, Neerian poika, teki aivan niin kuin profeetta Jeremia oli häntä käsenyt. Hän luki kirjasta HERRAN sanat HERRAN temppelissä.

⁹Tämä tapahtui Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, viidennen vuoden yhdeksännessä kuussa, kun julistettiin paasto HERRAN edessä kaikille Jerusalemin asukkaille ja kaikelle Juudan kaupungeista Jerusalemiin tulleele kansalle.

¹⁰Kaiken kansan kuunnellessa Baaruk luki silloin kirjasta Jeremian sanat HERRAN temppelin ylemmässä esipihassa, kirjuri Gemarkan, Saafanin pojan, huoneen kohdalla HERRAN temppelin uuden portin luona.

¹¹Kun Miika, Saafanin pojan Gemarkan poika, oli kuullut kaikki HERRAN sanat, jotka luettiin kirjasta,

¹²hän meni alas kuninkaanlinnaan, kirjurin huoneeseen. Siellä istuivat kaikki päämiehet, kirjuri Elisama, Delaja, Semajan poika, Elnatan, Akborin poika, Gemarka, Saafanin poika, Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki muut päämiehet.

¹³Miika kertoi heille kaiken, mitä oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta kansan kuunnellessa.

¹⁴Silloin kaikki päämiehet lähettivät Baarukin luokse Jehudin, Netanjan pojan. Netanja oli Selemjan poika ja tämä Kuusin poika. Päämiehet käskivät sanoa: ”Ota mukaasi kirjakäärö, josta luit kansalle, ja tule tänne.” Niin Baaruk, Neerian poika, otti kirjakäärön käteensä ja meni heidän luokseen.

¹⁵ He sanoivat hänelle: ”Istu ja lue se, niin me kuuntelemme.” Silloin Baaruk luki sen heille.

¹⁶ Kuultuaan kaiken he katsoivat toisiinsa peloissaan ja sanoivat Baarukille: ”Meidän täytyy ilmoittaa kaikki nämä asiat kuninkaalle.”

¹⁷ He sanoivat vielä Baarukille: ”Kerrothan meille, kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustaan.”

¹⁸ Baaruk vastasi: ”Jeremia itse saneli minulle kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella tähän käärröön.”

¹⁹ Silloin päämiehet sanoivat Baarukille: ”Menkää ja piiloutukaa, sinä ja Jeremia, niin ettei kukaan saa tietää, missä te olette!”

²⁰ Päämiehet menivät kuninkaan luo esipihaan mutta jättivät kirjakäärön kirjuri Elisaman haltuun hänen huoneeseensa. Sitten he ilmoittivat kuninkaalle koko asian.

Joojakim polttaa kirjakäärön

²¹ Silloin kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakääröä, ja tämä haki sen kirjuri Elisaman huoneesta. Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen ympärillään seisovien päämiesten kuunnellussa.

²² Kuningas istui talvipalatsissa, ja hänen edessään olevassa hiilipannussa paloi tuli, koska oli yhdeksäs kuukausi.

²³ Aina kun Jehudi oli lukenut kolme tai neljä palstaa, kuningas leikkasi ne irti kirjurinveitsellä ja viskasi tuleen, joka oli hiilipannussa, kunnes koko kirjakäärö oli palanut hiilipannun tulesa.

²⁴ Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen palvelijoistaan, jotka kuulivat kaikki nämä asiat, pelästynyt eikä reväissyt vaatteitaan.

²⁵ Kuningas ei myöskään kuunnellut, vaikka Elnatan, Delaja ja Gemarja pyysivät häneltä hartaasti, ettei hän polttaisi kirjakääröä.

²⁶ Sitten hän käski kuninkaan pojan Jerahmeelin ja Serajan, Asrielin pojan ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottaa kiinni kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian, mutta HERRA kätki heidät.

Uusi kirjakäärö

²⁷ Kun kuningas oli polttanut kirjakäärön, jonka Baaruk oli kirjoittanut Jeremian sanelun mukaan, tuli Jeremialle tämä HERRAN sana:

²⁸ ”Ota itsellesi toinen kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka olivat edellisessä kirjakäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti.

²⁹ Sano sitten Juudan kuninkaalle Joojakimille: Näin sanoo HERRA : Sinä olet polttanut tämän kirjakäärön ja sanonut: ’Miksi olet kirjoittanut siihen näin: Baabelin kuningas tulee ja hävittää tämän maan ja sen ihmiset ja eläimet?’

³⁰ Sen tähden, näin sanoo HERRA Juudan kuninkaasta Joojakimista: Hänellä ei tule olemaan jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella. Hänen ruumiinsa viskataan virumaan päivän helteessä ja yön kylmyydessä.

³¹ Minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiään ja palvelijoitaan heidän pahoista teoistaan. Minä tuotan heille sekä Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut. Mutta he eivät ole kuunnelleet minun sanojani.”

³² Sitten Jeremia otti uuden kirjakäärön ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle. Tämä kirjoitti siihen Jeremian sanelun mukaan kaiken, mitä oli ollut Juudan kuninkaan Joojakimin polttamassa kirjassa, ja vielä paljon muitakin samankaltaisia asioita.

Jeremia 37

Jeremia varoittaa Sidkiaa

¹ Sidkia, Joosian poika, tuli kuninkaaksi Konjan , Joojakimin pojan, tilalle kun Baabelin kuningas Nebukadnessar asetti hänet kuninkaaksi Juudan maahan.

²Mutta ei hän, eivät hänen palvelijansa eikä maan kansa totelleet HERRAN sanoja, jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta.

³Kuningas Sidkia lähetti kuitenkin Juukalin, Selemjan pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, profeetta Jeremian luo ja käski sanoa: ”Rukoile meidän puolestamme HERRAA , meidän Jumalaamme.”

⁴Jeremia sai vielä siihen aikaan liikkua vapaasti kansan keskellä, sillä häntä ei ollut vielä pantu vankeuteen.

⁵ Mutta faraon sotajoukko oli lähtenyt liikkeelle Egyptistä. Kun kaldealaiset, jotka piirittivät Jerusalemiä, saivat tiedon siitä, he lähtivät pois Jerusalemin kimpusta.

⁶Silloin profeetta Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

⁷”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala: Sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät luokseni kysymään minulta neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän avuksenne, palaa takaisin maahansa Egyptiin.

⁸Sitten kaldealaiset palaavat sotimaan tätä kaupunkia vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen.

⁹Näin sanoo HERRA : Älkää pettäkö itseänne sanoen: ’Kyllä kaldealaiset lähtevät pois meidän kimpustamme.’ Eivät he lähde,

¹⁰ sillä vaikka te voittaisitte koko teitä vastaan sotivan kaldealaisten sotajoukon ja heistä jäisi jäljelle vain muutama haavoittunut mies, jokainen heistäkin lähtisi liikkeelle teltastaan ja he polttaisivat tämän kaupungin.”

Jeremia joutuu vankeuteen

¹¹Kun kaldealaisten sotajoukko oli faraon sotajoukon vuoksi lähtenyt pois Jerusalemiä piirittämästä,

¹²Jeremia yritti lähteä Jerusalemistä ja mennä Benjaminin maahan ottaakseen osaa perinnönjakoon sikäläisen kansan keskuudessa.

¹³ Kun hän tuli Benjamininportille, siellä oleva vartiopäällikkö, nimeltään Jiiria, Selemjan, Hananjan pojan, poika, pysäytti profeetta Jeremian ja sanoi: ”Sinä aiot mennä kaldealaisten puolelle!”

¹⁴ Jeremia vastasi: ”Se on vale! En minä aio mennä kaldealaisten puolelle.” Mutta Jiiria ei uskonut Jeremiaa vaan otti hänet kiinni ja vei päälliköiden luo.

¹⁵ He vihastuivat Jeremiaan, löivät häntä ja panivat hänet vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon, sillä he olivat tehneet siitä vankilan.

¹⁶ Näin Jeremia joutui vankiluolan selliin ja jäi sinne kauaksi aikaa.

Jeremian vankeutta lievennetään

¹⁷ Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan Jeremian. Kuningas kysyi häneltä salaa linnassaan: ”Onko sinulla sanaa HERRALTA ?” Jeremia vastasi: ”On.” Hän jatkoi: ”Sinut annetaan Baabelin kuninkaan käsiin!”

¹⁸ Jeremia sanoi vielä kuningas Sidkialle: ”Mitä syntiä minä olen tehnyt sinua, sinun palvelijoitasi tai tätä kansaa vastaan, kun te olette panneet minut vankilaan?”

¹⁹ Missä nyt ovat teidän profeettanne, jotka profetoivat teille, ettei Baabelin kuningas hyökkää teidän eikä tämän maan kimppuun?

²⁰ Jospa nyt kuuntelisit, herrani, kuningas, ja sallisit pyyntöni langeta eteesi! Älä lähetä minua takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten kuolisi siellä.”

²¹ Silloin kuningas Sidkia käski pitää Jeremiaa vangittuna päävartion pihassa, ja hänelle annettiin leipä päivässä Leipurienkadulta, kunnes kaikki leipä oli loppunut kaupungista. Niin Jeremia jäi päävartion pihaan.

Jeremia 38

Jeremia heitetään vesisäiliöön

¹ Sefatja, Mattanin poika, Gedalja, Pashurin poika, Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat Jeremian sanovan kaikelle kansalle:

²” HERRA sanoo näin: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon, mutta joka menee kaldealaisten luo, saa elää ja pitää henkensä.

³Näin sanoo HERRA : Tämä kaupunki joutuu Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja se valloitetaan.”

⁴Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: ”Tämä mies on surmattava, sillä kun hän puhuu tuolla tavoin, hän saa herpoamaan tässä kaupungissa vielä jäljellä olevien sotilaiden ja koko muun kansan kädet. Tämä mies ei tavoittele tämän kansan menestystä vaan onnettomuutta.”

⁵Kuningas Sidkia vastasi: ”Hän on teidän käsissänne; eihän kuningas teille mitään voi.”

⁶Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, vesisäiliöön, joka oli vankilan pihassa. He laskivat Jeremian köysillä alas. Säiliössä ei ollut silloin vettä vaan pelkkää liejua, ja Jeremia vajosi liejuun.

Jeremia vedetään ylös vesisäiliöstä

⁷Ollessaan kuninkaanlinnassa kuusilainen hoviherra Ebed-Melek sai kuulla, että miehet olivat panneet Jeremian vesisäiliöön. Kuningas istui silloin Benjamininportilla.

⁸Ebed-Melek lähti kuninkaanlinnasta ja puhui kuninkaalle:

⁹”Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat tehneet aivan väärin profeetta Jeremiaa kohtaan, kun ovat heittäneet hänet vesisäiliöön. Siellä hän kuolee nälkään, eihän kaupungissakaan enää ole leipää.”

¹⁰Silloin kuningas antoi kuusilaiselle Ebed-Melekille tämän käskyn: ”Ota täältä mukaasi kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia säiliöstä, ennen kuin hän kuolee.”

¹¹Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni kuninkaanlinnan aarrekammion alla olevaan varastoon, otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita vaateriepuja ja laski ne köysillä Jeremialle vesisäiliöön.

¹² Kuusilainen Ebed-Melek sanoi Jeremialle: ”Pane nämä kuluneet vaaterievut kainaloihisi köysien alle.” Jeremia teki niin.

¹³ Miehet vetivät hänet köysillä ylös ja nostivat vesisäiliöstä. Jeremia jäi päävartion pihaan.

Sidkia kysyy salaa Jeremialta neuvoa

¹⁴ Kuningas Sidkia lähetti hakemaan profeetta Jeremian luokseen HERRAN temppelin kolmanteen sisääntulokäytävään. Kuningas sanoi Jeremialle: ”Minä kysyn sinulta yhtä asiaa. Älä salaa minulta mitään.”

¹⁵ Jeremia vastasi Sidkialle: ”Jos minä ilmoitan sinulle jotakin, sinä surmautat minut, ja jos annan sinulle neuvon, sinä et kuuntele minua.”

¹⁶ Kuningas Sidkia vannoi kahden kesken Jeremialle: ”Niin totta kuin HERRA elää, joka on antanut meille tämän elämän, minä en sinua surmauta enkä anna sinua niiden miesten käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi.”

¹⁷ Silloin Jeremia sanoi Sidkialle: ”Näin sanoo HERRA, Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Jos sinä menet Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, sinun henkesi säilyy eikä tätä kaupunkia polteta. Sinä ja perheesi saatte elää.

¹⁸ Mutta ellet mene Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, tämä kaupunki annetaan kaldealaisten käsiin ja he polttavat sen. Sinäkään et pääse heiltä pakoon.”

¹⁹ Kuningas Sidkia sanoi Jeremialle: ”Minä pelkään, että minut annetaan kaldealaisten puolelle menneiden juutalaisten käsiin ja he pitävät minua pilkkanaan.”

²⁰ Jeremia vastasi: ”Ei anneta. Kuuntele vain HERRAN ääntä, kuuntele, mitä minä sinulle puhun, niin sinun käy hyvin ja henkesi säilyy.

²¹ Mutta jos kieltäydyt lähtemästä, niin tämän on HERRA minulle näyttänyt:

²² Kaikki naiset, jotka ovat jäljellä Juudan kuninkaan linnassa, viedään Baabelin kuninkaan päälliköiden luo, ja he tulevat sanomaan: ’He ovat

vietelleet sinut ja päässeet sinusta voitolle, nuo sinun liittolaisesi. Kun jalkasi vajosivat liejuun, he vetäytyivät pois.’

²³ Kaikki vaimosi ja lapsesi viedään kaldealaisten luo, etkä sinäkään pääse kaldealaisia pakoon, vaan Baabelin kuninkaan käsi tarttuu sinuun. Tämä kaupunki sytytetään tuleen.”

²⁴ Silloin Sidkia sanoi Jeremialle: ”Älköön kukaan saako tietää näistä asioista, muuten sinä kuolet.

²⁵ Mutta jos ruhtinaat saavat kuulla, että minä olen puhunut sinun kanssasi, he tulevat luoksesi ja sanovat sinulle: ’Ilmoita meille, mitä olet puhunut kuninkaalle ja mitä kuningas on puhunut sinulle. Älä salaa meiltä mitään, tai me surmaamme sinut.’

²⁶ Sano heille silloin: ’Minä anoin kuninkaalta armoa, ettei hän lähettäisi minua takaisin Joonatanin taloon, kuolemaan sinne.’”

²⁷ Kaikki ruhtinaat tulivat Jeremian luo ja kysyivät häneltä asiasta, ja hän vastasi heille aivan niin kuin kuningas oli käskennyt hänen puhua. Niin he jättivät hänet rauhaan, sillä mitään ei ollut tullut heidän tietoonsa .

²⁸ Jeremia jäi päävartion pihaan siihen päivään asti, jona Jerusalemin valloitettiin.

Jeremia 39

JERUSALEMIN VALLOITUS Jerusalem valloitetaan

¹ Juudan kuninkaan Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi kaikkine sotajoukkoineen Jerusalemin kimppuun ja saartoi sen.

² Kaupunki vallattiin Sidkian yhdenentoista vuotena, sen neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä.

³ Silloin kaikki Baabelin kuninkaan päämiehet tulivat ja istuutuivat Keskiporttiin: Neergal-Saretser, Samgar-Nebo, hoviherrojen päällikkö

Sarsekim, tietäjien päällikkö Neergal-Sareser ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet.

⁴Kun Sidkia, Juudan kuningas, ja kaikki sotilaat näkivät heidät, he pakenivat. He lähtivät yöllä kaupungista kuninkaan puutarhan kautta muurien välisestä portista kohti Jordanin tasankoa.

⁵Mutta kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti Sidkian Jerikon tasangolla. Kaldealaiset ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Riblaan, Hamatin maahan, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin eteen, ja tämä julisti hänelle tuomion.

⁶Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat Riblassa hänen silmiensä edessä. Myös kaikki Juudan ylimykset Baabelin kuningas teurastutti.

⁷Hän antoi sokaista Sidkian silmät ja kahlita hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin.

⁸Kaldealaiset polttivat kuninkaanlinnan ja kansan talot ja hajottivat Jerusalemin muurit.

⁹Kaupungissa jäljellä olevan kansan sekä ne, jotka olivat menneet kaldealaisten puolelle, kaikki, jotka olivat jäljellä kansasta, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.

¹⁰Kansan köyhimmät, ne, jotka eivät omistaneet mitään, henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan jätti Juudan maahan ja antoi heille sinä päivänä viinitarhoja ja peltoja.

Jeremia vapautetaan

¹¹Baabelin kuningas Nebukadnessar oli antanut Nebusaradalle, henkivartijoiden päällikölle, Jeremiasta tämän käskyn:

¹²”Käske noutaa Jeremia ja pidä hänestä hyvää huolta. Älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle aivan niin kuin hän itse sinulle sanoo.”

¹³ Silloin Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Nevusasban, hoviherrojen päällikkö, Neergal-Sareser, tietäjien päällikkö, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet lähettivät

¹⁴ noutamaan Jeremian päävartion pihasta. He antoivat hänet Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan, että tämä veisi hänet kotiin. Niin Jeremia jäi kansan keskuuteen.

Herran lupaus Ebed-Melekille

¹⁵ Jeremialle oli tullut tämä HERRAN sana, kun hän oli ollut suljettuna päävartion pihaan:

¹⁶ ”Mene ja sano kuusilaiselle Ebed-Melekille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä toteutan sanani tämän kaupungin onnettomuudeksi eikä onneksi. Minun sanani toteutuvat silmiesi edessä sinä päivänä.

¹⁷ Mutta sinut minä pelastan sinä päivänä, sanoo HERRA . Sinä et joudu niiden miesten käsiin, joita sinä pelkää,

¹⁸ sillä minä pelastan sinut etkä sinä kaadu miekkaan. Sinä saat pitää henkesi saaliinasi, koska turvasit minuun, sanoo HERRA .”

Jeremia 40

JERUSALEMIN VALLOITUKSEN JÄLKEEN Jeremia siirtyy Mispaan

¹ Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA sen jälkeen, kun henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan oli päästänyt hänet lähtemään Raamasta. Hän oli ollut kahleilla sidottuna kaikkien Baabeliin vietävien Jerusalemin ja Juudan pakkosiirtolaisten joukossa, mutta Nebusaradan otti hänet sieltä pois.

² Henkivartijoiden päällikkö haetti Jeremian ja sanoi hänelle: ” HERRA , sinun Jumalasi, uhkasi tätä paikkaa tällaisella onnettomuudella.

³ HERRA on nyt antanut onnettomuuden tulla ja on tehnyt niin kuin hän on puhunut, sillä te olette tehneet syntiä HERRAA vastaan ettekä ole kuunnelleet hänen ääntään. Siksi tämä on tapahtunut teille.

⁴ Nyt minä päästän sinut kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos näet hyväksi tulla minun kanssani Baabeliin, niin tule, ja minä pidän sinusta huolen. Mutta jos et näe hyväksi tulla kanssani Baabeliin, niin älä tule. Koko maa on edessäsi; mene, minne näet hyväksi ja oikeaksi mennä.”

⁵ Kun Jeremia ei heti lähtenyt, Nebusaradan sanoi: ”Mene Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, luo. Hänet Baabelin kuningas on asettanut Juudan kaupunkien käskynhaltijaksi. Jää hänen luokseen kansan keskuuteen tai mene, minne vain näet oikeaksi mennä.” Henkivartijoiden päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja päästi hänet menemään.

⁶ Jeremia saapui Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan ja jäi asumaan maahan jääneen kansan keskuuteen.

Gedalja Juudan käskynhaltijana

⁷ Kaikki maaseudulla olevat sotaväen päälliköt ja heidän miehensä kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, käskynhaltijaksi maahan ja jättänyt hänen haltuunsa miehet, vaimot ja lapset, ne maan köyhät, joita ei ollut siirretty Baabeliin.

⁸ Silloin päälliköt – Ismael, Netanjan poika, Joohanen ja Joonatan, Kaareahin pojat, Seraja, Tanhumetin poika, netofalaisen Eefain pojat ja Jesanja, maakatilaisen poika – tulivat miehineen Gedaljan luo Mispaan.

⁹ Gedalja, Saafanin pojan Ahikamin poika, vakuutti heille ja heidän miehilleen näin: ”Älkää pelätkö palvella kaldealaisia. Jääkää maahan asumaan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin.

¹⁰ Minä itse asun Mispassa palvellekseni kaldealaisia, jotka tulevat meidän luoksemme. Ja te, kootkaa viiniä, hedelmiä ja öljyä, varastoikaa ne astioihinne ja asukaa kaupungeissanne, jotka olette ottaneet haltuunne.”

¹¹ Myös kaikki Mooabissa, ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa muissa maissa asuvat juutalaiset saivat kuulla, että Baabelin kuningas oli jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut sille käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan.

¹² Silloin kaikki nämä juutalaiset palasivat Juudan maahan kaikista paikoista, joihin heidät oli karkotettu. He tulivat Gedaljan luo Mispaan. He korjasivat hyvin suuren viini- ja hedelmäsadon.

¹³ Joohanen, Kaareahin poika, ja kaikki muut maaseudulla olevat sotaväen päälliköt tulivat Gedaljan luo Mispaan

¹⁴ ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö sinä, että ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?” Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä.

¹⁵ Silloin Joohanen, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa näin: ”Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä. Miksi hän saisi lyödä sinut kuoliaaksi, niin että kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, hajaantuvat ja Juudan kansan jäännös tuhoutuu?”

¹⁶ Mutta Gedalja, Ahikamin poika, vastasi Joohanenille, Kaareahin pojalle: ”Älä tee sitä, sillä sinä puhut valhetta Ismaelistä.”

Jeremia 41

Gedaljan murha

¹ Seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua ja kuninkaan lähimpiä miehiä, Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan mukanaan kymmenen miestä. Siellä he aterioivat yhdessä.

² Sitten Ismael, Netanjan poika, ja hänen kanssaan tulleet kymmenen miestä nousivat ja surmasivat miekalla Gedaljan, Saafanin pojan Ahikamin pojan. Näin Ismael surmasi miehen, jonka Baabelin kuningas oli asettanut käskynhaltijaksi maahan.

³ Ismael surmasi myös kaikki juutalaiset, jotka olivat Gedaljan luona Mispassa, sekä kaldealaiset sotilaat, jotka sieltä tavattiin.

⁴ Gedaljan surmaamisen jälkeisenä päivänä, kun kukaan ei vielä sitä tiennyt,

⁵ tuli Sikemistä, Siilosta ja Samariasta kahdeksankymmentä miestä parrat leikattuina, vaatteet reväistynä ja iho viilleltynä. Heillä oli mukanaan ruokauhreja ja suitsuketta vietäväksi HERRAN temppeliin.

⁶ Ismael, Netanjan poika, lähti Mispasta heitä vastaan ja itki koko ajan kulkiessaan. Kun hän kohtasi heidät, hän sanoi heille: ”Tulkaa Gedaljan, Ahikamin pojan, luo.”

⁷ Mutta kun he olivat tulleet keskelle kaupunkia, Ismael, Netanjan poika, ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, tappoivat heidät ja heittivät vesisäiliöön.

⁸ Mutta heidän joukossaan oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: ”Älä surmaa meitä, sillä meillä on kedolla kätkössä vehnää, ohraa, öljyä ja hunajaa.” Niin hän jätti heidät eloon eikä surmannut heitä heidän veljiensä kanssa.

⁹ Vesisäiliön, johon Ismael heitti Gedaljan tapauksen yhteydessä surmaamiensa miesten ruumiit, oli kuningas Aasa teettänyt Israelin kuninkaan Baesan hyökkäyksen varalta. Sen Ismael, Netanjan poika, täytti surmatuilla.

Ismael pakenee ammonilaisten luo

¹⁰ Sitten Ismael otti vangiksi kaikki Mispassa olevat kansan tähteet, kuninkaan tyttäret ja kaiken Mispaan jäljelle jääneen väen, jonka käskynhaltijaksi Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Ismael, Netanjan poika, otti vangiksi ja lähti kulkemaan ammonilaisten luo.

¹¹ Kun Joohan, Kaarehin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, saivat kuulla kaikesta pahasta, mitä Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt,

¹² he ottivat kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan. He tavoittivat hänet Gibeonissa olevan suuren vesilammikon luona.

¹³ Kun kaikki väki, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohanenin, Kaareahin pojan ja hänen kanssaan olevat sotaväen päälliköt, he ilahtuivat,

¹⁴ ja koko väki, jonka Ismael oli ottanut Mispasta vangiksi, kääntyi takaisin ja meni Joohanenin, Kaareahin pojan, puolelle.

¹⁵ Mutta Ismael, Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa Joohananilta pakoon ja meni ammonilaisten luo.

Mispan asukkaat aikovat paeta Egyptiin

¹⁶ Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat haltuunsa kaiken jäljelle jääneen väen. Joukossa oli miehiä, sotilaita, naisia ja lapsia ja hoviherroja, jotka Ismael, Netanjan poika, oli tuonut Mispasta murhattuaan Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Joohanan toi takaisin Gibeonista.

¹⁷ He menivät Geerut-Kimhamiin, joka on lähellä Beetlehemiä. Sieltä he aikoivat lähteä Egyptiin

¹⁸ kaldealaisia pakoon. He pelkäsivät näitä, koska Ismael, Netanjan poika, oli murhannut Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.

Jeremia 42

Jeremialta kysytään neuvoa

¹ Silloin Joohanan, Kaareahin poika, Jesanja, Hoosajan poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt sekä kaikki kansa pienimmästä suurimpaan tulivat Jeremian luo

² ja sanoivat hänelle: ”Saakoon pyyntömme langeta sinun eteesi, ja rukoile HERRAA , Jumalaasi, meidän puolestamme, kaikkien jäljellä olevien puolesta. Onhan meitä lukuisasta kansasta jäänyt jäljelle vain vähän, niin kuin omin silmin näet.

³ Ilmoittakoon HERRA , sinun Jumalasi, meille tien, jota meidän on kuljettava ja mitä meidän on tehtävä.”

⁴Profeetta Jeremia vastasi heille: ”Olen kuullut pyyntönne. Kyllä minä rukoilen HERRAA , teidän Jumalaanne, niin kuin te pyydätte, ja kaiken, mitä HERRA vastaa, minä ilmoitan teille. En salaa teiltä mitään.”

⁵He sanoivat Jeremialle: ”Olcoon HERRA varma ja luotettava todistaja meitä vastaan, ellemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka HERRA , sinun Jumalasi, lähettää meille sinun kauttasi.

⁶Olcoonpa sana sitten hyvä tai paha, me kuuntelemme HERRAN , meidän Jumalamme, ääntä, hänen, jonka luokse me sinut lähetämme, että meidän kävisi hyvin, kun kuuntelemme HERRAN , meidän Jumalamme ääntä.”

Jeremia varoittaa kansaa menemästä Egyptiin

⁷Kymmenen päivän kuluttua tuli HERRAN sana Jeremialle.

⁸Hän kutsui silloin luokseen Joohanenin, Kaareahin pojan ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, sekä koko kansan pienimmästä suurimpaan.

⁹Hän sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala, jonka luokse te lähetitte minut, jotta minä veisin teidän rukouksenne hänen eteensä:

¹⁰Jos te jätte asumaan tähän maahan, minä rakennan teidät enkä hajota, istutan teidät enkä revi pois, sillä minä kadun onnettomuutta, jonka olen tuottanut teille.

¹¹Älkää pelätkö Baabelin kuningasta, jota te nyt pelkätte. Älkää pelätkö häntä, sanoo HERRA , sillä minä olen teidän kanssanne pelastaakseni teidät ja vapauttaakseni teidät hänen käsistään.

¹²Minä osoitan teille laupeutta, niin että hän armahtaa teitä ja antaa teidän palata omaan maahanne.

¹³Mutta jos te sanotte: ’Me emme jää tähän maahan’ ettekä kuuntele HERRAN , teidän Jumalanne, ääntä

¹⁴vaan sanotte: 'Ei, me lähdemme Egyptin maahan, jossa meidän ei tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla soofar-torven ääntä eikä kärsiä leivän nälkää – siellä me tahdomme asua',

¹⁵niin kuulkaa nyt HERRAN sana, te Juudan jäännös: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Jos te todella suuntaatte kulkunne Egyptiä kohti ja menette sinne asumaan muukalaisina,

¹⁶niin miekka, jota te pelkääte, saavuttaa teidät sielläkin, Egyptin maassa, ja nälkä, josta te olette huolissanne, seuraa kintereillänne Egyptiin, ja sinne te kuolette.

¹⁷Jokainen, joka suuntaa kulkunsa Egyptiä kohti asuakseen siellä muukalaisena, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Ainoakaan ei pääse pakoon eikä pelastu siitä onnettomuudesta, jonka minä heille tuotan.

¹⁸Sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Niin kuin minun vihani ja kiivauteni vuodatettiin Jerusalemin asukkaiden päälle, niin minun kiivauteni on vuotava teidän päällenne, jos te menette Egyptiin. Silloin teistä tulee kirous ja kauhistus ja nimestänne kiroussana ja häväistys, ettekä te enää saa nähdä tätä paikkaa.

¹⁹HERRAon puhunut teille, te Juudan jäännös, ja sanonut: 'Älkää menkö Egyptiin.' Tietäkää siis varmasti, että minä olen tänä päivänä varoittanut teitä.

²⁰Te petitte itseänne, kun lähetitte minut HERRAN , teidän Jumalanne, luo ja sanoitte: 'Rukoile puolestamme HERRAA , Jumalaamme, niin me teemme kaiken, mitä HERRA , meidän Jumalamme, sanoo ja minkä sinä meille ilmoitat.'

²¹Minä olen sen tänä päivänä teille ilmoittanut, mutta te ette ole kuunnelleet HERRAN , teidän Jumalanne, ääntä, ette mitään siitä, mitä hän on lähettänyt minut teille puhumaan.

²²Tietäkää siis nyt varmasti, että te kuolette miekkaan, nälkään ja ruttoon siinä paikassa, jonne te haluatte mennä asumaan muukalaisina.”

Jeremia 43

Kansa lähtee Egyptiin

¹Kun Jeremia oli puhunut koko kansalle kaikki ne sanat, jotka HERRA , heidän Jumalansa, oli lähettänyt hänet puhumaan heille,

²Asarja, Hoosajan poika, ja Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut julkeat miehet sanoivat Jeremialle: ”Sinä puhut valhetta! Ei HERRA , meidän Jumalamme, ole lähettänyt sinua sanomaan: ’Älkää menkö Egyptiin asumaan.’

³Baaruk, Neerian poika yllyttää sinut meitä vastaan, että joutuisimme kaldealaisten käsiin tapettaviksi tai että meidät vietäisiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.”

⁴Joohanan, Kaareahin poika ja kaikki sotapäälliköt ja koko kansa eivät kuunnelleet HERRAN ääntä, niin että olisivat jääneet Juudan maahan asumaan.

⁵Sen sijaan Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt ottivat mukaansa Juudan koko jäännöksen, joka oli palannut asumaan Juudan maahan kaikkien kansakuntien keskuudesta, jonne heidät oli karkotettu.

⁶Joukossa oli miehiä, naisia ja lapsia, kuninkaan tyttäret ja kaikki väki, jonka Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan. Mukaan otettiin myös profeetta Jeremia ja Baaruk, Neerian poika.

⁷Näin kansa ei kuunnellut HERRAN ääntä vaan lähti Egyptin maahan ja saapui Tahpanhesiin.

Jeremia profetoi Egyptin tuhon

⁸Tahpanhesissa Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

⁹”Ota suuria kiviä ja kätke ne Juudan miesten nähden muurilaastiin tiilikiveykseen, joka on faraon linnan oven edustalla Tahpanhesissa.

¹⁰ Sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lähetän noutamaan palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja asetan hänen valtaistuimensa näiden kivien päälle, jotka minä olen käskennyt kätkeä, ja hän levittää valtaistuinkatoksensa niiden yli.

¹¹ Hän tulee ja lyö Egyptin maata: joka on ruton oma, se kuolee ruttoon, joka vankeuden, se joutuu vankeuteen, joka miekan, se kaatuu miekkaan!

¹² Minä sytytän tuleen Egyptin jumalien temppelit. Nebukadnessar polttaa ne ja vie jumalankuvat saaliinaan. Hän kietoo ylleen Egyptin maan niin kuin paimen kietoutuu vaatteeseensa, ja lähtee sieltä rauhassa.

¹³ Hän murskaa patsaat Beet-Semeksessä, joka on Egyptin maassa, ja Egyptin jumalien temppelit hän polttaa.”

Jeremia 44

Jeremia julistaa tuomion Egyptiin lähteneelle kansalle

¹ Jeremialle tuli tämä sana kaikista Egyptin maassa olevista juutalaisista, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanhesissa, Noofissa ja Patroksen alueella:

² ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka minä olen tuottanut Jerusalemile ja kaikille Juudan kaupungeille. Nehän ovat nyt raunioina, eikä niissä ole yhtään asukasta.

³ Näin on tapahtunut, koska niiden asukkaat tekivät pahaa ja vihoittivat minut suitsuttamalla muille jumalille ja palvelemalla jumalia, joita he eivät tunteneet, joita teidän isänne eivät tunteneet ja joita tekään ette tunne.

⁴ Muinaisista ajoista alkaen minä olen lähettänyt luoksenne palvelijoitani, profeettoja, sanomaan: ’Älkää tehkö näitä iljettäviä tekoja, joita minä vihaan.’

⁵ Mutta he eivät ole kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni, niin että olisivat kääntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet suitsuttamasta muille jumalille.

⁶ Sen tähden minä annoin kiivauteni ja vihani vuotaa heidän ylleen, ja se liekehti Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, ja kaupungeista tuli autioita rauniopaikkoja, sellaisia kuin ne tänä päivänä ovat.

⁷ Näin sanoo nyt HERRA, sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Miksi te tuotatte itsellenne suuren onnettomuuden ja hävitätte Juudasta miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, niin ettei teistä jää jäännöstäkään?

⁸ Te vihoitatte minut teoillanne, suitsuttamalla muille jumalille Egyptin maassa, jonne te olette menneet asumaan muukalaisina. Näin te tuotatte itsellenne tuhon ja teistä tulee kirouksen ja häväistykseen aihe kaikissa maan kansoissa.

⁹ Oletteko unohtaneet isienne pahat teot, Juudan kuninkaiden ja heidän vaimojensa pahat teot sekä omat ja vaimojenne pahat teot, jotka te israelilaiset olette tehneet Juudan maassa ja Jerusalemin kaduilla?

¹⁰ Tähän päivään mennessä te ette ole nöyrytyneet. Te ette pelkää minua ettekä vaella minun lakini ja käskyjeni mukaan, jotka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.

¹¹ Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä käänän kasvoni teitä vastaan teidän onnettomuudeksenne ja tuhoan Juudan kokonaan.

¹² Minä tempaan pois Juudan jäännöksen, joka suuntasi kulkunsa kohti Egyptin maata mennäkseen asumaan siellä muukalaisena. He kaikki tuhoutuvat Egyptin maassa, he kaatuvat miekkaan ja kuolevat nälkään. Pienimmästä suurimpaan he kuolevat miekkaan tai nälkään, ja heistä tulee kirous ja kauhistus ja heidän nimestään kiroussana ja häväistys.

¹³ Minä rankaisen Egyptin maassa asuvaa Juudan jäännöstä miekalla, nälällä ja rutolla, niin kuin minä rankaisin Jerusalemia.

¹⁴ Juudan jäännöksestä ei kukaan pelastu, eikä ketään jää jäljelle niistä, jotka ovat menneet Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina. He eivät saa

palata Juudan maahan, jonne he ikävöivät päästä jälleen asumaan. He eivät palaa sinne, paitsi muutamat pakolaiset.”

Kansa palvelee epäjumalia

15 Silloin kaikki miehet, jotka tiesivät vaimojensa suitsuttavan muille jumalille, ja kaikki naiset, jotka seisoivat paikalla suurena joukkona, ja koko Juudan kansa, joka asui Patroksessa, Egyptin maassa, vastasi Jeremialle näin:

16 ”Me emme kuuntele sinua siinä, mitä sinä nyt olet meille HERRAN nimessä puhunut,

17 vaan teemme kaiken, mitä olemme suullamme luvanneet – suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja. Niinhän me ja meidän isämme olemme ennenkin tehneet, samoin kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin meillä oli leipää kylliksi ja meidän oli hyvä olla, eikä meidän tarvinnut nähdä onnettomuutta.

18 Mutta siitä asti, kun me lakkasimme polttamasta suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodattamasta hänelle juomauhreja, meillä on ollut puutetta kaikesta, ja me tuhoudumme miekkaan ja nälkään.”

19 Naiset sanoivat: ”Kun me poltamme suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja, teemme niin yhdessä miestemme kanssa. Leipoisimmeko me miestemme luvatta hänelle hänen kuvansa muotoisia uhrikakkuja ja vuodattaisimme hänelle juomauhreja?”

20 Silloin Jeremia sanoi kaikelle kansalle, miehille ja naisille, jotka olivat hänen kanssaan puhuneet:

21 ”Eikö HERRA muistaisi ja pitäisi mielessään sitä suitsukkeen polttoa, jota te itse, teidän isänne, kuninkaanne, ruhtinaanne ja maan kansa olette harjoittaneet Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?

²² HERRA ei voinut enää kärsiä niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita te teitte, ja niin teidän maastanne tuli raunioalue, autio ja asumaton, kirous ja kauhistus, kiroussana, niin kuin se tänä päivänä on.

²³ Onnettomuus, jonka te näette tänä päivänä, on kohdannut teitä, koska te poltatte suitsuketta epäjumalille ja teitte syntiä HERRAA vastaan ettekä kuunnelleet HERRAN ääntä, niin että olisitte vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja säädöksiensä mukaan.”

Herra antaa Egyptin Baabelin kuninkaan käsiin

²⁴ Jeremia sanoi vielä koko kansalle ja erityisesti kaikille naisille: ”Kuule HERRAN sana, koko Juuda, joka olet Egyptin maassa!

²⁵ Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Te ja teidän vaimonne olette suullanne luvanneet ja käsillänne toteuttaneet sen, mitä sanoitte: ’Me pidämme ehdottomasti lupauksemme, jonka olemme tehneet taivaan kuningattarelle. Me poltamme hänelle suitsuketta ja vuodatamme hänelle juomauhreja.’ Täyttäkää toki lupauksenne ja pankaa ne täytäntöön!

²⁶ Kuulkaa sen tähden HERRAN sana, koko Juudan kansa, te, jotka asutte Egyptin maassa! Katso, minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo HERRA : Koko Egyptin maassa ei ole pian ainoatakaan Juudan miestä, joka voisi lausua minun nimeni ja sanoa: ’Niin totta kuin Herra, HERRA , elää.’

²⁷ Katso, minä valvon tuottaakseni heille onnettomuuden, en menestystä. Jokainen Juudan mies Egyptin maassa tuhoutuu miekkaan tai nälkään, kunnes heistä on tullut loppu.

²⁸ Vain muutama miekasta pelastunut palaa Egyptin maasta Juudan maahan. Koko Juudan jäännös, ne, jotka tulivat Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina, tulee tietämään, kumman sana toteutuu, minun vai heidän.

²⁹ Ja tämä on teille merkinä, sanoo HERRA : minä rankaisen teitä tässä paikassa, jotta te tietäisitte, että minun sanani teitä vastaan toteutuvat teille onnettomuudeksi.

³⁰ Näin sanoo HERRA : Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat hänen henkeään. Niin minä aikoinaan annoin Juudan kuningas Sidkian Baabelin kuningas Nebukadnessarin käsiin. Tämä oli hänen vihollisensa ja tavoitteli hänen henkeään.”

Jeremia 45

Herran lupaus Baarukille

¹ Sana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille, Neerian pojalle, kun tämä oli kirjoittanut nämä sanat kirjaan Jeremian sanelun mukaan Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena, kuului näin:

² ”Näin sanoo HERRA , Israelin Jumala, sinusta, Baaruk:

³ Sinä sanot: ’Voi minua! HERRA on lisännyt tuskaa kipuuni. Minä olen uupunut huokaamisesta enkä ole löytänyt lepoa.’

⁴ Herra käski minun sanoa Baarukille: Näin sanoo HERRA : Katso, minkä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja minkä olen istuttanut, sen minä revin irti. Tämä koskee koko maata.

⁵ Sinä pyydät itsellesi suuria. Älä pyydä! Sillä katso, minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo HERRA . Mutta sinun minä annan pitää henkesi saaliinasi joka paikassa, minne menetkin.”

Jeremia 46

Tuomion SANOJA KANSOILLE Egypti kukistuu Karkemiin taistelussa

¹ HERRANSana, joka tuli profeetta Jeremialle kansoja vastaan.

² Egyptille: Ennustus farao Nekon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa vastaan, joka oli Eufratvirran rannalla Karkemiissa ja jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, voitti Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena:

³ ”Varustautukaa pienin ja suurin kilvin ja käykää taisteluun!

⁴ Valjastakaa hevoset, nouskaa ratsujen selkään, käykää esiin kypärät päässä! Kiillottakaa keihäät ja pukekaa ylenne haarniskat!

⁵ Mutta miksi? Minä näen heidän kauhuissaan perääntyvän! Heidän sankarinsa sortuvat. He syöksyvät pakoon taakseen katsomatta. Kauhua on kaikkialla, sanoo HERRA .

⁶ Nopeakaan ei pääse pakoon, eikä sankari pelastu. Pohjoisessa Eufratvirran rannalla he sortuvat ja kaatuvat.

⁷ Kuka on tuo, joka nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat?

⁸ Egypti nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat. Se sanoo: 'Minä nouse ja peitän maan, hävitän kaupungin ja sen asukkaat.'

⁹ Hyökätkää, hevoset, ajakaa hurjasti, vaunut! Lähtekööt sankarit liikkeelle, kuusilaiset ja puutilaiset kilpineen ja luudilaiset jousimiehet, jousella ampujat!

¹⁰ Tuo päivä on Herran, HERRAN Sebaotin, päivä, koston päivä, jona hän kostaa vihollisilleen. Miekka syö kyllikseen ja juopuu heidän verestään, kun Herralla, HERRALLA Sebaotilla, on uhrijuhla pohjoisessa maassa Eufratvirran varrella.

¹¹ Mene Gileadiin, hae balsamia, sinä neitsyt, tytär Egypti! Turhaan sinä hankit paljon lääkkeitä, haavasi ei kasva umpeen.

¹² Kansat kuulevat sinun häpeästäsi, ja valitushuutosi täyttää maan, sillä sankari kompastuu sankariin, yhdessä he molemmat kaatuvat.”

Egypti joutuu Baabelin kuninkaan käsiin

¹³ Sana, jonka HERRA puhui profeetta Jeremialle siitä, että kuningas Nebukadnessar tulisi valloittamaan Egyptin maan:

¹⁴ ”Julistakaa Egyptissä ja kuuluttakaa Migdolissa, kuuluttakaa Noofissa ja Tahpanhesissa! Sanokaa: 'Asetu asemiin, valmistaudu, miekka syö jo sinun ympäriltäsi.'

¹⁵ Miksi väkevät sankarisi makaavat maassa? He eivät pysyneet pystyssä, sillä HERRA sysäsi heitä.

¹⁶ Hän sai monet sortumaan, ja he kaatuivat toinen toisensa päälle. Toiset sanoivat: 'Nouse, palatkaamme kansamme luo ja synnyinmaahamme sortajan miekkaa pakoon.'

¹⁷ Siellä huudetaan: 'Farao, Egyptin kuningas pitää vain meteliä; hän on laiminlyönyt tilaisuutensa.'

¹⁸ Niin totta kuin minä elän, sanoo kuningas, HERRA Sebaot on hänen nimensä; hän tulee, hän, joka on vuorten joukossa kuin Taabor, kuin merestä kohoava Karmel.

¹⁹ Tee itsellesi varusteet pakkosiirtolaisuutta varten, sinä valtiatar , tytär Egypti, sillä Noofista tulee autio, se hävitetään, sinne ei jää asukkaita.

²⁰ Egypti on kaunis hieho, mutta pohjoisesta tulee paarma!

²¹ Myös sen palkkasoturit ovat kuin syöttövasikoita, mutta hekin kääntyvät pakoon eivätkä pysähdy. Heille on tullut heidän onnettomuutensa päivä, heidän rangaistuksensa aika.

²² Egypti sähisee kuin käärme, sillä sen kimppuun käyvät sotilaat kirveineen kuin puunhakkaajat.

²³ He kaatavat sen metsän, sanoo HERRA , tuon läpipääsemättömän, sillä heitä on enemmän kuin heinäsiirkoja eikä heidän määräänsä voi laskea.

²⁴ Häpeään joutuu tytär Egypti, se annetaan pohjoisen kansan käsiin.

²⁵ HERRA Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: Katso, minä rankaisen Aamonia , joka on Noossa , samoin faraota ja Egyptiä, sen jumalia ja kuninkaita, sekä faraota että niitä, jotka häneen turvaavat.

²⁶ Minä annan heidät niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja hänen palvelijoittensa käsiin. Mutta myöhemmin Egyptissä asutaan niin kuin muinaisina aikoina, sanoo HERRA .”

Herran lupaus Israelille

²⁷”Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää, älä ole kauhuissasi, Israel. Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta. Jaakob saa palata ja elää rauhassa ja turvassa kenenkään säikyttämättä.

²⁸Sinä palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo HERRA , sillä minä olen sinun kanssasi. Minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan olen sinut karkottanut, mutta sinusta minä en loppua tee. En minä kuitenkaan jätä sinua rankaisematta vaan kuritan sinua oikeuden mukaan.”

Jeremia 47

Tuho uhkaa filistealaisia

¹Herran sana filistealaisia vastaan. Se tuli profeetta Jeremialle ennen kuin farao valloitti Gazan.

²”Näin sanoo HERRA : Katso, vedet nousevat pohjoisesta, ja niistä tulee tulvavirta. Ne tulvivat yli maan ja kaiken mitä siinä on, yli kaupungin ja sen asukkaiden. Ihmiset huutavat apua, kaikki maan asukkaat vaikeroivat.

³Kun kuuluu vihollisen oriitten kavioiden töminä, sen vaunujen jyrinä ja rattaiden ryske, isät eivät käänny auttamaan lapsiaan, sillä heidän kätensä ovat hervottomat.

⁴Tulee päivä, joka tuhoaa kaikki filistealaiset. Tyyrolta ja Siidonilta häviävät kaikki jäljelle jääneet auttajat. Herra tuhoaa filistealaiset, Kaftorin saarelta tulleiden jäännöksen.

⁵Kaljuus tulee Gazan osaksi, Askelon on hävitetty – se, mitä siitä oli jäljellä laaksossa. Kuinka kauan vielä viiltelet ihoasi?

⁶Voi, HERRAN miekka, etkö jo vihdoin lepää? Mene takaisin tuppeesi, taltu ja ole hiljaa.

⁷Kuinka se voisi levätä, kun HERRA on sille käskyn antanut? Askelonia ja meren rantaa kohti hän on sen suunnannut.”

Jeremia 48

Mooab hävitetään

¹Ennustus Mooabista: ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: ”Voi Neboa, sillä se on hävitetty! Kirjataim on joutunut häpeään, se on valloitettu, vuorilinna on joutunut häpeään, se on hajotettu.

²Mennyt on Mooabin kunnia. Hesbonissa hankitaan sille pahaa: ’Tulkaa, hävittäkäämme se kansojen joukosta.’ Myös sinä, Madmen, kukistut! Miekka seuraa jo kintereilläsi.

³Huuto kuuluu Hooronaimista, siellä riehuu hävitys ja tuho.

⁴Mooab on hävitetty, sieltä kuuluu pienokaisten parku.

⁵Luuhitin solatietä noustaan itkien, Hooronaimin rinteeltä kuuluu tuskanhuuto hävityksen tähden.

⁶Paetkaa, pelastakaa henkenne ja olkaa kuin katajat autiomaassa.

⁷Koska sinä turvaat omiin saavutuksiisi ja aarteisiisi, niin sinutkin valloitetaan. Kemos joutuu pakkosiirtolaisuuteen yhdessä pappiensa ja ruhtinaattensa kanssa.

⁸Hävittäjä tulee jokaiseen kaupunkiin, yksikään kaupunki ei pelastu. Laakso joutuu tuhon omaksi, ja tasanko hävitetään, niin kuin HERRA on sanonut.

⁹Antakaa Mooabille siivet, sillä lentämällä sen on lähdettävä. Sen kaupungit tulevat autioiksi, niihin ei jää yhtäkään asukasta.

¹⁰Kirottu on se, joka tekee veltosti HERRAN työn, kirottu se, joka pidättää miekkansa verestä.”

Suruttoman Mooabin turmio

¹¹”Mooab on elänyt huolettomana nuoruudestaan asti ja levännyt rauhassa sakkansa päällä. Sitä ei ole tyhjennetty astiasta astiaan, eikä se ole joutunut pakkosiirtolaisuuteen. Sen tähden siihen on jäänyt sen oma maku, eikä sen haju ole muuttunut.

¹²Tietäkää siis, että päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin minä lähetän Mooabille viininlaskijat. He tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen viiniruukut.

¹³Mooab saa häpeän Kemoksesta, niin kuin Israelin heimo sai häpeän Beetelistä, johon se turvasi.

¹⁴Miksi te sanotte: 'Me olemme sankareita ja väkeviä satureita'?

¹⁵Mooab hävitetään, sen kaupunkeihin hyökätään, sen valionuorukaiset vaipuvat teurastettaviksi, sanoo kuningas, jonka nimi on HERRA Sebaot.

¹⁶Mooabin onnettomuus on lähellä, sen tuho tulee hyvin pian.

¹⁷Ottakaa osaa sen suruun, kaikki sen naapurit, kaikki, jotka tunnette sen nimen. Sanokaa: 'Kuinka onkaan sarkynyt mahtava valtikka, loistava hallitsijansauva!'

¹⁸Astu alas kunniastasi ja istu aavikolle , sinä tytär Diibonin asukas, sillä Mooabin hävittäjä hyökkää sinun kimppuusi ja tuhoaa linnoituksesi.

¹⁹Seiso tiellä ja tähystele, Aroerin asukas, tiedustele pakolaisilta ja pelastuneilta ja kysy: 'Mitä on tapahtunut?'

²⁰Häpeään on joutunut Mooab, sillä se on murskattu. Valittakaa ja huutakaa, julistakaa Arnonin äyräillä, että Mooab on hävitetty.

²¹Tuomio on tullut tasankomaalle: Hoolonille, Jahatsille ja Meefaatile,

²²Diibonille, Nebolle ja Beet-Diblataimille,

²³Kirjataimille, Beet-Gaamulille ja Beet-Meonille,

²⁴Kerijotille, Bosralle ja kaikille Mooabin maan kaupungeille, kaukana ja lähellä oleville.”

Mooab on ylpeillyt Herraa vastaan

²⁵”Mooabin sarvi on katkaistu, ja hänen käsivartensa murskattu, sanoo HERRA .

²⁶Juottakaa hänet juovuksiin, sillä hän on mahtaillut HERRAA vastaan. Rypeköön Mooab omassa oksennuksessaan ja joutukoon hänkin naurunalaiseksi.

²⁷Eikö Israel ollut sinulle naurun aihe? Tavattiinko hänet varkaiden joukosta? Silti sinä pudistelit päätäsi, milloin vain puhuit hänestä.

²⁸Jättäkää kaupungit ja asukaa kallioilla, te Mooabin asukkaat! Olkaa kuin kyyhkyset, jotka tekevät pesänsä kuilun partaalle.

²⁹Me olemme kuulleet Mooabin ylpeät puheet, tuon hyvin korskean, hänen mahtailunsa, ylpeilynsä, kopeilunsa ja hänen sydämensä pöyhkeyden.

³⁰Minä tunnen hänen vihansa ja väärät puheensa, sanoo HERRA . Väärin he ovat tehneet.

³¹Siksi minä vaikeroin Mooabin tähden, huudan tuskasta koko Mooabin tähden, huokailen Kiir-Hereksen miesten tähden.

³²Sivman viiniköynnös, minä itken sinua enemmän kuin Jaeser. Sinun versosi ylittivät meren, ulottuivat Jaeserin mereen asti. Hedelmän- ja viininkorjuusi keskelle on hyökännyt hävittäjä.

³³Ilo ja riemu on korjattu pois hedelmätarhoista ja koko Mooabin maasta; viinikuurnien viinistä minä olen tehnyt lopun. Enää ei poljeta ilohuudoin viinikuurnaa – ilohuuto ei enää ole ilohuuto.

³⁴Hesbonin avunhuuto kuuluu Elaleen ja Jahatsiin asti, ääni kuuluu Sooarista Hooronaimiin ja Eglat-Selisijjaan asti, sillä Nimrimin vedet ehtyvät ja maasta tulee autio .

³⁵Minä teen lopun niistä, jotka nousevat Mooabin uhrikukkuloille ja suitsuttavat sen jumalille, sanoo HERRA .

³⁶Siksi minun sydämeni valittaa Mooabin tähden kuin huilu, sydämeni valittaa Kiir-Hereksen miesten tähden kuin huilu, koska heidän hankkimansa varallisuus on kadonnut.

³⁷ Kaikki päät on ajeltu paljaiksi, kaikki parrat leikattu, kaikkien kädet on viillelty, ja lanteilla on säkki.

³⁸ Kaikilta Mooabin katoilta ja toreilta kuuluu pelkkää valitusta, sillä minä olen murskannut Mooabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo HERRA .

³⁹ Kuinka se onkaan murskattu! Valittakaa! Kuinka Mooab onkaan kääntynyt selin häpeissään! Mooabista on tullut naurun ja kauhistelun aihe kaikille sen ympärillä asuville kansoille.”

Mooab hävitetään kansojen joukosta

⁴⁰ ”Näin sanoo HERRA : Katso, kotkan kaltainen liittää ja levittää siipensä Mooabin yli.

⁴¹ Kerijot valloitetaan ja linnoitukset kukistetaan. Sinä päivänä on Mooabin sankarien sydän kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän.

⁴² Mooab hävitetään, eikä se enää ole kansa, sillä se on ylpeillyt HERRAA vastaan.

⁴³ Kauhu, kuoppa ja ansa ovat edessäsi, sinä Mooabin asukas, sanoo HERRA .

⁴⁴ Joka pakenee kauhua, se putoaa kuoppaan, ja joka kuopasta nousee, se jää ansaan, sillä minä annan tulla Mooabille hänen rangaistuksensa vuoden, sanoo HERRA .

⁴⁵ Hesbonin varjossa seisovat pakolaiset uupuneina, sillä Hesbonista lähti tuli, Siihonin vaiheilta liekki. Se poltti Mooabin ohimot ja meluisan kansan pääläen.

⁴⁶ Voi sinua, Mooab! Hukkunut on Kemoksen kansa, sillä sinun poikasi on otettu vangeiksi, tyttäresi viety vankeuteen.

⁴⁷ Mutta aikojen lopulla minä käännän Mooabin kohtalon, sanoo HERRA .”
Tähän asti Mooabin tuomiosta.

Jeremia 49

Ammonilaisten tuho

¹Ennustus ammonilaisista: Näin sanoo Herra: ”Eikö Israelilla ole lapsia, eikö hänellä ole perillistä? Miksi sitten Malkam on perinyt Gaadin ja hänen kansansa asettunut asumaan sen kaupunkeihin?

²Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä nostan sotahuudon ammonilaisten Rabbaa vastaan. Siitä tulee autio rauniokumpu, ja sen tytärkaupungit sytytetään tuleen. Silloin Israel perii takaisin perintömaansa, sanoo Herra.

³Valita, Hesbon, sillä Ai on hävitetty! Huutakaa, Rabban tyttäret, vyöttäytykää säkkeihin, pitäkää valittajaiset ja harhailkaa ympäriinsä lammastarhoissa, sillä Malkam joutuu pakkosiirtolaisuuteen ja hänen kanssaan hänen pappinsa ja ruhtinaansa.

⁴Miksi kerskaat laaksoistasi, laaksosi yltäkyläisyydestä, sinä luopiotytär? Hän luottaa aarteisiinsa ja sanoo: ’Kuka voisi käydä kimppuuni?’

⁵Katso, minä tuotan sinulle kauhua joka taholta, sanoo Herra, HERRA Sebaot, ja teidät karkotetaan kuka minnekin, eikä ole ketään, joka kokoaisi pakenevat.

⁶Mutta sen jälkeen minä käännän ammonilaisten kohtalon, sanoo Herra.”

Edomin viisaus loppuu

⁷Ennustus Edomista: ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Eikö Teemanissa enää ole viisautta? Ymmärtäviltä on loppunut neuvo, heidän viisautensa on haihtunut.

⁸Paetkaa, kääntykää pois, piiloutukaa syvälle, te Dedanin asukkaat, sillä minä tuotan onnettomuuden Eesaulle, kun hänen rangaistuksensa määräaika tulee.

⁹Jos viininkorjaajat tulevat luoksesi, eivätkö he jätä jälkikorjuuta? Jos varkaat tulevat yöllä, he tekevät tuhoaan kunnes ovat saaneet kyllikseen.

¹⁰ Mutta minä olen riistänyt Eesaun paljaaksi, olen paljastanut hänen kätköpaikkansa, eikä hän voi piiloutua. Hänen lapsensa, veljensä ja naapurinsa on tuhottu, häntä ei enää ole.

¹¹ Jätä orposi minun elätettäväkseni, sinun leskesi turvatkoot minuun,

¹² sillä näin sanoo HERRA : Katso, niidenkin, joita ei ole tuomittu juomaan siitä maljasta, täytyy siitä juoda. Sinäkö siis jäisit rankaisematta? Sinä et jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda.

¹³ HERRA sanoo: Minä olen vannonut itseni kautta, että Bosrasta tulee autio paikka, häpeän, tyrmistyksen ja kirouksen aihe, ja kaikista sen ympäristökaupungeista tulee ikuisia raunioita.”

Herra kutsuu kansat Edomia vastaan

¹⁴ Minä olen kuullut sanoman HERRALTA , ja kansojen keskelle on lähetetty sanansaattaja: ”Kokoontukaa ja hyökätäkää Edomia vastaan, nouskaa ja lähtekää sotaan,

¹⁵ sillä katso, minä teen sinut kansojen joukossa vähäiseksi, ihmisten halveksimaksi.

¹⁶ Pelko, jota olet herättänyt, ja sydämesi julkeus ovat sinut pettäneet, sinut, joka asut kallionrotkoissa, pidät hallussasi korkeita kukkuloita. Vaikka tekisit pesäsi korkealle kuin kotka, sieltäkin minä syöksisin sinut alas, sanoo HERRA .

¹⁷ Edomista tulee autio. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden.

¹⁸ Niin kuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra naapurikaupunkineen hävitettiin, ei sielläkään kukaan asu, ei yksikään ihminen oleskele, sanoo HERRA .

¹⁹ Niin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin rantatiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, minä karkotan heidät maastaan äkisti ja asetan sinne kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni, ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka seisoo minun edessäni?

²⁰Kuulkaa siis HERRAN suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Edomia varten, ja hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut Teemanin asukkaista: Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi.

²¹Heidän sortumisensa pauhusta vapisee maa, valitushuuto kuuluu Kaislamerelle asti.

²²Katso, kotkan kaltainen nousee ja liittää ja levittää siipensä Bosraa kohti. Sinä päivänä Edomin sankarien sydän on kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän.”

Tuho kohtaa Damaskosta

²³Damaskosta koskeva ennustus: ”Hamat ja Arpad joutuvat häpeään, sillä ne kuulevat pahan sanoman. Ne ovat masentuneita, rauhattomia kuin meri, joka ei voi tyyntyä!

²⁴Damaskos herpaantuu, kääntyy pakoon, sen on vallannut kauhu. Sitä kouristaa ahdistus ja tuska kuin synnyttävää naista.

²⁵Kuinka hylätty onkaan tuo ylistetty kaupunki, minun iloni kaupunki?

²⁶Sen tähden sen nuorukaiset kaatuvat kuolleina kaduille, ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot.

²⁷Minä sytytän tuleen Damaskoksen muurit, tuli on kuluttava Benhadadin palatsit.”

Tuomio Keedarille ja Haasorille

²⁸Ennustus Keedarista ja Haasorin valtakunnista, jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, kukisti: ”Näin sanoo HERRA : Nouskaa! Hyökätkää Keedariin ja hävittäkää idän miehet.

²⁹Heidän telttansa ja laumansa ryöstetään, telttakankaat ja kaikki tavarat, heidän kamelinsa viedään heiltä. Heistä huudetaan: ’Kauhua kaikkialla!’

³⁰ Lähtekää pakoon, paetkaa nopeasti, piiloutukaa syvälle, te Haasorin asukkaat, sanoo HERRA . Nebukadnessar, Baabelin kuningas, on pitänyt neuvoa teitä vastaan, hän on tehnyt teitä vastaan suunnitelman.

³¹ Nouskaa, sanoo HERRA , käykää kansan kimppuun, joka asuu rauhassa ja luottavaisena. Se asuu erillään, eikä sillä ole portteja eikä salpoja.

³² Heidän kamelinsa joutuvat ryöstösaaliiksi, heidän suuret karjalaumansa ryöstetään. Minä hajotan heidät kaikkiin tuuliin, nuo, jotka leikkaavat hiuksensa pääläen ympäriltä. Joka suunnalta minä tuotan heille onnettomuuden, sanoo HERRA .

³³ Haasorista tulee sakaalien asuinpaikka, ikuisesti autio. Siellä ei asu kukaan, yksikään ihminen ei siellä oleskele.”

Eelam hajotetaan kaikkien kansojen sekaan

³⁴ HERRANSANA, joka koskee Eelamia ja joka tuli profeetta Jeremialle Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alussa:

³⁵ ”Näin sanoo Herra Sebaot: Minä särjen Eelamin jousen, heidän mahtinsa valion.

³⁶ Minä tuon Eelamia vastaan neljä tuulta taivaan neljältä ääreltä ja hajotan heidät kaikkiin näihin tuuliin. Ei ole yhtään kansaa, jonka keskuuteen ei tulisi Eelamin karkotettuja.

³⁷ Minä saatan eelamilaiset kauhistumaan vihollistensa edessä, niiden edessä, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä tuotan heille onnettomuuden palavassa vihassani, sanoo HERRA , ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.

³⁸ Minä asetan valtaistuimeni Eelamiin ja hävitän sieltä kuninkaan ja ruhtinaat, sanoo HERRA .

³⁹ Mutta aikojen lopulla minä käännän Eelamin kohtalon, sanoo HERRA .”

Jeremia 50

Baabel valloitetaan

¹Sana, jonka HERRA puhui profeetta Jeremian kautta Baabelista, kaldealaisten maasta:

²”Julistakaa ja kuuluttakaa kansojen keskuudessa, nostakaa lippu ja kuuluttakaa, älkää salailko. Sanokaa: ’Baabel on valloitettu, Beel on joutunut häpeään, Merodak on murskattu. Baabelin jumalankuvat ovat joutuneet häpeään, särjetty on sen epäjumalat.

³ Baabelin kimppuun käy kansa pohjoisesta ja tekee maasta aution. Sinne ei jää yhtään asukasta, niin ihmiset kuin eläimetkin pakenevat pois.”

Herra tuo kansansa pois Baabelista

⁴”Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo HERRA , israelilaiset tulevat yhdessä Juudan kansan kanssa. He kulkevat itkien ja etsivät HERRAA , Jumalaansa.

⁵He kysyvät tietä Siioniin, suuntaavat kulkunsa sinne: ’Tulkaa, liittykäämme HERRAN kanssa iankaikkiseen liittoon, joka ei unohdu!’

⁶Minun kansani oli kuin eksyneitten lauma. Heidän paimenensa olivat johtaneet heidät harhaan eksyttävälle vuorille. He kulkivat vuorelta kukkulalle, unohtivat lepopaikkansa.

⁷Kaikki, jotka heitä tapasivat, kalvoivat heitä, ja heidän ahdistajansa sanoivat: ’Emme tule syyllisiksi, sillä he ovat tehneet syntiä HERRAA vastaan, HERRAA , joka on vanhurskauden asumus ja heidän isiensä toivo.’

⁸Paetkaa Baabelista, lähtekää pois kaldealaisten maasta, kulkekaa kuin johtokauriit lauman edellä.”

Baabel joutuu ryöstettäväksi

⁹”Katso, minä herätän ja tuon Baabelia vastaan suurten kansojen joukot pohjoisesta maasta. Ne järjestäytyvät rintamaan sitä vastaan, pohjoisesta se valloitetaan. Heidän nuolensa ovat kuin taitava soturi, joka ei palaa tyhjin toimin.

¹⁰ Kaldea joutuu ryöstetyksi, kaikki sen ryöstäjät saavat kyllikseen saalista, sanoo HERRA .

¹¹ Iloitkaa vain, riemuitkaa vain, te minun perintöösani riistäjät, hypelkää kuin vasikat niityllä ja hirnukaa kuin orit!

¹² Äitinne joutuu suureen häpeään, synnyttäjänne saa hävetä. Katso, kansoista vihoviimeinen, autiomaa, kuiva aromaa!

¹³ HERRAN vihan tähden siitä tulee asumaton, se on oleva aivan autio. Jokainen Baabelin kautta kulkeva tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten vuoksi.

¹⁴ Käykää rintamaan Baabelia vastaan sen ympärille, kaikki te jousen jännittäjät. Ampukaa sitä, älkää säästäkö nuolia, sillä se on tehnyt syntiä HERRAA vastaan.

¹⁵ Nostakaa sotahuuto sitä vastaan joka taholta! Se antautuu, sen tornit kaatuvat ja sen muurit sortuvat, sillä tämä on HERRAN kosto; kostakaa sille, tehkää sille niin kuin se itse on tehnyt.

¹⁶ Hävittäkää Baabelista kylväjät ja ne, jotka tarttuvat sirppiin korjuuaikana. Kukin kääntyy oman kansansa luo, pakenee omaan maahansa sortajan miekkaa pakoon.”

Herra antaa kansalleen anteeksi

¹⁷ ”Israel on kuin laumasta eksynyt lammas, jota leijonat ovat ahdistaneet. Assurin kuningas söi sitä ensin, ja nyt viimeksi Nebukadnessar, Baabelin kuningas, kalusi sen luut.

¹⁸ Sen tähden HERRA Sebaot, Israelin Jumala, sanoo näin: Katso, minä rankaisen Baabelin kuningasta ja hänen maataan niin kuin minä rankaisin Assurin kuningasta.

¹⁹ Minä tuon Israelin takaisin omille laidunmailleen. Se saa käydä laitumella Karmelilla ja Baasanissa ja syödä kyllikseen Efraimin vuorilla ja Gileadissa.

²⁰Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo HERRA , etsitään Israelin rikosta, mutta sitä ei enää ole, ja Juudan syntiä, mutta sitä ei löydetä, sillä minä annan anteeksi niille, jotka minä jätän jäljelle.”

Ylpeä Baabel uhitteli Herraa vastaan

²¹Merataimin maata vastaan: ”Käy sen kimppuun ja Pekodin asukkaiden kimppuun. Hävitä heidät, vihi heidät tuhon omiksi, aja heitä takaa, sanoo HERRA . Tee aivan niin kuin minä olen sinua käskenyt.

²²Maassa on sodan melske, suuri hävitys!

²³Kuinka onkaan särjetty ja rikottu vasara, joka löi koko maanpiiriä! Kuinka onkaan Baabelista tullut tyrmistyksen aihe kansojen seassa!

²⁴Minä viritin sinulle ansan, ja sinä jäit kiinni, Baabel, ennen kuin huomasitkaan. Sinut tavattiin ja otettiin kiinni, sillä sinä olit haastanut riitaa HERRAN kanssa.

²⁵HERRA avasi varastonsa ja toi esiin vihansa aseet. Herra, HERRA Sebaot, tekee työnsä kaldealaisten maassa.

²⁶Tulkaa sen kimppuun maan ääriltä, avatkaa sen aitat! Heittäkää kaikki läjiin kuin lyhteet, vihkikää se tuhon omaksi. Siitä ei saa jäädä mitään jäljelle.

²⁷Hävittäkää kaikki sen härät, menkööt ne teurastettaviksi. Voi Baabelin asukkaita, sillä heidän päivänsä on tullut, heidän rangaistuksensa aika.

²⁸Kuulkaa! Pakenevia ja pelastuneita Baabelin maasta! He kertovat Siionissa HERRAN , meidän Jumalamme, kostosta, hänen temppelinsä hävityksen kostosta.

²⁹Kutsukaa Baabelia vastaan ampujat, kaikki jousimiehet! Leiriytykää sen ympärille, älköön kukaan pääskö pakoon. Maksakaa sille sen tekojen mukaan, tehkää sille aivan niin kuin se on tehnyt, sillä se on uhitellut HERRALLE , Israelin Pyhälle.

³⁰Sen tähden nuorukaiset kaatuvat Baabelin kaduille ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä, sanoo HERRA .

³¹Katso, minä olen sinua vastaan, sinä julkea, sanoo Herra, HERRA Sebaot. Sinun päiväsi on tullut, sinun rangaistuksesi aika.

³²Tuo julkea kompastuu ja kaatuu, eikä hänellä ole nostajaa. Minä sytytän hänen kaupunkinsa tuleen, joka tuhoaa kaiken hänen ympäriltään.”

Herra Sebaot on Israelin lunastaja

³³”Näin sanoo HERRA Sebaot: Sorrettuja ovat sekä Israel että Juuda. Kaikki heidän vangitsijansa pitävät heistä kiinni eivätkä tahdo päästää heitä vapaiksi.

³⁴Mutta heidän lunastajansa on väkevä, HERRA Sebaot on hänen nimensä. Hän ajaa heidän asiansa antaakseen Israelin maalle rauhan mutta Baabelin asukkaille rauhattomuuden.

³⁵Miekka kaldealaisia vastaan, sanoo HERRA , ja Baabelin asukkaita vastaan, sen ruhtinaita ja viisaita vastaan!

³⁶Miekka tyhjänpuhujia vastaan, ja heistä tulee typeryksiä! Miekka sen sankareita vastaan, ja he kauhistuvat!

³⁷Miekka sen hevosia ja vaunuja vastaan ja kaikkea sen sekakansaa vastaan, ja heistä tulee kuin naisia! Miekka sen aarteita vastaan, ja ne ryöstetään!

³⁸Helle sen vesiä vastaan, ja ne kuivuvat, sillä se on veistettyjen jumalankuvien maa ja hirmuisista jumalistaan he kerskailevat.

³⁹Sen tähden siellä asuvat autiomaan eläimet, sakaalit ja strutsit. Ikinä ei siellä ihminen asu, se jää asumattomaksi polvesta polveen.

⁴⁰Niin kuin oli silloin, kun Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran ja niiden naapurit, sanoo HERRA , niin ei Baabelissakaan enää asu kukaan, ei oleskele yksikään ihminen.”

Pohjoinen kansa hyökkää Baabelin kimppuun

⁴¹”Katso, kansa tulee pohjoisesta, suuri kansa, monet kuninkaat nousevat maan perimmäisiltä ääriltä.

⁴²He käyttävät joustia ja keihästä, he ovat julmia ja armottomia. Heidän äänensä on kuin meren pauhu. He ratsastavat hevosilla järjestäytyneinä kuin soturit taisteluun sinua vastaan, tytär Baabel.

⁴³Baabelin kuningas on kuullut sanoman heistä, ja hänen kätensä ovat hervonneet. Hänet on vallannut ahdistus, niin kuin tuska valtaa synnyttävän naisen.

⁴⁴Niin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin tiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, minä karkotan heidät äkisti ja asetan kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka voi seisoa minun edessäni?

⁴⁵Kuulkaa siis HERRAN suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Baabelia varten, ja hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut kaldealaisten maasta: Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi.

⁴⁶Huuto kuuluu: ’Baabel on valloitettu’, ja maa vapisee. Kansojen keskuudesta kuuluu parku.”

Jeremia 51

Herra kostaa Baabelille

¹”Näin sanoo HERRA : Katso, minä herätän Baabelia vastaan, Leeb-Kaamain asukkaita vastaan tuhoa tuottavan tuulen.

²Minä lähetän Baabeliin viljan viskaajat, jotka viskaavat Baabelin hajalleen ja tyhjentävät maan. He käyvät sitä vastaan joka taholta onnettomuuden päivänä.

³Älköön jousimies jännittää joustaan, älköön rehvastelko rintahaarniskassaan. Älkää säälikö sen nuorukaisia, vihkikää tuhon omaksi koko sen sotajoukko.

⁴ Surmattuja kaatuu kaldealaisten maassa miekan lävistäminä sen kaduille.

⁵ Mutta Israel ja Juuda eivät ole leskiä, Jumalansa, HERRAN Sebaotin, hylkäämiä, vaikka heidän maansa on täynnä syyllisyyttä Israelin Pyhän edessä.

⁶ Paetkaa Baabelista, jokainen paetkoon henkensä edestä, ettette tuhoutuisi sen syntien vuoksi. Tämä on HERRAN koston aika; hän maksaa Baabelille sen ansion mukaan.”

Baabel – Herran juovuttava malja

⁷”Baabel oli HERRAN kädessä kultainen malja, joka juovutti koko maan. Kansat joivat sen viiniä, sen tähden niistä tuli mielettömiä.

⁸Hetkessä Baabel kaatui ja murskaantui – valittakaa hänen vuokseen! Hakekaa hänen kipuunsa balsamia, ehkä hän paranee.”

⁹Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta hän ei ole parantunut. Jättäkää hänet, menkäämme pois, kukin omaan maahamme, sillä hänen tuomionsa ulottuu taivaaseen, kohoa pilviin asti.

¹⁰ HERRA on tuonut julki meidän vanhurskautemme. Tulkaa, julistakaamme Siionissa, mitä HERRA , meidän Jumalamme, on tehnyt!

¹¹ Teroittakaa nuolet, täyttäkää viinet! HERRA on herättänyt Meedian kuninkaiden hengen, sillä hänen suunnitelmansa Baabelia vastaan on, että se hävitetään. Se on HERRAN kosto, hänen temppelinsä hävityksen kosto.

¹² Kohottakaa lippu Baabelin muureja vastaan, vahvistakaa vartiosto, asettakaa vartijat ja väijyjät paikoilleen. Sillä HERRA on suunnitellut ja myös tekee sen, mitä hän on puhunut Baabelin asukkaita vastaan.

¹³ Sinä, joka asut suurten vetten äärellä suurine aarteinesi, sinun loppusi on tullut, ahneutesi mitta on täyttynyt.

¹⁴ HERRA Sebaot on vannonut itsensä kautta: ”Totisesti, minä täytän sinut ihmisillä kuin heinäsirkan toukilla, ja he nostavat voitonhuudon sinua vastaan.”

Herran voiman ja viisauden ylistys

¹⁵Herra on tehnyt maan voimallaan, valmistanut maanpiirin viisaudellaan ja levittänyt taivaat taidollaan.

¹⁶Kun hän antaa äänensä kuulua, vedet satavat kohisten taivaalta. Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamoillaan sateen ja tuo tuulen varastoistaan.

¹⁷Mutta jokainen ihminen on älytön ja vailla tietoa. Jokainen kultaseppä saa häpeän jumalankuvistaan, sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta, ei niissä ole henkeä.

¹⁸Ne ovat tyhjämpäiväisiä, naurettavia tekeleitä. Ne tuhotaan, kun niiden rangaistuksen aika tulee.

¹⁹Niiden kaltainen ei ole hän, joka on Jaakobin osa. Hän on luonut kaiken, myös perintöheimonsa Israelin. HERRA Sebaot on hänen nimensä.

²⁰”Sinä olet minun vasarani, Baabel minun sota-aseeni. Minä murskaan sinulla kansoja, murskaan valtakuntia.

²¹Minä murskaan sinulla hevosen ja ratsastajan, murskaan vaunut ja ajajan.

²²Minä murskaan sinulla miehen ja naisen, murskaan vanhan ja nuoren, murskaan nuorukaisen ja neitosen.

²³Minä murskaan sinulla paimenen ja hänen laumansa, murskaan peltomiehen ja hänen juhtaparinsa. Minä murskaan sinulla käskynhaltijat ja maaherrat.”

Herra kostaa Baabelille Siionin hävityksen

²⁴”Minä maksan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille teidän silmienne edessä, sanoo HERRA , kaiken pahan, minkä he ovat tehneet Siionille.

²⁵Minä käyn sinun kimppuusi, sinä hävityksen vuori, joka hävitit koko maan, sanoo Herra. Minä ojennan käteni sinua kohti ja vieritän sinut alas kalliolta. Minä teen sinusta poltetun vuoren.

²⁶Ei sinusta enää oteta kulmakiveä eikä perustuskiveä, vaan sinusta tulee ikuisesti autio, sanoo Herra.

²⁷Nostakaa lippu maassa, puhaltakaa soofar-torveen kansojen keskellä, vihkikää kansat Baabelia vastaan. Kutsukaa sitä vastaan Araratin, Minnin ja Askenasin valtakunnat, asettakaa päällikkö häntä vastaan, antakaa tulla hevosia kuin pörheitä heinäsirkan toukkia.

²⁸Vihkikää kansat sotaan häntä vastaan, Meedian kuninkaat ja sen käskynhaltijat, kaikki sen päämiehet ja koko sen vallassa oleva maa.

²⁹Maa vapisee ja vääntelehtii tuskasta, sillä Herran suunnitelma Baabelia vastaan toteutuu: hän tekee Baabelin maasta asumattoman aavikon.

³⁰Baabelin sankarit ovat lakanneet taistelemasta, he istuvat linnoituksissaan. Heidän voimansa on rauennut, he ovat muuttuneet naisiksi. Baabelin asuinpaikat on poltettu, sen porttien salvat rikottu.

³¹Lähetä juoksee lähettiä vastaan, sanansaattaja sanansaattajaa vastaan. Baabelin kuninkaalle ilmoitetaan, että hänen kaupunkinsa on kokonaan valloitettu.

³²Sen kahlauspaikat on vallattu ja ruovikot poltettu; soturit ovat kauhuissaan.

³³Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Tytär Baabel on kuin puimatanner, jota poljetaan. Vielä vähän aikaa, niin elon aika tulee.”

³⁴Siion sanoo: ”Nebukadnessar, Baabelin kuningas, on syönyt minut suihin ja tuhonnut minut, pannut minut esille kuin tyhjän astian. Hän on niellyt minut kuin lohikäärme, täyttänyt vatsansa herkuillani ja sysännyt minut pois.”

³⁵”Kärsimäni väkivalta ja raadeltu lihani tulkoon Baabelin päälle”, sanoo Siionin asukas. ”Vereni tulkoon Kaldean asukkaiden päälle”, sanoo Jerusalemi.

³⁶Sen tähden, näin sanoo Herra: ”Katso, minä ajan sinun asiasi ja koston sinun puolestasi. Minä kuivaan hänen merensä ja ehdytän hänen lähteensä.

³⁷ Baabel muuttuu kivistä kiviröykkiöiksi, sakaalien asuinpaikaksi, tyrmistyksen ja ivallisen vihellyksen aiheeksi, kun siellä ei ole yhtään asukasta.

³⁸ Kaldealaiset karjuvat yhdessä kuin nuoret leijonat, murisevat kuin leijonien pennut.

³⁹ Kun he ovat kiihkeimmillään, minä laitan heille juomingit ja juovutan heidät niin, että he riemastuvat. Sitten he nukkuvat ikuisen uneen eivätkä herää, sanoo HERRA .

⁴⁰ Minä vien heidät teurastettaviksi kuin karitsat, kuin pässit ja pukit.”

Herra kostaa Baabelin epäjumalille

⁴¹”Kuinka onkaan Seesak kukistunut, vallattu se, jota koko maa ylisti! Kuinka onkaan Baabelista tullut tyrmistyksen aihe kansojen keskuudessa!

⁴² Meri nousi Baabelin yli, Baabel peittyi aaltojen pauhuun.

⁴³ Sen kaupungeista on tullut autioita, kuivaa maata ja aroa, maata, jossa ei asu kukaan eikä kulje yksikään ihminen.

⁴⁴ Minä rankaisen Beeliä Baabelissa ja vedän ulos hänen kidastaan, mitä hän on niellyt. Kansat eivät enää virtaa hänen luokseen, ja Baabelin muurikin on kaatunut.

⁴⁵ Lähde pois sen keskeltä, minun kansani! Paetkoon jokainen henkensä edestä HERRAN palavan vihan vuoksi,

⁴⁶ ettei sydämenne raukeaisi ettekä pelästyisi huhua, joka maassa kuullaan. Tänä vuonna tulee tämä sanoma ja seuraavana vuonna tuo sanoma, kun maassa on väkivaltaa ja hallitsija nousee hallitsijaa vastaan.

⁴⁷ Sen tähden, katso, päivät tulevat, jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat. Koko sen maa joutuu häpeään, ja kaikkialla makaa kaatuneita.

⁴⁸ Silloin huutavat riemusta Baabelin vuoksi taivas ja maa ja kaikki, mitä niissä on, kun pohjoisesta tulevat sen hävittäjät, sanoo HERRA .

⁴⁹Myös Baabelin on sorruttava Israelin surmattujen vuoksi, koska Baabelin surmaamia makaa maassa kaikkialla.

⁵⁰Te miekalta pelastuneet, menkää, älkää pysähtykö! Muistakaa HERRAA kaukanakin, ja olkoon Jerusalem sydämellänne.

⁵¹Me häpeämme, sillä meidän täytyy kuulla pilkkaa. Häpeä peittää meidän kasvomme, sillä muukalaiset ovat tunkeutuneet HERRAN huoneen pyhiin paikkoihin.

⁵²Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat. Kaikkialla maassa voihkivat haavoittuneet.

⁵³Vaikka Baabel astuisi ylös taivaaseen, vaikka se linnoittautuisi tavoittamattomiin korkeuksiin, sittenkin sille tulisivat minulta hävittäjät, sanoo HERRA .

⁵⁴Baabelista kuuluu huuto, kaldealaisten maassa on suuri hävitys,

⁵⁵sillä HERRA hävittää Baabelin ja lopettaa sieltä suuren melskeen. Baabel pauhasi kuin suuret meren aallot, sen kohina oli suuri.

⁵⁶Hävittäjä käy Baabelin kimppuun, sen sankarit vangitaan, heidän jousensa murretaan, sillä HERRA on Jumala, joka kostaa, hän maksaa täydellä mitalla.

⁵⁷Minä juovutan sen ruhtinaat ja viisaat, sen käskynhaltijat, päämiehet ja sankarit. He nukkuvat ikuiseen uneen eivätkä enää herää, sanoo Kuningas, jonka nimi on HERRA Sebaot.

⁵⁸Näin sanoo HERRA Sebaot: Laajan Baabelin muuri hajotetaan maan tasalle ja sen korkeat portit sytytetään tuleen. Kansat tekevät työtä tyhjän tähden, kansakunnat väsyttävät itsensä tulen ruuan vuoksi.”

Jeremian profetia luetaan Baabelissa

⁵⁹Asia, jonka profeetta Jeremia käski Serajan, Neerian pojan, Mahsejan pojanpojan, toimittaa, kun tämä lähti Sidkian, Juudan kuninkaan, kanssa Baabeliin hänen neljäntenä hallitusvuotenaan. Seraja oli majoituspäällikkö.

⁶⁰ Jeremia kirjoitti kaikesta Baabelia uhkaavasta onnettomuudesta kirjaan kaikki nämä sanat, jotka on kirjoitettu Baabelia vastaan.

⁶¹ Jeremia sanoi Serajalle: ”Kun tulet Baabeliin, niin katso, että luet siellä ääneen kaikki nämä sanat

⁶² ja sano sitten: ’ HERRA , sinä olet ilmoittanut hävittäväsi tämän paikan niin perusteellisesti, ettei tänne jää yhtään asukasta, ei ihmistä eikä eläintä, vaan siitä tulee ikuinen autioma.’

⁶³ Kun olet lukenut tämän kirjan loppuun, sido siihen kivi ja viskaa se Eufraatiin.

⁶⁴ Sano sitten: ’Näin uppoaa Baabel eikä enää nouse sen onnettomuuden vuoksi, jonka minä sille tuotan. Heidän voimansa on lopussa.” Tähän päättyvät Jeremian sanat.

Jeremia 52

JEREMIAN AJAN HISTORIAA Sidkia Juudan kuninkaana

¹ Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.

² Sidkia teki sitä, mikä on paha HERRAN silmissä, aivan niin kuin Joojakim oli tehnyt.

³ HERRAN vihan tähden Jerusalemlle ja Juudalle kävi niin kuin kävi, ja viimein Herra heitti heidät pois kasvojensa edestä. Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

Jerusalemin valloitus ja Sidkian kohtalo

⁴ Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi koko sotajoukollaan Jerusalemia vastaan. He leiriytyivät kaupungin ulkopuolelle ja rakensivat piiritysvallin sen ympärille.

⁵ Kaupunki oli piiritettynä kuningas Sidkian yhdenteentoista vuoteen asti.

⁶ Neljannen kuun yhdeksäntenä päivänä, kun nälänhätä kaupungissa oli käynyt ankaraksi eikä maan kansalla enää ollut ruokaa,

⁷ kaupungin muuriin murrettiin aukko. Kaikki sotilaat pakenivat ja lähtivät yöllä ulos kaupungista muurien välitse vievää porttitietä, joka on kuninkaan puutarhan puolella, ja menivät Jordanin tasangolle päin. Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä.

⁸ Kaldealaisten sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon tasangolla. Koko hänen sotaväkinsä oli hajaantunut ja jättänyt hänet.

⁹ Kaldealaiset ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin kuninkaan eteen Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja tämä julisti hänelle tuomion.

¹⁰ Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat hänen silmiensä edessä. Hän teurastutti Riblassa myös kaikki Juudan ruhtinaat.

¹¹ Hän käski sokaista Sidkian silmät, kytkeä hänet vaskikahleisiin ja viedä hänet Baabeliin. Siellä Baabelin kuningas heitti hänet vankilaan, jossa hän oli kuolinpäiväänsä asti.

Temppelin hävitys ja Juudan pakkosiirtolaisuus

¹² Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksännentoista hallitusvuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, joka palveli Baabelin kuningasta, Jerusalemiin.

¹³ Hän poltti HERRAN temppelin, kuninkaanlinnan ja kaikki Jerusalemin talot. Kaikki suuret talot hän poltti.

¹⁴ Kaldealaisten sotajoukko, joka henkivartijoiden päälliköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki Jerusalemin ympärillä olevat muurit.

¹⁵ Osan kaupunkiin jäljelle jääneestä köyhästä kansasta, jäljellä olevat käsityöläiset sekä Baabelin kuninkaan puolelle menneen väen Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen.

¹⁶ Mutta osan maan köyhistä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, jätti jäljelle viinitarhureiksi ja maanviljelijöiksi.

¹⁷ Kaldealaiset särkevät HERRAN temppelin vaskipylväät, altaiden jalustat ja vaskimeren , ja veivät kaiken niiden vasken Baabeliin.

¹⁸ He ottivat myös padat, lapiot, veitset, maljat, kupit ja muut vaskiesineet, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa.

¹⁹ Henkivartijoiden päällikkö otti myös vadit, hiilipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa.

²⁰ Hän otti myös kaksi pylvästä, vaskimeren, kaksitoista vaskihärkää, jotka olivat sen alla, sekä altaiden jalustat, jotka Salomo oli teettänyt HERRAN temppeliin. Näiden esineiden vaski ei ollut punnittavissa.

²¹ Kummankin pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja kahdentoista kyynärän pituinen nauha ulottui niiden ympäri. Pylvään seinämän vahvuus oli neljä sormenleveyttä; pylväs oli ontto.

²² Pylvään päässä oli vaskinen pylväskruunu. Kummankin kruunun korkeus oli viisi kyynärää, ja sen ympärillä oli ristikkokoriste ja granaattiomenia, kaikki vaskea. Myös toisessa pylväässä oli samanlainen pylväskruunu ja ristikkokoriste sekä granaattiomenat.

²³ Pylvään päässä ristikkokoristeen päällä oli ympäriinsä sata granaattiomenaa, joista yhdeksänkymmentäkuusi riippui koristeen ulkopuolella.

²⁴ Henkivartijoiden päällikkö otti kiinni ylipappi Serajan, häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa.

²⁵ Kaupungista hän otti kiinni erään hoviheraan, joka oli sotaväen tarkastaja, ja kuninkaan seitsemän lähintä miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotaväen päällikön kirjurin, joka värväsi kansaa sotapalvelukseen, ja maan kansasta kuusikymmentä miestä, jotka tavattiin kaupungista.

²⁶ Nämä henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan otti kiinni ja vei heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan.

²⁷ Baabelin kuningas surmautti heidät Riblassa, Hamatin maassa. Näin Juuda vietiin maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

²⁸ Tämä on sen väen määrä, jonka Nebukadnessar vei seitsemäntenä hallitusvuotenaan pakkosiirtolaisuuteen: kolmetuhatta kaksikymmentäkolme juutalaista.

²⁹ Nebukadnessarin kahdeksantenatoista vuotena Jerusalemissa vietiin pakkosiirtolaisuuteen kahdeksansataakolmekymmentäkaksi henkeä.

³⁰ Nebukadnessarin kahdentenkymmenentenäkolmantena vuotena henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan vei pakkosiirtolaisuuteen seitsemänsataaneljäkymmentäviisi juutalaista. Kaikkiaan pakkosiirtolaisuuteen vietyjä oli neljätuhatta kuusisataa henkeä.

Kuningas Joojakin armahdetaan

³¹ Kun oli kulunut kolmekymmentäseitsemän vuotta siitä, kun Juudan kuningas Joojakin oli viety pakkosiirtolaisuuteen, Evil-Merodak, Baabelin kuningas, armahti Juudan kuninkaan Joojakinin ja päästi hänet pois vankilasta. Tämä tapahtui samana vuonna, jona Evil-Merodak tuli kuninkaaksi, sen kahdennentoista kuun kahdentenkymmenentenäviidentenä päivänä.

³² Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja antoi hänen istua arvokkaammalla paikalla kuin muut kuninkaat, jotka olivat hänen luonaan Baabelissa.

³³ Joojakin sai vaihtaa pois vanginpuvun, ja hän aterioi aina Baabelin kuninkaan luona, niin kauan kuin eli.

³⁴ Hän sai Baabelin kuninkaalta elatuksensa joka päivä koko elämänsä ajan, kuolinpäiväänsä asti.

Valitusvirret

Valitusvirret 1

Profeetta itkee hävitettyä Jerusalemia

¹Kuinka istuukaan yksinään tuo runsasväkinen kaupunki! Lesken kaltaiseksi on tullut tuo ennen niin suuri kansojen joukossa. Maakuntien ruhtinatar on joutunut pakkotyöhön.

²Katkerasti hän itkee yössä kyyneleet poskillaan. Ei hänelle löydy lohduttajaa kaikkien hänen rakastajiensa joukosta. Kaikki ystävät ovat hänet pettäneet, heistä on tullut hänen vihollisiaan.

³Juuda on siirtynyt pakkosiirtolaisuuteen. Kurjuuden ja raskaan raadannan tähden se ei löydä lepopaikkaa asuessaan kansojen seassa. Kaikki sen vainoojat saavuttivat sen ahdistuksien keskellä.

⁴Siionin tiet surevat, sillä juhlille tulijoita ei ole. Kaikki hänen porttinsa ovat autioina, hänen pappinsa huokailevat, hänen neitsyensä ovat tuskaisia. Siionilla on katkera mieli.

⁵Siionin ahdistajista on tullut valtiaita, hänen vihollisensa menestyvät, sillä HERRA on antanut Siionille murhetta hänen rikkomustensa paljouden tähden. Hänen pienet lapsensa kulkivat vankeuteen vihollisen ajamina.

⁶Tytär Siion on menettänyt kaiken loistonsa. Hänen ruhtinaansa ovat kuin peurat, jotka eivät löydä laidunta. He kulkevat voimattomina vainoojaa paeten.

⁷Kurjuutensa ja kodittomuutensa päivinä Jerusalem muistelee kaikkea kallisarvoista, mitä hänellä oli muinaisina aikoina. Mutta kun hänen kansansa sortui ahdistajan käsiin, hänellä ei ollut auttajaa. Viholliset katselivat nauraen hänen tuhoaan.

⁸Jerusalem on tehnyt raskaasti syntiä, sen tähden hänestä on tullut saastainen. Kaikki, jotka ovat häntä kunnioittaneet, halveksivat häntä, kun näkevät hänen alastomuutensa. Itsekin hän huokaa ja kääntyy pois.

⁹Saastaisuus näkyy hänen helmoissaan. Hän ei ajatellut tulevaisuuttaan. Siksi hän sortui järkyttävällä tavalla, eikä hänellä ole lohduttajaa. Herra, katso minun kurjuuttani, sillä vihollinen ylvästelee!

¹⁰Vihollinen ojensi kätensä kaikkia kaupungin kalleuksia kohti. Jerusalem näki, kuinka pakanat tunkeutuivat pyhäkköön, ne, joista sinä olit antanut käskyn, etteivät he saa tulla sinun seurakuntaasi.

¹¹Jerusalemin kansa huokaa etsiessään leipää. He ovat vaihtaneet kalleutensa ruokaan pysyäkseen elossa. HERRA, katso ja näe, kuinka halveksittu minusta on tullut!

¹²Eikö tämä liikuta teitä, kaikki te ohikulkijat? Katsokaa ja nähkää: onko kipua, minun kipuni vertaista, joka on pantu kannettavakseni, jolla HERRA on murehduttanut minua palavan vihansa päivänä?

¹³Korkeudesta hän lähetti tulen, joka ankarasti kuritti luitani. Hän viritti verkon jaloilleni ja pani minut perääntymään. Hän teki minusta aution, ainaisesti sairaan.

¹⁴Hänen kätensä satoi rikokseni ikeeksi: ne kiedottiin yhteen ja pantiin minun niskaani. Hän sai voimani raukeamaan. Herra antoi minut niiden käsiin, joita vastaan olen voimaton.

¹⁵Herra hylkäsi kaikki uljaat urhot keskuudessani. Hän määräsi ajan minua vastaan murskatakseen valiosoturini. Herra polki neitsyen, tytär Juudan, viinikuurnan .

¹⁶Kaikkea tätä minä itken, silmäni, silmäni vuotavat vettä. Kaukana minusta on lohduttaja, joka virvoittaisi sieluani. Lapseni ovat tyrmistyneet, sillä vihollinen on päässyt voitolle.

¹⁷Siion levittää kätensä, mutta kukaan ei lohduta häntä. HERRA on käsenyt viholliset joka taholta Jaakobia vastaan. Jerusalemista on tullut saastainen heidän keskellään.

¹⁸ Herra on tehnyt oikein , sillä minä olen kapinoinut hänen käskyjään vastaan. Kuulkaa, kaikki kansat, ja katsokaa minun tuskaani! Neitsyeni ja nuorukaiseni ovat joutuneet vankeuteen.

¹⁹ Minä kutsuin rakastajiani, mutta he pettivät minut. Pappini ja vanhimpani kuolivat kaupungissa, kun he etsivät itselleen ruokaa pysyäkseen hengissä.

²⁰ Katso, Herra, minulla on ahdistus, sisimpäni kuohuu! Sydämeni kääntyy rinnassani, sillä minä olen ollut hyvin kapinallinen. Ulkona miekka riisti minulta lapset, sisällä rutto.

²¹ Ihmiset ovat kuulleet, kuinka minä huokailen. Minulla ei ole lohduttajaa. Kaikki viholliseni ovat kuulleet onnettomuudestani, ja he iloitsivat, kun sinä teit tämän. Sinä annoit tulla päivän, jonka olit ilmoittanut. Käyköön heidän samoin kuin minun!

²² Tulkoon heidän kaikki pahuutensa sinun eteesi, ja kohtele heitä samalla tavalla kuin olet kohdellut minua kaikkien rikosteni tähden. Minun huokaukseni ovat monet, ja sydämeni on sairas.

Valitusvirret 2

Jumalan tuomio kohtasi tytär Siionia

¹ Kuinka onkaan Herra vihassaan peittänyt pilveen tytär Siionin! Hän heitti taivaasta maahan Israelin kunnian eikä muistanut jalkojensa astinlautaa vihansa päivänä.

² Herra hävitti säälimättä kaikki Jaakobin asuinpaikat, vihassaan hän hajotti tytär Juudan linnoitukset. Hän painoi maahan ja häpäisi valtakunnan ja sen ruhtinaat.

³ Palavassa vihassaan hän hakkasi poikki Israelin sarven kokonaan. Hän veti pois oikean kätensä, kun vihollinen hyökkäsi. Hän poltti Jaakobia kuin liekehtivä tuli, joka syö kaiken ympäriltään.

⁴Hän jännitti jousensa kuin vihollinen, seisoి oikea käsi koholla kuin vihamies ja tappoi kaiken, mihin silmä oli ihastunut. Hän vuodatti vihansa kuin tulen tytär Siionin majaan.

⁵Herrasta on tullut kuin vihollinen. Hän hävitti Israelin: hän hävitti kaikki sen palatsit, tuhosi sen linnoitukset ja antoi tytär Juudalle paljon surua ja murhetta.

⁶Hän runteli asumuksensa kuin puutarhamajan, hävitti juhliensa pitopaikan. HERRA saattoi Siionissa unohduksiin juhla-ajat ja sapatit, vihansa vimmassa hän piti halpana kuninkaat ja papit.

⁷Herra hylkäsi alttarinsa, jätti pyhäkkönsä ja luovutti vihollisen valtaan Siionin palatsien muurit. Viholliset nostivat huudon HERRAN huoneessa, riemuhuudon kuin juhlapäivänä.

⁸Herra oli päättänyt tuhota tytär Siionin muurit. Hän jännitti mittanuoran eikä vetänyt kättään pois hävittämästä. Hän saattoi murheeseen linnoitukset ja muurit, yhdessä ne nääntyivät.

⁹Siionin portit ovat vajonneet maahan, hän hävitti ja särki sen salvat. Sen kuningas ja ruhtinaat ovat joutuneet kansojen sekaan, opetusta ei ole, eivätkä profeetat saa näkyjä HERRALTA .

¹⁰Ääneti istuvat maassa tytär Siionin vanhimmat. He ovat heittäneet tomua päänsä päälle ja vyöttäneet säkit ylleen. Jerusalemin neitsyet ovat painaneet päänsä maahan.

¹¹Silmäni ovat riutuneet itkusta, sisimpäni kuohuu. Maksani on maahan vuodatettu tyttären, minun kansani, sortumisen tähden, sillä lapset ja imeväiset nääntyvät kaupungin kaduilla.

¹²Äideiltään he kysyvät: ”Missä on viljaa ja viiniä?” He nääntyvät kaupungin kaduilla kuin sodassa kaatuneet ja heittävät henkensä äitiensä sylissä.

¹³ Kuinka puhuisin sinulle, mihin vertaisin sinua, tytär Jerusalem? Mihin vertaisin sinua voidakseni lohduttaa sinua, neitsyt, tytär Siion, sillä suuri kuin meri on sinun sortumisesi? Kuka voi sinut parantaa?

¹⁴ Profeettasi ovat nähneet sinulle turhanpäiväisiä, typeriä näkyjä. Sinun syntiäsi he eivät ole paljastaneet kääntääkseen sinun kohtalosi. Ei, he ovat nähneet sinulle turhia, eksyttäviä näkyjä.

¹⁵ Sinun vuoksesi kaikki tien kulkijat lyövät käsiään yhteen, he viheltävät ja nyökyttävät päätään tytär Jerusalemille: ”Tämäkö on kaupunki, jota sanottiin täydellisen kauniiksi, koko maan iloksi?”

¹⁶ Suu ammollaan sinua vastaan huutavat kaikki sinun vihollisesi, he viheltävät, kiristelevät hampaitaan ja sanovat: ”Me olemme sinut hävittäneet! Juuri tätä päivää odotimme, nyt olemme saaneet sen nähdä!”

¹⁷ Herra teki sen, minkä oli aikonut, hän toteutti sanansa, jonka hän oli ilmoittanut muinaisina päivinä. Hän hävitti säälimättä, saattoi viholliset iloitsemaan vuoksesi ja kohotti ahdistajiesi sarven.

¹⁸ Ihmisten sydämet huutavat Herran puoleen. Tytär Siionin muuri! Anna kyyneltesä vuotaa virtana päivät ja yöt, älä suo itsellesi lepoa, älkööt silmäsi ummistuko.

¹⁹ Nouse, huuda ja valita yöllä, kun vartiohetket alkavat. Vuodata sydämesi kuin vesi Herran kasvojen eteen! Kohota kätesi hänen puoleensa pienten lastesi elämän puolesta, jotka nääntyvät nälkään kaikkien katujen kulmissa.

²⁰ Katso, Herra, ja näe, kenelle olet tämän tehnyt! Onko vaimojen syötävä oman ruumiinsa hedelmät, hellästi hoivaamansa pienet lapset? Pitääkö pappien ja profeettojen tulla murhatuiksi Herran pyhäkössä?

²¹ Katujen loassa makaa nuorukaisia ja vanhuksia. Minun neitsyeni ja nuorukaiseni ovat kaatuneet miekkaan. Sinä surmasit heidät vihasi päivänä, teurastit säälimättä.

²² Kuin juhlan viettoon sinä kutsuit joka taholta ne, joita kammosin. HERRAN vihan päivänä ei jäänyt jäljelle pelastunutta, ei pakoon päässyttä. Niistä, joita olin hoitanut ja kasvattanut, viholliseni teki lopun.

Valitusvirret 3

Kurjuutta nähnyt mies

- ¹ Minä olen mies, joka on nähnyt kurjuutta Herran vihan vitsan alla.
- ² Hän johdatti ja kuljetti minut pimeyteen eikä valkeuteen.
- ³ Hän on kääntänyt kätensä minua vastaan kaiken päivää yhä uudelleen.
- ⁴ Hän riudutti lihani ja nahkani ja murskasi luuni.
- ⁵ Hän rakensi varustuksia minua vastaan ja piiritti minut myrkyllä ja vaivalla.
- ⁶ Hän pani minut asumaan pimeyteen niin kuin aikoja sitten kuolleet.
- ⁷ Hän sulki minut muurin sisään, enkä pääse ulos, hän pani minut raskaisiin vaskikahleisiin.
- ⁸ Vaikka minä huudan ja valitan, hän sulkee korvansa rukoukseltani.
- ⁹ Hän sulki tieni hakatuilla kivillä, teki polkuni mutkaisiksi.
- ¹⁰ Hän on minulle kuin vaaniva karhu, kuin piilossa väijyvä leijona.
- ¹¹ Hän johdatti minut harhaan tieltäni, repi minut kappaleiksi, hän tyrmistytti minut.
- ¹² Hän jännitti jousensa ja asetti minut nuoltensa maalitauluksi.
- ¹³ Hän ampui munuaisiini nuolensa, nuo viinensä lapset.
- ¹⁴ Minusta tuli koko kansani naurunaihe, sen ainainen pilkkalaulu.
- ¹⁵ Hän ravitsi minua katkerilla yrteillä, virvoitti koiruoholla.
- ¹⁶ Hän pani hampaani jauhamaan soraa, painoi minut tuhkaan.
- ¹⁷ Minun sieluni on hylätty ja rauhaton, olen unohtanut onnellisen elämän .
- ¹⁸ Minä sanoin: Mennyt on minun kunniani ja kaikki, mitä odotin Herralta.

¹⁹ Muista kurjuuttani ja kodittomuuttani, se on kuin koiruohoa ja myrkkyä.

²⁰ Sinä kyllä muistat, että sieluni on painunut maahan.

²¹ Tämän minä painan sydämeeni, sen tähden minä toivon.

Herran armo ei ole loppunut

²² Herran armoa on, ettemme ole täysin tuhoutuneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut.

²³ Se on joka aamu uusi, ja suuri on hänen uskollisuutensa.

²⁴ Minun sieluni sanoo: ” HERRA on minun osani, sen tähden minä panen toivoni häneen.”

²⁵ Herra on hyvä häntä odottaville, jokaiselle, joka häntä etsii.

²⁶ Hyvä on hiljaisuudessa toivoa pelastusta Herralta.

²⁷ Miehellä on hyväksi, että hän kantaa iestä nuoruudessaan.

²⁸ Istukoon hän yksin ja hiljaa, kun ies on pantu hänen osakseen.

²⁹ Painakoon hän suunsa tomuun, ehkä on vielä toivoa.

³⁰ Kääntäköön hän posken sille, joka häntä lyö, saakoon hän yllin kyllin häväistystä.

³¹ Mutta Herra ei hylkää iäksi.

³² Jos hän on tehnyt murheelliseksi, suuressa uskollisuudessaan hän myös armahtaa.

³³ Ei hän sydämensä halusta ihmistä vaivaa eikä tuota hänelle tuskaa.

³⁴ Kun kaikki maan vangit poljetaan jalkojen alle,

³⁵ kun vääristetään miehen oikeutta Korkeimman kasvojen edessä,

³⁶ tehdään vääryyttä ihmiselle hänen riita-asiassaan, eikö Herra sitä näkisi?

³⁷ Kuka voi sanoa jotakin, niin että se toteutuu, ellei se ole Herran käsky?

³⁸ Eikö Korkeimman suusta lähde paha ja hyvä!

³⁹ Miksi ihminen valittaa eläessään, mies syntiensä seurauksia ?

Kehotus palata Herran luo

- ⁴⁰Tutkikaamme teitämme, tarkastelkaamme niitä ja palatkaamme Herran luo.
- ⁴¹Kohottakaamme sydämemme ja kätemme taivaan Jumalan puoleen.
- ⁴²Me olemme luopuneet ja kapinoineet. Sinä et ole antanut anteeksi.
- ⁴³Sinä verhouduit vihaasi ja ajoit meitä takaa, surmasit säälimättä.
- ⁴⁴Sinä verhouduit pilveen, rukoukset eivät pääse sen läpi.
- ⁴⁵Sinä teit meistä roskatunkion, hylkytavaraa kansojen sekaan.
- ⁴⁶Kaikki vihollisemme huutavat meitä vastaan suu ammollaan.
- ⁴⁷Osaksemme on tullut kauhu ja kuoppa, tuho ja sortuminen.
- ⁴⁸Vesipurot juoksevat silmistäni tyttären, minun kansani, sortumisen tähden.
- ⁴⁹Silmäni vuotavat lakkaamatta, taukoamatta,
- ⁵⁰kunnes HERRA katsoo ja näkee taivaasta.
- ⁵¹Silmäni tuottavat tuskaa sielulleni kaikkien kaupunkini tyttärien tähden.
- ⁵²Viholliseni metsästäivät minua kiihkeästi kuin lintua, ilman syytä.
- ⁵³He sulkivat minut elävänä kuoppaan ja heittivät päälleni kiviä.
- ⁵⁴Vedet tulvivat pääni yli, luulin olevani tuhon oma.
- ⁵⁵Kuopan syvyyksistä minä huusin sinun nimeäsi, HERRA :
- ⁵⁶”Älä peitä korvaasi avunhuudoltani, anna minun hengähtää!” Sinä kuulit huutoni,
- ⁵⁷sinä lähestyit minua, kun huusin sinua, ja sanoit: ”Älä pelkää.”
- ⁵⁸Herra, sinä ajat sieluni asian, sinä lunastat elämäni.
- ⁵⁹Sinä olet nähnyt kärsimäni sorron, HERRA . Hanki minulle oikeus.
- ⁶⁰Sinä näet kaiken heidän kostonhimonsa, kaikki heidän juonensa minua vastaan.

⁶¹ Herra, sinä kuulet, kuinka he häpäisevät minua, tunnet heidän juonensa minua vastaan.

⁶² Vastustajieni puheet ja suunnitelmat ovat minua vastaan kaiken aikaa.

⁶³ Katso, istuvatpa he tai nousevat, minä olen aina heidän laulunsa aihe.

⁶⁴ Herra, maksa heille palkka heidän kättensä tekojen mukaan.

⁶⁵ Pane peite heidän sydämelleen, kohdatkoon heitä sinun kirouksesi.

⁶⁶ Aja heitä takaa vihassasi ja hävitä heidät HERRAN taivaan alta.

Valitusvirret 4

Rangaistus tuli synnin tähden

¹ Kuinka onkaan kulta tummunut, muuttunut hieno kulta! Pyhät kivet on viskelty kaikkien katujen kulmiin.

² Siionin kalliit pojat, puhtaimman kullan arvoiksi punnitut! Kuinka heitä nyt pidetään saviastioiden, savenvalajan käten tekojen arvoisina!

³ Sakaalitkin tarjoavat nisiään ja imettävät pentujaan, mutta minun kansani tyttäristä on tullut julmia kuin autiomaan strutsit.

⁴ Imeväisen kieli tarttuu kitalakeen janon vuoksi. Pienet lapset pyytävät leipää, eikä ole ketään, joka sitä heille antaisi.

⁵ Ne, jotka ennen söivät herkkuja, nääntyvät nyt kaduilla. Jotka ennen pukeutuivat purppuraan, syleilevät nyt tunkioita.

⁶ Minun kansani syntivelka on kasvanut suuremmaksi kuin Sodomän synti. Sodoma tuhoutui hetkessä, ihmiskäden koskematta.

⁷ Siionin ruhtinaat olivat puhtaampia kuin lumi, valkoisempia kuin maito, heidän ihonsa oli rusottavampi kuin korallit, heidän hahmonsa oli kuin safiiri.

⁸ Nyt he näyttävät nokeakin mustemmilta, heitä ei voi tuntea kaduilla. Heidän nahkansa on rypyssä luiden päällä, se on kuivaa kuin puu.

⁹ Miekan kaatamien osa on parempi kuin nälän kaatamien, jotka menehtyvät kuin lävistetyt vailla pellon antimia.

¹⁰ Armeliaat naiset keittivät omin käsin lapsensa. Niistä tuli heille ruokaa minun kansani sortuessa.

¹¹ Herra pani täytäntöön kiivautensa, vuodatti palavan vihansa. Hän sytytti Siionin tuleen, ja tuli kulutti sen perustukset.

¹² Eivät olisi uskoneet maan kuninkaat, ei kukaan maanpiirin asukkaista, että ahdistaja ja vihollinen pääsisivät sisään Jerusalemin porteista.

¹³ Näin tapahtui Siionin profeettojen syntien tähden, sen pappien pahojen tekojen tähden. He ovat vuodattaneet siellä vanhurskaiden verta.

¹⁴ Nyt he harhailevat kaduilla sokeina, veren tahrimina, heidän vaatteisiinsa ei voi koskea.

¹⁵ Heistä huudetaan: ”Väistykää! Saastainen! Väistykää, väistykää, älkää koskeko!” He pakenevat ja harhailevat. Kansojen keskuudessa sanotaan: ”He eivät saa enää asua täällä.”

¹⁶ Herra itse on hajottanut heidät, hän ei enää katso heihin. Papeista ei välitetty, vanhimpia ei armahdettu.

¹⁷ Vieläkin, raukeavin silmin, me odotimme turhaan apua. Tähyystyspaikastamme me tähyilimme kansaa, josta ei ollut pelastajaksi.

¹⁸ Askeleitamme vaanittiin, niin ettemme voineet kulkea kaduillamme. Loppumme lähestyi, päivämme täyttyivät – loppumme oli tullut.

¹⁹ Vainoojamme olivat nopeampia kuin kotkat taivaalla. He ajoivat meitä takaa vuorilla, väijyivät meitä autiomaassa.

²⁰ Meidän elämämme henki, Herran voideltu, joutui vangiksi heidän kuoppiinsa. Hänestä me olimme sanoneet: ”Hänen suojassaan me elämme kansojen keskellä.”

²¹ Iloitse vain ja riemuitse, tytär Edom, sinä Uusin maan asujatar! Myös sinun kohdallesi tulee malja, sinä juovut ja paljastat itsesi.

²²Sinun syntivelkasi on poissa, tytär Siion, Herra ei enää vie sinua pakkosiirtolaisuuteen. Mutta sinua, tytär Edom, hän rankaisee syntivelkasi tähden, hän paljastaa sinun syntisi.

Valitusvirret 5

Profeetta rukoilee kansansa puolesta

¹Muista, Herra, mitä meille on tapahtunut! Katso ja näe meidän häväistyksemme!

²Perintöosamme on siirtynyt vieraille, talomme muukalaisille.

³Meistä on tullut orpoja, isättömiä, äitimme ovat kuin leskiä.

⁴Juomaveden ostamme rahalla, polttopuita saamme, kun maksamme hinnan.

⁵Vainoojat ovat niskassamme. Olemme uupuneita, mutta meille ei suoda lepoa.

⁶Me annamme kättä Egyptille ja Assurille saadaksemme kylliksi leipää.

⁷Isämme tekivät syntiä, eikä heitä enää ole, mutta me kannamme heidän syntivelkaansa.

⁸Orjat hallitsevat meitä, eikä ole ketään, joka tempaisisi meidät pois heidän käsistään.

⁹Henkemme kaupalla me noudamme leipämme meitä autiomaasta uhkaavan miekan vuoksi.

¹⁰Ihomme kuumottaa kuin uuni nälän poltteiden vuoksi.

¹¹Naisia raiskataan Siionissa, neitsyitä Juudan kaupungeissa.

¹²Ruhtinaita hirtetään, vanhimpia ei kunnioiteta.

¹³Nuorukaiset kantavat myllynkiviä, pojat kompastelevat puutaakkojen alla.

¹⁴Poissa ovat vanhukset porteilta, nuorukaiset kielisoittimiensa äärestä.

¹⁵Sydämistämme on ilo kadonnut, karkelomme on kääntynyt murheeksi.

¹⁶Kruunu on pudonnut päästämme. Voi meitä, sillä me olemme tehneet syntiä!

¹⁷Tämän vuoksi sydämemme on sairas, näiden tähden silmämme ovat pimenneet,

¹⁸Siionin vuoren tähden, joka on autiona ja jolla ketut juoksentelevat.

¹⁹Sinä, Herra, hallitset ikuisesti, sinun valtaistuimesi pysyy polvesta polveen.

²⁰Miksi unohdat meidät ainiaaksi, hylkäätkä meidät ikiajoiksi?

²¹Tuo meidät takaisin luoksesi, Herra, niin me palaamme, uudista päivämme muinaiselleen.

²²Vai oletko meidät peräti hylännyt, vihastunut meihin ylen määrin?

Hesekiel

Hesekiel 1

PROFEETAN KUTSUMUS Hesekiel näkee Jumalan kirkkauden

¹Kolmantenakymmenentenä vuotena neljännen kuun viidentenä päivänä, minun ollessani pakkosiirtolaisten joukossa Kebarjoen varrella, taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä.

²Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena ,

³Jumalan sana tuli pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa olevan Kebarjoen varrella. Hänen päälleen tuli siellä HERRAN käsi.

⁴Minä näin, kuinka pohjoisesta tuli myrsky, suuri pilvi ja välkehtivä tuli. Pilveä ympäröi kirkkaus, ja tulen keskeltä näkyi jotakin hehkuvan metallin kaltaista.

⁵Keskellä hehkua näkyivät neljän olennon hahmot, ja ne näyttivät tällaisilta: Niillä oli ihmisen hahmo,

⁶mutta kullakin niistä oli neljät kasvot ja kullakin neljä siipeä.

⁷Niiden jalat olivat suorat ja niiden jalkaterät kuin vasikan sorkat, ja ne välkkyivät kuin kiillotettu vaski.

⁸Niillä oli ihmiskädet siipiensä alla neljällä puolella; kaikilla neljällä oli kasvot ja siivet joka puolella.

⁹Niiden siivet koskettivat toisiaan. Olennot eivät kääntyneet kulkiessaan, ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin.

¹⁰Niillä oli kasvot kuin ihmisellä, mutta oikealla puolen kaikilla neljällä oli leijonan kasvot, vasemmalla härän kasvot, ja niillä neljällä oli myös kotkan kasvot.

¹¹Sellaiset olivat niiden kasvot. Niiden siivet olivat levällään ylöspäin. Kullakin oli kaksi siipeä, jotka koskettivat toisen olennon siipeä, ja kaksi, joilla ne peittivät vartalonsa.

¹²Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin. Minne henki tahtoi kulkea, sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet.

¹³Olennot näyttivät tulisilta, palavilta hiililtä. Olentojen välissä liikkui jotakin tulisoihtujen kaltaista. Tuli loisti kirkkaasti, ja siitä lähti salamoita.

¹⁴Olennot kiitivät edestakaisin ja näyttivät salamanleimauksilta.

¹⁵Kun katselin olentoja, minä näin, että olentojen vierellä maassa oli yksi pyörä jokaiseen neljään suuntaan.

¹⁶Pyörät olivat näöltään ja rakenteeltaan krysolitiin kaltaisia, ja kaikki neljä olivat samanmuotoiset. Ne näyttivät rakenteeltaan sellaisilta kuin pyörän sisällä olisi ollut toinen pyörä.

¹⁷Kun ne kulkivat, ne voivat liikkua neljään eri suuntaan, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan.

¹⁸Pyörien kehät olivat korkeat ja pelottavat, ja kaikki neljä kehää olivat joka puolelta täynnä silmiä.

¹⁹Kun olennot kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun olennot kohosivat maasta, kohosivat myös pyörät.

²⁰Minne henki tahtoi kulkea, sinne olennot kulkivat – minne vain henki tahtoi kulkea. Pyörät kohosivat niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

²¹Kun olennot kulkivat, kulkivat pyörätkin, ja kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin. Kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

²²Olentojen päiden yllä näytti olevan taivaanavaruus kuin pelottavaa jääkristallia, joka kaartui päiden yläpuolella.

²³ Taivaanavaruuden alla olentojen siivet olivat suorina, toinen siipi toista kohti. Kullakin oli kaksi siipeä, jotka peittivät sen ruumista yhtäältä, ja kaksi, jotka peittivät sitä toisaalta.

²⁴ Kun olennot kulkivat, minä kuulin niiden siipien äänen kuin suurten vetten kohinan, kuin Kaikkivaltiaan jylinän. Meteli oli kuin sotajoukon pauhua. Kun ne seisahtuivat, ne laskivat siipensä alas.

²⁵ Avaruudesta niiden päitten yläpuolelta kuului ääni. Seisahtuessaan ne laskivat siipensä alas.

²⁶ Avaruudessa niiden päitten yläpuolella oli ikään kuin valtaistuin, näöltään kuin safiiria, ja tällä korkealla olevan valtaistuimen kaltaisella istui ihmisen näköinen hahmo.

²⁷ Minä näin ikään kuin hehkuvaa, tulenhohtoista metallia. Istujaa ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan, minä näin kuin tulta, jonka ympärillä oli kirkas hohde.

²⁸ Tuo kirkas hohde oli näöltään kuin kaari, joka on pilvissä sadepäivänä – sellaiselta näytti HERRAN kirkkaus. Kun minä sen näin, heittäydyin kasvoilleni, ja kuulin äänen puhuvan.

Hesekiel 2

Herra kutsuu Hesekielin profeetaksi

¹ Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle.”

² Kun hän puhui minulle, minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin hänen puhuvan minulle.

³ Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinallisen kansan pariin, joka on kapinoinut minua vastaan. He ja heidän isänsä ovat rikkoneet minua vastaan aina tähän päivään asti,

⁴ ja heidän lapsillaan on kovat kasvot ja paatunut sydän. Heidän luokseen minä sinut lähetän, ja sinun on sanottava heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA.’

⁵Kuulkoot tai olkoot kuulematta – hehän ovat kapinallinen heimo. He tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta.

⁶Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, älä pelkää heidän sanojaan. Edessäsi on tosin ohdakkeita ja orjantappuroita, ja sinä asut skorpionien seassa, mutta älä pelkää heidän sanojaan äläkä säiky heitä, vaikka he ovat kapinallinen heimo.

⁷Puhu heille minun sanani, kuulkoot tai olkoot kuulematta – kapinallisiahan he ovat.

⁸Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä puhun sinulle. Älä ole kapinallinen niin kuin tuo kapinallinen heimo. Avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan.”

⁹Minä katsoin ja näin käden, joka ojentui minua kohti, ja kädessä oli kirjakäärö.

¹⁰Se levitettiin minun eteeni, ja se oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä. Siihen oli kirjoitettu valitusvirsiä, huokauksia ja voi-huutoja.

Hesekiel 3

Hesekiel syö kirjakäärön

¹Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, syö, mitä tässä on. Syö tämä kirjakäärö ja mene puhumaan Israelin heimolle.”

²Silloin minä avasin suuni, ja hän antoi minulle syötäväksi tuon kirjakäärön.

³Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, ravitse itsesi. Täytä vatsasi tästä kirjakääröstä, jonka minä sinulle annan.” Niin minä söin, ja se maistui suussani makealta kuin hunaja.

⁴Vielä hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon luo ja puhu heille minun sanani.

⁵Sinua ei lähetetä kansan luo, jolla on outo kieli ja vaikea puhetapa, vaan Israelin heimon luo.

⁶ Ei sinua lähetetä monien kansojen luo, joilla on vaikea puhetapa ja outo kieli, jota et ymmärrä. Totisesti, jos lähettäisin sinut niiden luo, ne kuulisivat sinua.

⁷ Mutta Israelin heimo ei tahdo kuulla sinua, koska se ei tahdo kuulla minua. Koko Israelin heimolla on kova otsa ja paatunut sydän.

⁸ Katso, minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa.

⁹ Timantin kaltaiseksi, kiveäkin kovemmaksi, minä teen sinun otsasi. Älä pelkää äläkä säiky heitä, vaikka he ovatkin kapinallinen heimo.”

¹⁰ Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kuuntele tarkoin ja kätke sydämeesi jokainen sanani, jonka minä sinulle puhun.

¹¹ Mene pakkosiirtolaisten luo, oman kansasi luo. Sano heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA ’ – kuulkoot tai olkoot kuulematta.”

¹² Henki nosti minut, ja minä kuulin takaani kovan, jylisevän äänen: ”Siunattu on HERRAN kirkkaus siinä, missä se on!”

¹³ Olentojen siivistä lähti kova ääni niiden lyödessä toisiinsa, ja olentojen rinnalla jyrisivät pyörät, niin että maa järisi kovasti.

¹⁴ Henki nosti minut taas ja vei mukanaan. Minä kuljin katkerana ja kiihdyksissäni, ja HERRAN käsi oli väkevänä päälläni.

¹⁵ Minä saavuin Tel-Aabibiin Kebarjoen varrella asuvien pakkosiirtolaisten luo ja istuin siellä heidän keskellään tyrmistyneenä seitsemän päivää.

¹⁶ Seitsemän päivän kuluttua minulle tuli tämä HERRAN sana:

Profeetan vastuu

¹⁷ ”Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimon vartijaksi. Kun kuulet sanan suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani.

¹⁸ Jos minä sanon jumalattomalle: ’Sinun on totisesti kuoltava’, mutta sinä et varoita häntä etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen pahasta

vaelluksestaan pelastaaksesi hänen henkensä, jumalaton kuolee synneissään, mutta sinut minä vaadin tilille hänen verestään.

¹⁹ Mutta jos sinä varoitat jumalatonta eikä hän silti käänny jumalattomuudestaan eikä pahasta vaelluksestaan, hän kyllä kuolee synneissään, mutta sinä olet pelastanut henkesi.

²⁰ Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan tekemään vääryyttä ja minä panen hänen eteensä kompastuskiven, hän kuolee synneissään, jos sinä et ole häntä varoittanut. Silloin ei enää muisteta hänen harjoittamaansa vanhurskautta, mutta sinut minä vaadin tilille hänen verestään.

²¹ Mutta jos sinä varoitat vanhurskasta, ettei hän tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, hän saa elää. Hän otti varoituksesta opikseen, ja sinä olet pelastanut henkesi.”

²² HERRAN käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi minulle: ”Nouse ja lähde laaksoon, niin minä puhun sinulle siellä.”

²³ Niin minä nousin ja lähdin laaksoon. Siellä minä näin HERRAN kirkkauden, samanlaisen kirkkauden, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella, ja minä heittäydyin kasvoilleni.

²⁴ Silloin minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni. Hän puhui minulle ja sanoi: ”Mene ja sulkeudu sisälle taloosi.

²⁵ Ihmislapsi! Sinut pannaan köysiin ja sidotaan niillä, niin ettet voi lähteä ulos heidän keskuuteensa.

²⁶ Kielesi minä annan juuttua kitalakeesi, niin että sinä tulet mykäksi etkä voi nuhdella heitä. He ovat kapinallinen heimo.

²⁷ Mutta kun minä taas puhun sinulle, minä avaan sinun suusi, ja sinun on sanottava heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA.’ Joka kuulee, se kuulkoon, ja joka ei kuule, se olkoon kuulematta – ovathan he kapinallinen heimo.”

Hesekiel 4

Ennustus Jerusalemin piirityksestä

¹”Ja sinä, ihmislapsi, ota tiilikivi ja aseta se eteesi. Kaiverra siihen Jerusalemin kaupunki

²ja pane se saarroksiin. Rakenna sen ympärille piiritysvarustus, luo sitä vastaan valli ja aseta sen ympärille sotajoukkoja ja muurinmurtajia.

³Ota sitten rautainen leivinlevy ja aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin. Suuntaa kasvosi piiritykseen joutunutta kaupunkia kohti ja piiritä sitä. Tämä on merkki Israelin heimolle.

⁴Makaa vasemmalla kyljelläsi ja aseta sille Israelin heimon syntivelka. Yhtä monta päivää kuin sinä makaat sillä kyljellä, sinä kannat heidän syntivelkaansa.

⁵Minä olen asettanut Israelin heimon syntivelan sinun kannettavaksesi yhtä moneksi päiväksi kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataa yhdeksänkymmentä.

⁶Kun nuo päivät ovat kuluneet, sinun on käytävä uudelleen makuulle, nyt oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää. Minä olen määrännyt sinulle päivän vuotta kohti.

⁷Suuntaa kasvosi ja paljastettu käsivartesi piiritettyä Jerusalemia kohti ja profetoi sitä vastaan.

⁸Minä sidon sinut köysillä, etkä sinä voi kääntyä toiselle kyljellesi, ennen kuin piirityspäiväsi ovat kuluneet loppuun.”

Piiritetyn kaupungin ahdinko

⁹”Hanki itsellesi vehnää, ohraa, papuja, linssejä, hirssiä ja spelttivehnää. Pane ne samaan astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Sinun on syötävä sitä yhtä monta päivää kuin makaat kyljelläsi: kolmesataayhdeksänkymmentä päivää.

¹⁰Sinun on syötävä ruokasi painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä. Syö se määräaikana.

¹¹ Myös vettä sinun on juotava mitan mukaan: kuudennes hiin-mittaa. Sinun on juotava määrääikana.

¹² Ohraleipää sinun on syötävä ja paistettava se ihmislannalla heidän nähtensä.”

¹³ HERRA sanoi: ”Näin joutuvat israelilaiset syömään leipänsä saastaisena niiden kansojen keskuudessa, joihin minä heidät karkotan.”

¹⁴ Mutta minä sanoin: ”Voi Herra, HERRA ! Enhän minä ole koskaan saastuttanut itseäni. En ole syönyt raatoa tai kuoliaaksi raadeltua nuoruudestani tähän asti, eikä mitään saastaista lihaa ole päässyt suuhuni.”

¹⁵ Hän sanoi minulle: ”Minä annan sinulle karjanlannan ihmislannan sijaan. Paista leipäsi sen päällä.”

¹⁶ Hän sanoi vielä minulle: ”Ihmislapsi, minä murren leivän tuen Jerusalemissa. He syövät leipää painon mukaan huolissaan ja juovat vettä mitan mukaan kauhuissaan.

¹⁷ Näin he joutuvat leivän ja veden puutteeseen; kaikki he ovat kauhuissaan ja riutuvat syntivelkansa tähden.”

Hesekiel 5

Vertauskuva Jerusalemin tuhosta

¹ ”Sinä ihmislapsi, hanki itsellesi terävä miekka. Käytä sitä partaveitsenä, leikkaa sillä hiuksesi ja partasi, ota sitten vaaka ja jaa ne.

² Polta niistä kolmannes tulella keskellä kaupunkia, kun piirityspäivät ovat päättyneet. Ota sitten toinen kolmannes ja lyö sitä miekalla kaupungin ympärillä. Hajota loput tuuleen, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla.

³ Ota kuitenkin pieni määrä karvoja ja sido ne helmukseesi.

⁴ Ota vielä niistäkin osa, viskaa se tuleen ja polta se. Siitä lähtee tuli koko Israelin heimoon.”

Nälkä, rutto ja miekka

⁵Näin sanoo Herra, HERRA : ”Tämä on Jerusalemi. Minä olen asettanut sen kansojen keskelle, ja niiden maat ovat sen ympärillä.

⁶Kuitenkin se on vastustanut minun säädöksiäni jumalattomammin kuin pakanakansat ja lakejani pahemmin kuin sitä ympäröivät maat. He ovat hylänneet minun säädökseni eivätkä ole vaeltaneet lakieni mukaan.

⁷Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Te olette raivonneet minua vastaan pahemmin kuin ympärillänne olevat kansat, ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä noudattaneet minun säädöksiäni. Ette ole noudattaneet edes ympärillänne asuvien kansojen oikeuksia.

⁸Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minäkin käyn sinua vastaan, Jerusalemi, ja panen tuomiot täytäntöön keskuudessasi kansojen nähdessä.

⁹Kaikkien iljettävien tekojesi tähden minä teen sinulle sellaista, mitä en ole ennen tehnyt enkä vastakaan tee.

¹⁰Niinpä isät tulevat syömään lapsiaan keskuudessasi, ja lapset syövät isiään. Minä panen tuomiosi täytäntöön ja hajotan jäännöksesi kaikkiin tuuliin.

¹¹Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA : Totisesti, koska olet saastuttanut pyhäkköni kaikilla iljetyksilläsi ja kaikilla kauhistuksillasi, minä teen sinusta vähälukuisen. Minä en sääli enkä armahda.

¹²Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja näantyy nälkään, kolmannes kaatuu ympärilläsi riehuvaan miekkaan, ja kolmanneksen minä hajotan kaikkiin tuuliin ja ajan sitä takaa paljastetulla miekalla.

¹³Silloin minun vihani täyttyy, minä tyydytän heissä kiivauteni ja minä saan hyvityksen. He tulevat tietämään, että minä, HERRA , olen puhunut kiivaudessaani, kun minä panen vihani täytäntöön heissä.

¹⁴Minä teen sinusta rauniokasan ja pilkan aiheen kansoille, jotka asuvat ympärilläsi. Kaikki ohikulkijat töllistelevät sinua.

¹⁵Ympärilläsi asuvat kansat häpäisevät ja herjaavat sinua. Kohtalosi on heille varoitus ja kauhun aihe, kun minä panen toimeen sinun tuomiosi vihassani ja kiivaudessani ankarilla rangaistuksilla. Minä, HERRA , olen puhunut.

¹⁶Minä lähetän teidän kimppuunne nälän pahat nuolet tekemään tuhojaan. Minä lähetän ne tuhoamaan teitä ja teen nälänhätänne entistä pahemmaksi ja murren teiltä leivän tuen.

¹⁷Minä lähetän teidän kimppuunne nälänhädän ja pahoja petoja, jotka riistävät teiltä lapset. Keskuudessanne kulkee rutto ja vuotaa veri, ja minä tuon miekan teidän kimppuunne. Minä, HERRA , olen puhunut.”

Hesekiel 6

Israelin vuorille julistetaan tuomio

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Israelin vuoria kohti, profetoi niille

³ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran, HERRAN , sana. Näin sanoo Herra, HERRA , vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: Katso, minä tuon miekan teidän kimppuunne ja hävitän uhrikukkulanne.

⁴Teidän alttarinne autioituvat, teidän auringonpatsaanne murskataan, ja teidän itsenne minä annan kaatua surmattuina jumalankuvienne eteen.

⁵Minä jätän israelilaisten ruumiit lojumaan heidän jumalankuviansa eteen ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille.

⁶Kaikissa asuinpaikoissanne kaupungit raunioituvat ja uhrikukkulat autioituvat. Teidän alttarinne autioituvat raunioiksi, ja teidän jumalankuvanne murskataan ja hävitetään, auringonpatsaanne hakataan maahan ja kaikki tekeleenne hävitetään olemattomiin.

⁷Keskuudessanne kaatuu kansaa miekan lävistämänä, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

⁸Kuitenkin minä jätän teistä jäljelle kansojen keskuuteen miekalta pelastuneita, kun teidät on hajotettu eri maihin.

⁹ Ne teistä, jotka ovat pelastuneet miekalta, muistavat minut niiden kansojen keskuudessa, joihin heidät on viety vangeiksi. He muistavat, kuinka murtunut minä olin heidän haurellisen sydämensä vuoksi, koska se kääntyi pois minun luotani ja koska heidän silmänsä kääntyivät haurellisina heidän jumalankuviensa puoleen. Silloin he inhoavat itseään pahojen tekojensa tähden, joita he ovat tehneet kaikissa iljettävissä menoissaan.

¹⁰ Silloin he tulevat tietämään, että minä olen HERRA ja etten minä ole turhaan uhannut tuottaa heille tätä onnettomuutta.

¹¹ Näin sanoo Herra, HERRA : Lyö käsiäsi yhteen, polje jalkaasi ja sano 'voi' kaikista israelilaisten pahoista ja iljettävistä teoista! He kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon.

¹² Kaukana asuva kuolee ruttoon, lähellä asuva kaatuu miekkaan, ja se, joka on jäänyt jäljelle ja säilynyt, kuolee nälkään. Minä tyhjennän heihin kaiken vihani.

¹³ Te tulette tietämään, että minä olen HERRA , kun surmansa saaneita makaa heidän jumalankuviensa seassa alttarien ympärillä kaikilla korkeilla kukkuloilla, kaikilla vuorten huipuilla, kaikkien vehreiden puiden ja jokaisen tuuhean tammen alla, paikoissa, joissa he ovat tarjonneet miellyttävää tuoksua kaikille jumalankuvilleen.

¹⁴ Minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maasta aution kaikkialla, missä he asuvat, autiomaasta aina Riblaan asti. Ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 7

Loppu on tullut Israelin maalle

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Sinä ihmislapsi! Näin sanoo Herra, HERRA , Israelin maalle: Loppu! Loppu tulee maan neljälle äärelle.

³ Nyt sinulle tulee loppu, ja minä päästän vihani valloilleen sinua vastaan. Minä tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan ja teen sinulle kaikkien iljetystesi mukaan.

⁴ Sinä et saa sääliä silmissäni, minä en armahda sinua. Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan, ja iljettävät tekosi tulevat keskellesi. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

⁵ Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, tulee onnettomuus, erityinen onnettomuus!

⁶ Loppu on tullut, loppu on tullut! Se on noussut kimppuusi – siinä se on!

⁷ Kehä on kiertynyt umpeen sinun kohdallasi, maan asukas! On tullut aika, lähellä on se päivä – hämminki, ei ilohuutoa vuorilta.

⁸ Aivan pian minä vuodatan vihani päällesi, tyhjennän sinuun suuttumukseni ja tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan. Minä annan kaikkien iljettävien tekojesi kohdata sinua.

⁹ Minä en sääli enkä armahda. Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan, iljettävät tekosi tulevat keskellesi. Te tulette tietämään, että minä, HERRA , olen se, joka lyön.

¹⁰ Nyt on se päivä, tuomion hetki on tullut. Vitsa kukkii, julkeus versoo.

¹¹ Väkivalta on noussut vitsaksi jumalattomalle. Mitään ei jää jäljelle heistä, heidän meluisista joukoistaan, poissa on heidän loistonsa.

¹² Se aika on tullut, se päivä on joutunut, älköön ostaja iloitko, älköön myyjä murehtiko, sillä viha kohtaa koko sitä joukkoa.

¹³ Myyjä ei enää palaa myymälleen maalle, vaikka olisikin elävien joukossa, sillä näky koskee koko sitä joukkoa, se ei raukea. Ei kukaan, joka pysyy synnissään, voi varjella henkeään.

¹⁴ Torviin puhalletaan, kaikki varustetaan, mutta yhtään sotaan lähtijää ei ole, sillä minun vihani kohtaa koko sitä joukkoa.

¹⁵ Ulkona on miekka, sisällä rutto ja nälkä. Joka on kedolla, kuolee miekkaan; joka on kaupungissa, sen syövät nälkä ja rutto.

¹⁶ Ne heistä, jotka pelastuvat, pakenevat vuorille kuin laaksojen kyyhkyset. Kaikki he valittavat, jokainen syntejään.

¹⁷ Kaikki kädet herpoavat, ja kaikki polvet ovat kuin vettä.

¹⁸ He kääriytyvät säkkeihin, kauhu valtaa heidät. Kaikkien kasvoilla on häpeä, kaikki ovat ajaneet päänsä paljaaksi.

¹⁹ Hopeansa he viskaavat kaduille, heidän kultansa käy saastaiseksi. Heidän kultansa ja hopeansa eivät voi heitä pelastaa HERRAN vihan päivänä. Eivät he voi tyydyttää niillä nälkäänsä eivätkä täyttää vatsaansa, sillä ne ovat saaneet heidät lankeamaan syntiin.

²⁰ Niistä tehtyjen korujen loistolla he ylpeilivät, ja niistä he tekivät inhottavat, iljettävät jumalankuvansa. Sen tähden minä teen ne heille saastaisiksi.

²¹ Minä annan sen kaiken muukalaisten ryöstösaaliiksi, maan jumalattomien saaliiksi, ja he häpäisevät sen.

²² Minä käännän kasvoni heistä pois, ja minun aarteeni häväistään: väkivaltaiset tulevat ja häpäisevät sen.

²³ Valmista kahleketjut, sillä maa on täynnä verivelkaa, ja kaupunki on täyttynyt väkivallasta.

²⁴ Minä tuon kansoista pahimmat, ja ne ottavat omikseen teidän talonne. Minä teen lopun mahtavien ylpeilystä, ja heidän pyhät paikkansa häväistään.

²⁵ Kun tulee ahdinko, he etsivät pelastusta , mutta sitä ei ole.

²⁶ Tuho tulee tuhon jälkeen, huhu huhun jälkeen. Profeetalta pyydetään näkyä; papilta katoaa opetus ja vanhimmilta neuvo.

²⁷ Kuningas murehtii, päämiehen valtaa kauhu , ja maan kansan kädet vapisevat pelosta. Minä teen heille heidän vaelluksensa mukaan ja tuomitsen

heidät niin kuin he ovat tuominneet. He tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 8

Epäjumalanpalvelus Herran temppelissä

¹Kuudentena vuotena, kuudennessa kuussa, kuukauden viidentenä päivänä minä istuin talossani ja Juudan vanhimmat istuivat edessäni. Silloin Herran, HERRAN , käsi laskeutui siellä minun päälleni,

²ja minä näin kuin tulisen ihmishahmon. Alaspäin siitä, mikä näytti sen lanteilta, leimusi tuli, ja siitä ylöspäin näkyi kuin hehkuvan metallin hohto.

³Hän ojensi ikään kuin käden, otti kiinni hiuksistani ja nosti minut hengessä maan ja taivaan välille ja vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin. Hän vei minut pohjoiseen päin olevalle sisemmän esipihan portille, sinne, missä on patsas, joka herättää Jumalan kiivauden.

⁴Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden, samanlaisen kuin se, jonka olin nähnyt laaksossa.

⁵Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, käännä katseesi pohjoista kohti.” Minä käänsin katseeni pohjoista kohti ja näin alttariportista pohjoiseen päin olevassa sisäänkäynnissä tuon kiivautta herättävän patsaan.

⁶Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät? Israelin heimo tekee täällä hyvin iljettäviä tekoja ajaakseen minut kauas pyhäköstäni. Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja.”

⁷Sitten hän vei minut esipihan ovelle, ja minä huomasin, että seinässä oli reikä.

⁸Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kaivaudu läpi seinän.” Minä kaivauduin seinän läpi ja näin, että siinä oli ovi.

⁹Hän sanoi minulle vielä: ”Mene katsomaan niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita he täällä tekevät.”

¹⁰Minä menin ja näin kaikkialle seinään kaiverrettuja kaikenlaisten iljettävien maassa matavien ja nelijalkaisten eläinten kuvia sekä kaikkia Israelin heimon jumalankuvia.

¹¹Niiden edessä seisoj seitsemänkymmentä miestä Israelin heimon vanhimmista. Miesten keskellä seisoj Jaasanja, Saafanin poika, ja jokaisella oli kädessään suitsutusastia, ja niistä kohosi suitsutuspilven tuoksu.

¹²Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, olet kai nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät pimeässä, jokainen omassa kuvakammiossaan? Hehän sanovat: ’Ei HERRA meitä näe; HERRA on hylännyt tämän maan.’”

¹³Hän sanoi minulle: ”Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja, joita he tekevät.”

¹⁴Ja hän vei minut HERRAN huoneen pohjoista kohden olevalle portille, ja minä näin siellä naisia istumassa ja itkemässä Tammusta .

¹⁵Hän sanoi minulle: ”Näitkö, ihmislapsi? Sinä saat nähdä vieläkin iljettävämpiä tekoja kuin nämä.”

¹⁶Hän vei minut HERRAN huoneen sisemmälle esipihalle. Siellä, HERRAN temppelin ovella, eteisen ja alttarin välillä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä. Heidän selkensä olivat HERRAN temppeliin päin ja kasvonsa itään päin, ja he kumartuivat maahan itää kohden ja palvoivat aurinkoa.

¹⁷Hän sanoi minulle: ”Näitkö, ihmislapsi? Eikö Juudan heimolle riitä se, että he tekevät näitä iljetyksiä, joita täällä on tehty? Hehän ovat täyttäneet maan väkivallalla ja vihoittaneet minut yhä uudestaan? Katso, nyt he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen!

¹⁸Siksi minäkin annan vihalleni vallan, en sääli enkä armahda. Vaikka he huutaisivat minua suureen ääneen, minä en heitä kuule.”

Hesekiel 9

Epäjumalanpalvelijat surmataa

¹Sitten minä kuulin, kun hän huusi kovalla äänellä: ”Tulkaa, te, jotka on määrätty rankaisemaan kaupunkia, ja kullakin olkoon tuhoase kädessään!”

²Silloin minä näin kuuden miehen tulevan pohjoiseen johtavan Yläportin kautta. Kullakin heistä oli kädessään hävitysase. Yksi mies heidän joukossaan oli pukeutunut pellavavaatteisiin, ja hänellä oli vyöllään kirjurin välineet. He tulivat ja asettuivat seisomaan vaskialttarin ääreen.

³Mutta Israelin Jumalan kirkkaus, joka oli ollut kerubin yllä, oli siirtynyt sieltä huoneen ovelle. Herra kutsui pellavapukuista miestä, jolla oli kirjurin välineet vyöllään,

⁴ja sanoi hänelle: ”Kulje läpi kaupungin, läpi Jerusalemin, ja tee merkki niiden miesten otsaan, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia iljettäviä tekoja, joita tehdään sen muurien sisällä.”

⁵Niille toisille miehille kuulin hänen sanovan: ”Kulkekaa kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää säälikö älkääkä armahtako ketään.

⁶Tappakaa tyystin vanhukset ja nuorukaiset, neitoset, lapset ja naiset, mutta älkää koskeko kehenkään, jossa on merkki. Aloittakaa minun pyhäköstäni.” Niin he aloittivat miehistä, jotka olivat temppelin edessä, kansan vanhimmista.

⁷Hän sanoi heille: ”Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surmatuilla. Lähtekää liikkeelle!” Niin miehet lähtivät ja surmasivat kaupungin kansaa.

⁸Mutta kun minä heidän surmatessaan olin jäänyt yksin jäljelle, minä heittäydyin kasvoilleni ja huusin: ”Voi Herra, HERRA ! Hävitätkö sinä Israelin koko jäännöksen, kun vuodatat vihasi Jerusalemin päälle?”

⁹Niin hän sanoi minulle: ”Israelin ja Juudan heimon syntivelka on suunnattoman suuri. Maa on kokonaan veren tahraama, ja kaupunki on täynnä vääryyttä. Hehän sanovat: 'HERRA on hylännyt tämän maan; ei HERRA mitään näe.'

¹⁰Niinpä minäkään en sääli enkä armahda. Minä teen heille heidän vaelluksensa mukaan.”

¹¹Silloin pellavapukuinen mies, jolla oli vyöllään kirjurin välineet, ilmoitti: ”Minä olen tehnyt aivan niin kuin sinä minua käskit.”

Hesekiel 10

Herran kirkkaus poistuu temppelistä

¹Sitten minä näin, että taivaanavaruudessa, kerubien pään päällä, oli valtaistuimen kaltainen, ikään kuin safiirikivi.

²Pellavapukuiselle miehelle sanottiin: ”Mene kerubin alle pyörien väliin, täytä kourasi kerubien välissä olevilla tulisilla hiilillä ja sirottele ne kaupungin päälle.” Ja minä näin miehen lähtevän.

³Kerubit seisoivat temppelin oikealla puolella miehen tullessa niiden luo. Pilvi peitti sisemmän esipihan,

⁴ja HERRAN kirkkaus siirtyi kerubien yltä temppelin ovelle . Pilvi täytti temppelin, ja esipiha tuli täyteen HERRAN kirkkauden loistetta.

⁵Kerubien siipien ääni kuului ulompaan esipihaan asti. Se oli kuin kaikkivaltiaan Jumalan ääni, kun hän puhuu.

⁶Herra käski pellavapukuista miestä: ”Ota tulta pyörien välistä, kerubien keskeltä.” Niin tämä meni ja seisahtui pyörän luo.

⁷Yksi kerubeista ojensi kätensä kerubien välitse niiden keskellä olevaan tuleen, otti tulta ja antoi sen pellavapukuisen käsiin. Tämä otti sen ja lähti pois.

⁸Silloin näkyi kerubeilla siipiensä alla ikään kuin ihmiskäsi.

⁹Minä näin, että kerubien vierellä oli neljä pyörää, yksi pyörä kunkin kerubin kohdalla. Pyörät olivat näöltään kuin krysoliittikiveä.

¹⁰Kaikki neljä näyttivät samanlaisilta, ikään kuin pyörän sisässä olisi ollut toinen pyörä.

¹¹ Kulkiessaan ne liikkuiivat kaikkiin neljään suuntaan eivätkä mutkitelleet. Mitä paikkaa kohti ensimmäinen kääntyi, sinne ne kulkivat hänen jäljessään, eivätkä mutkitelleet kulkiessaan.

¹² Kerubien koko ruumis, selkä ja kädet ja myös siivet ja pyörät olivat kauttaaltaan täynnä silmiä.

¹³ Niiden pyöriä minä kuulin kutsuttavan rattaiksi.

¹⁴ Kullakin kerubilla oli neljät kasvot. Yhdet kasvot olivat kerubin kasvot, toiset kasvot ihmisen kasvot, kolmannet leijonan kasvot ja neljännet kotkan kasvot.

¹⁵ Sitten kerubit kohosivat. Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella.

¹⁶ Kun kerubit kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun kerubit nostivat siipensä kohotakseen ylös maasta, eivät myöskään pyörät jääneet pois niiden viereltä.

¹⁷ Kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin, ja kun ne kohosivat, pyörät kohosivat niiden mukana, sillä pyörissä oli elämän henki.

¹⁸ Sitten HERRAN kirkkaus lähti temppelin ovelta ja asettui kerubien ylle.

¹⁹ Lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta silmieni edessä. Pyörät kohosivat niiden kanssa, ja ne seisahtuivat HERRAN temppelin itäisen portin ovelle. Ylhäällä, niiden kohdalla, oli Israelin Jumalan kirkkaus.

²⁰ Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Israelin Jumalan alapuolella Kebarjoen varrella. Minä tulin tietämään, että ne olivat kerubeja.

²¹ Kullakin neljällä oli neljät kasvot ja neljä siipeä, ja siipien alla oli ikään kuin ihmiskädet.

²² Niiden kasvot olivat hahmoltaan samanlaiset kuin ne, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Sellaisilta ne näyttivät, ja sellaisia ne olivat. Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin.

Hesekiel 11

Tuomio Israelin päämiehille

¹Sitten Henki nosti minut ja vei HERRAN huoneen itäiselle, itään johtavalle, portille. Portilla näin kaksikymmentäviisi miestä, ja heidän keskellään minä näin kansan ruhtinaat Jaasanjan, Assurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan.

²Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nämä miehet tekevät turmiollisia suunnitelmia ja antavat huonoja neuvoja tässä kaupungissa.

³He sanovat: ’Lähiaikoina ei kannata rakentaa taloja: tämä kaupunki on pata, me olemme liha.’

⁴Profetoi siis heistä, ihmislapsi, profetoi.”

⁵Silloin HERRAN Henki laskeutui päälleni ja käski minun sanoa: ”Näin sanoo HERRA : Tällä tavoin te olette puhuneet, Israelin heimo, ja minä tiedän, mitä teidän mielessänne liikkuu.

⁶Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, te olette täyttäneet sen kadut ruumiilla.

⁷Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Ne, jotka te olette heittäneet sen kaduille surmattuina, ovat liha, ja kaupunki on pata, mutta teidät minä vien sieltä pois.

⁸Miekkaa te pelkäätte, ja miekan minä tuon teidän kimppuunne, sanoo Herra, HERRA .

⁹Minä vien teidät pois tästä kaupungista ja annan teidät muukalaisten käsiin. Minä panen toimeen tuomiot teidän keskuudessanne.

¹⁰Miekkään te kaadutte; Israelin rajalla minä teidät tuomitsen. Ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

¹¹Tämä kaupunki ei tule olemaan teille patana ettekä te siinä lihana. Israelin rajalla minä teidät tuomitsen,

¹² ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA . Te ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä ole noudattaneet minun säädöksiäni vaan olette noudattaneet ympärillänne olevien kansojen säädöksiä.”

¹³ Kun minä profetoin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä: ”Voi Herra, HERRA ! Teetkö sinä kokonaan lopun Israelin jäännöksestä?”

Kivisydän ja lihasydän

¹⁴ Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁵ ”Ihmislapsi, sinun veljistäsi, sukulaisistasi ja koko Israelin heimosta Jerusalemin asukkaat sanovat: ’He ovat kaukana HERRASTA ! Meille tämä maa on annettu perinnöksi!’

¹⁶ Sano siis: Näin sanoo Herra, HERRA : Koska minä olen vienyt heidät kauas kansojen sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, minä olen ollut heille vähän aikaa pyhäkkönä niissä maissa, joihin he ovat joutuneet.

¹⁷ Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, HERRA : Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan.

¹⁸ Silloin israelilaiset tulevat sinne ja poistavat maasta kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset.

¹⁹ Minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan heidän sisimpäänsä. Minä poistan kivisydämen heidän rinnastaan ja annan heille lihasydämen,

²⁰ niin että he vaeltavat minun lakieni mukaan, noudattavat minun säädöksiäni ja toimivat niiden mukaan. Silloin heistä tulee minun kansani, ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa.

²¹ Mutta ne, joiden sydän seuraa heidän iljetyksiään ja kauhistuksiaan, saavat minulta vaelluksensa mukaisen palkan, sanoo Herra, HERRA .”

Herran kirkkaus poistuu Jerusalemistä

²²Sitten kerubit nostivat siipensä, ja pyörät nousivat niiden mukana, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli niiden yläpuolella.

²³HERRAN kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on kaupungin itäpuolella.

²⁴Mutta minut Henki nosti ja Jumalan Hengen antamassa näyssä vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten luo. Sitten näky, jota katselin, otettiin minulta pois.

²⁵Minä kerroin pakkosiirtolaisille kaiken, mitä HERRA oli minulle näyttänyt.

Hesekiel 12

Profeetta on ennusmerkki Israelille

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, sinä asut kapinallisen heimon keskellä. Heillä on silmät nähdä, mutta eivät he näe, heillä on korvat kuulla, mutta eivät he kuule, koska he ovat kapinallinen heimo.

³Ihmislapsi, sinun on pakattava tavaroita pakkosiirtolaisuutta varten ja mentävä päiväsaikaan heidän nähtensä pakkosiirtolaisen tavoin omalta paikkakunnaltasi toiselle paikkakunnalle. Ehkäpä he ymmärtävät sen, vaikka ovatkin kapinallinen heimo.

⁴Vie tavarasi ulos päiväsaikaan heidän nähtensä, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa, mutta sinun on lähdettävä vasta illalla, ikään kuin lähtisit pakkosiirtolaisuuteen heidän nähtensä.

⁵Tee seinään aukko heidän nähtensä ja vie tavarasi siitä ulos.

⁶Nosta ne harteillesi heidän nähtensä ja vie ne ulos pimeässä. Peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Minä teen sinusta ennusmerkin Israelin heimolle.”

⁷Minä tein niin kuin minua oli käsketty: Vein päiväsaikaan tavarani ulos, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa. Illalla tein käsin seinään aukon, vein pimeässä tavarani ulos ja nostin ne harteilleni heidän nähtensä.

⁸Aamulla minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁹”Ihmislapsi, eivätkö israelilaiset, tuo kapinallinen heimo, ole kysyneet sinulta, mitä sinä teet?

¹⁰Sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Tämä ennustus koskee ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, ja kaikkea siellä olevaa Israelin heimoa.

¹¹Sano: Minä olen ennusmerkkinä teille. Niin kuin minä tein, niin heillekin tehdään: heidän on mentävä vankeina pakkosiirtolaisuuteen.

¹²Ruhtinas, joka on heidän keskuudessaan, nostaa tavaransa hartioilleen ja lähtee pimeässä ulos. He tekevät aukon seinään viedäkseen tavaransa siitä ulos. Ruhtinas peittää kasvonsa, ettei hän näkisi silmillään maata.

¹³Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, niin että hän takertuu pyydykseeni. Sitten minä vien hänet Baabeliin, kaldealaisten maahan, mutta hän ei saa nähdä sitä , ja sinne hän kuolee.

¹⁴Minä hajotan hänen ympäriltään kaikkiin tuuliin kaikki hänen avustajansa ja koko hänen sotajoukkonsa, ja lähetän miekan heidän jälkeensä.

¹⁵He tulevat tietämään, että minä olen HERRA , kun minä hajotan heidät kansojen sekaan ja viskelen heidät eri maihin.

¹⁶Mutta muutamia heistä minä jätän jäljelle. Heidät minä pelastan miekalta, nälältä ja rutolta, että he kertoisivat kaikista iljetyksistään kansojen seassa, minne ovatkin joutuneet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Herran sana toteutuu

¹⁷Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁸”Ihmislapsi, syö leipäsi vavisten ja juo juomasi väristen ja huolissasi.

¹⁹Sano maan kansalle: Näin sanoo Herra, HERRA , Jerusalemin asukkaista Israelin maassa: He tulevat syömään leipänsä huolissaan ja juomaan juomansa kauhuissaan. Maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, kaikkien sen asukkaiden väkivaltaisuuksien tähden.

²⁰Asutut kaupungit raunioituvat, ja maasta tulee autio. Silloin te tiedätte, että minä olen HERRA .”

²¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²²”Ihmislapsi, mitä tarkoittaa tämä teidän sananlaskunne Israelin maasta: ’Aika venyy pitkälle, ja kaikki näyt raukeavat tyhjiin’?

²³Sen tähden sano heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA : Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää lausuta Israelissa.’ Sano heille päinvastoin: ’Lähellä on se aika ja kaikkien näkyjen täyttymys.’

²⁴Sillä petollisia näkyjä tai lipevää ennustelua ei ole enää oleva Israelin heimon keskuudessa.

²⁵Mutta se, minkä minä, HERRA , puhun, sen minä puhun, ja se toteutuu eikä enää viivy. Totisesti, minä puhun ja minä myös toteutan sanani teidän aikananne, te kapinallinen heimo, sanoo Herra, HERRA .”

²⁶Vielä minulle tuli tämä HERRAN sana:

²⁷”Ihmislapsi, kuule, mitä Israelin heimo sanoo: ’Näyt, joita hän näkee, toteutuvat monien vuosien päästä; hän profetoi kaukaisista ajoista.’

²⁸Niinpä sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Ei viivy enää yhdenkään sanani toteutuminen. Jokainen sana, jonka minä puhun, toteutuu, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 13

Sana valheprofeettoja vastaan

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, profetoi Israelin profeettoja vastaan ja sano niille, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta: Kuulkaa HERRAN sana.

³Näin sanoo Herra, HERRA : Voi mielettömiä profeettoja, jotka seuraavat omaa henkeään ilman, että ovat nähneet mitään!

⁴Sinun profeetoistasi, Israel, on tullut kuin raunioiden kettuja.

⁵Te ette ole nousseet muureille korjaamaan aukkoja Israelin huoneen ympäriltä, että se kestäisi sodassa HERRAN päivänä.

⁶Profeetat ovat nähneet petollisia näkyjä. He ennustavat valhetta sanoessaan: 'Näin sanoo HERRA ', vaikka HERRA ei ole heitä lähettänyt. Kuitenkin he odottavat, että heidän sanansa toteutuisi.

⁷Ettekö olekin nähneet petollisia näkyjä ja lausuneet valheellisia ennustuksia, kun olette sanoneet: 'Näin sanoo HERRA ', vaikka minä en ole puhunut?

⁸Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Koska te olette puhuneet petollisesti ja nähneet valhenäkyjä, niin tietäkää, että minä itse käyn teitä vastaan, sanoo Herra, HERRA .

⁹Minun käteni on niitä profeettoja vastaan, jotka näkevät petollisia näkyjä ja ennustavat valhetta. He eivät saa tulla minun kansani neuvonpitoon, eikä heidän nimiään kirjoiteta Israelin heimon kirjaan. He eivät saa tulla Israelin maahan, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, HERRA .

¹⁰Näin tapahtuu siksi, että he johtavat minun kansani harhaan lupaamalla rauhaa, vaikka rauhaa ei ole. Kansa rakentaa seinän, ja he valkaisevat sen kalkilla.

¹¹Sano noille valkaisijoille, että se kaatuu. Tulee kaatosade, raekivet syöksyvät maahan, myrskytuuli puhkeaa,

¹²ja seinä kaatuu! Eikö teiltä silloin kysytä: 'Missä nyt on laasti, jonka te olette sivelleet?'

¹³Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Kiivaudessani minä saatan myrskytuulen puhkeamaan, vihassani kaatosateen lankeamaan ja vimmassani raekivet syöksymään, niin että tuosta kaikesta tulee loppu.

¹⁴Minä hajotan seinän, jonka te valkaisitte kalkilla, ja syökseen sen maahan, niin että sen perustus paljastuu ja se sortuu. Teillekin tulee samalla loppu, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

¹⁵ Minä tyydytän kiivauteni tuhoamalla seinän ja ne, jotka sen valkaisivat kalkilla. Minä sanon teille: Ei ole enää seinää eikä sen valkaisijoita,

¹⁶ Israelin profeettoja, jotka profetoivat Jerusalemlle ja näkivät sille rauhan näkyjä, vaikka rauhaa ei ollut tulossa, sanoo Herra, HERRA .”

Profetia taikurinaisia vastaan

¹⁷”Ja sinä, ihmislapsi, käännä kasvosi kansasi tyttäriä vastaan, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta. Profetoi heistä

¹⁸ ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Voi naisia, jotka punovat taikasiteitä kaikkiin ranteisiin ja tekevät huntuja kaikenkokoisten ihmisten päähän pyydystääkseen sieluja! Tehän pyydystätte minun kansani sieluja, mutta annatte toisten sielujen jäädä eloon omaksi eduksenne.

¹⁹ Te häpäisette minut kansani edessä muutamista kourallisista ohraa ja leipäpalasista. Te saatatte kuolemaan sieluja, joiden ei tulisi kuolla, ja jätätte eloon sieluja, jotka eivät saisi elää, kun valehtelette minun kansalleni, joka kuuntelee valheita.

²⁰ Sen tähden näin sanoo Herra, HERRA : Minä käyn käsiksi teidän taikasiteisiinne. Niillä te olette pyydystäneet sieluja kuin lintuja, mutta minä revin ne teidän käsivarsistanne ja päästän vapaiksi ne sielut, jotka te olette pyydystäneet niin kuin lintuja pyydystetään.

²¹ Minä revin teidän huntunne ja vapautan kansani teidän käsistänne, eivätkä he enää joudu teidän saaliiksenne. Silloin te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

²² Te olette valheilla murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en ole murehduttanut häntä. Te olette vahvistaneet jumalattoman käsiä, ettei hän kääntyisi pahalta tieltään ja saisi elää.

²³ Sen tähden te ette enää saa nähdä turhia näkyjänne ettekä esittää ennustelujanne. Minä vapautan kansani teidän käsistänne, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 14

Vastaus Israelin vanhimille

¹Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinten joukosta, ja he istuivat eteeni.

²Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

³”Ihmislapsi, nämä miehet ovat asettaneet jumalankuvansa sydämeensä ja panneet kasvojensa eteen sen, mikä saa heidät lankeamaan syntiin. Antaisinko minä todella heidän kysyä itseltäni neuvoa?

⁴Puhuttele siis heitä ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Minä, HERRA , annan kyllä vastauksen jokaiselle israelilaiselle, joka asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja menee sitten profeetan luo. Minä annan vastauksen hänen jumalankuviensa paljouden mukaan.

⁵Minä tartun Israelin heimoa sydäimestä, koska he kaikki ovat kääntyneet minusta pois jumalankuviensa puoleen.

⁶Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA : Kääntykää, kääntäkää kasvonne pois jumalankuvistanne ja kaikista iljetyksistänne.

⁷Sillä kuka ikinä, israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen, luopuu minusta, asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja sitten menee profeetan luo kysymään itselleen neuvoa minulta, niin minä, HERRA , itse annan hänelle vastauksen.

⁸Minä suuntaan kasvoni sitä miestä vastaan, teen hänestä varoittavan esimerkin ja sananlaskun ja poistan hänet kansani keskuudesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

⁹Jos profeetta antaa vietellä itsensä ja sanoo sanankin, minä, HERRA , olen sallinut sen profeetan tulla vietellyksi. Minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän hänet kansani Israelin keskuudesta.

¹⁰Heidän on kannettava oma syntinsä, niin kysyjän kuin profeetankin,

¹¹etteivät israelilaiset enää eksyisi minusta eivätkä enää saastuttaisi itseään kaikilla rikkomuksillaan vaan he olisivat minun kansani ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa, sanoo Herra, HERRA .”

Nooa, Daniel ja Job

¹²Minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹³”Ihmislapsi! Kun maa tekee syntiä minua vastaan olemalla uskoton, minä ojennan sitä vastaan käteni, murratan siltä leivän tuen ja lähetän maahan nälän hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet.

¹⁴Jos siellä olisivat silloin nämä kolme miestä, Nooa, Daniel ja Job, niin he pelastaisivat vanhurskaudellaan vain oman henkensä, sanoo Herra, HERRA .

¹⁵Jos minä annan pahojen petojen kulkea maan halki, niin että ne surmaavat lapset ja maa tulee autioksi eikä kukaan voi kulkea siellä petojen tähden,

¹⁶eivät nämä kolme miestä sen keskellä voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa tulisi autioksi.

¹⁷Tai jos minä toisin miekan sen maan kimppuun ja sanoisin: ’Miekka, kulje halki maan!’ ja niin hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet,

¹⁸ja sen keskellä olisivat silloin nämä kolme miestä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat.

¹⁹Tai jos minä lähettäisin ruton tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen päälle surmaten ja hävittäen siitä ihmiset ja eläimet

²⁰ja Nooa, Daniel ja Job olisivat silloin sen keskellä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan oman henkensä he pelastaisivat vanhurskaudellaan.

²¹Totisesti, näin sanoo Herra, HERRA : Entä sitten, kun minä lähetän Jerusalemiin neljä pahaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat pedot ja ruton hävittämään siitä ihmiset ja eläimet?

²²Kuitenkin jää jäljelle poikia ja tyttäriä, jotka kuljetetaan pois. He tulevat teidän luoksenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja saatte lohdutuksen siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemlle – kaikesta, minkä olen sille tuottanut.

²³He ovat teille lohdutukseksi, kun te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa. Silloin te tulette tietämään, etten minä syyttä ole tehnyt kaikkea sitä, minkä olen Jerusalemlle tehnyt, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 15

Israel on hyödytön viiniköynnös

¹Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, miten viiniköynnös olisi parempi kuin kaikki muut puut? Sehän on köynnös metsän puiden joukossa.

³Otetaanko siitä puuta, josta tehdään tarve-esine? Otetaanko siitä edes naulaa, johon ripustetaan kaikenlaisia esineitä?

⁴Katso, se annetaan tulen ruuaksi. Sen molemmat päät on tuli polttanut, ja keskeltä se on kärventynyt. Onko siitä enää mihinkään käyttöön?

⁵Jos siitä ei voinut tehdä tarve-esineitä, kun se oli ehyt, niin vielä vähemmän sitä voidaan käyttää nyt, kun tuli on polttanut sen ja se on kärventynyt.

⁶Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Niin kuin viiniköynnöksen, jonka minä olen antanut tulen ruuaksi metsän puiden mukana, minä annan tulen ruuaksi myös Jerusalemin asukkaat.

⁷Minä käännän kasvoni heitä vastaan: tulesta he ovat päässeet, mutta tulen ruuaksi he joutuvat. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA , kun minä suuntaan kasvoni heitä vastaan

⁸ja teen maan autioksi, koska he ovat olleet uskottomia, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 16

Jerusalemin alkuperä ja kauneus

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, tee Jerusalemille tiettäväksi sen asukkaiden iljetykset.

³Sano: Näin sanoo Herra, HERRA , Jerusalemille: Sinä olet alkuperästäsi ja syntyisin kanaanilaisten maasta, isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen.

⁴Sinun alkuvaiheesi olivat tällaiset: Kun sinä synnyit, sinulta ei leikattu napanuoraa eikä sinua pesty vedellä puhtaaksi, sinua ei hierottu suolalla eikä sinua kääritty kapaloihin.

⁵Ei kukaan säälinyt sinua sen vertaa, että olisi armeliaisuudesta tehnyt sinulle mitään näistä. Sen sijaan sinut pantiin heitteille kedolle; niin halpana sinua pidettiin sinä päivänä, jona synnyit.

⁶Minä kuljin ohitsesi ja näin sinut sätkyttelemässä verissäsi. Silloin sanoin sinulle: ’Sinä saat elää.’ Niin minä sanoin sinulle, kun olit verissäsi: ’Sinä saat elää.’

⁷Minä tein sinut monilukuiseksi kuin kedon kasvit, ja sinä kasvoit ja tulit suureksi. Sinusta tuli kuin kaunein koru, rintasi paisuivat ja hiuksesi kasvoivat. Kuitenkin sinä olit vielä alaston ja paljas.

⁸Minä kuljin taas ohitsesi ja näin, että sinä olit iässä, joka on lemmen aikaa. Minä levitin viittani liepeen päällesi ja peitin häpysi. Minä vannoin sinulle valan ja kävin kanssasi liittoon, sanoo Herra, HERRA . Niin sinusta tuli minun omani.

⁹Minä pesin sinut vedellä, huuhtelin sinut verestäsi ja voitelin sinut öljyllä.

¹⁰Minä puin sinut kirjailtuihin vaatteisiin, panin jalkoihisi merilehmännahkaiset kengät, kiedoin sinut hienoon pellavaan ja peitin sinut silkkiin.

¹¹Minä kaunistin sinua koruilla, panin ranteisiisi rannerenkaat ja kaulaasi kaulakorun.

¹²Nenääsi minä panin nenärenkaan, korviisi korvarenkaat ja päähäsi kauniin kruunun.

¹³ Näin yllesi puettiin kulta- ja hopeakorut, ja vaatteesi olivat hienoa pellavaa, silkkiä ja kirjailtua kangasta. Sinä käytit ravinnoksesi hienoja vehnä jauhoja, hunajaa ja öljyä. Sinusta tuli sanomattoman kaunis, ja sinä pääsit kuninkaalliseen arvoon.

¹⁴ Nimesi tuli tunnetuksi kansojen keskuudessa kauneutesi vuoksi, sillä se oli täydellinen sen loiston vuoksi, jonka minä puin sinun yllesi, sanoo Herra, HERRA .”

Jerusalem lankeaa haureuteen

¹⁵ Mutta sinä luotit kauneutesi ja aloit harjoittaa haureutta maineesi turvin. Sinä vuodatit haureuttasi ohikulkijoille, jokainen sai siitä osansa.

¹⁶ Sinä otit vaatteitasi, teit itsellesi monenkirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta vaatteittesi päällä. Sellaista ei ole ennen tapahtunut eikä tule tapahtumaan.

¹⁷ Sinä otit ihania korujasi, minun kultaani ja hopeaani, jota minä olin antanut sinulle, teit itsellesi miehenkuvia ja harjoitit haureutta niiden kanssa.

¹⁸ Sinä otit kirjailtuja vaatteitasi ja verhosit kuvat niillä, sinä panit niiden eteen minun öljyni ja suitsukkeeni.

¹⁹ Ruuan, jonka minä sinulle annoin ja jolla minä sinua ruokin, hienot vehnä jauhot, öljyn ja hunajan, sinä panit kuvien eteen suloiseksi tuoksuksi. Näin tapahtui, sanoo Herra, HERRA .

²⁰ Sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja teurastit heidät kuvien ruuaksi. Oliko haureutesi liian vähäistä,

²¹ niin että sinun piti vielä teurastaa minun poikani, panna heidät kulkemaan tulen läpi uhrina niille?

²² Harjoittaessasi kaikkia iljetyksiäsi ja haureuttasi sinä unohdit lapsuutesi päivät, jolloin olit alaston ja paljas ja sätkyttelit verissäsi.

²³ Voi, voi sinua, sanoo Herra, HERRA ! Kaikkien pahojen tekojesi lisäksi

- ²⁴ sinä rakensit itsellesi korokkeita ja teit itsellesi kumpuja kaikille toreille.
- ²⁵ Sinä rakensit kumpusi jokaiseen kadunkulmaan ja saastutit kauneutesi; sinä levitit reitesi jokaiselle ohikulkijalle ja harjoitit yhä enemmän haureuttasi.
- ²⁶ Sinä harjoitit haureutta naapuriesi, suurijäsenisten egyptiläisten kanssa, ja teit huorin yhä enemmän ja niin vihoitit minut.
- ²⁷ Silloin minä ojensin käteni sinua vastaan, tein määräsasi pieneksi ja annoin sinut alttiiksi vihollistesi, filistealaisten tyttärien mielivallalle, joiden mielestä sinun irstas elämäsi oli häpeällistä.
- ²⁸ Sinä harjoitit haureutta myös assurilaisten kanssa, kun olit niin kyltymätön. Vaikka teit huorin heidän kanssaan, et tyytynyt siihenkään
- ²⁹ vaan harjoitit yhä enemmän haureutta kauppiaitten maassa, Kaldeassa, mutta et saanut siitäkään kylliksesi.
- ³⁰ Kuinka himokas olikaan sydämesi, kun teit tämän kaiken, niin kuin tekee itse pääportto, sanoo Herra, HERRA .
- ³¹ Sinä rakensit korokkeesi kaikkiin kadunkulmiin ja teit kumpusi kaikille toreille. Sinä et kuitenkaan ollut muiden porttojen kaltainen, koska pidit halpana porttonpalkkaa.
- ³² Sinä avionrikkojavaimo, joka miehesi sijaan otat vieraita!
- ³³ Kaikki portot vaativat maksun, mutta sinä maksoit kaikille rakastajillesi ja lahjoit haureudessasi heitä tulemaan luoksesi joka taholta.
- ³⁴ Tehdessäsi huorin toimit päinvastaisella tavalla kuin muut naiset: sinun perässäsi ei kuljettu haureuteen eikä sinulle maksettu porttonpalkkaa, vaan sinä itse maksoit rakastajillesi.
- ³⁵ Kuule siis HERRAN sana, sinä portto!”

Rietas portto saa tuomion

³⁶”Näin sanoo Herra, HERRA : Sinä olet tuhlannut rahasi ja olet haureudessasi paljastanut häpysi kaikille rakastajillesi ja kaikille iljettäville jumalankuvillesi, ja sinä olet antanut niille uhriksi lastesi veren.

³⁷Tiedä siis, että minä kokoan kaikki rakastajasi, jotka olivat sinulle mieleen, kaikki, joita sinä rakastit ja myös kaikki, joita aloit vihata. Heidät minä kokoan sinua vastaan joka taholta ja paljastan heille häpysi, niin että he näkevät koko alastomuutesi.

³⁸Minä tuomitsen sinut niin kuin tuomitaan naiset, jotka ovat tehneet aviorikoksen ja murhan. Minä annan vihassani ja kiivaudessaani sinun veresi vuotaa.

³⁹Minä annan sinut heidän käsiinsä. He hajottavat korokkeesi ja repivät hajalle kumpusi, riisuvat vaatteesi, ottavat korusi ja jättävät sinut paljaaksi ja alastomaksi.

⁴⁰He nostattavat kansanjoukon sinua vastaan ja kivittävät sinut. He hakkaavat sinut kappaleiksi miekoillaan,

⁴¹polttavat talosi ja panevat toimeen tuomiosi monien naisten nähden. Minä teen lopun sinun portonelämästäsi, etkä sinä enää maksa palkkaa rakastajillesi.

⁴²Minä tyydytän vihani sinussa, mutta sen jälkeen minun kiivauteni kääntyy sinusta pois. Silloin minä tyynnyn enkä enää ole vihastunut sinuun.

⁴³Minä annan vaelluksesi seurausten kohdata sinua, koska et muistanut nuoruutesi päiviä vaan ärsytit minua kaikella tällä, sanoo Herra, HERRA . Etkö muka ole harjoittanut riettautta kaikkien iljettävyyksiesi lisäksi?”

Samarian ja Sodoman synnit

⁴⁴”Jokainen, joka käyttää sananlaskuja, sanoo sinusta: ’Millainen äiti, sellainen tytär.’

⁴⁵ Sinä olet äitisi tytär: hän inhosi miestänsä ja lapsiaan. Sinä olet sisartesi sisar: he inhosivat miehiään ja lapsiaan. Äitinne oli heettiläinen ja isänne amorilainen.

⁴⁶ Isompi sisaresi on Samaria, joka asuu tyttärineen sinusta pohjoiseen, ja pienempi sisaresi on Sodoma, joka asuu tyttärineen sinusta etelään.

⁴⁷ Sinä et ainoastaan vaeltanut heidän teitään ja tehnyt samanlaisia iljettäviä tekoja kuin he; pian olit jo kaikilla teilläsi kelmottomampi kuin he.

⁴⁸ Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA : totisesti, sisaresi Sodoma tyttärineen ei ole tehnyt yhtä pahoin kuin sinä tyttärinesi olet tehnyt.

⁴⁹ Tämä oli sisaresi Sodoman synty: ylpeys ja se, ettei hän tarttunut kurjan ja köyhän käteen, vaikka hänellä ja hänen tyttärillään oli yltäkyllin leipää ja rauhaisat olot.

⁵⁰ He ylpeilivät ja tekivät iljettäviä tekoja minun edessäni. Kun minä sen näin, minä pyyhkäisin heidät pois.

⁵¹ Samaria ei kuitenkaan ole tehnyt puoleksikaan niin paljon syntiä kuin sinä. Sinä olet tehnyt iljettäviä tekoja paljon enemmän kuin sisaresi ja olet saanut heidät näyttämään vanhurskailta kaikkien iljettävien tekojesi vuoksi.

⁵² Kanna siis sinäkin häpeäsi, koska olet synneilläsi saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta. Onhan sinusta tullut iljettävämpi kuin he, ja niin he ovat vanhurskaampia kuin sinä. Häpeä sinäkin ja kanna häpeäsi, olethan saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta.

⁵³ Minä käännän heidän kohtalonsa, Sodoman ja hänen tyttäriensä kohtalon sekä Samarian ja hänen tyttäriensä kohtalon. Minä käännän myös sinun kohtalosi heidän keskellään,

⁵⁴ että saisit kantaa häpeäsi, hävetä kaiken sen vuoksi, mitä teit, kun sait heidät tuntemaan lohdutusta.

⁵⁵ Sisaresi Sodoma tyttärineen palaa entiselleen, ja Samaria tyttärineen palaa entiselleen. Myös sinä tyttärinesi palaat entisellesi.

⁵⁶ Eikö sisaresi Sodoma ollutkin huhupuheena suussasi sinun ylpeytesi aikana,

⁵⁷ ennen kuin oma pahuutesi paljastui, kun jouduit Aramin tyttärien ja kaikkien heidän ympärillään asuvien filistealaisten tyttärien häväistäväksi? He pilkkaavat sinua joka taholta,

⁵⁸ ja joudut kantamaan riettautesi ja iljettävien tekojesi seuraukset, sanoo HERRA .”

Jerusalem joutuu häpeään

⁵⁹”Sillä näin sanoo Herra, HERRA : Koska sinä halveksit valaa ja rikoit liiton, minä teen sinulle tekojesi mukaan.

⁶⁰ Kuitenkin minä muistan liittoni, jonka tein kanssasi nuoruutesi päivinä, ja minä pidän sen voimassa ikuisena liittona.

⁶¹ Silloin sinä muistat vaelluksesi ja sinä häpeät, kun otat vastaan vanhemmat sisaresi ja myös nuoremmat. Heidät minä annan sinulle tyttäreiksi, mutta en sinun uskollisuutesi vuoksi.

⁶² Minä itse pidän sinun kanssasi tekemäni liiton voimassa, ja sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA .

⁶³ Kun minä annan sinulle anteeksi kaiken mitä olet tehnyt, sinä muistat ja häpeät, etkä voi avata suutasi häpeäsi tähden, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 17

Kaksi kotkaa, setripuu ja viiniköynnös

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, esitä arvoitus ja lausu vertaus Israelin heimolle.

³ Sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Suuri kotka, suurisiipinen ja pitkäsulkainen, runsashöyheninen ja kirjava, tuli Libanonille ja otti latvuksen setripuusta.

⁴ Se taittoi siitä latvaverson, vei sen kauppiaiden maahan, asetti sen kauppamiesten kaupunkiin.

⁵ Sitten se otti siitä maasta taimen ja istutti sen peltoon, vei taimen runsaan veden ääreen, ja siellä se kasvoi kuin paju.

⁶ Taimi kasvoi, ja siitä tuli laajalle versova, matalakasvuinen viiniköynnös. Sen oksat kääntyivät kotkaan päin ja juuret sen alle. Se oli viiniköynnös, joka haaroittui ja työnsi oksia.

⁷ Sitten tuli toinen suuri kotka, suurisiipinen ja runsashöyheninen. Viiniköynnös käänsi nyt juurensa sitä kohti ja oksansa kasvamaan siihen päin saadakseen sieltä enemmän vettä kuin siitä palstasta, johon se oli istutettu.

⁸ Hyvään peltoon, runsaan veden ääreen, se oli istutettu, että se tekisi oksia, kantaisi hedelmää ja että siitä tulisi jalo viiniköynnös.

⁹ Sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Menestyyköhän se? Eikö sen juuria katkota ja sen hedelmiä revitä irti, niin että kaikki sen versomat lehdet kuivuvat? Ei tarvita suurta voimaa eikä paljoa väkeä sen nostamiseksi juuriltaan.

¹⁰ Istutettu se on, mutta menestyykö se? Eiköhän se kuivu kokonaan, kun itätuuli puhaltaa siihen? Se kuivuu penkereeseen, jossa se versoi.”

Baabel, Jerusalem ja Egypti

¹¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹² ”Sano kapinalliselle heimolle: ’Ettekö ymmärrä, mitä tämä merkitsee?’ Sano heille: Baabelin kuningas tuli Jerusalemiin, otti sen kuninkaan ja ruhtinaat ja vei heidät luokseen Baabeliin.

¹³ Hän otti kuninkaallisesta suvusta yhden miehen, teki hänen kanssaan liiton ja vannotti hänellä valan, mutta muut maan mahtimiehet hän vei mukanaan,

¹⁴ että valtakunta jäisi vähäpätöiseksi eikä vahvistuisi ja että se pitäisi liittonsa voimassa.

¹⁵ Mutta tuo mies kapinoi Baabelin kuningasta vastaan ja lähetti lähettiläänsä Egyptiin saadakseen hevosia ja paljon sotaväkeä. Menestyyköhän se, joka tällaista tekee, pelastuuko hän? Pelastuuko se, joka rikkoo liiton?

¹⁶Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA : hänen on totisesti kuoltava Baabelissa, sen kuninkaan luona, joka asetti hänet kuninkaaksi ja jolle vannomaansa valaa hän on halveksinut ja jonka liiton hän on rikkonut.

¹⁷Eikä faraosta, hänen suuresta sotajoukostaan ja paljosta väestään, ole hänelle apua sodassa, kun luodaan piiritysvalli ja rakennetaan saartovarusteet suurten joukkojen tuhoamiseksi.

¹⁸Tuo mies halveksi valaa ja rikkoi liiton. Hän teki kaiken tämän, vaikka oli lyönyt kättä. Ei hän pelastu.

¹⁹Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Niin totta kuin minä elän, minä annan rangaistuksen kohdata häntä, koska hän halveksi valaani ja rikkoi liittoni.

²⁰Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, ja hän takertuu minun pyydykseeni. Minä vien hänet Baabeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssaan uskottomuuden vuoksi, jota hän on osoittanut minua kohtaan.

²¹Kaikki hänen sotajoukoistaan paenneet kaatuvat miekkaan, ja jäljelle jääneet hajaantuvat kaikkiin tuuliin. Silloin te tulette tietämään, että minä, HERRA , olen puhunut.”

Herra istuttaa setripuun latvuksen

²²”Näin sanoo Herra, HERRA : Minä itse otan sen korkean setripuun latvuksesta ylimmän hennon verson ja istutan sen korkealle ja jyrkälle vuorelle.

²³Israelin korkeille vuorille minä sen istutan, ja se tekee oksia ja kantaa hedelmää; siitä tulee mahtava setri. Sen alla oleilevat kaikki linnut, kaikki siivekkäät pesivät sen oksien varjossa.

²⁴Kaikki metsän puut tulevat tietämään, että minä olen HERRA , joka teen korkean puun matalaksi ja matalan puun korkeaksi, tuoreen puun kuivaksi ja kuivan puun kukoistavaksi. Minä, HERRA , olen puhunut, ja toteutan sen.”

Hesekiel 18

Jokainen joutuu vastuuseen omista teoistaan

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Mitä te oikein tarkoittatte, kun käytätte Israelin maassa tätä sananlaskua: ’Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat tylsyivät’?

³Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , enää ette saa lausua tätä sananlaskua Israelissa.

⁴Kaikki sielut kuuluvat minulle, niin isän kuin pojankin sielu ovat minun. Jokaisen, joka tekee syntiä, on kuoltava.

⁵Vanhurskas mies sen sijaan toimii oikein ja vanhurskaasti.

⁶Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei yhdy kuukautistilassa olevaan naiseen,

⁷ei sorra ketään vaan antaa takaisin velan pantin, ei ryöstä eikä riistä. Hän tarjoaa leivästään nälkäiselle ja antaa vaatetta alastoman verhoksi.

⁸Hän ei lainaa korkoa vastaan eikä ota voittoa vaan pitää kätensä erossa vääryydestä ja antaa miesten kiistassa oikean tuomion.

⁹Hän vaeltaa minun lakieni mukaan, noudattaa säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein. Hän on vanhurskas, hän saa totisesti elää, sanoo Herra, HERRA .

¹⁰Mutta hänelle voi syntyä poika, joka on väkivaltainen, vuodattaa verta ja tekee jotakin sellaista,

¹¹mitä isä itse ei ole tehnyt. Jos poika syö uhrivuorilla, saastuttaa lähimmäisensä vaimon,

¹²sortaa kurjaa ja köyhää, ryöstää ja riistää, ei anna takaisin velan panttia, katsoo jumalankuvien puoleen, tekee iljettäviä tekoja,

¹³lainaa korkoa vastaan ja ottaa voittoa, saisiko hän elää? Hän ei saa elää: hän on tehnyt kaikkia näitä iljettäviä tekoja. Hänet on surmattava, hänen verensä tulee hänen itsensä päälle.

¹⁴ Hänelle taas saattaa syntyä poika, joka näkee kaikki isänsä tekemät synnit, hän näkee ne, mutta ei tee niiden mukaan:

¹⁵ Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa,

¹⁶ ei sorra toista, ei ota panttia, ei ryöstä eikä riistä. Hän jakaa leivästään nälkäiselle, antaa vaatetta alastoman verhoksi,

¹⁷ ei sorra kurjaa, ei ota korkoa eikä voittoa vaan tekee minun säädösteni mukaan ja vaeltaa käskyjeni mukaan. Ei hänen tarvitse kuolla isänsä syyllisyyden vuoksi, hän totisesti saa elää.

¹⁸ Hänen isänsä kyllä harjoitti väkivaltaa, riisti ja ryösti veljeltään ja teki kansansa keskuudessa sellaista, mikä ei ole hyvää. Sen tähden hänen oli kuoltava syyllisyytensä vuoksi.

¹⁹ Te kysytte: 'Miksi pojan ei tarvitse kantaa isän syyllisyyttä?' Kun poika on toiminut oikeuden ja vanhurskauden mukaan, noudattanut kaikkia minun säädöksiäni ja tehnyt niiden mukaan, hän totisesti saa elää.

²⁰ Mutta sen, joka tekee syntiä, on kuoltava. Poika ei kanna isän syyllisyyttä eikä isä pojan syyllisyyttä. Vanhurskas saa vanhurskautensa mukaan, jumalaton jumalattomuutensa mukaan.

²¹ Jos jumalaton kääntyy kaikista synneistään, joita hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia minun säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.

²² Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän saa elää vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut.

²³ Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, HERRA ? Eikö ennemmin se, että hän kääntyy teiltään ja saa elää?"

Herran tiet ovat oikeat, syntisten tiet ovat väärät

²⁴”Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, samoja iljettäviä tekoja, joita jumalaton tekee, saisiko hän elää, vaikka tekee niin? Yhtäkään hänen vanhurskaista teoistaan, joita hän on tehnyt, ei silloin

muisteta, ja hänen on kuoltava uskottomuutensa ja syntinsä tähden, jota hän on harjoittanut.

²⁵ Mutta te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Kuulkaahan, te Israelin heimo! Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

²⁶ Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on sen tähden kuoltava. Tekemänsä vääryyden tähden hänen on kuoltava.

²⁷ Ja jos jumalaton kääntyy harjoittamastaan jumalattomuudesta ja toimii oikein ja vanhurskaasti, hän pelastaa sielunsa.

²⁸ Koska hän ymmärsi kääntyä kaikista synneistään, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.

²⁹ Mutta Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea.' Minunko tieni eivät olisi oikeat, te Israelin heimo? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

³⁰ Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itse kunkin hänen vaelluksensa mukaan, sanoo Herra, HERRA . Tehkää siis parannus ja kääntykää kaikista rikoksistanne, ettei syntinne saisi teitä kompastumaan.

³¹ Heittäkää pois päältänne kaikki rikoksenne, joita olette tehneet ja hankkikaa itsellenne uusi sydän ja uusi henki. Minkä tähden te kuolisitte, Israelin heimo!

³² Ei minulle ole mieleen ihmisen kuolema, sanoo Herra, HERRA . Kääntykää, niin te saatte elää!"

Hesekiel 19

Valitusvirsi Israelin ruhtinaista

¹ "Ja sinä, laula Israelin ruhtinaista valitusvirsi

² näillä sanoilla: 'Mikä naarasleijona äitisi olikaan leijonien joukossa! Se makasi nuorten leijonien keskellä, ja kasvatti pentujaan.

³Se sai suureksi yhden pennuistaan: siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

⁴Kansat kuulivat siitä: se pyydystettiin niiden kuoppaan ja vietiin koukuista taluttaen Egyptin maahan.

⁵Kun emo näki, että aikaa kului ja toivo katosi, se otti toisen pennuistaan ja kasvatti siitä nuoren leijonan.

⁶Se käyskenteli leijonien keskellä, siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

⁷Se hyökkäsi heidän palatseihinsa ja raunioitti heidän kaupunkinsa. Maa ja kaikki, mitä siinä on, kauhistui sen karjuntaa.

⁸Kansat hyökkäsivät sen kimppuun kaikkialta maakunnista ja levittivät sen yli verkkonsa. Se jäi kiinni niiden ansaan.

⁹Se pantiin koukkuihin ja kaularautoihin ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen. Se vietiin linnoituksiin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorille.

¹⁰Äitisi oli kuin veden ääreen istutettu köynnös viinitarhassa. Siitä tuli hedelmää kantava ja tuuheaoksainen runsaan veden voimasta.

¹¹Siihen tuli vahvoja oksia hallitsijoiden valtikoiksi. Sen runko kohosi paksujen oksien keskellä korkeana ja tuuhealehväisenä.

¹²Mutta vihaisesti se temmattiin juuriltaan ja viskattiin maahan, ja itätuuli kuivatti sen hedelmät. Sen vahvat oksat taitettiin pois, ja ne kuivettuivat, tuli poltti ne.

¹³Nyt se on istutettu autiomaahan, kuivaan ja janoiseen maahan.

¹⁴Sen valtaoksasta on lähtenyt tuli, joka on kuluttanut puun hedelmät, eikä siinä enää ole vahvaa oksaa hallitsijan valtikaksi.” Valitusvirsi tämä oli, ja valitusvirsi siitä on tullut.

Hesekiel 20

Herra vei Israelin pois Egyptistä oman nimensä tähden

¹Seitsemännen vuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli miehiä Juudan vanhinten joukosta kysymään neuvoa HERRALTA , ja he istuivat minun eteeni.

²Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

³”Ihmislapsi, puhu Israelin vanhimille ja sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Tuletteko te kysymään minulta neuvoa? Niin totta kuin minä elän, minä en suostu antamaan teille neuvoa, sanoo Herra, HERRA .

⁴Etkö tuomitse heitä, ihmislapsi, etkö tuomitse? Tee heille tiettäviksi heidän isiensä iljettävät teot

⁵ja sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Kun minä valitsin Israelin, minä vannoin kättä kohottaen valan Jaakobin heimon jälkeläisille. Minä tein itseni heille tunnetuksi Egyptin maassa ja sanoin heille kättä kohottaen: ’Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.’

⁶Sinä päivänä minä lupasin heille kättä kohottaen, että vien heidät pois Egyptin maasta siihen maahan, jonka olin heitä varten etsinyt. Se on kaikista maista ihanin ja se vuotaa maitoa ja hunajaa.

⁷Minä sanoin heille: ’Heittäköön jokainen teistä pois iljetykset kasvojensa edestä, älkää saastuttako itseänne Egyptin jumalankuvilla. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne.’

⁸Mutta he kapinoivat minua vastaan eivätkä tahtoneet kuunnella minua. Kukaan heistä ei heittänyt pois iljetyksiään kasvojensa edestä eikä hylännyt Egyptin jumalankuvia. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä Egyptin maassa.

⁹Mutta sen mitä tein, minä tein oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen silmissä, joiden keskellä he olivat. Niiden kansojen nähden minä tein itseni heille tunnetuksi viemällä israelilaiset pois Egyptin maasta.”

Israel niskoitteli Herraa vastaan erämaassa

¹⁰”Kun olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät autiomaahan,
¹¹ minä annoin heille lakini ja ilmoitin heille säädökseni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä.

¹²Minä annoin heille myös sapattini olemaan merkinä välillämme, minun ja heidän, ja muistuttamaan heille, että minä olen HERRA , joka pyhitän heidät.

¹³Mutta Israelin heimo kapinoi minua vastaan autiomaassa. He eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan vaan hylkäsivät säädökseni, joista ihminen elää, jos hän noudattaa niitä. Myös minun sapattini he häpäisivät pahoin. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen autiomaassa tehdäkseni heistä lopun.

¹⁴Mutta minä tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä.

¹⁵Kuitenkin minä vannoin heille autiomaassa kättä kohottaen, etten vie heitä siihen maahan, jonka olin antanut heille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa ja joka on ihanin kaikista maista.

¹⁶Näin tapahtui siksi, että he hylkäsivät minun säädökseni eivätkä vaeltaneet lakieni mukaan vaan häpäisivät sapattini, sillä heidän sydämensä seurasi heidän jumalankuviaan.

¹⁷Silti minä säälin heitä enkä hävittänyt heitä enkä tehnyt heistä loppua autiomaassa.

¹⁸Minä sanoin siellä heidän lapsilleen: Älkää vaeltako isienne lakien mukaan älkääkä noudattako heidän säädöksiään. Älkää saastuttako itseänne heidän jumalankuvillaan.

¹⁹Minä olen HERRA , teidän Jumalanne. Vaeltakaa minun lakieni mukaan ja noudattakaa minun säädöksiäni, ja pitäkää ne.

²⁰Pyhittäkää minun sapattini. Olkoot ne merkinä liitosta meidän välillämme, jotta tietäisitte, että minä olen HERRA , teidän Jumalanne.

²¹ Mutta hekin kapinoivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan eivätkä noudattaneet säädöksiäni, niin että olisivat toimineet niiden mukaan. Ihminen, joka noudattaa niitä, elää niistä. He häpäisivät sapattini. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä autiomaassa.

²² Mutta minä vedin käteni takaisin ja tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistykseksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä.

²³ Kuitenkin minä vannoin heille kättä kohottaen autiomaassa, että minä hajotan heidät kansojen joukkoon ja sirottelen heidät muihin maihin,

²⁴ koska he eivät tehneet säädöksieni mukaan vaan hylkäsivät lakini, häpäisivät sapattini ja kiinnittivät katseensa isiensä jumalankuviin.

²⁵ Minä annoin heille myös lakeja, jotka eivät olleet hyviä, ja säädöksiä, joista he eivät voineet elää.

²⁶ Minä annoin heidän saastua uhrilahjoistaan, kun he panivat kulkemaan tulen läpi jokaisen esikoisensa . Näin tein, jotta saattaisin heidät kauhun valtaan ja he tulisivat tietämään, että minä olen HERRA .”

Israel oli uskon Herralle luvatussa maassa

²⁷”Ihmislapsi, puhu siis Israelin heimolle ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Tälläkin tavoin isänne herjasivat minua ja osoittivat uskottomuutta minua kohtaan:

²⁸ Kun minä toin heidät maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut antaa heille, niin missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä he uhrasivat teurasuhrinsa ja antoivat uhrilahjansa, joilla vihastuttivat minut. Siinä he polttivat sulotuoksuiset suitsukkeensa ja vuodattivat juomauhrinsa.

²⁹ Minä kysyin heiltä: ’Mikä on se kukkula, jolle te menette?’ Siksi sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä kukkulaksi .

³⁰Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA : Ettekö te saastuta itsenne isienne tavoin kulkemalla haureellisesti heidän iljetystensä jäljessä!

³¹Kun tuotte lahjojanne ja panette lapsenne kulkemaan tulen läpi, te saastutatte itsenne kaikilla jumalankuvillanne vielä tänäkin päivänä. Pitäisikö minun suostua antamaan teille neuvo, Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , minä en neuvo teitä.

³²Sitä, mikä on tullut teidän mieleenne, ei suinkaan tapahdu. Tehän sanotte: 'Olkaamme kuin muut kansat, kuin muiden maiden heimot, jotka palvelevat puuta ja kiveä.'

³³Näin sanoo Herra, HERRA : niin totta kuin minä elän, minä totisesti hallitsen teitä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatan kiivauteni päällenne.

³⁴Minä vien teidät pois kansojen keskeltä ja kokoan teidät väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella maista, joihin teidät oli hajotettu, ja vuodatan kiivauteni.

³⁵Minä vien teidät kansojen autiomaahan, ja siellä minä käyn oikeutta kasvatusten teidän kanssanne.

³⁶Niin kuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptin autiomaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, HERRA .

³⁷Minä panen teidät kulkemaan sauvan alitse ja saatan teidät liiton siteeseen.

³⁸Minä perkaan teistä ne, jotka kapinoivat ja rikkovat minua vastaan. Minä vien heidät pois maasta, jossa he asuvat muukalaisina, mutta Israelin maahan he eivät pääse. Silloin te tulette tietämään, että minä olen HERRA .”

Herra tuo kansansa takaisin Israelin maahan

³⁹”Mutta te, Israelin heimo! Näin sanoo Herra, HERRA : Menkää vain palvelemaan kukin omia jumalankuvianne! Lopulta te kuitenkin olette minulle kuuliaisia ettekä enää häpäise minun pyhää nimeäni lahjoillanne ja jumalankuvillanne.

⁴⁰ Näin sanoo Herra, HERRA : Koko Israelin heimo, joka asuu maassaan, palvelee minua Israelin korkeilla vuorilla, minun pyhällä vuorellani. Siellä minä olen heille suosiollinen. Siellä minä tahdon saada teidän lahjojanne ja ensisatonne antimia sekä kaikkia teidän pyhiä lahjojanne.

⁴¹ Kun olen vienyt teidät pois kansojen keskeltä ja koonnut teidät maista, joihin teidät oli hajotettu, minä miellyn teihin kuin miellyttävään tuoksuun ja osoitan teissä pyhyiteni kansojen nähden.

⁴² Te tulette tietämään, että minä olen HERRA , kun minä tuon teidät Israelin maahan, siihen maahan, jonka minä kättä kohottaen lupasin antaa teidän isillenne.

⁴³ Siellä te muistatte vaelluksenne ja kaikki tekonne, joilla olette itsenne saastuttaneet. Te inhoatte itseänne kaikkien pahojen tekojenne tähden, joita olette tehneet,

⁴⁴ ja tulette tietämään, että minä, HERRA , teen teille sen, minkä teen, oman nimeni tähden. En tee teille pahan vaelluksenne ja kelvottomien tekojenne mukaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 21

Jumalan tuomioita verrataan metsäpaloön

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, käännä kasvosi etelää kohti, saarnaa etelää vastaan ja profetoi Negevin maan metsää vastaan.

³ Sano Negevin metsälle: Kuule HERRAN sana. Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä sytytän sinut tuleen, ja se polttaa kaikki tuoreet ja kuivat puusi. Leimuava liekki ei sammua, ja se kärventää kaikkien kasvot etelästä pohjoiseen asti.

⁴ Kaikki liha on näkevä, että minä, HERRA , olen sen sytyttänyt, eikä se sammua.”

⁵ Minä sanoin: ”Voi Herra, HERRA ! He sanovat minusta: ’Hänhän puhuu pelkkiä vertauksia!’”

Herran miekka

⁶ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁷ ”Ihmislapsi, käännä kasvosi Jerusalemiä kohti, saarnaa pyhäkköä vastaan ja profetoi Israelin maata vastaan.

⁸ Sano Israelin maalle: Näin sanoo HERRA : Katso, minä käyn sinua vastaan ja vedän miekkani tupestaani hävittääkseni sinusta sekä vanhurskaat että jumalattomat.

⁹ Minun miekkani lähtee tupestaani kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti, niin että hävitän sinusta vanhurskaat ja jumalattomat.

¹⁰ Silloin kaikki liha tulee tietämään, että minä, HERRA , olen vetänyt miekkani tupestaani, eikä se enää palaa takaisin.

¹¹ Mutta sinä, ihmislapsi, huokaile! Huokaile heidän nähtensä katkerasti, murtunein sydämin .

¹² Kun he kysyvät sinulta, minkä tähden sinä huokailet, niin sano: ’Sanoman tähden, joka saapuu. Silloin kaikkien sydämet raukeavat, kaikkien kädet herpoavat, kaikki tyrmistyvät ja kaikkien polvet muuttuvat kuin vedeksi. Huomatkaa, se tulee, varmasti se tapahtuu, sanoo Herra, HERRA .’”

¹³ Ja minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁴ ”Ihmislapsi, profetoi: Näin sanoo HERRA : Miekka, miekka on teroitettu ja myös hiottu kirkkaaksi.

¹⁵ Se on teroitettu teurastusta varten, se on hiottu salamoivaksi. Voimmeko iloita? Se halveksii poikani valtikkaa , kaikkea, mikä on puuta.

¹⁶ Se on annettu hiottavaksi, käteen otettavaksi. Se miekka on teroitettu ja myös hiottu kirkkaaksi, annettavaksi tappajan käteen.

¹⁷ Huuda ja valita, ihmislapsi, sillä tämä kohtaa minun kansaani, se kohtaa kaikkia Israelin ruhtinaita. Heidät on annettu alttiiksi miekalle yhdessä kansani kanssa. Lyö siis valittaen lanteitasi,

¹⁸ sillä koetus tulee. Entä jos se halveksii valtikkaakin? Sitä ei enää ole, sanoo Herra, HERRA .

¹⁹ Mutta sinä, ihmislapsi, profetoi ja lyö käsiäsi yhteen! Tulkoon miekasta kaksi miekkaa, tulkoon kolme! Se on miekka, joka kaataa ja surmaa, suuri surmamiekka tunkeutuu heihin.

²⁰ Menehtyköön sydän pelkoon, olkoon kompastuksia paljon. Kaikille heidän porteilleen olen asettanut miekan välkkymään. Voi, se on tehty salamoivaksi, hiottu teurastusta varten!

²¹ Lyö terävästi oikealle, suuntaa vasemmalle, mihin vain teräsi käännetään.

²² Myös minä lyön käsiäni yhteen ja tyydytän kiivauteni. Minä, HERRA , olen puhunut.”

Baabelin kuninkaan miekka

²³ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²⁴ ”Sinä, ihmislapsi! Piirrä kaksi tietä Baabelin kuninkaan miekan tulla. Lähtekööt molemmat samasta maasta. Tee tienviitta, tee se kaupunkiin vievän tien alkupäähän.

²⁵ Piirrä tie, jota pitkin miekka tulee ammonilaisten Rabbaa vastaan, sekä Juudaan, linnoitettua Jerusalemiä vastaan.

²⁶ Baabelin kuningas on seisahtunut tienhaaraan, kahden tien risteykseen tekemään taikojaan. Hän ravistelee nuolia, kysyy kotijumalilta, tarkastelee maksaa .

²⁷ Hänen oikeaan käteensä osuu Jerusalemin arpa. Sen mukaan muurinmurtajia pannaan aseisiin, suut avataan karjumaan , sotahuuto kohotetaan, porteille pannaan muurinmurtajia, luodaan piiritysvalli, rakennetaan saartovarusteet.

²⁸ Jerusalemin asukkaiden mielestä tämä on turhaa taikomista, sillä hehän ovat vannoneet hänelle valan. Mutta hän muistuttaa heitä rikoksesta ottaakseen heidät vangeiksi.

²⁹ Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Te olette saaneet minut muistamaan syntivelkanne, kun rikkomuksenne ovat tulleet julki ja syntinne ovat näkyneet kaikissa teoissanne. Te joudutte vangeiksi, koska te olette saaneet minut muistamaan syntinne.

³⁰ Ja sinä, Israelin ruhtinas, sinä saastainen ja jumalaton, jonka päivä on tullut! Syntivelka on silloin täynnä.

³¹ Näin sanoo Herra, HERRA : Ota pois turbaani, nosta kruunu päästäsi! Tämä ei jatku entisellään! Alhainen korotetaan, korskea alennetaan.

³² Raunioiksi minä teen tämän maan, raunioiksi, raunioiksi. Tämäkään ei tapahdu, ennen kuin tulee hän, jolla on oikeus. Hänen valtaansa minä annan maan.”

Sanoma ammonilaisille

³³ ”Ja sinä, ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA , ammonilaisia ja heidän herjauksiaan vastaan: Miekka, miekka on paljastettu, hiottu teurastamaan, täyttämään tehtävänsä ja leiskumaan kuin salama!

³⁴ Sinulle nähdään petollisia näkyjä ja ennustellaan valhetta siitä, että sinä saat muka tallata kuolettavasti haavoitettujen jumalattomien niskaa, joiden päivä tulee, kun syntivelka on täyttynyt.

³⁵ Pane miekka takaisin tuppeensa. Minä tuomitsen sinut paikassa, jossa sinut on luotu, maassa, josta olet lähtöisin.

³⁶ Minä vuodatan kiivauteni sinun päällesi, puhallan sinuun palavassa vihassani ja annan sinut raakalaisten käsiin, jotka ovat taitavia tuhotyössä.

³⁷ Sinut annetaan tulen ruuaksi, veresi on vuotava maahan. Sinua ei enää muisteta, sillä minä, HERRA , olen puhunut.”

Hesekiel 22

Jerusalem, verivelkojen kaupunki

- ¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:
- ²”Ihmislapsi, etkö tuomitse, etkö tuomitse verenvuodattajien kaupunkia? Tee sille tietäväiksi kaikki sen iljettävät teot.
- ³Sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Voi kaupunkia, jonka muurien sisällä on vuodatettu verta ja jonka määräaika on sen vuoksi tullut. Se on tehnyt itselleen jumalankuvia ja siten tullut saastaiseksi.
- ⁴Sinä olet tullut syylliseksi verestä, jota olet vuodattanut. Sinä olet saastunut jumalankuvistasi, jotka olet tehnyt. Sinä olet jouduttanut tuomiosi päivää ja tullut vuosiesi päähän. Niinpä minä olen antanut sinut kansojen häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkattavaksi.
- ⁵Lähellä ja kaukana asuvat pilkkaavat sinua, jonka nimi on tahraantunut, ja jossa on paljon hämminkiä.
- ⁶Israelin ruhtinaat, jotka olivat sinussa, käyttivät kukin valtaansa vuodattaakseen verta.
- ⁷Sinussa halveksitaan isää ja äitiä, sorretaan muukalaista, orvolle ja leskelle tehdään sinussa vääryyttä.
- ⁸Sinä halveksit sitä, mikä on minulle pyhitettyä, ja häpäiset sapattini.
- ⁹Sinussa on panettelijoita, jotka haluavat saada aikaan verenvuodatusta. Uhrivuorilla syödään ja harjoitetaan irstautta.
- ¹⁰Sinussa, Jerusalem, häpäistään isän aviovuode ja tehdään väkivaltaa naiselle, joka on epäpuhdas kuukautistensa tähden.
- ¹¹Mies tekee iljettäviä tekoja lähimmäisensä vaimon kanssa, toinen häpäisee irstaudessaan miniänsä, joku makaa väkisin sisarensa, isänsä tyttären.
- ¹²Sinussa otetaan lahjuksia ja vuodatetaan viatonta verta. Sinä kiskot korkoa, hankit vääryydellä voittoa lähimmäiseltäsi ja unohdat minut, sanoo Herra, HERRA .

¹³Kuule siis, kuinka minä lyön käsiäni yhteen hankkimasi väärän voiton tähden ja muuriesi sisällä vuodatetun veren tähden!

¹⁴Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän kätesi lujina niinä päivinä, joina minä käsittelen sinua? Minä, HERRA , olen puhunut, ja minä toteutan sen.

¹⁵Minä hajotan sinut kansojen sekaan ja sirotan sinut muihin maihin. Minä poistan sinusta kaiken saastaisuutesi.

¹⁶Sinusta on tullut saastainen kansojen silmissä, ja sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA .”

Jerusalem saa tuomionsa

¹⁷Minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁸”Ihmislapsi, Israelin heimosta on minun silmissäni tullut kuonaa: vaskea, tinaa, rautaa ja lyijyä. Kaikista heistä on tullut ahjossa hopean kuonaa.

¹⁹Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Koska teistä kaikista on tullut kuonaa, niin katso, minä kokoan teidät keskelle Jerusalemia.

²⁰Niin kuin hopea, vaski, rauta, lyijy ja tina kootaan ahjon sisälle, jotta niihin lietsottaisiin tulta ja ne sulatettaisiin, niin minä kokoan teidät vihassani ja kiivaudessaani, asetan ahjoon ja sulatan.

²¹Minä kerään teidät ja lietson teihin vihani tulta, ja te sulatte Jerusalemissa.

²²Niin kuin hopea sulatetaan ahjossa, niin teidät sulatetaan Jerusalemissa. Silloin te tulette tietämään, että minä, HERRA , olen vuodattanut kiivauteni teidän ylitsenne.”

Papit, profeetat ja päämiehet ovat luopuneet Herrasta

²³Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²⁴”Ihmislapsi, sano Israelille: Sinä olet maa, jota ei ole puhdistettu, joka ei ole saanut sadetta vihan päivänä.

²⁵Profeettojen salaliitto sen keskellä on kuin ärjyvä, saalista raateleva leijona: he tuhoavat ihmisiä , ottavat aarteet ja kalleudet ja tekevät maassa suureksi leskien luvun.

²⁶Sen papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät sen, mikä on minulle pyhitettyä. He eivät tee erotusta pyhän ja epäpyhän välillä eivätkä ilmoita, mikä on saastaista ja mikä puhdasta; he sulkevat silmänsä sapattieni rikkomiselta. Näin minä olen tullut häväistyksi heidän keskuudessaan.

²⁷Israelin ruhtinaat ovat sen keskellä kuin raatelevat sudet, jotka vuodattavat verta. He tappavat ihmisiä saadakseen väärää voittoa.

²⁸Sen profeetat valkaisevat kalkilla kaiken, he näkevät valheellisia näkyjä ja ennustelevat kansalle valheita sanoen: 'Näin sanoo Herra, HERRA,' vaikka HERRA ei ole puhunut.

²⁹Maan kansa harjoittaa sortoa, ryöstää ja riistää. He tekevät vääryyttä kurjalle ja köyhälle ja sortavat muukalaista oikeudesta välittämättä.

³⁰Minä olen etsinyt heidän joukostaan miestä, joka korjaisi muurin ja seisoi muurinaukossa minun edessäni maan puolesta, ettei se tuhoutuisi. Sellaista miestä en ole löytänyt.

³¹Sen tähden minä vuodatan kiivauteni heidän päälle, tuhoan heidät vihani tulella ja maksan heille heidän vaelluksensa mukaan, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 23

Iljettävät sisarukset Ohola ja Oholiba

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, oli kaksi naista, saman äidin tyttäriä.

³Nuoruudessaan he harjoittivat haureutta Egyptissä. Siellä heidän rintojaan puristeltiin ja heidän neitseellisiä nisiään rutisteltiin.

⁴Heistä vanhemman nimi oli Ohola ja hänen sisarensa nimi Oholiba. Heistä tuli minun omiani, ja he synnyttivät poikia ja tyttäriä. Nimi Ohola tarkoittaa Samariaa ja Oholiba Jerusalemiä.

⁵Mutta Ohola harjoitti haureutta, vaikka oli minun omani, ja himoitsi rakastajiaan, naapureitaan assurilaisia.

⁶He pukeutuivat purppuraan, nuo käskynhaltijat ja hallitusmiehet, nuo kaikki komeat nuoret miehet, jotka ajoivat vaunuilla ja hevosilla.

⁷Ohola harjoitti haureuttaan heidän kanssaan – kaikkien Assurin valiomiesten kanssa. Kaikkien jumalankuvien kanssa, joita hän himoitsi, hän saastutti itsensä.

⁸Mutta hän ei jättänyt myöskään pois Egyptin aikaista haureuttaan, sillä egyptiläiset olivat maanneet hänen kanssaan hänen nuoruudessaan, puristelleet hänen neitseellisiä nisiään ja vuodattaneet hänen päälleen haureuttaan.

⁹Sen tähden minä annoin hänet rakastajiensa käsiin, Assurin poikien, joita hän oli himoinnut.

¹⁰He paljastivat hänen alastomuutensa, ottivat vangeiksi hänen poikansa ja tyttärensä, tappoivat hänet itsensä miekalla ja panivat hänen tuomionsa täytäntöön. Näin hänestä tuli varoittava esimerkki muille naisille.

¹¹Vaikka hänen sisarensa Oholiba näki tämän, hän oli himossaan vieläkin irstaampi kuin sisarensa ja haureudessaan vieläkin riettaampi.

¹²Oholiba himoitsi naapureitaan Assurin poikia, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, jotka upeasti pukeutuneina ratsastivat ja ajoivat vaunuilla, kaikki komeita nuoria miehiä.

¹³Minä näin, että hän oli saastuttanut itsensä. Molemmat sisarukset kulkivat samaa tietä,

¹⁴mutta Oholiba meni vielä pitemmälle haureudessaan. Hän näki seinään helakanpunaisella värillä piirrettyjä kuvia kaldealaisista miehistä,

¹⁵joiden kupeilla oli vyö ja päässä muhkea päähine. Kaikki olivat päälliköiden näköisiä, sellaisia kuin ovat Baabelin miehet, joiden synnyinmaa on Kaldea.

¹⁶Hän alkoi heidät nähtyään himoita heitä ja lähetti sanansaattajia heidän luokseen Kaldeaan.

¹⁷ Baabelin miehet tulivat, makasivat ja rakastelivat hänen kanssaan ja saastuttivat hänet haureudellaan. Näin hän saastui heistä mutta kääntyi sitten inhoten pois heidän luotaan.

¹⁸ Näin hän paljasti haureellisuutensa. Kun hän paljasti häpynsä, minä käännyn inhoten pois hänen luotaan, niin kuin olin kääntynyt inhoten pois hänen sisarensa luota.

¹⁹ Oholiba harjoitti yhä enemmän haureutta. Hän muisti nuoruutensa päivät, jolloin oli harjoittanut haureutta Egyptin maassa,

²⁰ ja hän himoitsi silloisia rakastajiaan, joiden elin oli kuin aasilla ja vuoto kuin oriilla.

²¹ Sinä muistit nuoruutesi irstauden, kun egyptiläiset puristelivat rintojasi ja nisiäsi niiden nuorekkuuden tähden.

²² Sen tähden, Oholiba, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä kiihotan rakastajasi hyökkäämään kimppuusi, nuo, joiden luota sinä käännyt inhoten pois, ja tuon heidät kimppuusi joka taholta:

²³ Baabelin miehet ja kaikki kaldealaiset, Pekodin, Soosan ja Kooan ja heidän kanssaan kaikki Assurin miehet. He ovat kaikki komeita nuoria miehiä, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, päälliköitä ja maineikkaita miehiä, jotka ratsastavat ja ajavat vaunuilla.

²⁴ He hyökkäävät kimppuusi mukanaan paljon vaunuja, rattaita ja satureita monesta kansasta varustautuneina suurin ja pienin kilvin. Kypärät päässä he asettuvat rintamaan sinua vastaan joka taholta, ja minä annan heille tuomiovallan. He tuomitsevat sinut säädöstensä mukaan.

²⁵ Minä tyydytän sinussa kiivauteni, ja vihoissaan he kohtelevat sinua julmasti: nenän ja korvat he leikkaavat sinulta pois, ja sinun jälkeläisesi kaatuvat miekkaan. He ottavat poikasi ja tyttäresi, ja mitä sinulta jää jäljelle, sen polttaa tuli.

²⁶ He riisuvat sinulta vaatteesi ja ottavat korusi.

²⁷ Näin minä teen lopun sinun irstaudestasi ja haureudestasi, jota harjoitit jo Egyptissä, etkä sinä enää kaipaa niitä etkä muistele Egyptiä.

²⁸ Sillä näin sanoo Herra, HERRA : Minä annan sinut niiden käsiin, joita vihaat, niiden käsiin, joiden luota olet kääntynyt inhoten pois.

²⁹ He kohtelevat sinua vihamielisesti, ottavat kaiken, mistä olet nähnyt vaivaa, ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi. Silloin paljastuu häpeällinen haureellisuutesi ja riettautesi.

³⁰ Näin sinulle tehdään sen tähden, että seurasit haureellisesti pakanakansoja ja niin saastuit niiden jumalankuvista.

³¹ Sinä vaelsit sisaresi tietä, ja minä annoin hänen maljansa sinun käteesi.

³² Näin sanoo Herra, HERRA : Sisaresi maljan sinä juot: syvän ja laajan. Sinä tulet naurun ja pilkan aiheeksi, jota siihen mahtuu paljon.

³³ Sinä tulet täyteen juopumusta ja murhetta. Sisaresi Samarian malja on kauhun ja hävityksen malja.

³⁴ Sen sinä juot, juot pohjasakkoja myöten, sen sirpaleita sinä kaluat ja revit niillä rintasi. Sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA .

³⁵ Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Koska sinä olet unohtanut minut ja heittänyt minut selkäsi taakse, niin kannan myös irstautesi ja haureutesi palkka.”

Ohola ja Oholiba tuomitaan

³⁶ HERRAsanoi minulle: ”Ihmislapsi, etkö tuomitse Oholaa ja Oholibaa? Ilmoita heille heidän iljettävät tekonsa,

³⁷ sillä he ovat avionrikkokijia ja heidän käsissään on verta. He ovat tehneet aviorikoksen jumalankuviensa kanssa ja myös polttaneet niiden ruuaksi lapsiaan, jotka he olivat synnyttäneet minulle.

³⁸ Vielä tämänkin he ovat minulle tehneet: samana päivänä he ovat saastuttaneet pyhäkköni ja häpäisseet sapattini.

³⁹ Teurastettuaan lapsiaan jumalankuvilleen he tulivat vielä samana päivänä minun pyhäkkööni ja niin häpäisivät sen. Näin he ovat tehneet minun huoneeni sisäpuolella.

⁴⁰ Vieläpä he lähettivät kutsun miehille, jotka asuivat kaukana. Kun sana oli lähetetty, he tulivat, nuo, joita varten sinä peseydyit, maalasit silmäluomesi ja puit korut yllesi.

⁴¹ Sitten sinä, Oholiba, istuit komealle vuoteelle, jonka vieressä oli katettu pöytä. Sille sinä olit pannut minun suitsukkeeni ja öljyni.

⁴² Luotasi kuului huolettoman joukon melua, ja monet miehet, myös autiomaasta tuodut juomarit, laittoivat noiden naisten käsiin rannerenkaat ja kauniit kruunut heidän päähänsä.

⁴³ Minä sanoin: ”Tuolle kuihtuneelleko kelpaa aviorikos? Hänenkö kanssaan nytkin harjoitetaan haureutta?” Tuollaisen?

⁴⁴ Hänen luokseen tultiin niin kuin tullaan porttonaisen luo. Niin tultiin noiden irstaiden naisten, Oholan ja Oholiban, luo.

⁴⁵ Vanhurskaat miehet tuomitsevat heidät sen mukaan, mitä on säädetty avionrikkojaneisista, ja sen mukaan, mitä on säädetty verenvuodattajaneisista. He ovat tehneet aviorikoksen, ja heidän käsissään on verta.

⁴⁶ Sillä näin sanoo Herra, HERRA : Tuotakoon heitä vastaan kansanjoukko ja saatattakoon heidät kauhun valtaan ja ryöstäjien armoille.

⁴⁷ Kansanjoukko kivittäköön heidät ja tehköön heistä lopun miekoillaan. Heidän poikansa ja tyttärensä tapettakoon ja heidän talonsa poltettakoon.

⁴⁸ Minä lopetan maasta irstauden, ja kaikki naiset ottavat siitä opikseen, etteivät harjoita sellaista irstautta kuin te.

⁴⁹ He maksavat teille irstautenne mukaan, ja te saatte kantaa seuraukset synnistänne ja jumalankuvienne palvelemisesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra, HERRA .”

Hesekiel 24

Vertaus ruostuneesta padasta

¹Yhdeksännen vuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, kirjoita muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän päivän. Baabelin kuningas hyökkää Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä.

³Lausu tälle kapinalliselle heimolle tämä vertaus: Näin sanoo Herra, HERRA : ’Pane pata liedelle, pane ja kaada siihen vettä.

⁴Kokoa siihen lihankappaleita, kaikkia hyviä kappaleita, reittä ja lapaa. Täytä pata parhailla luilla,

⁵ota ne valiolampaista. Lado halkoja padan alle ja anna sen kiehua kiehumistaan, kunnes luutkin kypsyvät siinä.’

⁶Näin sanoo Herra, HERRA : Voi verenvuodattajien kaupunkia, pataa, joka on ruostunut ja josta sen ruoste ei ole lähtenyt! Tyhjennä se kappale kappaleelta; ei sille ole arpaosa langennut.

⁷Sen keskellä on verta. Se on jättänyt veren paljaalle kalliolle eikä ole vuodattanut sitä maahan mullan peittoon.

⁸Minä olen jättänyt sen vuodattaman veren peittämättömänä paljaalle kalliolle, nostattaakseni kiivauden ja toteuttaakseni koston.

⁹Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Voi verenvuodattajien kaupunkia! Niinpä minäkin suurennan nuotiota:

¹⁰lisätään puita, pannaan tuli palamaan, keitetään liha loppuun, sekoitetaan mausteet, annetaan luiden palaa karrelle.

¹¹Sitten annetaan padan olla tyhjänä hiiliensä päällä, niin että se kuumenee, sen vaski hehkuu ja saasta sulaa siitä ja sen ruosteesta tulee loppu.

¹²Väsyksiin asti on siitä nähty vaivaa, mutta sen paljon ruoste ei ole siitä lähtenyt. Tuleen sen ruoste!

13 Minä tahdoin puhdistaa sinut irstautesi saastaisuudesta, mutta koska sinä et ole puhdistunut saastaisuudestasi, sinä et enää puhdistu, ennen kuin minä olen tyydyttänyt kiivauteni sinussa.

14 Minä, HERRA , olen puhunut, ja niin tapahtuu. Minä toteutan sen; minä en hellitä, en säästä enkä kadu. Sinut tuomitaan vaelluksesi ja tekojesi mukaan, sanoo Herra, HERRA .”

Profeetan murhe ennusmerkinä

15 Minulle tuli tämä HERRAN sana:

16 ”Ihmislapsi, minä otan sinulta pois silmiesi ihastuksen, mutta älä murehdi, älä itke äläkä anna kyyneltesi vuotaa.

17 Huokaile hiljaa, mutta älä pane toimeen vainajan valittajaisia. Kiedo käärelakki päähäsi ja pane kengät jalkaasi. Älä peitä partaasi äläkä syö lohduttajien tuomaa ruokaa .”

18 Aamulla minä puhuin tämän kansalle. Illalla vaimoni kuoli, ja seuraavana aamuna minä tein niin kuin minua oli käsketty.

19 Silloin kansa sanoi minulle: ”Etkö ilmoita meille, mitä nämä asiat, joita teet, merkitsevät meille?”

20 Minä vastasin heille, että minulle oli tullut tämä HERRAN sana:

21 ”Sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä häpäisen pyhäkköni, joka on teidän luja turvanne ja ylpeytenne, silmienne ihastus, ja jota sielunne ikävöi. Poikanne ja tyttärenne, jotka teidän oli jätettävä, kaatuvat miekkaan.”

22 Silloin te teette niin kuin minä olen tehnyt: ette peitä partaanne ettekä syö lohduttajien tuomaa ruokaa.

23 Te pidätte silloin päähineen päässänne ja kengät jalassanne; ette te murehdi ettekä itke. Kuitenkin te riudutte syntivelkanne tähden ja valitatte toinen toisellenne.

²⁴Hesekielistä on tullut teille ennusmerkki: aivan niin kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun ennustus toteutuu, te ymmärrätte, että minä olen Herra, HERRA .

²⁵Sinä, ihmislapsi! Kun minä otan heiltä pois heidän varustuksensa ja riistan heiltä heidän ihanan ilonsa, heidän silmiensä ihastuksen ja kaipauksensa kohteen, heidän poikansa ja tyttärensä,

²⁶sinä päivänä tulee pakolainen luoksesi kertomaan siitä.

²⁷Sinä päivänä sinun suusi avautuu puhumaan pakolaiselle, ja sinä puhut jälleen etkä enää ole mykkänä. Sinä olet heille ennusmerkinä, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 25

Tuomio ammonilaisille

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi ammonilaisia kohti ja profetoi heitä vastaan.

³Sano ammonilaisten maalle: Kuulkaa Herran, HERRAN sana, näin sanoo Herra HERRA : Koska sinä sanoit: ’Kas niin!’, kun minun pyhäkköni häväistiin, kun Israelin maa hävitettiin ja kun Juudan heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen,

⁴minä annan sinut idän miesten perintömaaksi. He pystyttävät sinuun leirinsä ja asettuvat asumaan sinuun. He syövät sinun hedelmäsi ja juovat sinun maitosi.

⁵Minä teen Rabbasta kamelien laitumen ja ammonilaisten maasta lammasmaiden lepopaikan. Silloin te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

⁶Sillä näin sanoo Herra, HERRA : Koska sinä taputit käsiä, poljit jalkaa ja ilakoit ja halveksit koko sielustasi Israelin maata,

⁷ minä ojennan käteni sinua vastaan ja annan sinut kansojen ryöstettäväksi. Minä hävitän sinut kansojen joukosta, pyyhin sinut pois maitten joukosta ja tuhoan sinut. Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA .”

Tuomio Mooabille

⁸”Näin sanoo Herra, HERRA : Mooab ja Seir ovat sanoneet: ’Katsokaa, Juudan heimo on aivan samanlainen kuin kaikki muutkin kansat!’

⁹Niinpä minä teen Mooabin harjanteen tyhjäksi kaupungeista, kaikista sen alueen kaupungeista, jotka ovat maan kaunistus – Beet-Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim.

¹⁰ Minä annan sen ja ammonilaisten maan idän miesten perinnöksi, ettei ammonilaisia enää muistettaisi kansojen keskuudessa.

¹¹ Minä panen toimeen Mooabin tuomiot, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Tuomio Edomille

¹²”Näin sanoo Herra, HERRA : Kostaessaan Juudan heimolle Edom teki pahoin ja syyllistyi suureen syntiin.

¹³ Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet. Minä raunioitan sen, ja Teemanista lähtien Dedaniin asti heitä kaatuu miekkaan.

¹⁴ Minä annan kansani Israelin kostaa puolestani Edomille. He kohtelevat Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja Edom saa tuntea minun kostoni, sanoo Herra, HERRA .”

Tuomio filistealaisille

¹⁵”Näin sanoo Herra, HERRA : Filistealaiset ovat toimineet kostonhimoisesti. Halveksunta sielussaan ikimuistoisen vihansa ajamina he ovat kostaneet julmasti tuhotakseen.

¹⁶ Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä ojennan käteni filistealaisia vastaan ja hävitän kreetit. Minä tuhoan ne, jotka ovat jäljellä meren rannikolla.

¹⁷Minä panen toimeen heidän keskuudessaan ankaran koston ja rankaisen heitä kiivaudessaani. Kun minun kostoni kohtaa heitä, he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 26

Tuomio Tyyrolle

¹Yhdennentoista vuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, Tyyro sanoi Jerusalemlaista: ’Kas niin! Kansojen ovi on murrettu, se on auki minulle. Jerusalemla on raunioina, mutta minä menestyn .’

³Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn sinua vastaan, Tyyro. Minä nostan monet kansat sinua vastaan niin kuin meri nostaa aaltonsa.

⁴Ne tuhoavat Tyyron muurit ja hajottavat sen tornit. Minä lakaisen siitä pois sen tomutkin ja teen sen paljaaksi kallioksi.

⁵Siitä tulee merellä oleva verkkojen kuivauspaikka, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA . Se joutuu kansojen ryöstettäväksi.

⁶Sen mantereella olevien tytärkaupunkien asukkaat surmataan miekalla, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .

⁷Sillä näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä tuon pohjoisesta Tyyron kimppuun Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, kuninkaiden kuninkaan, hänen hevosensa ja vaununsa, ratsumiehensä ja koko hänen suuren sotajoukkonsa.

⁸Mantereella olevien ympäristökaupunkiesi asukkaat hän surmaa miekalla ja rakentaa sinua vastaan piiritysvarusteet, luo sinua vastaan vallin ja nostaa sinua vastaan kilpensä.

⁹Hän suuntaa muurinmurtajansa iskut muureihisi ja aseillaan hajottaa tornisi.

¹⁰ Hänen hevostensa paljous peittää sinut pölyyn, ja muurisi vapisevat ratsujen, pyörien ja vaunujen ryskeestä, kun hän tulee porteistasi sisälle niin kuin valloitettuun kaupunkiin tullaan.

¹¹ Hänen hevostensa kaviot tallaavat kaikkia katuja; hän surmaa miekalla kansasi, ja sinun mahtavat patsaasi kaatuvat maahan.

¹² He saavat saaliikseen rikkautesi ja ryöstävät kauppatavarasi. He repivät muurisi maahan ja hajottavat kauniit talosi. He heittävät sinusta mereen kivet, puut ja mullan.

¹³ Minä lopetan laulujesi pauhun, eikä lyyrojesi soittoa enää kuulla.

¹⁴ Minä teen sinusta paljaan kallion; sinusta tulee verkkojen kuivauspaikka. Sinua ei enää rakenneta, sillä minä, HERRA, olen puhunut, sanoo Herra, HERRA.

¹⁵ Näin sanoo Herra, HERRA, Tyyrolle: Eivätkö saaret vapise sinun sortumisesi pauhusta, kun haavoitetut voihtivat ja verilöyly on käynnissä sinun keskelläsi?

¹⁶ Kaikki meren ruhtinaat astuvat alas valtaistuimiltaan, heittävät pois viittansa ja riisuvat kirjaillut vaatteensa. Kauhun valtaamina he istuvat maahan ja vapisevat joka hetki tyrmistyneinä sinun tähtesi.

¹⁷ He virittävät vuoksesi valitusvirren ja sanovat sinusta: 'Kuinka oletkaan tuhoutunut, sinä merten valtiatar, sinä ylistetty kaupunki, joka olit mahtava merillä. Aukkaasi levittivät kauhuaan kaikkien rannikoilla asuvien keskuuteen.

¹⁸ Nyt rannikot vapisevat sinun sortumisesi päivänä, meren saaret säikähtivät lähtöäsi.'

¹⁹ Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Minä teen sinusta rauniokaupungin, samanlaisen kuin kaupungit, joissa ei enää asuta, kun minä annan syvyyden vyöryä ylitsesi ja paljot vedet peittävät sinut.

²⁰ Minä syöksen sinut hautaan vaipuneiden joukkoon alas muinaisen kansan luo ja panen sinut asumaan maan syvyyksissä kuin ikiaikojen rauniot, eikä sinussa enää koskaan asuta. Mutta elävien maan minä kaunistan.

²¹ Minä teen sinusta kauhun aiheen, eikä sinua sitten enää ole. Jos sinua etsitään, sinua ei enää koskaan löydy, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 27

Valitusvirsi Tyyrosta

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyrosta!

³ Sano Tyyrolle, joka asuu meren porteilla ja käy kauppaa monilla saarilla asuvien kansojen kanssa: Näin sanoo Herra, HERRA : Tyyro, sinä sanot: ’Minä olen kauneuden täydellisyys!’

⁴ Keskellä merta on sinun alueesi, rakentajasi tekivät sinusta täydellisen kauniin.

⁵ He tekivät kaikki lautasi Senirin syressistä, he ottivat setrin Libanonilta tehdäkseen sinulle maston.

⁶ Baasanin tammista he tekivät airoksi, norsunluulla he koristivat kittiläisten saarten hopeakuusesta tehdyn kantesi.

⁷ Kirjailtua Egyptin pellavaa oli purjeesi, ne olivat sinulla lippuina. Elisasaarten sinipunaista ja helakanpunaista kangasta oli katoksesi.

⁸ Sinulla oli soutajina Siidonin ja Arvadin asukkaita, laivureinasi olivat omat viisaasi, Tyyro.

⁹ Gebalin vanhimmat ja viisaat olivat vuotokohtiesi korjaajina, kaikki merellä olevat laivat merimiehineen tekivät kauppaa tavaroillasi.

¹⁰ Persia, Luud ja Puut olivat satureina sotajoukossasi. He ripustivat sinuun kypäriä ja kilpiä, jotka koristivat sinua.

¹¹Muureillasi olivat arvadilaiset ja muu sotajoukkosi ja torneissasi gammadilaiset. He ripustivat kilpensä kaikkialle muureillesi; ne tekivät kauneudestasi täydellisen.

¹²Tarsis osti kauppatavaroitasi, koska sillä oli kaikkea rikkautta: hopealla, raudalla, tinalla ja lyijyllä he ostivat sinun tavarasi.

¹³Jaavan, Tuubal ja Mesek kävivät kauppaa sinun kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi orjilla ja vaskiesineillä.

¹⁴Toogarman heimo antoi tavaroittesi vastineeksi hevosia, sotaratsuja ja muuleja.

¹⁵Myös dedanilaiset kävivät kanssasi kauppaa, ja monien saarten kauppiaat olivat alaisiasi ja toivat maksuna tavaroistasi norsunluuta ja eebenpuuta.

¹⁶Tuotteittesi runsauden vuoksi myös Aram kävi kauppaa kanssasi. Se maksoi tavarasi turkooseilla, punapurppuralla, kirjaillulla kankaalla, pellavakankaalla, koralleilla ja rubiineilla.

¹⁷Kanssasi kävivät kauppaa myös Juuda ja Israelin maa. He antoivat tavaroistasi vaihdossa Minnitin vehnää, leivoksia, hunajaa, öljyä ja balsamia.

¹⁸Damasko kävi kauppaa kanssasi Helbonin viinillä ja Saharin villoilla monien tuotteittesi ja suurten rikkauksiesi vuoksi.

¹⁹Daanilaiset ja Ussalin jaavanilaiset antoivat sinulle kauppatavaroittesi vastineeksi taottua rautaa, kassiaa ja kalmoruokoa.

²⁰Dedan kävi kauppaa kanssasi satulaloimilla.

²¹Arabia ja kaikki Keedarin ruhtinaat olivat läheisiä kauppakumppaneitasi. He kävivät kauppaa kanssasi lampaila, päseillä ja vuohipukeilla.

²²Saban ja Raman kauppiaat kävivät hekin kauppaa kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi kaikkein parhaimmilla mausteilla sekä kaikenlaisilla jalokivillä ja kullalla.

²³Haaran, Kanne ja Eden ja myös Saban kauppiaat ja Assur ja Kilmad kävivät kauppaa kanssasi.

²⁴ He toivat markkinoillesi kaupaksi kauniita vaatteita, sinipunaisia ja kirjailtuja viittoja, koristeltuja arkkuja ja lujia, punottuja köysiä.

²⁵ Tarsiin laivat kuljettivat tavaroitasi, ja sinä tulit täyteen, hyvin painavaksi, keskellä merta.

²⁶ Soutajat veivät sinut suurille vesille, itätuuli rikkoi sinut merten aavoilla.

²⁷ Rikkautesi, kauppatavarasi, merimiehesi ja laivurisi, vuotokohtiesi korjaajat, tavaranylittäjäsi, kaikki sotilaasi ja koko väenpaljous, joka sinussa on, vajoavat meren syvyyksiin sinä päivänä, jona sinä kukistut.

²⁸ Laivuriesi huudon voimasta vapisevat rannikot.

²⁹ Kaikki, jotka käyttävät airoja, laskeutuvat laivoistaan; kaikki merimiehet ja merten laivurit astuvat maihin.

³⁰ He huutavat sinun tähtesi kovalla äänellä ja parkuvat katkerasti, heittävät tomua päänsä päälle ja kieriskelevät tuhkassa.

³¹ He ajelevat sinun tähtesi päänsä kaljuksi ja kääriytyvät säkkeihin. He itkevät sinua katkeralla mielellä, haikeasti valittaen.

³² He virittävät sinusta itkuvirren, valittaen he laulavat sinusta: 'Kuka oli Tyyron vertainen, joka nyt on tuhottuna keskellä merta?'

³³ Kun tavarasi saapuivat meriltä, sinä tyydytit monien kansojen toiveet. Rikkauksiesi ja kauppatavaroittesi runsaudella sinä teit rikkaiksi maan kuninkaat.

³⁴ Nyt olet meren aaltojen hajottamana vetten syvyyksissä. Mukanasi sinne vajosivat kauppatavarasi ja koko väkesi.'

³⁵ Kaikki saarten asukkaat tyrmistyvät sinun vuoksesi. Heidän kuninkaansa ovat kauhuissaan, vavistus on heidän kasvoillaan.

³⁶ Kauppiaat kansojen joukossa viheltävät sinulle. Sinusta on tullut kauhun aihe, sinua ei enää ole hamaan ikiaikoihin asti."

Hesekiel 28

Tyyron ruhtinaan tuomio

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, sano Tyyron ruhtinaalle: Näin sanoo Herra, HERRA : Sinun sydämesi on ylpistynyt ja sinä sanot: ’Minä olen jumala, minä istun jumalien istuimella merten keskellä.’ Sinä olet kuitenkin vain ihminen, et jumala, vaikka pidätkin viisauttasi Jumalan viisauden vertaisena.

³Viisaampi sinä oletkin kuin Daniel, eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea.

⁴Viisautesi ja ymmärryksesi avulla olet saanut itsellesi omaisuutta, olet hankkinut kultaa ja hopeaa aarraittoihisi.

⁵Suuressa viisaudessasi olet kaupankäynnilläsi kartuttanut omaisuuttasi, ja sydämesi on ylpistynyt rikkautesi vuoksi.

⁶Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Koska sinä pidät itseäsi Jumalan vertaisena,

⁷minä tuon sinun kimppuusi muukalaiset, kansoista hirmuisimmat. He vetävät miekkansa tupestaan sinun loistavaa viisauttasi vastaan ja häpäisevät ihanuutesi.

⁸He syöksevät sinut kuoppaan, ja sinä kuolet niin kuin kuolivat ne, jotka makaavat surmattuina merten syvyyksissä.

⁹Vieläkö sanot surmaajasi edessä, tappajiesi käsissä: ’Minä olen Jumala’? Ihminen sinä vain olet, et Jumala.

¹⁰Sinun on kuoltava muukalaisten käsissä niin kuin kuka tahansa ympärileikkaamaton, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA .”

Valitusvirsi Tyyron kuninkaasta

¹¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹²”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyron kuninkaasta. Sano hänelle: Näin sanoo Herra, HERRA : Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellisen kaunis.

¹³Sinä olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa. Kaikenlaiset jalokivet olivat koristeinasi. Karneolia, topaasia, kalsedonia, krysoliittia, onyksia, berylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdia sekä kultaa olivat upotus- ja kaiverrustyöt sinussa. Ne valmistettiin sinä päivänä, jona sinut luotiin.

¹⁴Sinä olit voideltu, suojeleva kerubi, ja minä asetin sinut Jumalan pyhälle vuorelle; sinä käyskentelit tulisten kivien keskellä.

¹⁵Vaelluksessasi sinä olit nuhteeton luomisesi päivästä siihen asti, kunnes sinussa havaittiin vääryys.

¹⁶Paljosta kaupankäynnistäsi sisimpäsi tuli täyteen vääryyttä, ja sinä teit syntiä. Niin minä heitin sinut häväistynä alas Jumalan vuorelta ja karkotin sinut, suojeleva kerubi, pois tulisten kivien keskeltä.

¹⁷Sinun sydämesi ylpistyi kauneutesi vuoksi, ja viisautesi turmeltui loistosi tähden. Minä viskasin sinut maahan kuninkaiden eteen, jätin sinut heidän katseltavakseen.

¹⁸Paljoilla synneilläsi, tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt pyhäkkösi. Niinpä minä annoin tulen syttyä sinun keskelläsi, ja se poltti sinut. Minä tein sinut tuhkaksi maahan kaikkien nähden, jotka sinua katselivat.

¹⁹Kaikki tuttavasi kansojen keskuudessa ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Sinusta on tullut kauhun aihe, eikä sinua enää ole hamaan ikiaikoihin asti.”

Tuomio Siidonille, lupaus Israelille

²⁰Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²¹”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Siidonia kohti, profetoi sitä vastaan

²²ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn sinua vastaan, Siidon! Minä näytän kunniani keskuudessasi, ja kansasi tulee tietämään, että minä olen HERRA , kun minä panen sen keskellä toimeen tuomiot ja näytän pyhyytteni.

²³ Minä lähetän ruton ja verta Siidonin kaduille. Kaatuneita on lojuva sen keskellä, kun miekka käy sen kimppuun joka taholta. Kaikki tulevat tietämään, että minä olen HERRA .

²⁴ Silloin ei yksikään Israelin naapureista, jotka ovat heitä halveksineet, enää ole heille pistävä orjantappura eikä repivä piikkipensas. He tulevat tietämään, että minä olen Herra, HERRA .

²⁵ Näin sanoo Herra, HERRA : Kun minä kokoan Israelin heimon kansoista, joiden sekaan se on hajotettu, minä näytän pyhyiteni heissä kansojen nähden. Silloin he saavat asua maassaan, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille.

²⁶ He saavat asua siinä turvallisesti ja rakentaa taloja sekä istuttaa viinitarhoja. Turvallisesti he asuvat, kun minä olen pannut toimeen tuomiot kaikkien heitä halveksineiden naapureiden keskuudessa, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA , heidän Jumalansa.”

Hesekiel 29

Farao on ylpeä krokotiili

¹ Kymmenentenä vuotena, kymmenennen kuukauden kahdentenatoista päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti faraota, Egyptin kuningasta, ja profetoi häntä ja koko Egyptiä vastaan.

³ Sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn sinua vastaan, farao, Egyptin kuningas, sinä suuri krokotiili, joka makaat Niilissä ja sanot: ’Niilinvirta on minun, minä olen sen itselleni tehnyt.’

⁴ Minä panen koukut sinun leukoihisi, tartutan virtojesi kalat sinun suomuihisi ja nostan sinut ylös virtojesi keskeltä kaikkine kaloinesi, jotka ovat tarttuneet suomuihisi.

⁵ Minä viskaan sinut ja kaikki sinun virtojesi kalat autiomaahan, ja sinä jäät maahan lojumaan; sinua ei oteta talteen eikä korjata pois. Metsän pedoille ja taivaan linnuille minä annan sinut ruuaksi.

⁶ Kaikki Egyptin asukkaat tulevat tietämään, että minä olen HERRA . Sinä olet ollut Israelille kuin ruokosauva:

⁷ kun he kädellään tarttuvat sinuun, sinä katkeat ja revit rikki kaikkien heidän olkapäänsä; kun he nojaavat sinuun, sinä murrut ja saat kaikkien heidän lanteensa horjumaan.

⁸ Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä tuon miekan sinun kimppuusi ja hävitän sinusta ihmiset ja eläimet.

⁹ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA , kun Egyptin maasta tulee autio ja raunioitunut. Koska farao on sanonut: 'Niilinvirta on minun, ja minä olen sen tehnyt',

¹⁰ minä käyn sinun ja virtojesi kimppuun. Minä teen Egyptin maan raunioiksi, kuivaksi ja autioksi maaksi, Migdolist aina Seveeneen ja Kuusin rajalle saakka.

¹¹ Ihmiset eivät enää kulje sen kautta, eivät myöskään eläimet siellä kulje, eikä siellä asuta neljäänkymmeneen vuoteen.

¹² Minä teen Egyptin autioksi autioiden maiden joukkoon; sen kaupungit ovat neljäkymmentä vuotta autioita rauniokaupunkien joukossa. Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.

¹³ Mutta näin sanoo Herra, HERRA : Neljänkymmenen vuoden kuluttua minä kokoan egyptiläiset kansoista, joiden sekaan heidät oli hajotettu.

¹⁴ Minä käännän Egyptin kohtalon ja tuon heidät takaisin Patroksen maahan , heidän synnyinmaahansa. Siellä he tulevat olemaan vähäisenä valtakuntana.

¹⁵ Heidän valtakuntansa on oleva valtakunnista vähäisin, eikä se enää korota itseään kansakuntien yläpuolelle. Minä teen heistä niin vähälukuisen kansan, etteivät he enää herroina hallitse kansoja.

¹⁶ Egypti ei kelpaa enää turvaksi Israelin heimolle, vaan se muistuttaa Israelia synnistä, jonka se teki kääntyessään Egyptin puoleen. Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra, HERRA .”

Nebukadnessar valloittaa Egyptin

¹⁷ Kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁸ ”Ihmislapsi, Baabelin kuningas Nebukadnessar on teettänyt joukoillaan suuren työn Tyyron vuoksi. Kaikkien päät ovat kaljuuntuneet ja olkapäät hiertyneet, mutta hän ja hänen joukkonsa eivät ole saaneet palkkaa työstä, jota he ovat tehneet Tyyroa vastaan.

¹⁹ Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä annan Baabelin kuninkaalle Nebukadnessarille Egyptin maan. Hän vie mukanaan sen rikkaudet, ottaa saaliikseen, mitä sieltä voi saada, ja ryöstää, mitä sieltä voi ryöstää. Siinä on hänen sotajoukkojensa saama palkka.

²⁰ Minä annan hänelle Egyptin maan palkaksi, jonka toivossa hän on tehnyt työtä. Minun puolestani hän on sitä tehnyt, sanoo Herra, HERRA .

²¹ Sinä päivänä minä annan kasvaa Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellään. Ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 30

Herran päivä kohtaa Egyptin

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Valittakaa: ’Voi sitä päivää,

³ sillä se on lähellä, HERRAN päivä on lähellä! Se on oleva pilvinen päivä, pakanakansojen tuomion aika.

⁴ Miekka saapuu Egyptiin, Kuusilla on tuska, kun surmattuja kaatuu Egyptissä. Sieltä viedään pois sen rikkaudet, ja sen perustukset tuhotaan.

⁵ Kuus, Puut ja Luud sekä kaikki sekakansa, Kuub ja liittolaismaan miehet kaatuvat miekkaan heidän kanssaan.

⁶ Näin sanoo HERRA : Egyptin tukijat kaatuvat, ja sen korskea mahti painuu maahan. Migdolista aina Seveeneen asti he siellä kaatuvat miekkaan, sanoo Herra, HERRA .

⁷ Egyptistä tulee autio autioituneiden maiden joukkoon, ja sen kaupungeista tulee raunioita raunioituneiden kaupunkien joukkoon.

⁸ Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA , kun minä sytytän Egyptin tuleen ja kaikki sen auttajat murtuvat.

⁹ Sinä päivänä lähtee minun tahdostani laivoilla lähettiläitä, jotka saattavat huolettoman Kuusin kauhun valtaan. Kuusilaiset joutuvat tuskan valtaan Egyptin tuhon päivänä. Se päivä tulee pian.”

Tuomio Egyptille

¹⁰ ”Näin sanoo Herra, HERRA : Minä teen lopun Egyptin meluavista joukoista Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin avulla.

¹¹ Hän ja hänen väkensä, kansoista hirmuisimmat, tuodaan hävittämään maata. He vetävät miekkansa tupesta Egyptiä vastaan ja täyttävät maan surmatuilla.

¹² Minä kuivatan virrat ja luovutan maan pahojen käsiin. Minä teen koko maan autioksi muukalaisten avulla. Minä, HERRA , olen puhunut.

¹³ Näin sanoo Herra, HERRA : Minä tuhoan jumalankuvat ja hävitän epäjumalat Noofista ja ruhtinaat Egyptistä, eikä niitä sitten enää ole. Minä saatan Egyptin maan pelon valtaan.

¹⁴Minä teen Patroksen autioksi, sytytän Soosan tuleen ja panen toimeen tuomiot Noossa .

¹⁵Minä vuodatan kiivauteni Siiniin, Egyptin linnoitukseen, hävitän Noon meluavat joukot

¹⁶ja sytytän Egyptin tuleen. Siin kierii tuskissaan, Noon muurit murretaan, ja Noofin kimpussa on ahdistajia päivästä päivään.

¹⁷Aavenin ja Piivesetin nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja naiset menevät vankeuteen.

¹⁸Tehafnehesissa pimenee päivä, kun minä särjen siellä Egyptin ikeen, ja siellä tulee loppu sen korskeasta mahdista. Sen peittää pilvi, ja sen tyttäret viedään vankeuteen.

¹⁹Näin minä panen tuomiot täytäntöön Egyptissä, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Baabelin kuningas murskaa Egyptin

²⁰Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

²¹”Ihmislapsi, minä olen murskannut faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren. Katso, sitä ei ole sidottu, että se tervehtyisi, eikä sitä ole lastoitettu, että se sidottuna vahvistuisi ja voisi tarttua miekkaan.

²²Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn faraota, Egyptin kuningasta vastaan. Minä murskaan häneltä käsivarret, sekä terveen että jo murskatun, ja pudotan miekan hänen kädestään.

²³Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.

²⁴Minä vahvistan Baabelin kuninkaan käsivarret ja annan miekkani hänen käteensä. Faraon käsivarret minä sen sijaan murskaan, ja hän voi hii Baabelin kuninkaan edessä haavoittuneena.

²⁵ Baabelin kuninkaan kädet minä vahvistan, mutta faraon kädet vaipuvat alas. Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä annan miekkani Baabelin kuninkaan käteen ja hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan.

²⁶ Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. He tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

Hesekiel 31

Faraon kukistuminen

¹ Yhdentenätoista vuotena, kolmannen kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, sano Egyptin kuninkaalle, faraolle, ja hänen suurille joukoilleen: Kenen kaltainen sinä olet suuruudessasi?

³ Katso, Assur oli kuin setri Libanonilla: kaunisoksainen ja laajalti varjoa antava, korkea kasvultaan. Sen latva ulottui pilvien keskelle.

⁴ Vedet olivat kasvattaneet sen suureksi, syvät vedet tehneet sen korkeaksi. Virtoinensa ne kiersivät sen kasvupaikkaa ja sen ojat saavuttivat kaikki metsän puut.

⁵ Sen tähden siitä tuli korkein kaikista metsän puista. Siihen tuli paljon haaroja, sen oksat kasvoivat pitkiksi ja kurottuivat suuria vesiä kohti.

⁶ Sen oksilla pesivät kaikki taivaan linnut, sen haarojen alla synnyttivät kaikki metsän eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat.

⁷ Se oli kaunis suuruudessaan pitkine oksineen, ulottuivathan sen juuret runsaisiin vesiin asti.

⁸ Setrit eivät voineet peittää sitä Jumalan puutarhassa, syressien oksat eivät olleet sen oksien veroiset eivätkä plataanien haarat niin kuin sen haarat. Yksikään puu Jumalan puutarhassa ei ollut kauneudessa sen veroinen.

⁹ Minä tein sen kauniiksi ja runsasoksaiseksi; sitä kadehtivat kaikki Eedenin puut, jotka olivat Jumalan puutarhassa.

¹⁰Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Koska se kasvoi korkeaksi, työnsi latvansa pilvien keskelle ja ylpistyi korkeudestaan,

¹¹minä annoin sen kansoista mahtavimman käsiin, joka tekee sille sen jumalattomuuden mukaan. Minä olen sysännyt sen pois.

¹²Muukalaiset, kansoista julmimmat, hakkasivat sen poikki ja jättivät paikkaansa. Sen oksat kaatuivat vuorille ja kaikkiin laaksoihin, ja sen haarat katkeilivat kaikkiin maan virtoihin. Kaikki maan kansat lähtivät pois sen varjosta ja hylkäsivät sen.

¹³Sen kaatuneella rungolla majailevat kaikki taivaan linnut, ja sen haarojen luona oleskelevat kaikki metsän eläimet.

¹⁴Näin tapahtui, jotta yksikään puu ei kasvaisi vetten äärellä niin korkeaksi eikä työntäisi latvaansa pilvien keskelle. Eivät mahtavimmatkaan niistä, ei yksikään vettä juova puu, pysy korkeudessaan, sillä ne kaikki on määrätty kuoleman valtaan, vaipumaan maan syvyyksiin, hautaan vaipuneitten ihmisten pariin.

¹⁵Näin sanoo Herra, HERRA : Sinä päivänä, jona tuo puu astui alas tuonelaan, minä sain aikaan murhetta. Minä peitin puun vuoksi syvyyden, estin virrat juoksemasta, ja suuret vedet pysähtyivät. Minä puin Libanonin mustiin sen sortumisen vuoksi; sen puun vuoksi kaikki metsän puut nääntyivät.

¹⁶Minä panin kansat vapisemaan sen kaatumisen ryskeestä, kun syöksin sen alas tuonelaan, hautaan vaipuneitten pariin. Silloin saivat lohdutuksen maan syvyyksissä kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja parhaat puut, kaikki, jotka juovat vettä.

¹⁷Nekin olivat vaipuneet sen puun kanssa tuonelaan, miekalla surmattujen pariin, samoin sen liittolaiset, jotka olivat asuneet sen varjossa kansojen keskellä.

¹⁸Mikä Eedenin puista olisi sinun vertaisesi kunniassa ja suuruudessa? Kuitenkin sinut on syösty Eedenin puiden kanssa alas maan syvyyksiin. Sinä makaat ympärileikkaamattomien keskellä, miekalla surmattujen parissa.

Näin käy myös faraolle ja koko hänen meluavalle joukolleen, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 32

Valitusvirsi faraosta

¹Kahdententoista vuotena, kahdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta. Sano hänelle: Sinä olet kuin nuori leijona kansojen joukossa, olet kuin merten lohikäärme: sinä kuohutit virtojasi, sekoitit ne jaloillasi ja samensit ne.

³Näin sanoo Herra, HERRA : Minä levitän verkkoni sinun ylitsesi. Monien kansojen joukko tekee sen, ja ne vetävät sinut sillä ylös.

⁴Minä viskaan sinut maalle ja heitän sinut kedolle. Minä tuon kaikki taivaan linnut pesimään sinun päällesi ja annan kaikkien maan eläinten syödä lihaasi kyllikseen.

⁵Minä jätän lihasi vuorille ja täytän laaksot sillä, mitä sinusta on jäljellä.

⁶Minä kastelen sinusta valuvalla verellä maan vuorille asti, ja jokiuomat täyttyvät siitä.

⁷Kun sammutan valosi, minä peitän taivaan ja puen mustiin sen tähdet. Minä peitän auringon pilvillä, eikä kuu anna valoaan.

⁸Kaikki taivaan loistavat valot minä puen vuoksesi mustiin ja peitän maasi pimeyteen, sanoo Herra, HERRA .

⁹Monet kansat minä murehdutan, kun teen sortumisesi tunnetuksi kansojen keskuudessa, maissa, joita sinä et ole tuntenut.

¹⁰Minä tyrmistytän sinun vuoksesi monet kansat, ja heidän kuninkaansa vapisevat pelosta sinun tähtesi, kun minä heilutan miekkaani heidän kasvojensa edessä. Sinun sortumisesi päivänä he vapisevat ja pelkäävät joka hetki, kukin henkensä puolesta.

¹¹Sillä näin sanoo Herra, HERRA : Baabelin kuninkaan miekka tulee sinua kohti,

¹²sankarien miekoilla minä kaadan sinun monilukuiset joukkosi. Nuo kaikki, kansoista kauheimmat, hävittävät Egyptin loiston, ja koko sen meluisa joukko tuhotaan.

¹³Minä hävitän kaiken sen karjan suurten vetten ääriltä. Vesiä eivät enää sotke ihmisten jalat eivätkä karjan sorkat.

¹⁴Minä annan Egyptin vesien muuttua selkeiksi ja panen sen virrat juoksemaan kuin öljy, sanoo Herra, HERRA .

¹⁵Kun minä teen Egyptin maan autioksi ja maa tulee autioksi kaikesta ja kun minä surmaan kaikki sen asukkaat, ihmiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA .

¹⁶Tämä on valitusvirsi, ja valitusvirtenä sitä lauletaan. Kansojen tyttäret virittävät sen Egyptistä ja koko sen meluisasta joukosta, sanoo Herra, HERRA .”

Egypti syöstään tuonelaan

¹⁷Kahdententoista vuotena, ensimmäisen kuun viidentenatoista päivänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁸”Ihmislapsi, valita Egyptin suurta kansaa ja hautaa se mahtavien kansojen tytärten joukkoon maan syvyyksiin, hautaan vaipuneiden pariin.

¹⁹Luuletko olevasi muita ihanampi? Astu alas ja tee vuoteesi ympärileikkaamattomien pariin!

²⁰He ovat kaatuneet miekalla surmattujen joukkoon. Egypti on annettu alttiiksi miekalle, se on temmattu pois kaikkine joukkoineen.

²¹Sankareista mahtavimmat puhuvat tuonelassa faraolle ja hänen auttajilleen: ’Alas vaipuneina makaavat ympärileikkaamattomat täällä miekalla surmattuina.’

²²Siellä on Assur kaikkine joukkoineen, joiden haudat ovat sen ympärillä. Kaikki ovat surmattuja, miekan kaatamia.

²³Assurin kuninkaan hauta on syvyyden perimmäisillä äärillä, ja hänen väkensä lepää sen haudan ympärillä. Heidät kaikki on surmattu, miekkaan he ovat kaatuneet, nuo, jotka herättivät kauhua elävien maassa.

²⁴Siellä on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa lepää hänen hautansa ympärillä. Heidät kaikki on surmattu, miekkaan he ovat kaatuneet, nuo, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyksiin. He herättivät kauhua elävien maassa, mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä hautaan vaipuneitten parissa.

²⁵Surmattujen keskeltä on annettu makuusija Eelamille ja koko hänen meluisalle joukolleen. Hänen väkensä haudat ovat hänen ympärillään. Kaikki he ovat ympärileikkaamattomia, miekan surmaamia. He herättivät kauhua elävien maassa, mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä hautaan vaipuneitten parissa, surmattujen keskellä.

²⁶Siellä ovat Mesek ja Tuubal kaikkine meluisine joukkoineen. Heidän väkensä haudat ovat heidän ympärillään. He ovat kaikki ympärileikkaamattomina, miekalla surmattuja, sillä he herättivät kauhua elävien maassa.

²⁷He eivät makaa niiden sankarien joukossa, jotka kaatuivat ympärileikkaamattomina ja jotka ovat astuneet alas tuonelaan sota-aseet mukanaan ja joiden miekat on pantu heidän päänsä alle. Heidän syntivelkansa on heidän luittensa päällä, sillä he olivat kauhuna elävien maassa.

²⁸Ympärileikkaamattomien joukossa sinutkin murskataan, ja sinä joudut makaamaan miekalla surmattujen joukossa.

²⁹Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat, jotka sankaruudestaan huolimatta joutuivat miekalla surmattujen pariin. He makaavat ympärileikkaamattomien ja hautaan vaipuneitten parissa.

³⁰ Siellä ovat kaikki pohjoisen maan valtiat ja kaikki siidonilaiset, jotka pelottavuudestaan huolimatta ovat joutuneet alas surmattujen joukkoon. Sankaruudestaan huolimatta he ovat joutuneet häpeään. He makaavat ympärileikkaamattomina miekalla surmattujen seassa ja saavat kantaa häpeäänsä hautaan vaipuneitten kanssa.

³¹ Farao joukkoineen saa nähdä heidät ja saa lohdutuksen kaikkien miekkaan kaatuneiden joukkojensa tuhosta, sanoo Herra, HERRA .

³² Minä annoin hänen herättää kauhua elävien maassa, mutta nyt farao on saanut koko meluisan joukkonsa kanssa makuusijan ympärileikkaamattomien seassa, miekalla surmattujen joukossa, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 33

PELASTUKSEN JULISTUSTA Profeetan vastuu

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, puhu maanmiehillesi näin: Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun, siellä maan kansan keskuudestaan valitsema vartiomies

³ nähdessään sen puhaltaa soofar-torveen ja varoittaa kansaa.

⁴ Jos joku kuulee pasuunan äänen mutta ei välitä varoituksesta ja miekka tulee ja surmaa hänet, hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle.

⁵ Hän kuuli kyllä pasuunan äänen mutta ei välittänyt varoituksesta; hänen verensä tulee hänen itsensä päälle. Jos hän olisi välittänyt varoituksesta, hän olisi pelastanut sielunsa.

⁶ Mutta jos vartiomies näkee miekan tulevan eikä puhalla pasuunaan, kansa ei saa varoitusta. Jos miekka silloin surmaa jonkun heistä ja tämä kuolee synneissään, minä vaadin vartiomiehen tilille hänen verestään.

⁷ Sinut, ihmislapsi, minä olen asettanut vartiomieheksi Israelin heimolle. Kun kuulet sanan minun suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani.

⁸ Jos minä sanon jumalattomalle: 'Jumalaton, sinun on kuoltava', mutta sinä et puhu hänelle ja varoita häntä hänen tiestään, tuo jumalaton kuolee synnissään, mutta minä vaadin sinut vastuuseen hänen verestään.

⁹ Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestään ja kehotat häntä kääntymään siltä pois mutta hän ei käänny, hän kuolee synnissään, mutta sinä olet pelastanut sielusi.”

Kukin tuomitaan tekojensa mukaan

¹⁰ ”Ihmislapsi, sinun on sanottava Israelin heimolle: Te sanotte näin: 'Rikoksemme ja syntimme ovat päällämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka voimme pysyä elossa?’

¹¹ Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , minä en tahdo jumalattoman kuolemaa vaan sitä, että jumalaton kääntyy tieltään ja saa elää. Kääntykää, palatkaa pois pahoilta teiltänne! Minkä tähden teidän pitäisi kuolla, te Israelin heimo?

¹² Ihmislapsi, sinun on sanottava kansallesi: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa, jos hän tekee syntiä, ja jumalatonta ei suista turmioon hänen jumalattomuutensa sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan. Vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin, jos hän tekee syntiä.

¹³ Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää, mutta hän tekeekin vääryyttä luottaen vanhurskauteensa, hänen vanhurskauttaan ei lainkaan muisteta. Hänen on kuoltava tekemänsä vääryyden vuoksi.

¹⁴ Ja jos sanon jumalattomalle, että hänen on totisesti kuoltava, mutta hän kääntyykin synnistään ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta –

¹⁵ jos tuo jumalaton antaa ottamansa pantin takaisin, korvaa, mitä on ryöstänyt ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan eikä tee vääryyttä, hän saa totisesti elää, eikä hänen tarvitse kuolla.

¹⁶ Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän on tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa totisesti elää.

¹⁷ Maanmiehesi kuitenkin sanovat: 'Ei Herran tie ole hyvä.' Heidän omat tiensä eivät ole hyvät.

¹⁸ Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on kuoltava.

¹⁹ Jos taas jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa elää.

²⁰ Kuitenkin te sanotte: 'Herran tie ei ole hyvä.' Mutta minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, jokaisen teittensä mukaan."

Jerusalem on valloitettu

²¹ Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenatoista vuotena, kymmenennen kuun viidentenä päivänä luokseni tuli pakolainen Jerusalemissa ja sanoi: "Kaupunki on valloitettu."

²² HERRAN käsi oli tullut päälleni jo illalla, ja hän avasi suuni, ennen kuin pakolainen aamulla tuli luokseni. Minun suuni avattiin, enkä enää ollut mykkänä.

Herra tekee Israelin autioksi

²³ Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

²⁴ "Ihmislapsi, nuo, jotka asuvat raunioiden keskellä Israelin maassa, sanovat näin: 'Abraham peri maan, vaikka hän oli yksin. Meitä on paljon, meille maa on annettu perinnöksi.'

²⁵ Sano sen tähden heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Te syötte lihaa verineen, nostatte katseenne jumalankuvienne puoleen ja vuodatatte viatonta verta. Tekö saisitte periä maan?

²⁶ Te turvaatte miekkaanne, teette iljettäviä tekoja ja harjoitatte haureutta toistenne vaimojen kanssa. Tekö saisitte periä maan?

²⁷ Sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Niin totta kuin minä elän, ne, jotka asuvat kaupunkien raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka

asuvat maalla, minä annan petoeläinten ruuaksi, ja ne, jotka ovat vuorilinnoissa ja luolissa, kuolevat ruttoon.

²⁸ Minä teen maasta aution ja hävitetyn, ja sen ylpeästä uhmasta tulee loppu. Israelin vuorista tulee niin autioita, ettei niillä kulje kukaan.

²⁹ Kaikki tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä teen maasta aution ja hävitetyn kaikkien heidän harjoittamiensa iljettävien tekojen tähden.

³⁰ Maanmiehesi puhuvat seinänvierustoilla ja talojen ovilla keskenään sinusta, ihmislapsi, ja sanovat toisilleen näin: ”Tulkaahan kuulemaan, millainen sana on tullut HERRALTA.”

³¹ He tulevat sinun luoksesi niin kuin kansan on tapana ja istuvat edessäsi minun kansanani. He kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan, sillä he osoittavat rakkautta suullaan, mutta heidän sydämensä ahnehtii väärää voittoa.

³² Sinä olet heille kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu. He kyllä kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan.

³³ Mutta kun sanasi toteutuu – ja varmasti se toteutuu – he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta.”

Hesekiel 34

Israelin kelvottomat paimenet

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, profetoi Israelin paimenia vastaan! Profetoi paimenille, sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Voi Israelin paimenia, koska he ovat pitäneet huolta vain itsestään! Eikö paimenten olisi pidettävä huolta lampaista?

³ Te olette syöneet rasvat, pukeneet päällenne villat, lihavat lampaat te olette teurastaneet. Mutta laumasta te ette ole pitäneet huolta.

⁴Te ette ole vahvistaneet heikkoja, ette hoitaneet sairaita ettekä sitoneet loukkaantuneita, te ette ole hakeneet takaisin eksyneitä ettekä etsineet kadonneita. Te olette kohdelleet lampaista tylysti ja väkivaltaisesti.

⁵Niin ne ovat joutuneet hajalle paimenta vailla ja päätyneet kaikkien villipetojen ruuaksi. Hajallaan ne ovat.

⁶Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla. Minun lampaani ovat hajaantuneet kaikkialle maahan, eikä kukaan niitä kysele, kukaan ei niitä etsi.

⁷Sen tähden, paimenet, kuulkaa HERRAN sana!

⁸Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , eivätkö minun lampaani ole ryöstettävänä ja kaikkien villipetojen syötävänä sen vuoksi, ettei niillä ole paimenta? Paimeneni eivät välitä minun lampaistani vaan pitävät huolta vain itsestään eivätkä kaitse minun lampaitani?

⁹Kuulkaa siis HERRAN sana, paimenet!

¹⁰Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn näiden paimenten kimppuun ja vaadin lampaani pois heidän käsistään. Minä teen lopun heidän kaitsemisestaan, eivätkä nuo paimenet enää kaitse niitä. Minä pelastan lampaani heidän suustaan, eivätkä ne enää ole heidän syötävänä.

Herra itse on kaitseva laumaansa

¹¹”Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä itse etsin lampaani ja pidän niistä huolta.

¹²Niin kuin paimen pitää huolta laumastaan, kun lampaat ovat hajaantuneet hänen luotaan, niin minäkin pidän huolen lampaistani ja pelastan ne kaikkialta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä.

¹³Minä haen ne kansojen seasta, kokoan ne muista maista ja tuon ne omaan maahansa. Minä paimennan niitä Israelin vuorilla ja purolaaksoissa ja kaikissa maan asutuissa paikoissa.

¹⁴Hyvillä laitumilla minä niitä kaitsen. Israelin korkeilla vuorilla niillä on laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laitumella, ja niillä on oleva rehevä laidunmaa Israelin vuorilla.

¹⁵Minä itse kaitsen lampaistani ja vien ne lepäämään, sanoo Herra, HERRA .

¹⁶Kadonneet minä etsin, eksyneet minä tuon takaisin, loukkaantuneet minä sidon ja heikkoja vahvistan, mutta lihavat ja vahvat minä hävitän. Minä paimennan laumaani oikeuden mukaan.

¹⁷Ja te, lampaani, näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä ja myös pässien ja pukkien välillä.

¹⁸Onko teistä niin pieni asia olla hyvällä laitumella, että te vielä tallaatte jaloillanne loput laitumestanne? Tehän saatte juoda kirkasta vettä, miksi vielä likaatte jaloillanne loput siitä?

¹⁹Onko minun lampaitteni syötävä laitumella, jota teidän jalkanne ovat tallanneet, ja juotava vettä, jonka teidän jalkanne ovat sotkeneet?”

Herra herättää Daavidin paimeneksi

²⁰”Sen tähden Herra, HERRA sanoo laumalle näin: Minä itse tuomitsen lihaviin ja laihojen lampaiden välillä.

²¹Koska te olette sysineet kyljillänne ja hartioillanne kaikkia heikkoja ja puskeneet niitä sarvillanne, kunnes olette saaneet ne ajetuiksi hajalleen, ulos aitauksesta,

²²minä pelastan lampaani eivätkä ne enää jää ryöstettäviksi. Minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä.

²³Minä herätän heille yhden paimenen, ja hän, palvelijani Daavid, kaitsee heitä. Hänestä tulee heidän paimenensa.

²⁴Silloin MINÄ OLEN HERRA , heidän Jumalansa, ja palvelijani Daavid on ruhtinas heidän keskellään. Minä, HERRA , olen puhunut.

²⁵ Silloin minä teen heidän kanssaan rauhan liiton ja hävitän maasta petoeläimet, niin että minun lampaani saavat asua turvallisesti autiomaassa ja nukkua vaikka metsissä.

²⁶ Minä annan siunauksen heille ja kaikelle, mitä kukkulani ympärillä on, ja annan sateiden tulla ajallaan. Ne ovat siunauksen sateita.

²⁷ Puut kantavat hedelmää, maa antaa satonsa, ja minun lampaani saavat olla turvassa omassa maassaan. Kun minä särjen heidän ikeensä ja pelastan kansani heidän orjuuttajiensa käsistä, he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .

²⁸ Silloin he eivät enää ole kansojen ryöstettävinä eivätkä maan pedot syö heitä, vaan he saavat asua turvassa, eikä kukaan pelottele heitä.

²⁹ Minä istutan heille maineikkaan puutarhan, eikä kukaan enää menehdy nälkään siinä maassa, eikä heidän tarvitse enää kärsiä kansojen pilkkaa.

³⁰ Silloin he tietävät, että minä, HERRA , heidän Jumalansa, olen heidän kanssaan ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, HERRA .

³¹ Te ihmiset olette minun lampaitani, lampaita minun laitumellani. Minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 35

Tuomio Seirin vuorelle ja Edomille

¹ Minulle tuli tämä HERRAN sana:

² ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Seirin vuorta kohti ja profetoi sitä vastaan.

³ Sano sille: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn sinua vastaan, Seirin vuori. Minä ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinusta aution ja hylätyn.

⁴ Sinun kaupungeistasi minä teen raunioita, ja sinusta tulee autio. Sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA .

⁵Koska sinä olet pitänyt ikuista vihaa ja luovutit israelilaisia miekalla tapettaviksi heidän onnettomuutensa aikana, jolloin syntivelka tuli täyttymykseensä,

⁶sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA , minä vuodatan sinun veresi, ja veri vainoaa sinua. Totisesti, olet vihannut verisesti, ja veri on sinua vainoava.

⁷Minä teen Seirin vuoresta tyhjän ja aution. Minä hävitän sieltä menijät ja tulijat.

⁸Minä täytän Seirin vuoret surmatuilla. Sinun kukkuloillasi, laaksoissasi ja kaikissa puronotkoissasi makaa miekalla surmattuja.

⁹Minä teen sinusta ainaisesti aution, ja sinun kaupunkisi jäävät asumattomiksi. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

¹⁰Sinä sanoit niistä kahdesta maasta ja kahdesta kansasta: 'Ne ovat minun, me otamme ne omaksemme', vaikka HERRA oli siellä.

¹¹Sen tähden Herra, HERRA sanoo: Niin totta kuin minä elän, minä teen sinulle kiukkusi ja kiivautesi mukaan – teen niin kuin sinä olet vihasi ajamana tehnyt heille. Kun minä tuomitsen sinut, minä tulen tunnetuksi noiden kansojen keskuudessa.

¹²Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA . Minä olen kuullut kaiken, mitä olet halveksien puhunut Israelin vuoria vastaan ja sanonut: 'Ne ovat autioina, ne on annettu meidän valtaamme .'.

¹³Te olette ylvästelleet suullanne minua vastaan ja puhuneet mahtavasti. Minä olen kuullut kaiken.

¹⁴Näin sanoo Herra, HERRA : Koko maa iloitsee, kun minä teen sinut autioksi.

¹⁵Niin kuin sinä iloitsit Israelin heimon perintöosan autioitumisesta, minä teen samoin sinulle. Sinusta, Seirin vuori, tulee autio, samoin kuin koko Edomista, ja siitä kaikki tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 36

Lupaus Israelin vuorille

¹”Ja sinä, ihmislapsi, profetoi Israelin vuorille ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa HERRAN sana!

²Näin sanoo Herra, HERRA : Vihollinen on sanonut teistä: ’Kas niin! Ikiaikaisista kukkuloista on tullut meidän omaisuuttamme!’

³Profetoi siis ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Koska teitä on joka taholta hävitetty ja ahdistettu, niin että teistä on tullut toisten kansojen omaisuutta ja te olette joutuneet pahojen kielten ja ihmisten panettelun kohteiksi,

⁴niin kuulkaa Herran, HERRAN sana, te Israelin vuoret! Näin sanoo Herra, HERRA , vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hylätyille kaupungeille, jotka ovat joutuneet ryöstön kohteiksi ja muiden, ympärillä asuvien, kansojen pilkattaviksi:

⁵Totisesti, näin sanoo Herra, HERRA : palavassa kiivaudessaani minä puhun koko Edomia vastaan ja muita kansoja vastaan, jotka ovat kaikesta sydäimestään iloiten ja täynnä halveksuntaa ottaneet omakseen minun maani karkottaakseen siitä ihmiset ja ryöstääkseen sen.

⁶Sen tähden profetoi Israelin maasta ja sano sen vuorille, kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä olen puhunut kiivaudessaani ja vihassani, koska te olette saaneet kantaa kansojen pilkkaa.

⁷Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Minä kohotan käteni ja vannon: totisesti, teidän ympärillänne olevat pakanakansat joutuvat itse kantamaan oman pilkkansa.

⁸Mutta te, Israelin vuoret, kasvatatte oksia ja kannatte hedelmää kansalleni Israelille, sillä se on jo tulossa, aivan lähellä.

⁹Katso, minä tulen teidän luoksenne, te Israelin vuoret, ja käännyn teidän puoleenne. Silloin teitä viljellään ja teihin kylvetään.

¹⁰Minä tuon paljon ihmisiä, koko Israelin heimon, teidän rinteillenne ; kaupungit asutetaan ja rauniot rakennetaan.

11 Minä tuon teidän rinteillenne runsaasti ihmisiä ja karjaa, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä. Minä teen teidät asutuiksi niin kuin muinoin. Minä teen teille hyvää vielä enemmän kuin entisinä aikoina, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA .

12 Minä tuon ihmiset, kansani Israelin, kulkemaan teidän rinteillenne. He saavat periä sinut, Israelin maa; sinusta tulee heidän perintöosansa, etkä sinä enää tee heistä lapsettomia.

13 Näin sanoo Herra, HERRA : Sinun sanotaan syövän ihmisiä ja tekevän oman kansasi lapsettomaksi.

14 Sen tähden, sanoo Herra, HERRA : Enää sinä et syö ihmisiä etkä riistä lapsia omalta kansaltasi.

15 Minä en enää anna sinun kuulla kansojen pilkkaa, eikä sinun tarvitse enää kärsiä kansojen herjauksia. Sinä et myöskään enää tee omaa kansaasi lapsettomaksi, sanoo Herra, HERRA .”

Uusi sydän ja uusi henki

16 Minulle tuli tämä HERRAN sana:

17 ”Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassaan, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Heidän vaelluksensa oli minun edessäni saastaista kuin kuukautisveri.

18 Niinpä minä vuodatin kiivauteni heidän päälleen heidän Israelin maassa vuodattamansa veren tähden ja heidän jumalankuviensa tähden, joilla he olivat saastuttaneet maan.

19 Minä hajotin heidät kansojen sekaan, ja he joutuivat hajalleen muihin maihin. Minä tuomitsin heidät vaelluksensa ja tekojensa mukaan.

20 Näin he joutuivat kansojen sekaan, ja minne he tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: ’Nämä ovat HERRAN kansaa, kuitenkin he ovat joutuneet pois hänen maastaan.’

²¹Mutta minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo häpäisi kansojen keskuudessa kaikkialla, minne se tuli.

²²Sano siis Israelin kansalle: Näin sanoo Herra, HERRA : Sitä, minkä teen, minä en tee teidän tähtenne, Israelin heimo, vaan pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet kansojen seassa, minne olettekin tulleet.

²³Minä pyhitän suuren nimeni, jota on häväistyt kansojen keskuudessa; te olette sen häväisseet heidän keskuudessaan. Kun minä osoitan teissä pyhyytteni kansojen nähden, ne tulevat tietämään, että minä olen HERRA , sanoo Herra, HERRA .

²⁴Minä otan teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät kaikista maista. Minä tuon teidät omaan maahanne

²⁵ja vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte. Minä puhdistan teidät kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista jumalankuvistanne.

²⁶Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan sisimpäanne. Minä otan kivisydämen pois teidän sisältänne ja annan teille lihasydämen.

²⁷Minä annan Henkeni teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun säädöksiäni ja toimitte niiden mukaan.

²⁸Silloin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne, ja te olette minun kansani ja MINÄ OLEN teidän Jumalanne

²⁹ja minä pelastan teidät kaikista saastaisuuksistanne. Silloin minä kutsun esiin viljan ja annan sen kasvaa runsaana, eikä teidän tarvitse nähdä nälkää.

³⁰Minä teen puiden hedelmän ja pellon sadon runsaaksi, ettette enää joutuisi kärsimään kansojen herjausta nälän vuoksi.

³¹Silloin te muistatte pahan vaelluksenne ja tekonne, jotka eivät olleet hyviä, ja te inhoatte itseänne syntienne ja iljettävien tekojenne tähden.

³²Minä en tee tätä teidän tähtenne, sanoo Herra, HERRA , tietäkää se. Hävetkää, tuntekaa häpeää vaelluksenne tähden, te Israelin heimo.”

Israelille tuleva siunaus

³³”Näin sanoo Herra, HERRA : Kun minä puhdistan teidät kaikista pahoista teoistanne, minä asutan teidät kaupunkeihin, ja rauniot rakennetaan jälleen.

³⁴Silloin autioitunut maa viljellään, eikä se enää ole autiona jokaisen ohikulkijan katseltavana.

³⁵Silloin sanotaan: ”Tämä maa, joka oli autiona, on muuttunut kuin Eedenin puutarhaksi, ja rauniokaupungit, autiot ja maahan revityt, ovat nyt linnoitettuja ja asuttuja.’

³⁶Silloin kansat, jotka ovat jäljellä teidän ympärillänne, tulevat tietämään, että minä, HERRA , rakennan jälleen sen, joka on ollut raunioina, ja istutan kasveja autioon maahan. Minä, HERRA , olen puhunut, ja minä sen teen.

³⁷Näin sanoo Herra, HERRA : Vielä tätäkin minä annan Israelin heimon anoa minulta, että tekisin heille: Minä lisään heille ihmisiä kuin lammasmaa.

³⁸Niin kuin Jerusalemin on juhla-aikoina täynnä uhrattavien lampaiden laumoja, niin täyttyvät raunioina olevat kaupungit ihmislaumoista. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 37

Kuolleet luut

¹HERRANKäsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Hengessä ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä luita.

²Hän kuljetti minua kaikkialla, niiden ympärillä ja minä näin, että niitä oli hyvin paljon pitkin laaksoa ja että ne olivat hyvin kuivia.

³Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, voiko näistä luista tulla eläviä?” Minä vastasin: ”Herra, HERRA , sinä sen tiedät.”

⁴Hän sanoi minulle: ”Profetoi näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa HERRAN sana!

⁵Näin sanoo Herra, HERRA , näille luille: Katso, minä annan teihin tulla hengen, ja teistä tulee eläviä.

⁶Minä kasvatan teihin jänneet ja lihan, peitän teidät nahalla ja annan teihin hengen. Niin teistä tulee eläviä, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA .”

⁷Minä profetoisin niin kuin minua oli käsketty. Profetoidessani kuului ääntä, kuului kolinaa, ja luut lähenivät toisiaan.

⁸Minä katselin niitä ja näin, kuinka niihin kasvoi jänneet ja liha, ja niiden päälle tuli nahka. Niissä ei kuitenkaan ollut vielä henkeä.

⁹Herra sanoi minulle: ”Profetoi hengestä. Ihmislapsi, profetoi ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, HERRA : Tule, henki, neljältä tuulelta ja puhalla näihin surmattuihin, että he heräisivät eloon.”

¹⁰Minä profetoisin niin kuin hän oli minua käsenyt. Silloin surmattuihin tuli henki; he heräsivät eloon ja nousivat jaloilleen. Heitä oli hyvin suuri joukko.

¹¹Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. He sanovat: ’Meidän luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt, ja me olemme hukassa.’

¹²Sen tähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä avaan hautanne ja nostan teidät, kansani, ylös haudoistanne ja tuon teidät Israelin maahan.

¹³Te tulette tietämään, että minä olen HERRA , kun minä avaan hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne.

¹⁴Minä panen teihin Henkeni, ja te heräätte eloon. Minä sijoitan teidät omaan maahanne, ja te tulette tietämään, että minä, HERRA , olen puhunut ja minä toteutan sanani, sanoo HERRA .”

Kaksi sauvaa – Juuda ja Israel

¹⁵Minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁶”Sinä, ihmislapsi, ota sauva ja kirjoita siihen: ’Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille.’ Ota sitten toinen sauva ja kirjoita siihen: ’Joosefille; Efraimin ja koko häneen liittyneen Israelin huoneen sauva.’

¹⁷Vie ne sitten lähelle toisiaan niin, että niistä tulee kuin yksi sauva sinun kädessäsi.

¹⁸Kun sitten maanmiehesi pyytävät sinua kertomaan heille, mitä tarkoitat sauvoilla,

¹⁹niin sano heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä otan Efraimin kädessä olevan Joosefin ja häneen liittyneiden Israelin heimojen sauvan ja asetan sen yhteen Juudan sauvan kanssa. Minä teen niistä yhden sauvan, ja niistä tulee kädessäni yhtenäinen.’

²⁰Olkoot sauvat, joihin olet kirjoittanut, kädessäsi heidän nähtensä,

²¹ja puhu heille: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä otan israelilaiset pois kansojen keskeltä, minne he ovat joutuneetkin. Minä kokoan heidät kaikkialta ja tuon heidät omaan maahansa.

²²Minä teen heistä yhden kansan siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas hallitsee heitä kaikkia. Silloin he eivät enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaannu kahdeksi valtakunnaksi.

²³He eivät enää saastuta itseään jumalankuvillaan ja iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillaan. Minä vapautan heidät ja vien heidät siihen maahan kaikista asuinpaikoista, joissa he ovat tehneet syntiä, ja minä puhdistan heidät. Heistä tulee minun kansani, ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa.

²⁴Palvelijani Daavid on heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on yksi paimen. Silloin he vaeltavat minun säädösteni mukaan, noudattavat minun lakejani ja toimivat niiden mukaan.

²⁵He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne asuivat. He saavat asua siellä ikuisesti, he ja heidän lapsensa

ja lastensa lapset. Minun palvelijani Daavid on oleva heidän ikuinen ruhtinaansa.

²⁶Minä teen heidän kanssaan rauhan liiton; se on ikuinen liitto heidän kanssaan. Minä juurrutan heidät maahan ja teen heistä monilukuisen kansan. Minä asetan pyhäkköni heidän keskuuteensa ainaiseksi.

²⁷Minun asumukseni on oleva heidän luonaan. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

²⁸Kansat tulevat tietämään, että minä olen HERRA , joka pyhitän Israelin kansan, kun minun pyhäkköni on sen keskellä ikuisesti.”

Hesekiel 38

Googin sota

¹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

²”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti Maagogin maata. Ennusta Googia, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinasta vastaan

³ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas.

⁴Minä käännän sinut ympäri, panen koukut sinun leukoihisi ja tuon sinut ulos maastasi, sinut ja koko sotaväkesi, hevoset ja ratsumiehet, suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, kaikki komeasti pukeutuneita, kaikki miekkamiehiä.

⁵Persia, Kuus ja Puut ovat heidän kanssaan, kaikilla kilvet ja kypärät,

⁶Goomer ja kaikki sen joukot, Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen joukot – mukanasi on monia kansoja.

⁷Ole valmis ja varustaudu, sinä ja kaikki sinun joukkosi, jotka ovat kokoontuneet luoksesi, ja ole sinä heidän päällikkönsä.

⁸Pitkien aikojen perästä sinä saat määräyksen, vuosien lopulla sinun on mentävä maahan, joka on toipunut miekan jäljiltä, ja kansan luo, joka on koottu monien kansojen seasta. Sinun on mentävä Israelin vuorille, jotka

kauan aikaa ovat olleet rauniomaana. Se kansa on tuotu pois kansojen seasta ja kaikki asuvat siellä turvallisesti.

⁹ Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tulet kuin pilvi, joka peittää maan. Sinä hyökkäät kaikkine joukkoinesi, ja mukanasasi on monia kansoja.

¹⁰ Näin sanoo Herra, HERRA : Sinä päivänä mieleesi tulee eräitä asioita ja sinä mietit pahan juonen.

¹¹ Sinä sanot: Minä hyökkään suojattomaan maahan, käyn rauhallisten, luottavaisina asuvien ihmisten kimppuun – he kaikki asuvat muurittomissa asuinpaikoissa, joissa ei ole salpoja eikä portteja.

¹² Sinä aiot saada saalista, ryöstää ryöstettävää, ojentaa kätesi raunioita kohti, jotka on asutettu uudelleen, kansaa kohti, joka on koottu kansojen keskeltä. Se on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja asuu keskellä maata.

¹³ Saba, Dedan ja Tarsiin kauppiat sekä kaikki heidän nuoret leijonansa kyselevät sinulta: 'Oletko menossa saamaan saalista? Oletko koonnut joukkosi ryöstämään ryöstettävää, viemään mukanasasi hopeaa ja kultaa, ottamaan karjaa ja omaisuutta, ryöstämään suurta saalista?'

¹⁴ Sen tähden profetoi, ihmislapsi, ja sano Googille: Näin sanoo Herra, HERRA : Kun sinä saat tietää, että minun kansani Israel asuu luottavaisena,

¹⁵ sinä lähdet liikkeelle asuinpaikastasi perimmäisestä pohjolaasta mukanasasi monia kansoja. Kaikki ratsastavat hevosilla; se on suuri joukko, lukuisa sotaväki.

¹⁶ Päivien lopulla sinä hyökkäät minun kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, joka peittää maan. Minä tuon sinut maahani, että kansat tulisivat tuntemaan minut, kun minä osoitan pyhyytteni sinussa, Goog, niiden nähden.

¹⁷ Näin sanoo Herra, HERRA : Etkö sinä ole se, josta minä muinaisina päivinä puhuin palvelijoitteni, Israelin profeettojen, kautta? He profetoivat tuohon aikaan vuosikausia siitä, että sinut tuodaan minun kansani kimppuun.

¹⁸ Mutta sinä päivänä, jona Goog saapuu Israelin maahan, nousee minun vihani hehku.

¹⁹ Kiivaudessaani, palavassa vihassani, minä vannon: Totisesti, sinä päivänä tulee suuri maanjäristys Israelin maahan, sanoo Herra, HERRA .

²⁰ Silloin vapisevat minun edessäni meren kalat, taivaan linnut, kedon eläimet ja kaikki, jotka matelevat maassa, ja myös kaikki ihmiset maan päällä. Silloin vuoret luhistuvat ja vuorenpengermit sortuvat, myös kaikki muurit sortuvat maahan.

²¹ Minä kutsun kaikille vuorilleni miekan Googia vastaan, sanoo Herra, HERRA . Toisen miekka on oleva toista vastaan.

²² Minä käyn oikeutta hänen kanssaan rutolla ja verenvuodatuksella. Rankkasadetta, raekiviä, tulta ja tulikiveä minä annan sataa hänen ja hänen joukkojensa päälle sekä niiden monien kansojen päälle, jotka ovat hänen kanssaan.

²³ Näin minä osoitan suuruuteni ja pyhyytteni sekä ilmoitan itseni monien kansojen silmien edessä, ja ne tulevat tietämään, että minä olen HERRA .”

Hesekiel 39

Googin joukkojen tuho

¹”Ihmislapsi, sinun on ennustettava Googia vastaan ja sanottava: Näin sanoo Herra, HERRA : Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas.

² Minä käännän sinut ympäri, kuljetan sinua, tuon sinut perimmäisestä pohjolasta ja vien sinut Israelin vuorille.

³ Siellä minä lyön jousesi vasemmasta kädestäsi ja pudotan nuolesi oikeasta kädestäsi.

⁴ Israelin vuorille sinä kaadut, samoin kaikki joukkosi ja mukanasasi olevat kansat. Minä annan sinut ruuaksi petolinnuille ja kaikille siivekkäille sekä kedon eläimille.

⁵ Taistelukentälle sinä kaadut, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA .

⁶ Minä lähetän tulen Maagogiin ja rannikolla turvassa asuvien keskuuteen, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA .

⁷ Pyhän nimeni minä teen kansani Israelin keskuudessa tunnetuksi, enkä enää salli sitä häväistävän. Silloin kansat tulevat tietämään, että minä olen HERRA , Israelin Pyhä.

⁸ Tämä käy toteen ja tapahtuu sinä päivänä, josta minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA .

⁹ Israelin kaupunkien asukkaat lähtevät porttien ulkopuolelle ja polttavat aseita: pieniä ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, nuijia ja keihäitä. He käyttävät niitä polttopuina seitsemän vuotta.

¹⁰ He eivät kannu puita kedolta eivätkä hakkaa niitä metsistä vaan polttavat aseita. He saalistavat saalistajiltaan ja ryöstävät ryöstäjiltään, sanoo Herra, HERRA .

¹¹ Sinä päivänä minä annan Googille hautapaikan Israelista, Kulkijoidenlaakson, joka on merestä itään päin . Se sulkee tien noilta kulkijoilta. Sinne haudataan Goog ja koko hänen meluava joukkonsa, ja sille annetaan nimeksi ”Googin meluavan joukon laakso”.

¹² Israelin heimo hautaa heitä seitsemän kuukautta puhdistukseen maan.

¹³ Maan koko kansa on hautaamassa heitä ja saa siitä mainetta sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, sanoo Herra, HERRA .

¹⁴ Sitten asetetaan vakinaiset miehet, jotka kulkevat pitkin maata ja hautaavat vielä hautaamatta jääneiden maahantunkeutujien ruumiit ja näin puhdistavat maan. Seitsemän kuukauden kuluttua he tutkivat tarkoin maan.

¹⁵ Nämä kulkijat vaeltavat kautta maan, ja kun joku heistä näkee ihmisen luut, hän pystyttää niiden viereen kivimerkin. Se pysyy paikallaan, kunnes hautaajat vievät luut Googin meluavan joukon laaksoon.

¹⁶ Onpa eräällä kaupungillakin nimenä Hamona . Näin he puhdistavat maan.

¹⁷Näin sanoo Herra, HERRA : Sinä ihmislapsi, sano linnuille, kaikille siivekkäille, ja kaikille kedon eläimille: Kokoontukaa, tulkaa joka taholta teurasuhrilleni, jonka minä teurastan teitä varten, suurelle teurasuhrille Israelin vuorille. Syökää lihaa ja juokaa verta.

¹⁸Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta – päsejä, lampaita, vuohia ja härkiä, Baasanissa lihotettuja kaikki.

¹⁹Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten teurastan.

²⁰Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni ratsuista ja vaunuhevosista, sankareista ja kaikenlaisista sutureista, sanoo Herra, HERRA .

²¹Minä osoitan kunniani kansojen keskuudessa, ja kaikki kansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä panen toimeen, ja käteni, jonka minä käänän heitä vastaan.

²²Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että siitä päivästä lähtien minä, HERRA , olen heidän Jumalansa.

²³Kansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden. Israelilaiset olivat olleet uskottomat minulle, ja minä kätkin heiltä kasvoni. Minä annoin heidät vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekkaan.

²⁴Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin kasvoni heiltä.”

Israel saa asua turvallisesti omassa maassaan

²⁵”Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Nyt minä käänän Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin heimoa. Minä kiivailen pyhän nimeni puolesta.

²⁶He saavat unohtaa häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat osoittaneet minua kohtaan, asuessaan maassaan turvallisesti, kenenkään pelottelematta.

²⁷Minä osoitan heissä pyhytyeni monien kansojen nähden, kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista.

²⁸He tulevat tietämään, että minä olen HERRA , heidän Jumalansa, kun minä kokoan heidät omaan maahansa pakkosiirtolaisuudesta, johon olin karkottanut heidät kansojen luo, enkä jätä sinne ainoatakaan heistä.

²⁹Minä en myöskään enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 40

UUSI TEMPPELI

Temppelin muurit, portit ja esipihat

¹Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenakymmenentenä viidentenä vuotena, vuoden ensimmäisen kuukauden kymmenentenä päivänä, sinä päivänä, jolloin oli kulunut neljätoista vuotta Jerusalemin valloituksesta, HERRAN käsi tuli minun päälleni. Hän vei minut

²Jumalan näyissä Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle, jonka etelärinteellä oli kaupungin kaltainen rakennelma.

³Hän vei minut sinne, ja minä näin vaskenhohtoisen miehen. Miehellä oli kädessään pellavanuora ja mittaruoko, ja hän seiso portilla.

⁴Mies puhui minulle: ”Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja paina mieleesi kaikki, mitä minä näytän sinulle, sillä sinut on tuotu tänne sitä varten, että se näytettäisiin sinulle. Ilmoita Israelin heimolle kaikki, mitä näet.”

⁵Minä näin temppelin ja sitä joka puolelta ympäröivän muurin. Miehen kädessä oli kuusikyynäräinen mittaruoko. Kyynärä oli kämmenenleveyden verran tavallista kyynärää pitempi. Hän mittasi rakennuksen: leveys oli yksi ruoko ja korkeus yksi ruoko.

⁶ Sitten hän meni itää kohden johtavalle portille, nousi ylös sen portaita ja mittasi portin kynnyksen: se oli yhden ruo'on levyinen. Toinen kynnyksen oli myös yhden ruo'on levyinen.

⁷ Portin sivuhuoneet olivat yhden ruo'on pituiset ja yhden ruo'on levyiset, ja sivuhuoneiden väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnyksen porttieteisen laidassa, sisäpuolella, oli yhden ruo'on levyinen.

⁸ Mies mittasi porttieteisen sisäpuolelta: yksi ruo'on mitta.

⁹ Hän mittasi porttieteisen: kahdeksan kyynärää, ja sen pylväät: kaksi kyynärää. Porttietien oli muurin sisäpuolella.

¹⁰ Itään päin johtavan portin sivuhuoneita oli kolme kummallakin puolella. Kaikki kolme olivat samankokoisia, ja niiden seinäpylväät kummallakin puolella olivat samankokoiset.

¹¹ Hän mittasi myös porttiaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja porttikäytävän pituuden: kolmetoista kyynärää.

¹² Sivuhuoneiden edessä oli kyynärän korkuinen aitaus, samanlainen portin kummallakin puolella. Kukin sivuhuone oli kuusi kyynärää pitkä ja kuusi leveä.

¹³ Hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen katosta toisen kattoon asti: ovien välillä oli kaksikymmentäviisi kyynärää leveä tila.

¹⁴ Sitten hän mittasi seinäpylväät: kuusikymmentä kyynärää. Seinäpylväiden edessä, portin ympärillä, oli esipiha.

¹⁵ Portin sisäänkäynnin edestä sisäportin eteiseen oli viisikymmentä kyynärää.

¹⁶ Sivuhuoneissa ja seinäpylväiden välissä oli ympäriinsä suljettavia ikkuna-aukkoja, samoin eteisissä. Ikkuna-aukot avartuivat sisäänpäin, ja pylväissä oli palmukoristeita.

¹⁷Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan, ja siellä oli huoneita ympäri esipihan ja kiveys. Huoneita oli kolmekymmentä, ja ne olivat kiveyksen laidassa.

¹⁸Kiveys ulottui porttien sivuseinämiin niiden koko pituudelta. Tämä oli alempi kiveys.

¹⁹Mies mittasi matkan ulkoa alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle: sata kyynärää. Tämä oli itäinen portti. Sitten pohjoinen.

²⁰Sitten hän mittasi pohjoiseen päin olevan ja ulompaan esipihaan vievän portin pituuden ja leveyden.

²¹Siinä oli kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen seinäpylväät ja eteinen olivat saman mittaiset kuin ensimmäisessä portissa. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

²²Sen ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet olivat samankokoisia kuin itää kohden olevan portin vastaavat. Sinne, portin eteiseen, johti seitsemän porrasta.

²³Sisemmällä esipihalla oli portti sekä pohjoiseen että itään johtavaa porttia vastapäätä. Mies mittasi matkan portilta portille: sata kyynärää.

²⁴Sitten hän kuljetti minua etelään päin, ja minä näin etelään johtavan portin. Hän mittasi sen seinäpylväät ja eteisen: ne olivat samankokoiset kuin nuo toiset.

²⁵Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä samanlaisia ikkuna-aukkoja kuin toisissa porteissa. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

²⁶Siihen johti seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli portin eteinen. Siinä, sen seinäpylväissä, oli palmukoristeita, yksi kummallakin puolella.

²⁷Sisemmässä esipihassa oli portti etelää kohti. Mies mittasi etelään johtavien ulko- ja sisäporttien välin: sata kyynärää.

²⁸Sitten hän vei minut eteläportin kautta sisempään esipihaan ja mittasi eteläportin; se oli samankokoinen kuin toiset portit.

²⁹Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoisia kuin nuo toiset, ja siinä ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

³⁰Eteiset olivat kaikkialla pituudeltaan kaksikymmentäviisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää.

³¹Eteläportin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

³²Sitten mies vei minut itää kohti sisempään esipihaan. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin.

³³Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoiset kuin nuo toiset. Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

³⁴Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

³⁵Sitten mies vei minut pohjoisportille. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin.

³⁶Siinä oli myös sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen. Portissa oli ikkuna-aukkoja ympäriinsä. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

³⁷Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen kummallakin puolella olevissa seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

³⁸Porteissa oli huone, jossa huuhdottiin polttouhri. Sen ovi oli seinäpylväiden välissä.

³⁹ Porttieteisessä oli kummallakin puolella kaksi pöytää polttouhrin, syntiuhrin ja vikauhrin teurastamista varten.

⁴⁰ Pohjoisen puoleisella ulkosivulla, portin ovelle noustaessa, oli kaksi pöytää. Myös porttieteisen toisella sivulla oli kaksi pöytää.

⁴¹ Portin kummankin puolen sivuilla oli neljä pöytää, yhteensä kahdeksan pöytää, joilla uhrit teurastettiin.

⁴² Polttouhria varten oli neljä hakatuista kivistä tehtyä pöytää, jotka olivat puolentoista kyynärän pituisia, puolentoista kyynärän levyisiä ja yhden kyynärän korkuisia. Niillä pidettiin välineitä, joilla teurastettiin polttouhri ja teurasuhri.

⁴³ Kämmenenleveyden pituisia koukkuja oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta uhriliha pantiin pöydille.

⁴⁴ Sisemmän portin ulkopuolella oli kaksi laulajien huonetta sisemmässä esipihassa. Toinen huone oli pohjoisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli etelää kohden. Toinen oli eteläisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli pohjoista kohden.

⁴⁵ Mies puhui minulle: ”Tämä huone, jonka etupuoli on etelää kohden, on temppelipalvelusta toimittavia pappeja varten.

⁴⁶ Se huone, jonka etupuoli on pohjoista kohden, on alttaripalvelusta toimittavia pappeja varten. He ovat Saadokin jälkeläisiä, niitä leeviläisiä, jotka saavat lähestyä HERRAA palvellakseen häntä.”

⁴⁷ Mies mittasi esipihan: sen pituus oli sata kyynärää ja leveys sata kyynärää. Esipiha oli neliön muotoinen, ja alttari oli temppelin edustalla.

⁴⁸ Sitten hän vei minut temppelin eteiseen ja mittasi eteisen kummallakin puolella olevat pylväät: viisi kyynärää, ja portin kummankin puoliskon leveyden: kolme kyynärää.

⁴⁹ Eteisen leveys oli kaksikymmentä kyynärää ja pituus yksitoista kyynärää . Sinne johti kymmenen porrasta. Seinäpylväiden luona oli erilliset pylväät, yksi kummallakin puolella.

Hesekiel 41

Temppelin esipiha ja kaikkeinpyhin

¹ Sitten mies vei minut temppelisaliin ja mittasi ovipylyväät. Ne olivat kuusi kyynärää paksut kummallakin puolella, yhtä paksut kuin ilmestysmajan leveys.

² Ovi oli kymmenen kyynärää leveä, ja sen molemmin puolin oli viiden kyynärän mittaiset sivuseinät. Mies mittasi temppelisalin: se oli neljäkymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä.

³ Sitten hän meni perimmäiseen huoneeseen ja mittasi oven sivupylyväät, kaksi kyynärää, ja ovenpielet, kuusi kyynärää. Oviaukon leveys oli seitsemän kyynärää.

⁴ Sitten mies mittasi itse huoneen ja sai sen pituudeksi kaksikymmentä kyynärää ja leveydeksi temppelisalin puoleiselta seinältä mitattuna myös kaksikymmentä kyynärää. Mies sanoi minulle: ”Tämä on kaikkeinpyhin.”

Temppelin sivuhuoneet

⁵ Sitten hän mittasi temppelin seinän: kuusi kyynärää, ja temppeliä ympäröivien sivuhuoneiden leveyden: neljä kyynärää.

⁶ Sivuhuoneita oli kolmessa kerroksessa, yhteensä kolmekymmentä. Ne tulivat kunkin sivuhuoneen kohdalla olevan temppelin seinän sisään, niin että ne pysyivät siinä kiinni, mutta niitä ei ollut kiinnitetty temppelin seinään.

⁷ Sivuhuoneet olivat kerros kerrokselta sitä leveämpiä, mitä ylempanä ne olivat. Huoneet kiersivät temppeliä yhä ylemmäksi ja levenivät ylhäällä. Alimmasta kerroksesta noustiin ylimpään keskikerroksen kautta.

⁸ Minä näin, että temppelin ympärillä oli koroke. Sivuhuoneiden perustusten korkeus oli täysi ruo'on mitta, kuusi kyynärää, reunustaan asti.

⁹ Sivuhuoneiden ulkoseinän paksuus oli viisi kyynärää. Avoin tila temppelin sivuhuonerakennuksen

¹⁰ ja piharakennuksien välillä oli joka puolella kaksikymmentä kyynärää leveä.

¹¹ Sivuhuoneista avoimeen tilaan johti kaksi ovea, yksi pohjoiseen ja toinen etelään. Avoimen tilan muurin paksuus oli joka puolella viisi kyynärää.

¹² Rakennus, joka oli erillisen alueen laidassa lännen puoleisella sivulla, oli seitsemänkymmentä kyynärää leveä. Rakennuksen seinän paksuus oli kaikkialla viisi kyynärää, ja sen pituus oli yhdeksänkymmentä kyynärää.

Temppelisali

¹³ Mies mittasi temppelin: sen pituus oli sata kyynärää. Hän mittasi myös eristetyllä alueella olevan rakennuksen seinineen: se oli sata kyynärää pitkä.

¹⁴ Temppelin etupuolen ja eristetyn alueen leveys itään päin oli sata kyynärää.

¹⁵ Sitten mies mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli eristetyn alueen takareunassa, ja sen holvikäytävät kummaltakin puolelta. Rakennuksen pituus oli sata kyynärää. Sisempi temppelisali, esipihan eteiset,

¹⁶ kynnykset, suljettavat ikkuna-aukot ja holvikäytävät kolmessa kerroksessa ympäriinsä kynnyksen kohdalla, olivat kauttaaltaan laudoitetut maasta ikkuna-aukkoihin asti. Ikkuna-aukot olivat peitetyt.

¹⁷ Ovien yläpuolelle, sisempään temppeliin ja ulos asti, sisä- ja ulkopuolelle, oli koko seinän laajuudelta säännöllisin välein

¹⁸ tehty kerubeja ja palmuja; kahden kerubin välissä oli aina palmu. Kullakin kerubilla oli kahdet kasvot,

¹⁹ toiseen palmuun päin ihmisen kasvot ja toiseen nuoren leijonan kasvot. Näitä kuvia oli tehty kaikkialle temppeliin.

²⁰ Kerubeja ja palmuja oli tehty lattiasta alkaen oviaukkojen yläpuolelle asti, samoin temppelisalın seinille.

²¹ Temppelisalın ovipyylväǟt olivat nelikulmaiset. Mutta pyhim̄m̄n edess̄ä oli
²² ikään kuin puinen alttari, kolme kyynäräǟ korkea ja kaksi kyynäräǟ pitkä. Se oli kulmikas, ja sen jalusta ja sivut olivat puuta. Mies sanoi minulle: ”Tämä on pöytä, joka on HERRAN edess̄ä.”

²³ Temppelisalissa ja pyhim̄m̄ssä oli ovet,

²⁴ joissa oli kaksi kääntyvää ovenpuoliskoa. Kummassakin oves̄sa oli kaksi ovenpuoliskoa.

²⁵ Näihin temppelisalın oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, samanlaisia kuin oli tehty seiniin. Ulkona, eteisen edess̄ä, oli puinen katos.

²⁶ Eteisen sivuseinissä oli kummallakin puolella suljettavat ikkuna-aukot ja palmuja, samoin temppelin sivuhuoneissa ja katoksissa.

Hesekiel 42

Pappien huoneet

¹ Sitten mies vei minut pohjoisen puolella olevaan ulompaan esipihaan. Hän vei minut huoneeseen, joka oli vastapäätä eristettyä aluetta ja pohjoisen puolella olevaa rakennusta.

² Pohjoiseen päin johtava ovi oli sata kyynäräǟ pitkän rakennuksen sivulla. Rakennuksen leveys oli viisikymmentä kyynäräǟ.

³ Vastapäätä kahdenkymmenen kyynärän pituista sisemmän esipihan osaa ja ulomman esipihan kiveystä oli kolmessa kerroksessa holvikäytävä kummallakin puolella.

⁴ Huoneiden editse kulki kymmenen kyynäräǟ leveä ja sata kyynäräǟ pitkä käytävä sisempään esipihaan. Huoneiden ovet olivat pohjoiseen päin.

⁵ Ylimmät huoneet olivat kapeimmat, sillä käytävät ottivat niiltä tilaa enemmän kuin rakennuksen alimmilta ja keskimmäisiltä huoneilta.

⁶ Huoneet olivat kolmessa kerroksessa. Kun niissä ei ollut pylväitä kuten esipihoissa, ne olivat kapeampia kuin alimmat ja keskimmäiset.

⁷ Huoneiden kohdalla oli muuri, joka kulki huoneiden suuntaisena niiden editse ulomman esipihan suuntaan. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää.

⁸ Ulomman esipihan suunnalla olevien huoneiden pituus oli näet viisikymmentä kyynärää. Tempppelin puoleisella sivulla se oli sata kyynärää.

⁹ Näiden huoneiden alaosassa oli sisäänkäynti idästä, ulomman esipihan suunnalta.

¹⁰ Huoneita oli myös esipihaa ympäröivän kivimuurin leveällä sivulla, idän puolella, erillisen alueen ja rakennuksen edustalla.

¹¹ Niiden editse kulki käytävä. Huoneet olivat samanlaisia kuin ne, jotka olivat pohjoisempana, yhtä pitkiä ja leveitä. Samanlaisia olivat myös sisäänkäynnit, järjestelyt ja oviaukot.

¹² Käytävän päässä oleva ovi oli samanlainen kuin niiden huoneiden ovet, jotka olivat kohti etelää. Sinne tultaessa käytävä kulki sillä puolella olevan kivimuurin viertä itää kohden.

¹³ Mies sanoi minulle: ”Pohjoispuolen huoneet ja eteläpuolen huoneet, jotka ovat eristetyn alueen edustalla, ovat pyhiä huoneita, joissa papit, jotka lähestyvät HERRAA, syövät sitä, mikä on pyhistä pyhintä. Sinne he vievät sen, mikä on pyhistä pyhintä, ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin, sillä se paikka on pyhä.

¹⁴ Kun papit ovat menneet sisälle temppeliin, he eivät saa lähteä pyhäköstä ulos esipihaan, ennen kuin ovat jättäneet sinne vaatteensa, joissa he toimittavat virkaansa, sillä ne ovat pyhät. Heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, ja vasta sitten he voivat mennä kansan pariin.”

Tempppelin muuri

¹⁵ Kun mies oli saanut tempppelin sisäosan kokonaan mitatuksi, hän vei minut ulos sille portille, joka oli itää kohti. Sitten hän mittasi koko temppelialueen.

¹⁶ Hän mittasi mittaruo'olla itäisen sivun: yhteensä viisisataa ruo'on mittaa.

¹⁷ Hän mittasi pohjoisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

¹⁸ Mies mittasi eteläisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

¹⁹ Sitten hän kääntyi länteen ja mittasi läntisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

²⁰ Hän mittasi alueen neljältä ilmansuunnalta. Sen ympärillä oli muuri, viisisataa ruo'onmittaa pitkä ja viisisataa leveä. Se erotti pyhän alueen maallisesta.

Hesekiel 43

Herran kunnia tulee temppeliin

¹ Sitten mies kuljetti minut portille, joka vei itää kohden.

² Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden tulevan idästä. Sen ääni oli kuin suurten vetten kohina, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan.

³ Näky, jonka näin, oli samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt silloin, kun kaupunki hävitettiin, ja samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Minä heittäydyin kasvoilleni.

⁴ HERRANKirkkaus meni sisään temppeliin siitä portista, joka oli itää kohti,

⁵ ja Henki nosti minut ja vei sisempään esipihaan, ja siellä minä näin, että HERRAN kirkkaus täytti temppelin.

Temppelin laki

⁶ Miehen seisoessa yhä vierelläni minä kuulin, että temppelistä puhuttiin minulle.

⁷ Minulle sanottiin: ”Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni paikka ja jalkapohjieni sija. Tässä minä olen aina asuva israelilaisten keskellä. Ei Israelin kansa eivätkä sen kuninkaat enää saastuta minun pyhää nimeäni haureudellaan, kuninkaittensa ruumiilla eivätkä uhrikukkuloillaan.

⁸ He asettivat oman kynnyksensä minun kynnykseni viereen, ovenpielensä minun ovenpieleni rinnalle, niin että vain seinä oli minun ja heidän välillään.

He saastuttivat minun pyhän nimeni iljettävillä teoillaan, ja minä tein heistä lopun vihassani.

⁹ Nyt he vievät haureutensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja niin minä asun aina heidän keskellään.

¹⁰ Ihmislapsi, kerro Israelin heimolle tästä temppelistä, että he häpeäisivät syntejään. Tutkikoot sen suunnittelua!

¹¹ Jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat tehneet, niin anna heille tiedoksi, piirrä ja kirjoita heidän nähtensä, temppelin muoto ja sisustus, uloskäynnit, sisäänkäynnit, kaikki muodot, kaikki säädökset ja kaikki lait. Kirjoita ne heidän nähtäväkseen, että he pitäisivät mielessään koko sen mallin ja kaikki säädökset ja tekisivät niiden mukaan.

¹² Tämä on laki temppelistä: sen koko alue vuoren laella on kauttaaltaan pyhistä pyhin. Katso, tämä on temppelin laki.”

Alttari

¹³ Nämä olivat alttarin mitat kyynärissä, kun kyynärään luetaan tavallinen kyynärä ja kämmenenleveys: sen jalusta oli kyynärän korkuinen ja kyynärän levyinen. Koko laidan ympäri ulottuva reunus oli yhden vaaksan korkuinen. Tämä oli alttarin reunus.

¹⁴ Maanpinnan tasosta alemmalle välitasolle oli kaksi kyynärää ja reunaporrastuksen leveys oli yksi kyynärä. Alemmalta välitasolta ylemmälle välitasolle oli neljä kyynärää, ja tämänkin porrastuksen leveys oli yksi kyynärä.

¹⁵ Altтарin tulisija oli neljän kyynärän korkuinen, ja siitä ylöspäin kohosi neljä sarvea.

¹⁶ Tulisijan pituus oli kaksitoista ja leveys kaksitoista kyynärää. Sen neljä sivua muodostivat neliön.

¹⁷ Välireunan pituus oli neljätoista ja leveys neljätoista kyynärää; kaikki neljä sivua olivat yhtä pitkät. Sitä ympäröivä reunus oli puoli kyynärää, ja sen

jalusta oli kyynärän mittainen joka puolelta. Altтарin portaat olivat itäpuolella.

Altтарin vihkiminen

¹⁸Mies sanoi minulle: ”Ihmislapsi, näin sanoo Herra, HERRA : Nämä ovat alttaria koskevat lait. Kun se on saatu valmiiksi, niin että sen päällä voidaan uhrata polttouhri ja pirskontaa sen päälle verta,

¹⁹anna nuori mullikka syntiuhria varten leeviläisille papeille, Saadokin jälkeläisille, jotka saavat tulla lähelleni palvelemaan minua, sanoo Herra, HERRA .

²⁰Ota sen verta ja sivele altтарin neljään sarveen, välireunan neljään kulmaan ja ympäri reunusta. Näin sinun on puhdistettava se ja toimitettava sille sovitus.

²¹Ota sitten syntiuhrimullikka ja polta se säädetyssä paikassa temppelialueella pyhäkön ulkopuolella.

²²Toisena päivänä sinun on uhrattava virheetön pukki syntiuhriksi, että alttari puhdistettaisiin samoin kuin se puhdistettiin mullikalla.

²³Suoritettuasi loppuun puhdistuksen sinun on uhrattava virheetön mullikka ja virheetön pässi.

²⁴Tuo ne HERRAN eteen, ja papit heittäkööt niiden päälle suolaa ja uhratkoot ne polttouhriksi HERRALLE .

²⁵Seitsemän päivän ajan sinun on uhrattava joka päivä syntiuhripukki sekä virheetön mullikka ja virheetön pässi.

²⁶Altтарin sovitus, puhdistus ja vihkiminen toimitetaan seitsemän päivän aikana.

²⁷Noiden päivien kuluttua, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, papit uhratkoot alttarilla polttouhrejaan ja yhteysuhrejaan. Silloin minä olen teille suosiollinen, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 44

Suljettu itäportti

¹Sitten mies vei minut takaisin pyhäkön ulommalle portille, joka johtaa itään, mutta se oli suljettu.

²HERRA sanoi minulle: ”Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei avata, eikä kukaan saa kulkea sen kautta, sillä HERRA, Israelin Jumala, on kulkenut siitä sisälle, ja se suljettiin.

³Vain ruhtinas saa istua siellä aterioimassa HERRAN edessä, koska hän on ruhtinas. Hänen tulee mennä sisään porttieteisen kautta ja lähteä ulos samaa tietä.”

Leeviläisten synnit ja rangaistus

⁴Sitten mies vei minut pohjoisportin kautta temppelin edustalle. Minä näin, että HERRAN kirkkaus täytti hänen temppelin. Silloin minä heittäydyin kasvoilleni,

⁵ja HERRA sanoi minulle: ”Ihmislapsi, paina mieleesi, mitä näet silmilläsi ja kuulet korvillasi – kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista HERRAN temppelin säädöksistä ja kaikista sen laeista. Paina mieleesi temppelin sisäänkäynti ja jokainen pyhäkön uloskäytävä.

⁶Sano kapinalliselle Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA : Jo riittävät kaikki teidän iljettävät tekonne, te Israelin heimo!

⁷Te olette tuoneet muukalaisia, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkköni ja annatte heidän olla siellä. Kun te uhraatte minun leipääni, rasvaa ja verta, he saastuttavat läsnäolollaan minun temppelin. Näin te olette rikkoneet minun liittoni kaikkien muiden tekemienne iljettävyyksien lisäksi.

⁸Te ette ole itse pitäneet huolta pyhäkköni tehtävistä, vaan olette panneet heidät hoitamaan puolestanne minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät.

⁹Näin sanoo Herra, HERRA : Yksikään muukalainen, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamaton, ei saa tulla minun pyhäkköni, ei yksikään niistä muukalaisista, jotka asuvat israelilaisten keskuudessa.

¹⁰ Leeviläisetkin, jotka menivät kauas luotani, silloin kun israelilaiset kulkivat harhaan hyläten minut ja seuraten epäjumalankuviaan, joutuvat kantamaan syntinsä,

¹¹ mutta he saavat palvella minun pyhäkössäni. Heidän on valvottava temppelin portteja ja toimitettava temppelipalvelusta. Heidän on teurastettava polttouhrit ja teurasuhrit kansan puolesta ja oltava valmiina kansan edessä sitä palvelemassa.

¹² Koska he ovat palvelleet kansaa sen epäjumalankuvien edessä ja olleet Israelin heimolle kompastuksena syntiin, sen tähden minä vannoin heistä kättä kohottaen, että heidän on kannettava syntinsä, sanoo Herra, HERRA .

¹³ He eivät saa lähestyä minua hoitamaan pappeutta edessäni, eivätkä he saa lähestyä mitään minulle pyhitettyä, mitään pyhistä pyhintä. Heidän on kannettava häpeänsä ja iljettävät tekonsa, joita he ovat tehneet.

¹⁴ Kuitenkin minä teen heistä temppelissä suoritettavien palvelustehtävien hoitajia, kaikenlaisten töiden, joita siellä tehdään.

Saadokin jälkeläiset saavat toimia pappeina

¹⁵ Mutta leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloinkin, kun israelilaiset kulkivat harhaan luotani, saavat lähestyä minua ja palvella minua. He saavat seisoa edessäni uhraamassa minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, HERRA .

¹⁶ He saavat tulla pyhäkkööni ja lähestyä minun pöytäni, palvella minua ja hoitaa minulle suoritettavat tehtävät.

¹⁷ Tullessaan sisemmän esipihan porteille heidän on pukeuduttava pellavavaatteisiin. He eivät saa pitää yllään villavaatteita toimittaessaan virkaansa sisemmän esipihan porteissa ja sisällä temppelissä.

¹⁸ Heillä tulee olla pellavaiset juhlapäähineet päässä ja pellavahousut lanteilla. Älkööt he panko vyötäisilleen mitään hiostavaa.

¹⁹ Kun he sitten lähtevät ulompaan esipihaan kansan luo, heidän on riisuttava vaatteensa, joihin pukeutuneina he toimittivat palvelusta, ja jätettävä ne

pyhäkön sivuhuoneisiin. Sitten heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, etteivät pyhittäisi kansaa pappisvaatteillaan.

²⁰Älkööt he ajattako hiuksiaan kokonaan pois älköötäkään myöskään antako tukkansa kasvaa valtoimenaan. Heidän on leikattava hiuksensa.

²¹Kukaan papeista ei saa juoda viiniä silloin kun hänen on mentävä sisempään esipihaan.

²²Vaimokseen he eivät saa ottaa leskeä tai hylättyä, vaan heidän on otettava neitsyt Israelin heimon jälkeläisistä tai papin leski.

²³Heidän tulee opettaa kansalleni ero pyhän ja epäpyhän välillä ja antaa sille tiedoksi, mikä on saastaista ja mikä puhdasta.

²⁴Riita-asiassa pappien tulee toimia tuomareina ja jakaa oikeutta antamieni säädösten mukaan. Noudattakoot he minun opetuksiani ja lakejani kaikkien juhlieni suhteen ja pyhittäkööt minun sapattini.

²⁵Papit eivät saa mennä kuolleen ihmisen luo, etteivät saastuisi. He saavat saastua ainoastaan isästään tai äidistään, pojastaan, tyttärestään, veljestään tai sisarestaan, jos tämä on ollut naimaton.

²⁶Kun pappi on puhdistautunut, laskettakoon hänelle vielä seitsemän päivää,

²⁷ja sinä päivänä, jona hän menee toimittamaan virkaansa pyhäkköön, sisempään esipihaan, hänen tulee uhrata syntiuhriensa, sanoo Herra, HERRA .

²⁸Mitä pappien perintöosaan tulee, niin minä olen heidän perintöosansa. Teidän ei tule antaa heille maaomaisuutta Israelissa: minä olen heidän maaomaisuutensa.

²⁹He saavat syödä ruokauhrit, syntiuhrit ja vikauhrit, ja heille kuuluu kaikki, mikä Israelissa on pyhitettyä.

³⁰Paras osa kaikesta ensi sadosta ja kaikki annit, kaikenlaatuiset, mitä tahansa antinne ovatkin, kuuluvat papeille. Teidän tulee antaa satojenne ensimmäiset leipomukset papille, että siunaukseni lepäisi kotienne yllä.

³¹Papit eivät saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa se sitten linnun tai muun eläimen raato.”

Hesekiel 45

Maan jakaminen

¹”Kun arvotte maata perintöosiksi, erottakaa siitä HERRALLE anti, pyhä osa, kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentätuhatta leveä. Olkoon se alue kauttaaltaan pyhä.

²Siitä tulee pyhäkölle neliön muotoinen alue, viisisataa kertaa viisisataa, ja neliön ympäriltä viisikymmentä kyynärää avointa tilaa joka suuntaan.

³Mitatusta alueesta teidän on erotettava kaksikymmentäviisi tuhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta leveä osa. Siihen tulee pyhäkkö, kaikkein pyhin paikka.

⁴Tämä on pyhä osa maasta, ja se kuuluu pyhäkössä palveleville papeille, niille, jotka lähestyvät palvelemaan HERRAA . Se on alue, jonne he saavat rakentaa talonsa, ja se on pyhä paikka pyhäkköä varten.

⁵Alue, jonka pituus on kaksikymmentäviisi tuhatta kyynärää ja leveys kymmenentuhatta, kuuluu maaomaisuutena leeviläisille, jotka palvelevat pyhäkössä – kaksikymmentä asuinalueetta.

⁶Kaupungin maa-alueeksi antakaa viisituhatta kyynärää leveä ja kaksikymmentäviisi tuhatta pitkä alue pyhän antimaan viereltä. Se kuuluu koko Israelin heimolle.

⁷Ruhtinaalle kuuluu molemmilta puolin pyhää antimaata ja kaupungin maata, pyhän alueen sivusta ja kaupungin maan sivusta, lännen puolelta länteen päin ja idän puolelta itään päin, yhtä pitkä maa-alue kuin on yhden heimon osuuden pituus länsirajasta itärajaan.

⁸Se olkoon hänen maansa, maaomaisuutensa Israelissa, etteivät ruhtinaani enää sortaisi minun kansaani vaan antaisivat Israelin heimon pitää maansa, kunkin heimon oman osansa.”

Määräyksiä ruhtinaille

⁹”Näin sanoo Herra, HERRA : Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittäkää pois väkivalta ja sorto ja noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta. Lakatkaa karkottamasta kansaani mailtaan, sanoo Herra, HERRA .

¹⁰Olkoon teillä oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea bat-mitta.

¹¹Eefa ja bat olkoot yhtä suuret. Bat vetää kymmenesosan hoomeria ja eefa kymmenesosan hoomeria; niiden tilavuus määräytyy hoomerin mukaan.

¹²Sekelissä olkoon teillä kaksikymmentä geeraa ja miinassa olkoon kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi sekeliä ja viisitoista sekeliä .

¹³Tämä on anti, joka teidän on annettava: kuudennes eefa-mittaa hoomerista vehniä ja kuudennes eefa-mittaa hoomerista ohria.

¹⁴Antina annettavan öljyn määrä yhtä koor-mittaa kohti on kymmenesosa bat-mittaa. Koor on kymmenen bat-mittaa eli yksi hoomer; hoomer on kymmenen batia.

¹⁵Pikkukarjasta, Israelin runsasvetisiltä laitumilta, on annettava yksi lammas jokaista kahtasataa kohti ruokauhriksi, polttouhriksi ja yhteysuhriksi, että kansalle voitaisiin toimittaa sovitus, sanoo Herra, HERRA .

¹⁶Maan koko kansa on velvollinen antamaan tämän annin Israelin ruhtinaalle.

¹⁷Ruhtinas on velvollinen uhraamaan polttouhrin, ruokauhrin ja juomauhrin juhlina, uuden kuun päivinä ja sapatteina, kaikkina Israelin heimon juhla-aikoina. Uhratkoon hän syntiuhrin, ruokauhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin toimittaakseen sovituksen Israelin heimolle.”

Pääsiäisen ja lehtimajanjuhlan uhrin

¹⁸”Näin sanoo Herra, HERRA : Ota virheetön nuori mullikka ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä ja puhdista pyhäkkö.

¹⁹Pappi ottakoon syntiuhrin verta ja sivelkään sitä temppelin ovenpieliin ja alttarin välireunan neljään kulmaan sekä sisemmän esipihan portin pieliin.

²⁰ Tee samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä sen varalta, että joku olisi vahingossa tai tietämättömyydestä tehnyt syntiä. Näin te toimitatte temppelin sovituksen.

²¹ Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä teillä on pääsiäinen, seitsenpäiväinen juhla. Silloin syötäköön happamatonta leipää.

²² Sinä päivänä ruhtinas uhratkoon omasta puolestaan ja koko maan kansan puolesta mullikan syntiuhriksi.

²³ Seitsenpäiväisen juhlan jokaisena päivänä hänen on uhrattava polttouhriksi HERRALLE seitsemän virheetöntä mullikkaa ja seitsemän virheetöntä pässiä ja syntiuhriksi pukki joka päivä.

²⁴ Ruokauhriksi hänen tulee uhrata eefa-mitta jauhoja mullikkaa ja eefa-mitta jauhoja pässiä kohti sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

²⁵ Seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä ja siitä alkavan juhlan seitsemänä päivänä hän uhratkoon samanlaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin sekä saman määrän öljyä.”

Hesekiel 46

Ruhtinaan uhrin

¹ ”Näin sanoo Herra, HERRA : Sisemmän esipihan portti, joka johtaa itään, olkoon kuutena työpäivänä suljettu, mutta sapatinpäivänä se on avattava. Samoin se on avattava uudenkuun päivänä.

² Ruhtinas saapukoon porttieteisen kautta ulkoa ja jääköön seisomaan portinpieleen. Pappien uhratessa hänen polttouhriaan ja yhteysuhriaan hän itse kumartaen rukoilkoon porttiaukossa ja menköön sitten ulos. Porttia ei kuitenkaan saa sulkea ennen iltaa.

³ Maan kansan tulee kumartaa HERRAN edessä saman portin sisäänkäynnissä sapatteina ja uudenkuun päivinä.

⁴ Ruhtinaan on uhrattava HERRALLE sapatinpäivänä polttouhriksi kuusi virheetöntä karitsaa ja virheetön pässi.

⁵Ruokauhrina on pässin osalta eefa-mitta jauhoja pässiä kohti, mutta karitsoiden osalta se, mitä ruhtinas tahtoo antaa, sekä jauhoihin hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

⁶Uudenkuunpäivänä ruhtinas uhratkoon mullikan, kuusi karitsaa ja pässin. Niiden on oltava virheettömiä.

⁷Hänen tulee uhrata ruokauhrina eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti, mutta karitsoja kohti se, mitä saa hankituksi, sekä öljyä hiin-mitta eefaa kohti.

⁸Kun ruhtinas saapuu, hänen on tultava sisään porttieteisen kautta ja lähdettävä ulos samaa tietä.

⁹Maan kansan tullessa juhlina HERRAN eteen on sen, joka tulee kumartamaan Herraa pohjoisportin kautta, mentävä ulos eteläportin kautta, ja sen, joka tulee eteläportin kautta, on mentävä ulos pohjoisportin kautta. Kukaan ei saa palata sen portin kautta, josta tuli, vaan jokainen lähteköön ulos vastakkaisesta portista.

¹⁰Ruhtinaan pitää tulla sisään kansan mukana ja lähteä ulos kansan lähtiessä.

¹¹Juhlina ja juhla-aikoina uhrattava ruokauhri on eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti. Karitsoita kohti annettakoon se, mitä kukin tahtoo antaa, sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

¹²Kun ruhtinas uhraa HERRALLE vapaaehtoisen uhrin, joko polttouhrin tai yhteysuhrin, hänelle on avattava idänpuoleinen portti. Hänen on uhrattava polttouhrinsa ja yhteysuhrinsa samalla tavoin kuin hän tekee sapatinpäivänä. Sitten hän lähteköön ulos, ja hänen mentyään portti suljettakoon.

¹³Uhraa joka päivä vuoden vanha virheetön karitsa polttouhriksi HERRALLE . Uhraa se aamu aamulta.

¹⁴Uhraa lisäksi joka aamu ruokauhriksi kuudennes eefa-mitallista jauhoja karitsaa kohti sekä kolmannes hiin-mittaa öljyä hienojen vehnäjauhojen

kostuttamiseksi. Tämä on HERRALLE uhrattavaa ruokauhria koskeva ikuinen, pysyvä säädös.

¹⁵Uhratkaa siis aamu aamulta karitsa, ruokauhri ja öljy jokapäiväisenä polttouhrina.”

Ruhtinaan perintöosa

¹⁶”Näin sanoo Herra, HERRA : Kun ruhtinas antaa lahjan jollekin pojistaan, se on tämän perintöosa ja jää pojan perintönä hänen pojilleen heidän perittynä maaomaisuutenaan.

¹⁷Jos hän sen sijaan antaa perintöosastaan lahjan jollekin palvelijoistaan, se kuuluu palvelijalle vapautusvuoteen saakka mutta palaa sitten ruhtinaalle. Hänen perintömaansa jää pysyvästi vain hänen pojilleen.

¹⁸Ruhtinas ei saa ottaa itselleen kansan perintöosia eikä häätää ihmisiä pois heidän perintömailtaan. Antakoon hän pojilleen perintöosat omasta maaomaisuudestaan, ettei kansani joutuisi hajalleen, pois perintömailtaan.”

Uhrien keittopaikka

¹⁹Sitten mies vei minut sisään portin sivussa olevasta sisäänkäynnistä niiden pohjoisen puolella olevien huoneiden luo, jotka oli pyhitetty pappien käyttöön. Hän vei minut erääseen paikkaan alueen länsireunalle.

²⁰Mies sanoi minulle: ”Tämä on paikka, jossa papit keittävät vikauhrin ja syntiuhrin ja leipovat ruokauhrin. Niitä ei viedä ulompaan esipihaan, ettei kansa tulisi pyhitetyksi.”

²¹Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan ja kuljetti minut esipihan neljän nurkkauksen kautta. Esipihan jokaisessa nurkkauksessa oli piha.

²²Esipihan neljässä nurkkauksessa oli suljetut pihat, neljänkymmenen kyynärän pituiset ja kolmenkymmenen levyiset. Nämä neljä nurkkapihaa olivat yhtä suuret.

²³Niiden jokaisen ympärillä oli kivikehä, ja kivikehään oli tehty ympäriinsä keittoliesiä.

²⁴ Mies sanoi minulle: ”Nämä ovat keittiötiloja, joissa temppelipalvelijat keittävät kansan teurasuhrit.”

Hesekiel 47

Israelin MAA Temppelistä kumpuaa kaksoisvirta

¹ Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle, ja minä näin, että temppelin kynnyksen alta kumpusi vettä itään päin. Temppelin etusivu oli näet itää kohti. Vesi juoksi temppelin oikeanpuoleisen sivun alitse ja sitten eteenpäin alttarin eteläpuolitse.

² Hän vei minut ulos pohjoisportin kautta ja kuljetti minut ulkokautta idänpuoleiselle ulkoportille. Siellä näin veden virtaavan oikeanpuoleisen sivun puolelta.

³ Mies lähti itää kohti mittanuora kädessään ja mittasi tuhat kyynärää. Hän vei minut veden poikki, ja vettä oli nilkkoihin asti.

⁴ Hän mittasi toiset tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli polviin asti. Hän mittasi vielä tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli lanteisiin asti.

⁵ Hän mittasi vielä tuhat kyynärää, ja virran vesi nousi niin, etten voinut mennä yli. Se nousi uimavedeksi, virraksi, jonka poikki ei voinut kahlata.

⁶ Mies kysyi minulta: ”Näetkö, ihmislapsi?” Sitten hän kuljetti minut takaisin pitkin virran rantaa.

⁷ Tullessani takaisin näin, että virran molemmilla rannoilla kasvoi hyvin paljon puita.

⁸ Mies sanoi minulle: ”Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas tasangolle ja päätyvät mereen. Kun ne saavuttavat meren, sen vesi paranee.

⁹ Kaikkialla, minne tämä kaksoisvirta tulee, virkoavat eloon kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, ja kaloja on oleva hyvin paljon. Kun nämä vedet

tulevat mereen, sen vesi paranee ja kaikki virkoaa eloon joka paikassa, minne virta tulee.

¹⁰ Virran rannalla seisoo kalastajia, ja Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti on verkkoja kuivumassa. Siellä on oleva kaikenlaisia kaloja, kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon.

¹¹ Siellä olevat rämeet ja lätäköt eivät kuitenkaan parane. Ne jätetään suolan valtaan.

¹² Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikenlaisia hedelmäpuita. Niiden lehdet eivät lakastu eivätkä niiden hedelmät lopu. Ne kantavat joka kuukausi tuoreet hedelmät, sillä virran vedet juoksevat pyhäköstä. Puiden hedelmiä käytetään ruuaksi ja niiden lehtiä lääkkeeksi.”

Israelille jaettavan maan rajat

¹³”Näin sanoo Herra, HERRA : Nämä ovat sen maan rajat, joka teidän on jaettava perintöösiksi Israelin kahdelletoista heimolle; Joosefin heimolle on annettava kaksi osaa.

¹⁴Te saatte maasta perintöosan, jokainen heimo yhtä suuren, sillä minä lupasin kättä kohottaen antaa sen teidän isillenne. Niin tästä maasta tuli teidän perintöösanne.

¹⁵Tämä on maan pohjoisraja: Suuresta merestä Hetlonin tietä Sedadiin asti,

¹⁶sieltä Hamatiin, Beerotaan, Sivraimiin, joka on Damaskoksen alueen ja Hamatin alueen välissä, ja Haaser-Hattiikoniin, joka on Hauranin rajalla.

¹⁷Raja kulkee siis merestä Hasar-Eenoniin, Damaskoksen rajalle. Damaskoksen alue jää pohjoiseen ja samoin Hamatin alue. Tämä on pohjoisraja.

¹⁸Itäpuolella merkitkää raja kulkemaan Hauranin ja Damaskoksen välistä sekä Gileadin ja Israelin maan välistä, Jordania pitkin, itäiseen mereen. Tämä on itäpuoli.

¹⁹ Eteläpuolella raja kulkee Taamarista Meriba-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. Tämä on eteläraja.

²⁰ Länsipuolella rajana on Suurimeri eteläisen rajan päästä sinne asti, mistä mennään Hamatiin. Tämä on länsiraja.

²¹ Jakakaa tämä maa keskenänne, Israelin heimojen kesken.

²² Arpokaa se perintöosiksi itsellenne ja muukalaisille, jotka asuvat keskuudessanne ja ovat synnyttäneet lapsia keskuudessanne. Pitäkää heitä samanarvoisina kuin maassa syntyneitä israelilaisia, ja saakoot he teidän kanssanne arvalla perintöosan Israelin heimojen keskuudessa.

²³ Minkä heimon alueella muukalainen asuu, siitä antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, HERRA .”

Hesekiel 48

Säädöksiä maan jakamisesta

¹”Nämä ovat heimojen perintöosat ja nimet: Daanin osa on pohjoispäässä, raja kulkee pitkin Hetlonin tietä siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin. Damaskoksen alue jää pohjoiseen Hamatin viereen. Tämä Daanin osa ulottuu idästä länteen asti.

² Daanin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Asserin osa.

³ Asserin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Naftalin osa.

⁴ Naftalin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Manassen osa.

⁵ Manassen alueen vieressä, idästä länteen asti, on Efraimin osa.

⁶ Efraimin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Ruubenin osa.

⁷ Ruubenin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Juudan osa.

⁸ Juudan alueen vieressä, idästä länteen asti, on alue, joka teidän on erotettava uhrilahjaksi. Sen leveys on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää ja pituus sama kuin yhden heimon osuuden, idästä länteen asti, ja pyhäkkö on sen keskellä.

⁹Alue, jonka te annatte HERRALLE anniksi, olkoon kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentätuhatta leveä.

¹⁰Pyhä antimaa kuuluu seuraaville: Papeille tulee alue, joka on pohjoisesta kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä, lännestä kymmenentuhatta kyynärää leveä, idästä kymmenentuhatta kyynärää leveä ja etelästä kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä. Sen keskellä olkoon HERRAN pyhäkkö.

¹¹Tämä alue tulee papeille, pyhitetyille Saadokin jälkeläisille, jotka ovat pitäneet huolta minun määräysteni täyttämisestä eivätkä ole harhautuneet niin kuin leeviläiset harhautuivat yhdessä israelilaisten kanssa.

¹²Se kuuluu heille pyhistä pyhimpänä osana anniksi annettua aluetta. Se on leeviläisten alueen vieressä.

¹³Leeviläisten alue, joka on pappien alueen vieressä, on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta leveä. Koko pituus on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää ja leveys kymmenentuhatta.

¹⁴He eivät saa myydä eivätkä vaihtaa siitä mitään, ettei maan paras osa joutuisi vieraiden käsiin, sillä se on pyhitetty HERRALLE .

¹⁵Muu alue, joka on viisituhatta kyynärää leveä ja kaksikymmentätuhatta pitkä, ei ole pyhä. Se on kaupungin asumuksia ja laidunmaata varten, ja kaupunki on sen keskellä.

¹⁶Nämä ovat kaupungin mitat: pohjoissivu neljätuhatta viisisataa kyynärää, eteläsivu neljätuhatta viisisataa, itäsivu neljätuhatta viisisataa ja länsisivu neljätuhatta viisisataa kyynärää.

¹⁷Kaupungilla olkoon laidunmaata kaksisataaviisikymmentä kyynärää pohjoiseen päin, kaksisataaviisikymmentä etelään päin, kaksisataaviisikymmentä itään päin ja kaksisataaviisikymmentä länteen päin.

¹⁸Pyhän antimaan vierelle jää sekä itään että länteen alue, jonka leveys on kymmenentuhatta kyynärää. Näiden pyhän antimaan vierellä olevien alueiden sato käytettäköön kaupungin työmiesten ruuaksi,

¹⁹ja kaupungin työmiehet kaikista Israelin heimoista viljelkoot sitä.

²⁰Koko antimaa on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisituhatta leveä. Teidän on erotettava alueestanne neliönmuotoinen pyhä antimaa sekä kaupungin maaomaisuus.

²¹Muu maa kuuluu ruhtinaalle: molemmin puolin pyhää antimaata ja kaupungin maaomaisuutta kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pyhän alueen sivusta itärajaan sekä kaksikymmentäviisituhatta kyynärää länsirajaan asti, heimojen osuuksien rinnalla. Pyhä antimaa ja temppeli ovat sen keskellä.

²²Juudan ja Benjaminin alueiden välissä oleva alue kuuluu ruhtinaalle lukuun ottamatta leeviläisten perintömaata ja kaupungin maata, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä.

²³Muidenkin heimojen alueet ulottuvat idästä länteen asti. Ensimmäisenä on Benjaminin osuus.

²⁴Benjaminin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Simeonin osuus.

²⁵Simeonin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Isaskarin osuus.

²⁶Isaskarin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Sebulonin osuus.

²⁷Sebulonin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Gaadin osuus.

²⁸Gaadin alueen raja kulkee etelän puolella Taamarista Meribat-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen.

²⁹Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla perintöosiksi Israelin heimoille, ja nämä ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, HERRA .”

Jerusalem portit ja sen uusi nimi

³⁰”Nämä ovat kaupungin uloskäynnit: pohjoisella sivulla, jonka pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää,

³¹ on niistä kolme: Ruubenin portti yksi, Juudan portti toinen ja Leevin portti kolmas. Kaupungin portit on nimetty Israelin heimojen mukaan.

³² Itäsisivun pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Joosefin portti yksi, Benjaminin portti toinen ja Daanin portti kolmas.

³³ Eteläsisivun pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Simeonin portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti kolmas.

³⁴ Länsisivun mitta on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Gaadin portti yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas.

³⁵ Kaupungin ympärysmitta on kahdeksantoistatuhatta kyynärää. Kaupungin nimi on tästä päivästä lähtien ' HERRA on täällä'."

Daniel

Daniel 1

DANIELIN HISTORIA Danielin kasvatus Baabelissa

¹Joojakimin, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena tuli Nebukadnessar, Baabelin kuningas, Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä.

²Herra antoi hänen käsiinsä Joojakimin, Juudan kuninkaan, sekä osan Jumalan huoneen esineistä. Nebukadnessar vei ne Sinearin maahan ja sijoitti esineet jumalansa huoneen aarrekammioon.

³Kuningas käski ylimmän hoviherransa Aspenasin tuoda israelilaisia poikia, jotka kuuluivat kuninkaalliseen sukuun tai ylimysperheisiin,

⁴nuorukaisia, joissa ei ollut mitään vammaa. Heidän tuli olla näöltään kauniita ja kykeneviä käsittämään kaikenlaista viisautta, älykkäitä ja nopeita oppimaan, niin että he kykenisivät palvelemaan kuninkaan hovissa. Aspenaan oli opetettava heille kaldealaisten kirjoitusta ja kieltä.

⁵Kuningas määräsi heille jokapäiväiset annokset ruokaa kuninkaan pöydästä sekä viiniä, jota hän itse joi. Heitä oli kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän piti tulla kuninkaan eteen.

⁶Heidän joukossaan olivat Juudan heimosta Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja.

⁷Hoviherrojen päällikkö antoi heille uudet nimet. Danielille hän antoi nimen Beeltesassar, Hananjalle Sadrak, Miisaelille Meesak ja Asarjalle Abed-Nego.

⁸Mutta Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä, jota kuningas joi, ja hän anoi hoviherrojen päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi saastuttaa itseään.

⁹Jumala salli Danielin päästä hoviherrojen päällikön armoihin ja suosioon.

¹⁰Hoviherrojen päällikkö sanoi kuitenkin Danielille: ”Minä pelkään, että jos herrani, kuningas, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne, huomaa

teidän kasvonne kalpeammiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten, te saatatte minut syylliseksi kuninkaan edessä.”

¹¹ Silloin Daniel sanoi valvojalle, jonka hoviherrojen päällikkö oli määrännyt Danielille, Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle:

¹² ”Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää. Annettakoon meille vain kasvisruokaa syötäväksi ja vettä juotavaksi.

¹³ Katsotaan sitten sinun läsnä ollessasi, miltä me näytämme ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa. Tee sitten palvelijoillesi sen mukaan, miltä sinusta silloin näyttää.”

¹⁴ Hän kuuli heitä tässä asiassa ja pani heidät koetteelle kymmeneksi päiväksi.

¹⁵ Kymmenen päivän kuluttua heidän havaittiin olevan kauniimpia ja terveemmän näköisiä kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka olivat syöneet kuninkaan pöydän ruokaa.

¹⁶ Niinpä valvoja ei enää antanut heille kuninkaan pöydän ruokaa eikä viiniä juotavaksi, vaan ainoastaan kasvisruokaa.

¹⁷ Ja Jumala antoi näille neljälle nuorukaiselle kyvyn käsittää kaikki kirjoitukset ja kaiken viisauden. Daniel ymmärsi myös kaikenlaiset näyt ja unet.

¹⁸ Kun sitten ne päivät olivat kuluneet, joiden kuluttua kuningas oli käsenyt tuoda nuorukaiset esiin, hoviherrojen päällikkö toi heidät Nebukadnessarin eteen.

¹⁹ Keskustellessaan heidän kanssaan kuningas huomasi, ettei heidän joukossaan ollut ainoatakaan Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista. Niin nämä pääsivät kuninkaan palvelukseen.

²⁰ Kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja manaajat hänen valtakunnassaan.

²¹ Ja Daniel oli hovissa kuningas Kooreksen ensimmäiseen vuoteen asti.

Daniel 2

Nebukadnessarin uni suuresta kuvapatsaasta

¹Toisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, joista hän tuli niin levottomaksi, ettei kyennyt nukkumaan.

²Silloin kuningas käski kutsua luokseen tietäjät, manaajat, noidat ja kaldealaiset, jotta he selittäisivät kuninkaalle hänen unensa. He tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen,

³ja kuningas sanoi heille: ”Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen merkityksen.”

⁴Silloin kaldealaiset sanoivat kuninkaalle aramean kielellä: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Kerro uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.”

⁵Kuningas vastasi kaldealaisille: ”Tämä minun sanani on peruuttamaton: ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, teidät hakataan kappaleiksi ja teidän taloistanne tehdään soraläjiä.

⁶Mutta jos ilmoitatte unen ja sen selityksen, te saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suuren kunnian. Ilmoittakaa siis minulle uni ja sen selitys.”

⁷He vastasivat uudestaan: ”Kuningas kertokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen.”

⁸Kuningas vastasi: ”Minä huomaan selvästi, että te vain koetatte voittaa aikaa, kun näette, että minun sanani on peruuttamaton.

⁹Ellette ilmoita minulle unta, teillä on edessänne vain tuo yksi tuomio. Tehän olette sopineet keskenänne, että puhutte edessäni valheellista ja väärää puhetta siinä toivossa, että aika muuttuu. Kertokaa siis minulle uni, niin minä tiedän, että kykenette ilmoittamaan myös selityksen siihen.”

¹⁰Kaldealaiset vastasivat kuninkaalle: ”Maan päällä ei ole ihmistä, joka kykenisi ilmoittamaan kuninkaan asian. Eikä yksikään suuri ja mahtava

kuningas ole vaatinut tällaista asiaa keneltäkään tietäjältä, manaajalta tai kaldealaiselta.

¹¹ Asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi ilmoittaa sen kuninkaalle paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten luona.”

¹² Tämän kuultuaan kuningas suuttui, vimmastui kovin, ja käski surmata kaikki Baabelin viisaat.

Daniel selittää unen

¹³ Kun käsky oli annettu, että viisaat on tapettava, etsittiin myös Danielia ja hänen tovereitaan surmattaviksi.

¹⁴ Silloin Daniel puhui neuvokkaasti ja taitavasti Arjokille, kuninkaan henkivartijoiden päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita,

¹⁵ ja kysyi häneltä: ”Miksi kuningas on antanut niin ankaran käskyn?” Silloin Arjok kertoi asian Danielille.

¹⁶ Niin Daniel meni sisälle palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan aikaa, jotta hän voisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen.

¹⁷ Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereilleen Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle

¹⁸ ja kehotti heitä rukoilemaan armoa taivaan Jumalalta tämän salatun asian tähden, etteivät Daniel ja hänen toverinsa tuhoutuisi yhdessä muiden Baabelin viisaiden kanssa.

¹⁹ Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa

²⁰ näillä sanoilla: ”Olkoon Jumalan nimi siunattu ikuisuudesta ikuisuuteen, sillä hänen on viisaus ja voima.

²¹ Hän muuttaa ajat ja hetket, hän syökee kuninkaat vallasta ja nostaa kuninkaat valtaan. Hän antaa viisaille viisauden ja ymmärtäväisille ymmärryksen.

²² Hän paljastaa syvät ja salatut asiat. Hän tietää, mitä on pimeydessä, ja valkeus asuu hänen luonaan.

²³ Sinua, isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman ja että nyt ilmoitit meille mitä pyysimme ja annoit meidän tietää kuninkaan asian.”

²⁴ Niin Daniel meni Arjokin luo, jolle kuningas oli antanut käskyn tuhota Baabelin viisaat ja sanoi hänelle: ”Älä tuhoa Baabelin viisaita! Vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan hänelle selityksen.”

²⁵ Arjok vei kiireesti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi: ”Minä olen löytänyt Juudan pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen.”

²⁶ Kuningas kysyi Danielilta, jonka nimenä oli Beeltesassar: ”Voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?”

²⁷ Daniel vastasi kuninkaalle: ”Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, manaajat, tietäjät eivätkä tähtienselittäjät voi ilmoittaa kuninkaalle.

²⁸ Mutta taivaassa on Jumala, joka paljastaa salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, mitä on tapahtuva aikojen lopussa. Tämä on sinun unesi, pääsi näky, jonka näit vuoteellasi.

²⁹ Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, mieleesi nousi ajatus, mitä tapahtuisi tulevaisuudessa. Hän, joka paljastaa salaisuudet, ilmoitti sinulle, mitä on tapahtuva.

³⁰ Tämä salaisuus ei paljastunut minulle oman viisauteni avulla ikään kuin minulla olisi sitä enemmän kuin kenelläkään muulla ihmisellä. Se paljastettiin sen vuoksi, että sinä, kuningas, saisit tietää selityksen ja ymmärtäisit sydämesi ajatukset.

³¹ Sinä näit ison kuvapatsaan. Patsas oli valtava ja sen kirkkaus suunnaton. Se seiso sinun edessäsi, ja se oli hirmuisen näköinen.

³² Kuvan pää oli puhdasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeaa, sen vatsa ja lanteet vaskea.

³³ Sen sääret olivat rautaa, sen jalkaterät osaksi rautaa, osaksi savea.

³⁴ Sitä katsellessasi irtaantui yhtäkkiä kivilohkare ihmiskäden koskematta. Se iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne.

³⁵ Silloin musertuivat yhdellä kertaa rauta, savi, vaski, hopea ja kultaa, ja niiden kävi niin kuin akanoiden kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivistä, joka oli murskannut kuvapatsaan, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan.

³⁶ Tämä oli uni, ja nyt ilmoitamme kuninkaalle sen selityksen.

³⁷ Sinä, kuningas, olet kuninkaiden kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut vallan, voiman, väkevyyden ja kunnian.

³⁸ Hän on antanut sinun käteesi ihmiset, missä ikinä heitä asuu, ja myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Hän on asettanut sinut kaikkien niiden valtiaaksi; sinä olet se kultainen pää.

³⁹ Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on halpa-arvoisempi kuin sinun, ja sitten kolmas valtakunta. Se on vaskea ja se hallitsee koko maata.

⁴⁰ Vielä on tuleva neljäs valtakunta, luja kuin rauta. Niin kuin rauta musertaa ja särkee kaiken, niin kuin rauta murskaa, niin sekin musertaa ja murskaa kaikki nuo toiset.

⁴¹ Se, että näit jalkaterien ja varpaiden olevan osittain savenvalajan savea, osittain rautaa, merkitsee, että se on jakautunut valtakunta. Kuitenkin siinä tulee olemaan myös raudan lujuutta, niin kuin sinä näit rautaa ruukkusaven seassa.

⁴² Se taas, että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa, osaksi savea, merkitsee, että osa siitä valtakunnasta on luja, osa hauras.

⁴³Se, että näit ruukkusaven seassa rautaa, merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät liity lujasti toisiinsa, niin kuin ei rautakaan sekoitu saveen.

⁴⁴Mutta noiden kuninkaiden päivinä on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu ja jota ei luovuteta millekään muulle kansalle. Se murskaa kaikki nuo muut valtakunnat ja tekee niistä lopun, mutta itse se pysyy ikuisesti,

⁴⁵niin kuin sinä näit: kivilohkare irtaantui vuoresta käsin koskematta ja murskasi raudan, vasken, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Tämä uni on tosi ja sen selitys luotettava.”

Daniel palkitaan

⁴⁶Silloin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta Danielille ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsuketta.

⁴⁷Kuningas sanoi Danielille: ”Teidän jumalanne on todellakin jumalien jumala ja kuninkaiden herra, salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.”

⁴⁸Sitten kuningas korotti Danielin suureen arvoon, antoi hänelle paljon kallisarvoisia lahjoja ja koko Baabelin maakunnan hallittavaksi ja asetti hänet kaikkien Baabelin viisaiden ylimmäksi päämieheksi.

⁴⁹Danielin pyynnöstä kuningas antoi Baabelin maakunnan hallinnon Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon hoidettavaksi. Mutta Daniel jäi kuninkaan hoviin.

Daniel 3

Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas

¹Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duuran tasangolle Baabelin maakuntaan.

² Sitten kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet, että he tulisivat kuningas Nebukadnessarin pystyttämän patsaan vihkimisjuhlaan.

³ Niin kokoontuivat satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisiin. He asettuivat sen patsaan eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt.

⁴ Kuuluttaja huusi kovalla äänellä: ”Teille, kansat, kansakunnat ja kielet, julistetaan:

⁵ Heti kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytykää maahan ja kumartakaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt.

⁶ Se, joka ei heittäydy maahan eikä kumarra, heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin.”

⁷ Sen tähden heti kun ihmiset kaikista kansoista, kansakunnista ja kielistä, kuulivat torven, huilun, sitran, harpun, luutun ja kaikkien muiden soittimien äänen, he heittäytyivät maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

Danielin kolme toveria tulisessa pätsissä

⁸ Silloin astui heti kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia.

⁹ He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: ”Eläköön kuningas ikuisesti!

¹⁰ Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, on heittäydyttävä maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta.

¹¹ Jos joku ei heittäydy maahan ja kumarra, hänet on heitettävä tuliseen pätsiin.

¹²Täällä on juutalaisia miehiä, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, joiden hoidettavaksi sinä olet antanut Baabelin maakunnan hallinnon. Nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”

¹³Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda eteensä Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen,

¹⁴Nebukadnessar sanoi heille: ”Tieten tahtoenko te, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, ette tahdo palvella minun jumalaani ettekä kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt?

¹⁵Mutta jos te nyt siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, olette valmiit heittäytymään maahan ja kumartamaan patsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, teidät heitetään heti paikalla tuliseen pätsiin. Ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun käsistäni?”

¹⁶Sadrak, Meesak ja Abed-Nego vastasivat kuninkaalle: ”Nebukadnessar! Tähän meidän ei tarvitse vastata sinulle sanaakaan.

¹⁷Jos käy niin kuin olet sanonut, voi meidän Jumalamme, jota me palvelemme, kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun käsistäsi, kuningas.

¹⁸Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka olet pystyttänyt.”

¹⁹Silloin Nebukadnessar tuli täyteen kiukkua Sadrakia, Meesakia ja Abed-Negoa kohtaan, ja hänen hahmonsa muuttui. Hän antoi käskyn, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti.

²⁰Sitten hän käski sotajoukkonsa vahvimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon ja heittää heidät tuliseen pätsiin.

²¹ Niin heidät sidottiin takkeineen, housuineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin.

²² Kun nyt kuninkaan käsky oli näin ankara ja pätsi oli kuumennettu kovin kuumaksi, tulen liekki tappoi miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon.

²³ Mutta nämä kolme miestä suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin.

²⁴ Yhtäkkiä kuningas Nebukadnessar hämmästyi. Hän nousi kiireesti seisomaan ja sanoi neuvonantajilleen: ”Emmekö me heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?” He vastasivat kuninkaalle: ”Niin on, kuningas!”

²⁵ Hän vastasi: ”Nyt minä kuitenkin näen neljä miestä, jotka kävelevät vapaina tullessa eivätkä ole vahingoittuneet. Se neljäs on näöltään kuin jumalan poika.”

²⁶ Sitten Nebukadnessar meni tulisen pätsin suulle ja huusi: ”Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, korkeimman jumalan palvelijat! Astukaa ulos ja tulkaa tänne!” Niin Sadrak, Meesak ja Abed-Nego astuivat ulos tulesta.

²⁷ Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat paikalle ja näkivät, ettei tuli ollut voinut tehdä mitään näiden miesten ruumiille. Heidän partansa ja hiuksensa eivät olleet kärventyneet eivätkä heidän vaatteensa vahingoittuneet, eikä heistä lähtenyt edes tulen käryä.

Nebukadnessar tunnustaa Jumalan valtasuuruuden

²⁸ Silloin Nebukadnessar lausui näin: ”Siunattu olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, kun he turvasivat häneen. Näin he tekivät tyhjäksi kuninkaan käskyn. He antoivat mieluummin ruumiinsa alttiiksi kuin palvelivat ja kumarsivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa.

²⁹ Sen tähden minä annan tämän käskyn: Jokainen – olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa – joka puhuu halveksivasti Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen

talostaan tehtäköön soraläjä. Sillä ei ole muuta Jumalaa, joka voisi pelastaa niin kuin tämä.”

³⁰Sitten kuningas antoi Sadrakille, Meesakille ja Abed-Negolle entistäkin suuremman vallan Baabelin maakunnassa.

Nebukadnessarin julistus kansoille

³¹”Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat kaiken maan päällä. Suuri olkoon teidän rauhanne!

³²Olen nähnyt hyväksi ilmoittaa ne tunnusteet ja ihmeet, jotka korkein Jumala on tehnyt minun nähteni.

³³Kuinka suuret ovatkaan hänen tunnustekonsa ja kuinka voimalliset hänen ihmeensä! Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja hänen valtansa pysyy polvesta polveen.”

Daniel 4

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

¹”Minä, Nebukadnessar, elin rauhassa talossani ja onnellisena palatsissani.

²Minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, pelästyttivät minut.

³Niinpä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen.

⁴Silloin tulivat tietäjät, manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä.

⁵Mutta viimein tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beeltesassar minun jumalani nimen mukaan ja jossa on pyhien jumalien henki. Minä kerroin hänelle unen:

⁶Beeltesassar, sinä tietäjien päämies! Minä tiedän, että sinussa on pyhien jumalien henki eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. Nämä ovat uneni näyt; ilmoita sinä niiden selitys.

⁷Nämä olivat pääni näyt, jotka näin vuoteellani: Katso, oli puu keskellä maata, se oli hyvin korkea.

⁸Puu kasvoi ja vahvistui, sen latva ulottui taivaaseen, ja se näkyi aina maan ääriin asti.

⁹Sen lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat, siinä oli ravintoa kaikille. Sen alta etsivät varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan linnut. Kaikki elävät olennot saivat siitä ravintonsa.

¹⁰Pääni näyissä, joita minulla oli vuoteessani, minä näin, kuinka taivaasta astui alas pyhä valvojaenkeli.

¹¹Hän huusi kaikin voimin: 'Hakatkaa puu poikki ja karsikaa sen oksat, riipikää sen lehvät ja viskelkää hajalle sen hedelmät. Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta.

¹²Mutta sen kanto juurineen jättäkää maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta se kastukoon, ja eläinten kanssa se saakoon osansa maan ruhosta.

¹³Sen sydän muutetaan, niin ettei se enää ole ihmisen sydän, ja sille annetaan eläimen sydän. Näin siltä kulukoon seitsemän aikaa.

¹⁴Tämä on säädetty valvojaenkeliä päätöksellä, ja näin ovat tästä asiasta pyhät enkelit sanoneet, jotta elävät tietäisivät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo ja nostaa niissä valtaan vaikka ihmisistä halvimman.'

¹⁵Tämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, näin. Ja sinä, Beeltesassar, ilmoita sinä sen selitys, kun yksikään valtakuntani viisaista ei pysty sitä minulle ilmoittamaan. Mutta sinä pystyt siihen, sillä sinussa on pyhien jumalien henki."

Daniel selittää unen

¹⁶Daniel, jonka nimenä oli Beeltesassar, hämmentyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa pelottivat häntä. Silloin kuningas lausui: "Beeltesassar, älä anna

unen ja sen selityksen pelottaa itseäsi.” Beeltesassar vastasi: ”Herrani, koskekoon uni vihollisiasi ja sen selitys vastustajiasi.

¹⁷ Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkialle maan päällä,

¹⁸ ja jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka varjossa kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut majailivat

¹⁹ – se puu olet sinä, kuningas. Sinä olet kasvanut ja vahvistunut, sinun mahtisi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen asti ja sinun valtasi maan ääriin.

²⁰ Sinä, kuningas, näit pyhän valvojaenkelin astuvan alas taivaasta ja sanovan: ’Hakatkaa puu poikki ja hävittäkää se, mutta jättäkää sen kanto maahan juurineen, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta se kastukoon, ja sen osa olkoon kuin kedon eläinten, kunnes sen ylitse on vierinyt seitsemän aikaa.’

²¹ Kuningas, unen selitys ja Korkeimman päätös, joka koskee herraani, kuningasta, on tämä:

²² Sinut ajetaan pois ihmisten parista, ja sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa. Sinä joudut syömään ruohoa kuin härät, ja sinä kastut taivaan kasteesta. Näin vierii ylitse seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo.

²³ Se, että puun kanto käskettiin jättää maahan juurineen, merkitsee, että sinun valtakuntasi säilytetään sinua varten ja sinä saat sen niin pian kuin olet oppinut tietämään, että valta on taivaan.

²⁴ Sen vuoksi, kuningas, olkoon neuvoni sinulle mieluisa: vapaudu synneistäsi tekemällä hyvää ja pahoista teoistasi armahtamalla köyhiä. Ehkä silloin onnesi kestää.”

Uni käy toteen

²⁵ Kaikki tämä kohtasi kuningas Nebukadnessaria.

²⁶Kaksitoista kuukautta myöhemmin, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa

²⁷hän puhkesi puhumaan ja lausui näin: ”Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi asuinpaikakseni, majesteettiuteni kunniaksi!”

²⁸Sana oli vielä kuninkaan suussa, kun taivaasta kuului ääni: ”Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinä olet menettänyt valtakuntasi.

²⁹Sinut ajetaan pois ihmisten parista, sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa, ja sinä joudut syömään ruohoa kuin härät. Näin vierii ylitsesi seitsemän aikaa, kunnes opit tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo.”

³⁰Sillä hetkellä tämä sana kävi toteen. Nebukadnessar ajettiin pois ihmisten joukosta, ja hän söi ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa olivat pitkät kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet.

³¹”Kun se aika oli kulunut, minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää ikuisesti: ’Hänen valtansa on iankaikkinen valta, ja hänen valtakuntansa pysyy polvesta polveen.

³²Kaikki maan asukkaat ovat tyhjän veroiset. Hän tekee taivaan joukoille ja maan asukkaille niin kuin tahtoo. Ei ole ketään, joka pidättäisi hänen kättään ja sanoisi hänelle: Mitä sinä teet?’

³³Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja minä sain takaisin myös kuninkaallisen arvoni ja loistoni valtakuntani kunniaksi. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minua, ja minut asetettiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani. Minä sain hyvin suuren vallan, suuremman kuin ennen.

³⁴Nyt minä, Nebukadnessar, ylistän, korotan ja kunnioitan taivaan kuningasta, sillä kaikki hänen tekonsa ovat oikeat ja hänen tiensä oikeudenmukaiset. Hän voi nöyryyttää ne, jotka vaeltavat ylpeydessä.”

Daniel 5

Beelsassarin pidot

¹Kuningas Beelsassar järjesti suuret pidot tuhannelle ylimykselleen, ja hän joi viiniä niiden tuhannen kanssa .

²Viinin humalluttamana kuningas Beelsassar käski tuoda kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, jotta kuningas voisi juoda niistä ylimystensä, vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa.

³Silloin tuotiin kulta-astiat, jotka oli otettu Jerusalemin temppelistä, Jumalan huoneesta, ja kuningas, hänen ylimyksensä, puolionsa ja sivuvaimonsa joivat niistä.

⁴He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

Seinälle ilmestyy kirjoitus

⁵Yhtäkkiä ilmestyivät näkyviin ihmiskäden sormet, ja ne kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle, vastapäätä lampunjalkaa, ja kuningas näki käden, joka kirjoitti.

⁶Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat.

⁷Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda luokseen manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Hän julisti Baabelin viisaille: ”Kuka ikinä lukee tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, hänen kaulaansa pannaan kultakäädyt, ja hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

⁸Silloin kaikki kuninkaan viisaat tulivat paikalle, mutta he eivät pystyneet lukemaan kirjoitusta eivätkä ilmoittamaan kuninkaalle sen selitystä.

⁹Nyt kuningas Beelsassar pelästyi kovin, ja hänen kasvonsa kalpenivat. Myös hänen ylimyksensä järkyttyivät.

¹⁰Kuultuaan kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen kuninkaan äiti tuli pitohuoneeseen ja sanoi: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Älkööt ajatuksesi pelästyttävä sinua, älkööt kasvosi kalvetko.

¹¹Sinun valtakunnassasi asuu mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla isäsi päivinä havaittiin olevan valaistus, ymmärrys ja viisaus, niin kuin jumalten viisaus. Sinun isäsi, kuningas Nebukadnessar, asetti hänet tietäjien, manaajien, kaldealaisten ja tähtienselittäjien päämieheksi. Näin teki sinun isäsi, kuningas, sen vuoksi,

¹²että hänessä – Danielissa, jolle kuningas oli antanut nimen Beeltesassar – oli havaittu olevan erityinen henki, ymmärrys ja taito selittää unia, tulkita arvoituksia ja ratkaista ongelmia. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen.”

Daniel selittää kirjoituksen

¹³Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas kysyi Danielilta: ”Oletko sinä Daniel, Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minun isäni toi sieltä?

¹⁴Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valaistus, ymmärrys ja harvinainen viisaus.

¹⁵Äsken tuotiin eteeni viisaat ja manaajat, jotta he lukisivat tämän kirjoituksen ja ilmoittaisivat minulle sen selityksen, mutta he eivät kyenneet ilmoittamaan selitystä tälle sanomalle.

¹⁶Mutta minä olen kuullut sinusta, että sinä kykenet antamaan selityksiä ja ratkaisemaan ongelmia. Jos siis pystyt lukemaan kirjoituksen ja ilmoittamaan minulle sen selityksen, sinut puetaan purppuraan, kaulaasi pannaan kultakäädyt ja sinusta tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

¹⁷Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: ”Lahjasi pidä itse ja palkintosi anna toisille. Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle sen selityksen.

¹⁸ Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi isällesi Nebukadnessarille valtakunnan, suuruuden, kunnian ja loiston.

¹⁹ Sen suuruuden vuoksi, jonka Jumala oli antanut hänelle, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet vapisivat hänen edessään ja pelkäsivät häntä. Hän tappoi kenet tahtoi, hän jätti henkiin kenet tahtoi, hän korotti kenet tahtoi, ja hän alensi kenet tahtoi.

²⁰ Mutta kun hänen sydämensä paisui ja hänen henkensä kävi ylpeäksi ja röyhkeäksi, hänet syöstiin kuninkaalliselta valtaistuimeltaan ja hänen arvoasemansa otettiin häneltä pois.

²¹ Hänet ajettiin pois ihmisten parista, ja hänen sydämensä muuttui eläinten sydämen kaltaiseksi. Hän asui villiaasien joukossa, hän joutui syömään ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tietämään, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntia ja asettaa niitä hallitsemaan kenet tahtoo.

²² Mutta sinä, hänen poikansa Beelsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän.

²³ Sinä olet noussut taivaan Herraa vastaan. Hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteesi. Sinä ja sinun ylimyksesi, puolisosi, vaimosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta Jumalaa, jonka kädessä on sinun elämäsi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut.

²⁴ Sen vuoksi tuo käsi lähetettiin hänen luotaan ja tuo kirjoitus kirjoitettiin.

²⁵ Kirjoitus, joka tuonne on kirjoitettu, on tämä: 'Mene, mene, tekel, u-farsin.'

²⁶ Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi päivät ja tehnyt siitä lopun,

²⁷ tekel : sinut on vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu,

²⁸peres : sinun valtakuntasi on jaettu ja annettu meedialaisille ja persialaisille.”

²⁹Silloin Beelsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan, hänen kaulaansa oli pantava kultakäädyt ja julistettava, että hänestä tulisi valtakunnan kolmanneksi mahtavin mies.

³⁰Samana yönä Beelsassar, kaldealaisten kuningas, surmattiin.

Daniel 6

Salaliitto Danielia vastaan

¹Meedialainen Daarejaves sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäinen.

²Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa satakaksikymmentä satraappia, niin että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa.

³Heitä ylempänä oli kolme valvojaa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa.

⁴Mutta Daniel oli etevämpi muita valvojia ja satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki, ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan johtoon.

⁵Silloin toiset valvojat ja satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnon puolelta. He eivät kuitenkaan voineet löytää mitään syytöksen aihetta, sillä Daniel oli uskollinen eikä hänestä löytynyt laiminlyöntiä eikä kelvottomuutta.

⁶Niinpä nuo miehet sanoivat: ”Me emme löydä tästä Danielista mitään syytä, ellemme löydä sitä hänen jumalanpalveluksestaan.”

⁷Sen jälkeen valvojat ja satraapit riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Kuningas Daarejaves eläköön ikuisesti!

⁸Kaikki kuninkaalliset valvojat, käskynhaltijat, satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat neuvotelleet keskenään, että olisi annettava kuninkaallinen asetus. Olisi vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän

aikana rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä paitsi sinulta, kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan.

⁹ Vahvista nyt, kuningas, kielto ja kirjoita säädös, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voi muuttaa.”

¹⁰ Niin kuningas Daarejaves kirjoitti säädöksen ja kiellon.

¹¹ Heti kun Daniel oli saanut tietää, että säädös oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka kattohuoneen ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä hän laskeutui polvilleen, rukoili ja kiitti Jumalaansa aivan niin kuin hän oli ennenkin tehnyt.

¹² Yllättäen nuo miehet ryntäsivät sisälle ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja anomasta armoa Jumalansa edessä.

¹³ Sitten miehet menivät kuninkaan luo ja muistuttivat häntä kiellosta: ”Etkö olekin säätänyt kiellon, että jokainen, joka kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, oi kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan?” Kuningas vastasi: ”Säädös pysyy lujana meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan.”

Daniel leijonien luolassa

¹⁴ He sanoivat kuninkaalle: ”Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka kirjoitit. Hän rukoilee yhä rukouksensa kolmena hetkenä päivässä.”

¹⁵ Kun kuningas kuuli tämän, hän tuli hyvin murheelliseksi ja alkoi miettiä, miten voisi pelastaa Danielin. Auringonlaskuun asti hän vaivasi itseään löytääkseen keinon pelastaa hänet.

¹⁶ Silloin miehet riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedä, kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain mukaan mitään kuninkaan vahvistamaa kielloa tai säädöstä ei voi peruuttaa.”

¹⁷ Niin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: ”Sinun Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut.”

¹⁸ Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle. Kuningas sinetöi sen omalla ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa tapahtuisi muutosta.

¹⁹ Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä viihdyttäjiä, ja uni pakeni hänen silmistään.

²⁰ Aamunkoitteessa, heti kun oli tullut valoisaa, kuningas nousi ja lähti kiireesti leijonien luolalle.

²¹ Lähestyessään luolaa kuningas huusi murheellisella äänellä Danielia ja sanoi: ”Daniel, elävän Jumalan palvelija! Onko Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut leijonilta?”

²² Daniel vastasi kuninkaalle: ”Eläköön kuningas ikuisesti.

²³ Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut leijonien kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu viattomaksi hänen edessään enkä ole rikkonut sinuakaan vastaan, kuningas.”

²⁴ Tästä kuningas ilahtui kovin ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Kun Daniel oli nostettu luolasta, hänessä ei havaittu mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa.

²⁵ Silloin kuningas käski tuoda miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät vaimoineen ja lapsineen leijonien luolaan. He eivät ehtineet edes luolan pohjalle, kun leijonat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa.

²⁶ Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille koko maan päällä: ”Suuri olkoon teidän rauhanne!

²⁷ Minä olen antanut käskyn, että koko minun valtakuntani alueella on vavisten pelättävä Danielin Jumalaa. Hän on elävä Jumala, ja hän pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen herruudellaan ole loppua.

²⁸ Hän pelastaa ja vapauttaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin leijonien kynsistä.”

²⁹Ja Daniel menestyi Daarejaveksen valtakunnassa ja persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

Daniel 7

DANIELIN NÄYT

Näky neljästä pedosta ja Ihmisen Pojasta

¹Beelsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki vuoteellaan unen, päänsä näyn. Hän kirjoitti unen pääkohdat muistiin.

²Näin hän sanoo: ”Minä näin yöllä näyssäni, kuinka taivaan neljä tuulta saivat suuren meren kuohumaan.

³Merestä nousi neljä suurta petoa, kaikki erilaisia.

⁴Ensimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun katsellessani siltä repäistiin siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja pantiin seisomaan kahdella jalalla kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.

⁵Ja katso, oli toinen peto, karhun näköinen. Se oli nostettu toiselle kyljelleen, ja sillä oli kolme kylkiluuta suussa hampaiden välissä. Sille sanottiin: ’Nouse ja syö paljon lihaa.’

⁶Tämän jälkeen näin vielä yhden pedon, kuin pantterin, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Tällä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.

⁷Sen jälkeen näin yöllisessä näyssäni neljännen pedon. Se oli pelottava, kauhistuttava ja hyvin voimakas. Sillä oli suuret, rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea.

⁸Tarkkaillessani sarvia huomasin, että niiden välistä kasvoi esiin vielä pieni sarvi ja kolme entisistä sarvista repäistiin pois sen tieltä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät ja suu, joka puhui pöyhkeitä sanoja.

⁹Minun tätä katsellessani asetettiin istuimet paikoilleen, ja Ikiaikainen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset

kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta.

¹⁰Tulivirta vyöryi, se lähti liikkeelle hänen edestään. Tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta seiso i hänen edessään. Oikeus istui tuom iolle, ja kirjat avattiin.

¹¹Minä katselin edelleen ja näin, kuinka peto tapettiin niiden pöyhkeiden sanojen vuoksi, joita sarvi puhui. Sen ruumis tuhottiin ja heitettiin tuleen palamaan.

¹²Muiltakin pedoilta otettiin valta pois, mutta niiden sallittiin elää määrättyyn aikaan ja hetkeen asti.

¹³Minä näin yöllisessä näyssä kuinka taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen. Hän saapui Iki aikaisen luo, ja hänet saatettiin Iki aikaisen eteen.

¹⁴Hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, jolla ei ole loppua, eikä hänen valtakuntansa häviä.”

Näky selitetään

¹⁵”Minä, Daniel, tunsin henkeni tulevan levottomaksi, ja pääni näyt pelästyttivät minut.

¹⁶Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin häneltä varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Hän vastasi minulle ja ilmoitti niiden selityksen:

¹⁷’Nuo suuret pedot, joita on neljä, ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta.

¹⁸Mutta Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja pitävät sen hallussaan ikuisesti – iankaikkisesta iankaikkiseen.’

¹⁹Sen jälkeen minä tahdoin saada varman tiedon neljänneistä pedosta, joka oli erilainen kuin kaikki muut, hyvin pelottava, ja jolla oli rautaiset hampaat ja vaskiset kynnet ja joka söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa.

²⁰ Halusin myös tietää pedon pään kymmenestä sarvesta ja vielä siitä sarvesta, joka kasvoi esiin ja jonka tieltä kolme sarvea putosi, tuosta sarvesta, jolla oli silmät ja pöyhkeästi puhuva suu ja joka näytti suuremmalta kuin ne muut.

²¹ Sen sarven minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät,

²² kunnes Ikiaikainen saapui. Silloin oikeus annettiin Korkeimman pyhille, ja tuli aika, jolloin pyhät saivat haltuunsa valtakunnan.

²³ Hän vastasi näin: 'Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maailmaan, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö koko maan, tallaa ja murskaa sen.

²⁴ Ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Heidän jälkeensä nousee vielä yksi. Hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta.

²⁵ Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja tuhoaa Korkeimman pyhiä. Hän tahtoo muuttaa ajat ja lain, ja ne annetaan hänen valtaansa ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

²⁶ Sitten oikeus istuu tuomiolle ja häneltä otetaan pois valta, hänet hävitetään ja tuhotaan perin pohjin.

²⁷ Kuninkuus ja valta ja valtakuntien mahti kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat ja tottelevat häntä.'

²⁸ Tähän kertomus päättyy. Minua, Danielia, ajatukseni pelottivat suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat, mutta minä kätkin asian sydämeeni."

Daniel 8

Näky pässistä ja pukista

¹ Kuningas Beelsassarin kolmantena hallitusvuotena minä näin näyn, sen näyn lisäksi, jonka olin aikaisemmin nähnyt.

²Katsellessani näkyäni minä olin Suusanin linnassa, Eelamin maakunnassa. Näyssä kuitenkin huomasin olevani Uulaijoen rannalla.

³Kun kohotin katseeni, minä näin, että joen rannalla seisoj pässi, jolla oli kaksi sarvea. Sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; korkeampi kohosi esiin myöhemmin.

⁴Minä näin pässin puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään. Yksikään eläin ei kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa mitään sen vallasta. Se teki mitä tahtoi, ja siitä tuli mahtava.

⁵Jatkoin tarkkailemista ja huomasin, että lännen suunnalta tuli pukki, joka kulki koko maan yli koskettamatta maan pintaa. Pukilla oli keskellä otsaa muhkea sarvi.

⁶Se tuli sen kaksisarvisen pässin luo, jonka olin nähnyt seisovan joen rannalla, ja ryntäsi sen kimppuun vihansa vimmassa.

⁷Minä näin, kuinka se tuli pässin viereen, puski sitä kiukuissaan ja murskasi sen molemmat sarvet. Pässillä ei ollut voimaa kestää pukin edessä, vaan pukki heitti sen maahan ja tallasi sitä. Eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa pässin pukin vallasta.

⁸Pukista tuli hyvin mahtava, mutta kun se oli mahtavimmillaan, särkyi sen suuri sarvi. Tilalle kasvoi neljä muhkeaa sarvea, neljää taivaan tuulta kohti.

⁹Yhdestä niistä puhkesi esiin pieni sarvi. Se kasvoi suuresti etelään, itään ja Ihanaan maahan päin.

¹⁰Se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä.

¹¹Sotajoukon ruhtinastakin vastaan se ylvästeli, ja ruhtinaalta otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka hävitettiin.

¹²Jokapäiväisen uhrin lisäksi myös sotajoukko annettiin rikollisesti sen käsiin. Sarvi heitti totuuden maahan, ja se menestyi siinä, mitä se teki.

¹³Sitten minä kuulin yhden pyhän enkelin puhuvan ja toinen pyhä enkeli kysyi siltä, joka oli puhunut: ”Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta, jolloin pyhäkkö ja sotajoukko on luovutettu tallattavaksi?”

¹⁴Hän sanoi minulle: ”Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan oikeaan asemaansa .”

Näky selitetään

¹⁵Kun minä, Daniel, olin nähnyt tämän näyn ja yritin ymmärtää sitä, niin yhtäkkiä edessäni seisoj miehen kaltainen olento.

¹⁶Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulaijoen keskeltä, ja se huusi sanoen: ”Gabriel, selitä näky tälle miehelle!”

¹⁷Sitten hän tuli aivan lähelle paikkaa, jossa seisojin. Hänen tullessaan minut valtasi pelko ja minä heittäydyin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: ”Ole tarkkaavainen, ihmislapsi, sillä näky koskee lopun aikaa.”

¹⁸Hänen puhuessaan minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Mutta hän tarttui minuun ja nosti minut seisomaan,

¹⁹ja sanoi: ”Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä on tapahtuva vihan ajan lopussa, sillä tämä tarkoittaa lopun aikaa.

²⁰Kaksisarvinen pässi, jonka näit, tarkoittaa Meedian ja Persian kuninkaita.

²¹Pukki on Jaavanin kuningas. Suuri sarvi, joka sillä oli silmiensä välissä, on ensimmäinen kuningas.

²²Särkynyt sarvi ja sen tilalle nousseet neljä sarvea tarkoittavat, että siitä kansasta nousee neljä valtakuntaa, joilla ei kuitenkaan ole ensimmäisen kuninkaan voimaa.

²³Kun niiden valta on loppuillaan ja luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee röyhkeäkasvoinen kuningas, joka on taitava juonittelemaan.

²⁴ Hänen voimansa on valtava, vaikka se ei ole hänestä itsestään , ja ihmeen paljon hän saa aikaan hävitystä. Hän menestyy siinä mitä tekee, hän tuhoaa mahtavia ja pyhien kansaa.

²⁵ Oveluutensa tähden petos menestyy hänen kädessään. Hän suunnittelee suuria sydämessään ja tuhoaa keskellä rauhaa monet. Ruhtinaiden ruhtinastakin vastaan hän nousee, mutta ihmiskäden koskematta hänet murskataan.

²⁶ Sinulle annettu näky aamuista ja illoista on tosi. Mutta sinun on lukittava näky, sillä se koskee kaukaista aikaa.”

²⁷ Minä, Daniel, olin uupunut ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja aloitin jälleen työn kuninkaan palveluksessa. Minä olin hämmästyksissäni näystä enkä ymmärtänyt sitä.

Daniel 9

Danielin rukous Jerusalemin puolesta

¹ Meedialaista sukua olevan Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä vuotena, kun hänestä oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuningas,

² hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan , minä, Daniel, huomasin kirjoituksista vuosien luvun, josta profeetta Jeremialle oli tullut HERRAN sana. Sen mukaan Jerusalemin oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta.

³ Niin minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen ja etsin häntä säkissä ja tuhkassa rukoillen, armoa anoen ja paastoten.

⁴ Minä rukoilin HERRAA , Jumalaani, ja tunnustin hänelle: ”Oi Herra, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja pysyt armollisena niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi.

⁵Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin, olemme olleet jumalattomia ja uppiniskaisia. Olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja säädöksistäsi.

⁶Me emme ole kuunnelleet palvelijoihisi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme, maan koko kansalle.

⁷Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän kasvoillamme on tänä päivänä häpeä. Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden ja koko Israelin, lähellä ja kaukana asuvien, kasvoilla on häpeä kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkottanut, koska he ovat olleet sinulle uskottomia.

⁸HERRA, meidän kasvoillamme, kuninkaittemme, ruhtinaittemme ja isiemme kasvoilla, on häpeä, koska me olemme tehneet syntiä sinua vastaan.

⁹Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus, vaikka me olemme kapinoineet häntä vastaan.

¹⁰Emme ole kuunnelleet HERRAN, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen opetustensa mukaan, jotka hän antoi meille palvelijoihinsa, profeettojen, kautta.

¹¹Koko Israel rikkoi sinun lakisi, poikkesi pois eikä kuunnellut sinun ääntäsi. Niin meidän päällemme vuodatettiin se kirous, josta Jumala oli vannonut valan ja joka on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan palvelijan, laissa, sillä me olimme tehneet syntiä häntä vastaan.

¹²Jumala toteutti sanansa, jonka hän oli puhunut meitä ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat, ja antoi tulla päällemme niin suuren onnettomuuden, ettei sellaista, mitä tapahtui Jerusalemissa, ole tapahtunut missään muualla koko taivaan alla.

¹³Koko tämä onnettomuus kohtasi meitä sellaisena kuin se oli kirjoitettu Mooseksen lakiin. Kuitenkaan me emme koettaneet lepyttää HERRAA, meidän Jumalaamme, niin että olisimme kääntyneet pois synneistämme ja ottaneet varteen sinun totuutesi.

¹⁴ Sen vuoksi HERRA piti huolen siitä, että tämä onnettomuus tuli meidän päällemme, sillä HERRA , meidän Jumalamme, on vanhurskas kaikissa töissään, joita hän tekee. Mutta me emme ole kuunnelleet hänen ääntään.

¹⁵ Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, sinä, joka toit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, sellaisen kuin se on vielä tänäkin päivänä! Me olemme tehneet syntiä ja olleet jumalattomat.

¹⁶ Herra, kaiken vanhurskautesi tähden kääntyköön sinun vihasi ja suuttumuksesi pois sinun kaupungistasi Jerusalemistä, pyhältä vuoreltasi. Meidän syntiemme tähden ja isiemme pahojen tekojen tähden Jerusalemi ja sinun kansasi on joutunut kaikkien niiden häväistäväksi, jotka asuvat ympärillämme.

¹⁷ Oi, Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomisensa. Herra, anna kasvojesi loistaa autioituneen pyhäkkösi yli itsesi tähden.

¹⁸ Jumalani, kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katso meidän hävitettyjä paikkojamme ja kaupunkia, joka on otettu sinun nimiisi, sillä me annamme rukouksiemme langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme vaan sinun suureen armoosi luottaen.

¹⁹ Herra, kuule, Herra, anna anteeksi! Kuuntele, Herra, ja toimi! Itsesi tähden, minun Jumalani, älä viivyttelä, sillä sinun kaupunkisi on otettu sinun nimiisi, samoin sinun kansasi.”

Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa

²⁰ Minä puhuin vielä, rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta HERRAN , Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta.

²¹ Kun minä yhä puhuin rukouksessani, tuli se mies, Gabriel, jonka olin aikaisemmin nähnyt näyssä, iltauhrin aikaan nopeasti kiitäen minun luokseni.

²² Hän opetti minua näillä sanoilla: ”Daniel, minä olen nyt tullut johdattamaan sinua ymmärrykseen.

²³ Kun aloit rukoilla, lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut ilmoittamaan sen sinulle, sillä sinä olet rakastettu. Kuuntele siis tarkkaavaisesti tätä sanaa ja ymmärrä näky.

²⁴ Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi. Sitten loppuu lain rikkominen, synnistä tehdään loppu ja pahat teot sovitetaan. Iankaikkinen vanhurskaus saatetaan voimaan, näky ja profeetta vahvistetaan sinetillä ja kaikkeinpyhin voidellaan.

²⁵ Tiedä ja käsitä: Siitä ajasta , jolloin tuli sana, että Jerusalemin on jälleen rakennettava, kuluu voideltuun ruhtinaaseen asti seitsemän viikkoa ja kuusikymmentäkaksi viikkoa. Kaupunki jälleen rakennetaan toreineen ja vallihautoineen, mutta keskellä ahtaita aikoja.

²⁶ Kuudenkymmenen kahden viikon kuluttua voideltu tuhoetaan, eikä häneltä jää ketään. Kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty.

²⁷ Hän tekee lujan liiton monien kanssa yhdeksi vuosiviikoksi, mutta viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin, ja hävittäjä tulee iljetysten siivin. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän yli.”

Daniel 10

Näky Hiddekelvirran rannalla

¹ Persian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin sana Danielille, jota kutsuttiin Beeltesassariksi. Se sana on tosi, ja se merkitsee suurta vaivaa. Daniel ymmärsi sanan ja käsitti näyn.

² Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon ajan.

³ Herkullista ruokaa en syönyt, suuhuni ei mennyt liha eikä viini enkä voidellut itseäni öljyllä, ennen kuin nuo kolmen viikon päivät olivat loppuun kuluneet.

⁴ Ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Hiddekelin , rannalla.

⁵ Kun kohotin katseeni, näin miehen, joka oli pukeutunut pellavavaatteisiin ja vyöttänyt kupeensa hienolla Uufasin kullalla.

⁶ Hänen ruumiinsa oli krysolitiin kaltainen, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimahdus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävä vaski ja hänen sanojensa ääni kuin kansanjoukon pauhina.

⁷ Vain minä, Daniel, näin tämän näyn; miehet, jotka olivat kanssani, eivät sitä nähneet. Kuitenkin heidät valtasi suuri kauhu, ja he pakenivat ja piiloutuivat.

⁸ Niin minä jäin yksin. Kun minä näin tämän valtavan näyn, minulta meni kaikki voima, minun verevä muotoni muuttui kalmankalpeaksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään.

⁹ Minä kuulin hänen puheensa äänen. Sen kuullessani vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten.

¹⁰ Yhtäkkiä minua kosketti käsi ja ravisti minut hereille polvieni ja käsieni varaan.

¹¹ Hän sanoi minulle: ”Daniel, sinä rakastettu mies, kuuntele tarkoin sanoja, jotka minä puhun sinulle. Nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun luoksesi.” Hänen puhuessaan minulle näitä sanoja minä nousin vavisten seisomaan.

¹² Sitten hän sanoi minulle: ”Älä pelkää, Daniel, sillä sanasi on kuultu ensimmäisestä päivästä lähtien, jona käänsit sydämesi etsimään ymmärrystä ja nöyrytymään Jumalasi edessä. Sinun sanojesi tähden minä olen tullut.

¹³ Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoi minua vastustamassa kaksikymmentäyksi päivää, mutta sitten Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli avukseni, sillä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuninkaiden luo.

¹⁴Nyt olen tullut selittämään sinulle, mitä sinun kansallesi tapahtuu päivien lopulla, sillä niitä päiviä koskee vielä tämäkin näky.”

¹⁵Kun hän puhui minulle näin, minä käänsin mykistyneenä kasvoni maata kohti.

¹⁶Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani. Minä avasin suuni ja sanoin sille, joka seiso i edessäni: ”Herrani, nähdessäni näyn minut valtasi tuska, ja minulta meni kaikki voima.

¹⁷Kuinka herrani palvelija, tällainen kuin minä, voisi puhua herrani kanssa? Eihän minussa ole enää voimaa, tuskin henkeäkään.”

¹⁸Silloin ihmisen kaltainen kosketti minua uudestaan ja vahvisti minua.

¹⁹Hän sanoi: ”Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!” Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: ”Puhukoon herrani, sillä sinä olet vahvistanut minua.”

²⁰Niin hän sanoi: ”Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun luoksesi? Nyt minä palaan sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun olen hänestä selvinnyt, katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas.

²¹Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjaan. Ketään muuta ei ole tukenani heitä vastaan paitsi teidän ruhtinaanne Miikael,

Daniel 11

¹jota minä olin vahvistamassa ja suojelemassa meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena.”

Etelän kuningas ja Pohjoisen kuningas

²Minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee Persiassa kolme kuningasta, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Kun hän on vahvistunut rikkautensa avulla, hän panee liikkeelle kaiken voimansa Jaavanin valtakuntaa vastaan.

³Sitten nousee sankarikuningas, joka hallitsee suurella vallalla ja tekee mitä tahtoo.

⁴ Mutta kun hän on noussut valtaan, hänen valtakuntansa hajoaa ja jakaantuu neljään taivaan tuuleen. Se ei siirry hänen jälkeläisilleen eikä ole sellainen kuin hänen hallitessaan. Ei, vaan hänen valtakuntansa revitään hajalle, ja se joutuu muille, ei hänen jälkeläisilleen.

⁵ Etelän kuningas on vahvistuva, samoin yksi hänen ruhtinaistaan, joka voimistuu vielä Etelän kuningastakin mahtavammaksi. Hän hallitsee, ja hänen valtansa on oleva suuri.

⁶ Vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjoisen kuninkaan luo sovinnon aikaansaamiseksi. Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima, eikä Etelän kuningaskaan pysy eikä hänen käsivartensa voima. Tytär annetaan alttiiksi, samoin ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan tuki.

⁷ Sitten nousee Etelän kuninkaan sijaan yksi hänen tyttärensä juurivesoista. Tämä hyökkää sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjoisen kuninkaan linnoitukseen, tekee siellä mitä tahtoo ja osoittaa voimansa.

⁸ Heidän jumalansa ja valetut kuvansa sekä kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat, hän vie saaliinaan Egyptiin. Sitten hän jättää Pohjoisen kuninkaan rauhaan muutamaksi vuodeksi.

⁹ Sen jälkeen Pohjoisen kuningas hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan mutta palaa takaisin omaan maahansa.

¹⁰ Hänen poikansa haluavat sotaa ja kokoavat valtaisan sotajoukon. Se tulee kuin kuohuva tulvavesi, tulee toistamiseen ja tunkeutuu Etelän kuninkaan linnoitukseen asti.

¹¹ Silloin Etelän kuningas raivostuu ja lähtee sotimaan Pohjoisen kuningasta vastaan. Tämä panee liikkeelle suuren sotajoukon, mutta se annetaan Etelän kuninkaan käsiin.

¹² Kun tuo joukko on raivattu pois, Etelän kuninkaan sydän ylpistyy. Hän kaataa kymmeniätuhansia mutta ei ole kyllin vahva,

¹³ sillä Pohjoisen kuningas kokoaa jälleen sotajoukon, entistä suuremman, ja jonkin ajan, muutaman vuoden, kuluttua hän hyökkää suurella voimalla, hyvin varustautuneena.

¹⁴ Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan. Myös sinun omasta kansastasi nousee väkivaltaisia miehiä, jotta näky kävisi toteen, mutta he sortuvat.

¹⁵ Pohjoisen kuningas tulee, luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Etelän käsivarret eivät kestä, eikä sen valioväki; sillä ei ole voimaa pysyä pystyssä.

¹⁶ Hyökkääjä tekee sille mitä tahtoo, eikä kukaan voi kestää hänen edessään. Hän asettuu Ihanaan maahan, ja tuho tulee hänen kätensä kautta.

¹⁷ Hän aikoo ryhtyä hyökkäämään valtakuntansa koko voimalla, mutta hänellä on mielessä sopimuksen teko, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa Etelän kuninkaalle yhden tyttäristään tuottaakseen tuhon maalle. Hänen suunnitelmansa ei kuitenkaan onnistu, eikä siitä ole hänelle etua.

¹⁸ Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa haltuunsa niistä monet. Mutta muuan päällikkö tekee lopun hänen herjauksistaan ja maksaa hänelle takaisin hänen herjauksensa.

¹⁹ Silloin hän kääntyy kohti oman maansa linnoituksia mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.

²⁰ Hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronkiskojan käydä läpi valtakunnan ihanimman osan. Mutta muutaman päivän kuluttua tulokas tuhoutuu, ei kuitenkaan vihan eikä sodan johdosta.

²¹ Hänen sijaansa nousee halveksittu, jolle ei annettu kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja ottaa kuninkuuden haltuunsa viekkaudella.

²² Tulvana tulevat sotajoukot huuhtoutuvat pois hänen edessään. Ne joutuvat tuhoon, niin myös liiton ruhtinas.

²³ Hänen kanssaan liittoudutaan, mutta hän harjoittaa petosta. Hän lähtee liikkeelle ja saa ylivallan vähällä väellä.

²⁴ Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan vauraimpiin seutuihin ja tekee, mitä hänen isänsä ja hänen isiensä isät eivät olleet tehneet. Ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee omilleen, ja linnoituksia vastaan hän punoo juoniaan – määrättyyn aikaan asti.

²⁵ Hän panee liikkeelle voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan ja hyökkää suurella sotajoukolla. Etelän kuningaskin lähtee sotaan varustautuneena hyvin suurella ja vahvalla sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä, sillä häntä vastaan punotaan juonia.

²⁶ Ne, jotka syövät hänen pöydässään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa huuhtoutuu pois. Monet kaatuvat surmattuina.

²⁷ Kummallakin kuninkaalla on paha mielessä; he istuvat samassa pöydässä ja puhuvat valhetta toisilleen. Juonet eivät kuitenkaan menesty, sillä loppu tulee vielä säädettynä aikana.

²⁸ Silloin Pohjoisen kuningas palaa maahansa paljoine tavaroineen, paha mielessä pyhää liittoa vastaan. Hän toteuttaa aikeensa ja palaa sitten maahansa.

²⁹ Määräaikana hän jälleen hyökkää Etelään, mutta tällä viimeisellä kerralla ei käy niin kuin kävi ensimmäisellä.

³⁰ Kun kittiläisten laivat hyökkäävät häntä vastaan, hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa kiukkuaan pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuaan hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton.

³¹ Hänen lähettämänsä sotajoukot tulevat ja häpäisevät pyhäkön ja linnoituksen, lakkauttavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat pyhäkköön hävityksen kauhistuksen.

³² Liiton rikkojat hän viettelee liukkain kielin jumalattomuuteen, mutta niiden joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.

³³ Kansan keskuudessa olevat oppineet johdattavat monet ymmärrykseen, mutta heitä sorretaan miekalla ja tulella, heitä vangitaan ja heitä ryöstetään jonkin aikaa.

³⁴ Mutta keskellä sortoa heitä vähän autetaan, ja monet liittyvät heihin liehakoiden.

³⁵ Jotkut oppineista kompastuvat, jotta heidän joukkonsa koeteltaisiin, puhdistettaisiin ja kirkastettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määrähetkeen.

³⁶ Mutta kuningas tekee mitä tahtoo. Hän korottaa itsensä kaikkien jumalien yläpuolelle. Itse jumalien Jumalaakin vastaan hän puhuu kauheita. Hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa, sillä se, mikä on säädetty, tulee tapahtumaan.

³⁷ Hän ei välitä isiensä jumalista, ei naisten lempijumalasta eikä mistään muustakaan jumalasta vaan korottaa itsensä kaikkien niiden yläpuolelle.

³⁸ Linnoitusten jumalaa hän sen sijaan kunnioittaa. Tätä jumalaa, jota hänen isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, jalokivillä ja kalleuksilla.

³⁹ Vieraan jumalansa avulla hän hyökkää vahvojen linnoitusten kimppuun. Niille, jotka tunnustavat hänet, hän osoittaa suurta kunniaa, asettaa heidät hallitsemaan monia ja jakaa heille maata palkaksi.

⁴⁰ Mutta lopun aikana Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssaan. Pohjoisen kuningas ryntää Etelän kuningasta vastaan vaunuin, ratsuin ja monilukuisin laivoin, hyökkää hänen maihinsa ja vyöryy tulvana niiden yli.

⁴¹ Hän hyökkää myös Ihanaan maahan. Monet maat kukistuvat, mutta Edom, Mooab ja ammonilaisten maan pääosa pelastuvat hänen käsistään.

⁴² Hän ojentaa kätensä monia maita kohti; Egyptin maakaan ei tule säästymään.

⁴³ Hän ottaa haltuunsa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet. Libyalaiset ja kuusilaiset seuraavat hänen askeleitaan.

⁴⁴ Idästä ja pohjoisesta tulee kuitenkin sanomia, jotka pelästyttävät hänet. Vihansa vimmassa hän lähtee tuhoamaan ja perin pohjin hävittämään monia.

⁴⁵ Hän pystyttää kuninkaallisen telttansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä hänellä ole auttajaa.

Daniel 12

Ylösnousemus ja lopun aika

¹ Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi lasten suojana. Se on oleva ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina siihen aikaan asti. Sinä aikana pelastetaan sinun kansasi, jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan.

² Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhuun.

³ Ymmärtäväiset loistavat, niin kuin loistaa taivaankansi, ja ne, jotka johdattavat monta vanhurskauteen, loistavat niin kuin tähdet aina ja iankaikkisesti.

⁴ Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet tutkivat sitä, ja ymmärrys lisääntyy.”

⁵ Sitten minä, Daniel, näin kaksi muuta miestä. Toinen seiso i virran tällä, toinen tuolla rannalla.

⁶ Toinen heistä sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vesien yläpuolella: ”Kuinka kauan on vielä näiden ihmeellisten asioiden toteutumiseen?”

⁷ Silloin kuulin, kuinka pellavapukuinen mies, joka oli virran vesien yläpuolella, vannoi hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti. Hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi: ”Vielä kuluu aika, kaksi

aikaa ja puoli aikaa. Kun pyhän kansan voiman murskaaminen on päättynyt, silloin tämä kaikki toteutuu.”

⁸Minä kuulin mutta en ymmärtänyt. Kysyin: ”Herrani, miten tämä kaikki päättyy?”

⁹Niin hän sanoi: ”Mene, Daniel, sillä nuo sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti.

¹⁰Monet seulotaan, sulatetaan ja puhdistetaan, mutta jumalattomat harjoittavat edelleen jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton käsitä tätä. Mutta viisaat sen käsittävät.

¹¹Siitä ajasta lähtien, jolloin jokapäiväinen uhri lakkautetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan paikoilleen, on kuluva tuhat kaksisataayhdeksänkymmentä päivää.

¹²Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataakolmekymmentäviisi päivää!

¹³Mutta sinä, kulje sinä tiesi loppuun saakka! Lepää sitten ja nouse osaasi päivien lopulla.”

Hoosea

Hoosea 1

Profeetan avioliitto vertauskuvana

¹ HERRANSANA, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaksen pojan, päivinä.

² Kun HERRA alkoi puhua Hoosealle, HERRA sanoi hänelle: ”Mene, hanki itsellesi haureutta harjoittava vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on totisesti harjoittanut haureutta ja luopunut HERRASTA .”

³ Niin Hoosea otti vaimokseen Goomerin, Diblaimin tyttären. Tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan.

⁴ HERRA sanoi Hoosealle: ”Anna hänelle nimeksi Jisreel, sillä vain vähän aikaa vielä, niin minä kosten Jisreelin verityöt Jeehun suvulle ja teen lopun Israelin heimon kuningaskunnasta.

⁵ Sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laaksossa.”

⁶ Vaimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti tyttären. Nyt Herra sanoi Hoosealle: ”Anna hänelle nimeksi Loo-Ruhama , sillä tästä lähtien en enää armahda Israelin heimoa, niin että antaisin sille anteeksi.

⁷ Mutta Juudan heimoa minä armahdan, ja minä, HERRA , heidän Jumalansa, pelastan heidät. En minä pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä.”

⁸ Kun vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan.

⁹ Ja Herra sanoi: ”Anna hänelle nimeksi Loo-Ammi , sillä te ette ole minun kansani enkä minä tahdo olla teidän Jumalanne.”

Hoosea 2

Uskottoman Israelin kuritus

¹”Israelilaisten luku tulee olemaan kuin meren hiekka. Ei sitä voi mitata eikä laskea. Ja sen sijaan että heille sanottiin: ’Te ette ole minun kansani’, heille sanotaan: ’Te olette elävän Jumalan lapset!’

²Silloin Juudan miehet kokoontuvat yhteen Israelin miesten kanssa. He asettavat itselleen yhteisen päämiehen ja lähtevät liikkeelle maasta , sillä suuri on Jumalan kylvöpäivä.

³Sanokaa veljillenne: Ammi ja sisarillenne: Ruhama .

⁴Käykää oikeutta äitiänne vastaan, käykää oikeutta, sillä ei hän ole minun vaimoni enkä minä ole hänen miehensä. Poistakoon hän haureutensa kasvoistaan ja aviorikoksensa rintojensa välistä,

⁵etten minä riisuisi häntä alastomaksi ja asettaisi häntä esiin yhtä paljaana kuin syntymisensä päivänä, etten tekisi hänestä autiomaan kaltaista, saattaisi häntä kuin kuivaksi maaksi ja antaisi hänen kuolla janoon.

⁶Hänen lapsiaan minä en armahda, sillä he ovat haureudesta syntyneitä lapsia.

⁷Onhan heidän äitinsä harjoittanut haureutta, heidän synnyttäjänsä elänyt häpeällisesti ja sanonut: ’Minä kuljen rakastajieni perässä. He antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani.’

⁸Sen tähden, katso, minä tukin hänen tiensä orjantappuroilla. Minä rakennan muurin hänen eteensä, niin ettei hän löydä polkujaan.

⁹Hän ajaa takaa rakastajiaan mutta ei saavuta heitä, etsii heitä mutta ei löydä. Silloin hän sanoo: ’Minä menen takaisin entisen mieheni luokse, sillä parempi oli minun elämäni silloin kuin nyt.’

¹⁰Hän ei ole tajunnut, että minä annoin hänelle viljan, viinin ja öljyn. Olen antanut hänelle runsaasti hopeaa ja myös kultaa, jonka hän on uhrannut Baalille.

¹¹ Sen tähden minä otan takaisin viljani ajallaan ja viinini määrääikanaan. Minä tempaan pois villani ja pellavani, joiden piti peittää hänen alastomuutensa.

¹² Mutta nyt minä paljastan hänen häpynsä hänen rakastajiensa silmien edessä, eikä kukaan pelasta häntä minun kädestäni.

¹³ Minä teen lopun kaikesta hänen ilonpidostaan, hänen juhlistaan, uuden kuun juhlistaan ja sapateistaan ja kaikista hänen juhla-ajoistaan.”

Herra armahtaa ja kihlaa Israelin

¹⁴”Minä hävitän hänen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa, joista hän on sanonut: ’Ne ovat minun palkkani, rakastajani ovat ne minulle antaneet.’ Minä annan niiden metsittyä, ja villieläimet nakertavat niitä.

¹⁵ Minä vaadin hänet tilille niistä päivistä, joina hän poltti suitsutusta baaleille, koristautui renkaisiinsa ja kaulakäätyihinsä ja kulki rakastajiensa jäljessä mutta unohti minut, sanoo HERRA .

¹⁶ Sen tähden, katso, minä suostuttelen häntä, vien hänet autiomaahan ja puhun hänen sydämelleen.

¹⁷ Sieltä minä annan hänelle viinitarhan ja muutan Aakorin laakson toivon portiksi. Siellä hän vastaa kutsuuni niin kuin nuoruutensa päivinä, niin kuin sinä päivänä, jona hän lähti Egyptin maasta.

¹⁸ Sinä päivänä, sanoo HERRA , sinä kutsut minua mieheksesi etkä enää baaliksesi .

¹⁹ Minä poistan baalien nimet hänen suustaan, niiden nimiä ei enää mainita.

²⁰ Sinä päivänä minä teen heidän hyväkseen liiton kedon eläinten, taivaan lintujen ja maan matelijoiden kanssa. Jousen, miekan ja sodan minä hävitän maasta ja annan heidän asua turvassa.

²¹ Minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja oikeudella, armolla ja laupeudella,

²² minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva HERRAN .

²³Sinä päivänä minä vastaan, sanoo HERRA , minä vastaan taivaalle, ja se vastaa maalle,

²⁴ja maa vastaa antamalla viljaa ja viiniä ja öljyä, ja ne ovat vastaus Jisreelille .

²⁵Minä kylvän hänet itseäni varten tähän maahan. Minä armahdan Loo-Ruhamaa ja sanon Loo-Ammille: 'Sinä olet minun kansani', ja hän vastaa: 'Minun Jumalani'."

Hoosea 3

Profeetta ja avionrikkovaimo

¹Sitten HERRA sanoi minulle: "Mene vielä ja rakasta naista, vaikka hänellä on rakastaja, ja hän rikkoo avion. Rakasta häntä niin kuin HERRA rakastaa israelilaisia, vaikka nämä kääntyvät muiden jumalien puoleen ja rakastavat rypälekakkuja."

²Niin minä hankin hänet omakseni viidellätoista sekelillä hopeaa sekä hoomer-mitalla ja leetek-mitalla ohria.

³Ja minä sanoin hänelle: "Ole kauan aikaa minun luonani, älä harjoita haureutta äläkä ole muiden miesten kanssa. Minäkin teen samoin sinua kohtaan."

⁴Samoin saavat israelilaiset olla kauan aikaa ilman kuningasta ja ruhtinasta, ilman uhreja ja patsaita, ilman kasukoita ja kotijumalia.

⁵Sen jälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät HERRAA , Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan. Vavisten he lähestyvät HERRAA ja hänen hyvyyttään päivien lopulla.

Hoosea 4

Kansan ja pappien suuret synnit

¹"Kuulkaa HERRAN sana, te israelilaiset, sillä HERRA käy oikeutta maan asukkaiden kanssa, koska maassa ei ole uskollisuutta, ei laupeutta eikä Jumalan tuntemista.

²Vannotaan valoja, petetään ja murhataan, varastetaan ja tehdään aviorikoksia. Murtaudutaan taloihin ja veriteko seuraa veritekoa.

³Sen tähden maa murehtii, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät, niin myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Kalatkin katoavat merestä.

⁴Älköön vain kukaan nuhdelko, älköön kukaan ojentako ketään, vaikka sinun kansasi kyllä riitelee pappien kanssa.

⁵Sinä kompastut päivällä, myös profeetta kompastuu kanssasi yöllä. Sinun äitisi minä tuhoan.

⁶Minun kansani tuhoutuu, sillä se on vailla ymmärrystä. Koska olet hylännyt ymmärryksen, minäkin hylkään sinut, niin ettet enää saa olla pappinani. Koska olet unohtanut Jumalasi opetuksen, minäkin unohdan sinun lapsesi.

⁷Niin paljon kuin heitä onkin, kaikki he ovat tehneet syntiä minua vastaan. Minä muutan heidän kunniansa häpeäksi.

⁸Minun kansani syntiuhreista papit saavat ruokansa, kansan pahoihin tekoihin heidän sielunsa on mieltynyt.

⁹Mutta papin käy samoin kuin kansankin. Minä vaadin hänet tilille vaelluksestaan ja kosten hänelle hänen tekonsa.

¹⁰He syövät mutta eivät tule kylläisiksi, harjoittavat haureutta mutta eivät lisäänny, sillä he ovat hylänneet HERRAN eivätkä hänestä välitä.

¹¹Haureus ja viini, rypäleen mehu, vievät järjen.

¹²Minun kansani kysyy neuvoa puultaan, ja puinen sauva sille vastaa. Haureuden henki on sen eksyttänyt, haureudessaan se on luopunut Jumalastaan.

¹³Vuorten huipuilla he uhraavat, suitsuttavat kukkuloilla, tammen, poppelin ja rautatammen alla, sillä niiden varjo on suloinen. Sen tähden tyttäristänne tulee porttoja, miniöistänne avionrikkokkia.

¹⁴En minä rankaise tyttäriänne siitä, että he ovat porttoja, enkä miniöitänne siitä, että he ovat avionrikkokkia, sillä miehet itse poikkeavat syrjään porttojen

kanssa, uhraavat pyhäkköporttojen seurassa. Ymmärtämätön kansa joutuu tuhoon.

¹⁵Jos sinä, Israel, harjoitatkin haureutta, älköön Juuda syylistykö samaan. Älkää lähtekö Gilgaliin, älkää menkö ylös Beet-Aaveniin älkääkä vannoko: ”Niin totta kuin Herra elää.”

¹⁶Sillä Israel on niskoitellut kuin niskuri lehmä. Nyt HERRA joutuu kaitsemaan heitä kuin lammasta laajalla laitumella.

¹⁷Efraim on liitossa jumalankuvien kanssa – anna hänen olla.

¹⁸Juopottelunsa jälkeenkin he harjoittavat yhä törkeää haureutta. Maan johtajat rakastavat häpeällisiä asioita.

¹⁹Myrskytuuli ahdistaa heitä siivillään; he saavat häpeän teurasuhreistaan.”

Hoosea 5

Tuomio Israelin ja Juudan synneille

¹”Kuulkaa tämä, te papit, kuunnelkaa, Israelin heimo, kuuntele tarkoin, kuningashuone: teitä koskee tämä tuomio. Sillä te olette olleet ansa Mispalle, verkko, joka on levitetty Taaborinvuorelle.

²Luopiot ovat vajonneet syvälle turmeluksen valtaan, mutta minä kuritan heitä kaikkia.

³Minä tunnen Efraimin, eikä Israel voi kätkeytyä minulta. Sinä olet nyt harjoittanut haureutta, Efraim, Israel on saastuttanut itsensä.

⁴Heidän tekonsa eivät salli heidän kääntyä Jumalansa puoleen, sillä haureuden henki on heidän sisimmässään eivätkä he tunne HERRAA .

⁵Israelin ylpeys syyttää häntä vasten silmiä, Israel ja Efraim kompastuvat syntivelkaansa. Myös Juuda kompastuu heidän kanssaan.

⁶Lampaineen ja nautoineen he tulevat etsimään HERRAA mutta eivät löydä häntä: hän on vetäytynyt pois heidän luotaan.

⁷He ovat olleet uskottomia HERRALLE ja synnyttäneet vieraita lapsia. Nyt uudenkuun juhla syö heidät ja heidän tiluksensa.

⁸Puhaltakaa soofar-torveen Gibeassa, torveen Raamassa, nostakaa sotahuuto Beet-Aavenissa. Sinua ajetaan takaa, Benjamin!

⁹Efraimista tulee autio kurituksen päivänä. Israelin heimoja vastaan minä ilmoitan totuuden.

¹⁰Juudan ruhtinaista on tullut rajan siirtäjien kaltaisia. Minä vuodatan heidän päälle vihani kuin vedet.

¹¹Efraimia on sorrettu, hänen oikeuttaan on loukattu, sillä hän tahtoi vaeltaa ihmisten käskyjen mukaan.

¹²Minä olen Efraimille kuin kointoukka ja Juudan heimolle kuin märkivä paise.

¹³Kun Efraim näki sairautensa ja Juuda paiseensa, Efraim meni Assuriin, lähetti sanan sotalaiselle kuninkaalle. Mutta tämä ei voinut tehdä teitä terveiksi eikä parantaa teidän paiseitanne.

¹⁴Minä olen Efraimille kuin leijona, Juudan heimolle kuin nuori leijona. Minä, minä raatelen, lähden pois ja vien mennessäni, eikä pelastajaa ole.

¹⁵Minä palaan asumukseeni ja odotan, kunnes he tuntevat syyllisyytensä ja etsivät minun kasvojani. Ahdistuksessaan he etsivät minua.”

Hoosea 6

Kehotus kääntymykseen

¹Tulkaa, palatkaamme HERRAN luo! Hän on raadellut meitä, mutta hän parantaa meidät, hän on lyönyt meitä, mutta hän myös sitoo meidän haavamme.

²Hän virvoittaa meidät eloon kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessään.

³ Tuntekaamme HERRA , pyrkikäämme tuntemaan hänet. Hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan.

Herra haluaa laupeutta eikä uhria

⁴ ”Mitä minun on tehtävä sinulle, Efraim, mitä minun on tehtävä sinulle, Juuda, kun teidän rakkautesenne on kuin aamun pilvi, kuin varhain haihtuva kaste?

⁵ Sen tähden minä olen antanut teille iskuja profeettojen kautta, olen surmannut suuni sanoilla. Sinua kohtaava tuomio nousee kuin aamun valo.

⁶ Sillä laupeutta minä tahdon enkä uhria ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja,

⁷ mutta he ovat ihmisten tavoin rikkoneet liiton. Siinä he ovat olleet minulle uskottomia.

⁸ Gilead on pahantekijöiden kaupunki, täynnä verijälkiä.

⁹ Pappien joukko on väijyvien rosvojen kaltainen. He murhaavat Sikemin tiellä, he tekevät iljettävyysä.

¹⁰ Minä olen nähnyt kauhistavia tekoja Israelin heimon keskuudessa. Sieltä löytyy Efraimin haureus, Israel on itsensä saastuttanut.

¹¹ Myös sinua, Juuda, odottaa elonkorjuu, kun minä käännän kansani kohtalon.”

Hoosea 7

Efraimin ja Samarian rikokset

¹ ”Kun minä parannan Israelin, silloin tulevat julki Efraimin rikokset ja Samarian pahat teot. Petosta he harjoittavat, varas tunkeutuu sisään, ja rosvojoukko ryöstää ulkona.

² He eivät ajattele sydämessään, että minä muistan kaiken heidän pahuutensa. Nyt heidän tekonsa saartavat heitä, ne ovat tulleet minun kasvojeni eteen.

- ³ Pahuudellaan he ilahduttavat kuningasta ja valheillaan ruhtinaita.
- ⁴ Kaikki he ovat avionrikkomia, he ovat kuin leipurin sytyttämä uuni. Hän jättää tulen kohentamatta taikinan alustamisesta sen happanemiseen asti.
- ⁵ Meidän kuninkaamme juhlapäivänä ruhtinaat ovat sairaina viinin hehkusta. Kuningas lyö kättä pilkkaajien kanssa.
- ⁶ Väijyessään he ovat saattaneet sydämensä kuumaksi kuin uuni. Koko yön heidän vihansa nukkuu, aamulla se palaa kuin liekehtivä tuli.
- ⁷ He ovat kaikki kuumia kuin uuni, he syövät tuomarinsa. Kaikki heidän kuninkaansa ovat sortuneet, yksikään heistä ei ole minua avuksi huutanut.
- ⁸ Efraim sekaantuu kansojen joukkoon. Efraimista on tullut kuin leipä, jota ei ole käännetty.
- ⁹ Muukalaiset syövät hänen voimansa, mutta hän ei sitä ymmärrä. Hänen hiuksensakin käyvät harmaiksi, mutta hän ei sitä huomaa.
- ¹⁰ Israelin ylpeys syyttää sitä vasten silmiä, siitä huolimatta se ei palaa HERRAN , Jumalansa, luo, eikä etsi häntä.
- ¹¹ Efraimista on tullut kuin kyyhkynen, yksinkertainen ja vailla ymmärrystä. Egyptiä he huutavat avuksi, Assuriin he lähtevät.
- ¹² He lähtevät matkaan, mutta minä levitän verkkoni heidän päälleen ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut. Minä kuritan heitä, niin kuin on ilmoitettu heidän seurakunnalleen.
- ¹³ Voi heitä, sillä he ovat lähteneet minua pakoon! Tuho heille, sillä he ovat luopuneet minusta! Minä tahdoin lunastaa heidät, mutta he puhuivat minulle valhetta.
- ¹⁴ Eivät he sydämestään huuda minun puoleeni vaan vaikeroivat vuoteillaan. Viljan ja viinin tähden he kokoontuvat, mutta minusta he kääntyvät pois.
- ¹⁵ Minä olen heitä ojentanut ja vahvistanut heidän käsivartensa, mutta minua vastaan he hautoivat paha.

¹⁶He kääntyvät mutta eivät korkeutta kohti. He ovat kuin veltto jousi. Heidän ruhtinaansa kaatuvat miekkaan kielensä kiukkuisuuden tähden. Tämän vuoksi heitä pilkataan Egyptin maassa.”

Hoosea 8

Israelin väärä jumalanpalvelus

¹”Nosta soofar-torvi huulillesi! Kotkan lailla väijyy uhka HERRAN temppeliä vastaan, sillä he ovat rikkoneet minun liittoni, luopuneet minun laistani.

²Minun puoleeni he huutavat: ’Minun Jumalani! Me tunnemme sinut, me olemme Israel.’

³Israel on torjunut hyvän. Vihollinen tulee ajamaan sitä takaa.

⁴He ovat asettaneet itselleen kuninkaita vastoin minun tahtoani, ruhtinaita kysymättä minun mielipidettäni . Hopeastaan ja kullastaan he ovat tehneet jumalankuvia, omaksi tuhokseen.

⁵Sinun vasikkasi on hylätty, Samaria. Minun vihani on syttynyt Samarian asukkaita vastaan. Kuinka kauan he ovat kykenemättömiä puhdistautumaan?

⁶Vasikka on kotoisin Israelista, seppä sen on tehnyt. Ei se ole Jumala; pirstaleiksi hajoaa Samarian vasikka.

⁷Sillä tuulta he kylvävät ja myrskyä leikkaavat. Laiho ei kasva täyteen mittaan, ei se tuota jauhoja. Ja jos vähän tuottaakin, kaiken nielevät muukalaiset.

⁸Nielty on Israel. Se on nyt kansojen seassa kuin astia, josta kukaan ei välitä.

⁹He ovat kulkeneet Assuriin kuin yksinään vaelteleva villiaasi. Efraim ostelee lahjoilla rakastajia.

¹⁰Vaikka he käyvät kauppaa kansojen seassa, minä heidät nyt kokoan, ja he alkavat käydä vähäarvoisiksi ruhtinaitten kuninkaan taakan alla.

¹¹Koska Efraim on rakentanut paljon alttareita tehdäkseen syntiä, alttarit ovat tulleet sille synniksi.

¹²Vaikka kirjoittaisin hänelle lakejani tuhansittain, outoina niitä pidetään.

¹³He tuovat minulle lahjojaan, uhraavat lihaa ja syövät sen itse, mutta ei HERRA niihin mielly. Hän muistaa nyt heidän rikoksensa ja rankaisee heitä heidän syntiensä tähden: Egyptiin heidän on palattava.

¹⁴Israel on unohtanut tekijänsä ja rakentanut palatseja, Juuda on rakentanut paljon linnoitettuja kaupunkeja. Mutta minä lähetän tulen niihin kaupunkeihin, tuli kuluttaa nuo palatsit.”

Hoosea 9

Rangaistuksen päivät tulevat

¹”Älä iloitse, Israel, älä riemuitse niin kuin muut kansat, sillä sinä olet haureudessa luopunut Jumalastasi. Sinä olet rakastanut portonpalkkaa kaikilla puimatantereilla.

²Puimatanner ja viinikuurna eivät heitä elätä, rypäleen mehu tuottaa heille pettymyksen.

³He eivät saa asua HERRAN maassa. Efraimin on palattava Egyptiin, Assurissa he syövät saastaista ruokaa.

⁴He eivät vuodata viiniä juomauhriksi HERRALLE, eivätkä heidän teurasuhrinsa kelpaa hänelle. Ne ovat heille kuin murheen leipää. Kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä. Leipänsä he syövät itse, ei siitä tule mitään HERRAN huoneeseen.

⁵Mitä teette, kun tulee juhla-aika, HERRAN juhlapäivä?

⁶Katso, he lähtevät hävitystä pakoon, mutta Egypti heidät kokoaa, Moof heidät hautaa. Nokkosten valtaan joutuvat heidän hopeakalleutensa, ohdakkeita kasvaa heidän majoissaan.

⁷Tilinteon päivät tulevat, tulevat koston päivät, Israel saa tuntea sen. Profeetta tulee hulluksi, hengen mies mielettömäksi sinun paljojen rikostesi ja suuren vihamielisyytesi tähden.

⁸ Efraim väijyy profeettaa, joka on Jumalan asialla. Kaikilla profeetan teillä on pyydystäjän ansa ja hänen Jumalansa temppelissä vihamielisyys.

⁹ He ovat vajonneet syvälle turmelukseen niin kuin Gibeon päivinä . Herra muistaa heidän rikoksensa, rankaisee heidän syntinsä.

¹⁰ Kuin rypäleet autiomaassa oli Israel, kun minä sen löysin. Kuin viikunapuun ensimmäiset hedelmät olivat isänne, kun minä heidät näin. Mutta kun he tulivat Baal-Peoriin, he vihkiytyivät häpeäjumalalle, ja heistä tuli iljettäviä, tuon rakastettunsa kaltaisia.

¹¹ Efraimin loisto lentää pois kuin lintu: ei enää synnyttämistä, ei raskautta, ei hedelmöitystä.

¹² Ja vaikka he saisivatkin lapsensa isoiksi, minä teen heidät lapsettomiksi, yhtäkään ei jää. Totisesti, voi heitä, kun minä käännyin heistä pois!

¹³ Olen nähnyt Efraimin Tyyron kaltaisena, laidunmaalle istutettuna. Kuitenkin Efraimin on vietävä lapsensa surmaajan käsiin.”

¹⁴ Anna heille, HERRA – mitä antaisitkaan? Anna heille hedelmätön kohtu ja kuihtuneet rinnat!

¹⁵ ”Kaikki heidän pahuutensa löytyy Gilgalista, siellä minä aloin vihata heitä. Heidän tekojensa pahuuden tähden minä karkotan heidät huoneestani pois. En minä enää rakasta heitä; kaikki heidän ruhtinaansa ovat niskureita.

¹⁶ Efraim on hakattu maahan, sen juuri on kuivettunut, hedelmää se ei tuota. Vaikka he synnyttäisivätkin, minä surmaan heidän kohtunsa ihanimmat hedelmät.

¹⁷ Minun Jumalani on hylkäävä heidät, sillä he eivät ole totelleet häntä. He joutuvat pakolaisiksi vieraiden kansojen sekaan.”

Hoosea 10

Assur hävittää Israelin

¹”Israel oli rehevä viiniköynnös, joka tuotti hedelmiä. Mitä runsaammin se tuotti hedelmää, sitä enemmän se teki alttareita. Mitä vauraampi sen maa oli, sitä parempia patsaita se pystytti.

²Heidän sydämensä oli jakaantunut; nyt he saavat siitä kärsiä. Herra särkee heidän alttarinsa, hävittää heidän patsaansa.

³Nyt he sanovat: ’Meillä ei ole kuningasta, sillä me emme ole pelänneet HERRAA . Ja mitäpä kuningas voisikaan tehdä hyväksemme!’

⁴He pitävät puheita, vannovat väärin, tekevät liittoja, mutta tuomio versoo kuin koiruoho pellon vaosta.

⁵Beet-Aavenin vasikoiden tähden Samarian asukkaat joutuvat pelon valtaan. Vasikan tähden vaikeroi Samarian kansa, ja sen epäjumalanpapit vapisevat, sillä Samarian kunnia viedään sieltä pois.

⁶Kansakin viedään Assuriin lahjaksi sotaliselle kuninkaalle. Efraim saa häpeän, Israel joutuu hankkeissaan häpeään.

⁷Hukassa on Samaria kuninkaineen. Se on kuin katkennut oksa veden pinnalla.

⁸Aavenin uhrikukkulat hävitetään, ne ovat Israelin synti; orjantappuraa ja ohdaketta kasvaa heidän alttareillaan. He sanovat vuorille: ’Peittäkää meidät’, ja kukkuloille: ’Kaatukaa meidän päällemme.’

⁹Gibeon päivistä asti sinä, Israel, olet tehnyt syntiä, ja siihen pysähtynytkin. Eikö sota saavuttaisi vääryyden miehiä Gibeassakin?

¹⁰Minä kuritan heitä tahtoni mukaan. Heidä vastaan kokoontuvat kansat, kun minä kytken heidät kiinni heidän kahteen rikokseensa.

¹¹Efraim on työhön totutettu hieho, joka pui mielellään. Kun minä kuljin sen ohi ja näin sen kauniin kaulan, minä valjastin sen; Juuda saa kyntää, Jaakob äestää.

¹²Kylväkää itsellenne vanhurskauden kylvö, niin saatte korjata laupeuden satoa; raivatkaa itsellenne uudispelto. Nyt on aika etsiä HERRAA , kunnes hän tulee ja antaa teille vanhurskauden sateen.

¹³Mutta te olette kyntäneet jumalattomuutta, leikanneet vääryyttä ja syöneet valheen hedelmiä. Sinä olet luottanut omaan tiehesi, sankariesi paljouteen.

¹⁴Sen tähden taistelun pauhu nousee sinun kansasi keskelle, ja kaikki linnoituksesi hävitetään niin kuin Salman hävitti sodan päivänä Beet-Arbelin. Silloin äiti ruhjottiin lastensa päälle.

¹⁵Tämän tuottaa teille Beetel ylettömän pahuutenne tähden. Totisesti, aamunkoitossa tuhotaan Israelin kuningas.”

Hoosea 11

Herra armahtaa vielä Israelia

¹”Kun Israel oli nuori, minä rakastin sitä, ja Egyptistä minä kutsuin poikani.

²Mitä enemmän profeetat kutsuivat israelilaisia, sitä kauemmas he menivät heidän kasvojensa edestä, uhrasivat baaleille ja polttivat uhreja veistetyille kuville.

³Minä opetin Efraimin kävelemään, otin hänet käsivarsilleni. Mutta he eivät ymmärtäneet, että minä heidät paransin.

⁴Ihmissiteillä minä heitä vedin, rakkauden köysillä. Minä ikään kuin nostin ikeen heidän leukapieliltään, kumarruin heidän puoleensa ja syötin heitä.

⁵Eivät he palaa Egyptin maalle, mutta Assurista tulee heidän kuninkaansa, koska he eivät ole tahtoneet kääntyä.

⁶Miekka riehuu Efraimin kaupungeissa, hävittää sen salvat ja tekee tuhoa heidän hankkeittensa vuoksi.

⁷Minun kansallani on taipumus kääntyä minusta pois. Kun sitä kutsutaan korkeutta kohti, ei yksikään heistä ylenny Herran puoleen.

⁸Kuinka voisin hylätä sinut, Efraim, jättää sinut alttiiksi, Israel? Kuinka hylkäisin sinut niin kuin Adman, tekisin sinulle niin kuin Seboimille? Minun sydämeni heltyy, minun säälini herää.

⁹En laske valloilleen vihani hehkua, en enää hävitä Efraimia, sillä minä olen Jumala enkä ihminen, minä olen pyhä sinun keskelläsi; en tule vihan vimmassa.

¹⁰HERRANjäljessä he vaeltavat. Hän ärjyy kuin leijona – niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä päin.

¹¹Vavisten he tulevat Egyptistä kuin linnut, Assurin maasta kuin kyyhkyset, ja minä saatan heidät asumaan kodeissaan, sanoo HERRA .”

Hoosea 12

Israel on ollut vilpillinen

¹”Efraim on ympäröinyt minut valheella ja Israelin huone vilpillä. Juudakin on yhä uskonon Jumalalle, Pyhälle, Uskolliselle.

²Efraim tavoittelee tuulta, ajaa kaikki päivät takaa itätuulta, kartuttaa valhetta ja väkivaltaa. Se tekee liiton Assurin kanssa ja vie öljyä Egyptiin.

³HERRÄkäy oikeutta Juudan kanssa. Hän rankaisee Jaakobia sen vaelluksen mukaan, hän maksaa sille sen tekojen mukaan.

⁴Äidin kohdussa Jaakob piti kiinni veljensä kantapäästä ja miehuutensa voimassa taisteli Jumalan kanssa.

⁵Hän taisteli enkelin kanssa ja voitti, hän itki ja anoi armoa. Beetelissä Jumala löysi hänet ja puhui siellä hänen kanssaan .

⁶HERRAON sotajoukkojen Jumala, hänet tunnetaan nimellä HERRA .

⁷Ja sinä Israel, palaa Jumalasi luo, noudata laupeutta ja oikeutta ja pane alati toivosi Jumalaasi.

⁸Kanaanin kädessä on petoksen vaaka, vääryyden tekemistä hän rakastaa.

⁹Efraim sanoo: 'Olenpa rikastunut, olen hankkinut itselleni omaisuuden. Missään hankkeissani ei ole havaittavissa rikkomusta, joka olisi syntiä.'

¹⁰Mutta minä, HERRA , olen ollut sinun Jumalasi aina Egyptin maasta lähtien. Minä saatan sinut vielä asumaan teltoissa niin kuin juhlapäivinä.

¹¹Minä olen puhunut profeetoille, olen antanut heille runsaasti näkyjä ja puhunut vertauksin heidän kauttaan.

¹²Jos Gilead onkin ollut petosta, niin tyhjiin se myös häviää. Gilgalissa on uhrattu härkiä, niinpä heidän alttareistaan tulee kuin kiviröykkiöitä peltojen vaoille.

¹³Jaakob pakeni Aramin kedoille, Israel palveli naisen tähden, naisen tähden hän paimensi.

¹⁴Mutta profeetan johdolla HERRA vei Israelin ulos Egyptistä, profeetta sitä paimensi.

¹⁵Efraim on syvästi loukannut Herraa. Hänen Herransa heittää hänen verivelkansa hänen päälleen ja kääntää hänen herjauksensa häntä itseään kohti.”

Hoosea 13

Tuomio Israelin ylpeydelle

¹”Milloin Efraim puhuikin, syntyi kauhu, korkealle hän kohosi Israelissa. Mutta hän tuli syylliseksi Baalin vuoksi ja kuoli.

²Aina vain he tekevät syntiä, valmistavat itselleen valettuja kuvia, jumalankuvia hopeastaan ymmärryksensä mukaan, taitavien mestarien tekemiä kaikki tyynni. Niille he puhuvat, ihmisiä teurastavat, vasikoita suutelevat.

³Sen tähden he ovat kuin aamuinen pilvi, kuin varhain haihtuva kaste, kuin akanat, joita tuuli lennättää puimatantereelta, kuin ikkunaluukusta haihtuva savu.

⁴Mutta minä olen HERRA , sinun Jumalasi, aina Egyptin maasta lähtien. Muuta Jumalaa sinä et tunne kuin minut, eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.

⁵Minä tunsin sinut autiomaassa, polttavan kuumassa maassa.

⁶Heidän laitumensa olivat lihavat, ja he tulivat kylläisiksi. Kylläisiksi tultuaan heidän sydämensä ylpistyi, ja niin he unohtivat minut.

⁷Silloin minusta tuli heille kuin leijona, kuin tien vierellä väijyvä pantteri.

⁸Minä käyn heidän kimppuunsa kuin karhu, jolta on riistetty pennut, revin heidän sydänkalvonsa ja syön heidät siinä paikassa kuin leijona. Metsän pedot raatelevat heidät.

⁹Se on sinun turmiosi, Israel, että vastustat minua, auttajaasi.

¹⁰Missä on nyt kuninkaasi, että hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissasi, ja tuomarisi, joille olet sanonut: 'Anna minulle kuningas ja ruhtinaat'?

¹¹Kuninkaan minä annoin sinulle vihassani ja otin pois suuttumuksessani.

¹²Efraimin rikos on kääritty kokoon, hänen syntinsä on pantu talteen.

¹³Hänelle tulevat synnyttäjän tuskat. Hän on vailla viisautta oleva lapsi, joka ei aikanaan ilmesty kohdun suulle.

¹⁴Ostanko heidät vapaiksi tuonelan kädestä, lunastanko heidät kuolemasta? Missä on sinun ruttosi, kuolema, missä sinun pistimesi, tuonela? En näe aihetta sääliin.

¹⁵Vaikka hän veljien joukossa kantaa hedelmää, itätuuli lähtee liikkeelle, autiomaasta nousee HERRAN tuuli. Efraimin kaivo kuivuu ja hänen lähteensä ehtyy. Itätuuli ryöstää hänen aarteensa, kaikki hänen kallisarvoiset esineensä.”

Hoosea 14

Israelin kääntyminen ja armahdus

¹”Samaria kärsii syyllisyytensä vuoksi, sillä se on kapinoinut Jumalaansa vastaan. He kaatuvat miekkaan, heidän pienet lapsensa murskataan, ja heidän raskaina olevat vaimonsa viilletään halki.

²Palaa Israel, HERRAN , sinun Jumalasi luo, sillä sinä olet kompastunut rikoksiisi.

³Ottakaa mukaanne sanoja ja palatkaa HERRAN luo. Sanokaa hänelle: Anna anteeksi kaikki rikokset, ota meidät armoihisi, niin me uhraamme sinulle huultemme hedelmän .

⁴Assur ei meitä pelasta, hevosilla emme tahdo ratsastaa emmekä enää sano omien kättemme teoille: ’Meidän Jumalamme!’ Sillä sinussa saa orpo armon.

⁵Minä parannan heidän luopumuksensa, omasta halustani minä heitä rakastan, sillä minun vihani on kääntynyt heistä pois.

⁶MINÄ OLEN Israelille kuin aamun kaste. Israel kukoistaa kuin lilja, työntää juurensa syvälle kuin Libanonin puut.

⁷Sen versot leviävät, sen kauneus on oleva kuin öljypuun ja sen tuoksu kuin Libanonin.

⁸Sen varjossa asuvat kasvattavat jälleen viljaa ja kukoistavat kuin viiniköynnös. Sen maine on oleva kuin Libanonin viinin.

⁹Efraim sanoo: ’Mitä minulla enää on tekemistä jumalankuvien kanssa?’ Minä, Herra, kuuntelen häntä, minä katson hänen puoleensa, minä, joka olen kuin viheriöivä sypressi. Minusta on sinun hedelmäsi.

¹⁰Kuka on viisas ja ymmärtää nämä asiat? Kenellä on niin paljon ymmärrystä, että käsittää ne? Herran tiet ovat suorat: vanhurskaat niillä vaeltavat, mutta luopiot niillä kompastuvat.”

Joel

Joel 1

Heinäsirkkavitsaus

- ¹ HERRANSana, joka tuli Joelille, Petuelin pojalle:
- ² Kuulkaa tämä, te vanhimmat, kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai teidän isienne päivinä?
- ³ Kertokaa tämä lapsillenne, lapsenne kertokoot sen lapsilleen ja heidän lapsensa tulevalle polvelle.
- ⁴ Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsirkka, mitä heinäsirkalta jäi, sen söi sirkan toukka, mitä toukalta jäi, sen söi tuhosirkka.
- ⁵ Herätkää, juopuneet, ja itkekää! Valittakaa, kaikki viininjuojat, rypälemehun tähden, sillä se on riistetty teidän suustanne.
- ⁶ Minun maahani on hyökännyt kansa, väkevä ja suurilukuinen. Sen hampaat ovat leijonan hampaat, sillä on jalopeuran leukaluut.
- ⁷ Se hävitti viiniköynnökseni, repi viikunapuuni, kuori ne paljaiksi ja heitti pois. Niiden oksat ovat vaalenneet.
- ⁸ Valita kuin neitsyt, joka on vyöttäytynyt säkkipukuun nuoruutensa sulhasen tähden.
- ⁹ Poissa on HERRAN huoneesta ruokauhri ja juomauhri. Papit, jotka toimittavat HERRAN palvelusta, ovat murheissaan.
- ¹⁰ Pello on hävitetty, maa murehtii, sillä vilja on tuhottu, viini kuivunut, öljy ehtynyt.
- ¹¹ Peltomiehet ovat joutuneet häpeään vehnän ja ohran vuoksi, sillä pellon sato on mennyt. Viinitarhurit valittavat,
- ¹² kun viiniköynnös on kuivettunut ja viikunapuu lakastunut. Myös granaattiomenapuu, taatelipalmu, omenapuu ja kaikki kedon puut ovat kuivettuneet. Ilo on kaikonnut ihmisten ilmoilta.

Vyöttäytykää säkkiin

¹³Vyöttäytykää säkkiin, pitäkää valittajaiset, te papit, vaikeroikaa, te, jotka palvelette alttarin äärellä. Tulkaa, viettäkää yö säkkeihin puettuina, te minun Jumalani palvelijat, sillä poissa on teidän Jumalanne huoneesta ruokauhri ja juomauhri.

¹⁴Julistakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhla kokous. Kootkaa vanhimmat ja kaikki maan asukkaat HERRAN , teidän Jumalanne, huoneeseen ja huutakaa HERRAN puoleen.

¹⁵Voi, mikä päivä! Lähellä on HERRAN päivä, se tulee kuin hävitys Kaikkivaltialta.

¹⁶Eikö meiltä ole riistetty ruoka silmiemme edestä, ilo ja riemu Jumalamme huoneesta?

¹⁷Siemenjyvät ovat surkastuneet multiensa alla, varastot ovat työpöyhjiä, aitat on purettu, kun vilja on kuivettunut pelloille.

¹⁸Kuinka huokaakaan karja! Kuinka hädissään ovatkaan karjalaumat, sillä niillä ei ole laidunta! Myös lammasmaat joutuvat tuhon omiksi.

¹⁹Sinua, HERRA , minä huudan, sillä tuli on kuluttanut autiomaan laitumet, liekki polttanut kaikki kedon puut.

²⁰Myös kedon eläimet ikävöivät sinua, sillä vesipurot ovat kuivuneet ja tuli on kuluttanut autiomaan laitumet.

Joel 2

Herran päivä on lähellä

¹Puhaltakaa soofar-torveen Siionissa, soittakaa hälytys minun pyhällä vuorellani. Vaviskoot kaikki maan asukkaat, sillä HERRAN päivä on tulossa, se on lähellä,

²pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja sankan sumun päivä. Lukuisa ja väkevä kansa on vuorille levinneenä kuin aamurusko. Sen vertaista ei ole ollut ikiajoista asti eikä tämän jälkeen enää tule, tulevien polvien aikoihin saakka.

³Sen edellä käy kuluttava tuli, jäljessä leimuaa liekki. Maa on sen edessä kuin Eedenin puutarha, mutta sen jäljiltä kuin autio aavikko, ei ole ketään, joka siltä pelastuisi.

⁴Hevosilta ne näyttävät, ne juoksevat kuin ratsut.

⁵Rämisten kuin sotavaunut ne hyppivät vuorten huipuilla, rätisten kuin tulen liekki, joka kuluttaa oljet. Ne ovat kuin taisteluun järjestäytynyt väkevä kansa.

⁶Niiden edessä kansat vapisevat, kaikkien kasvot kalpenevat.

⁷Ne ryntäävät kuin sankarit, soturien lailla ne nousevat muurille. Jokainen kulkee tietänsä suoraan, ei mutkittele polullaan.

⁸Eivät ne sysi toinen toistaan, vaan jokainen kulkee omaa reittiään. Heittoaseitten välistä ne syöksyvät eivätkä pysähdy.

⁹Ne ryntäävät kaupunkiin, juoksevat muurille, nousevat taloihin ikkunoiden kautta ja tulevat sisään kuin varkaat.

¹⁰Niiden edessä maa vapisee ja taivaat järkkyvät. Aurinko ja kuu pimenevät, tähdet kadottavat valonsa.

¹¹HERRA antaa äänensä jylhistä sotajoukkonsa edellä. Hyvin suuri on hänen sotaväkinsä, väkevä hänen käskynsä täyttäjä. Suuri on HERRAN päivä ja hyvin pelottava. Kuka voi sen kestää?

Repäiskää rikki sydämenne!

¹²Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, palatkaa minun luokseni kaikesta sydämeštänne, paastoten, itkien ja valittaen.

¹³Repäiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, palatkaa Herran, teidän Jumalanne, luo. Hän on armahtava ja laupias, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja hän katuu pahaa.

¹⁴Ehkä hän vielä muuttaa mielensä ja jättää jälkeensä siunauksen: ruokauhrin ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne.

¹⁵Puhaltakaa pasuunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhla kokous.

¹⁶Kootkaa kansa, pyhittäkää seurakunta, kutsukaa koolle vanhimmat, kootkaa lapset, nekin, jotka imevät rintoja. Lähteköön sulhanen huoneestaan ja morsian kammiostaan.

¹⁷Eteishallin ja alttarin välillä itkekööt papit, jotka palvelevat Herraa. He sanokoot: ”Sääli, Herra, kansaasi, älä anna perintöosaasi häväistäväksi, kansojen sananparreksi! Miksi kansat saisivat aiheen sanoa: ’Missä on heidän Jumalansa?’”

Herra siunaa jälleen kansaansa

¹⁸Niin HERRA kiivaili maansa puolesta ja sääli kansaansa.

¹⁹HERRA vastasi kansalleen: Katso, minä lähetän teille viljaa, viiniä ja öljyä, ja te tulette niistä kylläisiksi. Enkä minä enää anna teidän tulla häväistyiksi kansojen seassa.

²⁰Mikä pohjoisesta tulee, sen minä karkotan teistä kauas ja syöksen sen kuivaan maahan, autiomaahan, sen alkupään itäiseen mereen ja loppupään läntiseen mereen. Ja siitä nousee löyhyä, nousee lemu. Sillä suuria se on yrittänyt.

²¹Älä pelkää, maa! Iloitse ja riemuitse, sillä HERRA on tehnyt suuria.

²²Älkää pelätkö, kedon eläimet, sillä autiomaan laitumet vihannoivat ja puut kantavat hedelmänsä, viikunapuu ja viiniköynnös antavat satonsa .

²³Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa HERRASSA , teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen vanhurskaudessaan, vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen niin kuin ennen.

²⁴Puimatantereet tulevat jyviä täyteen, ja kuurna-altaat pursuavat viiniä ja öljyä.

²⁵ Minä korvaan teille ne vuodentulot, jotka söi heinäsiirkka ja sirkantoukka, tuhosirkka ja kalvajasirkka, minun suuri sotajoukkoni, jonka lähetin teitä vastaan.

²⁶ Te saatte syödä aivan kylliksenne ja kiitätte HERRAN , teidän Jumalanne, nimeä, hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Minun kansani ei joudu häpeään enää milloinkaan,

²⁷ ja te tulette tietämään, että minä olen Israelin keskellä. Minä olen HERRA , teidän Jumalanne, eikä toista ole. Eikä minun kansani joudu häpeään milloinkaan.

Joel 3

Hengen vuodatus

¹ Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne näkevät unia, nuorukaisenne näkyjä.

² Myös palvelijoiden ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni.

³ Minä annan näkyä merkkejä taivaalla ja maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita.

⁴ Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin HERRAN päivä tulee, se suuri ja pelottava.

⁵ Mutta jokainen, joka huutaa avuksi HERRAN nimeä, pelastuu. Sillä Siionin vuorella ja Jerusalemissa on pelastuneiden joukko, niin kuin HERRA on sanonut. Jäljelle jääneiden joukossa ovat ne, jotka HERRA kutsuu.

Joel 4

Pakanakansat tuomitaan Herran päivänä

¹ Niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä käänän Juudan ja Jerusalemin kohtalon,

² minä kokoan kaikki kansat ja vien ne alas Joosafatin laaksoon. Siellä minä käyn oikeutta niitä vastaan kansani ja perintöösani Israelin tähden, koska ne ovat hajottaneet kansani kansojen sekaan, jakaneet minun maani

³ ja heittäneet kansastani arpaa. Ne ovat antaneet pojan maksuksi portosta ja myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet.

⁴ Mitä te minusta haluatte, Tyyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kistaa minulle, mitä minä olen tehnyt, ja tehdä minulle pahaa? Jos sen teette, minä annan hyvin nopeasti koston kohdata teidän omaa päätänne.

⁵ Te olette ottaneet minun hopeani ja kultani, vieneet ihanat kalleuteni palatseihinne.

⁶ Juudan ja Jerusalemin lapsia te olette myyneet jaavanilaisille saadaksenne heidät kauas omalta alueeltaan.

⁷ Katso, minä herätän heidät liikkeelle sieltä, minne te olette heidät myyneet, ja käännän tekonne teitä itseänne vastaan.

⁸ Minä myyn teidän poikianne ja tyttäriänne Juudan poikien käsiin, ja nämä myyvät heidät sabalaisille, kaukaiselle kansalle. Näin on HERRA puhunut.

⁹ Kuuluttakaa tämä kansojen seassa, julistakaa pyhä sota, pankaa sankarit liikkeelle! Lähtekööt hyökkäykseen kaikki soturit!

¹⁰ Takokaa auranteränne miekoiksi ja vesurinne keihäiksi. Heikko sanokoon: ”Minä olen sankari.”

¹¹ Pitäkää kiirettä! Tulkaa, kaikki kansat joka taholta, kokoontukaa tänne. Anna, HERRA, sankariesi astua alas.

¹² Lähtekööt kansat liikkeelle ja hyökätkööt Joosafatin laaksoon, sillä siellä minä, Herra, istun tuomitsemassa kaikkia kansoja, joka taholta tulleita.

¹³ Lähettäkää sirppi, sillä sato on kypsynyt. Tulkaa tänne alas, viinikuurna on täynnä ja kuurna-altaat pursuavat ylitse, sillä heidän pahuutensa on suuri.

¹⁴Meluavia joukkoja, meluavia joukkoja ratkaisun laaksossa! Sillä lähellä on HERRAN päivä ratkaisun laaksossa.

¹⁵Aurinko ja kuu verhoutuvat suruasuun, tähdet menettävät loistonsa.

¹⁶HERRÄärjyy Siionista, antaa äänensä kuulua Jerusalemissa. Taivaat ja maa järkkyvät, mutta HERRA on kansansa turva, Israelin lasten varustus.

Jumalan valtakunnan siunaus

¹⁷Te tullette tietämään, että minä olen HERRA , teidän Jumalanne, joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani. Jerusalemissa on oleva pyhä, eivätkä muukalaiset enää kulje sen läpi.

¹⁸Sinä päivänä vuoret valuvat rypälemehua, ja kukkulat vuotavat maitoa. Kaikissa Juudan puronuomissa virtaa vesi, ja HERRAN huoneesta kumpuaa lähde, joka kastelee Akasialaakson.

¹⁹Egyptistä tulee autio, ja Edom muuttuu autioksi aavikoksi väkivallan tähden, jota ne ovat tehneet Juudan asukkaille, kun ovat vuodattaneet viatonta verta heidän maassaan.

²⁰Mutta Juuda pysyy asuttuna iäti ja Jerusalemissa polvesta polveen.

²¹Minä julistan heidät puhtaiksi verivelasta, josta en ollut heitä puhtaiksi julistanut. HERRA on asuva Siionissa.

Aamos

Aamos 1

Tuomion JULISTUKSET

¹Aamoksen, tekoalaisen lampaankasvattajan, sanat siitä, mitä hän näki näyssä Israelista Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä ja Jerobeamin, Jooaksen pojan, Israelin kuninkaan, päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä.

²Aamos sanoi: HERRA ärjyy Siionista, antaa äänensä kuulua Jerusalemistä. Paimenten laitumet lakastuvat, ja Karmelin laki kuivuu.

Damaskokselle

³Näin sanoo HERRA : Damaskoksen kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat puineet Gileadin rautaisilla puimaäkeillä,

⁴minä lähetän tulen Hasaelin linnaan, ja se kuluttaa Benhadadin palatsit.

⁵Minä murren Damaskoksen porttien salvat, hävitän asukkaat Bikat-Aavenista ja valtiikanpitäjät Beet-Edenistä . Aramin kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, sanoo HERRA .

Gazalle

⁶Näin sanoo HERRA : Gazan kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat vieneet pakkosiirtolaisuuteen paljon kansaa ja luovuttaneet heidät Edomille,

⁷minä lähetän tulen Gazan muurille, ja se kuluttaa sen palatsit.

⁸Minä hävitän asukkaat Asdodista ja valtiikanpitäjät Askelonista. Minä käännän käteni Ekronia vastaan, ja filistealaisten jäännös joutuu tuhoon, sanoo Herra, HERRA .

Tyyrolle

⁹Näin sanoo HERRA : Tyyron kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat luovuttaneet paljon kansaa pakkosiirtolaisina Edomille eivätkä ole muistaneet veljien välistä liittoa,

¹⁰minä lähetän Tyyron muurille tulen, ja se kuluttaa kaupungin palatsit.

Edomille

¹¹Näin sanoo HERRA : Edomin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska se on vainonnut miekalla veljeään ja tukahduttanut kaiken säälin, raadellut vihassaan lakkaamatta ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti,

¹²minä lähetän tulen Teemaniin, ja se kuluttaa Bosran palatsit.

Ammonilaisille

¹³Näin sanoo HERRA : Ammonilaisten kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat halkaisseet Gileadin raskaana olevat vaimot laajentaessaan aluettaan,

¹⁴minä sytytän tulen Rabban muurille. Tuli kuluttaa sen palatsit sotahuudon raikuessa taistelun päivänä, myrskyn pauhatessa rajuilman päivänä.

¹⁵Heidän kuninkaansa kulkee pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen ruhtinaansa yhdessä hänen kanssaan, sanoo HERRA .

Aamos 2

Mooabille

¹Näin sanoo HERRA : Mooabin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska se on polttanut kalkiksi Edomin kuninkaan luut,

²minä lähetän tulen Mooabiin, ja se kuluttaa Kerijotin palatsit. Mooab tuhoutuu taistelun melskeessä, sotahuudon ja soofar-torven pauhatessa.

³Minä hävitän sen keskeltä tuomarin , ja kaikki sen päämiehet minä tapan samalla kertaa, sanoo HERRA .

Juudalle

⁴Näin sanoo HERRA : Juudan kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. He ovat hylänneet HERRAN opetuksen eivätkä ole noudattaneet hänen säädöksiään. Heidän valhejumalansa, joiden perässä heidän isänsäkin kulkivat, ovat eksyttäneet heidät.

⁵Niinpä minä lähetän tulen Juudaan, ja se kuluttaa Jerusalemin palatsit.

Israelille

⁶Näin sanoo HERRA : Israelin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. He myyvät hurskaan rahasta ja köyhän kenkäparista,

⁷polkevat maan tomuun vähäosaisten pään ja mutkistavat kurjien tien. Poika ja isä käyvät saman naisen luona ja häpäisevät näin minun pyhän nimeni.

⁸He lojuvat pantiksi otettujen vaatteiden päällä jokaisen alttarin ympärillä, ja siellä jumalansa huoneessa he juovat sakotettujen viiniä.

⁹Kuitenkin juuri minä olin hävittänyt heidän tieltään amorilaiset, jotka olivat kookkaita kuin setrit ja vahvoja kuin tammet. Minä hävitin amorilaisten hedelmän ylhäältä ja juuret alhaalta.

¹⁰Minä toin teidät pois Egyptin maasta ja kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, että saisitte omaksenne amorilaisten maan.

¹¹Minä herätin pojistanne profeettoja ja nuorukaisistanne nasiireja. Vai eikö näin ole, te israelilaiset? sanoo HERRA .

¹²Mutta te juotitte nasiireille viiniä, ja profeettoja te kielsitte: ”Älkää ennustako.”

¹³Katso, minä rusennan teidät siihen paikkaan, niin kuin täyteen kuormattu puimajyrä rusentaa lyhteet.

¹⁴Silloin nopeakaan ei onnistu pakenemaan, väkevää ei auta hänen voimansa, eikä sankari pelasta henkeään,

¹⁵jousimies ei pysy pystyssä, nopeajalkainen ei pelastu eikä ratsumieskään pelasta henkeään.

¹⁶Sankareista rohkeinkin pakenee alasti sinä päivänä, sanoo HERRA .

Aamos 3

LISÄÄ Tuomion SANOJA Profeetan on puhuttava

¹Kuulkaa sana, jonka HERRA on puhunut teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukua vastaan, jonka minä olen johdattanut Egyptin maasta:

²Ainoastaan teidät minä olen valinnut kaikista maailman kansoista . Sen vuoksi minä vaadin teidät tilille kaikista pahoista teoistanne.

³Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole sopineet keskenään?

⁴Ärjyykö leijona metsässä, ellei sillä ole raadeltavaa? Äriseekö nuori leijona luolassaan, ellei se ole saanut saalista?

⁵Jääkö lintu ansaan maassa, ellei sille ole viritetty pyydystä? Nouseeko ansa maasta, ellei saalis ole tarttunut siihen?

⁶Puhalletaanko soofar-torveen kaupungissa, niin ettei kansa säikähdä? Tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota HERRA ei olisi tuottanut?

⁷Sillä Herra, HERRA ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profeetoille.

⁸Leijona karjuu, kuka ei pelkäisi? Herra, HERRA puhuu, kuka ei ennustaisi?

Samarian turmelus ja rangaistus

⁹Kuuluttakaa Asdodin palatseille ja Egyptin maan palatseille ja sanokaa: ”Kokoontukaa Samarian vuorille ja nähkää, miten suuria mellakoita on kaupungissa ja mikä sorto sen muurien sisällä.”

¹⁰He eivät ymmärrä tehdä sitä, mikä on oikein, sanoo Herra, vaan kokoavat väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa.

¹¹Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA : Vihollinen tulee maahan joka puolelta, repii maahan sinun linnoituksesi, ja sinun palatsisi ryöstetään.

¹²Näin sanoo HERRA : Niin kuin paimen pelastaa leijonan kidasta pari koipea tai palasen korvaa, niin pelastuu israelilaisiakin – niitä, jotka istuvat Samariassa sohvannurkissa ja damaskoslaisilla leposijoilla.

¹³Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin heimoa vastaan, sanoo Herra, Herra, sotajoukkojen Jumala:

¹⁴Sinä päivänä, jona minä vaadin Israelin tilille rikoksestaan, minä vaadin tilille myös Beetelin alttarit. Alttarin sarvet hakataan irti, ja ne putoavat maahan.

¹⁵Minä lyön hajalle talviasunnot ja kesäasunnot, ja norsunluutalot luhistuvat. Talojen paljoudesta tulee loppu, sanoo HERRA .

Aamos 4

Samaritan ylhäiset naiset

¹Kuulkaa tämä sana, te Baasanin lehmät Samaritan vuorella. Te sorratte vähäosaisia ja runtelette köyhiä ja sanotte herroillenne: ”Tuokaa meille juotavaa.”

²Herra, HERRA on vannonut pyhyytensä kautta: Totisesti teille tulevat päivät, jolloin teidät nostetaan pois koukuilla ja viimeisetkin teistä kalaongilla.

³Muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin suorinta tietä, ja teidät heitetään kohti Harmonia , sanoo HERRA .

Israel ei ole tehnyt parannusta

⁴Menkää Beeteliin ja tehkää syntiä, Gilgaliin ja tehkää vielä enemmän syntiä. Tuokaa aamulla teurasuhrinne, kolmantena päivänä kymmenyksenne.

⁵Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi, kuuluttakaa ja julistakaa vapaaehtoisia lahjoja, sellaista te rakastatte, te israelilaiset, sanoo Herra, HERRA .

⁶Minä tein teidän hampaanne joutilaiksi kaikissa teidän kaupungeissanne ja annoin leivän puutteen kaikkiin asuinpaikkoihinne. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA .

⁷Minä pidätin teiltä sateen, kun oli vielä kolme kuukautta elonkorjuuseen. Toiselle kaupungille minä annoin sadetta, mutta toiselle en antanut. Toinen pello sai sadetta, mutta toinen, jolle ei satanut, kuivui.

⁸Silloin kaksi, kolme kaupunkia hoip pui yhteen kaupunkiin juomaan saamatta vettä kyllikseen. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA .

⁹Minä löin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella. Lukuisat puutarhanne ja viinitarhanne, viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA .

¹⁰Minä lähetin keskuuteenne ruton niin kuin Egyptiin . Minä tapoin miekalla teidän nuoret miehenne, ja ratsunne vietiin ryöstösaaliiksi. Minä annoin löyhkän nousta sieraimiinne omista leireistänne. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA .

¹¹Minä panin toimeen hävityksen teidän keskuudessanne niin kuin silloin, kun Jumala hävitti Sodomian ja Gomorran, ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA .

¹²Sen tähden minä teen sinulle vielä jotakin, Israel. Koska minä sen sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalasi.

¹³Sillä katso, hän, joka on muovannut vuoret ja luonut tuulen, hän ilmoittaa ihmiselle, mitä hänellä on mielessään. Hän tekee aamuruskon ja pimeyden, hän kulkee yli maan kukkuloiden. HERRA , Jumala Sebaot, on hänen nimensä.

Aamos 5

Itkuvirsi Israelista

¹Kuulkaa tämä sana, itkuvirsi, jonka minä viritän teistä, te Israelin heimo!

²Kaatunut on neitsyt Israel eikä enää nouse. Hän makaa tomuun syöstynä omassa maassaan, eikä ole ketään, joka nostaisi hänet ylös.

³Sillä näin sanoo Herra, HERRA : Kaupunkiin, josta lähti liikkeelle tuhat, jää jäljelle sata, ja kaupunkiin, josta lähti sata, jää jäljelle kymmenen Israelin huoneesta.

⁴Näin sanoo HERRA Israelin huoneelle: Etsikää minua, niin te saatte elää.

⁵Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin, älkää vaeltako Beersebaan. Sillä totisesti Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen, ja Beetel joutuu tuhon omaksi.

⁶Etsikää HERRAA , niin saatte elää. Muutoin hän tunkeutuu tulena Joosefin huoneeseen ja kuluttaa sen. Silloin ei löydy sammuttajaa Beetelille

⁷eikä niille, jotka muuttavat oikeuden koiruohoksi ja paiskaavat vanhurskauden maahan.

⁸Hän on tehnyt Seulaset ja Kalevanmiekan, hän muuttaa pilkkopimeän aamuksi ja pimentää päivän yöksi. Hän kutsuu kokoon meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle. HERRA on hänen nimensä.

⁹Hän antaa tuhon välähtää väkevän yllä, ja hävitys tulee linnoitettuun kaupunkiin.

¹⁰Portissa oikeutta vaativaa vihataan ja totuuden puhujaa kammoksutaan.

¹¹Sen tähden käy näin: te rakennatte taloja hakatusta kivistä, mutta ette niissä asu. Te istutatte ihania viinitarhoja, mutta ette juo niiden viiniä, sillä te poljette vähäosaista ja vaaditte häneltä viljaveroa.

¹²Minä tiedän, että teidän rikoksenne ovat monet ja syntinne monilukuiset. Te vainoatte vanhurskasta, otatte lahjuksia ja väännätte portissa vääräksi köyhien asiat.

¹³Sen vuoksi viisas vaikenee tällaisena aikana, sillä tämä aika on paha.

¹⁴Pyrkikää hyvään, älkää pahaan, että saisitte elää. Silloin HERRA , Jumala Sebaot, on oleva teidän kanssanne, niin kuin te sanotte.

¹⁵Vihatkaa pahaa ja rakastakaa hyvää, saattakaa oikeus voimaan portissa. Ehkäpä HERRA , Jumala Sebaot, armahtaa Joosefin jäännöstä.

¹⁶Sillä näin sanoo HERRA , Jumala Sebaot, Herra: Kaikilta toreilta kuuluu valitus, kaikilla kaduilla sanotaan: ”Voi! Voi!” Peltomiehiä kutsutaan surujuhlaan ja itkuvirren taitajia valittajaisiin.

¹⁷Kaikissa viinitarhoissa on valitus, sillä minä kuljen sinun keskittesi, sanoo HERRA .

Herran päivä

¹⁸Voi teitä, jotka kaipaatte HERRAN päivän tulemista. Mitä hyvää teille koituu HERRAN päivästä? Se päivä tulee olemaan pimeys eikä valkeus.

¹⁹Käy niin kuin silloin, kun mies pakenee leijonaa ja hänet kohtaa karhu tai kun hän kotiin tullessaan nojaa kätensä seinään ja häntä pistää käärme.

²⁰Eikö HERRAN päivä ole pimeys eikä valkeus, eikö se ole synkeys, jossa ei ole valoa?

Pakkosiirtolaisuus ennustetaan

²¹Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne enkä mielly teidän juhla kokouksiinne.

²²Vaikka te tuotte minulle polttouhrejanne ja ruokauhrejanne, ne eivät kelpaa minulle, enkä edes katsahda yhteysuhreihinne, syöttövasikkoihin.

²³Vie pois minun edestäni virsiesi pauhu, en tahdo kuulla harppujesi soittoa.

²⁴Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus kuin ehtymätön puro.

²⁵Toittekko te minulle teurasuhreja ja ruokauhreja autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin huone?

²⁶Ei, te olette kantaneet kuningastanne Sikkutia ja Kijjunin kuvianne, tähtijumalaanne, jonka teitte itsellenne.

²⁷Sen tähden minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen tuolle puolen Damaskoksen, sanoo HERRA, jonka nimi on Jumala Sebaot.

Aamos 6

Tuomio Siionin itsevarmoille

¹Voi huolettomia Siionissa, itsevarmoja Samarian vuorella, kansoista ensimmäisen ylimyksiä, joiden puoleen Israelin heimo kääntyy!

²Menkää Kalneen ja katsokaa, kulkekaa sieltä Suureen Hamatiin ja alas filistealaisten Gatiin. Oletteko te parempia kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne?

³Voi teitä, jotka työnnätte kauas pahan päivän mutta vedätte väkivallan luoksenne, istumaan valtaistuimella!

⁴Te makaatte norsunluusohvilla ja lojutte leposijoillanne. Te syötte karitsoita laumasta ja juottovasikoita karsinasta.

⁵Te näppäilette harpun kieliä ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid.

⁶Te juotte viiniä maljoista ja voitelette itseänne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista.

⁷Sen vuoksi teidän on nyt mentävä pakkosiirtolaisuuteen pakkosiirtolaisten etunenässä. Silloin lakkaavat lojujien ilohuudot.

⁸Herra, HERRA , on vannonut itsensä kautta, sanoo HERRA , Jumala Sebaot: Minä inhoan Jaakobin ylpeyttä ja vihaan hänen palatsejaan. Minä jätän kaupungin kaikkineen tuhon omaksi.

⁹Jos silloin johonkin taloon on jäänyt kymmenen miestä, niin hekin kuolevat.

¹⁰Jos kuolleen omainen, polttaja, joka tulee korjaamaan ruumiin ja viemään luut pois talosta, kysyy siltä, joka on talon perimmäisessä sopessa: ”Onko luonasi vielä joku?”, ja tämä vastaa: ”Ei ole,” niin toinen sanoo: ”Hiljaa!”, sillä HERRAN nimeä ei pidä mainita.

¹¹Sillä katso, HERRA antaa käskyn. Suuri talo lyödään palasiksi ja pieni talo pirstaleiksi.

¹²Juoksevatko hevoset kallionseinää, kynnetäänkö sitä härillä? Mutta te muutatte oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi,

¹³te, jotka iloitsette Loo-daavarista ja sanotte: ”Emmekö omalla voimallamme valloittaneet Karnaimia ?”

¹⁴Mutta näin sanoo HERRA , sotajoukkojen Jumala: Minä nostatan teitä vastaan, te Israelin heimo, kansan, joka ahdistaa teitä sieltä lähtien, mistä käännytään Hamatiin, aina Pajupurolle saakka.

Aamos 7

Kolme näkyä

¹Tämän näytti minulle Herra, HERRA : Katso, hän loi heinäsirkkoja, kun odelmaheinä alkoi nousta kuninkaan heinänkorjuun jälkeen.

²Kun sirkat olivat syöneet kaikki maan kasvit, minä sanoin: ”Herra, HERRA , anna anteeksi. Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän on vähäinen?”

³Niin HERRA katui. ”Näin ei tule tapahtumaan”, HERRA sanoi.

⁴Tämän näytti minulle Herra, HERRA : Katso, Herra, HERRA , kutsui tulen panemaan toimeen tuomiota. Se kulutti suuren syvyyden, ja se kulutti peltomaan.

⁵Niin minä sanoin: ”Herra, HERRA , lakkaa jo. Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän on vähäinen.”

⁶Niin HERRA katui. ”Ei tämäkään tapahdu”, sanoi Herra, HERRA .

⁷HERRA näytti minulle tämän: Katso, Herra seisoj pystysuoran muurin päällä kädessään luotilanka.

⁸Ja hän sanoi minulle: ”Mitä sinä näet, Aamos?” Minä vastasin: ”Luotilangan.” Niin Herra sanoi minulle: ”Katso, minä olen laskenut luotilangan kansani Israelin keskelle. Minä en enää säästä sitä, vaan

⁹Iisakin uhrikukkuloista tulee autioita ja Israelin pyhäköistä raunioita. Minä nouden miekka kädessä Jerobeamin huonetta vastaan.”

Aamos karkotetaan Beetelistä

¹⁰Silloin Amasja, Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, sanan: ”Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Maa ei kestä kaikkea, mitä hän puhuu.

¹¹Aamos on näet sanonut: ’Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastaan.’”

¹²Sitten Amasja sanoi Aamokselle: ”Näkijä, mene tiehesi, pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja profetoi siellä.

¹³Mutta Beetelissä et enää saa ennustaa, sillä se on kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan temppeli.”

¹⁴Niin Aamos vastasi Amasjalle: ”En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas vaan karjankasvattaja ja metsäviikunoiden viljelijä.

¹⁵Mutta HERRA otti minut pikkukarjan parista ja sanoi minulle: ’Mene ja ennusta kansaani Israelia vastaan.’

¹⁶Kuule siis nyt HERRAN sana: Sinä sanot: ’Älä ennusta Israelia vastaan äläkä saarnaa Iisakin huonetta vastaan.’

¹⁷Sen tähden näin sanoo HERRA : Sinun vaimostasi tulee portto tähän kaupunkiin, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan mittanuoralla, ja sinä itse kuolet saastaisessa maassa. Totisesti, Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen pois omasta maastaan.”

Aamos 8

Hedelmäkori

¹Herra, HERRA näytti minulle tämän: Katso, oli korillinen loppukesän hedelmiä.

²Ja hän kysyi: ”Mitä sinä näet, Aamos?” Minä vastasin: ”Korillisen loppukesän hedelmiä.” Niin HERRA sanoi minulle: ”Loppu tulee kansalleni Israelille, enää en sitä säästä.

³Sinä päivänä palatsin laulut muuttuvat valitukseksi, sanoo Herra, HERRA . Ruumiita on oleva paljon, joka paikkaan heitettyinä, hiljaisuudessa.”

Rikkaiden ahneus ja rangaistus

⁴Kuulkaa tämä, te, jotka poljette puutteenalaisia ja tahdotte tuhota maan köyhät.

⁵Te sanotte: ”Milloin päättyy uusikuu, että saamme myydä viljaa, milloin sapatti, että saamme avata vilja-aitan, pienentää eefa-mitan, suurentaa painon ja pettää väärällä vaa’alla?

⁶Näin saamme ostaa vähäosaiset rahalla ja köyhän kenkäparin hinnalla ja myydä akanoita jyvänä.”

⁷HERRAON vannonut Jaakobin kunnian kautta: Totisesti minä en unohda ikinä yhtäkään heidän teoistaan.

⁸Eikö senkaltaisesta maa vapise ja kaikki sen asukkaat murehdi? Eikö se kaikkineen nouse kuin Niili, tulvi ja alene kuin Egyptin virta?

Tuomion päivä

⁹Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra, HERRA , että minä annan auringon laskea sydänpäivällä ja pimennän maan keskellä kirkasta päivää.

¹⁰Minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki laulunne valitusvirsiksi. Minä vyötän säkkipuvun kaikkien lanteille ja teen kaljuksi jokaisen pään. Minä aiheutan surun, niin kuin surraan ainoaa poikaa. Ja sen loppu on kuin katkeran päivän loppu.

Herran sanojen kuulemisen nälkä

¹¹Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, HERRA , jolloin minä lähetän maahan nälän – en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän.

¹²Silloin ihmiset hoippuvat merestä mereen, harhailevat pohjoisesta itään etsien HERRAN sanaa, mutta eivät löydä.

¹³Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitoset ja nuorukaiset,

¹⁴nuo, jotka vannovat sen nimeen, joka on saattanut Samarian syynalaiseksi. He sanovat: ”Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät Beerseban menot!” – He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Aamos 9

Näky Beetelin pyhäkön tuhosta

¹Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, ja hän sanoi: Iske pylväänpäihin, niin että kynnykset vapisevat, lyö ne murskaksi kaikkien

heidän päähänsä. Loput minä surmaan miekalla, yksikään heistä ei pääse pakoon eikä yksikään pelastu.

²Jos he murtautuvat tuonelaan, sieltäkin minun käteni tempaa heidät. Jos he nousevat taivaaseen, sieltä minä syöksen heidät alas.

³Jos he kätkeytyvät Karmelin laelle, sieltäkin minä heidät etsin ja tuon pois. Jos he piiloutuvat meren pohjaan silmieni edestä, minä käsken käärmeen pistää heitä siellä.

⁴Jos he kulkevat vankeuteen vihollistensa edellä, minä käsken miekan tappaa heidät. Minä kiinnitän katseeni heihin, heidän onnettomuudekseen, en onnekseen.

⁵Herra, HERRA Sebaot, koskettaa maata, niin että se sulaa ja kaikki sen asukkaat murehtivat. Se nousee kaikkineen kuin Niili ja laskee kuin Egyptin virta.

⁶Hän rakentaa yläsalinsa taivasiin ja vahvistaa holvinsa maan ylle, hän kutsuu meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle. Hänen nimensä on HERRA .

⁷Ettekö te, israelilaiset, ole minulle niin kuin kuusilaisetkin? sanoo HERRA . Enkö minä johdattanut israelilaisia Egyptin maasta, filistealaisia Kaftorista ja aramilaisia Kiiristä?

⁸Katso, Herran, HERRAN , silmät ovat syntistä valtakuntaa vastaan, ja minä hävitän sen maan pinnalta. En minä kuitenkaan kokonaan hävitä Jaakobin heimoa, sanoo HERRA .

⁹Sillä katso, minä käsken ravistella Israelin heimoa kaikkien kansojen seassa, niin kuin seulalla ravistellaan, mutta yksikään kivi ei putoa maahan .

¹⁰Kaikki minun kansani syntiset kuolevat miekkaan, nuo, jotka sanovat: ”Onnettomuus ei saavuta meitä, ei se meitä kohtaa.”

Israelin uudistus

¹¹Sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan. Minä muuraan umpeen sen halkeamat, nostan entiselleen sen luhistumat ja rakennan sen sellaiseksi kuin se oli muinaisina päivinä.

¹²Minun kansani saa omakseen Edomin jäännöksen ja kaikki vieraat kansat, jotka otetaan minun nimiini, sanoo HERRA , joka tämän tekee.

¹³Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA , jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan ja rypäleitten polkija siemenen kylväjän. Silloin vuoret valuvat rypälemehua, se virtaa kaikilta kukkuloilta.

¹⁴Silloin minä käännän kansani Israelin kohtalon. He rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, hankkivat itselleen puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä.

¹⁵Minä istutan heidät heidän omaan maahansa, eikä heitä enää revitä irti maasta, jonka minä olen heille antanut, sanoo HERRA , sinun Jumalasi.

Obadja

Obadja 1

Edomin ylpeys ja perikato

¹Obadjan näky. Herra, HERRA on puhunut Edomista näin, me olemme kuulleet sanoman HERRALTA , ja sanansaattaja on lähetetty kansojen keskuuteen: ”Nouskaa, nouskaamme sotaan Edomia vastaan!”

²Katso, minä teen sinut vähäiseksi kansojen joukossa, sinusta tulee kovin halveksittu.

³Sinun sydämesi julkeus on pettänyt sinut, joka asut kallion halkeamissa, jonka asunto on korkeuksissa ja joka sanot sydämässäsi: ”Kuka voi syöstä minut maahan?”

⁴Vaikka kohoaisit korkealle kuin kotka ja tekisit pesäsi tähtien keskelle, sieltäkin minä syöksisin sinut alas, sanoo HERRA .

⁵Jos varkaat tulisivat kimppuusi, jos yölliset rosvot, millaista tuhoa he sinulle tekisivätkään! Mutta eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta?

⁶Mutta kuinka onkaan Eesau tarkoin tutkittu, hänen kätöksensä pengottu!

⁷Kaikki nuo sinun liittolaisesi ovat ajaneet sinut rajalle asti. Ystäväsi ovat sinut pettäneet ja voittaneet. Ne, jotka syövät leipääsi, ovat panneet ansan eteesi, eikä Edom ymmärrä sitä.

⁸Totisesti, sinä päivänä, sanoo Herra, minä hävitän viisaat Edomista ja ymmärryksen Eesaun vuorelta.

⁹Sinun sankarisi, Teeman, kauhistuvat, ja viimeinenkin mies häviää Eesaun vuorelta murhatöitten tähden.

Jaakobin onnettomuus

¹⁰Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan sinut peittää häpeä ja sinut hävitetään ikiajoiksi.

¹¹Sinä päivänä, jona seisoit sivussa, kun vierasmaalaiset veivät pois hänen rikkautensa , päivänä, jona muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen porteistaan ja heittivät arpaa Jerusalemissa, sinäkin olit kuin yksi heistä.

¹²Älä katso iloiten veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää. Älä ilku Juudan lapsia heidän tuhonsa päivänä äläkä levittele suutasi heidän ahdistuksensa päivänä.

¹³Älä tunkeudu sisään minun kansani portista sen hädän päivänä. Älä katsele iloiten muiden joukossa veljesi onnettomuutta hänen hätänsä päivänä. Älä ojenna kättäsi hänen omaisuuteensa hänen hätänsä päivänä.

¹⁴Älä seiso tienhaarassa surmaamassa hänen pakolaisiaan. Älä luovuta hänen eloon jääneitään ahdingon päivänä.

Herran päivä tuo koston

¹⁵Sillä HERRAN päivä on lähellä kaikkia kansoja. Niin kuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; sinun tekosi palaavat oman pääsi päälle.

¹⁶Niin kuin te olette juoneet minun pyhällä vuorellani, niin juovat kaikki kansat ainiaan. He juovat ja särpivät ja ovat ikään kuin heitä ei olisi ollutkaan.

Israelin riemuvoitto

¹⁷Mutta pelastuneet ovat Siionin vuorella. Se on oleva pyhä, ja Jaakobin heimo perii perintönsä.

¹⁸Jaakobin heimo on tuli ja Joosefin heimo liekki, mutta Eesaun heimo on kuin oljet. Tuli polttaa, liekki nielee ne, eikä yksikään Eesaun heimosta pääse pakoon, sillä HERRA on puhunut.

¹⁹Etelämaan asukkaat ottavat perinnökseen Eesaun vuoren, ja Alankomaan asukkaat filistealaisten alueen. He ottavat perinnökseen myös Efraimin maan ja Samarian maan, Benjaminin ja Gileadin.

²⁰Tästä israelilaisten joukosta pakkosiirtolaisuuteen viedyt ottavat perinnökseen kanaanilaisten alueen Sarpatiin asti. Ja Jerusalemin

pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnökseen Etelämaan kaupungit.

²¹Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesaun vuorta. Kuninkuus on oleva HERRAN .

Joona

Joona 1

Joona pakenee Herran kutsua

¹Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä HERRAN sana:

²”Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan, koska sen pahuus on noussut minun kasvojeni eteen.”

³Mutta Joona nousi paetakseen HERRAN kasvojen edestä Tarsiiseen. Hän meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähdössä Tarsiiseen. Suoritettuaan laivamaksun hän astui laivaan mennäkseen siinä Tarsiiseen, pois HERRAN kasvojen edestä.

Joona heitetään mereen

⁴Mutta HERRA heitti merelle rajun tuulen, ja merellä nousi niin ankara myrsky, että laiva oli vähällä hajota.

⁵Merimiehet alkoivat pelätä ja rupesivat itse kukin huutamaan avuksi jumalaansa. Ja keventääkseen laivaa he heittivät mereen kaiken tavarat, mitä laivassa oli. Mutta Joona oli mennyt alas laivan ruumaan ja käynyt makuulle ja nukkui sikeästi.

⁶Laivan kapteeni meni hänen luokseen ja sanoi: ”Mikä sinun on, kun sinä vain nukut? Nouse ja huuda avuksi jumalaasi. Ehkäpä se jumala välittää meistä, niin ettemme huku.”

⁷Merimiehet sanoivat toisilleen: ”Tulkaa, heitetään arpaa, että saamme tietää, kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut.” Niin he heittivät arpaa, ja arpa osui Joonaan.

⁸Niin he sanoivat hänelle: ”Kerropa meille, kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut. Millä asioilla olet ja mistä tulet? Mistä maasta ja kansasta sinä olet?”

⁹Hän vastasi heille: ”Minä olen heprealainen ja pelkään HERRAA, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan.”

¹⁰ Niin miehet pelästyivät kovasti ja sanoivat hänelle: ”Mitä oikein oletkaan tehnyt?” Miehet näet tiesivät, että Joona pakeni HERRAN kasvoja, koska hän oli kertonut sen heille.

¹¹ He sanoivat hänelle: ”Mitä meidän on tehtävä sinulle, että meri tyyntyisi?” Meri näet myrskysi yhä raivokkaammin.

¹² Joona vastasi heille: ”Ottakaa minut ja heittäkää mereen, niin meri tyyntyy, sillä minä tiedän, että tämä ankara myrsky on kohdannut teitä minun takiani.”

¹³ Miehet soutivat päästäkseen takaisin kuivalle maalle mutta eivät onnistuneet, sillä myrsky yltyi yltymistään merellä.

¹⁴ He huusivat HERRAA ja sanoivat: ”Voi, HERRA , älä anna meidän hukkuu tämän miehen hengen tähden. Älä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä olet HERRA ja sinä teet niin kuin itse tahdot.”

¹⁵ Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostaan.

¹⁶ Miehet pelkäsivät suuresti HERRAA , uhrasivat HERRALLE teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

Joona 2

Joona rukoilee kalan vatsassa ja pelastuu

¹ Mutta HERRA käski suuren kalan nielaista Joonan, ja Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä.

² Joona rukoili HERRAA , Jumalaansa, kalan vatsassa

³ ja sanoi: ”Minä huusin ahdistuksessani HERRAA , ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni.

⁴ Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröi minut. Kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi vyöryivät ylitseni.

⁵ Minä ajattelin: ’Minut on karkotettu sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeliäsi.’

⁶Vedet saartoivat minut sieluun saakka, syvyys ympäröi minut, kaislat kietoutuivat päähäni.

⁷Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat ylitseni ainiaaksi. Mutta sinä nostit minut elävänä haudasta, HERRA , minun Jumalani.

⁸Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin HERRAA . Rukoukseni tuli luoksesi sinun pyhään temppeliisi.

⁹Ne, jotka kunnioittavat turhia jumalia , hylkäävät armon, jota heille tarjotaan.

¹⁰Mutta minä tahdon uhrata sinulle kiitoksen kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen tahdon täyttää. Pelastus tulee HERRALTA .”

¹¹Sitten HERRA käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle.

Joona 3

Joona saarnaa Niinivessä

¹Joonalle tuli uudestaan HERRAN sana:

²”Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle puhun.”

³Niin Joona nousi ja meni Niiniveen HERRAN sanan mukaan. Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä, laidasta laitaan kolme päivänmatkaa.

⁴Joona alkoi kulkea kaupungissa ensimmäistä päivänmatkaa ja julisti kulkiessaan: ”Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään.”

Kansa katu ja saa armon

⁵Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet .

⁶Kun tieto tästä saavutti Niiniven kuninkaan, hän nousi valtaistuimeltaan, riisui yltään viittansa, verhoutui säkkiin ja istuutui tuhkaan.

⁷ Sitten hän antoi kuuluttaa Niinivessä: ”Kuninkaan ja hänen ylimystensä käsky kuuluu: Älkööt ihmiset älköötäkään naudat, lampaat ja muut eläimet edes maistako mitään ruokaa tai juoko vettä. Älkööt eläimet käykö laitumella.

⁸ Olkoot ihmiset ja eläimet säkkeihin puettuina ja huutakoot väkevästi Jumalan puoleen. Kääntyköön he itse kukin pois pahalta tieltään ja hylätköön väkivallan, joka tahraa heidän käsiään.

⁹ Kenties Jumala vielä katuu päätöstään ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme tuhoudu.”

¹⁰ Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltään, Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä toteuttanut sitä.

Joona 4

Joona suuttuu

¹ Mutta Joona pahastui tästä kovin ja suuttui.

² Hän rukoili HERRAA ja sanoi: ”Voi, HERRA ! Enkö minä sitä jo sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksi minä kiirehdin pakenemaan Tarsiiseen. Minä näet tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja että sinä kadut suunnittelemaasi onnettomuutta.

³ Ja nyt, HERRA , ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä.”

Herra opettaa Joonaa

⁴ HERRAVastasi: ”Onko oikein, että suutut?”

⁵ Sitten Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Sinne hän teki itselleen lehtimajan ja kävi istumaan sen alle varjoon, että näkisi, mitä kaupungille tapahtuu.

⁶ HERRA Jumala antoi risiinipensaan kasvaa Joonan yläpuolelle olemaan varjona hänen päänsä päällä ja vapauttamaan hänet pahantuulisuudesta. Ja Joona iloitsi suuresti risiinipensaasta.

⁷ Mutta seuraavana päivänä aamun sarastaessa Jumala lähetti madon kalvamaan risiinipensasta, niin että se kuivettui.

⁸ Auringon noustua Jumala lähetti polttavan itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että hän oli nääntymäisillään. Silloin Joona toivotti itselleen kuolemaa ja sanoi: ”Kuolema on minulle parempi kuin elämä.”

⁹ Mutta Jumala sanoi Joonalle: ”Onko oikein, että suutut risiinipensaan vuoksi?” Joona vastasi: ”Oikein on, olen vihainen kuolemaan asti!”

¹⁰ Niin HERRA sanoi: ”Sinä säälit risiinipensasta, josta et ole nähnyt vaivaa ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli.

¹¹ Enkö minä sitten säälisi Niiniveä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin satakaksikymmentätuhatta ihmistä, jotka eivät tiedä, kumpi käsi on oikea ja kumpi vasen, ja lisäksi siellä on paljon eläimiä?”

Miika

Miika 1

Tuomio Samarialle ja Jerusalemlle

¹HERRANSana, joka tuli mooresetilaiselle Miikalle Jootamin, Aahaksen ja Hiskian, Juudan kuninkaiden, päivinä. Tämän näyn hän näki Samariasta ja Jerusalemla.

²Kuulkaa, kaikki kansat, kuuntele tarkoin maa ja kaikki, mitä sinussa on! Olkoon Herra, HERRA , todistaja teitä vastaan, Herra, pyhästä temppelistään.

³Katso, HERRA lähtee asumuksestaan, astuu alas ja tallaa maan kukkuloita.

⁴Vuoret sulavat hänen allaan, ja laaksot halkeavat kuin vaha tulen paahteessa. Ne ovat kuin vedet, jotka syöksyvät jyrkännettä alas.

⁵Kaikki tämä tapahtuu Jaakobin rikoksen ja Israelin heimon syntien tähden. Mistä on peräisin Jaakobin rikos? Eikö Samariasta! Entä mistä Juudan uhrikukkulat? Eivätkö Jerusalemla!

⁶Minä teen Samarian kiviroykkiöksi kedolle, viinitarhan istutusmaaksi. Minä syöksen laaksoon sen kivet ja paljastan sen perustukset.

⁷Kaikki sen veistetyt kuvat särjetään, kaikki sen portonpalkat poltetaan tullessa, kaikki sen jumalankuvat minä hävitän. Portonpalkoista se on ne koonnut, ja portonpalkoiksi ne jälleen tulevat.

⁸Sen vuoksi minä valitan ja vaikeroi, kuljen avojaloin ja alastomana, viritän valituslaulun kuin sakaalit, suruhuudon kuin strutsit.

⁹Sillä parantumaton on Samarian haava. Se ulottuu Juudaan asti, se tulee minun kansani porttiin, aina Jerusalemiin asti.

¹⁰Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää lainkaan itkekö. Kieriskele tuhkassa Beet-Leafrassa .

¹¹Lähde matkaan, Saafirin asujatar, alasti ja häväistynä! Ei lähde liikkeelle Saananin asujatar. Valitus Beet-Eeselistä : 'Teiltä riistetään asuinpaikka.'

¹²Tuskaisesti odottaa hyvää Maarotin asujatar. Mutta HERRALTA tulee onnettomuus Jerusalemin portille.

¹³Valjasta hevoset vaunujen eteen, Laakisin asujatar. Tytär Siionin synnin alku olet sinä, sillä sinussa tavattiin Israelin rikokset.

¹⁴Sen tähden sinä annat eroajaislahjoja Mooreset-Gatille . Aksibin talot tuottavat pettymyksen Israelin kuninkaille.

¹⁵Minä tuon vieläkin perijän sinulle, Maaresan asujatar. Adullamiin asti kulkee Israelin kunnia.

¹⁶Tytär Siion, leikkaa hiuksesi ja ajele pääsi kaljuksi. Ajele pääsi laajalti kaljuksi kuin korppikotkan pää lastesi tähden, jotka olivat sinun ilosi, sillä he kulkevat luotasi pakkosiirtolaisuuteen.

Miika 2

Voi-huuto ahneille sortajille

¹Voi niitä, jotka miettivät turmiota ja valmistelevat paha vuoteillaan! Aamun valjettua he toteuttavat sen, sillä heillä on siihen valta.

²He himoitsevat pelloja ja anastavat ne, ottavat haltuunsa taloja. He ryöstävät miehen ja hänen talonsa, miehen ja hänen perintöosansa.

³Sen tähden, näin sanoo HERRA : ”Katso, minä mietin onnettomuutta tälle kansalle. Siitä ette saa irti kaulaanne, ettekä voi ylväästi astella, sillä se on oleva paha aika.

⁴Sinä päivänä teistä viritetään pilkkalaulu, sepitetään valitusvirsi, jossa sanotaan: ’Meidät on perin hävitetty, hän on vaihtanut kansani perintöosan. Miksi hän on ottanut sen minulta pois ja jakanut meidän peltomme luopioille.’

⁵Sen tähden sinulla ei ole ketään, joka heittäisi arpaa maaosuudesta HERRAN seurakunnassa.

⁶’Älkää saarnatko’, he saarnaavat, ’ei sellaisista saa saarnata, eikö jo lopu häpäiseminen?’

⁷Onko tämä Jaakobin heimon puhetta? Onko Herra äkkipikainen? Tällaisiako ovat hänen tekonsa? Eivätkö hänen puheensa ole hyvät sitä kohtaan, joka vaeltaa oikein?

⁸Mutta aikoja sitten minun kansani on toiminut kuin vihollinen. Vaatteiden päältä te riistätte viitan niiltä, jotka kulkevat turvallisesti, niin kuin kulkevat ne, jotka ovat palanneet sodasta.

⁹Minun kansani naiset te ajatte pois kodeistaan, jotka ovat heidän ilonsa. Heidän pieniltä lapsiltaan te riistätte minun ihanuuteni ainiaaksi.

¹⁰Nouskaa ja menkää pois! Tämä ei ole lepopaikka saastutuksen tähden, joka on tuottanut turmion, kauhean turmion.

¹¹Jos tulisi mies, joka tuulta tavoitellen valehtelisi petollisuudessaan: ”Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta”, siinä olisi saarnaaja tälle kansalle.

Herra kokoaa kansansa

¹²Totisesti, minä kokoan Jaakobin, minä kerään tarkoin Israelin jäännöksen. Minä saatan sen yhteen kuin lampaat tarhaan, kuin lauman laitumelleen. Silloin on ihmisten kohina.

¹³Tien aukaisija käy heidän edellään. He raivaavat tiensä, kulkevat portille ja menevät siitä ulos. Heidän kuninkaansa kulkee heidän edellään, ja HERRA on heidän johtajanaan.”

Miika 3

Tuomio päämiesten ja profeettojen vääryydelle

¹Minä sanoin: Kuulkaa, Jaakobin päämiehet ja Israelin heimon johtajat! Eikö teidän tulisi tuntea oikeus?

²Te vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa, raastatte ihmisiltä nahan päältä ja lihan luista.

³He syövät minun kansani lihan ja nylkevät nahan heidän päältään, murskaavat heidän luunsa, paloittelevat heidät kuin pataan, kuin lihan kattilaan.

⁴Sitten he huutavat HERRAN puoleen, mutta hän ei vastaa heille. Silloin hän kätkee heiltä kasvonsa, koska he ovat tehneet pahoja töitä.

⁵Näin sanoo HERRA profeetoista, jotka eksyttävät minun kansaani, jotka huutavat: ”Rauha teille!”, kun heidän hampaissaan on purtavaa, mutta julistavat pyhän sodan sille, joka ei anna mitään heidän suuhunsa.

⁶Tämän vuoksi heille tulee yö vailla näkyjä, heille tulee pimeys vailla ennustelua. Näiltä profeetoilta laskee aurinko, ja päivä pimenee heiltä.

⁷Näkijät joutuvat häpeään, ja ennustelijoiden kasvot kalpenevat. He kaikki peittävät partansa, sillä Jumalan vastausta ei tule.

⁸Mutta minä olen täynnä voimaa, HERRAN Henkeä, oikeutta ja väkevyyttä ilmoittaakseni Jaakobille sen rikokset ja Israelille sen synnit.

⁹Kuulkaa tämä, Jaakobin heimon päämiehet ja Israelin heimon johtajat, jotka inhoatte oikeutta ja väännätte vääräksi kaiken, mikä on oikeaa,

¹⁰jotka rakennatte Siionia veriteoilla ja Jerusalemia vääryydellä.

¹¹Sen päämiehet jakavat oikeutta lahjuksia vastaan, sen papit opettavat maksusta, ja sen profeetat ennustavat rahasta. Kuitenkin he turvautuvat HERRAAN sanoen: ”Eikö HERRA ole meidän keskellämme? Ei meille tule onnettomuutta.”

¹²Siitä syystä, teidän tähtenne, Siion kynnetään pelloksi, Jerusalemista tulee kiviraunio ja temppelivuoresta metsäinen kukkula.

Miika 4

Tuleva rauhan valtakunta

¹Päivien lopulla on HERRAN temppelin vuori seisova lujana, ylimpänä vuorista, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne.

²Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme HERRAN vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille teitään ja me vaeltaisimme hänen polkujaan. Sillä Siionista lähtee opetus, Jerusalemista HERRAN sana.”

³Hän tuomitsee monien kansojen kesken, hän säättää oikeutta väkeville kansoille, kaukaisiin maihin saakka. Ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.

⁴Jokainen istuu oman viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla kenenkään säilyttämättä, sillä HERRAN Sebaotin suu on puhunut.

⁵Kaikki kansat vaeltavat kukin oman jumalansa nimessä, mutta me vaellamme HERRAN , Jumalamme, nimessä aina ja ikuisesti.

⁶Sinä päivänä, sanoo HERRA , minä tahdon koota ontuvat ja tuoda yhteen hajalle ajetut ja ne, joille minä olin tuottanut onnettomuuden.

⁷Minä teen ontuvista jäljelle jäävän ja kauas viedyistä väkevän kansan. HERRA on oleva heidän kuninkaansa Siionin vuorella nyt ja iankaikkisesti.

⁸Ja sinä Karjatorni, tytär Siionin kukkula! Sinulle tulee entinen valta, saapuu tytär Jerusalemin kuninkuus.

Siion joutuu pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin

⁹Ja nyt! Miksi sinä voihkit äänekkäästi? Eikö sinulla ole kuningasta, onko sinulta kadonnut neuvonantaja, kun tuska valtaa sinut kuin synnyttäjän?

¹⁰Vääntelehdi ja voihi, tytär Siion, kuin synnyttäjä, sillä nyt sinun on lähdettävä kaupungista, asuttava kedolla ja mentävä Baabeliin asti. Siellä sinut pelastetaan, siellä HERRA lunastaa sinut vihamiestesi käsistä.

¹¹Nyt sinua vastaan kokoontuvat monet kansat sanoen: ”Saastutettakoon se! Nauttikoot silmämme Siionin onnettomuudesta!”

¹²Mutta he eivät tunne HERRAN ajatuksia eivätkä ymmärrä hänen suunnitelmaansa, sillä hän kokoaa heidät niin kuin lyhteet puimatantereelle.

¹³Nouse ja pui, tytär Siion, sillä minä annan sinulle rautaiset sarvet ja vaskiset sorkat, ja sinä murskaat monet kansat. Minä vihin HERRALLE tuhon omaksi heidän väärän voittonsa, kaiken maan Herralle heidän rikkautensa.

¹⁴Nyt kokoa joukkosi, sinä hyökkääjän ahdistama tytär! Meitä piiritetään, he lyövät kepillä poskelle Israelin tuomaria.

Miika 5

Messias on lähtöisin Beetlehemistä

¹Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen Juudan sukujen joukossa, sinusta tulee minulle hän, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudessa, iankaikkisissa ajoissa.

²Sen tähden hän antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttävä synnyttää. Silloin hänen jäljelle jääneet veljensä palaavat israelilaisten luo.

³Hän astuu esiin ja kaitsee heitä HERRAN voimassa, HERRAN , Jumalansa, nimen ylhäisessä voimassa. He asuvat rauhassa, sillä hän on silloin suuri aina maan ääriin saakka.

⁴Hän on oleva rauha. Jos Assur hyökkää maahamme, jos se tunkeutuu palatseihimme, me asetamme sitä vastaan seitsemän paimenta ja kahdeksan kansanjohtajaa.

⁵He kaitsevat miekalla Assurin maata, Nimrodin maata sen omien porttien luona. Hän pelastaa meidät Assurin vallasta, jos se hyökkää meidän maahamme, jos se tulee meidän alueellemme.

⁶Jaakobin jäännös monien kansojen keskellä on kuin kaste, joka tulee HERRALTA , kuin sadekuuro ruohikolle. Ei se odota ihmisiä eikä viivy kenenkään vuoksi.

⁷Jaakobin jäännös kansojen joukossa, monien kansojen keskellä, on kuin leijona metsän eläinten joukossa, kuin nuori leijona lammaslauemojen keskellä. Jos se hyökkää, se tallaa maahan ja raatelee, eikä pelastajaa ole.

⁸Kohotkoon kätesi vihollisiasi vastaan, kaikki vihamiehesi joutukoot tuhoon.

Herra hävittää epäjumalanpalveluksen

⁹Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra, että minä hävitän sinun hevosesi ja tuhoan sinun vaunusi.

¹⁰Minä hävitän sinun maasi kaupungit ja hajotan maahan kaikki linnoituksesi.

¹¹Minä hävitän taikakalut käsistäsi, eikä sinulla enää ole ennustelijoita.

¹²Minä hävitän sinun veistetyt kuvasi ja sinun patsaasi, etkä sinä enää kumarru palvomaan kättesi tekoa.

¹³Minä revin maahan aseratarhat sinun keskeltäsi ja tuhoan kaupunkisi.

¹⁴Vihassa, tulisessa vihassa, minä kosten kansoille, jotka eivät minua kuulleet.

Miika 6

Herra käy oikeutta kansansa kanssa

¹Kuulkaa, mitä HERRA sanoo: Nouse ja käy oikeutta vuorten kuullen, kukkulat kuulkoot sinun äänesi.

²Kuulkaa HERRAN oikeudenkäyntiä, te vuoret, ikiaikaiset maan perustukset. Sillä HERRALLA on riita-asia kansaansa vastaan, Israelin kanssa hän käy oikeutta:

³Minun kansani, mitä olen sinulle tehnyt, millä olen sinut väsyttänyt? Vastaa minulle!

⁴Minä toin sinut pois Egyptin maasta, ostin vapaaksi orjuuden pesästä. Minä lähetin Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin kulkemaan sinun edelläsi.

⁵Muista, kansani, mitä oli mielessä Baalakilla, Mooabin kuninkaalla, ja mitä Bileam, Beorin poika, hänelle vastasi. Muista vaellustasi Sittimistä aina Gilgaliin asti, että käsittäisit HERRAN vanhurskaat teot.

Mitä Herra vaatii ihmiseltä?

⁶Mitä otan mukaani, kun käyn HERRAN eteen, kumarrun korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuoden vanhoja vasikoita?

⁷Ovatko HERRALLE mieleen tuhannet pässit, kymmenettuhannet öljyvirrat? Annanko esikoisen rikoksestani, ruumiini hedelmän sieluni syntiuhriksi?

⁸Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä on hyvää. Mitä muuta HERRA sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä on oikein, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?

⁹HERRANäni huutaa kaupungille. – Se, jolla on ymmärrystä, pelkää sinun nimeäsi, Herra. – Totelkaa vitsaa ja häntä, joka on sen määrännyt.

Vääryys vie siunauksen

¹⁰Vieläkö ovat jumalattoman talossa vääryyden aarteet ja vajaa, kirottu eefamitta?

¹¹Hyväksyisinkö minä miehen, jolla on väärä vaaka ja kukkarossa petolliset punnukset?

¹²Kaupungin rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat puhuvat valhetta, puhe heidän suussaan on pelkkää petosta.

¹³Niinpä minäkin lyön sinua sairaudella, teen sinut autioksi syntiesi tähden.

¹⁴Sinä syöt, mutta et tule kylläiseksi, ja vatsassasi on tyhjiys. Mitä otat talteen, sitä et voi varjella, ja minkä varjelet, sen minä annan alttiiksi miekalle.

¹⁵Sinä kylvät, mutta et leikkaa. Sinä poljet oliiveja, mutta et voitele itseäsi öljyllä, poljet viinirypäleitä, mutta et juo viiniä.

¹⁶Mutta Omrin säädöksiä noudatetaan ja kaikkia Ahabin suvun tekoja jäljitellään. Heidän neuvojensa mukaan te vaellatte. Sen vuoksi minä teen sinut autioksi ja jätän asukkaasi pilkattaviksi. Te saatte kantaa minun kansani häväistyksen.

Miika 7

Vääryys vie sekasortoon

¹Voi minua, sillä minun käy kuin hedelmänkorjuussa, kuin viinisadon jälkikorjuussa: ei ole rypälettä syödäkseni, ei varhaisviikunaa, jota sieluni kaipaa.

²Poissa ovat hurskaat maasta, ei ole oikeamielistä ihmisten seassa. Kaikki väijyvät verta, pyydystävät verkolla toisiaan.

³Pahantekoon he ovat kykeneviä molemmin käsin. Päämies vaatii lahjuksia, tuomari tuomitsee maksusta, ja mahtava puhuu julki sielunsa himon. Näin he yhdessä vääristävät oikeuden.

⁴Paras heistä on kuin orjantappura, oikeamielisin pahempi kuin okainen aita. Tähystäjiesi ilmoittama koston päivä kohtaa sinua. Silloin he joutuvat sekasortoon.

⁵Älkää uskoko ystävää, älkää luottako uskottuun. Vaimolta, joka sylissäsi lepää, vartioi suusi ovet.

⁶Sillä poika halveksii isää, tytär nousee äitiään vastaan, miniä anoppiaan vastaan; ihmisen vihamiehiä ovat hänen perheensä jäsenet.

Langennut kansa saa armon

⁷Mutta minä kohotan katseeni HERRAAN , odotan pelastukseni Jumalaa. Minun Jumalani kuulee minua.

⁸Älä iloitse minusta, viholliseni! Vaikka olenkin kaatunut, minä nousen, ja vaikka istunkin pimeydessä, HERRA on minun valoni.

⁹Minä joudun kantamaan HERRAN vihaa, sillä olen tehnyt syntiä häntä vastaan. Mutta vielä hän ajaa minun asiani ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut ulos valoon; minä saan nähdä hänen vanhurskautensa.

¹⁰Viholliseni saa sen nähdä, ja häpeä peittää hänet, joka sanoi minulle: ”Missä on HERRA , sinun Jumalasi?” Minun silmäni saavat katsella häntä, kun hän joutuu tallattavaksi kuin katujen loka.

¹¹Tulee päivä, jolloin sinun muurisi rakennetaan; sinä päivänä rajasi laajenevat.

¹²Sinä päivänä tullaan luoksesi Assurista ja Maasorin kaupungeista, Maasorista aina Eufratvirtaan, merestä mereen, vuoresta vuoreen.

¹³Ja maa tulee autioksi asukkaittensa tähden, heidän töittensä hedelmän vuoksi.

¹⁴Kaitse Herra kansaasi sauvallasi, perintölaumaasi, joka asuu erillään metsässä, keskellä Karmelia. Käykööt he laitumella Baasanissa ja Gileadissa niin kuin muinaisina päivinä.

¹⁵Niin kuin lähtönne päivinä Egyptin maasta minä annan teidän nähdä ihmeitä.

¹⁶Sen näkevät kansat ja joutuvat häpeään kaikessa väkevyydessään. He panevat käden suulleen, heidän korvansa tulevat kuuroiksi.

¹⁷He nuolevat tomua kuin käärme, kuin maan matelijat. Vavisten he tulevat ulos varustuksistaan, lähestyvät kauhuissaan HERRAA , meidän Jumalaamme. He pelkäävät sinua, Herra.

¹⁸Kuka on Jumala, sellainen kuin sinä, joka annat anteeksi pahat teot perintösi jäännökselle ja jätät rankaisematta heidän rikoksensa? Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hän haluaa olla armollinen.

¹⁹Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Sinä heität meren syvyyteen kaikki kansasi jäännöksen synnit.

²⁰Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta, Abrahamille armoa, niin kuin olet vannonut meidän isillemme muinaisista päivistä alkaen.

Nahum

Nahum 1

Jumalan tuomio ja armo

- ¹Ennustus Niinivestä. Elkosilaisen Nahumin näyn kirja.
- ²HERRA on kiivas Jumala, hän on kostaja. HERRA kostaa, hän on täynnä vihaa. HERRA kostaa vihollisilleen ja pitää vihaa vihamiehilleen.
- ³HERRA on pitkämielinen ja suuri voimassaan, mutta hän ei jätä rankaisematta. Myrskyssä ja rajuilmassa käy hänen tiensä, pilvi on hänen jalkojensa tomu.
- ⁴Hän nuhtelee merta ja kuivattaa sen, hän antaa kaikkien virtojen ehtyä. Baasan ja Karmel kuihtuvat, myös Libanonin kukoistus kuihtuu.
- ⁵Vuoret vapisevat hänen edessään, kukkulat sulavat. Hänen kasvojensa voimasta järkkyvät maa, maanpiiri ja kaikki sen asukkaat.
- ⁶Kuka voi seisoa hänen kiivautensa edessä ja kuka kestää hänen vihansa hehkua? Hänen vihastuksensa purkautuu kuin tuli, ja kalliot halkeilevat hänen edessään.
- ⁷Hyvä on HERRA, turvapaikka ahdistuksen päivänä. Hän tuntee ne, jotka häneen luottavat,
- ⁸mutta vyöryvällä tulvalla hän tekee Niiniven paikasta lopun. Vihamiehiään hän ahdistaa pimeydellä.

Tuomio Niinivelle, lupaus Juudalle

- ⁹Mitä te juonittelette HERRAA vastaan? Hän tekee teistä lopun; ei nouse ahdistus kahta kertaa.
- ¹⁰Sillä vaikka he olisivat yhteen kietoutuneita kuin orjantappurat ja yhtä märkiä viinistä kuin heidän viininsä, tuli syö heidät kokonaan kuin kuivat oljet.
- ¹¹Sinusta on lähtöisin se, jolla on paha mielessä HERRAA vastaan, kelvoton neuvonantaja!

¹² Näin sanoo HERRA : Kuinka voimakkaita ja monilukuisia he ovatkin, heidät niitetään pois, ja he häviävät. Mutta jos minä olenkin vaivannut sinua, Juuda, en sinua enää vaivaa.

¹³ Nyt minä murran hänen ikeensä sinun päältäsi ja katkaisen sinun kahleesi.

¹⁴ Mutta sinusta HERRA on antanut käskyn: Enää ei kasva nimellesi siementä. Minä hävitän jumalasi huoneesta veistetyt ja valetut kuvat. Minä hankin sinulle haudan, sillä sinä olet käynyt kelvottomaksi.

Nahum 2

Niiniven hävitys

¹ Katso, jo ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka kuuluttaa rauhaa: ”Juhli, Juuda, juhliasi, täytä lupauksesi, sillä enää ei tuo kelvoton tule kimppuusi. Hänet on kokonaan tuhottu.”

² Hajottaja hyökkää sinua vastaan, Niinive! Vartioi varustuksia, tähystä tietä, vyötä kupeesi, jännitä koko voimasi!

³ HERRA palauttaa entiselleen Jaakobin suuruuden, niin myös Israelin suuruuden, vaikka ryöstäjät ovat niitä ryöstäneet ja turmelleet niiden viiniköynnökset.

⁴ Hänen sankariensa kilvet hohtavat punaisina, soturit ovat purppurapukuiset. Teräksen tulta säihkyvät sotavaunut hänen varustautumisensa päivänä, ja sypressikeihäät heiluvat.

⁵ Sotavaunut syöksyvät hurjasti kaduilla, ryntäävät toreilla sinne ja tänne. Ne ovat näöltään kuin soihdut, ne kiitävät kuin salamat.

⁶ Hän muistaa ylimyksensä. He kompastelevat kulkiessaan, kiiruhtavat kaupungin muurille. Suojakatos on pantu kuntoon.

⁷ Virranpuoleiset portit on avattu, palatsi menehtyy pelkoon.

⁸ Päätös on tehty: hänet on paljastettu ja viety pois. Kaupungissa orjattaret huokailevat, kujertavat kuin kyyhkyset, lyövät rintoihinsa.

⁹ Niinive on ollut kuin veden täyttämä lammikko päiviensä alusta alkaen, mutta nyt vesi pakenee. Seis! Pysähtykää! Mutta yksikään ei käänny takaisin.

¹⁰ Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää kultaa! Aarteita on loputtomiin, runsain määrin kaikenlaisia kalleuksia.

¹¹ Tyhjänä, typötyhjänä, hävitettynä! Sydän raukeaa, polvet tutisevat, kaikkien lanteet vapisevat, kaikkien kasvot kalpenevat.

¹² Missä on nyt leijonien makuusija, nuorten leijonien riistamaa, jossa leijona kuljeskeli naarasleijonineen ja leijonanpentuineen kenenkään pelottelematta?

¹³ Leijona raateli, mitä sen pennut tarvitsivat, ja surmasi naarasleijonilleen, täytti luolansa saaliilla ja asuinsijansa raatelemallaan saaliilla.

¹⁴ Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo HERRA Sebaot. Sinun sotavaunusi kohoavat savuna taivaalle, ja miekka syö nuoret leijonasi. Minä teen lopun maan päällä sinun raatelutyöstäsi, enää ei kuulla sanansaattajiesi ääntä.

Nahum 3

Verivelkojen kaupunki häpäistään

¹ Voi veren tahraamaa kaupunkia, joka on täynnä valhetta, tulvillaan väkivaltaa, taukoamatonta raatelua!

² Kuuntele! Ruoskat läiskyvät, pyörät ryskyvät, hevoset kiitävät, vaunut hyppivät,

³ ratsut karkaavat pystyyn, miekat välkkyvät, keihäät salamoivat. Paljon on kaatuneita, läjittäin ruumiita, loputtomiin raatoja, joihin kompastutaan!

⁴ Tämä tapahtuu tuon porton suuren haureuden tähden, ihanan ja suloisen, taitavan velhottaren, joka myi kansakuntia haureudellaan, sukukuntia velhouksillaan.

⁵Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo HERRA Sebaot, nostan vaatteesi liepeet kasvojesi yli ja näytän kansakunnille alastomuutesi, valtakunnille häpeäsi.

⁶Minä viskaan saastaa sinun päällesi, häpäisen sinut ja asetan sinut kaikkien katseltavaksi.

⁷Kaikki, jotka näkevät sinut, pakenevat luotasi sanoen: ”Hävitetty on Niinive! Kuka sitä surkuttelisi? Mistä etsisin sinulle lohduttajia?”

Niiniven tuho on lopullinen

⁸Oletko sinä parempi kuin Noo-Aamon , joka istui hallitsijana virtojen varsilla vetten ympäröimänä, jolla oli virta varustuksena ja virta muurina?

⁹Sen väkevyytenä oli Kuus ja egyptiläiset, joilla ei ollut määrää. Sinun tukenasi olivat Puut ja libyalaiset.

¹⁰Mutta myös Noo-Ammon kulki pakkosiirtolaisuuteen vangiksi otettuna. Sen pienet lapset murskattiin kaikkien katujen kulmissa. Sen ylhäisistä miehistä heitettiin arpaa, kaikki sen ylimykset pantiin kahleisiin.

¹¹Myös sinä olet juopuva, sinä vaivut pimeyteen. Myös sinä etsit suojaa vihamiehen uhatessa.

¹²Kaikki linnoituksesi ovat kuin viikunapuita, joissa on varhaisviikunoita: jos niitä ravistellaan, viikunat putoavat syöjän suuhun.

¹³Sotaväkesi sinun keskelläsi on naisia, maasi portit ovat avoinna vihamiehillesi, tuli on kuluttanut salpasi.

¹⁴Ammenna vettä piirityksen varalta, vahvista varustuksiasi. Astu liejuun, polje savea, tartu tiilimuottiin.

¹⁵Siinä sinut kuluttaa tuli, miekka sinut tuhoaa. Se syö sinut niin kuin syövät sirkantoukat, vaikka lisääntyisit kuin sirkantoukat, vaikka lisääntyisit heinäsiirkkojen tavoin.

¹⁶Sinä olet hankkinut kauppiaita enemmän kuin taivaan tähtiä. Sirkantoukkien tavoin he ryöstävät ja lentävät pois.

¹⁷ Virkamiehesi ovat kuin heinäsirkat, kirjurisi ovat kuin sirkkaparvi, joka kylmänä päivänä asettuu kiviaidalle. Auringon noustua ne lentävät pois, eikä kukaan tiedä paikkaa, missä ne ovat.

¹⁸ Sinun paimenesi ovat vaipuneet uneen, Assurin kuningas, ylimyksesi ovat jähmettyneet. Sinun väkesi on hajaantunut vuorille, eikä ole ketään, joka heidät kokoaisi.

¹⁹ Ei ole lievitystä vammallesi, haavasi on paha. Kaikki, jotka sinusta kuulevat, lyövät käsiään yhteen sinun vuoksesi. Sillä ketä ei olisi sinun pahuutesi jatkuvasti kohdannut?

Habakuk

Habakuk 1

Profeetan valitus: miksi Jumala sallii vääryyden?

¹Sanoma, jonka profeetta Habakuk sai näyssä.

²Kuinka kauan, HERRA , minun täytyy huutaa apua, etkä sinä kuule, huutaa sinulle: ”Väkivaltaa!” etkä sinä pelasta?

³Miksi annat minun nähdä vääryyttä? Miksi katselet vaiti pahantekoa? Edessäni on hävitystä ja väkivaltaa. On syntynyt riita, on noussut vihanpito.

⁴Sen tähden laki on menettänyt merkityksensä eikä oikeus milloinkaan toteudu. Jumalaton saartaa vanhurskasta, sen tähden oikeus vääristyy.

Jumalan vastaus: Minä kutsun kaldealaiset

⁵Katsokaa kansoja, katsokaa, kauhistukaa ja ihmetelkää, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos siitä kerrotaisiin.

⁶Sillä katso, minä panen liikkeelle kaldealaiset, tuiman ja rajun kansan, joka kulkee laajalti maassa ottaakseen omakseen asuinsijat, jotka eivät sille kuulu.

⁷Se on kauhea ja pelottava kansa, joka määrää itse oikeutensa ja valtansa.

⁸Sen hevoset ovat panttereita nopeammat, ne ovat ahnaampia kuin sudet illoin. Sen ratsut kiitävät, kaukaa tulevat sen ratsumiehet. Niin kuin kotka se syöksyy syömään saalistaan.

⁹Sen koko joukko tulee väkivallan tekoon, he kulkevat vääjäämättä eteenpäin. He kokoavat vankeja kuin hiekkaa.

¹⁰Kuninkaita se kansa pitää pilkkanaan, ruhtinaat ovat sille naurun aihe. Se nauraa kaikille linnoituksille, kasaa maata valliksi ja valloittaa ne.

¹¹Sitten se kiittää eteenpäin kuin tuuli mutta joutuu syynalaiseksi. Sen jumalana on oma voima.

Profeetan valitus: Herra, miksi sinä vaikenet?

¹²Etkö sinä, HERRA , ole ikiajoista asti ollut minun pyhä Jumalani? Me emme kuole. Sinä, HERRA , olet pannut heidät toteuttamaan tuomiosi. Sinä, kallio, olet asettanut heidät kuritukseksi.

¹³Sinun silmäsi ovat puhtaat, sinä et voi katsoa pahaa etkä vaieten katsella vääryyttä. Minkä tähden sinä katselet vaieten petollisia, kun jumalaton nielee hurskaampansa?

¹⁴Sinä teet ihmiset meren kalojen kaltaisiksi, kuin matelijoiksi, joilla ei ole hallitsijaa.

¹⁵Se kansa nostaa heidät kaikki ylös koukulla, vetää pyydykseensä ja kokoaa verkkoonsa. Sen tähden se iloitsee ja riemuitsee.

¹⁶Sen tähden se uhraa pyydykselleen ja polttaa suitsuketta verkolleen. Niiden ansiosta sen saalis on runsas ja sen ruoka on mehevää.

¹⁷Saako se yhä tyhjentää pyydyksensä, surmata kansoja säälimättä?

Habakuk 2

Jumalan vastaus: Vanhurskas on elävä uskostaan

¹Minä seison vartiopaikallani, asetun torniin ja tähystän nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän vastaa valitukseeni.

²HERRAVastasi minulle näillä sanoilla: ”Kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessakin lukea.”

³Näky odottaa vielä aikaansa ja rientää päämääräänsä eikä petä. Jos se viipyy, odota sitä, sillä varmasti se toteutuu eikä myöhästy.

⁴Mitä tulee tuohon kopeaan kansaan, sen sielu ei ole vilpitön. Mutta vanhurskas on elävä uskostaan.

Uhkauksia kansojen sortajaa vastaan

⁵Viini pettää röyhkeän miehen, niin ettei hän pysy aloillaan. Hän levittää kitansa kuin tuonela ja on kyltymätön kuin kuolema, hän kokoaa omakseen kaikki kansat ja haalii itselleen kaikki kansakunnat.

⁶Mutta ne kaikki keksivät hänestä sananparren, pilkallisen arvoituksen. He sanovat: ”Voi sitä, joka hankkii paljon omaisuutta, joka ei hänelle kuulu – kuinkahan pitkäksi aikaa – ja kasaa itselleen pantteja!

⁷Eivätkö sinun velkojasi nouse äkkiä, eivätkö herää ne, jotka saavat sinut vapisemaan? Sinä joudut heidän ryöstettäväkseen.

⁸Niin kuin sinä ryöstit monia kansakuntia, niin ryöstävät sinua kaikki jäljelle jääneet kansat vuodatetun ihmisveren ja väkivallan tähden, joka on tehty maalle, kaupungille ja kaikille sen asukkaille.

⁹Voi sitä, joka kiskoo väärää voittoa oman talonsa hyväksi tehdäkseen pesänsä korkealle, pelastuakseen kovan onnen kourista!

¹⁰Sinä olet hankkeillasi tuottanut häpeää huoneellesi. Tuhotessasi paljon kansoja olet tehnyt pahaa itsellesi,

¹¹sillä kivi seinästä huutaa ja hirsi katosta vastaa.

¹²Voi sitä, joka rakentaa kaupungin veriteoin, perustaa kaupungin vääryyttä käyttäen!

¹³Katso, eikö tule HERRALTA Sebaotilta se, että kansat näkevät vaivaa tulen ruuan tähden ja kansakunnat väsyttävät itseään tyhjän vuoksi?

¹⁴Maa on oleva täynnä HERRAN kunnian tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren.

¹⁵Voi sinua, joka juotat lähimmäistäsi, sekoitat juomaan myrkkyäsi ja juovutat hänet nähdäksesi hänen alastomuutensa.

¹⁶Sinä saat kylliksesi häpeää, et kunniaa. Juo sinäkin ja paljasta ympärileikkaamattomuutesi. Sinunkin kohdallesi kiertyy HERRAN oikean käden malja, häväistys kunnian sijaan.

¹⁷Sinut on peittävä Libanonille tekemäsi väkivalta, samanlainen hävitys, jolla säikytit sen eläimet. Sinä tuhoudut vuodatetun ihmisveren tähden ja väkivallan tähden, jota on tehty maalle, kaupungille ja kaikille niiden asukkaille.

¹⁸Mitä hyötyä on veistetyistä kuvasta, jonka sen valmistaja on veistänyt? Vaikka sen valmistaja luottaa siihen, ei siitä ole hyötyä, tuosta valetusta kuvasta, valheen opettajasta. Tehdä nyt mykkiä epäjumalia!

¹⁹Voi sitä, joka sanoo puulle: 'Herää!' ja mykälle kivelle: 'Nouse!' Voisiko sellainen opettaa? Katso, kullalla ja hopealla se on silattu, mutta ei siinä mitään henkeä ole.

²⁰HERRA on pyhässä temppelissään. Hänen edessään vaietkoon koko maa.”

Habakuk 3

Profeetan rukous ja ylistys

¹Profeetta Habakukin rukous valitusvirren tapaan.

²HERRA , minä olen kuullut sinulta sanoman, ja minä pelkään, HERRA . Herätä tekosi eloon jo aikaisemmin, tee se jo kesken vuotten tunnetuksi. Muista laupeuttasi, vaikka vihastut.

³Jumala tulee Teemanista, Pyhä Paaranin vuorelta. Sela. Hänen loistonsa peittää taivaat, maa on täynnä hänen ylistystään.

⁴Hänen hohteensa on kuin auringon valo, hänen käsistään lähtevät säteet. Niihin kätkeytyy hänen voimansa.

⁵Hänen edellään kulkee rutto, polttava kuume tulee hänen jäljessään.

⁶Hän pysähtyy mittaamaan maata, hän katsoo ja saa kansat vapisemaan. Ikkiaikaiset vuoret menevät murskaksi, ikuiset kukkulat vaipuvat. Hänen tiensä ovat iankaikkiset.

⁷Minä näen onnettomuuden alaisina Kuusanin majat ja Midianin maan vapisevat telttakankaat.

⁸Virtoihinko HERRA on vihastunut? Kohtaako vihasi virtoja, ja suuttumuksesi merta, kun ajat hevosillasi, pelastuksesi vaunuilla?

⁹Paljastettu on sinun jousesi: valat, vitsat, sana. Sela. Virroilla sinä halkaiset maan.

¹⁰ Vuoret näkevät sinut ja vapisevat, rankkasade valaa vettä, syvyys antaa äänensä kuulua, kohottaa kätensä korkealle.

¹¹ Aurinko ja kuu pysyvät majassaan, kun sinun loistavat nuolesi kiitävät, sinun keihääsi salama hohtaa.

¹² Suuttumuksessasi sinä marssit pitkin maata, puit kansoja vihassasi.

¹³ Sinä olet lähtenyt auttamaan kansaasi, pelastamaan voideltusi. Sinä murskaat päitä jumalattoman huoneesta, paljastat perustukset kokonaan . Sela.

¹⁴ Heidän omilla keihäillään sinä lävistät pään heidän satureiltaan, jotka hyökkäävät myrskyn lailla karkottamaan minua. Heidän nautintonsa on, että saavat syödä kurjaa piilossa.

¹⁵ Sinä ajat hevosillasi merellä paljojen vetten kuohuessa.

¹⁶ Minä kuulin tämän, sisimpäni vapisee ja huuleni värisevät äänen pauhusta. Mätä menee luihini, ja minä vapisen paikallani. Minä odotan hiljaa ahdingon päivää, kansaa, joka hyökkää kimppuumme.

¹⁷ Viikunapuu ei tule kukkaan, eikä viiniköynnöksistä tule satoa, öljypuun sato pettää, eivätkä pengerpellot tuota syötävää. Lampaat ovat kadonneet tarhasta, eikä navetoissa ole karjaa.

¹⁸ Mutta minä riemuitsen HERRASSA , iloitsen pelastukseni Jumalassa.

¹⁹ HERRA, Herra on minun voimani. Hän tekee jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi ja kuljettaa minua kukkuloillani. Laulunjohtajalle. Minun kielisoittimillani.

Sefanja

Sefanja 1

Herran vihan päivä on lähellä

¹HERRANSana, joka tuli Sefanjalle Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä. Sefanja oli Kuusin poika, Kuus oli Gedaljan, tämä Amarjan ja tämä Hiskian poika.

²Totisesti, minä otan kaiken pois maan päältä, sanoo HERRA .

³Minä poistan ihmiset ja eläimet, minä poistan taivaan linnut ja meren kalat, viettelykset ja jumalattomat. Minä hävitän ihmiset maan pinnalta, sanoo HERRA .

⁴Minä ojennan käteni Juudaa vastaan ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan. Minä hävitän tästä paikasta Baalin jäänteet, epäjumalanpappien nimet ja myös Herran papit.

⁵Minä hävitän ne, jotka kumartaen rukoilevat katoilla taivaan joukkoa, ja ne, jotka kumartavat HERRAA vanhoen hänen kauttaan mutta vannovat myös Milkomin kautta,

⁶sekä ne, jotka ovat luopuneet seuraamasta HERRAA , jotka eivät etsi HERRAA eivätkä kysy hänen neuvoaan.

⁷Vaiti Herran, HERRAN edessä, sillä lähellä on HERRAN päivä! HERRA on valmistanut teurasuhrin ja pyhittänyt kutsumansa.

⁸HERRANTEurasuhrin päivänä minä vaadin tilille ruhtinaat, kuninkaanpojat ja kaikki, jotka ovat pukeutuneet vieraan maan vaatteisiin.

⁹Minä vaadin sinä päivänä tilille kaikki kynnyksen yli hyppääjät , jotka täyttävät herransa huoneen väkivallalla ja petoksella.

¹⁰Sinä päivänä, sanoo HERRA , kuuluu huuto Kalaportilta ja valitus toisesta kaupunginosasta. Kukkuloilta kuuluu suuren hävityksen ryske.

¹¹Valittakaa, te Huhmaren asukkaat, sillä kaikki kauppaa käyvä väki on tuhottu, ja kaikki hopean punnitsijat hävitetty.

¹²Siihen aikaan minä tutkin lampuilla valaisten Jerusalemin ja rankaisen niitä miehiä, jotka makaavat rauhassa pohjasakkansa päällä ja sanovat sydämessään: ”Ei HERRA tee hyvää eikä pahaa.”

¹³Heidän omaisuutensa ryöstetään, ja heidän talonsa jäävät autioiksi. He rakensivat taloja mutta eivät saa asua niissä. He istuttivat viinitarhoja mutta eivät saa juoda niiden viiniä.

¹⁴Lähellä on HERRAN suuri päivä! Se on lähellä, se rientää nopeasti. Kuule HERRAN päivän ääntä! Silloin sankarit huutavat surkeasti.

¹⁵Se päivä on vihan päivä, hädän ja ahdingon päivä, tuhon ja hävityksen päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven ja sankan sumun päivä,

¹⁶pasuunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkeja ja korkeita muurintorneja vastaan.

¹⁷Minä saatan ihmiset ahdinkoon, niin että he kulkevat kuin sokeat, sillä he ovat tehneet syntiä HERRAA vastaan. Heidän verensä vuodatetaan kuin tomu ja heidän sisäelimensä kuin ulosteet.

¹⁸Heidän hopeansa ja kultansa eivät voi heitä pelastaa HERRAN vihan päivänä. Hänen kiivautensa tulesta palaa koko maa. Lopun, äkkilopun, hän tekee kaikista maan asukkaista.

Sefanja 2

Kehotus parannukseen

¹Kokoontukaa, tulkaa koolle, te häpeämätön kansa,

²ennen kuin tuomiopäätös toteutuu, sillä päivä kiittää pois kuin akanat – ennen kuin päällyenne tulee HERRAN vihan hehku, ennen kuin päällyenne tulee HERRAN vihan päivä.

³Etsikää HERRAA, kaikki maan nöyrät, te, jotka toimitte hänen oikeutensa mukaan. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä, ehkä saatte suojan HERRAN vihan päivänä.

Filistealaisia vastaan

⁴Gaza on oleva hylätty ja Askelon autio, Asdod ajetaan pois keskellä päivää ja Ekron tuhotaan.

⁵Voi merenrannikon asukkaita, kreettien kansaa! Tämä on HERRAN sana sinulle, Kanaan, filistealaisten maa: minä tuhoan sinut, sinä jäät asukkaita vaille.

⁶Meren rannikko on oleva laitumina, siellä on paimenten vesikuoppia ja lammastarhoja.

⁷Tuo seutu joutuu Juudan heimon jäännökselle. Siellä he laiduntavat, Askelonin taloihin he asettuvat iltaisin levolle. HERRA, heidän Jumalansa, pitää heistä huolen ja kääntää heidän kohtalonsa.

Mooabia, ammonilaisia ja kuusilaisia vastaan

⁸Minä olen kuullut Mooabin herjaukset ja ammonilaisten pilkkapuheet, joilla he ovat häväisseet minun kansaani ja ylvästelleet sen aluetta vastaan.

⁹Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, Mooab tulee Sodomian kaltaiseksi ja ammonilaisten maa Gomorran kaltaiseksi, nokkospehkojen maaksi, suolakuopaksi, autioksi iankaikkisesti. Kansani jäännös ryöstää niitä, ja kansakuntani jäänteet perivät ne.

¹⁰Tämä tapahtuu heidän ylpeytensä vuoksi, siksi että he ovat herjanneet HERRAN Sebaotin kansaa ja ylvästelleet sitä vastaan.

¹¹HERRA on heille pelottava, sillä hän nujertaa kaikki maan jumalat. Kaikki kansojen saaret, kukin paikaltaan, kumartuvat hänen edessään.

¹²Myös te kuusilaiset! Teidätkin on miekkani kaatava!

Assuria ja Niiniveä vastaan

¹³Hän ojentaa kätensä pohjoista kohti ja tuhoaa Assurin. Hän tekee Niinivestä aution, kuivan kuin aavikko.

¹⁴Sen keskellä makaa laumoja, kaikkia villieläimiä joukoittain. Pelikaani ja siili yöpyvät sen pylväsnupuissa. Laulun ääntä ikkuna-aukoissa! Kynnyksillä on autius, sillä hän on riisunut pois setrilaudoitukset.

¹⁵Tämä on se ilakoiva kaupunki, joka asui turvassa, joka sanoi sydämessään: ”Minä eikä ketään muuta!” Kuinka autio siitä onkaan tullut, villieläinten makuupaikka! Jokainen, joka kulkee siitä ohi, viheltää sille ja heiluttaa ivaten kättään.

Sefanja 3

Jerusalemia vastaan

¹Voi kapinallista ja saastaista, voi väkivaltaista kaupunkia!

²Se ei kuunnellut puhetta, ei ottanut ojennusta varteen. HERRAAN se ei luottanut, ei lähestynyt Jumalaansa.

³Kaupungin päämiehet sen muurien sisällä ovat ärjyviä leijonia. Sen tuomarit ovat kuin sudet illalla, jotka eivät säästä luutakaan aamuksi.

⁴Sen profeetat ovat holtittomia, petollisia miehiä. Sen papit saastuttavat pyhän ja tekevät laille väkivaltaa.

⁵HERRAON vanhurskas sen keskellä, hän ei tee vääryyttä. Joka aamu hän tuo valoon oikeutensa, ei se jää tulematta. Mutta väärintekijä ei tunne häpeää.

⁶Minä olen hävittänyt vieraat kansat, niiden muurinkulmat ovat autioina. Minä olen tehnyt niiden kadut autioiksi, niillä ei ole kulkijaa. Niiden kaupungit on hävitetty, jäljellä ei ole ihmistä, ei ainoatakaan asukasta.

⁷Minä olen sanonut: Jos pelkää vain minua ja otat varteen ojennuksen, niin tytär Siionin asumusta ei hävitetä, ei mitään siitä, mitä olen hänelle määrännyt. Kaikki heidän tekonsa olivat kuitenkin pahoja varhaisesta alkaen.

⁸Sen tähden odottakaa minua, sanoo HERRA, odottakaa sitä päivää, jona minä nousen saaliille. Minä olen päättänyt koota kansat, tuoda yhteen valtakunnat, vuodattaakseni niiden päälle suuttumukseni, kaiken vihani hehkun. Minun kiivauteni tuli kuluttaa koko maan.

Jäännös pelastuu

⁹Silloin minä muutan puhtaiksi kansojen huulet, niin että ne kaikki huutavat avuksi HERRAN nimeä, palvelevat häntä rinta rinnan.

¹⁰Tuolta puolen Kuusin virtojen tuovat minun rukoilijani, minun hajallaan asuva joukkoni, minulle ruokauhreja.

¹¹Sinä päivänä sinun ei tarvitse hävetä yhtäkään niistä teoista, joilla olet rikkonut minua vastaan, sillä silloin minä poistan sinun keskuudestasi ylvästelevät ilakoitsijasi, etkä sinä sitten enää ylpeile minun pyhällä vuorellani.

¹²Mutta minä jätän jäljelle sinun keskuutesi köyhän ja vähäpätöisen kansan, joka turvautuu HERRAN nimeen.

¹³Israelin jäännös ei tee vääryyttä, ei puhu valhetta, eikä heidän suussaan tavata petollista kieltä. He käyvät laitumella ja lepäävät kenenkään säikäyttämättä.

Herra on kuningas Siionissa

¹⁴Riemuitse, tytär Siion, puhkea huutoon, Israel. Iloitse ja riemuitse kaikesta sydäimestäsi, tytär Jerusalem.

¹⁵HERRA on poistanut sinun tuomiosi, raivannut pois vihollisesi. HERRA, Israelin kuningas, on keskelläsi. Ei sinun enää tarvitse nähdä onnettomuutta.

¹⁶Sinä päivänä sanotaan Jerusalemille: ”Älä pelkää, Siion, älkööt kätesi hervotko.

¹⁷HERRA, sinun Jumalasi, on keskelläsi, hän on pelastava sankari. Hän iloitsee sinusta suuresti, hän tyyntyy sinut rakkaudessaan, riemuiten hän sinusta riemuitsee.”

¹⁸Ne, jotka murehtivat kaukana juhlakokouksista, ne minä kokoan; ovathan he sinusta, vaikka heidän taakkanaan on nyt häväistys.

¹⁹Katso, siihen aikaan minä rankaisen kaikkia sinun nöyryyttäjiäsi. Minä pelastan ontuvat ja kokoan karkotetut ja teen heistä ylistettyjä ja kunnioitettuja jokaisessa maassa, jossa he elivät häpeän alaisina.

²⁰Siihen aikaan minä tuon teidät takaisin, siihen aikaan minä kokoan teidät. Minä teen teidät kunnioitetuiksi ja ylistetyiksi kaikkien maan kansojen keskuudessa, kun minä käännän teidän kohtalonne silmienne nähden, sanoo HERRA .

Haggai

Haggai 1

Kehotus temppelin rakentamiseen

¹Kuningas Daarejaveksen toisena vuotena kuudennessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä HERRAN sana profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle:

²Näin sanoo HERRA Sebaot: Tämä kansa sanoo: ”Ei ole vielä tullut aika rakentaa HERRAN huonetta.”

³Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä HERRAN sana:

⁴”Onko sitten aika teidän asua paneloiduissa taloissanne, kun tämä talo on raunioina?

⁵Ja nyt, HERRA Sebaot sanoo näin: Tarkatkaa elämäännne !

⁶Te kylvätte paljon mutta saatte vähän satoa. Te syötte, mutta ette tule kylläisiksi. Te juotte, mutta janonne ei sammu. Te pukeudutte, mutta teidän ei tule lämmin. Ja palkkatyöläinen panee työnsä palkan rikkinäiseen kukkaroon.

⁷Näin sanoo HERRA Sebaot: Tarkatkaa elämäännne!

⁸Nouskaa vuorille, tuokaa puita ja rakentakaa temppeli, niin minä miellyn siihen ja näytän kunniani, sanoo HERRA .

⁹Te luulette saavanne paljon mutta saatte vähän. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan pois. Miksi? kysyy HERRA Sebaot. Minun huoneeni tähden! Se on raunioina, mutta te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi.

¹⁰Sen vuoksi taivas pidättää teiltä kasteen ja maa satonsa.

¹¹Minä olen kutsunut kuivuuden maahan, vuorille ja viljapelloille, viinitarhoihin ja oliivitarhoihin, maan kaikille viljelyksille. Se vaivaa ihmisiä ja eläimiä ja kaikkea kätten työtä.”

Rakennustyö aloitetaan

¹²Serubbaabel, Sealtielin poika, ja ylipappi Joosua, Jehootsadakin poika, ja koko jäljellä oleva kansa kuuntelivat HERRAN , Jumalansa, ääntä ja profeetta Haggain sanoja. Sitä varten HERRA , heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin. Ja kansa pelkäsi HERRAA .

¹³Haggai, HERRAN sanansaattaja, sanoi HERRAN lähettämänä kansalle: ”Minä olen teidän kanssanne, sanoo HERRA .”

¹⁴Ja HERRA herätti Juudan käskynhaltijan Serubbaabelin, Sealtielin pojan, hengen ja ylipappi Joosuan, Jehootsadakin pojan, hengen ja koko jäljellä olevan kansan hengen. He tulivat koolle ja alkoivat tehdä työtä HERRAN Sebaotin, heidän Jumalansa, temppelin rakentamiseksi

¹⁵kuudennen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, kuningas Daarejaveksen toisena vuotena.

Haggai 2

Uuden temppelin kunnia

¹Seitsemännessä kuussa, kuukauden kahdentenakymmenentenäyhdyntenä päivänä, tuli profeetta Haggain kautta tämä HERRAN sana:

²”Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle, ja jäljellä olevalle kansalle näin:

³Kuka teidän joukossanne on jäljellä niistä, jotka näkivät tämän temppelin entisessä kunniassaan? Miltä se näyttää teistä nyt? Eikö se ole tyhjän veroinen teidän silmissänne?

⁴Mutta nyt, ole luja, Serubbaabel, sanoo HERRA , ole luja, Joosua, Jehootsadakin poika, ylimmäinen pappi. Ole luja, maan koko kansa, sanoo HERRA , ja tehkää työtä, sillä minä olen teidän kanssanne, sanoo HERRA Sebaot.

⁵Sen liiton sanan mukaan, jonka minä tein teidän kanssanne Egyptistä lähtiessänne, minun Henkeni pysyy teidän keskellänne. Älkää pelätkö.

⁶Sillä näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä vähän aikaa ja minä järisytän taivaat ja maan, meren ja mantereen.

⁷Minä panen kaikki kansat vapisemaan. Kaikkien kansojen kalleudet tulevat tänne, ja minä täytän tämän huoneen kunnialla, sanoo HERRA Sebaot.

⁸Minun on hopea ja minun on kulta, sanoo HERRA Sebaot.

⁹Tämän temppelin myöhempi kunnia on oleva suurempi kuin aikaisempi, sanoo HERRA Sebaot. Tässä paikassa minä annan vallita rauhan, sanoo HERRA Sebaot.”

Pyhyys ja saastaisuus

¹⁰Yhdeksännen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Haggaille tämä HERRAN sana:

¹¹Näin sanoo HERRA Sebaot: Pyydä papeilta opetusta, kysy heiltä:

¹²”Jos mies kantaa pyhää lihaa vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeellä leipää tai keittoa, viiniä tai öljyä tai mitä tahansa muuta ruokaa, tuleeko sekin pyhäksi?” Papit vastasivat: ”Ei.”

¹³Haggai kysyi: ”Jos joku kuolleesta saastunut koskettaa jotakin näistä, tuleeko ruoka saastaiseksi?” Papit vastasivat: ”Tulee.”

¹⁴Silloin Haggai sanoi: ”Sellaisia ovat nämä ihmiset, sellainen tämä kansa minun edessäni, sanoo HERRA . Sellaisia ovat kaikki heidän kättensä työt ja se, mitä he uhraavat. Saastaisia ne ovat.”

Lupaus siunauksesta

¹⁵Ja nyt, pankaa merkille, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin. Kun ei vielä ollut pantu kiveä kiven päälle HERRAN temppelissä,

¹⁶mentiin viljakasalle, jossa piti olla kaksikymmentä mitallista, mutta siellä oli vain kymmenen. Ja kun mentiin viinikuurnalle ammentamaan viittäkymmentä mittaa, siellä oli vain kaksikymmentä.

¹⁷Minä löin teitä, kaikkea kättenne työtä, nokitähkällä, viljanruosteella ja rakeilla, mutta yksikään teistä ei palannut luokseni, sanoo HERRA .

¹⁸Tarkatkaa, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin, yhdeksännen kuun kahdennekymmenennestä neljänestä päivästä, HERRAN temppelin perustamispäivästä, lähtien. Pankaa merkille!

¹⁹Onko aitassa enää siementä? Myöskään viiniköynnös, viikunapuu, granaattiomenapuu ja öljypuu eivät ole kantaneet hedelmää. Mutta tästä päivästä lähtien minä annan siunauksen.

Lupaus Serubbaabelille

²⁰HERRANSana tuli toistamiseen Haggaille kuukauden kahdentenkymmenentenä neljäntenä päivänä. Se kuului näin:

²¹Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille: ”Minä järisytän taivaat ja maan.

²²Minä kaadan kumoon kuningaskuntien valtaistuimet, hävitän kansojen kuningaskuntien väkevyyden. Minä kaadan kumoon vaunut ajajineen, hevoset ja ratsastajat kaatuvat ja mies kaatuu toverinsa miekkaan.

²³Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo HERRA, ja teen sinusta ikään kuin sinettisormuksen. Sillä sinut minä olen valinnut, sanoo HERRA Sebaot.”

Sakarja

Sakarja 1

NÄKYJÄ TEMPPELIN RAKENTAMISESTA Kehotus kääntymykseen

¹Daarejaveksen toisena hallitusvuotena , kahdeksannessa kuussa tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä HERRAN sana:

²HERRAoli totisesti vihastunut teidän isiinne.

³Sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot: ”Palatkaa minun luokseni, sanoo HERRA Sebaot, niin minäkin palaan teidän luoksenne, sanoo HERRA Sebaot.

⁴Älkää olko isienne kaltaisia, joille entiset profeetat saarnasivat sanoen: ’Näin sanoo HERRA Sebaot: Kääntykää pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne.’ Mutta he eivät kuulleet, eivät edes kuunnelleet minua, sanoo HERRA .

⁵Missä teidän isänne nyt ovat? Entä profeetat, ovatko he eläneet ikuisesti?

⁶Eivätkö minun sanani ja käskyni, jotka minä käskin palvelijoitteni profeettojen julistaa, kohdanneet teidän isiänne? He kääntyivät ja sanoivat: ’Niin kuin HERRA Sebaot aikoi meille tehdä, meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.’”

Ensimmäinen näky: mies myrttien keskellä

⁷Kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on Sebat-kuu, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, Iddon pojanpojalle, tämä HERRAN sana:

⁸Minä näin yöllä näyssä miehen, joka ratsasti punaruskealla hevosella. Hän seisahtui myrttien keskelle laaksoon, ja hänen jäljessään tuli punaruskeita, vaaleanpunaisia ja valkoisia hevosia.

⁹Minä kysyin: ”Mitä nämä ovat, herrani?” Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: ”Minä näytän sinulle, mitä ne ovat.”

¹⁰ Myrtytten keskelle pysähtynyt mies sanoi: ”Nämä ovat ne, jotka HERRA on lähettänyt kulkemaan pitkin maata.”

¹¹ Ne sanoivat HERRAN enkelille, joka oli pysähtynyt myrtytten keskelle: ”Me olemme kulkeneet pitkin maata, ja katso, koko maa on alallaan ja rauhassa.”

¹² HERRAN enkeli sanoi: ” HERRA Sebaot, kuinka kauan kestää vielä, ennen kuin armahdat Jerusalemiä ja Juudan kaupunkeja, joille olet ollut vihoissasi nämä seitsemänkymmentä vuotta?”

¹³ Niin HERRA vastasi enkelille, joka puhui minun kanssani, ja lausui hänelle hyviä, lohdullisia sanoja.

¹⁴ Enkeli, joka puhui kanssani, sanoi minulle: ”Julista ja sano: Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä kiivailen Jerusalemin ja Siionin puolesta suurella kiivaudella.

¹⁵ Minä tunnen suurta vihaa huolettomia kansoja kohtaan, jotka pahensivat kansani onnettomuutta, kun minä sille vähän vihastuin.

¹⁶ Sen tähden, näin sanoo HERRA : Minä käännyin Jerusalemin puoleen ja armahdan sitä. Minun temppelini rakennetaan sinne, sanoo HERRA Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin yli.

¹⁷ Julista vielä ja sano: Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä tulevat kaupunkini olemaan ylitsevuotavia hyvistä antimista, ja vielä HERRA lohduttaa Siionia ja valitsee vielä Jerusalemin.”

Sakarja 2

Toinen näky: neljä sarvea ja neljä seppää

¹ Minä kohotin katseeni ja näin neljä sarvea.

² Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Mitä nämä ovat?” Hän sanoi minulle: ”Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet ympäriinsä Juudan, Israelin ja Jerusalemin.”

³ Sitten HERRA näytti minulle neljä seppää.

⁴Minä kysyin: ”Mitä nämä ovat tulleet tekemään?” Hän vastasi näin: ”Nuo sarvet ovat ajaneet Juudan niin hajalle, ettei yksikään mies voi nostaa päätään. Mutta nämä sepät ovat tulleet saattamaan ne pelon valtaan ja paiskaamaan maahan niiden kansojen sarvet, jotka ovat puskeneet Juudan maata hajottaakseen sen.”

Kolmas näky: mies ja mittanuora

⁵Sitten minä nostin katseeni ja näin miehen, jolla oli kädessään mittanuora.

⁶Minä kysyin häneltä: ”Minne olet menossa?” Hän vastasi: ”Mittaamaan Jerusalemia nähdäkseni kuinka leveä ja kuinka pitkä se on.”

⁷Ja katso, enkeli, joka puhui minulle, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli tuli häntä vastaan

⁸ja sanoi hänelle: ”Juokse sanomaan tuolle nuorelle miehelle: Jerusalem on oleva muureja vailla ihmisten ja eläinten paljouden tähden.

⁹Mutta MINÄ OLEN tulimuuri sen ympärillä ja kunnia sen keskellä, sanoo HERRA .

¹⁰Voi, voi! Paetkaa pohjoisesta maasta, sanoo HERRA ! Minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen, sanoo HERRA .

¹¹Voi, Siion, pelastaudu, sinä, joka asut tytär Baabelin luona!

¹²Oman kunniansa vuoksi HERRA Sebaot on lähettänyt minut kansojen luo, jotka ovat teitä saalistaneet, sillä joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteräänsä.

¹³Katso, minä kohotan käteni noita kansoja vastaan, ja he joutuvat orjiensa saaliiksi. Ja te tulette tietämään, että HERRA Sebaot on minut lähettänyt.

¹⁴Huuda riemusta ja iloitse, tytär Siion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi, sanoo HERRA .

¹⁵Sinä päivänä monet kansat liittyvät HERRAAN , ja niistäkin tulee minun kansaani. Minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että HERRA Sebaot on lähettänyt minut luoksesi.

¹⁶ HERRA ottaa Juudan perintöosakseen pyhässä maassa ja valitsee jälleen Jerusalemin.

¹⁷ Vaiti HERRAN edessä, kaikki liha! Hän on lähtenyt liikkeelle pyhästä asuinsijastaan.”

Sakarja 3

Neljäs näky: Joosua Herran enkelin edessä

¹ Herra näytti minulle ylipappi Joosuan seisomassa HERRAN enkelin edessä ja Saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan häntä syyttämässä.

² Niin HERRAN enkeli sanoi Saatanalle: ” HERRA nuhdelkoon sinua, Saatana. Nuhdelkoon sinua HERRA , joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä mies ole kekäle, joka on tulesta temmattu?”

³ Joosua oli likaisissa vaatteissa seisoessaan enkelin edessä.

⁴ Enkeli sanoi niille, jotka seisoivat hänen edessään: ”Riisukaa likaiset vaatteet hänen yltään.” Ja hän jatkoi: ”Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut puhtaisiin vaatteisiin.”

⁵ Minä sanoin: ”Pantakoon puhdas turbaani hänen päähänsä.” Niin he panivat puhtaan turbaanin hänen päähänsä ja pukivat hänet puhtaisiin vaatteisiin, HERRAN enkelin seisoessa vierellä.

⁶ HERRAN enkeli kehotti Joosuaa näillä sanoilla:

⁷ ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Jos sinä kuljet minun teitäni ja pidät huolen antamistani palvelustehtävistä, sinä saat myös tuomita minun huonettani ja vartioida esipihojani, ja minä annan sinulle pääsyn tässä seisovien joukkoon.

⁸ Kuule, ylipappi Joosua, sinä ja sinun ystäväsi, jotka istuvat edessäsi. He ovat ennusmerkin miehiä, sillä katso, minä annan tulla palvelijani Verson.

⁹ Katso, tässä on kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen. Tässä yhdessä kivessä on seitsemän silmää . Katso, minä kaiverran siihen kaiverrukset, sanoo HERRA Sebaot, ja otan pois tämän maan syyllisyyden yhtenä päivänä.

¹⁰Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, te kutsutte kukin ystävänne viiniköynnöksen ja viikunapuun alle.”

Sakarja 4

Viides näky: lampunjalka ja kaksi öljypuuta

¹Enkeli, joka oli puhunut kanssani, palasi ja herätti minut niin kuin joku herätetään unestaan.

²Hän sanoi minulle: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa, ja yläpuolella sen öljyastian. Lampunjalassa on seitsemän lamppua ja seitsemän öljyputkea, jotka johtavat yläosassa oleviin lamppuihin.

³Lampunjalan vieressä on kaksi öljypuuta, toinen sen oikealla, toinen vasemmalla puolella.”

⁴Minä kysyin enkeliltä, joka puhui minun kanssani: ”Mitä ne ovat, herrani?”

⁵Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: ”Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä sanoin: ”En, herrani.”

⁶Hän sanoi minulle: Tämä on HERRAN sana Serubbaabelille: ”Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo HERRA Sebaot.

⁷Mikä sinä olet, sinä suuri vuori Serubbaabelin edessä? Muutu tasangoksi! Hän on asettava paikoilleen huippukiven huutojen kaikuessa: ’Suosio, suosio sille!’”

⁸Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

⁹”Serubbaabelin kädet ovat laskeneet tämän temppelin perustukset, ja hänen kätensä saattavat sen valmiiksi. Ja sinä tulet tietämään, että HERRA Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne.

¹⁰Sillä kuka halveksii pienten alkujen päivää, kun nuo seitsemän HERRAN silmää, jotka tarkkailevat koko maata, iloitsevat nähdessään luotilangan Serubbaabelin kädessä.”

¹¹Minä kysyin häneltä: ”Mitä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?”

¹²Kysyin häneltä vielä: ”Mitä ovat nuo kaksi öljypuun terttua noiden kahden kultaisen putken kohdalla, jotka vuodattavat sisästään öljyn kultaa?”

¹³Hän vastasi minulle: ”Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä vastasin: ”En, herrani.”

¹⁴Hän sanoi: ”Nämä ovat ne kaksi öljyllä voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä.”

Sakarja 5

Kuudes näky: lentävä kirjakäärö

¹Kun jälleen kohotin katseeni, näin lentävän kirjakäärön.

²Enkeli kysyi minulta: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Minä näen lentävän kirjakäärön, kaksikymmentä kyynärää pitkän ja kymmenen kyynärää leveän.”

³Hän sanoi minulle: ”Tämä on kirous, joka kulkee yli koko maan. Tämän kirouksen mukaisesti siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja myös jokainen vannoskelija puhdistetaan siitä pois.

⁴Minä lähetän liikkeelle kirouksen, sanoo HERRA Sebaot, ja se menee varkaan kotiin ja sen kotiin, joka vannoo väärin minun nimessäni. Kirous jää asumaan hänen kotiinsa ja tuhoaa sen, sekä hirret että kivet.”

Seitsemäs näky: nainen eefa-mitassa

⁵Sitten enkeli, joka oli puhunut kanssani, astui esiin ja sanoi minulle: ”Nosta silmäsi ja katso! Mikä on tuo, joka on lähdössä liikkeelle?”

⁶Minä sanoin: ”Mikä se sitten on?” Hän vastasi: ”Tämä on eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle.” Ja hän jatkoi: ”Tätä on heidän pahuutensa kaikessa maassa.”

⁷Silloin lyijykansi kohosi, ja eefa-mitan sisällä istui nainen.

⁸ Enkeli sanoi: ”Tämä on jumalattomuus.” Ja hän sysäsi naisen sisälle eefa-mittaan ja paiskasi lyijypainon sen suulle.

⁹ Kun kohotin katseeni, näin, kuinka kaksi naista lähti liikkeelle. Heillä oli tuulta siivissään, ja heidän siipensä olivat kuin haikaran siivet. He kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välillä.

¹⁰ Niin minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Minne he kuljettavat eefa-mittaa?”

¹¹ Hän vastasi minulle: ”He menevät rakentamaan sille asumusta Sinearin maahan. Kun se on valmis, eefa-mitta lasketaan sinne paikoilleen.”

Sakarja 6

Kahdeksas näky: neljät vaunut

¹ Kun jälleen kohotin katseeni, näin neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria.

² Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaruskeat hevoset, toisten edessä mustat hevoset,

³ kolmansien edessä valkoiset hevoset ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkeitä, voimakkaat hevoset.

⁴ Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Mitä nämä ovat, herrani?”

⁵ Enkeli vastasi minulle: ”Nämä ovat neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuaan koko maan Herran edessä.

⁶ Ne vaunut, joiden edessä on mustat hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkoiset lähtevät niiden perään. Täplikkeitä lähtevät eteläiseen maahan.”

⁷ Väkevät hevoset tulivat esille ja halusivat lähteä kulkemaan pitkin maata. Enkeli sanoi: ”Menkää, kiertäkää maata!” Niin ne lähtivät kiertämään maata.

⁸ Sitten hän kutsui minut ja sanoi minulle: ”Katso, nuo jotka lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa.”

Joosua Messiaan esikuvana

⁹Minulle tuli tämä HERRAN sana:

¹⁰Ota vastaan lahja pakkosiirtolaisilta Heldailta, Tobialta ja Jedajalta. Mene vielä samana päivänä Joosian, Sefanjan pojan, taloon, jonne he ovat tulleet Baabelista.

¹¹Ota vastaan hopea ja kulta, tee kruunu ja pane se ylipappi Joosuan, Jehootsadakin pojan, päähän

¹²ja sano hänelle: Näin sanoo HERRA Sebaot: Katso, mies nimeltä Vesa! Hän versoo omalta pohjaltaan, ja hän on rakentava HERRAN temppelin.

¹³Hän rakentaa HERRAN temppelin. Hän kantaa valtasuuruutta. Hän istuu ja hallitsee valtaistuimellaan. Hän istuu myös pappina valtaistuimellaan, ja rauhaisa yhteisymmärrys vallitsee molempien tehtävien välillä.

¹⁴Kruunu on oleva muistona HERRAN temppelissä Heelemistä, Tobiasta ja Jedajasta sekä Sefanjan pojan suosiollisuudesta.

¹⁵Kaukaa tulleet rakentavat HERRAN temppeliä. Ja te tulette tietämään, että HERRA Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. Näin tapahtuu, jos te todella kuuntelette HERRAN , teidän Jumalanne, ääntä.”

Sakarja 7

Paasto ja Herran sanan kuuleminen

¹Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Sakarjalle HERRAN sana yhdeksännen kuun, kislev-kuun, neljäntenä päivänä.

²Beetel oli lähettänyt Saretserin ja Regem-Melekin miehineen rukoilemaan HERRALTA armoa

³ja kysymään HERRAN Sebaotin temppelin papeilta ja profeetoilta: ”Onko meidän viidennessä kuussa itkettävä ja eletävä pidättyvästi, niin kuin olemme tehneet jo vuosikausia?”

⁴Silloin minulle tuli tämä HERRAN Sebaotin sana:

⁵”Sano maan koko kansalle ja papeille näin: ’Kun te olette paastonneet ja pitäneet valittajaisia viidennessä ja seitsemännessä kuussa, jo seitsemänäkymmenenä vuotena, niin oletteko paastonneet minua varten?

⁶Ja kun olette syöneet ja juoneet, niin ettekö te olekin syöneet ja juoneet omaksi hyväksenne?

⁷Eivätkö nämä ole ne sanat, jotka HERRA julisti aikaisempien profeettojen kautta, kun Jerusalemin ja sen ympärillä olevat kaupungit vielä olivat asuttuina ja turvassa, ja myös Etelämaata ja Alankomaa olivat asuttuja?’”

⁸Sakarjalle tuli vielä tämä HERRAN sana:

⁹Näin on HERRA Sebaot sanonut: Tuomitkaa oikea tuomio, osoittakaa laupeutta ja armahtavaisuutta toinen toisellenne,

¹⁰leskeä ja orpoa, muukalaista ja kurjaa älkää sortako, älkääkä miettikö mielessänne pahaa toisianne vastaan.

¹¹Mutta he kieltäytyivät kuuntelemasta, käänsivät minulle kapinallisina selkensä ja tukkivat korvansa, etteivät kuulisi.

¹²Sydämensä he tekivät kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eivätkä niitä sanoja, jotka HERRA Sebaot lähetti Henkensä voimalla aikaisempien profeettojen kautta. Sen vuoksi on tullut HERRAN Sebaotin suuri viha.

¹³Niin kuin he eivät kuunnelleet, kun minä kutsuin, niin en minäkään kuunnellut, kun he huusivat apua, sanoo HERRA Sebaot.

¹⁴Myrskynä minä karkotin heidät kaikkien kansojen sekaan, joita he eivät tunteneet, ja maa jäi heidän jälkeensä autioksi, menijöitä ja tulijoita vaille. Ihanan maan he tekivät autioksi.”

Sakarja 8

Jerusalemin tuleva onnen aika

¹Sitten tuli tämä HERRAN Sebaotin sana:

²”Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella kiivaudella, suurella vihalla minä sen puolesta kiivailen.

³Näin sanoo HERRA : Minä palaan jälleen Siioniin ja asun keskellä Jerusalemia. Jerusalemia kutsutaan Uskolliseksi kaupungiksi ja HERRAN Sebaotin vuorta Pyhäksi vuoreksi.

⁴Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä on Jerusalemin toreilla istuva vanhuksia, miehiä ja naisia, kullakin kädessään sauva päiviensä paljouden vuoksi.

⁵Kaupungin kadut tulevat täyteen poikia ja tyttöjä, jotka leikkivät sen toreilla.

⁶Näin sanoo HERRA Sebaot: Jos tämä onkin niinä päivinä ihmeellistä tämän kansan jäännöksen silmissä, pitäisikö sen olla ihmeellistä minunkin silmissäni, sanoo HERRA Sebaot?

⁷Näin sanoo HERRA Sebaot: Katso, minä pelastan kansani itäisestä maasta ja auringonlaskun maasta.

⁸Minä tuon heidät asumaan keskelle Jerusalemia. He ovat minun kansani, ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas.

⁹Näin sanoo HERRA Sebaot: Olkoot kätenne lujat, teidän, jotka näinä aikoina olette kuulleet nämä sanat niiden profeettojen suusta, jotka profetoivat myös sinä päivänä, jona laskettiin HERRAN Sebaotin huoneen perustus temppelin rakentamista varten.

¹⁰Ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen työstä eikä juhdan työstä. Ahdistaja ei antanut rauhaa menijälle eikä tulijalle, ja minä yllytin kaikki ihmiset toinen toisensa kimppuun.

¹¹Mutta nyt minä en enää ole samanlainen kuin entisinä päivinä tämän kansan jäännökselle, sanoo HERRA Sebaot.

¹²Sillä rauhan kylvö kylvetään, viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa ja taivas kasteensa. Tämän kansan jäännökselle minä annan perintöosaksi kaiken tämän.

¹³ Niin kuin te olette olleet kirouksena kansojen seassa, Juudan heimo ja Israelin heimo, niin te tulette olemaan siunauksena, kun minä teidät pelastan. Älkää pelätkö, olkoot kätenne lujat.

¹⁴ Sillä näin sanoo HERRA Sebaot: Minulla oli mielessä tehdä teille pahaa, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo HERRA Sebaot, enkä minä sitä katunut.

¹⁵ Näinä aikoina minulla taas on mielessä tehdä hyvää Jerusalemlle ja Juudan heimolle. Älkää pelätkö.

¹⁶ Mutta tehkää te näin: Puhukaa totta toinen toisellenne. Tuomitkaa porteissanne oikein, tuomitkaa rauhan tuomio.

¹⁷ Älkää hautoko mielessänne pahaa toinen toisellenne älkääkä rakastako väärää valaa. Sillä kaikkia näitä minä vihaan, sanoo HERRA .”

Pakanat etsivät Herraa

¹⁸ Sitten minulle tuli tämä HERRAN Sebaotin sana:

¹⁹ ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Neljännen ja viidennen kuun paasto ja seitsemännen ja kymmenennen kuun paasto on oleva Juudan heimolle iloa ja riemua ja onnellista juhlaa. Rakastakaa totuutta ja rauhaa!

²⁰ Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita.

²¹ Kaupungin asukkaat lähtevät toiseen kaupunkiin ja sanovat: ’Lähdetään, menkäämme lepyttämään HERRAA , etsimään HERRAA Sebaotia; minäkin tahdon mennä.’

²² Monet kansat, mahtavat kansakunnat, tulevat Jerusalemiin etsimään HERRAA Sebaotia, saadakseen HERRAN mielisuosion.

²³ Näin sanoo HERRA Sebaot: Niinä päivinä kymmenen miestä erikielisistä kansoista tarttuu juutalaisen miehen viitan liepeeseen sanoen: ’Me tahdomme kulkea teidän mukanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.’”

Sakarja 9

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN

Pakanavaltojen sortuminen

¹Ennustus, HERRAN sana Hadrakin maata ja hänen asuinpaikkaansa, Damaskoa vastaan: ” HERRAN silmä tarkkaa ihmisiä, kaikkia Israelin heimoja

²ja Hamatia, joka on Damaskoksen kanssa rajakkain, sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne ovat sangen viisaat.

³Tyyro on rakentanut itselleen linnoituksen ja kasannut kokoon hopeaa kuin tomua ja kultaa kuin katujen lokaa.

⁴Katso, Herra valloittaa sen, syöksee mereen sen voiman, ja kaupunki palaa tullessa.

⁵Sen näkee Askelon ja pelästyy, ja Gaza vapisee kovin. Ekronkin vapisee, sillä sen toivo joutuu häpeään. Gazasta häviää kuningas, eikä Askelonissa enää asuta.

⁶Asdodissa asuu sekarotuisia; minä teen lopun filistealaisten ylpeydestä.

⁷Minä poistan veret Asdodin suusta, iljetykset hänen hampaittensa välistä, ja hänestäkin jää jäännös meidän Jumalallemme. Hän on oleva kuin sukuuhtinas Juudassa, ja Ekron on kuin jebusilainen.

⁸Minä pystytän leirini suojaamaan temppeliäni sotajoukoilta, jotka tulevat ja menevät. Sortaja ei enää kulje heidän ylitseen, sillä nyt minä itse valvon sitä.”

Siionin kuningas

⁹”Iloitse suuresti, tytär Siion, huuda riemusta, tytär Jerusalem. Katso, kuninkaasi tulee sinun luoksesi! Hän on vanhurskas, hän pelastaa; hän on nöyrä, hän ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.

¹⁰Minä hävitän sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista. Sodan jousi särjetään, ja hän julistaa rauhaa kansoille. Hänen hallitusvaltansa ulottuu merestä mereen, Eufratvirrasta aina maan ääriin asti.

¹¹Mitä sinuun [Israel ja Juuda] tulee, liittoni veren tähden minä päästän vankisi pois vedettömästä kuopasta.

¹²Palatkaa takaisin linnoitukseen, te vangit, joilla on toivo. Tänäkin päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan.

¹³Minä jännitän Juudan jousekseni, asetan siihen nuoleksi Efraimin ja nostan sinun poikasi, Siion, sinun poikiasi vastaan, Jaavan . Minä teen sinut sankarin miekan kaltaiseksi.

¹⁴HERRA näyttäytyy heidän yläpuolellaan, hänen nuolensa lähtee lentoon kuin salama. Herra, HERRA puhalttaa pasuunaan ja kulkee etelän myrskytuulissa.

¹⁵HERRA Sebaot on suojaava heitä. He nielevät vihollisensa ja tallaavat linkokiviä. He juovat ja meluavat kuin viinin vallassa, he ovat täynnä kuin uhrimaljat, kuin alttarin kulmat.

¹⁶Sinä päivänä HERRA , heidän Jumalansa pelastaa heidät, kansansa, lammasmaumansa. He ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä, jotka välkehtivät yli hänen maansa.

¹⁷Kuinka suuri onkaan heidän ihanuutensa ja kauneutensa! Vilja saa kasvamaan nuorukaiset, rypälemehu neitokset.”

Sakarja 10

Herra lunastaa kansansa

¹”Pyytäkää HERRALTA sadetta kevätsateen aikana. HERRA tekee ukkospilvet ja antaa teille sadekuurot, antaa kasvit jokaisen pellolle.

²Mutta kotijumalat puhuvat valhetta, tietäjät näkevät petollisia näkyjä, kertovat joutavia unia ja lohduttavat turhuuksilla. Sen vuoksi kansa harhailee kuin lammasmauma ja kärsii vaivaa, kun ei ole paimenta.

³Minun vihani syttyy paimenia kohtaan, johtokauriita minä rankaisen. HERRA Sebaot pitää huolen laumastaan, Juudan heimosta, ja tekee siitä majesteettillisen sotaratsun.

⁴Siitä on lähtöisin kulmakivi, siitä kiinnityspaalu, siitä sotajousi, siitä tulevat kaikki mahtimiehet.

⁵He ovat kuin sankarit, jotka sodassa polkevat katujen lokaa. He taistelevat, sillä HERRA on heidän kanssaan; häpeään joutuvat hevosilla ratsastajat.

⁶Minä teen väkeväksi Juudan heimon, ja Joosefin heimon minä pelastan. Minä annan heidän palata, sillä minä olen armahtanut heidät, ja he tulevat olemaan, niin kuin en olisi heitä hylännytkään. Sillä minä olen HERRA , heidän Jumalansa, ja minä vastaan heille.

⁷Efraim on oleva kuin sankari, heidän sydämensä iloitsevat kuin viinistä. Heidän lapsensakin näkevät sen ja iloitsevat, heidän sydämensä riemuitsee HERRASSA .

⁸Minä vihellän heille ja kokoan heidät, sillä minä olen heidät lunastanut. Heistä tulee yhtä lukuisa kansa kuin he olivat ennen.

⁹Vaikka minä sirottelen heidät kansojen sekaan, he muistavat minua kaukaisissa maissa. He ja heidän lapsensa saavat elää ja palata takaisin.

¹⁰Minä tuon heidät takaisin Egyptin maasta ja kokoan heidät Assurista. Minä vien heidät Gileadin maahan ja Libanonille, eivätkä nekään riitä heille.

¹¹Kansa kulkee ahdistuksen meren läpi, mutta Herra lyö meren aaltoja, ja kaikki Niilin syvyydet kuivuvat. Assurin ylpeys painetaan alas, ja Egyptin valtikka väistyy pois.

¹²Mutta heidät minä teen väkeviksi HERRASSA . Hänen nimessään he vaeltavat, sanoo HERRA .”

Sakarja 11

Hyvä paimen ja mieletön paimen

¹Avaa ovesi, Libanon! Tuli syö sinun setrиси.

²Valita, sypressi, sillä setri on kaatunut, nuo mahtavat on hävitetty. Valittakaa, Baasanin tammet, sillä sankka metsä on sortunut.

³Kuule paimenten valitusta, kun heidän ihanat laitumensa on hävitetty. Kuule nuorten leijonien karjuntaa, kun Jordanin tiheikkö on tuhottu.

⁴Näin sanoi HERRA , minun Jumalani:

⁵”Paimenna teuraslampaita, joita niiden ostajat tappavat tuntematta syyllisyyttä ja joista niiden myyjät sanovat: ’Kiitetty olkoon HERRA , minä olen rikastunut.’ Niiden paimenetkaan eivät niitä sääli.

⁶Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo HERRA . Minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja oman kuninkaansa käsiin. He tuhoavat maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsistään.”

⁷Niinpä minä kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Minä otin itselleni kaksi sauvaa; toiselle annoin nimen Suloisuus, toiselle nimen Yhteys. Sitten minä paimensin lampaita.

⁸Yhden kuukauden aikana minä hävitin kolme paimenta, sillä minä menetin kärsivällisyyteni lampaita kohtaan, ja nekin tympääntyivät minuun.

⁹Niin minä sanoin: ”En minä enää teitä paimenna. Kuolkoon, joka kuolee, hävitkoon, joka häviää, ja jäljelle jääneet syökööt toinen toisensa lihaa.”

¹⁰Ja minä otin sauvani Suloisuuden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa.

¹¹Sinä päivänä se purkaantui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka olivat noudattaneet tahtoani, tulivat tietämään, että tämä on HERRAN sana.

¹²Sitten minä sanoin heille: ”Jos niin hyväksi näette, antakaa minulle palkkani; jos ette, niin olkaa antamatta.” Niin he punnitsivat palkakseni kolmekymmentä hopearahaa.

¹³HERRAsanoi minulle: ”Viskaa ne savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet.” Silloin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne savenvalajalle HERRAN huoneessa.

¹⁴Minä katkaisin toisenkin sauvani, Yhteyden, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin väliltä.

¹⁵Sitten HERRA sanoi minulle: ”Ota vielä itsellesi mielettömän paimenen varusteet.

¹⁶Sillä katso, minä herätän maahan paimenen, joka ei pidä huolta nääntyvästä, ei etsi kadonnutta, ei paranna loukkaantunutta, ei ruoki pystyssä pysyvää. Mutta lihaviin lihan hän syö ja halkaisee niiden sorkat.

¹⁷Voi mieletöntä paimenta, joka lampaat hylkää! Miekka hänen käsivarteensa ja oikeaan silmäänsä! Kuivettukoon hänen käsivartensa, ja summentukoon hänen oikea silmänsä!”

Sakarja 12

Jerusalemien pelastus

¹Ennustus, HERRAN sana Israelista. Näin sanoo HERRA , joka on levittänyt taivaat ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä:

²”Katso, minä teen Jerusalemien juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille, kun ne piirittävät Juudaa ja Jerusalemia.

³Sinä päivänä minä teen Jerusalemista väkikiven kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä. Kuitenkin kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan.

⁴Sinä päivänä, sanoo HERRA , minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Juudan heimoa kohti minä avaan silmäni, mutta kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella.

⁵Silloin Juudan sukuuhtinaat sanovat sydämessään: ’Minun väkevyyteni ovat Jerusalemien asukkaat HERRASSA Sebaotissa, heidän Jumalassaan.’

⁶Sinä päivänä minä teen Juudan sukuuhtinaat ikään kuin palavaksi hiiliastiaksi polttopuiden sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteiden sekaan. He kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat ympäriinsä. Jerusalem saa yhä olla paikallaan – Jerusalemissa.

⁷HERRAON ensin vapauttava Juudan majat, etteivät Daavidin suku ja Jerusalemien asukkaat saisi suurempaa kunniaa kuin Juuda.

⁸ Sinä päivänä HERRA suojelee Jerusalemin asukkaita. Kompastelevin heistä on sinä päivänä kuin Daavid, ja Daavidin suku on kuin jumalolento, kuin Herran enkeli heitä johtamassa.

⁹ Sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki kansat, jotka hyökkäävät Jerusalemiä vastaan.

¹⁰ Mutta Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukkaiden päälle minä vuodatan armon ja rukouksen hengen, ja he katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. He valittavat häntä niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti niin kuin murehditaan esikoista.

¹¹ Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, sellaiset kuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa.

¹² Maa pitää valittajaisia, kukin suku erikseen: Daavidin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; Naatanin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen,

¹³ Leevin huone, hänen sukunsa erikseen ja heidän naisensa erikseen; simeiläisten suku erikseen ja heidän naisensa erikseen

¹⁴ ja kaikki muutkin suvut, kukin suku erikseen ja heidän naisensa erikseen.”

Sakarja 13

Avoin lähde syntiä vastaan

¹”Sinä päivänä Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla on oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan.

² Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, minä hävitän epäjumalien nimet maasta, eikä niitä enää muisteta. Myös profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois.

³ Jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, sanovat hänelle: ’Sinä et voi jäädä eloon, koska olet puhunut valhetta HERRAN nimessä.’ Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, lävistävät hänet miekalla, kun hän profetoi.

⁴Sinä päivänä profeetat häpeävät kukin näkyään, kun he profetoivat, eivätkä he pue ylleen profeetan karvaista viittaa puhuakseen valheita.

⁵Profeetta sanoo: 'En ole profeetta vaan maatyöläinen, sillä eräs mies osti minut orjakseen jo nuoruudessani.'

⁶Jos häneltä kysytään: 'Mitä ovat nuo haavat sinun rinnassasi?' hän vastaa: 'Minua lyötiin ystäväni huoneessa.'"

Paimenta lyödään, lauma hajoaa

⁷"Herää, miekka, minun paimentani vastaan ja lähintä miestäni vastaan, sanoo HERRA Sebaot. Lyö paimenta, ja lampaat joutukoot hajalleen. Mutta minä käännän käteni pienimpiä kohti.

⁸Koko maassa käy näin, sanoo HERRA : kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa, mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.

⁹Sen kolmannen osan minä vien tuleen. Minä puhdistan sen niin kuin hopea puhdistetaan ja koettelen sitä niin kuin kulta koetellaan. He huutavat avuksi minun nimeäni, ja minä vastaan heille. Minä sanon: "Se on minun kansani." Se sanoo: " HERRA on minun Jumalani."

Sakarja 14

Jerusalem Herran päivänä

¹Katso, HERRAN päivä tulee, ja sinun saaliisi jaetaan sinun keskelläsi.

²"Minä kokoan kaikki kansat sotaan Jerusalemiä vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, puolet kaupungista lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista."

³Mutta HERRA lähtee liikkeelle ja sotii näitä kansoja vastaan niin kuin sotimispäivänänsä, taistelun päivänä.

⁴Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla, idän suunnalla. Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli vuorta siirtyy pohjoiseen ja toinen etelään päin.

⁵ Te pakenette minun vuorteni väliseen laaksoon, sillä vuorten välinen laakso ulottuu Aasaliin asti. Te pakenette niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä. HERRA , minun Jumalani, tulee; kaikki pyhät ovat sinun kanssasi.

⁶ Sinä päivänä ei ole valoa, loistavat tähdet sammuvat.

⁷ On tuleva päivä – HERRALLE se on tunnettu. Silloin ei vaihdu päivä ja yö; illallakin on valoisaa.

⁸ Sinä päivänä virtaavat elävät vedet Jerusalemissa: puolet niistä itäistä, puolet läntistä merta kohti. Näin tapahtuu kesät ja talvet.

⁹ HERRA on oleva koko maan kuningas. Sinä päivänä HERRA on yksi ja hänen nimensä yksi.

¹⁰ Koko maa Gebasta Rimmoniin asti, joka on Jerusalemin eteläpuolella, muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa. Jerusalemi kohoaa korkealla omalla paikallaan. Siellä asutaan Benjaminin portilta ensimmäisen portin kohdalle asti, Kulmaportille, ja Hananelintornilta kuninkaan viinikuurnille asti.

¹¹ Jerusalemi on asuttu, eikä sitä enää vihitä tuhon omaksi. Jerusalemi asuu turvassa.

¹² Ja tämä on se vitsaus, jolla HERRA lyö kaikkia niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemiä vastaan: hän mädättää heidän lihansa, kun he vielä seisovat jaloillaan, heidän silmänsä mätänevät kuopissaan, ja heidän kielensä mätänee heidän suussaan.

¹³ Sinä päivänä tulee HERRALTA suuri hämminki heidän joukkoonsa. He käyvät käsiksi toinen toiseensa, nostavat kätensä toisiaan vastaan.

¹⁴ Myös Juuda sotii Jerusalemin puolesta. Ja kaikkien kansojen rikkaudet kootaan joka taholta: kultaa, hopeaa ja vaatteita hyvin suuret määrät.

¹⁵ Vitsaus kohtaa myös hevosia ja muuleja, kameleita ja aaseja ja kaikkia eläimiä, mitä noissa leireissä on. Samanlainen vitsaus kohtaa kaikkia.

¹⁶Mutta kaikki jäljelle jääneet niistä kansoista, jotka hyökkäsivät Jerusalemiä vastaan, kulkevat vuosi vuodelta sinne ylös kumartamaan kuningasta, HERRAA Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa.

¹⁷Niille maan kansoille , jotka eivät lähde ylös Jerusalemiin kumartamaan kuningasta, HERRAA Sebaotia, ei tule sadetta.

¹⁸Jos egyptiläisten suku ei lähde sinne ylös, ei sadetta tule heillekään. Heitäkin kohtaa sama vitsaus, jolla HERRA lyö niitä kansoja, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

¹⁹Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden kansojen synnin palkka, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

²⁰Sinä päivänä hevosten kulkusissa on kirjoitus: ”Pyhitetty HERRALLE ”. Ja padat HERRAN huoneessa ovat kuin vihmontamaljoja, jotka ovat alttarin edessä.

²¹Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty HERRALLE Sebaotille, ja kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat ne ja keittävät niissä. Eikä sinä päivänä enää ole yhtään kaupustelijaa HERRAN Sebaotin huoneessa.

Malakia

Malakia 1

Israelin kiittämättömyys

¹Ennustus, HERRAN sana Israelille Malakian kautta.

²Minä olen rakastanut teitä, sanoo HERRA . Mutta te sanotte: ”Miten sinä olet meitä rakastanut?” Eikö Eesau ollut Jaakobin veli? sanoo HERRA . Jaakobia minä rakastin,

³mutta Eesauta vihasin. Minä tein hänen vuorensa autioiksi ja annoin hänen perintöosansa aavikon sakaaleille.

⁴Kun Edom sanoo: ”Meidät on murskattu, mutta me rakennamme jälleen rauniopaikat”, niin HERRA Sebaot sanoo näin: Rakentakoot vain, mutta minä revin ne maahan. Heitä kutsutaan jumalattomuuden maaksi ja kansaksi, jota HERRA vihaa iankaikkisesti.

⁵Teidän silmänne saavat sen nähdä, ja te sanotte: ” HERRA on suuri yli Israelin rajojen.”

Herralte eivät kelpaa saastaiset uhrit

⁶Poika kunnioittaa isäänsä ja palvelija herraansa. Mutta jos minä olen isä, missä on minun kunnioitukseni? Ja jos minä olen Herra, missä on minun pelkoni? sanoo HERRA Sebaot teille, te papit, jotka halveksitte minun nimeäni. Mutta te kysytte: ”Miten me olemme halveksineet sinun nimeäsi?”

⁷Siten, että tuotte alttarilleni saastunutta leipää. Mutta te kysytte: ”Miten me olemme sinut saastuttaneet?” Siten, että sanotte: ” HERRAN pöytä on halpa-arvoinen.”

⁸Kun tuotte uhriksi sokean eläimen, eikö se ole paha asia? Kun tuotte uhriksi ontuvan ja sairaan, eikö siinä ole mitään pahaa? Viepä se maaherrallesi! Olisiko hän tyytyväinen sinuun, olisiko hän sinulle suosiollinen? sanoo HERRA Sebaot.

⁹Lepyttäkää siis Jumalaa, että hän armahtaisi meitä. Mutta kun teidän kätenne annit ovat tällaisia, olisiko hän teille suosiollinen? kysyy HERRA Sebaot.

¹⁰Kunpa teidän joukossanne olisi joku, joka sulkisi ovet, ettette turhaan sytyttäisi tulta alttarilleni! Minä en ole mieltynyt teihin, sanoo HERRA Sebaot, enkä hyväksy ruokauhria teidän kädestänne.

¹¹Auringonnousun maista aina auringonlaskun seuduille asti minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa. Joka paikassa uhrataan suitsuketta minun nimeni kunniaksi ja tuodaan puhdas ruokauhri. Minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa, sanoo HERRA Sebaot.

¹²Mutta te häpäisette sen, kun sanotte: ”Herran pöytä on saastainen ja sen hedelmän syöminen arvotonta.”

¹³Ja te sanotte: ”Mikä vaiva!” ja pidätte sitä turhana, sanoo HERRA Sebaot. Te tuotte varastettuja, ontuvia ja sairaita eläimiä uhrilahjaksi. Minäkö suostuisin ottamaan ne vastaan teidän kädestänne? sanoo HERRA .

¹⁴Kirottu olkoon petturi, jolla on laumassaan kelvollinen uros ja joka on luvannut sen Herralle, mutta uhraakin viallisen. Sillä minä olen suuri kuningas, sanoo HERRA Sebaot, ja minun nimeni on pelätty kansojen keskuudessa.

Malakia 2

Varoitus papeille

¹Ja nyt, tämä käsky on teille, te papit!

²Jos ette kuuntele minua ja paina sydämeenne, että annatte kunnian minun nimelleni, sanoo HERRA Sebaot, minä lähetän teitä vastaan kirouksen ja kiroan teidän saamanne siunaukset. Minä olenkin ne jo kironnut, sillä te ette ole painaneet tätä sydämeenne.

³Minä kiroan teidän jälkeläisenne. Minä heittelen sontaa teidän kasvoillenne, teidän juhlahuorienne sontaa, ja samaan tunkioon teidät itsennekin kannetaan.

⁴Niin te tulette tietämään, että minä olen lähettänyt teille tämän käskyn, jotta minun liittoni Leevin kanssa pysyisi voimassa, sanoo HERRA Sebaot.

⁵Minun liittoni Leevin kanssa oli elämä ja rauha, ja minä annoin ne hänelle, että hän pelkäisi minua. Ja hän pelkäsi minua ja vapisi nimeni edessä.

⁶Oikea opetus oli hänen suussaan, eikä vääryyttä tavattu hänen huuliltaan. Rauhaisasti ja vakaasti hän vaelsi kanssani, ja monet hän käänsi pois synnistä.

⁷Papin huulilta tulee löytyä tieto. Hänen suustaan etsitään opetusta, koska hän on HERRAN Sebaotin sanansaattaja.

⁸Mutta te olette poikenneet tieltä, ja opetuksenne on saanut monet kompastumaan. Te olette turmelleet Leevin kanssa tekemäni liiton , sanoo HERRA Sebaot.

⁹Niinpä minäkin teen teistä halveksittuja ja alhaisia kaiken kansan silmissä, koska te ette ole noudattaneet minun teitäni, vaan olette opetuksessanne katsoneet henkilöön.

Varoitus uskottomuudesta

¹⁰Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meidät luonut? Miksi me olemme uskottomia toisillemme ja häpäisemme isiemme liiton?

¹¹Juuda on ollut uskonon, iljettäviä tekoja on tehty Israelissa ja Jerusalemissa. Juuda on häväissyt HERRAN pyhäkön, jota Herra rakastaa, ja ottanut vaimoksi vieraan jumalan tyttären.

¹²Siltä mieheltä, joka näin tekee, hävittääköön HERRA Jaakobin majoista jälkikasvun ja HERRAN Sebaotin uhrilahjan tuojan.

Herra vihaa hylkäämistä

¹³Te teette myös näin: te peitätte HERRAN alttarin kyynelillä, itkulla ja huokauksilla, kun hän ei enää käänny uhrilahjojen puoleen eikä suostu ottamaan mitään teidän kädestänne.

¹⁴Mutta te kysytte: ”Minkä tähden?” Sen tähden, että sinä olet ollut uskonon nuoruutesi vaimolle, vaikka hän on sinun kumppanisi, aviovaimosi. HERRA on todistaja sinun ja vaimosi välillä.

¹⁵Niin ei tee yksikään, jolla on jäännöskin Hengestä. Mutta entä se yksi, joka pyrki saamaan Jumalan lupaamia jälkeläisiä? Olkaa siis valppaita hengessänne älkääkä olko uskottomia nuoruutenne vaimolle.

¹⁶Sillä minä vihaan hylkäämistä, sanoo HERRA, Israelin Jumala. Minä vihaan sitä, joka verhoaa vaatteensa vääryydellä, sanoo HERRA Sebaot. Olkaa siis valppaita hengessänne älkääkä olko uskottomia.

¹⁷Te olette väsyttäneet HERRAN puheillanne. Mutta te kysytte: ”Miten me olemme hänet väsyttäneet?” Siten, että sanotte: ”Jokainen, joka tekee pahaa, on hyvä HERRAN silmissä, ja sellaisille hän on suosiollinen”, tai: ”Missä on tuomion Jumala?”

Malakia 3

¹Katso, minä lähetän sanansaattajani, hän raivaa tien minun eteeni. Ja äkkiä tulee temppeliinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te kaipaatte. Katso, hän tulee, sanoo HERRA Sebaot.

²Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän ja kuka voi seistä horjumatta, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin kultasepän tuli, kuin pesijäin saippua.

³Hän istuu ja sulattaa, puhdistaa hopean. Hän puhdistaa Leevin pojat, jalostaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he tuovat HERRALLE uhrilahjoja vanhurskaudessa.

⁴Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat ovat Herralle mieluisia niin kuin muinaisina päivinä ja entisinä vuosina.

⁵Minä tulen teidän luoksenne pannakseni toimeen tuomion. Tulen kiiruusti todistajaksi noitia, avionrikkokijia ja väärinvannoijia vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, tekevät vääryyttä leskelle ja orvolle, vääntävät vääräksi muukalaisen asian eivätkä pelkää minua, sanoo HERRA Sebaot.

Tuokaa täydet kymmenykset

⁶Minä, HERRA , en muutu, ettekä tekään, Jaakobin lapset, ole muuttuneet:

⁷isienne päivästä asti te olette poikenneet minun käskyistäni ettekä ole noudattaneet niitä. Palatkaa minun luokseni, niin minä palaan teidän luoksenne, sanoo HERRA Sebaot. Mutta te kysytte: ”Missä asiassa meidän on palattava?”

⁸Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te kysytte: ”Missä asiassa me riistämme sinulta?” Kymmenyksissä ja uhrilahjoissa!

⁹Te olette kirouksella kirotut, kun te, koko kansa, riistätte minulta.

¹⁰Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ruokaa. Koetelkaa näin minua, sanoo HERRA Sebaot. Totisesti minä avaan teille taivaan ikkunat ja vuodatan siunausta yltäkylläisesti.

¹¹Minä karkotan nuhtelullani tuholaiset turmelemasta maanne satoa, niin että teidän viiniköynnöksenne kedolla ei jää ilman hedelmää, sanoo HERRA Sebaot.

¹²Silloin kaikki kansat ylistävät teitä onnellisiksi, sillä teidän maanne on oleva ihana maa, sanoo HERRA Sebaot.

Ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä

¹³Te olette puhuneet minua vastaan röyhkeästi, sanoo HERRA . Mutta te kysytte: ”Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?”

¹⁴Te olette sanoneet: ”On turha palvella Jumalaa. Mitä hyötyä siitä on ollut, että olemme huolehtineet hänen säätämistään tehtävistä ja vaeltaneet murheellisina HERRAN Sebaotin kasvojen edessä?

¹⁵Nyt me ylistämme julkeita onnellisiksi. Jumalattomuuden harjoittajat menestyvät. He kiusaavat Jumalaa mutta pelastuvat.”

¹⁶Silloin ne, jotka pelkäävät HERRAA , puhuvat keskenään, ja HERRA tarkkaa ja kuulee. Muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka pelkäävät HERRAA ja pitävät hänen nimensä kunniassa.

¹⁷Sinä päivänä, jonka minä valmistan, he ovat minun omaisuuskansani, sanoo HERRA Sebaot. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojalleen, joka häntä palvelee.

¹⁸Silloin te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

Herran päivä tulee

¹⁹Sillä katso, se päivä tulee, joka palaa kuin pätsi. Kaikki julkeat ja kaikki jumalattomuuden harjoittajat ovat silloin kuin oljenkorsia. Heidät polttaa se päivä, joka tulee, sanoo HERRA Sebaot, niin ettei heistä jää juurta eikä oksaa.

²⁰Mutta teille, jotka pelkäätte minun nimeäni, koittaa vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien suojassa. Te lähdette ulos ja hypitte kuin syöttövasikat.

²¹Te tallaatte jumalattomat, ja he ovat tomua teidän jalkapohjienne alla sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo HERRA Sebaot.

²²Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, säädökset ja oikeudet, jotka annoin hänen kauttaan Hoorebilla koko Israelille.

²³Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee HERRAN päivä, se suuri ja pelottava.

²⁴Hän kääntää jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata ja vihkisi sitä tuhon omaksi.

Finnish (Suomi) - All Bible

Matteus

Matteus 1

Jeesuksen syntymä ja lapsuus Jeesuksen sukuluettelo

- ¹ Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan, sukuluettelo:
- ² Abrahamille syntyi Iisak, Iisakille Jaakob, Jaakobille Juuda ja tämän veljet.
- ³ Juudalle syntyivät Peres ja Serah, joiden äiti oli Taamar. Perekselle syntyi Hesron, Hesronille Raam,
- ⁴ Raamille Amminadab, Amminadabille Nahson, Nahsonille Salmon,
- ⁵ Salmonille Booas, jonka äiti oli Raahab. Booakselle syntyi Oobed, Jonka äiti oli Ruut. Oobedille syntyi Iisai
- ⁶ anos atrás Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo, jonka äiti oli vaimo uurian.
- ⁷ Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille Abia, Abialle Aasa,
- ⁸ Aasalle Joosafat, Joosafatille Jooram, Jooramille Ussia,
- ⁹ Ussialle Jootam, Jootamille Aahas, Aahakselle Hiskia,
- ¹⁰ Hiskialle Manasse, Manasselle Aamon, Aamonille joosia
- ¹¹ ja Joosialle Jekonja ja tämän veljet siihen aikaan, kun kansaa siirrettiin Babyloniaan.
- ¹² Babyloniaan siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel-, Sealtielille Serubbaabel,
- ¹³ Serubbaabelille Abiúde, Abihudille Eljakim, Eljakimille Assur,
- ¹⁴ Assurille Saadok, Saadokille Jaakin, Jaakinille Elihud,
- ¹⁵ Elihudille Eleasar, Eleasarille Matã, Mattanille Jaakob

¹⁶ ja Jaakobille Joosef, Mies mariano. Mariasta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.

¹⁷ Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babilônia dos povos da Babilônia, asti neljätista e babilônia dos babilônios na região dos Babilônia.

Jeesuksen syntymä

¹⁸ Jeesuksen Kristuksen syntyminen tapahtui näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, kävi ennen heidän yhteenmenoaan ilmi, että Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä.

¹⁹ Koska Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, hän aikoi kaikessa hiljaisuudessa hylätä hänet.

²⁰ Mutta kun Joosef tätä ajatteli, ilamestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi, sillä se, mikä hänessä ei siinnyt, ei Pyhästäeng.

²¹ Hän synnyttää pojan, ja ei annettava hänelle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä. ”

²² Tämä kaikki on tapahtunut, jotta kävisi toteen sana, jonka Herra on puhunut profeetan kautta:

²³ ”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel” - outros itens: Jumala.

²⁴ Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskennyt ja otti Marian vaimokseen.

²⁵ Hän ei kuitenkaan yhtynyt vaimoonsa, ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan. Joosef antoi pojalle nimeksi Jeesus.

Matteus 2

Idän tietäjät

¹ Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä.

²He kysyivät: ”Missä on se äskettäin syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä nousevan ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitusta.”

³Sen kuullessaan kuningas Herodes pelästyi ja hänen kanssaan koko Jerusalem.

⁴Hän kutsui koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja tiedusteli heiltä, missä Kristuksen oli määrä syntyä.

⁵He sanoivat hänelle: ”Juudean Beetlehemissä, sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta:

⁶’Sinä Juudan maan Beetlehem, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinaiden joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia.’”

⁷Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä tarkoin selville, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.

⁸Hän lähetti heidät Beetlehemiin ja sanoi: ”Menkää ja kyselkää tarkoin lapsesta. Kun löydätte hänet, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin voisin tulla kumartamaan häntä.”

⁹Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkaan. Tähti, jonka he olivat nähneet nousevan, kulki heidän edellään, kunnes tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, ja pysähtyi siihen.

¹⁰Nähdessään tähden tietäjät ilahtuivat suuresti.

¹¹He menivät taloon ja näkivät lapsen ja Marian, hänen äitinsä. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, ottivat esiin aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.

¹²Unessa Jumala varoitti heitä palaamasta Herodeksen luo, ja niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

Pako Egyptiin

¹³Kun tietäjät olivat lähteneet, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes minä sinulle toisin ilmoitan, sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmataksaan hänet.”

¹⁴Herättyään Joosef otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti yötä myöten Egyptiin.

¹⁵Hän viipyi siellä Herodeksen kuolemaan asti. Näin toteutui se, minkä Herra oli puhunut profeetan kautta, joka sanoo: ”Egyptistä minä kutsuin poikani.”

Beetlehemin lastenmurha

¹⁶Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän raivostui ja käski tappaa Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset sen ajankohdan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin tiedustellut.

¹⁷Silloin toteutui profeetta Jeremian kautta puhuttu sana:

¹⁸”Huuto kuuluu Raamasta, itku ja kova valitus. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole.”

Paluu Egyptistä

¹⁹Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä

²⁰ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja lähde Israelin maahan, sillä ne, jotka tavoittelivat lapsen henkeä, ovat kuolleet.”

²¹Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Israelin maahan.

²²Mutta kun hän kuuli, että Arkelaos hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Saatuaan unessa Jumalalta ohjeen hän lähti Galilean alueelle.

²³Sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta toteutuisi profeettojen kautta puhuttu sana: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi

Matteus 3

Jeesuksen toiminnan alku Johannes Kastaja

- ¹Niinä päivinä Johannes Kastaja tuli ja saarnasi Juudean erämaassa.
- ²Hän sanoi: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!”
- ³Juuri hänestä profeetta Jesaja puhui sanoessaan: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!’”
- ⁴Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö. Hänen ruokanaan olivat heinäsirkat ja luonnonhunaja.
- ⁵Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä Jerusalemistä ja kaikkialta Juudeasta sekä Jordanin ympäristöstä.
- ⁶Hän kastoi heidät Jordanissa, kun he tunnustivat syntinsä.
- ⁷Mutta nähdessään monien fariseusten ja saddukeusten tulevan kasteelle Johannes sanoi heille: ”Te kyykäärmeiden sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?
- ⁸Tehkää hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy.
- ⁹Älkää luulko, että voitte sanoa: ’Onhan Abraham meidän isämme.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille.
- ¹⁰Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.
- ¹¹Minä kastan teidät vedessä parannukseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes kantamaan hänen kenkiään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa.
- ¹²Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa.”

Jeesuksen kaste

¹³Siihen aikaan Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen.

¹⁴Johannes kuitenkin esteli häntä ja sanoi: ”Minä tarvitsen kasteen sinulta – ja sinä tulet minun luokseni!”

¹⁵Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Salli se nyt, sillä näin meidän sopii täyttää koko vanhurskaus.” Silloin Johannes suostui siihen.

¹⁶Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen.

¹⁷Ja taivaista kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

Matteus 4

Jeesuksen kiusaus

¹Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi.

²Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli lopulta nälkä.

³Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Jos olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi.”

⁴Mutta Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.’”

⁵Sitten Paholainen vei hänet pyhään kaupunkiin, asetti hänet temppelin harjalle

⁶ja sanoi: ”Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: ’Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta’ ja ’He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.’”

⁷Jeesus sanoi hänelle: ”On myös kirjoitettu: ’Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’”

⁸Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston

⁹ja sanoi: ”Tämän kaiken minä annan sinulle, jos heittäydyt maahan ja kumarrat minua.”

¹⁰Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene pois, Saatana, sillä on kirjoitettu: ’Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.’”

¹¹Silloin Paholainen jätti Jeesuksen, ja hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä.

Jeesus aloittaa toimintansa Galileassa

¹²Kun Jeesus kuuli, että Johannes oli vangittu, hän lähti Galileaan.

¹³Hän jätti Nasaretin ja asettui asumaan Kapernaumiin, joka on järven rannalla Sebulonin ja Naftalin alueella.

¹⁴Näin tapahtui, jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana:

¹⁵”Sebulonin maa ja Naftalin maa, Meren tie, Jordanin takainen maa, pakanoiden Galilea –

¹⁶kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon, ja niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, loisti kirkkaus.”

¹⁷Siitä lähtien Jeesus alkoi julistaa: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!”

Ensimmäiset opetuslapset

¹⁸Kulkiessaan Galileanjärven rantaa Jeesus näki kaksi veljestä: Simonin, jota kutsuttiin Pietariksi, ja hänen veljensä Andreaksen. He olivat järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia.

¹⁹Jeesus sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.”

²⁰He jättivät heti verkot ja seurasivat häntä.

²¹Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki toiset kaksi veljestä: Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä Johanneksen. He olivat veneessä

isänsä Sebedeuksen kanssa kunnostamassa verkkojaan. Hän kutsui heidätkin.

²² Niin he jättivät heti veneen ja isänsä ja seurasivat Jeesusta.

Jeesuksen maine leviää

²³ Jeesus kulki kaikkialla Galileassa. Hän opetti synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja, joita kansassa oli.

²⁴ Hänen maineensa levisi koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat – monenlaisten tautien ja kipujen vaivaamat, pahojen henkien riivaamat, kuunvaihetautiset ja halvaantuneet – ja hän paransi heidät.

²⁵ Ja suuret kansanjoukot Galileasta, Dekapoliista, Jerusalemistä, Juudeasta ja Jordanin toiselta puolelta seurasivat häntä.

Matteus 5

Vuorisaarna Autuaaksi julistaminen

¹ Nähdessään kansanjoukot Jeesus nousi vuorelle, ja kun hän oli istuutunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen.

² Hän alkoi puhua ja opetti heitä sanoen:

³ ”Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.

⁴ Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

⁵ Autuaita ovat sävyisät, sillä he perivät maan.

⁶ Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät ravitaan.

⁷ Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.

⁸ Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.

⁹ Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.

10 Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

11 Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valehdellen puhuvat teistä kaikkea pahaa.

12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Samoinhan vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.”

Maan suola ja maailman valo

13 ”Te olette maan suola. Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei kelpaa enää mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

14 Te olette maailman valo. Ylhäällä vuorella oleva kaupunki ei voi olla kätkössä.

15 Eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.

16 Niin loistakoon teidänkin valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäännä, joka on taivaissa.”

Jeesus ja laki

17 ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan vaan täyttämään.

18 Totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut.

19 Joka siis jättää pois yhdenkin näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka noudattaa ja opettaa näitä käskyjä, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa.

20 Minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljon suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, te ette pääse taivasten valtakuntaan.”

Tappaminen ja viha

²¹ ”Te olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: ’Älä tapa’ ja ’Joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion.’

²² Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Se taas, joka sanoo veljelleen: ’Sinä tyhjänpäiväinen’, on ansainnut Suuren neuvoston tuomion. Mutta joka sanoo: ’Sinä hullu’, on ansainnut helvetin tulen.

²³ Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan,

²⁴ niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja mene sitten uhraamaan lahjasi.

²⁵ Tee pian sovinto riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin olet hänen kanssaan matkalla, ettei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari vartijalle ja ettei sinua heitettäisi vankilaan.

²⁶ Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin kolikon.”

Aviorikos ja avioero

²⁷ ”Te olette kuulleet sanottavan: ’Älä tee huorin.’

²⁸ Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten, on sydämessään jo tehnyt huorin hänen kanssaan.

²⁹ Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että yksi osa ruumiistasi tuhoutuu, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin.

³⁰ Jos oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että yksi osa ruumiistasi tuhoutuu, kuin että koko ruumiisi joutuu helvettiin.

³¹ On sanottu: ’Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.’

³² Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.”

Vala ja vannominen

³³ ”Vielä olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: ’Älä tee väärää valaa’ ja ’Täytä Herralle vannomasi vala.’

³⁴ Mutta minä sanon teille: älkää vannoko lainkaan, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,

³⁵ älkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren kuninkaan kaupunki.

³⁶ Älä vannom myöskään pääsi kautta, sillä et sinä pysty tekemään ainuttakaan hiusta valkoiseksi tai mustaksi.

³⁷ Olkoon teidän puheenne ’kyllä’ tai ’ei’. Mitä siihen lisätään, on pahasta.”

Kosto

³⁸ ”Te olette kuulleet sanottavan: ’Silmä silmästä ja hammas hampaasta.’

³⁹ Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.

⁴⁰ Jos joku tahtoo käydä oikeutta sinua vastaan viedäkseen paitasi, anna hänelle viittasikin.

⁴¹ Jos joku pakottaa sinut virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.

⁴² Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käännä selkääsi sille, joka tahtoo lainata sinulta.”

Rakastakaa vihamiehiänne

⁴³ ”Te olette kuulleet sanottavan: ’Rakasta lähimmäistäsi’ ja ’Vihaa vihamiestäsi.’

⁴⁴ Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vainoavat teitä ,

⁴⁵ että olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvillekin ja antaa sataa niin vanhurskaille kuin väärintekijöillekin.

⁴⁶ Jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, minkä palkan te siitä saatte? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

⁴⁷ Jos te tervehditte ainoastaan veljiänne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

⁴⁸ Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.”

Matteus 6

Almut, rukous ja paasto

¹ ”Varokaa harjoittamasta hurskauttanne ihmisten edessä sitä varten, että he katselisivat teitä, muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

² Kun siis annat almuja, älä soitata torvea edelläsi, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta ihmiset ylistäisivät heitä. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet.

³ Kun sinä annat almun, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, ⁴ jotta almusi pysyisi salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut.

⁵ Kun rukoilette, älkää olko niin kuin tekopyhät. He asettuvat mielellään rukoilemaan synagogiin ja katujen kulmiin, jotta ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet.

⁶ Mutta kun sinä rukoilet, mene kammioosi, sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut.

⁷ Kun rukoilette, älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka luulevat tulevansa kuulluiksi monisanaisuutensa tähden.

⁸ Älkää siis olko heidän kaltaisiaan. Teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin häneltä anottekaan.

⁹ Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

¹⁰ Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.

¹¹ Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.

¹² Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme.

¹³ Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. [Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.]

¹⁴ Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, niin myös teidän taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi.

¹⁵ Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

¹⁶ Kun paastatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He tekevät kasvonsa surkean näköisiksi, jotta ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet.

¹⁷ Mutta kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi,

¹⁸ jotta sinun paastoamistasi eivät näkisi ihmiset vaan sinun Isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut.”

Jumala vai mammona?

¹⁹ ”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat.

²⁰ Kootkaa sen sijaan itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta.

²¹ Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

²² Silmä on ruumiin lamppu. Jos silmäsi on terve, niin koko ruumiisi on valaistu.

²³ Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka on sinussa, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!

²⁴ Ei kukaan voi palvella kahta herraa, sillä hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai on uskollinen toiselle ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.”

Jumalan huolenpito

²⁵ ”Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällemenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

²⁶ Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon arvokkaampia kuin ne?

²⁷ Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränsä vertaan?

²⁸ Miksi te kannatte huolta vaatteista? Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää.

²⁹ Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

³⁰ Jos siis Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa mutta huomenna joutuu uuniin, eikö hän paljon enemmän vaateta teitä, te vähäuskoiset?

³¹ Älkää siis murehtiko sanoen: ’Mitä me syömme?’ tai ’Mitä juomme?’ tai ’Mitä puemme päällemme?’

³² Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

³³ Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä.

³⁴ Älkää siis kantako huolta huomisesta, sillä huomisen päivä pitää huolen itsestään. Kullekin päivälle riittää oma vaivansa.”

Matteus 7

Älkää tuomitko

¹ ”Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.

² Millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

³ Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi?

⁴ Tai kuinka voit sanoa veljellesi: ’Anna minun ottaa roska silmästäsi’, kun omassa silmässäsi on hirsi?

⁵ Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä.

⁶ Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkö heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi raatelemaan teitä.”

Anova saa

⁷ ”Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

⁸ Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

⁹ Vai kuka teistä antaisi pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää,

¹⁰ tai käärmeen, kun hän pyytää kalaa?

¹¹ Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä anovat.

¹² Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää myös te samoin heille. Tämä on laki ja profeetat.”

Ahdas portti

13 ”Menkää sisään ahtaasta portista, sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monet menevät siitä portista sisään.

14 Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja harvat löytävät sen!”

Hedelmästään puu tunnetaan

15 ”Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia.

16 Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita.

17 Jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee huonoja hedelmiä.

18 Ei hyvä puu voi tehdä huonoja hedelmiä eikä huono puu hyviä hedelmiä.

19 Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

20 Hedelmistä te siis tunnette heidät.

21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

22 Monet sanovat minulle sinä päivänä: ’Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi profetoineet, sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet paljon voimatekoja?’

23 Silloin minä vastaan heille: ’Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuuden tekijät.’”

Kaksi rakentajaa

24 ”Sen tähden jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, on verrattavissa järkevään mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle.

25 Tuli sade, virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä sen perustus oli laskettu kalliolle.

²⁶ Mutta jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattavissa tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle.

²⁷ Tuli sade, virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät taloa vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli perinpohjainen.”

²⁸ Kun Jeesus oli lopettanut puheensa, ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan,

²⁹ sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.

Matteus 8

Jeesuksen voimateot Jeesus parantaa spitaalisen

¹ Kun Jeesus tuli alas vuorelta, häntä seurasi suuri joukko ihmisiä.

² Hänen luokseen tuli silloin spitaalinen mies, heittäytyi maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.”

³ Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ”Minä tahdon, puhdistu.” Ja heti mies puhdistui spitaalistaan.

⁴ Jeesus sanoi hänelle: ”Varo, ettet puhu tästä kenellekään. Mutta mene näyttämään itsesi papille ja uhraa Mooseksen säätämä uhrilahja todisteeksi puhdistumisestasi . ”

Sadanpäällikön usko

⁵ Kun Jeesus saapui Kapernaumiin, hänen luokseen tuli muuan sadanpäällikkö ja pyysi häneltä apua

⁶ sanoen: ”Herra, palvelijani makaa kotona halvaantuneena, kovissa tuskissa.”

⁷ Jeesus sanoi hänelle: ”Minä tulen ja parannan hänet.”

⁸ Mutta sadanpäällikkö vastasi: ”Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle. Sano ainoastaan sana, niin palvelijani paranee.

⁹Minä itsekin olen käskyvällän alainen, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: 'Mene', niin hän menee, ja toiselle: 'Tule', niin hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', niin hän tekee."

¹⁰Tämän kuullessaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: "Totisesti minä sanon teille: näin suurta uskoa en ole löytänyt Israelista keneltäkään.

¹¹Minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja asettuvat aterialle Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.

¹²Mutta valtakunnan lapset heitetään uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

¹³Sitten Jeesus sanoi sadanpäällikölle: "Mene. Tapahtukoon sinulle niin kuin uskot." Ja sillä hetkellä palvelija parani.

Jeesus parantaa Pietarin anopin ja muita sairaita

¹⁴Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, hän näki, että tämän anoppi makasi vuoteessa kuumeisena.

¹⁵Jeesus kosketti hänen kättään, ja kuume lähti hänestä. Niin hän nousi ja palveli Jeesusta.

¹⁶Illan tultua Jeesuksen luo tuotiin monta riivattua. Hän ajoi sanallaan henget ulos ja paransi kaikki sairaat,

¹⁷jotta kävisi toteen profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: "Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme."

Seuraa minua!

¹⁸Kun Jeesus näki väkijoukon ympärillään, hän käski lähteä toiselle rannalle.

¹⁹Silloin hänen luokseen tuli eräs kirjanoppinut ja sanoi: "Opettaja, minä seuraan sinua, minne ikinä menet."

²⁰Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi."

²¹Eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: ”Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni.”

²²Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa sinä minua ja anna kuolleiden haudata kuolleen.”

Jeesus tyynnyttää myrskyn

²³Jeesus astui veneeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

²⁴Järvellä nousi kova myrsky, ja vene oli peittyä aaltoihin, mutta Jeesus nukkui.

²⁵Niin opetuslapset menivät herättämään hänet ja sanoivat: ”Herra, pelasta meidät, me hukumme!”

²⁶Hän sanoi heille: ”Miksi olette peloissanne, te vähäuskoiset?” Sitten hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyven.

²⁷Miehet hämmästyivät ja sanoivat: ”Mikä tämä mies oikein on, kun jopa tuulet ja meri tottelevat häntä?”

Jeesus Gadaran alueella

²⁸Kun Jeesus tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, häntä vastaan tuli hautaluolista kaksi riivattua miestä. Nämä olivat niin väkivaltaisia, ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä.

²⁹He huusivat Jeesukselle: ”Mitä sinä meistä tahdot, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne piinaamaan meitä ennen aikaa?”

³⁰Jonkin matkan päässä heistä oli suuri sikalauma laitumella.

³¹Niin riivaajat pyysivät häneltä: ”Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan.”

³²Jeesus sanoi niille: ”Menkää.” Silloin riivaajat lähtivät miehistä ja menivät sikoihin, ja koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

³³Sikopaimenet pakenivat, menivät kaupunkiin ja kertoivat kaiken tämän ja myös sen, mitä riivatuille oli tapahtunut.

³⁴ Silloin koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan. Kun ihmiset näkivät hänet, he pyysivät häntä lähtemään pois heidän alueeltaan.

Matteus 9

Jeesus parantaa halvaantuneen

¹ Jeesus astui veneeseen, ylitti järven ja tuli kotikaupunkiinsa.

² Silloin jotkut toivat hänen luokseen halvaantuneen, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: ”Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi.”

³ Muutamat kirjanoppineista sanoivat itsekseen: ”Tämä pilkkaa Jumalaa.”

⁴ Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne?

⁵ Kumpi on helpompaa, sanoa: ’Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse ja kävele’?

⁶ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on maan päällä valta antaa syntejä anteeksi, niin”– hän sanoi halvaantuneelle – ”nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi. ”

⁷ Ja mies nousi ja lähti kotiinsa.

⁸ Tämän nähdessään kansanjoukko pelästyi ja ylisti Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.

Jeesus kutsuu Matteuksen

⁹ Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki Matteus-nimisen miehen istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Niin hän nousi ja seurasi Jeesusta.

¹⁰ Kun Jeesus oli aterialla Matteuksen kodissa, sinne tuli monta publikaania ja syntistä aterioimaan Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

¹¹ Sen nähdessään fariseukset sanoivat hänen opetuslapsilleen: ”Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?”

¹² Jeesus kuuli sen ja sanoi: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat.

¹³ Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä tarkoittaa: ’Laupeutta minä tahdon enkä uhria.’ En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä.”

Kysymys paastoamisesta

¹⁴ Sitten Johanneksen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: ”Me ja fariseukset paastoamme usein. Miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”

¹⁵ Jeesus sanoi heille: ”Eivät kai häävieraat voi surra, kun sulhanen vielä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.

¹⁶ Ei kukaan pane kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viittaan, sillä sellainen paikka repii viitan, ja reikä tulee pahemmaksi.

¹⁷ Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan leilit repeytyvät, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät.”

Hallitusmiehen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

¹⁸ Kun Jeesus puhui heille näistä asioista, tuli muuan hallitusmies, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Minun tyttäreni kuoli juuri äsken, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän herää henkiin.”

¹⁹ Jeesus nousi ja lähti hänen mukaansa, samoin lähtivät hänen opetuslapsensa.

²⁰ Silloin eräs nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta, lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua.

²¹ Hän näet sanoi itsekseen: ”Jos vain saan koskettaa hänen viittaansa, tulen terveeksi.”

²² Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: ”Tyttäreni, ole rohkealla mielellä, uskosi on parantanut sinut.” Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi.

²³ Kun Jeesus tuli hallitusmiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hällisevän väkijoukon,

²⁴hän sanoi: ”Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut vaan nukkuu.” Mutta he nauroivat hänelle.

²⁵Kun väkijoukko oli ajettu ulos, Jeesus meni sisään ja tarttui tyttöä kädestä, ja tyttö nousi.

²⁶Tästä levisi tieto koko sille seudulle.

Kaksi sokeaa

²⁷Kun Jeesus kulki sieltä eteenpäin, häntä lähti seuraamaan kaksi sokeaa, jotka huusivat: ”Armahda meitä, Daavidin Poika!”

²⁸Ja kun Jeesus meni sisälle taloon, sokeat tulivat hänen luokseen. Jeesus kysyi heiltä: ”Uskotteko, että minä voin tehdä sen?” He vastasivat: ”Uskomme, Herra.”

²⁹Silloin hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: ”Tapahtukoon teille uskonne mukaan.”

³⁰Niin heidän silmänsä aukenivat, mutta Jeesus varoitti heitä ankarasti sanoen: ”Katsokaa, ettei kukaan saa tietää tästä.”

³¹Lähdettyään sieltä he kuitenkin levittivät hänestä tietoa koko sille seudulle.

Mykkä mies

³²Kun miehet olivat poistumassa, Jeesuksen luo tuotiin mykkä mies, jossa oli riivaajahenki.

³³Kun riivaaja oli ajettu ulos, mykkä alkoi puhua, ja väkijoukko oli ihmeissään ja sanoi: ”Tällaista ei Israelissa ole ikinä nähty.”

³⁴Mutta fariseukset sanoivat: ”Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.”

Jeesus säälii kansaa

³⁵Jeesus kulki kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti niiden synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.

³⁶Kun hän näki kansanjoukot, hänen tuli sääli, sillä ihmiset olivat nääntyneitä ja hylättyjä kuin lampaat, joilla ei ole paimenta.

³⁷Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: ”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.

³⁸Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä satoa korjaamaan.”

Matteus 10

Opetuslasten lähettäminen Kaksitoista apostolia

¹Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.

²Nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, sitten hänen veljensä Andreas, sitten Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä,

³Filippos ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, joka oli publikaani, Jaakob Alfeuksen poika ja Taddeus ,

⁴Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka kavalsi Jeesuksen.

Matkaohjeet apostoleille

⁵Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: ”Älkää menkö pakanoiden keskuuteen älkääkään mihinkään samarialaisten kaupunkiin.

⁶Menkää sen sijaan Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo,

⁷ja missä kuljettekin, julistakaa: ”Taivasten valtakunta on tullut lähelle.”

⁸Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

⁹Älkää varatko vyöhönne kultaa, hopeaa tai kuparia,

¹⁰älkää laukkua matkalle, älkää kahta paitaa älkääkään kenkiä tai sauvaa, sillä työmies on ruokansa ansainnut.

¹¹ Kun tulette johonkin kaupunkiin tai kylään, ottakaa selvää, kuka siellä on käyntinne arvoinen. Jääkää hänen luokseen, kunnes lähdette paikkakunnalta.

¹² Kun menette taloon, toivottakaa sille rauhaa .

¹³ Jos talo on sen arvoinen, tulkoon sille teidän rauhanne, mutta jos se ei ole sen arvoinen, palatkoon rauhantoivotuksenne teille takaisin.

¹⁴ Ja jos joku ei ota teitä vastaan eikä kuuntele teidän sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne.

¹⁵ Totisesti minä sanon teille: Sodoman ja Gomorran maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla.”

Niin kuin lampaat susien keskellä

¹⁶ ”Minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle. Olkaa siis viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkyset.

¹⁷ Varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teidät oikeuden eteen ja ruoskivat teitä synagogissaan.

¹⁸ Minun takiani teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen todistukseksi heille ja pakanoille.

¹⁹ Mutta kun teidät viedään oikeuteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille annetaan sillä hetkellä se, mitä teidän tulee puhua.

²⁰ Te ette itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.

²¹ Veli luovuttaa veljensä ja isä lapsensa kuolemaan. Lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman.

²² Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.

²³ Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Totisesti minä sanon teille: te ette ehdi käydä kaikissa Israelin kaupungeissa, ennen kuin Ihmisen Poika tulee.

²⁴ Ei opetuslapsi ole opettajaansa ylempi eikä palvelija isäntäänsä.

²⁵ Opetuslapselle riittää, että hänelle käy niin kuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle niin kuin hänen isännälleen. Jos talon isäntää nimitetään Beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän hänen talonväkeään!”

Älkää pelätkö ihmisiä

²⁶ ”Älkää siis pelätkö ihmisiä. Ei ole mitään peitettyä, mitä ei paljastettaisi, eikä mitään salattua, mitä ei tuotaisi julki.

²⁷ Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivänvalossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.

²⁸ Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää enemmän häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.

²⁹ Eikö kahta varpusta myydä yhdellä kuparilantilla? Kuitenkaan yksikään varpusista ei putoa maahan teidän Isänne sallimatta.

³⁰ Onpa kaikki pääanne hiuksetkin laskettu.

³¹ Älkää siis pelätkö. Te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.

³² Sen tähden jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.

³³ Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.”

Ei rauhaa vaan miekka

³⁴ ”Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En minä ole tullut tuomaan rauhaa vaan miekan.

³⁵ Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä vastaan, tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan.

³⁶ Ihmisen vihamiehet tulevat olemaan oman talon väkeä.

³⁷ Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tyttärtään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen.

³⁸ Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen.

³⁹ Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.”

Hyvän teon palkka

⁴⁰ ”Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.

⁴¹ Joka ottaa profeetan vastaan profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan, ja joka ottaa vanhurskaan vastaan vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

⁴² Ja joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi opetuslapsen nimen tähden – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Matteus 11

Kuka Jeesus on? Johannes Kastajan kysymys Jeesukselle

¹ Annettuaan nämä ohjeet kahdelletoista opetuslapselleen Jeesus lähti sieltä heidän kaupunkeihinsa opettamaan ja julistamaan.

² Kun Johannes kuuli vankilassa Kristuksen teoista, hän lähetti opetuslapsensa

³ kysymään häneltä: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?”

⁴ Jeesus vastasi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:

⁵ Sokeat saavat näkönsä ja rannat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia.

⁶ Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.”

Jeesuksen todistus Johanneksesta

⁷ Kun he olivat lähteneet, Jeesus alkoi puhua ihmisille Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?

⁸ Vai mitä te lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Hienosti pukeutuneet ovat kuninkaanlinnoissa.

⁹ Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Todellakin! Minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.

¹⁰ Hän on se, josta on kirjoitettu: ’Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.’

¹¹ Totisesti minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.

¹² Mutta Johannes Kastajan päivistä asti on hyökätty taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.

¹³ Kaikki profeetat ja laki ovat Johannekseen asti ennustaneet,

¹⁴ ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia, jonka oli määrä tulla.

¹⁵ Jolla on korvat, se kuulכון!

¹⁶ Mihin minä vertaisin tätä sukupolvea? Se on kuin lapset, jotka istuvat toreilla ja huutelevat toisilleen:

¹⁷ ’Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette valittaneet.’

¹⁸ Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja hänestä sanotaan: ’Hänessä on riivaaja.’

¹⁹ Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja hänestä sanotaan: ’Mikä syömäri ja viininjuoja, publikaanien ja syntisten ystävä!’ Niinpä viisaus osoittautuu oikeaksi teoissaan.”

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja

²⁰Sitten Jeesus alkoi nuhdella niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimateoistaan olivat tapahtuneet, siitä etteivät ne olleet tehneet parannusta:

²¹”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos teidän keskuudessanne tapahtuneet voimateot olisi tehty Tyroksessa ja Siidonissa, ne olisivat aikoja sitten säkissä ja tuhkassa tehneet parannuksen.

²²Minä sanon teille: Tyroksella ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

²³Ja sinutko, Kapernaum, korotettaisiin ylös taivaasiin? Ei, alas tuonelaan sinun on astuttava! Jos sinussa tapahtuneet voimateot olisi tehty Sodomassa, se olisi pystyssä vielä tänäkin päivänä.

²⁴Minä sanon: Sodoman maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sinulla.”

Jeesus ylistää Isää

²⁵Siihen aikaan Jeesus rupesi puhumaan: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut nämä asiat viisailta ja älykkäiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

²⁶Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.

²⁷Kaiken on Isäni uskonut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.”

Tulkaa minun luokseni!

²⁸”Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon.

²⁹Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne,

³⁰sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt.”

Matteus 12

Sapatin herra

¹Niihin aikoihin Jeesus kulki sapattina viljapeltojen halki. Hänen opetuslapsilleen tuli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään.

²Mutta kun fariseukset näkivät sen, he sanoivat Jeesukselle: ”Katso, sinun opetuslapsesi tekevät sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.”

³Hän vastasi heille: ”Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä?

⁴Hän meni Jumalan huoneeseen, ja he söivät Herran eteen asetetut leivät, joita ei hänellä eikä hänen seuralaisillaan ollut lupa syödä vaan ainoastaan papeilla.

⁵Tai ettekö ole laista lukeneet, että papit joka sapatti rikkovat sapattikäskyn temppelissä mutta ovat silti syyttömiä?

⁶Minä sanon teille: tässä on enemmän kuin temppeli.

⁷Jos te ymmärtäisitte, mitä tarkoittaa: ’Laupeutta minä tahdon enkä uhria’, niin ette tuomitsisi syyttömiä.

⁸Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra.”

Jeesus parantaa sapattina

⁹Sitten Jeesus lähti sieltä ja meni heidän synagogaansa.

¹⁰Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. Voidakseen nostaa syytteen Jeesusta vastaan fariseukset kysyivät häneltä: ”Onko luvallista parantaa sapattina?”

¹¹Mutta Jeesus sanoi heille: ”Jos jollakin teistä on lammas ja se putoaa kuoppaan sapattina, eikö hän tartu siihen ja nosta sitä ylös?

¹²Kuinka paljon arvokkaampi onkaan ihminen kuin lammas! Sapattina on siis lupa tehdä hyvää.”

¹³Sitten hän sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies ojensi, ja käsi tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin käsi.

14 Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat punoa juonia Jeesusta vastaan, miten saisivat hänet surmatuksi.

Jeesus, Jumalan valitsema palvelija

15 Kun Jeesus huomasi sen, hän lähti sieltä. Monet seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki.

16 Mutta hän varoitti heitä saattamasta häntä julki,

17 jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana:

18 ”Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mieltynyt. Minä lasken Henkeni hänen ylleen, ja hän julistaa oikeutta pakanakansoille.

19 Ei hän riitele eikä huuda, ei hänen ääntään kuulla kaduilla.

20 Särkynyttä ruokoa hän ei muserra, savuavaa lampunsydäntä hän ei sammuta, ja hän on vievä oikeuden voittoon.

21 Hänen nimeensä pakanakansat panevat toivonsa.”

Jeesus ja Beelsebul

22 Sitten Jeesuksen luo tuotiin riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä. Jeesus paransi hänet, niin että mies puhui ja näki.

23 Koko kansanjoukko hämmästyí ja sanoi: ”Voisiko tämä olla Daavidin Poika?”

24 Kun fariseukset kuulivat sen, he sanoivat: ”Beelsebulin, riivaajien päämiehen, voimalla hän ajaa ulos riivaajia.”

25 Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitaantuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.

26 Jos Saatana ajaa ulos Saatanan, hän on joutunut riitaan itsensä kanssa. Kuinka hänen valtakuntansa silloin voi pysyä pystyssä?

²⁷ Ja jos minä ajan ulos riivaajia Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomareitanne.

²⁸ Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan Hengen voimalla, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.

²⁹ Kuinka kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta sitten hän voi ryöstää hänen talonsa.

³⁰ Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.

³¹ Sen tähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta.

³² Jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan hänelle anteeksi. Mutta jos joku puhuu Pyhää Henkeä vastaan, sitä hänelle ei anneta anteeksi, ei tässä eikä tulevassa maailmanajassa.”

Puu ja sen hedelmät

³³ ”Tehkää puu hyväksi, niin sen hedelmästäkin tulee hyvä, tai tehkää puu huonoksi, niin sen hedelmästäkin tulee huono. Hedelmästä puu tunnetaan.

³⁴ Te kyykkäärmeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvää, kun itse olette pahoja! Sydämen kyllyydestä suu puhuu.

³⁵ Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esiin paha.

³⁶ Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili.

³⁷ Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.”

Jeesukselta vaaditaan merkkiä

³⁸Silloin muutamat kirjanoppineet ja fariseukset sanoivat Jeesukselle: ”Opettaja, me haluamme nähdä sinulta merkin.”

³⁹Hän vastasi heille: ”Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki.

⁴⁰Niin kuin Joona oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin myös Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

⁴¹Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja ovat sille tuomioksi, koska he kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona!

⁴²Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja on sille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo!”

Saastaisen hengen paluu

⁴³”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä.

⁴⁴Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’ Kun se tulee, se löytää asunnon tyhjillään, lakaistuna ja järjestyksessä.

⁴⁵Silloin se menee ja hakee mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempia kuin se itse. Ne tulevat sisään ja jäävät sinne asumaan, ja sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa. Näin käy myös tälle pahalle sukupolvelle.”

Jeesuksen äiti ja veljet

⁴⁶Jeesuksen vielä puhuessa kansalle hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona ja halusivat puhua hänen kanssaan.

⁴⁷Niin joku sanoi hänelle: ”Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja haluavat puhua sinun kanssasi.”

⁴⁸Mutta hän vastasi sanantuojalle: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?”

⁴⁹ Sitten hän ojensi kätensä opetuslapsiinsa päin ja sanoi: ”Tässä ovat minun äitini ja veljeni!

⁵⁰ Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

Matteus 13

Vertaukset taivasten valtakunnasta Kylväjävertaus

¹ Sinä päivänä Jeesus lähti ulos asunnostaan ja istuutui järven rantaan.

² Kun hänen luokseen kokoontui paljon ihmisiä, hän nousi veneeseen ja istuutui. Koko kansanjoukko seisoj rannalla,

³ ja hän puhui heille paljon vertauksilla. Hän sanoi: ”Kuulkaa, kylväjä lähti kylvämään.

⁴ Hänen kylväessään muutamat siemenistä putosivat tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

⁵ Toiset putosivat kallioperälle, missä niillä ei ollut tarpeeksi maata. Ne nousivat pian oraalalle, koska niillä ei ollut syvää maata,

⁶ mutta auringon noustua oraat paahtuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.

⁷ Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat oraan.

⁸ Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat sadon, jotkut sata, jotkut kuusikymmentä ja jotkut kolmekymmentä jyvää.

⁹ Jolla on korvat, se kuulkoon!”

¹⁰ Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät häneltä: ”Miksi sinä puhut heille vertauksin?”

¹¹ Hän vastasi heille: ”Siksi, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.

¹² Jolla on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.

¹³ Minä puhun heille vertauksin, koska he näkevät eivätkä kuitenkaan näe ja kuulevat eivätkä kuitenkaan kuule eivätkä ymmärrä.

¹⁴ Heissä toteutuu Jesajan ennustus, jossa sanotaan: 'Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.

¹⁵ Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, etteivät he kääntyisi enkä minä parantaisi heitä.'

¹⁶ Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.

¹⁷ Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

Kylväjävertauksen selitys

¹⁸ "Kuulkaa siis vertaus kylväjästä:

¹⁹ Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä sitä, niin tulee Paha ja tempaa pois sen, mikä on kylvetty hänen sydämeensä. Tätä tarkoittaa se, mikä on kylvetty tien oheen.

²⁰ Kallioperälle kylvetty kuvaa ihmistä, joka sanan kuullessaan ottaa sen heti iloiten vastaan.

²¹ Koska hänellä ei ole juurta itsessään, hän kestää vain hetken ja luopuu heti, kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden.

²² Orjantappuroihin kylvetty kuvaa ihmistä, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huolet ja rikkauden viettelys tukahduttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi.

²³ Mutta hyvään maahan kylvetty tarkoittaa ihmistä, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja tuottaa sadon, joku sata, joku kuusikymmentä ja joku kolmekymmentä jyvää.”

Vertaus rikkaviljasta

²⁴ Jeesus kertoi heille toisen vertauksen: ”Taivasten valtakunta on verrattavissa mieheen, joka kylvi hyvää siementä peltoonsa.

²⁵ Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja lähti pois.

²⁶ Kun vilja kasvoi ja teki tähkää, silloin myös rikkavilja tuli näkyviin.

²⁷ Palvelijat menivät isäntänsä luo ja kysyivät: ’Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut rikkaviljaa?’

²⁸ Hän sanoi heille: ’Sen on vihamies kylvänyt.’ Niin palvelijat sanoivat hänelle: ’Tahdotko, että menemme kokoamaan sen?’

²⁹ Mutta hän sanoi: ’En, ettette rikkaviljaa kootessanne nyhtäisi sen mukana vehnääkin.

³⁰ Antakaa niiden molempien kasvaa yhdessä sadonkorjuuseen asti. Korjuun aikana minä sanon leikkuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.”

Vertaukset sinapinsiemenestä ja hapatteesta

³¹ Jeesus kertoi heille myös tämän vertauksen: ”Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.

³² Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut täyteen mittaansa, se on puutarhakasveista suurin. Siitä tulee puu, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksilla.”

³³ Hän kertoi heille vielä vertauksen: ”Taivasten valtakunta on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, ja koko taikina happani.”

Miksi Jeesus puhuu vertauksin?

³⁴Tämän kaiken Jeesus puhui väkijoukolle vertauksin. Ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään,

³⁵jotta toteutuisi tämä profeetan sana: ”Minä avaan suuni vertauksiin. Minä tuon julki sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti.”

Rikkaviljavertauksen selitys

³⁶Sitten Jeesus jätti väkijoukon ja meni asuntoonsa. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Selitä meille vertaus pellon rikkaviljasta.”

³⁷Hän vastasi: ”Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika.

³⁸Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta rikkavilja on Pahan lapset.

³⁹Vihamies, joka sen kylvi, on Paholainen, sadonkorjuun aika on maailmanajan loppu, ja leikkuuväki on enkelit.

⁴⁰Niin kuin rikkavilja kootaan ja poltetaan tulesa, niin tapahtuu maailmanajan lopussa.

⁴¹Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat viettelykseksi, ja kaikki, jotka harjoittavat vääryyttä,

⁴²ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

⁴³Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon!”

Vertaukset aarteesta, helmestä ja nuotasta

⁴⁴”Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätketty aarre, jonka mies löysi ja kätki. Iloissaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.

⁴⁵Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kauniita helmiä.

⁴⁶Kun hän löysi yhden kallisarvoisen helmen, hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.

⁴⁷ Vielä taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka heitettiin mereen ja joka keräsi kaikenlaisia kaloja.

⁴⁸ Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät koreihin mutta viskasivat kelvottomat pois.

⁴⁹ Näin käy myös maailmanajan lopussa: enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaiden joukosta

⁵⁰ ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

Kirjanoppinut opetuslapsena

⁵¹ ”Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?” Jeesus kysyi. Opetuslapset vastasivat: ”Olemme.”

⁵² Hän sanoi heille: ”Sen tähden jokainen kirjanoppinut, josta on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsi, on kuin talon isäntä, joka tuo aarrekammiostaan esiin uutta ja vanhaa.”

Jeesus vaeltaa Galileassa ja lähiseuduilla Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

⁵³ Kun Jeesus oli lopettanut näiden vertausten kertomisen, hän lähti siltä seudulta.

⁵⁴ Tultuaan kotikaupunkiinsa hän opetti ihmisiä heidän synagogassaan. He olivat hämmästyksissään ja kyselivät: ”Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimateot?”

⁵⁵ Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä nimi ole Maria, ja eivätkö Jaakob, Joosef, Simon ja Juudas ole hänen veljiään?

⁵⁶ Ja eivätkö hänen sisarensa kaikki ole meidän keskuudessamme? Mistä hän sitten on saanut tämän kaiken?”

⁵⁷ Niin he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei profeetta ole halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan.”

⁵⁸ Ja heidän epäuskonsa vuoksi hän ei tehnyt siellä montakaan voimatekoa.

Matteus 14

Johannes Kastajan kuolema

- ¹Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes sai kuulla Jeesuksen maineesta.
- ²Hän sanoi palvelijoilleen: ”Se on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä.”
- ³Herodes oli näet ottanut Johanneksen kiinni, kahlinnut hänet ja pannut vankilaan. Tämän hän oli tehnyt veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan tähden,
- ⁴sillä Johannes oli sanonut hänelle: ”Sinun ei ole lupa pitää häntä.”
- ⁵Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen mutta pelkäsi kansaa, sillä se piti Johannesta profeettana.
- ⁶Sitten tuli Herodeksen syntymäpäivä, ja Herodiaan tytär tanssi vieraiden edessä. Tyttö miellytti Herodesta niin,
- ⁷että tämä valalla vannoen lupasi antaa hänelle, mitä tahansa hän pyytäisi.
- ⁸Äitinsä yllyttämänä tyttö sanoi: ”Tuo minulle tänne vadilla Johannes Kastajan pää.”
- ⁹Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän käski tuoda sen.
- ¹⁰Hän käski lyödä Johannekselta pään poikki vankilassa.
- ¹¹Pää tuotiin vadilla ja annettiin tytölle, ja tyttö vei sen äidilleen.
- ¹²Johanneksen opetuslapset tulivat hakemaan ruumiin ja hautasivat sen. Sitten he menivät ja kertoivat Jeesukselle, mitä oli tapahtunut.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

- ¹³Kun Jeesus kuuli tästä, hän lähti sieltä veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. Kuultuaan siitä kansa lähti jalkaisin kaupungeista hänen peräänsä.

¹⁴ Astuessaan maihin Jeesus näki paljon ihmisiä. Hänen tuli heitä sääli, ja hän paransi heidän sairaansa.

¹⁵ Kun ilta tuli, opetuslapset menivät hänen luokseen ja sanoivat: ”Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkällä. Päästä siis ihmiset luotasi, jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa.”

¹⁶ Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syötävää.”

¹⁷ He vastasivat hänelle: ”Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa.”

¹⁸ Hän sanoi: ”Tuokaa ne tänne minulle.”

¹⁹ Sitten Jeesus käski kansan asettua ruohikolle. Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne. Sitten hän mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen. Opetuslapset jakoivat ne kansalle.

²⁰ Kaikki söivät ja saivat kyllikseen, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista täyttä korillista.

²¹ Syömässä oli noin viisituhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

Jeesus kävelee veden päällä

²² Heti tämän jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kun hän lähettäisi kansan luotaan.

²³ Päästettyään kansan menemään hän nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoilemaan. Ja kun ilta oli tullut, hän oli siellä yksinään.

²⁴ Mutta vene oli jo monen stadionmitan päässä rannasta, ja aallot ahdistivat sitä, sillä tuuli oli vastainen.

²⁵ Neljännen yövartion aikaan Jeesus tuli heidän luokseen kävellen veden päällä.

²⁶ Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän veden päällä, he pelästyivät ja sanoivat: ”Se on aave”, ja huusivat pelosta.

²⁷ Mutta heti Jeesus sanoi heille: ”Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen . Älkää pelätkö.”

²⁸ Pietari vastasi hänelle: ”Herra, jos se olet sinä, niin käske minun tulla luoksesi vettä pitkin.”

²⁹ Hän sanoi: ”Tule!” Niin Pietari astui veneestä ja käveli veden päällä mennäkseen Jeesuksen luo.

³⁰ Mutta kun hän näki tuulen voiman, hän pelästyi ja alkoi vajota. Silloin hän huusi: ”Herra, pelasta minut!”

³¹ Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui häneen ja sanoi: ”Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?”

³² Kun he olivat nousseet veneeseen, tuuli tyyntyi.

³³ Ne, jotka olivat veneessä, kumartaen heittäytyivät hänen eteensä ja sanoivat: ”Totisesti sinä olet Jumalan Poika.”

Jeesus parantaa Gennesaretissa

³⁴ Ylitettyään järven he nousivat maihin Gennesaretissa.

³⁵ Kun sen paikkakunnan miehet tunsivat Jeesuksen, he lähettivät sanan kaikkialle ympäristöön, ja hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat.

³⁶ He pysyivät häneltä, että saisivat edes koskettaa hänen viittansa tupsua. Ja kaikki, jotka sitä koskettivat, parantuivat.

Matteus 15

Jumalan käsky ja perinnäissääntö

¹ Silloin Jeesuksen luo tuli Jerusalemissa fariseuksia ja kirjanoppineita, ja he kysyivät:

² ”Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Hehän eivät pese käsiään, kun rupeavat syömään.”

³ Jeesus vastasi heille: ”Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden?

⁴ Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuolemalla.'

⁵ Mutta te sanotte: 'Jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: Minä annoin uhrilahjaksi sen, mitä sinun kuuluisi saada minulta,

⁶ niin hänen ei enää tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiään.' Näin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden.

⁷ Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä ennustanut sanoessaan:

⁸ "Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta.

⁹ Turhaan se palvelee minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä."

Mikä saastuttaa ihmisen?

¹⁰ Jeesus kutsui väkijoukon luokseen ja sanoi: "Kuulkaa ja ymmärtäkää.

¹¹ Ei ihmistä saastuta se, mikä menee suusta sisään, vaan mikä tulee suusta ulos, se saastuttaa ihmisen."

¹² Silloin opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat, kun he kuulivat puheesi?"

¹³ Mutta hän vastasi: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois.

¹⁴ Älkää heistä välittäkö, he ovat sokeita sokeiden taluttajia. Jos sokea taluttaa sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan."

¹⁵ Pietari sanoi hänelle: "Selitä meille tämä vertaus."

¹⁶ Jeesus vastasi: "Oletteko tekin vielä ymmärtämättömiä?

¹⁷ Ettekö käsitä, että kaikki se, mikä menee suusta sisään, menee vatsaan, ja se ulostetaan?

¹⁸ Mutta se, mikä tulee suusta ulos, lähtee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen.

¹⁹ Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset.

²⁰ Nämä saastuttavat ihmisen, mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä.”

Kanaanilaisen naisen usko

²¹ Lähdettyään sieltä Jeesus vetäytyi Tyroksen ja Siidonin alueelle.

²² Muuan kanaanilainen nainen, joka oli niiltä seuduilta, tuli ja huusi: ”Herra, Daavidin Poika, armahda minua! Riivaaja vaivaa kauheasti minun tytärtäni.”

²³ Mutta hän ei vastannut naiselle sanaakaan. Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja pyysivät: ”Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän peräämme.”

²⁴ Jeesus vastasi: ”Ei minua ole lähetetty muiden kuin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo.”

²⁵ Mutta nainen tuli, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Herra, auta minua!”

²⁶ Jeesus vastasi hänelle: ”Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille.”

²⁷ Nainen vastasi: ”Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin isäntiensä pöydältä putoilevia muruja.”

²⁸ Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Suuri on sinun uskosi, nainen! Tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot.” Siitä hetkestä hänen tyttärensä oli terve.

Jeesus parantaa sairaita vuorella

²⁹ Sieltä lähdettyään Jeesus tuli Galileanjärven rantaan. Hän nousi vuorelle ja istuutui sinne.

³⁰ Hänen luokseen tuli paljon kansaa mukanaan rampoja, sokeita, raajarikkoja, mykkiä ja paljon muita. Heidät pantiin hänen jalkojensa juureen, ja hän paransi heidät.

³¹Ihmiset hämmästyivät nähdessään, että mykät puhuivat, raajarikot tulivat terveiksi, rammatt kävelivät ja sokeat näkivät. Ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

³²Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: ”Minun käy sääliksi kansaa. Se on ollut luonani jo kolme päivää, eikä sillä ole mitään syötävää. Minä en tahdo lähettää heitä pois nälkäisinä, etteivät he näännyisi matkalla.”

³³Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Mistä me täällä erämaassa saamme niin paljon leipää, että voimme ruokkia näin suuren väkijoukon?”

³⁴Jeesus kysyi heiltä: ”Montako leipää teillä on?” He vastasivat: ”Seitsemän, ja muutama pikkukala.”

³⁵Hän käski kansan asettua maahan istumaan.

³⁶Sitten hän otti ne seitsemän leipää ja kalat. Lausuttuaan kiitoksen hän mursi ne ja antoi opetuslapsilleen, ja opetuslapset jakoivat ne kansalle.

³⁷Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän täyttä korillista.

³⁸Syömässä oli neljätuhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

³⁹Sitten Jeesus päästi kansan luotaan, astui veneeseen ja meni Magadanin alueelle.

Matteus 16

Merkkiä vaaditaan jälleen

¹Jeesuksen luo tuli fariseuksia ja saddukeuksia, ja pannakseen hänet koetukselle he pyysivät, että hän näyttäisi heille merkin taivaasta.

²Mutta hän vastasi heille: ”Kun tulee ilta, te sanotte: ”Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa.’

³ Aamulla te sanotte: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä.' Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikojen merkkejä ette osaa.

⁴ Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki." Ja hän jätti heidät ja lähti pois.

Fariseusten ja saddukeusten hapatus

⁵ Opetuslapset saapuivat toiselle rannalle mutta olivat unohtaneet ottaa leipää mukaansa.

⁶ Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta."

⁷ Mutta he puhelivat keskenään ja sanoivat: "Emme ottaneet leipää mukaamme."

⁸ Jeesus huomasi sen ja sanoi: "Te vähäuskoiset! Mitä te puhelette keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää?

⁹ Ettekö vieläkään käsitä? Ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen,

¹⁰ ja niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen?

¹¹ Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta!"

¹² Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt karttamaan leivän hapatusta vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

¹³ Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?"

¹⁴ He vastasivat: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista."

¹⁵ Sitten hän kysyi heiltä: "Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?"

¹⁶ Simon Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

¹⁷ Jeesus sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

¹⁸ Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari , ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita.

¹⁹ Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa.”

²⁰ Sitten hän kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että hän oli Kristus.

Jeesus puhuu kuolemastaan

²¹ Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmaista opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon vanhinten, ylipappien ja kirjanoppineiden käsissä. Hänet tapettaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi ylös.

²² Pietari veti Jeesuksen luokseen ja alkoi nuhdella häntä sanoen: ”Jumala varjeltakoon sinua, Herra! Älköön sinulle koskaan sellaista tapahtuko!”

²³ Mutta hän kääntyi pois päin ja sanoi Pietarille: ”Väisty tieltäni, Saatana! Sinä olet minulle ansa, sillä sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”

Jeesuksen seuraamisesta

²⁴ Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

²⁵ Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta se, joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen.

²⁶ Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulleen vahingon? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

²⁷ Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin tämän tekojen mukaan.

²⁸ Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan.”

Matteus 17

Jeesuksen kirkastuminen

¹ Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen.

² Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä. Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo.

³ Samassa heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka keskustelivat Jeesuksen kanssa.

⁴ Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: ”Herra, meidän on hyvä olla täällä. Jos tahdot, teen tänne kolme majaa: sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elialle yhden.”

⁵ Hänen vielä puhuessaan heidät peitti valoisa pilvi ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!”

⁶ Kun opetuslapset kuulivat tämän, he heittäytyivät kasvoilleen suuren pelon vallassa.

⁷ Mutta Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: ”Nouskaa, älkää pelätkö.”

⁸ Kohottaessaan katseensa he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

Opetuslapset kysyvät Eliasta

⁹ Kun he olivat tulossa alas vuorelta, Jeesus kielsi heitä: ”Älkää puhuko kenellekään tästä näystä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.”

¹⁰ Opetuslapset kysyivät häneltä: ”Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Elia pitää tulla ensin?”

¹¹ Jeesus vastasi: ”Elia todellakin tulee ja asettaa kaiken kohdalleen.

¹² Mutta minä sanon teille, että Elia on jo tullut. He eivät kuitenkaan tuntenee häntä vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika joutuu kärsimään heidän käsissään.”

¹³ Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.

Riivattu poika

¹⁴ Kun he saapuivat väkijoukon luo, Jeesusta lähestyi muuan mies, joka polvistui hänen eteensä

¹⁵ ja sanoi: ”Herra, armahda minun poikaani! Hänellä on kuunvaihetauti, ja hän kärsii kovin. Hän kaatuu usein, milloin tulee, milloin veteen.

¹⁶ Minä toin hänet sinun opetuslastesi luo, mutta he eivät pystyneet parantamaan häntä.”

¹⁷ Silloin Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän kanssanne? Kuinka kauan minun on kärsittävä teitä? Tuokaa hänet tänne minun luokseni. ”

¹⁸ Jeesus nuhteli riivaajaa ankarasti, ja se lähti ulos lapsesta. Siitä hetkestä poika oli terve.

¹⁹ Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luo. Ollessaan keskenään he kysyivät häneltä: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan sitä ulos?”

²⁰ Jeesus sanoi heille: ”Epäuskonne tähden. Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, te voisitte sanoa tälle vuorelle: ’Siirry täältä tuonne’, ja se siirtyisi. Mikään ei olisi teille mahdotonta.

²¹ [Mutta tämä laji ei lähde ulos ilman rukousta ja paastoa.]”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

²²Kun he olivat koolla Galileassa, Jeesus sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.

²³He tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”Opetuslapset tulivat tästä hyvin murheellisiksi.

Temppeliveron maksaminen

²⁴Heidän saavuttuaan Kapernaumiin temppeliveron kantajat tulivat Pietarin luo ja sanoivat: ”Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?”

²⁵”Maksaa”, hän vastasi. Kun hän meni sisälle taloon, Jeesus ehätti kysymään häneltä: ”Mitä mieltä olet, Simon? Keiltä maan kuninkaat perivät tullia tai veroa, lapsiltaanko vai vierailta?”

²⁶Kun hän vastasi: ”Vierailta”, Jeesus sanoi hänelle: ”Lapset ovat siis vapaat,

²⁷Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene ja heitä onki järveen. Ota sitten kala, jonka ensiksi saat. Kun avaat sen suun, löydät hopearahan . Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi.”

Matteus 18

Kuka on suurin?

¹Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?”

²Niin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen

³ja sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan.

⁴Joka siis nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.

⁵Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tämän kaltaisen lapsen, se ottaa luokseen minut.

⁶ Mutta joka viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sille olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.”

Varoitus viettelyksistä

⁷ ”Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!

⁸ Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään ikuisen tuleen.

⁹ Ja jos silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen.”

Vertaus eksyneestä lampaasta

¹⁰ ”Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa katselevat aina minun taivaallisen Isäni kasvoja.

¹¹ [Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.]

¹² Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää vuorille ja mene etsimään sitä eksynyttä?

¹³ Ja jos hän löytää sen, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee siitä yhdestä enemmän kuin niistä yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä, jotka eivät olleet eksyksissä.

¹⁴ Niinpä ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi hukkaan.”

Voita veljesi takaisin

¹⁵ ”Jos veljesi tekee syntiä, mene ja nuhtelee häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi takaisin.

¹⁶ Mutta jos hän ei kuule sinua, ota yksi tai kaksi todistajaa mukaasi, että jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla.

¹⁷ Jos hän ei kuule heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei kuule seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani.

¹⁸ Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa.

¹⁹ Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen minun Isältääni, joka on taivaassa.

²⁰ Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.”

Vertaus armottomasta palvelijasta

²¹ Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja kysyi: ”Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?”

²² Jeesus vastasi hänelle: ”Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän .

²³ Sen tähden taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tilitykset.

²⁴ Kun hän rupesi tarkastamaan tilejä, hänen eteensä tuotiin palvelija, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia .

²⁵ Mutta kun palvelijalla ei ollut, millä maksaa, herra määräsi hänet, hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, myytäväksi ja velan maksettavaksi.

²⁶ Silloin palvelija heittäytyi maahan ja rukoili häntä sanoen: ’Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle kaiken.’

²⁷ Herran tuli sääli tätä palvelijaa, ja hän päästi hänet vapaaksi ja antoi velan anteeksi.

²⁸ Mutta mentyään ulos palvelija tapasi erään palvelustovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaaria. Hän kävi toveriinsa kiinni, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, mitä olet velkaa!'

²⁹ Palvelustoveri heittäytyi maahan ja pyysi häneltä: 'Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle.'

³⁰ Mutta hän ei suostunut vaan meni ja heitti miehen vankeuteen, kunnes tämä maksaisi velkansa.

³¹ Kun muut palvelijat näkivät, mitä tapahtui, he tulivat hyvin pahoilleen ja menivät kertomaan herralleen kaiken, mitä oli tapahtunut.

³² Silloin herra kutsui palvelijan eteensä ja sanoi: 'Sinä kelvoton palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, koska sitä minulta pyysit.

³³ Eikö myös sinun olisi pitänyt armahtaa palvelustoveriasi, niin kuin minäkin armahdin sinua?'

³⁴ Vihastuneena herra jätti hänet vanginvartijoiden käsiin, kunnes hän maksaisi koko velan.

³⁵ Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi."

Matteus 19

Jeesuksen vaellus Jerusalemiin Kysymys avioerosta ja naimattomuudesta

¹ Kun Jeesus oli päättänyt nämä puheensa, hän lähti Galileasta ja kulki Jordanin toista puolta Juudean alueelle.

² Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, ja hän paransi heitä siellä.

³ Hänen luokseen tuli myös fariseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät: "Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?"

⁴ Hän vastasi: ”Ettekö ole lukeeneet, että Luoja jo alussa loi heidät mieheksi ja naiseksi

⁵ ja sanoi: ’Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja niistä kahdesta tulee yksi liha’?

⁶ Niinpä he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”

⁷ He kysyivät häneltä: ”Miksi Mooses sitten käski antaa vaimolle erokirjan ja hylätä hänet?”

⁸ Hän vastasi heille: ”Teidän kovasydämisyytenne tähden Mooses antoi teille luvan hylätä vaimonne. Mutta alun perin ei ollut niin.

⁹ Minä sanon teille: se, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden ja nai toisen, tekee aviorikoksen [ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen].”

¹⁰ Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Jos miehen suhde vaimoon on tällainen, ei kannata mennä naimisiin.”

¹¹ Mutta hän sanoi heille: ”Tämä sana ei sovellu kaikkiin vaan ainoastaan niihin, joille se on annettu.

¹² On sellaisia, jotka ovat äitinsä kohdusta syntyneet avioon kelpaamattomina. On myös niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi. Samoin on niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka tämän voi itseensä soveltaa, se soveltakoon.”

Jeesus siunaa lapsia

¹³ Sitten Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Opetuslapset nuhtelivat tuojia,

¹⁴ mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa lasten olla älkääkä estäkö heitä tulemasta minun luokseni, sillä heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta.”

¹⁵ Ja hän pani kätensä heidän päälleen. Sitten hän lähti sieltä.

Rikas nuorukainen

¹⁶Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi häneltä: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, että saisin iankaikkisen elämän?”

¹⁷Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sinä minulta hyvästä kysyt? On vain yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä sisälle elämään, pidä käskyt.”

¹⁸Mies kysyi: ”Mitkä?” Jeesus vastasi: ”Nämä: älä tapa , älä tee huorin, älä varasta, älä anna väärää todistusta,

¹⁹kunnioita isääsi ja äitiäsi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

²⁰Nuorukainen sanoi hänelle: ”Kaikkia niitä olen noudattanut. Mitä minulta vielä puuttuu?”

²¹Jeesus vastasi hänelle: ”Jos tahdot olla täydellinen, mene ja myy omaisuutesi ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.”

²²Tämän kuultuaan nuorukainen lähti murheellisena pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

²³Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä Jumalan valtakuntaan.

²⁴Vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

²⁵Kun opetuslapset kuulivat sen, he olivat kovin hämmästyneitä ja kysyivät: ”Kuka sitten voi pelastua?”

²⁶Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”

Opetuslasten palkka

²⁷Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siis saamme?”

²⁸Jeesus vastasi: ”Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle, saatte tekin,

jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa.

²⁹ Ja jokainen, joka on luopunut taloista, veljistä tai sisarista, isästä, äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän.

³⁰ Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”

Matteus 20

Vertaus viinitarhan työmiehistä

¹ ”Taivasten valtakunta on kuin talonisäntä, joka lähti aikaisin aamulla palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.

² Kun hän oli sopinut työmiesten kanssa yhden denaarin päiväpalkasta, hän lähetti heidät viinitarhaansa.

³ Kolmannen tunnin vaiheilla hän lähti ulos ja näki torilla vielä miehiä seisomassa joutilaina.

⁴ Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani. Maksan teille sen, mikä on oikein.’

⁵ Niin he menivät. Kuudennen ja yhdeksännen tunnin aikaan hän lähti taas ulos ja teki samoin.

⁶ Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista tunnin vaiheilla, hän tapasi vielä joitakin miehiä seisoskelemassa. Hän kysyi heiltä: ’Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?’

⁷ He vastasivat hänelle: ’Koska kukaan ei ole meitä palkannut.’ Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani.’

⁸ Illan tultua viinitarhan isäntä sanoi tilanhoitajalle: ’Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.’

⁹ Ne, jotka oli palkattu yhdennentoista tunnin tienoilla, tulivat ja saivat kukin denaarin.

¹⁰ Kun sitten ensimmäiset tulivat, he luulivat saavansa enemmän, mutta myös he saivat kukin denaarin.

¹¹ Sen saatuaan he nurisivat talonisäntää vastaan

¹² ja sanoivat: 'Nämä viimeisinä tulleet ovat tehneet työtä vain yhden tunnin. Kuitenkin sinä teet heidät samanvertaisiksi meidän kanssamme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.'

¹³ Mutta isäntä sanoi yhdelle heistä: 'Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä. Etkö sopinut kanssani yhdestä denaarista?

¹⁴ Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon antaa tälle viimeiselle saman verran kuin sinullekin.

¹⁵ Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai katsotko pahalla silmällä sitä, että minä olen hyvä?'

¹⁶ Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi."

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

¹⁷ Kun Jeesus oli kulkemassa ylös Jerusalemiin, hän otti matkan aikana kaksitoista opetuslastaan erilleen ja sanoi heille:

¹⁸ "Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan

¹⁹ ja luovuttavat hänet pakanoille pilkattavaksi, ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös."

Jaakobin ja Johanneksen äidin pyyntö

²⁰ Sebedeuksen poikien äiti tuli poikiensa kanssa Jeesuksen luo ja polvistui hänen eteensä aikoen pyytää häneltä jotakin.

²¹ Niin Jeesus kysyi: "Mitä tahdot?" Nainen sanoi hänelle: "Lupaa, että nämä kaksi poikaani saavat istua sinun rinnallasi, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolella, sinun valtakunnassasi."

²² Mutta Jeesus vastasi: "Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko te juoda saman maljan, jonka minä juon?" He vastasivat: "Voimme."

²³Hän sanoi heille: ”Minun maljani te tosin juotte, mutta istuminen minun oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se suodaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut.”

²⁴Kun ne kymmenen kuulivat tämän, he närkästyivät näihin kahteen veljekseen.

²⁵Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herraina hallitsevat niitä ja mahtavat pitävät niitä vallassaan.

²⁶Näin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne,

²⁷ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne.

²⁸Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”

Kaksi sokeaa Jerikon tiellä

²⁹Kun he lähtivät Jerikosta, Jeesusta seurasi suuri väkijoukko.

³⁰Tien vieressä istui kaksi sokeaa, ja kun he kuulivat, että Jeesus oli kulkemassa ohi, he alkoivat huutaa: ”Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!”

³¹Väkijoukko nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan, mutta he huusivat vielä kovemmin: ”Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!”

³²Silloin Jeesus pysähtyi, kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Mitä tahdotte minun tekvän teille?”

³³He vastasivat: ”Herra, tahdomme, että meidän silmämme aukenisivat.”

³⁴Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketi heidän silmiään. Heti he saivat näkönsä ja lähtivät seuraamaan häntä.

Matteus 21

Jeesuksen toiminta Jerusalemissa Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

¹Kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslasta

²ja sanoi heille: ”Menkää edessänne olevaan kylään, niin te löydätte heti aasintamman kiinni sidottuna ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne irti ja tuokaa minulle.

³Jos joku sanoo teille jotakin, vastatkaa, että Herra tarvitsee niitä mutta lähettää ne pian takaisin.”

⁴Tämä tapahtui, jotta toteutuisi profeetan kautta puhuttu sana:

⁵”Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun kuninkaasi tulee luoksesi nöyränä ratsastaen aasilla, työjuhdan varsalla.”

⁶Opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käsenyt.

⁷He toivat aasintamman varsoineen, panivat niiden selkään vaatteitaan, ja hän istuutui niiden päälle.

⁸Suurin osa kansasta levitti tielle vaatteitaan, toiset taas katkoivat puista oksia ja levittivät niitä tielle.

⁹Kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään, ja ne, jotka seurasivat häntä, huusivat: ”Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!”

¹⁰Kun hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui kuohuksiin ja kyseli: ”Kuka hän on?”

¹¹Kansa vastasi: ”Hän on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista.”

Temppelin puhdistaminen

¹²Jeesus meni temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat siellä. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet

¹³ja sanoi heille: ”On kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.’ Mutta te teette siitä rosvojen luolan.”

¹⁴Jeesuksen luo temppeliin tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.

¹⁵ Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, joita Jeesus teki, ja lapset, jotka huusivat temppelissä: ”Hoosianna Daavidin Pojalle!”, he suuttuivat

¹⁶ ja sanoivat hänelle: ”Kuuletko, mitä nämä sanovat?” Jeesus vastasi heille: ”Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeneet: ’Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen’?”

¹⁷ Hän jätti heidät, meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

Jeesus kiroaa viikunapuun

¹⁸ Kun Jeesus oli varhain aamulla palaamassa kaupunkiin, hänen tuli nälkä.

¹⁹ Nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Hän sanoi sille: ”Älköön sinusta enää ikinä kasvako hedelmää.” Samassa viikunapuu kuivettui.

²⁰ Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: ”Kuinka tämä viikunapuu näin äkkiä kuivettui?”

²¹ Jeesus vastasi heille: ”Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette voisi tehdä vain sitä, mikä tapahtui viikunapuulle, vaan voisitte sanoa jopa tälle vuorelle: ’Nouse ja heittäydy mereen’, ja se tapahtuisi.

²² Kaiken, mitä tahansa anotte rukouksessa uskoen, te saatte.”

Kysymys Jeesuksen vallasta

²³ Kun Jeesus oli mennyt temppeliin ja oli siellä opettamassa, hänen luokseen tuli ylipappeja ja kansan vanhimpia. He kysyivät: ”Millä vallalla sinä tätä kaikkea teet? Kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?”

²⁴ Jeesus sanoi heille: ”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos te vastaatte minulle, minä puolestani sanon teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.

²⁵ Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? Taivaasta vai ihmisistä?” Niin he pohtivat keskenään: ”Jos me sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo meille: ’Miksi ette siis uskoneet häntä?’

²⁶ Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', saamme pelätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana."

²⁷ Niin he vastasivat Jeesukselle: "Emme tiedä." Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen."

Vertaus kahdesta pojasta

²⁸ "Mitä ajattelette tästä? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään työhön viinitarhaan.'

²⁹ Tämä vastasi: 'En minä halua', mutta myöhemmin hän katui ja meni.

³⁰ Isä meni toisen pojan luo ja sanoi samoin. Tämä vastasi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään.

³¹ Kumpi näistä kahdesta noudatti isänsä tahtoa?" "Ensimmäinen", he vastasivat. Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät Jumalan valtakuntaan ennen teitä.

³² Sillä Johannes tuli osoittamaan teille vanhurskauden tietä, mutta te ette uskoneet häntä. Publikaanit ja portot sen sijaan uskoivat. Ja vaikka te sen näitte, te ette myöhemminkään katuneet, niin että olisitte uskoneet häntä."

Vertaus viinitarhan vuokraajista

³³ "Kuulkaa toinen vertaus. Oli eräs mies, talonisäntä, joka istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, koversi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille.

³⁴ Kun korjuuaika lähestyi, hän lähetti palvelijoitaan viljelijöiden luo perimään hänelle kuuluvan sadon.

³⁵ Mutta viljelijät ottivat kiinni hänen palvelijansa, jonkun he pieksivät, jonkun tappoivat, jonkun kivittivät.

³⁶ Isäntä lähetti vielä muita palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisellä kerralla, mutta he tekivät näille samoin.

³⁷ Viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat.'

³⁸ Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he puhuivat keskenään: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin saamme hänen perintönsä.'

³⁹ He ottivat hänet kiinni, heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet.

⁴⁰ Kun viinitarhan omistaja tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?"

⁴¹ He vastasivat hänelle: "Hän tuhoaa pahoin nuo pahat ja vuokraa viinitarhan toisille viljelijöille, jotka antavat hänelle kuuluvan sadon ajallaan."

⁴² Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi'. Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme'?"

⁴³ Sen tähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmiä.

⁴⁴ Joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se putoaa, sen se murskaa."

⁴⁵ Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat Jeesuksen vertaukset, he ymmärsivät, että hän puhui heistä.

⁴⁶ He olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

Matteus 22

Vertaus kuninkaan pojan häistä

¹ Jeesus jatkoi puhuen heille vertauksin. Hän sanoi:

² "Taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka valmisti häät pojalleen.

³ Hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.

⁴ Vielä hän lähetti muita palvelijoita ja sanoi: 'Sanokaa kutsutuille: Kuulkaa, minä olen ateriani valmistanut, härkäni ja syöttöeläimeni on teurastettu. Kaikki on valmiina. Tulkaa häihin!'

⁵ Mutta kutsutut eivät siitä välittäneet vaan menivät pois, kuka pellolleen, kuka kaupoilleen.

⁶ Toiset taas ottivat kiinni hänen palvelijansa, pahoinpitelivät heitä ja tappoivat heidät.

⁷ Silloin kuningas vihastui. Hän lähetti sotajoukkonsa, tuhosi nuo murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa.

⁸ Sitten hän sanoi palvelijoilleen: 'Häät on kyllä valmistettu, mutta kutsutut eivät olleet kutsun arvoisia.

⁹ Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä ikinä tapaatte.'

¹⁰ Palvelijat menivät teiden varsille ja kokosivat kaikki, jotka he tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

¹¹ Kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, hän näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin.

¹² Kuningas kysyi häneltä: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisään ilman häävaatteita?' Mutta mies jäi sanattomaksi.

¹³ Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

¹⁴ Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat valitut."

Kysymys veron maksamisesta keisarille

¹⁵ Silloin fariseukset menivät neuvottelemaan siitä, kuinka saisivat Jeesuksen sanoistaan kiinni.

¹⁶ He lähettivät hänen luokseen opetuslapsiaan yhdessä herodilaisten kanssa sanomaan: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudellinen ja opetat

Jumalan tietä totuudessa etkä välitä siitä, mitä ihmiset sanovat. Sinä et katso henkilöön.

¹⁷ Sano siis meille, mitä mieltä olet: onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei?”

¹⁸ Mutta Jeesus tiesi heidän pahuutensa ja sanoi: ”Miksi kiusaatte minua, te tekopyhät?

¹⁹ Näyttäkää minulle veroraha.” He toivat hänelle denaarin.

²⁰ Hän kysyi heiltä: ”Kenen kuva ja nimi tässä on?”

²¹ He vastasivat: ”Keisarin.” Silloin hän sanoi heille: ”Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.”

²² Sen kuullessaan he olivat ihmeissään, jättivät hänet ja lähtivät pois.

Kysymys ylösnousemuksesta

²³ Samana päivänä Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, niitä, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole. He esittivät hänelle kysymyksen:

²⁴ ”Opettaja, Mooses on sanonut: ’Jos mies kuolee lapsettomana, hänen veljensä tulee naida hänen vaimonsa ja hankkia jälkeläinen veljelleen.’

²⁵ Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen heistä meni naimisiin, mutta kuoli, ja koska hänellä ei ollut jälkeläistä, hän jätti vaimonsa veljelleen.

²⁶ Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän.

²⁷ Viimeisenä kaikista kuoli vaimo.

²⁸ Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis on ylösnousemuksessa? Hänhän oli ollut heidän kaikkien vaimona.”

²⁹ Jeesus vastasi heille: ”Te olette eksyksissä, koska ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.

³⁰ Ylösnousemuksessa ihmiset eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi, vaan he ovat kuin enkelit taivaassa.

³¹ Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille:

³² 'Minä olen Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien."

³³ Sen kuullessaan kansanjoukot hämmästyivät hänen opetustaan.

Kysymys suurimmasta käskystä

³⁴ Mutta kun fariseukset kuulivat, että Jeesus oli tukkinut saddukeuksilta suun, he kokoontuivat yhteen.

³⁵ Yksi heistä, lainoppinut, kysyi häneltä pannakseen hänet koetukselle:

³⁶ "Opettaja, mikä on lain suurin käsky?"

³⁷ Jeesus vastasi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikella ymmärrykselläsi.'

³⁸ Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.

³⁹ Toinen, tämän kaltainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.'

⁴⁰ Näihin kahteen käskyyn sisältyy koko laki ja profeetat."

Kristuksen alkuperä

⁴¹ Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä:

⁴² "Mitä mieltä olette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He vastasivat hänelle: "Daavidin."

⁴³ Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi? Sanoohan hän:

⁴⁴ 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.'

⁴⁵ Jos siis Daavid kutsuu Kristusta Herraksi, kuinka Kristus voi olla hänen poikansa?"

⁴⁶ Kukaan ei kyennyt vastaamaan hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien uskaltanut kysyä häneltä enää mitään.

Matteus 23

Puhe kirjanoppineita ja fariseuksia vastaan Varoitus itsensä ylentämisestä

- ¹Sitten Jeesus puhui väkijoukolle ja opetuslapsilleen.
- ²Hän sanoi: ”Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset.
- ³Sen tähden tehkää ja pitäkää kaikki, mitä he sanovat teille. Mutta älkää tehkö heidän tekojensa mukaan, sillä he eivät itse tee niin kuin opettavat.
- ⁴He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten harteille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa.
- ⁵He tekevät kaikki tekonsa sitä varten, että ihmiset katselisivat heitä. Raamatunlausekoteloistaan he tekevät leveitä ja viittansa tupsuista suuria.
- ⁶He rakastavat kunniapaikkaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagogissa
- ⁷ja pitävät siitä, että heitä tervehditään toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä rabbiksi.
- ⁸Mutta älkää te antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.
- ⁹Älkää myöskään kutsuko isäksenne ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.
- ¹⁰Älkää antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus.
- ¹¹Joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne.
- ¹²Joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Voi teitä!

- ¹³”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä. Itse te ette mene sisälle ettekä päästä niitäkään, jotka olisivat menossa.

¹⁴ [Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te syötte leskien talot ja näön vuoksi rukoilette pitkään. Te saatte sitä kovemman tuomion.]

¹⁵ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseenne yhden käännynnäisen. Ja kun joku on sellaiseksi tullut, te teette hänestä kadotuksen lapsen, kaksin verroin pahemman kuin itse olette.

¹⁶ Voi teitä, te sokeat taluttajat! Te sanotte: 'Jos joku vannoo pyhäkön kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo pyhäkön kullan kautta, vala sitoo häntä.'

¹⁷ Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kulta vai pyhäkkö, joka kullan pyhittää?

¹⁸ Te sanotte myös: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, vala sitoo häntä.'

¹⁹ Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahja vai alttari, joka lahjan pyhittää?

²⁰ Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo alttarin ja kaiken sen kautta, mitä alttarilla on.

²¹ Joka vannoo pyhäkön kautta, vannoo pyhäkön kautta ja hänen kauttaan, joka siinä asuu.

²² Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttaan, joka sillä istuu.

²³ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te annatte kymmenykset mintusta, tillistä ja kuminasta mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeämpää: oikeuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän pitäisi noudattaa lyömättä laimin noita muitakaan.

²⁴ Te sokeat taluttajat! Hyttsen te siivilöitte mutta nielette kamelin!

²⁵ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä ne ovat täynnä riistoa ja hillittömyyttä.

²⁶ Sinä sokea fariseus, puhdistu ensin maljan sisäpuoli, jotta sen ulkopuolikin puhdistuisi!

²⁷ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te olette kuin valkoisiksi kalkitut haudat. Ulkoapäin ne näyttävät kauniilta, mutta sisältä ne ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa.

²⁸ Samoin tekin näytätte ihmisten silmissä ulkoapäin hurskailta mutta sisältä olette täynnä tekopyhyyttä ja laittomuutta.

²⁹ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te pystytätte profeettojen hautamuistomerkkejä ja koristelette vanhurskaiden hautakammioita.

³⁰ Te sanotte: 'Jos olisimme eläneet isiemme päivinä, emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettojen veren vuodattamiseen.'

³¹ Näin te itse todistatte olevanne niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat.

³² Täyttäkää siis isienne mitta!

³³ Te käärmeet! Te kyykäärmeiden sikiöt! Kuinka te voisitte päästä helvetin tuomiota pakoon?

³⁴ Katso, minä lähetän luoksenne profeettoja, viisaita miehiä ja kirjanoppineita. Toiset heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, toisia te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin.

³⁵ Näin teidän päällenne tulee kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu aina vanhurskaan Aabelin verestä Sakarjan, Berekjan pojan, vereen asti, hänen, jonka te tapoitte pyhäkön ja alttarin välillä.

³⁶ Totisesti minä sanon teille: kaikki tämä on tuleva tämän sukupolven päälle."

Jerusalem, Jerusalem!

³⁷ "Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen

sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan. Mutta te ette tahtoneet tulla.

³⁸ Kuulkaa siis: teidän huoneenne on jäävä hylätyksi.

³⁹ Sillä minä sanon teille: tästä lähtien te ette näe minua ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!'"

Matteus 24

Jeesus puhuu tulevista tapahtumista Temppelin hävitys

¹ Kun Jeesus oli tullut ulos temppelistä ja oli lähdössä pois, opetuslapset tulivat hänen luokseen näyttääkseen hänelle temppelin rakennuksia.

² Niin Jeesus sanoi heille: "Näettehän kaiken tämän? Totisesti minä sanon teille: tähän ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan."

Lopun merkkejä

³ Kun Jeesus istui yksin Öljymäellä, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kysyivät: "Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on sinun tulemisesi ja tämän aikakauden päättymisen merkki?"

⁴ Jeesus vastasi heille: "Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä.

⁵ Sillä monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monia.

⁶ Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu.

⁷ Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä.

⁸ Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua.

⁹ Silloin te joudutte ahdistukseen, monia teistä tapetaan, ja kaikki kansat vihaavat teitä minun nimeni tähden.

¹⁰ Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan.

¹¹ Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia.

¹² Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus.

¹³ Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu.

¹⁴ Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.”

Suuri ahdistus

¹⁵ ”Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan pyhässä paikassa” – lukija huomatkoon tämän –

¹⁶ ”silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille.

¹⁷ Joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan mitään sisältä talostaan,

¹⁸ ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa.

¹⁹ Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

²⁰ Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.

²¹ Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti eikä tule koskaan olemaan.

²² Ellei niitä päiviä lyhennettäisi, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.

²³ Jos joku silloin sanoo teille: ’Katso, täällä on Kristus’ tai ’Tuolla’, älkää uskoko.

²⁴ Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.

²⁵ Tämän minä olen teille ennalta ilmoittanut.

²⁶ Jos siis teille sanotaan: ’Katso, hän on autiomaassa’, älkää menkö sinne, tai jos sanotaan: ’Hän on kammioissa’, älkää uskoko sitä.

²⁷ Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja näkyy länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.

²⁸ Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.”

Ihmisen Pojan tuleminen

²⁹ ”Mutta heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät.

³⁰ Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan.

³¹ Suuren pasuunan soidessa hän lähettää enkelinsä kokoamaan hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.

³² Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa virkoaa ja lehdet puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä.

³³ Samoin nähdessänne kaiken tämän tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

³⁴ Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu.

³⁵ Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

³⁶ Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika, vaan Isä yksin.

³⁷ Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tullessa.

³⁸ Niinä päivinä ennen vedenpaisumusta ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin.

³⁹ He eivät aavistaneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mukanaan. Näin on myös silloin, kun Ihmisen Poika tulee.

⁴⁰ Silloin on kaksi miestä pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään.

⁴¹ Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä: toinen otetaan, toinen jätetään.

⁴² Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.

⁴³ Mutta sen te ymmärrätte, että jos talon isäntä tietäisi, millä yön hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa.

⁴⁴ Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

Hyvä ja paha palvelija

⁴⁵ ”Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan sille ruokaa ajallaan?

⁴⁶ Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää näin tekemästä!

⁴⁷ Totisesti minä sanon teille: hänen herransa asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

⁴⁸ Mutta jos palvelija on paha, hän sanoo sydämessään: ’Minun herrani viipyy’,

⁴⁹ ja hän alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa.

⁵⁰ Mutta päivänä, jota hän ei aavista, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen herransa tulee

⁵¹ ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin tekopyhille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

Matteus 25

Vertaus kymmenestä morsiusneidosta

¹ ”Silloin taivasten valtakunta on verrattavissa kymmeneen morsiusneitoon, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan.

² Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta.

³ Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa.

⁴ Viisaat sitä vastoin ottivat lamppujensa lisäksi astiat, joissa oli öljyä.

- ⁵ Sulhasen viipyessä he kaikki tulivat unisiksi ja nukkuivat.
- ⁶ Mutta keskellä yötä kuului huuto: 'Sulhanen saapuu! Menkää häntä vastaan!'
- ⁷ Silloin kaikki nuo neidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon.
- ⁸ Tyhmät sanoivat viisaille: 'Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat.'
- ⁹ Mutta viisaat vastasivat: 'Emme voi! Ei se riitä meille ja teille. Menkää myyjien luo ja ostakaa itsellenne.'
- ¹⁰ Mutta kun he olivat lähteneet ostamaan öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.
- ¹¹ Myöhemmin toisetkin neidot tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!'
- ¹² Mutta hän vastasi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä.'
- ¹³ Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä."

Vertaus palvelijoille uskotuista talenteista

- ¹⁴ "On tapahtuva niin kuin silloin, kun mies oli lähdössä matkalle. Hän kutsui palvelijansa ja uskoi omaisuutensa heidän haltuunsa.
- ¹⁵ Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan. Sitten hän lähti matkalle.
- ¹⁶ Se, joka oli saanut viisi talenttia, lähti heti käymään niillä kauppaa ja voitti toiset viisi talenttia.
- ¹⁷ Samoin teki se, joka oli saanut kaksi talenttia, ja voitti toiset kaksi.
- ¹⁸ Mutta se, joka oli saanut yhden talentin, lähti pois, kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa hopean.
- ¹⁹ Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja rupesi tilintekoon heidän kanssaan.

²⁰ Silloin se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli ja toi toiset viisi ja sanoi: 'Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.'

²¹ Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!'

²² Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset kaksi.'

²³ Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!'

²⁴ Sitten myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä niität sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut.'

²⁵ Peloissani minä menin ja kätkin talenttisi maahan. Katso, tässä on omasi.'

²⁶ Mutta hänen herransa vastasi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä niitän sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut.'

²⁷ Sinunhan olisi pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin että tullessani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

²⁸ Ottakaa häneltä pois se talentti ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia!

²⁹ Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.

³⁰ Heittäkää tuo kelvoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'"

Kansojen tuomio

³¹ ”Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle.

³² Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista.

³³ Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen ja vuohet vasemmalle.

³⁴ Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: ’Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti.

³⁵ Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, ja te otitte minut luoksenne.

³⁶ Minä olin alaston, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairaana, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.’

³⁷ Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: ’Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa?

³⁸ Milloin me näimme sinut muukalaisena ja otimme sinut luoksemme, tai alastomana ja vaatetimme sinut?

³⁹ Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?’

⁴⁰ Niin Kuningas vastaa heille: ’Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmäistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.’

⁴¹ Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: ’Menkää pois minun luotani, te kirotut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen.

⁴² Sillä minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa.

⁴³ Minä olin muukalainen, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alaston, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairaana ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.'

⁴⁴ Silloin hekin vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastomana tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet sinua?'

⁴⁵ Silloin hän vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

⁴⁶ Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

Matteus 26

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus Jeesuksen surmaamista suunnitellaan

¹ Kun Jeesus oli päättänyt kaikki nämä puheensa, hän sanoi opetuslapsilleen:

² "Te tiedätte, että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi."

³ Samaan aikaan ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas-nimisen ylipapin palatsiin

⁴ neuvottelemaan, miten he juonen avulla ottaisivat Jeesuksen kiinni tappaakseen hänet.

⁵ Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei kansassa syntyisi meteliä."

Jeesus voidellaan Betaniassa

⁶ Kun Jeesus oli Betaniassa Simon Spitaalisen talossa,

⁷ hänen luokseen tuli nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä hyvin kallisarvoista tuoksuöljyä. Hän vuodatti öljyn Jeesuksen päähän hänen aterioidessaan.

⁸Tämän nähdessään opetuslapset paheksuivat sitä ja sanoivat: ”Miksi tämä haaskaus?

⁹Olisihan sen voinut myydä hyvään hintaan ja antaa rahat köyhille.”

¹⁰Jeesus huomasi tämän ja sanoi heille: ”Miksi te pahoitatte tämän naisen mielen? Hän teki hyvän työn minulle.

¹¹Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole.

¹²Kun hän vuodatti tämän öljyn päälleni, hän teki sen minun hautaamistani varten.

¹³Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

¹⁴Silloin yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylipappien luo

¹⁵ja sanoi: ”Mitä tahdotte antaa minulle, jos toimitan hänet teidän käsiinne?” He lupasivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.

¹⁶Siitä lähtien Juudas etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Jeesuksen.

Pääsiäisateria

¹⁷Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Minne tahdot meidän valmistavan sinulle pääsiäisaterian syödäksesi?”

¹⁸Hän sanoi: ”Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: ’Opettaja sanoo: Minun hetkeni on lähellä. Sinun luonasi minä vietän pääsiäistä opetuslasteni kanssa.’”

¹⁹Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli käskennyt ja valmistivat pääsiäisaterian.

²⁰Illan tultua Jeesus asettui aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa.

²¹ Heidän syödessään hän sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut.”

²² Syvästi murheellisina he alkoivat kysellä häneltä toinen toisensa jälkeen: ”Herra, en kai se ole minä?”

²³ Hän sanoi heille: ”Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut.

²⁴ Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytäkään.”

²⁵ Niin Juudas, hänen kavaltajansa, kysyi: ”Rabbi, en kai se ole minä?” Jeesus vastasi hänelle: ”Sinäpä sen sanoit.”

Ehtoollisen asettaminen

²⁶ Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsilleen sanoen: ”Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini.”

²⁷ Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa, antoi heille ja sanoi: ”Juokaa tästä, te kaikki.

²⁸ Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä syntien anteeksiantamiseksi.

²⁹ Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

³⁰ Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

³¹ Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat joutuvat hajalle.’

³² Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.”

³³ Pietari vastasi hänelle: ”Vaikka kaikki muut loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu.”

³⁴ Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

³⁵ Pietari sanoi: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä sinua kiellä.” Samoin sanoivat kaikki muutkin opetuslapset.

Jeesus rukoilee Getsemanessa

³⁶ Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan ja sanoi heille: ”Istukaa tässä sillä aikaa kun minä menen tuonne rukoilemaan.”

³⁷ Hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa. Hän alkoi murehtia ja joutui tuskan valtaan,

³⁸ ja hän sanoi opetuslapsille: ”Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa minun kanssani.”

³⁹ Sitten hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen ja rukoili sanoen: ”Isäni, jos mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!”

⁴⁰ Jeesus palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Hän sanoi Pietarille: ”Ettekö te edes yhtä hetkeä jaksaneet valvoa minun kanssani?”

⁴¹ Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.”

⁴² Hän meni pois toisen kerran ja rukoili: ”Isäni, jos tämä malja ei voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin tapahtukoon sinun tahtosi.”

⁴³ Palatessaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.

⁴⁴ Hän jätti heidät, meni taas pois ja rukoili vielä kolmannen kerran samoin sanoin.

⁴⁵ Sitten hän tuli opetuslasten luo ja sanoi heille: ”Te nukutte vielä ja lepäätte! Katsokaa, hetki on lähellä. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

⁴⁶ Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä.”

Jeesus vangitaan

⁴⁷ Jeesuksen vielä puhuessa tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ylipappien ja kansan vanhinten luota mukanaan miekoin ja seipäin varustautunut suuri väkijoukko.

⁴⁸ Jeesuksen kavaltaja oli antanut heille merkin sanoen: ”Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni.”

⁴⁹ Juudas meni heti Jeesuksen luo ja sanoi: ”Terve, rabbi!”, ja suuteli häntä.

⁵⁰ Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Ystäväni, mitä varten sinä tulit tänne?” Silloin miehet tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja vangitsivat hänet.

⁵¹ Mutta yksi niistä, jotka olivat Jeesuksen seurassa, ojensi kätensä, veti miekkansa esiin ja iski ylipapin palvelijaa sivaltaen häneltä korvan irti.

⁵² Jeesus sanoi hänelle: ”Pistä miekkasi tuppeen! Sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan tuhoutuvat.

⁵³ Vai luuletko, etten voisi pyytää Isääni lähettämään heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?

⁵⁴ Mutta kuinka silloin toteutuisivat Kirjoitukset, jotka sanovat, että näin täytyy tapahtua?”

⁵⁵ Sitten Jeesus sanoi väkijoukolle: ”Oletteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanne? Joka päivä minä olen istunut temppelissä opettamassa, ettekä te ole ottaneet minua kiinni.

⁵⁶ Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset toteutuisivat.” Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

⁵⁷ Vangitsijat veivät Jeesuksen ylipappi Kaifaksen luo, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

⁵⁸Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin sisäpihaan asti. Hän meni sinne ja istuutui palvelijoiden joukkoon nähdäkseen, kuinka lopulta kävisi.

⁵⁹Ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan voidakseen tappaa hänet.

⁶⁰Mutta he eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli astunut esiin. Lopulta tuli kaksi,

⁶¹jotka sanoivat: ”Hän on sanonut: ’Minä voin hajottaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.’”

⁶²Silloin ylipappi Kaifas nousi ja kysyi Jeesukselta: ”Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?”

⁶³Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylipappi sanoi hänelle: ”Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika.”

⁶⁴Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä.”

⁶⁵Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Hän on pilkannut Jumalaa! Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme! Nyt te kuulitte hänen pilkkaamisensa.

⁶⁶Mitä mieltä olette?” He vastasivat: ”Hän on ansainnut kuoleman!”

⁶⁷Silloin he sylkivät häntä kasvoille ja löivät häntä nyrkillä. Muutamat sivalsivat häntä poskelle

⁶⁸ja sanoivat: ”Profetoi meille, Kristus, kuka sinua löi!”

Pietari kieltää Jeesuksen

⁶⁹Pietari istui ulkona pihalla. Hänen luokseen tuli eräs palvelustyttö, joka sanoi: ”Sinäkin olit tuon galilealaisen Jeesuksen seurassa.”

⁷⁰Mutta Pietari kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: ”En tiedä, mistä puhut.”

⁷¹ Kun hän oli mennyt ulos portille, eräs toinen palvelustyttö näki hänet ja sanoi siellä oleville: ”Tuokin oli nasaretilaisen Jeesuksen seurassa.”

⁷² Taas hän kielsi valalla vannoen: ”En tunne sitä miestä!”

⁷³ Hetken kuluttua ne, jotka seisoskelivat siellä, tulivat Pietarin luo ja sanoivat: ”Varmasti myös sinä olet yksi heistä, senhän paljastaa puhetapasikin.”

⁷⁴ Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: ”En tunne sitä miestä!” Samassa kukko lauloi.

⁷⁵ Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat: ”Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

Matteus 27

Jeesus luovutetaan Pilatukselle

¹ Varhain aamulla kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvottelun Jeesusta vastaan surmataksaan hänet.

² He sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja luovuttivat maaherra Pilatuksen käsiin.

Juudas hirttäytyy

³ Kun Juudas, Jeesuksen kavaltaja, näki, että Jeesus oli tuomittu, hän katui ja palautti ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille

⁴ ja sanoi: ”Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren.” Mutta he vastasivat: ”Mitä se meille kuuluu, omapa on asiasi.”

⁵ Silloin Juudas viskasi hopearahat temppeliin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi.

⁶ Ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: ”Näitä ei ole lupa panna temppelirahastoon, koska ne ovat veren hinta.”

⁷ Neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi.

⁸ Sen tähden sitä peltoa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Veripelloksi.

⁹ Näin kävi toteen profeetta Jeremian kautta puhuttu sana: ”He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan, jonka he olivat israelilaisten puolesta tästä miehestä arvioineet,

¹⁰ ja antoivat ne maksuksi savenvalajan pellostä, niin kuin Herra oli minua käskenyt.”

Jeesus Pilatuksen edessä

¹¹ Jeesus seiso i maaherra Pilatuksen edessä, ja maaherra kysyi häneltä: ”Sinä siis olet juutalaisten kuningas?” Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”

¹² Ja kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät häntä, hän ei vastannut mitään.

¹³ Silloin Pilatus sanoi hänelle: ”Etkö kuule, kuinka paljon todisteita he esittävät sinua vastaan?”

¹⁴ Mutta Jeesus ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä. Maaherra ihmetteli sitä suuresti.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

¹⁵ Maaherralla oli tapana vapauttaa juhlan aikana yksi vanki, se, jonka kansa tahtoi.

¹⁶ Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltään Barabbas.

¹⁷ Kun kansa oli koolla, Pilatus kysyi: ”Kumman te tahdotte minun vapauttavan teille, Barabbaksen vai Jeesuksen, jota kutsutaan Kristukseksi?”

¹⁸ Hän näet tiesi, että Jeesus oli pelkästä kateudesta luovutettu hänen käsiinsä.

¹⁹ Kun Pilatus istui tuomarinistuimella, hänen vaimonsa lähetti hänelle sanan: ”Älä tee mitään sille vanhurskaalle miehelle, sillä minä olen viime yönä unessa kärsinyt paljon hänen takiaan.”

²⁰ Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta ja surmauttamaan Jeesuksen.

²¹Maaherra puhui kansalle ja kysyi: ”Kumman näistä kahdesta tahdotte minun vapauttavan teille?” Kansa vastasi: ”Barabbaksen.”

²²Pilatus kysyi: ”Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Kristukseksi?” Kaikki vastasivat: ”Ristiinnaulittakoon!”

²³Niin maaherra kysyi: ”Mitä pahaa hän on tehnyt?” Mutta he huusivat vielä kovemmin: ”Ristiinnaulittakoon!”

²⁴Kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut vaan että meteli yhä yltyi, hän otti vettä, pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: ”Minä olen syytön tämän miehen vereen. Vastuu on teidän.”

²⁵Koko kansanjoukko vastasi: ”Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle!”

²⁶Silloin hän vapautti kansalle Barabbaksen, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Sotilaat pilkkaavat Jeesusta

²⁷Sitten maaherran sotilaat veivät Jeesuksen sisälle palatsiin ja kokosivat hänen ympärilleen koko sotilasosaston.

²⁸He riisuivat hänet ja pukivat hänen päälleen helakanpunaisen viitan,

²⁹väänsivät orjantappuroista kruunun ja painoivat sen hänen päähänsä. Hänen oikeaan käteensä he panivat ruokokepin, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä sanoen: ”Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!”

³⁰He sylkivät hänen päälleen, ottivat sitten ruokokepin ja löivät häntä päähän.

³¹Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuivat häneltä viitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulittavaksi.

Jeesus ristiinnaulitaan

³²Matkalla he tapasivat Simon-nimisen kyreneläisen miehen ja pakottivat hänet kantamaan Jeesuksen ristiä.

³³Kun he tulivat paikalle, jota sanotaan Golgataksi, Pääkallonpaikaksi,

³⁴ he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon oli sekoitettu sappea. Mutta maistettuaan hän ei tahtonut juoda sitä.

³⁵ Kun he olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he jakoivat hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa.

³⁶ Sitten he istuutuivat ja vartioivat häntä siellä.

³⁷ Hänen päänsä yläpuolelle he kiinnittivät kirjoituksen, jossa luki hänen tuomionsa syy: ”Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas.”

³⁸ Jeesuksen kanssa ristiinnaulittiin kaksi rosvoa, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.

³⁹ Ohikulkijat pilkkasivat häntä ja sanoivat päätään nyökyttäen:

⁴⁰ ”Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä rakennat sen uudelleen, pelasta itsesi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä.”

⁴¹ Samoin ylipapit, kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:

⁴² ”Muita hän on auttanut mutta itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

⁴³ Hän on luottanut Jumalaan. Pelastakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mieltynyt! Onhan hän sanonut: ’Minä olen Jumalan Poika.’”

⁴⁴ Samalla tavalla herjasivat häntä rosvotkin, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan.

Jeesus antaa henkensä

⁴⁵ Mutta kuudennesta tunnista alkaen tuli pimeys koko maan ylle. Sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka.

⁴⁶ Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Eeli, Eeli, lema sabaktani?” Se merkitsee: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?

⁴⁷ Sen kuullessaan muutamat siellä seisovista sanoivat: ”Hän huutaa Eliaa.”

⁴⁸Yksi heistä juoksi heti ottamaan sienen, täytti sen hapanviinillä, pani ruokosauvan päähän ja antoi hänen juoda.

⁴⁹Toiset sanoivat: ”Saapa nähdä, tuleeko Elia pelastamaan hänet.”

⁵⁰Mutta Jeesus huusi taas kovalla äänellä ja antoi henkensä.

⁵¹Silloin temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti. Maa järisi ja kalliot halkesivat.

⁵²Haudat aukenivat, ja monien poisnukkuneiden pyhien ruumiit nousivat ylös.

⁵³Jeesuksen ylösnousemisen jälkeen he lähtivät haudoistaan, tulivat pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monille.

⁵⁴Mutta kun sadanpäällikkö ja ne, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja kaiken, mitä tapahtui, he pelästyivät suunnattomasti ja sanoivat: ”Tämä oli todellakin Jumalan Poika!”

⁵⁵Siellä oli myös monta naista jonkin matkan päässä katselemassa. Galileasta lähtien he olivat seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä.

⁵⁶Heidän joukossaan oli Magdalan Maria ja Jaakobin ja Joosefin äiti Maria sekä Sebedeuksen poikien äiti.

Jeesus haudataan

⁵⁷Illan tultua saapui paikalle rikas arimatialainen mies, jonka nimi oli Joosef. Hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi.

⁵⁸Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle.

⁵⁹Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen

⁶⁰ja pani uuteen hautakammioonsa, jonka hän oli hakkauttanut kallioon. Hän vieritti suuren kiven haudan suulle ja lähti pois.

⁶¹Magdalan Maria ja se toinen Maria olivat siellä ja istuivat hautaa vastapäätä.

Vartijat Jeesuksen haudalle

⁶²Seuraavana päivänä, sapatin valmistuspäivän jälkeen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo.

⁶³He sanoivat: ”Herra, me muistamme tuon villitsijän vielä eläessään sanoneen: ’Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös.’

⁶⁴Käske siis vartioida hautaa tarkasti kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tule ja varasta häntä ja sano sitten kansalle: ’Hän nousi kuolleista.’ Näin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen.”

⁶⁵Pilatus sanoi heille: ”Saatte vartiomiehiä. Menkää ja vartioikaa niin hyvin kuin taidatte.”

⁶⁶Niin he menivät ja varmistivat haudan sinetöimällä kiven ja asettamalla vartion.

Matteus 28

Jeesuksen ylösnousemus

¹Sapatin jälkeen, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, Magdalan Maria ja se toinen Maria tulivat katsomaan hautaa.

²Yhtäkkiä tuli voimakas maanjäristys, sillä Herran enkeli laskeutui alas taivaasta. Hän tuli, vieritti kiven pois ja istuutui sille.

³Hän oli näöltään kuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin lumi.

⁴Vartijat pelästyivät häntä niin, että alkoivat vapista ja tulivat kuin kuolleiksi.

⁵Mutta naisille enkeli sanoi: ”Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta.

⁶Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niin kuin hän itse sanoi. Tulkaa katsomaan paikkaa, jossa hän makasi.

⁷Menkää kiireesti ja sanokaa hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista ja menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te saatte nähdä hänet.' Minä olen sen teille sanonut."

⁸Naiset lähtivät nopeasti haudalta pelon ja suuren ilon valtaamina ja juoksivat viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille.

⁹Mutta Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Rauha teille!" He menivät hänen luokseen, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartuivat palvomaan häntä.

¹⁰Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö! Menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan. Siellä he saavat nähdä minut."

Vartijat lahjotaan

¹¹Mutta naisten ollessa matkalla muutamat vartijoista tulivat kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut.

¹²Kun nämä olivat kokoontuneet vanhinten kanssa ja neuvotelleet, he antoivat sotilaille suuren summan rahaa

¹³ja sanoivat: "Sanokaa näin: 'Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänet meidän nukkuessamme.'

¹⁴Ja jos tämä kantautuu maaherran korviin, me lepytämme hänet, ja te saatte olla huoletta."

¹⁵Sotilaat ottivat rahat ja tekivät niin kuin heitä oli neuvottu. Tätä puhetta on levitetty juutalaisten keskuudessa aina tähän päivään asti.

Lähetyskäsky

¹⁶Ne yksitoista opetuslasta menivät Galileaan sille vuorelle, minne Jeesus oli käskennyt heidän mennä.

¹⁷Kun he näkivät hänet, he kumartuivat palvomaan häntä, mutta muutamat epäilivät.

¹⁸Jeesus tuli heidän luokseen ja sanoi heille: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

¹⁹ Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun opetuslapsiani. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

²⁰ ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailmanajan loppuun saakka.”

Markus

Markus 1

Jeesuksen toiminnan alku Johannes Kastaja

- ¹Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.
- ²Profeetta Jesajan kirjassa on kirjoitettu: ”Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi; hän valmistaa sinulle tien.
- ³Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!’”
- ⁴Niin Johannes Kastaja tuli ja saarnasi erämaassa parannuksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi.
- ⁵Koko Juudean maa ja kaikki jerusalemlaiset tulivat hänen luokseen, ja hän kastoi heidät Jordanvirrassa, kun he tunnustivat syntinsä.
- ⁶Johanneksella oli yllään kamelinkarvavaate ja vyötäisillään nahkavyö, ja hän söi heinäsirkkoja ja luonnonhunajaa.
- ⁷Hän julisti: ”Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengännauhaakaan minä en kelpaa maahan kumartuneena avaamaan.
- ⁸Minä olen kastanut teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä.”

Jeesuksen kaste ja kiusaus

- ⁹Niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.
- ¹⁰Heti vedestä noustessaan Jeesus näki taivasten aukeavan ja Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen.
- ¹¹Ja taivaista kuului ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”
- ¹²Heti sen jälkeen Henki ajoi Jeesuksen autiomaahan.

¹³ Neljäkymmentä päivää hän oli autiomaassa Saatanan kiusattavana. Hän oli villieläinten parissa, ja enkelit palvelivat häntä.

Jeesus aloittaa toimintansa

¹⁴ Sen jälkeen kun Johannes oli vangittu, Jeesus tuli Galileaan ja julisti Jumalan evankeliumia.

¹⁵ Hän sanoi: ”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa evankeliumi.”

Ensimmäiset opetuslapset

¹⁶ Kulkiessaan Galileanjärven rantaa Jeesus näki Simonin ja tämän veljen Andreaksen järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia.

¹⁷ Jeesus sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.”

¹⁸ He jättivät heti verkot ja lähtivät seuraamaan häntä.

¹⁹ Kun he olivat menneet vähän matkaa eteenpäin, Jeesus näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä Johanneksen veneessä kunnostamassa verkkoja.

²⁰ Jeesus kutsui heti heidätkin. He jättivät isänsä Sebedeuksen ja tämän palkkalaiset veneeseen ja lähtivät hänen mukaansa.

Jeesus Kapernaumin synagogassa

²¹ He tulivat Kapernaumiin. Heti sapattina Jeesus meni synagogaan ja opetti.

²² Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin kirjanoppineet.

²³ Heidän synagogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki. Se huusi:

²⁴ ”Mitä sinä meistä tahdot, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä!”

²⁵ Mutta Jeesus nuhteli sitä sanoen: ”Vaikene ja lähde ulos hänestä!”

²⁶ Silloin saastainen henki kouristi miestä ja lähti hänestä huutaen kovalla äänellä.

²⁷ Kaikki hämmästyivät ja kyselivät toisiltaan: ”Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä.”

²⁸ Ja hänen maineensa levisi pian kaikkialle, ympäri koko Galilean.

Jeesus parantaa Simonin anopin ja muita sairaita

²⁹ Synagogasta poistuttuaan he menivät heti Simonin ja Andreaksen taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.

³⁰ Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja heti he kertoivat hänestä Jeesukselle.

³¹ Jeesus meni hänen luokseen, tarttui häntä kädestä ja nosti hänet ylös. Kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.

³² Illan tultua, kun aurinko oli laskenut, Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja riivatut.

³³ Koko kaupunki oli koolla oven edustalla,

³⁴ ja hän paransi monia sairaita, joilla oli monenlaisia tauteja. Hän ajoi ulos monta riivaajaa eikä antanut niiden puhua, koska ne tunsivat hänet.

Jeesus Galileassa

³⁵ Varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, Jeesus nousi ja lähti autioon paikkaan rukoilemaan.

³⁶ Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kiirehtivät Jeesuksen perään,

³⁷ ja löydettyään hänet he sanoivat: ”Kaikki etsivät sinua.”

³⁸ Jeesus sanoi heille: ”Menkäämme muualle lähikyliin, jotta voisin julistaa sielläkin, sillä sitä varten minä olen tullut.”

³⁹ Niin hän lähti ja saarnasi kaikkialla Galilean synagogissa ja ajoi ulos riivaajat.

Jeesus parantaa spitaalisen

⁴⁰Jeesuksen luo tuli spitaalinen mies, rukoili häntä, polvistui ja sanoi hänelle: ”Jos tahdot, niin sinä voit puhdistaa minut.”

⁴¹Jeesuksen kävi häntä sääliksi. Hän ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: ”Minä tahdon, puhdistu.”

⁴²Spitaali lähti miehestä heti, ja hän puhdistui.

⁴³Jeesus lähetti hänet pois ja varoitti häntä ankarasti

⁴⁴sanoen: ”Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene näyttämään itsesi papille ja uhraa se, minkä Mooses on säätänyt, todisteeksi puhdistumisestasi .”

⁴⁵Mutta lähdettyään mies rupesi laajalti julistamaan ja levittämään asiasta tietoa, niin ettei Jeesus voinut enää julkisesti mennä mihinkään kaupunkiin. Hän oleskeli kaupunkien ulkopuolella autioissa paikoissa, ja kaikkialta tultiin hänen luokseen.

Markus 2

Jeesus parantaa halvaantuneen

¹Muutamia päiviä myöhemmin Jeesus meni taas Kapernaumiin. Kun hänen kuultiin olevan kotona,

²väkeä kokoontui niin paljon, etteivät ihmiset mahtuneet edes oven edustalle. Ja hän puhui heille sanaa.

³Samaan aikaan Jeesuksen luo oli tulossa neljä miestä, jotka kantoivat halvaantunutta.

⁴Kun he eivät väentungoksen takia voineet päästä Jeesuksen luo, he purkivat katon siltä kohdalta, missä hän oli. Aukon tehtyään he laskivat alas vuoteen, jolla halvaantunut makasi.

⁵Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: ”Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.”

⁶Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään:

⁷ ”Kuinka tämä näin puhuu? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu kuin Jumala yksin voi antaa syntejä anteeksi?”

⁸ Jeesus tiesi heti hengessään, mitä he mielessään ajattelivat, ja sanoi heille: ”Miksi te sellaista ajattelette sydämessänne?”

⁹ Kumpi on helpompaa, sanoa halvaantuneelle: ’Sinun syntisi annetaan anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse, ota vuoteesi ja kävele’?

¹⁰ Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” – hän puhui nyt halvaantuneelle –

¹¹ ”minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”

¹² Mies nousi heti, otti vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden. Kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Tällaista emme ole ikinä nähneet.”

Jeesus kutsuu Leevin

¹³ Sitten Jeesus lähti taas järven rantaan. Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä, ja hän opetti heitä.

¹⁴ Kulkiessaan tulliaseman ohi hän näki siellä istumassa Leevin, Alfeuksen pojan, ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Niin tämä nousi ja lähti seuraamaan häntä.

¹⁵ Kun Jeesus oli aterialla hänen kodissaan, myös monta publikaania ja syntistä aterioi Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Heitä oli näet paljon hänen seuraajiensa joukossa.

¹⁶ Kun fariseusten kirjanoppineet näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, he sanoivat hänen opetuslapsilleen: ”Kuinka hän syö ja juo publikaanien ja syntisten kanssa!”

¹⁷ Tämän kuultuaan Jeesus sanoi heille: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä.”

Kysymys paastosta

¹⁸Johanneksen opetuslapset ja fariseukset paastosivat. Jeesukselta tultiin kysymään: ”Miksi Johanneksen ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”

¹⁹Jeesus vastasi heille: ”Eivät häävieraat voi paastota silloin, kun sulhanen on heidän kanssaan. Niin kauan kuin heillä on sulhanen seurassaan, he eivät voi paastota.

²⁰Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat.

²¹Ei kukaan ompele kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viittaan, sillä uusi tilkku repii palan vanhasta viitasta ja reikä tulee pahemmaksi.

²²Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin, sillä uusi viini särkee leilit, viini valuu hukkaan ja leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini on laskettava uusiin leileihin.”

Sapatin herra

²³Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkiessaan katkomaan tähkäpäitä.

²⁴Niin fariseukset kysyivät häneltä: ”Katso! Miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?”

²⁵Jeesus vastasi heille: ”Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa kärsivät puutetta ja heille tuli nälkä?

²⁶Hän meni ylipappi Abjatarin aikana Jumalan huoneeseen ja söi Herran eteen asetettua leipää, jota ainoastaan pappien oli lupa syödä, ja antoi myös niille, jotka olivat hänen kanssaan.”

²⁷Jeesus sanoi heille vielä: ”Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.

²⁸Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herra.”

Markus 3

Jeesus parantaa sapattina

- ¹Jeesus meni taas synagogaan. Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut.
- ²Fariseukset pitivät Jeesusta silmällä voidakseen syyttää häntä, jos hän parantaisi miehen sapattina.
- ³Niin Jeesus sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: ”Nouse ja astu esiin.”
- ⁴Fariseuksille hän sanoi: ”Onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä paha, pelastaa henki vai tappaa?” Mutta he olivat vaiti.
- ⁵Hän katsahti heihin vihasena, murheissaan heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies ojensi kätensä, ja se tuli terveeksi.
- ⁶Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat heti punoa juonia herodilaisten kanssa surmataakseen hänet.

Jeesus parantaa Galileassa

- ⁷Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko ihmisiä Galileasta. Myös Juudeasta,
- ⁸Jerusalemista, Idumeasta ja Jordanin takaa sekä Tyroksen ja Siidonin ympäristöstä tuli hänen luokseen paljon ihmisiä, kun he kuulivat hänen suurista teoistaan.
- ⁹Jeesus käski opetuslastensa pitää venettä valmiina siltä varalta, että väki tungeksisi hänen päälleen.
- ¹⁰Hän oli näet parantanut monia, ja siksi kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat hänen luokseen koskettaakseen häntä.
- ¹¹Kun saastaiset henget näkivät hänet, ne heittäytyivät maahan hänen eteensä ja huusivat: ”Sinä olet Jumalan Poika!”
- ¹²Mutta hän varoitti niitä ankarasti saattamasta häntä julki.

Kaksitoista apostolia

- ¹³Jeesus nousi vuorelle ja kutsui luokseen ne, jotka hän tahtoi, ja he menivät hänen luokseen.

¹⁴ Hän valitsi kaksitoista opetuslasta olemaan kanssaan, jotta hän lähettäisi heidät saarnaamaan

¹⁵ ja antaisi heille vallan ajaa ulos riivaajia.

¹⁶ Nämä ovat ne kaksitoista, jotka hän valitsi: Simon, jolle hän antoi nimen Pietari,

¹⁷ Jaakob, Sebedeuksen poika, ja hänen veljensä Johannes, joille hän antoi nimen Boanerges, mikä merkitsee 'ukoksenjylinän pojat',

¹⁸ sekä Andreas, Filippos ja Bartolomeus, Matteus, Tuomas ja Jaakob, Alfeuksen poika, Taddeus ja Simon Kananeus

¹⁹ sekä Juudas Iskariot, joka kavalsi hänet.

Jeesus ja Beelsebul

²⁰ Sitten Jeesus meni kotiin. Kansaa kokoontui taas niin paljon, etteivät hän ja opetuslapset ehtineet edes syödä.

²¹ Kun hänen omaisensa sen kuulivat, he lähtivät ottamaan häntä huostaansa, sillä he sanoivat, että hän oli järjiltään.

²² Kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, sanoivat: "Hänessä on Beelsebul" ja "Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia."

²³ Silloin Jeesus kutsui heidät luokseen ja puhui heille vertauksin: "Kuinka Saatana voi ajaa ulos Saatanan?"

²⁴ Jos valtakunta riitaantuu itsensä kanssa, se ei voi kestää,

²⁵ ja jos perhe riitaantuu itsensä kanssa, se ei voi kestää.

²⁶ Jos Saatana nousee itseään vastaan ja riitaantuu itsensä kanssa, hän ei voi kestää, vaan hänen loppunsa on tullut.

²⁷ Ei kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää. Vasta sitten hän ryöstää hänen talonsa.

²⁸ Totisesti minä sanon teille: Ihmisten lapsille annetaan anteeksi kaikki synnit, kaikki pilkkaamisetkin, kuinka paljon pilkkaavatkin.

²⁹ Mutta se, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei saa ikinä anteeksi vaan on syypää ikuiseen syntiin.”

³⁰ He näet sanoivat: ”Hänessä on saastainen henki.”

Jeesuksen äiti ja veljet

³¹ Silloin Jeesuksen äiti ja veljet saapuivat paikalle. He jäivät itse ulos ja lähettivät jonkun kutsumaan Jeesusta.

³² Hänen ympärillään istui paljon ihmisiä, ja he sanoivat hänelle: ”Äitisi ja veljesi ovat ulkona ja kysyvät sinua.”

³³ Hän vastasi heille: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?”

³⁴ Ja katsellen ympärillään istuvia Jeesus sanoi: ”Tässä ovat äitini ja veljeni!

³⁵ Se, joka tekee Jumalan tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

Markus 4

Vertaukset Jumalan valtakunnasta Kylväjävertaus

¹ Jeesus rupesi taas opettamaan järven rannalla. Hänen luokseen kokoontui niin paljon ihmisiä, että hän astui veneeseen ja istui siinä järvellä. Kansanjoukko jäi järven rantaan.

² Hän opetti heille vertauksin monia asioita. Opettaessaan hän sanoi:

³ ”Kuulkaa! Kylväjä lähti kylvämään.

⁴ Hänen kylväessään osa siemenistä putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

⁵ Osa taas putosi kallioperälle, jossa siemenillä ei ollut paljon maata. Ne nousivat pian oraalte, kun niillä ei ollut syvää maata.

⁶ Auringon noustua oraat kuitenkin paahtuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.

⁷ Osa putosi orjantappuroiden sekaan. Orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat oraan, eikä se antanut satoa.

⁸ Mutta osa putosi hyvään maahan, nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen- ja mikä satakertaisen.”

⁹ Sitten Jeesus sanoi heille: ”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Vertausten tarkoitus

¹⁰ Kun Jeesus oli jäänyt yksin, ne kaksitoista ja muut hänen ympärillään olevat kysyivät häneltä, mitä vertaukset tarkoittivat.

¹¹ Hän sanoi heille: ”Teille on uskottu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksin,

¹² että he näkevinä näkisivät eivätkä käsittäisi ja kuulevina kuulisivat eivätkä ymmärtäisi, etteivät kääntyisi eivätkä saisi anteeksi.”

Kylväjävertauksen selitys

¹³ Vielä Jeesus sanoi heille: ”Ettekö käsitä tätä vertausta? Kuinka sitten voisitte ymmärtää kaikki muut vertaukset?

¹⁴ Kylväjä kylvää sanan.

¹⁵ Tien oheen kylvetty kuvaa ihmisiä, jotka kuulevat sanan mutta joilta Saatana tulee heti ottamaan pois heihin kylvetyn sanan.

¹⁶ Kallioperälle kylvetty kuvaa taas niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen heti iloiten vastaan,

¹⁷ mutta koska heillä ei ole juurta itsessään, he kestävät vain hetken. Kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, he luopuvat heti.

¹⁸ Orjantappuroiden sekaan kylvetty kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan,

¹⁹ mutta tämän maailman huolet, rikkauden petollinen viettelys ja muut himot pääsevät heissä tukahduttamaan sanan, niin että se jää hedelmättömäksi.

²⁰ Mutta hyvään maahan kylvetty kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan, ottavat sen vastaan ja tuottavat sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen.”

Sanan oikea kuuleminen

²¹ Sitten Jeesus sanoi heille: ”Eihän lamppua oteta esiin siksi, että se pantaisiin vakan tai vuoteen alle. Eikö siksi, että se pantaisiin lampunjalkaan?”

²² Eihän mikään ole salattuna muuta varten kuin tullakseen ilmi eikä kätkeytynä muuta varten kuin tullakseen julki.

²³ Jos jollakulla on korvat kuulla, se kuulkoon.”

²⁴ Vielä hän sanoi heille: ”Tarkatkaa sitä, mitä kuulette. Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, ja vielä lisätäänkin.

²⁵ Jolla on, sille annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.”

Vertaus itsestään kasvavasta viljasta

²⁶ Jeesus sanoi: ”Tämän kaltainen on Jumalan valtakunta: Mies kylvää siemenen maahan.

²⁷ Nukkuipa hän tai valvoi, öin ja päivin, siemen orastaa ja kasvaa, eikä hän tiedä, miten.

²⁸ Maa tuottaa sadon aivan itsestään: ensin korren, sitten tähkän ja viimein täyden jyvän tähkään.

²⁹ Heti kun sato on kypsä, hän lähettää sirpin, sillä sadonkorjuun aika on tullut.”

Vertaus sinapinsiemenestä

³⁰ Sitten Jeesus sanoi: ”Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa, mitä vertausta siitä käyttäisimme?”

³¹ Se on kuin sinapinsiemen, joka maahan kylvettäessä on pienin kaikista siemenistä maan päällä.

³² Mutta maahan kylvettynä se kasvaa, ja siitä tulee suurin kaikista vihanneskasveista. Se tekee niin suuria oksia, että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon.”

³³ Monin tällaisin vertauksin Jeesus puhui ihmisille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuulemaan.

³⁴ Ilman vertausta hän ei puhunut heille, mutta opetuslapsilleen hän selitti kaiken, kun he olivat keskenään.

Suuria ihmeitä Jeesus tyynnyttää myrskyn

³⁵ Samana päivänä illan tultua Jeesus sanoi opetuslapsille: ”Lähtekäämme toiselle rannalle.”

³⁶ He lähettivät kansan luotaan ja lähtivät Jeesuksen kanssa veneellä, jossa hän jo oli. Myös muita veneitä oli hänen matkassaan.

³⁷ Pian nousi kova myrsky ja aallot syöksyivät veneeseen, niin että se oli täyttymäisillään.

³⁸ Jeesus nukkui veneen perässä nojaten päänaluseen. Opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: ”Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?”

³⁹ Herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: ”Vaikene, ole hiljaa!” Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.

⁴⁰ Hän sanoi heille: ”Miksi te olette peloissanne? Eikö teillä vielääkään ole uskoa?”

⁴¹ Heidät valtasi suuri pelko, ja he sanoivat toisilleen: ”Kuka tämä oikein on, kun tuuli ja merikin tottelevat häntä?”

Markus 5

Jeesus Gerasan alueella

¹ He tulivat järven toiselle puolelle, gerasalaisten alueelle.

² Heti kun Jeesus nousi veneestä, häntä vastaan tuli hautaluolista mies, jossa oli saastainen henki.

- ³ Mies asusti haudoissa, eikä kukaan voinut enää kahleillakaan sitoa häntä.
- ⁴ Monta kertaa hänet oli kytketty jalkakahleisiin ja ketjuihin, mutta hän oli katkonut ketjut ja rikkonut kahleet, eikä kukaan kyennyt hillitsemään häntä.
- ⁵ Hän oli aina, yötä päivää, hautaluolissa ja vuorilla, huusi ja runteli itseään kivillä.
- ⁶ Kun hän jo kaukaa huomasi Jeesuksen, hän tuli juosten, kumartui hänen eteensä
- ⁷ ja huusi kovalla äänellä: ”Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä piinaa minua!”
- ⁸ Jeesus oli juuri sanomassa hengelle: ”Lähde ulos miehestä, saastainen henki!”
- ⁹ Hän kysyi siltä: ”Mikä on nimesi?” Se vastasi: ”Legioona on minun nimeni, sillä meitä on monta.”
- ¹⁰ Ja se pyysi pyytämällä, ettei hän ajaisi niitä pois siltä seudulta.
- ¹¹ Läheisellä vuorenrinteellä oli suuri sikalauma laitumella.
- ¹² Riivaajat pyysivät Jeesukselta: ”Lähetä meidät sikoihin, niin menemme niihin.”
- ¹³ Hän salli sen. Silloin saastaiset henget lähtivät miehestä ja menivät sikoihin, ja lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.
- ¹⁴ Sikopaimenet lähtivät pakoon ja kertoivat tästä kaupungissa ja maaseudulla. Ihmiset tulivat katsomaan, mitä oli tapahtunut.
- ¹⁵ Kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa oli ollut legioona riivaajia, istumassa pukeutuneena ja täydessä ymmärryksessä, he pelästyivät.

¹⁶ Silminnäkijät kertoivat heille, mitä riivatulle oli tapahtunut ja miten sikojen oli käynyt.

¹⁷ Niin he alkoivat pyytää Jeesusta poistumaan heidän alueeltaan.

¹⁸ Kun hän oli nousemassa veneeseen, riivattuna ollut mies pyysi saada olla hänen kanssaan.

¹⁹ Mutta Jeesus ei sitä sallinut vaan sanoi hänelle: ”Mene kotiin omaistesi luo ja kerro heille, mitä Herra on sinulle tehnyt ja miten hän on armahtanut sinua.”

²⁰ Hän lähti ja alkoi julistaa Dekapoliin alueella, miten suuria tekoja Jeesus oli tehnyt hänelle, ja kaikki olivat ihmeissään.

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

²¹ Kun Jeesus oli tullut takaisin veneellä järven toiselle puolelle, hänen luokseen kokoontui paljon kansaa. Hän oli järven rannalla,

²² ja sinne tuli yksi synagogan esimiehistä, nimeltään Jairos. Nähtyään Jeesuksen hän heittäytyi hänen jalkojensa juureen

²³ ja pyysi hartaasti: ”Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi hänen päälleen, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon.”

²⁴ Jeesus lähti hänen mukaansa, ja häntä seurasi suuri kansanjoukko tungeksien hänen ympärillään.

²⁵ Siellä oli myös nainen, joka oli kaksitoista vuotta sairastanut verenvuotoa.

²⁶ Hän oli kärsinyt paljon monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin hän oli tullut huonommaksi.

²⁷ Hän oli kuullut Jeesuksesta, ja nyt hän tuli väkijoukossa hänen taakseen ja kosketti hänen viittaansa.

²⁸ Nainen näet sanoi: ”Kunhan vain saan koskettaa hänen vaatteitaan, tulen terveeksi.”

²⁹ Siinä samassa verenvuoto tyrehtyi, ja hän tunsi ruumiissaan, että oli parantunut vaivastaan.

³⁰ Heti kun Jeesus tunsi, että hänestä oli lähtenyt voimaa, hän kääntyi väkijoukossa ja kysyi: ”Kuka koski minun vaatteisiini?”

³¹ Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Sinä näet väen tungeksivan ympärilläsi ja kysyt, kuka sinuun koski!”

³² Mutta Jeesus katseli ympärilleen nähdäkseen, kuka sen oli tehnyt.

³³ Nainen oli peloissaan ja vapisi, sillä hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut. Hän tuli esiin, heittäytyi maahan Jeesuksen eteen ja kertoi hänelle koko totuuden.

³⁴ Jeesus sanoi hänelle: ”Tyttäreni, uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi.”

³⁵ Hänen vielä puhuessaan tultiin synagogan esimiehen kotoa sanomaan: ”Tyttäresi kuoli. Miksi enää vaivaat opettajaa?”

³⁶ Jeesus kuuli tämän ja sanoi synagogan esimiehelle: ”Älä pelkää, usko ainoastaan!”

³⁷ Hän ei antanut kenenkään muun tulla mukaansa kuin Pietarin, Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen.

³⁸ He tulivat synagogan esimiehen taloon, ja Jeesus näki hällisevän joukon ihmisiä, jotka itkivät ja valittivat suureen ääneen.

³⁹ Mentyään sisään hän sanoi: ”Mitä te hällisette ja itkette? Ei lapsi ole kuollut vaan nukkuu.”

⁴⁰ Niin he nauroivat hänelle. Mutta hän ajoi kaikki ulos, otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni huoneeseen, jossa lapsi oli.

⁴¹ Hän tarttui lasta kädestä ja sanoi: ”Talita kuumi!” Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse!

⁴²Tyttö, iältään kaksitoistavuotias, nousi heti kävelemään. He olivat kovin hämmästyksissään,

⁴³mutta Jeesus kielsi heitä ankarasti kertomasta tästä kenellekään. Tytölle hän käski antaa syötävää.

Markus 6

Jeesus vaeltaa Galileassa ja lähiseuduilla Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

¹Jeesus lähti sieltä ja tuli kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

²Kun tuli sapatti, hän ryhtyi opettamaan synagogassa. Monet kuulijoista sanoivat hämmästyneinä: ”Mistä tuo mies on saanut kaiken tämän? Mikä on se viisaus, joka hänelle on annettu? Mitä ovat ne voimateot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta?”

³Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin, Jooseksen, Juudaksen ja Simonin veli? Eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän keskuudessamme?” Ja he loukkaantuivat häneen.

⁴Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei profeetta ole halveksittu missään muualla kuin kotikaupungissaan, sukulaistensa parissa ja omassa kodissaan.”

⁵Eikä hän voinut tehdä siellä yhtään voimatekoa, paitsi että paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen.

⁶Ja hän hämmästeli heidän epäuskoaansa. Sitten hän vaelsi Nasaretin ympäristössä kylästä kylään ja opetti.

Apostolien lähettäminen

⁷Jeesus kutsui luokseen ne kaksitoista. Hän alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan.

⁸Hän kielsi heitä ottamasta matkalle mitään muuta kuin sauvan: ei leipää, ei laukkua eikä rahaa vyöhön.

⁹Sandaalit he saivat ottaa jalkaansa mutta eivät pukea ylleen kahta paitaa.

¹⁰ Vielä hän sanoi heille: ”Mihin taloon tulettekin, siihen jääkää, kunnes lähдете siltä seudulta.

¹¹ Missä teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuunnella, lähtekää sieltä ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heille.”

¹² Niin he lähtivät ja saarnasivat, että ihmisten oli käännättävä.

¹³ He ajoivat ulos monta riivaajaa, voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.

Johannes Kastajan kuolema

¹⁴ Kuningas Herodes kuuli Jeesuskesta, sillä hänen nimensä oli tullut tunnetuksi. Ihmiset sanoivat: ”Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä.”

¹⁵ Mutta toiset sanoivat: ”Hän on Elia”, toiset taas sanoivat: ”Hän on profeetta, muiden profeettojen kaltainen.”

¹⁶ Sen kuultuaan Herodes sanoi: ”Hän on Johannes, jonka minä mestautin. Hän on noussut kuolleista.”

¹⁷ Herodes oli näet käsenyt ottaa Johanneksen kiinni ja kahlita hänet vankilaan veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan tähden. Herodes oli nainut hänet,

¹⁸ mutta Johannes oli sanonut Herodekselle: ”Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa.”

¹⁹ Herodias kantoi hänelle kaunaa ja olisi halunnut tappaa hänet mutta ei voinut,

²⁰ koska Herodes pelkäsi Johannesta tietäessään hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi ja suojeli häntä. Kun hän kuunteli Johannesta, hän tuli monesta asiasta epäröivälle mielelle. Silti Herodes kuunteli häntä mielellään.

²¹ Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes piti syntymäpäivänään pidot ylimyksille, sotapäälliköille ja Galilean johtomiehille.

²² Silloin Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Kuningas sanoi työlle: ”Pyydä minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

²³ Ja hän vannoi: ”Mitä ikinä pyydät minulta, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani.”

²⁴ Tyttö meni ulos ja kysyi äidiltään: ”Mitä minä pyydän?” Äiti vastasi: ”Johannes Kastajan päätä.”

²⁵ Tyttö kiiruhti heti kuninkaan luo ja sanoi: ”Minä tahdon, että nyt heti annat minulle vadilla Johannes Kastajan pään.”

²⁶ Kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän ei tahtonut torjua tytön pyyntöä.

²⁷ Hän lähetti heti henkivartijan ja käski tuoda Johanneksen pään. Tämä meni vankilaan, löi Johannekselta pään poikki

²⁸ ja toi sen vadilla tytölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.

²⁹ Kun Johanneksen opetuslapset kuulivat tästä, he tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

³⁰ Apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä olivat tehneet ja opettaneet.

³¹ Silloin hän sanoi heille: ”Tulkaa yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.” Tuli joita ja menijöitä oli näet paljon, eivätkä he ehtineet edes syödä.

³² Niin he lähtivät veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen.

³³ Mutta heidän lähtönsä huomattiin. Monet tunsivat heidät ja riensivät sinne jalan kaikista kaupungeista ja ehtivät perille ennen heitä.

³⁴ Astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa. Hänen tuli ihmisiä sääli, sillä he olivat kuin lampaat ilman paimenta, ja hän rupesi opettamaan heille monia asioita.

³⁵Kun päivä oli jo pitkälle kulunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Tämä paikka on autio, ja on jo myöhä.

³⁶Päästä heidät luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää.”

³⁷Hän vastasi opetuslapsille: ”Antakaa te heille syötävää.” He sanoivat hänelle: ”Pitäisikö meidän mennä ostamaan leipää kahdellasadalla denaarilla antaaksemme heille syötävää?”

³⁸Mutta hän sanoi heille: ”Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan.” Saatuaan sen selville he sanoivat: ”Viisi, ja kaksi kalaa.”

³⁹Jeesus käski heidän järjestää kaikki ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon.

⁴⁰Väki asettui aterioimaan ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.

⁴¹Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne. Sitten hän mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen, jotta he jakaisivat ne kansalle. Samoin hän jakoi kaikille ne kaksi kalaa.

⁴²Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi.

⁴³Sitten he keräsivät leiväntähteet, kaksitoista täyttä korillista, ja myös tähteet kaloista.

⁴⁴Näitä leipiä oli syömässä viisituhatta miestä.

Jeesus kävelee veden päällä

⁴⁵Heti tämän jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle Beetsaidaan sillä aikaa kun hän lähettäisi kansan luotaan.

⁴⁶Hyvästelttyään väen hän lähti vuorelle rukoilemaan.

⁴⁷Illan tultua vene oli keskellä järveä ja Jeesus oli maissa yksin.

⁴⁸Hän näki soutajien olevan vaikeuksissa, sillä tuuli oli heille vastainen. Neljännen yövartion vaiheilla hän tuli heidän luokseen kävellen veden päällä ja aikoi mennä heidän ohitse.

⁴⁹Mutta kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän veden päällä, he luulivat häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan.

⁵⁰He kaikki näkivät hänet ja pelästyivät. Mutta heti hän puhui heille ja sanoi: ”Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen . Älkää pelätkö!”

⁵¹Hän astui veneeseen heidän luokseen, ja tuuli tyyntyi. He olivat hämmästyksestä suunniltaan,

⁵²sillä ei edes se, mitä oli tapahtunut leiville, ollut avannut heidän ymmärrystään. Niin paatunut heidän sydämensä oli.

Jeesus parantaa Gennesaretissa

⁵³Ylitettyään järven he tulivat Gennesaretiin ja laskivat siellä maihin.

⁵⁴Heidän noustessaan veneestä ihmiset tunsivat heti Jeesuksen.

⁵⁵He kiersivät juosten koko seudun ja alkoivat kantaa vuoteilla sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan.

⁵⁶Minne tahansa hän menikin, kyliin, kaupunkiin tai maaseudulle, he asettivat sairaat toreille ja pyysivät häneltä, että nämä saisivat koskettaa edes hänen viittansa tupsua. Ja kaikki, jotka koskettivat häntä, paranivat.

Markus 7

Jumalan käsky ja perinnäissääntö

¹Fariseuksia ja muutamia Jerusalemlaista tulleita kirjanoppineita kokoontui Jeesuksen luo.

²He näkivät, että jotkut hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtain, toisin sanoen pesemättömin, käsin.

³Fariseukset kuten muutkaan juutalaiset eivät näet syö, ennen kuin ovat tarkoin pesseet kätensä noudattaen vanhinten perinnäissääntöä.

⁴ Torilta tultuaan he eivät syö, elleivät ensin puhdistaudu. Paljon muitakin sääntöjä he ovat ottaneet noudattaakseen, kuten maljojen, kiviastioiden ja kupariastioiden pesemisiä.

⁵ Niinpä fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Jeesukselta: ”Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan vaan aterioivat epäpuhtain käsin?”

⁶ Hän vastasi heille: ”Oikein on Jesaja ennustanut teistä, te tekopyhät! Onhan kirjoitettu: ’Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.

⁷ Turhaan he palvelevat minua opettaen oppejaan, ihmisten käskyjä.’

⁸ Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä.”

⁹ Vielä hän sanoi: ”Hyvinpä te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne.

¹⁰ Mooses on sanonut: ’Kunnioita isääsi ja äitiäsi’ ja ’Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuoleamalla.’

¹¹ Mutta te opetatte, että jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: ’Se, mitä sinun piti saada minulta, on korban’, uhrilahja,

¹² niin te ette salli hänen tehdä enää mitään isänsä tai äitinsä hyväksi.

¹³ Näin te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jota te opetatte. Ja paljon muutakin samanlaista te teette.”

Mikä saastuttaa ihmisen?

¹⁴ Jeesus kutsui taas kansan luokseen ja sanoi: ”Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää.

¹⁵ Ei ihmistä voi saastuttaa mikään, mikä tulee häneen ulkoapäin. Se ihmisen saastuttaa, mikä tulee hänen sisältään ulos.

¹⁶ [Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.]”

¹⁷ Kun Jeesus tuli kansan luota kotiin, hänen opetuslapsensa alkoivat kysellä häneltä tuosta vertauksesta.

¹⁸ Hän sanoi heille: ”Näinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä tulee ihmiseen ulkoapäin, voi häntä saastuttaa?

¹⁹ Eihän se mene hänen sydämeensä vaan vatsaan, ja se ulostetaan.” Näin hän julisti kaikki ruuat puhtaiksi.

²⁰ Ja hän jatkoi: ”Ihmisen saastuttaa se, mikä tulee hänestä ulos.

²¹ Sisältä, ihmisen sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat,

²² aviorikokset, ahnehtimiset, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuopuus, jumalanpilkka, ylpeys ja mielettömyys.

²³ Kaikki tämä paha lähtee sisältä ja saastuttaa ihmisen.”

Foinikialaisen naisen usko

²⁴ Sitten Jeesus lähti sieltä Tyroksen alueelle ja meni erääseen taloon. Hän ei halunnut kenenkään tietävän siitä, mutta hän ei voinut pysyä salassa.

²⁵ Muuan nainen, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, sai kuulla Jeesuksesta. Hän tuli heti ja heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen.

²⁶ Nainen oli kreikkalainen, syntyään Syyrian foinikialainen. Hän pyysi Jeesusta ajamaan riivaajan ulos hänen tyttärestään,

²⁷ mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Anna ensin lasten tulla ravituiksi, sillä ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille.”

²⁸ Nainen vastasi: ”Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lapsilta pudonneita muruja.”

²⁹ Silloin Jeesus sanoi naiselle: ”Tämän sanasi tähden, mene, riivaaja on lähtenyt tyttärestäsi.”

³⁰ Tultuaan kotiinsa nainen näki lapsen makaavan vuoteella. Riivaaja oli lähtenyt hänestä.

Jeesus parantaa kuuron miehen

³¹ Jeesus lähti jälleen Tyroksen alueelta. Hän kulki Siidonin kautta ja tuli Galileanjärvelle Dekapoliin alueelle.

³²Hänen luokseen tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja Jeesusta pyydettiin panemaan kätensä hänen päälleen.

³³Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään.

³⁴Sitten hän katsoi ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi miehelle: ”Effata”, mikä merkitsee: aukene.

³⁵Heti hänen korvansa aukenivat ja hänen kielensä side irtosi, ja hän puhui selvästi.

³⁶Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään. Mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he siitä puhuivat.

³⁷Kaikki olivat aivan ihmeissään ja sanoivat: ”Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan.”

Markus 8

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

¹Niinä päivinä oli jälleen koolla paljon ihmisiä. Kun heillä ei ollut mitään syötävää, Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille:

²”Minun käy sääliksi kansaa. Nämä ihmiset ovat olleet luonani jo kolme päivää, eikä heillä ole mitään syötävää.

³Jos minä päästän heidät nälissään kotiin, he nääntyvät matkalla, ovathan jotkut heistä tulleet kaukaa.”

⁴Opetuslapset vastasivat hänelle: ”Mistä kukaan täällä erämaassa voi saada riittävästi leipää näiden ravinnoksi?”

⁵Hän kysyi heiltä: ”Montako leipää teillä on?” He vastasivat: ”Seitsemän.”

⁶Jeesus käski kansan asettua maahan. Sitten hän otti ne seitsemän leipää, lausui kiitoksen, mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle tarjottaviksi. Ja he jakoivat ne kansalle.

⁷Heillä oli myös muutama pikkukala, ja hän siunasi ne ja käski tarjota nekin.

⁸ Niin kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän korillista.

⁹ Heidä oli noin neljätuhatta. Jeesus päästi heidät luotaan

¹⁰ ja astui heti opetuslapsineen veneeseen ja meni Dalmanutan alueelle.

Jeesukselta vaaditaan merkkiä

¹¹ Fariseukset tulivat väittelemään Jeesuksen kanssa. Kiusaten häntä he vaativat häneltä merkkiä taivaasta.

¹² Jeesus huokasi hengessään ja sanoi: ”Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei merkkiä anneta.”

¹³ Ja hän jätti heidät, astui jälleen veneeseen ja lähti järven toiselle puolelle.

Fariseusten ja saddukeusten hapatus

¹⁴ Opetuslapset olivat unohtaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut veneessä enempää kuin yksi leipä.

¹⁵ Jeesus käski heitä sanoen: ”Olkaa varuillanne ja karttakaa niin fariseusten kuin Herodeksenkin hapatusta.”

¹⁶ Mutta he puhelivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää.

¹⁷ Jeesus huomasi sen ja sanoi heille: ”Miksi puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielääkään käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne kovettunut?

¹⁸ Onhan teillä silmät, ettekö näe? Teillä on korvat, ettekö kuule? Vai ettekö muista?

¹⁹ Kun mursin ne viisi leipää viidelletuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?” He vastasivat hänelle: ”Kaksitoista.”

²⁰ ”Entä, kun mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?” ”Seitsemän”, he vastasivat.

²¹ Hän sanoi heille: ”Ettekö vielääkään käsitä?”

Jeesus parantaa sokean Beetsaidassa

²²He tulivat Beetsaidaan. Siellä Jeesuksen luo tuotiin sokea mies ja häntä pyydettiin koskettamaan tätä.

²³Hän tarttui sokeaa kädestä ja talutti hänet kylän ulkopuolelle. Sitten hän sylkäisi miehen silmiin, pani kätensä hänen päälleen ja kysyi: ”Näetkö mitään?”

²⁴Mies katsoi ylös ja sanoi: ”Näen ihmisiä, näen ikään kuin käveleviä puita.”

²⁵Sitten Jeesus pani uudestaan kätensä hänen silmilleen, ja nyt mies näki tarkasti. Hän oli parantunut ja näki kaiken aivan selvästi.

²⁶Ja Jeesus lähetti hänet kotiin sanoen: ”Älä edes poikkea kylään.”

Matka Jerusalemiin Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

²⁷Sitten Jeesus ja hänen opetuslapsensa lähtivät Filippoksen Kesarean kyliin. Matkalla hän kysyi heiltä: ”Kenen ihmiset sanovat minun olevan?”

²⁸He vastasivat hänelle: ”Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas jonkun profeetoista.”

²⁹”Entä te?” Jeesus kysyi heiltä. ”Kenen te sanotte minun olevan?” Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus.”

³⁰Jeesus varoitti heitä puhumasta hänestä kenellekään.

Jeesus puhuu kuolemastaan

³¹Jeesus alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon. Vanhimmat, kirjanoppineet ja ylipapit hylkäävät hänet. Hänet tapetaan, mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee ylös.

³²Tämän hän puhui avoimesti. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelevaan häntä.

³³Mutta Jeesus kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria: ”Väisty tieltäni, Saatana! Sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”

Jeesuksen seuraamisesta

³⁴Sitten Jeesus kutsui luokseen väkijoukon ja opetuslapsensa ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

³⁵Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, pelastaa sen.

³⁶Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulleen vahingon?

³⁷Sillä mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

³⁸Joka häpeää minua ja minun sanojani tässä syntisessä ja avion rikkovassa sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa.”

Markus 9

¹Jeesus sanoi vielä: ”Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät, että Jumalan valtakunta on tullut voimassaan.”

Jeesuksen kirkastuminen

²Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Hän vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen, erilleen muista. Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä

³ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin valkoisiksi, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä voi sellaiseksi valkaista.

⁴Heille ilmestyi Elia yhdessä Mooseksen kanssa, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa.

⁵Pietari rupesi puhumaan Jeesukselle: ”Opettaja, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi.”

⁶Hän ei näet tiennyt mitä sanoa, sillä he olivat peloissaan.

⁷ Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!”

⁸ Ja yhtäkkiä, kun he katsoivat ympärilleen, he eivät nähneet enää ketään muuta kanssaan kuin Jeesuksen yksin.

⁹ Kun he olivat tulossa vuorelta alas, hän kielsi opetuslapsia kertomasta näkemäänsä kenellekään ennen kuin Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista.

¹⁰ He pitivät mielessään nämä sanat ja pohtivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen tarkoitti.

Kysymys Eliasta

¹¹ Opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elia pitää tulla ensin?”

¹² Hän vastasi heille: ”Elia todellakin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen. Mutta miksi sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän joutuu paljon kärsimään ja häntä halveksitaan?”

¹³ Mutta minä sanon teille: Elia on jo tullut, ja ihmiset tekivät hänelle mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu.”

Riivattu poika

¹⁴ Kun he tulivat muiden opetuslasten luo, he näkivät paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.

¹⁵ Heti nähdessään Jeesuksen väkijoukko hämmästyí. Ihmiset riensivät hänen luokseen ja tervehtivät häntä.

¹⁶ Jeesus kysyi heiltä: ”Mistä te kiistelette heidän kanssaan?”

¹⁷ Silloin joku kansanjoukosta vastasi hänelle: ”Opettaja, minä toin poikani sinun luoksesi. Hänessä on mykkä henki.

¹⁸ Missä tahansa se käykin hänen kimppuunsa, se riuhtoo häntä, ja hänen suustaan tulee vaahtoa. Hän kiristelee hampaitaan ja jäykistyy. Minä pyysin opetuslapsiasi ajamaan hengen ulos, mutta he eivät kenneet.”

¹⁹Jeesus vastasi heille: ”Voi tätä epäuskoista sukupolvea! Kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan minun pitää kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun luokseni.”

²⁰He toivat pojan Jeesuksen luo. Nähdessään Jeesuksen henki kouristi heti poikaa. Tämä kaatui, kieriskeli maassa, ja hänen suustaan tuli vaahtoa.

²¹Jeesus kysyi isältä: ”Kuinka kauan tätä on hänellä ollut?” ”Lapsesta asti”, hän vastasi.

²²”Henki on monesti heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä voit jotakin, niin auta ja armahda meitä!”

²³Jeesus sanoi hänelle: ”Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.”

²⁴Heti lapsen isä huusi: ”Minä uskon! Auta minua voittamaan epäuskoni!”

²⁵Kun Jeesus näki, että väkeä kokoontui, hän nuhteli saastaista henkeä sanoen: ”Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä äläkä enää mene häneen!”

²⁶Silloin henki huusi, ja kouristaen poikaa rajusti se lähti hänestä ulos. Poika meni aivan elottoman näköiseksi, ja monet sanoivatkin, että hän kuoli.

²⁷Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös, ja hän nousi.

²⁸Kun Jeesus oli mennyt sisälle, opetuslapset kysyivät häneltä heidän ollessaan keskenään: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan henkeä ulos?”

²⁹Hän vastasi heille: ”Tätä lajia ei saa lähtemään muulla kuin rukouksella.”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

³⁰He lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean halki. Jeesus ei tahtonut kenenkään tietävän sitä,

³¹sillä hän opetti opetuslapsiaan. Hän sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet. Kun hänet on tapettu, hän nousee kolmantena päivänä ylös kuolleista.”

³²Mutta he eivät ymmärtäneet tätä puhetta ja pelkäsivät kysyä häneltä.

Kuka on suurin?

³³He saapuivat Kapernaumiin. Kotiin tultuaan Jeesus kysyi opetuslapsiltaan: ”Mistä te keskustelitte matkalla?”

³⁴He olivat vaiti, sillä he olivat matkalla väitelleet keskenään siitä, kuka oli suurin.

³⁵Hän istuutui, kutsui luokseen ne kaksitoista ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen tulee olla kaikkein viimeisin ja kaikkien palvelija.”

³⁶Sitten hän otti lapsen ja asetti hänet heidän keskelleen. Nostettuaan hänet syliinsä hän sanoi heille:

³⁷”Joka ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua vaan hänet, joka on minut lähettänyt.”

Riivaajia ulos ajava mies

³⁸Johannes sanoi Jeesukselle: ”Opettaja, me näimme erään miehen ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei seuraa meitä.”

³⁹Mutta Jeesus sanoi: ”Älkää estäkö häntä. Ei kukaan, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti sen jälkeen puhua minusta pahaa.

⁴⁰Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme.

⁴¹Joka antaa teille maljallisen vettä juotavaksi siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Varoitus viettelyksistä

⁴²”Kuka ikinä viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen.

⁴³Jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Sinulle on parempi, että käsipuolena menet sisälle elämään, kuin että molemmat kädet tallella joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen,

⁴⁴ [missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu].

⁴⁵ Jos jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Sinulle on parempi, että jalkapuolena menet sisälle elämään, kuin että sinut molemmat jalat tallella heitetään helvettiin, sammumattomaan tuleen,

⁴⁶ [missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu].

⁴⁷ Jos silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvettiin,

⁴⁸ missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

⁴⁹ Jokainen ihminen suolataan tulella .

⁵⁰ Suola on hyvä. Mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teissä suola itsessänne, ja eläkää rauhassa keskenänne.”

Markus 10

Kysymys avioerosta

¹Jeesus lähti sieltä ja tuli Juudean alueelle Jordanin toista puolta. Hänen luokseen kokoontui jälleen paljon ihmisiä, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä.

²Hänen luokseen tuli fariseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät, onko miehen lupa hylätä vaimonsa.

³Hän vastasi: ”Mitä Mooses on teille säätänyt?”

⁴He sanoivat: ”Mooses antoi luvan kirjoittaa erokirjan ja hylätä vaimon.”

⁵Niin Jeesus sanoi heille: ”Teidän kovasydämisyytenne tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen.

⁶Mutta jo luomakunnan alussa Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi.

⁷Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa,

⁸ja niistä kahdesta tulee yksi liha. Niin heitä ei enää ole kaksi, vaan he ovat yksi liha.

⁹ Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”

¹⁰ Majapaikassa opetuslapset kysyivät uudelleen häneltä tätä samaa asiaa.

¹¹ Hän sanoi heille: ”Joka hylkää vaimonsa ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen vaimoaan kohtaan.

¹² Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, hänkin tekee aviorikoksen.”

Jeesus siunaa lapsia

¹³ Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskettaisi heitä, mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

¹⁴ Kun Jeesus näki sen, hän närkästyi ja sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkään estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

¹⁵ Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

¹⁶ Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Rikas nuorukainen

¹⁷ Jeesuksen lähtiessä jatkamaan matkaa muuan mies juoksi hänen luokseen, polvistui hänen eteensä ja kysyi: ”Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, että perisin iankaikkisen elämän?”

¹⁸ Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.

¹⁹ Käskyt sinä tiedät: älä tapa , älä tee huorin, älä varasta, älä anna väärää todistusta, älä riistä, kunnioita isääsi ja äitiäsi.”

²⁰ Mies sanoi hänelle: ”Opettaja, kaikkea tätä olen noudattanut nuoruudestani asti.”

²¹ Niin Jeesus katsoi häneen, rakasti häntä ja sanoi: ”Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua.”

²²Mutta mies synkistyi siitä puheesta ja lähti pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

²³Silloin Jeesus katsahti ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen: ”Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä Jumalan valtakuntaan!”

²⁴Opetuslapset hämmästelivät hänen sanojaan, mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: ”Lapset, kuinka vaikeaa onkaan päästä Jumalan valtakuntaan!”

²⁵Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

²⁶He hämmästyivät vielä enemmän ja sanoivat toisilleen: ”Kuka sitten voi pelastua?”

²⁷Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.”

Opetuslasten tuleva palkka

²⁸Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua.”

²⁹Jeesus sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talostaan, veljistään tai sisaristaan, äidistään, isästään tai lapsistaan tai pelloistaan

³⁰mutta ei saisi satakertaisesti taloja, veljiä ja sisaria, äitejä ja lapsia ja pelloja nyt, tässä ajassa vainojen keskellä, ja tulevassa ajassa iankaikkista elämää.

³¹Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

³²He olivat matkalla ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään. Opetuslapset olivat hämmentyneitä, ja ne, jotka tulivat heidän perässään,

olivat peloissaan. Silloin hän otti jälleen erilleen kaksitoista opetuslastaan ja alkoi puhua heille siitä, mitä hänelle oli tapahtuva:

33 ”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoille.

34 Nämä pilkkaavat häntä ja sylkevät hänen päälleen, ruoskivat häntä ja tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös kuolleista.”

Jaakobin ja Johanneksen pyyntö

35 Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat hänelle: ”Opettaja, me tahdomme, että teet meille sen, mitä sinulta pyydämme.”

36 Hän kysyi heiltä: ”Mitä tahdotte minun tekevän teille?”

37 He vastasivat: ”Anna meidän istua vierelläsi, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolella, sinun kirkkaudessasi.”

38 Mutta Jeesus sanoi heille: ”Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?”

39 He vastasivat hänelle: ”Voimme.” Niin Jeesus sanoi: ”Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, teidätkin kastetaan.

40 Mutta istuminen minun oikealla tai vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se annetaan niille, joille se on valmistettu.”

41 Sen kuultuaan muut kymmenen opetuslasta närkästyivät Jaakobiin ja Johannekseen.

42 Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Te tiedätte, että ne, joiden katsotaan olevan kansojen ruhtinaita, herroina hallitsevat kansoja, ja mahtavat pitävät niitä vallassaan.

⁴³ Näin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne,

⁴⁴ ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja.

⁴⁵ Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”

Jeesus parantaa sokean Bartimaioksen

⁴⁶ Sitten he tulivat Jerikoon. Kun Jeesus lähti sieltä opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa, tien vieressä istui sokea kerjäläinen, Bartimaios, Timaioksen poika.

⁴⁷ Kun hän kuuli, että tulija oli Jeesus Nasaretilainen, hän alkoi huutaa: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!”

⁴⁸ Monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan, mutta hän huusi vielä kovemmin: ”Daavidin Poika, armahda minua!”

⁴⁹ Silloin Jeesus pysähtyi ja sanoi: ”Kutsukaa hänet.” He sanoivat sokealle: ”Ole turvallisella mielellä. Nouse, hän kutsuu sinua.”

⁵⁰ Mies heitti viittansa yltään, hypähti pystyyn ja tuli Jeesuksen luo.

⁵¹ Jeesus kysyi häneltä: ”Mitä tahdot minun tekevän sinulle?” Sokea vastasi: ”Rabbuuni, että saisin näköni jälleen.”

⁵² Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene, uskosi on parantanut sinut.” Hän sai heti näkönsä ja seurasi Jeesusta tiellä.

Markus 11

Jeesuksen toiminta Jerusalemissa Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

¹ Kun he lähestyivät Jerusalemiä ja tulivat Beetfageen ja Betaniaan Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslastaan

²ja sanoi heille: ”Menkää edessänne olevaan kylään. Heti kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne.

³Jos joku kysyy teiltä, miksi te niin teette, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä mutta lähettää sen pian takaisin.”

⁴He menivät ja löysivät varsan, joka oli kujalla sidottuna oven eteen, ja alkoivat päästää sitä irti.

⁵Jotkut paikalla olevista sanoivat heille: ”Mitä te teette, miksi päästätte varsan?”

⁶Opetuslapset vastasivat niin kuin Jeesus oli käskenyt, ja heidän annettiin mennä.

⁷He toivat varsan Jeesukselle ja heittivät vaatteitaan sen päälle, ja hän istuutui sen selkään.

⁸Monet levittivät tielle vaatteitaan, toiset taas lehviä, joita he katkoivat kedolta.

⁹Ja ne, jotka kulkivat hänen edellään ja jäljessään, huusivat: ”Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

¹⁰Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee! Hoosianna korkeuksissa!”

¹¹Niin Jeesus saapui Jerusalemiin ja meni temppeliin. Katseltuaan kaikkea hän lähti niiden kahdentoista kanssa Betaniaan, koska oli jo myöhä.

Jeesus kiroaa viikunapuun

¹²Kun he seuraavana päivänä lähtivät Betaniasta, Jeesuksen tuli nälkä.

¹³Hän näki kaukaa viikunapuun, jossa oli lehtiä, ja meni katsomaan, löytäisikö hän siitä ehkä jotakin. Mutta tultuaan puun luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunoiden aika.

¹⁴Niin hän sanoi sille: ”Älköön kukaan enää ikinä syökö sinusta hedelmää.” Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

Temppelin puhdistaminen

¹⁵He tulivat Jerusalemiin. Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa myyjiä ja ostajia sieltä ulos. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet

¹⁶eikä sallinut kenenkään kantaa tavaraa temppelialueen kautta.

¹⁷Hän myös opetti heitä sanoen: ”Eikö ole kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva kaikkien kansojen rukoushuone’? Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.”

¹⁸Ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, miten saisivat Jeesuksen surmatuksi. He näet pelkäsivät häntä, koska koko kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestaan.

¹⁹Illan tultua Jeesus lähti opetuslapsineen kaupungin ulkopuolelle.

Viikunapuusta saatu opetus

²⁰Kun he varhain aamulla kulkivat viikunapuun ohi, he näkivät sen kuivettuneen juuriaan myöten.

²¹Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle: ”Rabbi, katso! Viikunapuu, jonka sinä kiroisit, on kuivettunut.”

²²Jeesus vastasi: ”Pitäkää usko Jumalaan.

²³Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: ’Nouse ja heittäydy mereen’, eikä epäilisi sydämessään vaan uskoisi sen tapahtuvan, mitä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.

²⁴Sen tähden minä sanon teille: kaiken, mitä te rukoillette ja anotte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, niin se tulee teille.

²⁵Kun seisotte rukoilemassa, antakaa anteeksi, jos teillä on jotakin jotakuta vastaan, niin että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.

²⁶[Mutta jos te ette anna anteeksi, ei myöskään teidän Isänne, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.]”

Kysymys Jeesuksen vallasta

²⁷He tulivat taas Jerusalemiin. Jeesuksen kävellessä temppelissä tulivat ylipapit, kirjanoppineet ja vanhimmat hänen luokseen

²⁸ja kysyivät: ”Millä vallalla sinä tätä kaikkea teet? Ja kuka on antanut sinulle valtuudet tehdä tätä?”

²⁹Mutta Jeesus sanoi heille: ”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Vastatkaa minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä tätä teen.

³⁰Oliko Johanneksen kaste peräisin taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle.”

³¹Niin he pohtivat keskenään: ”Jos sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo: ’Miksi ette sitten uskoneet häntä?’

³²Vai sanoisimmeko: ’Ihmisistä?’” Mutta he pelkäsivät kansaa, sillä kaikkien mielestä Johannes todellakin oli profeetta.

³³Niin he vastasivat Jeesukselle: ”Emme tiedä.” Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Markus 12

Vertaus viinitarhan vuokraajista

¹Jeesus alkoi puhua heille vertauksin: ”Mies istutti viinitarhan ja ympäröi sen aidalla, koversi kallioon viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille.

²Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo perimään heiltä viinitarhan hedelmiä.

³Mutta he ottivat palvelijan kiinni, pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.

⁴Isäntä lähetti heidän luokseen toisen palvelijan. Tätä he löivät päähän ja häpäisivät.

⁵ Hän lähetti taas yhden, ja hänet he tappoivat. Vielä hän lähetti paljon muita; toiset heistä piestiin, toiset tapettiin.

⁶ Jäljellä oli vielä yksi, hänen rakas poikansa. Tämän hän lähetti viimeiseksi heidän luokseen sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat.'

⁷ Mutta viljelijät puhuivat keskenään: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin perintö on meidän.'

⁸ He ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät ulos viinitarhasta.

⁹ Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee? Hän tulee ja tuhoaa viljelijät ja antaa viinitarhan muille.

¹⁰ Ettekö ole lukeneet tätä raamatunkohtaa: 'Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi .

¹¹ Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme?'"

¹² Silloin he olisivat halunneet ottaa Jeesuksen kiinni, sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Mutta koska he pelkäsivät kansaa, he jättivät hänet ja lähtivät pois.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

¹³ Sitten he lähettivät Jeesuksen luo muutamia fariseuksia ja herodilaisia saadakseen hänet sanoistaan kiinni.

¹⁴ Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudellinen etkä välitä siitä, mitä ihmiset sanovat. Sinä et katso henkilöön vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. Onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei? Onko meidän maksettava vai ei?"

¹⁵ Hän tiesi heidän teeskentelynsä ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua? Tuokaa minulle denaari nähtäväksi."

¹⁶ He toivat, ja hän kysyi: "Kenen kuva ja nimi tässä on?" He vastasivat: "Keisarin."

¹⁷ Jeesus sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Ja he ihmettelivät häntä suuresti.

Kysymys ylösnousemuksesta

¹⁸Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole. He esittivät hänelle kysymyksen:

¹⁹”Opettaja, Mooses on säättänyt meille: ’Jos mieheltä kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon mutta ei lasta, niin mies ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.’

²⁰Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon mutta kuoli jättämättä jälkeläistä.

²¹Silloin toinen otti hänet, mutta hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Samoin myös kolmas.

²²Kaikki seitsemän ottivat hänet vaimokseen, eikä yksikään heistä jättänyt jälkeläistä. Viimeisenä kaikista kuoli myös vaimo.

²³Kuka heistä siis saa hänet vaimokseen, kun he nousevat ylösnousemuksessa? Onhan hän ollut kaikkien seitsemän vaimona.”

²⁴Jeesus sanoi heille: ”Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?

²⁵Kun ihmiset nousevat kuolleista, he eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi vaan ovat kuin enkelit taivaissa.

²⁶Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemiseen, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta kertomusta orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui Moosekselle sanoen: ’Minä olen Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala’?

²⁷Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien. Te olette suuresti eksyksissä.”

Kysymys tärkeimmästä käskystä

²⁸Muuan kirjanoppinut oli kuullut heidän väittelynsä ja havainnut Jeesuksen vastanneen hyvin. Hän tuli nyt Jeesuksen luo ja kysyi häneltä: ”Mikä on tärkein kaikista käskyistä?”

²⁹ Jeesus vastasi: ”Ensimmäinen on tämä: ’Kuule, Israel, Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.

³⁰ Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikella ymmärrykselläsi ja kaikella voimallasi.’

³¹ Toinen on tämä: ’Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’ Ei ole näitä suurempaa käskyä.”

³² Kirjanoppinut sanoi hänelle: ”Oikein, opettaja, sinä sanoit totuuden, että Jumala on yksi ja ettei ole ketään muuta kuin hän.

³³ Ja se, että rakastaa häntä kaikesta sydämistään ja kaikella ymmärryksellään ja kaikella voimallaan ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja teurasuhrit.”

³⁴ Nähdessään hänen vastaavan viisaasti Jeesus sanoi: ”Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta.” Eikä kukaan enää rohjennut kysyä Jeesukselta mitään.

Kristuksen alkuperä

³⁵ Opettaessaan temppelissä Jeesus sanoi: ”Kuinka kirjanoppineet voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika?

³⁶ Onhan Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: ’Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.’

³⁷ Daavid siis itse sanoo Kristusta Herraksi. Kuinka Kristus sitten voi olla hänen poikansa?” Ja suuri kansanjoukko kuunteli Jeesusta mielellään.

Varokaa kirjanoppineita!

³⁸ Opettaessaan Jeesus sanoi: ”Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja haluavat, että heitä tervehditään toreilla.

³⁹ He haluavat etumaiset istuimet synagogissa ja kunniapaikat pidoissa.

⁴⁰ He syövät leskien talot ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. Sitä kovemman tuomion he saavat.”

Lesken ropo

⁴¹Jeesus istui vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka kansa pani uhriarkkuun rahaa. Monet rikkaat antoivat paljon.

⁴²Sitten tuli köyhä leski ja pani siihen kaksi pientä lanttia, yhteensä assin neljänneksen.

⁴³Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pudotti uhriarkkuun enemmän kuin kaikki muut.

⁴⁴Kaikki nuo antoivat liiastaan, mutta tämä antoi puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko omaisuutensa.”

Markus 13

Jeesus puhuu tulevista tapahtumista Temppelin hävitys

¹Jeesuksen tullessa ulos temppelistä eräs hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: ”Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!”

²Jeesus vastasi: ”Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan.”

Lopun merkkejä

³Kun Jeesus istui Öljymäellä temppeliä vastapäätä, kysyivät Pietari, Jaakob, Johannes ja Andreas häneltä heidän ollessaan keskenään:

⁴”Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on merkinä siitä, että kaikki tämä alkaa toteutua?”

⁵Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: ”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä.

⁶Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ’Minä se olen’, ja he eksyttävät monia.

⁷Kun kuulette sodan ääniä ja sanomia sodista, älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu.

⁸Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. Monin paikoin tulee maanjäristyksiä ja on nälänhätää. Tämä on synnytystuskien alkua.

⁹ Olkaa varuillanne. Teidät luovutetaan oikeuden eteen ja teitä piestään synagogissa. Teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen minun takiani, todistukseksi heille.

¹⁰ Mutta ensin on evankeliumi julistettava kaikille kansoille.

¹¹ Kun teitä viedään luovutettaviksi oikeuden eteen, älkää edeltäpäin huolehtiko, mitä puhuisitte. Puhukaa, mitä teille sinä hetkenä annetaan, sillä ette te itse puhu vaan Pyhä Henki.

¹² Veli luovuttaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman.

¹³ Te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.”

Suuri ahdistus

¹⁴ ”Kun te näette hävityksen kauhistuksen seisovan siinä, missä sen ei pitäisi olla” – lukija huomatkoon tämän – ”silloin Juudeassa olevat paetkoot vuorille.

¹⁵ Joka on katolla, älköön astuko alas älköönkä menkö noutamaan mitään talostaan,

¹⁶ ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa.

¹⁷ Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

¹⁸ Rukoilkaa, ettei tämä tapahtuisi talvella,

¹⁹ sillä niinä päivinä on oleva ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut siitä lähtien, kun Jumala loi luomakunnan, tähän päivään asti, eikä tule olemaan.

²⁰ Ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät.

²¹ Jos silloin joku sanoo teille: ’Katso, täällä on Kristus’ tai ’Katso, tuolla’, älkää uskonto,

²² sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee. He tekevät tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin.

²³ Olkaa siis varuillanne! Minä olen ennalta ilmoittanut teille kaiken.”

Ihmisen Pojan tuleminen

²⁴ ”Mutta niinä päivinä, tuon ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan,

²⁵ tähdet putoavat taivaalta ja taivaiden voimat järkkyvät.

²⁶ Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella,

²⁷ ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmansuunnalta maan äärestä taivaan ääreen.

²⁸ Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa virkoaa ja lehdet puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä.

²⁹ Samoin nähdessänne tämän tapahtuvan tietäkää, että se aika on lähellä, oven edessä.

³⁰ Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu.

³¹ Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

³² Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä Poika vaan Isä yksin.”

Valvokaa!

³³ ”Olkaa varuillanne ja valvokaa , sillä te ette tiedä, milloin se aika tulee.

³⁴ Kun vieraille maille matkustava mies jättää talonsa ja antaa palvelijoilleen hallintavallan, kullekin oman tehtävänsä, hän käskää myös ovenvartijan valvoa.

³⁵ Samoin valvokaa tekin, sillä te ette tiedä, milloin talon herra tulee: illalla vai keskiyöllä, kukonlaulun aikaan vai aamun sarastaessa,

³⁶ ettei hän yhtäkkiä tullessaan tapaisi teitä nukkumasta.

³⁷ Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!”

Markus 14

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus Jeesuksen surmaamista suunnitellaan

¹ Kahden päivän päästä oli pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla. Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, miten he juonen avulla ottaisivat Jeesuksen kiinni tappaakseen hänet.

² He näet sanoivat: ”Ei juhlan aikana, ettei kansassa syntyisi meteliä.”

Jeesus voidellaan Betaniassa

³ Kun Jeesus oli Betaniassa aterialla Simon Spitaalisen talossa, sinne tuli nainen mukanaan alabasteripullo täynnä aitoa, kallista nardusöljyä. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti öljyn Jeesuksen päähän.

⁴ Jotkut paheksuivat tätä ja sanoivat toisilleen: ”Miksi tämä haaskaus?

⁵ Olisihan tämän öljyn voinut myydä yli kolmellasadalla denaarilla ja antaa rahat köyhille.” Ja he moittivat häntä.

⁶ Mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mielensä? Hän teki minulle hyvän teon.

⁷ Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja te voitte tehdä heille hyvää milloin tahdotte, mutta minua teillä ei aina ole.

⁸ Hän teki minkä voi. Hän voiteli edeltäkäsini minun ruumiini hautaamista varten.

⁹ Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

¹⁰ Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen Jeesuksen heille.

11 Kun he sen kuulivat, he ilahtuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niin hän etsi sopivaa tilaisuutta voidakseen kavaltaa Jeesuksen.

Pääsiäisateria

12 Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä, jolloin pääsiäislammas oli tapana teurastaa, opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”Missä tahdot syödä pääsiäisaterian? Minne menemme valmistamaan sen?”

13 Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: ”Menkää kaupunkiin. Teitä vastaan tulee mies kantaen vesiruukkua. Seuratkaa häntä,

14 ja minne hän meneekin, sanokaa sen talon isännälle: ’Opettaja kysyy: Missä on minua varten vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?’

15 Hän näyttää teille yläkerrasta suuren, valmiiksi varustetun huoneen. Valmistakaa sinne meille ateria.”

16 Opetuslapset lähtivät matkaan. Kun he tulivat kaupunkiin, he havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja he valmistivat pääsiäisaterian.

17 Illan tultua Jeesus saapui niiden kahdentoista kanssa.

18 Heidän ollessaan aterialla Jeesus sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut – hän syö minun kanssani.”

19 Opetuslapset tulivat murheellisiksi ja kysyivät häneltä toinen toisensa jälkeen: ”En kai minä?”

20 Hän sanoi heille: ”Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa leipäpalansa vatiin minun kanssani.

21 Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytäkään.”

Ehtoollisen asettaminen

²² Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsille ja sanoi: ”Ottakaa, tämä on minun ruumiini.”

²³ Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja antoi heille, ja he kaikki joivat siitä.

²⁴ Hän sanoi heille: ”Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä.

²⁵ Totisesti minä sanon teille: minä en enää juo viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

²⁶ Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

²⁷ Jeesus sanoi heille: ”Te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta, ja lampaat joutuvat hajalle.’

²⁸ Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.”

²⁹ Niin Pietari sanoi hänelle: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, en kuitenkaan minä.”

³⁰ Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

³¹ Mutta Pietari vakuutti vielä lujemmin: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä kiellä sinua.” Samoin sanoivat kaikki muutkin.

Jeesus rukoilee Getsemanessa

³² He tulivat paikkaan, jota kutsuttiin Getsemaneksi. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Istukaa tässä sillä aikaa kun minä rukoilen.”

³³ Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi tuntea kauhua ja tuskaa.

³⁴ Niin hän sanoi heille: ”Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa.”

³⁵Hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi maahan ja rukoili, että se hetki, jos mahdollista, menisi häneltä ohi.

³⁶Hän sanoi: ”Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota tämä malja minulta pois. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!”

³⁷Sitten hän tuli takaisin ja tapasi opetuslapset nukkumasta ja sanoi Pietarille: ”Simon, nukutko sinä? Etkö jaksanut edes yhtä hetkeä valvoa?

³⁸Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.”

³⁹Taas hän meni pois ja rukoili samoin sanoin.

⁴⁰Palattuaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. Eivätkä he tienneet, mitä vastaisivat hänelle.

⁴¹Tullessaan kolmannen kerran hän sanoi heille: ”Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on koittanut. Katsokaa, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

⁴²Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä.”

Jeesus vangitaan

⁴³Heti, Jeesuksen vielä puhuessa, saapui paikalle Juudas, yksi niistä kahdestatoista. Hänen mukanaan oli miekoin ja seipäin varustautunut joukko, joka tuli ylipappien, kirjanoppineiden ja vanhinten luota.

⁴⁴Jeesuksen kavaltaja oli sopinut heidän kanssaan merkistä sanoen: ”Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois.”

⁴⁵Tultuaan sinne Juudas astui heti hänen luokseen ja sanoi: ”Rabbi!”, ja suuteli häntä.

⁴⁶Silloin he kävivät Jeesukseen käsiksi ja vangitsivat hänet.

⁴⁷Yksi lähellä seisovista veti miekan esiin ja iski ylipapin palvelijaa sivaltaen häneltä korvan irti.

⁴⁸ Mutta Jeesus puhui heille sanoen: ”Oletteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanaan?

⁴⁹ Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne ja opettanut temppelissä, ettekä te ole ottaneet minua kiinni. Mutta Kirjoitusten oli käytävä toteen.”

⁵⁰ Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

⁵¹ Jeesusta seurasi muuan nuorukainen, jolla oli liinavaate kietaistuna paljaalle iholle. Hänet otettiin kiinni,

⁵² mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastomana.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

⁵³ Jeesus vietiin ylipapin luo. Sinne kokoontuivat kaikki ylipapit sekä vanhimmat ja kirjanoppineet.

⁵⁴ Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin palatsin sisäpihaan asti. Hän istuutui palvelijoiden joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä.

⁵⁵ Ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen hänet, mutta he eivät löytäneet.

⁵⁶ Monet kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.

⁵⁷ Muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan sanoen:

⁵⁸ ”Me olemme kuulleet hänen sanovan: ’Minä hajotan tämän käsin tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsin tehty.’”

⁵⁹ Mutta ei edes näin heidän todistuksensa ollut yhtäpitävä.

⁶⁰ Silloin ylipappi Kaifas nousi, astui esiin ja kysyi Jeesukselta: ”Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?”

⁶¹ Mutta Jeesus oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylipappi kysyi häneltä: ”Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?”

⁶² Jeesus vastasi: ”Minä olen . Ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.”

⁶³Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme!

⁶⁴Te kuulitte tuon herjauksen. Mitä mieltä olette?” Niin he kaikki tuomitsivat Jeesuksen syyllisenä kuolemaan.

⁶⁵Muutamat alkoivat sylkeä hänen päälleen, peittivät hänen kasvonsa, löivät häntä nyrkillä ja sanoivat: ”Profetoi!” Vartijatkin löivät häntä kasvoihin.

Pietari kieltää Jeesuksen

⁶⁶Kun Pietari oli alhaalla sisäpihassa, sinne tuli yksi ylipapin palvelustytöistä.

⁶⁷Nähdessään Pietarin lämmittelemässä hän katsoi tätä ja sanoi: ”Sinäkin olit tuon nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa.”

⁶⁸Mutta Pietari kielsi sanoen: ”En tiedä enkä käsitä, mitä sanot”, ja hän meni ulkopihalle.

⁶⁹Kun palvelustyttö näki Pietarin siellä, hän rupesi jälleen puhumaan lähellä seisoville: ”Tuo on yksi heistä.”

⁷⁰Mutta taas hän kielsi. Hetken päästä lähellä seisovat sanoivat Pietarille: ”Varmasti sinä olet yksi heistä. Olethan sinäkin galilealainen.”

⁷¹Mutta hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: ”En tunne sitä miestä, josta te puhutte!”

⁷²Samassa kukko lauloi toisen kerran. Silloin Pietari muisti sanat, jotka Jeesus oli hänelle sanonut: ”Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Ja hän puhkesi itkuun.

Markus 15

Jeesus Pilatuksen edessä

¹Heti aamulla ylipapit pitivät neuvottelun vanhimpien, kirjanoppineiden ja koko neuvoston kanssa. Jeesus sidottiin, vietiin pois ja luovutettiin Pilatuksen käsiin.

²Pilatus kysyi Jeesukselta: ”Sinä siis olet juutalaisten kuningas?” Hän vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”

³Ja ylipapit esittivät monta syytöstä häntä vastaan.

⁴Pilatus kysyi taas häneltä: ”Etkö vastaa mitään? Näethän, kuinka paljon syytöksiä he esittävät sinua vastaan.”

⁵Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

⁶Juhlan aikana Pilatuksella oli tapana vapauttaa yksi vanki, se, jota kansa pyysi.

⁷Eräs mies nimeltään Barabbas oli vangittuna muiden kapinoitsijoiden kanssa, jotka olivat kapinan yhteydessä tehneet murhan.

⁸Niin väkijoukko meni Pilatuksen luo ja alkoi pyytää, että hän tekisi niin kuin hänen tapansa oli.

⁹Pilatus vastasi: ”Tahdotteko, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?”

¹⁰Hän näet ymmärsi, että ylipapit olivat pelkästä kateudesta luovuttaneet hänet.

¹¹Mutta ylipapit kiihottivat kansaa pyytämään, että hän pikemminkin vapauttaisi Barabbaksen.

¹²Pilatus kysyi taas: ”Mitä sitten tahdotte minun tekevän hänelle, jota te kutsutte juutalaisten kuninkaaksi?”

¹³Kansa huusi toistamiseen: ”Ristiinnaulitse hänet!”

¹⁴Pilatus kysyi: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?” Mutta kansa huusi vielä kovemmin: ”Ristiinnaulitse hänet!”

¹⁵Kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, hän vapautti Barabbaksen, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Sotilaat pilkkaavat Jeesusta

¹⁶Sotilaat veivät Jeesuksen maaherran palatsin sisäpihaan ja kutsuivat koolle koko sotilasosaston.

¹⁷He pukivat hänet purppuraviittaa, väänsivät orjantappuroista kruunun ja panivat sen hänen päähänsä.

¹⁸Sitten he alkoivat pilkallisesti tervehtiä häntä: ”Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!”

¹⁹He löivät häntä ruokokepillä päähän, sylkivät hänen päälleen ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä.

²⁰Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuiivat häneltä purppuraviitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulittavaksi.

Jeesus ristiinnaulitaan

²¹Sotilaat pakottivat erään ohikulkijan, joka oli tulossa pellolta, kantamaan Jeesuksen ristiä. Mies oli kyreneläinen Simon, Aleksandroksen ja Rufuksen isä.

²²He veivät Jeesuksen paikkaan, jonka nimi on Golgata, käännettynä pääkallonpaikka.

²³He antoivat hänelle juotavaksi mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei ottanut sitä.

²⁴Sitten he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin saisi.

²⁵Oli kolmas tunti, kun he ristiinnaulitsivat hänet.

²⁶Hänen yläpuolelleen oli kirjoitettu hänen tuomionsa syy: ”Juutalaisten kuningas”.

²⁷Hänen lisäksi he ristiinnaulitsivat kaksi rosvoa, toisen hänen oikealle, toisen vasemmalle puolelleen.

²⁸[Näin toteutui kirjoitus, joka sanoo: ”Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.”]

²⁹Ohikulkijat pilkkasivat häntä ja sanoivat päätään nyökyttäen: ”Voi sinua, joka hajotat temppelin ja kolmessa päivässä rakennat sen uudestaan.

³⁰Pelasta itsesi ja astu alas ristiltä.”

³¹Samoin ylipapit ja kirjanoppineet puhuivat toisilleen häntä pilkaten: ”Muita hän on auttanut, itseään hän ei voi auttaa.

³²Astukoon nyt, Kristus, Israelin kuningas, alas ristiltä, että me sen näkisimme ja uskoisimme.” Myös ne, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan, herjasivat häntä.

Jeesus antaa henkensä

³³Kuudennella tunnilla tuli pimeys yli koko maan. Sitä kesti yhdeksänteen tuntiin asti.

³⁴Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Elohi, Elohi, lema sabaktani?” Se on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?

³⁵Sen kuullessaan muutamat lähellä seisovista sanoivat: ”Kuulkaa, hän huutaa Eliaa.”

³⁶Joku juoksi täyttämään sienen hapanviinillä, pani sen ruokosauvan päähän, antoi hänen juoda ja sanoi: ”Saapa nähdä, tuleeko Elia ottamaan hänet alas.”

³⁷Mutta Jeesus huusi kovalla äänellä ja antoi henkensä.

³⁸Silloin temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.

³⁹Sadanpäällikkö, joka seisoj häntä vastapäätä ja näki, miten hän antoi henkensä, sanoi: ”Tämä mies oli todellakin Jumalan Poika!”

⁴⁰Jonkin matkan päässä oli myös naisia katselemassa. Heidän joukossaan oli Magdalan Maria ja toinen Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseksen äiti, ja Salome.

⁴¹He olivat seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä hänen ollessaan Galileassa. Paikalla oli myös useita muita naisia, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

Jeesus haudataan

⁴²Ilta oli jo tullut, ja oli valmistuspäivä eli sapatin aatto.

⁴³Paikalle saapui arimatialainen Joosef, arvossa pidetty neuvoston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa. Hän rohkaisti mielensä, meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

⁴⁴Pilatus ihmetteli, oliko Jeesus jo kuollut. Hän kutsui luokseen sadanpäällikön ja kysyi tältä, oliko Jeesus todella jo kuollut.

⁴⁵Saatuaan tiedon sadanpäälliköltä hän luovutti ruumiin Joosefille.

⁴⁶Tämä osti liinavaatteen, otti Jeesuksen alas ja kääri hänet liinavaatteeseen ja pani hänet hautaan, joka oli hakattu kallioon. Hautakammion suulle hän vieritti kiven.

⁴⁷Magdalan Maria ja Jooseksen äiti Maria näkivät, minne hänet pantiin.

Markus 16

Jeesuksen ylösnousemus

¹Sapatin mentyä Magdalan Maria ja Maria, Jaakobin äiti, sekä Salome ostivat hyvänhajuisia yrttivoiteita mennäkseen voitelemaan Jeesuksen.

²Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä päivänä he tulivat haudalle varhain auringon noustessa.

³He puhuivat keskenään: ”Kuka meille vierittää kiven hautakammion suulta?”

⁴Kohotettuaan katseensa he näkivät, että kivi, joka oli hyvin suuri, oli vieritetty pois.

⁵Naiset menivät hautakammioon ja näkivät oikealla puolella istumassa nuorukaisen yllään pitkä, valkoinen vaate, ja he pelästyivät.

⁶Mutta hän sanoi heille: ”Älkää olko peloissanne. Te etsitte Jeesusta, nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös, ei hän ole täällä. Tässä on paikka, johon hänet pantiin.

⁷Mutta menkää sanomaan hänen opetuslapsilleen, myös Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te näette hänet, niin kuin hän teille sanoi.'"

⁸Naiset tulivat ulos ja pakenivat haudalta vavisten ja hämmästyneinä eivätkä sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle ja kahdelle opetuslapselle

⁹[Kun Jeesus oli varhain viikon ensimmäisenä päivänä noussut kuolleista, hän ilmestyi ensiksi Magdalan Marialle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa.

¹⁰Tämä lähti ja vei sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja nyt murehtivat ja itkivät.

¹¹Mutta kun he kuulivat, että Jeesus eli ja että Maria oli nähnyt hänet, he eivät uskoneet.

¹²Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi toisessa hahmossa kahdelle heistä, kun he olivat kävelleen matkalla maaseudulle.

¹³Myös nämä lähtivät viemään sanaa toisille, mutta heitäkään ei uskottu.

Lähetyskäsky ja Jeesuksen taivaaseenastuminen

¹⁴Myöhemmin Jeesus ilmestyi yhdelletoista opetuslapselle heidän ollessaan aterialla. Hän moitti heidän epäuskoaansa ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseena.

¹⁵Hän sanoi heille: "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille luoduille.

¹⁶Joka uskoo ja saa kasteen, pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.

¹⁷Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,

¹⁸nostavat käsin käärmeitä. Jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä tulevat terveiksi.”

¹⁹Kun Herra Jeesus oli puhunut heille, hänet otettiin ylös taivaaseen ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.

²⁰Opetuslapset lähtivät ja saarnasivat kaikkialla. Ja Herra toimi yhdessä heidän kanssaan vahvistaen sanan sitä seuraavien merkkien kautta.]

Luukas

Luukas 1

Omistuskirjoitus Teofilokselle

¹Monet ovat ryhtyneet laatimaan kertomusta tapahtumista, jotka ovat toteutuneet keskuudessamme,

²sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat olleet silminnäkijöitä ja joista on tullut sanan palvelijoita.

³Siksi olen minäkin, tutkittuani alusta alkaen kaiken tarkasti, päättänyt kirjoittaa näistä tapahtumista järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilos,

⁴jotta saisit tietää, kuinka luotettavia ovat ne asiat, jotka sinulle on opetettu.

Johannes Kastajan syntymä Enkeli ilmoittaa Johannes Kastajan syntymän

⁵Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli muuan pappi, nimeltään Sakarias, joka kuului Abian osastoon. Hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, nimeltään Elisabet.

⁶He molemmat olivat hurskaita Jumalan edessä ja vaelsivat nuhteettomina kaikkien Herran käskyjen ja säädösten mukaan.

⁷Mutta heillä ei ollut lasta, koska Elisabet oli hedelmätön, ja he molemmat olivat tulleet iäkkäiksi.

⁸Kun Sakariaan osaston palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, tapahtui,

⁹että hän pappistehtävien tavanmukaisessa arvonnassa sai osakseen mennä Herran pyhäkköön suitsuttamaan.

¹⁰Koko kansanjoukko oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.

¹¹Silloin Sakariaalle ilmestyi Herran enkeli, joka seisoi suitsutusalttarin oikealla puolella.

¹²Hänet nähdessään Sakarias säikähti ja joutui pelon valtaan.

¹³ Mutta enkeli sanoi hänelle: ”Älä pelkää, Sakarias, sillä rukouksesi on kuultu. Vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Johannes.

¹⁴ Hän on sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymästään,

¹⁵ sillä hän on oleva suuri Herran edessä. Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hänet on täytetty Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdusta asti.

¹⁶ Hän kääntää monet Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, puoleen.

¹⁷ Hän kulkee Herran edellä Elian hengessä ja voimassa kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskaiden mielenlaatuun, näin valmistaakseen kansan, joka on Herraa varten valmistautunut.”

¹⁸ Sakarias sanoi enkelille: ”Miten minä voisin tämän käsittää? Minähän olen vanha mies, ja vaimonikin on tullut iäkkääksi.”

¹⁹ Enkeli vastasi hänelle: ”Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä. Minut on lähetetty sinun luoksesi puhumaan ja julistamaan sinulle tämä ilosanoma.

²⁰ Mutta sinä tulet mykäksi etkä kykene puhumaan ennen kuin sinä päivänä, jona tämä tapahtuu, koska et uskonut minun sanojani, jotka toteutuvat ajallaan.”

²¹ Kansa oli odottamassa Sakariasta, ja kaikki ihmettelivät sitä, että hän viipyi pyhäkössä niin kauan.

²² Kun hän sitten tuli ulos, hän ei kyennyt puhumaan heille. Siitä he ymmärsivät, että hän oli nähnyt pyhäkössä näyn. Hän vain viittoili heille ja jäi mykäksi.

²³ Kun hänen virantoimituksensa päivät olivat päättyneet, hän meni kotiinsa.

²⁴ Niiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta. Hän sanoi:

²⁵ ”Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen.”

Enkeli ilmoittaa Jeesuksen syntymän

²⁶ Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudella, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galileaan, Nasaret-nimiseen kaupunkiin,

²⁷ neitsyen luo, joka oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalle Joosef-nimiselle miehelle. Neitsyen nimi oli Maria.

²⁸ Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: ”Terve, armoitettu! Herra olkoon kanssasi!”

²⁹ Maria hämmentyi suuresti näistä sanoista ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä.

³⁰ Mutta enkeli sanoi hänelle: ”Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.

³¹ Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus.

³² Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen.

³³ Hän hallitsee kuninkaana Jaakobin sukua ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua.”

³⁴ Mutta Maria sanoi enkelille: ”Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä tiedä?”

³⁵ Enkeli vastasi hänelle: ”Pyhä Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut. Siksi myös sitä Pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi.

³⁶ Myös sukulaisesi Elisabet odottaa poikaa vanhalla iällään. Hän, jota sanottiin hedelmättömäksi, on kuudennella kuukaudella,

³⁷ sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.”

³⁸Silloin Maria sanoi: ”Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi mukaan.” Ja enkeli lähti hänen luotaan.

Maria vierailee Elisabetin luona

³⁹Niinä päivinä Maria lähti matkaan ja kiiruhti vuoriseudulle erääseen Juudean kaupunkiin.

⁴⁰Hän meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia.

⁴¹Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussaan ja Elisabet täyttyi Pyhällä Hengellä.

⁴²Hän huudahti kovalla äänellä ja sanoi: ”Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä!

⁴³Kuinka minulle tapahtuu tällaista, että Herrani äiti tulee minun luokseni?

⁴⁴Samalla hetkellä kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, lapsi hypähti riemusta kohdussani.

⁴⁵Autuas se, joka uskoi, sillä se, mitä Herra on hänelle puhunut, on käyvä toteen!”

Marian kiitosvirsi

⁴⁶Maria sanoi: ”Minun sieluni ylistää Herraa,

⁴⁷ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, pelastajastani ,

⁴⁸sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Tästedes kaikki sukupolvet kutsuvat minua autuaaksi,

⁴⁹sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja. Hänen nimensä on pyhä,

⁵⁰ja sukupolvesta sukupolveen kestää hänen laupeutensa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

⁵¹Käsivarrellaan hän on osoittanut voimansa. Hän on lyönyt hajalle ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään.

⁵²Hän on kukistanut valtiaat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.

⁵³Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyytensä runsaudella, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.

⁵⁴Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin muistaakseen laupeuttaan

⁵⁵Abrahamia ja hänen siementään kohtaan, iankaikkisesti, niin kuin hän on isillemme puhunut.”

⁵⁶Maria viipyi Elisabetin luona noin kolme kuukautta ja palasi sitten kotiinsa.

Johannes Kastajan syntymä

⁵⁷Elisabetin synnyttämisen aika tuli, ja hän synnytti pojan.

⁵⁸Kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli osoittanut hänelle suuren laupeutensa, he iloitsivat hänen kanssaan.

⁵⁹Kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta. He kutsuivat häntä hänen isänsä nimen mukaan Sakariaaksi,

⁶⁰mutta hänen äitinsä sanoi: ”Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes.”

⁶¹He sanoivat hänelle: ”Eihän sinun sukulaistesi joukossa ole ketään, jota kutsutaan sillä nimellä.”

⁶²Sitten he kysyivät viittomalla isältä, minkä nimen hän tahtoisi antaa lapselle.

⁶³Hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen: ”Johannes on hänen nimensä.” Ja kaikki ihmettelivät.

⁶⁴Samassa Sakariaan suu avautui ja hänen kielensä vapautui, ja hän alkoi puhua ylistäen Jumalaa.

⁶⁵Kaikki heidän ympärillään asuvat joutuivat pelon valtaan, ja koko Juudean vuoriseudulla puhuttiin kaikista näistä tapahtumista.

⁶⁶Kaikki, jotka niistä kuulivat, painoivat ne mieleensä ja sanoivat: ”Mikähän tästä lapsesta tulee?” Sillä Herran käsi oli hänen kanssaan.

Sakariaan kiitosvirsi

⁶⁷Sakarias, lapsen isä, täyttyi Pyhällä Hengellä, ja hän profetoi sanoen:

⁶⁸”Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen.

⁶⁹Hän on kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin suvusta

⁷⁰– niin kuin hän ikiajoista asti on puhunut pyhien profeettojensa suulla –

⁷¹pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden käsistä, jotka meitä vihaavat,

⁷²osoittaakseen laupeuttaan isillemme ja muistaakseen pyhää liittoaan,

⁷³sitä valaa, jonka hän vannoi isällemme Abrahamille, suodakseen meidän

⁷⁴vapautettuina vihollistemme käsistä pelkäämättä palvella häntä

⁷⁵pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinä.

⁷⁶Ja sinua, lapsi, kutsutaan Korkeimman profeetaksi, sillä sinä käyt Herran edellä valmistaaksesi hänelle tien,

⁷⁷että hänen kansansa voisi tuntea pelastuksen syntien anteeksisaamisessa

⁷⁸meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden. Näin meidän puoleemme katsoo aamunkoitto korkeudesta

⁷⁹loistaakseen meille, jotka asumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjatakseen meidän jalkamme rauhan tielle.”

⁸⁰Lapsi kasvoi ja vahvistui Hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän astui julkisesti Israelin eteen.

Luukas 2

Jeesuksen syntymä ja lapsuus Jeesuksen syntymä

¹Niinä päivinä keisari Augustus antoi käskyn, että koko valtakunta oli pantava verolle.

²Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kviriniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

³Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

⁴Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, Beetlehemiin, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua,

⁵verollepanoa varten kihlattunsa, Marian, kanssa, joka oli raskaana.

⁶Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika,

⁷ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majatalossa.

Paimenet ja enkelit

⁸Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

⁹Yhtäkkiä heidän edessään seisoj Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. He pelästyivät suunnattomasti,

¹⁰mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille hyvän sanoman suuresta ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle.

¹¹Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.

¹²Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.”

¹³Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

¹⁴”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.”

¹⁵Kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.”

¹⁶ He menivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.

¹⁷ Tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka heille oli tästä lapsesta puhuttu.

¹⁸ Kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat.

¹⁹ Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä ja mietti niitä sydämessään.

²⁰ Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sillä kaikki oli niin kuin heille oli puhuttu.

Jeesus tuodaan temppeliin

²¹ Kun kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, hän sai nimen Jeesus, jonka enkeli oli hänelle antanut, ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

²² Kun heidän puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat päättyneet, he veivät lapsen Jerusalemiin asettaakseen hänet Herran eteen

²³ – niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: ”Jokainen poikalapsi, joka avaa äidin kohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi” –

²⁴ ja uhratakseen, niin kuin on säädetty Herran laissa, parin metsäkyyhkyksiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

Simeon ja Jeesus-lapsi

²⁵ Jerusalemissa oli mies, jonka nimi oli Simeon. Tämä mies oli hurskas ja jumalaapelkäävä. Hän odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällään.

²⁶ Pyhä Henki oli ilmoittanut hänelle, ettei hän näe kuolemaa, ennen kuin on nähnyt Herran Voidellun.

²⁷ Hän tuli Hengen vaikutuksesta temppeliin, ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle niin kuin lain mukaan oli tapana,

²⁸ hän otti lapsen syliinsä, ylisti Jumalaa ja sanoi:

²⁹ ”Herra, nyt sinä päästät palvelijasi rauhassa menemään, sanasi mukaan,
³⁰ sillä minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,
³¹ jonka olet valmistanut kaikkien kansojen nähtäväksi,
³² valoksi, joka ilmestyy pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.”
³³ Hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.
³⁴ Mutta Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, lapsen äidille: ”Tämä lapsi on pantu kompastumiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan puhutaan,
³⁵ jotta monen sydämen ajatukset tulisivat julki. Myös sinun sielusi läpi on miekka käyvä.”

Naisprofeetta Hanna

³⁶ Siellä oli myös naisprofeetta Hanna, Penuelin tytär, Asserin heimoa. Hän oli jo tullut iäkkääksi. Mentyyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta
³⁷ mutta oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut temppelistä vaan palveli siellä Jumalaa paastoten ja rukoillen yötä päivää.
³⁸ Juuri sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

Paluu Nasaretiin

³⁹ Toimitettuaan kaiken, mitä Herran laki vaati, he palasivat Galileaan, kotikaupunkiinsa Nasaretiin.
⁴⁰ Lapsi kasvoi, vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen yllään.

Jeesus kaksitoistavuotiaana temppelissä

⁴¹ Jeesuksen vanhemmat menivät joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhlille.
⁴² Kun Jeesus oli kahdentoista vuoden ikäinen, he menivät jälleen juhlille, niin kuin tapa oli.

⁴³ Niiden päivien päätyttyä he lähtivät kotiin, mutta Jeesus-poika jäi Jerusalemiin. Hänen vanhempansa eivät huomanneet sitä

⁴⁴ vaan arvelivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivän matkan. Sitten he alkoivat etsiä häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta.

⁴⁵ Kun he eivät löytäneet, he palasivat Jerusalemiin etsien häntä.

⁴⁶ Kolmen päivän kuluttua he löysivät Jeesuksen temppelistä, jossa hän istui opettajien keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.

⁴⁷ Kaikki, jotka kuuntelivat häntä, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja vastauksiaan.

⁴⁸ Hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi: ”Poikani, miksi teit meille näin? Isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua.”

⁴⁹ Jeesus vastasi heille: ”Mitä te minua etsitte? Ettekö tiede, että minun pitää olla Isäni huoneessa?”

⁵⁰ Mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän heille puhui.

⁵¹ Jeesus lähti heidän kanssaan, tuli Nasaretiin ja oli heille kuuliainen. Mutta hänen äitinsä kätki kaiken tämän sydämeensä.

⁵² Ja Jeesus varttui viisaudessa, iässä ja armossa, Jumalan ja ihmisten edessä.

Luukas 3

Jeesus valmistautuu tehtäväänsä Johannes Kastaja

¹ Keisari Tiberiuksen viidentenätoista hallitusvuotena – kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana, Herodes Galilean neljännesruhtinaana, hänen veljensä Filippos Iturean ja Trakonitiksen neljännesruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännesruhtinaana

² ja kun Hannas ja Kaifas olivat ylipappeina – tuli Jumalan sana erämaassa Johannekselle, Sakariaan pojalle.

³Hän vaelsi kaikkialla Jordanin ympäristössä ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi,

⁴niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajan sanojen kirjassa: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!

⁵Jokainen laakso täytettäköön, jokainen vuori ja kukkula tasoitettakoon, mutkat tulkoot suoriksi ja louhikot tasaisiksi teiksi.

⁶Ja kaikki liha saa nähdä Jumalan lähettämän pelastuksen.”

⁷Johannes sanoi väkijoukoille, jotka tulivat hänen kastettavakseen: ”Te kyykkäärmeiden sikiöt! Kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?

⁸Tehkää siis hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy, älkääkä ruvetko ajattelemaan: ’Onhan Abraham meidän isämme.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille.

⁹Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.”

¹⁰Ihmiset kysyivät häneltä: ”Mitä meidän siis pitää tehdä?”

¹¹Hän vastasi heille: ”Jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, joka on ilman, ja se, jolla on ruokaa, tehköön samoin.”

¹²Myös publikaaneja tuli kastettavaksi, ja he kysyivät häneltä: ”Opettaja, mitä meidän pitää tehdä?”

¹³Hän sanoi heille: ”Älkää vaatiko enempää kuin teille on säädetty.”

¹⁴Myös sotilaat kysyivät häneltä: ”Entä mitä meidän pitää tehdä?” Hän vastasi: ”Älkää ryöstäkö älkääkä kiristäkö keneltäkään vaan tyytykää palkkaanne.”

¹⁵Kun kansa oli odotuksen vallassa ja kaikki ajattelivat sydämessään, mahtoiko Johannes olla Kristus,

¹⁶ Johannes vastasi kaikille ja sanoi: ”Minä kastan teidät vedellä, mutta on tulossa minua väkevämpi, jonka kenkien nauhojakaan en kelpaa avaamaan. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa.

¹⁷ Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa.”

¹⁸ Monilla muillakin tavoin Johannes kehotti kansaa julistaessaan evankeliumia.

¹⁹ Mutta kun hän nuhteli neljännesruhtinas Herodesta tämän veljen vaimon Herodiaan tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä Herodes oli tehnyt,

²⁰ niin Herodes kaiken lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankilaan.

Jeesuksen kaste

²¹ Kun kaikkea kansaa kastettiin ja myös Jeesus oli saanut kasteen, tapahtui hänen rukoillessaan, että taivas aukeni

²² ja Pyhä Henki laskeutui hänen päälleen ruumiillisessa muodossa, kuin kyyhkynen. Ja taivaasta kuului ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”

Jeesuksen sukuluettelo

²³ Jeesus oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun hän aloitti toimintansa. Hänen luultiin olevan Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

²⁴ Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin,

²⁵ tämä Mattitjan, tämä Aamoksen, tämä Nahumin, tämä Heslin, tämä Naggain,

²⁶ tämä Mahatin, tämä Mattitjan, tämä Simein, tämä Joosekin, tämä Joodan,

²⁷ tämä Joohanenin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin,

²⁸ tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin,

²⁹ tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin,

³⁰ tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eljakimin,

³¹ tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin,

³² tämä Iisain, tämä Oobedin, tämä Booaksen, tämä Salmonin, tämä Nahsonin,

³³ tämä Amminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Hesronin, tämä Pereksen, tämä Juudan,

³⁴ tämä Jaakobin, tämä Iisakin, tämä Abrahamin, tämä Terahin, tämä Naahorin,

³⁵ tämä Serugin, tämä Reun, tämä Pelegin, tämä Eeberin, tämä Selahin,

³⁶ tämä Keenanin, tämä Arpaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Lemekin,

³⁷ tämä Metuselahin, tämä Hanokin, tämä Jeredin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin,

³⁸ tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin ja tämä Jumalan.

Luukas 4

Paholainen kiusaa Jeesusta

¹ Täynnä Pyhää Henkeä Jeesus palasi Jordanilta. Henki kuljetti häntä autiolla seudulla

² neljäkymmentä päivää, ja Paholainen kiusasi häntä. Hän ei syönyt mitään niinä päivinä, mutta niiden päätyttyä hänen tuli nälkä.

³ Silloin Paholainen sanoi hänelle: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi.”

⁴ Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä.’”

⁵Paholainen vei hänet korkealle paikalle, näytti hänelle yhdessä hetkessä kaikki maailman valtakunnat

⁶ja sanoi hänelle: ”Sinulle minä annan koko tämän valtapiirin ja sen loiston. Minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen kenelle tahdon.

⁷Jos siis kumarrut eteeni, niin tämä kaikki on sinun.”

⁸Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: ”On kirjoitettu: ’Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.’”

⁹Paholainen vei Jeesuksen Jerusalemiin, asetti hänet temppelin harjalle ja sanoi: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas,

¹⁰sillä on kirjoitettu: ’Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua’

¹¹ja ’He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.’”

¹²Jeesus vastasi: ”On sanottu: ’Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’”

¹³Kiusattuaan Jeesusta kaikin tavoin Paholainen poistui hänen luotaan joksikin aikaa.

Jeesuksen toiminta Galileassa Jeesus aloittaa toimintansa

¹⁴Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja hänen maineensa levisi kaikkialle ympäristöön.

¹⁵Hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

Nasaretilaiset torjuvat Jeesuksen

¹⁶Jeesus tuli Nasaretiin, jossa hän oli kasvanut, ja meni sapatinpäivänä tapansa mukaan synagogaan. Hän nousi lukemaan,

¹⁷ja hänelle ojennettiin profeetta Jesajan kirja. Avattuaan kirjakäärön hän löysi kohdan, johon oli kirjoitettu:

¹⁸”Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille. Hän on lähettänyt minut julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen

¹⁹ ja julistamaan Herran suosion vuotta.”

²⁰ Hän kääri kirjan kokoon, antoi sen palvelijalle ja istuutui. Kaikkien synagogassa olevien katseet kohdistuivat häneen.

²¹ Silloin hän alkoi puhua heille: ”Tänään tämä raamatunkohta on toteutunut teidän korvienne kuullen.”

²² Kaikki antoivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustaan lähtivät. He sanoivat: ”Eikö tämä ole Joosefin poika?”

²³ Jeesus sanoi heille: ”Varmaankin aiotte esittää minulle sananlaskun ’Parantaja, paranna itsesi!’ ja sanoa: ’Tee myös täällä kotikaupungissasi kaikkea sitä, mitä olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.’”

²⁴ Hän jatkoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksikään profeetta ei ole arvostettu kotikaupungissaan.

²⁵ Minä sanon teille totuuden: Israelissa oli monta leskeä Elia aikana, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja koko maahan tuli kova nälänhätä.

²⁶ Mutta Eliaa ei lähetetty kenenkään heidän luokseen vaan leskivaimon luo Sarpatiin, Siidonin maahan.

²⁷ Ja Israelissa oli monta spitaalista profeetta Elisan aikana, mutta yhtäkään heistä ei puhdistettu, ainoastaan syyrialainen Naaman.”

²⁸ Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, joutuivat raivon valtaan.

²⁹ He nousivat, ajoivat Jeesuksen ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas.

³⁰ Mutta hän lähti pois kulkien väkijoukon halki.

Jeesus Kapernaumin synagogassa

³¹Sitten Jeesus meni Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sapattina.

³²Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän puhui niin kuin se, jolla on valta.

³³Synagogassa oli mies, jossa oli saastainen riivaajahenki. Se huusi kovalla äänellä:

³⁴”Voi, mitä sinä meistä haluat, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä.”

³⁵Mutta Jeesus nuhteli sitä sanoen: ”Vaikene ja lähde hänestä!” Silloin riivaaja heitti miehen maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä vahingoittamatta häntä.

³⁶Kaikki joutuivat hämmästyksen valtaan ja puhuivat keskenään: ”Mitä tämä puhe oikein on? Hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos.”

³⁷Niin hänen maineensa levisi lähiseudulla kaikkialle.

Jeesus parantaa Simonin anopin ja muita sairaita

³⁸Jeesus lähti synagogasta ja meni Simonin kotiin. Simonin anoppi oli kovassa kuumeessa, ja Jeesusta pyydettiin auttamaan häntä.

³⁹Jeesus kumartui hänen ylleen ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä. Nainen nousi heti ja palveli heitä.

⁴⁰Auringon laskiessa kaikki erilaisten tautien vaivaamat sairaat tuotiin Jeesuksen luo. Hän pani kätensä jokaisen päälle ja paransi heidät.

⁴¹Monista lähti myös riivaajia, jotka huusivat: ”Sinä olet Jumalan Poika!” Mutta hän nuhteli niitä eikä sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät, että hän oli Kristus.

Jeesus lähtee Kapernaumista

⁴²Päivän koittaessa Jeesus lähti ulos ja meni yksinäiseen paikkaan. Ihmiset alkoivat etsiä häntä, ja kun he löysivät hänet, he estelivät häntä lähtemästä luotaan.

⁴³Mutta hän sanoi: ”Minun tulee julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia muissakin kaupungeissa, sillä sitä varten minut on lähetetty.”

⁴⁴Ja hän saarnasi Juudean synagogissa.

Luukas 5

Jeesuksen ensimmäiset opetuslapset

¹Kun Jeesus seiso i Gennesaretinjärven rannalla ja kansa tungeksi hänen ympärillään kuullakseen Jumalan sanaa,

²hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä huuhtomaan verkkojaan.

³Jeesus astui toiseen veneistä, siihen, joka oli Simonin, ja pyysi häntä soutamaan vähän matkan päähän rannasta. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen.

⁴Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: ”Souda vene syvään veteen, ja laskekaa verkkonne apajalle.”

⁵Simon vastasi: ”Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta sinun käskystäsi minä lasken verkot.”

⁶Näin tehtyään he saivat pyydetyksi niin suuren määrän kalaa, että heidän verkkonsa repeilivät.

⁷He viittoilivat toisessa veneessä olevia tovereitaan tulemaan apuun. Nämä tulivatkin, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat uppoamaisillaan.

⁸Tämän nähdessään Simon Pietari heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: ”Mene pois minun luotani, Herra, sillä minä olen syntinen mies.”

⁹Hämmästyks ja pelko heidän saamansa kalansaaliin tähden oli näet vallannut hänet ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan,

¹⁰samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simonille: ”Älä pelkää. Tästedes sinä saat saaliiksesi ihmisiä.”

¹¹He vetivät veneet maihin, jättivät kaiken ja lähtivät seuraamaan Jeesusta.

Jeesus parantaa spitaalisen

¹²Kun Jeesus oli eräässä kaupungissa, siellä oli mies, joka oli yltä päältä spitaalissa. Nähdessään Jeesuksen mies heittäytyi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: ”Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.”

¹³Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ”Minä tahdon. Puhdistu!” Ja spitaali lähti hänestä heti.

¹⁴Jeesus kielsi häntä kertomasta tästä kenellekään ja sanoi: ”Mene kuitenkin näyttämään itsesi papille ja anna uhri, niin kuin Mooses on säätänyt, todisteeksi puhdistumisestasi .”

¹⁵Sanoma Jeesuksesta levisi kuitenkin yhä laajemmalle, ja paljon kansaa tuli koolle kuullakseen häntä ja parantuakseen vaivoistaan.

¹⁶Mutta hän vetäytyi erämaahan rukoilemaan.

Jeesus parantaa halvaantuneen

¹⁷Eräänä päivänä, kun Jeesus taas oli opettamassa, paikalla istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä sekä Jerusalemistä. Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaita.

¹⁸Silloin muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvaantunut. He yrittivät tuoda hänet sisälle taloon ja asettaa Jeesuksen eteen.

¹⁹Mutta kun he eivät keksineet, millä tavoin toisivat hänet sisälle väkijoukon läpi, he nousivat katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi joukon keskelle Jeesuksen eteen.

²⁰ Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi: ”Mies, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.”

²¹ Kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: ”Kuka tämä mies on? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu voi antaa syntejä anteeksi kuin Jumala yksin?”

²² Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Mitä te ajattelette sydämessänne?”

²³ Kumpi on helpompaa, sanoa: ’Sinun syntisi ovat anteeksi annetut’, vai sanoa: ’Nouse ja kävele’?

²⁴ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” – hän puhui nyt halvaantuneelle – ”minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”

²⁵ Mies nousi heti heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa.

²⁶ Heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he ylistivät Jumalaa. Pelon vallassa he sanoivat: ”Olemme tänään nähneet jotakin uskomatonta.”

Jeesus kutsuu Leevin

²⁷ Tämän jälkeen Jeesus lähti sieltä ja näki Leevi-nimisen publikaanin istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua!”

²⁸ Tämä jätti kaiken, nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta.

²⁹ Leevi valmisti hänelle kodissaan suuret pidot. Heidän kanssaan oli aterialla suuri joukko publikaaneja ja muita ihmisiä.

³⁰ Fariseukset ja heidän kirjanoppineensa närkästyivät Jeesuksen opetuslapsiin ja sanoivat: ”Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?”

³¹ Jeesus vastasi heille: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat.

³² En minä ole tullut kutsumaan parannukseen vanhurskaita vaan syntisiä.”

Kysymys paastoamisesta

³³He sanoivat Jeesukselle: ”Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseusten opetuslapset, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat.”

³⁴Jeesus vastasi: ”Ette kai voi vaatia häävieraita paastoamaan, kun sulhanen on heidän kanssaan?

³⁵Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat.”

³⁶Hän kertoi heille myös vertauksen: ”Ei kukaan leikkaa uudesta viitasta paikkaa ja pane sitä vanhaan viittaan. Silloinhan hän pilaa myös uuden, eikä uudesta viitasta leikattu paikka sovi vanhaan.

³⁷Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan uusi viini rikkoo leilit, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle.

³⁸Ei, uusi viini on laskettava uusiin leileihin.

³⁹Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua uutta, sillä hän sanoo: ’Vanha on hyvää.’”

Luukas 6

Sapatin herra

¹Eräänä sapattina, kun Jeesus kulki viljapeltojen halki, hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsissään ja söivät.

²Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: ”Miksi teette sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?”

³Jeesus vastasi heille: ”Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä?

⁴Hän meni Jumalan huoneeseen, otti Herran eteen asetetut leivät, söi ja antoi myös seuralaisilleen, vaikka muilla kuin papeilla ei ollut lupa syödä niitä.”

⁵Ja Jeesus sanoi heille: ”Ihmisen Poika on sapatin herra.”

Jeesus parantaa sapattina

⁶Eräänä toisena sapattina Jeesus meni synagogaan ja opetti. Siellä oli mies, jonka oikea käsi oli surkastunut.

⁷Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät Jeesusta silmällä, parantaisiko hän sapattina, jotta he löytäisivät aiheen syyttää häntä.

⁸Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: ”Nouse ja astu esiin.” Tämä nousi ja astui esiin.

⁹Jeesus sanoi: ”Minä kysyn teiltä: onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä paha, pelastaa elämä vai tuhota se?”

¹⁰Hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies teki niin, ja hänen kätensä tuli ennalleen.

¹¹Mutta kirjanoppineet ja fariseukset raivostuivat mielettömästi, ja he neuvottelivat keskenään, mitä tekisivät Jeesukselle.

Kaksitoista apostolia

¹²Kerran niihin aikoihin Jeesus lähti vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa.

¹³Päivän tultua hän kutsui opetuslapsensa luokseen ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän antoi apostolin nimen.

¹⁴Nämä olivat Simon, jolle hän antoi myös nimen Pietari, ja tämän veli Andreas, Jaakob ja Johannes, Filippus ja Bartolomeus,

¹⁵Matteus ja Tuomas, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,

¹⁶Juudas Jaakobin poika ja Juudas Iskariot, josta tuli kavaltaja.

Jeesus opettaa ja parantaa

¹⁷Jeesus laskeutui alas vuorelta yhdessä heidän kanssaan ja pysähtyi tasaiselle paikalle. Siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa koko Juudeasta ja Jerusalemistä ja Tyroksen ja Siidonin rannikkoseudulta.

¹⁸He olivat tulleet kuullakseen häntä ja parantuakseen taudeistaan. Myös saastaisten henkien vaivaamat tulivat terveiksi.

¹⁹Koko kansanjoukko tahtoi päästä koskettamaan häntä, sillä hänestä lähti voima, joka paransi kaikki.

Autuaaksi julistaminen

²⁰Jeesus kohotti katseensa, katsoi opetuslapsiaan ja sanoi: ”Autuaita olette te köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.

²¹Autuaita olette te, joilla nyt on nälkä, sillä teidät ravitaan. Autuaita olette te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa.

²²Autuaita olette te, kun ihmiset teitä Ihmisen Pojan tähden vihaavat ja erottavat teidät yhteydestään, herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikään kuin jonkin pahan.

²³Iloitkaa sinä päivänä ja hyppikää riemusta, sillä teidän palkkanne on suuri taivaassa! Samalla tavallahan heidän isänsä tekivät profeetoille.”

Voi teitä!

²⁴”Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne!

²⁵Voi teitä, jotka nyt olette kylläisiä, sillä te tulette näkemään nälkää! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä!

²⁶Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Samoinhan tekivät heidän isänsä väärille profeetoille.”

Rakastakaa vihamiehiänne

²⁷”Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: Rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat.

²⁸Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat. Rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä solvaavat.

²⁹Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin poski. Jos joku ottaa sinulta viitan, älä kiellä häneltä paitaasikaan.

³⁰ Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, äläkä vaadi takaisin siltä, joka ottaa sinun omaasi.

³¹ Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää tekin heille.

³² Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä kiitosta te siitä saatte? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat.

³³ Ja jos te teette hyvää niille, jotka tekevät hyvää teille, mitä kiitosta te siitä saatte? Niinhän syntisetkin tekevät.

³⁴ Jos te lainaatte sellaisille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta te siitä saatte? Syntisetkin lainaavat syntisille, jos saavat yhtä paljon takaisin.

³⁵ Ei, rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää ja lainatkaa toivomatta saavanne mitään takaisin. Silloin teidän palkkanne on suuri ja teistä tulee Korkeimman lapsia, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.

³⁶ Olkaa armahtavia, niin kuin teidän Isännekin on armahtava.”

Älkää tuomitko

³⁷ ”Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää tuomitko ketään syylliseksi, niin ei teitäkään tuomita syyllisiksi. Antakaa anteeksi, niin teillekin annetaan anteeksi.

³⁸ Antakaa, niin teille annetaan. Täysi mitta, sullottu, ravisteltu ja kukkurainen, annetaan teidän syliinne. Millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin.”

³⁹ Hän kertoi heille myös vertauksen: ”Eihän sokea voi taluttaa sokeaa? Eivätkö he molemmat putoa kuoppaan?

⁴⁰ Ei oppilas ole opettajaansa parempi, mutta kaiken opittuaan jokainen on niin kuin opettajansa.

⁴¹ Kuinka näet roskan veljesi silmässä mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi?

⁴² Kuinka voit sanoa veljellesi: 'Veli, anna kun otan roskan pois silmästäsi', mutta et näe hirttä omassa silmässäsi? Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi pois omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä!"

Hedelmästään puu tunnetaan

⁴³ "Ei ole hyvää puuta, joka tekisi huonoa hedelmää, eikä huonoa puuta, joka tekisi hyvää hedelmää.

⁴⁴ Hedelmästään jokainen puu tunnetaan. Eihän orjantappuroista koota viikunoita eikä piikkipensaasta poimita viinirypäleitä.

⁴⁵ Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvyyden varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo sydämensä pahuuden varastosta esiin pahaa, sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu."

Kaksi rakentajaa

⁴⁶ "Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra', mutta ette tee, mitä minä sanon?

⁴⁷ Minä osoitan teille, kenen kaltainen on se, joka tulee minun luokseni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan.

⁴⁸ Hän on kuin mies, joka taloa rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten tuli tulva, virta syöksyi taloa vastaan mutta ei saanut sitä horjumaan, koska se oli hyvin rakennettu.

⁴⁹ Mutta se, joka kuulee eikä tee, on kuin mies, joka rakensi talonsa maan pinnalle, ilman perustusta. Kun virta syöksyi taloa vastaan, se sortui heti ja tuhoutui kokonaan."

Luukas 7

Sadanpäällikön usko

¹ Kun Jeesus oli kansan kuullen puhunut kaiken tämän, hän lähti Kapernaumiin.

² Erään sadanpäällikön palvelija oli sairaana ja oli kuolemaisillaan. Sadanpäällikkö piti häntä suurella arvossa.

³ Kuultuaan Jeesuksesta sadanpäällikkö lähetti juutalaisten vanhimpia Jeesuksen luo pyytämään, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa.

⁴ Kun vanhimmat saapuivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä hartaasti ja sanoivat: ”Hän ansaitsee sen, että teet hänelle tämän,

⁵ sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja synagogankin hän on meille rakentanut.”

⁶ Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, sadanpäällikkö lähetti ystäviään sanomaan hänelle: ”Herra, älä suotta vaivaudu, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle.

⁷ Siksi en pitänytkaan itseäni sen arvoisena, että olisin tullut sinun luoksesi. Mutta sano sana, niin palvelijani paranee.

⁸ Sillä minut itsenikin on määrätty käskyvallan alle, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ’Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ’Tule’, niin hän tulee, tai palvelijalleni: ’Tee tämä’, niin hän tekee.”

⁹ Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä. Kääntyen väkijoukon puoleen, joka kulki hänen perässään, hän sanoi: ”Minä sanon teille: näin suurta uskoa en ole löytänyt edes Israelista.”

¹⁰ Kun sadanpäällikön lähettämät miehet palasivat taloon, he tapasivat palvelijan terveenä.

Jeesus herättää lesken pojan Nainissa

¹¹ Sen jälkeen Jeesus meni Nain-nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulkivat hänen opetuslapsensa ja suuri väkijoukko.

¹² Kun hän lähestyi kaupungin porttia, sieltä kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainoaa poikaa. Äiti oli leski, ja suuri joukko kaupungin väkeä oli hänen kanssaan.

¹³ Hänet nähdessään Herra tunsu sääliä häntä kohtaan ja sanoi: ”Älä itke.”

¹⁴ Hän lähestyi paareja ja kosketi niitä, jolloin kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: ”Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!”

¹⁵Silloin kuollut nousi istumaan ja rupesi puhumaan, ja Jeesus antoi hänet takaisin hänen äidilleen.

¹⁶Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Suuri profeetta on noussut meidän keskuuteemme” ja ”Jumala on katsonut kansansa puoleen.”

¹⁷Tämä sanoma hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkialle ympäristöön.

Jeesuksen vastaus Johannes Kastajalle

¹⁸Johanneksen opetuslapset kertoivat Johannekselle kaikista näistä asioista. Silloin hän kutsui luokseen opetuslapsistaan kaksi

¹⁹ja lähetti heidät Herran luo kysymään: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?”

²⁰Kun miehet saapuivat Jeesuksen luo, he sanoivat: ”Johannes Kastaja lähetti meidät sinun luoksesi kysymään: ’Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?’”

²¹Juuri sillä hetkellä Jeesus paransi monia taudeista, vaivoista ja pahoista hengistä ja antoi näön monelle sokealle.

²²Niin hän vastasi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: Sokeat saavat näkönsä, rammat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia.

²³Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.”

Jeesuksen todistus Johannes Kastajasta

²⁴Kun Johanneksen lähettämät miehet olivat menneet, Jeesus rupesi puhumaan kansanjoukoille Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?

²⁵Vai mitä lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Ne, jotka pukeutuvat koreisiin vaatteisiin ja elävät yllällisesti, ovat kuninkaiden linnoissa.

²⁶ Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Juuri niin! Minä sanon teille: hän on enemmänkin kuin profeetta.

²⁷ Hän on se, josta on kirjoitettu: 'Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.'

²⁸ Minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukossa ketään suurempaa kuin Johannes, mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän."

²⁹ Ja koko kansa, kaikki, jotka häntä kuulivat, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan olevan oikeassa ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella.

³⁰ Mutta fariseukset ja lainoppineet hylkäsivät suunnitelman, joka Jumalalla oli heitä varten, eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.

³¹ "Mihin minä siis vertaisin tämän sukupolven ihmisiä? Minkä kaltaisia he ovat?

³² He ovat kuin lapset, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen: 'Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette itkeneet.'

³³ Johannes Kastaja on tullut, hän ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on riivaaja.'

³⁴ Ihmisen Poika on tullut, hän syö ja juo, ja te sanotte: 'Katsokaa syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!'

³⁵ Mutta Viisauden tunnustavat oikeaksi kaikki Viisauden lapset."

Fariseus ja syntinen nainen

³⁶ Eräs fariseus pyysi Jeesusta syömään kanssaan, ja hän meni fariseuksen kotiin ja asettui aterioimaan.

³⁷ Siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterioimassa fariseuksen talossa, hän toi mukanaan alabasteripullon, joka oli täynnä tuoksuöljyä.

³⁸ Hän asettui itkien Jeesuksen taakse jalkopäähän ja alkoi kyynelillään kastella hänen jalkojaan. Sitten hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä.

³⁹ Mutta kun fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen, hän ajatteli: ”Jos tämä mies olisi profeetta, hän tietäisi, mikä ja millainen on tuo nainen, joka häneen koskee – että nainen on syntinen.”

⁴⁰ Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Simon, minulla on sinulle jotakin sanottavaa.” Hän vastasi: ”Sano, opettaja.”

⁴¹ ”Eräällä rahanlainaajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa viisisataa denaaria, toinen viisikymmentä.

⁴² Kun heillä ei ollut millä maksaa, hän antoi molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?”

⁴³ Simon vastasi: ”Luulisin, että se, jolle hän antoi enemmän anteeksi.” Jeesus sanoi hänelle: ”Oikein sinä ratkaisit.”

⁴⁴ Naiseen päin kääntyen hän sanoi Simonille: ”Näetkö tämän naisen? Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli minun jalkani kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan.

⁴⁵ Sinä et antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään.

⁴⁶ Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani tuoksuöljyllä.

⁴⁷ Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän.”

⁴⁸ Sitten hän sanoi naiselle: ”Sinun syntisi ovat anteeksi annetut.”

⁴⁹ Niin pöytävieraat rupesivat puhumaan keskenään: ”Kuka tämä on, joka antaa syntejäkin anteeksi?”

⁵⁰ Mutta Jeesus sanoi naiselle: ”Sinun uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan.”

Luukas 8

Naisia Jeesuksen opetuslapsina

¹Sen jälkeen Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten ja julistaen Jumalan valtakunnan evankeliumia. Hänen kanssaan olivat ne kaksitoista

²ja muutamat naiset, jotka oli vapautettu pahoista hengistä ja parannettu taudeista. Näitä olivat Maria, jota kutsuttiin Magdalan Mariaksi ja josta oli lähtenyt ulos seitsemän riivaajaa,

³Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaksen vaimo, ja Susanna sekä useita muita naisia, jotka palvelivat heitä varoillaan.

Kylväjävertaus

⁴Kun paljon kansaa tuli koolle ja ihmisiä saapui Jeesuksen luo joka kaupungista, hän puhui käyttäen vertausta:

⁵”Kylväjä lähti kylvämään siementä. Hänen kylväessään osa putosi tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.

⁶Osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.

⁷Osa putosi orjantappuroiden sekaan, ja yhdessä oraan kanssa kasvaessaan orjantappurat tukahduttivat sen.

⁸Mutta osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja tuotti satakertaisen sadon.” Tämän sanottuaan hän huusi: ”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Kylväjävertauksen selitys

⁹Jeesuksen opetuslapset kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus tarkoitti.

¹⁰Hän sanoi: ”Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksin, jotta he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

¹¹Vertaus tarkoittaa tätä: Siemen on Jumalan sana.

¹² Tien oheen pudonnut kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta joiden sydäimestä Paholainen tulee ottamaan sen pois, jotta he eivät uskoisi ja pelastuisi.

¹³ Kalliolle pudonnut kuvaa niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen iloiten vastaan mutta joilla ei ole juurta. He uskovat vain hetken aikaa ja koetuksen hetkellä luopuvat.

¹⁴ Se, mikä putosi orjantappuroihin, tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin eivätkä tuota kypsää hedelmää.

¹⁵ Mutta se, mikä on hyvässä maassa, tarkoittaa niitä, jotka sanan kuultuaan säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja kestävinä tuottavat satoa.”

Oikea kuuleminen

¹⁶ ”Ei kukaan, joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan hän panee sen lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon.

¹⁷ Ei ole mitään salattua, mikä ei tulisi ilmi, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tulisi tunnetuksi ja joutuisi päivänvaloon.

¹⁸ Tarkatkaa siis, miten kuulette. Jolla on, sille annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hän luulee itsellään olevan.”

Jeesuksen äiti ja veljet

¹⁹ Jeesuksen äiti ja veljet tulivat tapaamaan häntä mutta eivät väentungoksen takia päässeet hänen luokseen.

²⁰ Niin hänelle ilmoitettiin: ”Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinut.”

²¹ Mutta hän vastasi heille: ”Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen mukaan.”

Jeesus tyynnyttää myrskyn

²² Eräänä päivänä Jeesus astui opetuslastensa kanssa veneeseen ja sanoi heille: ”Menkäämme järven yli toiselle rannalle.” Niin he lähtivät vesille.

²³ Heidän purjehtiessaan hän nukahti. Mutta myrskytuuli syöksyi alas järvelle, ja vene oli täyttymäisillään vedellä, ja he olivat vaarassa.

²⁴ Silloin he menivät Jeesuksen luo ja herättivät hänet sanoen: ”Mestari, mestari, me hukumme!” Herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa. Ne asettuivat ja tuli tyven.

²⁵ ”Missä teidän uskonne on?” hän kysyi. He olivat peloissaan ja puhelivat ihmetellen keskenään: ”Kuka tämä oikein on, kun hän käsklee jopa tuulia ja vettä, ja ne tottelevat häntä?”

Jeesus Gerasan alueella

²⁶ He purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa.

²⁷ Kun Jeesus oli noussut maihin, häntä vastaan tuli kaupungista mies, jossa oli riivaajia. Mies ei ollut pitkään aikaan pukeutunut vaatteita ylleen eikä asunut talossa vaan hautaluolissa.

²⁸ Nähdessään Jeesuksen hän parkaisi, heittäytyi maahan hänen eteensä ja huusi kovalla äänellä: ”Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä rukoilen sinua: älä piinaa minua!”

²⁹ Jeesus oli näet käskemäisillään saastaista henkeä lähtemään ulos siitä miehestä, sillä se oli riuhtonut häntä mukanaan pitkän aikaa. Hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkarautoihin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkonut siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana autioille seuduille.

³⁰ ”Mikä on sinun nimesi?” Jeesus kysyi. ”Legioona”, mies vastasi, sillä häneen oli mennyt monta riivaajaa.

³¹ Ne pyysivät Jeesukselta, ettei hän käskisi niitä menemään syvyyteen.

³² Läheisellä vuorella oli suuri sikalauma laitumella. Riivaajat pyysivät Jeesukselta, että hän antaisi niille luvan mennä sikoihin, ja hän salli sen.

³³ Silloin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin, ja lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

³⁴Kun sikopaimenet näkivät, mitä oli tapahtunut, he pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maaseudulla.

³⁵Ihmiset lähtivät katsomaan, mitä oli tapahtunut. He tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa pukeutuneena ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelästyivät.

³⁶Silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi.

³⁷Silloin kaikki Gerasan seudun asukkaat pyysivät häntä poistumaan luotaan, sillä suuri pelko oli vallannut heidät. Niin hän astui veneeseen ja palasi takaisin.

³⁸Mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä lupaa saada olla hänen seurassaan, mutta Jeesus lähetti hänet luotaan sanoen:

³⁹”Palaa kotiisi ja kerro, kuinka suuria tekoja Jumala on sinulle tehnyt.” Mies meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt.

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

⁴⁰Kun Jeesus palasi, kansanjoukko oli häntä vastassa, sillä kaikki odottivat häntä.

⁴¹Silloin tuli esiin mies nimeltään Jairos, joka oli synagogan esimies. Hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa,

⁴²sillä hänen ainoa lapsensa, noin kaksitoistavuotias tytär, oli kuolemaisillaan. Kun Jeesus oli matkalla, väkijoukko tungeksi hänen ympärillään.

⁴³Siellä oli myös nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta ja kuluttanut lääkäreihin kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa.

⁴⁴Hän lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketi hänen viittansa tupsua, ja heti verenvuoto tyrehtyi.

⁴⁵ Jeesus kysyi: ”Kuka koski minuun?” Kun kaikki kielsivät, Pietari sanoi: ”Mestari, väkijoukko ahdistaa ja tönii sinua joka puolelta.”

⁴⁶ Mutta Jeesus sanoi: ”Joku koski minuun, sillä minä tunsin, että minusta lähti voimaa.”

⁴⁷ Kun nainen huomasi, ettei pysynyt salassa, hän tuli vavisten, heittäytyi hänen eteensä ja kertoi kaiken kansan kuullen, minkä vuoksi hän oli koskenut Jeesukseen ja miten hän oli heti tullut terveeksi.

⁴⁸ Jeesus sanoi hänelle: ”Tyttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa.”

⁴⁹ Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagogan esimiehen kotoa ja sanoi: ”Tyttäresi on kuollut. Älä enää vaivaa opettajaa.”

⁵⁰ Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Usko ainoastaan, niin hän paranee.”

⁵¹ Kun hän tuli taloon, hän ei sallinut kenenkään muun tulla kanssaan sisälle kuin Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin sekä tytön isän ja äidin.

⁵² Kaikki itkivät ja vaikeroivat tytön vuoksi, mutta Jeesus sanoi: ”Älkää itkekö, sillä hän ei ole kuollut vaan nukkuu.”

⁵³ He nauroivat hänelle, koska tiesivät tytön kuolleen.

⁵⁴ Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja sanoi kovalla äänellä: ”Tyttö, nouse!”

⁵⁵ Silloin hänen henkensä palasi. Hän nousi heti, ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää.

⁵⁶ Tytön vanhemmat hämmästyivät, mutta Jeesus kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä oli tapahtunut.

Luukas 9

Jeesus lähettää kaksitoista apostolia

¹Jeesus kutsui koolle ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan karkottaa kaikki riivaajat ja parantaa tauteja.

²Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita

³ja sanoi heille: ”Älkää ottako mitään mukaan matkalle, ei sauvaa, ei laukkuja, ei leipää, ei rahaa eikä toista paitaa.

⁴Mihin taloon tulettekin, siihen jääkää ja siitä lähtekää.

⁵Jos teitä ei oteta vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan.”

⁶Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita kaikkialla.

Herodes kiinnostuu Jeesuksesta

⁷Neljännesruhtinas Herodes sai kuulla kaikesta, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella. Jotkut näet sanoivat Johanneksen nousseen kuolleista,

⁸jotkut taas arvelivat, että Elia oli ilmestynyt, ja toiset taas, että joku entisajan profeetoista oli noussut ylös.

⁹Herodes sanoi: ”Johanneksen minä olen mestauttanut, mutta kuka tämä on, josta minä saan kuulla tällaista?” Ja hän etsi tilaisuutta nähdäkseen Jeesuksen.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

¹⁰Apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle, mitä olivat tehneet. Hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen autioon paikkaan lähelle kaupunkia, jonka nimi oli Beetsaida.

¹¹Mutta kun ihmiset saivat tietää siitä, he seurasivat häntä. Hän otti heidät vastaan, puhui heille Jumalan valtakunnasta ja paransi kaikki, jotka parantamista tarvitsivat.

¹²Kun päivä alkoi kallistua iltaan, ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: ”Lähetä ihmiset luotasi, että he menisivät hankkimaan yösijan ja ruokaa

ympärillä olevista kylistä ja maataloista, sillä täällä me olemme autiolla seudulla.”

¹³ Jeesus sanoi heille: ”Antakaa te heille syötävää.” Mutta he vastasivat: ”Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle väelle.”

¹⁴ Väkeä oli näet noin viisituhatta miestä. Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Järjestäkää heidät ryhmiin aterioimista varten, noin viisikymmentä kuhunkin ryhmään.”

¹⁵ He tekivät niin ja järjestivät kaikki aterioimaan.

¹⁶ Sitten Jeesus otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi ja mursi ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle jaettaviksi.

¹⁷ Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista korillista.

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

¹⁸ Kerran, kun Jeesus oli yksinäisyydessä rukoilemassa ja opetuslapset olivat hänen kanssaan, hän kysyi heiltä: ”Kenen ihmiset sanovat minun olevan?”

¹⁹ He vastasivat: ”Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas sanovat, että joku entisajan profeetoista on noussut ylös.”

²⁰ ”Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?” Jeesus kysyi. Pietari vastasi: ”Sinä olet Jumalan Kristus.”

Jeesus puhuu kuolemastaan

²¹ Vakavasti varoittaen Jeesus kielsi heitä puhumasta tästä kenellekään

²² ja sanoi: ”Ihmisen Pojan pitää kärsiä paljon. Hän joutuu vanhinten, ylipappien ja kirjanoppineiden hylkäämäksi. Hänet tapetaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

Jeesuksen seuraamisesta

²³ Jeesus sanoi kaikille: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.

²⁴ Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, pelastaa sen.

²⁵ Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saattaisi itsensä tuhoon tai turmioon?

²⁶ Joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee kirkkaudessaan ja Isän ja pyhien enkelien kirkkaudessa.

²⁷ Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan.”

Kirkastusvuorella

²⁸ Noin kahdeksan päivän kuluttua siitä, kun Jeesus oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.

²⁹ Jeesuksen rukoillessa hänen kasvojensa hahmo muuttui ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi.

³⁰ Samassa siinä oli kaksi miestä, Mooses ja Elia, ja he keskustelivat hänen kanssaan.

³¹ He ilmestyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismentaan, jonka hän oli toteuttava Jerusalemissa.

³² Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia. Herätessään he näkivät Jeesuksen kirkkauden ja kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonaan.

³³ Kun nämä olivat lähtemässä Jeesuksen luota, Pietari sanoi: ”Mestari, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi.” Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi.

³⁴ Pietarin vielä puhuessa tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa. He pelästyivät joutuessaan pilven sisään.

³⁵ Pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun Poikani, se valittu. Kuulkaa häntä!”

³⁶Kuultuaan äänen he huomasivat, että Jeesus oli yksin. He olivat vaiti eivätkä niinä päivinä kertoneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.

Riivattu poika

³⁷Kun he seuraavana päivänä olivat tulossa alas vuorelta, tuli Jeesusta vastaan suuri väkijoukko.

³⁸Väkijoukon keskeltä huusi muuan mies: ”Opettaja, minä rukoilen sinua: tule katsomaan poikaani, sillä hän on ainoa lapseni.

³⁹Vähän väliä henki ottaa hänet valtaansa, ja hän alkaa heti huutaa. Se kouristaa häntä, niin että vaahtoa tulee suusta, ja vain vaivoin se poistuu hänestä, runnellen häntä.

⁴⁰Pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sen ulos, mutta he eivät pystyneet.”

⁴¹Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän luonanne ja kärsittävä teitä? Tuo poikasi tänne.”

⁴²Vielä pojan tullessakin riivaaja repi ja kouristi häntä kovasti. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä, paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isälleen.

⁴³Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta.

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

Kun kaikki ihmettelivät sitä, mitä Jeesus teki, hän sanoi opetuslapsilleen:

⁴⁴”Painakaa mieleenne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.”

⁴⁵Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta. Se oli heiltä salattu, niin etteivät he sitä ymmärtäneet eivätkä uskaltaneet kysyä häneltä siitä.

Kuka on suurin?

⁴⁶Opetuslasten kesken tuli kiistaa siitä, kuka heistä mahtoi olla suurin.

⁴⁷ Mutta Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen. Hän otti lapsen, asetti hänet viereensä

⁴⁸ ja sanoi heille: ”Joka ottaa luokseen tämän lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen hänet, joka on minut lähettänyt. Joka on pienin teistä kaikista, se on suuri.”

Riivaajia ulos ajava mies

⁴⁹ Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: ”Mestari, me näimme erään miehen ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me kielsimme häntä, koska hän ei kulje meidän kanssamme.”

⁵⁰ Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Älkää kieltäkö, sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne.”

Jeesus matkalla kohti Jerusalemiä Samarialaiset torjuvat Jeesuksen

⁵¹ Kun Jeesuksen ylösottamisen aika oli täyttymässä, hän kääntyi Jerusalemiä kohti mennäkseen sinne.

⁵² Edellään hän lähetti sananviejä. Nämä lähtivät matkaan ja menivät erääseen samarialaisten kylään valmistelemaan hänen tuloaan.

⁵³ Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli menossa Jerusalemiin.

⁵⁴ Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes huomasivat sen, he sanoivat: ”Herra, tahdotko, että käskemme tulen langeta alas taivaasta ja tuhota heidät?”

⁵⁵ Mutta Jeesus kääntyi ja nuhteli opetuslapsia [ja sanoi: ”Te ette tiedä, minkä hengen omia te olette.

⁵⁶ Ihmisen Poika ei tullut ihmisten sieluja hukuttamaan vaan pelastamaan”]. Sitten he lähtivät toiseen kylään.

Seuraa minua!

⁵⁷ Heidän kulkiessaan tiellä joku sanoi Jeesukselle: ”Minä seuraan sinua, minne ikinä menet.”

⁵⁸ Jeesus sanoi hänelle: ”Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole paikkaa, mihin hän päänsä kallistaisi.”

⁵⁹ Eräälle toiselle hän sanoi: ”Seuraa minua!” Tämä sanoi: ”Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni.”

⁶⁰ Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Anna kuolleiden haudata kuolleensa! Mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa.”

⁶¹ Vielä eräs toinen sanoi: ”Minä lähdän seuraamaan sinua, Herra. Salli minun kuitenkin ensin käydä sanomassa jäähyväiset kotiväelleni.”

⁶² Hänelle Jeesus sanoi: ”Ei kukaan, joka tarttuu auran ja katsoo taakseen, ole kelvollinen Jumalan valtakuntaan.”

Luukas 10

Jeesus lähettää seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta

¹ Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentäkaksi muuta ja lähetti heidät kaksittain edellään jokaiseen kaupunkiin ja kylään, johon hän itse aikoi mennä.

² Hän sanoi heille: ”Eloa on paljon mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä sadonkorjuuseensa.

³ Menkää! Minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle.

⁴ Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkua älkääkä kenkiä. Älkää tervehtikö ketään tiellä.

⁵ Kun astutte sisään johonkin taloon, sanokaa ensiksi: ’Rauha tähän taloon!’

⁶ Jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne jää lepäämään hänen ylleen. Ellei ole, se palaa teille.

⁷ Jääkää siihen taloon ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon.

⁸ Kun tulette kaupunkiin, jossa teidät otetaan vastaan, syökää, mitä teille tarjotaan,

⁹ parantakaa siellä olevat sairaat ja julistakaa: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'

¹⁰ Mutta kun tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, menkää sen kaduille ja sanokaa:

¹¹ 'Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me karistamme teille takaisin. Mutta tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle!'

¹² Minä sanon teille: Sodomalla on sinä päivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla."

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja

¹³ "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos ne voimateot, jotka ovat tapahtuneet teidän keskellänne, olisivat tapahtuneet Tyroksessa tai Siidonissa, ne olisivat jo kauan sitten kääntyneet säkissä ja tuhkassa istuen.

¹⁴ Mutta Tyroksella ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

¹⁵ Entä sinä, Kapernaum, korotetaanko sinut muka taivaaseen? Ei, alas tuonelaan sinun on astuttava!

¹⁶ Joka kuulee teitä, kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."

Opetuslapset palaavat

¹⁷ Ne seitsemänkymmentäkaksi palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaisia sinun nimesi tähden."

¹⁸ Jeesus sanoi heille: "Minä näin, kuinka Saatana lankesi alas taivaasta kuin salama.

¹⁹ Katsokaa, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään teitä vahingoita.

²⁰ Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaisia, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa."

Jeesus ylistää Isää

²¹Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä, että olet salannut nämä viisailta ja älykkäiltä mutta olet ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.

²²Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu kuin Isä tiedä, kuka Poika on. Eikä sitä, kuka Isä on, tiedä kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.”

²³Jeesus kääntyi erikseen opetuslastensa puoleen ja sanoi: ”Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette!

²⁴Minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.”

Laupias samarialainen

²⁵Muuan lainoppinut, joka tahtoi panna Jeesuksen koetukselle, nousi ja kysyi: ”Opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?”

²⁶Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinka sen luet?”

²⁷Hän vastasi: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi, kaikella voimallasi ja kaikella ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

²⁸Jeesus sanoi: ”Oikein vastasit. Tee se, niin saat elää.”

²⁹Mutta mies tahtoi osoittaa olevansa vanhurskas ja kysyi Jeesukselta: ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?”

³⁰Jeesus vastasi hänelle: ”Muuan mies kulki Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui rosvojen käsiin. He riisuivat hänet ja pieksivät haavoille. Sitten he lähtivät pois ja jättivät hänet virumaan puolikuolleena.

³¹Sattumalta kulki muuan pappi samaa tietä, mutta nähdessään miehen hän meni tien toista laitaa ohi.

³² Samoin leeviläinen: kun hän tuli paikalle ja näki miehen, hänkin meni tien toista laitaa ohi.

³³ Mutta kun eräs sitä tietä matkustava samarialainen tuli paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli.

³⁴ Hän meni miehen luo, vuodatti öljyä ja viiniä haavoihin ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

³⁵ Seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Pidä hänestä huolta, ja jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä maksan ne sinulle palatessani.'

³⁶ Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli rosvojen käsiin joutuneen miehen lähimmäinen?"

³⁷ Lainoppinut vastasi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta." Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin!"

Martta ja Maria

³⁸ Heidän vaeltaessaan eteenpäin Jeesus tuli erääseen kylään. Muuan nainen, nimeltään Martta, otti hänet luokseen.

³⁹ Martalla oli sisar, jonka nimi oli Maria. Tämä asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan.

⁴⁰ Martta taas ahersi palvelleen vieraita monin tavoin. Hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: "Herra, etkö lainkaan välitä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan vieraita? Sano hänelle, että hän auttaisi minua."

⁴¹ Mutta Herra vastasi: "Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet monista asioista,

⁴² mutta vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois."

Luukas 11

Jeesus opettaa rukoilemaan

¹Jeesus oli eräessä paikassa rukoilemassa. Kun hän oli lopettanut, eräs hänen opetuslapsistaan sanoi: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan.”

²Jeesus sanoi heille: ”Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. [Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.]

³Anna meille päivittäin meidän jokapäiväinen leipämme.

⁴Anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velkaa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen [vaan päästä meidät pahasta].”

⁵Vielä hän sanoi heille: ”Ajatelkaapa, että joku teistä menee keskellä yötä ystävänsä luo ja sanoo hänelle: ’Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää.

⁶Eräs ystäväni on matkallaan poikennut luokseni, eikä minulla ole mitään, mitä tarjoaisin hänelle.’

⁷Toinen vastaa sisältä: ’Älä häiritse minua! Ovi on jo lukossa, ja lapseni ovat kanssani nukkumassa. En voi nousta antamaan sinulle.’

⁸Minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sen tähden, että hän on ystävä, hän nousee kuitenkin siksi, että toinen hellittämättä pyytää, ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee.

⁹Niinpä minä sanon teille: Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

¹⁰Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

¹¹Kuka teistä on sellainen isä, joka pojan pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen

¹²tai hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?

¹³ Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat.”

Jeesus ja Beelsebul

¹⁴ Kerran Jeesus ajoi ulos riivaajan, joka oli mykkä. Kun riivaaja oli lähtenyt, mykkä mies alkoi puhua, ja väkijoukot hämmästyivät.

¹⁵ Muutamat sanoivat: ”Beelsebulin, riivaajien päämiehen, avulla hän ajaa ulos riivaajia!”

¹⁶ Toiset taas tahtoivat panna hänet koetukselle ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta.

¹⁷ Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, tuhoutuu, ja talo kaatuu talon päälle.

¹⁸ Jos siis Saatana riitaantuu itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa voi pysyä pystyssä? Tehän sanotte minun ajavan riivaajia ulos Beelsebulin avulla.

¹⁹ Jos minä ajan riivaajia ulos Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Sen tähden he tulevat olemaan teidän tuomareitanne.

²⁰ Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan sormella, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.

²¹ Kun väkevä mies aseistettuna vartioi kartanoaan, hänen omaisuutensa on turvassa.

²² Mutta kun häntä väkevämpi hyökkää hänen kimppuunsa ja voittaa hänet, tuo väkevämpi riisuu hänet kaikista aseista, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin.

²³ Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.”

Saastaisen hengen paluu

24 ”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä. Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’

25 Kun se tulee, se löytää asunnon lakaistuna ja järjestettynä.

26 Silloin se käy hakemassa seitsemän muuta henkeä, jotka ovat pahempia kuin se itse. Sisään päästyään ne jäävät sinne asumaan. Ja sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa.”

Kuka on autuas?

27 Jeesuksen näin puhuessa korotti eräs nainen kansanjoukosta äänensä ja sanoi hänelle: ”Autuas se kohtu, joka on sinua kantanut, ja autuaat ne rinnat, joita sinä olet imenyt!”

28 Mutta Jeesus sanoi: ”Niin, autuaita ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja noudattavat sitä.”

Joonan merkki

29 Kun kansaa tuli yhä enemmän koolle, Jeesus rupesi puhumaan: ”Tämä sukupolvi on paha sukupolvi. Se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki.

30 Niin kuin Joona oli merkki niiniveläisille, niin on Ihmisen Poikakin oleva merkinä tälle sukupolvelle.

31 Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja on heille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo!

32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja ovat sille tuomioksi, koska he kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona!”

Silmä on ruumiin lamppu

33 ”Ei kukaan sytytä lamppua ja pane sitä piiloon vaan lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon.

³⁴ Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve, koko ruumiisi on valaistu, mutta kun silmäsi on viallinen, ruumiisi on pimeä.

³⁵ Pidä siis varasi, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.

³⁶ Jos koko ruumiisi on valaistu eikä siinä ole mitään pimeää osaa, se on kokonaan valaistu, aivan kuin lamppu valaisisi sinut kirkkaalla loisteellaan.”

Voi teitä!

³⁷ Jeesuksen vielä puhuessa muuan fariseus pyysi häntä luokseen aterioimaan. Hän meni sisälle ja asettui aterialle.

³⁸ Mutta fariseus ihmetteli nähdessään, ettei Jeesus peseytynyt ennen ateriaa.

³⁹ Silloin Herra sanoi hänelle: ”Te fariseukset kyllä puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä te olette täynnä riistoa ja pahuutta.

⁴⁰ Te mielettömät! Eikö hän, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuolenkin?

⁴¹ Antakaa siis almuksi se, mikä on sisällä. Silloin kaikki on teille puhdasta.

⁴² Voi teitä, te fariseukset! Te annatte kymmenykset mintuista, ruudanlehdistä ja kaikenlaisista vihanneksista mutta laiminlyötte oikeudenmukaisuuden ja Jumalan rakkauden. Näitä teidän pitäisi noudattaa eikä noita muitakaan laiminlyödä.

⁴³ Voi teitä, te fariseukset! Te rakastatte etumaisia istuimia synagogissa ja tervehdyksiä toreilla.

⁴⁴ Voi teitä! Te olette kuin merkitsemättömät haudat, joiden päällä ihmiset tietämättään kävelevät.”

⁴⁵ Silloin eräs lainoppineista vastasi hänelle: ”Opettaja, noin puhuessasi sinä häpäiset myös meitä.”

⁴⁶ Jeesus sanoi: ”Voi teitäkin, te lainoppineet! Te kasaatte ihmisten päälle taakkoja, joita on vaikea kantaa, mutta itse te ette koske niihin sormellannekaan.

⁴⁷ Voi teitä! Te rakennatte hautamuistomerkkejä profeetoille, jotka teidän isänne ovat tappaneet.

⁴⁸ Näin te siis olette isienne tekojen todistajia ja hyväksytte ne: he tappoivat profeetat, ja te rakennatte muistomerkit.

⁴⁹ Siksi Jumalan Viisaus onkin sanonut: ’Minä lähetän heidän luokseen profeettoja ja apostoleja. Muutamia heistä he tappavat ja toisia vainoavat.’

⁵⁰ Niinpä tältä sukupolvelta vaaditaan kaikkien profeettojen veri, joka on vuodatettu maailman perustamisesta asti,

⁵¹ Aabelin verestä aina Sakarjan vereen asti, hänen, joka surmattiin alttarin ja pyhäkön välillä. Niin, minä sanon teille: se vaaditaan tältä sukupolvelta.

⁵² Voi teitä, te lainopettajat! Te olette ottaneet tiedon avaimen. Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet.”

⁵³ Jeesuksen lähtiessä sieltä kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat ahdistaa häntä kiivaasti ja urkkia häneltä monenlaisia asioita

⁵⁴ koettaen saada hänet sanoistaan ansaan.

Luukas 12

Varokaa tekopyhyyttä!

¹ Kun väkeä oli sillä välin kokoontunut tuhatmäärin, niin että ihmiset tallasivat toisiaan, Jeesus rupesi puhumaan ensin opetuslapsilleen: ”Varokaa fariseusten hapatusta, tekopyhyyttä.

² Ei ole mitään peitettyä, mikä ei paljastu, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi.

³ Sen tähden, mitä te sanotte pimeässä, se kuullaan päivänvalossa, ja mitä te kammioissa kuiskaatte korvaan, se julistetaan katoilta.”

Ketä tulee pelätä?

⁴ ”Minä sanon teille, ystäväilleni: älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät sen jälkeen voi tehdä mitään enempää.

⁵ Minä osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: pelätkää häntä, jolla on valta tappaa ja sen jälkeen syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille: häntä pelätkää.

⁶ Eikö viittä varpusta myydä kahdella kuparilantilla? Silti Jumala ei ole unohtanut yhtäkään niistä.

⁷ Jopa kaikki teidän pääanne hiuksetkin on laskettu. Älkää siis pelätkö, te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.”

Pyhän Hengen pilkka

⁸ ”Minä sanon teille: Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika on tunnustava Jumalan enkelien edessä.

⁹ Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se tullaan kieltämään Jumalan enkelien edessä.

¹⁰ Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei anteeksi anneta.

¹¹ Kun teitä viedään synagogiin ja viranomaisten ja esivallan eteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai millä puolustautuisitte tai mitä sanoisitte.

¹² Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava.”

Maallinen rikkaus on katoavaa

¹³ Joku kansanjoukosta sanoi Jeesuskselle: ”Opettaja, sano veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön.”

¹⁴ Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Ihminen! Kuka on asettanut minut teidän tuomariksenne tai jakomieheksenne?”

¹⁵ Sitten hän sanoi heille: ”Olkaa valppaat ja karttakaa kaikenlaista ahneutta, sillä ihmisen elämä ei riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi ylen määrin.”

¹⁶ Ja hän kertoi heille vertauksen: ”Rikkaan miehen maa tuotti hyvin.

¹⁷ Hän mietti mielessään: 'Mitä minä teen, kun minulla ei ole paikkaa, mihin kokoaisin satoni?'

¹⁸ Sitten hän sanoi: 'Minäpä teen näin: puran aittani, rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken viljani ja omaisuuteni.

¹⁹ Sitten sanon itselleni: Sieluni, nyt sinulla on varastossa paljon hyvää moneksi vuodeksi. Lepää, syö, juo ja iloitse!'

²⁰ Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois. Kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'

²¹ Näin käy sen, joka kerää aarteita itselleen mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan luona."

Jumalan huolenpito

²² Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte.

²³ Onhan henki enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet.

²⁴ Katselkaa korppeja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, ei niillä ole varastoa eikä aittaa, ja silti Jumala ruokkii ne. Kuinka paljon arvokkaampia te olettekaan kuin linnut!

²⁵ Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränsä vertaan?

²⁶ Jos siis ette pysty näinkään vähäiseen asiaan, mitä te muusta murehditte?

²⁷ Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

²⁸ Jos siis Jumala näin pukee ruohon, joka tänään kasvaa kedolla mutta huomenna joutuu uuniin, kuinka paljon enemmän hän pukee teidät, te vähäuskoiset!

²⁹ Älkää siis etsikö, mitä söisitte tai joisitte, älkääkä murehtiko.

³⁰ Näitä kaikkia maailman kansat tavoittelevat. Teidän Isänne kyllä tietää, että te näitä tarvitsette.

³¹ Etsikää hänen valtakuntaansa, niin teille annetaan lisäksi myös nämä.

³² Älä pelkää, sinä pieni lauma, sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.

³³ Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja. Hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, ehtymätön aarre taivaisiin, minne varas ei ulotu ja missä koi ei turmele.

³⁴ Missä on teidän aarteenne, siellä on myös sydämenne.”

Isäntäänsä odottava palvelija

³⁵ ”Olkoot kupeenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa.

³⁶ Olkaa niiden ihmisten kaltaisia, jotka odottavat herraansa, milloin hän palaa häistä, jotta he heti avaisivat hänelle oven, kun hän tulee ja kolkuttaa.

³⁷ Autuaita ovat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy, asettaa heidät aterioimaan ja menee palvelemaan heitä.

³⁸ Autuaita ovat ne palvelijat, jotka hän tapaa näin tekemästä, tulipa hän sitten toisella tai kolmannella yövartiolla!

³⁹ Ymmärrätte kai, että jos talon isäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan.

⁴⁰ Olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

⁴¹ Niin Pietari kysyi: ”Herra, koskeeko tämä vertaus ainoastaan meitä vai kaikkia ihmisiä?”

⁴² Herra vastasi: ”Kuka siis on se uskollinen ja järkevä taloudenhoitaja, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta palvelusväestään ja antamaan jokaiselle määröosan viljaa ajallaan?

⁴³ Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan tapaa näin tekemästä!

⁴⁴ Totisesti minä sanon teille: tämä asettaa hänet koko omaisuutensa hoitajaksi.

⁴⁵ Mutta jos palvelija ajattelee sisimmässään: 'Herrani tulo viivästyy' ja alkaa lyödä palvelijoita ja palvelustyttöjä, syödä, juoda ja juopotella,

⁴⁶ niin tuon palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei osaa odottaa, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman kohtalon kuin epäuskoisille.

⁴⁷ Palvelijaa, joka tietää herransa tahdon mutta ei valmistaudu eikä toimi hänen tahtonsa mukaan, piestään monilla lyönneillä.

⁴⁸ Sitä taas, joka tekee tietämättään sellaista, mikä ansaitsee lyöntejä, piestään vähemmän. Jokaiselta, jolle on paljon annettu, siltä paljon kysytään, ja jolle on paljon uskottu, siltä myös enemmän vaaditaan."

Ei rauhaa vaan riitaa

⁴⁹ "Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle, ja kuinka tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!

⁵⁰ Mutta minut on kasteella kastettava, ja kuinka ahtaalle joudunkaan, ennen kuin se on täytetty!

⁵¹ Luuletteko, että olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? En suinkaan, sanon teille, vaan riitaa!

⁵² Sillä tästedes samassa talossa viisi riitaantuu keskenään: kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan,

⁵³ isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tyttärtään vastaan ja tytär äitiään vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiaan vastaan."

Ajan arvioiminen

⁵⁴ Sitten Jeesus sanoi kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, te sanotte heti: 'Tulee sade', ja niin tuleekin.

⁵⁵ Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, te sanotte: 'Tulee helle', ja niin tuleeekin.

⁵⁶ Te tekopyhät! Maan ja taivaan ilmiöitä te kyllä osaatte arvioida, kuinka sitten ette osaa arvioida tätä aikaa?

⁵⁷ Miksi ette jo itse osaa päätellä, mikä on oikein?"

Sovi riitasi

⁵⁸ "Kun menet riitapuolesi kanssa oikeuteen, yritä matkalla päästä sovintoon hänen kanssaan, ettei hän raahaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari luovuttaisi sinua oikeudenpalvelijalle ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankilaan.

⁵⁹ Minä sanon sinulle: sieltä sinä et pääse, ennen kuin maksat viimeisenkin kolikon."

Luukas 13

Ellette tee parannusta, tuhoudutte

¹ Samaan aikaan muutamat paikalla olevista kertoivat Jeesukselle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhrieläintensä vereen.

² Jeesus vastasi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisempiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat näin kärsiä?

³ Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte.

⁴ Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni kaatui Siloassa heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllisempiä kuin kaikki muut ihmiset, jotka asuvat Jerusalemissa?

⁵ Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte."

Vertaus hedelmättömästä viikunapuusta

⁶Jeesus kertoi tämän vertauksen: ”Eräällä miehellä oli viinitarhassaan istutettuna viikunapuu. Hän meni etsimään siitä hedelmiä mutta ei löytänyt.

⁷Silloin hän sanoi viinitarhan hoitajalle: ’Jo kolmena vuotena olen käynyt etsimässä hedelmiä tästä viikunapuusta mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois! Miksi se vielä saisi laihduttaa maata?’

⁸Mutta viinitarhan hoitaja vastasi hänelle: ’Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi. Sillä välin minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.

⁹Ehkäpä se ensi vuonna tekee hedelmää. Jos ei, niin käske sitten hakata se pois.”

Jeesus parantaa koukistuneen naisen sapattina

¹⁰Jeesus oli opettamassa eräässä synagogassa sapattina.

¹¹Siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta. Hän oli koukistunut eikä lainkaan kyennyt oikaisemaan itseään.

¹²Nähdessään hänet Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi: ”Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi.”

¹³Sitten hän pani kätensä naisen päälle, ja heti tämä oikaisi itsensä ja ylisti Jumalaa.

¹⁴Mutta synagogan esimies närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapattina. Hän rupesi puhumaan ja sanoi väkijoukolle: ”On kuusi päivää, joina tulee tehdä työtä. Tulkaa silloin parannettaviksi älkääkä sapatinpäivänä.”

¹⁵Herra vastasi hänelle: ”Te tekopyhät! Eikö jokainen teistä päästä sapattina härkäänsä tai aasiaan pilttuusta ja vie sitä juomaan?

¹⁶Tätä Abrahamin tytärtä Saatana on pitänyt sidottuna jo kahdeksantoista vuotta. Eikö häntä olisi saanut päästää vapaaksi tästä siteestä sapatinpäivänä?”

¹⁷Kun hän sanoi näin, kaikki hänen vastustajansa olivat häpeissään, mutta kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.

Sinapinsiemen ja hapate

¹⁸Niin Jeesus sanoi: ”Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sitä vertaisin?

¹⁹Se on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi, siitä tuli puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille.”

²⁰Vielä hän sanoi: ”Mihin vertaisin Jumalan valtakuntaa?

²¹Se on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja. Lopulta koko taikina happani.”

Ahdas ovi

²²Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti matkallaan kohti Jerusalemiä.

²³Joku kysyi häneltä: ”Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?” Mutta hän sanoi heille:

²⁴”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, minä sanon teille, yrittävät päästä sisälle mutta eivät voi.

²⁵Kun talon isäntä on noussut ja sulkenut oven, te jäätte seisomaan ulkopuolelle ja alatte kolkuttaa ovea sanoen: ’Herra, avaa meille!’ Mutta hän vastaa teille: ’En tunne teitä enkä tiedä, mistä olette.’

²⁶Silloin te alatte selittää: ’Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja sinä opetit meidän kaduillamme.’

²⁷Mutta hän sanoo: ’En tunne teitä enkä tiedä, mistä olette. Menkää pois minun luotani, kaikki te vääryyden tekijät.’

²⁸Siellä on itku ja hammasten kiristys, kun näette Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa mutta huomaatte, että teidät itsenne on heitetty ulos.

²⁹Tulijoita saapuu idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioivat Jumalan valtakunnassa.

³⁰Ja on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi.”

Jerusalem, Jerusalem!

³¹Samalla hetkellä tuli muutamia fariseuksia sanomaan Jeesukselle: ”Lähde pois täältä, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut.”

³²Hän sanoi heille: ”Menkää ja sanokaa sille ketulle: ’Tänään ja huomenna minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita, ja kolmantena päivänä saan työni päätökseen.’

³³Kuitenkin minun pitää vaeltaa tänään, huomenna ja ylihuomennakin. Eihän sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

³⁴Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on luoksesi lähetetty! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan. Mutta te ette ole tahtoneet.

³⁵Kuulkaa siis: teidän huoneenne on jäävä hylätyksi. Mutta minä sanon teille: te ette näe minua, ennen kuin tulee se aika, jolloin sanotte: ’Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!’”

Luukas 14

Jeesus parantaa sairaan miehen sapattina

¹Kun Jeesus meni sapattina aterialle erään fariseusten johtomiehen taloon, häntä pidettiin silmällä.

²Siellä hänen eteensä tuli mies, joka sairasti vesipöhöä.

³Jeesus esitti lainoppineille ja fariseuksille kysymyksen: ”Onko sapattina lupa parantaa vai ei?”

⁴Mutta he olivat vaiti. Silloin Jeesus tarttui mieheen, paransi hänet ja päästi menemään.

⁵Sitten hän sanoi heille: ”Kuka teistä ei heti vetäisi kaivoon pudonnutta poikaansa tai härkäänsä ylös vaikka sapatinpäivänä?”

⁶Tähän he eivät kyenneet vastaamaan mitään.

Itsensä ylentäminen ja alentaminen

⁷Kun Jeesus huomasi, kuinka kutsutut valitsivat parhaita paikkoja, hän kertoi heille vertauksen:

⁸”Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan kunniapaikalle. Hän on ehkä kutsunut jonkun, joka on sinua arvokkaampi,

⁹ja niin se, joka on kutsunut teidät molemmat, tulee ja sanoo sinulle: ’Anna paikkasi hänelle.’ Silloin joudut häveten siirtymään viimeiselle sijalle.

¹⁰Kun sinut siis on kutsuttu, asetu viimeiselle sijalle, jotta se, joka on sinut kutsunut, tullessaan sanoisi: ’Ystäväni, siirry lähemmäksi.’ Silloin saat kunnian kaikkien pöytävieraiden edessä,

¹¹sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Vertaus suurista pidoista

¹²Sitten Jeesus sanoi sille, joka oli hänet kutsunut: ”Kun järjestät päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita. Hehän kutsuvat vuorostaan sinut, ja näin saat siitä korvauksen.

¹³Kun sinä järjestät pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja ja sokeita.

¹⁴Silloin sinä olet autuas, koska he eivät pysty palkitsemaan sinua. Sinä saat palkkasi vanhurskaiden ylösnousemuksessa.”

¹⁵Tämän kuullessaan eräs pöytävieraista sanoi Jeesukselle: ”Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa.”

¹⁶Jeesus sanoi hänelle: ”Eräs mies järjesti suuret pidot ja kutsui paljon vieraita.

¹⁷Kun juhlien oli määrä alkaa, hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: ’Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.’

¹⁸Mutta he rupesivat estelemään yksi toisensa jälkeen. Ensimmäinen sanoi: ’Ostin pellon, ja minun täytyy mennä katsomaan sitä. Pyydän sinua, pidä minua estyneenä.’

¹⁹ Toinen sanoi: 'Ostin viisi härkäparia ja olen menossa kokeilemaan niitä. Pyydän sinua, pidä minua estyneenä.'

²⁰ Vielä eräs sanoi: 'Menin juuri naimisiin enkä siksi voi tulla.'

²¹ Palvelija palasi ja ilmoitti tämän herralleen. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiireesti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne köyhät, raajarikot, sokeat ja rammatt.''

²² Palvelija sanoi: 'Herra, se mitä käskit, on tehty, mutta vielä on tilaa.'

²³ Silloin herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja syrjäkujille ja pakota ihmisiä tulemaan, jotta taloni täyttyisi.'

²⁴ Minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka oli kutsuttu, pääse maistamaan minun illallistani!'”

Opetuslapseuden hinta

²⁵ Jeesuksen mukana kulki suuri joukko ihmisiä. Hän kääntyi ja sanoi heille:

²⁶ ”Jos joku tulee minun luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiään, vaimoaan ja lapsiaan, veljiään ja sisariaan, jopa omaa elämäänsä, hän ei voi olla minun opetuslapseni.

²⁷ Ja joka ei kanna ristiään ja seuraa minua, ei voi olla minun opetuslapseni.

²⁸ Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istuudu laskemaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi?

²⁹ Sillä jos hän laskee perustuksen mutta ei kykene saamaan rakennusta valmiiksi, niin kaikki, jotka sen näkevät, alkavat pilkata häntä.

³⁰ He sanovat: 'Tuo mies ryhtyi rakentamaan mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi.'

³¹ Tai jos kuningas lähtee taisteluun toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istuudu harkitsemaan, pystyykö hän kymmenellä tuhannella miehellä kohtaamaan sen, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?

³² Ellei hän siihen pysty, hän lähettää lähetystön kysymään rauhanehtoja toisen ollessa vielä kaukana.

³³ Niinpä yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on.”

Mauton suola

³⁴ ”Suola on hyvä. Mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi?

³⁵ Se ei kelpaa maahan eikä lantatunkioon. Se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Luukas 15

Vertaus kadonneesta lampaasta

¹Publikaanit ja syntiset tulivat kaikki Jeesuksen luo kuulemaan häntä.

² Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat: ”Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.”

³ Silloin Jeesus kertoi heille tämän vertauksen:

⁴ ”Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää erämaahan ja lähde etsimään kadonnutta, kunnes löytää sen?

⁵ Kun hän löytää lampaan, hän nostaa sen iloiten harteilleen,

⁶ ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: ’Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.’

⁷ Minä sanon teille: samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.”

Vertaus kadonneesta hopearahasta

⁸ ”Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän sytytä lamppua, lakaise taloa ja etsi huolellisesti, kunnes löytää sen?

⁹ Ja löydettyään sen hän kutsuu koolle ystävättärensä ja naapuritalojen naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.'

¹⁰ Minä sanon teille: samoin on Jumalan enkeleillä ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen."

Vertaus tuhlaajapojusta

¹¹ Vielä Jeesus sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

¹² Nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa omaisuudesta, joka kuuluu minulle.' Niin isä jakoi omaisuutensa poikien kesken.

¹³ Muutaman päivän kuluttua nuorempi pojista kokosi kaiken, mitä omisti, ja matkusti kaukaiseen maahan. Siellä hän tuhlassi koko omaisuutensa viettäen paheellista elämää.

¹⁴ Kun hän oli tuhlassi kaiken, tuli siihen maahan ankara nälänhätä, ja hän alkoi kärsiä puutetta.

¹⁵ Silloin hän lyöttäytyi erään sen maan kansalaisen seuraan, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen sikoja paimentamaan.

¹⁶ Hän olisi halunnut ravita itsensä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.

¹⁷ Silloin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yllin kyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!

¹⁸ Minä nousen ja menen isäni luo ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.

¹⁹ En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi. Tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'

²⁰ Niin hän nousi ja lähti isänsä luo. Kun hän vielä oli kaukana, hänen isänsä näki hänet ja tunsu sääliä. Isä juoksi häntä vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä hellästi.

²¹ Poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi.'

²² Mutta isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa nopeasti parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa.

²³ Tuokaa syöttövasikka ja teurastakaa se. Nyt syödään ja iloitaan!

²⁴ Sillä tämä minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon! Hän oli kadonnut, mutta nyt hän on löytynyt!' Ja he aloittivat ilonpidon.

²⁵ Mutta vanhempi poika oli pellolla. Kun hän oli palaamassa ja lähestyi taloa, hän kuuli laulun, soiton ja karkelon.

²⁶ Hän kutsui luokseen yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä oli tekeillä.

²⁷ Palvelija vastasi: 'Sinun veljesi on palannut, ja isäsi antoi teurastaa syöttövasikan, kun sai hänet terveenä takaisin.'

²⁸ Silloin vanhempi veli suuttui eikä tahtonut mennä sisälle, mutta hänen isänsä tuli ulos ja suostutteli häntä.

²⁹ Poika vastasi isälleen: 'Kuinka monta vuotta minä olenkaan palvellut sinua enkä kertaakaan ole jättänyt käskyäsi noudattamatta. Kuitenkaan et ole antanut minulle edes vuohta, että olisin voinut pitää juhlia ystäväieni kanssa.

³⁰ Mutta kun tuo sinun poikasi tuli, tuo, joka on tuhlannut omaisuutesi porttojen kanssa, hänelle sinä annoit teurastaa syöttövasikan!'

³¹ Isä vastasi: 'Poikani, sinä olet aina minun kanssani, ja kaikki, mikä on minun, on sinun.

³² Mutta pitihän nyt iloita ja riemuja, koska tämä sinun veljesi, joka oli kuollut, heräsi eloon. Hän oli kadonnut mutta on nyt löytynyt!'"

Luukas 16

Epärehellinen taloudenhoitaja

¹Jeesus puhui sitten opetuslapsilleen: ”Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kanneltiin, että taloudenhoitaja tuhlassi hänen omaisuuttaan.

²Niin hän kutsui tämän luokseen ja sanoi hänelle: ’Mitä minä kuulenkaan sinusta! Tee tili taloudenhoidostasi! Enää et saa hoitaa talouttani. ’

³Silloin taloudenhoitaja sanoi itsekseen: ’Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois taloudenhoidon? Kaivaa en jaksa, kerjäämistä häpeän.

⁴Minäpä tiedän, mitä teen, että muut ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois taloudenhoitajan tehtävästä.’

⁵Hän kutsui luokseen jokaisen, joka oli velkaa hänen isännälleen. Ensimmäiseltä hän kysyi: ’Paljonko sinä olet velkaa isännälleni?’

⁶Tämä vastasi: ’Sata astiaa oliiviöljyä.’ Niin taloudenhoitaja sanoi hänelle: ’Tässä on velkakirjasi. Istu ja kirjoita äkkiä viisikymmentä.’

⁷Sitten hän kysyi toiselta: ’Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?’ Tämä vastasi: ’Sata tynnyriä vehnää.’ Taloudenhoitaja sanoi hänelle: ’Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä.’

⁸Ja isäntä kehui epärehellistä taloudenhoitajaa siitä, että tämä oli toiminut ovelasti. Tämän maailman lapset ovat näet omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valon lapset.

⁹Minä sanon teille: hankkikaa itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, jotta he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

¹⁰Joka on vähimmässä luotettava, se on luotettava paljossakin, ja joka on vähimmässä epärehellinen, se on epärehellinen myös paljossa.

¹¹Jos siis ette ole luotettavia, kun on kyse väärästä mammonasta, kuka uskoo teille oikeaa?

¹²Ja jos ette ole luotettavia hoitaessanne toisen omaisuutta, kuka antaa teille sitä, mikä on teidän omaanne?

¹³ Ei yksikään palvelija voi palvella kahta herraa. Hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.”

Laki ja Jumalan valtakunta

¹⁴ Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat Jeesusta.

¹⁵ Hän sanoi heille: ”Juuri te tekeydytte vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne. Se, mikä ihmisten mielestä on arvokasta, on Jumalan edessä kauhistus.

¹⁶ Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti. Siitä lähtien on julistettu hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokaista vaaditaan tulemaan sinne sisälle .

¹⁷ Mutta ennemmin katoaa taivas ja maa kuin häviää yksikään lain piirto.

¹⁸ Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin, ja joka nai miehensä hylkäämän, tekee huorin.”

Rikas mies ja Lasarus

¹⁹ ”Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoon pellavaan ja vietti iloista elämää loisteliaasti päivästä toiseen.

²⁰ Mutta hänen porttinsa pieleen oli jätetty virumaan köyhä mies, nimeltään Lasarus, täynnä paiseita.

²¹ Hän halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitaan.

²² Sitten köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan. Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.

²³ Kun hän tuonelassa tuskissaan kohotti katseensa, hän näki kaukana Abrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan.

²⁴ Hän huusi: 'Isä Abraham! Armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormenpäänsä veteen ja vilvoittamaan kieltäni, sillä minä kärsin tuskaa tässä liekissä.'

²⁵ Mutta Abraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä sait eläessäsi osaksesi hyvää, Lasarus sen sijaan pahaa. Nyt hän saa täällä lohdutusta, mutta sinä kärsit tuskaa.'

²⁶ Kaiken tämän lisäksi teidän ja meidän välillemme on asetettu suuri kuilu, etteivät ne, jotka tahtovat, voisi tulla täältä teidän luoksenne eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.'

²⁷ Rikas mies sanoi: 'Pyydän siis sinua, isä, että lähettäisit hänet isäni taloon

²⁸ – onhan minulla viisi veljeä – varoittamaan heitä, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.'

²⁹ Abraham vastasi: 'Heillä on Mooses ja profeetat, kuulkooot heitä.'

³⁰ Mies sanoi: 'Ei, isä Abraham, mutta jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, niin he kääntyisivät.'

³¹ Mutta Abraham sanoi: 'Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, eivät he suostu uskomaan, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.'"

Luukas 17

Viettelykset ja anteeksianto

¹ Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "On mahdotonta, että viettelykset jäisivät tulematta, mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!

² Parempi olisi hänelle, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee syntiin yhdenkään näistä pienistä.

³ Pitäkää varanne! Jos veljesi tekee syntiä, nuhtelee häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

⁴ Vaikka hän seitsemästi päivässä tekisi syntiä sinua vastaan ja seitsemästi kääntyisi sinun puoleesi ja sanoisi: 'Minä kadun', anna hänelle anteeksi."

Usko ja velvollisuus

⁵Apostolit sanoivat Herralle: ”Lisää meille uskoa!”

⁶Niin Herra sanoi: ”Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran , te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: ’Nouse juurinesi maasta ja istuta itsesi mereen’, ja se tottelisi teitä.

⁷Kuka teistä, jolla on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanoo tämän tullessa pellolta: ’Käy heti aterialle’?

⁸Eikö hän pikemminkin sano: ’Valmista minulle syötävää, vyöttäydy ja palvele minua sen aikaa kun syön ja juon. Sen jälkeen saat sinä syödä ja juoda.’

⁹Ei kai hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty.

¹⁰Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: ’Me olemme arvottomia palvelijoita. Olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.’”

Jeesus parantaa kymmenen spitaalista

¹¹Ollessaan matkalla Jerusalemiin Jeesus kulki Samarian ja Galilean rajaseudulla.

¹²Kun hän oli menossa erääseen kylään, häntä vastaan tuli kymmenen spitaalista miestä. Nämä jäivät seisomaan loitommaksi,

¹³korottivat äänensä ja huusivat: ”Jeesus, mestari, armahda meitä!”

¹⁴Heidät nähdessään Jeesus sanoi heille: ”Menkää näyttämään itsenne papeille.” Ja menessään he puhdistuivat.

¹⁵Huomattuaan parantuneensa yksi heistä kääntyi takaisin. Hän ylisti Jumalaa suureen ääneen,

¹⁶heittäytyi kasvoilleen Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti häntä. Tämä mies oli samarialainen.

¹⁷Niin Jeesus kysyi: ”Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?

¹⁸ Eikö ollut muita, jotka olisivat kääntyneet takaisin ylistämään Jumalaa, kuin tämä muukalainen?”

¹⁹ Ja hän sanoi miehelle: ”Nouse ja mene. Uskosi on parantanut sinut.”

Jumalan valtakunnan tuleminen

²⁰ Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi heille: ”Ei Jumalan valtakunta tule silmin nähtävällä tavalla,

²¹ eikä voida sanoa: ’Se on täällä’ tai ’Se on tuolla’, sillä Jumalan valtakunta on teidän keskellänne .”

Ihmisen Pojan päivä

²² Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Tulee aika, jolloin te toivotte näkeväanne edes yhden Ihmisen Pojan päivästä mutta ette saa nähdä.

²³ Teille sanotaan: ’Hän on tuolla’ tai ’Hän on täällä.’ Älkää lähtekö minnekään älkääkä juosko kenenkään perässä.

²⁴ Sillä niin kuin salama välähtää ja valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänään oleva.

²⁵ Mutta sitä ennen hänen pitää kärsiä paljon, ja tämä sukupolvi hylkää hänet.

²⁶ Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan päivinä.

²⁷ Ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, ja vedenpaisumus tuli ja tuhosi heidät kaikki.

²⁸ Käy samoin kuin kävi Lootin päivinä. Ihmiset söivät ja joivat, ostivat ja myivät, istuttivat ja rakensivat.

²⁹ Mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, taivaasta satoi tulta ja tulikiveä, ja se tuhosi heidät kaikki.

³⁰ Samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.

³¹ Sinä päivänä älköön se, joka on katolla ja jolla on tavaroita talossa, astuko alas noutamaan niitä, älköönkä se, joka on pellolla, palatko takaisin.

³² Muistakaa Lootin vaimoa!

³³ Joka yrittää turvata elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä kadottaa, pelastaa sen.

³⁴ Minä sanon teille: Sinä yönä on kaksi samalla vuoteella: toinen otetaan, toinen jätetään.

³⁵ Kaksi naista on yhdessä jauhamassa: toinen otetaan, toinen jätetään.

³⁶ [Kaksi miestä on pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään.]”

³⁷ Opetuslapset kysyivät: ”Missä, Herra?” Hän vastasi: ”Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.”

Luukas 18

Vertaus leskestä ja väärämielisestä tuomarista

¹ Jeesus kertoi heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla lannistumatta.

² Hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä piitannut ihmisistä.

³ Siinä kaupungissa oli myös leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luokseen ja sanoi: ’Auta minua saamaan oikeus riitapuoltani vastaan.’

⁴ Pitkään aikaan tuomari ei tahtonut, mutta sitten hän sanoi mielessään: ’Vaikka en pelkää Jumalaa enkä piittaa ihmisistä,

⁵ niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan häntä saamaan oikeuden, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni.”

⁶ Niin Herra sanoi: ”Kuulkaa, mitä tuo väärämielinen tuomari sanoo!

⁷ Eikö sitten Jumala hankkisi oikeutta valituilleen, kun nämä yötä päivää huutavat häntä avukseen. Viivyttäisikö hän heiltä apuaan?

⁸ Minä sanon teille: hän hankkii heille oikeuden viipymättä. Mutta kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”

Vertaus fariseuksesta ja publikaanista

⁹Muutamille, jotka olivat vakuuttuneita omasta vanhurskaudestaan ja halveksivat muita, Jeesus kertoi tämän vertauksen:

¹⁰”Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus ja toinen publikaani.

¹¹Fariseus asettui seisomaan ja rukoili itsekseen näin: ’Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, en myöskään sellainen kuin tuo publikaani.

¹²Minä paastoon kahdesti viikossa ja annan kymmenykset kaikesta, mitä ansaitseen.’

¹³Mutta publikaani seisoj taempana eikä tohtinut kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: ’Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.’

¹⁴Minä sanon teille: hän meni kotiinsa vanhurskautettuna, tuo toinen ei . Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Jeesus siunaa lapsia

¹⁵Jeesuksen luo tuotiin myös pieniä lapsia, että hän koskettaisi heitä. Sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia,

¹⁶mutta Jeesus kutsui lapset luokseen ja sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

¹⁷Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

Rikas hallitusmies

¹⁸Eräs hallitusmies kysyi Jeesukselta: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?”

¹⁹Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.

²⁰ Käskeyt sinä tiedät: älä tee huorin, älä tapa , älä varasta, älä sano väärää todistusta, kunnioita isääsi ja äitiäsi.”

²¹ Mutta hän sanoi: ”Kaikkea tätä olen noudattanut nuoruudestani asti.”

²² Tämän kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: ”Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.”

²³ Kun mies kuuli tämän, hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin rikas.

²⁴ Nähdessään hänen tulevan murheelliseksi Jeesus sanoi: ”Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä sisälle Jumalan valtakuntaan!

²⁵ Helpompi on kamelin mennä läpi neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

²⁶ Ne, jotka sen kuulivat, kysyivät: ”Kuka sitten voi pelastua?”

²⁷ Hän vastasi: ”Mikä on ihmisille mahdotonta, se on mahdollista Jumalalle.”

Opetuslasten palkka

²⁸ Silloin Pietari sanoi: ”Me olemme luopuneet kaikesta, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua.”

²⁹ Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut kodista tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista

³⁰ ja joka ei saisi tässä ajassa monin verroin takaisin ja tulevassa maailmanajassa iankaikkista elämää.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

³¹ Jeesus otti luokseen ne kaksitoista ja sanoi heille: ”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja kaikki, mitä profeetat ovat kirjoittaneet Ihmisen Pojasta, käy toteen.

³² Hänet annetaan pakanoiden käsiin, häntä pilkataan ja häväistään ja hänen päälleen syljetään.

³³ Kun he ovat ruoskineet häntä, he tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

³⁴ Mutta opetuslapset eivät ymmärtäneet tästä mitään. Tämä asia oli heiltä salattu, eivätkä he käsittäneet, mitä sanottiin.

Jeesus parantaa sokean kerjäläisen

³⁵ Kun Jeesus lähestyi Jerikoa, tien vieressä istui sokea mies kerjäämässä.

³⁶ Kuullessaan kansanjoukon kulkevan ohi hän kyseli, mitä oli tekeillä.

³⁷ Hänelle kerrottiin, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa ohi.

³⁸ Silloin hän huusi: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!”

³⁹ Edellä kulkevat nuhtelivat häntä, jotta hän olisi hiljaa, mutta hän huusi vielä kovemmin: ”Daavidin Poika, armahda minua!”

⁴⁰ Jeesus pysähtyi ja käski taluttaa hänet luokseen. Kun hän oli tullut lähelle, Jeesus kysyi häneltä:

⁴¹ ”Mitä tahdot minun tekevän sinulle?” Mies vastasi: ”Herra, että saisin näköni takaisin.”

⁴² Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Saa näkösi. Uskosi on parantanut sinut.”

⁴³ Siinä samassa hän sai näkönsä ja seurasi Jeesusta ylistäen Jumalaa. Ja kaikki, jotka sen näkivät, antoivat kiitoksen Jumalalle.

Luukas 19

Jeesus ja Sakkeus

¹ Jeesus tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.

² Siellä oli mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli publikaanien esimies ja oli rikas.

³ Hän halusi nähdä, kuka Jeesus oli, mutta ei voinut väkijoukon takia, koska oli pienikokoinen.

⁴ Niinpä hän juoksi edelle ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen, joka kulkisi siitä ohi.

⁵ Tultuaan sille paikalle Jeesus katsoi ylös ja sanoi: ”Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun kodissasi.”

⁶ Sakkeus tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan.

⁷ Tämän nähdessään kaikki nurisivat sanoen: ”Syntisen miehen luo hän meni majoilemaan.”

⁸ Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: ”Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja keneltä olen jotakin kiristänyt, sille maksan nelinkertaisesti takaisin.”

⁹ Niin Jeesus sanoi hänestä: ”Tänään on pelastus tullut tälle perhekunnalle, onhan hänkin Abrahamin poika.

¹⁰ Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.”

Vertaus kymmenestä palvelijasta

¹¹ Niille, jotka olivat tätä kuulemassa, Jeesus kertoi vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemiä ja monet luulivat, että Jumalan valtakunta ilmestyisi aivan pian.

¹² Hän sanoi: ”Muuan jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itselleen kuninkuuden ja palatakseen sitten takaisin.

¹³ Hän kutsui luokseen kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen minaa hopeaa ja sanoi: ’Asioikaa näillä, kunnes minä palaan.’

¹⁴ Mutta hänen maanmiehensä vihasivat häntä ja lähettivät hänen peräänsä lähetystön sanomaan: ’Emme tahdo tätä miestä kuninkaaksemme.’

¹⁵ Kun hän oli saanut kuninkuuden ja palannut takaisin, hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille oli antanut hopean, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.

¹⁶ Ensimmäinen tuli hänen eteensä ja sanoi: 'Herra, sinun hopeasi on tuottanut kymmenen minaa lisää.'

¹⁷ Kuningas sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija. Koska olet ollut vähimmässä uskollinen, saat hallita kymmentä kaupunkia.'

¹⁸ Toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun hopeasi on tuottanut viisi minaa lisää.'

¹⁹ Hänelle kuningas sanoi: 'Sinä saat hallita viittä kaupunkia.'

²⁰ Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, tässä on sinun hopeasi. Olen säilyttänyt sitä liinaan käärittynä.'

²¹ Minä näet pelkäsin sinua, koska olet ankara mies. Sinä otat sen, mitä et ole tallettanut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.'

²² Kuningas sanoi hänelle: 'Omien sanojesi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä keltoton palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan sen, mitä en ole tallettanut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt.'

²³ Miksi et siis vienyt hopeaani rahanvaihtajalle, niin että palattuani olisin voinut nostaa sen korkoineen?'

²⁴ Vieressä seisoville kuningas sanoi: 'Ottakaa häneltä pois se hopea ja antakaa sille, jolla on kymmenen minaa.'

²⁵ He sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen minaa.'

²⁶ Kuningas jatkoi: 'Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.'

²⁷ Mutta nuo viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaakseen – tuokaa heidät tänne ja teloittakaa minun edessäni.'"

Jeesuksen toiminta Jerusalemissa Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

²⁸ Tämän sanottuaan Jeesus lähti toisten edellä kulkemaan ylös Jerusalemiin.

²⁹ Kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, hän lähetti kaksi opetuslastaan

³⁰ ja sanoi: ”Menkää edessä olevaan kylään. Kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne.

³¹ Jos joku kysyy teiltä, miksi te päästätte sen, vastatkaa näin: ’Herra tarvitsee sitä.’”

³² Lähetetyt menivät ja havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli sanonut.

³³ Kun he olivat päästämässä varsaa irti, sen omistajat kysyivät heiltä: ”Miksi te päästätte varsan?”

³⁴ He vastasivat: ”Herra tarvitsee sitä.”

³⁵ He toivat varsan Jeesukselle, heittivät sen päälle vaatteitaan ja nostivat Jeesuksen sen selkään.

³⁶ Hänen ratsastaessaan jotkut levittivät vaatteitaan tielle.

³⁷ Kun hän oli jo lähestymässä Öljymäeltä alas vievää rinnettä, koko opetuslasten joukko alkoi iloiten ylistää Jumalaa suureen ääneen kaikista niistä voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet.

³⁸ He huusivat: ”Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä. Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!”

³⁹ Jotkut fariseuksista sanoivat väkijoukon keskeltä Jeesukselle: ”Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi!”

⁴⁰ Mutta Jeesus vastasi: ”Minä sanon teille: jos he olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat.”

Jeesus itkee Jerusalemin kohtaloa

⁴¹ Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän itki sitä

⁴² ja sanoi: ”Jospa sinäkin tänä päivänä tietäisit, mikä tuo rauhan! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.

⁴³ Vielä tulevat sinun osaksesi päivät, jolloin vihollisesi saartavat sinut vallilla, piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta.

⁴⁴ He kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat sinun lapsesi eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, koska et tuntenut etsikkoaikaasi.”

Temppelin puhdistaminen

⁴⁵ Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa myyjiä ulos.

⁴⁶ Hän sanoi heille: ”On kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.’ Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.”

⁴⁷ Hän opetti joka päivä temppelissä. Ylipapit, kirjanoppineet ja kansan johtomiehet miettivät, miten saisivat hänet surmatuksi.

⁴⁸ He eivät kuitenkaan keksineet, miten menetellä, sillä koko kansa pysytteli hänen ympärillään ja kuunteli häntä.

Luukas 20

Kysymys Jeesuksen vallasta

¹ Kun Jeesus eräänä päivänä opetti kansaa temppelissä ja julisti evankeliumia, ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin

² ja sanoivat hänelle: ”Sano meille, millä vallalla sinä tätä kaikkea teet. Ja kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?”

³ Hän vastasi heille: ”Minäkin teen teille kysymyksen. Sanokaa minulle,

⁴ oliko Johanneksen kaste peräisin taivaasta vai ihmisistä.”

⁵ Niin he neuvottelivat keskenään: ”Jos sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo: ’Miksi sitten ette uskoneet häntä?’

⁶ Jos taas sanomme: ’Ihmisistä’, koko kansa kivittää meidät. Uskoohan se lujasti, että Johannes oli profeetta.”

⁷ He vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli.

⁸ Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Vertaus viinitarhan vuokraajista

⁹Jeesus rupesi puhumaan kansalle ja kertoi tämän vertauksen: ”Mies istutti viinitarhan, vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille pitkäksi aikaa.

¹⁰Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo, jotta nämä antaisivat hänelle kuuluvan osan viinitarhan sadosta. Mutta viljelijät pieksivät hänet ja lähettivät pois tyhjin käsin.

¹¹Viinitarhan omistaja lähetti toisen palvelijan. Mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät pois tyhjin käsin.

¹²Omistaja lähetti vielä kolmannen palvelijan, mutta tämänkin he löivät verille ja heittivät ulos.

¹³Silloin viinitarhan omistaja sanoi: ’Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani. Häntä he varmaankin kavahtavat.’

¹⁴Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he pohtivat keskenään ja sanoivat: ’Hän on perillinen. Tapetaan hänet, niin saamme perinnön itsellemme.’

¹⁵Niin he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. – Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee heille?

¹⁶Hän tulee ja tuhoaa nuo viljelijät ja antaa viinitarhan muille.”Sen kuultuaan ihmiset sanoivat: ”Älköön niin tapahtuko!”

¹⁷Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ”Mitä sitten tarkoittaa tämä kirjoitus: ’Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi .’

¹⁸Jokainen, joka tähän kiveen kaatuu, ruhjoutuu, ja jonka päälle se putoaa, sen se murskaa.”

¹⁹Kirjanoppineet ja ylipapit olisivat halunneet sillä hetkellä käydä häneen käsiksi, mutta he pelkäsivät kansaa. He näet ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

²⁰Kirjanoppineet ja ylipapit pitivät Jeesusta tarkkaan silmällä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita saadakseen hänet kiinni

jostakin sanasta, niin että he voisivat luovuttaa hänet viranomaisille ja maaherran käsiin.

²¹ Urkkijat kysyivät häneltä: ”Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti.

²² Onko oikein, että me maksamme keisarille veroa, vai ei?”

²³ Mutta Jeesus huomasi heidän kavaluutensa ja sanoi heille:

²⁴ ”Näyttäkää minulle denaari. Kenen kuva ja nimi siinä on?” He vastasivat: ”Keisarin.”

²⁵ Silloin hän sanoi heille: ”Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.”

²⁶ Niinpä he eivät kansan edessä kyenneet saamaan Jeesusta puheistaan kiinni, ja hämmästyneinä hänen vastauksestaan he vaikenivat.

Kysymys ylösnousemuksesta

²⁷ Sitten Jeesuksen luo tuli muutamia saddukeuksia, niitä, jotka väittävät, ettei ylösnousemusta ole. He kysyivät häneltä:

²⁸ ”Opettaja, Mooses on säätänyt meille näin: ’Jos mieheltä kuolee veli, jolla on vaimo mutta ei lasta, niin mies ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.’

²⁹ Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsettomana.

³⁰ Silloin toinen otti hänet vaimokseen,

³¹ sitten kolmas ja samoin kaikki seitsemän. He kaikki kuolivat jättämättä jälkeensä lapsia.

³² Viimeiseksi vaimokin kuoli.

³³ Kenen vaimoksi tämä nainen siis tulee ylösnousemuksessa? Hänhän on ollut kaikkien seitsemän vaimona.”

³⁴Jeesus sanoi heille: ”Tämän maailmanajan lapset ottavat vaimon ja menevät vaimoksi.

³⁵Mutta ne, jotka on katsottu arvollisiksi pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, eivät enää ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi.

³⁶He eivät enää voi kuolla, sillä he ovat enkelien kaltaisia. He ovat Jumalan lapsia, koska he ovat ylösnousemuksen lapsia.

³⁷Mutta sen, että kuolleet nousevat ylös, on Mooseskin osoittanut, sillä kertomuksessa orjantappurapensaasta hän sanoo Herraa Abrahamin Jumalaksi, Iisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.

³⁸Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien, sillä hänelle kaikki ovat eläviä.”

³⁹Jotkut kirjanoppineista sanoivat tähän: ”Opettaja, sinä puhuit hyvin.”

⁴⁰Eivätkä he enää uskaltaneet kysyä häneltä mitään.

Kristuksen alkuperä

⁴¹Jeesus kysyi heiltä: ”Kuinka voidaan sanoa, että Kristus on Daavidin poika?

⁴²Sanoohan Daavid itse Psalmien kirjassa: ’Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,

⁴³kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.’

⁴⁴Daavid siis kutsuu Kristusta Herraksi. Kuinka Kristus sitten voi olla hänen poikansa?”

Varokaa kirjanoppineita!

⁴⁵Kaiken kansan kuullen Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

⁴⁶”Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja rakastavat tervehdyksiä toreilla, etumaisia istuimia synagogissa ja kunniapaikkoja pidoissa.

⁴⁷He syövät leskiltä talot ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia. Sitä kovemman tuomion he saavat.”

Luukas 21

Lesken ropo

- ¹Jeesus nosti katseensa ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.
- ²Hän näki myös, miten köyhä leskivaimo pani siihen kaksi pientä lanttia.
- ³Silloin hän sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski antoi enemmän kuin kaikki muut.
- ⁴Kaikki nuo antoivat lahjansa liiastaan, mutta tämä antoi puutteestaan, kaiken, mitä hänellä oli elämiseensä.”

Jeesus puhuu tulevista tapahtumista Temppelin hävitys

- ⁵Kun jotkut puhuivat, kuinka kauniilla kivillä ja lahjaesineillä temppeli oli koristettu, Jeesus sanoi:
- ⁶”Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan.”

Lopun merkkejä

- ⁷Jeesukselta kysyttiin: ”Opettaja, milloin se sitten tapahtuu? Ja mikä on merkinä sen toteutumisesta?”
- ⁸Hän vastasi: ”Varokaa, ettei teitä eksytetä! Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ’Minä se olen’ ja ’Aika on lähellä.’ Älkää menkö heidän perässään!
- ⁹Ja kun kuulette sodista ja levottomuuksista, älkää pelästykö. Näiden kyllä täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule heti.”
- ¹⁰Sitten Jeesus sanoi heille: ”Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan,
- ¹¹tulee suuria maanjäristyksiä ja monin paikoin nälänhätää ja ruttoa. Pelottavia asioita tapahtuu ja taivaalla näkyy suuria ennusmerkkejä.

¹² Mutta ennen tätä kaikkea teihin käydään käsiksi ja teitä vainotaan. Teidät luovutetaan synagogiin ja vankiloihin ja teidät viedään kuninkaiden ja maaherrojen eteen minun nimeni tähden.

¹³ Näin te joudutte todistamaan.

¹⁴ Painakaa siis mieleenne, ettette etukäteen huolehdi, miten puolustaudutte.

¹⁵ Minä annan teille sanat ja viisauden, jota vastaan kukaan teidän vastustajistanne ei kykene asettumaan tai väittämään.

¹⁶ Jopa teidän vanhempanne, veljenne, sukulaisenne ja ystävännekin kavaltaavat teidät, ja muutamia teistä tapetaan.

¹⁷ Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden.

¹⁸ Mutta ei hiuskarvakaan teidän päästänne joudu hukkaan.

¹⁹ Kestävyydellänne te voitatte omaksenne elämän.”

Jerusalemien hävitys

²⁰ ”Kun te näette Jerusalemien olevan sotajoukkojen piirittämä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.

²¹ Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. Ne, jotka ovat Jerusalemissa, lähtekööt sieltä pois, ja ne, jotka ovat maaseudulla, älkööt menkö kaupunkiin.

²² Sillä ne ovat koston päiviä, että täyttyisi kaikki, mikä on kirjoitettu.

²³ Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät! Maassa on näet silloin suuri hätä ja viha tätä kansaa kohtaan.

²⁴ Monet kaatuvat miekan terään, toiset viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja pakanat tallaavat Jerusalemia, kunnes pakanoiden ajat täyttyvät.”

Merkkejä taivaalla ja maan päällä

²⁵ ”Auringossa, kuussa ja tähdissä on merkkejä, ja maan päällä on kansoilla ahdistus ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat.

²⁶ Ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa maanpiiriä, sillä taivaiden voimat järkkyvät.

²⁷ Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan.

²⁸ Kun nämä alkavat tapahtua, rohkaiskaa mielenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.”

²⁹ Vielä hän kertoi heille vertauksen: ”Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita.

³⁰ Kun näette niiden puhkeavan lehteen, te tiedätte kuin itsestään, että kesä on jo lähellä.

³¹ Samoin nähdessänne tämän tapahtuvan tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.

³² Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu.

³³ Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.”

Valvokaa!

³⁴ ”Pitäkää varanne, ettei päihtymys ja juopottelu eivätkä maalliset murheet raskauta teidän sydäntänne, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta

³⁵ niin kuin ansa. Se päivä näet saavuttaa kaikki, jotka maan kamaralla asuvat.

³⁶ Valvokaa siis kaiken aikaa ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paeta kaikkea sitä, mikä on tapahtuva, ja seisoa Ihmisen Pojan edessä.”

³⁷ Päivisin Jeesus oli temppelissä opettamassa, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi.

³⁸ Ja koko kansa tuli varhain aamulla hänen luokseen temppeliin kuulemaan häntä.

Luukas 22

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

- ¹Happamattoman leivän juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä.
- ²Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, millä tavoin saisivat Jeesuksen surmatuksi, sillä he pelkäsivät kansaa.
- ³Silloin meni Saatana Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.
- ⁴Juudas meni ylipappien ja temppelivartioston päällikköjen luo ja keskusteli heidän kanssaan siitä, miten toimittaisi Jeesuksen heidän käsiinsä.
- ⁵He ilahtuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa.
- ⁶Hän suostui ja etsi sopivaa tilaisuutta toimittakseen Jeesuksen heidän käsiinsä, kun väkijoukkoa ei olisi paikalla.

Valmistautuminen pääsiäisen viettoon

- ⁷Sitten tuli se happamattoman leivän päivä, jona pääsiäislammas oli teurastettava.
- ⁸Jeesus lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: ”Menkää ja valmistakaa meille pääsiäisateria syödäksemme.”
- ⁹He kysyivät häneltä: ”Minne tahdot meidän valmistavan sen?”
- ¹⁰Hän vastasi heille: ”Kun saavutte kaupunkiin, teitä vastaan tulee mies, joka kantaa vesiruukkua. Seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee,
- ¹¹ja sanokaa talon isännälle: ’Opettaja kysyy sinulta: Missä on vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?’
- ¹²Hän näyttää teille yläkerrasta suuren huoneen, jossa kaikki on valmiina. Valmistakaa sinne ateria.”
- ¹³He lähtivät ja totesivat kaiken olevan, niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisaterian.

Ehtoollisen asettaminen

- ¹⁴Kun hetki koitti, Jeesus asettui aterialle ja apostolit hänen kanssaan.

¹⁵ Hän sanoi heille: ”Minä olen hartaasti halunnut syödä kanssanne tämän pääsiäisaterian ennen kärsimystäni.

¹⁶ Sillä minä sanon teille: enää en syö pääsiäisateriaa, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa.”

¹⁷ Ja hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: ”Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.

¹⁸ Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee.”

¹⁹ Sitten hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi heille sanoen: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän edestänne. Tehkää tämä minun muistokseni.”

²⁰ Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän edestänne.

²¹ Mutta katsokaa, kavaltajani käsi on pöydällä niin kuin minunkin.

²² Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin on säädetty, mutta voi sitä ihmistä, joka hänet kavaltaa!”

²³ Silloin opetuslapset alkoivat kysellä toisiltaan, kuka heistä voisi olla se, joka tämän tekee.

Suurin on se, joka palvelee

²⁴ Opetuslasten kesken syntyi myös kiistaa siitä, ketä heistä olisi pidettävä suurimpana.

²⁵ Niin Jeesus sanoi heille: ”Kansojen kuninkaat hallitsevat herroina kansojaan, ja niiden vallanpitäjiä kutsutaan hyväntekijöiksi.

²⁶ Mutta niin älköön olko teidän keskuudessanne. Joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja johtaja niin kuin palvelija.

²⁷ Sillä kumpi on suurempi, se, joka on aterialla, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka on aterialla? Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee.

²⁸ Te olette pysyneet minun kanssani koettelemuksissani.

²⁹ Niinpä minä säädän teille, niin kuin minun Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan.

³⁰ Te saatte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

³¹ ”Simon, Simon! Saatana on tavoitellut teitä valtaansa seuloakseen teitä niin kuin viljaa.

³² Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjiin. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi.”

³³ Niin Simon sanoi hänelle: ”Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään vaikka vankilaan tai kuolemaan.”

³⁴ Mutta Jeesus vastasi: ”Minä sanon sinulle, Pietari: ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät tuntevasi minut.”

Kukkaro, laukku ja miekka

³⁵ Sitten Jeesus sanoi heille: ”Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa, laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?” He vastasivat: ”Ei mitään.”

³⁶ Hän sanoi: ”Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, samoin myös laukun, ja jolla ei ole, myyköön viittansa ja ostakoon miekan.

³⁷ Sillä minä sanon teille, että tämän kirjoituksen täytyy käydä minussa toteen: ’Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.’ Se, mitä minusta on sanottu, on nyt täyttymässä.”

³⁸ Niin he sanoivat: ”Herra, tässä on kaksi miekkaa.” Hän vastasi: ”Riittää.”

Jeesus rukoilee Getsemanessa

³⁹Jeesus lähti ulos ja meni tapansa mukaan Öljymäelle, ja opetuslapset seurasivat häntä.

⁴⁰Tultuaan sinne hän sanoi heille: ”Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”

⁴¹Hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili:

⁴²”Isä, jos sinä tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni vaan sinun.”

⁴³[Silloin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.

⁴⁴Tuskan valtaamana hän rukoili yhä hartaammin, ja hänen hikensä oli kuin veripisarat, jotka putosivat maahan.]

⁴⁵Kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa luo, hän tapasi heidät nukkumasta murheen uuvuttamina.

⁴⁶Niin hän sanoi heille: ”Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”

Jeesus vangitaan

⁴⁷Jeesuksen vielä puhuessa paikalle tuli väkijoukko, ja sen edellä kulki yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas. Tämä tuli Jeesuksen luo suudellakseen häntä,

⁴⁸mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Juudas, suudelmallako sinä kavallat Ihmisen Pojan?”

⁴⁹Kun ne, jotka olivat Jeesuksen ympärillä, näkivät, mitä oli tulossa, he sanoivat: ”Herra, iskemmekö miekalla?”

⁵⁰Yksi heistä iski ylipapin palvelijaa ja sivalsi häneltä oikean korvan irti.

⁵¹Mutta Jeesus sanoi: ”Sallikaa vielä tämäkin!” Ja hän kosketi miehen korvaa ja paransi hänet.

⁵²Sitten Jeesus sanoi ylipapeille, temppelivartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vangitsemaan: ”Te olette lähteneet kuin rosvoa vastaan miekat ja seipäät mukanaanne.

⁵³Joka päivä minä olen ollut teidän kanssanne temppelissä, ettekä te ole kättänne ojentaneet minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne, nyt pimeys saa vallan.”

Pietari kieltää Jeesuksen

⁵⁴Silloin he ottivat Jeesuksen kiinni ja veivät hänet ylipapin taloon. Pietari seurasi heitä kauempana.

⁵⁵He sytyttivät nuotion keskelle sisäpihaa, ja kun he asettuivat istumaan, Pietari istuutui heidän joukkoonsa.

⁵⁶Eräs palvelustyttö näki hänen istuvan tulen ääressä, katsoi häntä tarkkaan ja sanoi: ”Tuokin oli hänen seurassaan.”

⁵⁷Mutta Pietari kielsi sanoen: ”Nainen, en tunne häntä.”

⁵⁸Hetken kuluttua sanoi eräs mies hänet nähdessään: ”Sinäkin olet yksi niistä.” Mutta Pietari sanoi: ”Mies, en ole.”

⁵⁹Noin tunnin kuluttua toinen mies väitti: ”Totisesti, tämäkin oli hänen kanssaan. Onhan hänkin galilealainen.”

⁶⁰Mutta Pietari sanoi: ”En ymmärrä, mies, mistä puhut.” Samassa, hänen vielä puhuessaan, kukko lauloi.

⁶¹Herra kääntyi ja katsoi Pietariin. Silloin Pietari muisti Herran sanat, jotka tämä oli sanonut hänelle: ”Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

⁶²Hän meni ulos ja itki katkerasti.

Vartijat pilkkaavat Jeesusta

⁶³Miehet, jotka vartioivat Jeesusta, pilkkasivat ja löivät häntä.

⁶⁴He peittivät hänen silmänsä ja sanoivat hänelle: ”Profetoi! Kuka sinua löi?”

⁶⁵ Monella muullakin tavalla he herjasivat häntä.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

⁶⁶ Päivän valjetessa kokoontuivat kansan vanhimmat, ylipapit ja kirjanoppineet, ja Jeesus vietiin neuvoston eteen.

⁶⁷ He sanoivat hänelle: ”Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille.” Hän vastasi: ”Jos sanon sen teille, te ette usko,

⁶⁸ ja jos kysyn, te ette vastaa.

⁶⁹ Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella.”

⁷⁰ Silloin he kaikki sanoivat: ”Sinä siis olet Jumalan Poika?” Hän vastasi heille: ”Tepä sen sanotte, että minä se olen.”

⁷¹ He sanoivat: ”Mitä todisteita me enää tarvitsemme! Mehän itse kuulumme sen hänen omasta suustaan.”

Luukas 23

Jeesus Pilatuksen edessä

¹ Koko joukko nousi ja vei Jeesuksen Pilatuksen eteen

² ja alkoi syyttää häntä sanoen: ”Olemme todenneet, että tämä mies johtaa kansaamme harhaan. Hän kieltää maksamasta veroa keisarille ja sanoo olevansa Kristus, kuningas.”

³ Pilatus kysyi häneltä: ”Sinä siis olet juutalaisten kuningas?” Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”

⁴ Pilatus sanoi ylipapeille ja väkijoukolle: ”En löydä mitään syytä rangaista tätä miestä.”

⁵ Mutta he pysyivät lujasti kannassaan ja sanoivat: ”Hän villitsee kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti.”

Jeesus Herodeksen edessä

⁶ Tämän kuultuaan Pilatus kysyi, oliko mies galilealainen.

⁷ Saatuaan tietää, että Jeesus oli Herodeksen hallintoalueelta, hän lähetti Jeesuksen Herodeksen luo, koska tämäkin oli niinä päivinä Jerusalemissa.

⁸ Kun Herodes näki Jeesuksen, hän ilahtui kovasti. Hän oli näet jo kauan halunnut nähdä Jeesuksen, koska oli kuullut hänestä ja toivoi, että saisi nähdä hänen tekevän jonkin ihmeen.

⁹ Hän esitti Jeesukselle monia kysymyksiä, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään.

¹⁰ Ylipapit ja kirjanoppineet olivat tulleet paikalle ja syyttivät Jeesusta kiivaasti.

¹¹ Silloin Herodes ja hänen sotilaansa alkoivat kohdella Jeesusta halveksivasti. Kun he olivat pilkanneet häntä pukemalla hänet loisteliaaseen pukuun, Herodes lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen.

¹² Sinä päivänä Herodeksesta ja Pilatuksesta tuli ystävät. Aikaisemmin he olivat olleet toistensa vihamiehiä.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

¹³ Pilatus kutsui koolle ylipapit, hallitusmiehet ja kansan

¹⁴ ja sanoi heille: ”Te toitte tämän miehen minun eteeni syyttäen häntä kansan villitsijäksi. Minä olen teidän läsnä ollessanne tutkinut häntä enkä ole todennut häntä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte.

¹⁵ Ei myöskään Herodes, sillä hän lähetti tämän miehen takaisin meidän eteemme. Hän ei ole tehnyt mitään, mistä ansaitsisi kuoleman.

¹⁶ Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.”

¹⁷ [Hänen oli näet aina juhlan aikana vapautettava heille yksi vanki.]

¹⁸ Silloin he huusivat kaikki yhdessä: ”Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!”

¹⁹ Barabbas oli heitetty vankilaan kaupungissa puhjenneen kapinan ja murhan takia.

²⁰ Pilatus puhui heille uudestaan, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen vapaaksi.

²¹ Mutta kansanjoukko huusi vastaan: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!”

²² Pilatus puhui heille kolmannen kerran: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole löytänyt mitään syytä tuomita häntä kuolemaan. Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.”

²³ Mutta he painostivat Pilatusta kovilla huudoilla vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi, ja heidän huutonsa pääsivät voitolle.

²⁴ Niin Pilatus päätti, että heidän vaatimuksensa täytetään.

²⁵ Hän vapautti miehen, jota he vaativat ja joka oli heitetty vankilaan kapinan ja murhan takia, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallalleen.

Jeesus viedään ristiinnaulittavaksi

²⁶ Kun sotilaat olivat viemässä Jeesusta pois, he ottivat kiinni Simonin, erään kyreneläisen miehen, joka oli tulossa pellolta, ja panivat hänet kantamaan ristiä Jeesuksen jäljessä.

²⁷ Jeesusta seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä.

²⁸ Mutta Jeesus kääntyi heihin päin ja sanoi: ”Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.

²⁹ Sillä päivät tulevat, jolloin sanotaan: ’Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.’

³⁰ Silloin sanotaan vuorille: ’Kaatukaa meidän päällemme’ ja kukkuloille: ’Peittäkää meidät.’

³¹ Jos näin tehdään vihannalle puulle, mitä sitten tapahtuu kuivalle!”

Jeesus ristillä

³²Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin Jeesuksen kanssa surmattavaksi.

³³Kun saavuttiin paikalle, jota kutsutaan Pääkalloksi, sotilaat ristiinnaulitsivat siellä Jeesuksen ja pahantekijät, toisen hänen oikealle puolelleen, toisen vasemmalle.

³⁴[Mutta Jeesus sanoi: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.”] Sotilaat jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa.

³⁵Kansa seisoj ja katseli. Hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: ”Muita hän on auttanut. Auttakoon nyt itseään, jos hän on Jumalan Voideltu, se valittu.”

³⁶Myös sotilaat pilkkasivat häntä. He menivät hänen luokseen, tarjosivat hänelle hapanviiniä

³⁷ja sanoivat: ”Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi.”

³⁸Hänen päänsä yläpuolella oli myös kirjoitus: ”Tämä on juutalaisten kuningas.”

³⁹Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä herjasi häntä sanoen: ”Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä!”

⁴⁰Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: ”Etkö sinä pelkää edes Jumalaa, vaikka kärsit samaa rangaistusta?”

⁴¹Me tosin kärsimme oikeudenmukaisesti, sillä me saamme, mitä tekemme ansaitsevat, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa.”

⁴²Sitten hän sanoi: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.”

⁴³Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä sinä olet minun kanssani paratiisissa.”

Jeesus antaa henkensä

⁴⁴Oli jo noin kuudes tunti. Silloin koko maan ylle tuli pimeys, jota kesti yhdeksänteen tuntiin asti,

⁴⁵ sillä aurinko oli pimentynyt. Temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia,
⁴⁶ ja Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.” Sen sanottuaan hän antoi henkensä.

⁴⁷ Kun sadanpäällikkö näki, mitä tapahtui, hän antoi kunnian Jumalalle sanoen: ”Tämä mies oli todellakin vanhurskas.”

⁴⁸ Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he rintaansa ja menivät pois.

⁴⁹ Mutta kaikki Jeesuksen tuttavat – myös naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta asti – seisoivat kauempana katselemassa tätä kaikkea.

Jeesus haudataan

⁵⁰ Muuan Joosef-niminen mies, joka oli neuvoston jäsen, hyvä ja hurskas mies,

⁵¹ ei ollut hyväksynyt neuvoston päätöstä ja tekoa. Hän oli kotoisin Arimatiasta, juutalaisten kaupungista, ja odotti Jumalan valtakuntaa.

⁵² Joosef meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

⁵³ Otettuaan sen alas ristiltä hän kääri sen liinavaatteeseen ja pani kallioon hakattuun hautakammioon, johon ei vielä ollut pantu ketään.

⁵⁴ Silloin oli valmistuspäivä, ja sapatti oli alkamassa.

⁵⁵ Naiset, jotka olivat tulleet Jeesuksen kanssa Galileasta, seurasivat Joosefin perässä. He katselivat hautaa ja näkivät, kuinka Jeesuksen ruumis pantiin sinne.

⁵⁶ Palattuaan kotiinsa naiset tekivät hyvänhajuisia yrttivoiteita ja öljyjä, mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

Luukas 24

Jeesuksen ylösnousemus

¹ Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä päivänä naiset menivät varhain aamulla haudalle vieden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrttivoiteet.

- ² He huomasivat, että kivi oli vieritetty pois haudan suulta,
- ³ mutta sisälle mentyään he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.
- ⁴ Kun he olivat tästä ymmällä, niin yhtäkkiä heidän edessään seisoivat kaksi miestä säteilevän kirkkaissa vaatteissa.
- ⁵ Naiset pelästyivät ja kumartuivat kasvoilleen maahan, mutta miehet sanoivat heille: ”Miksi te etsitte elävää kuolleiden joukosta?”
- ⁶ Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, mitä hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa:
- ⁷ ”Näin pitää tapahtua: Ihmisen Poika annetaan syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”
- ⁸ Silloin he muistivat hänen sanansa.
- ⁹ Kun naiset palasivat haudalta, he ilmoittivat tämän kaiken niille yhdelletoista ja kaikille muille.
- ¹⁰ Ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Magdalan Maria, Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut heidän kanssaan olleet naiset.
- ¹¹ Apostolit pitivät kuitenkin naisten puheita joutavina eivätkä uskoneet heitä.
- ¹² Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle. Hän kurkisti hautaan ja näki siellä ainoastaan käärinliinat. Sitten hän lähti pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut.

Jeesus ilmestyy Emmauksen tiellä

- ¹³ Samana päivänä oli kaksi opetuslasta matkalla Emmaus-nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen stadionmitan päässä Jerusalemistä.
- ¹⁴ He puhelivat keskenään kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut.
- ¹⁵ Kun he siinä keskustelivat ja pohdiskelivat, Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan.

¹⁶ Mutta heidän silmänsä olivat kuin sokaistut, niin etteivät he tunteneet häntä.

¹⁷ Hän kysyi heiltä: ”Mistä te siinä kävellessänne puhelette?” He pysähtyivät murheellisina,

¹⁸ ja toinen heistä, nimeltään Kleopas, vastasi hänelle: ”Oletko sinä Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut?”

¹⁹ Hän kysyi heiltä: ”Mitä sitten?” He vastasivat: ”Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teoissa ja sanoissa Jumalan ja koko kansan edessä.

²⁰ Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

²¹ Mutta me toivoimme, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Kaiken tämän lisäksi tänään on jo kolmas päivä siitä, kun se tapahtui.

²² Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmennyksiin. He kävivät varhain aamulla haudalla

²³ mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. Kun he palasivat, he kertoivat nähneensä enkelinäyn. Enkelit olivat sanoneet hänen elävän.

²⁴ Jotkut niistä, jotka olivat meidän kanssamme, lähtivät haudalle ja huomasivat asian olevan juuri niin kuin naiset olivat sanoneet, mutta Jeesusta he eivät nähneet.”

²⁵ Silloin Jeesus sanoi heille: ”Voi teitä ymmärtämättömiä! Kuinka hitaita te olettekaan sydämessänne uskomaan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet.

²⁶ Eikö Kristuksen pitänyt juuri näin kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa?”

²⁷ Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista hän selitti heille, mitä kaikissa kirjoituksissa oli hänestä sanottu.

²⁸Kun he lähestyivät kylää, jonne olivat matkalla, Jeesus oli kulkevinaan edemmäksi,

²⁹mutta miehet pidättelivät häntä sanoen: ”Jää meidän luoksemme, sillä kohta on ilta ja päivä on jo päättymässä.” Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.

³⁰Kun hän oli aterialla heidän kanssaan, hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen heille.

³¹Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat Jeesuksen. Mutta hän katosi heidän näkyvistään.

³²He sanoivat toisilleen: ”Eikö meidän sydämemme ollutkin palava, kun hän puhui meille tiellä ja avasi meille Kirjoitukset?”

³³Saman tien he nousivat ja palasivat Jerusalemiin. He tapasivat koolla ne yksitoista ja muut, jotka olivat heidän kanssaan.

³⁴Nämä sanoivat: ”Herra on todella noussut ylös, ja hän on ilmestynyt Simonille!”

³⁵He puolestaan kertoivat, mitä tiellä oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

³⁶Heidän vielä puhuessaan näistä asioista Jeesus itse seiso i heidän keskellä ja sanoi: ”Rauha teille!”

³⁷He säikähtivät ja joutuivat pelon valtaan luullen näkevänsä hengen.

³⁸Mutta Jeesus sanoi heille: ”Miksi olette järkyttyneitä, ja miksi teidän sydämeenne nousee epäilyksiä?

³⁹Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä itse tässä olen. Koskettakaa minua ja katsokaa! Ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minulla olevan.”

⁴⁰Näin sanoessaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

⁴¹ Mutta kun he ilon tähden eivät vieläkaan uskoneet vaan olivat ihmeissään, hän kysyi heiltä: ”Onko teillä täällä mitään syötävää?”

⁴² He antoivat hänelle palan paistettua kalaa.

⁴³ Ja hän otti sen ja söi heidän nähtensä.

Lähetyskäsky ja lupaus Pyhästä Hengestä

⁴⁴ Jeesus sanoi heille: ”Tätä tarkoittivat minun sanani, jotka puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne. Kaiken sen pitää käydä toteen, mitä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa, profeetoissa ja psalmeissa.”

⁴⁵ Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset.

⁴⁶ Ja hän sanoi heille: ”Näin on kirjoitettu. Kristuksen tuli kärsiä ja kolmantena päivänä nousta kuolleista,

⁴⁷ ja parannusta syntien anteeksiantamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä.

⁴⁸ Te olette tämän todistajat.

⁴⁹ Ja minä lähetän teille sen, minkä minun Isäni on luvannut. Mutta pysykää te tässä kaupungissa, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta.”

Jeesuksen taivaaseenastuminen

⁵⁰ Sitten Jeesus vei heidät pois, lähelle Betaniaa, ja kohottaen kätensä hän siunasi heidät.

⁵¹ Siunatessaan heitä hän erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

⁵² He kumartuivat palvomaan häntä ja palasivat sitten Jerusalemiin suuresti iloiten.

⁵³ Ja he olivat alati temppelissä ja ylistivät Jumalaa.

Johannes

Johannes 1

Esipuhe Sana tuli lihaksi

- ¹Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala.
- ²Hän oli alussa Jumalan luona.
- ³Kaikki on syntynyt hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.
- ⁴Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.
- ⁵Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa.
- ⁶Tuli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes.
- ⁷Hän tuli todistajaksi, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan.
- ⁸Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta.
- ⁹Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.
- ¹⁰Maailmassa hän oli, ja maailma oli hänen kauttaan syntynyt, mutta maailma ei tuntenut häntä.
- ¹¹Hän tuli omaan maahansa , mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.
- ¹²Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.
- ¹³He eivät ole syntyneet verestä, eivät lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta vaan Jumalasta.
- ¹⁴Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainutsyntyisellä Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

¹⁵Johannes todisti hänestä ja huusi: ”Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka tulee minun jäljessäni, on minua edellä, sillä hän oli olemassa ennen minua.”

¹⁶Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet osamme ja armoa armon lisäksi,

¹⁷sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta.

¹⁸Jumalaa ei ole kukaan milloinkaan nähnyt. Ainutsyntyinen Jumala , joka on Isän rinnalla , on hänet ilmoittanut.

Jeesuksen julkinen toiminta Johannes Kastajan todistus

¹⁹Tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luokseen Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: ”Kuka sinä olet?”

²⁰Johannes tunnusti eikä kieltänyt. Hän tunnusti: ”En minä ole Kristus.”

²¹He kysyivät häneltä: ”Kuka sitten? Oletko sinä Elia?” Hän sanoi: ”En ole.” ”Se profeettako olet?” Hän vastasi: ”En.”

²²Niin he sanoivat hänelle: ”Sano kuka olet, että voimme antaa vastauksen niille, jotka lähettivät meidät. Mitä sanot itsestäsi?”

²³Hän vastasi: ”Minä olen huutavan ääni erämaassa: ’Tasoittakaa Herralle tie’, niin kuin profeetta Jesaja on sanonut.”

²⁴Lähetetyt olivat fariseuksia,

²⁵ja he kysyivät häneltä: ”Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus, et Elia etkä se profeetta?”

²⁶Johannes vastasi heille: ”Minä kastan vedessä, mutta teidän keskellänne on hän, jota te ette tunne.

²⁷Hän tulee minun jälkeeni. Minä olen arvoton edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja.”

²⁸Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin toisella puolella, jossa Johannes oli kastamassa.

Jumalan Karitsa

²⁹Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

³⁰Tämä on se, josta minä sanoin: minun jäljessäni tulee mies, joka on minun edelläni, sillä hän on ollut ennen minua.

³¹Minäkään en tuntenut häntä, mutta sitä varten, että hän tulisi tunnetuksi Israelille, minä olen tullut kastamaan vedessä.”

³²Johannes todisti sanoen: ”Minä näin Hengen laskeutuvan kuin kyyhkynen alas taivaasta ja jäävän hänen päälleen.

³³Minäkään en häntä tuntenut, mutta hän, joka lähetti minut kastamaan vedessä, sanoi minulle: ’Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhässä Hengessä.’

³⁴Tämän minä olen nähnyt ja olen todistanut, että hän on Jumalan Poika.”

Ensimmäiset opetuslapset

³⁵Seuraavana päivänä Johannes oli jälleen siellä kahden opetuslapsensa kanssa.

³⁶Nähdessään Jeesuksen kävelemässä hän sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa!”

³⁷Kun ne kaksi opetuslasta kuulivat, mitä hän sanoi, he lähtivät seuraamaan Jeesusta.

³⁸Jeesus kääntyi, ja nähdessään heidän seuraavan hän kysyi heiltä: ”Mitä te etsitte?” He vastasivat hänelle: ”Rabbi” – se on käännettynä: opettaja – ”missä sinä asut?”

³⁹Hän sanoi heille: ”Tulkaa katsomaan.” Niin he menivät ja näkivät, missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan lopun päivää. Silloin oli noin kymmenes tunti.

⁴⁰Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta.

⁴¹Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: ”Me olemme löytäneet Messiaan” – se on käännettynä: Kristuksen .

⁴²Ja Andreas vei hänet Jeesuksen luo. Jeesus katsoi häneen ja sanoi: ”Sinä olet Simon, Johanneksen poika. Sinun nimesi on oleva Keefas” – se on käännettynä: Pietari .

Jeesus kutsuu Filippoksen ja Natanaelin

⁴³Seuraavana päivänä aikoessaan lähteä Galileaan Jeesus tapasi Filippoksen ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.”

⁴⁴Filippos oli Beetsaidan kaupungista, kuten myös Andreas ja Pietari.

⁴⁵Filippos tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: ”Me olemme löytäneet hänet, josta Mooses laissa ja profeetat kirjoissaan ovat kirjoittaneet: Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista.”

⁴⁶Natanael kysyi häneltä: ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?” Filippos vastasi: ”Tule katsomaan!”

⁴⁷Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen, hän sanoi: ”Tässä on oikea israelilainen, jossa ei ole vilppiä!”

⁴⁸Natanael kysyi Jeesukselta: ”Mistä sinä minut tunnet?” Jeesus vastasi: ”Ennen kuin Filippos kutsui sinua, minä näin sinut viikunapuun alla.”

⁴⁹Natanael sanoi Jeesukselle: ”Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas.”

⁵⁰Jeesus vastasi hänelle: ”Senkö tähden sinä uskot, että minä sanoin sinulle: minä näin sinut viikunapuun alla? Sinä saat nähdä vielä suurempia asioita.”

⁵¹Vielä hän sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan yllä.”

Johannes 2

Kaanan häät

- ¹Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.
- ²Myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa oli kutsuttu häihin.
- ³Kun viini loppui, Jeesuksen äiti sanoi hänelle: ”Heillä ei ole viiniä.”
- ⁴Jeesus vastasi: ”Mitä se minulle tai sinulle kuuluu, nainen? Minun aikani ei ole vielä tullut.”
- ⁵Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: ”Mitä hän teille sanookin, se tehkää.”
- ⁶Siellä oli juutalaisten puhdistautumistavan mukaan kuusi kahden tai kolmen mitan vetoista kivistä vesiastiaa.
- ⁷Jeesus sanoi heille: ”Täyttäkää astiat vedellä” , ja he täyttivät ne ääriään myöten.
- ⁸Sitten hän sanoi heille: ”Ammentakaa nyt ja viekää pitojen valvojalle” , ja he veivät.
- ⁹Pitojen valvoja maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi. Hän ei tiennyt, mistä se oli tullut, mutta palvelijat, jotka olivat veden ammentaneet, tiesivät sen. Hän kutsui sulhasen luokseen
- ¹⁰ja sanoi: ”Jokainen panee tarjolle ensin hyvän viinin ja vasta sitten huonomman, kun väki juopuu. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti.”
- ¹¹Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanassa. Hän ilmaisi näin kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.
- ¹²Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin äitinsä, veljiensä ja opetuslastensa kanssa. Siellä he eivät viipyneet montakaan päivää.

Jeesus puhdistaa temppelin

- ¹³Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
- ¹⁴Temppelissä hän tapasi niitä, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysia. Siellä oli myös rahanvaihtajia istumassa.

¹⁵Hän teki köydenpätkestä ruoskan ja ajoi heidät kaikki ulos temppelialueelta lampaineen ja härkineen. Rahanvaihtajien rahat hän kaatoi maahan, ja heidän pöytänsä hän työnsi kumoon.

¹⁶Kyyhkysten myyjille hän sanoi: ”Viekkää nämä pois täältä! Älkää tehkö minun Isäni huoneesta markkinapaikkaa.”

¹⁷Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: ”Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut.”

¹⁸Juutalaiset kysyivät häneltä: ”Minkä tunnusteen sinä näytät meille, kun tällaista teet?”

¹⁹Jeesus vastasi heille: ”Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä.”

²⁰Niin juutalaiset sanoivat: ”Neljäkymmentäkuusi vuotta on tätä temppeliä rakennettu. Sinäkö pystytaisit sen kolmessa päivässä?”

²¹Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä.

²²Kun hän sitten oli noussut kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat, mitä hän oli sanonut. Ja he uskoivat todeksi Kirjoitukset ja sen sanan, jonka Jeesus oli puhunut.

²³Kun Jeesus oli Jerusalemissa pääsiäisjuhlan aikana, monet uskoivat hänen nimeensä nähdessään ne tunnusteot, jotka hän teki.

²⁴Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska hän tunsu heidät kaikki

²⁵eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on.

Johannes 3

Jeesus ja Nikodemos

¹Fariseusten joukossa oli Nikodemos-niminen mies, yksi juutalaisten hallitusmiehistä.

²Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi hänelle: ”Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja. Eihän kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan.”

³Jeesus vastasi hänelle: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.”

⁴Nikodemos kysyi: ”Kuinka ihminen voi vanhana syntyä? Ei kai hän voi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä uudestaan?”

⁵Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.

⁶Mikä lihasta on syntynyt, on liha, ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.

⁷Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä.

⁸Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Näin on jokaisen Hengestä syntyneen laita.”

⁹Nikodemos kysyi häneltä: ”Kuinka tämä kaikki voi tapahtua?”

¹⁰Jeesus vastasi: ”Etkö sinä, joka olet Israelin opettaja, ymmärrä tätä?”

¹¹Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme siitä, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme.

¹²Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista asioista, kuinka sitten voisitte uskoa, jos puhun teille taivaallisista?

¹³Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen paitsi hän, joka tuli alas taivaasta, Ihmisen Poika.

¹⁴Ja niin kuin Mooses korotti käärmeen autiomaassa, niin on Ihmisen Poika korotettava,

¹⁵että jokaisella, joka uskoo häneen, olisi iankaikkinen elämä.

¹⁶ Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

¹⁷ Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa vaan sitä varten, että maailma pelastuisi hänen kauttaan.

¹⁸ Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainutsyntyisen Pojan nimeen.

¹⁹ Ja tämä on tuomio: valo on tullut maailmaan, mutta ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valoa, sillä heidän tekonsa olivat pahoja.

²⁰ Sillä jokainen, joka tekee paha, vihaa valoa eikä tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi.

²¹ Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat Jumalassa tehdyt.”

Johannes Kastaja todistaa Kristuksesta

²² Tämän jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle. Hän oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.

²³ Myös Johannes kastoi Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.

²⁴ Johannesta ei ollut näet vielä heitetty vankeuteen.

²⁵ Kerran Johanneksen opetuslasten ja erään juutalaisen välillä syntyi kiistelyä puhdistautumisesta.

²⁶ He tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: ”Rabbi, se mies, joka oli kanssasi Jordanin toisella puolella ja josta sinä annoit todistuksen, kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen.”

²⁷ Johannes vastasi: ”Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta.

²⁸ Te voitte itse todistaa, että minä sanoin: ’En minä ole Kristus, vaan minut on lähetetty hänen edellään.’

²⁹Sulhanen on se, jolla on morsian. Mutta sulhasen ystävä, joka on läsnä ja kuuntelee sulhasta, iloitsee suuresti hänen äänestään. Nyt tämä minun iloni on täydellinen.

³⁰Hänen tulee kasvaa mutta minun vähetä.

³¹Hän, joka tulee ylhäältä, on kaikkien yläpuolella. Joka on maasta, on maata ja maallisista hän puhuu. Hän, joka tulee taivaasta, on kaikkien yläpuolella.

³²Hän todistaa siitä, mitä hän on nähnyt ja kuullut, mutta hänen todistustaan ei kukaan ota vastaan.

³³Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on totuudellinen.

³⁴Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla.

³⁵Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen käteensä.

³⁶Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään.”

Johannes 4

Jeesus ja samarialainen nainen

¹Kun Jeesus sai tietää fariseusten kuulleen, että hän teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes

²– tosin Jeesus ei itse kastanut vaan hänen opetuslapsensa –

³hän lähti Juudeasta ja meni taas Galileaan.

⁴Hänen oli kuljettava Samarian kautta.

⁵Niin hän tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin. Se on lähellä sitä maa-aluetta, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille,

⁶ja siellä oli Jaakobin kaivo. Koska Jeesus oli matkasta väsynyt, hän istui kaivolle. Oli noin kuudes tunti.

⁷Eräs samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: ”Anna minulle juotavaa.”

⁸Hänen opetuslapsensa olivat näet menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa.

⁹Samarialainen nainen sanoi hänelle: ”Kuinka sinä, joka olet juutalainen, voit pyytää juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?” Juutalaiset eivät nimittäin ole missään tekemisissä samarialaisten kanssa.

¹⁰Jeesus vastasi hänelle: ”Jos sinä tuntisit Jumalan lahjan ja hänet, joka sanoo sinulle: ’Anna minulle juotavaa’, niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.”

¹¹Nainen sanoi Jeesukselle: ”Herra, eihän sinulla ole edes ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sitten saisit sitä elävää vettä?

¹²Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon? Hän joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja karjansa.”

¹³Jeesus vastasi hänelle: ”Jokainen, joka juo tätä vettä, tulee uudelleen janoiseksi,

¹⁴mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, sille ei ikinä tule jano. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.”

¹⁵Nainen sanoi: ”Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa.”

¹⁶Jeesus sanoi hänelle: ”Mene kutsumaan miehesi ja tule tänne.”

¹⁷Nainen vastasi: ”Ei minulla ole miestä.” Jeesus sanoi: ”Oikein puhuit sanoessasi: ’Ei minulla ole miestä.’

¹⁸Viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta.”

- ¹⁹ Nainen sanoi hänelle: ”Herra, minä huomaan, että sinä olet profeetta.
- ²⁰ Meidän isämme ovat palvoneet Jumalaa tällä vuorella, mutta te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, missä tulee palvoa.”
- ²¹ Jeesus vastasi: ”Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.
- ²² Te palvotte sitä, mitä ette tunne. Me palvomme häntä, jonka tunnemme, sillä pelastus tulee juutalaisten keskuudesta.
- ²³ Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvojia Isä etsii.
- ²⁴ Jumala on Henki, ja niiden, jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa.”
- ²⁵ Nainen sanoi hänelle: ”Minä tiedän, että Messias tulee, hän, jota sanotaan Kristukseksi. Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken.”
- ²⁶ Jeesus vastasi: ”Minä olen se, minä, joka puhun kanssasi.”
- ²⁷ Samassa hänen opetuslapsensa tulivat ja ihmettelivät, että hän puhui naisen kanssa. Kukaan ei kuitenkaan kysynyt: ”Mitä sinä hänestä tahdot?” tai ”Miksi puhut hänen kanssaan?”
- ²⁸ Silloin nainen jätti vesiruukkunsa, riensi kaupunkiin ja sanoi ihmisille:
- ²⁹ ”Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt. Ei kai hän vain ole Kristus?”
- ³⁰ Niin ihmiset lähtivät kaupungista ja tulivat Jeesuksen luo.

Vaalenneet vainiot

- ³¹ Sillä välin opetuslapset kehottivat Jeesusta sanoen: ”Rabbi, ota syötävää!”
- ³² Mutta hän sanoi heille: ”Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä.”
- ³³ Opetuslapset sanoivat toisilleen: ”Onkohan joku tuonut hänelle syötävää?”

³⁴ Jeesus sanoi heille: ”Minun ruokani on se, että teen lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen.

³⁵ Ettekö sano: ’Vielä on neljä kuukautta sadonkorjuuseen’? Minä sanon teille: kohottakaa katseenne ja katselkaa vainioita, sillä ne ovat vaalenneet sadonkorjuuta varten.

³⁶ Leikkaaja saa palkkaa jo nyt ja kokoaa satoa iankaikkiseen elämään, jotta kylväjä ja leikkaaja voisivat iloita yhdessä.

³⁷ Tässä toteutuu sanonta: ’Toinen on kylväjä ja toinen leikkaaja.’

³⁸ Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, mistä ette ole nähneet vaivaa. Toiset ovat nähneet vaivan, ja te olette päässeet korjaamaan heidän työnsä tulokset.”

Monet samarialaisista uskovat

³⁹ Monet sen kaupungin samarialaisista uskoivat Jeesukseen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: ”Hän kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt.”

⁴⁰ Kun samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä viipymään luonaan. Hän jäi sinne kahdeksi päiväksi,

⁴¹ ja vielä useammat uskoivat Jeesukseen hänen oman sanansa tähden.

⁴² He sanoivat naiselle: ”Emme usko enää vain sinun puheesi perusteella, sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä mies todella on maailman Vapahtaja.”

Kuninkaan virkamiehen poika

⁴³ Niiden kahden päivän kuluttua Jeesus lähti sieltä Galileaan,

⁴⁴ vaikka hän oli itse todistanut, että profeettaa ei pidetä arvossa omalla kotiseudullaan.

⁴⁵ Kun hän tuli Galileaan, galilealaiset ottivat kuitenkin hänet vastaan. Olivathan he nähneet kaiken, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana, jolloin hekin olivat olleet siellä.

⁴⁶Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, missä hän oli muuttanut veden viiniksi. Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana.

⁴⁷Kuultuaan Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan mies meni hänen luokseen ja pyysi, että hän tulisi parantamaan pojan, sillä tämä oli kuolemaisillaan.

⁴⁸Jeesus sanoi hänelle: ”Ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä, te ette usko.”

⁴⁹Virkamies sanoi Jeesukselle: ”Herra, tule, ennen kuin lapseni kuolee.”

⁵⁰Jeesus sanoi: ”Mene! Sinun poikasi elää.” Mies uskoi sanan, jonka Jeesus hänelle sanoi, ja lähti.

⁵¹Kun hän oli vielä matkalla, hänen palvelijansa tulivat häntä vastaan ja kertoivat pojan olevan elossa.

⁵²Mies kysyi heiltä, mihin aikaan poika oli alkanut toipua. He vastasivat: ”Kuume lähti hänestä eilen seitsemännellä tunnilla.”

⁵³Silloin isä ymmärsi sen tapahtuneen sillä hetkellä, kun Jeesus sanoi hänelle: ”Sinun poikasi elää.” Ja hän uskoi, samoin koko hänen perhekuntansa.

⁵⁴Tämän toisen tunnusteon Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

Johannes 5

Tunnusteko Betesdan altaalla

¹Sen jälkeen oli eräs juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

²Jerusalemossa on Lammasportin luona allas, jota kutsutaan heprean kielellä Betesdaksi, ja siihen kuuluu viisi pylväskäytävää.

³Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia. [He odottivat veden kuohuttamista.

⁴Altaaseen näet laskeutui aika ajoin enkeli, joka kuohutti veden. Se, joka veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä astui siihen, tuli terveeksi, sairastipa mitä tautia tahansa.]

⁵Siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentäkahdeksan vuotta.

⁶Kun Jeesus näki hänet siellä makaamassa ja tiesi hänen sairastaneen jo kauan aikaa, hän kysyi: ”Tahdotko tulla terveeksi?”

⁷Sairas vastasi: ”Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut altaaseen, kun vesi kuohuu. Ja kun minä olen menossa, toinen astuu sinne ennen minua.”

⁸Jeesus sanoi hänelle: ”Nouse, ota vuoteesi ja kävele.”

⁹Mies tuli heti terveeksi, otti vuoteensa ja alkoi kävellä. Mutta se päivä oli sapatti.

¹⁰Niin juutalaiset sanoivat parannetulle: ”Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta.”

¹¹Hän vastasi heille: ”Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: ’Ota vuoteesi ja kävele.’”

¹²He kysyivät häneltä: ”Kuka se mies oli, joka sanoi sinulle: ’Ota vuoteesi ja kävele?’”

¹³Mutta parannettu ei tiennyt, kuka hän oli, sillä Jeesus oli vetäytynyt pois, koska paikalla oli paljon kansaa.

¹⁴Tämän jälkeen Jeesus tapasi hänet temppelissä ja sanoi hänelle: ”Sinä olet tullut terveeksi. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle tapahtuisi mitään pahempaa.”

¹⁵Mies lähti sieltä ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli tehnyt hänet terveeksi.

¹⁶Juutalaiset alkoivat vainota Jeesusta sen tähden, että hän teki tällaista sapattina.

¹⁷Mutta Jeesus vastasi heille: ”Minun Isäni on tehnyt työtä tähän asti ja tekee yhä, ja niin teen minäkin.”

¹⁸Tämän takia juutalaiset vielä kiihkeämmin halusivat tappaa hänet, koska hän ei ainoastaan rikkonut sapattikäskyä, vaan myös kutsui Jumalaa omaksi Isäkseen tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

Pojan valtaoikeudet

¹⁹Jeesus sanoi juutalaisille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi tehdä mitään omasta aloitteestaan vaan ainoastaan sen, mitä näkee Isän tekevän. Mitä tahansa Isä tekee, sitä tekee samoin myös Poika.

²⁰Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee. Isä näyttää hänelle vielä suurempiakin tekoja, niin että te ihmettelette.

²¹Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa elämän, niin myös Poika antaa elämän niille, joille hän tahtoo.

²²Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle,

²³että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Se, joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

²⁴Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään.

²⁵Totisesti, totisesti minä sanon teille: tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen. Ne, jotka sen kuulevat, saavat elää.

²⁶Isällä on elämä itsessään, ja sen elämän hän on antanut myös Pojalle, niin että hänelläkin on elämä itsessään.

²⁷Isä on antanut Pojalle myös vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

²⁸Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä

²⁹ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen mutta pahaa tehneet tuomion ylösnousemukseen.

³⁰ En minä voi tehdä mitään omasta aloitteestani . Minä tuomitsen sen mukaan kuin kuulen, ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en etsi omaa tahtoani vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.”

Jeesuksen todistajat

³¹ ”Jos minä itse todistan omasta puolestani, todistukseni ei ole pätevä.

³² Minun puolestani todistaa toinen, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta antaa, on pätevä.

³³ Te lähetitte Johanneksen luo lähettiläitänne, ja hän todisti totuuden puolesta.

³⁴ En minä kuitenkaan ota ihmiseltä todistusta vaan sanon tämän, että te pelastuisitte.

³⁵ Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte vain hetken iloita hänen valostaan.

³⁶ Minulla on todistus, joka on painavampi kuin se, jonka Johannes antoi: teot, jotka Isä on uskonut minun täytettäväkseni. Ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.

³⁷ Myös Isä, joka on minut lähettänyt, on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen hahmoaan,

³⁸ eikä hänen sanallaan ole teissä pysyvää sijaa, sillä te ette usko häntä, jonka Isä on lähettänyt.

³⁹ Te tutkitte Kirjoituksia, koska luulette, että teillä on niissä iankaikkinen elämä, ja juuri ne todistavat minusta.

⁴⁰ Silti te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.

⁴¹ En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä.

⁴² Minä kyllä tunnen teidät: teissä ei ole Jumalan rakkautta.

⁴³ Minä olen tullut Isäni nimessä, mutta te ette ota minua vastaan. Jos joku toinen tulee omissa nimissään, hänet te otatte vastaan.

⁴⁴ Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee ainoalta Jumalalta?

⁴⁵ Älkää luulko, että minä syytän teitä Isän luona. Teidän syyttäjänne on Mooses, johon te olette panneet toivonne.

⁴⁶ Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte minuakin, sillä minusta hän on kirjoittanut.

⁴⁷ Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te voisitte uskoa minun sanojani?”

Johannes 6

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

¹ Sen jälkeen Jeesus meni Galilean- eli Tiberiaanjärven toiselle puolelle.

² Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, koska he olivat nähneet tunnusteot, joita hän teki sairaille.

³ Jeesus nousi vuorelle ja asettui istumaan sinne opetuslastensa kanssa.

⁴ Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.

⁵ Kun Jeesus kohotti katseensa ja näki paljon kansaa tulevan luokseen, hän sanoi Filippokselle: ”Mistä ostaisimme leipää, että nämä ihmiset saisivat syödä?”

⁶ Tämän Jeesus sanoi koetellakseen häntä, sillä hän itse kyllä tiesi, mitä aikoi tehdä.

⁷ Filippos vastasi hänelle: ”Eivät kahdensadan denaarin leivät riitä heille, niin että jokainen saisi edes vähän.”

⁸ Yksi Jeesuksen opetuslapsista, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle:

⁹ ”Täällä on pieni poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi pientä kalaa. Mutta mitä ne ovat näin monelle!”

¹⁰ Jeesus sanoi: ”Järjestäkää ihmiset aterioimaan.” Siinä paikassa oli paljon ruohoa, ja miehet, joita oli noin viisituhatta, asettuivat maahan.

¹¹ Sitten Jeesus otti leivät, kiitti Jumalaa ja jakoi ne syömään asettuneille, samoin kalatkin, niin paljon kuin he tahtoivat.

¹² Kun he olivat kylläisiä, hän sanoi opetuslapsilleen: ”Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.”

¹³ Niin he kokosivat kaksitoista korillista palasia. Ne olivat jääneet aterioivilta tähteeksi viidestä ohraleivästä.

¹⁴ Kun ihmiset näkivät, minkä tunnusteon Jeesus teki, he sanoivat: ”Tämä on todella se profeetta, joka oli tuleva maailmaan.”

¹⁵ Mutta kun Jeesus ymmärsi, että he aikoivat väkisin tehdä hänestä kuninkaan, hän vetäytyi jälleen vuorelle yksinään.

Jeesus kävelee veden päällä

¹⁶ Illan tultua Jeesuksen opetuslapset menivät alas järven rantaan,

¹⁷ astuivat veneeseen ja lähtivät järven yli kohti Kapernaumia. Oli jo pimeää, eikä Jeesus ollut vielä palannut heidän luokseen.

¹⁸ Järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.

¹⁹ Kun he olivat soutaneet noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä stadionmittaa, he näkivät Jeesuksen kävelevän veden päällä ja lähestyvän venettä. Silloin he pelästyivät,

²⁰ mutta hän sanoi heille: ”Minä se olen, älkää pelätkö.”

²¹ He aikoivat ottaa hänet veneeseen, mutta samassa vene saapuikin siihen rantaan, jonne he olivat menossa.

Elämän leipä

²² Seuraavana päivänä järven toiselle puolelle jäänyt väkijoukko huomasi, että siellä oli ollut vain yksi vene ja että Jeesus ei ollut noussut siihen opetuslastensa kanssa vaan opetuslapset olivat lähteneet yksin.

²³ Tiberiaasta tuli kuitenkin veneitä lähelle sitä paikkaa, jossa oli syöty leipää, kun Herra oli ensin lausunut kiitoksen.

²⁴ Kun ihmiset huomasivat, ettei Jeesus eivätkä hänen opetuslapsensa olleet siellä, hekin astuivat veneisiin ja tulivat Kapernaumiin etsimään Jeesusta.

²⁵ Löydettyään hänet järven toiselta puolelta he kysyivät: ”Rabbi, milloin sinä tulit tänne?”

²⁶ Jeesus vastasi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sen tähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan siksi, että saitte syödä leipää ja tulitte ravituiksi.

²⁷ Älkää tavoitelko katoavaa ruokaa vaan sitä ruokaa, joka säilyy iankaikkiseen elämään ja jota Ihmisen Poika teille antaa. Häneen Isä, Jumala itse, on painanut sinettinsä.”

²⁸ He kysyivät häneltä: ”Mitä meidän on tehtävä, jotta tekisimme Jumalan tekoja?”

²⁹ Jeesus vastasi heille: ”Jumalan teko on se, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt.”

³⁰ Niinpä he kysyivät häneltä: ”Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me sen nähtyämme uskoisimme sinuun? Mitä sinä teet?

³¹ Meidän isämme söivät mannaa autiomaassa, niin kuin on kirjoitettu: ’Hän antoi heille taivaasta leipää syötäväksi.’”

³² Jeesus vastasi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta todellisen leivän.

³³ Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän.”

³⁴ He sanoivat: ”Herra, anna meille aina sitä leipää.”

³⁵ Jeesus sanoi heille: ”Minä olen elämän leipä. Sille, joka tulee minun luokseni, ei koskaan tule nälkä, ja sille, joka uskoo minuun, ei koskaan tule jano.

³⁶ Mutta minä olen sanonut teille: vaikka te olette nähneet minut, te ette kuitenkaan usko.

³⁷ Jokainen, jonka Isä antaa minulle, tulee minun luokseni, ja sitä, joka tulee minun luokseni, minä en ikinä heitä ulos.

³⁸ Minä en ole tullut taivaasta toteuttamaan omaa tahtoani vaan lähettäjäni tahdon.

³⁹ Lähettäjäni tahto on, etten kadota yhtäkään niistä, jotka hän on minulle antanut, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.

⁴⁰ Minun Isäni tahto on, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä. Ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.”

⁴¹ Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, kun hän sanoi: ”Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta.”

⁴² He sanoivat: ”Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän voi sanoa: ’Minä olen tullut alas taivaasta’?”

⁴³ Jeesus vastasi heille: ”Älkää nurisko keskenänne.

⁴⁴ Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, vedä häntä. Sen, joka tulee, minä herätän viimeisenä päivänä.

⁴⁵ Profeetoissa on kirjoitettu: ’Heistä kaikista tulee Jumalan opettamia.’ Jokainen, joka on kuunnellut Isää ja oppinut häneltä, tulee minun luokseni.

⁴⁶ Isää tosin ei kukaan ole nähnyt. Ainoastaan hän, joka on tullut Jumalan luota, on nähnyt Isän.

⁴⁷ Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.

⁴⁸ Minä olen elämän leipä.

⁴⁹ Teidän isänne söivät mannaa autiomaassa, ja kuitenkin he kuolivat.

⁵⁰ Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, ettei kukaan, joka sitä syö, kuolisi.

⁵¹Minä olen elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää ikuisesti. Ja se leipä, jonka minä annan maailman elämän puolesta, on minun lihani.”

⁵²Niin juutalaiset alkoivat riidellä keskenään sanoen: ”Miten tämä mies voi antaa lihansa meille syötäväksi?”

⁵³Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne.

⁵⁴Mutta joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

⁵⁵Minun lihani on todellinen ruoka, ja minun vereni on todellinen juoma.

⁵⁶Se, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa ja minä hänessä.

⁵⁷Niin kuin Isä, joka on minut lähettänyt, elää, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka syö minua, elää minun kauttani.

⁵⁸Tämä on leipä, joka on tullut alas taivaasta. Se ei ole sellaista ruokaa, jota isänne söivät ja ovat kuolleet. Joka syö tätä leipää, elää ikuisesti.”

⁵⁹Tämän Jeesus puhui opettaessaan Kapernaumin synagogassa.

Iankaikkisen elämän sanat

⁶⁰Sen kuultuaan monet Jeesuksen opetuslapsista sanoivat: ”Tämä on kovaa puhetta. Kuka voi sitä kuunnella?”

⁶¹Mutta koska Jeesus tiesi, että hänen opetuslapsensa nurisivat siitä, hän sanoi heille: ”Loukkaako tämä teitä?

⁶²Entä jos näkisitte Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen!

⁶³Henki tekee eläväksi, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen puhunut teille, ovat henki ja elämä.

⁶⁴Teidän joukossanne on kuitenkin muutamia, jotka eivät usko.”Jeesus näet tiesi alusta asti, ketkä eivät uskoneet ja kuka kavaltaisi hänet.

⁶⁵Hän jatkoi: ”Sen tähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei minun Isäni sitä hänelle suo.”

⁶⁶Tämän jälkeen monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan.

⁶⁷Niin Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista: ”Ette kai tekin tahdo mennä pois?”

⁶⁸Simon Pietari vastasi hänelle: ”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat,

⁶⁹ja me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä.”

⁷⁰Jeesus sanoi heille: ”Enkö minä ole valinnut teidät kaksitoista? Kuitenkin yksi teistä on paholainen.”

⁷¹Hän puhui Juudaksesta, Simon Iskariotin pojasta. Tämä oli kavaltava hänet, vaikka oli yksi niistä kahdestatoista.

Johannes 7

Jeesuksen veljien epäusko

¹Tämän jälkeen Jeesus kulki Galileassa. Hän ei näet halunnut kulkea Juudeassa, koska juutalaiset etsivät häntä tappaakseen hänet.

²Kun juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä,

³Jeesuksen veljet sanoivat hänelle: ”Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesikin näkisivät ne teot, joita sinä teet.

⁴Eihän kukaan, joka tahtoo esiintyä julkisesti, tee mitään salassa. Jos kerran teet tällaisia tekoja, tee itsesi tunnetuksi maailmalle.”

⁵Hänen veljensäkin eivät näet uskoneet häneen.

⁶Jeesus sanoi heille: ”Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva.

⁷Teitä maailma ei voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja.

⁸ Menkää te juhlille. Minä en vielä lähde näille juhlille, koska minun aikani ei ole vielä tullut.”

⁹ Näin hän sanoi ja jäi Galileaan.

Jeesus lehtimajanjuhlilla

¹⁰ Mutta kun Jeesuksen veljet olivat lähteneet juhlille, silloin myös hän lähti sinne, ei julkisesti vaan salaa.

¹¹ Juhlan aikana juutalaiset etsivät häntä ja kyselivät: ”Missä se mies on?”

¹² Kansan parissa oli hänestä paljon kiistelyä. Toiset sanoivat: ”Hän on hyvä”, toiset taas sanoivat: ”Ei, vaan hän eksyttää kansan.”

¹³ Kukaan heistä ei kuitenkaan puhunut hänestä avoimesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.

¹⁴ Kun juhla oli jo puolivälissä, Jeesus meni ylös temppeliin ja opetti.

¹⁵ Juutalaiset sanoivat ihmetellen: ”Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka on oppimaton?”

¹⁶ Jeesus vastasi heille: ”Minun oppini ei ole minun vaan hänen, joka on minut lähettänyt.

¹⁷ Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.

¹⁸ Se, joka puhuu omia ajatuksiaan, etsii omaa kunniaansa. Mutta se, joka etsii lähettäjänsä kunniaa, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä.

¹⁹ Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Kukaan teistä ei kuitenkaan täytä lakia. Miksi te pyritte tappamaan minut?”

²⁰ Ihmiset vastasivat: ”Sinussa on riivaaja. Kuka sinut pyrkisi tappamaan?”

²¹ Jeesus vastasi heille: ”Yhden ainoan teon minä tein, ja te kaikki ihmettelette sitä.

²² Mooses on antanut teille ympärileikkauksen – tosin se ei ole Moosekselta vaan isiltä – ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen.

²³ Jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, niin miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä sapattina tein koko ihmisen terveeksi?

²⁴ Älkää tuomitko sen mukaan, miltä asia päältäpäin näyttää, vaan langettakaa oikea tuomio.”

Onko tämä Kristus?

²⁵ Silloin jotkut jerusalemlaiset sanoivat: ”Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaakseen?

²⁶ Tuossa hän nyt puhuu julkisesti, eivätkä he sano hänelle mitään. Ovatkohan hallitusmiehet tosiaan saaneet selville, että hän on Kristus?

²⁷ Tästä miehestä me kuitenkin tiedämme, mistä hän on lähtöisin, mutta kun Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä hän on lähtöisin.”

²⁸ Opettaessaan temppelissä Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen lähtöisin. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan minut on lähettänyt hän, joka on luotettava, ja häntä te ette tunne.

²⁹ Minä tunnen hänet, koska tulen hänen luotaan, ja hän on minut lähettänyt.”

³⁰ Niin he halusivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

³¹ Monet kansasta kuitenkin uskoivat häneen ja sanoivat: ”Kun Kristus tulee, tuskinpa hän tekee enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt.”

Jeesus aiotaan pidättää

³² Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän Jeesuksesta. Silloin ylipapit ja fariseukset lähettivät temppelipalvelijoita pidättämään hänet.

³³ Mutta Jeesus sanoi: ”Vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne ja sitten menen pois hänen luokseen, joka on minut lähettänyt.

³⁴ Silloin te etsitte minua ettekä löydä, ja sinne, missä minä olen, te ette voi tulla.”

³⁵ Niin juutalaiset sanoivat toisilleen: ”Minne tämä mies aikoo mennä, niin ettemme löydä häntä? Ei kai hän aio mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskuudessa, ja opettaa kreikkalaisia?

³⁶ Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: ’Te etsitte minua ettekä löydä’ ja ’Sinne, missä minä olen, te ette voi tulla?’”

Kutsu elävän veden luo

³⁷ Juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus nousi seisomaan ja huusi: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon.

³⁸ Joka uskoo minuun, niin kuin Raamatussa sanotaan, hänen sisimmästään juoksevat elävän veden virrat.”

³⁹ Tämän hän sanoi Hengestä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesusta ei ollut vielä kirkastettu.

Mielipiteet jakaantuvat

⁴⁰ Nämä sanat kuultuaan jotkut väkijoukosta sanoivat: ”Tämä on varmasti se profeetta.”

⁴¹ Toiset sanoivat: ”Tämä on Kristus.” Mutta toiset sanoivat: ”Eihän Kristus Galileasta tule?

⁴² Eikö Raamattu sano, että Kristus on Daavidin jälkeläisiä ja tulee Beetlehemistä, kaupungista, josta Daavid oli kotoisin?”

⁴³ Näin väkijoukossa syntyi kiistelyä Jeesuksen tähden.

⁴⁴ Jotkut heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi.

Valtaapitävien epäusko

⁴⁵ Kun temppelipalvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, nämä kysyivät heiltä: ”Miksi ette tuoneet häntä?”

⁴⁶Temppelipalvelijat vastasivat: ”Ei koskaan ole ihminen puhunut sillä tavoin kuin hän.”

⁴⁷Fariseukset vastasivat heille: ”Onko teidätkin johdettu harhaan?

⁴⁸Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista?

⁴⁹Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu.”

⁵⁰Niin Nikodemos, yksi fariseuksista, hän, joka aikaisemmin oli käynyt Jeesuksen luona, sanoi heille:

⁵¹”Eihän meidän lakimme tuomitse ketään, ellei häntä ole ensin kuultu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?”

⁵²He vastasivat hänelle: ”Et kai sinäkin ole Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa.”

Johannes 8

Aviorikoksesta tavattu nainen

7:53. [Kukin heistä lähti kotiinsa,

¹ mutta Jeesus meni Öljymäelle.

² Varhain aamulla hän saapui taas temppeliin. Kaikki ihmiset tulivat hänen luokseen, ja hän istuutui ja opetti heitä.

³ Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseen aviorikoksesta tavatun naisen. He asettivat hänet väkijoukon keskelle

⁴ ja sanoivat: ”Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.

⁵ Mooses on laissa antanut meille käskyn kivittää tuollaiset. Mitä sinä sanot?”

⁶ Näin he sanoivat pannakseen Jeesuksen koetukselle ja päästäkseen syyttämään häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan.

⁷ Kun he toistamiseen kysyivät häneltä, hän suoristautui ja sanoi heille: ”Joka teistä on synnitön, se heittäköön ensimmäisenä häntä kivellä.”

⁸Taas hän kumartui ja kirjoitti maahan.

⁹Kuultuaan Jeesuksen sanat he lähtivät pois toinen toisensa jälkeen, vanhimmista alkaen. Jäljelle jäi ainoastaan Jeesus ja nainen, joka oli hänen edessään.

¹⁰Jeesus suoristautui ja kysyi: ”Nainen, missä ovat syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?”

¹¹Hän vastasi: ”Herra, ei kukaan.” Niin Jeesus sanoi hänelle: ”En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää tee syntiä.”]

Maailman valo

¹²Jeesus puhui taas heille ja sanoi: ”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo.”

¹³Niin fariseukset sanoivat hänelle: ”Sinä todistat itse itsestäsi. Sinun todistuksesi ei ole pätevä.”

¹⁴Jeesus vastasi: ”Vaikka todistankin itsestäni, minun todistukseni on pätevä, sillä minä tiedän, mistä olen tullut ja minne olen menossa. Mutta te ette tiedä, mistä minä tulen ja minne menen.

¹⁵Te tuomitsette lihan mukaan, minä en tuomitse ketään.

¹⁶Ja jos minä tuomitsenkin, minun tuomioni on oikea, sillä minä en ole yksin, vaan kanssani on Isä, joka on minut lähettänyt.

¹⁷Onhan teidän laissannekin kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on pätevä.

¹⁸Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa Isä, joka on minut lähettänyt.”

¹⁹Silloin he kysyivät häneltä: ”Missä sinun isäsi on?” Jeesus vastasi: ”Te ette tunne minua ettekä minun Isääni. Jos te tuntisitte minut, tuntisitte myös Isäni.”

²⁰Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä opettaessaan temppelissä, eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

Jeesus puhuu itsestään

²¹Jeesus sanoi vielä heille: ”Minä menen pois, ja te etsitte minua ja kuolette syntiinne. Minne minä menen, sinne te ette voi tulla.”

²²Silloin juutalaiset sanoivat: ”Ei kai hän aio tappaa itseään, kun hän sanoo: ’Minne minä menen, sinne te ette voi tulla?’”

²³Hän sanoi heille: ”Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä. Te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.

²⁴Sen tähden minä sanon teille, että te kuolette synteihinne. Sillä jos ette usko, että minä olen se, joka olen, te kuolette synteihinne.”

²⁵Niin he kysyivät häneltä: ”Kuka sinä olet?” Jeesus vastasi: ”Juuri se, mistä nytkin teille puhun.

²⁶Paljon on minulla teistä sanottavaa ja teissä tuomittavaa. Mutta hän, joka on lähettänyt minut, on luotettava, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailmalle.”

²⁷He eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.

²⁸Niin Jeesus sanoi heille: ”Kun olette korottaneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se ja etten omasta aloitteestani tee mitään vaan puhun sen, minkä Isäni on minulle opettanut.

²⁹Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani. Hän ei ole jättänyt minua yksin, koska minä teen aina sitä, mikä on hänelle mieluista.”

³⁰Kun hän puhui tämän, monet uskoivat häneen.

Totuus tekee vapaaksi

³¹Sitten Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: ”Jos te pysytte minun sanassani, te todella olette minun opetuslapsiani

³²ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita.”

³³He vastasivat hänelle: ”Me olemme Abrahamin siementä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten voit sanoa: ’Teistä tulee vapaita?’”

³⁴ Jeesus vastasi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.

³⁵ Orja ei pysy talossa iäti, mutta poika pysyy.

³⁶ Jos siis Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita.

³⁷ Minä tiedän, että te olette Abrahamin siementä. Mutta te haluatte tappaa minut, koska minun sanani ei saa teissä sijaa.

³⁸ Minä puhun, mitä olen Isäni luona nähnyt. Niin tekin teette, mitä olette omalta isältänne kuulleet.”

Abrahamin lasten teot

³⁹ He vastasivat Jeesukselle: ”Abraham on meidän isämme.” Jeesus sanoi heille: ”Jos te olisitte Abrahamin lapsia, te tekisitte Abrahamin tekoja.

⁴⁰ Nyt te kuitenkin haluatte tappaa minut, miehen, joka on puhunut teille totuuden, sen, minkä on Jumalalta kuullut. Niin ei Abraham tehnyt.

⁴¹ Te teette isänne tekoja.” He sanoivat hänelle: ”Me emme ole haureudesta syntyneitä, meillä on yksi Isä: Jumala.”

⁴² Jeesus sanoi heille: ”Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua, sillä Jumalasta minä olen lähtenyt ja tänne tullut. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan hän on minut lähettänyt.

⁴³ Miksi te ette ymmärrä minun puhettani? Siksi, että te ette siedä kuulla minun sanaani.

⁴⁴ Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.

⁴⁵ Mutta koska minä puhun totta, te ette usko minua.

⁴⁶ Kuka teistä voi osoittaa minut syylliseksi syntiin? Jos minä puhun totta, miksi ette usko minua?

⁴⁷ Se, joka on Jumalasta, kuulee Jumalan sanat. Te ette kuule, koska ette ole Jumalasta.”

Jeesus oli ennen Abrahamia

⁴⁸ Niin juutalaiset vastasivat Jeesukselle: ”Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?”

⁴⁹ Jeesus vastasi: ”Ei minussa ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, mutta te häpäisette minua.

⁵⁰ En minä etsi omaa kunniaani. On yksi, joka etsii ja tuomitsee.

⁵¹ Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa.”

⁵² Juutalaiset sanoivat hänelle: ”Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Abraham on kuollut, samoin profeetat, ja sinä sanot: ’Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.’

⁵³ Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Abraham, joka on kuollut? Myös profeetat ovat kuolleet. Keneksi sinä itsesi teet?”

⁵⁴ Jeesus vastasi: ”Jos minä ottaisin itselleni kunnian, minun kunniani ei olisi minkään arvoista. Minun Isäni antaa minulle kunnian. Hän on se, josta te sanotte: ’Hän on meidän Jumalamme.’

⁵⁵ Kuitenkaan te ette tunne häntä, mutta minä tunnen hänet. Jos sanoisin, etten tunne häntä, olisin valehtelija kuten tekin. Mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.

⁵⁶ Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja iloitsi.”

⁵⁷ Niin juutalaiset sanoivat hänelle: ”Et ole vielä viidenkymmenen vuoden ikäinen ja olet nähnyt Abrahamin!”

⁵⁸ Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Abraham syntyi, minä olen ollut.”

⁵⁹Silloin he poimivat kiviä heittääkseen häntä niillä. Mutta Jeesus kätkeytyi ja lähti temppelistä.

Johannes 9

Sokeana syntynyt mies

¹Jatkaessaan matkaa Jeesus näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään saakka.

²Opetuslapset kysyivät: ”Rabbi, kuka teki syntiä, hänkö vai hänen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?”

³Jeesus vastasi: ”Ei hän tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan näin on tapahtunut, että Jumalan teot tulisivat hänessä julki.

⁴Niin kauan kuin on päivä, meidän tulee tehdä lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

⁵Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo.”

⁶Tämän sanottuaan Jeesus sylki maahan, teki syljestä tahnaa, sivali sitä miehen silmiin

⁷ja sanoi hänelle: ”Mene peseytymään Siloan altaalle” – nimi merkitsee: lähetetty. Niin hän meni, peseytyi ja palasi näkevänä.

⁸Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjäläisenä, sanoivat: ”Eikö tämä ole se, joka istui kerjäämässä?”

⁹Toiset sanoivat: ”Hän se on.” Toiset taas väittivät: ”Ei ole, hän on vain samannäköinen.” Mies itse sanoi: ”Minä se olen.”

¹⁰Niin he kysyivät häneltä: ”Miten sinun silmäsi sitten ovat auenneet?”

¹¹Hän vastasi: ”Se mies, jota sanotaan Jeesukseksi, teki tahnaa, sivali sitä silmiini ja käski minun mennä Siloan altaalle peseytymään. Minä menin ja pesedyin ja sain näköni.”

¹²He kysyivät häneltä: ”Missä hän on?” Mies vastasi: ”En tiedä.”

Fariseukset kuulustelevat parantunutta

¹³Mies, joka oli ennen ollut sokea, vietiin fariseusten luo.

¹⁴Se päivä, jolloin Jeesus teki tahnan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti.

¹⁵Myös fariseukset kyselivät mieheltä, miten hän oli saanut näkönsä. Hän vastasi heille: ”Hän pani tahnaa minun silmiini, minä peseydyin ja nyt minä näen.”

¹⁶Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: ”Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia.” Toiset sanoivat: ”Kuinka voi syntinen ihminen tehdä tällaisia tunnustekoja?” He olivat keskenään eri mieltä.

¹⁷Sen tähden he kysyivät jälleen sokealta: ”Mitä sinä sanot hänestä, avasihan hän sinun silmäsi?” Mies vastasi: ”Hän on profeetta.”

¹⁸Juutalaiset eivät kuitenkaan uskoneet, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin he kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat

¹⁹ja kysyivät heiltä: ”Onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte syntyneen sokeana? Miten on mahdollista, että hän nyt näkee?”

²⁰Hänen vanhempansa vastasivat: ”Sen me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on syntynyt sokeana.

²¹Mutta että hän nyt näkee, sitä emme tiedä. Emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä itseltään, hän on täysi-ikäinen, puhukoon itse puolestaan.”

²²He sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Juutalaiset olivat näet jo sopineet keskenään, että se, joka tunnustaisi Jeesuksen Kristukseksi, erotettaisiin synagogasta.

²³Sen tähden hänen vanhempansa sanoivat: ”Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä.”

²⁴Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: ”Anna kunnia Jumalalle. Me tiedämme, että se mies on syntinen.”

²⁵ Hän vastasi: ”Onko hän syntinen, sitä en tiedä, mutta sen tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen.”

²⁶ He kysyivät häneltä: ”Mitä hän teki sinulle? Miten hän avasi sinun silmäsi?”

²⁷ Mies vastasi heille: ”Johan minä sen teille sanoin, mutta te ette kuunnelleet. Miksi te taas tahdotte sen kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsikseen?”

²⁸ Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: ”Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.

²⁹ Me tiedämme, että Jumala on puhunut Moosekselle, mutta tästä miehestä emme tiedä, mistä hän on lähtöisin.”

³⁰ Mies vastasi heille: ”Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on lähtöisin. Ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni!

³¹ Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä, mutta sitä hän kuulee, joka kunnioittaa häntä ja tekee hänen tahtonsa.

³² Ei ole ikinä kuultu, että joku olisi avannut sokeana syntyneen silmät.

³³ Ellei hän olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään.”

³⁴ He vastasivat hänelle: ”Sinä olet täysin synneissä syntynyt mies. Sinäkö opetat meitä!” Ja he ajoivat hänet ulos.

Hengellinen sokeus

³⁵ Jeesus sai kuulla, että mies oli ajettu ulos. Tavatessaan hänet Jeesus kysyi: ”Uskotko sinä Ihmisen Poikaan ?”

³⁶ Hän vastasi: ”Herra, sano kuka hän on, että voisin uskoa häneen.”

³⁷ Jeesus sanoi: ”Sinä olet nähnyt hänet. Hän on se, joka puhuu kanssasi.”

³⁸ ”Herra, minä uskon”, mies sanoi ja kumartui palvomaan häntä.

³⁹ Jeesus sanoi: ”Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi.”

⁴⁰Muutamat fariseukset, jotka olivat hänen lähellään, kuulivat tämän ja kysyivät häneltä: ”Emme kai me ole sokeita?”

⁴¹Jeesus vastasi heille: ”Jos te olisitte sokeita, teillä ei olisi syntiä, mutta nyt te sanotte: ’Me näemme’, ja sen tähden teidän syntinne pysyy.”

Johannes 10

Vertaus lammastarhasta

¹”Totisesti, totisesti minä sanon teille: se, joka ei mene ovesta lammastarhaan vaan nousee sinne muualta, on varas ja rosvo.

²Mutta joka menee ovesta sisälle, on lampaiden paimen.

³Hänelle portinvartija avaa oven, ja lampaat kuulevat hänen äänensä. Hän kutsuu omia lampaitaan nimeltä ja vie ne ulos.

⁴Laskettuaan ulos kaikki omat lampaansa hän kulkee niiden edellä. Lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.

⁵Mutta vierasta ne eivät seuraa vaan pakenevat häntä, koska ne eivät tunne vieraiden ääntä.”

⁶Jeesus kertoi heille tämän vertauksen, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.

⁷Siksi Jeesus sanoi vielä: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lampaiden ovi.

⁸Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja, mutta lampaat eivät ole kuulleet heitä.

⁹Minä olen ovi. Kuka ikinä tulee sisälle minun kauttani, hän pelastuu. Hän käy sisälle ja ulos ja löytää laitumen.

¹⁰Varas ei tule muuta kuin varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut tuomaan elämän ja yltäkylläisyyden.”

Hyvä paimen

11 ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lampaiden edestä.

12 Mutta kun palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, näkee suden tulevan, hän jättää lampaat ja pakenee. Susi saa lampaat saaliikseen ja hajottaa lauman.

13 Palkkalainen pakenee, sillä hänet on palkattu, eikä hän välitä lampaista.

14 Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,

15 niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän. Minä annan henkeni lampaiden edestä.

16 Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta. Niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

17 Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni ottaakseni sen takaisin.

18 Kukaan ei sitä minulta ota, vaan minä annan sen itse. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin. Tämän käskyn minä olen saanut Isältäni.”

19 Nämä sanat aiheuttivat taas erimielisyyttä juutalaisten kesken.

20 Monet heistä sanoivat: ”Hänessä on riivaaja, hän on järjiltään. Miksi te häntä kuuntelette?”

21 Toiset sanoivat: ”Tämä ei ole riivatun puhetta. Ei kai riivaaja voi avata sokeiden silmiä?”

Juutalaiset hylkäävät Jeesuksen

22 Jerusalemissa vietettiin temppelin vihkimisen muistojuhlaa , ja oli talvi.

23 Kun Jeesus käveli temppelialueella Salomon pylväskäytävässä,

24 juutalaiset piirittivät hänet ja sanoivat: ”Kuinka kauan sinä pidät meitä epätietoisina? Jos olet Kristus, sano se meille suoraan.”

²⁵ Jeesus vastasi: ”Minä olen sanonut sen teille, mutta te ette usko. Teot, joita minä teen Isäni nimessä, todistavat minusta.

²⁶ Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaistani.

²⁷ Minun lampaani kuulevat minun ääneni. Minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

²⁸ Minä annan heille iankaikkisen elämän. He eivät ikinä joudu hukkaan, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

²⁹ Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkia muita suurempi, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä.

³⁰ Minä ja Isä olemme yhtä.”

³¹ Silloin juutalaiset poimivat jälleen kiviä kivittääkseen hänet.

³² Jeesus sanoi: ”Minä olen antanut teidän nähdä monta hyvää tekoa, jotka ovat lähtöisin Isästä. Mikä niistä on se, jonka tähden te kivitätte minut?”

³³ Juutalaiset vastasivat: ”Emme me sinua hyvän teon tähden kivitä vaan jumalanpilkan tähden, koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi.”

³⁴ Jeesus vastasi heille: ”Eikö teidän laissanne ole kirjoitettu: ’Minä sanoin: te olette jumalia.’?”

³⁵ Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli – eikä Raamattu voi raueta tyhjiin –

³⁶ niin hänellekö, jonka Isä pyhitti ja lähetti maailmaan, te sanotte: ’Sinä pilkkaat Jumalaa’, kun sanoin olevani Jumalan Poika?

³⁷ Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.

³⁸ Mutta jos teen, uskokaa minun tekojani, vaikka ette minua uskoisikaan. Silloin te tulette tietämään ja ymmärtämään, että Isä on minussa ja minä olen Isässä.”

³⁹ Niin he yrittivät taas ottaa Jeesuksen kiinni, mutta hän lähti pois heidän käsistään.

⁴⁰Jeesus meni jälleen Jordanin toiselle puolelle, siihen paikkaan, missä Johannes oli ensin kastanut, ja viipyi siellä.

⁴¹Monet tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Johannes tosin ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä miehestä, on totta.”

⁴²Ja monet uskoivat siellä Jeesukseen.

Johannes 11

Lasarus kuolee

¹Eräs Lasarus-niminen mies oli sairaana. Hän asui Betaniassa, Marian ja tämän sisaren Martan kylässä.

²Maria oli se, joka voiteli Herran hyväntuoksuisella voiteella ja kuivasi hänen jalkansa hiuksillaan, ja sairaana oli hänen veljensä Lasarus.

³Niin sisaret lähettivät Jeesukselle sanan: ”Herra! Hän, joka on sinulle rakas, on sairaana.”

⁴Sen kuultuaan Jeesus sanoi: ”Tämä sairaus ei ole kuolemaksi vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika tulisi kirkastetuksi sen kautta.”

⁵Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan sekä Lasarusta.

⁶Kun hän kuuli Lasaruksen olevan sairaana, hän viipyi vielä kaksi päivää sillä seudulla, missä oli.

⁷Vasta sitten hän sanoi opetuslapsilleen: ”Menkäämme takaisin Juudeaan.”

⁸Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Rabbi, vastahan juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taasko sinä menet sinne?”

⁹Jeesus vastasi: ”Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Se, joka kulkee päivällä, ei kompastu, sillä hän näkee tämän maailman valon.

¹⁰Mutta se, joka kulkee yöllä, kompastuu, koska hänessä ei ole valoa.”

¹¹Tämän puhuttuaan hän sanoi heille: ”Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet.”

¹² Niin opetuslapset sanoivat hänelle: ”Herra, jos hän nukkuu, hän paranee.”

¹³ Jeesus puhui hänen kuolemastaan, mutta he luulivat, että hän puhui unessa nukkumisesta.

¹⁴ Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: ”Lasarus on kuollut.

¹⁵ Teidän tähtenne minä iloitsen siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte. Menkäämme nyt hänen luokseen.”

¹⁶ Niin Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi , sanoi toisille opetuslapsille: ”Menkäämme mekin sinne kuolemaan hänen kanssaan.”

Jeesus on ylösnousemus ja elämä

¹⁷ Kun Jeesus tuli Betaniaan, hän sai tietää, että Lasarus oli ollut haudassa jo neljä päivää.

¹⁸ Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista stadionmitan päässä.

¹⁹ Useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luo lohduttamaan heitä heidän veljensä kuoleman vuoksi.

²⁰ Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, hän meni tätä vastaan, mutta Maria istui kotona.

²¹ Martta sanoi Jeesukselle: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut.

²² Mutta nytkin minä tiedän, että mitä tahansa sinä Jumalalta anot, sen Jumala sinulle antaa.”

²³ Jeesus sanoi hänelle: ”Sinun veljesi nousee ylös.”

²⁴ Martta vastasi: ”Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä.”

²⁵ Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.

²⁶ Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?”

²⁷”Uskon, Herra”, Martta vastasi, ”minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan.”

Jeesus itkee

²⁸Tämän sanottuaan Martta meni kutsumaan sisartaan Mariaa ja sanoi hänelle kahden kesken: ”Opettaja on täällä ja kutsuu sinua.”

²⁹Kun Maria sen kuuli, hän nousi nopeasti ja meni Jeesuksen luo.

³⁰Jeesus ei kuitenkaan ollut vielä saapunut kylään vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli kohdannut hänet.

³¹Juutalaiset, jotka olivat huoneessa Marian kanssa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nousevan nopeasti ja lähtevän ulos. Silloin he seurasivat häntä, koska luulivat hänen menevän haudalle itkemään.

³²Kun Maria tuli sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, hän heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen ja sanoi: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, minun veljeni ei olisi kuollut.”

³³Kun Jeesus näki Marian ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, hän järkyttyi hengessään ja vapisi liikutuksesta.

³⁴”Mihin te panitte hänet?” hän kysyi. ”Herra, tule katsomaan”, he vastasivat.

³⁵Ja Jeesus itki.

³⁶Niin juutalaiset sanoivat: ”Katsokaa, kuinka rakas Lasarus oli hänelle!”

³⁷Mutta muutamat heistä sanoivat: ”Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut estää tämän miehen kuoleman?”

Jeesus herättää Lasaruksen kuolleista

³⁸Jeesus järkyttyi jälleen sisimmässään ja meni haudalle. Se oli luola, ja sen suulla oli kivi.

³⁹Jeesus sanoi: ”Ottakaa kivi pois.” Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: ”Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut siellä neljättä päivää.”

⁴⁰ Jeesus vastasi: ”Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskot, saat nähdä Jumalan kirkkauden?”

⁴¹ Niin he ottivat kiven pois. Silloin Jeesus nosti katseensa ylös ja sanoi: ”Isä, minä kiitän sinua, että olet kuullut minua.

⁴² Minä kyllä tiedän, että sinä kuulet minua aina, mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä sanon tämän, jotta he uskoisivat sinun lähettäneen minut.”

⁴³ Tämän sanottuaan Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Lasarus, tule ulos!”

⁴⁴ Kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: ”Päästäkää hänet siteistä ja antakaa hänen mennä.”

Jeesus päätetään tappaa

⁴⁵ Monet niistä juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luo ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen.

⁴⁶ Mutta jotkut heistä menivät fariseusten luo ja kertoivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.

⁴⁷ Niin ylipapit ja fariseukset kutsuivat neuvoston koolle ja kysyivät: ”Mitä me teemme? Tämä mies tekee paljon tunnustekoja.

⁴⁸ Jos annamme hänen jatkaa näin, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä tämän paikan että kansan.”

⁴⁹ Mutta yksi heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappi, sanoi heille: ”Te ette ymmärrä mitään

⁵⁰ ettekä ajattele, että teille on parempi, jos yksi ihminen kuolee kansan puolesta, kuin että koko kansa tuhoutuu.”

⁵¹ Mutta se, mitä hän sanoi, ei ollut lähtöisin hänestä itsestään, vaan koska hän oli sinä vuonna ylipappi, hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä,

⁵²eikä vain tämän kansan edestä vaan myös kootakseen yhteen hajallaan olevat Jumalan lapset.

⁵³Siitä päivästä lähtien heillä siis oli päätös tappaa hänet.

⁵⁴Jeesus ei sen tähden enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskuudessa. Hän lähti sieltä paikkaan, joka oli lähellä autiomaata, Efraim-nimiseen kaupunkiin, ja oleskeli siellä opetuslapsineen.

⁵⁵Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin puhdistautumaan ennen pääsiäistä.

⁵⁶He etsivät Jeesusta ja puhelivat keskenään seisoskellessaan temppelialueella: ”Mitä arvelette? Eikö hän aiokaan tulla juhlille?”

⁵⁷Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet käskyn, että jos joku saisi tietää, missä Jeesus oli, hänen oli siitä ilmoitettava, jotta he voisivat pidättää Jeesuksen.

Johannes 12

Maria voitelee Jeesuksen

¹Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus tuli Betaniaan. Siellä asui Lasarus, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista.

²Jeesukselle valmistettiin sinne aterialla. Martta palveli, ja Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat asettuneet aterialle Jeesuksen kanssa.

³Silloin Maria otti naulan aitoa, kallisarvoista nardusöljyä, voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan. Ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.

⁴Mutta yksi Jeesuksen opetuslapsista, Juudas Iskariot, joka oli kavaltava hänet, sanoi:

⁵”Miksi tätä öljyä ei myyty kolmestasadasta denaarista ja rahoja annettu köyhille?”

⁶Tätä hän ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Hänellä oli hallussaan rahakukkaro, ja hän otti itselleen osan rahoista, joita siihen pantiin.

⁷Jeesus sanoi: ”Anna hänen olla, hän tekee tämän minun hautaamispäivääni varten.

⁸Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole.”

Lasarus päätetään tappa

⁹Suuri joukko juutalaisia tuli Betaniaan saatuaan tietää, että Jeesus oli siellä. He eivät tulleet sinne ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista.

¹⁰Mutta ylipapit päättivät tappa Lasaruksenkin,

¹¹koska hänen tähtensä monet juutalaiset jättivät heidät ja uskoivat Jeesukseen.

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

¹²Seuraavana päivänä suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille, sai kuulla, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin.

¹³Silloin ihmiset ottivat palmunoksia, lähtivät häntä vastaan ja huusivat: ”Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!”

¹⁴Saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:

¹⁵”Älä pelkää, tytär Siion. Sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä.”

¹⁶Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Vasta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että näin hänestä oli kirjoitettu ja näin he olivat hänelle tehneet.

¹⁷Kansanjoukko, joka oli ollut Jeesuksen kanssa, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä.

¹⁸Ihmiset lähtivät häntä vastaan, koska olivat kuulleet hänen tehneen tämän tunnusteen.

¹⁹Mutta fariseukset puhuivat keskenään: ”Näettekö! Te ette saa mitään aikaan! Katsokaa, koko maailma juoksee hänen perässään.”

Hetki on tullut

²⁰Niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhille palvomaan Jumalaa, oli muutamia kreikkalaisia.

²¹Nämä menivät Filippoksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häneltä: ”Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen.”

²²Filippos meni ja sanoi sen Andreakselle, ja Andreas ja Filippos menivät puhumaan siitä Jeesukselle.

²³Mutta Jeesus vastasi heille: ”On tullut hetki, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan.

²⁴Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se kantaa paljon satoa.

²⁵Joka rakastaa elämäänsä, menettää sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään.

²⁶Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani on oleva. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunnioittaa häntä.”

Jeesus puhuu kuolemastaan

²⁷”Nyt minun sieluni on järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Mutta tätä vartenhan minä olen tähän hetkeen tullut.

²⁸Isä, kirkasta nimesi!”Silloin taivaasta kuului ääni: ”Minä olen sen kirkastanut ja vastedeskin kirkastan.”

²⁹Kansa, joka oli paikalla, kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoivat: ”Hänelle puhui enkeli.”

³⁰Jeesus vastasi: ”Ei tämä ääni tullut minun tähteni vaan teidän tähtenne.

³¹Nyt on tämän maailman tuomion hetki. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos.

³²Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni.”

³³Mutta tämän hän sanoi ilmaistakseen, millaisella kuolemalla hän kuolisi.

³⁴Väkijoukko sanoi hänelle: ”Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti. Kuinka sinä voit sanoa, että Ihmisen Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?”

³⁵Niin Jeesus vastasi: ”Vielä vähän aikaa valo on teidän keskellänne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka vaeltaa pimeässä, ei tiedä, minne menee.

³⁶Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia.”Tämän sanottuaan Jeesus lähti pois ja kätkeytyi heiltä.

Juutalaisten epäusko

³⁷Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, he eivät uskoneet häneen,

³⁸että toteutuisi profeetta Jesajan sana, jonka hän on puhunut: ”Herra, kuka uskoi meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitettiin?”

³⁹He eivät voineet uskoa sen tähden, että Jesaja on myös sanonut:

⁴⁰”Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, etteivät he silmillään näkisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.”

⁴¹Tämän Jesaja sanoi, koska hän näki Kristuksen kirkkauden ja puhui hänestä.

⁴²Kaikesta huolimatta monet hallitusmiehistäkin uskoivat Jeesukseen. Mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi erotetuiksi synagogasta,

⁴³sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa.

Jeesuksen sanojen tuomiovalta

⁴⁴Mutta Jeesus huusi sanoen: ”Joka uskoo minuun, ei usko minuun vaan häneen, joka on minut lähettänyt.

⁴⁵Joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.

⁴⁶ Minä olen tullut valoksi maailmaan, ettei yksikään, joka uskoo minuun, jäisi pimeyteen.

⁴⁷ Jos joku kuulee minun sanani eikä noudata niitä, en minä häntä tuomitse, sillä minä en ole tullut tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan maailman.

⁴⁸ Joka halveksii minua eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.

⁴⁹ Sillä en minä ole puhunut omia ajatuksiani. Isä, joka on minut lähettänyt, on antanut minulle käskyn, mitä minun on sanottava ja mitä puhuttava.

⁵⁰ Minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Minkä minä siis puhun, sen minä puhun niin kuin Isä on minulle sanonut.”

Johannes 13

Jeesus opetuslastensa kanssa Jeesus pesee opetuslastensa jalat

¹ Pääsiäisjuhla oli tulossa, ja Jeesus tiesi, että oli tullut hänen hetkensä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat maailmassa, ja osoitti heille rakkautta loppuun asti.

² He olivat aterialla, ja Paholainen oli jo pannut Juudaksen, Simon Iskariotin pojan, sydämeen ajatuksen, että tämä kavaltaisi Jeesuksen.

³ Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaiken hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan luota ja oli palaava Jumalan luo.

⁴ Niin hän nousi aterialta, riisui viittansa, otti pellavaliinan ja sitoi sen vyötäisilleen.

⁵ Sitten hän kaatoi vettä pesuastiaan ja alkoi pestä opetuslastensa jalkoja ja kuivata niitä pellavaliinalla, joka oli hänen vyötäisillään.

⁶ Kun hän tuli Simon Pietarin kohdalle, tämä sanoi: ”Herra, sinäkö peset minun jalkani?”

⁷ Jeesus vastasi: ”Mitä minä teen, sitä sinä et nyt käsitä, mutta myöhemmin sinä sen ymmärrät.”

⁸ Pietari sanoi hänelle: ”Sinä et ikinä saa pestä minun jalkojani!” Jeesus vastasi: ”Ellen minä pese sinua, ei sinulla ole osuutta minun kanssani.”

⁹ Simon Pietari sanoi: ”Herra, älä pese vain jalkojani vaan myös kädet ja pää.”

¹⁰ Jeesus vastasi: ”Sen, joka on kylpenyt, ei tarvitse pestä muuta kuin jalat, ja niin hän on kokonaan puhdas. Te olette puhtaita, ette kuitenkaan kaikki.”

¹¹ Hän tiesi kavaltajansa. Sen tähden hän sanoi, etteivät he kaikki olleet puhtaita.

¹² Kun hän oli pessyt heidän jalkansa, pukenut viitan ylleen ja asettunut taas aterialle, hän sanoi heille: ”Ymmärrätekö, mitä minä olen teille tehnyt?

¹³ Te kutsutte minua opettajaksi ja herraksi, ja oikeassa olette, sillä se minä olen.

¹⁴ Jos siis minä, teidän herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tekin olette velvolliset pesemään toistenne jalat.

¹⁵ Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille.

¹⁶ Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei palvelija ole herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.

¹⁷ Te olette autuaita, jos tämän tiedätte ja näin teette.

¹⁸ En minä teistä kaikista puhu. Minä tiedän, ketkä olen valinnut. Mutta tämän raamatunkohdan on käytävä toteen: ’Joka minun leipääni syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan.’

¹⁹ Sanon tämän teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta sen tapahtuessa uskoisitte, että minä olen se, joka olen.

²⁰ Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.”

Jeesus ilmaisee kavaltajansa

²¹ Tämän sanottuaan Jeesus järkyttyi hengessään ja vakuutti: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut.”

²² Silloin opetuslapset katsoivat toisiinsa käsittämättä, kenestä hän puhui.

²³ Yksi hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus erityisesti rakasti, oli aterialla Jeesuksen vieressä.

²⁴ Simon Pietari nyökkäsi hänelle ja sanoi: ”Kysy, kenestä hän puhuu.”

²⁵ Opetuslapsi nojautui Jeesuksen rintaa vasten ja kysyi häneltä: ”Herra, kuka se on?”

²⁶ Jeesus vastasi: ”Se, jolle minä annan tämän leivänpalan kastettuaani sen.” Sitten hän otti palan, kastoi sen vadissa ja antoi Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle.

²⁷ Sen leivänpalan jälkeen Saatana meni Juudakseen. Jeesus sanoi hänelle: ”Minkä teet, tee se pian!”

²⁸ Mutta kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, miksi Jeesus sanoi hänelle näin.

²⁹ Koska rahakukkaro oli Juudaksella, jotkut luulivat, että Jeesus oli käskennyt hänen ostaa jotakin, mitä tarvittiin juhlaa varten, tai antaa jotakin köyhille.

³⁰ Saatuaan leivänpalan Juudas meni heti ulos. Oli yö.

Uusi käsky

³¹ Kun Juudas oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: ”Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

³² Jos Jumala on kirkastettu hänessä, Jumala on myös kirkastava hänet itsessään ja tekee sen aivan pian.

³³ Lapset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tullette etsimään minua. Ja niin kuin sanoin juutalaisille, niin sanon nyt myös teille: minne minä menen, sinne te ette voi tulla.

³⁴ Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne.

³⁵ Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus.”

Pietari vakuuttaa uskollisuuttaan

³⁶ Simon Pietari kysyi: ”Herra, minne sinä menet?” Jeesus vastasi hänelle: ”Minne minä menen, sinne sinä et nyt voi minua seurata, mutta myöhemmin sinä seuraat.”

³⁷ Pietari sanoi hänelle: ”Herra, miksi en voi seurata sinua nyt? Henkeni minä annan sinun puolestasi.”

³⁸ Jeesus vastasi: ”Sinäkö annat henkesi minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei ehdi kukko laulaa, ennen kuin sinä kolmesti kiellät minut.”

Johannes 14

Tie, totuus ja elämä

¹ ”Älköön teidän sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan, uskokaa myös minuun.

² Minun Isäni kodissa on monta huonetta. Ellei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille sijaa?

³ Vaikka minä menenkin valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

⁴ Ja minne minä menen, tien sinne te tiedätte.”

⁵ Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, me emme tiedä, minne sinä menet. Kuinka sitten voisimme tietää tien?”

⁶ Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.

⁷ Jos te tunnette minut, tulette tuntemaan myös minun Isäni. Tästä lähtien te tunnette hänet ja olette nähneet hänet.”

⁸ Filippos sanoi hänelle: ”Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme siihen.”

⁹ Jeesus vastasi: ”Näin kauan aikaa olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippos! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä voit sanoa: ’Näytä meille Isä’?

¹⁰ Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Niitä sanoja, joita minä puhun teille, en puhu omasta aloitteestani. Isä asuu minussa, ja teot ovat hänen tekojaan.

¹¹ Uskokaa minua, että minä olen Isässä ja Isä on minussa. Jos ette muuten usko, uskokaa edes tekojeni tähden.

¹² Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän tekee niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin kuin ne, sillä minä menen Isän luo.

¹³ Ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isä kirkastettaisiin Pojassa.

¹⁴ Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, sen minä teen.”

Lupaus Pyhästä Hengestä

¹⁵ ”Jos te rakastatte minua, te pidätte minun käskyni.

¹⁶ Ja minä rukoilen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti,

¹⁷ Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, sillä se ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä.

¹⁸ En minä jätä teitä orvoiksi vaan tulen luoksenne.

¹⁹ Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua, mutta te saatte nähdä minut, sillä minä elän ja tekin saatte elää.

²⁰ Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni ja te olette minussa ja minä teissä.

²¹ Se, jolla on minun käskyni ja joka noudattaa niitä, rakastaa minua. Ja joka rakastaa minua, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmaisen itseni hänelle.”

²² Juudas – ei se Iskariot – sanoi hänelle: ”Herra, mistä syystä sinä aiot ilmaista itsesi meille etkä maailmalle?”

²³ Jeesus vastasi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, hän pitää minun sanani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme hänen luokseen asumaan.

²⁴ Se, joka ei rakasta minua, ei pidä minun sanojani. Mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun vaan Isän, joka on minut lähettänyt.

²⁵ Tämän minä olen puhunut teille ollessani teidän luonanne.

²⁶ Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, opettaa teille kaiken ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä minä olen teille sanonut.”

Jeesus lupaa rauhan opetuslapsilleen

²⁷ ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkä pelätkö.

²⁸ Te kuulitte minun sanovan: minä menen pois ja tulen takaisin teidän luoksenne. Jos rakastaisitte minua, te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän luo, sillä Isä on minua suurempi.

²⁹ Olen sanonut sen teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta uskoisitte, kun se tapahtuu.

³⁰ Paljon en enää puhu teidän kanssanne, sillä tämän maailman ruhtinas on tulossa. Minuun hänellä ei ole mitään valtaa,

³¹ mutta jotta maailma tietäisi, että minä rakastan Isää ja teen niin kuin Isä on minua käsenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä!”

Johannes 15

Viinipuu ja oksat

¹ ”Minä olen tosi viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.

² Jokaisen oksan minussa, joka ei kannata hedelmää, hän karsii , ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän.

³ Te olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen teille puhunut.

⁴ Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.

⁵ Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään.

⁶ Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa – ja se kuivettuu. Kuivat oksat kootaan yhteen, heitetään tuleen ja poltetaan.

⁷ Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille.

⁸ Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi , että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitate olevanne minun opetuslapsiani.

⁹ Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessa.

¹⁰ Jos pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessa, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

11 Olen puhunut teille näistä asioista, jotta minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

12 Tämä on minun käskyni: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.

13 Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta.

14 Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

15 En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Minä kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältääni.

16 Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni.

17 Sen käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne.”

Maailma vihaa opetuslapsia

18 ”Jos maailma vihaa teitä, tietäkää, että se on vihannut minua ennen teitä.

19 Jos te olisitte maailmasta, se rakastaisi omaansa. Mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma vihaa teitä.

20 Muistakaa, mitä sanoin teille: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos ihmiset ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat noudattaneet minun sanaani, he noudattavat myös teidän sanaanne.

21 Tämän kaiken he tekevät teille minun nimeni tähden, koska eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.

22 Ellen minä olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt he eivät voi mitenkään puolustella syntiään.

23 Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni.

²⁴ Ellen olisi tehnyt heidän keskuudessaan sellaisia tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä. Nyt he ovat nähneet minun tekoni ja kuitenkin vihaavat sekä minua että minun Isääni.

²⁵ Mutta sen sanan pitää toteutua, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat syyttä vihanneet minua.'

²⁶ Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, Totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa minusta.

²⁷ Myös te todistatte, olettehan olleet minun kanssani alusta asti.”

Johannes 16

¹ ”Tämän minä olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi minuun.

² Teidät erotetaan synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa jonkun teistä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.

³ Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua.

⁴ Tämän minä olen puhunut, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun niin sanoneen. En sanonut tätä teille vielä alussa, koska minä olin teidän kanssanne.”

Totuuden Henki

⁵ ”Nyt minä menen lähettäjäni luo, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Minne sinä menet?'

⁶ Murhe täyttää sydämenne, koska olen sanonut tämän teille.

⁷ Mutta minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Ellen mene pois, ei Puolustaja tule teidän luoksenne, mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne.

⁸ Kun hän tulee, hän osoittaa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion:

⁹ synnin, koska ihmiset eivät usko minuun,

¹⁰ vanhurskauden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua,

¹¹ ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

¹² Minulla on teille vielä paljon sanottavaa, mutta te ette nyt voi ottaa sitä vastaan.

¹³ Mutta kun Totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Hän ei puhu omia ajatuksiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän ilmoittaa teille, mitä on tuleva.

¹⁴ Hän kirkastaa minut, sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.

¹⁵ Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Siksi minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.”

Murhe muuttuu iloksi

¹⁶ ”Vielä vähän aikaa, niin te ette enää näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut.”

¹⁷ Silloin jotkut hänen opetuslapsistaan kyselivät toisiltaan: ”Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: ’Vielä vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’ ja ’Minä menen Isän luo’?”

¹⁸ He jatkoivat: ”Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: ’Vielä vähän aikaa’ ? Emme ymmärrä, mistä hän puhuu.”

¹⁹ Kun Jeesus huomasi, että heillä oli jotakin kysyttävää häneltä, hän sanoi: ”Sitäkö pohditte keskenänne, että minä sanoin: ’Vielä vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’?”

²⁰ Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma iloitsee. Te joudutte murehtimaan, mutta teidän murheenne muuttuu iloksi.

²¹ Kun nainen synnyttää, hän tuntee tuskaa, koska hänen hetkensä on tullut. Mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, hän ei enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan.

²² Tekin tunnette nyt tuskaa. Mutta minä näen teidät jälleen, ja teidän sydämenne iloitsee, eikä kukaan ota teiltä pois iloanne.

²³ Sinä päivänä te ette kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille.

²⁴ Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni. Anokaa, niin te saatte, että ilonne olisi täydellinen.”

Jeesus on voittanut maailman

²⁵ ”Näistä asioista minä olen puhunut vertauksin. Mutta tulee aika, jolloin en enää puhu vertauksin vaan kerron teille avoimesti Isästä.

²⁶ Sinä päivänä te anotte häneltä minun nimessäni enkä minä sano teille, että pyydän Isältä teidän puolestanne.

²⁷ Sillä Isä itse rakastaa teitä, koska te olette rakastaneet minua ja uskoneet minun lähteneen Jumalan luota.

²⁸ Minä olen lähtenyt Isän luota ja tullut maailmaan. Nyt minä jätän maailman ja menen Isän luo.”

²⁹ Hänen opetuslapsensa sanoivat: ”Nyt sinä puhut suoraan etkä käytä mitään vertauskuvaa.

³⁰ Nyt me käsitämme, että sinä tiedät kaiken eikä sinun tarvitse odottaa, että joku kysyy sinulta. Sen tähden me uskomme sinun lähteneen Jumalan luota.”

³¹ Jeesus vastasi heille: ”Nyt te uskotte!

³² Mutta hetki tulee ja on jo tullut, jolloin teidät hajotetaan kukin tahollenne ja te jätätte minut yksin. En minä kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on minun kanssani.

³³ Tämän olen puhunut teille, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa rohkeat: minä olen voittanut maailman.”

Johannes 17

Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous
Jeesus rukoilee omasta puolestaan

¹Puhuttuaan tämän Jeesus kohotti katseensa kohti taivasta ja sanoi: ”Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut.

²Sinä olet uskonut hänen valtaansa kaikki ihmiset, jotta hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet hänelle antanut.

³Iankaikkinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä olet lähettänyt.

⁴Minä olen kirkastanut sinut maan päällä täyttämällä sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.

⁵Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun rinnallasi, ennen kuin maailma oli olemassa.”

Jeesus rukoilee opetuslastensa puolesta

⁶”Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat noudattaneet sinun sanaasi.

⁷Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta,

⁸sillä minä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä annoit minulle. He ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät varmasti, että minä olen lähtenyt sinun luotasi, ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

⁹Minä rukoulen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile vaan niiden, jotka sinä olet antanut minulle, sillä he ovat sinun.

¹⁰Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja mikä on sinun, on minun, ja minut on kirkastettu heissä.

¹¹Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka olet antanut minulle, että he olisivat yhtä niin kuin me.

¹²Kun minä olin heidän kanssaan, varjelin heitä sinun nimessäsi, jonka olet antanut minulle. Minä suojelin heitä, eikä heistä joutunut hukkaan yksikään paitsi se kadotuksen lapsi, jotta Raamatun sana toteutuisi.

¹³ Nyt minä tulen sinun luoksesi ja puhun tämän, kun vielä olen maailmassa, jotta minun iloni olisi täydellisenä heissä.

¹⁴ Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta.

¹⁵ En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahasta.

¹⁶ He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta.

¹⁷ Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus.

¹⁸ Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.

¹⁹ Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat pyhitettyjä totuudessa.”

Jeesus rukoilee kaikkien uskovien puolesta

²⁰ ”Mutta minä en rukoile ainoastaan heidän puolestaan vaan myös niiden puolesta, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,

²¹ että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Rukoilen, että hekin olisivat yhtä meissä, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut.

²² Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, minä olen antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä

²³ – minä heissä ja sinä minussa – jotta he olisivat täydellisesti yhtä ja maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet rakastanut minua.

²⁴ Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista.

²⁵ Vanhurskas Isä, maailma ei ole tuntenut sinua, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat saaneet tietää, että sinä olet minut lähettänyt.

²⁶ Minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet rakastanut minua, olisi heissä ja minä olisin heissä.”

Johannes 18

Jeesuksen kärsimys ja kuolema Jeesus kavalletaan ja vangitaan

¹Tämän sanottuaan Jeesus lähti opetuslapsineen Kidroninpuron toiselle puolelle. Siellä oli puutarha, ja hän meni opetuslastensa kanssa sinne.

²Myös Juudas, hänen kavaltajansa, tiesi paikan, sillä Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat usein kokoontuneet sinne.

³Niinpä Juudas otti mukaansa sotilasosaston sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita, ja he tulivat sinne lyhdyt, soihdut ja aseet mukanaan.

⁴Silloin Jeesus, tietäen kaiken, mikä häntä kohtaisi, astui esiin ja kysyi heiltä: ”Ketä te etsitte?”

⁵He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.” Jeesus sanoi heille: ”Minä se olen.” Myös hänen kavaltajansa Juudas seiso i heidän joukossaan.

⁶Kun Jeesus sanoi: ”Minä se olen” , he perääntyivät ja kaatuivat maahan.

⁷Hän kysyi heiltä jälleen: ”Ketä te etsitte?” He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.”

⁸Jeesus sanoi: ”Minähän sanoin, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, antakaa näiden mennä.”

⁹Näin tapahtui, jotta toteutu i sana, jonka hän oli puhunut: ”Niistä, jotka sinä olet antanut minulle, en ole kadottanut yhtäkään.”

¹⁰Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen esiin, iski ylipapin palvelijaa ja löi häneltä oikean korvan irti. Palvelijan nimi oli Malkos.

¹¹Mutta Jeesus sanoi Pietarille: ”Pistä miekkasi tuppeen. Isä on antanut minulle tämän maljan. Enkö minä joisi sitä?”

Jeesus tuodaan Hannaksen luo

¹²Silloin sotilasosasto, sen komentaja ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni. He sitoivat hänet

¹³ja veivät hänet ensin Hannaksen luo, sillä tämä oli Kaifaksen appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylipappina.

¹⁴Juuri Kaifas oli antanut juutalaisille neuvon, että olisi parempi, jos yksi ihminen kuolisi kansan puolesta.

Pietari kieltää Jeesuksen

¹⁵Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Tämä opetuslapsi oli ylipapin tuttu ja meni Jeesuksen mukana sisälle ylipapin pihaan,

¹⁶mutta Pietari jäi seisomaan portin ulkopuolelle. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylipapin tuttu, tuli ulos, puhui portinvartijalle ja toi Pietarin sisälle.

¹⁷Silloin palvelustyttö, joka oli portinvartijana, sanoi Pietarille: ”Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?” Hän vastasi: ”En ole.”

¹⁸Koska oli kylmä, palvelijat ja vartijat olivat tehneet hiilivalkean ja seisoivat lämmittelemässä. Myös Pietari seisoi heidän kanssaan lämmittelemässä.

Ylipappi kuulustelee Jeesusta

¹⁹Ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetuksestaan.

²⁰Jeesus vastasi hänelle: ”Minä olen puhunut julkisesti maailmalle. Olen aina opettanut synagogassa ja temppelissä, jonne kaikki juutalaiset kokoontuvat. Salassa en ole puhunut mitään.

²¹Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut. He kyllä tietävät, mitä olen puhunut.”

²²Kun Jeesus oli tämän sanonut, yksi vieressä seisovista vartijoista löi häntä kasvoihin ja sanoi: ”Noinko sinä vastaat ylipapille?”

²³ Jeesus sanoi hänelle: ”Jos minä puhuin väärin, todista se vääräksi. Mutta jos puhuin oikein, miksi lyöt minua?”

²⁴ Silloin Hannas lähetti hänet sidottuna ylipappi Kaifaksen luo.

Pietari kieltää uudestaan Jeesuksen

²⁵ Kun Simon Pietari seisoj lämmittelemässä, häneltä kysyttiin: ”Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?” Hän kielsi ja sanoi: ”En ole.”

²⁶ Yksi ylipapin palvelijoista, sen sukulainen, jonka korvan Pietari oli lyönyt irti, sanoi: ”Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?”

²⁷ Pietari kielsi jälleen, ja samassa lauloi kukko.

Jeesus Pilatuksen edessä

²⁸ Juutalaiset veivät Jeesuksen Kaifaksen luota maaherran palatsiin. Oli varhainen aamu. He eivät itse menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi vaan voisivat syödä pääsiäisaterian.

²⁹ Niin Pilatus tuli ulos heidän luokseen ja kysyi: ”Mikä syytös teillä on tätä miestä vastaan?”

³⁰ He vastasivat: ”Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme kai olisi luovuttaneet häntä sinulle.”

³¹ Pilatus sanoi heille: ”Pitäkää itse hänet ja tuomitkaa hänet oman lakinne mukaan.” Juutalaiset sanoivat: ”Meidän ei ole lupa tappaa ketään.”

³² Näin tapahtui, jotta toteutuisi Jeesuksen sana, jonka hän oli puhunut ilmaistessaan, millä tavalla hän kuolisi.

³³ Silloin Pilatus meni takaisin palatsiin, kutsui Jeesuksen luokseen ja kysyi häneltä: ”Oletko sinä juutalaisten kuningas?”

³⁴ Jeesus vastasi: ”Sanotko tämän omana ajatuksenasi, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?”

³⁵ Pilatus vastasi: ”Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat luovuttaneet sinut minulle. Mitä olet tehnyt?”

³⁶Jeesus vastasi: ”Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. Jos kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Minun kuninkuuteni ei kuitenkaan ole täältä.”

³⁷Pilatus sanoi hänelle: ”Sinä siis kuitenkin olet kuningas?” Jeesus vastasi: ”Itse sinä sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.”

³⁸”Mikä on totuus?” Pilatus kysyi häneltä.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

Sen sanottuaan Pilatus meni taas juutalaisten luo ja sanoi heille: ”Minä en löydä hänestä mitään syytä.

³⁹Mutta tapana on, että minä pääsiäisenä päästän teille yhden vangin vapaaksi. Tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?”

⁴⁰Niin he huusivat takaisin: ”Ei häntä vaan Barabbas!” Mutta Barabbas oli rosvo.

Johannes 19

¹Silloin Pilatus ruoskitti Jeesuksen.

²Sotilaat väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuranpunaisen viitan.

³Toinen toisensa jälkeen he tulivat hänen eteensä ja sanoivat: ”Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!” ja löivät häntä kasvoihin.

⁴Pilatus meni taas ulos ja sanoi juutalaisille: ”Katsokaa, minä tuon hänet ulos, jotta tietäisitte, etten löydä hänestä mitään syytä.”

⁵Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuranpunainen viitta yllään. Pilatus sanoi heille: ”Katso, ihminen!”

⁶Kun ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, he huusivat: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!” Mutta Pilatus sanoi heille: ”Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänestä mitään syytä.”

⁷Juutalaiset vastasivat: ”Meillä on laki, ja lain mukaan hänen on kuoltava, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi.”

⁸Kun Pilatus kuuli tämän, hän pelkäsi vielä enemmän.

⁹Hän meni taas sisälle palatsiin ja kysyi Jeesukselta: ”Mistä sinä olet?” Mutta Jeesus ei vastannut hänelle.

¹⁰Niin Pilatus sanoi Jeesukselle: ”Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta vapauttaa ja valta ristiinnaulita sinut?”

¹¹Jeesus vastasi: ”Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Siksi sen synty on suurempi, joka luovutti minut sinulle.”

¹²Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet vapaaksi. Mutta juutalaiset huusivat: ”Jos vapautat hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan.”

¹³Kun Pilatus kuuli nämä sanat, hän vei Jeesuksen ulos ja asettui tuomarinistuimelle, paikkaan, jonka nimi on Kivipiha, hepreaksi Gabbata.

¹⁴Oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Pilatus sanoi juutalaisille: ”Katsokaa, teidän kuninkaanne!”

¹⁵Mutta he huusivat: ”Vie pois! Vie pois! Ristiinnaulitse hänet!” Pilatus sanoi heille: ”Pitäisikö minun ristiinnaulita teidän kuninkaanne?” Ylipapit vastasivat: ”Ei meillä ole kuningasta vaan keisari.”

¹⁶Silloin Pilatus luovutti hänet heille ristiinnaulittavaksi, ja sotilaat veivät Jeesuksen mukanaan.

Jeesus ristiinnaulitaan

¹⁷Kantaen itse ristiään hän kulki niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan heprean kielellä Golgataksi.

¹⁸Siellä hänet ristiinnaulittiin ja kaksi muuta hänen kanssaan, yksi kummallekin puolelle ja Jeesus heidän keskelleen.

¹⁹Pilatus laati tauluun kirjoituksen ja antoi kiinnittää sen ristiin. Siihen oli kirjoitettu sanat: ”Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas.”

²⁰Monet juutalaiset lukivat kirjoituksen, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Kirjoitus oli hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi.

²¹Juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: ”Älä kirjoita: ’Juutalaisten kuningas’, vaan että hän on sanonut: ’Minä olen juutalaisten kuningas.’”

²²Pilatus vastasi: ”Minkä kirjoitin, sen kirjoitin.”

²³Kun sotilaat olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotilaalle osansa. He ottivat myös paidan. Mutta kun se oli saumaton, kauttaaltaan yhtenäiseksi kudottu ylhäältä alas asti,

²⁴he sanoivat toisilleen: ”Ei revitä sitä vaan heitetään arpaa, kuka sen saa.” Näin tapahtui, jotta toteutuisi tämä Raamatun sana: ”He jakoivat keskenään minun vaatteeni ja heittivät puvustani arpaa.” Juuri näin sotilaat tekivät.

²⁵Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Kloopaksen vaimo, ja Magdalan Maria.

²⁶Kun Jeesus näki äitinsä ja tämän vierellä sen opetuslapsen, jota Jeesus rakasti, hän sanoi äidilleen: ”Nainen, katso, poikasi!”

²⁷Sitten hän sanoi opetuslapselle: ”Katso, äitisi!” Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

Jeesus antaa henkensä

²⁸Tämän jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki oli jo täytetty, hän sanoi, jotta Raamatun sana toteutuisi: ”Minun on jano.”

²⁹Siellä oli astia täynnä hapanviiniä. Sotilaat kastoivat sienen hapanviiniin, panivat sen iisoppiruo’on päähän ja ojensivat hänen huulilleen.

³⁰Kun Jeesus oli ottanut hapanviinin, hän sanoi: ”Se on täytetty!” Sitten hän kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Jeesuksen kylki lävistetään

³¹Silloin oli sapatin valmistuspäivä. Jotta ruumiit eivät jäisi ristille sapatiksi – ja tuo sapatinpäivä oli erityisen suuri – juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas.

³²Niinpä sotilaat tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta mieheltä, jotka oli ristiinnaulittu Jeesuksen kanssa.

³³Mutta kun he tulivat Jeesuksen kohdalle ja näkivät, että hän oli jo kuollut, he eivät rikkoneet hänen sääriluitaan.

³⁴Yksi sotilaista kuitenkin lävisti keihäällä hänen kylkensä, ja siitä vuoti heti verta ja vettä.

³⁵Se, joka tämän näki, on todistanut siitä, että tekin uskoisitte. Hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää puhuvansa totta.

³⁶Tämä tapahtui, jotta toteutuisi Raamatun sana: ”Älköön häneltä luuta rikottako.”

³⁷Toinen raamatunkohta taas sanoo: ”He katsovat häneen, jonka ovat lävistäneet.”

Jeesus haudataan

³⁸Sen jälkeen arimatialainen Joosef, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, joskin salaa juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta, että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus suostui siihen. Niinpä Joosef tuli ja otti ruumiin alas.

³⁹Paikalle tuli myös Nikodemos, mies, joka oli tullut ensi kerran Jeesuksen luo yöllä. Hän toi mirhan ja aaloen seosta noin sata naulaa .

⁴⁰He ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttivoiteiden kanssa käärinliinoihin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata.

⁴¹Lähellä paikkaa, missä Jeesus ristiinnaulittiin, oli puutarha ja puutarhassa uusi hautakammio, johon ei ollut pantu vielä ketään.

⁴² He panivat Jeesuksen siihen, koska oli juutalaisten sapatin valmistuspäivä ja se hautakammio oli lähellä.

Johannes 20

Jeesuksen ylösnousemus Hauta on tyhjä!

¹Varhain viikon ensimmäisenä päivänä, kun oli vielä pimeä, Magdalan Maria tuli haudalle ja näki, että kivi oli otettu pois hautakammion suulta.

²Niin hän lähti juosten Simon Pietarin ja sen toisen opetuslapsen luo, jota Jeesus erityisesti rakasti, ja sanoi heille: ”Herra on otettu pois haudasta, emmekä tiedä, minne hänet on pantu.”

³Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi tulivat ulos ja lähtivät haudalle.

⁴He juoksivat yhdessä, mutta se toinen opetuslapsi juoksi nopeammin kuin Pietari ja tuli haudalle ensimmäisenä.

⁵Hän kurkisti sisään ja näki käärinliinojen olevan siellä, mutta hän ei mennyt sisälle.

⁶Simon Pietari tuli hänen perässään ja astui sisälle hautakammioon. Hän katseli siellä olevia käärinliinoja

⁷ja hikiliinaa, joka oli ollut Jeesuksen pään ympärillä. Se ei ollut yhdessä käärinliinojen kanssa vaan käärittynä erillään, toisessa paikassa.

⁸Silloin toinenkin opetuslapsi, joka oli ensimmäisenä tullut haudalle, astui sisälle, ja hän näki ja uskoi.

⁹He eivät näet vielä olleet ymmärtäneet Raamatusta sitä, että Jeesuksen piti nousta kuolleista.

¹⁰Niin opetuslapset palasivat omiensa luo.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle

¹¹Mutta Maria seiso i hautakammion ulkopuolella ja itki. Itkiessään hän kurkisti hautakammioon

¹²ja näki kaksi valkopukuista enkeliä istumassa siinä, missä Jeesuksen ruumis oli ollut, toisen pääpuolella ja toisen jalkopäässä.

¹³Nämä kysyivät häneltä: ”Nainen, mitä itket?” Hän vastasi: ”Minun Herrani on viety pois, enkä tiedä, minne hänet on pantu.”

¹⁴Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen siinä seisomassa mutta ei tiennyt, että se oli Jeesus.

¹⁵Jeesus sanoi hänelle: ”Nainen, mitä itket? Ketä etsit?” Maria luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi: ”Herra, jos sinä olet vienyt hänet pois, sano minulle, minne olet pannut hänet, niin minä haen hänet.”

¹⁶Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Maria!” Maria kääntyi ja sanoi heprean kielellä: ”Rabbuuni!” – se tarkoittaa: opettaja.

¹⁷Jeesus sanoi hänelle: ”Älä koske minuun. Minä en ole vielä mennyt ylös Isän luo. Mutta mene veljieni luo ja sano heille, että minä menen ylös minun Isäni ja teidän Isänne luo, minun Jumalani ja teidän Jumalanne luo.”

¹⁸Magdalan Maria meni ilmoittamaan opetuslapsille: ”Minä olen nähnyt Herran!” Ja hän kertoi, mitä Herra oli hänelle sanonut.

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

¹⁹Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla kool la lukittujen ovien takana juutalaisten pelosta. Silloin Jeesus tuli, astui heidän keskelleen ja sanoi: ”Rauha teille!”

²⁰Sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Opetuslapset iloitsivat, kun he näkivät Herran.

²¹Jeesus sanoi heille taas: ”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minäkin lähetän teidät.”

²²Näin sanottuaan hän puhalsi heitä kohti ja sanoi heille: ”Ottakaa vastaan Pyhä Henki.

²³Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.”

Jeesus ja Tuomas

²⁴Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli.

²⁵Niin toiset opetuslapset sanoivat Tuomaalle: ”Me olemme nähneet Herran.” Mutta hän vastasi heille: ”Jos en näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani naulanjälkiin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko.”

²⁶Kahdeksan päivän kuluttua Jeesuksen opetuslapset olivat taas sisällä, ja Tuomas oli heidän kanssaan. Ovet olivat lukittuina, mutta Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: ”Rauha teille!”

²⁷Sitten hän sanoi Tuomaalle: ”Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni. Ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni. Älä ole epäuskoinen vaan uskova!”

²⁸Tuomas sanoi hänelle: ”Minun Herrani ja minun Jumalani!”

²⁹Jeesus vastasi: ”Koska näit minut, sinä uskot. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.”

Tämän evankeliumin tarkoitus

³⁰Paljon muitakin tunnustekoja, joista ei ole kirjoitettu tässä kirjassa, Jeesus teki opetuslastensa nähden.

³¹Mutta nämä on kirjoitettu, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimessään.

Johannes 21

Jeesus ilmestyy Tiberiaanjärven rannalla

¹Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi jälleen opetuslapsilleen, nyt Tiberiaanjärven rannalla. Se tapahtui näin:

²Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, sekä Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta Jeesuksen opetuslasta olivat yhdessä.

³ Simon Pietari sanoi heille: ”Minä lähden kalaan.” ”Me tulemme sinun mukaasi”, he vastasivat. Niin he lähtivät ja astuivat veneeseen, mutta sinä yönä he eivät saaneet mitään.

⁴ Aamun jo sarastaessa Jeesus seiso rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tiedäneet, että se oli Jeesus.

⁵ Jeesus kysyi heiltä: ”Lapset, eikö teillä ole mitään syötävää?” He vastasivat: ”Ei ole.”

⁶ Hän sanoi: ”Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte.” He heittivät verkon mutta eivät jaksaneet vetää sitä enää ylös, koska kaloja oli niin paljon.

⁷ Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: ”Se on Herra!” Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, hän kietoi ympärilleen viitan, sillä hän oli ilman vaatteita, ja hyppäsi järveen.

⁸ Toiset opetuslapset tulivat veneellä, sillä he eivät olleet kaukana rannasta, vain noin kahdensadan kyynärän päässä, ja he vetivät perässään verkkoa kaloineen.

⁹ Kun he astuivat rannalle, he näkivät siellä hiilloksen, kalaa sen päällä ja leipää.

¹⁰ Jeesus sanoi heille: ”Tuokaa tänne niitä kaloja, joita juuri saitte.”

¹¹ Simon Pietari nousi veneeseen ja veti maalle verkon, joka oli täynnä suuria kaloja – sataviisikymmentäkolme. Vaikka niitä oli niin paljon, verkko ei revennyt.

¹² Jeesus sanoi heille: ”Tulkaa aamiaiselle.” Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä: ”Kuka sinä olet?”, sillä he tiesivät, että se oli Herra.

¹³ Jeesus tuli, otti leivän ja antoi heille, samoin kalaa.

¹⁴ Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen noustuaan kuolleista.

Jeesus ja Pietari

¹⁵Kun he olivat syöneet, Jeesus sanoi Simon Pietarille: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?” Pietari vastasi hänelle: ”Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana.” Jeesus sanoi hänelle: ”Ruoki minun karitsoitani.”

¹⁶Jeesus kysyi häneltä toistamiseen: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua?” Hän vastasi: ”Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana.” Jeesus sanoi hänelle: ”Kaitse minun lampaitani.”

¹⁷Jeesus kysyi häneltä kolmannen kerran: ”Simon, Johanneksen poika, pidätkö minua rakkaana?” Pietari tuli murheelliseksi siitä, että Jeesus kolmannen kerran kysyi häneltä: ”Pidätkö minua rakkaana?”, ja hän vastasi Jeesukselle: ”Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että pidän sinua rakkaana.” Jeesus sanoi hänelle: ”Ruoki minun lampaitani.

¹⁸Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Kun olit nuorempi, sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit. Mutta kun vanhenet, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo.”

¹⁹Näin sanoessaan hän ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. Tämän jälkeen Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua.”

Pietari kysyy Johanneksen kohtalosta

²⁰Pietari kääntyi ja näki, että heitä seurasi se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti ja joka oli aterialla nojannut Jeesuksen rintaa vasten ja kysynyt: ”Herra, kuka on sinun kavaltajasi?”

²¹Hänet nähdessään Pietari kysyi Jeesukselta: ”Herra, entä hän?”

²²Jeesus vastasi: ”Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä minua!”

²³Niin veljien keskuuteen levisi sellainen puhe, ettei tämä opetuslapsi kuole. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: ”Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu?”

Loppusanat

²⁴Juuri tämä opetuslapsi todistaa näistä asioista ja on kirjoittanut tämän. Me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.

²⁵Paljon muutakin Jeesus teki. Jos niistä kirjoitettaisiin kohta kohdalta, luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

Apt. Teot

Apt. Teot 1

Johdanto Lupaus Pyhästä Hengestä

¹Edellisen kertomukseni, arvoisa Teofilos, kirjoitin kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa,

²aina siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sen jälkeen kun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä valitsemilleen apostoleille.

³Heille hän myös kärsimisensä jälkeen monin kiistattomin todistein osoitti elävänsä, näyttäytyen heille neljäkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

⁴Kun hän oli yhdessä heidän kanssaan, hän käski heitä sanoen: ”Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa sitä, minkä Isä on luvannut ja minkä olette minulta kuulleet.

⁵Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä pian näiden päivien jälkeen.”

⁶Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät Jeesukselta: ”Herra, tänä aikanako sinä palautat ennalleen Israelin valtakunnan?”

⁷Hän sanoi heille: ”Ei teidän asianne ole tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut.

⁸Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.”

Jeesuksen taivaaseenastuminen

⁹Kun Jeesus oli tämän sanonut, hänet otettiin ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.

¹⁰Ja kun he hänen etääntyessään yhä katselivat taivaalle, heidän luonaan seisoi yhtäkkiä kaksi miestä yllään valkoiset vaatteet.

¹¹ Nämä sanoivat: ”Galilean miehet, mitä te seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin luotanne taivaaseen, tulee takaisin samalla tavoin kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.”

¹² Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä.

¹³ Sinne tultuaan he menivät siihen yläkerran huoneeseen, jossa heidän oli tapana kokoontua: niin Pietari kuin myös Johannes ja Jaakob, Andreas, Filippos, Tuomas, Bartolomeus, Matteus ja Jaakob Alfeuksen poika, Simon Kiivailija ja Juudas Jaakobin poika.

¹⁴ He kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa yhdessä naisten kanssa sekä Jeesuksen äidin, Marian ja Jeesuksen veljien kanssa.

Jerusalemin alkuseurakunnan syntyvaiheet **Mattias valitaan apostoliksi**

¹⁵ Niinä päivinä, kun väkeä oli koolla noin satakaksikymmentä henkeä, Pietari nousi veljien keskellä ja sanoi:

¹⁶ ”Miehet, veljet! Sen raamatunsanan piti toteutua, jonka Pyhä Henki oli edeltäpäin Daavidin suulla puhunut Juudaksesta, hänestä, joka ryhtyi oppaaksi Jeesuksen kiinniottajille.

¹⁷ Hänet luettiin meidän joukkoomme, ja hän oli saanut osalleen palvelutehtävän meidän kanssamme.

¹⁸ Väärintekonsa palkalla hän hankki itselleen pellon, mutta hän suistui maahan, ja hänen vatsansa repesi, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos.

¹⁹ Tämä tuli kaikkien Jerusalemin asukkaiden tietoon, ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Hakeldamaksi eli Veripelloksi.

²⁰ Psalmien kirjassa on kirjoitettu: ’Tulkoon hänen asuinsijansa autioksi, älköön siinä asukasta olko’, ja ’Ottakoon toinen hänen kaitsijantehtävänsä.’

²¹Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat kulkeneet kanssamme koko sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän keskuudessamme,

²²Johanneksen kasteesta alkaen aina siihen päivään asti, jona hänet otettiin luotamme ylös, tulla hänen ylösnousemuksensa todistajaksi yhdessä meidän kanssamme.”

²³He asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota sanottiin Barsabbaaksi ja myös Justukseksi, sekä Mattiaksen.

²⁴Ja he rukoilivat sanoen: ”Herra, sinä joka tunnet kaikkien sydämet, osoita, kumman näistä kahdesta olet valinnut

²⁵ottamaan vastaan tämän palvelutehtävän ja apostolinviran, josta Juudas luopui mennäkseen omaan paikkaansa.”

²⁶Sitten he heittivät heistä arpaa. Arpa lankesi Mattiakselle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista lisäksi apostolien joukkoon.

Apt. Teot 2

Pyhän Hengen vuodattaminen

¹Kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yhdessä koolla.

²Yhtäkkiä tuli taivaasta humaus, niin kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko huoneen, jossa he istuivat.

³He näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat heidän itse kunkin päälle,

⁴ja he täyttyivät kaikki Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä sen mukaan, mitä Henki antoi heille puhuttavaksi.

⁵Jerusalemossa asui juutalaisia, jumalaapelkääviä miehiä, kaikista kansoista, mitä taivaan alla on.

⁶Kun tämä ääni kuului, koolle tuli paljon väkeä, ja ihmiset joutuivat ymmälle, sillä kukin kuuli puhuttavan omaa kieltään.

⁷ He olivat hämmästyksissään ja sanoivat ihmetellen: ”Eivätkö nuo kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?”

⁸ Kuinka me sitten kuulemme kukin omaa kieltämme, sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?

⁹ Me parthialaiset, meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa, Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa ,

¹⁰ Frygiassa, Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella, me täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset,

¹¹ kreetalaiset ja arabialaiset – me kaikki kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suurista teoista.”

¹² He olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja he kyselivät toisiltaan: ”Mitä tämä oikein on?”

¹³ Mutta jotkut sanoivat ivaten: ”He ovat täynnä makeaa viiniä.”

Pietarin puhe helluntaipäivänä

¹⁴ Silloin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: ”Juutalaiset miehet ja te kaikki, jotka asutte Jerusalemissa! Tulkoon tämä teille tiettäväksi, kuulkaa mitä sanon:

¹⁵ Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, onhan nyt vasta päivän kolmas tunti,

¹⁶ vaan tämä on sitä, mistä on puhuttu profeetta Jooelin kautta:

¹⁷ Viimeisinä päivinä on tapahtuva, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia.

¹⁸ Myös palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat.

¹⁹ Minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita.

²⁰ Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja loistava.

²¹ Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.'

²² Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat! Jeesus Nasaretilainen oli mies, josta Jumala todisti teille voimateoilla, ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala teki hänen kauttaan teidän keskuudessanne, niin kuin itse tiedätte.

²³ Hänet Jumala antoi teidän käsiinne edeltäpäin tekemänsä päätöksen ja ennaltatietämisensä mukaisesti, ja hänet te laista tietämättömien miesten käten kautta naulitsitte ristiin ja tapoitte.

²⁴ Mutta Jumala herätti hänet ja päästi hänet kuoleman tuskista. Eihän ollut edes mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan,

²⁵ sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran. Hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi.

²⁶ Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, myös ruumiini on lepäävä toivossa,

²⁷ sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.

²⁸ Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tiet ja täytät minut ilolla kasvojesi edessä.'

²⁹ Miehet, veljet! Kantaisästämme Daavidista voin teille varmasti sanoa, että hän on kuollut ja että hänet on haudattu. Onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä.

³⁰ Mutta koska Daavid oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vanhoen luvannut asettaa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistuimelleen,

³¹ hän ennalta nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta ja sanoi, että Kristusta ei hylätä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa maadu .

³²Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.

³³Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.

³⁴Eihän Daavid noussut taivasiin, sillä hän sanoo itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu oikealle puolelleni,

³⁵kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'

³⁶Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on tehnyt hänet Herraksi ja Kristukseksi, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."

³⁷Tämän kuullessaan he saivat piston sydämeensä, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?"

³⁸Pietari vastasi: "Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

³⁹Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."

⁴⁰Monilla muillakin sanoilla hän todisti vakuuttavasti, ja hän kehotti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä kierosta sukupolvesta."

Seurakunnan keskinäinen yhteys

⁴¹Ne, jotka ottivat Pietarin sanat vastaan, kastettiin, ja uskovien joukkoon tuli sinä päivänä lisää noin kolmetuhatta henkeä.

⁴²He pysyivät apostolien opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksissa.

⁴³Jokaisen valtasi pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.

⁴⁴Kaikki uskovat olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä.

⁴⁵ He myivät omaisuutensa ja tavaransa, ja rahoista jaettiin kaikille sen mukaan kuin kukin tarvitsi.

⁴⁶ Joka päivä he tulivat yksimielisesti koolle temppelialueelle, ja he mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemullisin ja vilpittömin sydämin.

⁴⁷ He ylistivät Jumalaa ja olivat koko kansan suosiossa, ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka pelastuivat.

Apt. Teot 3

Kauniinportin ihme

¹ Pietari ja Johannes olivat menossa temppeliin rukoushetkellä, yhdeksännellä tunnilla.

² Silloin sinne kannettiin miestä, joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti. Hänet pantiin joka päivä temppelin niin sanotun Kauniinportin luo pyytämään almuja temppeliin meneviltä.

³ Kun hän näki, että Pietari ja Johannes aikoivat mennä temppeliin, hän pyysi heiltä almua.

⁴ Pietari katsoi häneen kiinteästi, samoin Johannes, ja Pietari sanoi: ”Katso meihin!”

⁵ Mies katsoi heitä tarkasti odottaen saavansa heiltä jotakin.

⁶ Mutta Pietari sanoi: ”Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja kävele!”

⁷ Hän tarttui miehen oikeaan käteen ja nosti hänet ylös. Heti miehen jalat ja nilkat vahvistuivat.

⁸ Hän hypähti pystyyn, seisoj ja käveli, ja hän meni heidän kanssaan temppeliin kävellen, hypellen ja ylistäen Jumalaa.

⁹ Koko kansanjoukko näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa.

¹⁰ Ihmiset tunsivat hänet mieheksi, joka oli almuja saadakseen istunut temppelin Kauniinportin luona, ja he olivat hämmästyksestä suunniltaan sen vuoksi, mitä hänelle oli tapahtunut.

Pietari puhuu Salomon pylväskäytävässä

¹¹ Kun mies pysytteli Pietarin ja Johanneksen seurassa, koko kansanjoukko kiiruhti hämmästyksen vallassa heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.

¹² Sen nähdessään Pietari alkoi puhua kansalle: ”Israelin miehet, miksi te tätä ihmettelette? Miksi te tuijotatte meitä aivan kuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään?

¹³ Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut palvelijansa Jeesuksen, jonka te kavalсите ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun Pilatus oli päättänyt vapauttaa hänet.

¹⁴ Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja pyysitte, että teille annettaisiin murhamies.

¹⁵ Elämän ruhtinaan te tapoitte, mutta Jumala herätti hänet kuolleista, ja me olemme sen todistajia.

¹⁶ Uskomalla Jeesuksen nimeen on tämä mies, jonka te näette ja tunnette, vahvistunut hänen nimensä kautta. Usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on antanut hänelle täyden terveyden kaikkien teidän nähtenne.

¹⁷ Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te olette toimineet tietämättömyyttänne, samoin kuin teidän hallitusmiehennekin.

¹⁸ Mutta näin Jumala toteutti sen, minkä hän oli ennalta ilmoittanut kaikkien profeettojen suulla: hänen Voideltunsa piti kärsiä.

¹⁹ Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois

²⁰ ja että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi teille ennalta määrätyn Voidellun, Jeesuksen.

²¹ Taivaan oli määrä ottaa hänet luokseen niihin aikoihin asti, jolloin kaikki asetetaan kohdalleen. Tästä Jumala on puhunut ikiajoista asti pyhien profeettojensa suulla.

²² Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, on Herra, teidän Jumalanne, herättävä teille veljienne joukosta. Kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille puhuu.

²³ Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei tätä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.'

²⁴ Myös kaikki profeetat Samuelista alkaen, järjestään kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat ennustaneet näistä päivistä.

²⁵ Te olette profeettojen ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isienne kanssa sanoessaan Abrahamille: 'Sinun siemenessäsi siunataan kaikki maan sukukunnat.'

²⁶ Ennen kaikkea teitä varten Jumala herätti palvelijansa ja lähetti hänet siunaamaan teitä, kun itse kukin käännytte pois pahuudestanne."

Apt. Teot 4

Pietari ja Johannes Suuren neuvoston edessä

¹ Kun Pietari ja Johannes puhuivat kansalle, tulivat papit, tempplivartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä

² närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista.

³ He kävivät apostoleihin käsiksi ja panivat heidät vankilaan seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ilta.

⁴ Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten lukumäärä nousi noin viiteentuhanteen.

⁵ Seuraavana päivänä kokoontuivat Jerusalemissa juutalaisten hallitusmiehet, vanhimmat ja kirjanoppineet,

⁶ samoin ylipappi Hannas sekä Kaifas, Johannes, Aleksandros ja kaikki muut, jotka olivat ylipapillista sukua.

⁷ He asettivat apostolit keskelleen ja kysyivät: ”Millä voimalla tai kenen nimessä te tämän teitte?”

⁸ Silloin Pietari, täynnä Pyhää Henkeä, sanoi heille: ”Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat!

⁹ Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä teosta, siitä, kenen nimessä hän on parantunut,

¹⁰ niin tietäkää tämä, te kaikki ja koko Israelin kansa: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte mutta jonka Jumala herätti kuolleista, hänen nimessään tämä mies seisoo terveenä teidän edessänne.

¹¹ Hän on se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte mutta josta on tullut huippukivi .

¹² Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jossa meidän tulisi pelastua.”

¹³ Kun hallitusmiehet ja vanhimmat näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulua käymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät. He tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.

¹⁴ Nähdessään myös parannetun miehen seisovan apostolien kanssa he eivät kyenneet sanomaan mitään vastaan.

¹⁵ He käskivät apostolien poistua neuvoston kokouksesta, neuvottelivat keskenään

¹⁶ ja sanoivat: ”Mitä me teemme näille miehille? Onhan heidän kauttaan tapahtunut ilmeinen ihme, sen tietävät kaikki Jerusalemin asukkaat, emmekä me voi sitä kiistää.

¹⁷Mutta ettei asia leviäisi laajemmalle kansaan, kieltäkäämme heitä ankarasti enää puhumasta tässä nimessä yhdellekään ihmiselle.”

¹⁸He kutsuivat apostolit ja kielsivät heitä puhumasta tai opettamasta mitään Jeesuksen nimessä.

¹⁹Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille: ”Päättäkää itse, onko Jumalan edessä oikein kuulla ennemmin teitä kuin Jumalaa!

²⁰Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.”

²¹Silloin neuvoston jäsenet uhkailivat heitä vielä enemmän mutta päästivät heidät vapaaksi kansan tähden. He eivät keksineet, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut.

²²Olihan mies, jolle tämä parantumisihme oli tapahtunut, jo yli neljäkymmenen vuoden ikäinen.

Seurakunta rukoilee

²³Vapaaksi päästyään apostolit menivät omiensa luo ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

²⁴Sen kuultuaan he kaikki yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: ”Valtias, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on!

²⁵Sinä olet Pyhän Hengen kautta puhunut meidän isämme, palvelijasi Daavidin, suulla: ’Miksi pakanat pauhaavat ja kansat ajattelevat turhia?

²⁶Maan kuninkaat nousevat ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan.’

²⁷Todellakin, tässä kaupungissa kokoontuivat niin Herodes kuin Pontius Pilatuskin yhdessä pakanoiden ja Israelin heimojen kanssa pyhää palvelijaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olit voidellut.

²⁸He tekivät kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi.

²⁹Ja nyt, Herra! Katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoihisi puhua täysin rohkeasti sinun sanaasi.

³⁰Ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän palvelijasi Jeesuksen nimen kautta.”

³¹Kun he olivat rukoilleet, vavahteli paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat rohkeasti Jumalan sanaa.

Kaikki on yhteistä

³²Uskovien suurella joukolla oli yksi sydän ja yksi sielu. Kukaan ei sanonut omakseen mitään siitä, mitä omisti, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

³³Apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heidän kaikkien yllä.

³⁴Heidän joukossaan ei ollut ketään puutteenalaista, sillä kaikki ne, jotka omistivat maatiloja tai taloja, myivät ne, toivat kauppasumman

³⁵ja panivat sen apostolien jalkojen juureen, ja jokaiselle jaettiin kunkin tarpeen mukaan.

³⁶Myös Joosef, Kyproksella syntynyt leeviläinen, jota apostolit kutsuivat Barnabakseksi – käännettynä: kehotuksen poika –

³⁷myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

Apt. Teot 5

Ananias ja Safira

¹Muuan Ananias-niminen mies myi yhdessä vaimonsa Safiran kanssa maatilaa.

²Mies pani vaimonsa tieteen osan myyntihinnasta syrjään, ja loput hän toi apostolien jalkojen juureen.

³Silloin Pietari sanoi: ”Ananias, miksi olet antanut Saatanan täyttää sydämesi, niin että yritit pettää Pyhää Henkeä ja panit osan tilan hinnasta syrjään?

⁴Eikö se ennen myyntiä ollut sinun omasi, ja eikö sen hinta myynnin jälkeenkin ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tehdä tämän? Et sinä ole valehdellut ihmisille vaan Jumalalle.”

⁵Kun Ananias kuuli nämä sanat, hän kaatui maahan ja heitti henkensä, ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.

⁶Nuoret miehet tulivat ja kietoivat hänet vaatteeseen, kantoivat pois ja hautasivat hänet.

⁷Noin kolmen tunnin kuluttua tuli hänen vaimonsa sisään tietämättä, mitä oli tapahtunut.

⁸Pietari kysyi häneltä: ”Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilan?” ”Kyllä, juuri siihen hintaan”, hän vastasi.

⁹Silloin Pietari sanoi hänelle: ”Miksi te olette yksissä tuumin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden miesten jalat, jotka veivät miehesi hautaan, ovat ovella, ja he kantavat pois myös sinut.”

¹⁰Nainen kaatui heti hänen jalkojensa juureen ja heitti henkensä. Kun nuoret miehet tulivat sisään, he huomasivat hänen kuolleen. He kantoivat hänet pois ja hautasivat hänet miehensä viereen.

¹¹Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki, jotka tästä kuulivat.

Tunnustekoja ja ihmeitä

¹²Apostolien kätten kautta tapahtui kansan keskuudessa monia tunnustekoja ja ihmeitä. Uskovat olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä,

¹³eikä kukaan ulkopuolisista rojhennut liittyy heihin. Mutta kansa kunnioitti heitä suuresti,

¹⁴ja yhä enemmän tuli niitä, jotka uskoivat Herraan, miehiä ja naisia joukoittain.

¹⁵Sairaita kannettiin jopa kaduille ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa ohi edes hänen varjonsa koskettaisi jotakuta heistä.

¹⁶Myös ympärillä olevista kaupungeista tuli paljon ihmisiä Jerusalemiin. He toivat mukanaan sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja kaikki tulivat parannetuiksi.

Apostolit vangitaan

¹⁷Silloin nousi ylipappi, samoin kaikki hänen kannattajansa, koko saddukeusten lahkko, täynnä kiihkoa.

¹⁸He kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankilaan.

¹⁹Mutta yöllä Herran enkeli avasi vankilan ovet, vei heidät ulos ja sanoi:

²⁰”Menkää, astukaa esiin ja puhukaa temppelissä kansalle kaikki tämän elämän sanat.”

²¹Sen kuultuaan apostolit menivät päivän koittaessa temppeliin ja opettivat. Mutta ylipappi ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat ja kutsuivat koolle neuvoston ja kaikki Israelin vanhimmat ja lähettivät noutamaan apostoleja vankilasta.

²²Kun oikeudenpalvelijat saapuivat vankilaan eivätkä löytäneet heitä sieltä, he palasivat takaisin ja kertoivat:

²³”Me kyllä näimme, että vankila oli tarkasti lukittu ja vartijat seisoivat ovien edessä, mutta kun avasimme ovet, emme löytäneet sisältä ketään.”

²⁴Kun temppelivartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, he olivat ymmällään heistä eivätkä tienneet, mitä tästä seuraisi.

²⁵Mutta joku tuli kertomaan heille: ”Kuulkaa, ne miehet, jotka te panitte vankilaan, seisovat temppelissä ja opettavat kansaa.”

²⁶Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijoiden kanssa hakemaan heitä, ei kuitenkaan väkivalloin, sillä he pelkäsivät, että kansa kivittäisi heidät.

²⁷He toivat apostolit ja asettivat heidät neuvoston eteen, ja ylipappi kuulusteli heitä.

²⁸Hän sanoi: ”Emmekö ole kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja nyt te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren.”

²⁹Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.

³⁰Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.

³¹Jumala on korottanut hänet oikealle puolelleen Päämieheksi ja Vapahtajaksi antaakseen Israelille mielenmuutoksen ja syntien anteeksiantamuksen.

³²Me olemme kaiken tämän todistajia, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.”

³³Tämän kuullessaan neuvoston jäsenet raivostuivat ja tahtoivat tappaa heidät.

³⁴Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus nimeltään Gamaliel, koko kansan kunnioittama lainopettaja. Hän käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos.

³⁵Sitten hän sanoi neuvostolle: ”Israelin miehet, harkitkaa tarkoin, mitä aiotte tehdä näille miehille.

³⁶Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas. Hän sanoi olevansa jotakin, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä, mutta hänet tapettiin, ja hänen kannattajiensa joukko hajaantui ja hävisi jäljettömiin.

³⁷Hänen jälkeensä nousi galilealainen Juudas verollepanon päivinä ja vietteli kansaa puolelleen. Myös hän sai surmansa, ja hänen kannattajiensa joukko joutui hajalle.

³⁸Nyt minä sanon teille: pysykää erossa näistä miehistä ja antakaa heidän olla. Jos tämä hanke tai toiminta on ihmisistä, se raukeaa tyhjiin,

³⁹mutta jos se on Jumalasta, te ette voi kukistaa heitä. Varokaa, ettei teidän havaittaisi taistelevan Jumalaa vastaan.” Niin he myöntivät hänen neuvoonsa.

⁴⁰Kutsuttuaan apostolit sisään he pieksättivät heidät ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimessä mutta päästivät heidät vapaaksi.

⁴¹Silloin apostolit lähtivät pois neuvostosta iloiten siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden.

⁴²Eivätkä he lakanneet vaan opettivat joka päivä temppelissä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

Apt. Teot 6

Seitsemän diakonia

¹Niinä päivinä, opetuslasten joukon kasvaessa, hellenistit alkoivat nurista heprealaisia vastaan siitä, että heidän leskiään syrjittiin päivittäisen avustuksen jaossa.

²Silloin ne kaksitoista kutsuivat koolle opetuslasten joukon ja sanoivat: ”Ei ole sopivaa, että me ruuan jakelun vuoksi lyömme laimin Jumalan sanan.

³Valitkaa siis keskuudestanne, veljet, seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat täynnä Henkeä ja viisautta, niin me asetamme heidät tähän tehtävään.

⁴Me itse tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa.”

⁵Tämä puhe oli kaikkien koolla olevien mieleen. He valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippoksen, Prokoroksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaksen ja Nikolaoksen, antiokialaisen käännynnäisen .

⁶Nämä tuotiin apostolien eteen, ja apostolit rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen.

⁷Jumalan sana levisi ja menestyi. Opetuslasten määrä kasvoi Jerusalemissa suuresti, ja myös suuri joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

Stefanos vangitaan

⁸Stefanos, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskellä.

⁹Silloin nousivat hänen kanssaan väittelemään jotkut, jotka olivat niin sanotusta vapautettujen synagogasta ja kyreneläisten ja aleksandrialaista synagogista, ja muutamat, jotka olivat Kilikian ja Aasian maakunnista.

¹⁰He eivät kuitenkaan pystyneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja Henkeä vastaan, jonka voimassa hän puhui.

¹¹Silloin he hankkivat salaa miehiä sanomaan: ”Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkaavia sanoja Moosesta ja Jumalaa vastaan.”

¹²He yllyttivät kansaa, vanhimpia ja kirjanoppineita ja astuivat esiin, tempasivat Stefanoksen mukaansa ja veivät hänet neuvoston eteen.

¹³He toivat paikalle vääriä todistajia, jotka sanoivat: ”Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan.

¹⁴Me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, se Nasaretilainen, hajottaa maahan tämän paikan ja muuttaa säädökset, jotka Mooses on meille antanut.”

¹⁵Kaikki, jotka istuivat neuvostossa, kiinnittivät katseensa Stefanokseen, ja hänen kasvonsa olivat heistä kuin enkelin kasvot.

Apt. Teot 7

Stefanoksen puhe

¹Ylipappi kysyi: ”Onko asia näin?”

²Stefanos vastasi: ”Miehet – veljet ja isät! Kuulkaa minua. Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin,

³ja sanoi hänelle: ’Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.’

⁴Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala siirsi hänet sieltä tähän maahan, jossa te nyt asutte.

⁵Jumala ei antanut hänelle siitä perintöosaa, ei jalanleveyttäkään, mutta lupasi antaa sen omaksi hänelle ja hänen jälkeensä hänen jälkeläisilleen – vaikka Abrahamilla ei ollut lasta.

⁶Jumala sanoi, että hänen jälkeläisensä joutuvat olemaan muukalaisina vieraalla maalla ja heitä orjuutetaan ja sorretaan neljäsataa vuotta.

⁷’Mutta sen kansan, jonka orjiksi he joutuvat, minä tuomitsen’, sanoi Jumala. ’Sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa.’

⁸Jumala teki Abrahamin kanssa ympärileikkauksen liiton. Abrahamille syntyi Iisak, ja Abraham ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, samoin Iisak Jaakobin ja Jaakob ne kaksitoista kantaissä.

⁹Kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan

¹⁰ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista. Jumala antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä, niin että tämä asetti hänet Egyptin ja koko taloutensa hallitsijaksi.

¹¹Sitten tuli kaikkialle Egyptiin ja Kanaanin maahan nälänhätä ja suuri ahdistus, eivätkä isämme saaneet mistään ravintoa.

¹²Kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli viljaa, hän lähetti isämme sinne ensimmäisen kerran.

¹³Toisella kertaa Joosef ilmaisi itsensä veljilleen ja farao sai tietää Joosefin suvusta.

¹⁴Joosef lähetti veljensä kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentäviisi henkeä.

¹⁵Niin Jaakob meni Egyptiin, ja siellä hän kuoli, samoin meidän isämme.

¹⁶ Heidät tuotiin takaisin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli hopealla ostanut Sikemistä Hamorin pojilta.

¹⁷ Kun lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli antanut Abrahamille, kansa kasvoi ja lisääntyi Egyptissä,

¹⁸ kunnes hallitsijaksi nousi toinen kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista.

¹⁹ Hän toimi kavalasti kansaamme kohtaan, sorti isiämme ja pakotti heidät jättämään vastasyntyneet lapsensa heitteille, etteivät ne jäisi eloon.

²⁰ Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle mieleinen. Kolme kuukautta häntä hoidettiin isänsä kodissa,

²¹ ja kun hänet oli jätetty heitteille, faraon tytär otti hänet ja kasvatti häntä omana poikanaan.

²² Moosekselle opetettiin kaikkea egyptiläisten viisautta, ja hän oli voimallinen sanoissaan ja teoissaan.

²³ Kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, hänen sydämessään heräsi ajatus mennä katsomaan veljiään, israelilaisia.

²⁴ Nähdessään eräälle heistä tehtävän vääryyttä hän puolusti tätä ja kosti pahoinpidellyn puolesta lyömällä egyptiläisen kuoliaaksi.

²⁵ Hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta antaa heille pelastuksen, mutta he eivät ymmärtäneet.

²⁶ Seuraavana päivänä hän tuli paikalle, kun kaksi heistä tappeli keskenään. Hän yritti saada heidät sovintoon ja sanoi: 'Miehet, teidän olette veljiä! Miksi teette toisillenne vääryyttä?'

²⁷ Mutta se, joka teki lähimmäiselleen vääryyttä, työnsi Mooseksen sivuun ja sanoi: 'Kuka sinut on asettanut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?'

²⁸ Aiotko tappaa minutkin, niin kuin eilen tapoit sen egyptiläisen?'

²⁹Näiden sanojen tähden Mooses pakeni. Hän eli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa.

³⁰Kun oli kulunut neljäkymmentä vuotta, hänelle ilmestyi Siinainvuoren autiomaassa enkeli palavan orjantappurapensaans liekissä.

³¹Mooses ihmetteli näkemäänsä näkyä, ja kun hän meni lähemmäs katsoakseen tarkemmin, kuului Herran ääni:

³²'Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala.' Mooses alkoi vapista eikä uskaltanut katsoa.

³³Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata.

³⁴Minä olen nähnyt kansaani sorrettavan Egyptissä ja kuullut sen huokaukset, ja minä olen astunut alas vapauttamaan israelilaiset. Ja nyt, tule, minä lähetän sinut Egyptiin.'

³⁵Tämän Mooseksen, jonka israelilaiset kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja vapauttajaksi sen enkelin kautta, joka ilmestyi hänelle orjantappurapensaassa.

³⁶Hän johdatti heidät pois ja teki ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa, Punaissämeressä ja autiomaassa neljäkymmenen vuoden ajan.

³⁷Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on nostava teille veljienne joukosta.'

³⁸Juuri hän oli seurakunnan keskellä autiomaassa enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinainvuorella, ja hän oli myös isiemme kanssa, ja hän sai eläviä sanoja annettavaksi meille.

³⁹Isämme eivät kuitenkaan tahtoneet totella häntä vaan työnsivät hänet syrjään ja kääntyivät sydämessään Egyptiin.

⁴⁰He sanoivat Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät pois Egyptin maasta.'

⁴¹Ja he tekivät niinä päivinä sonnipatsaan, toivat uhrin epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä teoista.

⁴²Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan joukkoa, niin kuin on kirjoitettu profeettojen kirjassa: 'Toitteko te minulle teurasuhreja ja muita uhreja autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin kansa?

⁴³Molokin telttamajaa ja Raifan-jumalan tähteä te kannoitte, kuvia, jotka olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sen tähden minä siirrän teidät Babylonin tuolle puolen.'

⁴⁴Isillämme oli todistuksen telttamaja autiomaassa, niin kuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi sen mallin mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.

⁴⁵Sen telttamajan meidän isämme saivat perinnöksi, ja he toivat sen mukanaan vallatessaan Joosuan johdolla maan pakanoilta, jotka Jumala karkotti isiemme tieltä. Näin oli aina Daavidin päiviin asti.

⁴⁶Daavid sai armon Jumalan edessä ja pyysi, että saisi valmistaa asumuksen Jaakobin Jumalalle.

⁴⁷Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi.

⁴⁸Korkein ei kuitenkaan asu käsin tehdyissä huoneissa, sillä näin sanoo profeetta:

⁴⁹'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta. Millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani?

⁵⁰Eikö minun käteni ole tehnyt tätä kaikkea?'

⁵¹Te niskurit, sydämeltänne ja korviltanne ympärileikkaamattomat! Aina te vastustatte Pyhää Henkeä – niin kuin isänne, niin tekin!

⁵²Ketä profeetoista teidän isänne eivät vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennalta ilmoittivat Vanhurskaan tulemisesta. Hänen kavaltajiaan ja murhaajiaan teistä on nyt tullut,

⁵³teistä, jotka saitte enkelien välittämänä lain mutta ette ole sitä noudattaneet.”

Stefanos kivitetään

⁵⁴Kun neuvoston jäsenet tämän kuulivat, se viilsi heidän sydäntään, ja he kiristelivät Stefanokselle hampaitaan.

⁵⁵Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän käänsi katseensa taivasta kohti ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen, joka seiso i Jumalan oikealla puolella.

⁵⁶Stefanos sanoi: ”Minä näen taivaat avoinna ja Ihmisen Pojan seisomassa Jumalan oikealla puolella.”

⁵⁷Mutta he huusivat suureen ääneen, tukkivat korvansa ja ryntäsivät yhdessä hänen kimppuunsa.

⁵⁸He ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät hänet, ja todistajat riisuivat viittansa Saulus-nimisen nuoren miehen jalkojen juureen.

⁵⁹Kun he kivittivät Stefanosta, tämä rukoili: ”Herra Jeesus, ota minun henkeni.”

⁶⁰Lyyhistyen polvilleen hän huusi kovalla äänellä: ”Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!” Sen sanottuaan hän nukkui pois.

Apt. Teot 8

Saulus vainoaa seurakuntaa

¹Myös Saulus hyväksyi Stefanoksen surmaamisen. Sinä päivänä puhkesi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja apostoleja lukuun ottamatta kaikki hajaantuivat pitkin Juudean ja Samarian paikkakuntia.

²Muutamit jumalaapelkäävät miehet hautasivat Stefanoksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.

³Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon, raastoi ulos miehiä ja naisia ja toimitti heidät vankilaan.

Evankeliumi leviää Jerusalemin ympäristöön Filippos Samariassa

⁴Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa.

⁵Filippos meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi kansalle Kristusta.

⁶Ihmiset ottivat yksimielisesti vastaan sen, mitä Filippos puhui, kun he kuuntelivat häntä ja näkivät tunnusteot, jotka hän teki.

⁷Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät ulos huutaen kovalla äänellä, ja moni halvaantunut ja rampa parani.

⁸Tuossa kaupungissa syntyi suuri ilo.

⁹Kaupungissa oli ennestään muuan Simon-niminen mies, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa joku suuri.

¹⁰Kaikki, pienimmästä suurimpaan, seurasivat häntä ja sanoivat: ”Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan Suureksi.”

¹¹He seurasivat häntä, koska hän oli pitkän aikaa hämmästyttänyt heitä noitatempuillaan.

¹²Mutta kun he nyt uskoivat Filipposta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.

¹³Simon itsekin uskoi, ja kun hänet oli kastettu, hän pysytteli Filippoksen seurassa. Nähdessään ihmeitä ja suuria voimatekoja hän hämmästytti.

Pietari ja Johannes Samariassa

¹⁴Kun Jerusalemissa olevat apostolit kuulivat, että samarialaiset olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan, he lähettivät heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen.

¹⁵Perille tultuaan nämä rukoilivat heidän puolestaan, että he saisivat Pyhän Hengen,

¹⁶sillä hän ei ollut vielä tullut heidän kenenkään päälle. Heidät oli ainoastaan kastettu Herran Jeesuksen nimeen.

¹⁷Niin apostolit panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.

¹⁸Kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, hän toi heille rahaa

¹⁹ja sanoi: ”Antakaa minullekin tuo valta, että kenen päälle minä panen käteni, se saa Pyhän Hengen.”

²⁰Mutta Pietari sanoi hänelle: ”Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet, että Jumalan lahja on rahalla saatavissa!

²¹Sinulla ei ole osaa eikä arpaa tähän asiaan, sillä sinun sydämesi ei ole vilpitön Jumalan edessä.

²²Käänny siis pahuudestasi ja rukoile Herraa. Ehkä sinun sydämesi ajatus annetaan sinulle anteeksi.

²³Minä näen, että sinä olet täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä.”

²⁴Simon vastasi: ”Rukoilkaa puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä sanoitte.”

²⁵Kun apostolit olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanaa, he lähtivät paluumatkalle Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monissa Samarian kylissä.

Filippos ja etiopialainen hovihera

²⁶Herran enkeli puhui Filippokselle: ”Nouse ja mene etelään päin sille tielle, joka vie Jerusalemistä alas Gazaan ja on autio.”

²⁷ Hän nousi ja lähti. Siellä kulki etiopialainen mies, eunukki, Etiopian kuningattaren eli kandaken mahtava hoviherra ja koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan

²⁸ ja oli nyt paluumatkalla, istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajaa.

²⁹ Henki sanoi Filippokselle: ”Mene lähemmäs ja pysyttele noiden vaunujen vierellä.”

³⁰ Filippos juoksi vaunujen luo, kuuli miehen lukevan profeetta Jesajaa ja kysyi: ”Ymmärrätkö myös, mitä luet?”

³¹ Tämä vastasi: ”Kuinka minä voisin ymmärtää, jos kukaan ei minua opasta?” Hän pyysi Filipposta nousemaan ja istumaan viereensä.

³² Raamatunkohta, jota hän luki, oli tämä: ”Niin kuin lammas hänet vietiin teuraaksi, ja niin kuin karitsa on hiljaa keritsijänsä edessä, ei hänkään suutaan avannut.

³³ Hänen alentumisensa tähden häneltä evättiin oikeus. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otettiin pois maan päältä.”

³⁴ Hoviherra sanoi Filippokselle: ”Pyydän sinua sanomaan: kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?”

³⁵ Filippos alkoi puhua ja lähtien tästä raamatunkohdasta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.

³⁶ Tietä kulkiessaan he tulivat veden ääreen. Hoviherra sanoi: ”Tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?”

³⁷ [Silloin Filippos sanoi hänelle: ”Jos sinä uskot koko sydämestäsi, se tapahtukoon.” Hoviherra vastasi: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.”]

³⁸ Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hänet.

³⁹ Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois, eikä hoviherra enää nähnyt häntä. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten.

⁴⁰Mutta Filippos tavattiin Asdodissa. Hän kulki kaikissa kaupungeissa evankeliumia julistaen, kunnes tuli Kesareaan.

Apt. Teot 9

Sauluksen kääntyminen

¹Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia kohtaan. Hän meni ylipapin luo

²ja pyysi tältä kirjeitä Damaskoksen synagogille sitä varten, että jos hän löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, hän saisi tuoda heidät sidottuina Jerusalemiin.

³Kun hän oli matkalla ja lähestyi Damaskosta, taivaasta leimahti yhtäkkiä valo hänen ympärilleen.

⁴Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan: ”Saul, Saul, miksi vainoat minua?”

⁵Hän kysyi: ”Herra, kuka olet?” Ääni vastasi: ”Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

⁶Nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun on tehtävä.”

⁷Miehet, jotka tekivät matkaa hänen kanssaan, seisoivat sanattomina. He kyllä kuulivat äänen mutta eivät nähneet ketään.

⁸Saulus nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, hän ei nähnyt mitään. Kädestä taluttaen hänet vietiin Damaskokseen.

⁹Kolmeen päivään hän ei nähnyt mitään, ei syönyt eikä juonut.

¹⁰Damaskoksessa oli opetuslapsi nimeltään Ananias. Herra sanoi hänelle näyssä: ”Ananias!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, Herra.”

¹¹Herra sanoi: ”Nouse ja mene kadulle, jota kutsutaan Suoraksikaduksi, ja kysy Juudaksen talosta Saulus-nimistä tarsolaista. Hän on rukoilemassa

¹²ja on nähnyt näyssä Ananias-nimisen miehen tulevan sisään ja panevan kätensä hänen päälleen, että hän saisi näkönsä takaisin.”

¹³ Ananias vastasi: ”Herra, olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon paha hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa.

¹⁴ Täälläkin hänellä on ylipapeilta saatu valtuus vangita kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi.”

¹⁵ Mutta Herra sanoi hänelle: ”Mene, sillä hän on minun valittu aseeni viemään minun nimeäni pakanakansojen ja kuninkaiden ja Israelin lasten eteen.

¹⁶ Minä osoitan hänelle, kuinka paljon hän joutuu kärsimään minun nimeni tähden.”

¹⁷ Niin Ananias lähti. Hän meni sisälle taloon, pani molemmat kätensä Sauluksen päälle ja sanoi: ”Saul, veljeni! Herra lähetti minut – Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota kuljit. Hän lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täyttyisit Pyhällä Hengellä.”

¹⁸ Ja heti oli kuin suomut olisivat pudonneet Sauluksen silmistä, ja hän sai näkönsä. Hän nousi jalkeille, ja hänet kastettiin.

¹⁹ Saatuaan ruokaa hän vahvistui.

Saulus saarnaa Damaskoksessa

saulus oli opetuslasten keskuudessa Damaskoksessa muutamia päiviä.

²⁰ Heti hän alkoi saarnata synagogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika.

²¹ Kaikki kuulijat hämmästyivät ja sanoivat: ”Eikö juuri tämä tuhonnut Jerusalemissa niitä, jotka huutavat avuksi tätä nimeä? Eikö hän ole tullut tännekin viedäkseen heidät vangittuina ylipappien käsiin?”

²² Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskoksessa asuvat juutalaiset ymmälleen näyttäessään toteen, että Jeesus on Kristus.

Saulus pakenee juutalaisia

²³ Jonkin ajan kuluttua juutalaiset päättivät tappa Sauluksen.

²⁴ Hän sai kuitenkin tietää heidän salajuonestaan. He vartioivat porttejakin yötä päivää, jotta saisivat hänet surmatuksi,

²⁵ mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä mukaansa ja laskivat hänet korissa alas muurilta.

Saulus Jerusalemissa

²⁶ Tultuaan Jerusalemiin Saulus yritti liittyä opetuslapsiin, mutta kaikki pelkäsivät häntä eivätkä uskoneet, että hän oli opetuslapsi.

²⁷ Silloin Barnabas otti huolehtiakseen hänestä ja vei hänet apostolien luo. Hän kertoi heille, kuinka Saulus oli tiellä nähnyt Herran, kuinka Herra oli puhunut hänelle ja kuinka hän oli Damaskoksessa rohkeasti puhunut Jeesuksen nimessä.

²⁸ Niin Saulus liikkui heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja puhui rohkeasti Herran nimessä.

²⁹ Hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta he yrittivät surmata hänet.

³⁰ Kun veljet huomasivat tämän, he veivät hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsokseen.

³¹ Seurakunnalla oli nyt koko Juudeassa, Galileassa ja Samariassa rauha. Se rakentui ja eli Herran pelossa ja kasvoi Pyhän Hengen rohkaisevasta vaikutuksesta.

Evankeliumi leviää pakanakansoille Aineaksen parantuminen

³² Kun Pietari kiersi kaikkien luona, hän tuli myös Lyddassa asuvien pyhien luo.

³³ Siellä hän tapasi Aineas-nimisen miehen, joka oli maannut vuoteessa halvaantuneena kahdeksan vuotta.

³⁴ Pietari sanoi hänelle: ”Aineas! Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse ja ota vuoteesi.” Hän nousi heti.

³⁵ Kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.

Pietari herättää Tabitan kuolleista

³⁶ Jopessa oli muuan opetuslapsi, nainen nimeltään Tabita, kreikaksi Dorkas. Hän teki paljon hyviä tekoja ja antoi runsaasti almuja.

³⁷ Mutta noihin aikoihin hän sairastui ja kuoli, ja hänet pestiin ja siirrettiin yläkerran huoneeseen.

³⁸ Koska Lydda oli lähellä Joppea ja opetuslapset kuulivat Pietarin olevan siellä, he lähettivät kaksi miestä hänen luokseen pyytämään: ”Tule viivyttellemättä meidän luoksemme.”

³⁹ Pietari lähti heidän mukaansa. Kun hän oli päässyt perille, hänet vietiin yläkertaan, ja kaikki lesket tulivat hänen luokseen itkien ja näyttäen hänelle paitoja ja päällysvaatteita, jotka Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan.

⁴⁰ Mutta Pietari ajoi kaikki ulos, polvistui ja rukoili. Sitten hän kääntyi vainajaan päin ja sanoi: ”Tabita, nouse ylös!” Tabita avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan.

⁴¹ Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan. Sitten hän kutsui sisään lesket ja kaikki pyhät ja toi hänet elävänä heidän eteensä.

⁴² Tämä tuli tunnetuksi koko Jopessa, ja monet uskoivat Herraan.

⁴³ Pietari viipyi Jopessa vielä jonkin aikaa erään nahkuri Simonin luona.

Apt. Teot 10

Pietari ja Kornelius

¹ Kesareassa oli mies nimeltään Kornelius, sadanpäällikkö niin sanotussa italialaisessa joukko-osastossa.

² Hän oli hurskas ja jumalaapelkäävä kuten koko hänen perhekuntansakin. Hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.

³ Päivän yhdeksännen tunnin vaiheilla hän näki näyssä selvästi Jumalan enkelin, joka tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Kornelius!”

⁴ Kornelius tuijotti enkeliä ja kysyi pelästyneenä: ”Mitä nyt, herra?” Enkeli sanoi hänelle: ”Sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet Jumalan eteen, ja hän muistaa ne.

⁵ Lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.

⁶ Hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla.”

⁷ Kun enkeli, joka oli puhunut Korneliukselle, oli mennyt pois, tämä kutsui luokseen kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotilaan läheisimpien alaistensa joukosta.

⁸ Hän kertoi heille kaiken ja lähetti heidät Joppeen.

⁹ Seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.

¹⁰ Hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa, mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.

¹¹ Hän näki taivaan avoinna ja astian, joka laskeutui alas. Se oli kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan sidottuna laskettiin maahan.

¹² Siinä oli kaikenlaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.

¹³ Samassa kuului ääni, joka sanoi hänelle: ”Nouse, Pietari, teurasta ja syö!”

¹⁴ Pietari vastasi: ”En suinkaan, Herra! En ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta enkä saastaista.”

¹⁵ Ääni puhui hänelle toisen kerran: ”Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.”

¹⁶ Tämä tapahtui kolmesti. Heti sen jälkeen astia nostettiin taivaaseen.

¹⁷Kun Pietari vielä ihmetteli, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, seisahtuivat Korneliuksen lähettämät miehet portille. He olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon

¹⁸ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota kutsuttiin Pietariksi.

¹⁹Pietarin yhä miettiessä tuota näkyä Henki sanoi hänelle: ”Kolme miestä etsii sinua.

²⁰Nouse, mene alas ja lähde epäröimättä heidän kanssaan, sillä minä olen lähettänyt heidät.”

²¹Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: ”Minä olen se, jota te etsitte. Mistä syystä olette tulleet?”

²²Miehet vastasivat: ”Sadanpäällikkö Kornelius, hurskas ja jumalaapelkäävä mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on saanut pyhältä enkeliltä käskyn noutaa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavana.”

²³Pietari pyysi heidät sisään ja piti heitä vierainaan. Seuraavana päivänä hän lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta tulivat hänen mukaansa.

²⁴Sitä seuraavana päivänä Pietari saapui Kesareaan. Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.

²⁵Kun Pietari oli astumassa sisään, Kornelius meni häntä vastaan ja osoitti kunnioitustaan heittäytyen hänen jalkojensa juureen.

²⁶Pietari nosti hänet ylös sanoen: ”Nouse! Minäkin olen ihminen.”

²⁷Keskustellen Korneliuksen kanssa hän meni sisään ja tapasi monta koolla.

²⁸Hän sanoi heille: ”Te tiedätte, että juutalaisen miehen on lainvastaista seurustella vierasheimoisien kanssa tai mennä hänen luokseen. Jumala on kuitenkin osoittanut minulle, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi tai saastaiseksi.

²⁹Siksi lähdinkin vastaan sanomatta, kun minua tultiin noutamaan. Kysyn siis: miksi te olette minut noutaneet?”

³⁰Kornelius vastasi: ”Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä rukoilin kotonani tällä yhdeksännellä tunnilla. Yhtäkkiä edessäni seisoj mies yllään hohtavat vaatteet,

³¹ja hän sanoi: ’Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu ja almusi muistettu Jumalan edessä.

³²Lähetä siis sana Joppeen ja kutsu luoksesi Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. Hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.’

³³Niinpä lähetin heti sinulle sanan, ja teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis kaikki Jumalan edessä kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskennyt sinun puhua.”

Pietari puhuu Korneliuksen talossa

³⁴Pietari alkoi puhua ja sanoi: ”Nyt minä todella käsitän, ettei Jumala katso henkilöön

³⁵vaan että jokaisessa kansassa se, joka pelkää häntä ja tekee sitä, mikä on oikein, on hänelle mieleinen.

³⁶Hän lähetti sanan Israelin lapsille julistaen evankeliumia rauhasta, joka tulee Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen, joka on kaikkien Herra.

³⁷Te tiedätte tuon sanoman, joka lähti Galileasta ja levisi koko Juudeaan sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi.

³⁸Te myös tiedätte, kuinka Jumala oli voidellut Pyhällä Hengellä ja voimalla nasaretilaisen Jeesuksen, hänet, joka kulki paikasta toiseen, teki hyvää ja paransi kaikki Paholaisen valtaan joutuneet, sillä Jumala oli hänen kanssaan.

³⁹Me olemme kaiken sen todistajia, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa. Hänet he ripustivat puuhun ja surmasivat.

⁴⁰Mutta Jumala herätti hänet kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä,

⁴¹Ei kaikelle kansalle vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista.

⁴²Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi.

⁴³Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”

Pakanat saavat Pyhän Hengen

⁴⁴Kun Pietari vielä tätä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka olivat sanaa kuulemassa.

⁴⁵Kaikki ne uskovat, jotka olivat ympärileikattuja ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin myös pakanoiden päälle,

⁴⁶sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari sanoi:

⁴⁷”Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?”

⁴⁸Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimessä. Sitten he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

Apt. Teot 11

Pietari tekee selkoa toiminnastaan

¹Apostolit ja eri puolilla Juudeaa olevat veljet kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.

²Kun Pietari sitten tuli Jerusalemiin, ympärileikatut kiistelivät hänen kanssaan

³ja sanoivat: ”Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan.”

⁴Silloin Pietari selvitti heille kaiken alusta alkaen ja sanoi:

⁵ ”Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin. Silloin näin hurmoksissa näyn. Taivaasta tuli alas astia, kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin alas, ja se tuli aivan minun eteeni.

⁶ Kun katsoin sitä tarkemmin, näin siinä maan nelijalkaisia ja petoja, matelijoita ja taivaan lintuja.

⁷ Kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: ’Nouse, Pietari, teurasta ja syö!’

⁸ Mutta minä vastasin: ’En suinkaan, Herra! Suuhuni ei ole koskaan päässyt mitään epäpuhdasta tai saastaista.’

⁹ Mutta ääni taivaasta puhui uudelleen: ’Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.’

¹⁰ Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki vedettiin takaisin taivaaseen.

¹¹ Siinä samassa seisahtui kolme miestä sen talon eteen, jossa me olimme. Heidät oli lähetetty Kesareasta minun luokseni.

¹² Henki sanoi minulle, että minun oli epäröimättä lähdettävä heidän mukaansa. Myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani, ja me menimme sen miehen taloon.

¹³ Hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt huoneessaan enkelin seisomassa. Enkeli oli sanonut hänelle: ’Lähetä miehiä Joppeen hakemaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.

¹⁴ Hän puhuu sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, sinä ja koko sinun perhekuntasi.’

¹⁵ Ja kun minä aloin puhua, Pyhä Henki tuli heidän päälleen niin kuin alussa meidänkin päällemme.

¹⁶ Silloin muistin, mitä Herra oli sanonut: ’Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä.’

¹⁷ Jos siis Jumala antoi heille samanlaisen lahjan kuin meillekin, jotka uskoimme Herraan Jeesuskeen Kristukseen, mikä minä olin voidakseni estää Jumalaa?”

¹⁸Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Jumala on siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen, joka koituu elämäksi.”

Antiokian seurakunta

¹⁹Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanoksen tähden, kulkivat paikasta toiseen Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan asti, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin juutalaisille.

²⁰Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka Antiokiaan tultuaan puhuivat myös kreikkalaisille julistaen evankeliumia Herrasta Jeesuksesta.

²¹Herran käsi oli heidän kanssaan, ja suuri joukko ihmisiä uskoi ja kääntyi Herran puoleen.

²²Tieto tästä saavutti Jerusalemissa olevan seurakunnan, ja Barnabas lähetettiin Antiokiaan.

²³Kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja kehotti kaikkia pysymään koko sydäimestään Herrassa.

²⁴Hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

²⁵Sitten Barnabas lähti Tarsokseen etsimään Saulusta

²⁶ja löydettyään toi hänet Antiokiaan. He olivat kokonaisen vuoden seurakunnan keskuudessa, ja suuri joukko ihmisiä sai heiltä opetusta. Antiokiassa alettiin ensimmäiseksi kutsua opetuslapsia kristityiksi.

²⁷Siihen aikaan tuli Jerusalemista profeettoja Antiokiaan.

²⁸Eräs heistä, nimeltään Agabos, astui esiin ja ilmoitti Hengen vaikutuksesta, että koko maailmaan oli tulossa suuri nälänhätä. Se tulikin Klaudiuksen aikana.

²⁹Opetuslapset päättivät lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille, kukin varojensa mukaan.

³⁰Niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaksen ja Sauluksen mukana.

Apt. Teot 12

Jaakob surmataan ja Pietari vangitaan

¹Siihen aikaan kuningas Herodes kävi käsiksi muutamiin seurakunnan jäseniin ja antoi pahoinpidellä heitä.

²Hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

³Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän sen lisäksi antoi vangita Pietarinkin. Silloin oli happamattoman leivän juhla.

⁴Otettuaan Pietarin kiinni Herodes pani hänet vankilaan ja luovutti neljän nelimiehisen sotilasryhmän vartioitavaksi aikoen asettaa hänet pääsiäisen jälkeen kansan eteen.

⁵Niin siis Pietaria pidettiin vankilassa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

Pietari vapautuu vankilasta

⁶Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi viedä Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksilla kahleilla, ja vartijat olivat vankilan ovella vartiossa.

⁷Yhtäkkiä hänen edessään seisoj Herran enkeli, ja vankihuoneessa loisti valo. Enkeli herätti Pietarin tönäisten häntä kylkeen ja sanoi: ”Nouse nopeasti!” Silloin kahleet putosivat hänen käsistään.

⁸Enkeli sanoi hänelle: ”Vyötä itsesi ja pane sandaalit jalkaasi.” Hän teki niin. Enkeli sanoi vielä: ”Heitä viitta yllesi ja seuraa minua.”

⁹Pietari lähti seuraamaan häntä, mutta ei käsittänyt, että se, mitä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

¹⁰He kulkivat ensimmäisen vartion ohi ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat erästä katuja eteenpäin. Yhtäkkiä enkeli jätti hänet.

¹¹Tajutessaan tilanteen Pietari sanoi: ”Nyt todellakin tiedän, että Herra lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta siitä, mitä juutalaiset odottivat.”

¹²Kun tämä selvisi Pietarille, hän lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

¹³Kun Pietari kolkutti ulkoportin ovea, Rode-niminen palvelustyttö tuli kuulostelemaan.

¹⁴Tunnettuaan Pietarin äänen hän ilahtui niin, että juoksi sisään ovea avaamatta ja kertoi Pietarin seisovan portilla.

¹⁵Muut sanoivat hänelle: ”Sinä olet järjiltäsi!” Kun hän kuitenkin vakuutti, että se oli totta, he sanoivat: ”Se on hänen enkelinsä.”

¹⁶Mutta Pietari kolkutti yhä. Avattuaan oven he näkivät hänet ja hämmästyivät.

¹⁷Hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta. ”Kertokaa tämä Jaakobille ja veljille”, hän lisäsi. Sitten hän meni ulos ja lähti toiseen paikkaan.

¹⁸Päivän valjettua sotilaille tuli kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.

¹⁹Herodes antoi etsiä häntä. Kun häntä ei löytynyt, Herodes kuulusteli vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

Herodeksen kuolema

²⁰Herodes oli vihoissaan Tyroksen ja Siidonin asukkaille. Yksimielisesti nämä kuitenkin tulivat hänen luokseen. Suostuteltuaan puolelleen kuninkaan kamaripalvelijan Blastoksen he anoivat rauhaa, sillä heidän maakuntansa sai elatuksen kuninkaan maasta.

²¹Määräpäivänä Herodes pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istuutui valtaistuimelleen ja piti heille puheen.

²² Siihen kansa huusi: ”Jumalan ääni, ei ihmisen!”

²³ Heti Herran enkeli löi häntä, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

²⁴ Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

²⁵ Kun Barnabas ja Saulus olivat toimittaneet perille avustuksen, he palasivat Jerusalemistä ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi.

Apt. Teot 13

Paavalin ensimmäinen lähetysmatka Barnabas ja Saulus lähetystyöhön

¹ Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, lisänimeltä Niger, kyreneläinen Lukios ja Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saulus.

² Heidän palvellessaan Herraa ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: ”Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut.”

³ Silloin he paastosivat ja rukoilivat, ja he panivat kätensä heidän päälleen ja antoivat heidän mennä.

Apostolit saarnaavat Kyproksessa

⁴ Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen.

⁵ Salamiiseen saavuttuaan he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa. Heidän mukanaan oli myös Johannes, palvelijana.

⁶ Kun he olivat kulkeneet koko saaren halki Pafokseen asti, he tapasivat Barjeesus-nimisen juutalaisen miehen, joka oli tietäjä ja väärä profeetta.

⁷ Hän oleskeli käskynhaltija Sergius Pauluksen luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaksen ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

⁸ Mutta Elymas, tietäjä – sitä hänen nimensä merkitsee – vastusti heitä ja yritti kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

⁹ Silloin Saulus, toiselta nimeltään Paavali, täynnä Pyhää Henkeä katsoi häneen tiukasti

¹⁰ ja sanoi: ”Voi sinua, joka olet täynnä kaikkea vilppiä ja petosta, sinä Paholaisen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen! Etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?

¹¹ Nyt Herran käsi on päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa ennen määrääaikaa.” Heti hänen päälleen laskeutui synkkä pimeys, ja kulkien ympäriinsä hän etsi taluttajaa.

¹² Kun käskynhaltija näki, mitä tapahtui, hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

Apostolit Pisidian Antiokiassa

¹³ Paavali lähti seuralaisineen purjehtimaan Pafoksesta, ja he saapuivat Pamfylian Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.

¹⁴ Muut lähtivät Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja istuutuivat.

¹⁵ Kun lakia ja profeettoja oli luettu, synagogan esimiehet lähettivät heille sanan: ”Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana kansalle, niin puhukaa.”

¹⁶ Paavali nousi, viittasi kädellään ja sanoi: ”Israelin miehet ja te, jotka pelkäätte Jumalaa, kuulkaa!

¹⁷ Jumala, tämän Israelin kansan Jumala, valitsi meidän isämme, ja hän korotti tämän kansan, kun israelilaiset asuivat muukalaisina Egyptin maassa, ja vei heidät kohotetulla käsivarrella sieltä ulos.

¹⁸ Noin neljäkymmentä vuotta hän sieti heidän tapojaan autiomaassa,

¹⁹ ja hän hävitti Kanaanin maasta seitsemän kansaa ja jakoi niiden maan heille perinnöksi.

²⁰Tähän kaikkeen kului noin neljäsataaviisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueliin saakka.

²¹Kun he sitten pyysivät kuningasta, Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin heimosta, neljäksikymmeneksi vuodeksi.

²²Jumala pani hänet kuitenkin viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti sanoen: 'Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen. Hän tekee kaikessa minun tahtoni mukaan.'

²³Daavidin jälkeläisistä Jumala on lupauksensa mukaan antanut Israelille Vapahtajaksi Jeesuksen.

²⁴Ennen hänen tuloaan oli Johannes saarnannut parannuksen kastetta koko Israelin kansalle.

²⁵Kun Johannes oli päättämässä juoksuaan, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee hän, jonka kenkiäkään minä en kelpaa jalasta riisumaan.'

²⁶Miehet, veljet, Abrahamin suvun lapset, ja te muut, jotka pelkätte Jumalaa! Meille on lähetetty sana tästä Pelastajasta .

²⁷Jerusalemien asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät tunteneet Jeesusta, mutta tuomitessaan hänet he toteuttivat profeettojen sanat, joita luetaan joka sapattina.

²⁸Vaikka he eivät löytäneet mitään syytä kuolemantuomioon, he vaativat Pilatusta surmaamaan hänet.

²⁹Kun he olivat täyttäneet kaiken, mitä hänestä on kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan.

³⁰Mutta Jumala herätti hänet kuolleista.

³¹Sen jälkeen hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajiaan kansan edessä.

³²Me julistamme teille hyvän sanoman: minkä Jumala lupasi isille,

³³sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen, herättäessään Jeesuksen, kuten myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.'

³⁴Ja kun hän herätti Jeesuksen kuolleista, Jeesus ei enää palaa katoavaisuuteen. Siitä hän on sanonut näin: 'Minä täytän teille ne pyhät ja varmat lupaukset, jotka annoin Daavidille.'

³⁵Siksi hän myös sanoo toisessa kohdassa: 'Sinä et salli Pyhäsi maatua.'

³⁶Kun Daavid oli palvellut oman sukupolvensa aikana Jumalan tahtoa, hän nukkui pois. Hänet otettiin isiensä luo, ja hän maatui.

³⁷Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei maatunut.

³⁸Tulkoon siis tietoonne, miehet, veljet, että hänen kauttaan teille julistetaan syntien anteeksianto ja vapautus kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain avulla vapautua.

³⁹Hänessä tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo.

⁴⁰Varokaa siis, ettei teille tapahdu se, mistä on puhuttu profeetoissa:

⁴¹'Katsokaa, halveksijat, ihmetelkää ja hukkukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos joku kertoisi siitä teille.'"

⁴²Kun Paavali ja Barnabas lähtivät synagogasta, heitä pyydettiin puhumaan näistä asioista seuraavanakin sapattina.

⁴³Väen hajaantuessa synagogasta monet juutalaiset ja jumalaapelkäävät käännyttäiset seurasivat Paavalia ja Barnabasta. Nämä puhuivat heille ja kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa.

⁴⁴Seuraavana sapattina lähes koko kaupunki kokoontui kuulemaan Herran sanaa.

⁴⁵Nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja pilkkasivat.

⁴⁶Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä pidä

itseänne iankaikkisen elämän arvoisina, me käännyimme pakanoiden puoleen.

⁴⁷Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen asettanut sinut pakanoille valoksi, että olisit pelastukseksi maan ääriin saakka.'"

⁴⁸Sen kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa, ja kaikki ne, jotka oli säädetty iankaikkiseen elämään, tulivat uskoon.

⁴⁹Ja Herran sanaa levitettiin koko siihen maakuntaan.

⁵⁰Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääviä ylhäisiä naisia ja kaupungin johtomiehiä ja nostattivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät pois alueeltaan.

⁵¹Silloin he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin.

⁵²Mutta opetuslapset täytettiin ilolla ja Pyhällä Hengellä.

Apt. Teot 14

Paavali ja Barnabas Ikonionissa

¹Ikonionissa kävi samalla tavoin. Paavali ja Barnabas menivät juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko juutalaisia ja kreikkalaisia tuli uskoon.

²Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät pakanoita ja kiihottivat heidän mieltään veljiä vastaan.

³Paavali ja Barnabas viipyivät kuitenkin siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.

⁴Kaupungin väki jakaantui: toiset olivat juutalaisten, toiset apostolien puolella.

⁵Pakanat ja juutalaiset aikoivat yhdessä johtajiensa kanssa pahoinpidellä apostoleja ja kivittää heidät,

⁶mutta kun nämä sen huomasivat, he pakenivat Lykaonian puolelle Lystraan ja Derbeen ja niiden ympäristöön

⁷ja julistivat evankeliumia.

Paavali ja Barnabas Lystrassa

⁸Lystrassa oli mies, joka oli jaloistaan voimaton, rampa äitinsä kohdusta asti, eikä ollut koskaan kävellyt.

⁹Hän oli kuuntelemassa Paavalin puhetta. Kun Paavali katsoi häneen ja näki, että miehellä oli usko tulla terveeksi,

¹⁰hän sanoi kovalla äänellä: ”Nouse ylös jaloillesi!” Mies hypähti pystyyn ja käveli.

¹¹Kun ihmiset näkivät, mitä Paavali oli tehnyt, he korottivat äänensä ja sanoivat lykaonian kielellä: ”Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme.”

¹²He kutsuivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermekseksi, koska hän oli se, joka puhui.

¹³Kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien luo ja halusi uhrata yhdessä väkijoukon kanssa.

¹⁴Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali kuulivat siitä, he repäisivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukon keskelle huutaen:

¹⁵”Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te. Me julistamme teille evankeliumia, että kääntyisitte näistä turhanpäiväisistä jumalista elävän Jumalan puoleen, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on.

¹⁶Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien pakanakansojen kulkea omia teitään.

¹⁷Kuitenkaan hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään vaan on tehnyt teille hyvää. Hän on antanut taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja on ravinnut teidän sydämenne ruualla ja ilolla.”

¹⁸Näin puhuen he vaivoin saivat kansan estetyksi uhraamasta heille.

¹⁹Antiokiasta ja Ikonionista tuli kuitenkin juutalaisia, jotka suostuttelivat kansan puolelleen. He kivittivät Paavalia ja raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle, koska hänen luultiin kuolleen.

²⁰Mutta kun opetuslapset olivat kerääntyneet hänen ympärilleen, hän nousi ja meni kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaksen kanssa Derbeen.

Paluu Syyrian Antiokiaan

²¹Julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monia opetuslapsiksi apostolit palasivat Lystraan, Ikonioniin ja Antiokiaan.

²²He vahvistivat opetuslapsia, kehottivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: ”Monen ahdistuksen kautta meidän on mentävä sisälle Jumalan valtakuntaan.”

²³Kun he olivat valinneet heille kuhunkin seurakuntaan vanhimmat, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon nämä nyt uskoivat.

²⁴Sitten he kulkivat Pisidian läpi ja tulivat Pamfyliaan.

²⁵Julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan.

²⁶Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, missä heidät oli annettu Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet.

²⁷Sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja ja miten hän oli avannut pakanoille uskon oven.

²⁸Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten luona.

Apt. Teot 15

Kiista ympärileikkauksesta

¹Juudeasta tuli Antiokiaan eräitä, jotka opettivat veljiä: ”Ellette ympärileikkauta itseänne, niin kuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua.”

²Kun asiasta syntyi riita ja Paavali ja Barnabas väittelivät kiivaasti heitä vastaan, päätettiin, että Paavali ja Barnabas ja muutamat muut menevät tämän riitakysymyksen vuoksi apostolien ja vanhinten luo Jerusalemiin.

³Seurakunta varusti heidät matkalle. He kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanoiden kääntymisestä ilahduttaen suuresti kaikkia veljiä.

Apostolien kokous

⁴Kun Paavali ja Barnabas saapuivat Jerusalemiin, seurakunta, apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan, ja he kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja.

⁵Mutta jotkut fariseusten lahkosta uskoon tulleet nousivat vastustamaan sanoen, että pakanat on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia.

⁶Apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

⁷Kun oli pitkään väitelty, Pietari nousi ja sanoi: ”Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani kuulisivat evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon.

⁸Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestaan antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin.

⁹Hän ei tehnyt mitään eroa meidän ja heidän välillään, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla.

¹⁰Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?

¹¹Mehän uskomme pelastuvamme Herran Jeesuksen armon perusteella samalla tavoin kuin hekin!”

¹²Silloin koko joukko vaikenä ja kuunteli Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, miten suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa heidän kauttaan.

¹³ Kun he olivat lopettaneet, Jaakob sanoi: ”Miehet, veljet, kuulkaa minua!

¹⁴ Simeon kertoi, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanoiden puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimelleen.

¹⁵ Tämän kanssa pitävät yhtä profeettojen sanat, sillä näin on kirjoitettu:

¹⁶ ’Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan. Raunioista minä sen rakennan jälleen ja pystytän sen uudelleen,

¹⁷ että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, myös kaikki pakanat, jotka on otettu minun nimiini. Näin sanoo Herra, joka tekee kaiken tämän,

¹⁸ mikä on ollut tunnettua ikiajoista asti.’

¹⁹ Siksi olen sitä mieltä, ettei pidä rasittaa niitä, jotka pakanakansoista kääntyvät Jumalan puoleen.

²⁰ Heille on kuitenkin kirjoitettava, että heidän tulee karttaa sellaista, mikä on saastunut epäjumalista, ja haureutta ja lihaa, josta veri on laskematta, sekä verta.

²¹ Onhan Mooseksella jo muinaisista ajoista asti julistajansa joka kaupungissa, kun häntä luetaan synagogissa jokaisena sapattina.”

Kiistan ratkaisu

²² Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita joukostaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaksen kanssa. Valituiksi tulivat Juudas, jota kutsuttiin Barsabbakseksi, ja Silas – molemmat johtavia miehiä veljien joukossa.

²³ Heidän mukanaan lähetettiin kirje: ”Apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, tervehtivät pakanuudesta kääntyneitä Antiokian, Syyrian ja Kilikian veljiä.

²⁴ Me olemme kuulleet, että jotkut meidän joukostamme lähteneet, joille emme ole antaneet mitään käskyä, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidät hämmennyksiin.

²⁵Siksi olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät luoksenne rakkaiden veljiemme Barnabaksen ja Paavalin kanssa,

²⁶jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden.

²⁷Me lähetämme siis Juudaksen ja Silaksen, jotka myös suullisesti ilmoittavat teille saman.

²⁸Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät asiat:

²⁹karttakaa sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta. Jos näitä vältätte, teette oikein. Voikaa hyvin!”

³⁰Näin heidät lähetettiin matkaan. Antiokiaan tultuaan he kutsuivat uskovat koolle ja antoivat kirjeen heille.

³¹Nämä lukivat sen ja iloitsivat saamastaan lohdutuksesta.

³²Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehottivat monin sanoin veljiä ja vahvistivat heitä.

³³Kun he olivat viipyneet siellä jonkin aikaa, veljet päästivät heidät rauhantoivotuksin lähtemään niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet.

³⁴[Silas päätti kuitenkin jäädä heidän luokseen.]

³⁵Myös Paavali ja Barnabas jäivät Antiokiaan opettamaan ja julistamaan monien muiden kanssa Herran sanaa.

Paavalin toinen lähetysmatka Paavali ja Barnabas riitaantuvat

³⁶Jonkin ajan kuluttua Paavali sanoi Barnabakselle: ”Lähdetään takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa. Käydään katsomassa veljiä, miten he voivat.”

³⁷Barnabas tahtoi ottaa mukaan myös Johanneksen, jota kutsuttiin Markukseksi,

³⁸mutta Paavali ei nähnyt hyväksi ottaa häntä mukaan, koska tämä oli Pamfyliassa luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön.

³⁹Syntyi niin kiivas riita, että he erosivat toisistaan. Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyprokseen.

⁴⁰Paavali taas valitsi Silaksen. Veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkaan

⁴¹ja kulki Syyrian ja Kilikian halki vahvistaen seurakuntia.

Apt. Teot 16

Timoteus Paavalin työtoveriksi

¹Paavali saapui Derbeen ja sitten Lystraan. Siellä oli Timoteus-niminen opetuslapsi, jonka äiti oli uskova juutalainen mutta isä kreikkalainen.

²Lystran ja Ikonionin veljet todistivat hänestä hyvää.

³Paavali tahtoi hänen lähtevän kanssaan matkalle, otti hänet mukaansa ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla. Kaikki nimittäin tiesivät, että Timoteuksen isä oli kreikkalainen.

⁴Sitä mukaa kuin he kulkivat kaupungista kaupunkiin, he antoivat uskoville noudatettaviksi ne säädökset, jotka Jerusalemissa olevat apostolit ja vanhimmat olivat hyväksyneet.

⁵Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa, ja uskovien määrä lisääntyi päivä päivältä.

Näky makedonialaisesta miehestä

⁶He kulkivat Frygian ja Galatian alueen kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa.

⁷Tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut sitä.

⁸Niinpä he kulkivat Mysian ohi ja menivät Trooakseen.

⁹Yöllä Paavali näki näyn. Makedonialainen mies seiso i hänen edessään ja pyysi: ”Tule yli Makedoniaan ja auta meitä.”

¹⁰Kun hän oli nähnyt tämän näyn, pyrimme heti lähtemään Makedoniaan, sillä ymmärsimme, että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan evankeliumia siellä.

Lyydian kääntymys

¹¹Niin siis lähdimme Trooaksesta, purjehdimme suoraan Samothrakeen ja seuraavana päivänä Neapoliiseen

¹²ja sieltä Filippiin, joka on huomattavin kaupunki siinä osassa Makedoniaa, roomalainen siirtokunta. Siinä kaupungissa viivymme muutamia päiviä.

¹³Sapatinpäivänä menimme kaupungin portin ulkopuolelle joen rantaan, jossa arvelimme olevan rukouspaikan. Istuuduimme ja puhuimme sinne kokoontuneille naisille.

¹⁴Kuuntelemassa oli myös eräs Lyydia-niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkäävä nainen. Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vastaan sen, mitä Paavali puhui.

¹⁵Kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, hän pyysi meitä: ”Jos pidätte minua Herraan uskovana, tulkaa kotiini ja jääkää luokseni.” Hän suorastaan vaati meitä.

Paavali ja Silas vankilassa

¹⁶Mennessämme jälleen rukouspaikkaan tapahtui, että meitä vastaan tuli orjatyttö, jossa oli tietäjähenki ja joka ennustamisellaan hankki isännilleen runsaasti tuloja.

¹⁷Hän seurasi Paavalia ja meitä muita ja huusi: ”Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien.”

¹⁸Tätä hän teki monta päivää. Siitä kiusaantuneena Paavali kääntyi ja sanoi hengelle: ”Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä!” Ja se lähti samalla hetkellä.

¹⁹Mutta kun hänen isäntänsä huomasi, että heiltä oli kadonnut tulojen toivo, he ottivat Paavalin ja Silaksen kiinni ja raahasivat heidät torille viranomaisien eteen.

²⁰Vietyään heidät päälliköiden eteen he sanoivat: ”Nämä miehet häiritsevät kaupunkimme rauhaa. He ovat juutalaisia

²¹ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska olemme roomalaisia.”

²²Kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt repivät heiltä vaatteet ja käskivät ruoskia heitä.

²³Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät heitettiin vankilaan. Vanginvartijan käskettiin vartioida heitä tarkasti,

²⁴ja sellaisen käskyn saatuaan hän heitti heidät sisimpään vankityrmään ja varmuudeksi pani heidät jalkapuuhan.

²⁵Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja lauloivat ylistystä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä.

²⁶Yhtäkkiä tuli ankara maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät. Samassa aukesivat kaikki ovet ja kaikkien kahleet irtosivat.

²⁷Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovet avoimina, hän veti miekkansa esiin ja aikoi surmata itsensä, koska luuli vankien karanneen.

²⁸Mutta Paavali huusi kovalla äänellä: ”Älä tee itsellesi mitään pahaa! Me kaikki olemme täällä.”

²⁹Vartija pyysi valoa, ryntäsi sisään ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaksen eteen.

³⁰Hän vei heidät ulos ja sanoi: ”Herrat, mitä minun pitää tehdä, että pelastuisin?”

³¹He vastasivat: ”Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi.”

³²Ja he puhuivat Jumalan sanaa hänelle ja kaikille, jotka olivat hänen kodissaan.

³³Hän otti heidät mukaansa samalla yön tunnilla ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin heti.

³⁴Sitten hän vei heidät kotiinsa, tarjosi heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän oli koko perheensä kanssa tullut Jumalaan uskovaksi.

³⁵Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: ”Päästä ne miehet vapaaksi.”

³⁶Vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: ”Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä vapaaksi. Lähtekää siis nyt ja menkää rauhassa.”

³⁷Mutta Paavali sanoi oikeudenpalvelijoille: ”He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankilaan. Nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme! Ei, tulkoot itse ja viekööt meidät ulos!”

³⁸Oikeudenpalvelijat kertoivat tämän päälliköille, ja nämä pelästyivät kuullessaan miesten olevan roomalaisia.

³⁹Päälliköt tulivat suostuttelemaan heitä, veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.

⁴⁰Niin he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian luo. Tavattuaan veljet he rohkaisivat heitä ja lähtivät pois.

Apt. Teot 17

Tessalonikassa syntyy mellakka

¹Kuljettuaan Amfipoliin ja Apollonian kautta he tulivat Tessalonikaan, jossa juutalaisilla oli synagoga.

²Tapansa mukaan Paavali meni sinne heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan, lähtien Kirjoituksista.

³ Hän selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista, ja sanoi: ”Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus.”

⁴ Muutamat juutalaisista uskoivat ja liittyivät Paavalin ja Silaksen seuraan, samoin suuri joukko jumalaapelkääviä kreikkalaisia sekä monet ylhäiset naiset.

⁵ Silloin juutalaiset joutuivat kiihkon valtaan. He ottivat mukaansa torilla oleskelevia kelvottomia miehiä, haalivat kansaa koolle ja nostivat kaupungissa mellakan. He ryntäsivät Jaasonin talon edustalle ja etsivät Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen.

⁶ Mutta kun he eivät näitä löytäneet, he raahasivat Jaasonin ja muutamia muita veljiä kaupungin johtomiesten eteen ja huusivat: ”Nuo koko maailman villitsijät ovat tulleet tännekin,

⁷ ja Jaason on ottanut heidät vastaan. Kaikki he toimivat vastoin keisarin säädöksiä, kun sanovat kuninkaaksi toista, erästä Jeesusta.”

⁸ Näin he saivat kiihdyksiin väkijoukon ja kaupungin johtomiehet, jotka tämän kuulivat.

⁹ Nämä ottivat takuut Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät menemään.

Paavali ja Silas Beroiassa

¹⁰ Heti yötä myöten veljet lähettivät Paavalin ja Silaksen Beroiaan. Sinne saavuttuaan he menivät juutalaisten synagogaan.

¹¹ Nämä olivat mieleltään jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset. He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksista, oliko asia niin.

¹² Monet heistä tulivat uskoon, samoin useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

¹³ Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali myös Beroiassa julisti Jumalan sanaa, he tulivat sinnekin yllyttämään ja kiihottamaan kansaa.

¹⁴ Silloin veljet lähettivät heti Paavalin matkaan rannikolle, mutta Silas ja Timoteus jäivät Beroiaan.

¹⁵ Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka ja lähtivät paluumatkalle. Mukanaan heillä oli käsky Silakselle ja Timoteukselle, että nämä mitä pikimmin tulisivat Paavalin luo.

Paavali Ateenassa

¹⁶ Odottaessaan Silasta ja Timoteusta Ateenassa Paavali kiivastui hengessään, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.

¹⁷ Hän keskusteli synagogassa juutalaisten ja jumalaapelkäävien kanssa ja joka päivä torilla niiden kanssa, jotka sattuivat siellä olemaan.

¹⁸ Muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssaan. Jotkut sanoivat: ”Mitähän tuo lavertelija oikein yrittää sanoa?” Toiset taas sanoivat: ”Näyttää olevan vieraiden jumalien julistaja”, koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta.

¹⁹ He ottivat hänet mukaansa, veivät Areiopagille ja sanoivat: ”Saisimmeko tietää, mikä on se uusi oppi, jota sinä julistat?”

²⁰ Sinä esität outoja asioita meidän kuultavaksemme. Tahdomme siis tietää, mitä ne oikein ovat.”

²¹ Ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei näet kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uusien asioiden puhumiseen ja kuuntelemiseen.

²² Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: ”Ateenan miehet! Minä näen kaikesta, että te syvästi kunnioitatte jumalia,

²³ sillä kierrellessäni ja tarkkaillessani teidän pyhiä paikkojanne löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: ’Tuntemattomalle jumalalle’. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sitä minä teille julistan.

²⁴ Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaiken, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsin tehdyissä temppeleissä.

²⁵Eikä hän ole ihmiskäsin palveltavissa, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, hän, joka itse antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken muun.

²⁶Hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta ja asettanut kansat asumaan kaikkialla maan päällä. Hän on säätänyt ihmisille määrääjat ja asumisen rajat,

²⁷jotta he etsisivät Jumalaa, jos ehkä hapuilemalla löytäisivät hänet. Hän ei kuitenkaan ole kaukana yhdestäkään meistä,

²⁸sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme. Ovathan muutamat teidän runoilijoistannekin sanoneet: 'Me olemme myös hänen sukuaan.'

²⁹Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa kuvitella, että jumaluus on samanlainen kuin kulta, hopea tai kivi, kuin inhimillisen taiteen tai ajatuksen luomus.

³⁰Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on sietänyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

³¹Hän on näet säätänyt päivän, jona hän tuomitsee koko maailman vanhurskaasti sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt. Hän on antanut siitä kaikille vakuuden herättämällä hänet kuolleista."

³²Kuullessaan kuolleiden ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin."

³³Niin Paavali lähti heidän keskeltään.

³⁴Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja tulivat uskoon, heidän joukossaan myös Dionysios, Areiopagin jäsen, sekä Damaris-niminen nainen ja muita heidän kanssaan.

Apt. Teot 18

Paavali Korintissa

¹Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttiin.

²Siellä hän tapasi Akvila-nimisen juutalaisen, joka oli syntynyt Pontoksesta, ja hänen vaimonsa Priskillan. He olivat äskettäin tulleet Italiasta, sillä

Klaudius oli käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen,

³ja koska hänellä oli sama ammatti kuin heillä, hän jäi heidän luokseen tekemään työtä. Ammatiltaan he olivat teltantekijöitä.

⁴Hän keskusteli synagogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.

⁵Kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, Paavali oli kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.

⁶Mutta kun juutalaiset vastustivat ja pilkkasivat, hän pudisti tomun vaatteistaan ja sanoi heille: ”Tulkoon teidän verenne oman pääenne päälle! Minä olen viaton. Tästä lähtien minä menen pakanoiden luo.”

⁷Sieltä lähdettyään hän meni erään Titius Justus -nimisen jumalaapelkäävän miehen luo, jonka talo oli aivan synagogan vieressä.

⁸Synagogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa tulivat Herraan uskoviksi. Myös monet korinttilaiset, jotka olivat kuulemassa, tulivat uskoon, ja heidät kastettiin.

⁹Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: ”Älä pelkää, vaan puhu äläkä vaikene.

¹⁰Minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan käy sinun kimppuusi tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa.”

¹¹Niin Paavali viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.

¹²Mutta Gallion ollessa Akhaian käskynhaltijana juutalaiset nousivat yksimielisesti Paavalia vastaan. He veivät hänet tuomioistuimen eteen

¹³ja sanoivat: ”Tämä mies yllyttää ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla!”

¹⁴Ennen kuin Paavali ehti avata suunsa, Gallio sanoi juutalaisille: ”Jos olisi tehty rikos tai törkeä ilkityö, olisi kohtuullista, että kärsivällisesti kuuntelisin teitä, juutalaiset.

¹⁵ Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista, nimistä ja teidän laistanne, hoitakaa ne itse. Niiden tuomari minä en tahdo olla.”

¹⁶ Ja hän ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä.

¹⁷ Silloin väkijoukko kävi käsiksi synagogan esimieheen Soosteneeseen ja löi häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallio välittänyt siitä mitään.

Paavali palaa Antiokiaan

¹⁸ Paavali viipyi Korintissa vielä monta päivää. Hyvästelttyään veljet hän purjehti kohti Syyriaa mukanaan Priskilla ja Akvila. Hän oli Kenkreassa leikkauttanut tukkansa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.

¹⁹ Kun he saapuivat Efesokseen, Paavali jätti heidät sinne. Itse hän meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.

²⁰ He pyysivät häntä viipymään pitempään, mutta hän ei suostunut

²¹ vaan hyvästeli heidät ja sanoi: ”Minä palaan taas luoksenne, jos Jumala suo.” Sitten hän lähti purjehtimaan Efesoksesta,

²² nousi Kesareassa maihin ja meni ylös Jerusalemiin. Tervehdittyään seurakuntaa hän meni alas Antiokiaan.

Paavalin kolmas lähetysmatka ja matka Jerusalemiin Apollos saarnaa Efesoksessa

²³ Viivytttyään jonkin aikaa Antiokiassa Paavali lähti matkalle ja kulki järjestään Galatian seudun ja Frygian läpi vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

²⁴ Efesokseen saapui Apollos-niminen juutalainen, syntyisin Aleksandriasta. Hän oli puhetaitoinen mies ja hyvin perehtynyt Kirjoituksiin.

²⁵ Hänelle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui Hengessä palavana ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta hän tuns i ainoastaan Johanneksen kasteen.

²⁶ Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagogassa. Kuunneltuaan häntä Priskilla ja Akvila ottivat hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.

²⁷Kun Apollos tahtoi mennä Akhaiaan, veljet kehottivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Sinne saavuttuaan hän oli armon kautta suureksi hyödyksi uskoon tulleille,

²⁸sillä hän kumosi vakuuttavasti ja julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti Kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

Apt. Teot 19

Paavali Efesoksessa

¹Kun Apollos oli Korintissa, Paavali kulki ylänköseutujen läpi ja tuli alas Efesokseen. Siellä hän tapasi muutamia opetuslapsia

²ja kysyi heiltä: ”Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?” He vastasivat hänelle: ”Emme ole edes kuulleet Pyhästä Hengestä.”

³Hän kysyi: ”Millä kasteella teidät sitten on kastettu?” He vastasivat: ”Johanneksen kasteella.”

⁴Niin Paavali sanoi: ”Johannes kastoi parannuksen kasteella ja kehotti kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, nimittäin Jeesukseen.”

⁵Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.

⁶Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heidän päälleen ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.

⁷Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.

⁸Paavali meni synagogaan, ja kolmen kuukauden aikana hän puhui rohkeasti ja keskusteli vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

⁹Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, hän meni pois heidän luotaan, erotti opetuslapset heistä ja keskusteli joka päivä Tyrannoksen koulussa.

¹⁰Tätä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.

Skeuaksen pojat

¹¹Jumala teki harvinaisia voimatekoja Paavalin kätten kautta.

¹²Jopa hikiliinoja ja vaatteita hänen päältään vietiin sairaiden päälle, ja taudit kaikkosivat heistä ja pahat henget lähtivät pois.

¹³Myös muutamat kiertelevät juutalaiset henkienmanaajat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden yli, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: ”Minä vannotan teitä sen Jeesuksen nimeen, jota Paavali julistaa.”

¹⁴Näin tekivät myös erään juutalaisen ylipapin Skeuaksen seitsemän poikaa,

¹⁵mutta paha henki vastasi heille: ”Jeesuksen minä tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?”

¹⁶Ja mies, jossa paha henki oli, hyökkäsi heidän kimppuunsa, voitti heidät kaikki ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä talosta.

¹⁷Tämä tuli kaikkien Efesoksessa asuvien juutalaisten ja kreikkalaisten tietoon, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.

¹⁸Monet uskoon tulleista menivät tunnustamaan ja ilmoittamaan tekonsa,

¹⁹ja useat, jotka olivat harjoittaneet taikuutta, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden. Kun niiden yhteinen arvo laskettiin, huomattiin, että se oli viisikymmentätuhatta hopearahaa.

²⁰Näin Herran sana levisi yhä laajemmalle ja osoitti voimansa.

²¹Kun kaikki tämä oli tapahtunut, Paavali päätti Hengen vaikutuksesta kulkea Makedonian ja Akhaian kautta matkallaan Jerusalemiin. ”Siellä käytyäni minun on nähtävä myös Rooma”, hän sanoi.

²²Lähetettyään Makedoniaan kaksi apulaistaan, Timoteuksen ja Erastoksen, hän jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

Efesoksessa syntyy mellakka

²³Siihen aikaan syntyi Herran tiestä suuri kohu.

²⁴Eräs Demetrios-niminen hopeaseppä näet valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä ja hankki käsityöläisille melkoiset tulot.

²⁵Hän kutsui koolle nämä ja muut saman ammatin harjoittajat ja sanoi: ”Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä.

²⁶Mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on taivutellut ja vietellyt paljon kansaa, ei vain Efesoksessa vaan melkein koko Aasiassa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka on käsin tehty.

²⁷Nyt on se vaara, että ei vain tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi vaan ettei myöskään suuren Artemis-jumalattaren temppeliä pidetä minään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maailma palvelee.”

²⁸Tämän kuullessaan he raivostuivat ja huusivat: ”Suuri on efesolaisten Artemis!”

²⁹Koko kaupunki joutui sekasorron valtaan. Kaikki ryntäsivät yhdessä teatteriin ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkoksen, Paavalin makedonialaiset matkatoverit.

³⁰Kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sallineet sitä.

³¹Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi teatteriin.

³²Toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen, eivätkä useimmat tienneet, miksi olivat tulleet koolle.

³³Sitten väkijoukko huomasi Aleksandroksen, jota juutalaiset työnsivät esiin. Aleksandros viittasi kädellään merkiksi siitä, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

³⁴Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, he huusivat kaikki yhteen ääneen parin tunnin ajan: ”Suuri on efesolaisten Artemis!”

³⁵Kun kaupungin sihteerä oli saanut kansan rauhoittumaan, hän sanoi: ”Efesoksen miehet! Onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaaliija?

³⁶Koska tämä siis on kiistämätöntä, teidän tulee pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.

³⁷Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelinryöstäjiä eivätkä ole pilkanneet meidän jumalatartamme.

³⁸Jos siis Demetrioksella ja häneen liittyneillä käsityöläisillä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin sitä varten on oikeusistuimia ja käskynhaltijoita. Nostakoot syytteen toisiaan vastaan.

³⁹Jos teillä on vielä joitakin muita vaatimuksia, ne ratkaistaan laillisessa kansankokouksessa.

⁴⁰Tämänpäiväisen tapahtuman johdosta olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, eikä ole mitään perustetta, jonka nojalla voisimme vastata tästä mellakasta.” Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaa.

Apt. Teot 20

Paavalin matka Trooakseen

¹Kun meteli oli asettunut, Paavali kutsui opetuslapset luokseen. Rohkaistuaan heitä hän hyvästeli heidät ja lähti kohti Makedoniaa.

²Kuljettuaan paikkakunnalta toiselle ja rohkaistuaan uskovia monin sanoin hän tuli Kreikkaan.

³Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Kun ilmeni, että juutalaisilla oli salahanke häntä vastaan hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, hän päätti palata Makedonian kautta.

⁴Häntä seurasivat beroialainen Soopatros, Pyrrhoksen poika, tessalonikalaiset Aristarkos ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus ja aasialaiset Tykikos ja Trofimos.

⁵Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaksessa.

⁶Me taas purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja saavuimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trooakseen, jossa viivymme seitsemän päivää.

Paavalin jäähyväispuhe Trooaksessa

⁷Viikon ensimmäisenä päivänä kokoonnuimme murtamaan leipää. Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli koolla olevien kanssa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön asti.

⁸Yläkerran huoneessa, jossa olimme koolla, oli palamassa monta lamppua.

⁹Eräs Eutykos-niminen nuori mies istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti pitkään, hän vaipui syvään uneen ja nukuksissa putosi kolmannesta kerroksesta alas. Hänet nostettiin kuolleen maasta.

¹⁰Paavali meni alas, heittäytyi hänen päälleen, kietoi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: ”Älkää hätäilkö, hän on hengissä. ”

¹¹Sitten hän tuli ylös, mursi leipää ja söi. Keskusteltuaan heidän kanssaan kauan, päivän koittoon asti, hän lähti matkalle.

¹²Mutta he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

Laivamatka Miletokseen

¹³Me menimme edeltä laivaan ja purjehdimme Assokseen. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä näin hän oli käsenyt aikoen itse kulkea jalan.

¹⁴Kun hän liittyi meihin Assoksessa, otimme hänet laivaan ja tulimme Mityleneen.

¹⁵Sieltä lähdimme purjehtimaan ja saavuimme seuraavana päivänä Kioksen kohdalle. Sitä seuraavana päivänä pääsimme Samokseen ja päivää myöhemmin tulimme Miletokseen.

¹⁶Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efesoksen ohi, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa. Hän kiirehti ehtiäkseen, mikäli mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin.

Paavali puhuu Efesoksen seurakunnan vanhimmille

¹⁷Miletoksesta Paavali lähetti sanan Efesokseen ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat.

¹⁸Kun he olivat tulleet hänen luokseen, hän sanoi heille: ”Te tiedätte, miten minä olen elänyt ja toiminut teidän keskuudessanne koko ajan ensimmäisestä päivästä asti, jona saavuin Aasiaan.

¹⁹Olen palvellut Herraa kaikessa nöyryydessä, kyynelin, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden.

²⁰En ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä on hyödyllistä, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että perhekunnittain.

²¹Todistaessani juutalaisille ja kreikkalaisille olen julistanut parannusta ja kääntymistä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

²²Hengessä sidottuna minä matkustan nyt Jerusalemiin enkä tiedä, mitä minulle siellä tapahtuu.

²³Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että minua odottavat kahleet ja ahdistukset.

²⁴En kuitenkaan pidä henkeäni minkään arvoisena, kunhan vain vien päätökseen juoksuni ja Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa Jumalan armon evankeliumia.

²⁵Nyt tiedän, että te ette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa olen kulkenut ja julistanut Jumalan valtakuntaa.

²⁶Siksi minä tänä päivänä vakuutan teille, että olen viaton kaikkien vereen,

²⁷sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa.

²⁸Pitäkää siis huoli itsestänne ja koko siitä laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen hankkinut.

²⁹Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä,

³⁰ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka vääristelevät totuutta vetääkseen opetuslapset mukaansa.

³¹Valvokaa siis ja muistakaa, että kolme vuotta minä olen lakkaamatta, yötä päivää, kyynelin neuvonut teitä jokaista.

³²Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

³³Hopeaa, kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään himoinnut.

³⁴Te tiedätte itse, että näillä käsilläni olen hankkinut sen, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

³⁵Kaikessa olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'

³⁶Tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili heidän kaikkien kanssa.

³⁷Kaikki puhkesivat haikeaan itkuun ja heittäytyivät Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä.

³⁸Eniten heitä suretti Paavalin sana siitä, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojaan. Sitten he saattoivat hänet laivaan.

Apt. Teot 21

Paavalin laivamatka Kesareaan

¹Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, tulimme suoraan Kosin saareen, seuraavana päivänä Rodokseen ja sieltä Pataraan.

² Patarassa löysimme Foinikiaan lähtevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan.

³ Kun Kypros tuli näkyviin ja jäi vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyroksessa, sillä siellä laivan oli määrä purkaa lastinsa.

⁴ Tapasimme sikäläiset opetuslapset ja viivymme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin.

⁵ Kun ne päivät olivat kuluneet, lähdimme matkalle, ja he kaikki saattoivat meitä vaimoineen ja lapsineen kaupungin ulkopuolelle saakka. Rannalla laskeuduimme polvillemme ja rukoilimme.

⁶ Kun olimme hyvästelleet toisemme, astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

⁷ Purjehduksemme päättyi, kun saavuimme Tyroksesta Ptolemaikseen. Tervehdimme veljiä ja viivymme päivän heidän luonaan.

⁸ Seuraavana päivänä lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan. Menimme evankelista Filippoksen taloon ja jäimme hänen luokseen. Hän oli yksi niistä seitsemästä .

⁹ Hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja.

¹⁰ Olimme viipyneet siellä useita päiviä, kun sinne tuli Juudeasta Agabos-niminen profeetta.

¹¹ Hän tuli luoksemme, otti Paavalin vyön, satoi sillä jalkansa ja kätensä ja sanoi: ”Näin sanoo Pyhä Henki: sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset Jerusalemissa sitovat tällä tavoin ja antavat pakanoiden käsiin.”

¹² Tämän kuultuamme me yhdessä paikkakunnalla asuvien kanssa pyysimme, ettei hän menisi Jerusalemiin.

¹³ Silloin Paavali sanoi: ”Mitä te teette, kun itkette ja raastatte sydäntäni! Minä olen valmis, en ainoastaan sidottavaksi vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden.”

¹⁴Kun hän ei taipunut, me rauhoituimme ja sanoimme: ”Tapahtukoon Herran tahto.”

Paavali saapuu Jerusalemiin

¹⁵Joidenkin päivien kuluttua me varustauduimme matkaan ja menimme ylös Jerusalemiin.

¹⁶Meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta. He veivät meidät majapaikkaamme kyproslaisen Mnasonin luo, joka oli varhaisimpia opetuslapsia.

¹⁷Kun saavuimme Jerusalemiin, veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

¹⁸Seuraavana päivänä Paavali lähti meidän kanssamme Jaakobin luo, ja kaikki vanhimmat saapuivat paikalle.

¹⁹Kun Paavali oli tervehtinyt heitä, hän kertoi kohta kohdalta kaiken, mitä Jumala hänen palvelutehtävänsä kautta oli tehnyt pakanoiden keskuudessa.

²⁰Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: ”Veli, sinä näet, että juutalaisia on tullut uskoon kymmenintuhansin, ja he kaikki ovat lainkiivailijoita.

²¹Mutta heille on sinusta kerrottu, että sinä opetat kaikkia pakanakansojen keskuudessa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta tapojemme mukaan.

²²Mitä tehdä? Joka tapauksessa he saavat kuulla sinun saapuneen.

²³Tee siis niin kuin me sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, jotka ovat antaneet lupauksen .

²⁴Ota heidät mukaasi, puhdistaudu heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan, niin että he voivat leikkauttaa tukkansa. Siitä kaikki ymmärtävät, ettei siinä, mitä heille on sinusta kerrottu, ole mitään perää, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.

²⁵ Uskoon tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet heille, että heidän pitää karttaa sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta.”

²⁶ Silloin Paavali otti miehet mukaansa. Kun hän seuraavana päivänä oli puhdistautunut heidän kanssaan, hän meni temppeliin ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä päättyisivät ja kunkin puolesta uhrattaisiin uhri.

Paavalin vangitseminen ja oikeudenkäynti Paavali pidätetään temppelissä

²⁷ Kun ne seitsemän päivää olivat kulumassa umpeen, Aasiasta tulleet juutalaiset näkivät Paavalin temppelissä. He kiihottivat koko kansanjoukon, kävivät häneen käsiksi

²⁸ ja huusivat: ”Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä ja puhuu meidän kansaamme, lakiamme ja tätä paikkaa vastaan. Onpa hän tuonut kreikkalaisiakin temppeliin ja saastuttanut tämän pyhän paikan.”

²⁹ He olivat näet aikaisemmin nähneet efesolaisen Trofimoksen kaupungilla hänen seurassaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet temppeliin.

³⁰ Koko kaupunki alkoi liikehtiä, ja kansaa juoksi koolle. Väkijoukko otti Paavalin kiinni, raahasi hänet ulos temppelialueelta, ja portit suljettiin heti.

³¹ Kun Paavali yritettiin tappaa, sotilasosaston komentaja sai tiedon, että koko Jerusalemin kuohui.

³² Hän otti heti mukaansa sotilaita ja sadanpäälliköitä ja riensi alas väkijoukkoon. Nähdessään komentajan ja sotilaat juutalaiset lakkasivat lyömästä Paavalia.

³³ Silloin komentaja astui lähemmäs, otti hänet kiinni ja käski sitoa kaksilla kahleilla ja kyseli, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.

³⁴ Kansanjoukosta toiset huusivat sitä, toiset tätä. Koska komentaja ei melun tähden voinut saada asiasta varmaa selvyyttä, hän käski viedä Paavalin kasarmiin.

³⁵ Kun Paavali tuli portaille, sotilaiden täytyi kantaa häntä kansan väkivaltaisuuden vuoksi.

³⁶ Suuri joukko ihmisiä seurasi perässä ja huusi: ”Pois se mies!”

Paavali puolustautuu kansan edessä

³⁷ Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin, hän kysyi komentajalta: ”Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?” Tämä vastasi: ”Osaatko sinä kreikkaa!”

³⁸ Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka äskettäin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?”

³⁹ Paavali vastasi: ”Minä olen juutalainen, Tarsoksen, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen. Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle.”

⁴⁰ Komentaja antoi luvan. Portailla seisten Paavali viittasi kädellään kansalle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, hän puhui heprean kielellä:

Apt. Teot 22

¹ ”Miehet – veljet ja isät! Kuulkaa, mitä minä nyt puhun teille puolustukseksi.”

² Kun he kuulivat hänen puhuvan heprean kielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus, ja Paavali jatkoi:

³ ”Olen juutalainen mies. Olen syntynyt Kilikian Tarsoksessa, mutta minut on kasvatettu tässä kaupungissa. Gamalielin jalkojen juuressa minut on opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia, ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niin kuin te kaikki tänään teette.

⁴ Minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sidoin ja heitin vankilaan miehiä ja naisia.

⁵Sen voi minusta todistaa ylipappi ja koko vanhimpien neuvosto. Heiltä minä myös sain kirjeitä veljille Damaskokseen ja matkustin sinne tuodakseni nekin kristityt, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

⁶Mutta kun olin matkalla ja lähestyin Damaskosta, taivaasta leimahti keskipäivän aikaan yhtäkkiä kirkas valo ympärilläni.

⁷Kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'

⁸Minä vastasin: 'Herra, kuka olet?' Hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.'

⁹Ne, jotka olivat minun mukanani, näkivät kyllä valon mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.

¹⁰Minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tehdä?' Herra vastasi minulle: 'Nouse ja mene Damaskokseen. Siellä sinulle sanotaan kaikki, mitä tehtäväksesi on määrätty.'

¹¹Koska en nähnyt mitään sen valon kirkkauden tähden, matkatoverini taluttivat minua, ja niin pääsin Damaskokseen.

¹²Siellä Ananias, muuan lakiin nähden hurskas mies, josta kaikki sikäläiset juutalaiset todistivat hyvää,

¹³tuli luokseni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen!' Samalla hetkellä sain näköni ja näin hänet.

¹⁴Ananias jatkoi: 'Isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa, näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen.

¹⁵Sinusta tulee hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.

¹⁶Ja nyt, mitä viivyttelet! Nouse ja huuda avuksi hänen nimeään, anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'

¹⁷Kun olin palannut Jerusalemiin ja olin rukoilemassa temppelissä, jouduin hurmoksiin

¹⁸ja näin Herran. Hän sanoi minulle: 'Pidä kiirettä! Lähde heti pois Jerusalemistä, sillä sinun todistustasi minusta ei oteta täällä vastaan.'

¹⁹Minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä kaikkialla synagogissa panin vankilaan ja ruoskitin niitä, jotka uskovat sinuun.

²⁰Ja kun Stefanoksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, minäkin olin paikalla, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajiensa vaatteita.'

²¹Mutta hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanoiden luo.'"

²²Tähän asti juutalaiset kuuntelivat Paavalia, mutta sitten he alkoivat huutaa kovalla äänellä: "Pois maan päältä tuollainen! Ei hän saa elää!"

²³Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskelivät hiekkaa ilmaan,

²⁴komentaja käski viedä Paavalin kasarmiin. Saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, komentaja käski ruoskia ja kuulustella Paavalia.

Paavali välttyy ruoskimiselta

²⁵Kun sotilaat olivat sitoneet Paavalin ruoskittavaksi, hän sanoi lähellä seisovalle sadanpäällikölle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?"

²⁶Sen kuultuaan sadanpäällikkö meni komentajan luo ja ilmoitti asian hänelle: "Mitä aiot tehdä? Tämä mieshän on Rooman kansalainen."

²⁷Komentaja meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle, oletko sinä Rooman kansalainen." Hän vastasi: "Olen."

²⁸Komentaja sanoi: "Minä olen suurella rahasummalla hankkinut tämän kansalaisoikeuden." Paavali vastasi: "Mutta minulla se on ollut syntymästäni saakka."

²⁹ Silloin ne, joiden piti kuulustella häntä, poistuivat heti hänen luotaan. Myös komentaja, saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, pelästyi, kun oli antanut sitoa hänet.

Paavali neuvoston edessä

³⁰ Koska komentaja tahtoi saada varmaa tietoa siitä, mistä juutalaiset Paavaliala syyttivät, hän päästi seuraavana päivänä hänet kahleista ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua. Sitten hän vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

Apt. Teot 23

¹ Paavali kiinnitti katseensa neuvostoon ja sanoi: ”Miehet, veljet! Tähän päivään asti minä olen elänyt Jumalan edessä omatunto täysin puhtaana.”

² Silloin ylipappi Ananias käski vieressä seisovia lyömään häntä suulle.

³ Paavali sanoi hänelle: ”Jumala lyö sinua, sinä valkoiseksi kalkittu seinä! Sinä istut tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua!”

⁴ Ne, jotka seisoivat vieressä, sanoivat: ”Herjaatko sinä Jumalan ylipappia?”

⁵ Paavali vastasi: ”En tiennyt, veljet, että hän on ylipappi. Onhan kirjoitettu: ’Kansasi johtajaa älä solvaa.’”

⁶ Koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, hän huusi neuvoston edessä: ”Miehet, veljet! Minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen. Toivon ja kuolleiden ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana.”

⁷ Tuskin hän oli tämän sanonut, kun fariseusten ja saddukeusten kesken nousi riita, ja joukko jakaantui.

⁸ Saddukeukset näet sanovat, ettei ole ylösnousemusta, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat nämä kaikki.

⁹Huuto vain koveni, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten ryhmästä nousivat väittelemään kiivaasti ja sanoivat: ”Emme löydä tästä miehestä mitään pahaa. Jospa henki tai enkeli on puhunut hänelle.”

¹⁰Kun riita yhä kiihtyi, komentaja pelkäsi, että he repisivät Paavalin kappaleiksi. Hän käski sotilaiden mennä ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä kasarmiin.

¹¹Mutta seuraavana yönä Herra seiso i Paavalin luona ja sanoi: ”Ole rohkealla mielellä, sillä niin kuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin pitää sinun todistaa minusta myös Roomassa.”

Salaliitto Paavalin surmaamiseksi

¹²Päivän valjettua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoiivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennen kuin ovat tappaneet Paavalin.

¹³Tämän salaliiton teki yli neljäkymmentä miestä.

¹⁴He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: ”Olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme pane mitään suuhumme, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.

¹⁵Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa komentajalta, että hän toisi Paavalin alas luoksenne, ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Me olemme valmiina tappamaan hänet, ennen kuin hän pääsee perille.”

¹⁶Mutta Paavalin sisarenpoika sai kuulla väijytyksestä. Hän saapui kasarmille, meni sisään ja ilmoitti asian Paavalille.

¹⁷Paavali kutsui luokseen yhden sadanpäälliköistä ja sanoi: ”Vie tämä nuori mies komentajan luo. Hänellä on komentajalle jotakin ilmoitettavaa.”

¹⁸Sadanpäällikkö otti hänet mukaansa, vei komentajan luo ja sanoi: ”Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan tämän nuoren miehen sinun luoksesi. Hänellä on jotakin puhuttavaa sinulle.”

¹⁹Komentaja tarttui hänen käteensä, vei hänet syrjään ja kysyi: ”Mitä ilmoitettavaa sinulla on minulle?”

²⁰Hän vastasi: ”Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että veisit Paavalin huomenna alas neuvostoon, aivan kuin aikoisivat vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa.

²¹Älä kuitenkaan suostu siihen, sillä yli neljäkymmentä miestä heidän joukostaan on väijyksissä. He ovat vannoneet, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat tappaneet hänet. Nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi.”

²²Komentaja päästi nuoren miehen menemään sanottuaan hänelle: ”Älä kerro kenellekään, että olet paljastanut tämän minulle.”

Paavali lähetetään maaherra Feeliksin luo

²³Sitten komentaja kutsui luokseen kaksi sadanpäällikköä ja sanoi heille: ”Pitäkää yön kolmannelta tunnista lähtien kaksisataa jalkaväen sotilasta, seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä valmiina lähtemään Kesareaan.

²⁴Varatkaa ratsuja ja pankaa Paavali ratsun selkään, jotta voisitte viedä hänet turvallisesti maaherra Feeliksin luo.”

²⁵Ja hän kirjoitti seuraavanlaisen kirjeen:

²⁶”Klaudius Lysias tervehtii korkea-arvoista maaherra Feeliksiä.

²⁷Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja aikoivat tappaa. Silloin minä tulin paikalle sotilaiden kanssa ja pelastin hänet, kun sain tietää, että hän on Rooman kansalainen.

²⁸Koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa.

²⁹Huomasin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä. Mitään sellaista syytöstä ei ollut, josta hän ansaitsisi kuoleman tai kahleet.

³⁰Koska minulle on kuitenkin tehty ilmianto, että miestä vastaan on tekeillä salajuoni, lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi. Olen myös kehottanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi.”

³¹Saamansa käskyn mukaisesti sotilaat ottivat Paavalin mukaansa ja veivät hänet yötä myöten Antipatrikseen.

³²Seuraavana päivänä he jättivät ratsumiehet jatkamaan matkaa hänen kanssaan ja palasivat kasarmiin.

³³Saavuttuaan Kesareaan ratsumiehet antoivat kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.

³⁴Kun maaherra oli lukenut kirjeen, hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli. Saatuaan tietää, että Paavali oli Kilikiasta,

³⁵hän sanoi: ”Minä kuulustelen sinua sitten kun myös syyttäjäsi saapuvat paikalle.” Ja hän käski vartioida Paavalia Herodeksen linnassa.

Apt. Teot 24

Syyte Paavalia vastaan

¹Viiden päivän kuluttua ylipappi Ananias tuli Kesareaan muutamien vanhinten ja asianajaja Tertulluksen kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.

²Kun Paavali oli kutsuttu paikalle, Tertullus aloitti syytöspuheensa. Hän sanoi: ”Sinun ansiostasi, korkea-arvoinen Feeliks, me olemme saaneet nauttia suurta rauhaa, ja sinun huolenpidossasi on saatu aikaan parannuksia tämän kansan hyväksi.

³Sen me mitä kiitollisimmin tunnustamme, kaikin tavoin ja kaikkialla.

⁴Mutta etten viivyttäisi sinua kovin kauan, pyydän sinua hetken aikaa suosiollisesti kuuntelemaan meitä.

⁵Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja levottomuuksien lietsoja kaikkialla maailmassa kaikkien juutalaisten keskuudessa. Hän on nasaretilaisten lahkoon johtaja.

⁶Hän on yrittänyt saastuttaa temppelinkin, joten me otimme hänet kiinni.
[Tahdoimme tuomita hänet oman lakimme mukaan,

⁷mutta komentaja Lysias tuli ja riisti hänet väkivalloin käsistämme.
Komentaja vei hänet pois

⁸ja käski hänen syyttäjiensä tulla sinun eteesi.] Voit itse kuulustelemalla saada häneltä tiedon kaikesta, mistä me häntä syytämme.”

⁹Myös juutalaiset yhtyivät syytökseen ja väittivät asian olevan niin.

Paavali puolustautuu Feeliksin edessä

¹⁰Maaherran nyökättyä merkiksi, että Paavali sai puhua, tämä vastasi:
”Koska tiedän sinun olleen monta vuotta tämän kansan tuomarina,
puolustaudun luottavaisin mielin.

¹¹Voit itse varmistaa, ettei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin ylös
Jerusalemiin rukoilemaan.

¹²Nämä miehet eivät ole tavanneet minua väittelemästä kenenkään kanssa
tai aiheuttamasta levottomuutta, eivät temppelissä, eivät synagogissa
eivätkä kaupungilla.

¹³Eivät he myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua
syyttävät.

¹⁴Mutta sen minä sinulle tunnustan, että kuljen sitä tietä, jota he sanovat
lahkoksi, ja näin palvelen isieni Jumalaa ja uskon kaiken, mitä laissa ja
profeetoissa on kirjoitettu.

¹⁵Minä pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä
itsekin odottavat, sekä vanhurskaiden että väärintekijöiden.

¹⁶Siksi ahkeroinkin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto
Jumalan ja ihmisten edessä.

¹⁷Monien vuosien jälkeen tulin tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan
uhreja.

¹⁸Näitä toimittaessani muutamat Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena temppelialueella. Ei ollut mitään väentungosta eikä meteliä.

¹⁹Heidän pitäisi olla täällä sinun edessäsi ja syyttää, mikäli heillä on jotakin minua vastaan.

²⁰Tai sanokoot nämä tässä, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun seisoin neuvoston edessä.

²¹Vai onko kysymys tästä yhdestä lauseesta, jonka huusin seisoessani heidän edessään: 'Kuolleiden ylösnousemuksen tähden minä tänään olen teidän tuomittavananne'?"

²²Mutta Feeliks, joka oli tarkoin perillä tästä tiestä, siirsi asian käsittelyn tuonemmaksi ja sanoi: "Kun komentaja Lysias tulee tänne, tutkin teidän asianne."

²³Hän käski, että sadanpäällikön oli pidettävä Paavalia vartioituna mutta suotava hänelle lievennyksiä estämättä ketään hänen ystävistään palvelemasta häntä.

Paavalia pidetään vankeudessa

²⁴Muutamien päivien kuluttua Feeliks saapui juutalaisen vaimonsa Drusillan kanssa, lähetti hakemaan Paavalin ja kuunteli, kun hän puhui uskosta Kristukseen Jeesukseen.

²⁵Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta, itsehillinnästä ja tulevasta tuomiosta, Feeliks pelästyi ja sanoi: "Mene tällä kertaa pois, mutta kun tulee sopiva aika, kutsun sinut taas."

²⁶Samalla hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, ja siksi hän useita kertoja lähetti hakemaan hänet luokseen ja keskusteli hänen kanssaan.

²⁷Kahden vuoden kuluttua Feeliksin tilalle tuli Porkius Festus, ja koska Feeliks halusi olla mieliksi juutalaisille, hän jätti Paavalin vankeuteen.

Apt. Teot 25

Paavali vetoaa keisariin

¹Kun Festus oli astunut maaherran virkaan, hän meni kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.

²Ylipapit ja juutalaisten johtomiehet esittivät hänelle syytöksensä Paavalia vastaan. He kääntyivät Festuksen puoleen

³ja anoivat häneltä sitä suosionosoitusta itselleen, Paavalia vastaan, että hän haettaisi Paavalin Jerusalemiin. He näet suunnittelivat väijytystä tappaakseen hänet matkalla.

⁴Festus kuitenkin vastasi, että Paavalia pidettäisiin vartioituna Kesareassa ja että hän itsekin aikoi pian lähteä sinne.

⁵”Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukaani, ja jos siinä miehessä on jotakin väärää, syyttäkööt häntä siellä”, hän lisäsi.

⁶Viivytyttyään heidän luonaan ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää Festus palasi Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istuutui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin eteensä.

⁷Kun Paavali oli saapunut, asettuivat Jerusalemista tulleet juutalaiset hänen ympärilleen ja esittivät useita raskaita syytöksiä. Mutta he eivät pystyneet näyttämään niitä toteen,

⁸sillä hän torjui ne sanoen: ”Minä en ole missään suhteessa rikkonut juutalaisten lakia, en temppeliä enkä keisaria vastaan.”

⁹Festus, joka halusi olla mieliksi juutalaisille, vastasi Paavalille: ”Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja antaa asiasi ratkaistavaksi siellä minun edessäni?”

¹⁰Paavali sanoi: ”Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut on tuomittava. Juutalaisia kohtaan en ole tehnyt mitään väärin, niin kuin sinäkin hyvin tiedät.

¹¹Jos siis olen tehnyt rikoksen ja jotakin sellaista, mistä tulee kuolemantuomio, en yritä välttää kuolemaa. Mutta jos näiden syytökset

ovat perättömiä, kukaan ei voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin.”

¹²Festus keskusteli neuvostonsa kanssa. Sitten hän vastasi: ”Keisariin olet vedonnut, keisarin eteen menet.”

Festus kertoo Agrippalle Paavalista

¹³Muutaman päivän kuluttua saapuivat kuningas Agrippa ja Bernike Kesareaan tervehtimään Festusta.

¹⁴Kun he viipyivät siellä useita päiviä, Festus esitteli Paavalin asian kuninkaalle: ”Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen.

¹⁵Käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat esittivät syytöksen häntä vastaan ja vaativat, että hänet tuomittaisiin.

¹⁶Minä vastasin heille: ’Roomalaisilla ei ole tapana luovuttaa ketään, ennen kuin syytetty on ollut kasvokkain syyttäjiensä edessä ja on saanut tilaisuuden puolustautua syytöstä vastaan.’

¹⁷Kun he olivat kokoontuneet tänne, minä istuin viivyttelämättä seuraavana päivänä tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen eteeni.

¹⁸Hänen syyttäjänsä asettuivat hänen ympärilleen mutta eivät syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta kuin olin odottanut.

¹⁹Sen sijaan heillä oli hänen kanssaan riitaa joistakin oman uskontonsa asioista ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut mutta jonka Paavali väitti elävän.

²⁰Kun olin epätietoinen siitä, miten tällainen kiista oli tutkittava, kysyin, tahtoiko hän lähteä Jerusalemiin ja antaa ratkaista asiansa siellä.

²¹Mutta kun Paavali vaati päästä majesteetin tutkittavaksi ja pyysi vartiota itselleen siihen saakka, minä käskin vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen.”

²²Agrippa sanoi Festukselle: ”Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä.” Festus vastasi: ”Huomenna saat kuulla häntä.”

Paavali Agrippan edessä

²³Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike saapuivat kaikessa loistossaan. He menivät oikeussaliin päälliköiden ja kaupungin vaikutusvaltaisten miesten kanssa, ja Paavali tuotiin Festuksen käskystä sinne.

²⁴Festus sanoi: ”Kuningas Agrippa ja kaikki te miehet, jotka olette meidän kanssamme paikalla! Tässä näette miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko on ahdistanut minua sekä Jerusalemissa että täällä ja huutanut, ettei hänen saa antaa elää.

²⁵Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mistä ansaitsisi kuoleman. Mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, päätin lähettää hänet keisarin eteen.

²⁶Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole kirjoitettavana hänestä herralleni. Siksi käskin tuoda hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla olisi kuulustelun jälkeen jotakin kirjoitettavaa.

²⁷Minusta tuntuu mielettömältä lähettää vanki ilmoittamatta samalla, mistä häntä syytetään.”

Apt. Teot 26

Paavali puolustautuu

¹Agrippa sanoi Paavalille: ”Sinun on lupa puhua puolestasi.” Silloin Paavali ojensi kätensä ja sanoi puolustukseksi:

²”Kuningas Agrippa! Pidän itseäni onnekkaana, kun saan tänään sinun edessäsi puolustautua kaikkia juutalaisten syytöksiä vastaan,

³varsinkin kun sinä olet kaikkien juutalaisten tapojen ja riitakysymysten tuntija. Siksi pyydän sinua kärsivällisesti kuuntelemaan minua.

⁴Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa Jerusalemissa.

⁵ He tuntevat minut jo ennestään, jos vain tahtovat todistaa, että minä uskontomme ankarimman lahkon mukaisesti olen elänyt fariseuksena.

⁶ Nyt seison tuomittavana sen tähden, että panen toivoni lupaukseen, jonka Jumala on antanut meidän isillemme.

⁷ Sen lupauksen toteutumista toivovat meidän kaksitoista heimoamme, kun ne palvelevat Jumalaa lakkaamatta, yötä päivää. Tämän toivon vuoksi, kuningas, juutalaiset syyttävät minua.

⁸ Miksi teistä on uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?

⁹ Minäkin luulin, että minun tulee ankarasti vastustaa Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä.

¹⁰ Niin minä teinkin Jerusalemissa. Saatuaani ylipapeilta valtuudet suljin monia pyhiä vankiloihin, ja kun heitä tapettiin, äänestin sen puolesta.

¹¹ Kaikkialla synagogissa minä usein yritin rankaisemalla pakottaa heidät pilkkaamaan Jeesusta. Menin niin pitkälle raivossani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaiden kaupunkeihin asti.”

Paavali kertoo kääntymyksestään

¹² ”Näissä asioissa matkustin Damaskokseen ylipappien antamin valtuuksin ja heidän suostumuksellaan.

¹³ Silloin, keskellä päivää, kuningas, minä näin tiellä auringon paistetta kirkkaamman valon leimahtavan taivaasta minun ja matkatoverieni ympärillä.

¹⁴ Me kaikki kaaduimme maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle heprean kielellä: ’Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs sinun on potkia pistimiä vastaan.’

¹⁵ Minä kysyin: ’Herra, kuka olet?’ Herra sanoi: ’Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

¹⁶ Nouse ja seiso jaloillasi! Minä olen ilmestynyt sinulle sitä varten, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä olet nähnyt ja mitä olet vielä näkevä, kun ilmestyn sinulle.

¹⁷ Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän

¹⁸ avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskon kautta minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'

¹⁹ Sen vuoksi, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä

²⁰ vaan julistin ensin Damaskoksen ja Jerusalemin asukkaille, sitten kaikkialla Juudean maassa ja pakanakansojen parissa, että on tehtävä parannus, käännäyttävä Jumalan puoleen ja tehtävä parannuksen mukaisia tekoja.

²¹ Tämän takia juutalaiset ottivat minut kiinni temppelialueella ja yrittivät surmata.

²² Jumalan apua olen saanut tähän päivään asti, ja nyt minä seison todistamassa sekä pienille että suurille. En puhu mitään muuta kuin sitä, minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan,

²³ sitä että Kristuksen piti kärsiä ja kuolleiden ylösnousemuksen esikoisena julistaa valoa sekä tälle kansalle että pakanoille."

²⁴ Kun hän näin puolustautui, Festus sanoi kovalla äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali! Paljot kirjoitukset tekevät sinut hulluksi."

²⁵ Paavali vastasi: "En ole hullu, arvoisa Festus, vaan puhun totuuden ja terveen järjen sanoja.

²⁶ Kuningas kyllä tuntee nämä asiat. Siksi puhunkin hänelle rohkeasti. En usko, että mikään näistä asioista on jäänyt häneltä huomaamatta, eiväthän ne ole tapahtuneet missään syrjäseudulla.

²⁷Uskotko profeettoja, kuningas Agrippa? Tiedän, että uskot.”

²⁸Agrippa vastasi Paavalille: ”Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi.”

²⁹Paavali sanoi: ”Toivoisin Jumalalta, että – tapahtuipa se vähällä tai paljon – et ainoastaan sinä vaan myös te kaikki, jotka minua tänään kuuntelette, tulisitte samanlaisiksi kuin minä, näitä kahleita lukuun ottamatta.”

³⁰Silloin kuningas nousi, samoin maaherra sekä Bernike ja ne, jotka istuivat heidän kanssaan.

³¹Pois mennessään he puhuivat keskenään: ”Ei tämän miehen toiminnassa ole mitään, mistä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.”

³²Agrippa sanoi Festukselle: ”Tämän miehen olisi voinut päästää vapaaksi, ellei hän olisi vedonnut keisariin.”

Apt. Teot 27

Paavalin matka Roomaan Merimatka alkaa

¹Kun oli päätetty, että me purjehtisimme Italiaan, Paavali ja muutamat muut vangit luovutettiin Juliuksen, keisarillisen joukko-osaston sadanpäällikön, haltuun.

²Astuimme adramyttionilaiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkakuntien kautta, ja lähdimme merelle. Seurassamme oli makedonialainen Aristarkos Tessalonikasta.

³Seuraavana päivänä saavuimme Siidoniin. Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystävien luo saamaan hoitoa.

⁴Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme vastatuulen takia Kyproksen suojaan,

⁵ja avomerta purjehtien sivuutimme Kilikian ja Pamfylia ja saavuimme Lykian Myraan.

⁶ Siellä sadanpäällikkö huomasi aleksandrialaisen laivan, joka oli matkalla Italiaan, ja siirsi meidät siihen.

⁷ Monta päivää purjehdimme hitaasti ja pääsimme hädin tuskin Knidoksen kohdalle. Kun tuulen takia emme voineet pitää kurssia, purjehdimme Salmonen ohi Kreetan suojaan.

⁸ Purjehdittuamme vaivoin läheltä sen rantaa saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Hyvätsatamat ja jonka lähellä oli Lasaian kaupunki.

⁹ Aikaa oli kulunut paljon, ja purjehtiminen oli vaarallista, sillä paastopäiväkin oli jo ohi. Niinpä Paavali varoitti toisia:

¹⁰ ”Miehet, minä huomaan, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle vaan myös meidän hengellemme.”

¹¹ Sadanpäällikkö uskoi kuitenkin enemmän perämiestä ja laivan omistajaa kuin sitä, mitä Paavali sanoi.

¹² Kun satama ei soveltunut talvehtimiseen, useimmat olivat sitä mieltä, että heidän oli lähdettävä sieltä, jotta päästäisiin ehkä talveksi Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin.

Myrskyn kourissa

¹³ Kun etelätuuli alkoi hiljaksen puhalttaa, he luulivat suunnitelmansa onnistuvan, nostivat ankkurin ja purjehtivat aivan läheltä Kreetaa.

¹⁴ Mutta ennen pitkää saaren yli syöksyi raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky.

¹⁵ Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta vastatuuleen, me annoimme periksi ja jouduimme tuuliajolle.

¹⁶ Päästyämme pienen Kauda-nimisen saaren suojaan saimme hädin tuskin laivaveneen hallintaamme.

¹⁷ Vedettyään sen ylös miehet ryhtyivät varotoimiin ja sitoivat laivan ympäri köysiä. Koska he pelkäsivät ajautuvansa Syrtteihin, he laskivat ajoankkurin ja olivat näin tuuliajolla.

¹⁸ Kun myrsky ahdisti meitä ankarasti, he heittivät seuraavana päivänä lastia mereen.

¹⁹ Kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston.

²⁰ Moneen päivään ei näkynyt aurinkoa eikä tähtiä, ja kun kova myrskykin painoi päälle, meiltä katosi lopulta kaikki toivo pelastumisesta.

²¹ Kun oli oltu kauan syömättä, Paavali astui joukon keskelle ja sanoi: ”Miehet, teidän olisi pitänyt kuunnella minua eikä lähteä Kreetasta. Silloin olisitte välttyneet tästä vaivasta ja vahingosta.

²² Mutta nyt kehotan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva uppoaa.

²³ Tänä yönä näet vieressäni seisoi sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen.

²⁴ Hän sanoi: ’Älä pelkää, Paavali. Sinun on mentävä keisarin eteen, ja Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka purjehtivat kanssasi.’

²⁵ Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet! Minulla on sellainen usko Jumalaan, että tapahtuu niin kuin minulle on puhuttu.

²⁶ Mutta jollekin saarelle meidän täytyy ajautua.”

Haaksirikko ja pelastuminen

²⁷ Oli jo neljästoista yö ajalehtiessämme Adrianmerellä, kun merimiehistä alkoi keskiyön aikaan tuntua, että lähestyttiin maata.

²⁸ He luotasivat ja havaitsivat syvyydeksi kaksikymmentä sylvä. Vähän matkaa edettyämme he taas luotasivat ja havaitsivat syvyyden olevan viisitoista sylvä.

²⁹ Pelätessään meidän ajautuvan karille he laskivat laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän valkenemista.

³⁰ Merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat laivaveneen mereen sen tekosyyn varjolla, että aikoivat muka laskea keulasta ankkureita.

³¹ Mutta Paavali sanoi sadanpäällikölle ja sotilaille: ”Jos nuo eivät pysy laivassa, te ette voi pelastua.”

³² Silloin sotilaat hakkasivat poikki veneen köydet ja päästivät sen menemään.

³³ Vähän ennen päivän valkenemista Paavali kehotti kaikkia syömään sanoen: ”Tänään on jo neljästoista päivä, kun olette odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole ottaneet mitään suuhunne.

³⁴ Siksi kehotan teitä syömään, sillä se on tarpeen pelastuaksenne. Ei kenenkään teidän päästänne katoa hiuskarvaakaan.”

³⁵ Tämän sanottuaan hän otti leivän, kiitti Jumalaa kaikkien nähden, mursi leivän ja rupesi syömään.

³⁶ Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja alkoivat syödä.

³⁷ Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi henkeä.

³⁸ Syötyään kylliksi merimiehet kevensivät laivaa heittämällä viljan mereen.

³⁹ Aamun valjettua he eivät tunteneet edessä olevaa maata mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta. Sinne, jos mahdollista, he päättivät ohjata laivan.

⁴⁰ He päästivät ankkuriköydet irti ja jättivät ankkurit mereen. Samalla he irrottivat peräsinairojen köydet, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.

⁴¹ He ajautuivat kuitenkin riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen. Keula juuttui kiinni ja pysyi paikoillaan, mutta perä alkoi hajota aaltojen voimasta.

⁴² Silloin sotilaat aikoivat tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon.

⁴³ Mutta sadanpäällikkö tahtoi pelastaa Paavalin ja esti heidän aikeensa. Hän käski uimataitoisten hypätä ensimmäisinä veteen ja uida rantaan

⁴⁴ ja sitten muiden, ketkä lautojen, ketkä laivankappaleiden varassa. Näin kaikki pelastuivat maihin.

Apt. Teot 28

Paavali Meliten saarella

¹ Pelastumisemme jälkeen saimme tietää, että saaren nimi oli Melite .

² Saaren kanta-asukkaat osoittivat meille harvinaisen suurta ystävällisyyttä. He sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, koska oli alkanut sataa ja oli kylmä.

³ Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykkäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

⁴ Kun asukkaat näkivät käärmeen riippuvan hänen kädestään, he sanoivat toisilleen: ”Tuo mies on varmaankin murhaaja. Hän pelastui merestä, mutta kostotar ei sallinut hänen elää.”

⁵ Mutta Paavali ravisteli käärmeen tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään pahaa.

⁶ He odottivat hänen ajettuvan tai kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat kauan odottaneet ja nähneet, ettei hänelle tapahtunut mitään pahaa, he muuttivat mielensä ja sanoivat, että hän oli jumala.

⁷ Lähellä sitä paikkaa oli Publius-nimisellä saaren johtavalla miehellä maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti vierainaan kolme päivää.

⁸ Publiuksen isä makasi kuumeessa ja punataudin vaivaamana. Paavali meni hänen luokseen, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen parantaen hänet.

⁹ Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat, ja heidät parannettiin.

¹⁰ Saarelaiset osoittivat meille monin tavoin kunnioitusta, ja kun lähdimme merelle, he antoivat mukaamme, mitä tarvitsimme.

Paavali saapuu Roomaan

¹¹ Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jonka tunnuksena oli Zeuksen kaksospoikien kuvat.

¹² Nousimme maihin Syrakusassa ja viivymme siellä kolme päivää.

¹³ Nostettuamme ankkurit purjehdimme Regiumiin. Kun päivän kuluttua alkoi puhaltaa etelätuuli, me pääsimme seuraavana päivänä Puteoliin.

¹⁴ Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään luonaan seitsemän päivää. Sieltä lähdimme Roomaan.

¹⁵ Kun sikäläiset veljet saivat kuulla meistä, he tulivat meitä vastaan Forum Appiin ja Tres Tabernaen kohdalle. Nähdessään heidät Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

¹⁶ Kun saavuimme Roomaan, Paavalin annettiin asua omissa oloissaan häntä vartioivan sotilaan kanssa.

Paavali Roomassa

¹⁷ Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten johtomiehet. Kun he olivat kokoontuneet, hän sanoi heille: ”Miehet, veljet! En ole tehnyt mitään kansaamme tai isiemme tapoja vastaan. Kuitenkin minut luovutettiin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.

¹⁸ Kuulusteltuaan minua he tahtoivat vapauttaa minut, koska en ollut syyllistynyt mihinkään, mistä ansaitsisin kuoleman.

¹⁹ Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, minun oli pakko vedota keisariin. Ei minulla kuitenkaan ole mitään syytöksiä kansaani vastaan.

²⁰ Tästä syystä minä nyt kutsuin teidät nähdäkseni teidät ja keskustellakseni kanssanne, sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta.”

²¹He sanoivat hänelle: ”Emme ole saaneet sinua koskevia kirjeitä Juudeasta, eikä kukaan täällä käyneistä veljistä ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

²²Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta, mitä mielessäsi on, sillä tästä lahkosta meillä on tiedossamme, että sitä kaikkialla vastustetaan.”

²³He määräsivät hänelle päivän, ja silloin heitä tuli vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Aamuvarhaisesta iltamyöhään hän selitti heille Kirjoituksia, alkaen Mooseksen laista ja profeetoista, ja todisti Jumalan valtakunnasta yrittäen saada heidät vakuuttumaan Jeesuksesta.

²⁴Se, mitä sanottiin, sai toiset vakuuttuneiksi, mutta toiset eivät uskoneet.

²⁵He olivat keskenään eri mieltä, ja heidän lähtiessään pois Paavali sanoi ainoastaan nämä sanat: ”Oikein on Pyhä Henki puhunut teidän isillenne profeetta Jesajan kautta:

²⁶’Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.

²⁷Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi, etteivät he sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.’

²⁸Tietäkää siis, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille ja he myös kuulevat sitä.”

²⁹[Kun Paavali oli tämän puhunut, juutalaiset lähtivät pois väitellen kiivaasti keskenään.]

³⁰Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan täydet kaksi vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen.

³¹Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta täysin avoimesti kenenkään estämättä.

Roomalaisille

Roomalaisille 1

Alkusanat ja tervehdys

¹Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

²jonka Jumala on ennalta luvannut profeettojensa kautta pyhissä Kirjoituksissa,

³evankeliumia hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme. Lihan puolesta hän on syntyään Daavidin jälkeläinen,

⁴ja pyhyiden Hengen puolesta hänet on kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa.

⁵Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa,

⁶joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte.

⁷Kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavali haluaa vierailla Roomassa

⁸Ensiksikin kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teistä kaikista, koska teidän uskostanne kerrotaan kaikkialla maailmassa.

⁹Jumala, jota hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, että muistan teitä lakkaamatta.

¹⁰Anon aina rukouksissani, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän luoksenne.

¹¹Kaipaen nähdä teitä voidakseni antaa teille jonkin hengellisen lahjan, että vahvistuisitte,

¹²tarkoitan, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.

¹³Minä en tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä, että olen monta kertaa päättänyt tulla luoksenne saadakseni jonkin hedelmän myös teidän keskuudestanne niin kuin muidenkin pakanoiden, mutta tähän asti minulla on ollut este.

¹⁴Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille,

¹⁵ja siksi olen omasta puolestani halukas julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville.

Evankeliumin voima

¹⁶Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

¹⁷Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: ”Vanhurskas on elävä uskosta.”

Ihmiskunnan syllisyys

¹⁸Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa.

¹⁹Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille,

²⁰sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua.

²¹Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.

²²He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi.

²³He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi.

²⁴Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa.

²⁵He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Aamen.

²⁶Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen,

²⁷ja samoin miespuoliset ovat luopuneet luonnollisesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttäneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miesten kanssa ja ovat villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada.

²⁸Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia.

²⁹He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juorujen levittäjiä

³⁰ja panettelijoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,

³¹ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia.

³²Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin.

Roomalaisille 2

Jumalan vanhurskas tuomio

¹Sen tähden sinä ihminen, joka tuomitset, et voi millään puolustaa itseäsi, oletpa kuka hyvänsä. Missä toista tuomitset, siinä tuomitset itsesi, koska sinä, joka tuomitset, teet itse samoja tekoja.

²Me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka tekevät tuollaista.

³Luuletko sinä, ihminen, joka tuomitset toisia mutta itse teet samoja tekoja, että vältät Jumalan tuomion?

⁴Vai halveksitko hänen hyvyytensä, kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta? Etkö ymmärrä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?

⁵Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa Jumalan vihan päiväksi, jolloin hänen vanhurskas tuomionsa ilmestyy.

⁶Silloin hän maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan:

⁷niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta, kunniaa ja katoamattomuutta, hän antaa iankaikkisen elämän,

⁸mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta vaan vääryyttä, tulee viha ja kiivaus.

⁹Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka tekee pahaa, ensin juutalaisen, sitten myös kreikkalaisen!

¹⁰Mutta kirkkaus, kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee hyvää, ensin juutalaiselle, sitten myös kreikkalaiselle,

¹¹sillä Jumala ei katso henkilöön.

¹²Kaikki, jotka ovat tehneet syntiä ilman lakia, myös hukkuvat ilman lakia, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat tehneet syntiä, tuomitaan lain mukaan.

¹³Eiväthän lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat julistetaan vanhurskaiksi.

¹⁴Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki.

¹⁵Näin he osoittavat, että lain vaatimukset on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä

¹⁶ sinä päivänä, jona Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta.

Juutalaiset ja laki

¹⁷ Miten on? Sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi, luostat lakiin ja kerskailet Jumalasta,

¹⁸ tunnet hänen tahtonsa ja lakiin perehtyneenä tutkit, mikä on parasta.

¹⁹ Sinä luulet olevasi sokeiden taluttaja, pimeydessä olevien valo,

²⁰ ymmärtämättömien kasvattaja ja alaikäisten opettaja, kun sinulla on laissa tiedon ja totuuden muoto.

²¹ Kun siis opetat muita, etkö opetakaan itseäsi? Varastatko itse, vaikka julistat, ettei saa varastaa?

²² Teetkö itse huorin, vaikka sanot, ettei saa tehdä huorin? Ryöstätkö itse temppeliä, vaikka inhoat epäjumalia?

²³ Häpäisetkö itse Jumalaa rikkomalla lakia, vaikka kerskailet laista?

²⁴ Sillä ”teidän takianne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanoiden keskuudessa”, niin kuin on kirjoitettu.

Sydämen ympärileikkaus

²⁵ Ympärileikkaus on kyllä hyödyksi, jos noudatat lakia. Mutta jos olet lainriikkoja, on ympärileikkauksesi tullut ympärileikkaamattomuudeksi.

²⁶ Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuuttaan ole pidettävä ympärileikkauksena?

²⁷ Ruumiillisesti ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, tuomitsee sinut, joka lain kirjaimesi ja ympärileikkauksinesi olet lainriikkoja.

²⁸ Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus ole se, joka tapahtuu ulkonaisesti lihassa.

²⁹ Se on juutalainen, joka sisimmässään on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimen mukaan. Hän saa kiitoksen, ei ihmisiltä vaan Jumalalta.

Roomalaisille 3

Jumala on uskollinen ja vanhurskas

- ¹Mitä etuja sitten on juutalaisilla, tai mitä hyötyä on ympärileikkauksesta?
- ²Paljonkin, kaikin tavoin. Ensinnäkin se, että heille on uskottu Jumalan sanat.
- ³Entä jos jotkut ovat olleet epäuskoisia? Ei kai heidän epäuskonsa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi?
- ⁴Ei tietenkään! Olkoon Jumala luotettava, vaikka kaikki ihmiset olisivat valehtelijoita! Onhan kirjoitettu: ”Että sinut todettaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että sinä voittaisit, kun kanssasi käydään oikeutta.”
- ⁵Mutta jos meidän vääryytemme osoittaa Jumalan vanhurskauden, mitä me silloin sanomme? Ei kai Jumala ole väärämielinen – puhun ihmisten tavoin – kun hän rankaisee vihassaan?
- ⁶Ei tietenkään! Kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?
- ⁷Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni vuoksi on tullut entistä selvemmin julki hänen kunniakseen, miksi minutkin vielä tuomitaan syntisenä?
- ⁸Pitäisikö meidän tehdä niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut väittävät meidän sanovan: ”Tehkäämme pahaa, että siitä tulisi hyvää?” He saavat oikeudenmukaisen tuomion.

Kaikki ovat synnin alaisia

- ⁹Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Olemmehan juuri osoittaneet, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin alaisia.
- ¹⁰Onhan kirjoitettu: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,
- ¹¹ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa.
- ¹²Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.

¹³Heidän kurkkunsa on avoin hauta, he pettävät kielellään, heidän huultensa alla on kyykäärmeen myrkkyä,

¹⁴heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.

¹⁵Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,

¹⁶hävitys ja kurjuus on heidän teillään,

¹⁷ja rauhan tietä he eivät tunne.

¹⁸Ei ole Jumalan pelkoa heidän silmiensä edessä.”

¹⁹Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.

²⁰Eihän yksikään ihminen tule hänen edessään vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja, sillä lain kautta tulee synnintunto.

Vanhurskaus uskon kautta

²¹Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia.

²²Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen kaikille , jotka uskovat. Ei tässä ole mitään erottelua,

²³sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat Jumalan kirkkautta vailla

²⁴mutta saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

²⁵Hänet Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä osoittaakseen vanhurskautensa, koska oli jumalallisessa kärsivällisyydessään jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit.

²⁶Tämän Jumala teki osoittaakseen vanhurskautensa nykyajassa: hän on itse vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen .

²⁷Missä siis on kerskaus? Se on suljettu pois. Minkä lain perusteella? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain perusteella.

²⁸Päädymme siis siihen, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta ilman lain vaatimia tekoja.

²⁹Vai onko Jumala vain juutalaisten Jumala? Eikö pakanoidenkin? On pakanoidenkin,

³⁰koska on vain yksi Jumala, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta.

³¹Teemmekö siis lain mitättömäksi vetoamalla uskoon? Emme tietenkään! Me vahvistamme lain.

Roomalaisille 4

Abrahamin uskonvanhurskaus

¹Mitä me siis sanomme kantaisämme Abrahamin saavuttaneen lihan mukaan?

²Jos Abraham vanhurskautettiin tekojen perusteella, hänellä on kerskaamista, ei kuitenkaan Jumalan edessä.

³Mitä Raamattu sanoo? Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

⁴Työtä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta vaan ansiosta.

⁵Sille taas, joka ei töitä tee vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.

⁶Samoin Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:

⁷”Autuaat ne, joiden rikokset on anteeksi annettu ja joiden synnit on peitetty!

⁸Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!”

⁹Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja vai myös ympärileikkaamattomia? Mehän sanomme, että Abrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi.

¹⁰Miten se sitten luettiin? Oliko hän silloin ympärileikattu vai ympärileikkaamaton? Hän ei ollut ympärileikattu vaan ympärileikkaamaton.

¹¹Hän sai ympärileikkauksen merkin sinetiksi uskonvanhurskaudesta, joka hänellä oli ympärileikkaamattomana, jotta hän olisi kaikkien niiden isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, ja jotta vanhurskaus luettaisiin heillekin.

¹²Näin hänestä on tullut myös niiden ympärileikattujen isä, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, joka meidän isällämme Abrahamilla oli jo ympärileikkaamattomana.

Jumalan lupaus toteutuu uskon kautta

¹³Sitä lupasta, että Abraham oli perivä maailman, ei annettu hänelle eikä hänen siemenelleen lain noudattamisen perusteella vaan uskonvanhurskauden kautta.

¹⁴Sillä jos ne, jotka perustautuvat lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tehty turhaksi ja lupaus mitättömäksi.

¹⁵Laki saa aikaan vihaa, mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.

¹⁶Sen tähden vanhurskaus on uskosta, että se olisi armosta. Näin lupaus pysyy lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka perustautuu lakiin, vaan myös sille, jolla on Abrahamin usko. Hän on meidän kaikkien isä

¹⁷– niin kuin on kirjoitettu: ”Monien kansojen isäksi minä olen sinut asettanut” – sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat.

¹⁸Abraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut. Hän uskoi tulevansa monen kansan isäksi tämän sanan mukaisesti: ”Niin paljon on sinun jälkeläisiäsi oleva.”

¹⁹Uskossaan hän ei heikentynyt, vaikka hän, miltei satavuotiaana, tiesi ruumiinsa kuihtuneen ja Saaran kohdun kuoleutuneen.

²⁰Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle.

²¹Hän oli täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut.

²²Sen tähden usko luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

²³Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,

²⁴vaan myös meidän tähtemme. Vanhurskaus luetaan meillekin, kun uskomme häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme.

²⁵Hänet annettiin alttiiksi meidän rikkomustemme tähden ja herätettiin kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.

Roomalaisille 5

Vanhurskautuksen seuraukset

¹Koska siis olemme tulleet uskosta vanhurskaiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.

²Hänen kauttaan me olemme päässeet uskossa tähän armoon, jossa nyt olemme, ja me kerskaamme Jumalan kirkkauden toivosta.

³Emmekä ainoastaan siitä, vaan me kerskaamme myös ahdistuksista , tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,

⁴kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koetuksen kestäminen toivoa.

⁵Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

⁶Kun olimme vielä heikkoja, Kristus kuoli oikeaan aikaan jumalattomien puolesta.

⁷Tuskin kukaan on valmis kuolemaan jonkun vanhurskaan puolesta; hyvän ihmisen puolesta joku kenties uskaltaa kuolla.

⁸Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä.

⁹Paljon ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautettuja hänen veressään, pelastumme hänen kauttaan vihasta.

¹⁰Jos me jo silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon ennemmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitettuja.

¹¹Emmekä ole ainoastaan sovitettuja, vaan me jopa kerskaamme Jumalasta Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta olemme nyt saaneet sovituksen.

Aadam ja Kristus

¹²Samoin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin myös kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat tehneet syntiä.

¹³Olihan synti maailmassa jo ennen lakiakin, mutta missä lakia ei ole, siellä ei lueta syntiäkään.

¹⁴Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti myös niitä, jotka eivät olleet tehneet syntiä samalla tavoin kuin Aadam rikkomuksellaan. Hän oli esikuva siitä, joka oli tuleva.

¹⁵Rikkomus ei kuitenkaan ole verrattavissa armolahjaan. Yhden ihmisen rikkomuksen tähden monet ovat tosin kuolleet, mutta vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja lahja tulleet yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armosta monien osaksi.

¹⁶Eikä sitä, mikä tuli yhden synnintekijän kautta, voi verrata tähän lahjaan. Sillä yhden ihmisen rikkomusta seurasi kadotustuomio, mutta armolahja koitui vanhurskautukseksi monista rikkomuksista.

¹⁷Jos siis yhden ihmisen rikkomuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljon ennemmin ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta.

¹⁸Niin kuin siis yhden ihmisen rikkomus on koitunut kaikille ihmisille kadotustuomioksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskas teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi.

¹⁹Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden vuoksi monet ovat tulleet syntisiksi, niin myös yhden ihmisen kuuliaisuuden ansiosta monet tulevat vanhurskaiksi.

²⁰Laki kuitenkin tuli väliin, jotta rikkomus tulisi suureksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi,

²¹että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Roomalaisille 6

Kuolleita synnille, eläviä Kristuksessa

¹Mitä me siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo tulisi suureksi?

²Ei tietenkään. Kuinka me, jotka olemme kuolleet synnille, vielä eläisimme siinä?

³Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa?

⁴Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä.

⁵Jos kerran meidät näin on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa.

⁶Mehän tiedämme, että vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis nujerrettaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä.

⁷Joka on kuollut, on vapautunut synnistä.

⁸Jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme myös saavamme elää hänen kanssaan.

⁹Mehän tiedämme, että Kristus, kuolleista herätettynä, ei enää kuole eikä kuolema enää hallitse häntä.

¹⁰Sillä minkä hän kuoli, sen hän kertakaikkisesti kuoli synnille, mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle.

¹¹Samoin pitäkää tekin itseänne synnille kuolleina mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

¹²Älköön siis synty hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette sen himoja.

¹³Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille vaan antakaa itsenne kuolleista eläviksi tullessa Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.

¹⁴Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia.

Vanhurskauden palvelijat

¹⁵Miten siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain vaan armon alaisia? Emme tietenkään!

¹⁶Ettekö tiedä, että ketä palvelemaan ja tottelemaan te antaudutte, sen orjia te olette: joko synnin orjia kuolemaksi tai kuuliaisuuden vanhurskaudeksi?

¹⁷Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opetuksen muodolle, jonka johtoon teidät on annettu,

¹⁸ja että synnistä vapautettuina teistä on tullut vanhurskauden palvelijoita.

¹⁹Puhun inhimillisellä tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Samoin kuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden orjiksi laittomuuteen, antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

²⁰Kun olitte synnin orjia, olitte vapaita vanhurskaudesta.

²¹Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, mitä nyt häpeätte, sillä sen loppu on kuolema.

²²Mutta nyt, kun te olette synnistä vapautettuja ja teistä on tullut Jumalan palvelijoita, teidän hedelmänne on pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.

²³Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Roomalaisille 7

Vapaana laista

¹Vai ettekö tiedä, veljet – puhun lain tunteville – että laki hallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?

²Niinpä laki sitoo naimisissa olevan naisen hänen elossa olevaan mieheensä. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa laista, joka sitoi hänet mieheen.

³Jos hän miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle, häntä pidetään avionrikkojana. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa siitä laista eikä ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

⁴Samoin tekin, veljeni, olette laille kuolleita Kristuksen ruumiin kautta kuuluaksenne toiselle, hänelle, joka on herätetty kuolleista, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.

⁵Kun olimme lihan vallassa, jäsenissämme vaikuttivat lain herättämät synnin himot, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle.

⁶Mutta nyt olemme päässeet irti laista ja kuolleet sille, mikä piti meitä vallassaan, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

Laki ja synti

⁷Mitä me siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei tietenkään! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta. En olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: ”Älä himoitse.”

⁸Kun siis synti sai lain käskystä aiheen, se herätti minussa kaikenlaisia himoja, sillä ilman lakia synti on kuollut.

⁹Minä elin ennen ilman lakia, mutta kun lain käsky tuli, synti virkosi eloon

¹⁰ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käsky, joka oli tarkoitettu minulle elämäksi, olikin kuolemaksi.

¹¹Kun synti sai lain käskystä aiheen, se käskyn avulla petti ja tappoi minut.

¹²Laki on kuitenkin pyhä ja lain käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä.

¹³Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Ei tietenkään! Mutta että synti paljastuisi synniksi, se on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman. Näin synti tuli lain käskyn kautta ylen määrin synnilliseksi.

¹⁴Me tiedämme, että laki on hengellinen mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaiseksi.

¹⁵Minä en tunne omakseni sitä, mitä teen, sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä minä teen.

¹⁶Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, minä myönnän, että laki on hyvä.

¹⁷Niinpä en sitä enää teekään minä itse vaan synti, joka minussa asuu.

¹⁸Sillä minä tiedän, ettei minussa, nimittäin lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla tosin on, mutta hyvää en pysty saamaan aikaan.

¹⁹Sitä hyvää, mitä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä toteutan.

²⁰Jos siis teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse vaan synti, joka minussa asuu.

²¹Huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon tehdä hyvää, sen lain, että paha pysyy minussa.

²² Sisäisen ihmiseni puolesta hyväksyn iloiten Jumalan lain,

²³ mutta jäsenissäni näen toisen lain. Se sotii mieleni lakia vastaan ja pitää minua vangittuna synnin lakiin, joka on minun jäsenissäni.

²⁴ Minä kurja ihminen! Kuka vapauttaa minut tästä kuoleman ruumiista?

²⁵ Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tällaisena palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia.

Roomalaisille 8

Elämä Hengessä

¹ Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa ,

² sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.

³ Mikä laille oli mahdotonta, koska se lihan vuoksi oli heikko, sen teki Jumala. Hän lähetti oman Poikansa syntisen lihan hahmossa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa,

⁴ jotta lain vanhurskauden vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan vaan Hengen mukaan.

⁵ Niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.

⁶ Lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha.

⁷ Lihan mieli on näet vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu eikä voikaan alistua Jumalan lain alle.

⁸ Ne, jotka ovat lihan vallassa, eivät voi olla Jumalalle mieleen.

⁹ Te ette kuitenkaan ole lihan vallassa vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa.

¹⁰Jos taas Kristus on teissä, ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elävä vanhurskauden tähden.

¹¹Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, tekee eläviksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

¹²Olemme siis velkaa, veljet, mutta emme lihalle elääksemme lihan mukaan,

¹³sillä jos te elätte lihan mukaan, teidän on kuoltava, mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.

¹⁴Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia.

¹⁵Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: ”Abba! Isä!”

¹⁶Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

¹⁷Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.

Tuleva kirkkaus

¹⁸Päättelen siis, etteivät tämän nykyisen ajan kärsimykset ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka on ilmestytvä meihin.

¹⁹Koko luomakunta ikävöi ja odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä.

²⁰Luomakunta on näet alistettu katoavaisuuden valtaan, ei omasta tahdostaan vaan alistajan, kuitenkin sen toivon varaan,

²¹että itse luomakuntakin vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

²²Me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa aina tähän hetkeen asti.

²³Eikä vain se vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, huokaamme sisimmässämme ja odotamme lapseksi ottamista, ruumiimme lunastusta.

²⁴Toivossa me olemme pelastetut. Mutta toivo, jonka näkee toteutuneen, ei enää ole toivo. Kuka sellaista toivoo, minkä näkee!

²⁵Mutta jos toivomme sitä, mitä emme näe, me odotamme sitä kärsivällisesti.

Hengen esirukous

²⁶Myös Henki auttaa meitä heikkoudessamme. Emmehän tiedä, mitä meidän tulisi rukoilla ja miten, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanattomin huokauksin.

²⁷Hän, joka tutkii sydämet, tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta.

Jumalan suunnitelma

²⁸Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.

²⁹Sillä ne, jotka hän on ennalta tuntenut, hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaiseksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.

³⁰Mutta ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut, ja ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös vanhurskauttanut. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös kirkastanut.

Jumalan rakkaus Kristuksessa

³¹Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

³²Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan!

³³Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.

³⁴Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme.

³⁵Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka?

³⁶Onhan kirjoitettu: ”Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina.”

³⁷Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut.

³⁸Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat,

³⁹ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Roomalaisille 9

Jumala valitsi Israelin

¹Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valehtele – sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä –

²että minulla on suuri murhe ja jatkuva tuska sydämessäni.

³Minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat sukulaisiani lihan puolesta.

⁴Ovathan he israelilaisia, joille kuuluu lapsen asema ja kirkkaus ja liitot. Heille hän antoi lain ja lupaukset ja sääti jumalanpalveluksen.

⁵Heidän ovat kantaisät, ja heistä on Kristus lihan puolesta. Hän on yli kaiken, Jumala, iankaikkisesti ylistetty. Aamen.

⁶Ei Jumalan sana kuitenkaan ole rauennut tyhjiin. Eiväthän kaikki israelilaiset kuulu tosi Israeliin,

⁷eivätkä kaikki ole lupauksen lapsia sen tähden, että ovat Abrahamin siementä, vaan: ”Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset .”

⁸Tämä tarkoittaa, etteivät luonnolliset jälkeläiset ole Jumalan lapsia vaan että lupauksen lapset luetaan jälkeläisiksi.

⁹Lupauksen sanahan oli tämä: ”Minä palaan ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on poika.”

¹⁰Näin ei käynyt ainoastaan hänelle vaan myös Rebekalle, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista.

¹¹Sillä jo ennen kaksosten syntymää, ennen kuin he olivat tehneet hyvää tai pahaa – jotta valintaan perustuva Jumalan suunnitelma pysyisi, ei tekojen tähden vaan kutsujan –

¹²Rebekalle sanottiin: ”Vanhempi on palveleva nuorempaa.”

¹³Onhan kirjoitettu: ”Jaakobia minä rakastin mutta Eesauta vihasin.”

¹⁴Mitä siis sanomme? Ei kai Jumala ole epäoikeudenmukainen? Ei tietenkään!

¹⁵Hän sanoo Moosekselle: ”Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan.”

¹⁶Kysymys ei siis ole siitä, mitä ihminen tahtoo tai mihin hän pyrkii, vaan Jumalasta, joka armahtaa.

¹⁷Sanoohan Raamattu faraolle: ”Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että minun nimeäni julistettaisiin koko maailmassa.”

¹⁸Hän siis armahtaa, kenet tahtoo, ja paaduttaa, kenet tahtoo.

Jumalan viha ja armo

¹⁹Sinä ehkä sanot minulle: ”Miksi hän sitten vielä moittii? Kuka voi vastustaa hänen tahtoaan?”

²⁰Niinpä niin, ihminen, mikä sinä olet väittämään Jumalaa vastaan? Ei kai tehty sano tekijälleen: ”Miksi teit minusta tällaisen?”

²¹Eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia arvokkaaseen, toinen halpaan käyttöön?

²²Entäpä jos Jumala onkin, tahtoessaan näyttää vihansa ja tehdä voimansa tunnetuksi, osoittanut suuressa pitkämielisyydessään kärsivällisyyttä vihan astioita kohtaan, jotka oli valmistettu tuhoon.

²³Entäpä jos hän on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on ennalta valmistanut kirkkauteen.

²⁴Ja sellaisiksi hän on kutsunut myös meidät, ei ainoastaan juutalaisista vaan myös pakanoista,

²⁵kuten hän sanoo Hoosean kirjassa: ”Minä olen kutsuva kansakseni sitä, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaakseni sitä, joka ei ollut minun rakkaani.

²⁶Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: ”Te ette ole minun kansani”, siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi.”

²⁷Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: ”Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin meren hiekka, siitä pelastuu vain jäännös,

²⁸sillä Herra toteuttaa sanansa maan päällä lopullisesti ja äkkiä.”

²⁹Jesaja on myös ennustanut: ”Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, meidän olisi käynyt kuin Sodomian ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.”

Israel ja Jumalan vanhurskaus

³⁰Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saaneet vanhurskauden, nimittäin uskosta tulevan vanhurskauden.

³¹Sitä vastoin Israel, joka tavoitteli vanhurskautta lakia noudattamalla, ei sitä saavuttanut.

³²Miksi ei? Siksi, että se ei perustunut uskoon vaan tekoihin. Israelilaiset näet loukkaantuivat kompastuskiveen,

³³niin kuin on kirjoitettu: ”Minä panen Siioniin kompastuskiven ja loukkauskallion, mutta joka uskoo häneen, ei joudu häpeään.”

Roomalaisille 10

¹Veljet, minä toivon sydämeistäni ja rukoilen Jumalaa heidän puolestaan, että he pelastuisivat.

²Minä todistan heistä, että heillä on intoa Jumalan puolesta mutta ei ymmärrystä.

³Sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen.

⁴Kristus on näet lain loppu , vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

Pelastus kuuluu kaikille

⁵Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka tulee laista, että ihminen, joka täyttää lain, elää siitä.

⁶Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskosta, sanoo näin: ”Älä sano sydämessäsi: ’Kuka nousee taivaaseen?’ – nimittäin tuomaan Kristusta alas –

⁷tai: ’Kuka astuu alas syvyyteen?’ – nimittäin nostamaan Kristusta kuolleista.”

⁸Mitä se siis sanoo? ”Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi”, nimittäin se uskon sana, jota me julistamme.

⁹Jos sinä siis tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, niin sinä pelastut,

¹⁰sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

¹¹Sanoohan Raamattu: ”Ei yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään.”

¹²Ei tässä ole eroa juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaikkien Herra. Hän on rikas antaja kaikille, jotka huutavat häntä avuksi.

¹³Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.

¹⁴Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen häntä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa häneen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?

¹⁵Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Onhan kirjoitettu: ”Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka julistavat hyvää sanomaa!”

¹⁶Kaikki eivät kuitenkaan ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Jesaja sanookin: ”Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?”

¹⁷Usko tulee siis kuulemisesta mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.

¹⁸Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Varmasti ovat: ”Heidän äänensä on kantautunut kaikkiin maihin ja heidän sanansa maailman ääriin asti.”

¹⁹Kysyn vielä: eikö Israel ole tiennyt siitä? Jo Mooses sanoo: ”Minä yllytän teidät kadehtimaan kansaa, joka ei ole kansa, saatan teidät vihastumaan ymmärtämättömän kansan tähden.”

²⁰Jesajakin on rohkea ja sanoo: ”Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet, olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet.”

²¹Mutta Israelista hän sanoo: ”Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohti.”

Roomalaisille 11

Israelin uskollinen jäännös

¹Kysyn siis: ei kai Jumala ole hylännyt kansaansa? Ei tietenkään! Olenhan minäkin israelilainen, Abrahamin jälkeläinen ja Benjaminin heimoa.

²Ei Jumala ole hylännyt kansaansa, jonka hän on ennalta tuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo Eliasta? Hän syyttää Jumalan edessä Israelia:

³”Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minunkin henkeäni he tavoittelevat.”

⁴Mutta mikä on Jumalan vastaus hänelle? ”Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polveaan Baalille.”

⁵Samoin on tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan.

⁶Jos kerran valinta on armosta, se ei ole silloin teoista, muutenhan armo ei enää olisikaan armo.

⁷Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet. Muut ovat paatuneet,

⁸niin kuin on kirjoitettu: ”Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, joilla he eivät näe, ja korvat, joilla he eivät kuule.” Näin on tänäkin päivänä.

⁹Ja Daavid sanoo: ”Tulkoon heidän pöytänsä heille ansaksi ja pyydykseksi, lankeemukseksi ja kostoksi.

¹⁰Pimentykööt heidän silmänsä, etteivät he näe, ja paina heidän selkensä pysyvästi kumaraan.”

Juutalaisten lankeemus

¹¹Kysyn vielä: eivät kai juutalaiset sen vuoksi ole kompastuneet, että jäisivät lankeemukseensa? Eivät tietenkään, vaan heidän rikkomuksensa on koitunut pakanoille pelastukseksi, että he itse tulisivat kateellisiksi.

¹²Mutta jos heidän rikkomuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän tappionsa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljon enemmän heidän täyteytensä!

¹³Teille pakanoille sanon: koska olen pakanoiden apostoli, minä pidän virkaani kunniassa

¹⁴herättääkseni, jos mahdollista, heimolaisiani kateuteen ja pelastaakseni edes muutamia heistä.

¹⁵Jos kerran heidän hylkäämisensä on koitunut maailmalle sovituksi, mitä muuta heidän armoihin ottamisensa merkitsee kuin elämää kuolleista?

¹⁶Jos uutislyhde on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, ovat myös oksat.

Pakanat ja jalo öljypuu

¹⁷Mutta jos muutamat oksista on taitettu pois ja sinut, joka olet luonnonvaraisesta öljypuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta,

¹⁸älä ylvästele noita oksia vastaan. Jos ylvästeletkin, muista, että et sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua.

¹⁹Sinä ehkä sanot: ”Nuo oksat taitettiin, että minut oksastettaisiin.”

²⁰Oikein! Epäuskonsa tähden ne taitettiin, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylimielinen vaan pelkää,

²¹sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinuakaan.

²²Katso siis Jumalan hyvyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan ja hänen hyvyttään sinua kohtaan, jos pysyt hänen hyvydessään. Muuten sinutkin hakataan pois.

²³Myös nuo toiset oksastetaan, elleivät he jää epäuskoonsa, sillä Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen.

²⁴Jos sinut on leikattu luonnonvaraisesta öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloön öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin luonnolliset oksat oksastetaan omaan öljypuuhunsa!

Israelin pelastuminen

²⁵Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, tahdon teidän tietävän tämän salaisuuden: paatumus on kohdannut osaa Israelista, ja se kestää, kunnes täysi määrä pakanoita on tullut sisälle.

²⁶Sitten koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: ”Siionista on tuleva Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista.

²⁷Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.”

²⁸Evankeliumin kannalta he ovat vihollisia, teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja, isien tähden,

²⁹sillä Jumala ei kadu armolahjojaan eikä kutsuaan.

³⁰Te olitte ennen Jumalalle tottelemattomia, mutta heidän tottelemattomuutensa vuoksi te olette nyt saaneet laupeuden.

³¹Samoin he ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös he saisivat laupeuden teidän saamanne armahduksen vuoksi.

³²Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.

Jumalan viisauden ylistys

³³Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä!

³⁴Kuka on tuntenut Herran mielen? Kuka on ollut hänen neuvonantajansa?

³⁵Kuka on ensin antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin?

³⁶Hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänelle kunnia iankaikkisesti! Aamen.

Roomalaisille 12

Uusi elämä Kristuksessa

¹Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan siis teitä, veljet: Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

²Älkää mukautuko tämän maailmanajan menoon, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, jotta voisitte tutkia, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.

³Sen armon perusteella, joka minulle on annettu, sanon teille jokaiselle: älkää ajatelko itsestänne enempää kuin sopii, vaan ajatelkaa kohtuullisesti, sen uskon määrän mukaan, jonka Jumala on kullekin antanut.

⁴Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,

⁵samoin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa mutta olemme kukin toistemme jäseniä.

⁶Meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, joka on meille annettu. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa.

⁷Se, jolla on palvelutehtävä, palvelkoon, jolla opettamisen lahja, opettakoon.

⁸Se, jolla on kehottamisen lahja, kehottakoon. Joka antaa, antakoon vilpittömästi. Joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti. Joka harjoittaa laupeutta, tehköön sitä iloiten.

Ohjeita kristityille

⁹Olkoon rakkautenne vilpitöntä, vihatkaa pahaa ja pitäkää hyvästä kiinni.

¹⁰Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämissiä toisianne kohtaan. Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.

¹¹Älkää olko toimissanne velttoja. Olkaa Hengessä palavia, palvelkaa Herraa.

¹²Olkaa toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä ja rukouksessa kestäviä.

¹³Auttakaa pyhiä heidän tarpeissaan, pyrkikää osoittamaan vieraanvaraisuutta.

¹⁴Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkää kirotko.

¹⁵Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.

¹⁶Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää tavoitelko korkeita, vaan sopeutukaa vaatimattomiin oloihin. Älkää olko omasta mielestänne viisaita.

¹⁷Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä.

¹⁸Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.

¹⁹Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: ”Minun on kosto, minä maksan takaisin, sanoo Herra.”

²⁰Mutta jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna hänelle juotavaa. Näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle.

²¹Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.

Roomalaisille 13

Alamaisuus esivallalle

¹Jokaisen tulee olla alamainen sille esivallalle, jonka alainen hän on. Eihän ole esivaltaa, joka ei olisi Jumalalta. Ne esivallat, jotka ovat olemassa, ovat Jumalan asettamia.

²Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, nousee Jumalan säädöstä vastaan, mutta ne, jotka nousevat vastaan, tuottavat itselleen tuomion.

³Eivät viranomaiset ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä on hyvää, ja sinä saat siltä kiitoksen.

⁴Se on Jumalan palvelija sinun hyväksesi. Mutta jos teet pahaa, niin pelkää, sillä esivalta ei kanna miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka tekee pahaa.

⁵Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen vaan myös omantunnon tähden.

⁶Sen vuoksi te verojakin maksatte, sillä viranomaiset ovat Jumalan palvelijoita, kun he toimivat juuri tässä tehtävässä.

⁷Antakaa kaikille se, mikä kuuluukin antaa: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.

Veljellinen rakkaus

⁸Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain.

⁹Sillä käskyt ”Älä tee huorin”, ”Älä tapa” , ”Älä varasta”, ”Älä himoitse” ja mikä muu käsky tahansa sisältyvät tähän sanaan: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

¹⁰Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Rakkaus on siis lain täyttymys.

On aika herätä unesta

¹¹Ja vielä: tiedättehän tämän ajankohdan, että teidän on jo aika herätä unesta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun tulimme uskoon.

¹²Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sen tähden pois pimeyden teot ja pukekaamme päällemme valon varusteet.

¹³Vaeltakaamme säädyllisesti niin kuin päivällä, ei mässäilyissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa.

¹⁴Pukekaa sen sijaan yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkä pitkö lihastanne niin huolta, että himot heräävät.

Roomalaisille 14

Älä tuomitse veljeäsi

¹Hyväksykää uskossaan heikko joukkoonne rupeamatta väittelemään mielipiteistä.

²Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.

³Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö. Joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on hyväksynyt hänetkin omakseen.

⁴Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu – mutta kyllä hän pysyy pystyssä, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä.

⁵Toinen pitää yhtä päivää toista parempana, toinen pitää kaikkia päiviä yhtä hyvinä. Kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.

⁶Joka kiinnittää huomionsa tiettyihin päiviin, tekee sen Herran tähden. Joka syö, syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka ei syö, on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa.

⁷Eihän kukaan meistä elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten.

⁸Jos me elämme, elämme Herralle. Jos kuolemme, kuolemme Herralle. Elämmepä siis tai kuolemme, me olemme Herran omat.

⁹Juuri sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleiden että elävien Herra.

¹⁰Mutta miksi sinä tuomitset veljeäsi? Tai sinä toinen, miksi halveksit veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen,

¹¹onhan kirjoitettu: ”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, jokainen polvi tulee notkistumaan minun edessäni ja jokainen kieli tulee ylistämään Jumalaa.”

¹²Meidän jokaisen on siis tehtävä Jumalalle tili itsestämme.

Älä loukkaa veljeäsi

¹³Älkäämme sen tähden enää tuomitko toisiamme. Päättäkää pikemminkin olla panematta veljenne eteen loukkauksen aihetta tai viettelystä.

¹⁴Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole sinänsä epäpyhää. Ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, se on epäpyhää.

¹⁵Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruuastasi, sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka puolesta Kristus on kuollut.

¹⁶Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi,

¹⁷sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

¹⁸Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieluinen ja kelpaa myös ihmisille.

¹⁹Tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme.

²⁰Älä ruuan vuoksi turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta ihmiselle on pahaksi, jos hän syömisellään loukkaa omaatuntoaan.

²¹On hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä ja välttää muutakin, mistä veljesi loukkaantuu.

²²Pidä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä havaitsee oikeaksi.

²³Mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta. Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

Roomalaisille 15

Elä lähimmäisen parhaaksi

¹Meidän vahvojen tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia eikä elää itsellemme mieliksi.

²Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaakseen, että hän rakentuisi.

³Ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu: ”Niiden herjaukset, jotka herjaavat sinua, ovat osuneet minuun.”

⁴Kaikki, mitä on ennalta kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

⁵Kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,

⁶niin että te yksimielisesti, yhdestä suusta, ylistäisitte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää.

Evankeliumi juutalaisille ja pakanoille

⁷Hyväksykää sen tähden toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt teidät Jumalan kunniaksi.

⁸Haluan sanoa tämän: Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, että hän vahvistaisi isille annetut lupaukset

⁹ja että myös pakanat ylistäisivät Jumalaa hänen laupeudesta, niin kuin on kirjoitettu: ”Sen tähden minä ylistän sinua pakanoiden keskuudessa ja laulan kiitosta sinun nimellesi.”

¹⁰Ja vielä on sanottu: ”Riemuitkaa, pakanat, hänen kansansa kanssa.”

¹¹Ja vielä: ”Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkää häntä, kaikki kansat.”

¹²Myös Jesaja sanoo: ”On tuleva Iisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita. Häneen pakanat panevat toivonsa.”

¹³Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voimassa.

Paavalin lähetystehtävä

¹⁴Omasta puolestani olen kyllä varma teistä, veljeni, että olette täynnä hyvyyttä ja kaikkea tietoa ja myös kykenette neuvomaan toinen toistanne.

¹⁵Kuitenkin olen paikka paikoin kirjoittanut teille melko rohkeasti muistuttaakseni teitä uudestaan näistä asioista. Olen tehnyt näin sen armon perusteella, minkä Jumala on minulle antanut,

¹⁶ollakseni Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanoiden keskuudessa ja toimittaakseni Jumalan evankeliumin pappispalvelua, jotta pakanakansoista tulisi Jumalalle mieluinen, Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

¹⁷Minun kerskaukseni on siis Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa.

¹⁸En näet rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teoilla,

¹⁹tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Jumalan Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyriaan saakka olen saattanut päätökseen Kristuksen evankeliumin julistamisen.

²⁰Olen pitänyt kunnia-asianani julistaa evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimeä ei ole vielä mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle,

²¹vaan niin kuin on kirjoitettu: ”Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat nähdä, ja ne, jotka eivät ole kuulleet, tulevat ymmärtämään.”

Paavalin matkasuunnitelmia

²²Sen tähden olenkin ollut niin usein estynyt tulemasta teidän luokseenne.

²³Mutta nyt minulla ei enää ole tilaa näillä seuduilla, ja olen jo monta vuotta halunnut tulla luokseenne,

²⁴jos joskus matkustan Espanjaan. Toivon, että sitä kautta matkustaessani voisin nähdä teidät ja että te varustaisitte minut matkalle eteenpäin, kunhan ensin olen saanut vähän nauttia seurastanne.

²⁵Nyt kuitenkin matkustan Jerusalemiin viemään avustusta pyhille,

²⁶sillä Makedonia ja Akhaia ovat halunneet suorittaa keräyksen niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhiä.

²⁷Tämän ne ovat nähneet hyväksi ja ovatkin sen heille velkaa. Jos kerran pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvollisia auttamaan näitä aineellisella hyvällä.

²⁸Kun olen suorittanut tehtäväni ja vienyt heille turvallisesti tämän keräyksen tuoton, matkustan teidän kauttanne Espanjaan.

²⁹Tiedän, että tullessani luokseenne saavun Kristuksen täydellinen siunaus mukanani.

³⁰Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani rukoilemalla puolestani Jumalaa.

³¹Rukoilkaa, että pelastuisin joutumasta Juudean epäuskoisten käsiin ja että Jerusalemiä varten tuomani avustus olisi pyhille mieluinen

³²ja että minä Jumalan tahdon mukaisesti saapuisin iloiten teidän luoksenne ja virkistyisin teidän seurassanne.

³³Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

Roomalaisille 16

Henkilökohtaisia terveisiä

¹Suosittelen teille sisartamme Foibea, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija.

²Ottakaa hänet vastaan Herrassa, niin kuin pyhien sopii. Auttakaa häntä kaikessa, missä hän tarvitsee teitä, sillä hän on ollut avuksi monelle, myös minulle.

³Tervehdys Priskalle ja Akvilalle, työtovereilleni Kristuksessa Jeesuksessa.

⁴He ovat panneet oman kaulansa alttiiksi minun henkeni puolesta, ja heitä kiittävät, en ainoastaan minä vaan myös kaikki pakanoiden seurakunnat.

⁵Tervehdys myös seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissaan. Tervehdys Epainetokselle, rakkaalle veljelleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle.

⁶Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän hyväksenne.

⁷Tervehdys Andronikokselle ja Juniakselle, heimolaisilleni ja vankitovereilleni, jotka ovat arvossa pidettyjä apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa.

⁸Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalle veljelleni Herrassa.

- ⁹ Tervehdys Urbanukselle, työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalle veljelleni.
- ¹⁰ Tervehdys Apellekselle, koetuksen kestäneelle Kristuksessa. Tervehdys niille, jotka ovat Aristobuloksen perhekuntaa.
- ¹¹ Tervehdys heimolaiselleni Herodionille. Tervehdys niille Narkissoksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.
- ¹² Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka näkevät vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.
- ¹³ Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.
- ¹⁴ Tervehdys Asynkritokselle, Flegonille, Hermekselle, Patrobakselle, Hermakselle ja veljille, jotka ovat heidän kanssaan.
- ¹⁵ Tervehdys Filologokselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympakselle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssaan.
- ¹⁶ Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.
- ¹⁷ Kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja viettelevät teitä pois siitä opista, jonka te olette saaneet. Karttakaa heitä.
- ¹⁸ Sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta vaan omaa vatsaansa. Lipevillä sanoilla ja kauniilla puheilla he pettävät vilpittömien sydämet.
- ¹⁹ Teidän kuuliaisuutenne on tullut kaikkien tietoon. Sen tähden minä iloitsen teistä. Tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään ja taitamattomia pahaan.
- ²⁰ Rauhan Jumala on pian murskaava Saatanan teidän jalkojenne alle. Herraamme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.

²¹Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipatros tervehtivät teitä.

²²Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, tervehdin teitä Herrassa.

²³Gaius, minun ja koko seurakunnan majoittaja, tervehtii teitä. Erastos, kaupungin rahastonhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä.

²⁴[Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Aamen.]

Kunnia Jumalalle!

²⁵Kunnia hänelle, joka voi vahvistaa teitä minun julistamani evankeliumin ja Jeesuksen Kristuksen saarnan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, josta ikiajoista asti on vaiettu

²⁶mutta joka nyt on ilmoitettu ja profeetallisten Kirjoitusten kautta tehty tiettäväksi iankaikkisen Jumalan käskystä kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi.

²⁷Kunnia Jumalalle, ainoalle viisaalle, Jeesuksen Kristuksen kautta aina ja iankaikkisesti! Aamen.

1. Korinttilaisille

1. Korinttilaisille 1

Tervehdys

¹Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu Kristuksen Jeesuksen apostoliksi, ja veli Soostenes

²Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille ja kaikille, jotka huutavat avuksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikilla paikkakunnilla, niin omillaan kuin meidänkin.

³Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavali kiittää Jumalaa

⁴Minä kiitän aina Jumalaani teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,

⁵että te olette kaikessa rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa.

⁶Näin todistus Kristuksesta on vahvistettu teissä,

⁷niin ettei teiltä puutu mitään mistään armolahjasta odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä.

⁸Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että olette nuhteettomia Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.

⁹Jumala on uskollinen, hän, joka on kutsunut teidät Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.

Riitaisuutta seurakunnassa

¹⁰Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, että te kaikki olisitte yksimielisiä puheissanne ja ettei teidän keskuudessanne olisi hajaannusta vaan että olisitte täysin yhtä ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

¹¹Kloen perheväeltä olen näet saanut kuulla teistä, veljeni, että teillä on keskenänne riitoja.

¹²Tarkoitan sitä, että joku teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolella”, toinen taas: ”Minä Apolloksen”, ”Minä Keefaksen”, ”Minä Kristuksen”.

¹³Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavalia ole ristiinnaulittu teidän tähtenne? Vai Paavalinko nimeen teidät kastettiin?

¹⁴Kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muuta kuin Krispuksen ja Gaiuksen.

¹⁵joten kukaan ei voi sanoa, että teidät on kastettu minun nimeeni.

¹⁶Kastoinhan tosin myös Stefanaan perhekunnan. Sitten en tiedä, olenko kastanut ketään muuta.

¹⁷Eihän Kristus lähettänyt minua kastamaan vaan julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan viisain puhein, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi.

Kristus on Jumalan voima ja viisaus

¹⁸Sanoma rististä on hullutusta niille, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

¹⁹Onhan kirjoitettu: ”Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen.”

²⁰Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailmanajan älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi?

²¹Koska Jumalan viisaudesta maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat.

²²Juutalaiset vaativat ihmetekojä, ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

²³mutta me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta. Hän on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus,

²⁴mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

²⁵Jumalan hullutus on ihmisiä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmisiä voimakkaampi.

²⁶Katsokaa omaa kutsumistanne, veljet. Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa eikä monta jalosukuista.

²⁷Mikä maailman mielestä on hullutusta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailman mielestä on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen voimakkaat häpeään.

²⁸Mikä maailmassa on syntyperältään alhaista ja halveksittua, mikä ei ole mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen mitättömäksi sen, mikä on jotakin,

²⁹ettei mikään liha voisi kerskailla Jumalan edessä.

³⁰Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi,

³¹jotta tapahtuisi, niin kuin on kirjoitettu: ”Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta.”

1. Korinttilaisille 2

Sanoma ristiinnaulitusta Kristuksesta

¹Niinpä, kun tulin luoksenne, veljet, en tullut julistamaan teille Jumalan salaisuutta suurenmoisin puhein tai viisauden keinoin.

²Olin näet päättänyt olla teidän luonanne tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.

³Olin luonanne heikkouden vallassa, hyvin pelokkaana ja vapisevana.

⁴Puheeni ja julistukseni ei ollut inhimillisen viisauden suostuttelevia sanoja vaan Hengen ja voiman osoittamista,

⁵jotta teidän uskonne ei perustuisi ihmisviisauteen vaan Jumalan voimaan.

Jumalan salattu viisaus

⁶Me puhumme kyllä viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailmanajan viisautta emmekä tämän maailmanajan kukistuvien hallitsijoiden viisautta.

⁷Me puhumme Jumalan salattua, kätkeytyä viisautta, jonka Jumala on jo ennen maailmanaikoja määrännyt meidän kirkkaudeksemme.

⁸Sitä ei kukaan tämän maailmanajan hallitsijoista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa.

⁹Mutta, niin kuin on kirjoitettu: ”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat”,

¹⁰sen Jumala on meille ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaiken, Jumalan syvyydetkin.

¹¹Kuka muu tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Kukaan ei myöskään tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.

¹²Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut.

¹³Siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamin sanoin vaan Hengen opettamin, selittäen hengelliset asiat hengellisesti.

¹⁴Sielullinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan Hengestä, sillä se on hänelle hullutusta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti.

¹⁵Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkii kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkimaan.

¹⁶Sillä kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli.

1. Korinttilaisille 3

Jumalan työtovereina

¹Minä en voinut puhua teille, veljet, niin kuin hengellisille vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pikkulapsille Kristuksessa.

²Juotin teille maitoa enkä antanut vahvaa ruokaa, sillä sitä te ette olisi kestäneet. Ette kestä sitä vielä nytkään,

³sillä te olette yhä lihallisia. Kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella niin kuin ihmiset yleensäkin?

⁴Kun yksi sanoo: ”Minä olen Paavalin puolella” ja toinen: ”Minä Apollosen”, ettekö silloin ole niin kuin ihmiset yleensä?

⁵Mikä sitten Apollos on? Ja mikä Paavali? He ovat palvelijoita, joiden kautta te tulitte uskoon, palvelijoita sen kyvyn mukaan, jonka Herra on kummallekin antanut.

⁶Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun.

⁷Niin ei siis istuttaja ole mitään eikä kastelijakaan vaan Jumala, joka antaa kasvun.

⁸Istuttaja ja kastelija ovat yhtä, mutta kumpikin saa palkan oman vaivannäkönsä mukaan,

⁹sillä me olemme Jumalan työtovereita. Te olette Jumalan viljelysmaa ja Jumalan rakennus.

Kristus on ainoa perustus

¹⁰Sen armon mukaan, jonka Jumala on minulle antanut, olen viisaan rakentajan tavoin laskenut perustuksen, ja toinen rakentaa sille. Mutta kukin katsokoon, kuinka rakentaa.

¹¹Muuta perustusta ei kukaan voi laskea sen lisäksi, mikä on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus.

¹²Kuka sitten rakentaakin tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

¹³itse kunkin työ tulee näkyviin. Sen tuo ilmi se päivä, joka ilmestyy tulessa, ja tuli koettelee, millainen kunkin työ on.

¹⁴Jos jonkun tekemä rakennus kestää, hän saa palkan.

¹⁵Jos jonkun työ palaa, hän kärsii vahingon. Itse hän kuitenkin pelastuu ikään kuin tulen läpi.

Te olette Jumalan temppeli

¹⁶Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

¹⁷Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala turmelee hänet, sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.

¹⁸Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä luulee olevansa viisas tässä maailmanajassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas.

¹⁹Tämän maailman viisaus on näet Jumalan silmissä hullutusta. Onhan kirjoitettu: ”Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa”,

²⁰ja vielä: ”Herra tuntee viisaiden ajatukset; hän tietää, että ne ovat turhanpäiväisiä.”

²¹Älköön siis kukaan kerskailko ihmisistä, sillä kaikki on teidän,

²²niin Paavali kuin Apollos ja Keefaskin, maailma, elämä ja kuolema, nykyisyys ja tulevaisuus. Kaikki on teidän,

²³mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

1. Korinttilaisille 4

Apostolin palvelutehtävä

¹Pitäköön siis jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajina.

²Taloudenhoitajilta vaaditaan ennen muuta sitä, että heidät havaitaan uskollisiksi.

³Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, tuomitsetteko te tai jokin ihmisten tuomioistuin minut. En itsekään tuomitse itseäni.

⁴Minulla ei ole mitään tunnollani, mutta ei minua sen perusteella ole vanhurskautettu, vaan minun tuomarini on Herra.

⁵Älkää siis tuomitko ennen aikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta.

⁶Veljet, tämän olen soveltanut itseeni ja Apollockseen teidän takianne, että oppisitte meistä: ”Ei yli sen, mikä on kirjoitettu”, ettekä mahtaillen asettuisi kuka kenenkin puolelle toista vastaan.

⁷Kuka asettaa sinut etusijalle? Ja mitä sinulla on, mitä et ole saanut lahjaksi? Mutta jos olet saanut sen, miksi kerskailet, ikään kuin et olisikaan saanut sitä lahjaksi?

⁸Te olette jo kylläisiä, olette jo rikastuneet, olette tulleet kuninkaiksi ilman meitä. Kunpa olisittekin tulleet kuninkaiksi, niin että meistäkin tulisi kuninkaita teidän kanssanne!

⁹Minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät vihoviimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi. Olemme koko maailman katseltavina, sekä enkelien että ihmisten.

¹⁰Me olemme tyhmiä Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te vahvoja, te olette kunnioitettuja, me halveksittuja.

¹¹Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa, olemme alastomia, meitä pahoinpidellään, me kuljemme kodittomina

¹²ja näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me keitämme.

¹³Meitä parjataan, mutta me puhumme lempeästi. Meistä on tullut ikään kuin maailman tunkio, kaikkien jätekasa tähän päivään saakka.

¹⁴En kirjoita tätä häväistäkseni teitä vaan neuvoen kuin rakkaita lapsiani.

¹⁵Vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, teillä ei kuitenkaan ole monta isää, sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

¹⁶Kehotan siis teitä: olkaa minun seuraajiani.

¹⁷Juuri sen tähden lähetin luoksenne Timoteuksen, rakkaan ja uskollisen poikani Herrassa. Hän muistuttaa teitä vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, jokaisessa seurakunnassa, opetan.

¹⁸Jotkut teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan kuin en tulisikaan luoksenne.

¹⁹Mutta minä tulen pian luoksenne, jos Herra tahtoo, ja otan selvää, en noiden pöyhkeiden puheista vaan voimasta,

²⁰sillä Jumalan valtakunta ei ole puheissa vaan voimassa.

²¹Mitä siis tahdotte? Tulenko luoksenne piiska mukanani vai rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

1. Korinttilaisille 5

Paavali nuhtelee moraalittomuudesta

¹Yleisesti kuulee, että teidän keskuudessanne on haureutta, jopa sellaista haureutta, jota ei esiinny edes pakanoiden keskuudessa. Eräskin pitää isänsä vaimoa.

²Te olette vielä pöyhkeitäkin! Eikö teidän pikemmin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, niin että se, joka on tuollaisen teon tehnyt, poistettaisiin joukostanne?

³Vaikka minä ruumiillisesti olen poissa, olen kuitenkin hengessä läsnä ja kuin läsnä olevana olen jo langettanut tuomion sille, joka on tehnyt tuollaista.

⁴Kun olette Herran Jeesuksen nimessä kokoontuneet yhteen ja minun henkeni ja Herramme Jeesuksen voima ovat läsnä,

⁵tuo mies on luovutettava Saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.

⁶Kerskailunne ei ole hyväksi. Ettekö tiedä, että pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan?

⁷Puhdistakaa pois vanha hapate, että olisitte uusi taikina, niin kuin te olettekin happamattomia; onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu.

⁸Viettätkäämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa.

⁹Kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi haureutta harjoittavien kanssa.

¹⁰En tarkoittanut yleensä tämän maailman haureellisia tai ahneita, riistäjiä tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän pitäisi lähteä pois maailmasta.

¹¹Ei, vaan kirjoitin teille, että jos joku veljeksi kutsuttu on haureellinen tai ahne, epäjumalanpalvelija, pilkkaaja, juomari tai riistäjä, te ette seurustelisi tai edes aterioisi sellaisen kanssa.

¹²Onko minun asiani tuomita ulkopuolella olevia? Ettekö tekin tuomitse sisäpuolella olevia?

¹³Ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha.

1. Korinttilaisille 6

Uskovien väliset riita-asiat

¹Kuinka joku teistä, jolla on riita-asia toista vastaan, rohkenee käydä oikeutta väärämielisten edessä? Miksi ei pyhien edessä?

²Ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Jos te tuomitsette maailman, ettekö kelpaa ratkaisemaan vähäpätöisiä asioita?

³Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä? Emmekö sitten voi tuomita maallisiakin asioita?

⁴Jos teillä siis on maallisia riita-asioita, nekö te asetatte tuomareiksi, joita halveksitaan seurakunnassa?

⁵Sanon tämän teidän häpeäksenne! Eikö joukossanne ole yhtäkään viisasta, joka kykenisi ratkaisemaan veljien väliset asiat?

⁶Nyt veli käy oikeutta veljeä vastaan, ja vielä uskosta osattomien edessä!

⁷Teille on jo yleensä vahingoksi, että käytte oikeutta keskenänne. Miksi ette ennemmin kärsi vääryyttä? Miksi ette ennemmin anna riistää itseltänne?

⁸Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte, vieläpä veljiltä.

⁹Ettekö tiedä, etteivät vääryydentekijät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset eivätkä epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkojat, irstailijat eivätkä homoseksuaalisuuden harjoittajat,

¹⁰eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät peri Jumalan valtakuntaa.

¹¹Tuollaisia jotkut teistäkin olivat, mutta te olette antaneet pestä itsenne, te olette pyhitettyjä ja vanhurskautettuja Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengessä.

Ruumis on Pyhän Hengen temppeli

¹²Kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyksi. Kaikki on minulle luvallista, mutta minä en anna minkään hallita itseäni.

¹³Ruoka on vatsaa ja vatsa ruokaa varten, ja Jumala tekee lopun näistä molemmista. Mutta ruumis ei ole haureutta vaan Herraa varten, ja Herra on ruumista varten.

¹⁴Jumala, joka herätti kuolleista Herran, herättää meidätkin voimallaan.

¹⁵Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin niistä porton jäseniä? En tietenkään!

¹⁶Ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, on yksi ruumis hänen kanssaan? Onhan sanottu: ”Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.”

¹⁷Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

¹⁸Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, jota ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistaan vastaan.

¹⁹Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, hänen, joka asuu teissä ja jonka olette saaneet Jumalalta? Te ette ole itsenne omat,

²⁰teidät on kalliilla hinnalla ostettu. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne .

1. Korinttilaisille 7

Avioliittoa koskevia neuvoja

¹Mitä tulee siihen, mistä kirjoititte, niin miehen on hyvä olla kajoamatta naiseen,

²mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella oma miehensä.

³Mies täyttäköön velvollisuutensa vaimoan kohtaan, samoin vaimo miestänsä kohtaan.

⁴Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan vaan miehen. Samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa vallassaan vaan vaimon.

⁵Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta olisitte vapaita rukoukseen . Tulkaa sitten taas yhteen, ettei Saatana kiusaisi teitä hillittömyytenne vuoksi.

⁶Sanon tämän myönnytyksenä, en käskynä.

⁷Tahtoisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minä. Jokaisella on kuitenkin oma armolahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen.

⁸Naimattomille ja leskille minä sanon, että heille on hyväksi, jos he pysyvät sellaisina kuin minä.

⁹Mutta jos eivät pysty hillitsemään itseään, menkööt naimisiin, sillä parempi on mennä naimisiin kuin palaa himosta.

¹⁰Naimisissa oleville annan käskyn, en minä vaan Herra, että vaimo ei saa erota miehestään.

¹¹Jos hän kuitenkin eroaa, pysyköön naimattomana tai sopikoon miehensä kanssa. Ei myöskään mies saa hylätä vaimoaan.

¹²Muille sanon minä, ei Herra: Jos jonkun veljen vaimo ei ole uskova ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön mies hylätkö häntä.

¹³Ja jos jollakin vaimolla on mies, joka ei ole uskova, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön vaimo hylätkö miestänsä.

¹⁴Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta ja vaimo, joka ei usko, on pyhitetty uskovan miehensä kautta. Muutenhan teidän lapsenne olisivat epäpuhtaita, mutta nyt he ovat pyhiä.

¹⁵Jos puoliso, joka ei ole uskova, eroaa, erotkoon. Veli tai sisar ei tällaisissa tapauksissa ole sidottu, sillä Jumala on kutsunut teidät rauhaan.

¹⁶Mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi?

Tyytyminen Jumalan antamaan osaan

¹⁷Vaeltakoon kukin sen osan mukaan, jonka Herra on hänelle antanut, ja siinä asemassa, jossa Jumala on hänet kutsunut. Näin säädän kaikissa seurakunnissa.

¹⁸Älköön se, joka on kutsuttu ympärileikattuna, pyrkikö ympärileikkaamattomaksi, älköönkä se, joka on kutsuttu ympärileikkaamattomana, ympärileikkauttako itseään.

¹⁹Ympärileikkaus ei ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään. Tärkeä on Jumalan käskyjen pitäminen.

²⁰Pysyköön jokainen siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.

²¹ Jos sinut kutsuttiin orjana, älä sitä murehdi. Mutta jos voit päästä vapaaksi, käytä mahdollisuutta hyväksesi.

²² Joka on orjana saanut Herran kutsun, on Herran vapauttama. Samoin se, joka on saanut kutsun vapaana, on Kristuksen orja.

²³ Teidät on kalliisti ostettu. Älkää olko ihmisten orjia.

²⁴ Veljet, pysyköön kukin Jumalan edessä siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.

Naimattomat ja lesket

²⁵ Mitä neitsyihin tulee, siitä minulla ei ole Herran käskyä. Annan vain neuvoni niin kuin se, joka on saanut Herralta armon olla luotettava.

²⁶ Olen siis sitä mieltä, että nykyisen ahdingon vuoksi jokaisen on hyvä pysyä entisellään.

²⁷ Jos olet sidottu vaimoon, älä hae eroa. Jos sinulla ei ole vaimoa, älä etsikään vaimoa.

²⁸ Mutta jos menetkin naimisiin, et tee syntiä. Neitsytkään ei tee syntiä, vaikka menisi naimisiin. Mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kokemaan elämässään ahdistusta, ja siitä tahtoisin teitä säästää.

²⁹ Sen vain sanon, veljet, että aika on lyhyt. Olkoot tästä lähtien nekin, joilla on vaimo, kuin heillä ei vaimoa olisikaan,

³⁰ ja ne, jotka itkevät, kuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, kuin eivät iloitsisi. Olkoot ne, jotka ostavat, kuin eivät omistaisi mitään,

³¹ ja ne, jotka käyttävät hyödykseen tätä maailmaa, kuin eivät siitä hyötyisi, sillä tämän maailman muoto on katoamassa.

³² Tahtoisin teidän olevan ilman huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, miten miellyttäisi Herraa.

³³ Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi vaimoan,

³⁴Ja hän on jakautunut kahtaalle. Nainen, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat ruumiiltaan ja hengeltään pyhiä. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi miestänsä.

³⁵Sanon tämän teidän omaksi hyödyksenne, en kahlitakseni teitä, vaan siksi, että eläisitte säädyllisesti ja pysyisitte häiriintymättä Herrassa.

³⁶Jos joku luulee menettelevänsä väärin naimaikäistä tytärtään kohtaan, ja jos naimisiinmenon kerran pitää tapahtua, tehköön niin kuin haluaa; ei hän syntiä tee, menkööt naimisiin.

³⁷Mutta joka pysyy lujana sydämessään eikä ole minkään pakon alainen vaan hallitsee oman tahtonsa ja on sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, tekee hyvin.

³⁸Joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

³⁹Vaimo on sidoksissa mieheensä niin kauan kuin tämä elää. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa menemään naimisiin kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa.

⁴⁰Minun mielestäni hän kuitenkin on onnellisempi, jos pysyy yksin. Ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

1. Korinttilaisille 8

Epäjumalille uhrattu liha

¹Mitä epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.

²Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hän ei vielä tiedä, niin kuin tulee tietää.

³Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, hänet Jumala tuntee.

⁴Mitä epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta kuin yksi Jumala.

⁵Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, taivaassa tai maan päällä, niin kuin onkin monia jumalia ja monia herroja,

⁶meillä on vain yksi Jumala, Isä. Hänestä on kaikki, ja me olemme häntä varten. Ja yksi on Herra, Jeesus Kristus, hänen kauttaan on kaikki, niin myös me.

⁷Mutta kaikilla ei tätä tietoa ole. Tottumuksesta epäjumaliin jotkut yhä syövät lihaa, ikään kuin se olisi uhrattu epäjumalille, ja siitä tahraantuu heidän heikko omatuntonsa.

⁸Ei ruoka lähennä meitä Jumalaan. Jos olemme syömättä, emme mitään menetä. Jos syömme, emme siitä hyödy.

⁹Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu loukkaukseksi heikoille.

¹⁰Jos joku, omaltatunnonaan heikko, näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan temppelissä, eikö hän siitä rohkaistu epäjumalille uhratun lihan syömiseen?

¹¹Sinun tietosi vuoksi turmeltuu heikko veljesi, jonka puolesta Kristus on kuollut.

¹²Kun näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, te teette syntiä Kristusta vastaan.

¹³Sen tähden, jos ruoka on viettelykseksi veljelleni, en enää ikinä syö lihaa, etten olisi veljelleni viettelykseksi.

1. Korinttilaisille 9

Apostolin oikeudet

¹Enkö minä ole vapaa? Enkö ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta Kristusta, Herraamme? Ettekö te ole työni tulos Herrassa?

²Jos en olekaan apostoli muille, teille ainakin olen, sillä te olette apostolinvirkani sinetti Herrassa.

³Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka minua tuomitsevat.

⁴Eikö meillä olisi oikeutta ruokaan ja juomaan?

⁵Eikö meillä olisi oikeutta kuljettaa mukanamme vaimoa, uskonsisarta, niin kuin tekevät muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas?

⁶Vai olemmeko minä ja Barnabas ainoat, joilla ei ole oikeutta olla tekemättä ruumiillista työtä?

⁷Kuka suorittaa koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen hedelmää? Tai kuka paimentaa karjaa eikä nauti sen maitoa?

⁸Puhunko tästä vain ihmisten tavoin? Eikö lakikin sano näin?

⁹Onhan Mooseksen laissa kirjoitettuna: ”Älä sido puivan härän suuta.” Ei kai Jumala ole häristä huolissaan?

¹⁰Eikö hän puhu juuri meidän tähtemme? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan tehdä työtä osansa saamisen toivossa.

¹¹Jos me olemme kylväneet teihin hengellistä hyvää, olisiko liikaa, jos niittäisimme teiltä aineellista hyvää?

¹²Jos muilla on tällainen oikeus teihin, eikö paljon enemmän meillä? Me emme kuitenkaan ole käyttäneet hyväksemme tätä oikeutta vaan kestämmme kaiken, jotta emme panisi mitään estettä Kristuksen evankeliumille.

¹³Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhiä toimia, saavat elantonsa pyhäköstä ja ne, jotka toimivat uhrialttarin äärellä, saavat osansa alttarin uhreista.

¹⁴Samoin Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajien tulee saada elantonsa evankeliumista.

¹⁵Mutta minä en ole käyttänyt hyväkseni yhtäkään näistä oikeuksistani. En kirjoitakaan tätä siksi, että niitä minuun sovellettaisiin. Mieluummin kuolen, kuin että joku tekisi tyhjäksi tämän kerskaukseni.

¹⁶Siitä, että julistan evankeliumia, minulla ei ole kerskailemista. Minun on pakko tehdä niin. Voi minua, ellen evankeliumia julista!

¹⁷Jos teen sitä vapaasta tahdostani, minulla on siitä palkka. Jos taas en tee sitä vapaasta tahdostani, minulle on silti uskottu tämä tehtävä.

¹⁸Mikä siis on palkkani? Se, että evankeliumia julistaessani teen sen ilmaiseksi enkä käytä hyväkseni evankeliumin minulle antamia oikeuksia.

¹⁹Vaikka olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni mahdollisimman monia.

²⁰Juutalaisille olen ollut kuin juutalainen voittaakseni juutalaisia. Lain alaisille olen ollut ikään kuin lain alainen voittaakseni lain alaisia, vaikka itse en olekaan lain alainen.

²¹Ilman lakia oleville olen ollut kuin olisin ilman lakia voittaakseni ilman lakia olevia, vaikka en olekaan ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa.

²²Heikoille olen ollut heikko voittaakseni heikkoja. Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes muutamia.

²³Tämän kaiken teen evankeliumin vuoksi, että tulisin siitä itekin osalliseksi.

²⁴Ettekö tiedä, että ne, jotka juoksevat kilparadalla, tosin kaikki juoksevat, mutta vain yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa tekin niin, että saavutatte sen.

²⁵Jokainen kilpailija noudattaa kaikessa itsehillintää, nuo saadakseen katoavan seppeleen mutta me katoamattoman.

²⁶En siis juokse umpimähkään enkä nyrkkeile kuin ilmaan huitoen,

²⁷vaan suuntaan lyönnit omaan ruumiiseeni ja alistan sen tottelemaan, etten minä, joka muille saarnaan, itse joutuisi hylätyksi.

1. Korinttilaisille 10

Varoitus epäjumalien palvelemisesta

¹Veljet, en tahdo teidän olevan tietämättömiä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki.

²Heidät kaikki kastettiin Moosekseen pilvessä ja meressä.

³Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa

⁴ja joivat samaa hengellistä juomaa. He joivat hengellisestä kalliosta, joka seurasi heitä. Se kallio oli Kristus.

⁵Useimpiin heistä Jumala ei kuitenkaan mieltynyt, saivathan he surmansa autiomaassa.

⁶Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, ettemme himoitsisi pahaa, niin kuin he himoitsivat.

⁷Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi niin kuin jotkut heistä. Onhan kirjoitettu: ”Kansa istui syömään ja juomaan, ja sitten se nousi ja aloitti ilonpidon.”

⁸Älkäämme harjoittako haureutta, niin kuin jotkut heistä harjoittivat – heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentäkolmetuhatta.

⁹Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niin kuin jotkut heistä kiusasivat – käärmeet surmasivat heidät.

¹⁰Älkää myöskään nurisko, niin kuin jotkut heistä nurisivat – heidät surmasi tuhooja.

¹¹Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista, ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille on tullut maailmanaikojen loppukausi.

¹²Joka siis luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu.

¹³Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.

¹⁴Sen tähden, rakkaani, paetkaa epäjumalien palvelemista.

¹⁵Puhun kuin järkeville. Arvostelkaa itse, mitä minä sanon.

¹⁶Eikö siunauksen malja, jonka me siunaamme, ole osallisuus Kristuksen vereen? Eikö leipä, jonka me murramme, ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?

¹⁷Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis, sillä me kaikki olemme osallisia tuosta yhdestä leivästä.

¹⁸Katsokaa luonnollista Israelia. Eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista?

¹⁹Mitä siis tarkoitan? Ettäkö epäjumalalle uhrattu on jotakin tai epäjumala on jotakin?

²⁰Ei, vaan minkä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle, enkä minä tahdo teidän tulevan osallisiksi riivaajista.

²¹Ette voi juoda sekä Herran maljasta että riivaajien maljasta. Ette voi olla osallisia sekä Herran pöydästä että riivaajien pöydästä.

²²Vai haluammeko herättää Herran kiivauden? Emme kai ole häntä voimakkaampia?

Tehkää kaikki Jumalan kunniaksi

²³Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi. Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki rakenna.

²⁴Älköön kukaan etsikö omaa etuaan vaan toisen.

²⁵Syökää kaikkea, mitä lihatorilla myydään, kyselemättä mitään omantunnon vuoksi,

²⁶sillä Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on.

²⁷Jos joku, joka ei usko, kutsuu teidät luokseen ja te tahdotte mennä, syökää kaikkea, mitä on pantu eteenne, kyselemättä mitään omantunnon tähden.

²⁸Mutta jos joku sanoo teille: ”Tämä on jumalille uhrattua”, niin jättäkää se syömättä hänen vuokseen, joka asian ilmaisi, ja omantunnon vuoksi.

²⁹En tarkoita teidän omaatuntoanne vaan tuon toisen. Miksi minun vapauteni joutuisi toisen ihmisen omantunnon tuomittavaksi?

³⁰Jos minä nautin ruuan kiittäen, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän?

³¹Syöttepä siis tai juotte tai teettepä mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

³²Älkää olko loukkaukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkään Jumalan seurakunnalle.

³³Minäkin yritän kaikessa kelvata kaikille. En etsi omaa hyötyäni vaan monien, että he pelastuisivat.

1. Korinttilaisille 11

¹Olkaa minun seuraajiani, niin kuin minä olen Kristuksen seuraaja.

²Kiitän teitä siitä, että olette muistaneet minua kaikessa ja pidätte kiinni opetuksista sellaisina kuin olen ne teille antanut.

Pään peittäminen seurakunnan kokouksissa

³Tahdon teidän kuitenkin tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mies on vaimon pää ja Jumala on Kristuksen pää.

⁴Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettynä, häpäisee päänsä.

⁵Jokainen nainen taas, joka rukoilee tai profetoi peittämättä päätään, häpäisee päänsä. Sehän on aivan sama kuin hänen päänsä olisi ajeltu paljaaksi.

⁶Ellei nainen peitä päätään, leikkauttakoon hiuksensakin. Mutta jos kerran naiselle on häpeäksi leikkauttaa tai ajattaa pois hiuksensa, peittäköön sitten päänsä.

⁷Miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia. Nainen taas on miehen kunnia.

⁸Mies ei ole alkuisin naisesta vaan nainen miehestä,

⁹eikä miestä luotu naista varten vaan nainen miestä varten.

¹⁰Siksi naisen tulee pitää päässään vallan merkkiä enkelien tähden.

¹¹Herrassa ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista,

¹² sillä niin kuin nainen on alkuisin miehestä, niin myös mies on syntynyt naisesta. Mutta kaikki on Jumalasta.

¹³ Päättäkää itse, sopiiko naisen rukoilla Jumalaa peittämättä päätään.

¹⁴ Eikö itse luontokin opeta teille, että miehelle on häpeäksi, jos hänellä on pitkät hiukset?

¹⁵ Mutta naiselle pitkät hiukset ovat kunniaksi, koska hiukset on annettu hänelle hunnuksi.

¹⁶ Jos joku kuitenkin haluaa väittää vastaan, niin tietäköön, että meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.

Herran aterian viettäminen

¹⁷ Näin käskiessäni en kiitä teitä, koska kokoontumisenne ei tee teitä paremmiksi vaan pahemmiksi.

¹⁸ Olen ensiksikin kuullut, että teillä on eripuraisuutta kokoontuessanne seurakunnan kokoukseen, ja osittain sen uskonkin.

¹⁹ Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, että kävisi ilmi, ketkä teistä kestävät koetuksen.

²⁰ Teidän kokoontumisenne ei ole Herran aterian nauttimista,

²¹ sillä syöäessä kukin nauttii omia ruokiaan, niin että toinen on nälissään ja toinen juovuksissa.

²² Eikö teillä ole kodit syömistä ja juomista varten? Vai halveksitteko te Jumalan seurakuntaa ja häpäisette niitä, joilla ei ole mitään? Mitä minä sanoisin teille? Kiitänkö teitä? Tässä asiassa en kiitä.

²³ Olen saanut Herralta sen, minkä olen myös ilmoittanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän,

²⁴ kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.”

²⁵ Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin te siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.”

²⁶ Sillä niin usein kuin syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee.

²⁷ Joka siis kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljasta, on syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen.

²⁸ Tutkikoon siis ihminen itseään ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta.

²⁹ Sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo itselleen tuomion.

³⁰ Sen vuoksi teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat nukkuneet pois.

³¹ Mutta jos tutkisimme itseämme, meitä ei tuomittaisi.

³² Mutta kun meitä tuomitaan, se on meille Herran kuritusta, ettei meitä yhdessä maailman kanssa tuomittaisi kadotukseen.

³³ Odottakaa siis, veljet, toisianne, kun kokoonnutte aterioimaan.

³⁴ Jos jonkun on nälkä, syököön kotonaan, ettette kokoontuisi tuomioksenne. Muista asioista määrään sitten kun tulen.

1. Korinttilaisille 12

Hengelliset lahjat

¹ Mitä tulee hengellisiin lahjoihin, veljet, en tahdo teidän olevan niistä tietämättömiä.

² Tehän tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin harhaanjohtettuina mykkien epäjumalien luo.

³Siksi teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus on kirottu.” Kukaan ei myöskään voi sanoa: ”Jeesus on Herra”, muuten kuin Pyhässä Hengessä.

⁴Armolahjoja on erilaisia, mutta Henki on sama.

⁵Myös palvelutehtäviä on erilaisia, mutta Herra on sama.

⁶Voimavaikutuksia on erilaisia, mutta Jumala, joka kaiken kaikissa vaikuttaa, on sama.

⁷Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin yhteiseksi hyödyksi.

⁸Niinpä toinen saa Hengen kautta viisauden sanat, toinen saman Hengen vaikutuksesta tiedon sanat,

⁹toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas parantamisen armolahjat samassa Hengessä,

¹⁰toinen saa lahjan tehdä voimallisia tekoja, toinen profetoimisen lahjan, toinen henkien erottamisen lahjan, toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä.

¹¹Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin erikseen niin kuin tahtoo.

Yksi ruumis, monta jäsentä

¹²Niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä – mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis – niin on Kristuskin.

¹³Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi, ja kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä.

¹⁴Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monesta.

¹⁵Jos jalka sanoisi: ”Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

¹⁶Jos korva sanoisi: ”Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

¹⁷ Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas ruumis olisi kokonaan korvana, missä silloin olisi hajuaisti?

¹⁸ Nyt Jumala on kuitenkin asettanut jokaisen näistä jäsenistä ruumiiseen niin kuin on tahtonut.

¹⁹ Jos kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten olisi ruumis?

²⁰ Nytpä onkin monta jäsentä mutta yksi ruumis.

²¹ Silmä ei voi sanoa kädelle: ”En tarvitse sinua”, eikä pää jaloille: ”En tarvitse teitä.”

²² Päinvastoin, ne ruumiinjäsenet, jotka näyttävät olevan heikoimpia, ovat välttämättömiä.

²³ Ne ruumiinjäsenet, jotka eivät meistä näytä kovinkaan kunniakkailta, me peitämme sitäkin kunniallisemmin. Ne, joita häpeämme, me peitämme sitäkin häveliäämmin,

²⁴ mutta ne, joita emme häpeä, eivät tarvitse peittämistä. Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että hän antoi vähempiarvoiselle suuremman kunnian,

²⁵ jotta ruumiissa ei olisi eripuraisuutta vaan jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toisistaan.

²⁶ Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki jäsenet sen kanssa. Jos yksi jäsen saa kunniaa, iloitsevat kaikki jäsenet sen kanssa.

²⁷ Te olette Kristuksen ruumis ja jokainen osaltanne hänen jäseniään.

²⁸ Jumala asetti seurakuntaan ensinnäkin jotkut apostoleiksi, toiseksi jotkut profeetoiksi ja kolmanneksi jotkut opettajiksi. Sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa, avustaa, johtaa, puhua eri kielillä.

²⁹ Eivät kai kaikki ole apostoleja? Eiväthän kaikki ole profeettoja? Eivätkä kaikki opettajia? Eivät kai kaikki tee voimallisia tekoja?

³⁰ Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eivätkä kaikki selitä kieliä?

³¹ Tavoitelkaa innokkaasti parhaimpia armolahjoja. Ja vielä minä osoitan teille verrattoman tien.

1. Korinttilaisille 13

Rakkauden ylistys

¹ Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali.

² Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään.

³ Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni muiden ruokkimiseksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.

⁴ Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaile, ei pöyhkeile,

⁵ ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa,

⁶ ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa.

⁷ Kaiken se peittää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii.

⁸ Rakkaus ei koskaan häviä. Mutta profetoiminen katoaa, kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.

⁹ Tietämisemme on näet vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista,

¹⁰ mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, katoaa se, mikä on vajavaista.

¹¹ Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi. Minulla oli lapsen mieli, ja ajattelin kuin lapsi. Tultuani mieheksi hylkäsin sen, mikä oli lapsenomaista.

¹² Nyt näemme kuin kuvastimesta, himmeän heijastuksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt tunnen vajavaisesti mutta silloin täydellisesti, niin kuin minut itsenikin tunnetaan täydellisesti.

¹³Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme. Mutta suurin niistä on rakkaus.

1. Korinttilaisille 14

Profetoiminen ja kielillä puhuminen

¹Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, varsinkin profetoimisen lahjaa.

²Kielillä puhuva ei näet puhu ihmisille vaan Jumalalle. Häntä ei ymmärrä kukaan, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä .

³Profetoiva sen sijaan puhuu ihmisille rakentumiseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi.

⁴Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

⁵Tahtoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin tahtoisin teidän profetoivan. Profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

⁶Jos nyt tulisin luoksenne, veljet, ja puhuisin kielillä, mitä hyötyä minusta olisi, ellen puhuisi teille ilmestyksen, tiedon, profetian tai opetuksen sanoja?

⁷Näinhän on myös elottomien soittimien, huilun tai harpun, laita. Kuinka tiedetään, mitä huilulla tai harpulla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvien sävelin?

⁸Ja jos pasuuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?

⁹Samoin on teidän laitanne: ellette puhu selvää kieltä, kuinka teidän puhettanne voidaan ymmärtää? Tehän puhutte tuuleen.

¹⁰Maailmassa lienee vaikka kuinka monta kieltä, mutta ei ainoatakaan, joka ei olisi ymmärrettävissä.

¹¹Mutta ellen tunne sanojen merkitystä, olen puhujalle muukalainen ja puhuja on minulle muukalainen.

¹²Samoin on teidän laitanne. Koska siis tavoittelette innokkaasti henkilahjoja, pyrkikää saamaan niitä runsaasti seurakunnan rakentumiseksi.

¹³Siksi se, joka puhuu kielillä, rukoilkoon, että kykenisi selittämään kielet.

¹⁴Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

¹⁵Mitä siis tehdä? Minun tulee rukoilla hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. Minun tulee laulaa kiitosta hengelläni mutta myös ymmärrykselläni.

¹⁶Jos ylistät Jumalaa hengelläsi, kuinka paikalla oleva oppimaton voi sanoa kiitokseesi aamenen? Eihän hän ymmärrä mitä sanot.

¹⁷Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.

¹⁸Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä, jopa enemmän kuin kukaan teistä.

¹⁹Mutta opettaakseni muitakin tahdon seurakunnassa puhua mieluummin viisi sanaa ymmärrykselläni kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä.

²⁰Veljet, älkää olko ymmärrykseltänne lapsia. Pahuudessa olkaa lapsia mutta ymmärrykseltänne täysi-ikäisiä.

²¹Laissa on kirjoitettu: ”Vierailla kielillä ja muukalaisten huulilla minä puhun tälle kansalle, eikä se sittenkään kuuntele minua, sanoo Herra.”

²²Kielet eivät siis ole merkki uskoville vaan niille, jotka eivät usko. Profetoiminen taas ei ole merkki niille, jotka eivät usko, vaan uskoville.

²³Jos siis koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki puhuisivat kielillä ja paikalle tulisi oppimattomia tai niitä, jotka eivät usko, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?

²⁴Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku, joka ei usko tai on oppimaton, tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja lausuisivat hänestä tuomion.

²⁵ Hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen rukoilisi Jumalaa ja julistaisi: ”Todellakin, Jumala on teidän keskuudessanne.”

Armolahjat ja järjestys seurakunnan kokouksissa

²⁶ Kuinka siis on, veljet? Kun kokoonnutte yhteen, jokaisella on jotakin annettavaa: laulu, opetus tai ilmestys, puhe kielillä tai sen selitys. Kaikki tapahtukoon rakentumiseksi.

²⁷ Jos puhutaan kielillä, vain kaksi tai enintään kolme puhukoon, kukin vuorollaan, ja yksi selittääkään.

²⁸ Mutta jos ei ole selittäjää, niin kielilläpuhuja olkoon vaiti seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.

²⁹ Profeetoista saa puhua kaksi tai kolme, ja muut arvostelkoot.

³⁰ Jos joku toinen kokouksessa istuvista saa ilmestyksen, vaietkoon edellinen.

³¹ Te voitte näet kaikki profetoida vuorollanne, jotta kaikki oppisivat ja saisivat kehotusta.

³² Profeettojen henget ovat profeetoille alamaiset,

³³ sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen vaan rauhan Jumala. Niin kuin on laita kaikissa pyhien seurakunnissa,

³⁴ naiset olkoot vaiti teidänkin seurakuntanne kokouksissa. Heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niin kuin lakikin sanoo.

³⁵ Jos he tahtovat oppia jotakin, kysykööt kotona omalta mieheltään, sillä naisen on häpeällistä puhua seurakunnan kokouksessa.

³⁶ Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Tai ainoastaan teillekö se on tullut?

³⁷ Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäkään, että se, mitä teille kirjoitan, on Herran käsky.

³⁸ Jos joku ei tätä tunnusta, häntä itseään ei tunnusteta.

³⁹ Veljet, tavoitelkaa innokkaasti profetoimisen lahjaa älkääkä estäkö kielillä puhumista.

⁴⁰ Kaikki tapahtukoon kuitenkin arvokkaasti ja järjestyksessä.

1. Korinttilaisille 15

Kristuksen ylösnousemus

¹ Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte.

² Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet.

³ Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan,

⁴ hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan,

⁵ ja hän näyttäytyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista.

⁶ Sen jälkeen hän näyttäytyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa mutta jotkut ovat jo nukkuneet pois.

⁷ Sitten hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

⁸ Viimeiseksi kaikista hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin keskonen.

⁹ Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua edes kutsutaan apostoliksi, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

¹⁰ Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä vaan Jumalan armo, joka on ollut minun kanssani.

¹¹ Olipa siis kyse minusta tai heistä, näin me julistamme, ja näin te olette uskoneet.

Kuolleiden ylösnousemus

¹²Mutta jos Kristuksesta julistetaan, että hänet on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole?

¹³Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista.

¹⁴Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa, turhaa myös teidän uskonne.

¹⁵Silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi. Olemmehan todistaneet Jumalasta, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei olisikaan herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.

¹⁶Jos kerran kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty.

¹⁷Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne.

¹⁸Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat kadotettuja.

¹⁹Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme kaikista ihmisistä surkuteltavimpia.

²⁰Mutta nytpä Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena kuolemaan nukkuneista.

²¹Koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin myös kuolleiden ylösnousemus on tullut ihmisen kautta.

²²Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

²³jokainen vuorollaan, esikoisena Kristus ja sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan.

²⁴Sitten tulee loppu, kun hän luovuttaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

²⁵Kristuksen pitää näet hallita siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle.

²⁶Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

²⁷Sillä ”kaiken on Jumala alistanut hänen jalkojensa alle”. Mutta kun sanotaan, että kaikki on alistettu, lukuun ei oteta tietenkään häntä, joka on alistanut kaiken Kristuksen valtaan.

²⁸Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistuu sen valtaan, joka on alistanut kaiken hänen valtaansa, jotta Jumala olisi kaikki kaikissa.

²⁹Mitä muuten tekevät ne, jotka kastattavat itsensä kuolleiden puolesta? Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he sitten kastattavat itsensä näiden puolesta?

³⁰Ja miksi mekään antaudumme joka hetki vaaraan?

³¹Minä kuolen joka päivä, niin totta kuin te, veljet, olette kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

³²Mitä hyötyä minulle inhimillisesti ajatellen on siitä, että olen taistellut Efesoksessa petoja vastaan? Jos kuolleita ei herätetä, niin syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme.

³³Älkää eksykö! ”Huono seura hyvät tavat turmelee.”

³⁴Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä tehkö syntiä. On näet niitä, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Sanon tämän teidän häpeäksenne.

Ylösnousemusruumis

³⁵Joku ehkä kysyy: ”Millä tavoin kuolleet heräävät? Ja millaisessa ruumiissa he tulevat esiin?”

³⁶Sinä mieletön! Eihän se, minkä kylvät, herää eloon, ellei se ensin kuole.

³⁷Ja kun kylvät, et kylvä nousevaa vartta vaan pelkän siemenen, oli se sitten vehnänjyvä tai jokin muu siemen.

³⁸Mutta Jumala antaa sille sellaisen varren kuin tahtoo, kullekin siemenelle sen oman varren.

³⁹ Ei kaikki liha ole samanlaista. Toista on ihmisen liha, toista taas karjan liha, toista lintujen liha ja toista kalojen.

⁴⁰ Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta toisenlaista on taivaallisten kirkkaus, toisenlaista taas maallisten.

⁴¹ Toista on auringon kirkkaus, toista kuun kirkkaus ja toista tähtien kirkkaus, ja toinen tähti eroaa toisesta kirkkaudeltaan.

⁴² Näin on myös kuolleiden ylösnousemus: Kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa.

⁴³ Kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa. Kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa.

⁴⁴ Kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen.

⁴⁵ Onhan kirjoitettu: ”Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu.” Viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki.

⁴⁶ Ensimmäisenä ei siis ollut hengellinen vaan sielullinen, vasta sitten tulee hengellinen.

⁴⁷ Ensimmäinen ihminen oli maasta ja maallinen. Toinen ihminen on taivaasta .

⁴⁸ Millainen maallinen oli, sellaisia ovat maalliset. Millainen taivaallinen on, sellaisia ovat myös taivaalliset.

⁴⁹ Ja niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä tulee olemaan myös taivaallisen kuva.

⁵⁰ Mutta sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

⁵¹ Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Emme me kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme,

⁵²yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

⁵³Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pukeutua kuolemattomuuteen.

⁵⁴Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ”Kuolema on nielty ja voitto saatu.

⁵⁵Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun pistimesi? ”

⁵⁶Kuoleman pistin on synti, ja synnin voima on laki.

⁵⁷Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

⁵⁸Olkaa siis, rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita Herran työssä, ja tietäkää, että vaivannäköenne Herrassa ei ole turhaa.

1. Korinttilaisille 16

Pyhien avustaminen

¹Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, tehkää tekin samoin kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille.

²Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä talteen jotakin, säästäen menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.

³Sitten kun tulen, lähetän ne, jotka te katsotte sopiviksi, valtuuskirjeet mukanaan viemään teidän rakkaudenlahjaanne Jerusalemiin.

⁴Jos asia vaatii, että minunkin on lähdettävä matkaan, he saavat lähteä kanssani.

Matkasuunnitelmia

⁵Aion tulla teidän luoksenne kuljettuani Makedonian läpi, sillä tulen Makedonian kautta.

⁶Teidän luonanne saatan viipyä jonkin aikaa, ehkä yli talvenkin, niin että voitte auttaa minua eteenpäin, minne menenkin.

⁷En tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, vaan toivon voivani viipyä luonanne jonkin aikaa, jos Herra suo.

⁸Mutta Efesoksessa viivyn helluntaihin saakka,

⁹sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.

¹⁰Jos Timoteus saapuu, katsokaa, että hän voi olla luonanne pelotta, sillä hän tekee Herran työtä niin kuin minäkin.

¹¹Älköön siis kukaan halveksiko häntä. Lähettäkää hänet rauhassa matkalle, jotta hän tulisi luokseni, sillä minä odotan häntä veljien kanssa.

¹²Mitä veli Apollockseen tulee, olen useasti kehottanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän luoksenne, mutta hänellä ei ole nyt halua lähteä. Hän tulee, kun hänelle sopii.

Kehotuksia ja tervehdyksiä

¹³Valvokaa, pysykää uskossa lujina, olkaa miehekkäitä, olkaa vahvoja.

¹⁴Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.

¹⁵Kehotan teitä, veljet: Te tiedätte, että Stefanas ja hänen perhekuntansa ovat Akhaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet palvelemaan pyhiä.

¹⁶Olkaa tekin kuuliaisimpia heille ja jokaiselle, joka yhdessä heidän kanssaan tekee työtä ja näkee vaivaa.

¹⁷Iloitsen siitä, että Stefanas, Fortunatus ja Akaikos ovat tulleet tänne. He korvaavat minulle teidän poissaolonne.

¹⁸He ovat virkistäneet minun henkeäni niin kuin teidänkin. Antakaa siis tunnustus sellaisille miehille.

¹⁹Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Akvila ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herrassa.

²⁰Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.

²¹Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.

²²Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maranata!

²³Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.

²⁴Rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.

2. Korinttilaisille

2. Korinttilaisille 1

¹Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle ja kaikille pyhille koko Akhaiassa.

²Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Lohdutuksen Jumala

³Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala.

⁴Hän lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat kaikenlaisissa ahdistuksissa.

⁵Niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, samoin tulee Kristuksen kautta runsaana osaksemme myös lohdutus.

⁶Jos me olemme ahdistuksessa, se on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos taas saamme lohdutusta, sekin on teille lohdutukseksi ja vaikuttaa niin, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme.

⁷Meillä on teistä varma toivo, sillä me tiedämme, että niin kuin te olette osallisia kärsimyksistä, samoin olette osallisia myös lohdutuksesta.

⁸Emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä ahdistuksesta, johon jouduimme Aasiassa. Ahdinkomme oli niin suunnaton ja ylivoimainen, että olimme epätoivoisia hengestämme.

⁹Pidimme itseämme jo kuolemaan tuomittuina, ettemme luottaissi itseemme vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet.

¹⁰Näin suuresta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät ja yhä pelastaa. Häneen me olemme panneet sen toivon, että hän vastedeskin pelastaa,

¹¹ kun tekin autatte meitä rukouksin. Näin nousee monien suusta meidän tähtemme kiitos Jumalalle siitä armolahjasta, joka on tullut osaksemme.

Muutos Paavalin suunnitelmissa

¹² Meidän kerskauksemme on tämä: omantuntonamme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan edessä pyhyydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa vaan Jumalan armossa.

¹³ Eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta kuin se, minkä voitte lukea ja myös ymmärtää. Toivon teidän täysin ymmärtävän,

¹⁴ niin kuin olette osittain meitä ymmärtäneetkin, että Herramme Jeesuksen päivänä me olemme teidän kerskauksenne kuten myös te meidän.

¹⁵ Tähän luottaen aioin ensin tulla luoksenne, jotta saisitte minulta vielä toisenkin todistuksen suosiostani.

¹⁶ Aioin käydä luonanne matkallani Makedoniaan ja palata taas Makedoniasta luoksenne ja teidän varustamananne jatkaa matkaa Juudeaan.

¹⁷ En kai näin aikoessani ole menetellyt harkitsemattomasti? Vai päätänkö lihan mukaan sen, minkä päätän, niin että puheeni on samanaikaisesti ”kyllä, kyllä” ja ”ei, ei”?

¹⁸ Mutta niin kuin Jumala on luotettava, ei meidän puheemme teille ole ”kyllä” ja ”ei”.

¹⁹ Eihän Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme keskuudessanne saarnanneet, tullut ollakseen ”kyllä” ja ”ei”, vaan hänessä tuli ”kyllä”.

²⁰ Niin monta kuin on Jumalan lupaus, ne ovat hänessä ”kyllä”. Siksi mekin sanomme hänen kauttaan: ”Aamen”, Jumalan kunniaksi.

²¹ Mutta hän, joka vahvistaa meitä yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja on voidellut meidät, on Jumala.

²²Hän on myös painanut meihin sinettinsä ja antanut meidän sydämiimme vakuudeksi Hengen.

²³Kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että teitä säästääkseni en vielä ole tullut Korinttiin.

²⁴Ei niin, että pyrkisimme hallitsemaan teidän uskoanne, vaan yhdessä me autamme teitä iloonne, sillä uskossa te olette lujia.

2. Korinttilaisille 2

¹Päätin näet mielessäni, että tullessani luoksenne en taas toisi murhetta mukaanani.

²Jos teen teidät murheellisiksi, kuka muu voi saada minut iloiseksi kuin se, jonka olen tehnyt murheelliseksi?

³Juuri tästä kirjoitinkin teille, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa. Luotan teihin kaikkiin, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne.

⁴Kirjoitin teille suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä monin kyynelin, en siksi, että tulisitte murheellisiksi vaan että tuntisitte sen suuren rakkauden, joka minulla on teitä kohtaan.

Anteeksianto syntiä tehneelle

⁵Jos joku on tuottanut murhetta, hän ei ole tuottanut sitä vain minulle vaan teille kaikille – ainakin jossain määrin, etten liioittelisi.

⁶Sellaiselle riittää se rangaistus, jonka useimmat teistä ovat hänelle antaneet.

⁷Nyt teidän päinvastoin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän menehtyisi liian suureen murheeseen.

⁸Sen vuoksi kehotan teitä osoittamaan hänelle rakkautta.

⁹Siksi kirjoitinkin teille, jotta saisin tietää, kestättekö koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaisia.

¹⁰Kenelle te jotakin annatte anteeksi, hänelle annan minäkin. Sen, mitä olen antanut anteeksi – jos minulla on ollut jotakin anteeksi annettavaa – sen olen antanut anteeksi teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä,

¹¹ettei Saatana pääsisi meistä voitolle. Eiväthän hänen aikeensa ole meille tuntemattomia.

Kristuksen voittosaatossa

¹²Tultuani Trooakseen julistamaan Kristuksen evankeliumia Herra avasi minulle oven työhönsä .

¹³Minä en kuitenkaan saanut rauhaa hengessäni, kun en tavannut veljeäni Titusta. Siksi jätin hyvästit uskoville ja lähdin Makedoniaan.

¹⁴Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!

¹⁵Mehän olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle niin pelastuvien kuin kadotukseen joutuvienkin joukossa.

¹⁶Toisille se on kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän tuoksu elämäksi. Mutta kuka on tähän kelvollinen?

¹⁷Me emme ole niin kuin ne monet, jotka kaupittelevat Jumalan sanaa, vaan me puhumme vilpittömästi, Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä Kristuksessa.

2. Korinttilaisille 3

Uuden liiton kirkkaus

¹Alammeko taas suositella itseämme? Tarvitsemmeko mekin teitä varten tai teiltä suosituskirjeitä niin kuin jotkut muut?

²Te itse olette meidän kirjeemme, joka on kirjoitettu meidän sydämiimme ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.

³Onhan selvää, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelutyöllämme kirjoitettu, ei musteella vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin vaan sydämen lihatauluihin.

- ⁴Tällainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan,
- ⁵ei niin, että kykenisimme itse mitään päättelemään, aivan kuin se olisi lähtöisin meistä itsestämme, vaan meidän kykymme on lähtöisin Jumalasta.
- ⁶Hän on myös tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen vaan Hengen. Kirjain tuottaa kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi.
- ⁷Jos jo kuoleman viralla, kirjaimin kaiverrettuna kivitauluihin, oli kirkkautta, niin että Israelin lapset eivät voineet katsoa Moosesta kasvoihin hänen kasvojensa kirkkauden vuoksi, joka kuitenkin oli katoavaa,
- ⁸kuinka paljon enemmän kirkkautta onkaan Hengen viralla!
- ⁹Jos jo kadotustuomion viralla oli kirkkautta, paljon enemmän kirkkautta on vanhurskauden viralla.
- ¹⁰Se, millä ennen oli kirkkautta, on nyt tämän ylivoimaisen kirkkauden rinnalla kirkkautta vailla.
- ¹¹Jos sillä, mikä on katoavaa, oli kirkkautta, paljon enemmän kirkkautta on sillä, mikä on pysyvää.
- ¹²Koska meillä on tällainen toivo, toimimme hyvin avoimesti,
- ¹³emmekä tee niin kuin Mooses, joka pani kasvoilleen peitteen, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaa.
- ¹⁴Mutta heidän mielensä paatuivat, ja sama peite pysyy vielä tänäkin päivänä poistamatta vanhan liiton Kirjoituksia luettaessa, sillä vasta Kristuksessa se katoaa.
- ¹⁵Vielä tänäänkin peite on heidän sydämensä päällä Moosesta luettaessa,
- ¹⁶mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois.
- ¹⁷Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus.

¹⁸Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki.

2. Korinttilaisille 4

Kristuksen evankeliumin valo

¹Koska meillä on tämä palveluvirka sen armon mukaan, jonka olemme saaneet, me emme lannistu.

²Olemme hylänneet kaikki häpeälliset salatiet, emme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan tuomalla julki totuuden me suosittelemme itseämme Jumalan edessä jokaisen ihmisen omalletunnolle.

³Jos evankeliumimme on peitossa, peite on niissä, jotka joutuvat kadotukseen,

⁴niissä epäuskoisissa, joiden mielet tämän maailman jumala on sokaissut, niin ettei heille loista se valo, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva.

⁵Emmehän me julista itseämme vaan Jeesusta Kristusta: Jeesus on Herra, ja me olemme teidän palvelijoitanne Jeesuksen tähden.

⁶Jumala, joka sanoi: ”Loistakoon valo pimeydestä”, valaisi sydämemme, niin että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoilta, levittäisi valoaan.

Aarre saviastioissa

⁷Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.

⁸Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia,

⁹vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja.

¹⁰Me kannamme aina ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, että myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.

¹¹Meidät, jotka elämme, annetaan aina alttiiksi kuolemalle Jeesuksen tähden, että myös Jeesuksen elämä tulisi kuolevaisessa ruumiissamme näkyviin.

¹²Kuolema tekee siis työtään meissä mutta elämä teissä.

¹³Koska meillä on sama uskon Henki, niin kuin on kirjoitettu: ”Minä uskon ja siksi puhun”, niin mekin uskomme ja sen tähden myös puhumme.

¹⁴Mehän tiedämme, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, herättää meidätkin Jeesuksen kanssa ja tuo meidät esiin yhdessä teidän kanssanne.

¹⁵Tämä kaikki tapahtuu teidän takianne, jotta yhä enenevä armo saisi aikaan yhä useammissa vielä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi.

Kirkkauden toivo

¹⁶Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, sisäinen ihmisemme kuitenkin uudistuu päivä päivältä.

¹⁷Tämä hetken kestävä, kevyt ahdistuksemme tuottaa määrättömän, ikuisen kirkkauden meille,

¹⁸jotka emme kiinnitä katsettamme näkyviin vaan näkymättömiin, sillä näkyvät ovat ajallisia mutta näkymättömät iankaikkisia.

2. Korinttilaisille 5

¹Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme hajotetaankin, meillä on taivaissa Jumalan valmistama asunto, ikuinen koti, joka ei ole käsin tehty.

²Täällä me huokailemme ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme,

³sillä kun olemme pukeutuneet siihen, meitä ei enää havaita alastomiksi.

⁴Me, jotka olemme tässä majassa, huokailemme ahdistuneina. Emme näet tahdo riisuutua vaan pukeutua, niin että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista.

⁵Jumala itse on valmistanut meidät juuri tähän ja on antanut meille vakuudeksi Hengen.

⁶Siksi olemme aina turvallisella mielellä ja tiedämme, että niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, olemme poissa Herran luota.

⁷Mehän vaellamme uskossa, emme näkemisessä.

⁸Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiistamme kotiin Herran luo.

⁹Siksi pidämme kunnia-asianamme olla hänelle mieliksi, olimmepa kotona tai poissa kotoa,

¹⁰sillä meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, hyvää tai paha.

Sovituksen virka

¹¹Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, me koetamme saada ihmisiä uskomaan. Jumala kyllä tuntee meidät, ja toivon, että tekin omassatunnossanne tunnette meidät.

¹²Emme nyt taas suosittelen itseämme teille. Haluamme vain antaa teille aiheen kerskata meistä, niin että voisitte vastata niille, jotka kerskailevat siitä, mikä näkyy ulospäin, eivätkä siitä, mitä on sydämessä.

¹³Jos olemme olleet suunniltamme, se on tapahtunut Jumalan tähden. Jos taas maltamme mielemme, teemme sen teidän tähtenne,

¹⁴sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet.

¹⁵Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös.

¹⁶Niinpä emme enää tunne ketään lihan mukaan. Jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.

¹⁷Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!

¹⁸Kaikki tämä on Jumalasta, joka Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran.

¹⁹Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.

²⁰Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläitä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

²¹Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme synniksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

2. Korinttilaisille 6

¹Jumalan työtovereina me kehotamme teitä ottamaan vastaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.

²Sanoohan hän: ”Sopivalla ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut.” Nyt on sopiva aika, nyt on pelastuksen päivä.

Apostolin koettelemukset

³Me emme anna missään kohden aihetta paheksumiseen, ettei palvelutehtäväämme moitittaisi.

⁴Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädässä ja ahdistuksissa,

⁵ruoskittaessa, vankiloissa ja mellakoissa, vaivannäössä, valvomisessa ja paastoissa,

⁶puhtaudessa ja tiedossa, pitkämielisyydessä ja ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa,

⁷totuuden sanassa ja Jumalan voimassa, vanhurskauden aseet oikeassa ja vasemmassa kädessä,

⁸kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina,

⁹tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina, kuolemaisillamme mutta kuitenkin elävinä, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina,

¹⁰murheellisina mutta aina iloisina, köyhinä ja kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta ja kuitenkin omistaen kaiken.

¹¹Suumme on auennut puhumaan teille, korinttilaiset, sydämemme on avartunut.

¹²Meidän sydämemme ei ole ahdas teitä kohtaan, mutta teidän oma sisimpänne on ahdas.

¹³Vastatkaa samalla tavalla – puhun kuin lapsille – avartukaa tekin!

Elävän Jumalan temppeli

¹⁴Älkää suostuko kantamaan vierasta iestä yhdessä niiden kanssa, jotka eivät usko. Mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valolla ja pimeydellä?

¹⁵Miten Kristus ja Beliar sopivat yhteen? Tai mitä yhteistä uskovalla on sen kanssa, joka ei usko?

¹⁶Miten sopivat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Mehän olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: ”Minä olen asuva heissä ja kulkeva heidän keskellään. Minä olen oleva heidän Jumalansa ja he minun kansani.”

¹⁷Sen tähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä koskeko saastaiseen, niin minä otan teidät vastaan

¹⁸ja olen oleva teidän Isänne, ja teistä tulee minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias.”

2. Korinttilaisille 7

¹Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.

Paavalin ilo korinttilaisten parannuksesta

²Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole tuottaneet kenellekään vahinkoa emmekä hyötäneet kenenkään kustannuksella.

³Tätä en sano tuomitakseni teitä. Olenhan jo sanonut, että te olette sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.

⁴Luottamukseni teitä kohtaan on suuri, ja minulla on paljon aihetta kerskata teistä. Olen täynnä lohdutusta, iloni on ylitsevuotavaa kaikessa ahdingossamme.

⁵Makedoniaan tultuammekaan emme saaneet rauhaa vaan olimme kaikin tavoin ahdistettuja: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoja.

⁶Mutta Jumala, joka rohkaisee masentuneita, lohdutti meitä Tituksen tulolla,

⁷eikä vain hänen tulollaan vaan myös sillä lohdutuksella, jota hän oli saanut teiltä. Hän kertoi meille teidän ikävöimisestänne, valitteluistanne ja innostanne asettua minun puolelleni, niin että iloitsin vielä enemmän.

⁸Vaikka teinkin teidät murheellisiksi kirjeelläni, en kadu sitä. Jos kaduinkin nähdessäni, että tuo kirje – vaikkapa vain vähäksi aikaa – saattoi teidät murheellisiksi,

⁹niin nyt iloitsen. En iloitse siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne koitui teille parannukseksi. Murheenne oli Jumalan mielen mukaista, joten emme aiheuttaneet teille mitään vahinkoa.

¹⁰Jumalan mielen mukainen murhe näet saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei tarvitse katua. Maailman murhe sen sijaan tuottaa kuoleman.

¹¹Katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtiminen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, paheksumista ja pelkoa, mitä ikävöimistä, kiivautta ja rankaisemista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaita tässä asiassa.

¹²Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen tai vääryyttä kärsineen vuoksi vaan siksi, että teidän intonne meidän puolestamme tulisi keskuudessanne julki Jumalan edessä.

¹³Tämä on lohduttanut meitä. Mutta tämän lohdutuksen lisäksi meitä on vielä paljon enemmän ilahduttanut Tituksen ilo siitä, että hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

¹⁴Jos siis olen jossakin asiassa kehunut teitä hänelle, en ole joutunut häpeään. Niin kuin kaikki, mitä olemme puhuneet teille, on totta, niin on osoittautunut todeksi myös se, mistä olemme teitä kehuneet Titukselle.

¹⁵Hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee, miten kuuliaisia te kaikki olitte ja miten te peläten ja vavisten otitte hänet vastaan.

¹⁶Iloitsen siitä, että voin kaikessa luottaa teihin.

2. Korinttilaisille 8

Keräys Jerusalemin seurakunnalle

¹Veljet, teemme teille tiettäväksi, millainen Jumalan armo on suotu Makedonian seurakunnille.

²Huolimatta raskaista, ahdistavista koetuksista uskovien ilo oli niin ylenpalttinen, että he suuressa köyhyydessäänkin olivat hyvin anteliaita.

³Voin todistaa, että he antoivat voimiensa mukaan, jopa yli voimiensa. Omasta aloitteestaan

⁴he pyytämällä pyysivät meidän suostumustamme, että saisivat osallistua pyhien avustamiseen.

⁵Eivätkä he vain tehneet niin kuin olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten myös meille, Jumalan tahdon mukaisesti.

⁶Niinpä me kehotimme Titusta, että niin kuin hän oli aloittanut tämän rakkaudentyön, hän myös veisi sen teidän keskuudessanne päätökseen.

⁷Niin kuin teillä on runsaasti kaikkea, uskoa, sanaa, tietoa, kaikenlaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa anteliaita myös tässä rakkaudentyössä.

⁸En sano tätä käskien, vaan viittaamalla toisten intoon koettelen teidän rakkautesenne aitoutta.

⁹Tehän tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: vaikka hän oli rikas, hän tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te rikastuisitte hänen köyhyydestään.

¹⁰Annan vain neuvon tässä asiassa, sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette vain tekemään vaan myös tahtomaan.

¹¹Saattakaa nyt työnne päätökseen, niin että yhtä alttiisti kuin olitte siitä päättäneet, sen varojenne mukaan myös toteutatte.

¹²Jos on alttiutta, sillä on arvoa sen mukaan, mitä omistaa, eikä sen mukaan, mitä ei omista.

¹³Eihän ole tarkoitus, että muut pääsisivät helpolla ja te joutuisitte ahdinkoon, vaan kysymys on tasauksesta.

¹⁴Tulkoon teidän nykyinen yltäkylläisyytenne avuksi heidän puutteeseensa, niin että heidän yltäkylläisyytensä tulisi vuorostaan avuksi teidän puutteeseen. Näin syntyy taseus,

¹⁵kuten on kirjoitettu: ”Sillä, joka oli koonnut paljon, ei ollut liikaa, eikä siltä, joka oli koonnut vähän, puuttunut mitään.”

Keräyksen suorittajat

¹⁶Kiitos Jumalalle, joka antoi Tituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

¹⁷Hän noudatti minun kehotustani ja innostui jopa niin, että omasta halustaan lähti teidän luoksenne.

¹⁸Lähetimme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa.

¹⁹Seurakunnat ovat myös valinneet hänet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, jonka toimitamme Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.

²⁰Näin vältämme sen, että joku pääsisi moittimaan meitä tämän runsaan avustuksen hoidosta,

²¹sillä me huolehdimme siitä, mikä on oikein, ei ainoastaan Herran vaan myös ihmisten edessä.

²²Lähetimme heidän kanssaan vielä erään veljemme, jonka innon olemme todenneet usein ja monessa asiassa. Hän on nyt vielä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.

²³Mitä Titukseen tulee, hän on minun kumppanini ja työtoverini teidän hyväksenne. Veljemme taas ovat seurakuntien lähettiläitä, he ovat Kristuksen kunnia.

²⁴Osoittakaa nyt seurakuntien edessä heille rakkauttanne ja näyttäkää todeksi se, mistä olemme teitä kehuneet.

2. Korinttilaisille 9

Avustuspalvelun toteuttaminen

¹Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille.

²Tunnenhan teidän alttiutenne ja olen kehunutkin teitä makedonialaisille siitä, että Akhaia on ollut valmiina jo viime vuodesta lähtien. Teidän intonne on saanut hyvin monet liikkeelle .

³Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettemme olisi kehuneet teitä tässä asiassa turhaan vaan että olisitte valmiina, niin kuin olen sanonut.

⁴Jos nyt makedonialaisia tulisi minun kanssani ja he tapaisivat teidät valmistautumattomina, joutuisimme me – etten sanoisi te – tässä luottamuksessamme häpeään.

⁵Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehottaa veljiä lähtemään edeltä luoksenne ja järjestelemään aikaisemmin lupaamanne lahjan valmiiksi, jotta se näin olisi valmis runsaana eikä kitsaana.

⁶Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.

⁷Kukin antakoon niin kuin on sydämessään päättänyt, ei surkeillen eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

⁸Jumala on voimallinen antamaan teille runsain määrin kaikkea armoa, niin että teillä on aina riittävästi kaikkea voidaksenne tehdä runsaasti kaikkea hyvää.

⁹Onhan kirjoitettu: ”Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.”

¹⁰Hän, joka antaa kylväjälle siemenen ja suo ruuaksi leivän, on antava teillekin siemenen ja lisäävä kylvönne ja kasvattava vanhurskautenne hedelmät.

¹¹Näin te kaikessa rikastutte ja voitte harjoittaa kaikenlaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

¹²Tämä avustamispalvelu ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan vielä merkittävämpi se on Jumalalle annettujen monien kiitosten vuoksi.

¹³Kun he tästä teidän palveluksestanne huomaavat, kuinka koeteltu teidän mielenne on, he ylistävät Jumalaa siitä, että te kuuliaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja olette vilpittömästi yhteydessä heidän ja kaikkien muidenkin kanssa.

¹⁴Hekin rukoilevat teidän puolestanne ja kaipaavat teitä Jumalan ylitsevuotavan armon tähden, joka on tullut osaksenne.

¹⁵Kiitos Jumalalle hänen sanoin kuvaamattomasta lahjastaan!

2. Korinttilaisille 10

Paavali puolustautuu

¹Minä, Paavali, kehotan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä teidän edessänne mutta poissa ollessani niin rohkea teitä kohtaan.

²Pyydän, ettei minun teidän luonanne tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, jolla pelkäämättä aion uskaltaa käydä muutamien kimppuun, jotka ajattelevat meidän vaeltavan lihan mukaan.

³Vaikka elämmekin lihassa, emme kuitenkaan sodi lihan mukaan,

⁴sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihallisia, vaan ne ovat voimallisia Jumalan avulla kukistamaan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätelmät

⁵ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan. Me vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle

⁶ja olemme valmiit rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta, kunhan te itse olette ensin tulleet täysin kuuliaisiksi.

⁷Huomatkaa, mitä on silmienne edessä! Jos joku on varma siitä, että hän on Kristuksen oma, pitäköön myös mielessään, että niin kuin hän on Kristuksen oma, niin olemme mekin.

⁸En joutuisi häpeään, vaikka vähän enemmänkin kerskaisin vallastamme, jonka Herra on antanut meille teidän rakentumistanne varten, ei hajottaaksemme teitä.

⁹Sanon näin siksi, ettei näyttäisi siltä kuin pelottelisin teitä kirjeilläni.

¹⁰ Jotkut kyllä sanovat, että hänen kirjeensä ovat ankaria ja mahtavia, mutta kun hän on ruumiillisesti läsnä, hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista.

¹¹ Joka näin sanoo, ajatelkoon, että sellaisia kuin poissaolevina olemme kirjeittemme sanoissa, sellaisia me olemme myös läsnäolevina teoissa.

¹² Emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme niihin, jotka suosittelevat itseään. He ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itseään omalla itsellään ja vertaavat itseään omaan itseensä.

¹³ Me taas emme kerskaa ylen määrin vaan ainoastaan sen vaikutusalan mukaan, jonka Jumala on meille mitannut, jotta ulottuisimme teihinkin asti.

¹⁴ Me emme kurkota liian pitkälle, ikään kuin emme ulottuisikaan teihin. Olemmehan ehtineet teillekin asti julistamaan Kristuksen evankeliumia.

¹⁵ Emme kerskaa ylen määrin emmekä toisten vaivannäöstä. Sen sijaan toivomme, että teidän uskonne kasvaessa meidänkin vaikutuksemme kasvaa keskuudessanne niin suureksi,

¹⁶ että saamme julistaa evankeliumia teitäkin kauempana oleville kerskaamatta siitä, mikä on jo valmiina toisten työalueella.

¹⁷ Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.

¹⁸ Luotettava ei ole se, joka itse suosittelee itseään, vaan se, jota Herra suosittelee.

2. Korinttilaisille 11

Paavali ja valeapostolit

¹ Kunpa sietäisitte minulta hieman mielettömyyttä! Ja kyllähän te minua siedättekin.

² Kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella. Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

³Pelkään kuitenkin, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidänkin mielenne turmeltuu pois siitä vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teillä on Kristusta kohtaan.

⁴Jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet tai jos te saatte toisen hengen kuin sen, jonka olette saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette ottaneet vastaan, niin sen te kyllä hyvin siedätte.

⁵En katso kuitenkaan olevani missään suhteessa noita erinomaisia apostoleja huonompi.

⁶Jos olenkin oppimaton puhetaidossa, en kuitenkaan tiedossa. Olemmehan tehneet sen teille tiettäväksi kaikin tavoin kaikissa asioissa.

⁷Vai teinkö syntiä, kun alensin itseni, jotta te ylenisitte, ja julistin teille Jumalan evankeliumia korvauksetta?

⁸Muita seurakuntia olen riistänyt ottamalla niiltä palkkaa palvelukseni teitä.

⁹Kun olin luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään, sillä mitä minulta puuttui, sen korvasivat Makedoniasta tulleet veljet. Varoin kaikessa olemasta teille rasitukseksi ja varon vastedeskin.

¹⁰Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, tätä minun kerskaustani ei vaienneta Akhaian paikkakunnilla!

¹¹Miksi? Siksikö, etten muka rakasta teitä? Jumala sen tietää.

¹²Minkä nyt teen, sen teen vastedeskin poistaakseni kerskailun aiheen niiltä, jotka aiheetta etsivät, että heidät siinä, mistä kerskailevat, havaittaisiin samanlaisiksi kuin meidät.

¹³Sellaiset ovat valeapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.

¹⁴Eikä ihme, sillä itse Saatana tekeytyy valon enkeliksi.

¹⁵ Ei siis ole suuri asia, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi. Heidän loppunsa on heidän tekojensa mukainen.

Paavalin puolustuspuhe

¹⁶ Sanon vieläkin: älköön kukaan luulko, että olen järjetön. Mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut vastaan järjettömänäkin, että minäkin vois vahan kerskailla.

¹⁷ Mitä nyt puhun, sitä en puhu Herran mielen mukaan vaan kuin järjetön itsevarmana kerskaillen.

¹⁸ Koska niin monet kerskailevat lihan mukaan, niin kerskaillen minäkin.

¹⁹ Tehän mielellänne siedätte järjettömiä, kun kerran itse olette niin järkeviä.

²⁰ Tehän siedätte sen, että joku orjuuttaa teidät, että joku syö teidät putipuhtaiksi, että joku saa teidät saaliikseen, että joku korottaa itsensä, että joku lyö teitä kasvoihin.

²¹ Häpeäkseni sanon, että tähän olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa – puhun kuin järjetön – sen uskallan minäkin.

²² He ovat heprealaisia? Niin minäkin. He ovat israelilaisia? Niin minäkin. He ovat Abrahamin jälkeläisiä? Niin minäkin.

²³ He ovat Kristuksen palvelijoita? Minä vielä enemmän – puhun kuin järjetön. Olen nähnyt enemmän vaivaa ja ollut useammin vankeudessa kuin he. Minua on piesty ylen määrin, monta kertaa olen ollut kuolemanvaarassa.

²⁴ Juutalaisilta olen viidesti saanut yhtä vaille neljäkymmentä raipaniskua.

²⁵ Kolmesti minua on ruuskittu, kerran minua on kivitetty, kolme kertaa olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen ajelehtinut meressä.

²⁶ Olen usein ollut matkoilla, ollut vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen takia, vaaroissa heimolaisteni puolelta, vaaroissa pakanoiden puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä ja vaaroissa valeveljien parissa.

²⁷Olen ollut työssä ja vaivassa, valvonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut usein ja kärsinyt kylmää ja alastomuutta.

²⁸Kaiken muun lisäksi on ollut jokapäiväistä tungosta luonani, huolta kaikista seurakunnista.

²⁹Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi?

³⁰Jos täytyy kerskata, kerskaan heikkoudestani.

³¹Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on iankaikkisesti ylistetty, tietää, etten valehtelee.

³²Damaskoksessa kuningas Aretaksen käskynhaltija vartioi damaskoslaisten kaupunkia ottaakseen minut kiinni,

³³mutta minut laskettiin muurinaukosta korissa alas, ja niin pääsin pakenemaan hänen käsistään.

2. Korinttilaisille 12

Paavalin näyt ja ilmestykset

¹Minun täytyy kerskailla, vaikka se ei olekaan hyödyksi. Siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin.

²Tunnen miehen, joka on Kristuksessa. Neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen. Oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.

³Tästä miehestä tiedän – oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää –

⁴että hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanoja, joita ei voi sanoin ilmaista ja joita ihmisen ei ole lupa puhua.

⁵Tästä miehestä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

⁶Vaikka tahtoisinkin kerskata, en olisi järjetön, sillä puhuisin totta. Kuitenkin pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin näkee tai kuulee minusta.

⁷Etten näin suurenmoisten ilmestysten tähden ylpeilisi, minulle on annettu lihaani pistin, Saatanan lähettiläs , runtelemaan minua, etten ylpistyisi.

⁸Tämän vuoksi olen kolme kertaa rukoillut Herraa, että se väistyisi minusta.

⁹Mutta hän sanoi minulle: ”Minun armoni riittää sinulle, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.” Sen tähden kerskaan mieluummin heikkoudestani, jotta Kristuksen voima lepäisi ylläni.

¹⁰Siksi olen mieltynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin ja ahdistuksiin, joihin joudun Kristuksen tähden, sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas.

Paavalin rakkaus seurakuntaa kohtaan

¹¹Olen nyt ollut mieletön, mutta te olette pakottaneet minut siihen. Minunhan olisi pitänyt saada suositus teiltä, sillä en ole millään tavoin ollut noita erinomaisia apostoleja huonompi, vaikka en mitään olekaan.

¹²Onhan apostolin tunnusteet tehty teidän keskuudessanne kaikella kestävyydellä, tunnusmerkein, ihmein ja voimateoin.

¹³Missä suhteessa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle paitsi siinä, etten itse ole ollut teille rasitukseksi? Antakaa minulle anteeksi tämä vääräys!

¹⁴Olen valmis tulemaan luoksenne kolmannen kerran enkä nytkään aio rasittaa teitä. En etsi teidän varojanne vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvollisia kokoamaan omaisuutta vanhemmilleen vaan vanhemmat lapsilleen.

¹⁵Maksan mielelläni omat kuluni, uhraan jopa itseni teidän sielujenne hyväksi. Rakastatteko te minua vähemmän siksi, että minä rakastan teitä niin paljon?

¹⁶Olkoon niin, että en ole teitä rasittanut. Mutta entä jos olenkin viekas ja olen saanut teidät petoksella valtaani!

¹⁷En kai ole pyrkinyt hyötymään teistä kenenkään avulla, jonka olen lähettänyt luoksenne?

¹⁸Kehotin Titusta lähtemään ja lähetin hänen mukanaan erään veljen. Ei kai Titus ole pyrkinyt hyötymään teistä? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä, emmekö ole kulkeneet samoja jälkiä?

¹⁹Olette kai jo kauan ajatelleet, että puolustelemme itseämme teidän edessänne. Jumalan edessä me puhumme, Kristuksessa. Kaikki tapahtuu teidän rakentumiseksenne, rakkaani.

²⁰Pelkään näet, että tullessani en ehkä tapaa teitä sellaisina kuin tahdon ja että te tapaatte minut sellaisena kuin ette tahdo. Pelkään, että keskuudessanne on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panettelua, juoruja, pöyhkeilyä ja epäjärjestystä.

²¹Pelkään, että kun taas tulen, Jumalani nöyryyttää minua teidän edessänne ja joudun suremaan monien sellaisten vuoksi, jotka ovat tehneet syntiä eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta, haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

2. Korinttilaisille 13

Itsensä koetteleminen

¹Kolmannen kerran tulen nyt luoksenne, sillä jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan suulla.

²Sanoin jo aikaisemmin, kun olin toista kertaa luonanne, niille, jotka olivat tehneet syntiä, ja nyt poissa ollessani sanon myös kaikille muille, että en aio säästää teitä, kun tulen taas luoksenne.

³Te vaaditte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, hän, joka ei ole teitä kohtaan heikko vaan on teissä voimallinen.

⁴Hänet tosin ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, mutta hän elää Jumalan voimasta. Myös me olemme hänessä heikkoja, mutta hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta teidän hyväksenne.

⁵Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei näin ole, te ette kestä koetusta.

⁶Toivon teidän tietävän, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä koetusta.

⁷Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme siksi, että me näyttäisimme koetuksen kestäviltä, vaan siksi, että te tekisitte hyvää ja me olisimme kuin ne, jotka eivät kestä koetusta.

⁸Emme näet voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan totuuden puolesta.

⁹Me iloitsemme, kun itse olemme heikkoja mutta te olette voimakkaita. Sitä me rukoilemme, että te tulisitte täydellisiksi.

¹⁰Siksi kirjoitan tämän poissa ollessani, etten läsnä ollessani joutuisi menettelemään ankarasti sen vallan nojalla, jonka Herra on antanut minulle rakentamista, ei hajottamista varten.

Loppu-tervehdys ja siunaus

¹¹Lopuksi, veljet: iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehotuksia, olkaa yksimielisiä, eläkää rauhassa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

¹²Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen.

¹³Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne!

Galatalaisille

Galatalaisille 1

Alkutervehdys

¹Paavali, apostoli – saanut virkansa, ei ihmisiltä eikä ihmisen välityksellä vaan Jeesukselta Kristukselta ja Isältä Jumalalta, joka herätti hänet kuolleista –

²ja kaikki kanssani olevat veljet Galatian seurakunnille.

³Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, häneltä,

⁴joka antoi itsensä kuolemaan meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta Jumalan, meidän Isämme, tahdon mukaan.

⁵Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Ei ole toista evankeliumia

⁶Minua ihmetyttää, että te niin pian olette luopumassa hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin.

⁷Se ei kuitenkaan ole mikään toinen evankeliumi. Jotkut vain hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumia.

⁸Mutta jos joku meistä – tai vaikka enkeli taivaasta – julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.

⁹Kuten olemme ennenkin sanoneet, niin sanon nyt taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu.

¹⁰Ihmisiäkö minä nyt taivuttelen puolelleni vai Jumalaa? Tai pyrinkö olemaan ihmisille mieliksi? Jos vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija.

Paavalin evankeliumi on Kristukselta

¹¹Teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista.

¹²Enhän minä ole sitä keneltäkään ihmiseltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan sain sen ilmestyksessä Jeesukselta Kristukselta.

¹³Olettehan kuulleet entisestä elämästäni juutalaisuudessa, kuinka kiihkeästi minä vainosin Jumalan seurakuntaa ja hävitin sitä.

¹⁴Edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet ikäiseni heimostani ja kiivailin muita enemmän isieni perinnäissääntöjen puolesta.

¹⁵Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta saakka oli erottanut minut ja kutsunut armossaan, näki hyväksi

¹⁶ilmaista minussa Poikansa, jotta julistaisin evankeliumia hänestä pakanakansojen keskuudessa. Niinpä en alun pitäenkään kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä

¹⁷enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin Arabiaan ja palasin taas Damaskokseen.

¹⁸Sitten, kolmen vuoden kuluttua, menin Jerusalemiin tutustuakseni Keefakseen ja viivysin hänen luonaan viisitoista päivää.

¹⁹Muita apostoleja en nähnyt, näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen.

²⁰Jumalan edessä vakuutan, että se, mitä teille kirjoitan, ei ole valhetta.

²¹Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakunnille.

²²Olin kuitenkin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.

²³Niissä oli vain kuultu: ”Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti.”

²⁴Ja Jumalaa ylistettiin minun tähteni.

Galatalaisille 2

Muut apostolit hyväksyvät Paavalin

¹Neljäntoista vuoden kuluttua menin uudelleen ylös Jerusalemiin Barnabaksen kanssa ja otin mukaani myös Tituksen.

²Menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin siellä sen evankeliumin, jota julistan pakanoiden keskuudessa. Esitin sen yksityisesti niille, joita pidettiin arvossa, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.

³Ei edes seuralaistani Titusta, joka on kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseään.

⁴Joukkoomme oli kuitenkin soluttautunut valeveljiä. He olivat hiipineet sisään vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, jotta voisivat orjuuttaa meitä.

⁵Mutta me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille periksi, jotta evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne.

⁶Nuo taas, joita pidettiin arvossa – millaisia sitten olivatkin, se on minusta yhdentekevää, Jumala ei katso henkilöön – nuo arvossapidetyt eivät vaatineet minulta mitään enempää.

⁷He näet ymmärsivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille niin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille.

⁸Sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa apostolin tehtävään ympärileikattujen parissa, antoi minullekin siihen voimaa pakanakansojen parissa.

⁹Kun nyt Jaakob, Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, havaitsivat sen armon, joka oli minulle annettu, he ojensivat minulle ja Barnabakselle kätensä yhteisen työn merkiksi: meidän tuli mennä pakanakansojen keskuuteen, heidän taas ympärileikattujen.

¹⁰Meidän oli vain muistettava köyhiä, ja niin minä olen pyrkinyt tekemäänkin.

Paavali nuhtelee Keefasta Antiokiassa

¹¹Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, minä vastustin häntä vasten kasvoja, koska hän oli antanut aiheita moitteeseen.

¹²Sillä ennen kuin Jaakobin luota tuli muutamia miehiä, hän oli aterioinut pakanoiden kanssa. Mutta heidän tultuaan hän vetäytyi syrjään ja pysytteli erossa peläten ympärileikattuja.

¹³Hänen kanssaan lankesivat tekopyhyyteen muutkin juutalaiset, ja heidän tekopyhyytensä tempasi mukaansa jopa Barnabaksen.

¹⁴Mutta kun minä näin, etteivät he kulkeneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin Keefakselle kaikkien kuullen: ”Jos sinä, joka olet juutalainen, elät pakanoiden tavoin etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita elämään juutalaisten tavoin?”

Vanhurskaus tulee uskosta

¹⁵Me olemme syntyjämme juutalaisia emmekä pakanakansojen syntisiä.

¹⁶Mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja vaan uskosta Jeesukseen Kristukseen, olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen, jotta tulisimme vanhurskaiksi uskomalla Kristukseen emmekä tekemällä lain vaatimia tekoja. Eihän kukaan tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja.

¹⁷Mutta jos meidätkin, etsiessämme vanhurskautusta Kristuksessa, havaitaan syntiseksi, onko Kristus silloin synnin palvelija? Ei tietenkään!

¹⁸Jos rakennan uudestaan sen, minkä olen hajottanut, osoitan olevani lainriikkoja,

¹⁹sillä lain kautta minä olen kuollut laille elääkseni Jumalalle. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu.

²⁰Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Minkä nyt elän lihassa, sen elän uskossa Jumalan Poikaan, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä alttiiksi minun puolestani.

²¹En minä tee tyhjäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus saadaan lain kautta, silloin Kristus on kuollut turhaan.

Galatalaisille 3

Lain teot vai usko?

¹Te mielettömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?

²Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako te saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?

³Niinkö mielettömiä olette? Te aloititte Hengessä, lihanko mukaan nyt pyritte päämäärään?

⁴Turhaanko olette kärsineet niin paljon – jos se kerran on ollut turhaa?

⁵Antaako hän siis teille Hengen ja tekeekö hän voimatekoja teidän keskuudessanne lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta?

⁶Niinhän Abrahamkin ”uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”.

⁷Tietäkää siis, että ne, jotka pitäytyvät uskoon, ovat Abrahamin lapsia.

⁸Koska Raamattu näki edeltäpäin, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, se edeltäpäin julisti Abrahamille hyvän sanoman: sinussa tulevat siunatuiksi kaikki kansat.

⁹Niinpä ne, jotka pitäytyvät uskoon, siunataan yhdessä uskovan Abrahamin kanssa.

¹⁰Ne taas, jotka pitäytyvät lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia. Onhan kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mitä lain kirjaan on kirjoitettu, eikä tee sen mukaan.”

¹¹On selvää, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä vanhurskas elää uskosta.

¹²Mutta laki käskyineen ei perustu uskoon, vaan: ”Joka niitä noudattaa, elää niistä.”

¹³Kristus lunasti meidät vapaiksi lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän puolestamme, sillä on kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu.”

¹⁴Näin Abrahamin siunaus tulee pakanoiden osaksi Kristuksessa Jeesuksessa, jotta me uskon kautta saisimme luvatus Hengen.

Lupaus ja laki

¹⁵Veljet, puhun ihmisen näkökulmasta. Ei kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä lisätä siihen mitään.

¹⁶Lupaukset siis lausuttiin Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: ”ja siemenille”, ikään kuin monesta, vaan niin kuin yhdestä: ”ja siemenellesi”, joka on Kristus.

¹⁷Tarkoitin tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljäsataakolmekymmentä vuotta myöhemmin tullut laki kumoa, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.

¹⁸Jos nimittäin perintö tulisi lain perusteella, se ei enää perustuisikaan lupaukseen. Abrahamille Jumala on sen kuitenkin lahjoittanut lupauksen kautta.

¹⁹Mitä varten sitten on laki? Se lisättiin jälkeinpäin rikkomusten vuoksi, kunnes tulisi se siemen, jolle lupaus oli annettu. Laki saatettiin voimaan enkelien kautta välimiehen kädellä.

²⁰Välimies ei kuitenkaan ole vain yhtä varten, mutta Jumala on yksi.

²¹Onko laki siis vastoin Jumalan lupauksia? Ei tietenkään! Jos olisi annettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi todellakin lain avulla.

²²Mutta Raamattu on sulkenut kaiken synnin alaisuuteen, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat.

²³Ennen uskon tuloa meitä vartioitiin lain alaisuuteen suljettuina, kunnes usko ilmestyisi.

²⁴Näin laista on tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me tulisimme vanhurskaiksi uskosta.

²⁵Mutta uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia.

²⁶Te kaikki olette uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

²⁷Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristukseen.

²⁸Tässä ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi.

²⁹Jos te siis olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

Galatalaisille 4

¹Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei millään tavoin eroa orjasta, vaikka onkin kaiken herra.

²Hän on holhoojien ja taloudenhoitajien alainen isän määräämään aikaan asti.

³Samoin on meidän laitamme. Kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutettuina maailman alkeisvoimien alaisuuteen.

⁴Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti Poikansa, naisesta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen,

⁵lunastamaan vapaiksi lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.

⁶Ja koska tekin olette lapsia, Jumala on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: ”Abba! Isä!”

⁷Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Mutta jos olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta.

Paavalin huoli galatalaisista

⁸Silloin kun ette tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalia, jotka eivät todellisuudessa jumalia ole.

⁹Mutta nyt, kun te tunnette Jumalan, tai paremminkin, kun Jumala tuntee teidät, miksi te taas käännytte noiden heikkojen ja arvottomien alkeisvoimien puoleen? Tahdotteko jälleen tulla niiden orjiksi?

¹⁰Te seuraatte tarkoin päiviä, kuukausia, juhla-aikoja ja vuosia.

¹¹Pelkään puolestanne, että olen ehkä turhaan nähnyt teistä vaivaa.

¹²Pyydän teitä, veljet: tulkaa sellaisiksi kuin minä, koska minäkin olen tullut sellaiseksi kuin te. Ette ole tehneet mitenkään väärin minua kohtaan.

¹³Tehän tiedätte, että ensimmäisellä kerralla julistin teille evankeliumia ruumiillisen heikkouteni takia.

¹⁴Ruumiillinen tilani oli teille koettelemus. Ette kuitenkaan halveksineet ettekä inhonneet minua vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen.

¹⁵Missä teidän onnenne nyt on? Todistan teistä, että te, mikäli mahdollista, olisitte silloin kaivaneet vaikka silmät päästänne ja antaneet minulle.

¹⁶Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne siksi, että sanon teille totuuden?

¹⁷Muutamilla on kyllä intoa teidän hyväksenne mutta ei oikeanlaista. He vain tahtovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväkseen.

¹⁸On hyvä osoittaa intoa oikean asian hyväksi aina eikä vain silloin, kun minä olen luonanne.

¹⁹Lapseni, teidän vuoksenne olen jälleen synnytyskivuissa, kunnes Kristus saa teissä muodon.

²⁰Tahtoisin nyt olla luonanne ja muuttaa äänenikin. Olen aivan ymmällä teistä!

Vertaus Haagarista ja Saarasta

²¹Sanokaa minulle, te, jotka tahdotte olla lain alaisia: ettekö kuule, mitä laki sanoo?

²²Onhan kirjoitettu, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta.

²³Orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan sen sijaan lupauksen voimasta.

²⁴Tämä on vertauskuvallista. Nämä naiset kuvaavat kahta liittoa. Toinen on Siinainvuorelta ja synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar.

²⁵Haagar on näet Siinainvuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää lapsineen orjuudessa.

²⁶Mutta ylhäällä oleva Jerusalemi on vapaa, ja se on meidän äitimme.

²⁷Onhan kirjoitettu: ”Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä. Riemuitse ja huuda, sinä, jolla ei ole synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies.”

²⁸Veljet, te olette lupauksen lapsia, niin kuin Iisak oli.

²⁹Ja niin kuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin on nytkin.

³⁰Mutta mitä Raamattu sanookaan! ”Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa.”

³¹Siispä, veljet, me emme ole orjattaren lapsia vaan vapaan.

Galatalaisille 5

Vapaus Kristuksessa

¹Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen.

²Minä, Paavali, sanon teille: jos ympärileikkautatte itsenne, Kristuksesta ei ole teille mitään hyötyä.

³Vakuutan vielä jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain.

⁴Te olette joutuneet eroon Kristuksesta, te, jotka yritätte lain avulla tulla vanhurskaiksi. Te olette langenneet pois armosta.

⁵Mutta me odotamme Hengessä uskon kautta sitä vanhurskautta, jota toivomme.

⁶Kristuksessa Jeesuksessa ei hyödytä ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on rakkaudessa vaikuttava usko.

⁷Te juoksitte hyvin. Kuka teitä esti olemasta totuudelle kuuliaisia?

⁸Houkutus siihen ei ole lähtöisin hänestä, joka teitä kutsuu.

⁹Vähäinen hapate hapattaa koko taikinan.

¹⁰Luotan teihin Herrassa, ettette tule ajattelemaan toisin. Mutta se, joka on saanut teidät hämmentymään, saa tuomionsa, olipa hän kuka tahansa.

¹¹Veljet, jos minä vielä julistan ympärileikkausta, miksi minua yhä vainotaan? Silloinhan ristin pahennus olisi poistettu.

¹²Kunpa kuohisivat itsensä, nuo teidän kiihottajanne!

¹³Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Älkää vain antako vapauden olla yllykkeenä lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

¹⁴Sillä koko laki sisältyy tähän yhteen käskyyn: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

¹⁵Mutta jos purette ja syötte toisianne, varokaa, ettette kokonaan tuhoa toisianne.

Vaeltakaa Hengessä

¹⁶Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette toteuta lihan himoa.

¹⁷Liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan. Ne ovat toisiaan vastaan, niin ettette tee sitä, mitä tahdotte.

¹⁸Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia.

- ¹⁹Lihan teot ovat ilmeisiä. Niitä ovat haureus, saastaisuus, irstaus,
- ²⁰epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyydet, riita, kiivaus, vihat, juonittelut, eripuraisuudet, harhaopit,
- ²¹kateus, juomingit, mässäily ja muut sellaiset. Sanon teille etukäteen, kuten ennenkin olen sanonut, että ne, jotka tällaista tekevät, eivät peri Jumalan valtakuntaa.
- ²²Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus ,
- ²³sävyisyys, itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki.
- ²⁴Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omia, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen.
- ²⁵Jos me Hengessä elämme, vaeltakaamme myös Hengessä.
- ²⁶Älkäämme tavoitelko turhaa kunniaa, ärsytellen ja kadehtien toisiamme.

Galatalaisille 6

Kantakaa toistenne kuormia

- ¹Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä. Mutta ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.
- ²Kantakaa toistenne kuormia, niin täytätte Kristuksen lain.
- ³Jos joku luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, hän pettää itsensä.
- ⁴Tutkikoon kukin omat tekonsa. Silloin hänellä on kerskumista vain siitä, mitä hän itse on, vertaamatta itseään toisiin,
- ⁵sillä jokaisen on kannettava oma taakkansa.
- ⁶Jakakoon se, jolle sanaa opetetaan, kaikkea hyvää opettajalleen.
- ⁷Älkää eksykö! Jumala ei salli pilkata itseään. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

⁸Joka kylvää lihaansa, niittää lihasta turmeluksen, mutta joka kylvää Henkeen, niittää Hengestä iankaikkisen elämän.

⁹Kun teemme hyvää, älkäämme väsykö, sillä aikanaan saamme niittää, jos emme lannistu.

¹⁰Niin kauan kuin meillä siis on vielä aikaa, tehkäämme hyvää kaikille, varsinkin uskonystävälle .

Yhteenveto ja lopputervehdys

¹¹Katsokaa, kuinka suurin kirjaimin minä omakätisesti kirjoitan teille!

¹²Kaikki, jotka tahtovat saada arvonantoa ihmisten keskuudessa , yrittävät pakottaa teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi, ettei heitä vainottaisi Kristuksen ristin tähden.

¹³Eiväthän nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia. He vain tahtovat teitä ympärileikkauttamaan itsenne saadakseen kerskailla teidän lihastanne.

¹⁴Mutta pois se minusta, että kerskaisin muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle!

¹⁵Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on uusi luomus.

¹⁶Rauha ja laupeus kaikille, jotka elävät tämän säännön mukaan, samoin Jumalan Israelille!

¹⁷Älköön kukaan tästä lähtien tuottako minulle vaivaa, sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani.

¹⁸Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Aamen.

Efesolaisille

Efesolaisille 1

¹Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesoksessa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.

²Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Hengellinen siunaus Kristuksessa

³Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa.

⁴Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään.

⁵Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan,

⁶armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa,

⁷jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan.

⁸Tätä armoa hän on antanut meille runsain määrin ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä.

⁹Hän on ilmoittanut meille tahtonsa salaisuuden

¹⁰siitä armotaloudesta, jonka hän oli suunnitellut ja nähnyt hyväksi toteuttaa aikojen täytyessä: hän oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaissa ja maan päällä.

¹¹Kristuksessa me olemme myös saaneet perintöosan, niin kuin meistä oli ennalta määrätty hänen suunnitelmassaan, hänen, joka vaikuttaa kaiken oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan,

¹²että me, jotka olemme jo ennalta panneet toivomme Kristukseen, eläisimme Jumalan kirkkauden ylistykseksi.

¹³Hänessä on teihinkin, sitten kun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoneet sen, pantu sinetiksi luvattu Pyhä Henki,

¹⁴joka on meidän perintömme vakuutena hänen omaisuutensa lunastamiseksi, hänen kirkkautensa ylistykseksi.

Kristus on seurakunnan pää

¹⁵Sen vuoksi, saatuni kuulla uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

¹⁶en lakkaa kiittämästä Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani.

¹⁷Minä rukoilen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan

¹⁸ja valaisisi teidän sydämenne silmät, jotta tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, miten suuri on hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään

¹⁹ja miten äärettömän suuri on hänen voimansa meitä kohtaan, jotka uskomme, hänen väkevän voimansa vaikutuksen mukaan.

²⁰Tällä voimallaan hän vaikutti Kristuksessa herättäessään hänet kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaallisissa,

²¹ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa, voimaa ja herruutta ja jokaista nimeä, joka mainitaan, ei vain tässä maailmanajassa vaan myös tulevassa.

²²Jumala on alistanut kaiken hänen jalkojensa alle ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle, pääksi seurakunnalle,

²³joka on hänen ruumiinsa ja täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää.

Efesolaisille 2

Kuolemasta uuteen elämään

¹Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteihinne.

²Niissä te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan tahdon mukaan, sen hengen, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa.

³Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin.

⁴Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on rakastanut meitä ja suuressa rakkaudessaan

⁵tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikkomustemme tähden, eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Armosta te olette pelastettuja.

⁶Jumala on herättänyt meidät yhdessä hänen kanssaan ja asettanut yhdessä hänen kanssaan istumaan taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,

⁷osoittaakseen tulevina maailmanaikoina ylenpalttisen runsasta armoaan hyvytydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.

⁸Armosta te olette pelastettuja uskon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja –

⁹ette tekojen kautta, ettei kukaan voisi kerskailla.

¹⁰Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa niitä hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut, vaeltaaksemme niissä.

Yhdeksi Kristuksessa

¹¹Muistakaa sen vuoksi, että ennen te lihanne puolesta pakanat, ympärileikkaamattomat – näin teitä nimittivät ne, joita lihaan käsin tehdyn ympärileikkauksen mukaan sanotaan ympärileikatuiksi –

¹²että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta, osattomia lupauksen liitoista, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa.

¹³Mutta nyt Kristuksessa Jeesuksessa olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

¹⁴Hän on meidän rauhamme. Hän teki nuo molemmat ihmisryhmät yhdeksi ja purki niitä erottavan vihollisuuden muurin,

¹⁵kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksineen. Näin hän teki, jotta hän omassa itsessään loisi nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi ja niin tekisi rauhan

¹⁶ja jotta hän yhdessä ruumiissa ristillä sovittaisi nuo molemmat Jumalan kanssa ja niin omassa itsessään tekisi lopun vihollisuudesta.

¹⁷Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä.

¹⁸Hänen kauttaan on meillä molemmilla pääsy yhdessä ja samassa Hengessä Isän luo.

¹⁹Te ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette samaa kansaa pyhien kanssa ja Jumalan perheväkeä,

²⁰apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus.

²¹Hänessä koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa.

²²Hänessä tekin rakennutte yhdessä muiden kanssa Jumalan asumukseksi Hengessä.

Efesolaisille 3

Paavali, pakanoiden apostoli

¹Tämän vuoksi minä, Paavali, joka olen teidän pakanoiden tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni.

²Olette varmaan kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on uskottu minulle teidän hyväksenne.

³Minulle on ilmestyksessä annettu tiedoksi tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut.

⁴Sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen.

⁵Tätä salaisuutta ei ole menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, niin kuin se nyt on Hengessä ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille:

⁶myös pakanat ovat meidän kanssamme perillisiä, samaa ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta.

⁷Tämän evankeliumin palvelija minusta on tullut Jumalan armosta sen lahjan mukaan, joka hänen voimansa vaikutuksesta on minulle annettu.

⁸Minulle, kaikista pyhistä vähäisimmälle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta

⁹ja ilmoittaa kaikille, mikä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikiajoista asti on ollut kätkettynä Jumalassa, hänessä, joka on kaiken luonut.

¹⁰Näin Jumalan moninainen viisaus tulee nyt seurakunnan kautta tunnetuksi taivaallisille hallituksille ja valloille

¹¹sen ikuisen suunnitelman mukaisesti, jonka hän oli tehnyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

¹²Hänessä meillä on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan luo, uskon kautta häneen.

¹³Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita saan teidän tähtenne kärsiä, sillä ne ovat teille kunniaksi.

Kristuksen suuri rakkaus

¹⁴Tämän vuoksi minä notkistan polveni Isän edessä,

¹⁵hänen, josta kaikki isyys taivaissa ja maan päällä saa nimensä.

¹⁶Rukoilen, että hän Henkensä kautta, suuren kirkkautensa mukaisesti, antaisi teidän sisäisen ihmisenne vahvistua voimassa,

¹⁷niin että Kristus asuisi uskon kautta teidän sydämissänne. Rukoilen, että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina,

¹⁸voisitte yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittää, mitä on leveys, pituus, korkeus ja syvyys,

¹⁹ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä. Näin te tulette täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

²⁰Hänelle, joka voi tehdä monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

²¹hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Efesolaisille 4

Seurakunnan ykseys

¹Minä, joka olen vankina Herran vuoksi, kehotan siis teitä vaeltamaan saamanne kutsumuksen arvoisesti,

²kaikessa nöyrinä, lempeinä ja pitkämielisinä, kärsien toisianne rakkaudessa.

³Pyrkikää rauhan yhdyssiteen avulla säilyttämään Hengen ykseys:

⁴yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin teidät on kutsuttukin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte,

⁵yksi Herra, yksi usko, yksi kaste;

⁶yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien, kaikkien kautta ja kaikissa.

⁷Mutta itse kullekin meistä on annettu armo Kristuksen lahjan mitan mukaisesti.

⁸Sen tähden sanotaan: ”Hän nousi korkeuteen, otti vankeja saaliikseen ja antoi lahjoja ihmisille.”

⁹Mitä sitten merkitsee se, että hän nousi korkeuteen, ellei sitä, että hän oli laskeutunut myös alas, maan alimpiin paikkoihin?

¹⁰Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäksi täyttääkseen kaiken.

¹¹Hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi

¹²tehdäkseen pyhät valmiiksi palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

¹³kunnes me kaikki saavutamme ykseyden uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, kypsän miehuuden, Kristuksen täyteen täysi-ikäisyyden mitan.

¹⁴Silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja ovat kaikkien opintuulten heiteltävinä ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa,

¹⁵vaan noudatamme totuutta rakkaudessa ja kaikin tavoin kasvamme häneen, joka on pää, Kristus.

¹⁶Hänessä koko ruumis, yhteen liittyneenä ja koossa pysyen jokaisen jänneensä avulla, kasvaa ja rakentuu rakkaudessa sen voiman mukaan, joka kullakin ruumiinosalla on.

Vanha ja uusi ihminen

¹⁷Sanon siis tämän ja vakuutan Herrassa: älkää enää vaeltako niin kuin pakanat turhanpäiväisissä ajatuksissaan.

¹⁸Heidän ymmärryksensä on pimentynyt, ja he ovat vieraantuneet Jumalan elämästä tietämättömyytensä ja sydämensä paatumuksen tähden.

¹⁹Heidän tuntonsa on turtunut, he ovat antautuneet irstauteen ja ahneudessaan harjoittavat kaikenlaista saastaisuutta.

- ²⁰Mutta te ette ole sillä tavoin oppineet tuntemaan Kristusta,
- ²¹jos yleensä olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet niin kuin totuus on Jeesuksessa:
- ²²teidän tulee hylätä vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä seuratessaan petollisia himoja,
- ²³uudistua hengeltänne ja mieleltänne
- ²⁴ja pukea ylleen uusi ihminen, joka on luotu Jumalan kuvan mukaisesti totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen.
- ²⁵Pankaa sen tähden pois valhe ja puhukaa lähimmäisenne kanssa totta, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä.
- ²⁶Vihastukaa mutta älkää tehkö syntiä. Älköön aurinko laskeko vihanne yli.
- ²⁷Älkää antako tilaa Paholaiselle.
- ²⁸Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan pikemminkin tehköön työtä, ahkeroiden käsillään sitä, mikä on hyvää, niin että hänellä olisi antaa tarvitsevalle.
- ²⁹Älköön suustanne lähtekö mitään sopimatonta puhetta vaan ainoastaan sellaista, mikä on hyvää, tarpeellista ja rakentavaa, mieluista niille, jotka kuulevat.
- ³⁰Älkää tehkö murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on annettu teille sinetiksi lunastuksen päivää varten.
- ³¹Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen, kaikenlainen pahuus olkoon pois teistä.
- ³²Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja hyväsydämissiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi.

Efesolaisille 5

- ¹Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset.

²Vaeltakaa rakkaudessa, niin kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme lahjaksi ja suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Jumalalle.

³Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne, eihän se sovi pyhille,

⁴ei myöskään rivoutta, typerää puhetta tai ilveilyä, jotka ovat sopimattomia, vaan pikemminkin kiitosta.

⁵Tehän tiedätte hyvin, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa, ei myöskään ahneella, sillä hän on epäjumalanpalvelija.

⁶Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjillä puheilla, sillä niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia.

⁷Älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.

Valossa vaeltaminen

⁸Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina,

⁹sillä valon hedelmä ilmenee kaikenlaisena hyvyytenä, vanhurskautena ja totuutena.

¹⁰Tutkikaa siis, mikä on Herralle mieleistä.

¹¹Älkää osallistuko pimeyden hedelmättömiin tekoihin, pikemminkin nuhdelkaa niistä.

¹²On häpeällistä sanoakin, mitä tuollaiset ihmiset salassa tekevät.

¹³Mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa,

¹⁴sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valoa. Sen vuoksi sanotaan: ”Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!”

¹⁵Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmät vaan niin kuin viisaat.

¹⁶Käyttäkää aikanne oikein, sillä nämä päivät ovat pahoja.

¹⁷Sen tähden älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto.

¹⁸Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä,

¹⁹puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle

²⁰kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

²¹Ja olkaa toisillenne alamaisia Kristuksen pelossa.

Ohjeita vaimoille ja miehille

²²Vaimot, olkaa omalle miehellenne alamaisia niin kuin Herralle,

²³sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, oman ruumiinsa, seurakunnan, vapahtaja.

²⁴Niin kuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehelleen kaikessa alamaisia.

²⁵Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen puolesta,

²⁶että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen vedellä pesten, sanan kautta,

²⁷ja asettaisi eteensä kirkastetun seurakunnan, vailla tahraa, ryppyä tai muuta sellaista, pyhän ja nuhteettoman.

²⁸Samoin jokaisen miehen tulee rakastaa omaa vaimoaan niin kuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoaan, rakastaa itseään.

²⁹Eihän kukaan ole koskaan vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä niin kuin Kristuskin seurakuntaa,

³⁰sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä.

³¹Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

³²Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.

³³Mutta myös jokainen teistä rakastakoon vaimoaan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestä.

Efesolaisille 6

Ohjeita lapsille ja vanhemmille

¹Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herrassa, sillä se on oikein.

²”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus:

³”että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä”.

⁴Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

Ohjeita orjille ja isännille

⁵Orjat, olkaa kuuliaisia maallisille isännillenne vilpittömin sydämin niin kuin Kristukselle, peläten ja vavisten,

⁶ei silmänpalvelijoina ihmisiä mielistellen vaan Kristuksen palvelijoina noudattaen Jumalan tahtoa kokosydämisesti.

⁷Palvelkaa hyvillä mielin, niin kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä.

⁸Tiedättehän, että mitä tahansa hyvää kukin tekee, sen hän saa Herralta takaisin, olipa orja tai vapaa.

⁹Ja te isännät, tehkää samoin orjille ja jättäkää uhkailu, sillä te tiedätte, että heidän niin kuin teidänkin Herranne on taivaissa ja ettei hän katso henkilöön.

Jumalan antama taisteluväline

¹⁰Lopuksi: vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevässä voimassaan.

¹¹Pukekaa ylenne Jumalan koko taisteluväline voidaksenne kestää Paholaisen juonet.

¹²Emmehän me taistele verta ja lihaa vastaan vaan hallituksia ja henkivaltoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita ja taivaan avaruuden pahoja henkiolentoja vastaan.

¹³Ottakaa sen tähden yllenne Jumalan koko taisteluvärustus, niin että voitte pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suoritettuanne pysyä pystyssä.

¹⁴Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, pukeutuneina vanhurskauden haarniskaan,

¹⁵ja olkoon kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumia kohtaan.

¹⁶Ottakaa kaikessa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki Pahan palavat nuolet.

¹⁷Ottakaa myös pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.

¹⁸Tehkää tämä kaikki alituudessa rukouksessa ja anomisessa rukoillen joka hetki Hengessä. Sen vuoksi valvokaa kaikessa kestävinä ja rukoilkaa kaikkien pyhien puolesta

¹⁹ja minunkin puolestani, että minulle, kun avaan suuni, annettaisiin oikeat sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta,

²⁰jonka vuoksi olen lähettiläänä, kahleissa. Rukoilkaa, että puhuisin rohkeasti, niin kuin minun tulee puhua.

Loppu-tervehdys

²¹Jotta tekin tietäisitte, mitä minulle kuuluu ja mitä teen, siitä kaikesta tulee teille kertomaan Tykikos, rakas veli ja uskollinen palvelija Herrassa.

²²Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän lohduttaisi sydämiänne.

²³Rauha veljille ja rakkaus sekä usko Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

²⁴Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta – katoamattomuudessa.

Filippiläisille

Filippiläisille 1

¹Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille Filippissä oleville pyhille Kristuksessa Jeesuksessa sekä seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.

²Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Rukous kirjeen lukijoiden puolesta

³Minä kiitän Jumalaani niin usein kuin muistan teitä.

⁴Kaikissa rukouksissani rukoilen aina iloiten teidän kaikkien puolesta.

⁵Kiitän siitä, että olette osallistuneet evankeliumin työhön ensi päivästä tähän asti,

⁶ja luotan täysin siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, vie sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä.

⁷Onkin oikein, että ajattelen näin teistä kaikista, koska te olette minun sydämessäni. Niin kahleissa ollessani kuin puolustaessani ja vahvistaessani evankeliumia te kaikki olette minun kanssani osallisia armosta.

⁸Jumala on todistajani, kuinka minä kaipaen teitä kaikkia Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella.

⁹Rukoilen myös, että teidän rakkautesenne kasvaisi ja tieto ja kaikenlainen ymmärrys lisääntyisi,

¹⁰niin että voisitte tutkia, mikä on parasta, ja olisitte puhtaita ja moitteettomia Kristuksen päivään saakka,

¹¹täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

Elämä on minulle Kristus

¹²Tahdon teidän tietävän, veljet, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin koitunut evankeliumin menestykseksi.

¹³Niinpä koko henkivartioston ja kaikkien muidenkin tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden.

¹⁴Useimmat veljistä ovat saaneet kahleistani rohkeutta Herrassa ja uskaltavat yhä enemmän puhua Jumalan sanaa ilman pelkoa.

¹⁵Jotkut tosin julistavat Kristusta kateudesta ja riidanhalusta mutta toiset hyvässä tarkoituksessa.

¹⁶He tekevät sen rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu puolustamaan evankeliumia.

¹⁷Nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtain mielin, ja luulevat tuottavansa minulle murhetta kahleissani.

¹⁸Mitäpä tuosta, kunhan vain Kristusta tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa, ja siitä minä iloitsen. Vastedeskin saan iloita,

¹⁹sillä minä tiedän, että teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla tämä kaikki koituu minulle pelastukseksi.

²⁰Harras odotukseni ja toivoni on, etten joudu millään tavoin häpeään vaan että Kristus nyt, niin kuin aina, tulee rohkeasti ylistetyksi minun ruumiissani, joko elämän tai kuoleman kautta.

²¹Sillä minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto.

²²Jos minun on elettävä lihassa, se tuottaa hedelmää työlleni. En tiedä, kumman valitsisin.

²³Olen ahtaalla näiden kahden välissä. Haluaisin lähteä täältä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi verrattomasti parempi,

²⁴mutta teidän vuoksenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.

²⁵Koska olen tästä varma, tiedän, että jään eloon ja pysyn kaikkien teidän luonanne, jotta edistyisitte uskossa ja saisitte siitä iloita.

²⁶Näin teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampaa Kristuksessa Jeesuksessa, kun taas tulen luoksenne.

²⁷Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti. Silloin minä, tulenpa luoksenne ja näen teidät tai olen tulematta, saan kuulla teistä, että pysytte samassa hengessä ja yksimielisesti taistelette yhdessä evankeliumin uskon puolesta

²⁸antamatta vastustajien millään tavoin säilyttää itseänne. Tämä on heille kadotuksen mutta teille pelastuksen merkki, ja se tulee Jumalalta.

²⁹Kristuksen tähden teidän on suotu, ei ainoastaan uskoa häneen vaan myös kärsiä hänen tähtensä.

³⁰Teillä on sama taistelu, jota olette nähneet minun käyvän ja jota nyt kuulette minun yhä jatkavan.

Filippiläisille 2

Kristuksen nöyryys ja korotus

¹Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta ja Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta,

²tehkää minun iloni täydelliseksi, niin että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus ja olette sopuisat ja yksimieliset.

³Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian vuoksi, vaan pitäkää nöyrästi toista parempana kuin itseänne.

⁴Älkää katsoko vain omaa parastanne vaan myös toisten.

⁵Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli.

⁶Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen

⁷vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon. Hän tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen.

⁸Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, aina ristinkuolemaan asti.

⁹Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,

¹⁰niin että jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen nimeen, niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla,

¹¹ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Kristityn vaellus

¹²Siksi, rakkaani, niin kuin olette aina olleet kuuliaisia, ei vain minun läsnä ollessani vaan vielä enemmän nyt, kun olen poissa, ahkeroikaa peläten ja vavisten oman pelastuksenne hyväksi.

¹³Jumala itse vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

¹⁴Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä,

¹⁵että olisitte moitteettomia ja puhtaita, tahrattomia Jumalan lapsia kieron ja turmeltuneen sukupolven keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet maailmassa,

¹⁶kun pidätte kiinni elämän sanasta, ja silloin minä voin Kristuksen päivänä kerskata siitä, etten ole turhaan juossut ja nähnyt vaivaa.

¹⁷Mutta jos minut uhrataankin, kun toimitan teidän uskonne uhripalvelusta, minä iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne.

¹⁸Samoin iloitkaa tekin ja iloitkaa yhdessä minun kanssani!

Timoteus ja Epafroditos

¹⁹Toivon Herrassa Jeesuksessa voivani pian lähettää Timoteuksen teidän luoksenne, että tulisin itsekin rohkaistuksi saatuani tietää, mitä teille kuuluu.

²⁰Minulla ei ole ketään toista samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän parhaastanne,

²¹sillä kaikki etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä on Jeesuksen Kristuksen.

²²Mutta Timoteuksen koetellun mielen te tunnette: kuin poika isän rinnalla hän on tehnyt minun kanssani työtä evankeliumin hyväksi.

²³Toivon voivani lähettää hänet matkaan heti kun näen, miten minun käy.

²⁴Olen varma Herrassa siitä, että itsekin pääsen pian tulemaan.

²⁵Minusta on kuitenkin välttämätöntä lähettää luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafroditos, teidän lähettinne, joka auttaa minua siinä, missä tarvitsen.

²⁶Hän näet ikävöi teitä kaikkia ja oli kovin levoton, koska olitte kuulleet hänen sairastuneen.

²⁷Hän olikin sairaana, kuoleman kielissä, mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen lisäksi.

²⁸Lähetän hänet sen vuoksi kiireesti, että iloitsisitte nähdessänne hänet jälleen ja minullakin olisi vähemmän murheita.

²⁹Ottakaa siis hänet Herrassa iloiten vastaan ja kunnioittakaa hänen kaltaisiaan.

³⁰Sillä Kristuksen työn tähden hän joutui kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, jota te ette voineet tehdä.

Filippiläisille 3

Tärkeintä on tuntea Kristus

¹Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Minua ei kyllästyttä kirjoittaa teille samoista asioista, ja teille se on turvaksi.

²Varokaa noita koiria, noita pahoja työntekijöitä, varokaa noita pilalle leikattuja!

³Todellisia ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan,

⁴vaikka minulla on mihin luottaa lihassakin. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin vielä enemmän minä.

⁵Minut on ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lakiin nähden fariseus,

⁶intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.

⁷Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi.

⁸Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voittaisin omakseni Kristuksen

⁹ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee uskosta Kristukseen , sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella.

¹⁰Haluan tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja hänen kärsimystensä osallisuuden ja tulla hänen kaltaisekseen samastumalla hänen kuolemaansa,

¹¹kunhan vain pääsen ylösnousemukseen kuolleista.

Kohti päämäärää!

¹²Ei niin, että olisin jo saavuttanut sen tai tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että voittaisin sen omakseni, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut omakseen.

¹³Veljet, minä en katso sitä vielä saavuttaneeni. Yhden minä kuitenkin teen: unohtaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessä,

¹⁴ minä riennän kohti päämäärää saadakseni voittopalkinnon, jonka omistamiseen Jumala on minut kutsunut taivaallisella kutsulla Kristuksessa Jeesuksessa.

¹⁵ Ajatelkaamme siis näin, niin monta kuin meitä on täydellistä. Jos jossakin kohden ajattelette toisin, Jumala kyllä ilmoittaa teille, kuinka asia on.

¹⁶ Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä !

¹⁷ Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja tarkatkaa niitä, jotka vaeltavat sen esikuvan mukaan, jonka me olemme teille antaneet.

¹⁸ Sillä monet, joista olen usein teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina.

¹⁹ Heidän loppunsa on kadotus. Vatsa on heidän jumalansa ja häpeä heidän kunniansa, ja maallisiin on heidän mielensä.

²⁰ Mutta meidän yhteiskuntamme on taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi.

²¹ Hän muuttaa meidän alennustilassa olevan ruumiimme kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös kykenee alistamaan kaiken valtaansa.

Filippiläisille 4

Kehotuksia seurakunnalle

¹ Rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa siis lujina Herrassa, rakkaat!

² Euodiaa ja Syntykeä kehotan olemaan yksimielisiä Herrassa.

³ Pyydän myös sinua, sinä todellinen työtoveri , auttamaan näitä naisia, sillä he ovat taistelleet evankeliumin hyväksi yhdessä minun sekä Klemensin ja muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa.

⁴ Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!

⁵ Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.

⁶Älkää olko mistään huolissanne, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukoillen ja anoen kiitoksen kanssa Jumalan tietoon,

⁷ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.

⁸Sitten vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa ja hyvältä kuulostavaa, jos on jokin hyve ja jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.

⁹Mitä myös olette minulta oppineet ja saaneet, mitä minulta kuulleet ja minusta nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

Kiitokset filippiläisille

¹⁰Ilahduin suuresti Herrassa, että te vihdoinkin havahduitte huolehtimaan minusta. Siihen teillä on toki ollut halua mutta ei tilaisuutta.

¹¹En sano tätä puutteen vuoksi, sillä olen oppinut tyytymään oloihini.

¹²Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Olen tottunut kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin, olemaan kylläinen ja nälkäinen, elämään runsaudessa ja puutteessa.

¹³Kaiken minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.

¹⁴Teitte kuitenkin hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.

¹⁵Tiedättehän te filippiläiset itsekkin, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin ryhtynyt kanssani tiliyhteyteen annetusta ja saadusta.

¹⁶Tessalonikaankin te lähetitte minulle kerran, jopa kahdesti, mitä tarvitsin.

¹⁷En toki tavoittele lahjoja vaan haluan, että teidän hyväksenne karttuu hedelmää.

¹⁸Olen saanut kaikkea, jopa runsaasti. Minulla on kaikkea yllin kyllin saatuaani Epafroditokselta teidän lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, kelvollinen, Jumalan mielen mukainen uhri.

¹⁹Minun Jumalani on täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa olevan rikkautensa mukaan Kristuksessa Jeesuksessa.

²⁰Jumalalle ja meidän Isällemme kunnia, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Lopputervehdys

²¹Tervehtikää kaikkia pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa. Luonani olevat veljet lähettävät teille terveisiä.

²²Kaikki pyhät tervehtivät teitä, varsinkin ne, jotka ovat keisarin huonetta.

²³Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Kolossalaisille

Kolossalaisille 1

¹Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus

²Kolossassa asuville pyhille ja uskollisille veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme!

Paavalin kiitos ja esirukous

³Me kiitämme aina Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, kun rukoilemme teidän puolestanne.

⁴Olemmehan saaneet kuulla teidän uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudesta, joka teillä on kaikkia pyhiä kohtaan

⁵sen toivon perusteella, joka on talletettuna teille taivaissa. Tästä toivosta te olette kuulleet jo aiemmin siinä totuuden sanassa, evankeliumissa,

⁶joka tuli teidän luoksenne. Samoin kuin koko maailmassa se on teidänkin keskuudessanne kantanut hedelmää ja kasvanut siitä päivästä lähtien, jona sen kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa.

⁷Sellaisena te opitte sen Epafraalta, rakkaalta työtoveriltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne.

⁸Hän on myös kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.

⁹Sen tähden emme mekään siitä päivästä lähtien, jolloin saimme tästä kuulla, ole lakanneet rukoilemasta teidän puolestanne ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärryksessä.

¹⁰Rukoilemme, että vaeltaisitte Herran arvon mukaisesti ja hänelle kaikessa mieliksi ja että kantaisitte hedelmää kaikissa hyvissä teoissa ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa.

¹¹Vahvistakoon hän teitä kirkkautensa väkevyyden mukaisesti kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä.

¹²Iloiten te silloin kiitätte Isää, joka on tehnyt teidät kelpoiksi saamaan osuuden siitä perinnöstä, joka pyhillä on valkeudessa.

Kristus ja hänen työnsä

¹³Jumala on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan,

¹⁴hänen, jossa meillä on lunastus, syntien anteeksi saaminen.

¹⁵Hän on näkymättömän Jumalan kuva, koko luomakunnan esikoinen.

¹⁶Hänessä luotiin kaikki, mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olivatpa ne valtaistuimia tai herruuksia, hallituksia tai valtoja. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häneen.

¹⁷Hän on ennen kaikkea muuta, ja hänessä kaikki pysyy voimassa.

¹⁸Hän on ruumiin, seurakunnan, pää. Hän on alku, kuolleista nousseiden esikoinen, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen.

¹⁹Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys asuisi hänessä,

²⁰ja että hän sovittaisi Poikansa kautta itsensä kanssa kaiken maan päällä ja taivaissa ja näin tekisi rauhan hänen ristinsä veren kautta.

²¹Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneita ja mieleltänne hänen vihamiehiään pahoissa teoissanne,

²²hän on nyt sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina eteensä.

²³Teidän on vain pysyttävä uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet. Tämä evankeliumi on julistettu koko luomakunnassa taivaan alla, ja sen palvelija minusta, Paavalista, on tullut.

Paavalin työnäky

²⁴Nyt iloitsen kärsiessäni teidän hyväksenne, ja mitä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta.

²⁵Sen palvelija minusta on tullut Jumalan taloudenhoidon mukaisesti, joka on uskottu minulle teitä varten, julistaakseni täydellisesti Jumalan sanan,

²⁶sen salaisuuden, joka on ollut kätkössä ikuisista ajoista ja polvesta polveen mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhilleen.

²⁷Heille Jumala tahtoi antaa tiedoksi, miten valtava on pakanakansojen keskuudessa tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.

²⁸Häntä me julistamme neuvoen ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa.

²⁹Sitä varten minä näen vaivaa taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka vaikuttaa minussa voimakkaasti.

Kolossalaisille 2

Elämä Kristuksessa

¹Tahdon teidän tietävän, kuinka suuri taistelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien niiden tähden, jotka eivät ole nähneet minun kasvojani,

²että he, sydämet yhteen liittyneinä rakkaudessa, saisivat rohkeuden omistaa täysin varman ymmärtämisen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen.

³Hänessä ovat kaikki viisauden ja tiedon aarteet kätkettyinä.

⁴Sanon tämän, ettei kukaan pettäisi teitä suostuttelevalla puheella.

⁵Vaikka ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin hengessä teidän kanssanne ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka keskuudessanne vallitsee, ja lujan uskonne Kristukseen.

⁶Niin kuin siis olette ottaneet vastaan Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä.

⁷Juurtukaa häneen, rakentukaa hänessä ja vahvistukaa uskossa, niin kuin teille on opetettu. Olkoon kiitoksenne ylitsevuotava.

⁸Varokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, jotka perustuvat ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eivätkä Kristukseen.

⁹Hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti,

¹⁰ja teillä on tämä täyteys hänessä , joka on kaiken hallituksen ja vallan pää.

¹¹Hänessä teidät on myös ympärileikattu, ei käsin tehdyllä ympärileikkauksella vaan lihan ruumiin riisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella.

¹²Teidät on haudattu hänen kanssaan kasteessa, ja siinä teidät on myös herätetty hänen kanssaan uskon kautta. Tämän uskon vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista.

¹³Teidät, jotka olitte kuolleita rikkomuksissanne ja lihanne ympärileikkaamattomuudessa, Jumala teki eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille anteeksi kaikki rikkomukset

¹⁴ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli vastustajamme. Sen hän otti pois tieltä ja naulitsi ristiin.

¹⁵Hän riisui aseista hallitukset ja vallat ja saattoi ne julkisen häpeän alaisiksi, kun hän sai niistä Kristuksessa riemuvoiton.

Todellisuus ja sen varjo

¹⁶Älköön siis kukaan tuomitko teitä syömisen ja juomisen tai jonkin juhlan, uudenkuun tai sapatin vuoksi.

¹⁷Nehän ovat vain varjo siitä, mikä oli tulossa, mutta itse todellisuus on Kristuksessa .

¹⁸Älköön teidän voittopalkintoanne riistäkö kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvontaan, on näkyjensä vallassa ja lihallisen mielensä turhaan paisuttama

¹⁹eikä pitäydy Kristukseen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua.

²⁰Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet maailman alkeisvoimille, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, annatte määrätä itsellenne sääntöjä, kuten

²¹”älä tartu, älä maista, älä kosketa”?

²²Nehän ovat ihmisten käskyjä ja oppeja, ja ne koskevat sellaista, mikä on tarkoitettu käytössä häviämään.

²³Niillä tosin on viisauden maine itse valitun jumalanpalveluksen, nöyryyden ja ruumiin säälimättömän kohtelun vuoksi, mutta mitään arvoa niillä ei ole, ja niitä noudatetaan vain lihan tyydyttämiseksi.

Kolossalaisille 3

Vanha ja uusi elämä

¹Jos siis teidät on herätetty yhdessä Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella.

²Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä.

³Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkettynä Jumalassa.

⁴Kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa.

⁵Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta.

⁶Niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia,

⁷ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.

⁸Pankaa nyt tekin pois tämä kaikki: viha, kiivastuminen, pahuus, pilkka ja häpeämätön puhe suustanne.

⁹Älkää puhuko valhetta toisistanne. Olettehan riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineen

¹⁰ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan.

¹¹Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki ja kaikissa.

¹²Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja pitkämielisyyteen.

¹³Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos jollakulla on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin.

¹⁴Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, joka on täydellisyyden side.

¹⁵Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät myös on yhdessä ruumiissa kutsuttu, ja olkaa kiitollisia!

¹⁶Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana. Opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikella viisaudella, psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, laulaen kiitollisina sydämissänne Jumalalle.

¹⁷Mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttaan.

Ohjeita perheyhteisölle

¹⁸Vaimot, olkaa miehellenne alamaisia, niin kuin sopii Herrassa.

¹⁹Miehet, rakastakaa vaimoanne älkääkä olko häntä kohtaan katkeria.

²⁰Lapset, olkaa kaikessa kuuliaisia vanhemmillenne, sillä se on Herralle mieleen.

²¹Isät, älkää katkeroittako lapsianne, etteivät he masentuisi.

²²Orjat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisia, ei silmänpalvelijoina, ihmisiä mielistellen, vaan vilpittömin sydämin, Herraa peläten.

²³Mitä teettekin, tehkää se sydämeštänne niin kuin Herralle eikä ihmisille.

²⁴ Tehän tiedätte, että saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvelette Herraa Kristusta.

²⁵ Joka tekee väärin, saa takaisin, mitä on väärin tehnyt, eikä henkilöön katsota.

Kolossalaisille 4

Kehotuksia

¹ Isännät, kohdelkaa orjianne niin kuin oikeus ja kohtuus vaatii. Tiedättehän, että teilläkin on Herra taivaassa.

² Olkaa kestäviä rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa.

³ Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden olen kahleissakin,

⁴ ja että toisin sen julki ja puhuisin niin kuin minun pitää puhua.

⁵ Käyttäytykää viisaasti ulkopuolisia kohtaan ja ottakaa huomioon oikea hetki.

⁶ Olkoon puheenne aina suloista, suolalla maustettua, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.

Henkilökohtaisia tervehdyksiä

⁷ Kaikesta, mikä koskee minua, teille antaa tiedon Tykikos, rakas veli, uskollinen palvelija ja työtoverini Herrassa.

⁸ Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän rohkaisisi sydämiänne.

⁹ Hänen kanssaan lähetän Onesimoksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä. He kertovat teille kaiken, mitä tänne kuuluu.

¹⁰ Teitä tervehtii Aristarkos, vankitoverini, samoin Markus, Barnabaksen serkku, josta olette saaneet ohjeita. Jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan.

¹¹Myös Jeesus, jota sanotaan Justukseksi, tervehtii teitä. Ympärileikatuista nämä ovat ainoat työtoverini Jumalan valtakunnan työssä, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi.

¹²Teikäläinen Epafraas, Kristuksen Jeesuksen palvelija, tervehtii teitä. Hän taistelee aina rukouksissaan teidän puolestanne, että pysyisitte täydellisinä ja täysin varmoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.

¹³Minä todistan, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden, jotka ovat Laodikeassa ja Hierapoliissa.

¹⁴Teitä tervehtii Luukas, rakas lääkäri, samoin Deemas.

¹⁵Tervehtikää Laodikeassa olevia veljiä ja Nymfaa sekä hänen kodissaan kokoontuvaa seurakuntaa.

¹⁶Kun tämä kirje on luettu teidän luonanne, huolehtikaa siitä, että se luetaan myös Laodikean seurakunnassa ja että te puolestanne luette Laodikeasta tulevan kirjeen.

¹⁷Sanokaa Arkippokselle: ”Katso, että suoritat täysin sen palvelutehtävän, jonka olet Herralta saanut.”

¹⁸Omakätinen tervehdys minulta, Paavalilta. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

1. Tessalonikalaisille

1. Tessalonikalaisille 1

¹Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha!

Tessalonikalaisten esimerkillinen usko

²Me kiitämme Jumalaa aina teistä kaikista, kun muistamme teitä rukouksissamme.

³Jumalamme ja Isämme edessä me lakkaamatta muistelemme teidän työtänne uskossa, vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

⁴Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, kuinka hän on teidät valinnut,

⁵sillä meidän evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. Tehän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän hyväksenne.

⁶Teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuren ahdingon keskellä otitte sanan vastaan iloiten Pyhässä Hengessä,

⁷niin että teistä on tullut esikuva kaikille Makedonian ja Akhaian uskoville.

⁸Teidän keskuudestanne on Herran sana kaikunut, ei ainoastaan Makedoniaan ja Akhaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt. Meidän ei tarvitse puhua siitä mitään,

⁹sillä kaikki kertovat, millainen meidän tulomme teidän luoksenne oli ja miten te käännysitte epäjumalista Jumalan puoleen palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa

¹⁰ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

1. Tessalonikalaisille 2

Paavalin toiminta Tessalonikassa

¹Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän luoksenne ollut turha.

²Vaikka olimme aiemmin Filippissä kärsineet ja meitä oli siellä pahoinpidelty, niin kuin tiedätte, meillä oli kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia ankaran taistelun keskellä.

³Meidän kehotuksemme ei näet ole lähtöisin eksytyksestä, ei epäpuhtaasta mielestä eikä kavaluudesta.

⁴Koska Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, me puhumme, emme miellyttääksemme ihmisiä vaan Jumalaa, joka koettelee sydämemme.

⁵Me emme ole koskaan esiintyneet imartelevin sanoin, sen te tiedätte, emmekä tekosyin ahnehtineet voittoa. Jumala on todistajamme.

⁶Emme myöskään ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,

⁷vaikka Kristuksen apostoleina olisimmekin voineet vaatia arvonantoa. Olimme sen sijaan teidän keskuudessanne lempeitä kuin imettävä äiti, joka hoivaa lapsiaan.

⁸Teitä hellien me halusimme antaa teille, ei vain Jumalan evankeliumia vaan oman itsemmekin, sillä te olitte tulleet meille rakkaiksi.

⁹Muistattehan, veljet, kovan työmme ja vaivannäkömme. Yötä päivää me teimme työtä, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi, kun julistimme teille Jumalan evankeliumia.

¹⁰Te olette todistajamme, samoin Jumala, kuinka pyhiä, oikeamielisiä ja nuhteettomia olimme teitä kohtaan, jotka uskotte.

¹¹Samoin te tiedätte, kuinka me kehotimme ja rohkaisimme teitä jokaista kuin isä lapsiaan

¹²ja tähdensimme, että teidän tulee vaeltaa Jumalan arvon mukaisesti, hänen, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

Yhteiset kärsimykset

¹³Siksi me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että kun kuulitte meiltä Jumalan sanan, te otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana vaan, niin kuin se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.

¹⁴Teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntien seuraajia, jotka ovat Juudeassa. Ovathan teidän omat maanmiehenne aiheuttaneet samoja kärsimyksiä teille kuin juutalaiset noille seurakunnille.

¹⁵Juutalaisethan tappoivat Herran Jeesuksen ja profeetat ja ovat vainonneet myös meitä eivätkä ole Jumalalle mieleen. He ovat kaikkia ihmisiä vastaan,

¹⁶kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumisekseen. Näin he yhä täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin saavuttanut heidät täyteen määräänsä asti.

Paavalin halu nähdä tessalonikalaiset

¹⁷Kun me nyt, veljet, olemme joksikin aikaa joutuneet teistä eroon – ulkonaisesti, emme sydämessämme – olemme entistä enemmän ikävoineet teitä ja koettaneet päästä näkemään teidän kasvonne.

¹⁸Sen tähden olemme tahtoneet tulla luoksenne – minä, Paavali, kerran, jopa kahdesti – mutta Saatana on estänyt meitä.

¹⁹Kuka on meidän toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan, ellette te?

²⁰Tehän olette meidän kunniamme ja ilomme.

1. Tessalonikalaisille 3

¹Kun emme siis enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan

²ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan työtoverin Kristuksen evankeliumin palveluksessa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,

³ ettei kukaan horjuisi näissä ahdistuksissa. Tiedättehän itse, että niihin meidät on pantu.

⁴ Kun olimme luonanne, sanoimme teille jo etukäteen, että joudumme kärsimään ahdistusta, niin kuin tiedätte tapahtuneen.

⁵ Sen tähden, kun en enää kestänyt kauemmin, lähetin Timoteuksen ottamaan selkoa uskostanne, ettei vain kiusaaja olisi kiusannut teitä ja onnistunut tekemään meidän vaivannäköämme tyhjäksi.

Timoteuksen rohkaiseva viesti

⁶ Nyt Timoteus on tullut luotanne meidän luoksemme ja tuonut meille hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne. Hän on myös kertonut, että te muistelette meitä aina hyvällä ja kaipaatte nähdä meitä niin kuin mekin teitä.

⁷ Siksi olemme saaneet, veljet, kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme lohdutusta teistä ja teidän uskostanne,

⁸ ja nyt me elämme, jos te pysytte lujina Herrassa.

⁹ Kuinka voimmekaan kylliksi kiittää Jumalaa teistä ja kaikesta siitä ilosta, joka meillä on Jumalan edessä teidän tähtenne.

¹⁰ Yötä päivää me rukoilemme mitä hartaimmin, että saisimme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.

¹¹ Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja Herramme Jeesus ohjatkoot tiemme teidän luoksenne.

¹² Herra lisätköön teille yhä runsaammin rakkautta toisianne ja kaikkia kohtaan, niin kuin meilläkin on rakkautta teitä kohtaan,

¹³ niin että teidän sydämenne vahvistuisivat nuhteettomiksi pyhydessä Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

1. Tessalonikalaisille 4

Jumalan tahdon mukainen elämä

¹Sitten vielä, veljet! Te olette oppineet meiltä, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle mieleen, ja niinhän te vaellattekkin. Mutta Herrassa Jeesuksessa me pyydämme ja kehotamme teitä edistymään siinä yhä enemmän.

²Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen nimessä teille antaneet.

³Jumalan tahto on, että te pyhitytte ja kartatte haureutta

⁴ja että kukin teistä ymmärtää ottaa oman vaimon pyhyudessa ja kunniassa,

⁵ei himon ja kiihkon vallassa niin kuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa.

⁶Kukaan ei saa tehdä veljelleen vääryyttä eikä pyrkiä hyötymään hänen kustannuksellaan, sillä Herra on kaiken tämän rankaisija, kuten myös aiemmin olemme teille sanoneet ja teroittaneet mieleenne.

⁷Eihän Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen vaan pyhitykseen.

⁸Sen tähden se, joka hylkää nämä käskyt, ei hylkää ihmistä vaan Jumalan, joka antaa Pyhän Henkensä teihin.

⁹Veljesrakkaudesta ei teille tarvitse kirjoittaa, sillä Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toisianne.

¹⁰Näin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, edistymään siinä yhä enemmän.

¹¹Pitäkää kunnia-asiananne, että elätte hiljaisuudessa, toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä omilla käsillänne, niin kuin olemme teitä käskeneet.

¹²Näin te vaellatte moitteettomasti ulkopuolisten edessä ettekä ole kenenkään avun tarpeessa.

Herran tulemus

¹³Veljet, emme tahdo teidän olevan tietämättömiä poisnukkuneiden osasta, ettette murehtisi niin kuin ne, joilla ei ole toivoa.

¹⁴Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin kuin uskomme, niin samalla tavoin Jumala myös on Jeesuksen kautta tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.

¹⁵Tämän me sanomme teille Herran sanana: Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi poisnukkuneiden edelle,

¹⁶sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.

¹⁷Sitten meidät, jotka olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa.

¹⁸Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

1. Tessalonikalaisille 5

Valvokaa!

¹Mutta ajoista ja määrähetkistä ei ole tarpeen kirjoittaa teille, veljet,

²sillä te tiedätte itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä.

³Kun ihmiset sanovat: ”Nyt on rauha, ei mitään hätää” , silloin turmio yllättää heidät yhtäkkiä niin kuin synnytyskipu raskaana olevan naisen, eivätkä he pääse pakoon.

⁴Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät kuin varas,

⁵sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.

⁶Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

⁷Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juovat itsensä juovuksiin, ovat juovuksissa yöllä.

⁸Mutta koska olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypäränämme pelastuksen toivo.

⁹Jumala ei ole määrännyt, että osaksemme tulisi viha vaan että saisimme pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,

¹⁰joka on kuollut puolestamme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.

¹¹Kehottakaa siis toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin.

Ohjeita seurakunnalle

¹²Pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksen niille, jotka näkevät vaivaa teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajianne Herrassa ja neuvovat teitä.

¹³Pitäkää heitä erityisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.

¹⁴Kehotamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, tukekaa heikkoja, olkaa kärsivällisiä kaikkia kohtaan.

¹⁵Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille.

¹⁶Iloitkaa aina.

¹⁷Rukoilkaa lakkaamatta.

¹⁸Kiittäkää joka tilanteessa, sillä sitä Jumala tahtoo teiltä Kristuksessa Jeesuksessa.

¹⁹Henkeä älkää sammuttako,

²⁰profetoimista älkää väheksykö,

²¹mutta koetelkaa kaikki ja pitäkää se, mikä on hyvää.

²²Karttakaa kaikenlaista pahaa.

Siunaus ja lopputervehdys

²³Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan, ja säilyköön koko teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

²⁴Hän, joka kutsuu teitä, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä.

²⁵Veljet, rukoilkaa meidän puolestamme.

²⁶Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla.

²⁷Minä vannotan teitä Herran kautta, että tämä kirje luetaan kaikille veljille.

²⁸Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

2. Tessalonikalaisille

2. Tessalonikalaisille 1

¹Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

²Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kristus tulee tuomarina

³Me olemme velvollisia aina kiittämään Jumalaa teistä, veljet. Se onkin oikein, koska teidän uskonne kasvaa runsaasti ja rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy teissä kaikissa.

⁴Siksi me itsekkin kerskaamme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestättävä.

⁵Ne ovat osoituksena Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että teidät katsottaisiin kelpoiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te myös kärsitte.

⁶Sillä Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä,

⁷mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeleittensä kanssa tulenliekissä.

⁸Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.

⁹He tulevat kärsimään rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,

¹⁰kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa. Olettehan te uskoneet meidän todistuksemme.

¹¹Sen tähden me aina rukoilemme teidän puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi teissä täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja uskonne teot.

¹²Näin Herramme Jeesuksen nimi kirkastuu teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaisesti.

2. Tessalonikalaisille 2

Laittomuuden ihminen

¹Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme hänen luokseen, me pyydämme teitä, veljet,

²ettette anna minkään hengen tai sanan tai minkään muka meidän lähettämämme kirjeen pelästyttää itseänne, niin että heti menetätte malttinne, ikään kuin Herran päivä olisi jo käsillä.

³Älkää antako kenenkään millään tavoin eksyttää itseänne. Ensin näet tapahtuu luopumus ja ilmestyy laittomuuden ihminen, kadotuksen lapsi,

⁴tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

⁵Ettekö muista, että puhuin teille tästä, kun vielä olin luonanne?

⁶Ja te tiedätte, mikä häntä nyt pidättää, niin että hän vasta ajallaan ilmestyy.

⁷Laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa, kunhan vain poistuu tieltä se, joka sitä on vielä pidättämässä.

⁸Silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa kirkkaudella.

⁹Tuon laittoman tuleminen tapahtuu Saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla tunnustein ja ihmein,

¹⁰kaikin vääryyden viettelyksin niille, jotka joutuvat kadotukseen, koska he eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen voidakseen pelastua.

¹¹Siksi Jumala lähettää heille voimakkaan eksytyksen, niin että he uskovat valheeseen,

¹²jotta kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat mieltyneet vääryyteen.

Pelastukseen valitut

¹³Mutta me olemme aina velvollisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensi hedelmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen .

¹⁴Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.

¹⁵Pysykää siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, jotka olette saaneet puheestamme tai kirjeestämme.

¹⁶Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossaan antanut meille ikuisen lohdutuksen ja hyvän toivon,

¹⁷lohduttakoot sydämiänne ja vahvistakoot teitä kaikissa hyvissä teoissa ja puheissa.

2. Tessalonikalaisille 3

Rukoilkaa puolestamme!

¹Lopuksi, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niin kuin teidän keskuudessanne

²ja että pelastuisimme pahoista ja kelvottomista ihmisistä; kaikkihan eivät usko.

³Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahasta .

⁴Me luotamme teihin Herrassa, että te nyt ja vastedes teette, mitä me käskemme.

⁵Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

Varoitus kurittomasta elämästä

⁶Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, pysymään erossa jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka saitte meiltä.

⁷Tiedättehän itse, kuinka teidän tulee seurata meidän esimerkkiämme. Me emme olleet kurittomia teidän luonanne

⁸emmeikä syöneet ilmaiseksi kenenkään leipää, vaan me ahkeroimme työssä ja vaivassa yötä päivää, ettemme olisi rasittaneet ketään teistä.

⁹Ei niin, ettei meillä olisi siihen oikeutta, mutta tahdoimme olla teille esimerkkinä, että seuraisitte meitä.

¹⁰Jo silloin, kun olimme luonanne, määräsimme, että jos joku ei halua tehdä työtä, älköön myöskään syökö.

¹¹Olemme näet kuulleet, että muutamat teidän joukostanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä vaan touhuavat turhia.

¹²Sellaisia käskemme ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa tekemään työtä kaikessa hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.

¹³Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä hyvää.

¹⁴Jos joku ei tottele sitä, mitä olemme sanoneet tässä kirjeessä, pitäkää häntä merkittynä älkääkä seurustelko hänen kanssaan, jotta hän häpeäisi.

¹⁵Älkää silti pitäkö häntä vihollisena, vaan ojentakaa kuin veljeä.

Lopputervehdys

¹⁶Itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikin tavoin. Herra olkoon teidän kaikkien kanssa.

¹⁷Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan.

¹⁸Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa.

1. Timoteus

1. Timoteus 1

¹Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän pelastajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, käskystä

²Timoteukselle, oikealle pojalleni uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

Varoitus väärästä opetuksesta

³Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesokseen, jotta kieltäisit eräitä opettamasta toisin kuin me

⁴ja puuttumasta taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin. Ne aiheuttavat pikemminkin turhia kiistoja kuin edistävät Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon.

⁵Käskymme päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta.

⁶Muutamat ovat eksyneet niistä pois ja poikenneet joutavaan jaaritteluun.

⁷He tahtovat olla lainopettajia, vaikka eivät itsekään ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi vakuuttavat.

⁸Me tiedämme, että laki on hyvä, jos sitä käytetään lain mukaisesti.

⁹Tiedämme myös, ettei lakia ole säädetty vanhurskaan takia vaan lainrikkojien ja kurittomien, jumalattomien ja syntisten, rienaajien, epähurskaiden ja saastaisten, isän- ja äidintappajien, murhaajien,

¹⁰haureellisten ja homoseksuaalisuuden harjoittajien, ihmiskauppiaiden, valehtelijoiden, valansa rikkojien ja kaiken muun takia, mikä on vastoin tervettä oppia,

¹¹jota minulle uskottu autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumi opettaa.

Kiitos Jumalan laupeudesta

¹²Minä kiitän Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa. Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa,

¹³minut, entisen pilkkaajan, vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minut armahdettiin, koska epäuskossani en tiennyt, mitä tein.

¹⁴Meidän Herramme armo on ollut ylenpalttinen vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

¹⁵Tämä sana on varma ja täysin vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin.

¹⁶Mutta minut armahdettiin, jotta Kristus Jeesus minussa ennen muita osoittaisi kaiken kärsivällisyytensä, esikuvaksi niille, jotka vastedes uskovat häneen ja saavat iankaikkisen elämän.

¹⁷Ikuisuuksien Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Sana Timoteukselle

¹⁸Tämän käskyn minä annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinusta lausuttujen profetioiden mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun

¹⁹säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon. Jotkut ovat sen hylänneet ja siksi joutuneet uskossaan haaksirikkoon.

²⁰Niitä ovat Hymenaios ja Aleksandros, jotka olen luovuttanut Saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

1. Timoteus 2

Rukoilkaa kaikkien puolesta

¹Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,

²kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikin tavoin hurskaasti ja kunniallisesti.

- ³Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme,
⁴joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.
⁵Jumala on yksi, yksi on myös välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus.
⁶Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi oikeaan aikaan.
⁷Tätä varten minut on asetettu julistajaksi ja apostoliksi – puhun totta, en valehtele – pakanoiden opettajaksi uskossa ja totuudessa.

Mies ja nainen seurakunnassa

- ⁸Minä tahdon siis, että kaikkialla miehet rukoilevat kohottaen pyhät kätensä ilman vihaa ja epäilystä
⁹ja että naiset ovat säädyllisessä asussa ja kaunistavat itseään vaatimattomasti ja siveästi, eivät tukkalaitteilla, kullalla, helmillä eivätkä kalliilla vaatteilla
¹⁰vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.
¹¹Naisen tulee oppia hiljaisuudessa, kaikessa alistuvana.
¹²Sitä en salli, että nainen opettaa, enkä sitä, että hän vallitsee miestä, vaan hänen tulee elää hiljaisuudessa.
¹³Luotiinhan Aadam ensin ja sitten Eeva,
¹⁴eikä Aadamia petetty, vaan nainen joutui petetyksi ja lankesi rikkomukseen.
¹⁵Lasten synnyttäjänä hän kuitenkin pelastuu, jos hän pysyy uskossa, rakkaudessa ja pyhityksessä eläen siveästi.

1. Timoteus 3

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

¹Tämä sana on varma: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijaksi, hän haluaa jaloön tehtävään.

²Seurakunnan kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, kunniallinen, vieraanvarainen ja taitava opettamaan,

³ei juomari eikä tappelija vaan lempeä, ei riitaisa eikä rahanahne.

⁴Hänen tulee hallita hyvin oma kotinsa ja kaikella arvokkuudella pitää lapsensa kuuliaisina.

⁵Jos joku ei pysty hallitsemaan omaa kotiaan, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?

⁶Hän ei saa olla vastakäöntynyt, ettei hän paisuisi ylpeydestä ja joutuisi saman tuomion alaiseksi kuin Paholainen.

⁷Hänellä tulee olla hyvä todistus myös ulkopuolisilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä Paholaisen ansaan.

Seurakuntapalvelijoiden ominaisuudet

⁸Myös seurakuntapalvelijoiden tulee olla kunnioituksen arvoisia ja puheissaan luotettavia, ei paljon viinin nauttijoita eikä väärän voiton tavoittelijoita

⁹vaan sellaisia, jotka säilyttävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.

¹⁰Heitäkin on ensin koeteltava. Sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia.

¹¹Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita vaan raittiita ja kaikessa uskollisia.

¹²Seurakuntapalvelijoiden tulee olla yhden vaimon miehiä ja hallita hyvin lapsensa ja kotinsa.

¹³Ne, jotka palvelevat hyvin, saavat arvostetun aseman ja suuren rohkeuden uskossaan Kristukseen Jeesukseen.

Jumalisuuden salaisuus

¹⁴Kirjoitan tämän sinulle, vaikka toivon pian pääseväni luoksesi.

¹⁵Jos kuitenkin viivyn, saat tästä tietää, miten tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus.

¹⁶Tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän ilmestyi lihassa, hänet osoitettiin vanhurskaaksi Hengessä, hän näyttäytyi enkeleille, häntä julistettiin pakanoiden keskuudessa, häneen uskottiin maailmassa, hänet otettiin ylös kirkkauteen.

1. Timoteus 4

Eksyttävää opetusta

¹Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat eksyttäviä henkiä ja riivaajien oppeja

²tekopyhien valehtelijoiden vaikutuksesta, joiden omatunto on merkitty poltinraudalla.

³Nämä kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, jotka Jumala on luonut sitä varten, että ne, jotka uskovat ja ovat oppineet tuntemaan totuuden, nauttisivat niitä kiittäen.

⁴Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hylättävää, kun se otetaan kiittäen vastaan

⁵ja pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

Neuvoja Timoteukselle palveluvirkaa varten

⁶Kun opetat tätä veljille, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija ja tulet ravituksi uskon ja sen hyvän opin sanoista, jota olet noudattanut.

⁷Karta epäpyhiä ämmien taruja. Harjoita itseäsi jumalanpelkoon,

⁸sillä ruumiin harjoittamisesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalanpelosta on hyötyä kaikkeen, koska siihen liittyy lupaus sekä nykyisestä että tulevasta elämästä.

⁹Tämä sana on varma ja täysin vastaanottamisen arvoinen.

¹⁰ Siksihän me teemme työtä ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten pelastaja, varsinkin uskovien.

¹¹ Tätä käske ja opeta.

¹² Älköön kukaan väheksykö sinua nuoruutesi tähden. Ole sinä uskovien esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa.

¹³ Pidä huolta lukemisesta , kehottamisesta ja opettamisesta, kunnes minä tulen.

¹⁴ Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinulla on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, kun vanhimmat panivat kätensä sinun päällesi.

¹⁵ Huolehdi näistä kaikista ja elä niissä, jotta kaikki näkisivät edistymisesi.

¹⁶ Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä. Jos näin teet, pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua.

1. Timoteus 5

¹ Älä nuhtele vanhaa miestä ankarasti, vaan neuvo häntä kuin isää, nuorempia kuin veljiä,

² vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.

Nuoret ja vanhat lesket

³ Pidä arvossa leskivaimoja, jotka todella ovat leskiä.

⁴ Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lastenlapsia, oppikoot nämä ensin huolehtimaan omasta perhekunnastaan ja korvaamaan vanhempiensa vaivannäön. Se on Jumalalle mieluista.

⁵ Leskivaimo, joka on todella jäänyt yksin, panee toivonsa Jumalaan, anoo ja rukoilee lakkaamatta, yötä päivää,

⁶ mutta hekumoiva on jo eläessään kuollut.

⁷ Teroita tätäkin heille, että he olisivat moitteettomia.

⁸Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan eikä varsinkaan omasta perhevästään, hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoista pahempi.

⁹Leskien luetteloon otettakoon ainoastaan sellainen, joka on vähintään kuusikymmenvuotias ja on ollut yhden miehen vaimo.

¹⁰Hänen tulee olla tunnettu hyvistä teoista, siitä, että hän on kasvattanut lapsia, ollut vieraanvarainen, pessyt pyhien jalkoja, auttanut ahdingossa olevia ja tehnyt kaikkea muuta hyvää.

¹¹Nuorempia leskiä älä ota mukaan, sillä kun he himoissaan vieraantuvat Kristuksesta, he tahtovat mennä naimisiin.

¹²He ovat tuomion alaisia, koska ovat hylänneet ensimmäisen uskonsa.

¹³Kierrellessään taloissa he oppivat kaiken lisäksi laiskottelemaan, eivätkä ainoastaan laiskottelemaan vaan myös juoruilemaan, touhuamaan turhia ja puhumaan sellaista, mikä on sopimatonta.

¹⁴Siksi tahdon, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta pilkkaamiseen.

¹⁵Muutamat näet ovat jo kääntyneet pois seuraamaan Saatanaa.

¹⁶Jos jollakin uskovalla naisella on vastuullaan leskiä, niin huolehtikoon heistä. Seurakuntaa älköön heidän vuokseen rasitettako, jotta se voisi pitää huolta yksin jääneistä leskistä .

Seurakunnan vanhimmat

¹⁷Vanhimpia, jotka johtavat hyvin seurakuntaa, pidettäköön kaksin verroin kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka näkevät vaivaa sanassa ja opetuksessa.

¹⁸Sanoohan Raamattu: ”Älä sido puivan härän suuta” ja ”Työmies on palkkansa ansainnut.”

¹⁹Älä ota huomioon syytöstä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa.

²⁰Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien kuullen, jotta muutkin pelkäisivät.

²¹Kehotan sinua vakavasti Jumalan, Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä puolueettomasti tekemättä päätöksiä etukäteen.

²²Älä kiirehdi panemaan käsiäsi kenenkään päälle äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Varjele itsesi puhtaana.

²³Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi ja usein toistuvien vaivojesi vuoksi.

²⁴Joidenkin ihmisten synnit ovat nähtävissä ja tulevat tuomituiksi ennemmin, toisten taas myöhemmin.

²⁵Samoin myös hyvät teot ovat nähtävissä, eivätkä nekään, jotka eivät näy, voi pysyä salassa.

1. Timoteus 6

Orjat ja isännät

¹Kaikki, jotka ovat orjuuden ikeessä, pitäkööt isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina, etteivät Jumalan nimi ja oppi tulisi pilkatuiksi.

²Älkööt he pitkö uskovia isäntiään vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä. Palvelkoot heitä päinvastoin sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakkaita veljiä, jotka tekevät hyvää. Näin opeta ja kehot.

Oikea rahankäyttö

³Jos joku opettaa toisin eikä noudata Herramme Jeesuksen Kristuksen terveitä sanoja eikä jumalisuuden mukaista oppia,

⁴hän on omahyväinen eikä ymmärrä mitään. Hänellä on sairaalloyinen halu väittelyyn ja sanasotaan. Niistä syntyy kateutta, riitaa, pilkkaamista, pahoja epäluuloja

⁵ja alituista kinastelua niiden ihmisten kesken, jotka ovat mieleltään turmeltuneet ja kadottaneet totuuden ja pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen.

⁶Jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa on suuri voitto.

⁷Emmehän ole tuoneet maailmaan mitään, emme voi myöskään mitään täältä viedä.

⁸Kun meillä on ruoka ja vaatteet, tyytykäämme niihin.

⁹Ne taas, jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen, ansaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka syöksevät ihmiset turmioon ja kadotukseen.

¹⁰Rahanhimo on kaiken pahan juuri. Rahaa tavoitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

Hyvä uskon kilpailu

¹¹Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista! Tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja sävyisyyttä.

¹²Kilpaile hyvä uskon kilpailu ja tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon sinut on kutsuttu ja johon olet tunnustautunut hyvällä tunnustuksella monen todistajan edessä.

¹³Jumalan edessä, joka tekee kaiken eläväksi, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti ja antoi hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua:

¹⁴noudata tätä käskyä tahrattomasti ja moitteettomasti Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka.

¹⁵Sen antaa meidän aikanaan nähdä autuas ja ainoa Valtias, kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra.

¹⁶Hänellä yksin on kuolemattomuus. Hän asuu valkeudessa, johon kukaan ei voi tulla. Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänen olkoon kunnia ja ikuinen valta. Aamen.

¹⁷Neuvo niitä, jotka tässä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkauteen vaan Jumalaan, joka antaa meille kaikkea runsaasti nautittavaksemme.

¹⁸Neuvo heitä tekemään hyvää, rikastumaan hyvistä teoista, olemaan anteliaita ja jakamaan omastaan.

¹⁹Näin he kokoavat itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saisivat todellisen elämän.

Loppusanat

²⁰Timoteus, säilytä se, mikä sinulle on uskottu. Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista ja vastaväitteistä, joita tiedon nimellä kulkeva valhetieto saa aikaan.

²¹Siihen tunnustautuen jotkut ovat eksyneet pois uskosta. Armo olkoon teidän kanssanne!

2. Timoteus

2. Timoteus 1

¹Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,

²rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

Paavali kaipaa Timoteusta

³Minä kiitän Jumalaa, jota palvelen omatunto puhtaana, niin kuin jo esivanhempani ovat tehneet, ja muistan sinua rukouksissani lakkaamatta, öin ja päivin.

⁴Kun muistan kyyneleitäsi, haluaisin nähdä sinut, jotta täyttyisin ilolla.

⁵Kiitän Jumalaa, kun muistan sen vilpittömän uskon, joka sinulla on ja joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella. Olen varma, että se on myös sinulla.

Julista evankeliumia rohkeasti!

⁶Siksi muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, jonka sait, kun panin käteni sinun päällesi.

⁷Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä vaan voiman, rakkauden ja terveen ymmärryksen hengen.

⁸Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi kanssani vaivaa evankeliumin tähden sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa.

⁹Hän on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsulla, ei meidän tekojemme vaan oman suunnitelmansa ja armonsa mukaan, jonka hän antoi meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja

¹⁰ja joka nyt on tuotu julki, kun meidän Vapahtajamme Kristus Jeesus on ilmestynyt. Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden, evankeliumin kautta.

¹¹Sen julistajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu.

¹²Siitä syystä minä myös tätä kaikkea kärsin enkä sitä häpeä, sillä minä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee säilyttämään siihen päivään asti sen, mikä on minun haltuuni uskottu.

¹³Pidä esikuvanasi niitä terveitä sanoja, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

¹⁴Säilytä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla se hyvä, mikä on uskottu haltuusi.

Onesiforoksen uskollisuus

¹⁵Sinä tiedät, että Aasiassa kaikki ovat jättäneet minut, heidän joukossaan Fygelos ja Hermogenes.

¹⁶Osoittakoon Herra laupeutta Onesiforoksen perhekunnalle, sillä hän on usein virvoittanut minua eikä ole hävennyt kahleitani.

¹⁷Päinvastoin, Roomaan tultuaan hän ryhtyi innokkaasti etsimään, kunnes löysi minut.

¹⁸Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka suuria palveluksia hän teki Efesoksessa, sen tiedät sinä parhaiten.

2. Timoteus 2

Kehotus vaivannäköön

¹Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa!

²Mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, usko se luotettaville ihmisille, jotka sitten kykenevät opettamaan muitakin.

³Kärsi vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen hyvä sotilas.

⁴Ei kukaan, joka palvelee sotilaana, sekaannu jokapäiväisen elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet pestannut.

⁵Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.

⁶Maamiehen, joka näkee vaivaa, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta.

⁷Tarkkaa, mitä sanon! Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen.

⁸Muista Jeesusta Kristusta, Daavidin jälkeläistä, joka on herätetty kuolleista minun julistamani evankeliumin mukaan.

⁹Sen julistamisessa minä kärsin vaivaa aina kahleisiin asti kuin pahantekijä. Mutta Jumalan sanaa ei ole kahlehdittu.

¹⁰Siitä syystä kestän kaiken valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa ja sen mukana ikuisen kirkkauden.

¹¹Tämä sana on varma: Jos olemme yhdessä hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää.

¹²Jos keitämme, saamme myös hallita hänen kanssaan. Jos kiellämme hänet, myös hän on kieltävä meidät.

¹³Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä itseään hän ei voi kieltää.

Astia arvokkaaseen käyttöön

¹⁴Muistuta tästä ja varoita heitä vakavasti Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Sellaisesta ei ole mitään hyötyä, vaan se koituu kuulijoiden turmioksi.

¹⁵Pyri osoittautumaan Jumalan edessä koetuksen kestäväksi työntekijäksi, jonka ei tarvitse hävetä työtään ja joka jakaa totuuden sanaa oikein.

¹⁶Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjästä puheista, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle

¹⁷ja heidän puheensa leviää kuin syöpä. Heitä ovat Hymenaios ja Filetos,

¹⁸jotka ovat eksyneet pois totuudesta sanoessaan, että ylösnousemus on jo tapahtunut. Näin he turmelevat joidenkin uskon.

¹⁹Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: ”Herra tuntee omansa” ja ”Luopukoon vääryydestä jokainen, joka mainitsee Herran nimen.”

²⁰Suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita vaan myös puu- ja saviastioita. Toiset ovat arvokkaaseen, toiset halpa-arvoiseen käyttöön.

²¹Jos siis joku puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta, hänestä tulee astia arvokkaaseen käyttöön, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen ja kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

²²Pakene nuoruuden himoja. Tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta ja rauhaa niiden kanssa, jotka puhtaasta sydäimestä huutavat avukseen Herraa.

²³Vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä. Sinähän tiedät, että ne synnyttävät riitoja.

²⁴Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikille, kyetä opettamaan ja kärsimään vääryyttä.

²⁵Hänen tulee lempeästi ojentaa vastustelevia. Ehkäpä Jumala vaikuttaa heissä mielenmuutoksen, niin että he tulevat tuntemaan totuuden

²⁶ja selviävät Paholaisen ansasta, hänen, joka on heidät vanginnut noudattamaan tahtoaan.

2. Timoteus 3

Viimeisten päivien ihmiset

¹Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä tulee vaikeita aikoja.

²Ihmiset ovat silloin itserakkaita ja rahanahneita, kerskailijoita, ylimielisiä, pilkkaaajia ja vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä ja jumalattomia.

³He ovat rakkaudettomia, leppymättömiä, panettelijoita, hillittömiä ja raakoja, hyvän vihaajia,

⁴petollisia, yltiöpäisiä ja omahyväisiä . He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa.

⁵Heillä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Karta sellaisia!

⁶Heidän joukossaan on niitä, jotka tunkeutuvat taloihin ja kietovat valtaansa syntien rasittamia, monenlaisten himojen riepottelemia naisparkoja,

⁷jotka ovat aina opetusta ottamassa mutta eivät voi koskaan päästä tuntemaan totuutta.

⁸Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin hekin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät kestä uskonkoetuksissa.

⁹Mutta pitkään he eivät menesty, sillä heidän mielettömyytensä paljastuu kaikille, niin kuin noidenkin mielettömyys paljastui.

Paavali esikuvana

¹⁰Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, elämäni, ajatteluani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani ja kärsivällisyyttäni

¹¹niissä vainoissa ja kärsimyksissä, joita tuli osakseni Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kestänyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut!

¹²Kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi,

¹³mutta pahat ihmiset ja petkuttajat menevät pahuudessa yhä pitemmälle, eksyttäen ja eksyen.

Raamatun alkuperä

¹⁴Pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut.

¹⁵Olet myös jo lapsuudestasi asti tuntenut pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

¹⁶Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa,

¹⁷jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen ja varustautunut kaikkiin hyviin tekoihin.

2. Timoteus 4

Timoteus Paavalin työn jatkajana

¹Kehotan sinua vakavasti Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, ja hänen ilmestymisensä ja valtakuntansa kautta:

²saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita ja kehoita, kaikin tavoin kärsivällisesti opettaen.

³Tulee näet aika, jolloin ihmiset eivät kärsi tervettä oppia vaan omien himojensa mukaan haalivat itselleen opettajia korvasyyhyysä.

⁴He kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät tarujen puoleen.

⁵Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ ja hoida palvelutehtäväsi täydellisesti.

⁶Minut jo uhrataan, lähtöni hetki on tullut.

⁷Olen kilpaillut hyvän kilpailun, juoksun päättänyt ja uskon säilyttänyt.

⁸Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppeli, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään.

Henkilökohtaisia viestejä

⁹Koeta päästä pian tulemaan luokseni.

¹⁰Deemas on tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jättänyt minut ja mennyt Tessalonikaan. Kreskes on mennyt Galatiaan ja Titus Dalmatiaan.

¹¹Vain Luukas on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle palvelutehtävässä hyödyllinen.

¹²Tykikoksen olen lähettänyt Efesokseen.

¹³Tuo tullessasi viitta, jonka jätin Trooakseen Karpoksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit.

¹⁴Kupariseppä Aleksandros on tehnyt minulle paljon pahaa, mutta Herra maksaa hänelle hänen tekojensa mukaan.

¹⁵Varo sinäkin häntä, sillä hän on kovasti vastustanut puheitamme.

¹⁶Ensimmäisen kerran puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä luettako heidän syykseen.

¹⁷Herra kuitenkin auttoi ja vahvisti minua, jotta voisin viedä julistustyöni päätökseen ja kaikki pakanat kuulisivat sanan, ja niin minä pelastuin leijonan kidasta.

¹⁸Herra päästää minut kaikesta pahasta ja pelastaa minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Lopputervehdykset

¹⁹Terveiset Priskalle ja Akvilalle sekä Onesiforoksen perhekunnalle.

²⁰Erastos jäi Korinttiin, ja Trofimoksen jätin Miletokseen sairastamaan.

²¹Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Sinulle lähettävät terveisiä Eubulos, Pudens, Linus, Klaudia ja kaikki veljet.

²²Herra olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne!

Titukselle

Titukselle 1

¹Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli, lähetetty vahvistamaan Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista, joka on jumalisuuden mukainen

²ja perustuu toivoon iankaikkisesta elämästä. Sen on Jumala luvannut ennen ikuisia aikoja, eikä hän valehtele.

³Kun aika oli tullut, hän ilmoitti sanansa siinä saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän pelastajamme, käskyn mukaan.

⁴Titukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella: armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta!

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

⁵Jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit sen, mikä jäi vielä järjestämättä, ja asettaisit jokaiseen kaupunkiin vanhimmat, kuten sinua käskin,

⁶jos olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä kurittomia.

⁷Seurakunnan kaitsijan tulee näet olla nuhteeton, koska hän on Jumalan taloudenhoitaja. Hän ei saa olla itserakas eikä äkkipikainen, ei juomari, ei tappeliija eikä väärän voiton tavoittelija,

⁸vaan hänen on oltava vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä ja itsensä hillitsevä.

⁹Hänen tulee pysyä opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, niin että hän kykenee neuvomaan terveellä opetuksella ja kumoamaan vastaansanojien väitteet.

Väärät opettajat

¹⁰Kurittomia, tyhjänpuhujia ja eksyttäjiä on näet paljon, varsinkin ympärileikattujen joukossa.

¹¹ Heidän suunsa on tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia perhekuntia opettamalla häpeällisen voiton vuoksi sellaista, mitä ei pitäisi.

¹² Onhan eräs heistä, heidän oma profeettansa, sanonut: ”Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, ahmatti laiska! ”

¹³ Tämä todistus on tosi. Nuhtele heitä sen vuoksi ankarasti, jotta he tulisivat uskossaan terveiksi

¹⁴ eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin ja totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.

¹⁵ Puhtaille kaikki on puhdasta, mutta saastaisille ja epäuskoisille mikään ei ole puhdasta, vaan heidän mielensä ja omatuntonsa on saastunut.

¹⁶ He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he kieltävät hänet. He ovat inhottavia ja tottelemattomia, kelvottomia mihinkään hyviin tekoihin.

Titukselle 2

Terve oppi

¹ Puhu sinä sitä, mikä sopii terveeseen oppiin.

² Vanhojen miesten tulee olla raittiita, arvokkaita ja siveitä sekä terveitä uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä.

³ Vanhojen naisten tulee samoin olla käytökseltään niin kuin pyhien sopii. He eivät saa olla panettelijoita eivätkä paljon viinin orjia vaan sellaisia, jotka neuvovat hyvään.

⁴ Näin he voivat ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miestänsä ja lapsiaan,

⁵ olemaan siveitä ja puhtaita, hoitamaan hyvin kotinsa, olemaan hyviä ja omalle miehelleen alamaisia, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi.

⁶ Kehota myös nuoria miehiä käyttäytymään siveästi.

⁷ Ole itse kaikessa hyvien tekojen esimerkkinä. Opetuksesi olkoon puhdasta ja arvokasta,

⁸puheesi tervettä ja moitteetonta, niin että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole sanottavana meistä mitään pahaa.

⁹Kehota orjia olemaan isännilleen alamaisia ja noudattamaan heidän mieltään vastaan sanomatta.

¹⁰He eivät saa näpistellä, vaan heidän on osoitettava kaikin tavoin vilpitöntä uskollisuutta, niin että he kaunistavat kaikessa Jumalan, meidän pelastajamme, opin.

Armo kasvattaa

¹¹Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille,

¹²ja se kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään siveästi, vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa,

¹³kun odotamme autuaan toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä.

¹⁴Hän antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka ahkeroi hyviä tekoja.

¹⁵Puhu tätä, kehota ja nuhtelee kaikella arvovallalla. Älköön kukaan halveksiko sinua.

Titukselle 3

Uusi elämäntapa

¹Muistuta heitä, että heidän tulee olla esivallalle ja viranomaisille alamaisia ja kuuliaisia, valmiita tekemään kaikkea hyvää.

²He eivät saa herjata ketään eivätkä riidellä, vaan heidän tulee olla ystävällisiä ja kaikin tavoin osoittaa lempeyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.

³Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä ja tottelemattomia, olimme eksyksissä, monenlaisten himojen ja nautintojen orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, vihattuina ja toisiamme vihaten.

⁴Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,

⁵hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta vaan laupeutensa tähden uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta.

⁶Tämän Hengen hän vuodatti runsaasti päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta,

⁷jotta me, vanhurskautettuina hänen armostaan, tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan.

⁸Tämä sana on varma, ja tahdon sinun teroittavan näitä asioita, että ne, jotka uskovat Jumalaan, olisivat ahkeria tekemään hyvää. Se on ihmisille hyvää ja hyödyllistä.

⁹Mutta vältä tyhmiä väittelyjä ja sukuluetteloita, riitoja ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.

¹⁰Karta harhaoppista ihmistä varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti.

¹¹Sinähän tiedät, että tuollainen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä. Hän on tuominut itse itsensä.

Ohjeita ja tervehdyksiä

¹²Kun lähetän luoksesi Artemaksen tai Tykikoksen, tule nopeasti luokseni Nikopoliiseen, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.

¹³Varusta lainoppinut Zeenas ja Apollos huolellisesti matkalle, niin ettei heiltä puutu mitään.

¹⁴Oppikoot meikäläisetkin tarpeen vaatiessa tekemään hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi.

¹⁵Kaikki, jotka ovat luonani, lähettävät sinulle tervehdyksen. Sano terveisiä niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Filemonille

Filemonille 1

¹Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle työtoverillemme Filemonille

²sekä sisarellemme Apfialle, taistelutoverillemme Arkippokselle ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.

³Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Filemonin usko ja rakkaus

⁴Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani.

⁵Olen näet kuullut uskostasi Herraan Jeesukseen ja rakkaudestasi häntä ja kaikkia pyhiä kohtaan.

⁶Rukoilen, että sinun uskosi, meidän yhteinen uskomme, tulisi voimalliseksi kaiken sen hyvän tuntemisessa, mikä meillä on Kristuksessa.

⁷Olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, veljeni, sillä pyhien sydämet ovat saaneet virvoitusta sinun kauttasi.

Pyyntö Onesimoksen puolesta

⁸Vaikka minulla onkin Kristuksessa paljon rohkeutta käskeä, mitä sinun tulee tehdä,

⁹niin rakkauden tähden minä mieluummin pyydän, olenhan tällainen kuin olen, vanha Paavali, nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki.

¹⁰Pyydän sinua poikani puolesta, jonka kahleissani synnytin, Onesimoksen puolesta,

¹¹ennen sinulle hyödyttömän mutta nyt hyödyllisen sekä sinulle että minulle.

¹²Lähetän hänet sinulle takaisin – hänet, oman sydämeni.

¹³Tahtoisin pitää hänet luonani, että hän sinun puolestasi palvelisi minua, kun olen evankeliumin tähden kahleissa.

¹⁴ Ilman sinun suostumustasi en kuitenkaan tahdo tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollista vaan vapaaehtoista.

¹⁵ Ehkäpä hän juuri sen vuoksi joutui sinusta hetkeksi eroon, että saisit hänet takaisin iäksi,

¹⁶ ei enää orjana vaan orjaa parempana, rakkaana veljenä, erityisesti minulle – kuinka paljon rakkaampana sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!

¹⁷ Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi niin kuin minut.

¹⁸ Jos hän on tehnyt sinulle vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, pane se minun laskuuni.

¹⁹ Minä, Paavali, kirjoitan omakätisesti: minä maksan sen – etten sanoisi: sinä olet minulle velkaa itsesikin.

²⁰ Niin, veljeni, jospa olisit minulle hyödyksi Herrassa. Virvoita sydäntäni Kristuksessa.

²¹ Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle ja tiedän, että teet enemmänkin kuin sanon.

²² Järjestä minulle samalla myös majapaikka, sillä toivon, että rukoustenne tähden minun suodaan tulla luoksenne.

Lopputervehdys

²³ Epafraas, vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, lähettää sinulle terveisiä,

²⁴ samoin työtoverini Markus, Aristarkos, Deemas ja Luukas.

²⁵ Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa!

Heprealaisille

Heprealaisille 1

Jumala on puhunut Poikansa kautta

¹Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta.

²Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat.

³Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istuutunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.

Poika on enkeleitä suurempi

⁴Hänestä on tullut niin paljon enkeleitä suurempi kuin hänen perimänsä nimi on heidän nimeään jalompi.

⁵Kenelle enkeleistä Jumala on koskaan sanonut: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin”, tai: ”Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani”?

⁶Ja taas, kun hän tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: ”Kumartukoot hänen eteensä kaikki Jumalan enkelit.”

⁷Enkeleistä hän sanoo: ”Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi”,

⁸mutta Pojasta: ”Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

⁹Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin kumppaneitasi.”

¹⁰Ja: ”Sinä, Herra, olet alussa perustanut maan, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja.

¹¹Ne kaikki katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki vanhenevat kuin vaate.

¹²Kuin viitan sinä käärit ne kokoon, kuin vaatteen, ja ne muuttuvat. Mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi lopu.”

¹³Kenelle enkeleistä hän on koskaan sanonut: ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi”?

¹⁴Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat periä pelastuksen?

Heprealaisille 2

Suuri pelastus

¹Sen tähden meidän tulee yhä tarkemmin pitää kiinni siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain joutuisi virran viemiksi.

²Jos kerran enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkan,

³kuinka me voisimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka itse Herra ensiksi julisti? Ne, jotka sen kuulivat, vahvistivat ja välittivät sen meille,

⁴kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä, ihmeillä ja monenlaisilla väkevilla teoilla, jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan.

Pelastuksen päämies

⁵Enkelien valtaan Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme,

⁶vaan jossakin kohdassa joku on todistanut: ”Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai Ihmisen Poika, että pidät hänestä huolen?

⁷Vähäksi aikaa sinä teit hänet alempiarvoiseksi kuin enkelit, kirkkaudella ja kunnialla sinä seppelöit hänet.

⁸Sinä asetit kaiken hänen jalkojensa alle.” Alistaessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Nyt emme kuitenkaan vielä näe, että kaikki olisi alistettu hänen valtaansa.

⁹Mutta me näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty

enkeleitä halvemmaksi, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta.

¹⁰Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, tehdä kärsimysten kautta heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

¹¹Hän, joka pyhittää, ja ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Siksi hän ei häpeä kutsua heitä veljikseen.

¹²Hän sanoo: ”Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä”,

¹³ja vielä: ”Minä panen luottamukseni häneen”, ja edelleen: ”Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle.”

¹⁴Koska siis lapsilla on liha ja veri, myös hän tuli niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, nimittäin Paholaisen,

¹⁵ja vapauttaisi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko elämänsä ajan olleet orjuudessa.

¹⁶Ei hän ota suojelukseensa enkeleitä vaan Abrahamin siemenen.

¹⁷Sen vuoksi hänen piti tulla kaikessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylipappi tehtävissään Jumalan edessä ja hän voisi sovittaa kansan synnit.

¹⁸Koska hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, hän kykenee kiusattuja auttamaan.

Heprealaisille 3

Jeesus on Moosesta suurempi

¹Sen vuoksi, pyhät veljet, te, jotka olette osallisia taivaallisesta kutsusta, kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin, Jeesukseen.

²Hän on uskollinen asettajalleen, niin kuin Mooseskin oli ”koko hänen huoneessaan”.

³Hänen on kuitenkin katsottu Moosekseen verrattuna ansaitsevan niin paljon suuremman kunnian kuin rakentajan kunnia on talon kunniaa suurempi.

⁴Jokainen talo on jonkun rakentama, mutta Jumala on rakentanut kaiken.

⁵Mooses tosin oli palvelijana uskollinen ”koko hänen huoneessaan” todistukseksi siitä, mitä vastedes puhuttaisiin.

⁶Kristus sen sijaan on uskollinen Poikana, hänen huoneensa hallitsijana. Hänen huoneensa olemme me, kunhan loppuun asti säilytämme rohkeuden ja kerskaamme toivosta.

Jumalan kansan lepo

⁷Sen tähden, niin kuin Pyhä Henki sanoo: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,

⁸älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin teitte kapinoidessanne kiusaamisen päivänä autiomaassa.

⁹Siellä teidän isänne kiusasivat ja koettelivat minua, vaikka näkivät minun tekojani neljäkymmentä vuotta.

¹⁰Sen tähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: ’Aina he eksyvät sydämessään.’ He eivät oppineet tuntemaan minun teitäni,

¹¹ja niin minä vihassani vannoin: ’He eivät pääse minun lepoon.’”

¹²Varokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta.

¹³Kehottakaa sen sijaan toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan ”tänä päivänä”, ettei kukaan teistä synnin pettämänä paatuisi.

¹⁴Mehän olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme loppuun asti vahvoina siinä luottamuksessa, joka meillä alussa oli.

¹⁵Kun siis sanotaan: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin kapinoidessanne teitte”,

¹⁶ketkä sitten suututtivat hänet, vaikka kuulivat? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet pois Egyptistä?

¹⁷Keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat tehneet syntiä ja joiden ruumiit kaatuivat autiomaahan?

¹⁸Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

¹⁹Näemme siis, että epäuskon tähden he eivät voineet päästä siihen lepoon.

Heprealaisille 4

¹Varokaamme siis, ettei kenenkään teistä havaittaisi jääneen taipaleelle, sillä lupaus päästä hänen lepoonsa on yhä voimassa.

²Onhan hyvä sanoma julistettu meille niin kuin heillekin. Kuultu sana ei kuitenkaan hyödyttänyt heitä, koska se ei sulautunut uskossa niihin, jotka sen kuulivat.

³Sen sijaan me, jotka tulimme uskoon, pääsemme lepoon. Jumala on kyllä sanonut: ”Vihassani minä vannoin: ’He eivät pääse minun lepoonni’”, vaikka hänen tekonsa ovat olleet valmiina jo maailman perustamisesta asti.

⁴Jossakin kohdassa hän on sanonut seitsemännestä päivästä: ”Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan.”

⁵Ja tässä taas: ”He eivät pääse minun lepoonni.”

⁶Koska siis on varmaa, että jotkut pääsevät siihen ja että ne, joille hyvä sanoma ensiksi julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden vuoksi,

⁷niin hän määrää jälleen päivän, ”tämän päivän”. Daavidin kautta hän näet sanoo pitkän ajan kuluttua, niin kuin aiemmin on sanottu: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne.”

⁸Jos Joosua olisi johtanut heidät lepoon, Jumala ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä.

⁹Jumalan kansalla on siis sapatinlepo vielä edessäpäin.

¹⁰Joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan niin kuin Jumalakin omista teoistaan.

¹¹Pyrkikäämme siis pääsemään siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

¹²Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet.

¹³Mikään luotu ei ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili.

Jeesus on ylipappi

¹⁴Koska meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

¹⁵Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

¹⁶Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.

Heprealaisille 5

¹Jokainen ylipappi valitaan ihmisten joukosta ja asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä kuuluu Jumalalle, tuomaan lahjoja ja uhreja syntien tähden.

²Hän kykenee kohtelevaan säälien tietämättömiä ja eksyviä, koska on itsekin heikkouden alainen,

³ja tämän heikkoutensa vuoksi hänen täytyy uhrata niin omien syntiensä kuin kansankin syntien puolesta.

⁴Kukaan ei ota tätä arvoa itselleen, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin.

⁵Niinpä ei Kristuskaan korottanut itseään tullakseen ylipapiksi vaan sai kunnian häneltä, joka sanoi: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.”

⁶Ja toisessa kohdassa hän sanoo: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

⁷Lihansa päivinä Kristus voimakkain huudoin ja kyynelin uhrasi rukouksia ja anomuksia Jumalalle, joka voi pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

⁸Vaikka hän oli Poika, hän oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi.

⁹Kun hän oli tullut täydelliseksi, hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisia.

¹⁰Häntä Jumala kutsuu ylipapiksi ”Melkisedekin järjestyksen mukaan”.

Hengellinen ravinto

¹¹Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska te olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

¹²Te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanan ensimmäisiä alkeita. Te olette maidon tarpeessa, ette vahvan ruuan.

¹³Jokainen, jota vielä ruokitaan maidolla, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on pikkulapsi.

¹⁴Vahva ruoka taas on täysi-ikäisille, niille, joiden aistit ovat tottumuksesta harjaantuneet erottamaan hyvän ja pahan.

Heprealaisille 6

¹Jättäkäämme sen tähden Kristuksen opin alkeet ja edetkäämme täysi-ikäisyyteen, ryhtymättä uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista teoista ja uskoa Jumalaan,

²oppia kasteista, kätten päällepanemisesta, kuolleiden ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta.

³Näin me teemme, jos vain Jumala sallii.

⁴Mahdotontahan on uudistaa parannukseen niitä, jotka kerran ovat päässeet valoon, maistaneet taivaallista lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä,

⁵maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia

⁶mutta ovat luopuneet. He näet itse uudestaan ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häpäisevät häntä julkisesti.

⁷Maa, joka imee sen päälle usein tulevan sateen ja tuottaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta.

⁸Se taas, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton. Se on lähellä kirousta, ja lopulta se poltetaan.

⁹Mutta teistä, rakkaat, me uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä kuuluu pelastukseen, vaikka puhummekin näin.

¹⁰Eihän Jumala ole väärämielinen, niin että hän unohtaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vieläkin palvelette.

¹¹Toivomme hartaasti, että kukin teistä osoittaa samaa intoa ja säilyttää toivon täyden varmuuden loppuun asti,

¹²ettette veltostuisi vaan seuraisitte niitä, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä on luvattu.

Jumalan lupaus on varma

¹³Jumala antoi Abrahamille lupauksen ja vannoi itsensä kautta, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, jonka kautta vanna.

¹⁴Hän sanoi: ”Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan ja lisäämällä sinut lisään”,

¹⁵ja niin Abraham kärsivällisesti odotettuaan sai sen, mitä oli luvattu.

¹⁶Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman kautta. Vala on heille asian vahvistus ja lopettaa kaikki vastaväitteet.

¹⁷Koska Jumala tahtoi lupauksen perillisille vieläkin vakuuttavammin osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, hän vakuutti sen valalla.

¹⁸Näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei voi valehdella, me näin saamme voimakkaan rohkaisun, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.

¹⁹Se toivo on meille kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti.

²⁰Sinne Jeesus meni edelläjuoksijana meidän puolestamme, kun hän oli tullut ylipapiksi ikuisiksi ajoiksi, Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Heprealaisille 7

Melkisedekin järjestys

¹Tämä Melkisedek oli Saalemin kuningas ja Jumalan, Korkeimman, pappi. Kun Abraham palasi takaisin voitettuaan kuninkaat, Melkisedek meni häntä vastaan ja siunasi hänet,

²ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta. Melkisedek on ensinnäkin ”vanhurskauden kuningas”, mitä hänen nimensäkin merkitsee, sitten myös ”Saalemin kuningas” eli ”rauhan kuningas”.

³Isättömänä ja äidittömänä, vailla sukuluetteloa, ilman päivien alkua ja elämän loppua hän on Jumalan Poikaan verrattavissa, ja hän pysyy pappina ikuisesti.

⁴Katsokaa, kuinka suuri hän on. Jopa kantaisä Abraham antoi hänelle kymmenykset saaliinsa parhaimmasta osasta.

⁵Myös niillä Leevin pojilla, jotka saavat pappeuden, on käsky ottaa lain mukaan vastaan kymmenyksiä kansalta, veljiltään, vaikka nämä ovatkin lähteneet Abrahamin kupeesta.

⁶Mutta Melkisedek, joka ei ole heidän sukuaan, otti vastaan kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, jolla oli lupaukset.

⁷On täysin kiistatonta, että alempiarvoinen saa siunauksen ylemmältään.

⁸Täällä tosin kuolevaiset ihmiset ottavat vastaan kymmenyksiä mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

⁹Voidaan sanoa niinkin, että myös Leevi, joka ottaa vastaan kymmenyksiä, on maksanut kymmenykset Abrahamin kautta.

¹⁰Leevihän oli vielä esi-isänsä kupeessa, kun Melkisedek tuli Abrahamia vastaan.

¹¹Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, johon laki sitoi kansan, miksi sitten oli vielä tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä häntä nimitetty Aaronin järjestyksen mukaan?

¹²Pappeuden vaihtuessa vaihtuu välttämättä myös laki.

¹³Se, josta näin sanotaan, kuuluu toiseen heimoon, josta ei kukaan ole hoitanut alttaritointia.

¹⁴Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka heimon papeista Mooses ei ole puhunut mitään.

Iankaikkinen ja täydellinen ylipappi

¹⁵Tämä asia käy vielä paljon selvemmäksi, kun nousee toinen, Melkisedekin kaltainen, pappi,

¹⁶joka ei ole tullut papiksi maallista perimystä koskevan lain käskyn mukaan vaan katoamattoman elämän voimasta.

¹⁷Hänestä näet todistetaan: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

¹⁸Näin kumotaan entinen säädös, koska se oli voimaton ja hyödytön

¹⁹– eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi – mutta sen tilalle tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.

²⁰Tämä ei tapahtunut ilman valaa. Nuo toiset ovat tulleet papeiksi ilman heistä vannottua valaa

²¹mutta tämä sen valalla, joka sanoi hänelle: ”Herra on vannonut eikä kadu: sinä olet pappi iankaikkisesti.”

²²Näin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.

²³Noita toisia pappeja on ollut useampia, koska kuolema on estänyt heitä pysymästä tehtävässään.

²⁴Mutta tällä on katoamaton pappeus, koska hän pysyy iäti.

²⁵Siksi hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan.

²⁶Sellainen ylipappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut.

²⁷Hänen ei tarvitse noiden ylipappien tavoin joka päivä uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien vuoksi, sillä sen hän teki yhdellä kertaa uhratessaan itsensä.

²⁸Lakihan asettaa ylipapeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka tuli lain jälkeen, asettaa ylipapiksi Pojan, joka on tullut iankaikkisesti täydelliseksi.

Heprealaisille 8

Uuden liiton ylipappi

¹Sanomamme pääkohta on siis tämä: Meillä on sellainen ylipappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa.

²Hän palvelee pyhäkössä, siinä oikeassa ilmestysmajassa, jonka on pystyttänyt Herra eikä ihminen.

³Jokainen ylipappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja. Sen vuoksi on välttämätöntä, että myös meidän ylipapillamme on jotakin uhrattavaa.

⁴Jos hän olisi maan päällä, hän ei olisikaan pappi, koska on jo olemassa niitä, jotka lain mukaan uhraavat lahjoja.

⁵He palvelevat Jumalaa pyhäkössä, joka on taivaallisten kuva ja varjo, kuten Moosekselle ilmoitettiin, kun hänen oli määrä valmistaa ilmestysmaja. Hänelle sanottiin: ”Katso, että teet kaiken sen mallin mukaan, joka sinulle näytettiin vuorella.”

⁶Mutta meidän ylipappimme on saanut niin paljon jalomman viran kuin on parempi se liitto, jonka välittäjä hän on ja joka on perustettu paremmille lupauksille.

⁷Jos tuo ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty tilaa toiselle.

⁸Mutta moittien kansaansa Jumala sanoo: ”Kuulkaa! Päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton.

⁹Se ei ole samanlainen liitto kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa sinä päivänä, jona tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Koska he eivät pysyneet minun liitossani, en minäkään heistä välittänyt, sanoo Herra.

¹⁰Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

¹¹Silloin ei kukaan enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: ”Tunne Herra”, sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan.

¹²Ja minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejään.”

¹³Kun hän sanoo ”uuden”, hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi. Mutta mikä vanhennee ja on aikansa elänyt, on lähellä häviämistään.

Heprealaisille 9

Vanhan liiton uhripalvelus

¹Ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädökset ja maallinen pyhäkkö.

²Ilmestysmaja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen osa, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja Jumalan eteen asetetut leivät. Sitä kutsuttiin ”pyhäksi”.

³Toisen esiripun takana oli se osa, jonka nimi on ”kaikkeinpyhin”.

⁴Siellä oli kultainen suitsutusastia ja kauttaaltaan kullalla päällystetty liitonarkku, jossa oli kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin versionut sauva sekä liiton taulut.

⁵Arkun päällä olivat kirkkauden kerubit varjoamassa siivillään armoistuinta. Näistä ei nyt ole syytä puhua yksityiskohtaisesti.

⁶Kun nyt kaikki on näin järjestetty, papit käyvät joka päivä ilmestysmajan etumaisessa osassa toimittamassa jumalanpalvelusta.

⁷Mutta majan toiseen osaan menee ainoastaan ylipappi kerran vuodessa mukanaan verta, jonka hän uhraa itsensä ja kansan tahattomien syntien tähden.

⁸Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään on ilmoittamatta niin kauan kuin majan etumainen osa on vielä olemassa.

⁹Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva. Sen mukaisesti kyllä uhrataan lahjoja ja uhreja, mutta ne eivät voi tehdä uhraajaa omassatunnossaan täydelliseksi.

¹⁰Nämä menot, kuten ruuat, juomat ja erilaiset pesutkin, ovat vain lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.

Uuden liiton uhri

¹¹Mutta Kristus ilmestyi tulevan hyvän ylipappina. Suuremman ja täydellisemmän majan kautta, jota ei ole käsin tehty ja joka ei ole tätä luomakuntaa,

¹²hän meni, ei pukkien eikä mullikoiden veren kautta vaan oman verensä kautta kertakaikkisesti kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

¹³Jos kerran pukkien ja härkien veri ja hiehon tuhka saastuneiden päälle vihmottuna pyhittää ulkonaiseen puhtauteen ,

¹⁴kuinka paljon ennemmin Kristuksen veri – hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle – puhdistakaan meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

¹⁵Kristus on siis uuden liiton välimies. Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikaisista rikkomuksista, jotta kutsutut saisivat luvatus iankaikkisen perinnön.

¹⁶Missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema näytettävä toteen.

¹⁷Testamentti astuu voimaan vasta kuoleman jälkeen. Se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.

¹⁸Sen tähden ei myöskään ensimmäistä liittoa vihitty ilman verta.

¹⁹Kun Mooses oli lukenut koko kansalle kaikki lain käskyt, hän otti sonnimullikoiden ja pukkien verta sekä vettä, helakanpunaista villaa ja iisopinkorren ja vihmoi sekä itse kirjan että koko kansan

²⁰sanoen: ”Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt.”

²¹Samoin hän vihmoi verellä myös ilmestysmajan ja kaikki jumalanpalvelukseen kuuluvat esineet.

²²Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksiantoa ole ilman verenvuodatusta.

²³On siis välttämätöntä puhdistaa taivaallisten kuvat tällä tavoin, mutta itse taivaalliset on puhdistettava paremmilla uhreilla kuin nämä.

²⁴Siksi Kristus ei mennyt käsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen ilmestyäkseen nyt Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

²⁵Eikä hän mennyt uhratakseen itseään monta kertaa, niin kuin ylipappi menee kerran vuodessa kaikkeinpyhimpään mukanaan vierasta verta;

²⁶muutoinhan hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta asti. Mutta nyt hän on ilmestynyt vain kerran, maailmanaikojen lopulla, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

²⁷Ja niin kuin ihmisille on määrätty, että heidän on kerran kuoltava ja sen jälkeen tulee tuomio,

²⁸samoin on Kristus kerran uhrattu, jotta hän ottaisi pois monien synnit, ja hän ilmestyy toisen kerran, ei enää synnin tähden vaan pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

Heprealaisille 10

ksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydellisiksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa.

²Eikö näitä uhreja olisi lakattu uhraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan?

³Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä.

⁴Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri voi ottaa pois syntejä.

⁵Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: ”Uhria ja lahjaa sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit.

⁶Polttouhreihiin ja syntiuhreihiin sinä et mieltynyt.

⁷ Silloin minä sanoin: katso, minä olen tullut – kirjakkääröön on minusta kirjoitettu – tekemään sinun tahtosi, Jumala.”

⁸ Ensin hän sanoo: ”Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mieltynyt”, vaikka niitä lain mukaisesti uhrataankin.

⁹ Sitten hän sanoo: ”Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi.” Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen toisen.

¹⁰ Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti.

¹¹ Jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemissa ja uhraa toistuvasti samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä.

¹² Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntien vuoksi ja istuutunut ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle.

¹³ Tästä lähtien hän odottaa, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi,

¹⁴ sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

¹⁵ Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki. Sillä ensin hän sanoo:

¹⁶ ”Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sydämeensä ja kirjoitan ne heidän mieleensä.”

¹⁷ Ja sitten: ”Heidän syntejään ja laittomuuksiaan minä en enää muista.”

¹⁸ Missä nämä on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita uhria synnin edestä.

Olkaa uskossanne rohkeita

¹⁹ Meillä on siis, veljet, rohkea luottamus siihen, että Jeesuksen veren kautta meillä on pääsy kaikkeinpyhimpään

²⁰ uutta ja elävää tietä myöten, jonka hän on vihkinnyt meille esiripun, oman lihansa, kautta.

²¹Koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen hallitsijana,

²²astukaamme esiin vilpittömin sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä.

²³Pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä lupauksen antaja on uskollinen.

²⁴Pitäkäämme huolta toisistamme rohkaisuksi rakkauteen ja hyviin tekoihin.

²⁵Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon päivän lähestyvän.

Tahallinen synti

²⁶Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden

²⁷vaan kauhea tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka syö vastustajat.

²⁸Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla.

²⁹Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen ansaitseekaan mielestänne se, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

³⁰Mehän tunnemme hänet, joka on sanonut: ”Minun on kosto, minä olen maksava”, ja vielä: ”Herra on tuomitseva kansansa.”

³¹Kauhistuttavaa on langeta elävän Jumalan käsiin.

Olkaa uskossanne kestäviä

³²Muistakaa menneitä päiviä, jolloin te valoon päästyänne kestitte monet kärsimysten aiheuttamat kamppailut.

³³Toisaalta teitä häpäistiin ja ahdistettiin kaikkien katsellessa, toisaalta taas olitte niiden kohtalotovereita, jotka kokivat samaa.

³⁴Te kärsitte yhdessä vankien kanssa ja iloiten hyväksyitte omaisuutenne ryöstön, sillä te tiesitte, että teillä on parempi omaisuus, joka pysyy.

³⁵Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, jonka palkka on suuri,

³⁶sillä te tarvitsette kestävyyttä, että täyttäisitte Jumalan tahdon ja saisitte sen, mikä on luvattu.

³⁷Vielä vähän aikaa, aivan vähän, niin saapuu se, joka on tuleva, eikä hän viivyttelä.

³⁸Minun vanhurskaani elää uskosta, mutta jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielly häneen.

³⁹Me emme ole kuitenkaan niitä, jotka vetäytyvät pois ja joutuvat kadotukseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

Heprealaisille 11

Uskon esikuvia

¹Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, varmuus siitä, mikä ei näy.

²Sen kautta saivat isät todistuksen.

³Uskon kautta me ymmärrämme, että maailmat on tehty Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyvästä.

⁴Uskossa uhraisi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan. Uskonsa kautta hän puhuu vielä kuoltuaankin.

⁵Uskonsa perusteella otettiin Hanok pois, eikä hän nähnyt kuolemaa. ”Häntä ei enää löydetty, koska Jumala oli ottanut hänet pois.” Ennen poisottamistaan hän näet oli saanut todistuksen, että hän oli kelvoinen Jumalalle.

⁶Mutta ilman uskoa on mahdotonta olla kelvoinen, sillä sen, joka tulee Jumalan luo, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

⁷Uskon kautta rakensi Nooa pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi, kun hän oli saanut ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt. Uskon kautta hän tuomitsi maailman ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka tulee uskosta.

⁸Uskon kautta oli Abraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, joka hänen oli määrä saada perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne saapuisi.

⁹Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä.

¹⁰Abraham näet odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala.

¹¹Uskon kautta sai Saarakin, vaikka oli hedelmätön, voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti lupauksen antajaa luotettavana.

¹²Sen tähden syntyikin yhdestä miehestä, jopa kuoleutuneesta, jälkeläisiä niin paljon kuin on taivaalla tähtiä ja meren rannalla hiekkaa, lukematon määrä.

¹³Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä saaneet sitä, mikä oli luvattu. Kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

¹⁴Ne, jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

¹⁵Jos he olisivat muistelleet sitä maata, josta he olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut mahdollisuus palata takaisin.

¹⁶Nyt he kuitenkin pyrkivät parempaan maahan, nimittäin taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei häpeä heitä vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalakseen, sillä hän on valmistanut heille kaupungin.

¹⁷Uskon kautta Abraham uhraisi Iisakin, kun hänet pantiin koetukselle. Hän uhraisi ainoan poikansa, hän, joka oli vastaanottanut lupaukset

¹⁸ja jolle oli sanottu: ”Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset ”.

¹⁹Hän näet päätteli, että Jumala kykenee kuolleistakin herättämään, ja sen vertauskuvana hän sai Iisakin takaisin.

²⁰Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisuuttakin.

²¹Uskon kautta siunasi Jaakob ennen kuolemaansa Joosefin molemmat pojat ja rukoili sauvansa päähän nojaten.

²²Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistaan.

²³Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat poikaansa heti syntymästä lähtien piilossa kolme kuukautta. He näkivät, että lapsi oli ihana, eivätkä pelänneet kuninkaan määräystä.

²⁴Uskon kautta Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä.

²⁵Hän piti parempana kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saada synnistä hetkellistä nautintoa.

²⁶Hän piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti.

²⁷Uskossa Mooses jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa. Hän kesti, koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön.

²⁸Uskossa hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja veren sivelyn, ettei surmaaja koskisi kansan esikoisiin.

²⁹Uskossa kansa kulki Punaisenmeren poikki aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

³⁰Uskon kautta sortuivat Jerikon muurit, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

³¹Uskon kautta pelastui portto Raahab tuhoutumasta yhdessä tottelemattomien kanssa, kun hän oli ottanut vakoilijat luokseen rauha mielessään.

³²Mitä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista ja Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista.

³³Uskon kautta he kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupautusten toteutumista, tukkivat leijonien kidat.

³⁴He sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, vahvistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa ja ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

³⁵On ollut naisia, jotka saivat kuolleet omaisensa takaisin henkiin herätettyinä. Jotkut antoivat kiduttaa itseään eivätkä ottaneet vastaan vapautusta, että saavuttaisivat paremman ylösnousemuksen.

³⁶Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta.

³⁷Heitä kivitettiin, sahattiin kappaleiksi ja surmattiin miekalla. He kuljeksivat lampaan- ja vuohennahoissa, olivat puutteenalaisia, ahdistettuja ja pahoinpideltyjä,

³⁸nuo, joiden arvoinen maailma ei ollut. He harhailivat autiomaissa, vuorilla, luolissa ja maakuopissa.

³⁹Vaikka nämä kaikki olivat uskon kautta saaneet todistuksen, he eivät silti saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu.

⁴⁰Jumala oli näet varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he pääsisi täydellisyyteen ilman meitä.

Heprealaisille 12

Herran antama kuritus

¹Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synti, joka niin helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä kilpailussa, joka on edessämme,

²katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen, joka edessään olevan ilon vuoksi kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuu nyt Jumalan valtaistuimen oikealla puolella.

³Ajatelkaa häntä, joka niin paljon kesti syntisten vastustusta itseään kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi rohkeuttanne.

⁴Ette te vielä ole tehneet verille asti vastarintaa taistellessanne syntiä vastaan.

⁵Te olette unohtaneet kehotuksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: ”Poikani, älä halveksi Herran kuritusta äläkä menetä toivoasi, kun hän nuhtelee sinua.

⁶Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa. Hän ruoskii jokaista lasta, jonka ottaa huomaansa.”

⁷Kärsimys on teille kasvatusta; Jumala kohtelee teitä kuin lapsiaan. Mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

⁸Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat tulleet osallisiksi, niin te olette äpäriä ettekä laillisia lapsia.

⁹Meillä oli kurittajina maalliset isämme, ja heitä me kunnioitimme. Emmekö paljoa ennemmin olisi alamaisia henkien Isälle, että eläisimme?

¹⁰Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään.

¹¹Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu.

¹²Oikaiskaa siis hervonneet kätenne ja halvaantuneet polvenne!

¹³Tehkää polut suoriksi jaloillenne, ettei ontuva jalka nyrjähtäisi vaan pikemminkin parantuisi.

Varoitus luopumuksesta

¹⁴Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa.

¹⁵Pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta eikä mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä ja monet sen vuoksi saastu,

¹⁶ja ettei kukaan ole haureellinen tai epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

¹⁷Tehän tiedätte, että kun hän myöhemmin tahtoi periä siunauksen, hänet hylättiin, eikä hän saanut mahdollisuutta muutokseen, vaikka hän sitä kyynelin pyysi.

¹⁸Te ette ole tulleet sen vuoren luo, jota voidaan käsin koskettaa ja joka palaa tulella, ette synkeyden, pimeyden ettekä myrskyn,

¹⁹ette pasuunan kaiun ettekä äänen luo, joka puhui. Ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille sanottaisi enää sanaakaan,

²⁰sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: ”Koskettipa vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön.”

²¹Näky oli niin kauhistuttava, että Mooses sanoi: ”Minä olen pelästynyt ja vapisen.”

²²Te sitä vastoin olette tulleet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, kymmenientuhansien enkelien ja juhla joukon luo,

²³esikoisten seurakunnan luo, niiden, joiden nimet ovat kirjoitettuina taivaissa, Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydellisiksi tulleiden vanhurskaiden henkien luo

²⁴ja uuden liiton välimiehen Jeesuksen luo ja vihmontaveren luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

²⁵Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu. Jos kerran isät eivät päässeet pakoon torjuessaan luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, vielä vähemmän pääsemme pakoon me, jos käännymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.

²⁶Silloin hänen äänensä sai maan vapisemaan, mutta nyt hän on luvannut: ”Vielä kerran minä järisytän maan, enkä vain sitä vaan taivaankin.”

²⁷Tuo ”vielä kerran” osoittaa, että ne, jotka järkkyvät, tulevat muuttumaan, koska ne ovat luotuja, jotta pysyisivät ne, jotka eivät järky.

²⁸Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja palvelkaamme Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, kunnioittaen ja peläten,

²⁹sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli.

Heprealaisille 13

Jumalan tahdon mukainen elämä

¹Pysyköön veljesrakkaus.

²Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sitä osoittamalla jotkut ovat saaneet tietämättään pitää enkeleitä vierainaan.

³Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa pahoinpideltyjä, onhan teillä itsellännekin ruumis.

⁴Pitäköön jokainen avioliiton kunniassa ja aviovuoteen tahrattomana, sillä Jumala tuomitsee haureelliset ja avionrikkojat.

⁵Älkää eläkö rahaa ahnehtien. Tyytykää siihen, mitä teillä on, sillä hän on itse sanonut: ”En minä sinua hylkää enkä sinua jätä.”

⁶Siksi me sanomme turvallisin mielin: ”Herra on minun auttajani, en minä pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä?”

⁷Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Pankaa merkille, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seurakaa heidän uskoaan.

⁸Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

⁹Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien viedä itseänne harhaan. On hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruokasäädöksistä, joiden noudattajat eivät ole hyötäneet niistä mitään.

¹⁰Meillä on uhrialttari, josta ilmestysmajassa palvelevilla ei ole lupa syödä.

¹¹Ylipappi vie eläinten veren syntien sovituksiksi kaikkeinpyhimpään, mutta eläinten ruhot poltetaan leirin ulkopuolella.

¹²Siksi myös Jeesus, pyhittääkseen kansan omalla verellään, kärsi portin ulkopuolella.

¹³Menkäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle hänen pilkkaansa kantaen.

¹⁴Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan tulevaa me etsimme.

¹⁵Uhratkaamme siis hänen kauttaan alati Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään.

¹⁶Älkää unohtako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mieltyy.

¹⁷Olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä, sillä he valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili. Näin he voivat tehdä työtään iloiten, ei huokaillen, sillä se ei teitä hyödyttäisi.

¹⁸Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme elää kaikin tavoin oikein.

¹⁹Siksi kehotan teitä yhä enemmän rukoilemaan, että minun annettaisiin pian palata luoksenne.

Rukous ja lopputervehdys

²⁰Rauhan Jumala, joka on nostanut kuolleista meidän Herramme Jeesuksen, hänet, joka iankaikkisen liiton veren perusteella on se suuri lampaiden paimen,

²¹tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään toteuttaaksenne hänen tahtonsa. Hän vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle mieluista, Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.

²²Pyydän teitä, veljet, kestäkää tämä kehotuksen sana, sillä lyhyesti olen teille kirjoittanut.

²³Tulkoon teille tiedoksi, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi. Jos hän pian tulee, saan hänen kanssaan nähdä teidät.

²⁴Tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.

²⁵Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne!

Jaakob

Jaakob 1

¹Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa.

Kiusausten kestäminen

²Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte monenlaisiin koetuksiin.

³Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.

⁴Kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette millään tavoin vajaita.

⁵Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja moittimatta, niin se hänelle annetaan.

⁶Mutta anokoon uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee.

⁷Älköön sellainen ihminen luulko saavansa Herralta mitään,

⁸kahtaalle häilyvä mies, epävakaa kaikilla teillään.

⁹Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään,

¹⁰rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niin kuin ruohon kukka.

¹¹Aurinko nousee, ja tulee helle, joka kuivattaa ruohon. Ruohon kukka varisee, ja sen muodon kauneus katoaa. Samoin on rikaskin lakastuva teillään.

¹²Autuas se mies, joka kestää koetuksen. Kun hänet on koeteltu, hän on saava elämän kruunun. Herra on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat.

¹³Älköön kukaan kiusattuna ollessaan sanoko, että Jumala häntä kiusaa. Ei Jumala ole pahan kiusattavissa, eikä hän kiusaa ketään.

¹⁴Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee.

¹⁵Kun sitten himo tulee raskaaksi, se synnyttää synnin, ja kun synty on kypsynyt täyteen mittaansa, se synnyttää kuoleman.

¹⁶Älkää eksykö, rakkaat veljeni!

¹⁷Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä varjoakaan vaihtelusta.

¹⁸Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että me olisimme hänen luomistekojensa ensi hedelmä.

Sanan kuulija ja tekijä

¹⁹Tietäkää, rakkaat veljeni, että jokaisen ihmisen tulee olla nopea kuulemaan mutta hidas puhumaan ja hidas vihaan,

²⁰sillä miehen viha ei toteuta Jumalan vanhurskautta.

²¹Pankaa siis pois kaikki saastaisuus ja kaikenlainen pahuus ja ottakaa sävyisästi vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi pelastaa teidän sielunne.

²²Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita, pettären itsenne.

²³Jos joku on sanan kuulija mutta ei sen tekijä, hän on kuin mies, joka kuvastimesta tarkastelee luonnollisia kasvojaan.

²⁴Hän tarkastelee itseään, lähtee pois ja unohtaa heti, millainen oli.

²⁵Mutta se, joka on katsonut täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä eikä ole muistamaton kuulija vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.

²⁶Jos joku luulee palvelevansa Jumalaa mutta ei hillitse kieltään, hän pettää sydämensä ja hänen jumalanpalveluksensa on turha.

²⁷Puhdasta ja tahratonta jumalanpalvelusta Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdingossaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

Jaakob 2

Älkää halveksiko köyhää

¹Veljeni, te, jotka uskotte meidän kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen, älkää katsoko henkilöön.

²Jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessaan ja yllään hienot vaatteet, ja tulee myös köyhä likaisissa vaatteissaan,

³niin te kiinnitätte huomionne tuohon hienosti pukeutuneeseen ja sanotte: ”Istu tähän mukavasti.” Köyhälle te sanotte: ”Seiso sinä tuossa” tai ”Istu tähän jalkajakkarani viereen.”

⁴Ettekö te silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa? Eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?

⁵Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut häntä rakastaville?

⁶Mutta te olette häpäisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?

⁷Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?

⁸Jos te noudatatte Raamatun kuninkaallista lakia: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”, te teette oikein.

⁹Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lainrikkokijiksi.

¹⁰Sillä se, joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohdassa, on syyllinen kaikissa kohdin.

¹¹Hän, joka sanoi: ”Älä tee huorin”, sanoi myös: ”Älä tapa.” Jos et teekään huorin mutta tapat, olet lainrikkoja.

¹²Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka tuomitaan vapauden lain mukaan.

¹³Tuomio on näet armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta. Laupeus saa tuomiosta riemuvoiton.

Usko ja teot

¹⁴Veljeni, mitä hyötyä siitä on, jos joku sanoo, että hänellä on usko, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai usko voi pelastaa häntä?

¹⁵Jos veli tai sisar on vailla vaatteita ja jokapäiväistä ravintoa

¹⁶ja joku teistä sanoo hänelle: ”Mene rauhassa, lämmittele ja syö kylliksesi”, mutta ei anna hänelle, mitä hänen ruumiinsa tarvitsee, mitä hyötyä siitä on?

¹⁷Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.

¹⁸Joku ehkä sanoo: ”Sinulla on usko ja minulla teot.” Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.

¹⁹Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin uskovat sen ja vapisevat.

²⁰Tahdotko tietää, sinä turhanpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on hyödytön?

²¹Eikö isämme Abraham tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän vei poikansa Iisakin uhrialttarille?

²²Sinä huomaat, että usko vaikutti yhdessä hänen tekojensa kanssa ja teoista usko tuli täydelliseksi.

²³Niin toteutui Raamatun sana: ”Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”, ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi.

²⁴Te siis näette, että ihminen vanhurskautetaan teoista eikä yksin uskosta.

²⁵Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät pois toista tietä?

²⁶Niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin on uskokin ilman tekoja kuollut.

Jaakob 3

Hillitse kielesi!

¹Veljeni, älkööt monet teistä ryhtykö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.

² Me kaikki hairahdumme monin tavoin. Jos joku ei hairahdu puheissaan, hän on täydellinen mies ja kykenee hallitsemaan myös koko ruumiinsa.

³ Kun panemme hevosille suitset suuhun, että ne tottelisivat meitä, me voimme ohjata niiden koko ruumista.

⁴ Niin myös laivat: vaikka ne ovat suuria ja ankarien tuulten kuljetettavia, niitä ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämies tahtoo.

⁵ Samoin kieli on pieni jäsen mutta voi kerskailla suurista asioista. Kuinka pieni tuli – ja kuinka suuren metsän se sytyttää!

⁶ Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Kieli on jäsenistämme se, joka tahraa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.

⁷ Kaikkien petoeläinten, lintujen, matelijoiden ja merieläinten luonnon ihminen voi kesyttää ja on kesyttänytkin,

⁸ mutta kieltä ei kukaan ihminen pysty kesyttämään. Se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.

⁹ Kielellä me ylistämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja.

¹⁰ Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni!

¹¹ Eihän samasta lähteensilmästä pulppua makeaa ja karvasta vettä.

¹² Veljeni, ei viikunapuu voi tuottaa oliiveja eikä viiniköynnös viikunoita. Eikä suolainen lähde anna makeaa vettä.

Ylhäältä tuleva viisaus

¹³ Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Näyttäköön hän tekonsa hyvällä vaelluksellaan, viisaasti ja sävyisästi.

¹⁴ Mutta jos teillä on sydämessänne katkera kiivaus ja riitaisuus, älkää kerskaillko ja valehdelko totuutta vastaan.

¹⁵ Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta vaan maallista, sielullista, riivaajien viisautta.

¹⁶Sillä missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on myös epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa menoa.

¹⁷Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaisaa, lempeää, taipuisaa, se on täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se on tasapuolinen ja teeskentelemätön.

¹⁸Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhantekijöille.

Jaakob 4

Maailman ystävyys

¹Mistä teidän keskinäiset taistelunne ja riitanne johtuvat? Eivätkö juuri himoistanne, jotka käyvät sotaa teidän jäsenissänne?

²Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole. Te tapatte ja kiihkoilette mutta ette voi saavuttaa. Te riitelette ja taistelette, mutta teillä ei ole, koska ette ano.

³Te anotte mutta ette saa, koska anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne kaiken himoissanne.

⁴Te avionrikkajat! Ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan. Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen.

⁵Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka on pannut meihin asumaan”?

⁶Mutta vielä suurempi on armo, jonka hän antaa. Siksi Raamattu sanoo: ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.”

⁷Olkaa siis Jumalalle alamaisia mutta vastustakaa Paholaista, niin hän pakenee luotanne.

⁸Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle häilyvät!

⁹Tuntekaa kurjuutenne, murehtikaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

¹⁰Nöyrytkää Herran edessä, niin hän korottaa teidät.

Älä tuomitse!

¹¹Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka panettelee veljeään tai tuomitsee hänet, panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain noudattaja vaan sen tuomari.

¹²Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja tuomita kadotukseen. Mutta mikä sinä olet tuomitsemaan lähimmäisesi?

Varo kerskailua!

¹³Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: ”Tänään tai huomenna matkustamme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, käymme kauppaa ja saamme voittoa.”

¹⁴Ettehan te tiedä, mitä huominen tuo tullessaan ja millainen on teidän elämänne. Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu.

¹⁵Sen sijaan teidän tulisi sanoa: ”Jos Herra tahtoo ja elämme, niin teemme tämän tai tuon.”

¹⁶Mutta nyt te ylpeydessänne kerskailette. Kaikki tuollainen kerskailu on pahasta.

¹⁷Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä on hyvää, mutta ei tee, hänelle se on synniksi.

Jaakob 5

Varoitus rikkaille

¹Kuulkaa nyt, te rikkaat! Itkekää ja valittakaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.

²Teidän rikkautenne on mädäntynyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömiä.

³Teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut. Niiden ruoste on oleva todisteena teitä vastaan, ja se syö teidän lihanne kuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.

⁴Kuulkaa! Palkka, jonka te olette riistäneet työmiehiltä, vainioittenne niittäjiltä, huutaa. Sadonkorjaajien huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.

⁵Te olette maan päällä eläneet ylellisesti ja mässäilleet, te olette lihottaneet sydäntänne teurastuspäivänä.

⁶Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaan; hän ei teitä vastusta.

Kärsivällisyys ja rukous

⁷Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tuloon asti. Katsokaa, kuinka maamies odottaa maan kallista hedelmää ja on kärsivällinen, kunnes maa on saanut syyssateen ja kevätsateen.

⁸Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulo on lähellä.

⁹Veljet, älkää nurisko toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi. Katsokaa, tuomari seisoo ovella!

¹⁰Veljet, ottakaa vaivan kestämisessä ja kärsivällisyydessä esikuvaksenne profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.

¹¹Kuinka ylistämmekään autuaiksi niitä, jotka ovat pysyneet kestävinä! Olette kuulleet Jobin kestävydestä, ja Herran antaman lopputuloksen te tunnette. Herra on laupias ja armahtava.

¹²Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan älkääkään maan kautta, älkää mitään muutakaan valaa. ”Kyllä” tarkoittakoon teillä ”kyllä”, ja ”ei” tarkoittakoon ”ei”, ettette joutuisi tuomion alaisiksi.

¹³Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, laulakoon kiitosta.

¹⁴Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä rukoilkoot hänen puolestaan, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.

¹⁵Uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, se annetaan hänelle anteeksi.

¹⁶Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan voimallinen rukous saa paljon aikaan.

¹⁷Elia oli yhtä vajavainen ihminen kuin mekin. Hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

¹⁸Kun hän rukoili uudelleen, taivas antoi sateen ja maa tuotti hedelmänsä.

¹⁹Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen saa hänet palaamaan takaisin,

²⁰niin tietäkää, että se, joka palauttaa syntisen hänen harhateiltään, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

1. Pietari

1. Pietari 1

¹Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa

²ja jotka Isä Jumala ennaltatietämisensä mukaisesti on Hengellään pyhittänyt Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellään vihmottaviksi. Armo ja rauha lisääntyköön teille.

Elävä toivo

³Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon,

⁴turmeltumattomaan, tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön. Se on talletettuna taivaissa teitä varten,

⁵ja Jumalan voimasta te varjellutte uskon kautta pelastukseen, joka on valmis saatettavaksi ilmi viimeisenä aikana.

⁶Siksi te riemuitsette, vaikka nyt, jos on tarpeen, vähän aikaa joudutte murehtimaan monenlaisissa koettelemuksissa,

⁷jotta teidän uskonne havaittaisiin koetuksissa kestäväksi, paljon kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka sekin koetellaan tulella, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

⁸Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattomalla ja kirkastuneella ilolla,

⁹sillä te saavutatte uskonne päämäärän, sielujen pelastuksen.

¹⁰Sitä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta

¹¹ja tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi todistaessaan edeltäpäin Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaista.

¹²Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä sillä sanomalla, jonka nyt ovat kertoneet teille ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat julistaneet teille evankeliumia. Siihen enkelitkin haluavat katsahtaa.

Olkaa pyhät!

¹³Vyöttäkää siis mielenne ja olkaa raittiita. Pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

¹⁴Olkaa niin kuin kuuliaiset lapset älkääkä mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte.

¹⁵Tulkaa sen sijaan kaikessa vaelluksessanne pyhiksi, niin kuin teidän kutsujannekin on pyhä.

¹⁶Onhan kirjoitettu: ”Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.”

¹⁷Jos te siis Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika.

¹⁸Tiedättehän, että teitä ei ole lunastettu isiltä perimästänne turhasta vaelluksesta katoavilla aarteilla, hopealla tai kullalla,

¹⁹vaan Kristuksen, kuin virheettömän ja tahrattoman Karitsan, kalliilla verellä.

²⁰Hänet oli kyllä ennalta tunnettu jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina hänet on tuotu julki teitä varten.

²¹Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne ja toivonne on Jumalassa.

²²Puhdistakaa sielunne totuudelle kuuliaisina vilpittömään veljesrakkauteen ja rakastakaa toisianne kestävästi, puhtaasta sydäimestä.

²³Tehän olette uudestisyntyneet, ette katoavasta siemenestä vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.

²⁴Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukka. Ruoho kuihtuu ja kukka varisee,

²⁵mutta Herran sana pysyy iäti. Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

1. Pietari 2

¹Pankaa siis pois kaikki pahuus, kaikki vilppi, teeskentely ja kateus ja kaikki panettelu.

²Niin kuin vastasyntyneet lapset janotkaa sanan väärentämätöntä maitoa, jotta te sen avulla kasvaisitte pelastukseen,

³jos kerran olette maistaneet, että Herra on hyvä.

Elävinä kivinä

⁴Tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset tosin ovat hylänneet mutta joka Jumalan silmien edessä on valittu ja kallis.

⁵Rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhrataksenne hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.

⁶Sanotaanhan Raamatussa: ”Katso, minä asetan Siioniin kulmakiven, valitun ja kalliin. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.”

⁷Teille, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, on siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut huippukivi ,

⁸kompastuskivi, loukkauksen kallio. Koska he eivät tottele sanaa, he kompastuvat, ja se heidän osakseen on määrättykin.

⁹Te sen sijaan olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo ja omaisuuskansa julistaaksenne hänen jaloja tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoonsa.

¹⁰Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa, ette olleet armahdettuja, mutta nyt te olette armahdettuja.

Kristillinen elämä ja esivalta

¹¹Rakkaani, minä kehotan teitä niin kuin vieraita ja muukalaisia pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan.

¹²Eläkää nuhteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he – vaikka panettelisivatkin teitä pahantekijöiksi – näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.

¹³Olkaa Herran vuoksi alamaisia kaikelle inhimilliselle järjestykselle, niin kuninkaalle, joka on ylin,

¹⁴kuin maaherroillekin, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville rangaistukseksi mutta hyvää tekeville kiitokseksi.

¹⁵Sillä Jumalan tahto on, että te hyvää tekemällä tukitte suun ymmärtämättömien ihmisten tietämättömyydeltä.

¹⁶Tehkää näin vapaiden tavoin, älkää niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat.

¹⁷Osoittakaa kaikille kunnioitusta, rakastakaa uskonveljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

Kuuliaisuus isännille

¹⁸Orjat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaisia, ei ainoastaan hyvälle ja lempeille vaan myös kieroille,

¹⁹sillä se on armoa, jos joku Jumalaan sidotun omantuntonsa tähden kestää vaivoja syyttömästi kärsien.

²⁰Mitä kiitettävää siinä on, jos te kärsivällisesti kestätte, kun teitä lyödään pahojen tekojenne tähden? Mutta jos kestätte, kun joudutte kärsimään hyvien tekojenne tähden, se on Jumalan armoa.

²¹Sillä siihen teidät on kutsuttu, koska Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, että seuraisitte hänen jälkiään,

²²hänen, joka ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta havaittu.

²³Kun häntä herjattiin, hän ei herjannut takaisin. Kärsiessään hän ei uhkaillut vaan jätti asiansa hänen haltuunsa, joka tuomitsee oikein.

²⁴Kristus itse kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulle, että me synneille kuolleina eläisimme vanhurskaudelle. Hänen haavojensa kautta teidät on parannettu.

²⁵Te olitte ”eksyksissä niin kuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo.

1. Pietari 3

Ohjeita vaimoille ja miehille

¹Samoin te, vaimot, olkaa alamaisia omalle miehellenne, niin että nekin miehet, jotka eivät tottele sanaa, ilman sanojakin voitettaisiin vaimojen vaelluksen kautta,

²kun he näkevät teidän puhtaan vaelluksenne jumalanpelossa.

³Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, tukkalaitteilla ja kultakoruilla koristautumista tai hienoihin vaatteisiin pukeutumista,

⁴vaan olkoon se katoamaton, salassa oleva sydämen ihminen, hengeltään lempeä ja hiljainen. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista.

⁵Näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat alamaisia omalle miehelleen,

⁶niin kuin Saarakin oli kuuliainen Abrahamille ja kutsui häntä herraksi. Teistä on tullut hänen lapsiaan, kun teette hyvää ettekä anna minkään pelottaa itseänne.

⁷Samoin te, miehet, eläkää ymmärtäväisesti vaimonne kanssa niin kuin heikomman astian kanssa. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, koska olette yhdessä elämän armon perillisiä, etteivät rukouksenne estyisi.

Kärsiminen oikean asian puolesta

⁸Lopuksi: Olkaa kaikki yksimielisiä ja myötätuntoisia, osoittakaa veljesrakkautta, olkaa hyväsydämiisiä ja nöyriä.

⁹Älkää kostako pahaa pahalla älkääkään herjausta herjauksella. Päinvastoin siunatkaa, sillä siihen teidät on kutsuttukin, että perisitte siunauksen.

¹⁰Sillä: joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, hillitkään kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta,

¹¹kääntyköön pois pahasta ja tehkään hyvää, etsikään rauhaa ja pyrkikään siihen.

¹²Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän rukouksiaan, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan.

¹³Kuka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on intoa hyvään?

¹⁴Mutta vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, olette autuaita. Älkää pelätkö, mitä he pelkäävät, älkääkään säikkykö,

¹⁵vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan kaikille, jotka kysyvät teiltä, mihin toivonne perustuu.

¹⁶Vastatkaa kuitenkin lempeästi ja kunnioittavasti ja pitäkää itsellänne hyvä omatunto, jotta ne, jotka puhuvat pahaa teidän hyvästä vaelluksestanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat.

¹⁷Onhan parempi, jos niin on Jumalan tahto, kärsiä hyväntekijänä kuin pahantekijänä.

¹⁸Kärsihän Kristuskin kerran syntien tähden, vanhurskas väärintekijöiden puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Lihassa ollessaan hänet tosin surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi.

¹⁹Hengessä hän myös meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille,

²⁰jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumala pitkämielisesti odotti Nooan päivinä, jolloin rakennettiin arkkia. Siinä pelastui veden kautta vain muutamia, yhteensä kahdeksan ihmistä.

²¹Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena. Se ei ole lihan saastan poistamista vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta,

²²hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella. Hänen valtaansa on alistettu enkelit, vallat ja voimat.

1. Pietari 4

Elämänmuutos

¹Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, ottakaa tekin aseksenne sama mieli – sillä se, joka on kärsinyt lihassa, on lakannut synnistä –

²ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen, vaan Jumalan tahdon mukaan.

³Riittäähän, että menneen ajan olette noudattaneet pakanoiden tahtoa ja eläneet irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäilyissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalien palvelemissa.

⁴Nyt he oudoksuvat sitä, että te ette juokse heidän mukanaan samaan riettauden tulvaan, ja rienaavat.

⁵Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

⁶Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että heidät tosin olisi tuomittu lihassa kuten muutkin ihmiset mutta että he saisivat elää hengessä, niin kuin Jumala elää.

⁷Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväisiä ja raittiita voidaksenne rukoilla.

⁸Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautesenne toisianne kohtaan kestävä, sillä rakkaus peittää syntien paljouden.

⁹Olkaa vieraanvaraisia toinen toisellenne, nurisematta.

¹⁰Palvelkaa toisianne Jumalan moninaisen armon hyvinä taloudenhoitajina sillä armolahjalla, jonka kukin on saanut.

¹¹Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, jonka Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa ylistetyksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kärsiminen kristittynä

¹²Rakkaani, älkää oudoksuko sitä tulenpoltetta, jossa olette ja jossa teitä nyt koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa.

¹³Päinvastoin iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuita myös hänen kirkkautensa ilmestyessä.

¹⁴Jos teitä pilkataan Kristuksen nimen tähden, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne.

¹⁵Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai siksi, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin asioihin.

¹⁶Mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön tästä nimestään Jumalaa.

¹⁷Aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia?

¹⁸Jos vanhurskas vaivoin pelastuu, mihin joutuukaan jumalaton ja syntinen?

¹⁹Sen tähden myös ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, uskokoot sielunsa uskollisen Luojan haltuun ja tehkööt sitä, mikä on hyvää.

1. Pietari 5

Vanhimmat esikuvana

¹Minä kehotan vanhimpia teidän joukossanne – minä, joka itsekin olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja sekä myös osallinen siitä kirkkaudesta, joka on ilmestyvä:

²Kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta vaan vapaaehtoisesti, Jumalan mielen mukaan, ei häpeällisen voiton tähden vaan sydämen halusta.

³Älkää herroina hallitko niitä, jotka on teille uskottu, vaan olkaa laumalle esikuvana.

⁴Silloin te ylipaimenen ilmestyessä saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

⁵Samoin te, nuoremmat, olkaa kuuliaisia vanhemmille. Pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.

⁶Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan korottaisi teidät.

⁷Heittäkää kaikki murheenne hänen päälleen, sillä hän pitää teistä huolen.

⁸Olkaa raittiita, valvokaa. Teidän vastustajanne, Paholainen, kulkee ympäri kuin ärjyvä leijona etsien, kenet voisi niellä.

⁹Vastustakaa häntä uskossa lujina! Tehän tiedätte, että samat kärsimykset täytyy veljiennekin kestää maailmassa.

¹⁰Kaiken armon Jumala on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa Jeesuksessa. Vähän aikaa kärsittyänne hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.

¹¹Hänen on valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Lopputervehdykset

¹²Silvanuksen, uskollisena pitämäni veljen, avulla olen lyhyesti kirjoittanut teille kehottaen ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on todellinen Jumalan armo.

¹³Babylonissa oleva seurakunta, valittu kuten tekin, sekä poikani Markus lähettävät teille terveisiä.

¹⁴Tervehtikää toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha teille kaikille, jotka olette Kristuksessa!

2. Pietari

2. Pietari 1

¹Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin.

²Lisääntyköön teille armo ja rauha Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa.

Kutsuminen ja valinta

³Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille hänen tuntemisensa kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon. Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan

⁴ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.

⁵Pyrkikää juuri siitä syystä innokkaasti osoittamaan uskossanne hyveitä, hyveissä ymmärrystä,

⁶ymmärryksessä itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalanpelkoa,

⁷jumalanpelossa veljesrakkautta ja veljesrakkaudessa rakkautta kaikkia kohtaan.

⁸Jos teillä on nämä ja ne yhä enentyvät, ne eivät anna teidän olla toimeettomia eivätkä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.

⁹Mutta se, jolla ei näitä ole, on sokea ja likinäköinen. Hän on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään.

¹⁰Pyrkikää sen tähden, veljet, yhä innokkaammin tekemään kutsumisenne ja valintanne lujaksi. Jos näin teette, ette koskaan lankea ,

¹¹ja niin teille runsaskätisesti tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

Pietari puhuu kuolemastaan

¹²Siksi aion aina muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka te ne tiedättekin ja olette vahvistuneet siinä totuudessa, joka teillä on.

¹³Katson kuitenkin oikeaksi muistuttaa ja herättää teitä niin kauan kuin olen tässä majassa.

¹⁴Minä näet tiedän, että tämä majani puretaan äkkiä, kuten meidän Herramme Jeesus Kristus minulle on ilmoittanut.

¹⁵Pyrin siis huolehtimaan siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin voisitte aina muistaa nämä asiat.

Profeetallisen sanan alkuperä

¹⁶Emmehän me seuranneet viekkaasti sepitettyjä taruja, kun teimme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä.

¹⁷Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun hänelle tuli tämä Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

¹⁸Tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

¹⁹Niin on nyt meille profeetallinen sana entistäkin lujempi, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti syttyy teidän sydämissänne.

²⁰Ennen kaikkea teidän tulee tietää, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä ,

²¹sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

2. Pietari 2

Väärät opettajat ja heidän tuomionsa

¹Israelin kansan keskuudessa esiintyi kuitenkin myös väärää profeettoja. Samoin on teidänkin joukossanne oleva väärää opettajia, jotka kuljettavat keskuuteenne salaa turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on ostanut heidät, ja tuottavat itselleen äkillisen tuhon.

²Moni lähtee seuraamaan heidän irstauksiaan, ja heidän takiaan totuuden tie tulee häväistyksi.

³Ahneudessaan he valheellisin sanoin pyrkivät hyötymään teistä. Mutta heille muinoin langetettu tuomio on yhä voimassa, heidän tuhonsa ei torku.

⁴Ei Jumala säästänyt enkeleitäkään, jotka tekivät syntiä, vaan syöksi heidät pimeyden kahleissa syvyyteen ja jätti heidät säilytettäväksi tuomiota varten.

⁵Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka hän varjeli Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ja seitsemän muuta, kun hän antoi vedenpaisumuksen peittää jumalattomien maailman.

⁶Hän tuomitsi tuhoon Sodoman ja Gomorran kaupungit ja poltti ne poroksi varoitukseksi niille, jotka vastaisuudessa elävät jumalattomasti.

⁷Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota jumalattomien ihmisten irstas elämä vaivasi.

⁸Asuessaan heidän keskellään tuo hurskas mies kärsi päivästä päivään hurskaassa sielussaan heidän laittomien tekojensa tähden, joita hän joutui näkemään ja kuulemaan.

⁹Näin Herra tietää pelastaa jumalaapelkäävät koetuksesta, mutta väärintekijät hän säilyttää rangaistuksen alaisina tuomion päivään,

¹⁰varsinkin ne, jotka vaeltavat saastaisissa lihan himoissa ja halveksivat herruutta. Nuo uhkarohkeat ja itserakkaat eivät pelkää herjata henkivaltoja,

¹¹vaikka enkelitkään, joilla on suurempi voima ja valta, eivät syytä niitä herjaavasti Herran edessä.

¹²Mutta nuo ihmiset ovat kuin järjettömät, luonnostaan pyydystettäviksi ja tapettaviksi syntyneet eläimet. He herjaavat sitä, mitä eivät tunne, mutta tuhoutuvat omaan turmelukseensa

¹³ja saavat väärintekijöinä vääryyden palkan. Heidän mielihalunsa on viettää päivänsä nautinnoissa. He ovat tahroja ja häpeäpilkkuja ja nautiskelevat petoksistaan, kun he mässäilevät aterialla teidän kanssanne.

¹⁴Heidän silmänsä ovat täynnä aviorikosta, eivätkä he saa synnistä kyllikseen. He viettelevät horjuvia sieluja. Heillä on ahneuteen harjaantunut sydän, noilla kirouksen lapsilla.

¹⁵He ovat hylänneet suoran tien, eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa

¹⁶mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä työjuhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.

¹⁷Nuo ihmiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulissa ajelehtivia pilvenhattaroita. Heille on varattuna synkkä pimeys.

¹⁸Puhuen ylimielisiä, tyhjiä sanoja he lihan himoissa viettelevät irstauteen niitä, jotka tuskin ovat päässeet eroon eksyksissä vaeltavista.

¹⁹He lupaavat näille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia. Sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on.

²⁰Jos he ovatkin päässeet maailman saastutuksia pakoon tullessaan tuntemaan meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen, mutta sotkeutuvat niihin uudestaan ja tulevat voitetuiksi, heidän tilansa on lopussa pahempi kuin alussa.

²¹Heille olisi ollut parempi, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että he opittuaan sen tuntemaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.

²²Heidän on käynyt niin kuin sananlasku osuvasti toteaa: ”Koiraa palaa oksennukselleen” ja ”Pesty sika rypee rapakossa.”

2. Pietari 3

Herran tulemus on varma

¹Rakkaani, tämä on jo toinen kirje, jonka teille kirjoitan. Näissä molemmissa minä muistuttamalla herättelen teidän puhdasta mieltänne,

²että muistaisitte pyhien profeettojen ennalta puhumat sanat ja apostoleilta saamanne Herran ja Vapahtajan käskyn.

³Ennen muuta tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheineen pilkkaaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan.

⁴He sanovat: ”Missä on lupaus hänen tulemuksestaan? Onhan siitä lähtien, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt ennallaan luomakunnan alusta asti.”

⁵Tieten tahtoen he eivät ota huomioon, että taivaat samoin kuin maa, joka on tehty vedestä ja veden kautta, olivat ikiajoista olemassa Jumalan sanan voimasta,

⁶ja että niiden kautta silloinen maailma tuhottiin vedenpaisumuksessa.

⁷Mutta samalla sanalla on nykyiset taivaat ja nykyinen maa säästetty tulelle. Niitä säilytetään jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivää varten.

Uudet taivaat ja uusi maa

⁸Tämä yksi älköön kuitenkaan olko teiltä salassa, rakkaani: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä.

⁹Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, vaikka jotkut luulevat hänen viivyttävän, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan. Hän ei näet tahdo, että kukaan joutuu kadotukseen vaan että kaikki kääntyisivät.

¹⁰Mutta Herran päivä tulee kuin varas. Silloin taivaat katoavat pauhinalla ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, maa palaa ja kaikki, mitä siihen on tehty.

¹¹Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia teidän tuleekaan olla pyhässä elämässä ja jumalanpelossa

¹²odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tuloa, tuon päivän, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat.

¹³Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.

Kasvaka armossa

¹⁴Siksi, rakkaani, kun tätä odotatte, pyrkikää siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi hänen edessään ja teillä olisi rauha.

¹⁵Lukekaa Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, niin kuin myös rakas veljemme Paavali on hänelle annetun viisauden mukaan teille kirjoittanut.

¹⁶Näin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän puhuu näistä asioista. Tosin noissa kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuistakin, mitä tietämättömät ja epävakaat vääristelevät, niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotukseksen.

¹⁷Rakkaani, koska te siis tiedätte tämän jo ennalta, olkaa varuillanne, ettei jumalattomien eksytys tempaa teitä mukaansa ettekä lankea pois omalta lujalta pohjaltanne.

¹⁸Kasvaka meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja aina iankaikkisuuden päivään! Aamen.

1. Johannes

1. Johannes 1

Elämän Sana

¹Mikä on alusta asti ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme: elämän Sanasta.

²Elämä ilmestyi, me olemme nähneet sen, ja siitä me todistamme. Me julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille.

³Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

⁴Tämän me kirjoitamme, että ilomme olisi täydellinen.

Valossa vaeltaminen

⁵Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, hänessä ei ole mitään pimeyttä.

⁶Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, me valehtelemme emmekä toimi totuuden mukaan.

⁷Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

⁸Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, me eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä.

⁹Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

¹⁰Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

1. Johannes 2

Kristus, syntisten puolustaja

¹Lapseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

²Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman.

Kuuliaisuus Kristuksen sanalle

³Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä.

⁴Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä.

⁵Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä.

⁶Joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi.

Rakkauden käsky

⁷Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet.

⁸Kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, joka on toteutunut hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa.

⁹Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä.

¹⁰Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole lankeemukseksi kenellekään.

¹¹Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaeltaa pimeydessä eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

Seurakunta ja maailma

¹²Minä kirjoitan teille, lapset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden.

¹³Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet Pahan.

¹⁴Minä kirjoitin teille, lapset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. Minä kirjoitin teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan.

¹⁵Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä.

¹⁶Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta.

¹⁷Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

Oikea usko ja sen vastustaja

¹⁸Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

¹⁹Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta pitihän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

²⁰Teillä on voiteltu Pyhästä, ja kaikilla teillä on tieto.

²¹En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta.

²²Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan.

²³Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

²⁴Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

²⁵Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.

²⁶Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.

²⁷Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.

Jumalan lapset ja Paholaisen lapset

²⁸Ja nyt, lapset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.

²⁹Jos kerran tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös ymmärrätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

1. Johannes 3

¹Katsokaa, millaista rakkautta Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään.

²Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.

³Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.

⁴Jokainen, joka tekee syntiä, harjoittaa laittomuutta, sillä synti on laittomuutta.

⁵Te tiedätte, että hän ilmestyi ottamaan pois synnit. Hänessä ei ole syntiä.

⁶Ei kukaan, joka pysyy hänessä, tee syntiä, eikä kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.

⁷Lapset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas.

⁸Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot.

⁹Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta.

¹⁰Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään.

Veljesrakkaus

¹¹Tämä on se sanoma, jonka te alusta asti olette kuulleet: meidän tulee rakastaa toinen toistamme

¹²eikä olla niin kuin Kain, joka oli Pahasta ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi tämän? Siksi, että hänen omat tekonsa olivat pahoja mutta hänen veljensä teot vanhurskaita.

¹³Älkää ihmetelkö, veljet, jos maailma teitä vihaa.

¹⁴Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa.

¹⁵Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja. Te tiedätte, ettei yhdelläkään murhaajalla ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.

¹⁶Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän puolestamme. Meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme puolesta.

¹⁷Jos joku, jolla on maallista omaisuutta, näkee veljensä olevan puutteessa mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyisi hänessä?

Luottamus Jumalaan

¹⁸Lapset, älkäämme osoittako rakkautta sanoin ja kielellä vaan teoin ja totuudessa.

¹⁹Tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme,

²⁰jos se syyttää meitä. Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaiken.

²¹Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, meillä on rohkea luottamus Jumalaan.

²²Ja mitä tahansa anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänen mielensä mukaista.

²³Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut.

²⁴Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Siitä me tiedämme hänen pysyvän meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

1. Johannes 4

Koetelkaa henget!

¹Rakkaani, älkää uskoko jokaista henkeä, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

²Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta.

³Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta. Sellainen on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo nyt on maailmassa.

⁴Lapset, te olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärät profeetat , sillä hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

⁵He ovat maailmasta. Siksi heidän puheensakin on maailmasta, ja maailma kuuntelee heitä.

⁶Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen.

Jumala on rakkaus

⁷Rakkaani, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan.

⁸Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

⁹Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan.

¹⁰Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksi.

¹¹Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme.

¹²Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi.

¹³Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeään.

¹⁴Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

¹⁵Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa.

¹⁶Me olemme oppineet tuntemaan sen rakkauden, joka Jumalalla on meitä kohtaan, ja me uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

¹⁷Näin on rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

¹⁸Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta. Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

¹⁹Me rakastamme, koska hän on ensin rakastanut meitä.

²⁰Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

²¹Tämä käsky meillä on häneltä: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.

1. Johannes 5

Usko, joka voittaa maailman

¹Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa sitä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt.

²Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään.

³Rakkaus Jumalaan on sitä, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä hänen käskynsä ole raskaat.

⁴Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voittanut maailman: meidän uskomme.

⁵Kuka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

Todistus Jeesuksesta Kristuksesta

⁶Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta – ei ainoastaan vedessä vaan vedessä ja veressä. Ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.

⁷On kolme todistajaa:

⁸Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme pitävät yhtä.

⁹Jos hyväksymme ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus vielä suurempi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan.

¹⁰Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on tämä todistus sisimmässään. Joka ei usko Jumalaa, tekee hänestä valehtelijan, koska hän ei usko todistusta, jonka Jumala on antanut Pojastaan.

¹¹Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan.

¹²Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää.

Rukous ja esirukous

¹³Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

¹⁴Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä.

¹⁵Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

¹⁶Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava.

¹⁷Kaikki vääryys on syntiä, mutta on myös syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

Me olemme Jumalasta

¹⁸Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, pitää huolen itsestään, eikä Paha pääse häneen käsiksi.

¹⁹Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.

²⁰Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen . Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

²¹Lapset, karttakaa epäjumalia!

2. Johannes

2. Johannes 1

¹Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen , joita minä totuudessa rakastan, enkä vain minä vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet tuntemaan totuuden.

²Rakastan teitä totuuden tähden, joka pysyy meissä ja on meidän kanssamme ikuisesti.

³Olkoon meidän kanssamme armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa.

Vaeltakaa rakkauden käskyn mukaan

⁴Tulin hyvin iloiseksi, kun huomasin lastesi joukossa niitä, jotka vaeltavat totuudessa sen käskyn mukaan, jonka olemme Isältä saaneet.

⁵Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niin kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti: meidän tulee rakastaa toisiamme.

⁶Rakkaus on sitä, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämän käskyn te olette kuulleet alusta asti, ja sen mukaan teidän tulee vaeltaa.

Varoitus eksyttäjistä

⁷Maaailmaan on lähtenyt monia eksyttäjiä, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, lihaan tulleeeksi . Sellainen on antikristus, eksyttäjä.

⁸Katsokaa, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme saaneet aikaan, vaan saatte täyden palkan.

⁹Ei kenelläkään, joka menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, ole Jumalaa. Joka pysyy siinä opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.

¹⁰Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä kotinne älkääkä lausuko häntä tervetulleeksi.

¹¹Joka lausuu hänet tervetulleeksi, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa.

Lopputervehdys

¹²Minulla olisi teille paljon kirjoittamista, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella. Toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani puhua kanssanne kasvokkain, että ilomme olisi täydellinen.

¹³Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä.

3. Johannes

3. Johannes 1

¹Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.

²Rakkaani, toivon, että sinä menestyt kaikessa ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy.

³Tulin hyvin iloiseksi, kun veljet saapuivat ja antoivat todistuksen rakkaudestasi totuuteen, niin kuin sinä totuudessa vaellatkin.

⁴Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

Vierailevat veljet

⁵Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraidenkin hyväksi.

⁶He ovat seurakunnan edessä todistaneet sinun rakkaudestasi. Teet hyvin, kun varustat heidät matkalle, niin kuin Jumalan edessä on arvollista.

⁷Hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.

⁸Meidän velvollisuutemme on siis ottaa sellaiset vastaan, jotta me yhdessä työskentelisimme totuuden hyväksi.

Diotrefes ja Demetrios

⁹Kirjoitin lyhyesti tästä seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.

¹⁰Siksi minä, jos tulen, muistutan häntä hänen tekemisistään, kun hän juoruaa meistä pahoin sanoin. Eikä hän tyydy siihenkään. Hän ei itse ota veljiä vastaan ja estää niitäkin, jotka tahtovat näin tehdä, ja jopa ajaa heidät pois seurakunnasta.

¹¹Rakkaani, älä seuraa pahaa vaan hyvää. Joka tekee hyvää, on Jumalasta, mutta se, joka tekee pahaa, ei ole Jumalaa nähnyt.

¹²Demetrios on saanut hyvän todistuksen kaikilta, jopa itse Totuudelta. Myös me todistamme, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.

Lopputervehdys

¹³Minulla olisi sinulle paljon kirjoittamista, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle enempää musteella ja kynällä.

¹⁴Toivon näkeväni sinut pian, ja silloin voimme keskustella kasvokkain.

¹⁵Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä, jokaista erikseen.

Juudas

Juudas 1

¹Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastettuja ja Jeesukselle Kristukselle varjeltuja .

²Lisääntyköön teille laupeus, rauha ja rakkaus.

Syy kirjeen kirjoittamiseen

³Rakkaani! Olen hartaasti halunnut kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, ja nyt tunsin, että minun oli pakko kirjoittaa ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka on pyhille kertakaikkisesti annettu.

⁴Teidän joukkoonne on näet pujahtanut joitakin ihmisiä, joista jo kauan sitten on ollut kirjoitettuna tuomio. Nuo jumalattomat kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiaamme, Herramme Jeesuksen Kristuksen.

Varoittavat esimerkit

⁵Vaikka jo olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka kerran pelasti kansan Egyptistä, toisella kertaa tuhosi ne, jotka eivät uskoneet.

⁶Myös ne enkelit, jotka eivät pitäneet kiinni valta-asemastaan vaan jättivät oman asuinsijansa, hän pani pimeyteen ikuisissa kahleissa säilytettäväksi suurta tuomion päivää varten .

⁷Niin myös Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavoin kuin nekin harjoittivat haureutta ja antautuivat luonnonvastaisiin lihan himoihin, ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään ikuisen tulen rangaistusta.

Kuvaus vääristä opettajista

⁸Yhtä kaikki myös nämä uneksijat samalla tavoin saastuttavat ruumiinsa , halveksivat herruutta ja herjaavat kirkkauden henkiolentoja.

⁹Ei edes ylienkelel Miikael riidellessään ja väitellessään Paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista uskaltanut langettaa herjaavaa tuomiota vaan sanoi: ”Rangaiskoon sinua Herra!”

¹⁰Nämä ihmiset sitä vastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne mutta minkä he luonnostaan järjettömien eläinten tavoin tajuavat, ja näin tuottavat itselleen turmion.

¹¹Voi heitä! He kulkevat Kainin tietä, palkan vuoksi he heittäytyvät Bileamin eksytykseen, ja he tuhoutuvat kapinointiinsa kuin Koorah.

¹²Nämä ihmiset ovat häpeätahroja teidän rakkausaterioillanne juhliessaan röyhkeästi ja kestitessään itseään. He ovat vedettömiä, tuulella ajelehtivia pilviä, myöhäissyksyn puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita ja juuriltaan reväistyjä,

¹³rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omaa häpeäänsä, harhailevia tähtiä, joille ikuisiksi ajoiksi on varattuna synkkä pimeys.

¹⁴Myös heitä tarkoittaa Hanok, Aadamista seitsemäs, ennustaessaan: ”Katso, Herra tulee kymmenientuhansien pyhiensä kanssa

¹⁵panemaan kaikki tuomiolle ja osoittamaan kaikki ihmiset syyllisiksi kaikkiin jumalattomiin tekoihin, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikkiin julkeisiin puheisiin, joita nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet.”

¹⁶He ovat napolisijoita, kohtalonsa nurkujia, jotka elävät himojensa mukaan. Heidän suunsa puhuu mahtavia, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.

Muistakaa apostolien sanoja

¹⁷Mutta te, rakkaani, muistakaa ne sanat, jotka Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet.

¹⁸Hehän sanoivat teille, että viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka elävät jumalattomien himojensa mukaan.

¹⁹Juuri nämä saavat aikaan hajaannusta. He ovat sielullisia, Henkeä heillä ei ole.

²⁰Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle ja rukoilkaa Pyhässä Hengessä

²¹ja niin pysykää Jumalan rakkaudessa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.

²²Armahtakaa niitä, jotka epäilevät.

²³Toiset pelastakaa tulesta temmaten, toisia taas armahtakaa kavahtaen heitä, inhoten ruumiin tahraamaa vaatettakin.

Kunnia Jumalalle!

²⁴Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät kirkkautensa eteen nuhteettomina ja riemuitsevina,

²⁵hänelle, ainoalle Jumalalle, meidän pelastajallemme, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteettius, voima ja valta, ennen aikojen alkua ja nyt ja iankaikkisesti. Aamen.

Ilmestyskirja

Ilmestyskirja 1

Johdanto ja tervehdys

¹Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Sen hän ilmoitti lähettämänsä enkelin kautta palvelijalleen Johannekselle,

²joka vakuuttaa todeksi Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt.

³Autuas se, joka lukee, ja autuaita ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat varteen sen, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä.

⁴Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,

⁵ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, joka on esikoisena noussut kuolleista ja on maan kuninkaiden hallitsija! Hänelle, joka rakastaa meitä ja on verellään päästänyt meidät synneistämme

⁶ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti! Aamen.

⁷Katso, hän tulee pilvissä! Kaikkien silmät näkevät hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat hänen tähtensä. Totisesti, aamen.

⁸”Minä olen A ja O”, sanoo Herra Jumala, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias.

Näky Kristuksesta

⁹Minä, veljenne Johannes, joka Jeesuksessa olen yhdessä teidän kanssanne osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsimysten kestämiseen, olin Patmos-nimisellä saarella Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden.

¹⁰Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja minä kuulin takaani voimakkaan äänen, aivan kuin pasuunan äänen,

¹¹joka sanoi: ”Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä se seitsemälle seurakunnalle: Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan.”

¹²Käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui. Kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa

¹³ja lampunjalkojen keskellä kuin Ihmisen Pojan, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaan ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyöttäytyneenä.

¹⁴Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki.

¹⁵Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli kuin suurten vetten pauhu.

¹⁶Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä.

¹⁷Hänet nähdessäni minä kaaduin kuin kuollut hänen jalkojensa juureen. Mutta hän pani oikean kätensä päälleni ja sanoi: ”Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen,

¹⁸ja minä elän. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.

¹⁹Kirjoita siis, mitä olet nähnyt, mitä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

²⁰Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa.”

Ilmestyskirja 2

Kirje Efesokseen

¹ ”Efesoksen seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään ja joka käyskentelee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:

² Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kestävyytesi. Tiedän myös, ettet voi sietää pahoja ihmisiä, ja että olet koetellut niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja, vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi.

³ Sinulla on kestävyyttä, ja paljon olet kärsinyt minun nimeni tähden etkä ole väsynyt.

⁴ Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensirakkautesi.

⁵ Muista siis, mistä olet langennut, tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja. Mutta jos et tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lampunjalkasi paikaltaan.

⁶ Se sinussa kuitenkin on hyvää, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan.

⁷ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.”

Kirje Smyrnaan

⁸ ”Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka kuoli ja virkosi eloon:

⁹ Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi – sinä olet kuitenkin rikas. Minä tiedän, miten sinua pilkkaavat ne, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan ovat Saatanan synagoga.

¹⁰ Älä pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. Paholainen on heittävä muutamia teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te joudutte ahdinkoon kymmeneksi päiväksi. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun .

11 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.”

Kirje Pergamoniin

12 ”Pergamonin seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka:

13 Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä on Saatanan valtaistuini. Sinä pidät kiinni minun nimestäni etkä ole kieltänyt uskoasi minuun, et niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä missä Saatana asuu.

14 Mutta jotakin minulla on sinua vastaan: Sinun joukossasi on niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään israelilaisille ansan, niin että he söisivät epäjumalille uhrattua ja harjoittaisivat haureutta.

15 Joukossasi on myös niitä, jotka pitävät kiinni nikolaiittojen opista.

16 Tee siis parannus! Ellet tee, minä tulen pian luoksesi ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.

17 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja valkoisen kiven ja siihen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.”

Kirje Tyatiraan

18 ”Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät kuin tulen liekki ja jalat kuin hehkuva vaski.

19 Minä tiedän sinun tekosi, sinun rakkautesi ja uskosi, palvelemisesi ja kestävyytesi. Tiedän myös sen, että sinun viimeiset tekosi ovat lukuisimmat kuin ensimmäiset.

20 Mutta se minulla on sinua vastaan, että suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

²¹ Olen antanut hänelle aikaa kääntyä, mutta hän ei tahdo tehdä parannusta haureudestaan.

²² Minä heitän hänet sairastuoteeseen, ja ne jotka tekevät huorin hänen kanssaan, minä suistan suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistaan.

²³ Hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä tutkin mielet ja sydämet ja annan teille kullekin tekojenne mukaan.

²⁴ Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan – niin kuin sanotaan – Saatanan syvyyksiä, minä sanon: muuta kuormaa en sälytä teidän päällenne.

²⁵ Pitäkää kiinni siitä, mitä teillä on, kunnes minä tulen.

²⁶ Joka voittaa ja loppuun asti ottaa vaarin minun teoistani, sille minä annan vallan hallita pakanoita.

²⁷ Hän on paimentava heitä rautaisella sauvalla, hän särkee heidät kuin saviastiat.

²⁸ Sen vallan minäkin olen saanut Isältäni. Ja minä annan hänelle aamutähden.

²⁹ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Ilmestyskirja 3

Kirje Sardekseen

¹ ”Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi. Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.

² Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka olivat jo kuolemaisillaan, sillä minä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.

³ Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, noudata sitä ja tee parannus. Jos et valvo, minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä tulen luoksesi.

⁴ Kuitenkin sinulla on Sardeksessa muutamia, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia.

⁵ Se, joka voittaa, puetaan siis valkoisiin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

⁶ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Kirje Filadelfiaan

⁷ ”Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Pyhä ja Tosi, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa:

⁸ Minä tiedän sinun tekosi. Olen avannut eteesi oven, jota kukaan ei voi sulkea. Voimasi on kyllä vähäinen, mutta sinä olet noudattanut minun sanaani etkä ole kieltänyt nimeäni.

⁹ Minä annan sinulle Saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan valehtelevat. Minä panen heidät tulemaan ja kumartumaan jalkojesi eteen ja ymmärtämään, että minä rakastan sinua.

¹⁰ Koska olet noudattanut minun kestävyYTEEN kehottavaa sanaani, niin minäkin varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tulossa koko maailmaan koettelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä.

¹¹ Minä tulen pian . Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi .

¹² Joka voittaa, siitä minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta minun Jumalani luota, ja oman uuden nimeni.

13 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Kirje Laodikeaan

14 ”Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku:

15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava. Kunpa olisitkin kylmä tai palava!

16 Mutta koska olet penseä, et kylmä etkä palava, minä oksennan sinut suustani.

17 Sinä sanot, että olet rikas, olet rikastunut etkä tarvitse mitään. Et kuitenkaan tiedä, että juuri sinä olet kurja ja säälistävä, köyhä, sokea ja alaston.

18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulella puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.

19 Kaikkia niitä, joita rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja tee parannus!

20 Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.

21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istuutunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.

22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Ilmestyskirja 4

Taivaallinen jumalanpalvelus

1 Tämän jälkeen minä näin: taivaassa oli ovi avoinna. Ääni, jonka olin aiemmin kuullut puhuvan minulle kuin pasuuna, sanoi: ”Nouse tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva.”

²Siinä samassa olin Hengessä. Katso, taivaassa oli valtaistuin ja valtaistuimella istuja.

³Istuja oli näöltään kuin hohtava jaspis ja karneoli, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, joka hohti kuin smaragdi.

⁴Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta yllään valkeat vaatteet ja päässään kultakruunut.

⁵Valtaistuimesta lähti salamoita, ääniä ja ukkosenjylinää, ja sen edessä paloi seitsemän tulisoihtua, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä.

⁶Valtaistuimen edessä oli ikään kuin lasinen meri, kristallin kaltainen. Valtaistuimen edessä ja sen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa täynnä silmiä.

⁷Ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, toinen olento nuoren härän näköinen, kolmannella olennolla oli kuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

⁸Niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat päältä ja sisältä täynnä silmiä. Taukoamatta, yötä päivää, ne sanoivat: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli, joka on ja joka on tuleva.”

⁹Aina kun olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka istuu valtaistuimella ja joka elää aina ja iankaikkisesti,

¹⁰ne kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyvät valtaistuimella istuvan eteen ja palvovat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti. He heittävät kruununsa valtaistuimen eteen ja sanovat:

¹¹”Sinä, meidän Herramme ja Jumalamme, olet arvokas saamaan ylistyksen, kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaiken. Sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.”

Ilmestyskirja 5

Kirjakäärö ja Karitsa

¹Minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä ja suljettu seitsemällä sinetillä.

²Ja minä näin väkevän enkelin, joka kuulutti kovalla äänellä: ”Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?”

³Mutta ei ollut ketään, ei taivaassa, ei maan päällä eikä maan alla, joka olisi voinut avata kirjan ja katsoa siihen.

⁴Minä itkin kovasti sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen.

⁵Silloin yksi vanhimmista sanoi minulle: ”Älä itke! Leijona Juudan heimosta, Daavidin juurivesa, on voittanut. Hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä.”

⁶Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoj Karitsa. Se oli ikään kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää – ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan.

⁷Karitsa tuli ja otti kirjakäärön valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.

⁸Kun hän oli ottanut kirjan, ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen. Heillä oli kullakin harppu ja kultainen malja täynnä suitsukkeita, pyhien rukouksia.

⁹He lauloivat uutta laulua: ”Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista, kielistä, kansakunnista ja kansanheimoista.

¹⁰Sinä olet tehnyt heidät kuningaskunnaksi ja papeiksi meidän Jumalallemme, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.”

¹¹Minä näin enkeleitä ja kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympäriltä. Heidän lukumääränsä oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat,

¹²Ja he sanoivat voimakkaalla äänellä: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman, rikkauden, viisauden, väkevyyden, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen.”

¹³Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa, maan päällä, maan alla ja merellä, kaikkien niissä olevien minä kuulin sanovan: ”Hänelle joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle ylistys, kunnia, kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!”

¹⁴Ja ne neljä olentoa sanoivat: ”Aamen”, ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat häntä.

Ilmestyskirja 6

Kuusi ensimmäistä sinettiä

¹Minä näin, kun Karitsa avasi ensimmäisen niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennosta sanovan kuin ukkosen äänellä: ”Tule!”

²Ja siinä samassa minä näin valkoisen hevosen. Sen selässä istuvalla oli jousi. Hänelle annettiin seppäle, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.

³Kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: ”Tule!”

⁴Silloin lähti liikkeelle toinen hevonen, tulipunainen. Sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa rauha pois maasta, jotta ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin iso miekka.

⁵Kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: ”Tule!” Samassa minä näin mustan hevosen. Sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka.

⁶Minä kuulin, aivan kuin ääni olisi sanonut niiden neljän olennon keskeltä: ”Koiniks-mitta vehnää yhdellä denaarilla ja kolme koiniksia ohraa yhdellä denaarilla . Öljyä ja viiniä älä turmele!”

⁷Kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen olennon äänen sanovan: ”Tule!”

⁸Samassa minä näin kellanvihreän hevosen. Sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja sitä seurasi Tuonela. Niiden valtaan annettiin neljäsosa maata, niille annettiin valta tappaa miekalla, nälällä, rutolla ja maan petojen avulla.

⁹Kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

¹⁰He huusivat kovalla äänellä: ”Kuinka kauaksi aikaa sinä, pyhä ja tosi Valtias, jätät tuomitsematta ja kostamatta meidän veremme niille, jotka asuvat maan päällä?”

¹¹Jokaiselle heistä annettiin pitkä, valkea vaate ja heille sanottiin, että pysyisivät vielä vähän aikaa levollisina, kunnes täytyisi heidän palvelustoveriensa ja veljiensä lukumäärä, niiden jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin hekin.

¹²Sitten minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin. Tuli suuri maanjäristys, aurinko muuttui mustaksi kuin karvainen säkki, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi.

¹³Taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin raakileet varisevat viikunapuusta voimakkaan tuulen sitä ravistellessa.

¹⁴Taivas väistyi syrjään kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät paikoiltaan.

¹⁵Maan kuninkaat, ylimykset ja sotapäälliköt, rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten uumeniin

¹⁶ja sanoivat vuorille ja kallioille: ”Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta,

¹⁷sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut! Kuka voi sen kestää?”

Ilmestyskirja 7

144 000 sinetillä merkittyä

¹Sen jälkeen minä näin neljä enkeliä, jotka seisoivat maan neljällä kulmalla ja pidättelivät maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli puhaltaisi maalle eikä merelle eikä yhteenkään puuhun.

²Sitten näin vielä yhden enkelin, joka nousi auringonnousun suunnalta ja jolla oli elävän Jumalan sinetti. Hän huusi kovalla äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta:

³”Älkää vahingoittako maata, älkää merta älkääkä puita, ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijoiden otsaan.”

⁴Kuulin myös sinetillä merkittyjen lukumäärän, sataneljäkymmentäneljätuhatta merkittyä kaikista Israelin poikien heimoista:

⁵Juudan heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä, Ruubenin heimosta kaksitoistatuhatta, Gaadin heimosta kaksitoistatuhatta,

⁶Asserin heimosta kaksitoistatuhatta, Naftalin heimosta kaksitoistatuhatta, Manassen heimosta kaksitoistatuhatta,

⁷Simeonin heimosta kaksitoistatuhatta, Leevin heimosta kaksitoistatuhatta, Isaskarin heimosta kaksitoistatuhatta,

⁸Sebulonin heimosta kaksitoistatuhatta, Joosefin heimosta kaksitoistatuhatta ja Benjaminin heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä.

Suuri valkopukuinen joukko

⁹Tämän jälkeen minä näin suuren joukon ihmisiä, joita ei kukaan voinut laskea, kaikista kansanheimoista, sukukunnista, kansakunnista ja kielistä. He seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä yllään pitkät, valkeat vaatteet ja käsissään palmunoksat

¹⁰ja huusivat voimakkaalla äänellä: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalta!”

¹¹Kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen, vanhinten ja neljän olennon ympärillä, heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa

¹²sanoen: ”Aamen. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti! Aamen.”

¹³Yksi vanhimmista alkoi puhua ja kysyi minulta: ”Keitä nuo pitkiin, valkeisiin vaatteisiin pukeutuneet ovat, ja mistä he ovat tulleet?”

¹⁴Minä vastasin hänelle: ”Herrani, sinä sen tiedät.” Hän sanoi minulle: ”Nämä ovat ne, jotka tulevat siitä suuresta ahdistuksesta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.

¹⁵Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka istuu valtaistuimella, levittää telttamajansa heidän ylleen.

¹⁶Ei heille enää tule nälkä eikä jano. Aurinko ei satu heihin eikä mikään helle,

¹⁷sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, paimentaa heitä ja johdattaa heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyynelöt heidän silmistään.”

Ilmestyskirja 8

Seitsemäs sinetti ja kultainen suitsutusalttari

¹Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, taivaassa tuli hiljaisuus, jota kesti puolisen tuntia.

²Minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä. Heille annettiin seitsemän pasuunaa.

³Vielä tuli yksi enkeli ja asettui alttarin ääreen. Hänellä oli kultainen suitsutusastia, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

⁴Ja suitsukkeiden savu nousi enkelin kädestä pyhien ihmisten rukousten mukana Jumalan eteen.

⁵Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle. Silloin tuli ukkosenjylinää, ääniä, salamoita ja maanjäristys.

Neljä ensimmäistä pasuunaa

⁶Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan niihin.

⁷Ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle. Kolmasosa maasta paloi, ja kolmasosa puista paloi, ja kaikki vihreä ruoho paloi.

⁸Toinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin heitettiin mereen kuin suuri, tulessa palava vuori. Kolmasosa merestä muuttui vereksi,

⁹ja kolmasosa meressä olevista luoduista, joissa oli henki, kuoli, ja kolmasosa laivoista tuhoutui.

¹⁰Kolmas enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin putosi taivaasta suuri tähti, joka paloi kuin soihtu. Se putosi kolmasosaan virroista ja vesien lähteisiin.

¹¹Tähden nimi oli Koiruoho. Kolmasosa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli käynyt karvaaksi.

¹²Neljäs enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin kolmasosa auringosta, kolmasosa kuusta ja kolmasosa tähdistä tuli lyödyksi, niin että kolmasosa niistä pimeni, ja päivä menetti kolmasosan valostaan, samoin yö.

¹³Sitten minä näin ja kuulin, kun keskitaivaalla lentävä kotka huusi kovalla äänellä: ”Voi, voi, voi maan päällä asuvia jäljellä olevien pasuunanäänten tähden, kun vielä kolme enkeliä puhaltaa pasuunoihin!”

Ilmestyskirja 9

Viides pasuuna

¹Viides enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä näin taivaasta maan päälle pudonneen tähden. Sille annettiin syvyyden kuilun avain,

²Ja se avasi syvyyden kuilun. Kuilusta nousi savua kuin suuresta uunista, ja kuilun savu pimensi auringon ja ilman.

³Savusta lähti maan päälle heinäsirkkoja, ja niille annettiin samanlainen valta kuin on maan skorpioneilla.

⁴Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa, eivät mitään vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä.

⁵Niiden ei annettu tappaa heitä, ainoastaan vaivata heitä viisi kuukautta. Ne aiheuttivat tuskaa niin kuin skorpioni, kun se pistää ihmistä.

⁶Niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa mutta eivät löydä. He haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

⁷Heinäsirkat näyttivät sotaan varustetuilta hevosilta. Niillä oli päässään kuin kultaiset sepeleet, ja niiden kasvot olivat kuin ihmiskasvot.

⁸Niillä oli hiukset kuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat kuin leijonien hampaat.

⁹Niillä oli rintasuojukset kuin rautahaarniskat, ja niiden siipien kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten rynnätessä taisteluun.

¹⁰Niillä oli pyrstö kuin skorpioneilla ja pistin, ja niillä oli valta pyrstöllään vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

¹¹Niiden kuninkaana oli syvyyden enkeli, jonka nimi on hepreaksi Abaddon ja kreikaksi Apollyon .

¹²Ensimmäinen voi-huuto on mennyt. Mutta tämän jälkeen tulee vielä kaksi voi-huutoa.

Kuudes pasuuna

¹³Kuudes enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä kuulin äänen, joka tuli kultaisen alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä.

¹⁴Ääni sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: ”Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufratvirran varrella.”

¹⁵Silloin päästettiin irti ne neljä enkeliä, jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmasosan ihmisistä.

¹⁶Ratsujoukkojen lukumäärä oli kaksikymmentätuhatta kertaa kymmenentuhatta; minä kuulin niiden lukumäärän.

¹⁷Hevoset ja niiden selässä istuvat näyttivät minusta näyssä tällaisilta: ratsastajilla oli tulipunaiset, tummansiniset ja tulikivenkeltaiset haarniskat, ja hevosten päät olivat kuin leijonien päät, ja niiden suusta lähti tulta, savua ja tulikiveä.

¹⁸Kolmasosa ihmisistä sai surmansa näistä kolmesta vitsauksesta: tulesta, savusta ja tulikivestä, jotka lähtivät niiden suusta,

¹⁹sillä hevosten voima oli niiden suussa ja hännässä. Hännät olivat kuin käärmeet, ja niissä oli päät, joilla ne tuottivat tuhoa.

²⁰Jäljelle jääneet ihmiset, ne jotka eivät saaneet surmaansa näissä vitsauksissa, eivät kuitenkaan tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet palvomasta riivaajia ja kultaisia, hopeisia, kuparisia, kivisiä ja puisia epäjumalia, jotka eivät voi nähdä, eivät kuulla eivätkä kävellä.

²¹He eivät tehneet parannusta murhistaan eivätkä noituuksistaan, eivät haureudestaan eivätkä varkauksistaan.

Ilmestyskirja 10

Enkeli ja kirjakäärö

¹Sitten minä näin vielä yhden, väkevän enkelin, joka tuli alas taivaasta pilveen verhoutuneena. Hänen päänsä päällä oli sateenkaari, hänen kasvonsa olivat kuin aurinko ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat,

²ja hänellä oli kädessään pieni avattu kirjakäärö. Hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

³ja huusi kovalla äänellä niin kuin leijona ärjyy. Hänen huudettuaan puhui seitsemän ukkosenjylinän ääntä,

⁴ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, minä yritin kirjoittaa, mutta kuulin äänen sanovan taivaasta: ”Sinetöi se, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä kirjoita sitä.”

⁵Enkeli, jonka näin seisovan meren ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti

⁶ja vannoi hänen kauttaan, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on. Hän vannoi, että enää ei ole oleva aikaa,

⁷vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, toteutuu Jumalan salaisuus sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille.

⁸Ääni, jonka olin kuullut taivaasta, puhui taas minulle: ”Mene ja ota tuo avattu kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädessä.”

⁹Minä menin enkelin luo ja pyysin häntä antamaan käärön minulle. Hän sanoi: ”Ota ja syö se. Se karvastelee vatsassasi, mutta suussasi se on makeaa kuin hunaja.”

¹⁰Minä otin käärön enkelin kädestä ja söin sen. Se oli suussani makeaa kuin hunaja, mutta kun olin sen syönyt, vatsaani karvasteli.

¹¹Sitten minulle sanottiin: ”Sinun pitää vielä profetoida monista kansakunnista, kansanheimoista, kielistä ja kuninkaista.”

Ilmestyskirja 11

Kaksi säkkipukuista todistajaa

¹Minulle annettiin sauvan kaltainen ruokomitta ja sanottiin: ”Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siellä kumartaen palvovat.

²Temppelin ulkopuolella oleva esipiha jätä kuitenkin pois. Älä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille, ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta.

³Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi profetoida säkkeihin pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.”

⁴Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä.

⁵Jos joku tahtoo vahingoittaa heitä, heidän suustaan lähtee tuli, joka nielee heidän vihollisensa. Näin on kuoleva jokainen, joka tahtoo vahingoittaa heitä.

⁶Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta heidän profetoimisensa päivinä. Heillä on myös valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikenlaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat.

⁷Kun he ovat lopettaneet todistamisensa, käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät.

⁸Heidän ruumiinsa lojuvat sen suuren kaupungin valtakadulla, jota hengellisesti nimitetään Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin.

⁹Ihmiset eri kansakunnista, sukukunnista, kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää eivätkä anna panna heidän ruumiitaan hautaan.

¹⁰Maan päällä asuvat iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet maan asukkaita.

¹¹Mutta niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni profeettoihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen. Suuri pelko valtasi ne, jotka katselivat heitä.

¹²He kuulivat voimakkaan äänen sanovan taivaasta: ”Nouskaa tänne!” Ja profeetat nousivat pilven mukana taivaaseen, ja heidän vihollisensa katselivat heitä.

¹³Sillä hetkellä tuli suuri maanjäristys ja kymmenesosa kaupungista sortui. Maanjäristyksessä kuoli seitsemäntuhatta ihmistä, ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle.

¹⁴Toinen voi-huuto on mennyt. Mutta kolmas voi-huuto tulee pian.

Seitsemäs pasuuna

¹⁵Seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan, ja taivaassa kuului voimakkaita ääniä, jotka sanoivat: ”Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti.”

¹⁶Ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa sanoen:

¹⁷”Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä että olet ottanut käyttöön suuren voimasi ja ryhtynyt hallitsemaan.

¹⁸Kansat ovat vihoissaan, mutta sinun vihasi hetki on tullut. On tullut aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja sinun nimeäsi pelkääville, pienille ja suurille, ja tuhota ne, jotka tuhoavat maata.”

¹⁹Ja Jumalan temppeli taivaassa avautui, ja hänen liitonarkkunsä näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita, ääniä, ukkosenjylinää, maanjäristys ja suuria rakeita.

Ilmestyskirja 12

Nainen, poikalapsi ja lohikäärme

¹Taivaassa näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, pukunaan aurinko, kuu jalkojensa alla ja seppeleenä päässään kaksitoista tähteä.

²Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hänen oli tuskallista synnyttää.

³Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaassa: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja päissä seitsemän kruunua.

⁴Sen pyrstö pyyhkäisi kolmasosan taivaan tähdistä ja heitti ne maan päälle. Lohikäärme seiso i synnyttämäisillään olevan naisen edessä nielaistakseen hänen lapsensa, kun hän sen synnyttäisi.

⁵Nainen synnytti poikalapsen, joka on paimentava kaikkia kansoja rautaisella sauvalla. Hänen lapsensa temmattiin Jumalan luo ja hänen valtaistuimensa luo.

⁶Nainen pakeni autiomaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä ruokittaisiin siellä tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.

Taivaassa syttyy sota

⁷Taivaassa syttyi sota. Miikael ja hänen enkelinsä ryhtyivät sotaan lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme ja sen enkelit tekivät vastarintaa

⁸mutta eivät kestäneet, eikä niillä ollut enää sijaa taivaassa.

⁹Suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, koko maanpiirin eksyttäj ä, heitettiin maan päälle, ja sen enkelit heitettiin sen kanssa.

¹⁰Sitten minä kuulin voimakkaan äänen sanovan taivaassa: ”Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäj ä on heitetty ulos, hän joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä.

¹¹He ovat voittaneet hänet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta eivätkä ole rakastaneet henkeään vaan ovat olleet alttiit kuolemaan asti.

¹²Sen tähden riemuitkaa, taivaat ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä Paholainen on astunut alas teidän luoksenne. Hän on suuren vihan vallassa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!”

¹³Kun lohikäärme näki, että se oli heitetty maan päälle, se alkoi ajaa takaa naista, joka oli synnyttänyt poikalapsen.

¹⁴ Naiselle annettiin suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän lentäisi paikalleen autiomaahan, missä häntä ruokitaan aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.

¹⁵ Käärme syöksi kidastaan naisen perään vettä, kuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi,

¹⁶ mutta maa auttoi naista ja avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan.

¹⁷ Lohikäärme vihastui naiseen ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, niitä jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.

¹⁸ Ja lohikäärme seisahtui hiekalle meren rantaan.

Ilmestyskirja 13

Merestä nouseva peto

¹ Minä näin pedon nousevan merestä. Sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä. Sen sarvissa oli kymmenen kruunua ja päissä herjaavia nimiä.

² Peto, jonka näin, oli leopardin näköinen, mutta sillä oli jalat kuin karhulla, ja sen kita oli kuin leijonan kita. Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.

³ Yksi sen päistä näytti olevan kuolettavasti haavoittunut, mutta sen kuolinhaava parantui. Koko maa seurasi ihmetellen petoa,

⁴ ja kaikki palvoivat kumartaen lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle. He palvoivat myös petoa sanoen: ”Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?”

⁵ Pedolle annettiin suu puhua suuria sanoja ja herjauksia, ja se sai vallan tehdä sitä neljäkymmentäkaksi kuukautta.

⁶ Se avasi suunsa jumalanpilkkiaan, pilkatakseen Jumalan nimeä ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa.

⁷Sen sallittiin käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat, kansakunnat, kielet ja kansanheimot.

⁸Sitä kumartavat kaikki maan päällä asuvat – kaikki ne, joiden nimi ei ole kirjoitettuna maailman perustamisesta alkaen teurastetun Karitsan elämänsikirjaan.

⁹Jos jollakulla on korva, se kuulkoon!

¹⁰Jos jonkun osana on vankeus, hänet vankeuteen viedään. Jos jonkun osana on tulla miekalla tapetuksi, hänet miekalla tapetaan. Tässä on tarpeen pyhien kestävyys ja usko.

Maasta nouseva peto

¹¹Sitten minä näin toisen pedon nousevan maasta. Sillä oli kaksi sarvea, samanlaiset kuin karitsalla, mutta se puhui kuin lohikäärme.

¹²Se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saa maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä jonka kuolinhaava parantui.

¹³Se tekee suuria tunnustekoja, niin että se saa tulenkin lankeamaan taivaasta maan päälle ihmisten nähden.

¹⁴Se eksyttää maan päällä asuvia niillä tunnusteoilla, joita sillä on valta tehdä pedon nähden. Se yllyttää maan päällä asuvia tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi eloon.

¹⁵Se on saanut vallan antaa pedon kuvalle hengen, niin että pedon kuva jopa puhuisi ja saisi aikaan sen, että kaikki ne tapettaisiin, jotka eivät kumarra pedon kuvaa.

¹⁶Se saa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin,

¹⁷niin ettei kukaan voi ostaa eikä myydä paitsi se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.

¹⁸Tähän kätkeytyy viisaus. Jolla on ymmärrys, se laskekoon pedon luvun: se on ihmisen luku, ja se luku on kuusisataakuusikymmentäkuusi.

Ilmestyskirja 14

Uusi laulu Siionin vuorella

¹Sitten minä näin Karitsan seisovan Siionin vuorella ja hänen kanssaan ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi.

²Ja minä kuulin taivaasta äänen, joka oli kuin paljojen vesien pauhu ja kuin kova ukkosen jylinä. Ääni, jonka kuulin, oli kuin harppujen ääni harpunsoittajien soittaessa.

³He lauloivat uutta laulua valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä, eikä kukaan voinut oppia sitä laulua paitsi ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maasta.

⁴Nämä ovat ne, jotka eivät ole tahranneet itseään naisten kanssa, sillä he ovat kuin neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne tahansa hän menee. Heidät on ostettu ihmisten joukosta ensi hedelmäksi Jumalalle ja Karitsalle.

⁵Heidän suussaan ei ole havaittu valhetta, he ovat moitteettomia.

Kolmen enkelin sanoma

⁶Minä näin keskellä taivasta lentävän vielä yhden enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville, kaikille kansanheimoille, sukukunnille, kielille ja kansakunnille.

⁷Hän sanoi kovalla äänellä: ”Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut. Kumartakaa ja palvokaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja vesien lähteet.”

⁸Häntä seurasi toinen enkeli, joka sanoi: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat.”

⁹Heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi kovalla äänellä: ”Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,

¹⁰niin hänkin joutuu juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä piinataan tulossa ja rikissä pyhien enkelien ja Karitsan edessä.

¹¹Heidän vaivansa savu nousee aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän eikä yön lepoa, niillä jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.

¹²Tässä on tarpeen pyhien kestävyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja uskon Jeesukseen. ”

¹³Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: ”Kirjoita: Autuaita ne kuolleet, jotka tästedes kuolevat Herrassa. Totisesti, sanoo Henki, he saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.”

Maan sadonkorjuu

¹⁴Sitten minä näin valkoisen pilven, ja pilven päällä istui joku, Ihmisen Pojan kaltainen, päässään kultakruunu ja kädessään terävä sirppi.

¹⁵Temppelistä tuli ulos toinen enkeli, joka huusi kovalla äänellä pilven päällä istuvalle: ”Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuu aika on tullut ja maan sato on valmistunut.”

¹⁶Niin pilven päällä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maan sato leikattiin.

¹⁷Taivaan temppelistä tuli ulos vielä toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi.

¹⁸Myös alttarista tuli esiin enkeli, ja hänellä oli tuli vallassaan. Hän huusi kovalla äänellä sille enkelille, jolla oli terävä sirppi: ”Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viiniköynnöksistä, sillä niiden rypäleet ovat kypsyneet.”

¹⁹Niin enkeli heitti sirppinsä alas maahan, korjasi maan viiniköynnösten sadon ja heitti sen Jumalan vihan suureen viinikuurnaan.

²⁰Viinikuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan stadionmitan päähän.

Ilmestyskirja 15

Seitsemän enkeliä ja seitsemän vitsausta

¹Minä näin taivaassa vielä yhden tunnusmerkin, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä hallussaan seitsemän viimeistä vitsausta, joissa täyttyy Jumalan viha.

²Minä näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja ne, jotka olivat saaneet voiton pedosta, sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisomassa lasisella merellä. Heillä oli Jumalan harput,

³ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, laulua ja Karitsan laulua, sanoen: ”Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Vanhurskaat ja totuudelliset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.

⁴Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi, sillä sinä yksin olet Pyhä? Kaikki kansat tulevat ja kumartuvat edessäsi palvomaan sinua, sillä sinun vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki.”

⁵Sen jälkeen minä näin, kuinka temppeli, todistuksen telttamaja, avautui taivaassa

⁶ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä pukeutuneina puhtaisiin, loistaviin pellavavaatteisiin ja vyöttäytyneinä rinnan kohdalta kultaisella vyöllä.

⁷Yksi neljästä olennosta antoi näille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti.

⁸Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennen kuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli pantu täytäntöön.

Ilmestyskirja 16

Jumalan vihan maljat

¹Minä kuulin voimakkaan äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: ”Menkää ja vuodattakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle.”

²Ensimmäinen enkeli lähti ja vuodatti maljansa maan päälle. Silloin tuli pahoja ja tuskallisia paiseita niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

³Toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja meri muuttui kuin kuolleen vereksi, ja kaikki meressä elävä kuoli.

⁴Kolmas enkeli vuodatti maljansa virtoihin ja vesilähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi.

⁵Ja minä kuulin vesien enkelin sanovan: ”Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin tuomitsit.

⁶Sillä pyhien ja profeettojen verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juotavaksi. Sen he ansaitsevat.”

⁷Ja minä kuulin alttarin sanovan: ”Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.”

⁸Neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon, ja sen annettiin paahtaa ihmisiä tulella.

⁹Ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset. He eivät tehneet parannusta eivätkä antaneet kunniaa Jumalalle.

¹⁰Viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni. Ihmiset pureskelivat tuskissaan kieltään

¹¹Ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa tähden mutta eivät tehneet parannusta teoistaan.

¹²Kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufratvirtaan, ja sen vesi kuivui, että valmistuisi tie auringonnousun suunnalta tuleville kuninkaille.

¹³Sitten minä näin lohikäärmeen suusta, pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, aivan kuin sammakoita.

¹⁴Ne ovat riivaajien henkiä, jotka tekevät tunnustekoja, ja ne lähtivät kokoamaan kaikki maanpiirin kuninkaat sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suureksi päiväksi.

¹⁵”Minä tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää huolen vaatteistaan, ettei kulkisi alastomana eikä hänen häpeäänsä nähtäisi.”

¹⁶Henget kokosivat kuninkaat siihen paikkaan, jonka nimi on hepreaksi Harmagedon .

¹⁷Seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan, ja temppelistä, valtaistuimelta, kuului voimakas ääni, joka sanoi: ”Se on tapahtunut.”

¹⁸Tuli salamoita, ääniä ja ukkosenjylinää, ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sellaista ole ollut siitä asti kun ihminen on ollut maan päällä.

¹⁹Se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit sortuivat. Suuri Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että hän antoi sille kiivaan vihansa viinimaljan.

²⁰Kaikki saaret katosivat, eikä vuoria enää ollut.

²¹Ja taivaasta satoi ihmisten päälle isoja rakeita, talentin painoisia, ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raevitsauksen tähden, sillä vitsaus oli hyvin ankara.

Ilmestyskirja 17

Suuri portto ja peto

¹Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle: ”Tule, minä näytän sinulle, millaisen tuomion saa se suuri portto, joka istuu paljojen vesien päällä,

²se, jonka kanssa maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet.”

³Sitten enkeli vei minut hengessä autiomaahan. Minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä. Peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

⁴Nainen oli pukeutunut purppuraan ja helakanpunaan ja koristautunut kullalla, jalokivillä ja helmillä. Kädessään hänellä oli kultainen malja, joka oli täynnä iljettyksiä ja hänen haureutensa saastaisuutta.

⁵Hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, johon sisältyy salaisuus: ”Suuri Babylon, maan porttojen ja iljetysten äiti.”

⁶Minä näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä, ja hänet nähdessäni minä ihmettelin suuresti.

⁷Enkeli sanoi minulle: ”Miksi ihmettelet? Minä ilmoitan sinulle naisen salaisuuden ja häntä kantavan pedon salaisuuden, sen, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

⁸Peto, jonka näit, on ollut, mutta sitä ei enää ole. Se tulee nousemaan syvyydestä ja on menevä kadotukseen. Ne maan päällä asuvat, joiden nimi ei maailman perustamisesta asti ole ollut kirjoitettuna elämän kirjaan, ihmettelevät nähdessään pedon, sillä se oli, sitä ei enää ole, mutta se on tuleva.

⁹Tässä tarvitaan ymmärrystä ja viisautta: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu. Ne ovat myös seitsemän kuningasta.

¹⁰Viisi heistä on kaatunut, yksi on, yksi ei ole vielä tullut. Kun hän tulee, hänen on määrä pysyä vähän aikaa.

¹¹ Mutta peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas ja on yksi noista seitsemästä ja menee kadotukseen.

¹² Ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta mutta saavat hetkeksi kuninkaallisen vallan yhdessä pedon kanssa.

¹³ He antavat yksissä tuumin voimansa ja valtansa pedolle.

¹⁴ He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas, ja hänen kanssaan voittavat kutsutut, valitut ja uskolliset.”

¹⁵ Vielä hän sanoi minulle: ”Vedet, jotka sinä näit tuolla, missä portto istuu, ovat kansakuntia, väkijoukkoja, kansanheimoja ja kieliä.

¹⁶ Näkemäsi kymmenen sarvea ja peto vihastuvat porttoon, riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella.

¹⁷ Jumala on näet vaikuttanut heidän sydämessään, että he toteuttavat hänen ajatuksensa, ja yksissä tuumin antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat toteutuvat.

¹⁸ Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita.”

Ilmestyskirja 18

Babylonin kukistuminen

¹ Tämän jälkeen minä näin vielä yhden enkelin tulevan alas taivaasta. Hänellä oli suuri valta, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan.

² Hän huusi kovalla äänellä: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Siitä on tullut riivaajien asuinpaikka ja kaikkien saastaisten henkien tyyssija , kaikkien saastaisten lintujen ja kaikkien saastaisten ja vihattavien petojen pesäpaikka.

³ Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen yllellisyytensä runsaudesta.”

⁴Sitten kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: ”Lähtekää sieltä ulos, minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synteihinsä ja saisi osaksenne hänen vitsauksiaan,

⁵sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.

⁶Maksakaa hänelle sen mukaan kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan. Siihen maljaan, johon hän kaatoi, kaatakaa te hänelle kaksin verroin.

⁷Niin paljon kuin hän on korottanut itseään ja elänyt yllellisyydessä, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo sydämessään: ’Minä istun kuningattarena, en ole leski enkä tule näkemään surua’,

⁸sen tähden tulevat yhtenä ainoana päivänä hänen vitsauksensa: kuolema, suru ja nälkä. Ja hänet poltetaan tulella, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominnut.”

⁹Maan kuninkaat, jotka ovat hänen kanssaan harjoittaneet haureutta ja eläneet yllillisesti, itkevät ja vaikeroivat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun.

¹⁰He seisovat loitolla, kauhuissaan hänen piinansa vuoksi, ja sanovat: ”Voi, voi sinua, suuri kaupunki, Babylon, sinä mahtava kaupunki! Yhdessä hetkessä tuli sinun tuomiosi.”

¹¹Myös maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun kukaan ei enää osta heidän tavaraansa:

¹²kultaa, hopeaa, jalokiviä ja helmiä, hienopellavaista kangasta, purppurakangasta, silkkiä ja helakanpunaista kangasta, kaikenlaista tuoksupuuta, kaikenlaisia norsunluuesineitä ja kaikenlaisia jalopuusta, kuparista, raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä,

¹³kanelia ja muita mausteita, suitsuketta, hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa, viiniä ja öljyä, hienoja vehnä jauhoja ja viljaa, karjaa ja lampaita, hevosia ja vaunuja, orjia ja ihmissieluja.

¹⁴”Hedelmät, joita sielusi himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki herkut ja kalleudet katosivat sinulta, eikä niitä enää koskaan löydetä.”

¹⁵Näiden tavaroiden kauppiaat, ne, jotka ovat rikastuneet hänen avullaan, seisovat loitolla, kauhuissaan hänen piinansa vuoksi.

¹⁶Itkien ja surren he sanovat: ”Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli pukeutunut hienoon pellavaan, purppuraan ja helakanpunaan ja koristautunut kullalla, jalokivillä ja helmillä,

¹⁷kun sellainen rikkaus tuhoutui yhdessä hetkessä!” Kaikki laivurit, rannikkopurjehtijat, merimiehet ja kaikki, jotka saavat elantonsa mereltä, seisoivat loitolla,

¹⁸ja nähdessään hänen palonsa savun he huusivat sanoen: ”Mikä on tämän suuren kaupungin veroinen?”

¹⁹He heittivät tomua päänsä päälle, ja itkien ja surren he huusivat: ”Voi, voi tuota suurta kaupunkia, jonka kalleuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä. Yhdessä hetkessä se tuhoutui.”

²⁰Riemuitse siitä, taivas ja te pyhät ja apostolit ja profeetat, sillä Jumala on kostanut sille teidän puolestanne.

²¹Muuan väkevä enkeli otti kiven, joka oli kuin suuri myllynkivi, ja heitti sen mereen sanoen: ”Näin rajusti heitetään pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä.

²²Ei kuulla sinussa enää harpunsoittajien eikä laulajien, ei huilun- eikä torvensoittajien ääntä. Ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taitajaa, ei kuulla sinussa enää myllynkiven ääntä.

²³Ei loista sinussa enää lampun valo, ei kuulla sinussa enää sulhasen eikä morsiamen ääntä. Sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun noituudellasi eksytettiin kaikki kansat.

²⁴Sinusta löydettiin profeettojen ja pyhien veri ja kaikkien maan päällä surmattujen veri.”

Ilmestyskirja 19

Kiitoslaulu oikeasta tuomiosta

¹Sen jälkeen minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon sanovan voimakkaalla äänellä taivaassa: ”Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme,

²sillä oikeat ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on vaatinut hänen kädestään palvelijoittensa veren.”

³Ja toistamiseen sanottiin: ”Halleluja! Hänen savunsa nousee aina ja ikuisesti.”

⁴Ne kaksikymmentäneljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: ”Aamen, halleluja!”

Karitsan hääateria

⁵Valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: ”Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka pelkätte häntä, sekä pienet että suuret!”

⁶Sitten minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon äänen, kuin suurten vetten pauhinan, kuin voimakkaan ukkosen jylinän, sanovan: ”Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden.

⁷Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet. Hänen morsiimensa on laittautunut valmiiksi,

⁸ja hänen annettiin pukeutua puhtaaseen, hohtavaan pellavavaatteeseen.” Se vaate on pyhien vanhurskaat teot.

⁹Enkeli sanoi minulle: ”Kirjoita: Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle!” Vielä hän sanoi minulle: ”Nämä ovat tosia Jumalan sanoja.”

¹⁰Minä heittäydyin hänen jalkoihinsa kumartaakseni häntä, mutta hän sanoi minulle: ”Varo, ettet tee sitä. Minä olen sinun ja veljiesi palvelustoveri, niiden, joilla on Jeesuksen todistus. Kumarra ja palvo Jumalaa, sillä profetian henki todistaa Jeesuksesta.”

Valkoinen hevonen ja sen ratsastaja

¹¹Minä näin taivaan avoinna: valkoisen hevosen, jonka selässä oli istuja. Hänen nimensä on Uskollinen ja Totuudellinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti.

¹²Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki, hänen päässään oli monta kruunua, ja häneen oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse.

¹³Hän oli pukeutunut vereen kastettuun viittaan, ja hänen nimensä on Jumalan Sana.

¹⁴Häntä seurasivat valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot pukeutuneina valkoiseen, puhtaaseen pellavavaatteeseen.

¹⁵Hänen suustaan lähtee terävä miekka, jotta hän löisi sillä kansoja. Hän paimentaa heitä rautaisella sauvalla ja polkee Jumalan, Kaikkivaltiaan, vihan kiivauden viinikuurnan.

¹⁶Hänellä on viitassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi: ”Kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra”.

¹⁷Sitten minä näin enkelin, joka seiso i auringossa. Hän huusi kovalla äänellä kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: ”Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle

¹⁸syömään kuninkaiden lihaa, sotapäälliköiden ja mahtavien lihaa, hevosten ja niiden selässä istuvien lihaa, kaikkien vapaiden ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten!”

¹⁹Ja minä näin, että peto ja maan kuninkaat olivat sotajoukkoiineen kokoontuneet sotimaan hevosen selässä istuvaa ja hänen sotajoukkoaan vastaan.

²⁰Mutta peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka pedon nähden oli tehnyt tunnustekonsa. Niillä hän oli eksyttänyt pedon merkin ottaneet ja sen kuvaa kumartaneet ihmiset. Ne molemmat heitettiin elävinä tulikiveä palavaan tuliseen järveen.

²¹Muut saivat surmansa miekasta, joka lähti hevosen selässä istuvan suusta, ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastaan.

Ilmestyskirja 20

Tuhatvuotinen valtakunta

¹Sitten minä näin enkelin tulevan alas taivaasta kädessään syvyyden avain ja suuret kahleet.

²Hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on Paholainen ja Saatana, sitoi sen tuhanneksi vuodeksi

³ja heitti sen syvyyteen, jonka hän sulki ja lukitsi sinetillä lohikäärmeen jäljestä, ettei se enää eksyttäisi kansoja, kunnes ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun. Tämän jälkeen se on päästettävä irti vähäksi aikaa.

⁴Minä näin valtaistuimia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. Minä näin myös niiden sielut, jotka oli teloitettu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä. He heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.

⁵Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat kuluneet loppuun. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.

⁶Autuaita ja pyhiä ovat ne, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta.

Saatanan kukistuminen

⁷Kun ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun, päästetään Saatana vankeudestaan.

⁸Hän lähtee eksyttämään maan neljällä kulmalla asuvia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen ne sotaan, ja joukkoja on paljon, kuin hiekkaa meren rannalla.

⁹Ne nousevat yli koko maan ja piirittävät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta taivaasta lankeaa tuli ja tuhoaa ne.

¹⁰Paholainen, niiden eksyttäjä, heitetään siihen tuli- ja rikkijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja niitä piinataan yötä päivää, aina ja ikuisesti.

Viimeinen tuomio

¹¹Minä näin suuren valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan. Hänen kasvojaan pakenivat taivas ja maa, eikä niille löytynyt sijaa.

¹²Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Avattiin vielä yksi kirja, elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

¹³Meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja kukin heistä tuomittiin tekojensa mukaan.

¹⁴Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi.

¹⁵Ja jos jonkun nimeä ei löytynyt elämän kirjaan kirjoitettuna, hänet heitettiin tuliseen järveen.

Ilmestyskirja 21

Uusi taivas ja uusi maa

¹Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta enää ollut.

²Näin myös pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niin kuin morsian, miehelleen kaunistettu.

³Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan valtaistuimelta: ”Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa.

⁴Hän pyyhkii kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt.”

⁵Valtaistuimella istuva sanoi: ”Uudeksi minä teen kaiken.” Hän sanoi myös: ”Kirjoita, sillä nämä sanat ovat luotettavat ja todet.”

⁶Vielä hän sanoi minulle: ”Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoiselle lahjaksi vettä elämän veden lähteestä.

⁷Joka voittaa, perii tämän, ja minä olen oleva hänen Jumalansa ja hän minun poikani.

⁸Mutta pelkurien ja epäuskoisten, saastaisten ja murhaajien, haureellisten ja noitien, epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on tulisessa, rikkiä palavassa järvessä. Tämä on toinen kuolema.”

Uusi Jerusalem

⁹Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, tuli ja puhui minun kanssani sanoen: ”Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon.”

¹⁰Hän vei minut Hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan luota.

¹¹Se loisti Jumalan kirkkautta, ja sen hohde oli kuin kaikkein kalleimman kiven, kuin kristallinkirkkaan jaspiksen.

¹²Siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä. Portteihin oli kirjoitettu nimiä, israelilaisten kahdentoista heimon nimet.

¹³Idässä oli kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.

¹⁴Kaupungin muurissa oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin nimet.

¹⁵Hänellä, joka puhui minun kanssani, oli mittana kultainen ruokosauva, jotta hän mittaisi kaupungin, sen portit ja sen muurin.

¹⁶Kaupunki oli nelikulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi ruokosauvalla kaupungin: kaksitoistatuhatta stadionmittaa . Sen pituus, leveys ja korkeus olivat yhtä suuret.

¹⁷Hän mittasi sen muurin: sataneljäkymmentäneljä kyynärää , ihmismitan mukaan, jota myös enkeli käytti.

¹⁸Muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, kuin puhdasta lasia.

¹⁹Kaupungin muurin perustukset oli kaunistettu kaikenlaisilla kalliilla kivillä. Ensimmäinen peruskivi oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalsedoni, neljäs smaragdi,

²⁰viides sardonyksi, kuudes karneoli, seitsemäs krysohiitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti ja kahdestoista ametisti.

²¹Ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä, kukin portti oli yhdestä helmestä. Kaupungin pääkatu oli puhdasta kultaa, kuin läpikuultavaa lasia.

²²Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt, sillä sen temppelinä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, ja Karitsa.

²³Kaupunki ei tarvitse valokseen aurinkoa eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa.

²⁴Kansat vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat tuovat sinne loistonsa.

²⁵Sen portteja ei suljeta päivällä, ja yötä siellä ei ole.

²⁶Sinne tuodaan kansojen loisto ja kalleudet.

²⁷Eikä sinne pääse mitään epäpyhää, ei ketään iljettävyyksien tekijää eikä valehtelijaa, vaan ainoastaan ne, joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämäkirjaan.

Ilmestyskirja 22

¹Enkeli näytti minulle myös elämän veden virran, joka hohtavana kuin kristalli kumpusi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

²Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.

³Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä.

⁴He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan.

⁵Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti.

Jeesus tulee pian

⁶Enkeli sanoi minulle: ”Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva.

⁷Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!”

⁸Minä, Johannes, kuulin ja näin tämän kaiken. Kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä heittäydyin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen juureen, joka oli tämän minulle näyttänyt.

⁹Mutta hän sanoi: ”Varo, ettet tee sitä! Minä olen sinun ja veljiesi, profeettojen, palvelustoveri, sekä niiden, jotka ottavat varteen tämän kirjan sanat. Jumalaa sinun tulee kumartaen palvoa!”

¹⁰Ja hän sanoi minulle: ”Älä sulje sinetillä tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä.

¹¹Vääryyden tekijä tehkoon edelleen vääryyttä, saastainen saastukoon edelleen, vanhurskas tehkoon edelleen vanhurskautta ja pyhä pyhittykoon edelleen.”

¹²”Minä tulen pian, ja palkkani on minun mukaani antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

¹³Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

¹⁴Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja että he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin.

¹⁵Ulkopuolella ovat koirat ja noidat, haureelliset ja murhaajat, epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka rakastavat ja noudattavat valhetta.

¹⁶Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille tästä seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen sukuaan, se kirkas aamutähti.”

¹⁷Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä.

¹⁸Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan.

¹⁹Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

²⁰Hän, joka todistaa tämän, sanoo: ”Totisesti, minä tulen pian.” Aamen, tule, Herra Jeesus!

²¹Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, com os seguintes objetivos: (i) colaborar para divulgação dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, (ii) facilitar o acesso a esses textos, inclusive por meio de download.

Todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer “não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR” (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: “e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações” (Mat. 24:14).

Muitas organizações foram constituídas com o propósito de fazer a Bíblia disponível nas diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega são necessários para esta tão extraordinária missão.

O texto deste trabalho está disponível na internet, em páginas eletrônicas de organizações que produzem ou divulgam bíblias, sem acréscimos de notas ou comentários. Assim, reconhecendo e respeitando os direitos que possuem sobre seus trabalhos, incumbe a todos os que amam a Palavra de Deus, o esforço em contribuir para amplificar sua divulgação.

Se possível, faça download do texto, para que sejamos, também, guardiões da Bíblia, e, com isso, preservando-a para as futuras gerações.

Divulga a Palavra de Deus, ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça Sua vontade, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2021, Vitória/ES - Brasil